

PLACED ON THE SHELF
Date: *12.3.10*

*Q23: 2291
33J50.20*

SHI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE
Acc. No. **33245**
Don
TIRUPATI,

**Q23: 2291
33J50.20**

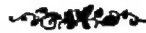
॥ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರಗ್ರಂಥರತ್ನಮಾಲಾ

(ಸಂ ೩೨)

ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯ

ಸಂಪುಟ ೨೦

ಅನುವಾದಕ

ಆಸ್ಥಾನವಿದ್ವಾನ್ ಎಚ್ ಗಂಗಾಧರಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಡಿ ಬನುಮಯ್ಯನವರ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಅಧ್ಯಾಪಕ
ಮೈಸೂರು

ಮೈಸೂರು

ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಂಗಾರ್ಯ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರೆಸ್

1950

Printed by D Balaramiah

Green Panchacharya Electric Press

Sayaji Rao Road Mysore

For The Palace Mysore.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯ ಅಂಕದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವು ಈ ಭಾಗದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು ಒಟ್ಟು ಸಪ್ತಮಾಂಶದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತೇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿದ್ದರೂ, ಒಂದೊಂದು ಅಧ್ಯಾಯವು ಸಾವಿರಾರು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ದ್ವಾದಶಾಂಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಬಹುದೊಡ್ಡಭಾಗವೆನಿಸಿದೆ ಈ ಅಂಕದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಿಷಯಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸಮಗ್ರವಿಚಾರವೂ, ಶಿವಶಾರ್ವತಿಯರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿವೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ "ನ ಯಾಚೇ ನ ಯಾಚೇ ಮಹಾದೇವ ಶಂಭೋ" ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಶಿವಸ್ತೋತ್ರವೂ, ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಇತರಸ್ತೋತ್ರಗಳು, ಲಲಿತಪದಗಳಿಂದಲೂ, ಅರ್ಥಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದಲೂ ವಾಚಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವುವು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ದಧೀಚಿಪ್ರೋಕ್ತವಾದ ಶಿವಕವಚಸ್ತೋತ್ರವು ಸ್ವಾಂತ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿ ಈಗ ಇನಿಷನಿತವಾಗಿರುವ ಶಿವಕವಚಸ್ತೋತ್ರದಂತೆಯೇ ಸುಲಭಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಮಾಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ ಅದೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕಾಶೀಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವ ವೃತ್ತಪದ್ಯಗಳು ಕಾನ್ಯಕೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಕವಿತಾಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನೋಡುವಂತೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ನೋಡಲಾರವು ಕುಂಭಫೋಣ, ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನ, ಚಿದಂಬರ ಮುಂತಾದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಅತಿಪವಿತ್ರಗಳೆಂಬುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸವಿಮರ್ಶನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ವಾಸದ ಫಲವೇ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವಾಸ ಎಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಕಾಶೀಯೇ ಮೂರ್ಧನ್ಯಸ್ಥಾನವಾದುದೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವರು ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾಚರಣೆ, ಶಿವಲಿಂಗದಾನ, ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಇವು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ವಿಕೀರ್ಣಾಂಶಗಳು

ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟಾಗದೆ ಕೇವಲ ಹಸ್ತಲಿಖಿತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಶಿವರಹಸ್ಯಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನಿತ್ತು,

ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್
ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ ಸಿ. ಬಿ, ಜಿ ಸಿ ಎಸ್ ಐ, ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳವರು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ
ಮಹೋಪಕಾರವೆಸಗಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ,
ಕಲೆಗಳಿಗೂ ಪೂರ್ಣಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನಿತ್ತು ಜನತೆಗೆ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವು ದೊರಕುವಂತೆ
ಮಾಡಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೂ, ಅವರ ಕುಟುಂಬವರ್ಗಕ್ಕೂ
ಜಗದೀಶ್ವರನು ಸಮಪ್ರಕಲ್ಪಾಣಗಳನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಚಿರಕಾಲ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿ
ಎಂದು ಅನನ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಸಂವತ್ಸರದ
ವೈಶಾಖ ಕೃಷ್ಣ ಪಶಮೀ
ಗುರುವಾರ

11-5-1930

ಸಜ್ಜನವಿಠೇಯ,
ಹೊನ್ನೇನಹಳ್ಳಿ ಗಂಗಾಧರಶಾಸ್ತ್ರಿ,
ಅಸ್ಥಾನವಿದ್ವಾನ್, ಮೈಸೂರು

ಶ್ರೀಶಿವರಹಸ್ಯದ ಏಳನೆಯ ಅಂಶದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕಾ

(೨೫ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ ೨೯ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಪೂರ್ತಿ)

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಪೂಜ್ಯ ಶಿವಧರ್ಮವನ್ನು ಚಿದಂಬರಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೇಮಸಥಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ
ಕೈವಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆಲ್ಲಾ ಉಪದೇಶಿಸುವುದು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶಿವಪೂಜಾರ್ಥ
ವಾಗಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ವೇಷಾಂತರದಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಅಪಹರಿಸಿ
ಅವನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನಿತ್ತ ಇತಿಹಾಸ,
ಹಾಗೆಯೇ ಭಸ್ಮನಿಯಮದಿಂದ ಭಕ್ತನ ಭಸ್ಮವನ್ನಪಹರಿಸಿ, ಅದರಿಂದ
ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವನನ್ನುದ್ದರಿಸಿದ ಕಥೆ ಒಮ್ಮೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ
ಬಂದ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಾಮುನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂಸಾರ
ದುಃಖದಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದುದು ವಿವರ
ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಬ್ಬಳ ವೃತ್ತಾಂತ ಆಕೆಗೆ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ
ಶಾಪವಿಚಾರ ಆಕೆಗೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವು ದೊರೆತ ವಿಚಾರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮೇತ
ನಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಚಿದಂಬರೇಶ್ವರ ದರ್ಶನಾನಂತರ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರ
ವಾಸವು ಲಭಿಸಿದುದು ಜಾತಾಕೌಚ ಮೃತಾಕೌಚಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ತ್ರೀಯರು
ರಜಸ್ವಲೆಯರಾದಾಗಲೂ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾನಿರ್ವಹಣಕ್ರಮ ನಿದೂಪಣೆ

ಪುಟ ೧-೧೫

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

೧೦ ಲಭಭೋಜಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿಮೆ—ಶಿವಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ, ಶಿವನಮಸ್ಕಾರ ಇವುಗಳನ್ನು
ನೆಡೆಸುವ ವಿಧಾನ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯ ಪುಡಿಯಿಂದಲೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸ
ಬಹುದೆಂಬ ವಿಚಾರ ಶುದ್ಧಾಚಮನಮಾಡುವಾಗ ಶಿವ, ಶಂಭು, ಮಹೇಶ
ಎಂಬ ನಾಮತ್ರಯಗಳನ್ನು ಜ್ಞರಿಸದೇಕೆಂಬ ನಿಯಮ ಪ್ರತಿಮಾಸದಲ್ಲಿಯೂ
ಸ್ನಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಗಳು (ಶ್ಲೋಕಗಳು)

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಶಿವನನ್ನು
ಆರ್ಚಿಸುವ ವಿಧಾನ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಫೃತಕಂಬಳವನ್ನು ನಡೆಸುವ ವಿಧಾನ
ನರ್ಮದಾಲಿಂಗಮಹಿಮೆ—ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಮಹಿಮೆ ನಿತ್ಯಶಿವಪೂಜಾ,
ಫಲನಿರೂಪಣೆ ಫುಟ ೧೨೯-೨೮೨

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಮಧ್ಯಾರ್ಘ್ಯನಕ್ಷೇತ್ರವರ್ಣನೆ— ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯಿಂದ ಉಕ್ತವಾದ ಶಿವಕವಚ
ಸ್ತೋತ್ರಗಳು. ಅದರ ಪಠನದಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಫಲನಿರೂಪಣೆ, ಪಾರ್ಥಿವ
ಲಿಂಗಮಹಿಮೆ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಪೂಜಾವಿಧಿ-ಶಿವತಂತ್ರಾಕ್ಷರನ್ಯಾಸಾದಿಗಳು
ಭಸ್ಮಧಾರಣಾಫಲ—ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಭಸ್ಮಧಾರಿಯೇ ಅಧಿಕಾರಿಯೆಂಬ
ವಿಚಾರ ಬಾಣಲಿಂಗಲಕ್ಷಣ, ಬಾಣಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಫಲ ಕಾರ್ತೀಕ್ಷೇತ್ರ
ಮಹಿಮೆ ದಧೀಚಿಯಿಂದ ಶಿವಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣನೆ

ಫುಟ ೨೮೩-೪೪೬

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಮಹಿಮೆ ಗಜಾಸುರನು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಾನಾರೀತಿ ಹಿಂಸಿಸಿ
ದುಡು ಹಿಮವಂಶನೊಡನೆ ದೇವತೆಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷಪರ್ಯಂತ
ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಮಾಡುವುದು ಕಂಕರನ ಪ್ರಕೃತ್ಯ ದೇವತೆಗಳು
ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು ದೇವತೆಗಳ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಶಿವನು
ಪ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಗಜಾಸುರನನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದು ಮೃತ್ತಿಕಾ
ಲಿಂಗಗಳ ಅಂಗುಲಮಾನನಿರೂಪಣೆ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆಂಬ ಕೈವರಾಜನ
ವಿಚಾರ ಆತನು ಆಕಾಲಮರಣಹೊಂದಿದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪುತ್ರನನ್ನು
ಅಶೈವನೊಬ್ಬನ ವಧೆಯಿಂದ ಬದುಕಿಸುವುದು ಶಿವಾರ್ಚಕರೇ ಧನ್ಯರೆಂದು
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ಆಗಸ್ಟ್ರರ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಸನಾತನನೆಂಬ ರಾಜನು
ಮಧ್ಯಾರ್ಘ್ಯನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಕಾರ್ತೀಕ್ಷೇತ್ರವಾಸವನ್ನು
ಪಡೆಯುವುದು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನ
ಇತಿಹಾಸ ಮಧ್ಯಾರ್ಘ್ಯನಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆ ಮಧ್ಯಾರ್ಘ್ಯನಕ್ಷೇತ್ರವಾಸ
ಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ತೀಕ್ಷೇತ್ರವು ಲಭಿಸುವ ವಿಚಾರ. ಫುಟ ೪೪೭-೫೪೫

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಮಹಿಮಾ ಜ್ಞಾನವಾಹಿನಿ ಮಹಿಮಾ ಸಂಚಕ್ರೋಶ
ಯಾತ್ರಿತಫಲ ಕಾಶೀವಾಸದಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಸುಕೃತವಿಚಾರ ಕಾಶೀ
ಮರಣದಿಂದ ಮುಕ್ತಿದೊರೆಯುವ ವಿಚಾರ ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾಷ್ಟೋತ್ತರ
ಶತನಾಮಸ್ತೋತ್ರ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನವಿಧಿ-ಶಿವಲಿಂಗದಾನಮಂತ್ರ, ಕಾರ್ತಿಕ
ಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶೀ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಫಲ ಕಾಶೀ
ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿದಿದೇವತಾಂತರಗಳನ್ನು
ಪರಶಿವನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಕಾಶೀ
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಕವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವುದು

ಪುಟ ೫೪೬-೭೧೬

॥ ಶ್ರೀ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಶಿವಾಯನಮಃ ॥

ಅಥ ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯೇ

ಉಗ್ರಾಖ್ಯೇ

ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ

ಪಂಚವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ

॥ ಶ್ರೀಶಿವ ಉವಾಚ ॥

ಪಶ್ಯತಾಂ ನೃತ್ಯಮಾನಂದಂ ಸುರಾಣಾಂ ಶೋಭನೇ ತತಃ ।

ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಮಭೂದ್ರಾತ್ರರರುಣೋಃಪ್ಪುದಿತಸ್ತತಃ ॥೧॥

ತತಃ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರಮುದ್ಯುಕ್ತಾಂಗಾಃ ಭಿಕ್ಷುನಾ ।

ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಸಂಧ್ಯಾಂ ಚಕ್ರಿಸ್ತತಃ ಪರಂ ॥೨॥

ಶ್ರೀಶಿವರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯ ಅಂಶದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ

ಇವೃತ್ತೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಪರಮೇಶ್ವರನು ತಾನು ಬಿಡಂಬರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಸಾಟ್ಕವೈಭವವನ್ನು
ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಹೀಗೆಂದನು —

ಮಂಗಳಾಂಗಿಯೇ, ಅನಂದಪ್ರದವಾದ ನನ್ನ ನರ್ತನವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಂತೆ ಕಳೆದು, ಅರುಣೋ
ದಯವಾಯಿತು ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಭಿಕ್ಷುಲೇಹನೆ, ವಿಭೂತಿಪುಂಡ್ರ
ಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಕೋಷದಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾ
ಕರ್ಮವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು ॥೧ ೨॥

ತತೋ ವಿಷ್ಣು ವಿಧೀಂದ್ರಾದ್ಯಾ ಮುನಯುಕ್ತ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಶ್ರೀಮೂಲಸ್ಥಾನನಾಥಂ ಮಾಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸುರಂಚಿಕೇ ||೨೩||
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾದಿಕಂ ಕೃತ್ವಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಂ ತತಃ |
 ಸರ್ವೇ ಹೇಮಸಥಾಮಧ್ಯಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾಃ ಕಮಲಾನನೇ ||೨೪||
 ತತಸ್ತೇ ಶಾಂಕರಾಃ ಸರ್ವೇ ಭಸ್ಕೋದ್ವೂಳಿತವಿಗ್ರಹಾಃ |
 ಶಿವಧರ್ಮಾನ್ವದಸ್ತೇತಿ ವಿಷ್ಣು ಮೂಞ್ಕುರ್ಮದರ್ಚಕಂ ||೨೫||
 ತತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ವಿಷ್ಣುರ್ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ವಿನಯಪೂರ್ವಕಂ |
 ಮದರ್ಚನಫಲಂ ವಕ್ತುಂ ಮುದೈವೋಪಕ್ರಮೇ ಶಿವೇ ||೨೬||

|| ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುರುನಾಚ ||

ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಪ್ರದಂ ಪುಣ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ |
 ಕ್ರುತಂ ಕ್ರುತಿಷು ಸರ್ವತ್ರ ತತ್ಕಾರ್ಯಮನುರೈದ್ವಿಜೈಃ ||೨೭||
 ಜಿಲ್ಲಪತ್ರೇಣ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಲಿಂಗರೂಪಿಣಮೀಶ್ವರಂ |
 ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿಕೋಟಿಭ್ಯೋ ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ ||೨೮||

ಅನಂತರ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಯಮ
 ದಿಂದ ಶ್ರೀ ಮೂಲನಾಥನನ್ನಿರಿಸಿದ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರದ
 ಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಶಿವಸಂಚಾರರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದ ತರುವಾಯ
 ಎಲ್ಲರೂ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಹೇಮಸಥಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು ||೨೩-೪||

ಆ ಮೇಲೆ ಆಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ನನ್ನ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ವಿಧಾತ್ಮಕಂಕೃತ ಶರೀರವುಳ್ಳ
 ವರಾಗಿ, ನನ್ನ ಪೂಜಕನಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು, ಶಿವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಂದು
 ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ನಮ
 ಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವುದರಿಂದಂಟಾಗುವ ಫಲವನ್ನು ಹೇಳಲು
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ||೨೫-೬||

"ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯು, ಇಹದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಪರದಕ್ಷಿ
 ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವಂತಹ ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದದ್ದೆಂದು, ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ

ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ನುರ್ಮಹಾದೇವಃ ಪೂಜಿತಃ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ದ್ವಿಜಾಃ |
 ಅವಕೋಽಪಿ ಸ್ತುತಃ ಕುದ್ಭೋ ವಕೋ ಭವತಿ ವಸ್ತುತಃ ||೯||
 ಪುರಾ ಕಕ್ಷಿದ್ವಿಜವರಃ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಪ್ರಿಯಃ |
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ನುರ್ಮಹಾದೇವಂ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಸ್ಥಿತಃ ಸದಾ ||೧೦||
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಣ್ಯಲಭ್ಯಾನಿ ಭವಿಸ್ಯಂತೀತಿ ತಂಕಯಾ |
 ಸ ಕುಷ್ಠಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಣಿ ಗೃಹೇ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ||೧೧||
 ಸವಾನಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಣಿ ನ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಯದಾ ತದಾ |
 ಶಿವಲಿಂಗಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಃ ಕುಷ್ಠೈರಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ||೧೨||
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಧನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ |
 ನ ಪಿಬತ್ಕೇವ ಸ ಜಲಂ ತ್ವಪಾರ್ಕೋಽಪಿ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೧೩||

ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ದೇವತೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ
 ತಪ್ಪದೇ ೮ ಶಿವಾರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲೇಬೇಕು ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಈಶ್ವರ
 ನನ್ನು ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಮುಂತಾದ ಕೋಟ್ಯಂತರ
 ಮಹಾ ಪಾಪಗಳೂ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲದೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ||೭-೮||

ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠರೇ, ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೆ, ವಸ್ತುತಃ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಧೀನನಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರುವ
 ಶಂಕರನು ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಶನಾಗುತ್ತಾನೆ ||೯||

ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸವುಂಟು ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಕನಾದ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದಲೇ ಮಹಾದೇವನನ್ನು
 ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು ಆತನು ಮುಂದೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳು ದೊರೆಯದೇ
 ಹೋದಾವೆಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಒಣಗಿದ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹ
 ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದನು ಹೊಸ ಬಿಲ್ವದಳಗಳು ದೊರೆಯದೇ ಹೋದಾಗ ತಾನು
 ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಣ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದಲೇ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸು
 ತಿದ್ದನು ||೧೦-೧೧-೧೨||

ನಿಷ್ಯವೂ ಅವನು ಶಿವಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಲ್ವದಳ

ಏವಂ ಸ್ಥಿತೇನ ತೇನೈವ ಸುಪ್ರೀತಃ ಶಾಂಕರಃ ಕೃತಃ |

ಬಿಲ್ವರಕ್ಷಕ ಇತ್ಯೇತನ್ನಾಮ ತಸ್ಯ ಬಭೂವ ಚ ||೧೪||

ತತಃ ಕದಾಚಿದ್ಗೌರೀಶಸ್ತಸ್ಮೈ ದಾತುಂ ವರಾನ್ವಿಜಾಃ |

ಚೋರರೂಪಂ ಸಮಾಕ್ರತ್ಯ ಪ್ರವಿವೇಕ ತದಾಲಯಂ ||೧೫||

ಚೋರರೂಪಧರ್ಮಿರೇವ ಪ್ರಮಥೈರಪಿ ಸಂವೃತಃ |

ತಂ ದ್ವಿಜಂ ಗೃಹಮಧ್ಯಸ್ಥಮುನಾಚ ಸ್ವಾರ್ಥಕಂ ಶಿವಃ ||೧೬||

|| ಶಿವ ಉವಾಚ ||

ರೇ ರೇ ಕಿಂ ಕ್ರಿಯತೇ ವಿಪ್ರ ದ್ರವ್ಯಂ ದರ್ಶಯ ದರ್ಶಯ |

ಅನ್ಯಥಾ ತಾಡಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಪ್ರಾಣಾನ್ಸ್ತೌಹ್ಯಮ್ನುಸಂತಯಂ ||೧೭||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಗೃಹಮಧ್ಯಸ್ಥಾನ್ವಿಲ್ವಪತ್ರಘಟಾನ್ಮಹೂನ್ |

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪೋಷಾಚ ವಚನಂ ಪ್ರಮಥಾನ್ಪ್ರತಿ ಶಂಕರಃ ||೧೮||

ಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡದೇ, ತನಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಬಾಯಾರಿದ್ದರೂ ನೀರನ್ನೂ ಸಹ ಕುಡಿಯು
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕೈವರ್ಧಮಾನುಯಾಯಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ
ಸತ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಕೈಪಿತ್ತಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಹೀಗೆಯೇ ಅವನು ಕೈವರ್ಧಮದ
ಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇವನಿಗೆ ಬಿಲ್ವರಕ್ಷಕ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿತು ||೧೪||

ಹೀಗೆಯೇ ಕೆಲವುಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ಒಂದು ದಿನ ಗೌರೀರಮಣನು ಅವನಿಗೆ
ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ, ಕಳ್ಳನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅವನ ಮನೆಯನ್ನು
ಹೊಕ್ಕನು ಅವನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳೂ
ಬಂದಿದ್ದರು ಶಿವಾರಾಧಕನಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ
ಚೋರವೇಷಧಾರಿಯಾದ ಶಿವನು ಅವನೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು ||೧೫||

ಏ ವಿಪ್ರನೇ! ಏನುಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ, ನಿನ್ನ ಹಣವೆಲ್ಲಿದೆ? ಈಗಲೇ ಹೋರಿಸು
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಪ್ರಾಣತೆಗೆದುಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಚೋರರೂಪಿಯಾದ
ಶಿವನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದನು ||೧೬||

ಮತ್ತು ತಾನೇ ಅವನ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ಮನೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ

|| ಶ್ರೀಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಏತೇ ಧನಘಟಾಃ ಸರ್ವೇ ಕತಾವಧಿ ಗೃಹಸ್ಥಿತಾಃ ।

ಏತಾನ್ಘಟಾನ್ಗೃಹೀತ್ವೈವ ಭವಂತೋ ಯಾಂತ್ರಿಕಿ ದ್ವಿಜಾಃ ॥೧೯॥

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ತದ್ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸ ವಿಶ್ವೇ ದುಃಖಿತಸ್ತದಾ ।

ಬಿಲ್ವಪತ್ರಘಟಾಃ ಸರ್ವೇ ಧನಂ ನೀತೀಶಮಬ್ರವೀತ್ ॥೨೦॥

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಣಿ ಘಟಿಸುಧ್ಯಸ್ಥಿತಾನಿ ಸಃ ।

ಸತ್ಪರಂ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ತಮುನಾಚ ತತಃ ಶಿವಃ ॥೨೧॥

|| ಶ್ರೀಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಜಾಯತೇ ಧನಮೇತೇಭ್ಯಃ ಪತ್ರೇಭ್ಯೋ ನಾತ್ರ ಸಂಕಯಃ ।

ರಕ್ಷಣಂ ನವಭಾಂಡೇಷು ಪತ್ರಾಣಾಂ ಕಥಮನ್ಯಥಾ ॥೨೨॥

ಏತೇ ಘಟಾಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ನೇಯಾ ಏವ ಸ ಸಂಕಯಃ ।

ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಂ ಧನಮೇತೇಭ್ಯಃ ಪತ್ರೇಭ್ಯೋಽಸ್ಮಾಭಿರನ್ಯಥಂ ॥೨೩॥

ಟೈದ್ವ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಅನೇಕ ಗಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಪ್ರಮಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಶಂಕರನು ಹೀಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ||೧೯||

“ಅನುಚರರೇ! ಇಗೋ, ಇಲ್ಲಿ ನಿಧಿ ತುಂಬಿದ ಘಟಿಗಳಿವೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ನೂರಾರು ದ್ರವ್ಯಘಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಈಗಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು ||೧೯||

ಹೀಗೆ ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಪ್ರಕಂಪ ದುಃಖಿತನಾಗಿ ‘ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳ ಗಡಿಗೆಗಳು, ದುಡ್ಡಿನ ಘಟಿಗಳಲ್ಲ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾ ಗಡಿಗೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೋರಿಸಿದನು ಆಗ ಪರಶಿವನು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ನುಡಿದನು ||೨೦-೨೧||

ಈ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದ ನಿನಗೆ ನಿಧಿ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಪತ್ರಿಗಳನ್ನೇಕೆ ಹೊಸಮಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ?

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇಹ್ಮುಕ್ತಂ ಪದ್ಧಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ದ್ವಿಜೋ ದುಃಖಸಮಾಕುಲಃ |
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಾಂ ಪದನುಪ್ರೀತ್ಯಾ ನಯೈತಾನೀಶ್ವನಾಚ ತಂ ||೨೪||
 ತಥೈವಾಸ್ತಿಸ್ತಿತಿ ಗೌರೀಶಃ ತಸ್ತಮುದ್ಯಮ್ಯ ಸಾಣಿನಾ |
 ತತಃ ಪರಂ ಸ ವಿಶ್ವೋಽಪಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ಯ ಮರಣಂ ಸ್ವಕಂ ||೨೫||
 ಚಿಂತಾನ್ಯಾಕುಲಿಕೋ ಭೂತ್ವಾ ಸ್ವಪುತ್ರಂ ಪ್ರತ್ಯುಪಾಚ ಸಃ ||೨೬||

|| ದ್ವಿಜ ಉವಾಚ ||

ಪುತ್ರ ಬಿಲ್ವದಲಾನ್ಯೇತಾನ್ಯತಿಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ |
 ಸಂಪಾದಿತಾನಿ ಬಹುಧಾ ಪೂರಿತಾನಿ ಘಟೇಷ್ವಪಿ ||೨೭||
 ಏತಾವಂತ್ಯಪಿ ಪತ್ರಾಣಿ ಸಂಪಾದ್ಯಾನಿ ಕಥಂ ಮಯಾ |
 ಅಥುನಾ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಣಿ ವನೇಷ್ವಪಿ ನ ಸರ್ವಥಾ ||೨೮||

ಈ ಗಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಕೃಪಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಹೋಗಲೇಬೇಕು ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ನಮಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೇ ದ್ರವ್ಯವು ಲಭಿಸುವುದು ಎಂದು ವೇಷಧಾರಿ ಶಿವನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳಿದನು ||೨೨-೨೬||

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ದ್ವಿಜನು ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ, ಜೋರವೇಷ ಧಾರಿಯಾದ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ದಿಕ್ಕುಹೋರದೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯುತ್ತಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ಗೌರೀ ರಮಣನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ತನ್ನ ಮರಣವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಚಿಂತಾಯುಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು ಇಂತೆಂದನು ||೨೪-೨೫-೨೬||

‘ ಪುತ್ರನೇ, ಈ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು ಬಹು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಆದರದಿಂದ ಈ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆನು ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಇಷ್ಟು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಲಿ? ಈಗ ಈ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳು ದೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲಾ! ||೨೭-೨೮||

ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಚನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ನ ಪಿಬಾಮಿ ಜಲಾನ್ಯಪಿ |
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಚನಾಥಾವೇ ಮರಣಂ ಮೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೨೯||
 ತಥಾ ಜಾದ್ಯೈವ ಸಂತ್ಯಜ್ಯೇ ತನುಮೇತಾಂ ನ ಸಂಶಯಃ |
 ಪ್ರಾಯಶೋ ನೃತ್ಯಕಾಲೋಽದ್ಯ ಮಮಾಯಂ ಸಮುಪಸ್ಥಿತಃ ||೩೦||
 ಗಚ್ಛ ಜೀವ ಸುತಾರಣ್ಯಂ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷಸಮಾವೃತಂ |
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಪರ್ವಿಲ್ವಮೂಲೇ ಶಿವಮರ್ಚಯ ಸಾದರಂ ||೩೧||
 ಮಾ ತ್ಯಜಾರ್ಥಕ ಭಸ್ಮಾಂಗೇ ಮೋಹೇನಾಪಿ ಶಿವಾರ್ಚನಂ |
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಪ್ರಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯತ್ಸ ಸದಾಶಿವಂ ||೩೨||
 ವನವಾಸರತ್ನಃ ಸಾಕಂ ಪ್ರೀತಿಂ ಕುರು ಸದಾರ್ಥಕಂ |
 ಶೃಣು ಶೃಣೀಂ ಕಥಾಮೇವ ಜಪ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಸದಾ ||೩೩||
 ಉದ್ಯೋಳಸತ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಭ್ಯಾಮಲಂಕುರು ತನುಂ ಸದಾ |
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಕುರು ಯತ್ನೇನ ಸಂತತಂ ||೩೪||

ಪರಶಿವನನ್ನು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ನೀರನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು
 ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಬಿಲ್ವಪೂಜೆಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಮರಣವೇ ಉಂಟಾಗುವುದು
 ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವೆನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ
 ಇಲ್ಲ ನನಗೆ ಮರಣಕಾಲವು ಈಗಲೇ ಸಮೀಪಿಸಿದೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ||೨೯-೩೦||

ಮಗುವೆ! ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ಬಿಲ್ವಮರಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡವಾದ ಕಾಡಿಗೆ
 ಹೋಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾ, ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ಬುಡದಲ್ಲೇ ನಿತ್ಯವೂ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು ತಂದು
 ಅದರಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲಾದರೂ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅವಯವ
 ದಲ್ಲಿ ಧರಿಸದೇ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದಲೇ ಯಾವಾಗಲೂ
 ನಿಯಮಬದ್ಧನಾಗಿ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಿರು ||೩೧-೩೨||

ಮಗನೇ, ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿಯೇ
 ನೀನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿರು ಶಿವನ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವ
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನೇ ಜಪಮಾಡುತ್ತಿರು ಸರ್ವದಾ ಭಸ್ಮಲೇಪನ, ಭಸ್ಮ

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪುನೋಽಪಿ ಪಿತೃವತ್ಸಲಃ |

ಮಯಾಪಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಥೇ ತನುಸ್ತ್ವಾಹ್ನೇತ್ಯುವಾಚ ತಂ ||೩೫||

ದ್ವಿಜಪತ್ನೈಃ ಪಿತೃಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ವಪತಿಂ ಮರ್ಪಮುದ್ಯತಂ |

ಮಯಾಪಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಥಂ ತನುಸ್ತ್ವಾಹ್ನೇತ್ಯುವಾಚ ತಂ ||೩೬||

ತತಃ ಪರಂ ತೆ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರೋ ಭಸ್ಮಧ್ವಕ್ತ್ವಾ ಯಥಾವಿಧಿ |

ತೆ ರುದ್ರಾಹ್ನೋ ಮಹಾದೇವಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಭಕ್ತಿತಃ ||೩೭||

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕಾರಾಂತ್ಲಕಾರ ತದನಂತರಂ |

ಶಿವತೀರ್ಥಂ ತತೋ ವಿಪ್ರಃ ಪಶೌ ಪಾವನಪಾವನಂ ||೩೮||

ತತಃ ಶಿವಾರ್ಪಿತಾಂ ಶುದ್ಧಾಂ ಬಿಲ್ವಮಾಲಾಂ ದಧಾರ ತಃ |

ತತಸ್ತುಷ್ಟಾವ ಗಿರಿಶಂ ರುದ್ರಸೂಕ್ತೈರನೇಕಧಾ ||೩೯||

ಶ್ರೀಪುಂಡ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಶರೀರವನ್ನಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಂತರವೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಧರಿಸುವನಾಗು ||೩೬-೩೮||

ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಿತೃವತ್ಸಲನಾದ (ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ) ಮಗನೂ ಕೂಡ, ಈ ಬಿಲ್ವದಳಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನೂ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಮಾಡುವೆನೆಂದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮರಣೋದ್ಭುಕ್ತನಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾನೂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಈ ಶರೀರ ತ್ಯಾಗಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬುದಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು ||೩೫-೩೬||

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ವಿಧಿಪೂರೈಸುವಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಲಂಕೃತನಾಗಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು. ಶಿವನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ತರುವಾಯ ಅತ್ಯಂತ ಪಾವನವಾದ ಶಿವತೀರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಾರಶನಮಾಡಿದನು. ಅನಂತರ ಶಿವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬಿಲ್ವಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಗಿರಿಶನನ್ನು (ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನನ್ನು) ರುದ್ರಸೂಕ್ತ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದನು ||೩೭ ೩೮ ೩೯||

ತತೋ ಜಜಾಪ ಕುಡ್ಧಾತ್ಮಾ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ದ್ವಿಜಃ |

ತತೋ ಜಜಾಪ ಶ್ರೀರುದ್ರಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಸಂನಿಧಾ ||೪೦||

ತತ್ಪ್ರಕೋ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಾಸ್ಥಾ ಮಾತೃಸಮನ್ವಿತಃ |

ಜಕಾರ ಪೂಜನಂ ಶಂಭೋಃ ಪಿತೃವತ್ಪಿತೃವತ್ಸಲಃ ||೪೧||

ತತಸ್ತ್ರಯೋಃ ಪಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಸ್ಥಾ ಪಯಿತ್ವಾ ಮುಖಾಂತರೇ |

ತತಶ್ಚಕ್ರಃ ಪುನಃ ಪೂಜಾಂ ಶಿವಲಿಂಗೇ ಶಿವಾತ್ಮಕೇ ||೪೨||

ಸಕುಟುಂಬಸ್ತತೋ ವಿಪ್ರಃ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಜಪನ್ |

ಸತ್ಪರಂ ಮಾರಯೇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಾಗ್ರೇ ಸಂವಿವೇಶ ಸಃ ||೪೩||

ತತಃ ಕೃಪಾನ್ವಿಧಿಃ ಶಂಭುಸ್ತಂ ವಿಪ್ರಂ ಮರಣೋನ್ಮುಖಂ |

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ವರೂಪಮಮಲಂ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಸತ್ಪರಂ ||೪೪||

ಆನಂತರ ೪ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡಿ, ಶಿವಲಿಂಗದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀ ರುದ್ರಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾರಾಯಣಮಾಡಿದನು ಅವನ ಮಗನು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ, ತಾಯಿಯೊಡಗೂಡಿ ತಂದೆಯಂತೆಯೇ ತಾನೂ ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಮಾಡಿದನು ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ಮಂದಿಯೂ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪುನಃ ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು ||೪೦-೪೧ ೪೨||

ಪುನಃ ಪೂಜೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಕುಟುಂಬಸಮೇತನಾಗಿ ಜೋರರೂಪಧಾರಿಯಾದ ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಜಾಗ್ರತೆ ಕೊಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು ದಯಾಸಮುದ್ರನಾದ ಶಂಭುವು ಆಗ ಭರ್ಮಾಳಾಗಿ ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಂಡು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ತನ್ನ ನಿಷ್ಪದರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು ||೪೩-೪೪||

ಸ ದದರ್ಶ ಮಹಾದೇವಂ ಸಕುಟುಂಬೋ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ |

ಅಹುಚ್ಛವೃಷಭಾರೂಢಂ ಪ್ರಮಥೈರುಪಸೇವಿತಂ ||೪೫||

ಸಂಸ್ತೂಯಮಾನಮಮರೈರ್ವೇದ್ಯರ್ನಾನಾವಿಧೈರಹಿ |

ಉಮಾಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಮಾಂಗಂ ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಭರಂ ಪ್ರಭುಂ ||೪೬||

ಅನೇಕಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾಘ್ನಿ ಪ್ರಧಾವಿಸ್ಪುರಿತಪ್ರಭಂ |

ಚಂದ್ರಾವತಂಸಮನಭಂ ಭಸ್ತೃಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹಂ ||೪೭||

ಅನೇಕರತ್ನಮಾಲಾಭಿಃ ಸಮಲಂಕೃತವಿಗ್ರಹಂ |

ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾಘ್ನಿನಯನಂ ಪ್ರಸನ್ನಮುಖಪಂಕಜಂ ||೪೮||

ಏಕಾದೃಶಂ ಮಹಾದೇವಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಂಕುಪ್ತಮಾನಸಃ |

ಸ ವಿಪ್ರಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಸಾಧನೈಃ ||೪೯||

ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಮಕ್ಕಳೊಡನೆ, ಪರಶಿವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ನೋಡಿದನು " ಪರಮೇಶ್ವರನು ಎತ್ತರವಾದ ವೃಷಭವನ್ನೇರಿ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಕಾಂತಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ನಾನಾರೀತಿಯ ವೇದವಚನಗಳನ್ನು ಜ್ವರಿಸುತ್ತಾ ಉಮಾ ದೇವಿಯಿಂದ ಆಲಿಂಗಿತವಾದ ಎಡಭಾಗವುಳ್ಳವನೂ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊದೆದಿರುವನೂ ಆದ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ದೇವದೇವನು ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಕಾಂತಿಗಿಂತಲೂ ಅಕ್ಕಿಧಿಕವಾದ ತೇಜಸ್ವಿನಿಂದ ಕೋಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಭರಣದಂತೆ ಧರಿಸಿ, ನಿರ್ದುಷ್ಟನೆನಿಸಿ, ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ನಾನಾವಿಧವಾದ ರತ್ನಮಾಲೆಗಳು ದೇವದೇವನ ಕರೀರವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಇವುಗಳನ್ನೇ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದಗುಣವನ್ನು ಹೊರಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ಮುಖತಾವರೆಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು " ||೪೫ ೪೬ ೪೭ ೪೮||

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿರುವ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಂಕುಪ್ತಾಂತರಂಗನಾಗಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಪೂಜಾ

ತತಸ್ತುಷ್ಠಾವ ಗಿರಿಶಂ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಾದಿಭಿರ್ವಿಜಃ ।

ತತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಬಹುಧಾ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಃ ಸ್ಥಿತಃ ॥೫೦॥

ತತಸ್ತುತೋ ಮಹಾದೇವಃ ಪೂಜಿತತ್ವ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।

ದಾಸ್ಯಾಮೀಷ್ಟವರಾಸ್ತಿಪ್ರ ವರಯೇತಿ ತಮಬ್ರವೀತ್ ॥೫೧॥

ಕೃತಾರ್ಥೋಽಸ್ಮಿ ಮಹಾದೇವ ತ್ವತ್ಪಾದಾಂಬುಜದರ್ಶನಾತ್ ।

ಯದಿದಂ ಚಿಂತ್ಯತೇ ನಿತ್ಯಂ ಯೋಗಿಭಿಯೋಗತತ್ಪರೈಃ ॥೫೨॥

ತದಿದಂ ಪಾದಕಮಲಂ ತವ ದೇವೋತ್ತಮ ಪ್ರಭೋ ।

ಸರ್ವದೇವಸ್ತುತಂ ನಿತ್ಯಂ ದೃಷ್ಟಂ ಭಾಗ್ಯವಶಾನ್ಮಯಾ ॥೫೩॥

ಯದ್ವಿಷ್ಣುನೇತ್ರಪದ್ಮೇನ ಪೂಜಿತಂ ತತ್ಪದಾಂಬುಜಂ ।

ಸರ್ವಾಮರಗಣಾರಾಧ್ಯಂ ದೃಷ್ಟಂ ಭಾಗ್ಯವಶಾನ್ಮಯಾ ॥೫೪॥

ಸಾಧನಗಳಿಂದ ವಿಕೀರ್ಷಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು ಆನಂತರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗಿರಿಜಾರಮಣನನ್ನು ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಬಹಳ ವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತನು ॥೪೯-೫೦॥

ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜಿತನಾದ ಮಹಾದೇವನು, ಆಯ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವರಗಳನ್ನು ನೀಡು ತ್ತೇನೆ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೇಡು ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನ ವಿತ್ತನು ॥೫೧॥

ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೀಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಂಡನು "ಮಹಾದೇವನೇ, ನಿನ್ನ ಅಡಿಪಾದವರೆಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾನು ಇಂದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನು ಯೋಗನಿರತರಾದ ಯೋಗಿಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವರು ದೇವತೋತ್ತಮ ನಾದ ಪ್ರಭುವೇ, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವುದೂ ಶಾಶ್ವತವೂ ಆದ ಈ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲವು ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ಇಂದು ನನಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು ॥೫೨-೫೩॥

ವಿಷ್ಣುವಿನ ನೇತ್ರಕಮಲದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೂ, ಸಕಲ ದೇವಸಮೂಹ ಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತವಾದುದೂ ಆಗಿರುವ ಈ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲವು ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ

ಇದಮತ್ಯುತ್ಪಮಂ ರೂಪಂ ದೃಷ್ಟಂ ಕೇನಾಪಿ ನ ಪ್ರಭೋ |
 ದೃಷ್ಟಮದ್ಯ ಮಯಾ ಶಂಭೋ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದೇನ ಮೋಕ್ಷದಂ ||೫೫||
 ಭಕ್ತಿಶ್ಚೈವ ಸತತಂ ಮಮಾಸ್ತವ್ಯಭಿಜಾರಿಣೀ |
 ನಿತ್ಯಂ ತವೈವ ಪೂಜಾಯಾಂ ಮಹಿರಸ್ತು ಮಮ ಪ್ರಭೋ ||೫೬||
 ತವ ನಾಮಜಪೇ ಭಕ್ತಿರ್ಮಮಾಸ್ತವ್ಯಹಮೀಶ್ವರ |
 ಭಕ್ತಿರಸ್ತುನಿಶಂ ತಂಭೋ ತವ ನಾಮಾನುಕೀರ್ತನೇ ||೫೭||
 ನಿತ್ಯಂ ಮಮ ಮನೋಭೃಂಗಸ್ತವ್ಯ ಚರಣಾಂಬುಜೇ |
 ಸಂಚರತ್ಕೃತಿಸಂತುಷ್ಟೋ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಪ್ತರಸಾನ್ನಿತೇ ||೫೮||
 ತ್ವತ್ಪಾದಕಮಲದ್ವಂದ್ವೇ ದ್ವಂದ್ವದುಃಖನಿವಾರಕೇ |
 ವಿಷ್ಣುನೇತ್ರಾಂಜಿತೇ ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರೀತರಸ್ತು ಮಮೇಶ್ವರ ||೫೯||
 ಮಮಾಸ್ತು ಭಕ್ತಿರನಿಶಂ ಭಕ್ತುರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೀ |
 ಮಮಾಸ್ತು ಭಕ್ತಿರನಿಶಂ ತಿವಭಕ್ತಾಭಿಪೂಜನೇ ||೬೦||

ಇಂದು ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು ಪ್ರಭುವೇ, ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಈ ನಿನ್ನ
 ರೂಪವು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಶಂಭುವೇ, ಮೋಕ್ಷಪ್ರದ
 ವಾದ ಈ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವು ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಈಗ ಲಭ್ಯ
 ವಾಗಿದೆ ||೫೪-೫೫||

ಪ್ರಭೋ, ಆನಂದರೂಪ ತಪ್ಪದೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ನಮಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲಿ
 ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತವಾಗಲಿ ಪ್ರತಿ
 ದಿನವೂ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯನಾಮಜಪದಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯೇರ್ಪಡಲಿ ಈಶ್ವರನೇ,
 ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಂಟಾಗಲಿ ಶಂಭೋ,
 ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ದುಂಬಿಯು ನಿತ್ಯವೂ ಮೋಕ್ಷರೂಪವಾದ ಮಧುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿ
 ರುವ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಂಚರಿಸಲಿ ||೫೬-೫೭-೫೮||

ಈಶ್ವರನೇ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಸಂಸಾರರೂಪವಾಗಿ
 ಬರುವ ಶೀತೋಷ್ಣ, ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುರೂಪಗಳಾದ ದ್ವಂದ್ವದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿ

ಕಂಭೋ ಶಿವಶಿವೇತ್ಯೇವ ವದತೋ ಮಮ ಶಂಕರ ।

ಭಸ್ಕರುದ್ರಾಕ್ಷವಪುಷಸ್ತನುತ್ಯಾಗೋಸ್ಯ ಮೇ ಪ್ರಭೋ ॥೬೧॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಇತಿ ತದ್ವಾಚಿತಾನ್ತತ್ವಾ ವರಾನ್ವೇಷೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ।

ಪುನಃ ಸಂಪೂಜಿತಸ್ತೇನ ತತ್ತ್ವನಾಂಶರ್ದಭೇ ದ್ವಿಜಾಃ ॥೬೨॥

ವಿಕಾದ್ಯಶಂ ವೇದವೇದ್ಯಂ ಕೃಪಾಸಾಗರಮೀಶ್ವರಂ ।

ಪೂಜಯಂತ್ಯತಿಯತ್ನೇನ ಭೂರಿಪುಣ್ಯತಪೋಭನಾಃ ॥೬೩॥

ಭಸ್ಕನಾ ಬಿಲ್ವಪತ್ಮೈಶ್ಚ ಯೇರ್ಚಯಂತಿ ಸದಾಶಿವಂ ।

ನ ತೇಜಾಂ ಗರ್ಭವಾಸಾದಿ ದುಃಖಾನೀತಿ ಕೃತಿದ್ವಿಜಾಃ ॥೬೪॥

ಸುವ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ನಿತ್ಯವೂ ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗಲಿ
ಅಲ್ಲದೇ ಭಸ್ಕರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿವಭಕ್ತಿಯುತಜನಗಳ
ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಅನವರತವೂ ಆಸಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲಿ ॥೫೯-೬೦॥

ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರನೂ, ಪ್ರಭುವೂ ಆದ ಕಂಭುವೇ, ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಕ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, 'ಶಿವ,' 'ಶಿವ' ಎಂದು ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯನಾಮಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾರ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ನನ್ನ ಶರೀರವು ಮೃತವಾಗಲಿ," ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ವರ ಬೇಡಿದನು ॥೬೧॥

ದ್ವಿಜವರ್ಧರೇ ಕೇಳಿ, ದೇವತೋತ್ತಮನಾದ ಶಿವನು ಹಾಗೆ ಅವನು ಬೇಡಿದ ವರ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು, ಪುನಃ ಅವನಿಂದ ಪೂಜಿತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತರ್ಧಾಸನಾದನು
ವೇದಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವವನೂ ದಯಾಸಾಗರನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನನ್ನು, ಪುಣ್ಯ
ರೂಪವಾದ ತರಸ್ಸನ್ನೇ ಧನವಾಗುಳ್ಳ ಮಹಾತ್ಮರು ಮಾತ್ರ ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಭೂತಿ, ಬಿಲ್ವಪತ್ಮೆ, ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಆ ಸದಾಶಿವನನ್ನು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸುವವರಿಗೆ ಗರ್ಭವಾಸವೇ ಮುಂತಾದ ಯಾವ ದುಃಖಗಳೂ
ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವೇದವು ಸಾರಿವಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ॥೬೨-೬೩ ೬೪॥

ಪುರಾ ಕೃತ್ವಿದ್ವಿಜವರೋ ಜಾಬಾಲಾರ್ಥವಿದನ್ವಹಂ ।
 ಉದ್ಯೂಹನಂ ತ್ರಿಪುಂದ್ರಂಚ ಕುರ್ವನ್ನೇವ ಸ್ಥಿತಃ ಸದಾ ॥೬೫॥
 ಸ ನಿತ್ಯಂ ಭಸ್ಮನಾ ಶಂಭುಂ ಲಿಂಗರೂಪಿಣಮವ್ಯಯಂ ।
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದ್ಯೈಸ್ತತೋರ್ಚಯತಿ ಸಾದರಂ ॥೬೬॥
 ಸ ಸರ್ವದಾ ನವೇ ಭಾಂಡೇ ಭಸ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಯ ಸಾದರಂ ।
 ಕರೋತಿ ಭಸ್ಮನೋ ನಿತ್ಯಂ ರಕ್ಷಣಂ ಯತ್ನಪೂರ್ವಕಂ ॥೬೭॥
 ಸ್ವಯಮುದ್ಯೂಹನಂ ಕೃತ್ವಾ ಕೃತ್ವಾ ನಿತ್ಯಂ ತ್ರಿಪುಂದ್ರಕಂ ।
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಸಮರ್ಚಯತಿ ಶಂಕರಂ ॥೬೮॥
 ಸ್ನಾರ್ಥಂ ಭೂತಿಂ ಪೃಥಕ್ಕೃತ್ವಾ ಶಿವಪೂಜಾರ್ಥಮಪ್ಯಯಂ ।
 ಕೃತ್ವಾ ಭಸ್ಮ ಪೃಥಕ್ಪಾತ್ಯಂ ಶಿವಾರ್ಚನಪರೋಽಭವತ್ ॥೬೯॥
 ಕದಾಚಿದೀದೃತೋ ವಿಪ್ರಃ ಪ್ರಾತಃಕಾಲೇ ಸಮುತ್ಥಿತಃ ।
 ಸ್ನಾತೋದ್ಯೂಹ್ಯ ತ್ರಿಪುಂದ್ರಂ ಚ ಕೃತ್ವಾ ಸಂಧ್ಯಾದಿಕಂ ತತಃ ॥೭೦॥

ಹಿಂದೆ ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆರಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ
 ತ್ತಮನೊಬ್ಬನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಭಸ್ಮೋದ್ಯೂಹನ ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂದ್ರಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೇ
 ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಅವನು ನಿತ್ಯವೂ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯೂ ನಾಶರಹಿತನೂ ಆದ
 ಶಂಭುವನ್ನು ಭಸ್ಮದಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಆದರದಿಂದ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ ಮುಂತಾದು
 ವುಗಳನ್ನು ತಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಸಮಡಿಕೆ
 ಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನಿತ್ಯವೂ ಆದರ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲೇ ಗಮನ
 ಎಟ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ॥೬೫-೬೬-೬೭॥

ತಾನು ನಿತ್ಯವೂ ಭಸ್ಮಲೇಪನ ಮತ್ತು ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂದ್ರಧಾರಣೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆ,
 ಇವುಗಳಿಂದ ಕುದ್ಧನಾಗಿ ಶಂಕರನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ತನ್ನ ಧಾರಣೆಗೆ
 ಬೇಕಾದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನೂ, ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿಭೂತಿಯನ್ನೂ ಬೇರೆ
 ಬೇರೆಯಾಗಿಟ್ಟು ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು ಇಂತಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ಒಂದು ದಿವಸ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಭಸ್ಮಲೇಪನ ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂದ್ರಧಾರಣೆ

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಕರ್ತುಂ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ರುದ್ರಸೂಕ್ತಾದಿಭಿಃ ಸಮ್ಯಕ್ ಪ್ರೇ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಚನಂ ||೭೧||
 ತತೋ ವಿಭೂತಿಪೂಜಾರ್ಥಂ ವಿಭೂತಿಮವಲೋಕಯತ್ |
 ಭೂತಿಂ ಗೃಹೀತುಮುದ್ಯುಕ್ತೋ ಭೂತಿಪೂಜಾಪರಾಯಣಃ ||೭೨||
 ತವಾನೀಂ ಶ್ರೀಮದಾದೇವೋ ದಾತುಂ ತಸ್ಮೈ ವರಂ ಪರಂ |
 ಸಮುದ್ಯುಕ್ತೋ ಭಕ್ತ್ಯ ಸರ್ವಂ ಜಹಾರಾದ್ಯತ್ಯಮೂರ್ತಿನಾನ್ ||೭೩||
 ತತಃ ಸ ವಿಪ್ರಃ ಪೂಜಾರ್ಥಮುಲಬ್ಧ್ವಾ ಭಕ್ತ್ಯಕಾಂಕರಂ |
 ಅತಿದುಃಖಸಮಾಕ್ರಾಂತೋ ಗಲದ್ವಾಪ್ನೋ ಬಭೂವಹ ||೭೪||
 ಶಿವಾರ್ಚನಾರ್ಥಂ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ ಕೃತೋಽದ್ಯ ಶಿವಸಂನಿಧೌ |
 ಶಿವಪೂಜಾ ಕಥಂ ನಾ ಸ್ಯಾದ್ವಿನಾ ತಂಕರಭಕ್ತಿನಾ ||೭೫||

ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಧ್ಯಾಕರ್ಮವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ
 ವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿಕೊಂಡು ರುದ್ರಸೂಕ್ತವೇ
 ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದನು
 ||೬೮-೬೯ ೭೦-೭೧||

ಅನಂತರ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಕ್ತ
 ಪೂಜಾನಿರತನಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ
 ಭಕ್ತವನ್ನು ನೋಡಿದನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಕ್ತವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನು
 ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಪರೀ
 ಕ್ಷಿಸಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಭಕ್ತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದನು
 ||೭೨-೭೩||

ಅನಂತರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ
 ಭಕ್ತನು ದೊರೆಯದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸ
 ಕೊಡದನು ಒಂಕರನೇ, ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು
 ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದುದಾಯಿತು ಭಕ್ತವಿಲ್ಲದೇ ಶಿವಪೂಜೆ ಹೇಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗು

ಜಾಬಾಲೋಕ್ತೇನ ವಿಧಿನಾ ಭಸ್ಮಕಾರ್ಯಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ತತಃ ಪರಂ ಪೂಜನೀಯೋ ಭಸ್ಮನಾ ಗಿರಿಜಾಶತಿಃ ॥೭೬॥
 ಬಹುಭಿದಿವಸ್ಯಭಸ್ಮಕಾಂಕರಂ ಜಾಯತೇ ತತಃ ।
 ತಾವತ್ಕಾಲಂ ಕಥಂ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಶಿವಪೂಜಾ ಹೃತಿಕೃತಾ ॥೭೭॥
 ಪ್ರತಿಯಾಮೇ ಚ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಮಯಾ ತಂಕರಪೂಜನಂ ।
 ತತ್ಪೂಜನಂ ವಿನಾ ಭಸ್ಮಕಥಂ ವಾದ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೭೮॥
 ಪಾನೀಯಮಹಿ ನ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಾಂ ವಿನಾ ಮಯಾ ।
 ಮನು ಪ್ರಾಣಾ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ಪಾನೀಯಗ್ರಹಣಂ ವಿನಾ ॥೭೯॥
 ಶಿವಪೂಜಾಂತರಾಯೇಣ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ ಪ್ರಜ್ಯವೋಽಪ್ಯಭೂತ್ ।
 ಶಿವಪೂಜಾ ಪರಿತ್ಯಾಗೇ ನರಕೋಽಹಿ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೮೦॥
 ಅತಃ ಪರಂ ಮಯಾದ್ವೇಹ ತರೀರಂ ಯತ್ನಪೂರ್ವಕಂ ।
 ತ್ಯಾಜ್ಯಂ ಭಸ್ಮಾಭಿಪೂಜೇನ ಶಿವಧ್ಯಾನಪುರಸ್ಕರಂ ॥೮೧॥

ಶ್ರದ್ಧೆ? ಜಾಬಾಲೋಕ್ತನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಧಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಿಯಮದಿಂದ
 ವಿಭಾತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಆಮೇಲೆ ಆ ಭಸ್ಮದಿಂದ ಗಿರಿಜಾರಮಣನಾದ
 ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ॥೭೪-೭೫-೭೬॥

ತಂಕರನ ಪೂಜಾಯೋಗ್ಯವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಬಹಳ ದಿನ
 ಗಳು ಬೇಕಾಗುವುದು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವೇದಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಡು
 ವುದು ಹೇಗೆ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾವದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ತಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆ
 ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಭಸ್ಮವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ಪೂಜೆಯಾಗುವುದೆಂತು? ಶಿವಪೂಜೆ
 ಮಾಡದೇ ನಾನು ನೀರನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನೀರನ್ನೂ ಕುಡ
 ಯದೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳೇ ಹೋಗಿಬಿಡುವುವು! ॥೭೭-೭೮-೭೯॥

ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಈಗ ವಿಘ್ನವೆಂತಾಯಿತು
 ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನರಕವು ಲಭಿಸುವುದು. ನೀಜ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈಗಲೇ
 ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಯಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಶಿವಧ್ಯಾನಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ

ಯತ್ನೇನ ಯದಿ ದೇಹಸ್ಯ ತ್ಯಾಗೋ ನ ಕ್ರಿಯತೇ ತದಾ |
 ತೃಷಾರ್ತಸ್ಯಾವಿಲಂಬೇನ ತನುರೇಷಾ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ||೮೨||
 ತೃಷಾರ್ತಸ್ಯ ಭವೇನ್ನೋಹೋ ಮೋಹೇ ಸತಿ ತತಃ ಪರಂ |
 ಶಿವಸ್ಮರಣಮೇತಸ್ಯ ಕಥಂ ಮನು ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೮೩||
 ಯೇ ತ್ಯಜಂತಿ ತನುಂ ಮರ್ತ್ಯಾಃ ಶಿವಸ್ಯ ಸ್ಮರಣಂ ವಿನಾ |
 ತೇಷಾಂ ಭವತ್ಯಘೋರೇಷು ನರಕೇಷು ಚ ಸಂಸ್ಥಿತಿಃ ||೮೪||
 ತಥಾ ಚಾಪ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಚಿತಿಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ವಕಾಂ ತನುಂ |
 ಸತ್ಪರಂ ನಿಕ್ಷಿಪಾಮ್ಯಗ್ನೌ ಜ್ವಲತೇಷಾ ತನುರ್ಮಮ ||೮೫||
 ಶಿವಾರ್ಚನಾಸಾಧನಸ್ಯ ಶರೀರಸ್ಯಾಸ್ಯ ರಕ್ಷಣಂ |
 ವೃಥಾ ಭವತ್ಯತೋದ್ಭವ ಜ್ವಾಲನೀಯಾ ತನುರ್ಮಮ ||೮೬||

ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಈ ಶರೀರವು ಹೋಗಿ ಬಿಡುವುದು ||೮೦-೮೧-೮೨||

ಆದರೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಸಿಡಿಲತನಾದ ನನಗೆ ಮೋಹವುಂಟಾಗಬಾರದು ಮೋಹವುಂಟಾದಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ನನಗೆ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಸ್ಮರಣೆಯುಂಟಾ ದೀತು ? ಶಿವಸ್ಮರಣೆಮಾಡದೆ ಶರೀರತ್ಯಾಗಮಾಡುವ ಮಾನವನಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವು ನಿರ್ವಹವಾದುದು ಆದಕಾರಣ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಚಿಂತೆಯನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಿಡುವೆನು ಇದು ಸುಟ್ಟು ಬೇಗ ಭಸ್ಮವಾಗಹೋಗಲಿ ||೮೩-೮೪-೮೫||

ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಸಾಧಕವಾಗದ ಈ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಕೇವಲ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈಗಲೇ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ನಾನು ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿಸ ಬೇಕು ||೮೬||

|| ಎಷ್ಟುರುವಾಚೆ ||

ಇತಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ಯ ನಿಪ್ರೇಂದ್ರಃ | ಸತ್ಪರಂ ಭಸ್ಮನಾ ವಿನಾ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಭಿಃ | ಶಿವಂ ||೮೭||

ತತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಬಹುಧಾ ಸ್ತುತ್ವಾ ಚ ಬಹುಧಾ ಸ್ತುತೈಃ |
 ಜಜಾಪ ಶತರುದ್ರೀಯಂ ಜಜಾಪ ಚ ಪದಪ್ಪರಂ ||೮೮||

ತತಃ ಪುನಃ ಪ್ರಣಮ್ಯೇತಂ ಕೃತ್ವಾ ಕರ್ಮ ಶಿವಾರ್ಪಣಂ |
 ತತಃ ಕಾಪ್ತೈಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸ ಜಕಾರ ಚಿತಿಂ ದ್ವಿಜಾಃ ||೮೯||

ತತಃ ಪ್ರಜ್ಞಾಲಯಾಮಾಸ ಚಿತಿಂ ಪರ್ವತಸನ್ನಿಧಾಂ |
 ಚಿತಿಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಚಕ್ರೇ ಶಂಕರಂ ಹೃದಿ ಸಂಸ್ಕರನ್ ||೯೦||

ತತಃ ಶಿವ ಮಹೇಶಾನ ಶಂಕರೇತಿ ಸಮುಚ್ಛರನ್ |
 ಪ್ರವಿನೇಶ ಚಿತಿಂ ನಿಪ್ರಃ ಶಿವಂ ಧ್ಯಾಯನ್ಮುಮಾಪತಿಂ ||೯೧||

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠನು ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಕೂಡಲೇ ಭಸ್ಮವಿಲ್ಲದೇ ಕೇವಲ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದಲೇ ನಿಯುಖದ್ದನಾಗಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದನಂತರ ಶತರುದ್ರೀಯಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಪದಪ್ಪರಮಹಾಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಜಪಮಾಡಿದನು ||೮೭-೮೮||

ನಿಪ್ರರೇ, ಪುನಃ ಪುನಃ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಶಿವಪೂಜಾ ಕರ್ಮವನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಒಣಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಚಿತಿಯನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದನು ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಆ ಚಿತಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟು ಶಂಕರನನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣಮಾಡುತ್ತಾ ಚಿತಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಾಡಿದನು ||೮೯-೯೦||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅನಂತರ ಶಿವ, ಮಹೇಶ್ವರ, ಶಂಕರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಉಮಾರಮಣಾದ ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಚಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದನು ಆಗ ದಯಾಸಮುದ್ರನೂ ಪ್ರಭುವೂ

ತದಾನೀಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಃ ಕರುಣಾಸಾಗರಃ ಪ್ರಭುಃ ।	
ಅವಿರಾಸೀದ್ವೈಷಾರೂಢಃ ಶಿವಾಸಂಕ್ಲಿಷ್ಟವಿಗ್ರಹಃ	೯೨
ಕಶಾಮು ಶೀತಲೋ ಜಾತಃ ಪ್ರಜ್ವಲನ್ನಪಿ ಪಾನಕಃ ।	
ಸ ದದರ್ಶ ತತಃ ಶಂಭುಂ ನಾನಾಪ್ರಮುಖಸೇವಿತಂ	೯೩
ಉಮಾಸಂಕ್ಲಿಷ್ಟನಾಮಾಂಗಂ ವೃಷಭಾರೂಢಮವ್ಯಯಂ ।	
ಸೋಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿನಯನಂ ಸೋಮಾರ್ಥಕೃತಶೇಖರಂ	೯೪
ಅಭಯಪ್ರದಮೀಶಾನಂ ಚೇಕಿತಾನಮಜಂ ವಿಭುಂ ।	
ಭಸ್ಮಭೂಷಿತಸರ್ವಾಂಗಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷವಲಯಾವೃತಂ	೯೫
ಅನಂತಚಂದ್ರಪ್ರತಿಮಮನಂತರವಿಸಂನಿಭಂ ।	
ಅನಂತವಹ್ನಿಪ್ರತಿಮಂ ವಸ್ತುತೋಪ್ರತಿಮಂ ಶಿವಂ	೯೬

ಉಮಾಲಿಂಗಿತ ದೇಹವುಳ್ಳವನೂ ಅದ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನು ವೃಷಭವನ್ನೇರಿ ಪ್ರಕೃತ್ಯನಾದನು ಶಿವನಮಹಿಮೆಯಿಂದ, ಬೆಂಕಿಯು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ತಣ್ಣಗೆ ಶಾಂತವಾದಂತಾಯಿತು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖಗಣಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಶಂಭುವನ್ನು ಪ್ರಕೃತ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು ||೯೧-೯೨-೯೩||

ಪರಮೇಶ್ವರನ ಶರೀರದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಮಾದೇವಿಯು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ವೃಷಭಾರೂಢನಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತನೂ, ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಇವುಗಳನ್ನೇ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೂ, ಅರ್ಧಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವನೂ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಭಯಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವವನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನು ತೇಜೋರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಉತ್ಪತ್ತಿರಹಿತನೂ, ವಿಭುವೂ, ಸಕಲ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳ ಕಂಕಣದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾದವನೂ, ಅಪರಿಮಿತ ಚಂದ್ರರಿಗೆ ಸಮಾನನಾದವನೂ, ಅನಂತ ಸೂರ್ಯಸದೃಶನೂ, ಅನೇಕ ಅಗ್ನಿಗಳಂತೆ ತೋರಿಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಅದ ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು ||೯೪-೯೫-೯೬||

ಅತಿಸುಂದರಮೀಶಾನಮಮೋಯಗುಣಸಂತ್ರಯಂ ।

ಮಂದಾರಮಾಲಾಸಂವೀತಂ ವೃಂದಾರಕಗಣಾರ್ಚಿತಂ ॥೯೭॥

ಏಕಾದ್ಯಶಂ ಶಿವಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ರಹೃಷ್ಟವದನೋ ದ್ವಿಜಃ ।

ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಸ ಪುನಃ ಪುನಃ ॥೯೮॥

ತತಃ ಪರಂ ಮಹಾದೇವಂ ಶ್ರೀರುದ್ರೇಣ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ।

ತುಷ್ಟಾವ ಪರಯಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸ್ತವೈರನ್ವಿತೃ ಸಾದರಂ ॥೯೯॥

ಸುಪ್ರೀತೋ ಭಗವಾನ್ ಕಂಭುರ್ವರಂ ವರಯ ಸುವ್ರತ ।

ಪ್ರಸನ್ನೋಽಸ್ತೀತಿ ತಂ ಪ್ರಾಹ ತದಾ ಭಕ್ತವರಪ್ರದಃ ॥೧೦೦॥

ಇತ್ಯುಕ್ತಮೀಶವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸೋಽಪಿ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ ।

ಮೂರ್ಛನ್ಮಂಜಲಿಮಾದಾಯ ಪ್ರಾಹ ಕಂಭುಂ ಶಿವಾರ್ಚಕಃ ॥೧೦೧॥

ಅತ್ಯಂತ ಸೌಂದರ್ಯಶಾಲಿಯೂ, ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಭರಿತನೂ, ಅಪರಿಮಿತ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಅಶ್ರಯನೂ, ಮಂದಾರಪುಷ್ಪಗಳ ಮಾಲೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದವನೂ, ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಪೂಜಿತನೂ ಆದ ಇಂತಹ ಪರಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಶಂಕರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಪುನಃಪುನಃ ಪೂಜಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು ॥೯೭-೯೮॥

ಪೂಜಾನಂತರ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು, ಶ್ರೀ ರುದ್ರಮಂತ್ರ ದಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಇತರ ಬೇರೆ ಶಿವಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಹಾ ದೇವನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದನು ಆಗ ಭಗವಂತನಾದ ಕಂಭುವು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ "ಆಯ್ಯ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಯೆ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ನಾನು ನಿನಗೆ ಈಗ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವೆನು ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಬೇಡು" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮಹೇಶನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವಪೂಜಕನಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ತರೆಯಮೇಲೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಂಭುವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ॥೯೯-೧೦೦-೧೦೧॥

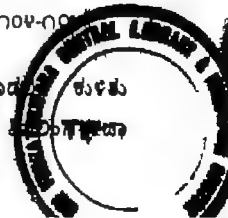
|| ದ್ವಿಜ ಉವಾಚ ||

ಕೃತಾರ್ಥೋಽಸ್ಮಿ ಮಹಾದೇವ ತವ ಪಾದಾಬ್ಜವಂದನಾತ್ |
 ಧನ್ಯೋಽಸ್ಮಿ ಕೃತಕೃತ್ಯೋಽಸ್ಮಿ ಪುನೀತೋಽಸ್ಮಿ ಮಹೇಶ್ವರ ||೧೦೩||
 ಜನ್ಮ ಪಾದಸಮೀಪನೈ ಮಮ ವಂಶೋಽಪಿ ಪಾವನಃ |
 ಯತಸ್ತತ್ಪಾದಪದ್ಮಸ್ಮದರ್ಶನಂ ಜಾತಮದ್ಯಮೇ ||೧೦೪||
 ಮಮ ಮಾತಾಂಧವದ್ವನ್ಯಾ ಪಿತಾ ಧನ್ಯೋಽಧವಸ್ತನು |
 ಯತಸ್ತತ್ಪಾದಕಮಲಂ ದೃಷ್ಟಂ ಮುಕ್ತಪ್ರದಂ ಪ್ರಭೋ ||೧೦೫||
 ತವೈತದುತ್ತಮಂ ರೂಪಂ ನ ದೇವೈರಪಿ ದೃಶ್ಯತೇ |
 ಮಯಾ ಭಾಗ್ಯವಶಾದದ್ಯ ದೃಷ್ಟಂ ರೂಪಂ ತವ ಪ್ರಭೋ ||೧೦೬||
 ಮಹೇಶ ತವ ಪೂಜಾರ್ಥಮುಪದಿಷ್ಟಸ್ಯ ಮೇ ಪ್ರಭೋ |
 ಪ್ರತ್ಯಾಹಾ ಮಾವಿಕಂಕ್ಷೀಶ ಕದಾಚಿದಪಿ ಸರ್ವಥಾ ||೧೦೭||
 ಶಂಭೋ ನುಮಾಸ್ತು ನಿಶ್ಶಾಸಃ ಶಿವಲಿಂಗೈಕಪೂಜನೇ |
 ತ್ವಯೇವಾವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ ಭಕ್ತಿರಸ್ತು ಮಮ ಪ್ರಭೋ ||೧೦೮||

“ ಮಹಾದೇವನೇ, ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲದರ್ಶನದಿಂದಲೂ, ವಂದನದಿಂದಲೂ ನಾನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಮಹೇಶ್ವರನೇ, ಈಗ ನಾನು ಧನ್ಯನೂ, ಕೃತಾರ್ಥನೂ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರನೂ ಆಗಿರುವೆನು ನನ್ನ ಜನ್ಮವೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ವಂಶವೂ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲದರ್ಶನದಿಂದ ಇಂದು ಪಾವನವಾಯಿತು ||೧೦೩-೧೦೮||

ಪ್ರಭೋ, ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾದ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲವು ಈಗ ಗೋಚರವಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳೂ ಧನ್ಯರನ್ನಿಸಿದರು ಉತ್ತಮವಾದ ಈ ನಿನ್ನ ರೂಪವು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗುವುದಲ್ಲ ಪ್ರಭೋ, ಅಂತಹ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವು ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ಈಗ ನನಗೆ ಪ್ರಕೃತವಾಗಿದೆ ||೧೦೫-೧೦೮||

ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನಿಸಿದ ಪ್ರಭುವೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವು ಕೊಂಡಿಗ ನನಗೆ ಎಂದಿಗೂ ವಿಘ್ನಗಳಿಗುಂಟಾಗದಿರಲಿ ಶಂಭುವೇ, ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾ

ಶಿವಮಂತ್ರಜಪೋಪ್ಪೇವಂ ಶ್ರದ್ಧಾಸ್ತು ಮಮ ಶಂಕರ |
 ಶಿವತೀರ್ಥಾಟಿನೇಪ್ಪೇವಂ ಶ್ರದ್ಧಾಸ್ತು ಮಮ ಶಂಕರ ||೧೦೦||
 ನಿತ್ಯಂ ಶಿವಕಥಾಸ್ತೇವಂ ಶ್ರೋತ್ರಮೇತತ್ಪ್ರವರ್ತತಾಂ |
 ಶಿವನಾಮಾಮೃತಂ ಪಾತುಂ ಜಿಹ್ವೆಷಾಃಪಿ ಪ್ರವರ್ತತಾಂ ||೧೦೧||
 ಶಿವತೀರ್ಥಾನ್ಯಗಮನೇ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ಮುತಿರ್ಮಮ |
 ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ ||೧೦೨||
 ಶಿವ ತ್ವದನ್ಯಪೂಜಾಯಾಂ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ಮುತಿರ್ಮಮ |
 ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ ||೧೦೩||
 ಶಿವ ತ್ವದನ್ಯಪೂಜಾ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ಮುತಿರ್ಮಮ |
 ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ ||೧೦೪||
 ಶಿವ ತ್ವದನ್ಯವೀಕ್ಷಾಯಾಂ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ಮುತಿರ್ಮಮ |
 ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ ||೧೦೫||
 ಶಿವ ತ್ವದನ್ಯಚಿಂತಾಯಾಂ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ಮುತಿರ್ಮಮ |
 ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ ||೧೦೬||

ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಸದಾ ಆಸಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲಿ ಪ್ರಭೋ, ಎಡಬಿಡದೇ ನಿನ್ನ
 ಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಆಸದ್ಭಾವದ ಭಕ್ತಿಯು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿರಲಿ ||೧೦೭-೧೦೮||

ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯೇ, ಶಿವಮಂತ್ರಜಪ, ಶಿವಸಂಬಂಧವಾದ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ,
 ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಂಟಾಗಿರಲಿ ಈ ನನ್ನ ಕಿವಿಯು ನಿತ್ಯವೂ
 ಶಿವಕಥಾಪ್ರವಣದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತವಾಗಿರಲಿ ಈ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು ಶಿವನಾಮಗಳೆಂಬ
 ಅಮೃತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಲು ಸದಾ ಹಾಕೊರೆಯುತ್ತಿರಲಿ ||೧೦೯-೧೧೦||

ಮಂಗಳಕರನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನೇ, ಒಂದುವೇಳೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶಿವತೀರ್ಥ
 ಗಳಲ್ಲದೇ ಇತರ ತೀರ್ಥಗಳ ಯಾತ್ರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆ,
 ನಮಸ್ಕಾರ, ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾದರೆ, ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ
 ಬಹಳ ವಿಘ್ನಗಳು ಸಂಭವಿಸಲಿ ||೧೧೧-೧೧೨ ೧೧೩-೧೧೪||

ಶಿವ ತ್ವದಸ್ಯನಾರ್ತಾಯಾಂ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ಮುತಿರ್ಮಮು ।	
ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಸ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ	೧೧೫
ಶಿವ ತ್ವದಸ್ಯಪೂಜಾಯಾಂ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ಮುತಿರ್ಮಮು ।	
ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಸ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ	೧೧೬
ಶಿವಾನ್ಯದೇವತ್ರವಣೇ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ಮುತಿರ್ಮಮು ।	
ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಸ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ	೧೧೭
ಶಿವಾನ್ಯದೇವಸ್ತೋತ್ರೇಷು ಯದಿ ಮೋಹಾನ್ಮುತಿರ್ಮಮು ।	
ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಸ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ	೧೧೮
ಶಿವಾನ್ಯತೀರ್ಥಗ್ರಹಣೇ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ಮುತಿರ್ಮಮು ।	
ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಸ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ	೧೧೯
ಶಿವಾನ್ಯದೈವನೈವೇದ್ಯೇ ಯದಿ ಮೋಹಾನ್ಮುತಿರ್ಮಮು ।	
ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಸ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ	೧೨೦
ಶಿವಾನ್ಯದೇವನಿರ್ಮಾಲ್ಯೇ ಯದಿ ಮೋಹಾನ್ಮುತಿರ್ಮಮು ।	
ತದಾ ಭವಂತು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಸ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ	೧೨೧

ದೇವದೇವನೇ, ನಿನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ವಿಷ್ಣಾದಿದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮಾವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಇತರರ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತಾಸಂಬಂಧವಾದ ಕಥಾ ಶ್ರವಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಆಜ್ಞಾನವಶದಿಂದ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದಾದರೆ ಮಹೇಶ್ವರನಾದ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವಿಘ್ನಗಳುಂಟಾಗಲಿ ||೧೧೫|| ೧೧೬ ||೧೧೭||

ಸಂಪದ್ವಿರತನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನೇ, ಶಿವೇತರವಾದ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ತೋತ್ರ, ಶಿವ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸೇವೆ, ಶಿವನನ್ನುಳಿದ ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ನೈವೇದ್ಯ, ಅದರಂತೆಯೇ ಇತರ ವಿಷ್ಣಾದಿದೇವತೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಲ್ಲದವರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಶಿವೇತರ ದೇವತಾಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ

ಶಿವಾನ್ಯದೇವಭಕ್ತೇಷು ಯದಿ ಮೋಹಾನ್ಮುತಿರ್ಮಮ |
ತದಾ ಭವಂಶು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ ||೧೨೨||

ಶಿವಾನ್ಯದೇವತಾಭ್ಯಾಸೇ ಯದಿ ಮೋಹಾನ್ಮುತಿರ್ಭವೇತ್ |
ತದಾ ಭವಂಶು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ ||೧೨೩||

ಶಿವಾನ್ಯದೇವತಾಸ್ವರ್ತೇ ಯದಿ ಮೋಹಾನ್ಮುತಿರ್ಮಮ |
ತದಾ ಭವಂಶು ಬಹವಃ ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರ ||೧೨೪||

ಶಂಭೋ ತ್ವದನ್ಯದೇವಾನಾಂ ಕಥಾ ಯಾಸ್ತಾಸು ಸರ್ವಥಾ |
ಅಶ್ರದ್ಧಾ ಸರ್ವಕಾಲೇಷು ನೈರಂತರ್ದೀಪಾ ಜಾಯತಾಂ ||೧೨೫||

ಶಂಭೋ ಶಿವಕಥಾಸ್ತೇವ ಭಕ್ತಿಃ ಶ್ರದ್ಧಾ ಚ ಸಂತತಂ |
ಭವತು ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದೇನ ಮಮ ದೇವಶಿಖಾಮುನೇ ||೧೨೬||

ಮಹಿರಸ್ತು ಮಮ ಸ್ವಾಮಿನೈವಲೇ ಭಸ್ಮಧಾರಣೇ |
ಮಹಿರಸ್ತು ಮಮ ಸ್ವಾಮಿನ್ ತುದ್ಧೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೇ ||೧೨೭||

ವಿಷ್ಣುವದಿ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾನಂದೀನಾದರೂ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾಗುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಘ್ನಗಳುಂಟಾಗಲಿ ||೧೨೮ ೧೨೯ ೧೩೦ ೧೩೧ ೧೩೨-೧೩೩-೧೩೪||

ಶಂಭುವೇ, ನಿನ್ನನ್ನಳಿದ ಇತರ ದೇವತೆಗಳ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಡಬಿಡದೆ ನನಗೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗಲಿ ದೇವ, ಪರಶಿವಕಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳುದಯಿಸಲಿ ದೇವಶಿಖಾಮುನಿಯಾದ ಶಂಭುವೇ, ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕೇವಲ ಭಸ್ಮಧಾರಣೆ, ಶುದ್ಧವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿಕೇಷಾಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಲಿ ||೧೨೬ ೧೨೭||

ದೇವ ದೇವನೇ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಶಿವಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಶಿವನಾಮಸ್ಮರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾಗಲಿ ಓ ಗೌರೀ ರಮಣನೇ, ಮಹಾದೇವ, ಶಿವ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯನಾಮಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ಪೂಜಾ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಈ ನನ್ನ ಶರೀರವು ನಾಶವಾಗಲಿ

ಕೇವಲಾ ಶಿವಪೂಜೈವ ಕರ್ತವ್ಯೇತ್ಯಸ್ತು ಮೇ ಮುಃ |

ಕೇವಲಂ ಶಿವಸಾನ್ನೈವ ಸ್ತುತವ್ಯಮಿತಿ ತಾಸ್ತು ಧೀಃ ||೧೨೮||

ಉಮಾವತೇ ಮಹಾದೇವ ಶಿವೇತಿ ವದತೋ ಮಮ |

ತನುತ್ಯಾಗೋಸ್ತು ಗೌರೀತ ತ್ವದರ್ಚನಪುರಸ್ಕರಂ ||೧೨೯||

ದಾಸಸಾತ್ರನುಹಂ ಶಂಭೋ ದಾಸಕಾಲೋಽಯಮಿಹಾತ್ಮರ |

ದಾಶಾ ತ್ವಂ ನೇತರೋ ಯಾಚ್ಯೋ ಯಾಚ್ಯಾ ಭಕ್ತಿಶ್ಚೈವ ಪ್ರಭೋ ||೧೩೦||

ನ ಯಾಚೇ ನ ಯಾಚೇ ಮಹಾದೇವ ಶಂಭೋ

ವರಾನನ್ಯಲಭ್ಯಾನಹಂ ಭಕ್ತಬಂಧೋ |

ಪರಂ ಶ್ವೇತರೂಪಾಂ ಮದಸ್ತೈರಲಭ್ಯಾಂ

ಭವಧ್ವಕ್ತಿನೋಕಾಂ ಪರಾಮಿತ ಯಾಚೇ ||೧೩೧||

ಯಯೈವೇತಭಕ್ತ್ಯಾ ತ್ವಣೀತ್ಯುತ್ಯ ಸರ್ವಾ-

ನುಪೇಂದ್ರಾದಿದೇವಾನಹಂ ಸರ್ವಥಾಹಿ |

ಕಂಭುವೇ, ಈಗ ದಾಸ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಲು ನಾನು ಸಾತ್ರನಾಗಿರುವೆನು ಈಶ್ವರನೇ, ಉಚಿತವಾದ ದಾಸಕಾಲವೂ ಆಗಿರುವುದು ದೇವ, ನೀನೇ ದಾತೃವು, ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ನಾನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬೇಡುವವನಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ಥಿರಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲೆಂದು ವರವನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ ಆ ವರವನ್ನು ದಾನಮಾಡು ||೧೨೮ ೧೨೯ ೧೩೦||

ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ, ಮಹಾದೇವನೂ ಎನಿಸಿದ ಕಂಭುವೇ, ವಿಷ್ಣುವದಿದೇವತೆಗಳಿಂದ ಕೊಡಲಸಾಧ್ಯವಾದ ವರಗಳನ್ನೇ ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದ ಬೇಡುತ್ತಿರುವೆನೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಈಶ್ವರನೇ, ಅದ್ವಿತೀಯವೂ, ಇತರರಾರಿಂದಲೂ ಹೊಂದಲಸಾಧ್ಯವೂ, ಅಚ್ಯುತ್ಯುತ್ಯವೂ ಆದ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೊಂದು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಲೆಂದು ನಾನು ವರವನ್ನು ಈಗ ಯಾಚಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ||೧೩೧||

ನೀನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಈಶ್ವರ ವಿಷಯಕವಾದ ಸ್ಥಿರಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾನು ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹುಲ್ಲಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆಯಾಗಿ ಕಂಡು,

ತದಜ್ಞಾಪರೋ ನಿತ್ಯಮದ್ವೈತೋ
ನಿರಾತಂಕಮೇಕಂ ಭವಂತಂ ಭಜಾಮಿ

||೧೦೩೨||

ತನ್ಯತತ್ವದದ್ವಂದ್ವಮಿಂದ್ರಾದಿವಂದ್ಯಂ
ಸದೋಪೇಂದ್ರಹೃತ್ಪಂಕಜಾರೂಢಮಿಡ್ಯಂ |
ಮಮಾಹಿ ಸ್ಫುರತ್ತೀತ ಹೃತ್ಪದ್ಮಮುಛೇ
ಮುಕುಂದಾಕ್ಷಪದ್ಮಾರ್ತಿತಂ ವೇದವೇದ್ಯಂ

||೧೦೩೩||

ಮಹಾದೇವ ವಿಶ್ವೇತ ವಿಶ್ವೈಕವಂದ್ಯ
ಸ್ವರಾರೇ ಪುರಾರೇ ಮಹಾಸಾತಕಾರೇ |
ಮಹೇಶೇತಿ ನಾಮಾದ್ಭುತಂ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾ-
ತ್ಪ್ರಬತ್ತನ್ಮಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇತ

||೧೦೩೪||

ಅನನರತವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ ಚಂಚಲವಾಗದ ಮನಸ್ಸಿ-
ನಿಂದ ಆತಂಕರಹಿತನೂ, ಅದ್ವಿತೀಯನೂ ಆದ ನಿನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಧೈಯವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಜನೆ ಮಾಡುವೆನು ||೧೦೩೨||

ಈಶನೇ, ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಸರ್ವದಾ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದೂ,
ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವುದೂ, ಜಗತ್ಪ್ರಾಣ್ಯವೂ,
ಮುಕುಂದನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದೂ, ವೇದವೇದ್ಯವೂ ಆದ ನಿನ್ನ
ಪಾದಕಮಲಯುಗ್ಮವು ನನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಿ
ಇದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ||೧೦೩೩||

ಈಶ್ವರನೇ, ಈ ನನ್ನ ಸಾಲಿಗೆಯು ಅನುದಿನವೂ ಮಹಾದೇವ, ವಿಶ್ವೇತ,
(ಜಗದೊಡೆಯ) ವಿಶ್ವೈಕವಂದ್ಯ, (ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿನಿಂದಲೂ ನಮಸ್ಕಾರಾರ್ಹನೂ)
ಸ್ವರಾರೇ, (ಮನ್ಮಥನ ಶತ್ರು) ಪುರಾರೇ, (ಪ್ರಪುರರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು) ಮಹಾ
ಸಾತಕಾರೇ, (ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ, ಸುರಾಸಾನ ಮುಂತಾದ ಮಹಾಸಾಪಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾ-
ಡಿಸುವನೂ) ಮಹೇಶ, (ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನ) ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ
ನಾಮಾವಳಿಯನ್ನೆಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಶಿವನಾಮಾವೃತ ಸಾನ
ಮಾಡಲಿ ||೧೦೩೪||

ವಿಭೋ ದೇವ ದೇವೇಶ ಗೌರೀಶ ಶಂಭೋ

ಯಮಾರೇ ಗಜಾರೇ ಭವಾರೇಽಂಧಕಾರೇ ।

ಶಿವೇಶೇತಿ ನಾಮಾಮೃತಂ ತೃಪ್ತೃಸಾದಾ-

ಪ್ರಿಫತ್ವಸ್ತುಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇಶ

||೧೩೫||

ಉಮಾಕಾಂಠ ಮೌನೀಂದ್ರವಿಕ್ರಾಮಹೇತೋ

ಜಗಜ್ಜೀವನಾನಂದಧರ್ಮೈಕಶೇತೋ ।

ನಿರೀಶೇತಿ ನಾಮಾಮೃತಂ ತೃಪ್ತೃಸಾದಾ-

ಪ್ರಿಫತ್ವಸ್ತುಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇಶ

||೧೩೬||

ನಿರಾಕಾರ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಚಂದ್ರಾರ್ಧಮೌಲೀ

ಮುಕುಂದಾದಿವೃಂದಾರಕಾರಾಧ್ಯಮೂರ್ತೇ ।

ಪರೇಶೇತಿ ನಾಮಾಮೃತಂ ತೃಪ್ತೃಸಾದಾ-

ಪ್ರಿಫತ್ವಸ್ತುಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇಶ

||೧೩೭||

ವಿಭು, (ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನೂ) ದೇವ, (ಕ್ರೀಡಾದಿ ಗುಣಸಂಪೂರ್ಣನೂ) ದೇವೇಶ, (ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯ) ಗೌರೀಶ, (ಗೌರೀರಮಣ) ಶಂಭೋ, (ಮಂಗಳ ಪ್ರದನೂ) ಯಮ, ಗಜಾಸುರ, ಅಂಧಕಾಸುರ ಇವರುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ, ಮತ್ತು ಈ ಸಂಸಾರಬಂಧವನ್ನು ತೊಲಗಿಸುವನೂ, ಶಿವ (ಯೋಗಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಲಸಿರುವನು) ಈಶ (ಐಶ್ವರ್ಯಭರಿತ) ಎಂಬುದಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯನಾಮರೂಪವಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ಅನವರತವೂ ಈ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು ಆಶ್ವಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಾನಮಾಡಲಿ ||೧೩೫||

ಉಮಾರಮಣನೇ, ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣಭೂತ ನಾಗಿರುವವನೇ, ಸಕಲ ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನೂ, ಅನಂದಪ್ರದವಾದ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ವಾದ ಸೇತುವೆಯಂತಿರುವನೂ, ಇಚ್ಛಾರಹಿತನೂ, ಆಕಾರಶೂನ್ಯನೂ, ನಿರ್ಲಿ ಪ್ತನೂ, ಅರ್ಥಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನೂ, ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ಉತ್ತಮವಾದ

ಮುನಿಸ್ತಾಂತ ಪದ್ಮಪ್ರಬೋಧೈಕಧಾನೋ
ಸ್ಫುರತ್ಪಾಲಧಾಗೋತ್ಥಲೀಲಾಕೃತಾನೋ |
ಗಿರೀಶೇತಿ ನಾಮಾಮೃತಂ ತೃಪ್ತೃಸಾದಾ-
ತ್ಪಿಬತ್ಪನ್ನಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇತ

||೧೩೪||

ಗುಣಾತೀತ ಕಲ್ಯಾಣನಾನಾಗುಣಾಬ್ದೇ
ವೃಷಾಧೀತಕೇತೋ ಮಹಾಪುಣ್ಯಹೇತೋ |
ಸುರೇಶೇತಿ ನಾಮಾಮೃತಂ ತೃಪ್ತೃಸಾದಾ-
ತ್ಪಿಬತ್ಪನ್ನಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇತ

||೧೩೫||

ಅನಂತಾರ್ಕಚಂದ್ರಾನಲಾಕಾರಮೂರ್ತೀ
ಸ್ಫುರದ್ವೇದರಾಶಿಸ್ತುತಾಮೇಯಕೀರ್ತೀ |
ನಿರೀಶೇತಿ ನಾಮಾಮೃತಂ ತೃಪ್ತೃಸಾದಾ-
ತ್ಪಿಬತ್ಪನ್ನಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇತ

||೧೩೬||

ಪ್ರಭುವೂ ಎನಿಸಿರುವ ನಿನ್ನ ನಾಮ ಪಾರಾಯಣರೂಪವಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು ಅನುದಿನವೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಾನಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ ||೧೩೭||

ಈಶ್ವರನೇ, ಮುನಿಗಳ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕಮಲವನ್ನು ಅರಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ನೆನಿಸಿರುವವನೂ, ಹಣೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಗ್ನಿರೂಪ ವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೂ, ಪರ್ಮತಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಡೆಯನೂ, ಸಕಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅತಿಕ್ರ ಮಿಸಿರುವನೂ, ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದ ಅನೇಕ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಅಶ್ರ ಯನೂ, ವೃಷಭರಾಜನನ್ನೇ ಬಾವುಟವಾಗಿ ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ಮಹಾ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತವಾಗಿರುವವನೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೊಡೆಯನೂ, ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡ ಲ್ಪಡುವ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯನಾಮರೂಪವಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ಈ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು ಅನವ ರತವೂ ತಪ್ಪದೆ ಜಿಹ್ವೆಗಿ ಪಾನಮಾಡಲಿ ||೧೩೮||

ಪರಮೇಶ್ವರನೇ, ಅನೇಕ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಗಳ ಆಕಾರದಂತೆ ಕೋಟಿಪುತ್ರಿರುವ ಆಕಾರವುಳ್ಳವನೂ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ವೇದರಾಶಿಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ಸ್ವತಂತ್ರನೂ, ದಯಾ

ಕೃಪಾಪಾತ್ರ ಚಂದ್ರಾನಲೋತ್ಪಾದಕನೇತ್ರ
 ಸ್ತಭಶ್ಚೈಕಮಿತ್ರಾದ್ರಿಕನ್ಯಾಕಲಿತ್ರ ।
 ಉಮೇಶೇತಿ ನಾಮಾಮೃತಂ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾ-
 ಪ್ತಿಬತ್ಸನ್ನಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇತ

||೧೪೧||

ಶಿವ ಶ್ರೀಪತಿಶ್ವಚ್ಛನೇತ್ರಾರವಿಂದ-
 ಸ್ಫುರತ್ಪಾದಪದ್ಮಾಮಿತಾನಂತಭೋಗ ।
 ಕೃಪಾದ್ಯೇತಿ ನಾಮಾಮೃತಂ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾ-
 ಪ್ತಿಬತ್ಸನ್ನಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇತ

||೧೪೨||

ಹರಾಮೇಯ ನಿರ್ದೌಂಡ ವೇದಾಂತವೇದ್ಯ
 ಶ್ರಿಕಾಲಿನ್ನು ಮಾಕಾಂತ ಕರ್ಪೂರಗೌರ ।
 ನಿರಂಗೇತಿ ನಾಮಾಮೃತಂ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾ
 ಪ್ತಿಬತ್ಸನ್ನಹಂ ಸಾಧು ಜಿಹ್ವಾ ಮಮೇತ

||೧೪೩||

ಪಾತ್ರನೂ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ಸೂರ್ಯ ಇವರನ್ನೇ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೂ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ
 ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತನೂ, ಗಿರಿರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನೇ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡಿರುವವನೂ, ಉಮಾರಮಣನೂ, ಎಂಬುದಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯನಾಮಾಮೃ
 ತವನ್ನು ಈ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅನವರತವೂ ಪಾನಮಾಡು
 ತ್ತಿರಲಿ ||೧೪೦-೧೪೧||

ಈಶ್ವರನೇ, ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪನೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ
 ಶುಭ್ರವಾದ ನೇತ್ರಕಮಲದಿಂದ ಕೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಡಿಪಾವರೆಯುಳ್ಳವನೂ,
 ಅಪರಿಮಿತವೂ, ಅನಂತವೂ ಆದ ಭೋಗಗಣುಳ್ಳವನೂ, ದಯಾಸ್ವರೂಪನೂ,
 ಭಕ್ತರ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನೂ, ಪ್ರಮಾಣರಹಿತನೂ, ಅದ್ವಿತೀ
 ಯನೂ, ವೇದಾಂತಗೋಚರನೂ, ಶ್ರಿಕಾಲಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೂ, ಉಮಾ
 ರಮಣನೂ, ಕರ್ಪೂರದಂತೆ ಶುಭ್ರವಾದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನೂ, ಆವಯವಕೂನ್ಯನೂ,
 ಇತ್ಯಾದ್ಯರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯನಾಮಾಮೃತವನ್ನು ಈ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು
 ಅನವರತವೂ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪಾನಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ ||೧೪೨-೧೪೩||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತಿ ಸ್ತುತೋ ಮಹಾದೇವಃ ಸರ್ವದೇವಶಿಖಾಮುಖಃ |
 ತಥಾಸ್ತಿಸ್ತುರ್ತಿತೋ ಲಿಂಗೇ ತತ್ಪ್ರವಾಂತರ್ದಭೇ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೪೪||
 ಏತಾಡ್ವಲೋ ಮಹಾದೇವಃ ಸರ್ವದೇವಸ್ತುತಃ ಸದಾ |
 ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಕರ್ಮಭಿಃ ||೧೪೫||
 ಪುರಾ ಹಿಮಾದ್ರಿಶಿಖರೇ ವಸಿಷ್ಠಾದ್ಯಾ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ |
 ತಪಸ್ತೇಪುಃ ಶಿವಾಚಾರೇ ವಿಶ್ವಾಸೋಸ್ತಿಸ್ತುತಿ ಸರ್ವದಾ ||೧೪೬||
 ತಪ್ಯಮಾನಾಸ್ತಪಸ್ವೀವ್ರಂ ಸರ್ವೇ ಪಂಚಾಗ್ನಿಮಧ್ಯಗಾಃ |
 ಅಗಸ್ತ್ಯಂ ದದೃಕುರ್ವಿಪ್ರಾಃ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಂ ||೧೪೭||
 ತಮಗಸ್ತ್ಯಂ ವಸಿಷ್ಠಾದ್ಯಾಃ ಸಂಪೂಜ್ಯಾಘ್ನಾದಿಸಾಧನೈಃ |
 ಸಂಸಾರತಾರಣೋಪಾಯಂ ಶಪ್ರಚ್ಛುರ್ವಿನಯಾನ್ಶಿತಾಃ ||೧೪೮||

ವಿಪ್ರರೇ! ಹೀಗೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಕಲ ದೇವತಾ ಶಿಖಾಮುಖಿಯಾದ ಮಹಾದೇವನು, ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ನುಡಿದು ವರವನ್ನಿತ್ತು ಪುನಃ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿತನಾಗಿ ಅಂತರ್ಥಾನನಾದನು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂತಹ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಅನವರತವೂ, ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯರೂಪವಾದ ಮೂರು ಸಾಧನಗಳಿಂದಲೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೧೪೪-೧೪೮||

ಬಹುಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ವಸಿಷ್ಠರೇ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಪುಂಗವರು, ಶಿವಸಂಪಂಧವಾದ ಆಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಶ್ವಾಸವು ಉಂಟಾಗಲೆಂದು ತಪಸ್ಸನ್ನೈಸಿದರು ಆಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪಂಚಾಗ್ನಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಭೋಗವಾಗಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಶಿವ ಪೂಜಾನಿರತನಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಾಮುನಿಯು ಬಂದನು ಆ ವಸಿಷ್ಠಾದಿಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆರ್ಘ್ಯ, ಪಾದ್ಯ, ಆಚಮನೀಯಾದಿಸಾಧನಗಳಿಂದ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ವಿನಯಯುಕ್ತರಾಗಿ ಈ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮೂಲವನು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ

|| ದ್ವಿಜಾ ಉಚುಃ ||

ತರಣೀಯಃ ಕಥಂ ಮರ್ತ್ಯಫೋರಸಂಸಾರಸಾಗರಃ ।

ಕೋ ವಾಸ್ತಿ ತರಣೋಪಾಯಃ ಸರ್ವವೇದಾಂತಸಂಕ್ರುತಃ ॥೧೪೯॥

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಅಗಸ್ತ್ಯಸ್ತದ್ವಚಃ ತ್ವತ್ಪಾ ಭಸ್ತೃಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹಃ ।

ಸಂಸಾರತಾರಣೋಪಾಯಂ ತತೋ ವಕ್ತುಮುಪಕ್ರಮೇ ॥೧೫೦॥

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಸಂಸಾರತರಣೋಪಾಯಃ ಪಾರ್ವತೀವಲ್ಲಭಾರ್ಚನಂ ।

ತತ್ರ ಯೋ ನಿಯತಸ್ತೇನ ತೀರ್ಣಃ ಸಂಸಾರಸಾಗರಃ ॥೧೫೧॥

ಶಿವಾರ್ಚನಂ ವಿನಾ ನಾನ್ಯದ್ವೋರಸಂಸಾರತಾರಕಂ ।

ತಸ್ಮಾಚ್ಚಿವಾರ್ಚನಂ ಕಾರ್ಕಂ ಫೋರಸಂಸಾರನಾಶಕಂ ॥೧೫೨॥

ಉಪಾಯವಾವುದು? ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು ||೧೪೬-೧೪೭-೧೪೮||

ಮತ್ತು ಆ ದ್ವಿಜರೆಲ್ಲರೂ ಅಗಸ್ತ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು “ ಮುನೀಶ್ವರನೇ! ಮಾನವರು ಈ ಫೋರವಾದ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸಾಗರವನ್ನು ಯಾವುದರಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾಟಬಹುದು? ಸಕಲ ವೇದಾಂತಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಉದ್ಧಾರದ ಉಪಾಯವು ಅವುದಿರುವುದು? ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಭಸ್ಮಾಲಂಕೃತಶರೀರನಾಗಿ ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನೆಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ನುಡಿದನು ||೧೪೯-೧೫೦||

“ ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ, ಕೇಳಿರಿ ಪಾರ್ವತೀರಮಂಥನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯೇ ಈ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಯಮದಿಂದಿರುವವನೇ ಈ ಸಂಸಾರರೂಪವಾದ ದುಃಖಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿದವನು ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನೇಳಿದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಈ ಫೋರವಾದ ಸಂಸಾರವನ್ನು

ಉಮಾಕಾಂತ್ಯಾರ್ಜನಂ ವಿಸ್ತಾ ಸಂಸಾರವಿಷಭೇಷಜಂ ।

ತಥೈಷಜಂ ನ ಯಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಸ ಸಂಸಾರವಿಷಾಪ್ಲುತಃ ॥೧೫೩॥

ಶಿವಾನಾರಾಧನಾಜ್ಞಾತಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಂಸಾರಿಣೋ ದ್ವಿಜಾಃ ।

ಶಿಷ್ಯಂತ್ಯಪಿ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಬಹವಃ ಪ್ರತಿಜನ್ಮನಿ ॥೧೫೪॥

ಶಿವಾರಾಧನಮಾತ್ರೇಣ ಘೋರಸಂಸಾರಸಾಗರಃ ।

ಕುಷ್ಠೋ ಭವತಿ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಾಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ ॥೧೫೫॥

ಯಥಾ ಸರ್ಪವಿಷಗ್ರಸ್ತಾ ಮ್ಪ್ರಿಯಂತೇ ಭೇಷಜಂ ವಿನಾ ।

ತಥಾ ನತ್ಯಂತಿ ಬಹವೋ ಮಹಾದೇವಾರ್ಜನಂ ವಿನಾ ॥೧೫೬॥

ಸಂಸಾರಸಾಗರೋ ನಾಮ ದುಃಖಸಾಗರ ಉಚ್ಯತೇ ।

ತದ್ವಿಃಪಾಙ್ಕ್ತೌ ಪತಂತ್ಯೇವ ಸಂತ್ಯಕ್ತಕಿವಪೂಜನಾಃ ॥೧೫೭॥

ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲಾರದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಾನವರು ಈ ಭಯಂಕರ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ॥೧೫೩-೧೫೭॥

ವಿಪ್ರೇಶ್ವರೇ, ಉಮಾರಮಣನ ಪೂಜೆಯು ಸಂಸಾರರೂಪವಾದ ವಿಷಕ್ಕೆ ಔಷಧಿಪ್ರಾಯವಾದುದು ಆ ಔಷಧಿಯಿಲ್ಲದವನು ಸಂಸಾರವೆಂಬ ವಿಷದಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಡುವನು ವಿಪ್ರರೇ, ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಸಾರಿಗಳಾಗಿರುವರು ಮುಂದೆಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರು ಸಂಸಾರಿಗಳಾಗಿಯೇ ಜನಿಸಿ ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸುವರು ದ್ವಿಪಶ್ಚೇತ್ತರೇ, ಶಿವನ ಪೂಜಾ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಘೋರವಾದ ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರವು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಒಣಗಿ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ॥೧೫೩-೧೫೪-೧೫೫॥

ಹಾವಿನ ವಿಷದಿಂದ ಯುಕ್ತರಾದವರು ಔಷಧವಿಲ್ಲದೇ ಸಾಯುವಂತೆ, ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೆ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಹಳ ಜನಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವರು ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸಾಗರವು ದುಃಖಸಾಗರವೆಂದೇ ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು ಪರಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡದವರು ಆ ದುಃಖಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೇ ಬೀಳುವರು ॥೧೫೬-೧೫೭॥

ಪುರಾ ಶರೀರಪತಿ: ಸ್ವರ್ಗೇ ಸಭಾಮಂಡಲಮಧ್ಯಗಃ |

ಮನ್ಯೇ ಕೃತಾರ್ಥಮಾತ್ಮಾನಂ ಸಭಾಸತ್ಯಮುಪಾಸಿತಃ ||೧೫೮||

ತತಃ ಸ ಮೋಹಸಂಕ್ರಾಂತೋ ಮುಹೂರ್ತಂ ವಿವಶೋ ದ್ವಿಜಾಃ |

ಉಪಾಸ ಸಾರ್ವತೀನಾಥಸ್ತರಣೇನ ವಿನಾ ತದಾ ||೧೫೯||

ತತೋಽಪಿ ವ್ಯಾಕುಲೋ ಜಾತಃ ಸ ದೇವೇಂದ್ರಸ್ತತಃ ಪರಂ |

ಗುರುಂ ಸಂವೀಕ್ಷ್ಯ ಪಿಕಟೇ ಬಭಾಷೇ ವಚನಂ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೬೦||

|| ಇಂದ್ರ ಉವಾಚ ||

ವ್ಯಾಕುಲಂ ಸಮುಭೂಟ್ಟಿತ್ತಂ ಗುರೋ ಹೇತುಂ ವಿನಾದ್ಯ ಮೇ |

ಕಂಪತೇ ತನುರೇಷಾ ಚ ವಾಯುನೀತಲತೇವ ಮೇ ||೧೬೧||

ಸ್ವೇದೋಽಪಿ ಜಾಯತೇ ಪಕ್ವ ತುಷ್ಯಮೋಷ್ಯಮಭೂನ್ಮಮ |

ವಾಚೋ ನ ನಿಸರಂತ್ಯೇವ ಸರಲಾ ಲಲಿತಾ ಇವ ||೧೬೨||

ಬಹುಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಶರೀರಮಣನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಭಾಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಇಂತಹ ಸಭಾಸದರಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ನಾನೇ ಥಣ್ಯನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಇಂದ್ರನು ಮೋಹದಿಂದ ಧ್ರಾಂತನಾಗಿ ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತಕಾಲವೂ ಆ ಸಾರ್ವತೀರಮಣನನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಮಾಡದೇ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಉದಾಸೀನನಾಗಿದ್ದನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅಕಾರಣವಾದ ಮನೋವ್ಯಥೆಯುಂಟಾಯಿತು ಹೇಳಲಾಗದಷ್ಟು ವ್ಯಾಕುಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೊಡನೆಂತೆಂದನು ||೧೫೮-೧೫೯ ೧೬೦||

“ ಗುರುವೇ, ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಈಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳವಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡಿದೆ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಈ ನನ್ನ ಶರೀರವೂ ನಡುಗುತ್ತಿರುವುದು ಬೆವರೊಂದುಳದೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ ಆಚಾರ್ಯನೇ, ನನ್ನ ತುಟಿಯು ಒಣಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡು ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾತುಗಳೇ ಹೊರಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಮುಂದೇನುಮಾಡಲಿ ||೧೬೧ ೧೬೨||

ಉಷ್ಣ ಸ್ಥಪುಷ್ಪಮಾಲೇವ ಗಾತ್ರಯಶ್ವಿರಭೂನ್ಮಮ |
 ಕೃಷ್ಣ ಭೂತೇಂದುರೇಖೇವ ದೃಶ್ಯತೇಯಂ ಮಯಾ ತನುಃ ||೧೬೩||
 ಏತಾವತ್ಪಾಲಪರ್ಯಂತಂ ಸುಖೇನೈವ ಸ್ಥಿತಂ ಮಯಾ |
 ಅಧುನೈವೇದಮುತ್ಪನ್ನಂ ದುಃಖಮುಜ್ಜಾತಹೇತುಕಂ ||೧೬೪||
 ದುಃಖಮೇತನ್ಮಯಾ ಸರ್ವಂ ಚತುರ್ವಕ್ತ್ರಾಯ ಸತ್ಪರಂ |
 ನಿವೇದನೀಯಂ ಯತ್ನೇನ ತ್ವಮಶ್ವಾಯಾಹಿ ಮದ್ಗುರೋ ||೧೬೫||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಸ ಗುರುಂ ವಜ್ರೇ ಗುರುಣಾಹಿ ಸಮಸ್ಥಿತಃ |
 ಪ್ರಯಯೌ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಾಯ ದದರ್ಶ ಸ ವಿಧಿಂ ತತಃ ||೧೬೬||
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾವೀತಾಂಗಂ ಭಸ್ಮೋದ್ಭೂತವಿಗ್ರಹಂ |
 ಲಿಂಗಾರ್ಚನಪರಂ ನತ್ವಾ ಪ್ರಕೃತಂ ವಿನಿವೇದಯತ್ ||೧೬೭||

ಶಾಖವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೂಮಾಲೆಯಂತೆ ಈ ನನ್ನ ದಂಡದಂತಿರುವ ಶರೀರವು ಏಕೋ ಬಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಈಗ ನನ್ನ ದೇಹವು ಕಪ್ಪಾದ ಇಂದ್ರರೇಖೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ಸುಖವಾಗಿದ್ದೆನು ಈಗತಾನೆ ಕಾರಣವೇ ತಿಳಿಯದಂತಿರುವ ಈ ದುಃಖವು ನನಗೊದಗಿದೆ ಈ ದುಃಖವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವೆನು ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಗುರುಗಳಾಗಿರುವ ತಾವೂ ನನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇಂದ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವತ್ವಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ||೧೬೩-೧೬೪-೧೬೫||

ವಜ್ರಾಯುಧಧಾರಿಯಾದ ಇಂದ್ರನು ಹೀಗೆ ನುಡಿದು, ಆ ಗುರುವಿನೊಡನೆ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದನು ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಭಸ್ಮಲೇಪನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾನಿರತನಾಗಿದ್ದನು ಹೀಗೆ ಶಿವಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ಪರನಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಇಂದ್ರನು ಪ್ರಕೃತ ತಾನು ಬಂದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಅಂಕಿ ನೂಡಿಕೊಂಡನು ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಂದ್ರನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಯ

ತತಸ್ತದ್ವಜನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ವಿಧಿವಿಸ್ತೃತಮಾನಸಃ |

ಉನಾಚೇಂದ್ರಂ ಯಥಾಯೋಗ್ಯಂ ಯತ್ಕೃತ್ವಾ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೬೮||

|| ಬ್ರಹ್ಮೋವಾಚ ||

ಇಂದ್ರಾದ್ಯ ನ ತ್ವಯಾ ಸಮ್ಯಕ್ಸೃಜಿತಃ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಃ |

ತೇನೈವ ವ್ಯಾಕುಲಂ ಜಾತಂ ತವ ಚಿತ್ತಮನಾಕುಲಂ ||೧೬೯||

ಯೇನ ನ ಕ್ರಿಯುತೇ ನಿತ್ಯಂ ಯಥಾವಿಧಿ ಶಿವಾರ್ಚನಂ |

ತೇನ ದುಃಖಾಢಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಪ್ರಾಪ್ಯಂತೇ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ ||೧೭೦||

ದುಃಖಾಲಯಾ ಭವಂತೈವ ಸರ್ವೇ ತ್ಯಕ್ತಶಿವಾರ್ಚನಾಃ |

ತ್ಯಕ್ತೇತಪೂಜನೈರೇವ ಪ್ರಾಪ್ಯಂತೇ ದುಃಖಮನ್ವಹಂ ||೧೭೧||

ಶಂಕರಂ ಶಂಕರಂ ನಿತ್ಯಂ ಯೋ ನಾರ್ಚಯತಿ ಸಾದರಂ |

ನ ತಸ್ಯ ಸುಖಲೀಲೋಽಪಿ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂತಯಃ ||೧೭೨||

ಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದುದನ್ನು ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಹೀಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದನು ||೧೬೬-೧೬೭-೧೬೮||

“ ದೇವೇಂದ್ರನೇ, ಇಂದು ನೀನು ಆ ಪಾರ್ವತೀರಮಣನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ವ್ಯಾಕುಲವಾಗದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಈಗ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡಿದೆ ನಿತ್ಯವೂ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡದವನಿಗೆ ಸಕಲ ದುಃಖಗಳೂ ಉಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ಇದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬು ||೧೬೯ ೧೭೦||

ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ ಬಿಟ್ಟಿವರೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖಾಶ್ರಯರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹವರಿಗೇ ಆನುದಿನವೂ ತಪ್ಪದೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದುಃಖವುಂಟಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಸುಖಕರನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಆದರದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡದವನಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಸುಖವೂ ದೊರೆಯಲಾರದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಬೇಡ ||೧೭೧-೧೭೨||

ಯಥಾ ದುಃಖವತಂ ಯಾಂತಿ ಶಂಕರೇತರಪೂಜಕಾಃ ।

ತಥಾ ದುಃಖವತಂ ಯಾಂತಿ ತ್ಯಕ್ತಶಂಕರಪೂಜನಾಃ ॥೧೭೩॥

ಶಂಕರಂ ಸಮ್ಯಗಾರಾಧ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ನುಂತಿ ಕಮನ್ತಹಂ ।

ಶಂಕರಾರಾಧನೇ ತ್ಯಕ್ತೇ ಕಥಂ ಕಮುಪಲಭ್ಯತೇ ॥೧೭೪॥

ಶಂಕರಾರ್ಚನಮೇವೈಕಂ ಪರಮಾನಂದಸಾಧನಂ ।

ತದನ್ಯನ್ನ ಕ್ರುತಂ ವಪ್ರಿನ್ವರಮಾನಂದಸಾಧನಂ ॥೧೭೫॥

ದೇವೇಷ್ಟನ್ನೇಷು ವಾ ವಪ್ರಿನ್ ಶಂಕರಾನ್ಯೋ ನ ಶಂಕರಃ ।

ತತಃ ಕರ್ಮಾಪ್ತುಂ ಕುರ್ವಂತಿ ಶಂಕರಾರಾಧನಂ ದ್ವಿಜಾಃ ॥೧೭೬॥

ಕರ್ಮಾಪ್ತುಂ ಯತತೇ ಯಸ್ತು ವಿನಾ ಶಂಕರಪೂಜನಂ ।

ಸ ಮೂರ್ಖ ಇತಿ ವಿಶ್ವೇಯೋ ನೇತರೋ ಮೂರ್ಖ ಉಚ್ಯತೇ ॥೧೭೭॥

ಕಾಯೇನ ಮನಸಾ ವಾಚಾ ಯಃ ಶಂಕರಮುಪಾಸತೇ ।

ಸ ಪಂಡಿತ ಇತಿ ಜ್ಞೇಯಃ ಸ ಪೂಜ್ಯೋ ಧನಿಭಿರ್ಧನೈಃ ॥೧೭೮॥

ಶಂಕರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವರಂತೆ, ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರೂ ದುಃಖಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಶಂಕರನನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದವರು ನಿತ್ಯವೂ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಆ ಶಂಕರನ ಪೂಜೆಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಖವೆಲ್ಲಂದತಾನೇ ಬಂದೀತು? ||೧೭೩-೧೭೪||

ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೆ, ಶಂಕರನ ಪೂಜೆಯೊಂದೇ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧನವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಇತರ ಯಾವುದೂ ಸುಖಸಾಧನವೆನಿಸಿಲ್ಲ ಅಯ್ಯು ದೇವೇಂದ್ರನೇ, ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ, ಇತರರಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಆ ಶಂಕರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಮಾನವರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾರರು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ದ್ವಿಜರಾದವರು ನಿತ್ಯಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆ ಶಂಕರನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ ||೧೭೫-೧೭೬||

ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರೇ ನಿಜವಾದ ಮೂರ್ಖರು, ಬುದ್ಧಿಹೀನರು ಕಾಯ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ

ಶಂಕರಾಶಕ್ತೃಚಿತ್ತಾನಾಂ ನ ದೂರೇ ತಮತಃ ಸದಾ |

ಶಂಕರಾರಾಧನಂ ಕಾರ್ಯಂ ತಮರ್ಥಿಭಿರಹರ್ನಿಸಂ ೨೧೬೯||

ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಫಲದಂ ಶಂಕರಂ ಲೋಕಶಂಕರಂ |

ಯೇ ಪೂಜಯಂತಿ ಸತತಂ ತೇ ಭನ್ಯಾ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೧೮೦||

ಭಗವಾನ್ವಾರ್ತೀನಾಥಃ ಸರ್ವಾರ್ಥೇಷ್ವಫಲಪ್ರದಃ |

ಸ ಯೇನ ಪೂಜ್ಯತೇ ನಿತ್ಯಂ ತಸ್ಯ ದುಃಖಂ ನ ಸರ್ವಥಾ ||೧೮೧||

ಮಹಾದೇವಮನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಯಸ್ತಿತ್ವತಿ ಜ ಸರ್ವಥಾ |

ನ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಸುಖಂ ನೂನಮಿತಿ ಜಾಬಾಲನಾದಿನಃ ||೧೮೨||

ವೇದಾಃ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಹೇಶೇನ ನೇದೋಕ್ತವಿಧಿನಾ ಸದಾ |

ಯತ್ನೇನ ಸ್ವಾರ್ಜನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಸರ್ವೇಷ್ಟದಮಿತಿ ಧ್ರುವಂ ||೧೮೩||

ಆ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಪಂಡಿತನೆನಿಸುವನು ಅಂತಹವನನ್ನು ಧನಿಕರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಆರ್ಚಿಸಬೇಕು ||೧೮೩-೧೮೪||

ಆ ಶಂಕರನಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿರುವ ಮನವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಖ ವೆಂಬುದು ಕರಗತವಾಗಿರುವುದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸುಖಾಪೇಕ್ಷಿಗಳು ಹಗಲಿರುಳೂ ಆ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷರೂಪವಾದ ಪರಮ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವವನೂ, ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರನೂ ಆಗಿರುವ ಆ ಶಂಕರನನ್ನು ಅನವ ರತವೂ ಪೂಜೆಮಾಡುವವರು ಧನ್ಯರೆನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ||೧೮೪- ೧೮೫||

ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಭಗವಂತನಾದ ಪಾರ್ವತೀರಮಣಿ ವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದುಃಖವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಡಿ ಆಹಂಕಾರದಿಂದ ಉಪಾಸೀನನಾಗಿರುವ ವನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಜಾಬಾಲಮತವನ್ನವ ಲಂಭಿಸಿದವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವರು ||೧೮೫-೧೮೬||

ಬಹವೋ ಮುನಯಃ ಪೂರ್ವಮುಮಾಕಾಂಶಸ್ಯ ಪೂಜಯಾ |

ದುಃಖಪಾಶವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಾಃ ಶಂಕರಂ ಸಮುಪಾಯಯಃ ||೧೮೪||

ಪುರಾ ವಿಷ್ಣುಃ ಪ್ರಮಾದೇನ ವಿಹಾಯ ಶಿವಪೂಜನಂ |

ಅಕಾಂಡೇ ವ್ಯಾಕುಲೇ ಜಾತಃ ಶಿನ್ವಗಾತ್ರಾಪ್ಯಕಾಲುಕಃ ||೧೮೫||

ತತೋಽಪಿ ದುಃಖಿತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕಮಲಾ ಕಮಲಾಪತಿಂ |

ದುಃಖಾಪಹಾರಕಂ ವಾಕ್ಯಮುನಾಚ ಕೃತನಿಶ್ಚಯಾ ||೧೮೬||

|| ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯವಾಚ ||

ನಿಸ್ತೋ ಪೂಜಯ ದೇವೇಶಮುಮಾಕಾಂಶಮನಾಮಯಂ |

ಯತ್ಪೂಜಯೈವ ದುಃಖೇಭ್ಯಃ ಸದ್ಯೋ ಮುಕ್ತೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೧೮೭||

ಮೃತ್ಯುಂಜಯಂ ಜಯಾಕಾಂಕ್ಷೀ ತ್ವಮೇವಾಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸಾದರಂ |

ಪ್ರಾಪ್ತೋಽಸಿ ವಿಜಯಂ ಪೂರ್ವಮಪಿದುಷ್ಟಾನ್ಮರಾದ್ಯರೇ ||೧೮೮||

ವೇದವಿಹಿತವಾದ ವಿಧಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದವಾದ ತನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆ ಮಹೇಶ್ವರನು ವೇದವನ್ನು ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು ಅನೇಕಮಂದಿ ಮುನಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಉಮಾರಮಣನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ದುಃಖವೆಂಬ ಪಾಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಕೊನೆಗೆ ಆ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಹೊಂದಿದರು ||೧೮೩-೧೮೪||

ಹಿಂದೆ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕುಲಿತನಾಗಿ, ಬಾಡಿದ ಶರೀರ, ತುಟಿ ಮತ್ತು ದವಡೆಗಳುಳ್ಳವನಾದನು ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ದುಃಖಿತನಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ದುಃಖನಾಶಕವಾದ ಕಾರ್ಯವೊಂದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಂತು ನುಡಿದಳು ||೧೮೫-೧೮೬||

ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೇ, ದೇವತಾಧಿಪತಿಯೆನಿಸಿದ ಉಮಾರಮಣನನ್ನು ನೀನು ಪೂಜೆಮಾಡುವನಾಗು ಆ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಈ ನಿನ್ನ ದುಃಖಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡಲೇ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುವು ಹಿಂದೆ ವಿಜಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೆನಿಸಿದ

ಯದಾ ದುಃಖಂ ತ್ವಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಮಸುರೇಭ್ಯಃ ತ್ವದಾ ತ್ವಯಾ |
 ಪೂಜಿತಃ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವೋ ಭಕ್ತಿಕ್ರದ್ಧಾಪುರಸ್ಕರಂ ||೧೮೯||
 ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಾಯಾಂ ತ್ವಮಸ್ಯ ತ್ವಂತಮುತ್ಸುಕಃ |
 ಅತೋದ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯಸ್ವ ಮಹೇಶ್ವರಂ ||೧೯೦||
 ಮಹಾದೇವಂ ವಿನಾಃ ಸ್ಮಾಕಂ ನಾಸ್ತಿ ದುಃಖನಿವಾರಕಃ |
 ತತ್ಪೂಜಾಂ ಕುರು ಯತ್ನೇನ ಕೇಶವ ಕ್ಲೇಶನಾಕಿನೀಂ ||೧೯೧||
 ಅಸ್ಮಾಕಮರಾದೀನಾಂ ಶಿವ ಏವೈಷ್ಯದೈವತಂ |
 ದುಃಖಂ ವಿನಶ್ಯತ್ಯಖಿಲಮಿಷ್ಟದೈವತಪೂಜಯಾ ||೧೯೨||
 ಕಿಂಪ್ಯಸಿ ಯದಿ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಸತ್ಪರಂ ತಂಕರಾರ್ಜನಂ |
 ತದಾ ತ್ವಯಾಧುನಾ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಸೌಖ್ಯಮದ್ಯ ಜನಾರ್ದನ ||೧೯೩||

ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ನೀನು ಅತ್ಯಂತ ದುಷ್ಟನಾದ ಮುರ
 ನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಜಯಪಡೆದಿರುವೆ ||೧೮೭-೧೮೮||

ಹಿಂದೆ ನಿನಗೆ ರಾಕ್ಷಸರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಭಯವೊದಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಭಕ್ತಿ
 ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ
 ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಉತ್ಸಾಹಭರಿತನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಈಗಲೂ ಆ ಮಹೇಶ್ವರ
 ನನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ನೀನು ಪೂಜೆಮಾಡುವನಾಗು ||೧೮೯-೧೯೦||

ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವ
 ವರು ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಕೇಶವನೇ, ದುಃಖನಾಶಕವಾದ
 ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಈಗಲೂ ಮಾಡುವವನಾಗು
 ದೇವತೆಗಳೇ ಮುಂತಾದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಪರಶಿವನೇ ಇಷ್ಟದೈವನಾಗಿರುವನು
 ಇಷ್ಟದೇವರ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಸಕಲ ದುಃಖಗಳೂ ತಪ್ಪದೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತ
 ಯೆಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದೆ ||೧೯೧-೧೯೨||

ಜನಾರ್ದನನೇ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಈಗಲೇ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವೆಯ
 ದರೆ ನಿನಗೆ ಸೌಖ್ಯವು ಈಗಲೇ ಬಂದಿತೆಂದೇ ತಿಳಿ ಕೇಶವನೇ, ಆದ್ದರಿಂದ

ಕೇಶವಾಲಿಸ್ವರಹಿತಃ ಕುರು ಶಂಕರಪೂಜನಂ ।

ಯದಾಲಿಸ್ವಂ ತದಾ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ದುಃಖಮದ್ಭವಪುನರ್ಹರೇ ॥೧೯೪॥

॥ ಬ್ರಹ್ಮೋವಾಚ ॥

ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ತದ್ವಚಃ ಕ್ರುತ್ವಾ ಕೇಶವಃ ಸತ್ಪರಂ ತದಾ ।

ಶಂಕರಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಭಕ್ತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟಾ ಯಥಾವಿಧಿ ॥೧೯೫॥

ತತೋ ದುಃಖವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಸ ಬಭೂವ ಜನಾರ್ದನಃ ।

ಸೌಖ್ಯಂ ಬಹುಕರಂ ಪ್ರಾಪ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಯಾ ॥೧೯೬॥

ತದಾ ಪ್ರಭೃತಿ ವಿಶ್ವೇಶಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಣಂ ।

ಸ್ವಹೃತ್ಪದ್ಮೇ ಸಂನಿವೇಶ್ಯ ಪೂಜಯತ್ಸನಿತಂ ಹರಿಃ ॥೧೯೭॥

ಹರಿಹೃತ್ಪದ್ಮಸಂವಿತ್ಸಂ ಶಿವಲಿಂಗಮನುತ್ತಮಂ ।

ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಮಿತಿ ಯಾಸ್ಯಾಮಿ ತ್ವಮಸ್ಯಾಯಾಹಿ ಸತ್ಪರಂ ॥೧೯೮॥

ದಿದಾಸೀನ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ನಿಯಮದಿಂದ ಆ ಶಂಕರನನ್ನು ಈಗಲೇ ಪೂಜಿಸು
ನಿನಗೆ ಅಲಸ್ಯವುಂಟಾದಾಗ ಪುನಃ ನಿನಗೆ ಈ ವಿಧವಾದ ದುಃಖವುಂಟಾಗುವುದೆಂಬ
ದನ್ನು ಮರೆಯದೇಡ ಎಂಬುದಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು
ಕೇಳಿಸಿದಳು ॥೧೯೩-೧೯೪॥

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಶವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಲೇ
ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿಧೂತಿಯನ್ನು ಧಾರಣೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆ
ಮಾಡಿದನು ಅನಂತರ ಜನಾರ್ದನನು ಆ ಶಿವಪೂಜಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ದುಃಖ
ರಹಿತನಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು ॥೧೯೫-೧೯೬॥

ಅದುಮೊದಲು ಶಿವಲಿಂಗರೂಪಿಯಾದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು
ತನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಅನವರತವೂ ಪೂಜೆಮಾಡು
ತ್ತಿರುವನು ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಆತ್ಮಕೃತಮಹಾದ ಶಿವ
ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯದೇಕೆಂದು ಈಗ ಹೊರಡುವೆನು ಇಂದ್ರನೇ! ನೀನೂ
ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಬಾ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ॥೧೯೭-
೧೯೮॥

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ವಿಷ್ಣುಲೋಕಾಯ ಸದೇವೇಂದ್ರೋ ವಿಧಿಯಯೌ |
 ದದರ್ಶ ಜ ತತೋ ವಿಷ್ಣುಂ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಃ ||೧೯೯||
 ಭಸ್ಮೋದ್ಭೂತಶರ್ಮಾಂಗಂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಿತಮಸ್ತಕಂ |
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಧರಣಂ ಶಂಕರಸ್ತರಗೋತ್ಸುಕಂ ||೨೦೦||
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿಷ್ಣುಂ ಸ ದೇವೇಂದ್ರೋ ವಿಧಿರ್ನಶ್ಚಾ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ |
 ದೇವೇಂದ್ರೋಕ್ತಂ ಯಥಾಪೂರ್ವಂ ಜ್ಞಾಪಯಾಮಾಸ ವಿಷ್ಣುನೇ ||೨೦೧||
 ತತಸ್ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ವಿಷ್ಣುಃ ಶಂಕರಪೂಜಕಃ |
 ನೇದವೇದಾಂಕತತ್ತ್ವಜ್ಞಃ ಪ್ರಾಹ ವಾಚಂ ಸುಖಾವಹಾಂ ||೨೦೨||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಶಾವದ್ವ್ಯಸಂತಿ ದುಃಖಾನಿ ಯಾವನ್ನಾರಾಧ್ಯತೇ ಶಿವಃ |
 ಶಾವದೇವ ಯಮಾಧ್ಯೀತೀರ್ಯಾವನ್ನಾರಾಧ್ಯತೇ ಶಿವಃ ||೨೦೩||

ಬ್ರಹ್ಮನು ಹೀಗೆ ನುಡಿದು ದೇವೇಂದ್ರನೊಡನೆ ವಿಷ್ಣುಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
 ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದನು ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ
 ಸಕಲ ಅವಯವಗಳಿಗೂ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹನೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮ
 ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಲಂಕೃತನಾಗಿ ಶಂಕರನ ಸ್ತರಣಿಯಲ್ಲಿಯೇ
 ನಿರತನಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣನಾಗಿದ್ದನು ||೧೯೯-೨೦೦||

ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ
 ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಹಿಂದೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ತನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಅರಿಕೆ
 ಮಾಡಿದನು ಶಂಕರನ ಪೂಜಕನಾದ ವಿಷ್ಣುವು ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ,
 ನೇದವೇದಾಂಕತತ್ತ್ವಗಳನ್ನರಿತವನಾದ್ದರಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಸುಖಪ್ರದವಾದ ಮಾತು
 ಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ನುಡಿದನು ||೨೦೧-೨೦೨||

“ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೇ ಕೇಳಿರಿ ಆ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸಕಲ
 ದುಃಖಗಳೂ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೋಗಗಳೂ ಮತ್ತು ಯಮನಿಂದ ಭಯವೂ

ಶಾವದೇವ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಯಾವನ್ನಾರಾಧ್ಯತೇ ಶಿವಃ ।

ದುಃಖಾನಿ ವಿಲಯಂ ಯಾಂತಿ ಸಮ್ಯಗಾರಾಧಿತೇ ಶಿವೇ ॥೨೦೪॥

ಶಾವದ್ವಸಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ಯಾವನ್ನಾರಾಧ್ಯತೇ ಶಿವಃ ।

ಶಾವದ್ಭವತಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯಂ ಯಾವನ್ನಾರಾಧ್ಯತೇ ಶಿವಃ ॥೨೦೫॥

ಯಥಾ ಸೂರ್ಯೋದಯೇ ಜಾತೇ ವಿನಶ್ಯತಿ ತಮಸ್ತಥಾ ।

ಪೂಜಿತೇ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವೇ ದುಃಖಮಾತ್ರಂ ವಿನಶ್ಯತಿ ॥೨೦೬॥

ನಾನಾದುಃಖಮಹಾವ್ಯಾಧಿಭೀಷಣಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ।

ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪುನಃ ಸತ್ಯಮುದ್ಯತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ॥೨೦೭॥

ನಾನಾಸಂಸಾರದುಃಖಾನಿ ನಶ್ಯಂತಿ ಶಿವಪೂಜಯಾ ।

ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಮಿತಿ ಪ್ರಾಹ ಜಾಬಾಲೋಽಪಿ ಸ್ವಯಂ ವಿಧೇ ॥೨೦೮॥

ಸಂಸಾರಜಾಂ ರುಜಂ ರುದ್ರೋ ದ್ವಾವಯತ್ಕರ್ಚಿತಃ ಸದಾ ।

ತತೋಚ್ಚರಣೀಯಮನಿಕಂ ರುದ್ರಲಿಂಗಂ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ॥೨೦೯॥

ಉಂಟಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಆ ಪರಶಿವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದನಂತರ
ಸಕಲ ದುಃಖಗಳೂ ಕ್ಷಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುವುವು ॥೨೦೬-೨೦೪॥

ಪರಮಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವ ವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ
ಬಡತನವೂ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುವುವು ಸೂರ್ಯನು ಹುಟ್ಟಿದಮೇಲೆ
ಕತ್ತರೆಯೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದೊಡನೆಯೇ
ದುಃಖರಾಶಿಯು ಕೊಂಚವೂ ಉಳಿಯದಂತೆ ನಾಶವಾಗುವುದು ॥೨೦೫-೨೦೬॥

ಶಿವಪೂಜೆಯೆಂಬುದು ಅನೇಕ ದುಃಖಗಳೆಂಬ ಮಹಾರೋಗಗಳಿಗೆ
ದಿವ್ಯಾಪಧಿಯೆಂದು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಪದೇ ಪದೇ ಭುಜವೆತ್ತಿ ಹೇಳುವೆನು
ಪರಶಿವನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಸಂಸಾರದುಃಖಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವುವು
ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಈ ವಿಷಯವು ಸತ್ಯವಾದುದೆಂದು ಜಾಬಾಲಮುನಿಯು ತಾನೆ ಸ್ವತಃ
ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ॥೨೦೭-೨೦೮॥

ಆ ರುದ್ರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೆ ಈ ಸಂಸಾರಸಂಬಂಧಗಳಾದ ಸಕಲ
ರೋಗಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವುವುದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಅನವರತವೂ

ಸರ್ವಮನ್ಯತ್ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಶಿವ ಏಕಃ ಶಿವಂಶರಃ ।

ದ್ವೇಯ ಇತ್ಯಾಹ ಹಿ ವಿಧೇ ಸಾಕ್ಷಾದಾಹರ್ವಣಃ ಕ್ರುತಿಃ ॥೨೧೦॥

ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹಾರುದ್ರೋ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಕಾರ್ತುಃ ।

ತತ್ಪೂಜಯೈವ ನಶ್ಯಂತಿ ದುಃಖಾನಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯಪಿ ॥೨೧೧॥

ವಿನಾಶಯತಿ ಸಂಸಾರಂ ಯಃ ಸತ್ಯತ್ಪೂಜಯಾ ಶಿವಃ ।

ಸ ಕಿಮನ್ಯಾನಿ ದುಃಖಾನಿ ನ ನಾಶಯತಿ ಪೂಜಿತಃ ॥೨೧೨॥

ಧಾವಪೂತಂ ಮಹಾದೇವಂ ಯೋರ್ಜಯಿಷ್ಯತಿ ಸಂತತಂ ।

ಸ ಸಂಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮಮೋಕ್ಷಾನ್ ಸಂತಯಃ ॥೨೧೩॥

ಸಂಸಾರಸಾಗರಂ ಘೋರಂ ಯಃ ಸಮುತ್ತರ್ತುಮಿಚ್ಛತಿ ।

ತೇನ ನಿತ್ಯಂ ಮಹಾದೇವಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ॥೨೧೪॥

ರುದ್ರಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ, ಇತರ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಮಂಗಳಕರನಾದ ಆ ಶಿವನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಣಿ ನೇದವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ॥೨೦೯-೨೧೦॥

ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಆ ಮಹಾರುದ್ರನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಆ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ನಾನಾವಿಧವಾದ ದುಃಖಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವವು ಒಂದು ಬಾರಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಮಹಾದೇವನು ಅನವರತವೂ ಪೂಜೆಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇನು ! ॥೨೧೧-೨೧೨॥

ಅನವರತವೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವನು ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೇ ಹೊಂದುವನು ಈ ಘೋರವಾದ ಸಂಸಾರ ವೆಂಬ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಬಯಸುವವನು ನಿತ್ಯವೂ ನಿಯಮಬದ್ಧನಾಗಿ ಮಹಾ ದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಲೇಬೇಕು ॥೨೧೩-೨೧೪॥

ಧನ್ಯಃ ಸ ಇತಿ ವಿಜ್ಞೇಯೋ ಯಃ ಶಶ್ವಚ್ಛಿವಪೂಜಕಃ |
 ಸ ತರತೈವ ಸಂಸಾರಂ ನಾನಾಪಾತಕಸಾಗರಂ ||೨೦೫||
 ಶಿವೇತಿ ನಾಮದಾವಾಗ್ನೇರ್ಮಹಾಪಾತಕಪರ್ವತಾಃ |
 ಭಸ್ವೀಭವಂತ್ಯನಾಯಾಪಾತ್ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೦೬||
 ಪಾಪಮೂಲಾನಿ ದುಃಖಾನಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯಪಿ ತಾನ್ಯತಃ |
 ಶಿವಾರ್ಚನೈಕನಾತ್ಮಾನಿ ನಾನ್ಯನಾತ್ಮಾನಿ ಸರ್ವಥಾ ||೨೦೭||
 ಶಿವಾರ್ಚನಪರ್ಮಿರೇವ ಘೋರಸಂಸಾರಸಾಗರಃ |
 ಶೀಘ್ರೋ ನಾನ್ಯೈಃ ಸ ಸಂಸಾರಸಾಗರಸ್ತ್ರೀರ್ಮತೇ ಧ್ರುವಂ ||೨೦೮||
 ಸಂಸಾರಸಾಗರಂ ಘೋರಂ ಯಃ ಶೋಷಯಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |
 ಸ ಕರೋತಿ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ನವಬಿಲ್ವೈಃ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ||೨೦೯||
 ವಿವಿಧಾನ್ಯಪಿ ಪಾಪಾನಿ ಯಾನ್ಯನಂತಾನಿ ತಾನಿ ತು |
 ವಿನಶ್ಯಂತಿ ವಿಧೇ ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರೀಪುರಾಂತ್ಕಪೂಜಯಾ ||೨೧೦||

ತಪ್ಪದೆ ಅನವರತವೂ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನೇ ಧನ್ಯನೆನಿಸು
 ವನು ಅವನೇ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಸಾಗರದಂತೆ ಅಶ್ರಯವಾಗಿರುವ ಈ
 ಸಂಸಾರವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದಾಟುವವನು ಶಿವನಾಮವೆಂಬ ಕಾಡುಗಿಟ್ಟಿ
 ನಿಂದ ಮಹಾಪಾಪಗಳೆಂಬ ಪರ್ವತಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬೂದಿಯಾಗಿಬಿಡುವುವು
 ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಪಡಬೇಡ ||೨೦೫-೨೧೦||

ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ದುಃಖಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಾಪಮೂಲಕವೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವೆ
 ಳ್ಲವೂ ಶಿವಪೂಜೆಯೊಂದರಿಂದಲೇ ನಾಶವಾಗುವವೇ ಹೊರತು, ಇತರ ಯಾವುದ
 ರಿಂದಲೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತರಾದವರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಈ ಘೋರ
 ವಾದ ಸಂಸಾರಸಾಗರವು ದಾಟಲ್ಪಡುವುದೇ ಹೊರತು, ಇತರರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ
 ಭಯಂಕರವಾದ ಸಂಸಾರರೂಪದಿಂದಿರುವ ಈ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಲು ಅಸಾಧ್ಯ
 ||೨೦೭-೨೦೮||

ಅನಾದಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಘೋರವಾದ ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ಒಡಗಿ
 ಸಲು ಬಯಸುವವನು ಹೊಸ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು ತಂದು ನಿಯಮದಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆ

ಅನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಮಹಾದೇವಂ ನಿಷ್ಪಾಪೋಃಸ್ತೀತಿ ಯೋ ವದೇತ್ |
 ಸ ಪಾತಕೀತಿ ವಿಜ್ಞೇಯೋ ವೇದವೇದಾಂತಪಾರಗ್ಢಃ ||೨೨೦||

ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಮಹಾದೇವಂ ನಿಷ್ಪಾಪೋಃಸ್ತೀತಿ ಯೋ ವದೇತ್ |
 ಸ ಪಾವನ ಇತಿ ಜ್ಞೇಯೋ ವೇದವೇದಾಂತಪಾರಗ್ಢಃ ||೨೨೧||

ಸ ವೈದಿಕಃ ಸ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಾ ಸ ಧನ್ಯಃ ಸ ಋಢೋ ವಿಭೇ |
 ಯಃ ಸದಾ ಕಾಯವಾಕ್ತತ್ವೈಃ ಕರಣಂ ಯಾತಿ ತಂಕರಂ ||೨೨೨||

ಭವಂತಿ ವಿವಿಧಾ ಧರ್ಮಾ ಯೇಷಾಂ ಸದ್ಘಃ ಫಲೋನ್ಮುಖಾಃ |
 ತೇಷಾಂ ಭವತಿ ವಿಶ್ವಾಸಸ್ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಪೂಜನೇ ||೨೨೩||

ಪಾತಕಾನಿ ನಿವತ್ಯಂತಿ ಯಾವಂತಿ ಶಿವಪೂಜಯಾ |
 ಭುವಿ ತಾವಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ನ ಸಂತೈವ ಚತುರ್ಮುಖ ||೨೨೪||

ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಆಯು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಅಪರಿಮಿತವೂ, ನಾನಾವಿಧವೂ ಆದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ತ್ರಿಪುರಾಸುರಧ್ವಂಸಕನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವೂ ನಾಶವಾಗುವುವು ||೨೧೯-೨೨೦||

ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಪಾಪರಹಿತನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳುವವನು ಪಾಪಿಯೆಂಬುದಾಗಿ ವೇದವೇದಾಂತಪಾರಂಗತರಾದವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ವೇದವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರಾದವರು, ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಪಾಪವಿಲ್ಲದವನೆಂದು ಹೇಳುವವನನ್ನು ಪರಮಪಾವನನೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ||೨೨೧ ೨೨೨||

ಓ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಯ, ವಾಕ್ಯ, ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಆ ತಂಕರನನ್ನು ಮರೆಹೊಗುವವನೇ ವೈದಿಕನೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೂ, ಧನ್ಯನೂ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತನೂ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವನು ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗಿರುವ ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತ್ರಿಪುರಾಸುರನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ ಪರಶಿವನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ||೨೨೩ ೨೨೪||

ಚತುರ್ಮುಖನೇ, ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದ ನಾಶವಾಗುವಷ್ಟು ಪಾಪಗಳು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಮುಂತಾದ ಮಹಾಪಾಪಗಳ ರಾಶಿಯೂ

ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿಪಾಪಾನಾಂ ರಾಶಯೋಽಪ್ಯಮಿತಾ ವಿಧೇ |
 ಶಿವಸ್ಮೃತ್ಯಾ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ನ ತೇ ಕಿಂ ಶಿವಪೂಜಯಾ ||೨೨೬||
 ಶಿವನಾಮರತಿಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿಂ ತರಂತಿ ತೇ |
 ಸಂಸಾರಮೂಲಪಾಪಾನಿ ತೇನ ನಶ್ಯಂತ್ಯಸಂಶಯಂ ||೨೨೭||
 ಸಂಸಾರಮೂಲಭೂತಾನಾಂ ಪಾತಕಾನಾಂ ಚತುರ್ಮುಖ |
 ಶಿವನಾಮಕುಕಾರೇಣ ವಿನಾಶೋ ಜಾಯತೇ ಧ್ರುವಂ ||೨೨೮||
 ಶಿವನಾಮಾನ್ಯತಂ ಪೇಯಂ ಪಾಪದಾವಾನಲಾದಿತ್ಯೇ |
 ಪಾಪದಾವಾಗ್ನಿತಪ್ತಾನಾಂ ಶಾಂತಿಸ್ತೇನ ವಿನಾ ನ ಹಿ ||೨೨೯||
 ಶಿವೇತಿ ನಾಮಹೀಯೂಷವರ್ಷಧಾರಾಪರಿಪ್ಲವಾಃ |
 ಸಂಸಾರದವಮುಚ್ಯೇಹಿ ನ ಶೋಚಂತಿ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೩೦||

ಆ ಶಿವನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೇ ನಾಶವಾಗುವಾಗ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಉಳಿಯುವ
 ಪಾಪರಾಶಿಯಾವುದು ? ||೨೨೬-೨೩೦||

ಅಸ್ತಿತ್ವರಾದವರು ಶಿವನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ಅವುಗಳ ಜಪ ಧ್ಯಾನಾದಿ
 ಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾರೆ ಅದರಿಂದ ಈ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನಕ್ಕೆ
 ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲದೇ ನಾಶವಾಗುವುವು ಅಯ್ಯ
 ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನೇ! ಈ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪಾಪರಾಶಿಯು ಶಿವ
 ನಾಮವೆಂಬ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾಶವಾಗುವುದು ||೨೨೬-೨೨೯||

ಪಾಪವೆಂಬ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಹೀಡಿತರಾದವರು ಶಿವನಾಮವೆಂಬ ಅಮೃತ
 ವನ್ನು ಪಾನಮಾಡದೇಕು ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗದೇಕೇ ವಿನಾ
 ಮತ್ತಾವುದೂ ಶಾಂತಿಪ್ರದವಾಗಲಾರದು ಶಿವನಾಮವೆಂಬ ಅಮೃತದ ಧಾರೆಗಳಿಂದ
 ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯಾಪ್ತರಾದವರು ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ
 ಕೊಂಚವೂ ದುಃಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೨೨೯-೨೩೦||

ಯೇಷಾಂ ಧರ್ಮಃ ಸ್ವಭಾವಾನಾಂ ಮಹೇಶಃ ಕುಲದೈವತಂ |
 ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಮಮಾರಾಧ್ಯಾಸ್ತೇ ಮಹೇಶ ಕೃಪಾಕ್ರಿಯಾಃ ||೨೩೧||
 ನ ಭಕ್ತಿಃ ಶಂಕರೇ ಪುಂಸಾಂ ರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತಾತ್ಮನಾಂ |
 ತದ್ವಿಧಾನಾಂ ನ ಸಹಸಾ ಮುಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ಸರ್ವಥಾ ||೨೩೨||
 ಅನಂತಜನ್ಮಭಿರ್ಯೇನ ತಪಸ್ವಪ್ತಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ತಸ್ಯೈವ ಭಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ಭವಾನೀಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೇ ||೨೩೩||
 ಜಾತಾಃ ಪಿ ಶಂಕರೇ ಭಕ್ತಿರನ್ಯಸಾಧಾರಣಾ ವೃಥಾ |
 ಪರಂ ತ್ವವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ ಶಿವಭಕ್ತಿರಪೇಕ್ಷಿತಾ ||೨೩೪||
 ಯಸ್ಯಾಸ್ತ್ಯಾಮರಣಂ ಶಂಭೌ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ |
 ತಸ್ಯೈವ ಮೋಕ್ಷಃ ಸುಲಭೋ ನಾನ್ಯಸ್ಯೇತಿ ಮುಕಿರ್ಮಮ ||೨೩೫||
 ವಿಧೇ ಭವಂತಿ ಪ್ರತ್ಯುಹಾಃ ಶಿವಭಕ್ತಿವಿಘಾತಕಾಃ |
 ಪ್ರತ್ಯುಹಾಸ್ತೇ ತಮಂ ಯಾಂತಿ ಮಹೇಶಾನುಗ್ರಹಾತ್ಪರಾತ್ ||೨೩೬||

ಉಪದೇಶಾದಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮಹೇಶನೇ ಕುಲದೈವತೆಯೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರೇ
 ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧನ್ಯರು ಅವರೇ ನನಗೂ ಪೂಜ್ಯರೆನಿಸಿದವರು ಮಹೇಶ್ವರನ ದಯೆಗೂ
 ಅವರೇ ಪಾತ್ರರಾಗುವರು ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಲ್ಲ ತಪ್ಪರರಾದ ಪುರುಷರಿಗೆ ಎಂದೂ ಶಂಕ
 ರನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮೋಕ್ಷವು
 ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ ||೨೩೧-೨೩೬||

ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭವಾನೀ ಪ್ರಾಣಕಾಂಕ್ಷ
 ನಾದ ಶಂಕರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಯಿಸುತ್ತದೆ ಇತರರಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಭಕ್ತಿಯು
 ಆ ಶಂಕರನಲ್ಲುಂಟಾದರೂ ಅದೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ ಅದ್ದರಿಂದ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಅನಿಶರ
 ಸಾಧಾರಣವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ಸರ್ವರಿಗೂ ಅಪೇಕ್ಷಿತವಾದುದು ||೨೩೩-೨೩೪||

ಸಾಯುವವರಿಗೂ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯು ಶಂಭುವಿನಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟಿದವನಿಗೇ
 ಮೋಕ್ಷವು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದೇ ಏನಾ, ಇತರರಿಗಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು
 ಭಾವಿಸುವೆನು ಆದರೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಘ್ನಗಳೊದಗುವುವು.

ಯಸ್ಯ ಭಕ್ತಿರನುಸ್ಯೂತಾ ದೇಹಸಾತಾಂತಮೀಶ್ವರೇ ।
 ಸ ಶಿವಾನುಗೃಹೀತೋಽನೋ ನ ಭವತ್ಕೇವ ಪಾದ್ಯತಃ ॥೨೩೭॥

ಯಸ್ಯ ಭಕ್ತಿರ್ಮಹಾದೇವೇ ಧಾರಾರೂಪಾನುವರ್ತಕೇ ।
 ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ಸವಂತಾಯ ಸಮಿತ್ರಾಯ ಜಪಮುಖ ॥೨೩೮॥

ಶಿವೌ ಪೂಜ್ಯೌ ಯಥಾನಿತ್ಯಂ ತಥಾ ಪೂಜ್ಯಃ ಶಿವಾರ್ಚಕಃ ।
 ಶಿವಾರ್ಚಕಃ ಶಿವಾವೇಶಿತ್ರಯಃ ಪೂಜ್ಯೌ ಮನೂನ್ಮಹಂ ॥೨೩೯॥

ಅನೇಕಜನ್ಮತಪಸಾ ಪೂತಃ ಪುಣ್ಯಾಫಸಂಕ್ರಮಃ ।
 ಮಹಾದೇವಪರೋ ಭೂತ್ವಾ ಯಜತಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರಂ ॥೨೪೦॥

ಯಸ್ಯ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ।
 ತಸ್ಯ ಹೃತ್ಯಮಲೇ ಸಾಂಬುಃ ಸರ್ವದಾಪ್ಯಧಿಕಿಷ್ಠಃ ॥೨೪೧॥

ಆದರೆ ಆ ವಿಭಿನ್ನಗಳಿಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ
 ಶಾಂತವಾಗುವುವು ॥೨೨೫-೨೩೬॥

ಈ ಶರೀರವು ನಾಶವಾಗುವವರೆಗೂ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯು
 ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುವುದೋ, ಅವರೇ ಶಿವನಿಂದ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದವರೆನಿಸುವರು
 ಶಿವಭಕ್ತಿ ವಿರಹಿತರಿಗೆ ಶಿವಾನುಗ್ರಹವು ದೊರೆಯಲಾರದು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ
 ಮಹಾದೇವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ಯಾರಿಗೆ ಅನುಸ್ಯೂತವಾಗಿ ಬರುವುದೋ, ಅವನ ವಂಶ,
 ಸ್ನೇಹಿತರು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ॥೨೩೭-೨೩೮॥

ಪ್ರಪಂಚ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಾದ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರರಿಂತೆ ಶಿವಪೂಜಕನೂ
 ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸುವನು ನನಗೆ ಶಿವಪೂಜಕನೂ, ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರರೂ ಈ
 ಮೂರು ಮಂದಿಯೂ ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜ್ಯರೇ ಆಗಿರುವರು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
 ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಾವನನಾಗಿ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯನೆನಿಸಿರುವವನು
 ಮಾತ್ರ ಮಹಾದೇವನಲ್ಲಿ ತತ್ಪರನಾಗಿ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ
 ॥೨೩೯-೨೪೦॥

ಆ ಮಹಾದೇವನಲ್ಲಿ ಯಾವನು ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೋ
 ಅಂತಹವನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕಾರಮಣನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಲಸಿರುತ್ತಾನೆ

ಸಾಂಬಸ್ಯ ಶ್ರೀಮುಹೇಶಸ್ಯ ಸನ್ನಿಧಿಯುಕ್ತ ಸರ್ವದಾ ।
 ನ ತಸ್ಯ ಪಾಪಲೇಶೋಸ್ತಿ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಕಯಃ ॥೨೪೨॥

ಸರ್ವತ್ರ ವಿದ್ಯಮಾನೋಽಪಿ ಶಿವೋ ಭಕ್ತಹೃದಂಬುಜೇ ।
 ಲಿಂಗರೂಪಂ ಸಮಾಪ್ರತ್ಯ ಕ್ರೀಡಾಲೋಲೋಽಧಿಶತ್ಯತಿ ॥೨೪೩॥

ಊಧಸ್ಯೇವ ಯಥಾ ಸ್ತೀರಂ ಗೋಸರ್ವಾಂಗಗತಂ ತಥಾ ।
 ಶಿವಃ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕೋಽಪಿ ಶಿವಲಿಂಗೇಽಧಿಶತ್ಯತಿ ॥೨೪೪॥

ಅತಃ ಸರ್ವಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ಪೂಜನೀಯಂ ವಿಧೇ ನಿತ್ಯಂ ವಿಧಿವದ್ಭಕ್ತಪೂರ್ವಕಂ ॥೨೪೫॥

ಶಿವಲಿಂಗೇ ಶಿವಃ ಪೂಜ್ಯೋ ನಾನ್ಯತ್ರ ತು ಕದಾಚನ ।
 ಯತಃ ಶಿವೋ ಲಿಂಗರೂಪೀ ಲಿಂಗರೂಪೋಽಭಿಪೂಜ್ಯತೇ ॥೨೪೬॥

ಕ್ಷೀರೋಪಲಬ್ಧಿರ್ನ ಯಥಾ ವಿಷಾಣಾದೌ ಸ್ತನಂ ವಿನಃ ।
 ಶಿವಲಿಂಗಂ ವಿನಾ ತದ್ವಚ್ಛಿವೋ ನಾನ್ಯತ್ರ ಪೂಜ್ಯತೇ ॥೨೪೭॥

ಅಂಬಿಕಾಪತಿಯನಿಸಿದ ಮಹೇಶ್ವರನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ಅನವರತವೂ ಇರುವದೆಯಲ್ಲಿ
 ಆ ಮಾನವನಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಸಂಬಂಧವೇ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ಸತ್ಯ
 ||೨೪೧-೨೪೨||

ಪರಿಶವನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯನಿಸಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ
 ಲಿಂಗಾಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಲೀಲೆಯಿಂದ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವನು ಹಸುವಿನ ಎಲ್ಲಾ
 ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಗಿರುವ ಹಾಲು ವಿಕೀಷವಾಗಿ ಕೆಚ್ಚಲಿನಲ್ಲಿಯೇ
 ಗೋಚರಿಸುವಂತೆ, ಆ ಶಿವನು 'ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾದರೂ ಶಿವಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ
 ವಿಕೀಷನಾದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟಿರುವನು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಇತರ
 ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ವಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಯಮಬದ್ಧನಾಗಿ
 ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇಕು ||೨೪೩-೨೪೪-೨೪೫||

ಶಿವನು ಲಿಂಗಾಕೃತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಲಿಂಗರೂಪದಿಂದಲೇ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವ
 ನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಪೂಜೆ

ಲಿಂಗರೂಪಂ ಮಹಾದೇವಂ ಯೋಃರ್ಚಯಿಷ್ಯತಿ ಸಾದರಂ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತೋ ಭವತ್ಯೇವ ನ ಸಂತಯಃ ॥೨೪೪॥

ಕೃತ್ವಾಪ್ಯನಂತಪಾಪಾನಿ ಯದಿ ಶಂಕರಮರ್ಚಯೇತ್ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪ ನಿರ್ಮುಕ್ತೋ ಭವತ್ಯೇವ ನ ಸಂತಯಃ ॥೨೪೫॥

ಶಿವಪೂಜಾ ಕೃತಾ ಯೇನ ತತ್ಪಾಪಾನಿ ಬಹುನ್ಯಪಿ ।

ಶ್ವೇತೇನೈವ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ವಹ್ನಿಗಾಃ ಶಲಧಾ ಇವ ॥೨೪೬॥

ಭವಂತಿ ಭಸ್ಮಸಾದ್ವೃಕ್ಷಾ ದವದಗ್ಧಾ ಯಥಾ ವನೇ ।

ತಥಾ ಭವಂತಿ ದಗ್ಧಾನಿ ಶಾಂಕರಾಣಾಮಘಾನ್ಯಪಿ ॥೨೪೭॥

ನಿಷ್ಪಾಪಾಃ ಶಾಂಕರಾಃ ಸರ್ವೇ ಶಂಕರಧ್ಯಾನತತ್ಪರಾಃ ।

ಶಂಕರಾರಾಧನಾಸಕ್ತಾ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಕರ್ಮಭಿಃ ॥೨೪೮॥

ಮಾಡಬಾರದು ಹಸುವಿನ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕೊಂಬು, ಮುಂತಾದ ಇತರ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು ದೊರೆಯದಿರುವಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಶಿವನು ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ॥೨೪೬-೨೪೭ ೨೪೮॥

ಮಾನವನು ಆನೇಕ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅವನು ಸಂತಯವಿಲ್ಲದೇ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದವನ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳು ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದ ತಂಗೆದ ಹುಳುಗಳಂತೆ ಕ್ಷಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವುವು ಕಾಳ್ಕಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗುವಂತೆ ಶಂಕರನ ಭಕ್ತನೆನಿಸಿದವನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬೂದಿಯಾಗುವುವು ॥೨೪೯-೨೫೦-೨೫೧॥

ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಶಂಕರನ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತರಾದ, ಈಶ್ವರಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪರಹಿತರಾಗುವರು ಶಂಕರನ ಪೂಜೆಯಂತೆಯೇ ಶಂಕರಭಕ್ತನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ ಅದರಿಂದಲೇ

ಯಥಾ ಶಂಕರಪೂಜಾಯಾಮುತ್ಸುಕಂ ಜಾಯತೇ ಮನಃ |
ತಥಾ ಶಾಂಕರಪೂಜಾಯಾಮುತ್ಸುಕಂ ಮನೋ ಮಮ ||೨೫೩||
ಸಿತೇನ ಭಸ್ಮನಾ ನಿತ್ಯಮುದ್ಯುಚ್ಯತಾದಮಸ್ತುತಂ |
ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಗೌರೀಶಂ ಸ ನೋಕ್ಷುಮಧಿಗಚ್ಯತಿ ||೨೫೪||
ಭಸ್ಮೋದ್ಯುಚಿತಸರ್ವಾಗೋ ಯೋ ಜಪೇತ್ಪಂಚವಂ ಮನುಂ |
ಸ ಮಹಾಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಸದ್ಯ ಏವ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೨೫೫||
ಏಕೇನಾಪಿ ಜಲಾದ್ರೇಣ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಣ ಶಂಕರಂ |
ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯಶ್ಚೇನ ಸ ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ವಿಮುಚ್ಯತೇ ||೨೫೬||
ಭಕ್ತ್ಯಾ ಬಿಲ್ವದಲ್ಪಿರೀಶಂ ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಸರ್ವದಾ |
ಸ ವಂಶಕೋಟಿಸಂಯುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ||೨೫೭||

ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂಭವರ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿದೆ
||೨೫೩-೨೫೭||

ನಿತ್ಯವೂ ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೂ ಶುಭ್ರವಾದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಲೇಪನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಗೌರೀರಮಣನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು
ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಸಕಲ ಅವಯವಗಳಿಗೂ ಭಕ್ತವನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಶಂಭುವಿನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಮಂತ್ರವನ್ನು (ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು) ಜಪ
ಮಾಡುವವನು ಕೂಡಲೆ ಸಮಸ್ತ ಮಹಾಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದು
ತ್ತಾನೆ ||೨೫೪-೨೫೫||

ನೀರಿನಿಂದ ನೆನೆಸಿದ ಒಂದೇಬಂದು ಬಿಲ್ವದಳದಿಂದಲಾದರೂ ನಿಯಮ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತ
ನಾಗುತ್ತಾನೆ ಅನವರತವೂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು
ವವರು ತನ್ನ ಕೋಟಿವಂಶಗಳ ಸಮೇತವಾಗಿ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೆ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ||೨೫೬-
೨೫೭||

ಯಃ ಸತ್ಯತ್ವಂ ಜಯಿತ್ವಾಹಿ ಶಂಕರಂ ಲೋಕಶಂಕರಂ ।
 ಪ್ರಯಾತಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಂ ಕಿಂ ಪುನರ್ನಿತ್ಯಪೂಜಯಾ ॥೨೫೮॥

ನಿತ್ಯಂ ಬಿಲ್ವದಲೈರೀಶಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ವೇದೋಕ್ತಶಿವಮಂತ್ರೇಣ ಚತುರ್ವರ್ಗಫಲಾರ್ಥಿಭಿಃ ॥೨೫೯॥

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇನೈವ ಮುಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ಸರ್ವಥಾ ।
 ತಸ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಯತ್ನತಃ ಕಾರ್ಯಂ ನಿತ್ಯಂ ಶಂಕರಪೂಜನಂ ॥೨೬೦॥

ಶಿವಾರ್ಚನಪರಾ ಧೀರಾ ಭವಂತಿ ಭುವಿ ಧಾರ್ಮಿಕಾಃ ।
 ತೇ ಭವಂತಿ ಶಿವಾಕಾರಾ ಯತಸ್ತೇ ಶಿವಪೂಜಕಾಃ ॥೨೬೧॥

ಪಾಪಾದ್ರಿಪಕ್ಷವಿಚ್ಛೇದದಕ್ಷವಜ್ರಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।
 ಸತ್ಯನೀತಕೃಪಾ ಸತ್ಯಮುದ್ಯತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ॥೨೬೨॥

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದುಬಾರಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರ
 ನಾದ ಶಂಕರನ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವಾಗ ನಿತ್ಯವೂ ಆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆ
 ಮಾಡಿದವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನು? ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು
 ಮೋಕ್ಷರೂಪವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥಫಲಗಳನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವವರು ನಿತ್ಯವೂ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು
 ಸಂಸಾದಿಸಿ ವೇದಪ್ರತಿಪಾದಿತಗಳಾದ ಶಿವಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಆ ಈಶ್ವರನನ್ನು
 ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಆ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಕ್ತಿ
 ಲಭಿಸುವುದರಿಂದ ನಿಯಮದಿಂದ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಾದ ಎಲ್ಲರೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆ
 ಮಾಡಲೇಬೇಕು ॥೨೫೮-೨೫೯-೨೬೦॥

ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತರೂ, ಧೀರರೂ ಆದ ಮಾನವರು ಧರ್ಮಿಷ್ಠ
 ರೆನಿಸುವರು ಅವರು ಶಿವನನ್ನೇ ಪೂಜೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಶಿವನ
 ಸಾರೂಪ್ಯರೂಪವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದುವರು ಈ ಶಿವಪೂಜೆಯು ಪಾಪ
 ಗಳೆಂಬ ಬೆಟ್ಟಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಯುಧದಂತೆ ಸಮರ್ಥ
 ವಾದುದು ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಪದೇಪದೇ ಭುಜವೆತ್ತಿ ಸಾರುವೆನು ॥೨೬೧-೨೬೨॥

ಬಿಲ್ವೈಃ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಕರ್ತುಂ ಯತತೇ ಯೋ ಯದಾ ತದಾ |
 ರುದಂತಿ ಪಾಪಗಿರಯಃ ಕೃ ಗಂಧವ್ಯಮಿತಿ ಧ್ರುವಂ ||೨೬೩||
 ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ಯದಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಯೋ ಬಿಲ್ವಂ ಲಿಂಗಮಸ್ತಕೇ |
 ತದಾ ತದಘಸಂಘಾತೋ ದಗ್ಧೋ ಭವತಿ ಸರ್ವಥಾ ||೨೬೪||
 ಯೋ ನಿತ್ಯಂ ಭಕ್ತಪೂಜಾಂಗಃ ಶಿವಪೂಜೋನ್ಮುಖೋ ಭವೇತ್ |
 ಸ ತರತೇವ ಸಂಸಾರಮಘೋರಮುತಿದಾರುಣಂ ||೨೬೫||
 ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧಾಕೃತ್ಯಶಂ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ |
 ಘೋರಸಂಸಾರಕಾಲಾಹಿವಿಷಭೇಷಜಮುಚ್ಯತೇ ||೨೬೬||
 ಸಂಸಾರಸರ್ಪದಷ್ಟಾನಾಂ ಶಿವಪೂಜೈವ ಭೇಷಜಂ |
 ಶಿವಪೂಜಾತಿರಿಕ್ತಂ ತು ನೈವ ತದ್ವಿಷಭೇಷಜಂ ||೨೬೭||
 ಸಂಸಾರನಾಶನೋಪಾಯಃ ಶಿವಸ್ಮೈವಾರ್ಚನಂ ವಿಧೇ |
 ಸಂಸಾರನಾಶನೋಪಾಯಸ್ತದನ್ಮೋ ನೈವ ದೃಶ್ಯತೇ ||೨೬೮||

ಮಾನವನು ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವಾಗ
 ಲೆಲ್ಲಾ ಗಿರಿಗಳಂತಿರುವ ಅವನ ಪಾಪರಾಶಿಯು ನಾವಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣವೆಂಬುದಾಗಿ
 ಗೋಳಾಡುವುದು ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗದ ತಲೆಯ
 ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ವದಳವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದಾಗ ಆತನ ಪಾಪರಾಶಿಯು ನಿಶ್ಚಯವಾ
 ಗಿಯೂ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗಿಬಿಡುವುದು ||೨೬೩-೨೬೪||

ನಿತ್ಯವೂ ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಯಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಅವಯವವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಶಿವ
 ಪೂಜಾತತ್ಪರನಾಗುವವನು ಅತ್ಯಂತ ಘೋರವಾದ ಈ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ
 ದಾಟುತ್ತಾನೆ ಓ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ
 ಪೂಜೆಯು ಭಯಂಕರವಾದ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪದ ವಿಷವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ
 ಗೊಳಿಸುವ ಔಷಧರೂಪವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ||೨೬೫-೨೬೬||

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸರ್ಪಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಆ ಶಿವಪೂಜೆಯೇ ಒಂದು
 ಪರಮೌಷಧವು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಸಂಸಾರರೂಪವಾದ ಹಾವಿನ

ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತಹರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಹತ್ವಾಹಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನ್ವಹೂನ್ |
 ನ ಶಿಷ್ಯತೇ ನರಃ ಪಾಶೈರ್ವಿರೂಪಾಕ್ಷಸಮರ್ಚಕಃ ||೨೬೯||
 ವಿಲೋಕ್ಯ ವೇದಾನಖಿಲಾನ್ ಶಿವಸ್ಯೈವಾರ್ಚನಂ ಪರಂ |
 ಸಂಸಾರನಾಶನೋಪಾಯಃ ಇತಿ ಪೂರ್ವಂ ವಿನಿಶ್ಚಿತಂ ||೨೭೦||
 ಅನಂತ್ಯೈರ್ವಿವಿಧೈರ್ವೇದೈರ್ವೇದಾಂತ್ಯೈರಾಗಮೈರಹಿ |
 ಶಿವ ಏವ ಸದಾ ಪೂಜ್ಯೋ ನಾನ್ಯ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಧ್ರುವಂ ||೨೭೧||
 ಶಿವಪೂಜಾ ಬಹುವಿಧಾ ಕಥ್ಯತೇ ನಿಗಮೈರ್ವಿಧೇ |
 ಆಗಮೈರಹಿ ಸಾ ಪೂಜಾ ವಿವಿಧೈರ್ವೇತಿ ಕಥ್ಯತೇ ||೨೭೨||
 ಹೋಡಶೈರುಪಚಾರೈಶ್ಚ ಪೂಜನೀಯೋಽನ್ವಹಂ ಶಿವಃ |
 ತೇಷು ಮಂತ್ರಾಶ್ಚ ವಿವಿಧಾ ನಿಗಮಾಗಮಚೋದಿತಾಃ ||೨೭೩||

ವಿಷಯೇ ಲೇಖನವೆನಿಸಲಾರದು ಆಯ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ, ಈ ಸಂಸಾರದುಃಖವನ್ನು
 ನಾಶಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಆ ಶಿವಪೂಜೆಯೊಂದೇ ಸರಿ ದೇರೆ ಯಾವುದೂ ಕಾಣುವು
 ದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ ||೨೬೭-೨೬೮||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನಪಹರಿಸಿದ್ದರೂ, ಅನೇಕಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೇ
 ಕೊಂದಿದ್ದರೂ, ಎರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸುವ ಮಾನವನಿಗೆ ಆ ಪಾಪಗಳು
 ಎಂದಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಸಕಲ ವೇದಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಈ ಸಂಸಾರವನ್ನು
 ನಾಶಮಾಡಲು ಶಿವಪೂಜೆಯೊಂದೇ ಉಚ್ಛ್ರಷ್ಟವಾದುದೆಂದು ಹಿಂದೆ ತೀರ್ಮಾನ
 ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ||೨೬೯-೨೭೦||

ಆಪರಿಮಿತವೂ ವಿಧವಿಧವೂ ಆದ ವೇದಗಳು, ವೇದಾಂತ ಮತ್ತು ಆಗಮ
 ಗಳಿಂದ ಆ ಶಿವನೇ ಪೂಜ್ಯನು, ಇತರರು ಪೂಜ್ಯರಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ
 ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ವೇದಗಳೂ, ಆಗಮಗಳೂ ಆ ಶಿವಪೂಜೆಯು
 ಬಗೆಬಗೆಯಾಗುವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿವೆ ||೨೭೧-೨೭೨||

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಆವಾಹನ, ಆಸನಪ್ರದಾನಾದಿಯಾದ ಹದಿನಾರು ಉಪಚಾರ
 ಗಳಿಂದ ಆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಆ ಪೂಜೆಮಾಡಲು, ವೇದಗಳು ಮತ್ತು

ಮಂತ್ರಃ ಶಿವಪರಾಃ ಸರ್ವೇ ನಿಗಮಾಗಮಚೋದಿತಾಃ |
 ಸಮ್ಯಗ್‌ಚ್ಛಾತುಂ ನ ತತ್ಕಂಠೇ ವಿವಿಧಾ ಬಹವೋ ಯತಃ ||೨೭೪||
 ತಥಾಪಿ ತೇಷು ಮಂತ್ರೇಷು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಃ ಪರಃ |
 ತೇನ ಮಂತ್ರೇಣ ವಿಶ್ವೇಶಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೨೭೫||
 ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೋ ಮಂತ್ರಃ ಸರ್ವಮಂತ್ರೋತ್ತಮೋತ್ತಮಃ |
 ನ ತಸ್ಮಾದಧಿಕೋ ಮಂತ್ರೋ ವೇದಮಂತ್ರೇಷು ದೃಶ್ಯತೇ ||೨೭೬||
 ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೋ ಮಂತ್ರೋ ವೈದಿಕೋ ವೇದಸಂಮತಃ |
 ವೇದೇಷು ಪಠ್ಯತೇ ತದ್ವದ್ವೇದಾಂತೇಷು ಪಠ್ಯತೇ ||೨೭೭||
 ಋಷಿಭಿಃ ಸಂಸ್ತುತೋ ಮಂತ್ರಃ ಶಿವಮಂತ್ರೋ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ |
 ಶಿವೇನಾಪಿ ಸ್ತುತೋ ಮಂತ್ರಃ ಶಿವಮಂತ್ರಃ ಶಿವಪ್ರದಃ ||೨೭೮||

ಜಗಮಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಮಂತ್ರಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಶಿವಪರವಾದ ವೇದಾ
 ಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಪಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ||೨೭೬-೨೭೮||

ಅದರೂ ಆ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವೆನಿಸಿ
 ರುವುದು ಆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರದಿಂದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪೂಜಿಸದೇಕು ಸಕಲ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವು
 ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆನಿಸಿರುವುದು ವೇದಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ
 ಮಂತ್ರವೇ ದೇರೊಂದಿಲ್ಲ ||೨೭೫ ೨೭೬||

ವೇದಸಂಮತವೂ, ವೈದಿಕವೂ ಅದ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವು ವೇದಗಳ
 ಲ್ಲಿಯೂ, ವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿಗಳಾದ ಋಷಿ
 ಗಳು ಆ ಶಿವಮಂತ್ರವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದ
 ಈ ಶಿವಮಂತ್ರವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಶಿವನೂ ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ ||೨೭೭ ೨೭೮||

ಮಂತ್ರಮಾಲಾಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಕವಿಮಂತ್ರಶಿರೋಮಣಿಃ ।
 ಈದ್ಯಶೋ ಮಂತ್ರಮಾಲಾಸ್ಥೋ ಮಣಿರತ್ನಂಕದುರ್ಲಭಃ ॥೨೭೯॥
 ನೇದಾವತಂಸೋ ಪುಂಕ್ರೋಯಂ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಸ್ತುತಃ ।
 ತೇನ ಮಂತ್ರೇಣ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಬುಧೈಃ ॥೨೮೦॥
 ಅನೇನ ಶಿವಮಂತ್ರೇಣ ವೇದಾಃ ಸರ್ವೇಃಪ್ರಲಂಕೃತಾಃ ।
 ಅತೋಽನೇನೈವ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ॥೨೮೧॥
 ಅನೇನೈವ ಹಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಮಂತ್ರಾಃ ಸರ್ವೇಃಪ್ರಲಂಕೃತಾಃ ।
 ಅತೋಽನೇನೈವ ಮಂತ್ರೇಣ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಂಕರಾರ್ಚನಂ ॥೨೮೨॥
 ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಚಾಕ್ಷರೇ ಮಂತ್ರೇ ಸರ್ವಾಘೌಘವಿಗಾತಕೇ ।
 ಸ್ತುತೇಹಿ ಪಾಪಗಿರಯೋ ಭವಂತ್ಯೇವ ಹಿ ಭಸ್ಮಸಾತ್ ॥೨೮೩॥
 ಪುರಾ ದ್ವಿಜಾಧಮಃ ಕಶ್ಚಿದಾಜನ್ಮಾನುರಣಂ ತದಾ ।
 ಜಕಾರಾಶೇಷಪಾಶಾನಿ ದುರ್ವೃತ್ತವಿವೃತೋ ವಿಧೇ ॥೨೮೪॥

ಶಿವಮಂತ್ರ ಚೂಡಾಮಣಿಯೆನಿಸಿದ ಇದು ಸಕಲಮಂತ್ರಗಳ ಮಾಲೆಯು
 ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ ಇಂತಹ ಮಂತ್ರಮಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ರತ್ನವು ಅತ್ಯಂತ
 ದುರ್ಲಭವಾದದ್ದು ಆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವು ವೇದಗಳಿಗೆ ಶಿರೋಭೂಷಣವಾದ
 ಮಂತ್ರವೆನಿಸಿದೆ ಪಂಡಿತರಾದವರು ಆ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ
 ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ॥೨೭೯-೨೮೦॥

ಈ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರದಿಂದ, ವೇದಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು
 ರಿಂದ ಆ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ
 ಸಕಲ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಸಹ ಈ ಶಿವಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿರುವುವು ಈ
 ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜ್ಞರಿಸಿಯೇ ಆ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆ
 ಮಾಡಬೇಕು ॥೨೮೧-೨೮೨॥

ಸಕಲ ಪಾಪರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವ ಸಂಪತ್ಕರವಾದ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ
 ಮಂತ್ರವನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿದರೂ ಪಾಪರೂಪವಾದ ಬಿಟ್ಟಿಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಬಿಡು

ತೇನ ಯಾವಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ಕೃತಾನಿ ಪ್ರತಿವಾಸರಂ ।
 ತಾನಿ ತಾವಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ಸಂಖ್ಯೇಯಾನಿ ನ ಸರ್ವಥಾ ||೨೮೫||
 ಏತಾದೃಶಃ ಸ ಪಾಪಿಷ್ಠಃ ಕದಾಚಿದ್ವಿಹಿನಂ ಯಯೌ ।
 ತತ್ರಾಪತ್ಯಸ್ತರೋ ರದ್ಯಂ ಪದ್ಮವೃಂದನಿವೇವಿತಂ ||೨೮೬||
 ರಾಜಹಂಸಸಮಾಕೀರ್ಣಂ ಚಂಡಕಾರಂಧಮಂದಿತಂ ।
 ದಿಂದೀರಗಣಸಂಕೀರ್ಣಂ ಕುಂದಮುಂಡಲಮಂದಿತಂ ||೨೮೭||
 ದದರ್ಶ ತತ್ರ ಚಂಡಾಲೀಮುದ್ಧಂಡಕುಚಮಂದಿತಾಂ ।
 ದೋರ್ಧಂಡೇ ಧೃತದಿಂದೀರಾಮುದ್ಧಂಡಮುಖಮುಂಡಲಾಂ ||೨೮೮||
 ಜಲಾವಗಾಹನಪರಾಂ ವಿವಸ್ತ್ರಾಂ ಮದನಾತುರಃ ।
 ಬಥಾಪೇ ವಚನಂ ವಿಪ್ರೋ ಮುಂದಹಾಸಪುರಸ್ಕರಂ ||೨೮೯||

ವುಳ್ಳ ಆಯ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಇದಕ್ಕೊಂದು ಇತಿಹಾಸವಿದೆ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಥಮ
 ನೊಬ್ಬನು ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ಸಾಯುವವರೆಗೂ ದುರುಳತನದಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿ ಸಕಲ
 ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು ||೨೮೫ ೨೮೪||

ಆವನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮಾಡಿದ್ದ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ
 ಎಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಇಂತಹ ಆ ಪಾಪಿಯು ಒಂದುದಿನ ಕಾಡಿಗೆ
 ಹೋದನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ತಾವರೆಯ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮನೋಹರ
 ವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಸರೋವರವನ್ನು ಕಂಡನು ಆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ರಾಜಹಂಸಗಳು
 ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿದ್ದು, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ನೀರು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಆ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರ
 ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷವಾದ ನೋರೆಯಿಂದ ದೆಳಗು
 ತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸರೋವರದ ದಡದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಪುಷ್ಪಭರಿತಗಳಾಗಿ ಶೋಭಿ
 ಸುತ್ತಿದ್ದವು ||೨೮೫ ೨೮೬ ೨೮೭||

ಅಂತಹ ದಿವ್ಯಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಥಮನು ಉನ್ನತವಾದ
 ಪ್ರನಮಂಡಲಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತಳಾಗಿ ದಂಡದಂತೆ ನಿಳವಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ
 ನೀರಿನ ನೋರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ವಿಶಾಲವಾದ ಮತ್ತು ಮುಂಡಲಾಕಾರ

|| ದ್ವಿಜಾಧಮ ಉವಾಚ ||

ಅಯಿ ಜಾಲೇ ಕೃತೇ ಭರ್ತಾ ನಗರೇಽಪಿ ಕೃತೇ ಗೃಹಂ ।

ಇದಂ ಸರ್ವಮಶೇಷೇಣ ಯಥಾರ್ಥಂ ವದ ಸತ್ವರಂ ||೨೯೦||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಚಂಡಾಲೇ ಸಾ ರಜಸ್ವಲಾ ।

ವಿಜ್ಞಾಯ ಸ್ವಾಮಸಂಧಾಪ್ನಾಂ ತಥಾಸ್ವಾಹಾತಿವಿಸ್ತಿತಾ ||೨೯೧||

|| ಚಂಡಾಲ್ಯುವಾಚ ||

ಮದ್ಗೃಹಸ್ಥೋಪಯೋಗಃ ಕೋ ಮದ್ಯರ್ತುರಪಿ ತೇ ದ್ವಿಜ ।

ಗಚ್ಛ ಗಚ್ಛ ಸ್ವಮಾರ್ಗೇಣ ಯತ್ರ ಗಚ್ಛಸಿ ಸತ್ವರಂ ||೨೯೨||

ವಿಸ್ಮಾಂ ಜಲಕೀರಸ್ಥಾಂ ಮಾ ನಿಲೋಕಯ ಮಾಂ ದ್ವಿಜ ।

ವಿಸ್ಮಾಂ ಯುವತೀಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದೂರೇ ಗಚ್ಛಂತಿ ಸಾಧವಃ ||೨೯೩||

ವಾಗಿರುವ ಮುಖದಿಂದ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತಳಾಗಿ ಬೆತ್ತಲೆ
ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂಡಾಲಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಅವಳೊಡನೆ ಮಂದಹಾಸ
ದಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು ||೨೮೮-೨೯೯||

“ ಎಲಾ ಬಾಲಿಕೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಗಂಡನಲ್ಲಿ? ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೆಯು
ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದು? ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಕಿಳಿಸು ”
||೨೯೦||

ನೀಚಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಆ ಅನುಚಿತ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಆ
ಚಂಡಾಲಿಯು, ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆಬ್ಬರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡ
ಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅತಿ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡವಳಾಗಿ ಇಂತೆಂದಳು ||೨೯೧||

“ ಆಯ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನನ್ನ ಮನೆ ಮತ್ತು ಪತಿ ಇವರ ವಿಷಯವನ್ನಂ
ಯುವುದರಿಂದ ನಿನಗಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ದಾರಿಹಿಡಿದು
ಜಾಗೃತಿ ಹೊರಡು. ವಪ್ರಹೀನಳಾಗಿ ನೀರಿನ ತೀರದಲ್ಲಿ ಎಕಾಕಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ

ಜನಸಮ್ಮದೃಢೀತ್ಯಾತ್ರ ಮಯಾಶ್ಯದ್ವ್ಯ ಸಮಾಗತಂ ।

ಗತೇ ಮಯಿ ತ್ವಯಾಶ್ಯತ್ರ ಸ್ಥಾತವ್ಯಂ ಸ್ವೇಚ್ಛಯಾ ದ್ವಿಜ ||೨೯೪||

|| ದ್ವಿಜಾಧಮ ಉವಾಚ ||

ತ್ವಯಾ ಸಹಾತ್ರ ಸ್ಥಾತವ್ಯಂ ಮಯಾ ಕಮಲಲೋಚನೇ ।

ಯುವತೀಯುವಯೋರತ್ರ ಸಂಗಮಃ ಸುಖದಾಯಕಃ ||೨೯೫||

|| ಚಂಡಾಲ್ಕುವಾಚ ||

ಪತಿವ್ರತಾಸ್ಕೃತಂ ವಿಪ್ರ ಚಂಡಾಲ್ಕುಪಿ ತತೋ ದ್ವಿಜ ।

ಮಾ ವದ್ಯವಂ ಮಯಿ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ತ್ಯಾಜ್ಯೋ ಧರ್ಮೋತ್ರ ನ ತ್ವಯಾ ||೨೯೬||

ಪರಸ್ತ್ರೀಗಮನಂ ಪಾಪಂ ಬಹುದಾ ಕ್ರೂಯತೇ ನ ಕಿಂ ।

ಸಾಧಿಲಾಷಂ ಪರಸ್ತ್ರೀಸು ಭಾಷಣಂ ಚಾತಿನಿಂದಿತಂ ||೨೯೭||

ನನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನೀನು ನೋಡಬೇಡ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಯುವತಿಯನ್ನು ಒಂದುವೇಳೆ ಕಂಡರೆ ಸತ್ತುರುಪರು ಹತ್ತಿರ ಕೂಡ ಬರಬೇಡ ದೂರಸರಿದು ಹೋಗುವರು ||೨೯೮-೨೯೯||

ಇತರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಗುಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು ಆಯ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಥಾನಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ನೆಲಸಬಹುದು” ಎಂದು ಚಂಡಾಲಿಯು ಗದರಿಸಿದಳು ||೨೯೪||

ಅಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ ಆ ದ್ವಿಜಾಧಮನು “ ಎಲಾ ಶಾವರಿಗಣ್ಣಿನವಳಿ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದಪೇಕ್ಷಿಸುವೆನು ಈ ಸ್ಥಳವು ಯುವತೀ ಮತ್ತು ಯುವಕರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ನಮಗೆ ಅನಂದಪ್ರದವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಆ ಚಂಡಾಲಕನ್ಯೆಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದನು ||೨೯೫||

“ ಆಯ್ಕೆ ದ್ವಿಜನೇ, ನಾನು ಚಂಡಾಲಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿರುವೆನು ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ನುಡಿಯಬೇಡ ಎಪ್ರನೇ, ನನ್ನಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡಬೇಡ ಪರನಾರಿಯರ ಸಂಗಮವು ಬಹಳ ಪಾಪಕರವೆಂಬುದನ್ನು

ಪತಿವ್ರತಾಸು ನಾರೀಷು ಯೋನ್ಮಥಾ ಕುರುತೇ ಮುಕಿಂ ।

ನ ತಸ್ಯ ನರಕಾದ್ಯೋರಾತ್ಮಹಸಾ ನಿರ್ಗಮೋ ದ್ವಿಜ ॥೨೯೮॥

ಚಂಡಾಲಾಞ್ಞ ಸಹ ಸಂಬಂಧಃ ಕಥಂ ವಾ ತವ ರೋಚತೇ ।

ಜುಗುಪ್ಸಾಹಿ ಕಥಂ ವಿಪ್ರ ಮಯಿ ನೈವಾಭಿಜಾಯತೇ ॥೨೯೯॥

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಪಥಿ ಚಂಡಾಲಭಾಯಾಯಾ ಅಹಿ ಸಂಗಮೇ ।

ಸ್ನಾನಂ ಕುರ್ವಂತಿ ಯತ್ನೇನ ಸಚ್ಚಿಲಂ ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕಂ ॥೩೦೦॥

ಚಂಡಾಲೀಗಮನಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಂ ಕರ್ತುಂ ಸಮುದ್ಯತಃ ।

ನ ಸ್ಮರ್ಮತೇ ತ್ವಯಾ ಪ್ರಾಯಃ ಪರಲೋಕಭಯಂ ದ್ವಿಜ ॥೩೦೧॥

ಭೀತಿರ್ಭವತು ವಾ ಮಾ ವಾ ವಿಪ್ರ ತೇ ಪಾರಲೌಕಿಕೇ ।

ಧವಂತಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಸರ್ವೇ ಬಹಿಷ್ಕರ್ವಂತಿ ನೇಹ ಕಿಂ ॥೩೦೨॥

ನೀನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೇನು ? ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರನಾರಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡು
ವುದೇ ಅತ್ಯಂತ ನಿಷೇಧವಾದುದು ॥೨೯೬-೨೯೭॥

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಪತಿವ್ರತೆಯಿರಾದ ಹಿಂಗಳರಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತವಾದ ಭಾವನೆಯಿಂದ
ವರ್ತಿಸುವವನಿಗೆ ಭೋರವಾದ ನರಕದಿಂದ ಜಾಗ್ರತೆ ಬಿಡುಗಡೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ
ವಿಪ್ರನೇ, ಚಂಡಾಲಿಯ ಸಂಬಂಧವು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ರುಚಿಸುತ್ತದೆ ? ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ನಿನಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾದರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಚಂಡಾಲರ
ನೊರಳು ಸೋಕಿದರೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಾವುಟ್ಟಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ
ಯೊಡನೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶುದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ ॥೨೯೮ ೨೯೯-೩೦೦॥

ಪ್ರಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಚಂಡಾಲರನ್ನೇ ಸಮಾಗಮವನ್ನು ನೀನು ಹೇಗೆತಾನೆ ಮಾಡಲು
ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆ ? ಅಯ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, 'ನಿನಗೆ ಪರಲೋಕದ ಭೀತಿಯು ಸ್ಮರಣೆಗೆ
ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವುದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಒಂದುವೇಳೆ ನಿನಗೆ ಪರಲೋಕದ
ಭಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವು
ದಿಲ್ಲವೆ ! ಅದಕ್ಕಾದರೂ ನೀನು ಹಿಂಜರಿಯದೇಡವೆ ? ॥೩೦೧ ೩೦೨॥

ಕಿಂ ಚಾತ್ರ ಯದಿ ಭರ್ತಾಮೇ ದೈವಾದಾಯಾತಿ ಕಾನನೇ |

ಸ ಭವಂತಂ ಮದಾಸಕ್ತಂ ಕಸ್ತ್ರೇಣೈವ ಹನಿಷ್ಯತಿ ||೩೦೩||

ಮಯಾಪಿ ದೇಯಃ ಕಾಪೋದ್ಯ ಯದಿ ಮಾಂ ಸ್ಪ್ರಷ್ಟುಗುದೈತಃ |

ದತ್ತಃ ಪತಿವ್ರತಾಕಾಪೋ ನಾನ್ಯಥಾ ಸ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೩೦೪||

ನಾಹಂ ವಿಲೋಕಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಭರ್ತೃಭಿನ್ನನರಂ ನವಂ |

ವ್ರಜ ವಿಪ್ರ ತತಃ ಕೀಘ್ರಂ ಯತ್ರ ಕುತ್ರಾಪಿ ದುರ್ಮತೇ ||೩೦೫||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ಸ ವಿಪ್ರೇ ಮದನಾತುರಃ |

ಚಂಡಾಲೀಗಮನಂ ಕರ್ತುಂ ಬಲಾತ್ಸಮುಪಚಕ್ರಮೇ ||೩೦೬||

ಮಾ ಯಾಹಿ ವಿಪ್ರ ಮಾ ಯಾಹಿ ಮಾ ಯಾಹೀತ್ಯಾಹ ಸಾ ತದಾ |

ತದೇವ ವಾಕ್ಯಂ ಕುತ್ರಾವ ತದ್ಭರ್ತಾ ವನಮಧ್ಯಗಃ ||೩೦೭||

ಅಲ್ಲದೇ ಒಂದುನೇಳೆ ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಗಂಡನೇನಾದರೂ ಬಂದರೆ, ನನ್ನೊಡನಾಸಲ್ಲನಾಗಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಕೊಂದುಬಿಡುವನು ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮುಟ್ಟಲು ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆಯಾದರೆ, ನಾನೂ ನಿನಗೆ ಕಾಪವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು ಪತಿವ್ರತೆಯಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಪವು ಎಂದಿಗೂ ಸುಳ್ಳಾಗಲಾರದು ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗಿಂತಲೂ ದೀರೆಯವನಾದ ಪರಪುರುಷನ ಮುಖವನ್ನೇ ನಾನು ಎಂದೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಬುದ್ಧಿಹೀನನಾದ ನೀನು ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಜಾಗ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನಬಂದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು” ಎಂದು ಚಂಡಾಲಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಧಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು ||೩೦೩ ೩೦೪-೩೦೫||

ಈ ಚಂಡಾಲಿಯುವತಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕಾಮಾತುರನಾದ ಆ ವಿಪ್ರನು ಚಂಡಾಲಕನ್ಯೆಯ ಸಂಗಮವನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು ಹಾಗೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಸಂಭೋಗಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ವಿಪ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಚಂಡಾಲಿಯು “ ಎಲೈ ವಿಪ್ರನೇ, ಮುಂದೆ

ತತಃ ಸತ್ಪರಮಾಗತ್ಯ ತದ್ವರ್ತಾ ಶಸ್ತ್ರಸಂಯುತಃ |

ತದ್ವಿಜಂ ಹಂತುಮುದ್ಯುಕ್ತೋ ಧೃತ್ವಾ ಕೇಶಾನ್ಮಧಾಸಿನಾ ||೩೦೮||

ತದಾ ತದ್ಧನನೋದ್ಯುಕ್ತಂ ಸ್ವಪತಿಂ ಸಾಬ್ರವೀತ್ತದಾ |

ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರಂತ್ಯಾ ಸ್ವಭರ್ತೃಹಿತಕಾಂಕ್ಷಣೇ ||೩೦೯||

ವಿಪ್ರಃ ಕೃತಾಪರಾಧೋಽಪಿ ನ ಹಂತವ್ಯೋ ಮುನೀಷಿಭಿಃ |

ಪರಂ ತು ದೂರತಸ್ತ್ಯಾಜ್ಯಃ ಸತ್ಯಮೇವ ಮಯೋಚ್ಯತೇ ||೩೧೦||

ತತಸ್ತಮಾಹ ವಿಪ್ರೋಽಪಿ ಪ್ರಾಣಾನ್ಮಾಹರ ಮಾಹರ |

ತನ ದಾಸ್ಯಂ ಕರಿಷ್ಯಾಮೀತ್ಯತಿಭೀತಸ್ತದಾ ವಿಧೇ ||೩೧೧||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಚಂಡಾಲೀ ಶಿವತತ್ಪರಾ |

ಶಸ್ತ್ರಸಾಣಂ ಕ್ರೂರಚಿತ್ತಂ ಚಂಡಾಲಂ ತಮುನಾಜ ಸಾ ||೩೧೨||

ಬರದೇಡ, ಈ ಅಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯದೇಡ” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಆ ಮಾತನ್ನೇ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳ ಪತಿಯು ಕೇಳಿದನು ||೩೦೬, ೩೦೭||

ಕೂಡಲೇ ಆ ಚಂಡಾಲೀಪತಿಯು ಕುಪಿತನಾಗಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಕಾಮಾತುರನಾಗಿದ್ದ ಆ ದ್ವಿಜನನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮಡ್ಗದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವನ್ನರಿತವಳೂ, ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವವಳೂ ಆದ ಆ ಚಂಡಾಲಿಯುಪತಿಯು ಆ ಕಾಮುಕನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕುರಿತು ಇಂತೆಂದಳು ||೩೦೮, ೩೦೯||

“ ಪತಿದೇವನೇ, ವಿಪ್ರನಾದವನು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೂ ವಿವೇಕಿಗಳಾದವರು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು. ಆದರೆ ಅವನ ತಪ್ಪಿಗೋಸ್ಕರ ಅವನನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಬಿಡದೇಕು ಇದು ಧರ್ಮವೆಂದು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬು” ಎಂದು ಚಂಡಾಲಿಯು ನುಡಿದಳು. ಆಗಲೇ ವಿಪ್ರನೂ ಕೂಡ ಚಂಡಾಲನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸದೇಡ ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೋಸ್ಕರ ನಿನ್ನ ದಾಸ್ಯವ

|| ಚಂಡಾಲ್ಯವಾಚ ||

ಅನೇನ ಮಾಹರೇತ್ಯುಕ್ತಂ ದ್ವಿವಾರಂ ದ್ವಿವಯೋಗತಃ |
 ಅತೋ ಹರ ಹರೇತ್ಯುಕ್ತಂ ನಾಮಾನೇನ ಹರಾತ್ಮಕಂ ||೩೧೩||
 ಹರಸ್ತುರಣಹೀಲಸ್ವ ಹನನಂ ಪಾಪಸಾಧನಂ |
 ತಸ್ಮಾದೇತಸ್ಯ ಹನನಂ ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ತ್ವಯಾ ಧ್ರುವಂ ||೩೧೪||
 ಕೃತಾನಂತಮುಕ್ತಾಪಾಪೋಽಪ್ಯಪರಾಧಯುತೋಽಪಿ ವಾ |
 ನರಃ ಸ್ವೈತಹರಃ ಸದ್ಯಃ ಸರ್ವಪಾಪೈಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ||೩೧೫||
 ದ್ವಿಜಸ್ಯ ಪಾಪಹೀನಸ್ಯ ಹನನಂ ನೋಚಿತಂ ತತಃ |
 ಅಯಂ ಕೃತಾಪರಾಧೋಽಪಿ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಏವ ನ ಸಂತಯಃ ||೩೧೬||

ನ್ನಾ ದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆನು ” ಎಂದು ಬಹು ಭಯದಿಂದ ದೇಡಿಕೊಳ್ಳಿ
 ಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಅಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಆ ದೀನವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವತತ್ಪರಳಾದ
 ಚಂಡಾಲಯುವತಿಯು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕ್ರೂರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
 ನಿಂತಿರುವ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತೂ ಇಂತೆಂದಳು ||೩೧೧-೩೧೨||

ಪತಿದೇವನೇ, ಈತನು ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ “ಮಾಹರ, ಮಾಹರ”
 ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ನುಡಿದಿರುವನು ಆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವು
 ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ‘ಹರ, ಹರ’ ಎಂಬ ಪರಶಿವನ ನಾಮವನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ
 ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಜಾಗಾಯಿತು ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದವನನ್ನು
 ಕೊಲ್ಲುವುದು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಆದ್ದರಿಂದ ಈತನನ್ನು ನೀನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ
 ಕೊಲ್ಲಬೇಡ ||೩೧೩-೩೧೪||

ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇತರ ಮಹಾಪರಾಧಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿದ್ದರೂ, ಮಾನವನು ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ಆತನು
 ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೆಂಬೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವನು ಪಾಪರಹಿತನಾದ ದ್ವಿಜನನ್ನು
 ಕೊಲ್ಲುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈತನು ಆಪರಾಧಮಾಡಿದರೂ ಇವನನ್ನು
 ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು ||೩೧೫-೩೧೬||

ಅಮುಂ ಸ್ತೃತಹರಂ ವಿಶ್ರಂ ಬಲಾದ್ಯದಿ ಹನಿಷ್ಯಸಿ |
 ತದಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಕ್ರೂರನರಕೇಪ್ಯೇವ ತೇ ಸ್ಥಿತಿಃ ||೩೧೬||
 ಉಪಕಾರೋಪ್ಯನೇನಾದ್ಯ ಕೃತ ಏವಾಧುನಾವಯೋಃ |
 ಅನಾಥ್ಯಾಂ ಸಂಸ್ಕೃತೋ ಯಸ್ಮಾದೇತದ್ವಾರಾ ಹರಃ ಪರಃ ||೩೧೭||
 ಇದಂ ಹರಹರೇತ್ಯೇತನ್ನಾಮ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವರಾತ್ಮಕಂ |
 ಕ್ರುತಿಕ್ರುತಂ ಶ್ರೋತ್ರಪೇಯಂ ಕೃತಮದ್ಯಾಘಹಾರಕಂ ||೩೧೮||
 ಹರಸ್ತರಣಮೇತಸ್ಸಿನ್ನರದ್ಯೇತೃತೃತದುರ್ಲಭಂ |
 ತ್ರವಣಂ ಹರಶಬ್ದಸ್ಯ ತತೋಪ್ಯೇತೃತೃತದುರ್ಲಭಂ ||೩೧೯||
 ಉಪಕಾರಃ ಕೃತೋ ಯೇನ ಯಾದ್ಯತಸ್ಯಾದ್ಯಶೋಭುನಾ |
 ಕಾರ್ಯಃ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರೋಪ್ಯ ತಾದ್ಯತಃ ಕೋಪಿ ನ ಧ್ರುವಂ ||೩೨೦||
 ಶಕ್ತಿಃ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಸ್ಯ ನಾವಯೋರ್ಹತಥಾಗ್ಯಯೋಃ |
 ಶಕ್ತಿಃ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಸ್ಯ ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯವತಾಂ ಭವೇತ್ ||೩೨೧||

ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರನನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿದ ಈ ವಿಪ್ರನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವುದಾದರೆ, ಆಗ ನಿನಗೆ ಕ್ರೂರವಾದ ನರಕಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅನವರತವೂ ವಾಸವೇ ಪಡುವುದು ಈತನ ಮೂಲಕ ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವನಾದ್ದರಿಂದ ಇವನು ನಮಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆ ||೩೧೬-೩೧೮||

ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಿವಿಷ್ಟರೂಪವಾಗಿರುವ 'ಹರ ಹರ' ಎಂಬ ದಿವ್ಯನಾಮವು ವೇದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದು ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪಾಪನಾಶಕವೂ ಆಗಿರುವುದು ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹರನ ಸ್ಮರಣೆಯೂ, ಆ ಹರಶಬ್ದಶ್ರವಣವೂ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭವೇ ಸರಿ ||೩೧೮-೩೨೦||

ಇವನು ಈಗ ನಮಗೆ ಹರನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯಹೀನರಾದ ನಮಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ

ಹರನಾಮಾನ್ಯತಂ ದೈವಾದಧುನಾನೇನ ಪಾಯಿತಂ ।

ಏತತ್ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಸ್ತು ನ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಸರ್ವದಾ ॥೩೨೩॥

ಯದ್ವದಗಣಿತಂ ದ್ರವ್ಯಂ ದೀಯತೇಽಸ್ತೈ ತದಾಪ್ಯಯಂ ।

ನಾಸ್ಯ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರೋಽತಃ ಕಂ ಕರ್ತವ್ಯಮತಃ ಪರಂ ॥೩೨೪॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಚಂಡಾಲೋ ವಿಸ್ಮಿತಸ್ತದಾ ।

ತಂ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಯಯೌ ಗೇಹಂ ಸ್ವಪತ್ನಾ ಸಂಯುತೋ ವಿಭೇಃ॥೩೨೫॥

ಸ ವಿಪ್ರಃ ಸರ್ಪಸಂದಷ್ಟಃ ಶಿವೇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ತನುಂ ಜಹೌ ।

ತತಸ್ತತ್ರ ಸ ಮುಕ್ತೋಽಭೂದ್ವಿಶ್ವೇಕಕೃಪಯಾ ವಿಭೇ ॥೩೨೬॥

ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದವರು ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ॥೩೨೩-೩೨೪॥

ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಈತನು ನಮಗೆ ಹರನಾಮರೂಪವಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ಈಗ ಕುಡಿಸಿರುವನು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾಣದಾನದಿಂದಲೂ ಸಹ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (ಅಂದರೆ ಈ ಶರೀರವನ್ನೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರೂ ಸಾಟಿಯಾಗಲಾರದೆಂದು ಭಾವವು) ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಆಗ ಈ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈತನಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಉಪಕಾರವಾವುದೆಂದು ಚಂಡಾಲಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು ॥೩೨೫-೩೨೬॥

ಆಯ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ನುಡಿದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂಡಾಳನೂ ಸಹ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ ತನ್ನ ಹೊಡತಿಯೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನೆಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅದೇ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಹೀಗೆ ನುಡಿದನು ॥೩೨೫॥

ಹಾಗೆ ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಚಂಡಾಲದಂಪತಿಗಳು ಮನೆಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹಾವಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಶಿವನಾಮಸ್ತೂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದನು ಆಯ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಅದ

|| ಬ್ರಹ್ಮೋವಾಚ ||

ಚಂಡಾಲಾಸ್ತಾದ್ವೈತಂ ಜ್ಞಾನಂ ಕಥಮಾಸೀಜ್ಞನಾರ್ದನ |
ಯಜ್ಞಾನ್ಮಾನಂ ಮೋಕ್ಷದಂ ಸಾಕ್ಷಾದ್ಭೋಗಿನಾಮುಪಿ ದುರ್ಲಭಂ ||೩೨೭||
ಸಾಂಭೂದೂದ್ವೈಹೃನ್ಮುರಾ ನಾರೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ ಪತಿರೇವತಾ |
ಪತಿತುಕ್ರೂಪಣರತಾ ಸರ್ವದಾ ಪತಿನೂಕ್ರಿತಾ ||೩೨೮||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ತಯಾ ನ ಪೂಜಿತಂ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ |
ತಯಾ ಶಿವಮನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಭುಕ್ತಮೇವಾನಂದಂ ಮುದಾ ||೩೨೯||
ತಯಾ ಕದಾಚಿದ್ಭಿಕ್ಷುನ ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ಪುತ್ರಾ |
ತತಃ ಪರಂ ದ್ವಿಜಾನಾಹ ಸೈವ ಜಾಬಾಲಪಾರಗಾನ್ ||೩೩೦||

ರಿಂದರೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದನು ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಲು, ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು, ||೩೨೬||

"ಜನಾರ್ದನನೇ, (ದುಷ್ಟರಾದ ಜನಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ) ಸಾಕ್ಷಾದ್ಭೋಗಿಗಳಿಗೂ ದುರ್ಲಭವೂ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವೂ ಆದ ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನವು ಆ ಚಂಡಾಲಸ್ತ್ರೀಗೆ ಹೇಗೆತಾನೆ ಉಂಟಾಯಿತು? ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆಂದನು ||೩೨೭||

"ಅಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಹಿಂದೆ ಆ ಹೆಂಗಸು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಪತಿವ್ರತೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಯಾವಾಗಲೂ ಪತಿಯನ್ನೇ ಧೈವವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪತಿಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತಳಾಗಿ ಗಂಡನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಂದೂ ಪೂಜೆಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕೆಂದೋಷದಿಂದ ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಒಂದು ದಿನ ಇವಳು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಆರ್ಥವನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೋ ಕೇಳಿದಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ಜಾಬಾಲಪುತೃಪಾರಂಗತರಾದ ದ್ವಿಜರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದಳು ||೩೨೯||೩೩೦||

|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವಾಚ ||

ದ್ವಿಜಾ ಜಾಬಾಲತತ್ಪಜ್ಞಾಃ ಶೃಣ್ವಂತು ವಚನಂ ಮಮ |
 ಅನಾದರೋ ನ ಕರ್ತವ್ಯಃ ಪ್ರಣವಾಹಂ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ||೩೩೦||

ಅನರ್ಚಿತರಿನಾ ಯಾಂತಿ ನರಕೇಷ್ಟಿತಿ ಪಶ್ಯತೇ |
 ಕ್ರುತೀರೇಷಾ ಮಯಾದ್ಯೈವ ಕ್ರುತಾ ತ್ವನ್ಮುಖಪಂಕಜಾತ್ ||೩೩೧||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಪಿ ನುಯಾ ವಿಪ್ರೇ ನ ಕೃತಂ ಶಂಕರಾರ್ಚನಂ |
 ಭುಕ್ತಮೀಶಾರ್ಚನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಬಹುಕಾಲಂ ಮಯಾ ಧೃವಂ ||೩೩೨||

ರುದ್ರಾರ್ಚನವಿಹೀನಾನಾಂ ವಿಪ್ರಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಕ್ರುತಿಕ್ರುತಂ |
 ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ಕಿಮಸ್ತದ್ಯ ನದಂತು ಕ್ರುತಿಪಾರಗಾಃ ||೩೩೩||

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಹೀನಾನಾಂ ದ್ವಿಜಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ತನುವ್ಯಯೇ |
 ಕಥಂ ನಾ ನರಕಾನಾಸೋ ಕಿಯತ್ಕಾಲಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೩೩೪||

‘ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತನ್ಮುಂತ ದ್ವಿಜವರ್ಯರೇ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಿ, ಕೈಮುಗಿದು, ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅನಾದರವಿಡದೇಯಿರಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದವರು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರೆಂದಿರುವ ಈ ಕ್ರುತಿವಾಕ್ಯವನ್ನು ಈಗತಾನೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮುಖಮಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆನು ||೩೩೦-೩೩೪||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯಾದರೂ ನಾನು ಶಂಕರನನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಪೂಜೆಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಪರಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಆನೇಕ ದಿನಗಳು ನಿಟ್ಟಯವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಊಟಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಕ್ರುತಿಪಾರಂಗತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ರುದ್ರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ವಿಹಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇನಾದರೂ ವೇದದಲ್ಲಿ ವಿಹಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಕಳಿಸಬೇಕು ||೩೩೩-೩೩೪||

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾದಿಕೊಳ್ಳದಿರುವ ದ್ವಿಜ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೃತರಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ನರಕವಾಸವುಂಟಾಗುವುದೆಂತು? ಎಷ್ಟುಕಾಲ ನರಕದಲ್ಲಿ ವಾಸವೇರ್ಪಡುವುದು?

ನರಕಾಂತೇ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಕಥಂ ದ್ವಿಜಾಃ |

ಏಕತ್ವರ್ಣಂ ವಿಕೇಷೇಣ ವದಂತು ಪ್ರೇಷಯಾನ್ಮಯಃ ||೨೩೬||

|| ದ್ವಿಜಾ ಉಚುಃ ||

ದ್ವಿಜನ್ಮನಾಂ ತು ಸರ್ವೇಷಾಂ ನಿತ್ಯಂ ಶಂಕರಪೂಜನಂ |

ಕರ್ತವ್ಯಮತಿಯತ್ನೇನ ನ ಕ್ವಾನ್ಯಂ ಸರ್ವಥಾ ಕುರ್ಭೇ ||೨೩೭||

ದ್ವಿಜಾನಾಂ ದ್ವಿಜನಾರೀಣಾಮಯಂ ಧರ್ಮಃ ಸನಾತನಃ |

ದ್ವಿಜೈರಿವ ಸದಾ ಕಾರ್ಯಂ ದ್ವಿಜಸ್ತ್ರೀಭಿಃ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ||೨೩೮||

ಪರಂ ಶ್ವತ್ರವಿಕೇಷೋಽಸ್ತಿ ಪುಂಸಾಂ ಶಂಕರಪೂಜನೇ |

ನ ವಿಕೇಷಾಧಿಕಾರೋಽಸ್ತಿ ದ್ವಿಜಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ತು ಸರ್ವಥಾ ||೨೩೯||

ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯೇನ ಸೂಕ್ತೃಶ್ಚ ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರೀರುದ್ರಲಿಂಗಕ್ಕೆ |

ಅಭಿಷೇಕೋಽನ್ಯಥಾಂ ಕಾರ್ಯಃ ಶಿವಲಿಂಗೇ ದ್ವಿಜೈಃ ಕುರ್ಭೇ ||೨೪೦||

ನರಕವಾಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮವುಂಟಾಗುವುದು ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಸ್ಮಾರವಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು ||೨೩೫-೨೩೬||

ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ವಿಜರು ಅವಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ನಿರೂಪಿಸಿದರು " ಕೋಭನಾಂಗಿಯೇ, ದ್ವಿಜರೆನಿಸಿದವರಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಶಂಕರಪೂಜೆಯು ಏಕೈಕವೇ ಆಗಿರುವುದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವಿಕೇಷ ನಿಯಮದಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪದೇ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದೂ ಬಿಡಬಾರದು ದ್ವಿಜರಿಗೂ ಅವರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಈ ಧರ್ಮವು ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಂದಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ದ್ವಿಜರೂ ದ್ವಿಜಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಲೇಬೇಕು. ||೨೩೭-೨೩೮||

ಆದರೆ ಪುರುಷರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಂಕರನ ಪೂಜಾವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಕೇಷಾಧಿಕಾರವಿದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಆ ವಿಕೇಷಾಧಿಕಾರವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಕೋಭನೆಯೇ, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ, ರುದ್ರಸೂತ್ರ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ, ನಿತ್ಯವೂ ಆ ರುದ್ರನ ಲಾಂಛನವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ದ್ವಿಜರು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಬೇಕು ||೨೩೯-೨೪೦||

ರೌದ್ರೈರ್ನಾನಾವಿಭೈರ್ಮುಕ್ತೈಃ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ।
 ದ್ವಿಜಾನಾಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದೀನಾಮಯಂ ಧರ್ಮಃ ಸನಾತನಃ ॥೩೪೧॥
 ಸ್ತ್ರೀಭಿಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣೈವ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ।
 ದ್ವಿಜಸ್ತ್ರೀಣಾಮಯಂ ಧರ್ಮಃ ಸರ್ವಾಸಾಂ ಚ ಸನಾತನಃ ॥೩೪೨॥
 ದ್ವಿಜೈರ್ದ್ವಿಜಾಂಗನಾಭಿರ್ವಾ ತ್ಯಕ್ತಾ ಶಂಕರಪೂಜನಂ ।
 ನ ಶೇಯಂ ಜಲಮಪ್ಯಲ್ಪಂ ಪ್ರಮಾದೇನಾಸಿ ಸರ್ವಥಾ ॥೩೪೩॥
 ದ್ವಿಜೋ ವಾ ದ್ವಿಜನಾರೀ ವಾ ತ್ಯಕ್ತಾ ಶಂಕರಪೂಜನಂ ।
 ಯದಿ ಭುಂಕ್ತೇ ತದಾ ಯೋನಿಶ್ಚಾಂಡಾಲೀ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಭುವಂ॥೩೪೪॥
 ಶಾವಾಶೌಚೇಽಸಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ವಿನಾಸ್ವರ್ತಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।
 ಜನ್ಮಾಶೌಚೇಽಪ್ಯೇವಮೇವ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಂಕರಾರ್ಚನಂ ॥೩೪೫॥

ರುದ್ರನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಕಲ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ದ್ವಿಜರಾದವರು ಶಿವ
 ನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಲೇಬೇಕು ಇದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪುರಾತನಕಾಲದಿಂದ
 ಬಂದಿರುವ ಧರ್ಮವು ಹೆಂಗಸರು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಶಿವನನ್ನು
 ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ದ್ವಿಜ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇದು ಸನಾತನ ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳ
 ಬಿಟ್ಟಿದೆ ॥೩೪೧-೩೪೨॥

ದ್ವಿಜರಾಗಲಿ, ದ್ವಿಜಸ್ತ್ರೀಯರಾಗಲಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸದೆ ಪ್ರಮಾದ
 ದಿಂದಲಾದರೂ ಅತ್ಯಲ್ಪವಾದ ನೀರನ್ನೂ ಸಹ ಕುಡಿಯಬಾರದು ಹಾಗೆ ಅವರು
 ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಉಟಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ
 ಚಂಡಾಲಜನ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ॥೩೪೩-೩೪೪॥

ಮೃತಾಶೌಚ (ಸತ್ತ ಸೂತಕ) ಮತ್ತು ಜಾತಾಶೌಚ (ಜನನದಿಂದ ಉಂಟಾ
 ಗುವ ಆಶೌಚ) ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೇ ಶಂಕರನನ್ನು
 ಪೂಜೆಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ಸೂತಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು
 ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಬಾರದು ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ
 ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಶಂಕರನ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜನಿಗೆ ಯಾವ

ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರ್ಕಮಾತ್ರಂ ನ ಕಾರ್ಯಂ ಸೂತಕತ್ವಯೇ |
 ದೂರೇ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಯಥಾಯೋಗಂ ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯೈವ ಶಂಕರೇ ||೩೪೬||
 ಶಂಕರಾರ್ಚನಕಾಲೇಷು ದ್ವಿಜೋ ನಾಕೌಚದೋಷಭಾಹ್ |
 ಏವಂ ಶ್ವೇತಾಗ್ನಿ ಹೋಮೋಽಪಿ ದ್ವಿಜೋ ನಾಕೌಚದೋಷಭಾಹ್ ||೩೪೭||
 ತಥಾಪ್ರತ್ಯ ವಿಶೇಷೋಽಸ್ಮಿ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ತುಭೇ |
 ಅಗ್ನೌ ಸ್ವರ್ಕಸ್ತದಾ ಕಾರ್ಯಂ ಶಿವಲಿಂಗೇ ತು ನ ಧ್ರುವಂ ||೩೪೮||
 ಅಸ್ವರ್ಕದೋಷನಾಶಾರ್ಥಂ ಸೂತಕಾಂತೇ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ರೌದ್ರೇಣ ಚರುಣಾ ಕಾರ್ಯೋ ಹೋಮೋ ರೌದ್ರಃ ಸಹಸ್ರಕಂ ||೩೪೯||
 ಪ್ರಸವೋ ಜಾಯತೇ ಯಸ್ಯಾಸ್ತಯಾ ತು ಶಿವಪೂಜನಂ |
 ಕರ್ತವ್ಯಂ ಮಾನಸಂ ನಿತ್ಯಂ ದಶಾಹಾಂತಂ ಯಥಾಕ್ರಮಂ ||೩೫೦||
 ದಶಾಹೇ ಸಮುಕ್ತೇ ತು ಕೃತ್ವಾ ಸ್ನಾನಂ ಯಥಾವಿಧಿ |
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಕಾರ್ಯಂ ದ್ವಿಜಸ್ತ್ರೀಭಿದ್ವಿಜೈರಿವ ||೩೫೧||

ಆಶಾಚವೂ ಉಂಟಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಹೀಗೆಯೇ ಶ್ವೇತಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ
 ಹೋಮಮಾಡುವಾಗಲೂ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಆಶಾಚವೂ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ
 ||೩೪೫ ೩೪೬ ೩೪೭||

ಆದರೆ ಶುಭಕರವಾದ ಆ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವಿರು
 ವುದು ಆಶಾಚಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೋಮಮಾಡುವಾಗ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಕಮಾಡ
 ಬಹುದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಟ್ಟಬಾರದು ಈ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರ್ಕಮಾಡದೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ದೋಷಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸೂತಕ
 ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ದಿವಸ ರುದ್ರಸಂಬಂಧವಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಹರು
 ಹೋಮಮಾಡಬೇಕು ||೩೪೮ ೩೪೯||

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರಸುವಿಸಿದ ಹೆಂಗಸು ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳು ಕಳೆಯುವವರೆಗೂ
 ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಹತ್ತು ದಿವಸ
 ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ದ್ವಿಜರಂತೆಯೇ ದ್ವಿಜ

ದಶಾಹೇ ಸಮಕೀತೇ ತು ದ್ವಿಜೈಸ್ತ್ರೈಯಂಬಕತ್ತರುಃ ।
 ಕರ್ತವ್ಯೋತಿಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸತಿಲೋ ಗೋಘ್ನತಾಸ್ತಿಕಃ ॥೩೫೨॥
 ಹೋಮಃ ಕಾರ್ಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸಹಸ್ರಂ ಹವಿಷಾ ದ್ವಿಜೈಃ ।
 ಸ್ವಸ್ವಕಾಮೋಕ್ತಮಾರ್ಗೇಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಹುತಾಕನಂ ॥೩೫೩॥
 ಸೂತಕೇ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಜಾತಮಸ್ತರ್ತನಂ ಯತಃ ।
 ತತಸ್ತದ್ಧೋಷಕಾಂತಿಸ್ತು ತೇನ ಹೋಮೇನ ಜಾಯತೇ ॥೩೫೪॥
 ಹೋಮೋಯಂ ಪುರುಷಾಣಾಂ ತು ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ತು ನ ಕದಾಚನ ।
 ಹೋಮೇನ ತು ಯತಸ್ತಸ್ಯಾನುಧಿಕಾರಃ ಕೃತಿಕೃತಃ ॥೩೫೫॥
 ಸೂತಕಾಂತೇ ತು ಕರ್ತವ್ಯಂ ಸ್ತ್ರೀಭಿರ್ಧತದಿನಾರ್ಚನಂ ।
 ಯಾವದ್ಯಸ್ತಿಸ್ಥಿನೇ ತಾವತ್ತದಾ ಸರ್ವಂ ಚ ವಸ್ತುತಃ ॥೩೫೬॥

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದಲೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ನಡೆಸಲ್ಪಡಬೇಕು ॥೩೫೦-೩೫೬॥

ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪದಿಂದ
 ಯುಕ್ತವಾದ ಎಳ್ಳನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಆ ತ್ರಿಯಂಬಕನಿಗೆ ಜರುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಾಖೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಗೃಹ್ಯಸೂತ್ರಮಾರ್ಗದಿಂದ ಆಗ್ನಿ
 ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಬಾರಿ ಹೋಮಮಾಡಬೇಕು ಸೂತಕಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೇ ಹೋದ ದೋಷವು ಆ ಹೋಮದಿಂದ ಖಂಡಿತವಾ
 ಗಿಯೂ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ॥೩೫೨-೩೫೬ ೩೫೪॥

ಈ ಹೋಮವು ಪುರುಷರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿಹಿತವಾಗಿರುವುದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ
 ಹೋಮಾಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೇ ಹೋಮಾಧಿಕಾರವೆಂದು ವೈಧವಾಗಿ
 ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ ಹಾತಾಶಾಚದ ಹತ್ತು ದಿವಸಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಹಿಂಗಳರು ಹತ್ತು
 ದಿವಸದ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ದಿವಸ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ
 ನೈತ್ಯಪೂಜೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ॥೩೫೫ ೩೫೬॥

ಕಾರ್ಯಂ ರಚಸ್ವಲಾಸ್ತ್ರೀಭಿರ್ಮಾರ್ಗಸಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ।
 ಸ್ವಾತ್ಮಾ ಕಾರ್ಯಂ ಚತುರ್ಥೇಹಿ ಯಥಾಪೂರ್ವಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ॥೩೫೭॥
 ಯದ್ಯೇಕಸ್ಮಿನ್ನಿನೇ ತ್ಯಕ್ತಂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ತದಾ ।
 ಪಂಚವಕ್ಷರ ಪರ್ಯಂತಂ ತಪ್ತಶೈಲೇ ಸ್ಥಿತಿರ್ಭವೇತ್ ॥೩೫೮॥
 ದಿನದ್ವಯೇ ಚೇದ್ವಿಗುಣಂ ತ್ರಿಗುಣಂ ಚ ದಿನತ್ರಯೇ ।
 ಏವಮೇವ ಯಥಾಕಾಲಂ ಗುಣವೃದ್ಧಿಃ ಪ್ರಜಾಯತೇ ॥೩೫೯॥
 ಸಂತ್ಯಕ್ತೇಶಾರ್ಚನಾನಾಂ ತು ಭವಂತ್ಯನ್ಯಾತ್ಮ ಯಾತನಾಃ ।
 ಯಾತನಾಂತೇ ತತಃ ಪ್ರಾಶ್ಯಂ ದುಃಖಂ ಚಂಡಾಲಜನ್ಮ ಚ ॥೩೬೦॥
 ತತಕ್ಷಂಡಾಲಜನ್ಮಾನಿ ಪ್ರಾಶ್ಯಾನ್ಯೇವ ಪುನಃ ಪುನಃ ।
 ಚಂಡಾಲಜನ್ಮವಿಚ್ಛಿತ್ತಿ ಸ್ವಾದ್ಯಶಾನಾಂ ನ ಸರ್ವಥಾ ॥೩೬೧॥

ರಚಸ್ವಲೆಯರಾದ ಹೆಂಗಸರು ಕೂಡ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಬೇಕು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿವಸ ಪುನಃ ಸ್ವಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಶ್ರಮವಾಗಿ
 ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು ಒಂದುದಿನ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಮಾಡುವುದನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟರೂ ಐದು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಕಾದಕಲ್ಲಮೇಲೆ ನರಕದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುವುದು
 ಎರಡುದಿನಬಿಟ್ಟರೆ ಇದಕ್ಕಿರದರಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಹತ್ತು ವರುಷ, ಮೂರು ದಿನಗಳು ಶಿವ
 ಪೂಜೆಯು ಏಳು ವರುಷ ಮೂರರಷ್ಟು ಆದರೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಕಾಲ, ಈ ದುಃಖವನ್ನು
 ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದು ಹೀಗೆಯೇ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದಿನಗಳು ಬಿಟ್ಟರೂ ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು
 ವರ್ಷಗಳಂತೆ ಫಲವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುವುದು ॥೩೫೭-೩೫೯-
 ೩೬೧॥

ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಬಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಇತರ
 ಯಾತನೆಗಳೂ ಸಹ ಉಂಟಾಗುವುವು ಈ ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಮೇಲೆ
 ಪುನಃ ಪುನಃ ದುಃಖವೂ ಚಂಡಾಲಜನ್ಮವೂ ಲಭಿಸುವುದು ಪ್ರತಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ
 ಚಂಡಾಲಜನ್ಮವು ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪಲಾರದು ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡದವರಿಗೆ ಚಂಡಾಲ
 ಜನ್ಮವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥೩೬೦-೩೬೧॥

ದ್ವಿಜಜನ್ಮಾಹಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಯೇನ ನಾಭ್ಯರ್ಚ್ಯತೇ ಶಿವಃ ।
 ತೇನ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ನರಕಃ ಚಂಡಾಲಂ ಜನ್ಮ ಲಭ್ಯತೇ ॥೩೬೨॥

ಯಾವಂತಃ ಸಂತಿ ಚಂಡಾಲಾಸ್ತಾವಂತಃ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಿನಿ ।
 ಮೋಹಸಂತ್ಯಕ್ತವಿಧ್ಯುಕ್ತಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾ ಧ್ರುವಂ ॥೩೬೩॥

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತತತ್ಪರಹಿ ।
 ಚಂಡಾಲಜನ್ಮವಿಚ್ಛಿತ್ತಿರ್ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ ॥೩೬೪॥

ಕೃತ್ವಾ ವ್ರತಾನ್ಯನೇಕಾನಿ ದಾನಾನ್ಯಹಿ ಸಹಸ್ರಶಃ ।
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಕ್ಯಾಗಾಚ್ಛಂಡಾಲಂ ಜನ್ಮ ಲಭ್ಯತೇ ॥೩೬೫॥

ಪಾಶಿವ್ರತ್ಯಂ ತ್ವಯಾ ಸಮ್ಯಗ್ರಕ್ಷಿತಂ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ।
 ತಥಾಹಿ ಯೋನಿಂ ಚಾಂಡಾಲೀಂ ಯಾಸಿ ತ್ಯಕ್ತಶಿವಾರ್ಚನಾ ॥೩೬೬॥

ದ್ವಿಜ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿಯೂ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದವನು ನರಕ
 ವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅನೇಕ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಚಂಡಾಲನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು
 ಚಂಡಾಲರರುವಷ್ಟು ಮಂದಿಯೂ, ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ
 ವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡದವರೇ, ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ
 ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದವರಿಗೆ ನೂರಾರು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ
 ಮಾಡಿದರೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಆ ಚಂಡಾಲಜನ್ಮವು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗು
 ವುದಿಲ್ಲ ॥೩೬೨-೩೬೬ ೩೬೪॥

ಅನೇಕವ್ರತಗಳು, ಸಾವಿರಾರು ದಾನಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಶಿವ
 ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಚಂಡಾಲಜನ್ಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ಯಾಗಿದ್ದು ನೀನು ಪಾಶಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವೆಯೆಂಬ
 ದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಆದರೂ ನೀನು ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಚಂಡಾಲ
 ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ನಿಶ್ಚಯ ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳಿದರು
 ॥೩೬೨-೩೬೬॥

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸಂತಪ್ತಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ ತದಾ |
 ಹಾ ಹಾ ಹತಾಸ್ಥಿ ದುಃಖಾರ್ತಾ ಪಪಾತ ಪೃಥಿವೀತಲೇ ||೩೬೭||
 ತದಾ ಸರ್ಪತನುಂ ಧೃತ್ವಾ ಕಾಲಮೃತ್ಯುಃ ಸಮಾಗತಃ |
 ತದ್ವತ್ಸಾ ಸಾ ಮೃತಾ ನಾರೀ ನೀತಾ ಜ ಯಮಕಂಕರೈಃ ||೩೬೮||
 ತತಃ ಪರಮಘೋರೇಷು ನರಕೇಷು ಸ್ಥಿತಾ ತತಃ |
 ಜಂಡಾಲಜನ್ಮ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ತಂಕರಾನರ್ಜನಾದ್ವಿಧೇ ||೩೬೯||
 ದ್ವಿಜನಾಕ್ಶೈರ್ಯದಾ ಜಾತಾ ಸಂತಪ್ತಹೃದಯಾ ಪುರಾ |
 ತತೋ ಜಾತಿಸ್ಮರಾ ಸಾಂಘೋಚೈವಸಂಭಾಷಣಾದಪಿ ||೩೭೦||
 ಪ್ರಾಪ್ಯ ಜಂಡಾಲಜನ್ಮಾಪಿ ಸಾ ನಿತ್ಯಂ ಮೋಹವರ್ಜಿತಾ |
 ತಂಕರಸ್ತರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಸರ್ವದೇನಾಧಿಸಂಸ್ಥಿತಾ ||೩೭೧||

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ್ರೀಯು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತಾಪಗೊಂಡು, ಆಯೋ, ನಾನು ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಮಾಡದೆಕೋದಿನಲ್ಲಾ ಎಂದು ದುಃಖಿತಳಾಗಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ಆಗ ಕಾಲಮೃತ್ಯುವು ಹಾವಿನ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಕಣ್ಣುಲು ಆ ನಾರಿಯು ಕೂಡಲೇ ಮೃತಳಾದಳು. ಆನಂತರ ಅವಳನ್ನು ಯಮ ಧಟರು ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದರು ||೩೬೭-೩೬೮||

ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ ಕೇಳು, ಆಮೇಲೆ ಆ ನಾರಿಯು ಘೋರತರವಾದ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲವಿದ್ದು ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಜಂಡಾಲಜನ್ಮವನ್ನೇ ಪಡೆದಳು. ಆದರೆ ದ್ವಿಜರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಳಾದುದರಿಂದಲೂ ಶಿವಧರ್ಮನಿರತರಾಗಿದ್ದವರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದುದರಿಂದಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸ್ಮೃತಿ ಯುಂಟಾಗಿತ್ತು ||೩೬೯-೩೭೦||

ಆಕೆಯು ಆಗ ಜಂಡಾಲಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಅಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ್ದು ನಳಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಮಾಡುತ್ತಾ, ಯಾವಾಗಲೂ ಮನೋವೃತ್ತಿ

ಕೃತ್ವಾ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಾನ್ ಪ್ರಿತ್ಯಹಂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾ ಪುಷ್ಪೈಃ ಕರವೀರಾದಿಭಿಃ ಶಿವಂ ||೩೭೨||
 ಶಿವೇಷ್ವಕ್ತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಣಂ |
 ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಸ್ಥಿತಾ ನಿತ್ಯಂ ತತಃ ಸಾ ವಿಜಹೌ ತನುಂ ||೩೭೩||
 ತತಃ ಸಂಪ್ರಾಪ ಸಾ ಸ್ವರ್ಗಂ ಸ್ವರ್ಗೇ ಶಚ್ಯಾ ಸಹ ಸ್ಥಿತಾ |
 ತತೋ ವಿದರ್ಭರಾಜಸ್ಯ ತನಯಾ ಸಾ ಬಭೂವ ಜ್ಞಾ ||೩೭೪||
 ಸೈವ ಬಾಲ್ಯಂ ಸಮಾರಭ್ಯ ನಿತ್ಯಂ ಜಾತಿಸ್ತುರಾ ಮುದಾ |
 ಜಕಾರ ವಿಧಿವದ್ವ್ರಹ್ಮನ್ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನಂ ||೩೭೫||
 ಉದ್ಯೋಳ್ ಭಸ್ಮನಾಂಗಾನ್ ಕೃತ್ವಾ ಝದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಿಣಂ |
 ಜಕಾರ ಬಾಲಿಕಾಷ್ಠ್ಯಾಸ್ಯ ಸಾನಂದಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ||೩೭೬||
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಂ ಕೃತ್ವಾ ನಿತ್ಯಂ ಭಸ್ಮಸಂವೀತವಿಗ್ರಹಾ |
 ಸಾ ರತ್ನಾಧರಜಾದೀನಿ ಜಹೌ ಶಿವಪರಾಯಣಾ ||೩೭೭||

ಯುಳ್ಳವಳಾಗಿದ್ದಳು ಕೃತಿನಿತ್ಯವೂ ಮಣ್ಣಿನ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಕಣಿಗಲೆ ಮುಂತಾದ ಹೂಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತಿಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಲಾ
 ರಂಭಿಸಿದಳು ' ಶಿವ ' ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾಮಸ್ತುರಣಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶಿವಲಿಂಗರೂಪಿಯಾಗಿ
 ರುವ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಕೆಲವುದಿನ ಹಾಗೆಯೇ
 ಕಳೆದು ಮೃತಳಾದಳು ||೩೭೧-೩೭೨-೩೭೩||

ಶಿವಪೂಜಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅವಳು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನೈದಿ, ಅಲ್ಲಿ ಶಚಿ
 ಯೊಡನೆ ಕೆಲಕಾಲವಿದ್ದು ಆಮೇಲೆ ವಿದರ್ಭರಾಜನ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು
 ಆಗಲೂ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಜಾತಿಸ್ತುರಣಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ
 ವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಮಾಡಿದಳು ||೩೭೪ ೩೭೫||

ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಭಸ್ಮಲೇಪನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಬಾಲಿಕೆ
 ಯಾದರೂ ಪೂಜ್ಯಕಾದ ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಅನಂದದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ

ಸುರಶ್ಚ ಪಟ್ಟಿಯೋಗ್ಯೋಹಿ ಫಾಲಪಟ್ಟೀ ಮನೋಹರೇ ।
 ಫಾಲಪಟ್ಟಿಂ ವಿಹಾಯೈವ ಸಾ ಚಕಾರ ತ್ರಿಪುಂದ್ರಕಂ ॥೩೭೮॥
 ಕಂಠಾಭರಣಯೋಗ್ಯಾಹಿ ಕಂಬುಕಂಠೀ ಮನೋರಮಾ ।
 ರೇಣೀ ರುದ್ರಾಕ್ಷಕಂಠಾ ಸಾ ಹೇಮಾಭರಣವರ್ಜನಾತ್ ॥೩೭೯॥
 ಜಂದನಾಗರುಕಸ್ತೂರೀ ವಿಲೇಪನರತಾಹಿ ಸಾ ।
 ಜಹೌ ಸಾ ಚಂದನಾದೀನಿ ಭಸ್ಮೋದ್ಭೂತನತಪ್ತರಾ ॥೩೮೦॥
 ಶಿವೇತಿ ತಬ್ಬ ಮುನಿತಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ಜನನೀಂ ಪ್ರತಿ ।
 ಕಿಂಚಿದ್ವದತಿ ಸಾನಂದಂ ಸ್ವೇಪ್ನಿತಂ ಮುದಿತಾನನಾ ॥೩೮೧॥
 ಹರ ಶಂಕರ ಗೌರೀಶ ಪಾರ್ವತೀರಮಣೇತಿ ಚ ।
 ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಾ ಸ್ಥಿತಾ ಬ್ರಹ್ಮನ್ಯ ತ್ವತ್ಪ್ರಹರಸ್ವರಂ ॥೩೮೨॥

ದಳು ನಿತ್ಯವೂ ಅವಳು ಶಿವತಪ್ತರಳಾಗಿ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮತ್ತು ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನೇ ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು ॥೩೭೬-೩೭೭॥

ರತ್ನಮಯವಾದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವೂ ಮನೋಹರವೂ
 ಆದ ತನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ರತ್ನಪಟ್ಟಿವನ್ನು ಧರಿಸದೇ ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂದ್ರವನ್ನೇ ಅಲಂಕರಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಶಂಖದಂತೆ ದುಂಡಾದ ಕಂಠವುಳ್ಳವಳೂ, ಮನೋಹರಳೂ, ಅಗಿ
 ದಿವ್ಯವಾದ ಕಂಠಾಭರಣವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಮೂಲ್ಯವಾದ
 ಸುವರ್ಣಾಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡೆದೆ, ಕೇವಲ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ
 ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಜಂದನ, ಅಗುರು ಮತ್ತು ಕಸ್ತೂರಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು
 ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಭೂತಿಲೇಪನದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತಳಾಗಿದ್ದಳು ॥೩೭೮-೩೭೯ ೩೮೦॥

ಮೊದಲು ' ಶಿವ ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಆನಂದರಹಿತವೂ ಉಚ್ಚಾರಣಮಾಡುತ್ತಾ
 ಆನಂದರಹಿತವಾದ ಜಾಯಯೋಡನೆ ಹಸನ್ಮುಖಳಾಗಿ ಆದರದಿಂದ ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ
 ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಅಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಆಕೆಯು ಸರ್ವದಾ ' ಹರ, ಶಂಕರ,
 ಗೌರೀಶ, ಪಾರ್ವತೀರಮಣಿ, ' ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವ
 ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ॥೩೮೧-೩೮೨॥

ಈದೃಶೀ ಬಾಲಿಕಾ ಪೃಷ್ಠಾ ಕದಾಚಿಜ್ಞನಕೇನ ಸಾ |
 ಕಥಮೇತಾದೃಶೀ ಬುದ್ಧಿಸ್ತವ ಜಾತೇತಿ ಸಾದರಂ ||೩೮೩||
 ಹಿಕ್ವಾ ಪೃಷ್ಠಾ ಯಥಾಪೂರ್ವಂ ವೃತ್ತಾಂತಮಖಿಲಂ ತದಾ |
 ಜಗಾದಾದಿಪ್ರಯತ್ನೇನ ಜನಕಾನಂದವರ್ಧಿನೀ ||೩೮೪||
 ತದುಕ್ತಮಖಿಲಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ವಿದರ್ಭಾಧಿಪತಿಸ್ತದಾ |
 ಪುಲಿಕಾಂಕಿತಸರ್ವಾಂಗಃ ಸಾನಂದಾಕ್ರೂಢ್ಯಮುಂಜಿತ ||೩೮೫||
 ತದಾ ಪ್ರಭೃತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ವಿದರ್ಭಮಹೀಪತಿಃ |
 ಸಾದರಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಂಕರಂ ಲೋಕಶಂಕರಂ ||೩೮೬||
 ಸರ್ವೇ ತಾಂಬೂಲಿಕಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿದರ್ಭಾಧಿಪತೇಃ ಸುತಾಂ |
 ಸುಭಗೇತಿ ಜ ತಾಂ ಪ್ರಾಯರ್ಥಿತಂ ಜಯಪುರಃಸರಂ ||೩೮೭||
 ಸರ್ವೇ ಶಿವಾರ್ಜಕಾ ಜಾತಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾಂ ಶಿವಪೂಜಕಾಂ |
 ಉದ್ಯೂಳನಕ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಂಕಾತ್ ಸರ್ವದಾ ||೩೮೮||

ಇಂತಹ ಬಾಲಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದುದಿವಸ ಅವಳ ತಂದೆಯು, ಮಗಳೇ,
 ನಿನಗೆ ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ಅದರದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲು,
 ಆಗ ಬಾಲಿಕೆಯು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಆನಂದವುಂಟಾಗುವಂತೆ, ತನ್ನ ಸಮಾಚಾರವ
 ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳು ||೩೮೩-೩೮೪||

ಆ ಪೂತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಆಗ ವಿದರ್ಭರಾಜನು ರೋಮಾಂಜಪುತ್ರನಾಗಿ
 ಆನಂದದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು ಅದು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಆ ವಿದರ್ಭ
 ರಾಜನೂ ಕೂಡ ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ಅದರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲಾರಂಭ
 ಸಿದನು ||೩೮೫-೩೮೬||

ಎಲ್ಲರೂ ವಿದರ್ಭಾಧಿಪತಿಯ ಮಗಳಾದ ಆ ತಾಂಬೂಲಿಕೆಯ ಶಿವಭಕ್ತಿ
 ಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಿತ್ಯವೂ ಜಯಶಬ್ದ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವಳೇ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯೆಂದು
 ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಶಿವಪೂಜಕಳಾದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಭಸ್ಮಲೇಪನ, ಭಸ್ಮ

ಶಿವಸ್ಥಾನಾನಿ ಜಾತಾನಿ ವಿದರ್ಭಾಧಿಪಶತ್ವನೇ |
 ಶಿವನಾಮಾಂಕಿತಾ ಏವ ಸರ್ವೇಃಸ್ತಾಃ ಸನ್ನನಾ ವಿಧೇ ||೩೮೯||
 ಶಿವಸ್ಥಾನೇಷು ಸರ್ವೇಷು ಶೈವಾ ಏವ ಸ್ಥಿತಾ ಸ್ತದಾ |
 ತ್ಪುತಾಃ ಶಿವಕಥಾ ಏವ ವಿದರ್ಭಾಧಿಪಶತ್ವಿಣೇ ||೩೯೦||
 ಯತ್ರ ಗಚ್ಯಂತಿ ತತ್ಕ್ರಮ ಶಿವಸ್ಥಾನಂ ಮನೋಹರಂ |
 ತತ್ಪ್ರಸ್ಥೈರ್ಯಶ್ಚತೇ ಲೋಕೈಃ ಶಿವಾಲಾಪಸಮನ್ವಿತಂ ||೩೯೧||
 ದಿನೇ ದಿನೇ ವಿದರ್ಭೇಲೋ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಸಂಯುತಃ |
 ವದ್ಯಥೇ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಯಾ ಚತುರಾಸನ ||೩೯೨||
 ಏವಂ ಸ್ಥಿತಃ ಸ ಭೂಪಾಲಿಸ್ತತ್ಪುತಾಹಿ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಪೂಜಯಂತೀ ಮಹಾದೇವಂ ವದ್ಯಥೇ ನವಯೌವನಾ ||೩೯೩||

ಶ್ರೀಪುಂಡ್ರ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತರಾದರು
 ||೩೮೭-೩೮೮||

ಆಯು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಅದರಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆ ವಿದರ್ಭರಾಜನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಶಿವದೇವಸ್ಥಾನಗಳೇ ಆದವು ಎಲ್ಲರೂ ಶಿವನಾಮಗಳಿಂದಲೇ ವ್ಯವಹರಿಸಿ
 ಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಶೈವರೇ ನೆಲಸುತ್ತಿ-
 ದ್ದರು, ಆ ವಿದರ್ಭರಾಜನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಶಿವಕಥೆಗಳ ಶ್ರವಣವೇ
 ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿತು ||೩೮೯-೩೯೦||

ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳೇ ಕಾಣಿ-
 ಲಾರಂಭಿಸಿದುವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಆಲಾಪಗಳೇ ನಡೆಯು-
 ತ್ತಿದ್ದವು ವಿದರ್ಭರಾಜನು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಐಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನಾಗುತ್ತಾ ಆ
 ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದನು ||೩೯೧-೩೯೨||

ಹೀಗೆಯೇ ಆ ವಿದರ್ಭರಾಜನೂ ಮತ್ತು ನವಯೌವನಭರಿತಳಾದ ಅವನ
 ನ್ನುಗಳೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ಸಾ ದತ್ತಾ ಕುಲನಾಥಾಯ ವಿದರ್ಭೀಣ ಮಹೀಭುಜಾ ।
 ಸೋಪಿ ತಾಂ ಸುಂದರೀಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಬಭೂವಾನಂದಸಂಯುತಃ ||೨೯೪||
 ಕುಲನಾಥೋ ಮಹಾದೇವಂ ಲಿಂಗರೂಪಿಣಮವ್ಯಯಂ ।
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ರತ್ನಾದ್ವೈರನ್ನಹಂ ಮುದಾ ||೨೯೫||
 ಸಾ ವೈದರ್ಭೀ ಪತಿಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕುಲನಾಥಂ ಶಿವಾರ್ಚಕಂ ।
 ಅತ್ಯಂತಮುಡಿತಾ ನಿತ್ಯಂ ಚಕಾರ ಶಿವಪೂಜನಂ ||೨೯೬||
 ಸಾ ಚಕಾರಾನ್ನಹಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಶ್ರೀವಿಲ್ಪೈರಮಿತ್ಯರ್ನವೈಃ ।
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಹೇಮೈಸ್ತಾವದ್ಧಿಃ ಕಮಲ್ಪಿರಸಿ ||೨೯೭||
 ಸಾ ಚಕಾರಾನ್ನಹಂ ತುದ್ವೈಃ ಕರವೀರೈಃ ಸಿಂಹಾಸಿತ್ವೈಃ ।
 ಶಿವಲಿಂಗಸ್ತರೂಪಸ್ಯ ಮಹಾದೇವಸ್ಯ ಪೂಜನಂ ||೨೯೮||

ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿದರ್ಭರಾಜನು ಕುಲನಾಥನೆಂಬುವನಿಗೆ ತನ್ನ
 ಸುಂದರಿಯಾದ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಿದನು ಆ ಕುಲನಾಥನೂ ಭಕ್ತಿ
 ಸಂಪನ್ನನಾದ ಸುಂದರಿಯೊಡಗೂಡಿ ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿದ್ದನು ||೨೯೩-೨೯೪||

ಆ ಕುಲನಾಥನೂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ತರೂಪಿಯೂ, ನಾಶರಹಿತನೂ ಆದ ಮಹಾ
 ದೇವವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ರತ್ನವೇ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ನಿಯಮ
 ಬದ್ಧನಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಆತನ ಪತ್ನಿಯಾದ ತಾಂಬೂಲಿಕೆಯೂ ವಿದರ್ಭ
 ರಾಜನಾದ ಕುಲನಾಥನು ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ
 ಸಂತೋಷಭರಿತಳಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ ತಾನೂ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು
 ||೨೯೫-೨೯೬||

ಅವಳು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶುದ್ಧವಾದ ಹೊಸಬಿಲ್ಲದಳಗಳಿಂದಲೂ, ಚಿನ್ನದಿಂದ
 ನಿರ್ಮಿತಗಳಾದ ಕಮಲಗಳಿಂದಲೂ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬಿಳುಪು ಮತ್ತು ಕೆಂಪು
 ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಗಳಿಂದಲೂ, ಶಿವಲಿಂಗಸ್ತರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಭಕ್ತಿ
 ಯುಕ್ತ ಅರ್ಚಿಸಿದಳು ||೨೯೭ ೨೯೮||

ವೈದರ್ಭೀ ಕಾರಯಾಮಾಸ ನವದಿಲ್ವವನಾನಿ ಸಾ |

ಸರಾಂಸಿ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಕಮಲಾನಾಂ ಜ ಸಾ ಮುದಾ ||೩೯೯||

ಕಾರಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ಕರವೀರವನಾನ್ಮಹಿ |

ವನಾನಿ ತಾನಿ ಜಾತಾನಿ ತತಲಕ್ಷ್ಯಂ ಚತುರ್ಮುಖ ||೪೦೦||

ವನಾನಿ ತಾನಿ ಜಾತಾನಿ ಸರ್ವಾಣ್ಯಪ್ಪೇಕದಾ ವಿಧೇ |

ಪುಷ್ಪಿತಾನ್ಯತರಮ್ಯಾಣ ದೃಷ್ಟಿಭವ್ಯಾನಿ ಸರ್ವದಾ ||೪೦೧||

ಏಕೈಕಸ್ಮಿನ್ನನೇ ಜಾತಾ ತತಲಕ್ಷ್ಯಮನೋಕೇದಾಃ |

ಪ್ರತಿಸ್ಕಂಧಂ ಪ್ರಸೂನಾನಿ ಕೇಷು ಜಾತಾನಿ ಕೋಟಿಕಃ ||೪೦೨||

ಯತ್ನೇನಾನೀಯ್ಯ ಸಾ ನಿತ್ಯಂ ಹೇಮಪದ್ಮಾನಿ ಸಂತತಂ |

ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ಬಿಲ್ವಾನಿ ಜ ಸದಾಕಿವಂ ||೪೦೩||

ಕರವೀರವನೇಭ್ಯಃ ಸಾ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಽಪ್ಯತಿಯತ್ನತಃ |

ಪುಷ್ಪಾಣ್ಯಾನಾಯ್ಯ ಸರ್ವಾಣಿ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ತಂಕರಂ ||೪೦೪||

ಆಯ್ಯ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಆ ವಿದರ್ಭರಾಜಕುಮಾರಿಯು ತಿವಪೂಜಾ
ರ್ಥವಾಗಿ ಹೊಸ ಬಿಲ್ವವನ, ಕಮಲಸರೋವರ ಮತ್ತು ಕಣಿಗಲೆಹೂವಿನ ತೋಟ
ಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿಸಿದಳು ಆಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ
ದೇವನೇ, ಆ ವನಗಳು ಈಗ ನೂರುಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ ||೩೯೯-
೪೦೦||

ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಆ ಹೂಗಿಡಗಳ ಕಾಡೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೂವುಗಳಿಂದ
ಅರಳಿ, ಮನೋಹರವಾಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು
ಒಂದೊಂದು ವನದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಮರಗಳಾದವು ಒಂದೊಂದು ಮರದ ಕೊಂದೆ
ಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಹೂವುಗಳಾದವು ||೪೦೧-೪೦೨||

ಇವಳು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ ತೋಳುಕುಸ ಕಮಲ
ಗಳನ್ನೂ, ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ಕರವೀರವನದಿಂದಲೂ ಅರಳಿರುವ ಬಗೆಬಗೆಯ

ಏವಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಪುಷ್ಪೈಃ ಕರವೀರೈಃ ಸಿತಾಸಿತ್ಯೈಃ |
 ದೇವಪದ್ಮೈರ್ವಿಲ್ವಪತ್ರೈಃ ಶಿವಮುಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸಂಸ್ಥಿತಾ ||೪೦೫||
 ಪುರಾ ಕಸ್ತಿದ್ವಿಜೋ ದೃಷ್ಟಃ ಕರವೀರವನೇ ತಯಾ |
 ಕರವೀರೈಃ ಪೂಜಯಂತಂ ಮಹಾದೇವಂ ಸಿತಾಸಿತ್ಯೈಃ ||೪೦೬||
 ಸಾ ನಶ್ವಾ ದ್ವಿಜವರ್ಧಂ ತಂ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಂ |
 ಬಿಭಾಷೇ ಭಕ್ತಿಭಾವೇನ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಾ ವಿಧೇ ||೪೦೭||

|| ನೈದರ್ಘ್ಯವಾಚ ||

ಪೂಜ್ಯತೇ ಗಿರಿಜಾನಾಥಃ ಕರವೀರೈಃ ಸಿತಾಸಿತ್ಯೈಃ |
 ಜಲಾಪುಷ್ಪೈರ್ನವೈಃ ಶುದ್ಧೈಸ್ತ್ವಯಾ ಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರಂ ||೪೦೮||
 ವಿಲ್ವಪತ್ರೈಶ್ಚ ವಿಮಲೈಸ್ತ್ವಯಾ ಸಂಪೂಜ್ಯತೇ ಶಿವಃ |
 ಪೂಜ್ಯತೇ ತಂಕರೋ ನಿಕೃಂ ಸುವರ್ಣಕಮಲೈರಪಿ ||೪೦೯||

ಕರವೀರಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ತರಿಸಿ ನಿಯಮದಿಂದ ಆ ಜಗನ್ಮಂಗಳಪ್ರದನಾದ ಸಹಾಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ||೪೦೫-೪೦೪||

ಹೀಗೆಯೇ ಅವಳು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಿಳುಪಾದ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಕಡೆಗಲೇಹೂಗಳಿಂದಲೂ, ಸುವರ್ಣಕಮಲ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದಲೂ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ಹೀಗಿರಲೊಂದುದಿನ ಆಕೆಯು ಕರವೀರವನದಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪಾದ ಮತ್ತು ಕೆಂಪಾದ ಕಡೆಗಲೇ ಹೂಗಳಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದ್ವಿಜನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿದಳು ||೪೦೫ ೪೦೬||

ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದ ಆ ದ್ವಿಜವರ್ಯನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನೊಡನಿಂತೆಂದಳು ||೪೦೭||

“ಅಯ್ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೋಯ್ದು ಹೊಸದೂ, ಶುದ್ಧವೂ ಆಗಿರುವ ಬಿಳುಪು ಮತ್ತು ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕಡೆಗಲಹೂಗಳಿಂದ ನೀನು ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆ ಗಿರಿಜಾರಮಣನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ, ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಬಿಲ್ವದಳ

ಕರವೀರೈರ್ಬಿಲ್ವಪತ್ನೈಃ ಸುವರ್ಣಕಮಲೈರಹಿ |
 ಪೂಜಿತೇ ಕಂಕರೇ ನಿತ್ಯಂ ಪುಷ್ಪಂ ಸ್ಯಾತ್ಕೀದ್ವಕಂ ವದ ||೪೧೦||
 ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ಪೂಜಾಂತೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ವಿಧೀ |
 ವಿನಯಾವನತೋ ಭೂತ್ಯಾ ಬಧಾಪೇ ವಚನಂ ಮುದಾ ||೪೧೧||

|| ದ್ವಿಜ ಉವಾಚ ||

ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಂತರಾಲ್ಪಿಶ್ಚ ಸಂಘಾದ್ಯ ಶಿವಮಸ್ತಕಂ |
 ಶಿವಲೋಕಮವಾಪ್ನೋತಿ ಶಿವೇನ ಸಹ ಮೋದತೇ ||೪೧೨||
 ಭಸ್ಮೋದ್ವೂಳಿತಸರ್ವಾಂಗಃ ಕುದ್ಧರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಃ |
 ಬಿಲ್ವಪತ್ನೈಃ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಕಂಕರಂ ಯಾತಿ ತಂಕರಂ ||೪೧೩||

ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣಕಮಲಗಳನ್ನೂ ಪರಶಿವನಿಗೆ ನೀನು ನಿತ್ಯವೂ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವೆ
 ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠನೇ, ಕಣಿಗಲೆಡೂ, ಬಿಲ್ವದಳ ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣಕಮಲಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ
 ಆ ಕಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೆ ಎಂತಹ ಪುಣ್ಯವುಂಟಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ
 ತಿಳಿಸು ||೪೦೮ ೪೦೯ ೪೧೦||

ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರಕ್ಷೆಮಾಡಿದ ಆ ವೈದರ್ಭಿಯು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಪೂಜೆಯು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ವಿನಯದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ಸಂತೋಷ
 ದಿಂದ ಹೀಗೆಂದನು ||೪೧೧||

ಹಾಯೆ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿವೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಶಿವ
 ಲಿಂಗದಮೇಲೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿದವನು ಶಿವಲೋಕವನ್ನೈದಿ ಪರಶಿವನೊಡನೆ ಆನಂದ
 ದಿಂದ ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ ಸಕಲ ಅವಯವಗಳಿಗೂ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿ
 ಕೊಂಡು, ಕುದ್ಧವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣದಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ
 ಕಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರನಾದ ಆ ಕಂಕರನಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನ
 ನಾಗುತ್ತಾನೆ ||೪೧೨-೪೧೩||

ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಪುರ್ವಹಾದೇವಂ ಯೋಜ್ಜಯಿಷ್ಯತಿ ಭಕ್ತಿತಃ ।
 ಸ ಮಹಾಪಾಪಕೋಟಿಭ್ಯೋ ಮುಕ್ತೋ ಮುಕ್ತಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ॥೪೧೪॥

ಪ್ರಿದಳಂ ತ್ರಿಗುಣಾಕಾರಂ ತ್ರಿನೇತ್ರಂ ಚ ತ್ರಿಕಾಯುಷಂ ।
 ತ್ರಿಜನ್ಮಪಾಪಸಂಹಾರಮೇಕಬಿಲ್ವಂ ಶಿವಾರ್ಪಿತಂ ॥೪೧೫॥

ತ್ರಿಕೂಲಸಂನಿಭೈರೀಶೇ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಪುಃ ಸಮರ್ಪಿತೇ ।
 ಸದ್ಯ ಏವ ವಿಶತ್ಕಂತಿ ಮಹಾಪಾಪಕೋಟಿಯಃ ॥೪೧೬॥

ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಪುಣ ಕುಷ್ಠೇಣಾಪ್ಯರ್ಪಿತಃ ಸಾರ್ವಕೀಪತಿಃ ।
 ದವಾತಿ ಪರಮಾಮೃದ್ಧಿಂ ಸಾಯುಷ್ಯಂ ಚ ತನುವ್ಯಯೇ ॥೪೧೭॥

ಸ ಭಿದ್ರಮಸ್ತು ಕುಷ್ಠಂ ವಾ ಶಕಿತಂ ವಾ ಜಲಾಪ್ಲುತಂ ।
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಪಂ ಸ್ವತಃ ಕುಡ್ಧಂ ಶಿವಪ್ರಿಯಕರಂ ಧ್ರುವಂ ॥೪೧೮॥

ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವನು ಸಕಲ ಮಹಾಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಕೊನೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು ಮೂರುದಳವುಳ್ಳದೂ, ಸತ್ಪರಜಸ್ತಮೋರೂಪವಾದ ಮೂರು ಗುಣಗಳ ಸ್ವರೂಪವಾದುದೂ, ಪರಶಿವನ ನೇತ್ರತ್ರಯಗಳಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುವುದೂ, ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನರೂಪವಾದ ಮೂರುಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದೂ ಆದ ಒಂದೇಒಂದು ಬಿಲ್ವದಳವನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡಿದರೆ ಮೂರುಜನ್ಮದ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಸಂಹಾರಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು ॥೪೧೪-೪೧೮॥

ತ್ರಿಕೂಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದ ಅಕ್ಷರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ದರೆ ಮಹಾಪಾಪಗಳ ರಾಶಿಯು ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗುವುದು ಒಣಗಿದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೂ ಪಾರ್ವತೀರಮಣನು ತೃಪ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಸಕಲ್ಪ ಶ್ರರ್ಯವನ್ನೂ, ತನ್ನ ಸಾಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ॥೪೧೬-೪೧೭॥

ರಂಧ್ರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರಲಿ, ಒಣಗಿರಲಿ, ಒರಟಾಗಿರಲಿ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿದ ಬಿಲ್ವದಳವು ಪವಿತ್ರವಾದುದು ಸ್ವತಃ ಕುಡ್ಧವಾದ ಆ ಬಿಲ್ವದಳಗಳು ಶಿವನಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು ತೋಭನಾಂಗಿಯೇ, ಬಿಲ್ವದಳಗಳಲ್ಲಿ

ಕುಭೇ ಪರ್ಮುಷಿತತ್ವಂ ಚ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೇಷು ನ ಧ್ರುವಂ ।
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಸ್ಯ ಚೂರ್ಣೇನಾಪ್ಯರ್ಚನೀಯಃ ಸದಾಶಿವಃ ॥೪೧೯॥
 ರತ್ನವದ್ರಕ್ಷ್ಯತೇಯಾಽನಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಣಿ ಸಂತತಂ ।
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಚನೇನೈವ ತುಷ್ಠೋ ಭವತಿ ಶಂಕರಃ ॥೪೨೦॥
 ಮಹಾದೇವಸ್ಯ ಸಾಂಬಸ್ಯ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಮತಿಪ್ರಿಯಂ ।
 ಯಥಾ ಪ್ರಿಯಾ ಹೈಮವತೀ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಂ ತಥಾ ಪ್ರಿಯಂ ॥೪೨೧॥
 ಅಖಂಡೈರ್ನೂತನೈಶ್ಚುದ್ಭೈರ್ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಗೌರೀಶಂ ಸ ಗೌರೀಶಂ ಪ್ರಯಾತ್ಮಕಿ ॥೪೨೨॥
 ಶ್ರೀಬಿಲ್ವಪತ್ರಮಹಿಮಾ ಶಿವೇನ ಜ್ಞಾಯತೇ ಕುಭೇ ।
 ಶ್ರೀಬಿಲ್ವಪತ್ರಮಹಿಮಾ ವೇದೈರಪಿ ನ ಬುಧ್ಯತೇ ॥೪೨೩॥
 ಕರವೀರಸ್ಯ ಪುಷ್ಪೇಣ ರಕ್ತೇನ ಧವಲೇನ ವಾ ।
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಗೌರೀಶಂ ಸ ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ವಿಮುಚ್ಯತೇ ॥೪೨೪॥

ಹಳೆಯದಾಗಿ ದೂಷಿತವಾದವುಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಯ ಚೂರಿನಿಂದಲಾದರೂ
 ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಅನವರತವೂ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು ರತ್ನಗಳಂತೆ
 ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಆ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಶಂಕರನು
 ಸಂತುಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಶಂಕರನು ತೃಪ್ತನಾಗಿ
 ಲಾರನೆ? ॥೪೧೮-೪೧೯-೪೨೦॥

ಅಂಬಿಕಾರಮಣನಾದ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಸುವರ್ಣಾಲಂಕಾರಕೋಟಿಯಾದ
 ಪಾರ್ವತಿಯಂತೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಯೂ ಸಹ ಪ್ರೀತಿಕರವಾದದ್ದು ತುಂಡಾಗದ ಹೊಸದೂ
 ಕುದ್ದವೂ ಆದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ನಿಯಮಬದ್ಧನಾಗಿ ಆ ಗೌರೀರಮಣನನ್ನು ಪೂಜೆ
 ಮಾಡುವವನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತೀಕಾಂತನನ್ನೇ ಹೊಂದುವನು ॥೪೨೧-೪೨೨॥

ಎಲಾ ಶುಭಕರಳೇ, ಸಂಪತ್ಕರವಾದ ಬಿಲ್ವದಳದ ಮಹಿಮೆಯು ಶಿವನಿಗೂ
 ಬೃನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು ವೇದಗಳಿಗೂ ಆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ತಿಳಿಯದು
 ಏನು ಅಥವಾ ಬಿಳಿಯ ಕಣಿಗಲಹೂವಿನಿಂದ ಆ ಗೌರೀರಮಣನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡು

ಯತ್ಪುಣ್ಯಂ ಲಭಿತೇ ಮರ್ತ್ಯೋ ಮಹೇಶೇ ಮಣಿಪೂಜಯಾ |
ತತ್ಪುಣ್ಯಂ ಲಭಿತೇ ಮರ್ತ್ಯಃ ಕರವೀರಸ್ಯ ಪೂಜಯಾ ||೪೨೫||
ಸುವರ್ಣಕಮಲಾಸಾಂ ಚ ಪೂಜಯಾ ಗಿರಿಜಾಪತಿಃ |
ಹೃದ್ಯೋ ದದಾತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮರ್ಜಕಾಯ ನ ಸಂಶಯಃ ||೪೨೬||

|| ವಿಷ್ಣುರುನಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ತದ್ವಚಃ ಕೃತ್ವಾ ಪ್ರಣಿಪತ್ಯ ಚ ತಂ ದ್ವಿಜಂ |
ತತೋ ಬಿಲ್ವವನಾದೀನಿ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಸಾ ಪುನಃ ||೪೨೭||
ಸಾ ರಕ್ಷೀಃ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಶಿವಾಲಯಮನುತ್ಪಮಂ |
ತತ್ರ ಸಾ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಮುಕ್ತಾಪ್ರಾಕಾರಮುತ್ಪಮಂ ||೪೨೮||
ತಸ್ಮಿನ್ ಶಿವಾಲಯೇ ಸೈವ ರತ್ನಲಿಂಗಮನುತ್ಪಮಂ |
ಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ಕುಲನಾಥಾನುನೋದಿತಾ ||೪೨೯||

ವನವನಿಗೆ ಎಂತಹ ಮಹಾಪಾಪಗಳೇ ಇದ್ದರೂ ಅವು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುವು
||೪೨೩-೪೨೪||

ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ರತ್ನದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೆ ಲಭಿಸುವಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವು
ಕಡೆಗಲಹೂವಿನ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದು ಸುವರ್ಣ
ಕಮಲಗಳ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೂ ಆ ಗಿರಿಜಾರಮಣನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿ
ಸುವನವನಿಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವನು ||೪೨೫ ೪೨೬||

ಹೀಗೆ ನುಡಿದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವೈದರ್ಭಿಯು ಪುನಃ
ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯ ಅನೇಕ ತೋಟಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯ
ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದಳು ಅಲ್ಲದೇ ಅವಳು ರತ್ನಗಳಿಂದ ಆತ್ಮೀತಮವಾದ ಒಂದು
ಶಿವದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಷ್ಠವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನೇ
ಮಾಡಿಸಿದಳು ||೪೨೭ ೪೨೮||

ಆ ಶಿವದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಪತಿಯಾದ ಕುಲನಾಥನ ಅನುಮತಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆದು ಶ್ರೀಷ್ಠವಾದ ರತ್ನಲಿಂಗವನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿಸಿ

ತಸ್ಮಿನ್ ಶಿವಾಲಯೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಭೃತದೀಪಾ ಮನೋಹರಾಃ ।
 ತಯಾ ದತ್ತಾಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಹೇಮಪಾತ್ರೇಷು ಕೋಟಿಕಃ ॥೪೩೦॥

ಧೂಪಯಾಮಾಸ ಸಾ ಶಂಭುಂ ನಿತ್ಯಂ ಗುಗ್ಗುಲುಪರ್ವತೈಃ ।
 ನೈವೇದ್ಯಂ ಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿವ್ಯಾನ್ನೈರಾಜ್ಯಸಂಯುತೈಃ ॥೪೩೧॥

ಶಿವಸ್ಥಾನಮಭೂನ್ನಿತ್ಯಂ ಸರ್ವತಃ ಪುಷ್ಪಸಂಕುಲಂ ।
 ಪುಷ್ಪಮಾಲಾಪರಿವೃತಂ ಪುಷ್ಪಗಂಧಸಮನ್ವಿತಂ ॥೪೩೨॥

ಸೃತ್ಯಂ ಚಕಾರ ಸಾ ನಿತ್ಯಂ ತಸ್ಮಿನ್ನೇವ ಶಿವಾಲಯೇ ।
 ಗಾನಂ ಚಕಾರ ಸಾ ನಿತ್ಯಂ ತತ್ಕ್ರೈವ ಶಿವಮಂದಿರೇ ॥೪೩೩॥

ಅದ್ವಾದಿಪುಣ್ಯಯುಜ್ಜೇಷು ವೇದೋಕ್ತಾನ್ ಸಾ ಶಿವೋತ್ಸವಾನ್ ।
 ಕಾರಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ತತ್ತ್ವಾಲ್ಪೇಷು ಸಾದರಂ ॥೪೩೪॥

ತಸ್ಮೈವ ಕಾರಿತಾಃ ಶೈವಾಃ ಸುವರ್ಣೋತ್ಸವವಿಗ್ರಹಾಃ ।
 ಅಲಂಕೃತಾ ವಿಗ್ರಹಾಶ್ಚೇ ರತ್ನಮಾಲಾದಿಭಿಃ ಸದಾ ॥೪೩೫॥

ದಳು ಆ ಶಿವದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವಳು ಮನೋಹರವಾದ ಅನೇಕ
 ತುಪ್ಪದ ದೀಪಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿಸಿಟ್ಟು ಶಿವಾರಾಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿ-
 ದ್ದಳು ॥೪೨೯-೪೩೦॥

ಆಕೆಯು ಪರ್ವತದಷ್ಟು ಅಪಾರವಾದ ಗುಗ್ಗುಲಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಆ
 ಶಂಭುವಿಗೆ ಧೂಪಹಾಕುತ್ತಾ, ಭೃತಮಿಶ್ರಿತವಾದ ದಿವ್ಯಾನ್ನಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ
 ನಿವೇದನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಆ ಶಿವಸ್ಥಾನವು ನಿತ್ಯವೂ ಹೂವು, ಹೂಮಾಲೆ ಮತ್ತು
 ದಿವ್ಯಗಂಧಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು ॥೪೩೧-೪೩೨॥

ನಿತ್ಯವೂ ಆಕೆಯು ಶಿವದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವನ್ನಾಡುತ್ತಾ ದೇವರನಾಮ
 ಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಅದ್ವಾ ಮುಂತಾದ ಕೈವನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಸೇರಿದ ದಿವಸ
 ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಶಿವೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಅವಳು ಆಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಆದರದಿಂದ
 ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ॥೪೩೩-೪೩೪॥

ಆ ಸಾಧ್ವಿಯೇ, ಚಿನ್ನದಿಂದ ಶಿವನ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಸಿದಳು ಶಿವವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ರತ್ನಮಾಲೆಯೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ

ಸಾ ಹೈಮಂ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಲಕ್ಷಚಕ್ರಾನ್ನಿತಂ ರಥಂ ।
 ಹೇಮಧ್ವಜಪತಾಕಾತ್ಯಂ ಮುಕ್ತಾಮಾಲೋಪಕೋಭಿತಂ ॥೪೩೩॥

ತದ್ವೇಮರಥಶೃಂಗಾಣಿ ಸತ್ಯಲೋಕಮಿಮಂ ಸ್ಫುಟಿಂ ।
 ತಾಸ್ಯತೀತ್ಯ ಚ ರನ್ಮಾಣಿ ಸ ರತ್ನಾನಿ ಚತುರ್ಮುಖ ॥೪೩೪॥

ತಸ್ಮಿನ್ಪ್ರಥೇ ಮಹಾದೇವಮುಮಾದೇಹಾರ್ಥವಿಗ್ರಹಂ ।
 ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾ ವಿದರ್ಭೀಶಪುತ್ರಿಕಾ ॥೪೩೫॥

ರಥಾರೂಢಂ ಶಿವಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಂತುಷ್ಟಹೃದಯಾ ಸತೀ ।
 ನೃತ್ಯಂ ಚಕಾರ ಬಹುಧಾ ಕುಲನಾಥೇ ಚ ಪತ್ನಿತಿ ॥೪೩೬॥

ಶಾಂಕರೇಭ್ಯೋ ದದೌ ಸೈವ ರತ್ನಾನಿ ವಿವಿಧಾನಿ ಚ ।
 ಶಾಂಕರೇಭ್ಯೋ ದದೌ ಸೈವ ಪೃಥ್ವೀಂ ರತ್ನಸಮನ್ವಿತಾಂ ॥೪೪೦॥

ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಅವಳು ಲಕ್ಷಚಕ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಿನ್ನದ ರಥವನ್ನು
 ಮಾಡಿಸಿದಳು ಆ ರಥವು ಚಿನ್ನದ ಧ್ವಜ ಮತ್ತು ಪತಾಕೆಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿ
 ಮುತ್ತಿನಮಾಲೆಯಿಂದ ಕೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು ॥೪೩೩-೪೩೬॥

ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಕೇಳು ಆ ಚಿನ್ನದ ತೇರಿನ ಕಲಶಗಳು ರತ್ನಖಚಿತ
 ಗಳಾಗಿ ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿಯೂ ಕೋರುತ್ತ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಲೋಕ
 ವನ್ನು ದಾಟಿಯೊಗಿದ್ದವು ಆ ರಥದಲ್ಲಿ ಉಮಾಲಿಂಗಿತ ದೇಹಾರ್ಥವುಳ್ಳ ಆ
 ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಬಿಡಯಮಾಡಿಸಿ ವಿದರ್ಭರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ॥೪೩೭-೪೩೮॥

ರಥವನ್ನೇರಿರುವ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಭರಿತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
 ಆ ವೈದರ್ಭೀಯು ತನ್ನ ಗಂಡನೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾಟ್ಯ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಅವಳು ಶಂಕರನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ರತ್ನ
 ಸಮೇತವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಆಗಾಗ ದಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ॥೪೩೯-೪೪೦॥

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನ್ ಶಾಂಕರಾನ್ದ್ವಾಪ್ತೌ ದಂಡವತ್ಪ್ರಜಿತತ್ಯ ಸಾ |
 ರತ್ನೈಃ ಸಂಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾ ಶೈವಾನತಿಯತ್ನತಃ ||೪೪೦||
 ರತ್ನಾಸನೇಷೂಪವೇತ್ಯ ಸಾ ಶಂಕರಪರಾಯಣಾನ್ |
 ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಳನಂ ಕೃತ್ವಾ ಪಪೌ ತಚ್ಚರಣೋದಕಂ ||೪೪೧||
 ಧೂಪದೀಪಾದಿವಾನ್ಯೈಶ್ಚ ತೋಷಯಾಮಾಸ ಶಾಂಕರಾನ್ |
 ಶಾಂಕರಾನ್ರತ್ನಮಾಲಾಭಿಸ್ತೋಷಯಾಮಾಸ ಸಾ ತದಾ ||೪೪೨||
 ಯಸ್ಯ ಯಾವದಭಿಪ್ರೇತಂ ಶಾಂಕರಸ್ಯ ಧನಂ ತದಾ |
 ದದೌ ದಾನೋತ್ಸುಕಾ ತಸ್ಮೈ ಸಾ ತತೋಽಪ್ಯಧಿಕಂ ಧನಂ ||೪೪೩||
 ಏವಮೇವಾನ್ತಹಂ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ತೋಷಿಕಾಃ ಶಾಂಕರಾಸ್ತಯಾ |
 ಶಂಕರಶ್ಚಾಪಿ ಯತ್ನೇನ ಪೂಜಿತೋಽಭೂತ್ತಯಾ ಸದಾ ||೪೪೪||
 ಕಾರ್ತಿಕೇ ಮಾಸಿ ಸಾ ನಿತ್ಯಂ ರಥೋತ್ಸವಮನಿಂದಿತಾ |
 ಕಾರಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ಸಾಂಬಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ||೪೪೫||

ಶಂಕರನ ಭಕ್ತರೆನಿಸಿದ ಶೈವಧರ್ಮನಿರತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕಂಡ
 ಕೂಡಲೇ ದಂಡಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ ಆಕೆಯು ಅವರನ್ನು ನಿಯಮಬದ್ಧಳಾಗಿ ರತ್ನ
 ಗಳಿಂದಲೇ ಕೃಪಿತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಶಂಕರನ ಪೂಜಾ ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದವ
 ರನ್ನು ರತ್ನಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಅವರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಆ ಪಾದೋದಕ
 ವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ||೪೪೦-೪೪೨||

ಶೈವಭಕ್ತಿಯುತಳಾದ ಅವಳು ಧೂಪ, ದೀಪಗಳಿಂದಲೂ, ರತ್ನಮಾಲೆ
 ಗಳಿಂದಲೂ ಕುಶಲಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದಳು ಶಂಕರನ ಭಕ್ತನಾದವನು
 ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ದುಡ್ಡಿಗೆಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ತಾನು ಅವರಿಗೆ ದಾನಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ
 ಉತ್ಸಾಹಯುತಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು ಹೀಗೆ ಶೈವರಿಗೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಮಾರಿ ದಾನಾದಿಗಳ
 ನಿತ್ಯ ಅವರನ್ನು ಕೃಪಿತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ||೪೪೩-೪೪೪||

ಹೀಗೆಯೇ ಅವಳು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶಂಕರನ ಭಕ್ತರನ್ನು
 ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶಂಕರನನ್ನೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿ

ಸಾ ಕೋಟಿಘಟಿಸಂಪೂರ್ಣಗೋಕ್ಷೇರಾಜ್ಯಾದಿಭಿರ್ಮುಧಾ ।
 ಸೇವಯಾಮಾಸ ಗೌರೀಶಂ ಕಾರ್ತಿಕೇಸೋಮವಾಸರೇ ॥೪೪೭॥

ಚಂದನಾದೀನಿ ದತ್ತೇಶೇ ಸಾ ಬಿಲ್ವನವಪಲ್ಲವೈಃ ।
 ಧಕ್ಕೂರೈಃ ಕರವೀರೈಶ್ಚ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಂಕರಂ ॥೪೪೮॥

ದ್ರೋಣಪುಷ್ಪೈರತಿಶ್ರೇಷ್ಠೈಃ ಕಾರ್ತಿಕೇಸೋಮವಾಸರೇ ।
 ಶಿವಂ ಸಾ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ರಾತ್ರೆ ಯಾಮುಚಪುಷ್ಪಯೇ ॥೪೪೯॥

ಪರಮಾನ್ನೇನ ನೈವೇದ್ಯಂ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಸಾ ಬಹು ।
 ಕರ್ಪೂರರಾಕಯೋಃಪೃಷ್ಠಾ ದೀಪಾರ್ಥಂ ಜ್ವಾಲಿತಾಸ್ತಯಾಃ ॥೪೫೦॥

ಧೂಪಾರ್ಥಂ ಜ್ವಾಲಿತಾಹುಜ್ವಾಸ್ತಘೈವಾಗರುರಾಕಯಾಃ ।
 ಪ್ರತಿಯಾಮೇವೈವಮೇವ ಚಕಾರಾಭ್ಯರ್ಚನಂ ವಿಭೇ ॥೪೫೧॥

ದ್ವಳು ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದಲ್ಲಿ ಅಕೆಯು ನಿತ್ಯವೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೇ ಅಂಬಿಕಾರಮಣಿ
 ನಾದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ನಿಯಮದಿಂದ ರಥೋತ್ಸವಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು
 ಕಾರ್ತಿಕ ಸೋಮವಾರದ ದಿವಸ ಆ ಗೌರೀರಮಣನಿಗೆ (ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ) ಕೋಟ್ಯಂತರ
 ಗಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಹಸುವಿನ ಹಾಲು, ತುಪ್ಪ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಾದಿ
 ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ತೃಪ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ॥೪೪೫-೪೪೬-೪೪೭॥

ಪರಶಿವನಿಗೆ ಚಂದನ, ಗಂಧ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಚಿಗುರಾದ
 ಹೊಸ ಬಿಲ್ವದಳ, ಧಕ್ಕೂರಿ, ಕಡೆಗಲೆ ಮುಂತಾದ ಹೂಗಳಿಂದ ಆ ಶಂಕರನನ್ನು
 ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಕಾರ್ತಿಕ ಸೋಮವಾರದ ರಾತ್ರಿ
 ನಾಲ್ಕುಜಾವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿಶುಭ್ರವಾದ ಕಂಚುವಾಳಪುಷ್ಪದಿಂದ ಅವಳು ಶಿವನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಅಲ್ಲದೇ ಅವಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಮಾನ್ನವನ್ನು ಪರಮೇ
 ಶ್ವರನಿಗೆ ನಿವೇದನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ದೀಪಕೋಸ್ಕರ ಕರ್ಪೂರದ ಗಿಡ್ಡಿಗಳ ರಾಶಿ
 ಯನ್ನು ಎತ್ತರವಾಗಿರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ॥೪೪೮-೪೪೯-೪೫೦॥

ಧೂಪಹಾಕುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಗರುಚಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ರಾಶಿಹಾಕಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು
 ಉರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಯ್ಯು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಹೀಗೆ ಈಕೆಯು ಕಾರ್ತಿಕಸೋಮವಾರದ

ಏವಂ ಸಂತೋಷಸಂಯುಕ್ತಾ ಕಾರ್ತಿಕೇಸೋಮವಾಸರೇ |
 ಪೂಜಯಂತೀ ಮಹಾದೇವಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸೋಮಂ ದದರ್ಶ ಸಾ||೪೫೨||
 ಅನಂತಸೋಮಸೂರ್ಯಾನ್ನಿ ಪ್ರತಿಮಂ ವೃಷಭಧ್ವಜಂ |
 ಕರ್ಪೂರಗೌರಂ ಸಾನಂದಂ ಉಮಾಸಂಸ್ಥಿತ್ವವಿಗ್ರಹಂ ||೪೫೩||
 ಚಂದ್ರಾರ್ಕವಹ್ನಿನಧುನಂ ಚಂದ್ರಕೇತುರಮೀಶ್ವರಂ |
 ಮುಕ್ತಾದಾಮಪರೀತಾಂಗಂ ದುಕೂಲವಸನಾನ್ವಿತಂ ||೪೫೪||
 ಛಾತ್ರದ್ವಾಲಿಸದ್ಭಾಗಛಾತ್ರಜಿಘಾತವಿಘಾತಂ |
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಸಂವೀತಂ ಮುಕ್ತಾಮಾಲಾಸಮಾವೃತಂ ||೪೫೫||
 ರತ್ನಕೇಯೂರಕಟಿಕರತ್ನಪಟ್ಟವಿರಾಜಿತಂ |
 ನಾನಾರತ್ನಪರಿಛಾತ್ರಸ್ಮುಕುಟೋತ್ತಮಪಂಡಿತಂ ||೪೫೬||

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಾವದಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜೆನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಒಂದು ಕಾರ್ತಿಕಸೋಮ
 ವಾರದ ದಿವಸ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಹೀಗೆ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾ, ಉಮಾರಮಣ
 ನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡಳು ||೪೫೧-೪೫೬||

ಆಗ ಮಹಾದೇವನು ಅನೇಕ ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ
 ವಾದ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ, ವೃಷಭಧ್ವಜದಿಂದ ಕರ್ಪೂರದಂತೆ ಶುಭ್ರವರ್ಣವುಳ್ಳವ
 ನೆನಿಸಿ, ಅನಂದಭರಿತನೂ, ಉಮಾದೇವಿಯಿಂದ ಅಲಿಂಗಿತವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನೂ,
 ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಇವರನ್ನೇ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಧರಿಸಿರುವವನೂ,
 ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯೂ, ಐಶ್ವರ್ಯಭರಿತನೂ, ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ
 ಅವಯವವುಳ್ಳವನೂ, ರೇಷ್ಮೆಯವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೂ ಆಗಿ ಆಕೆಗೆ ಕಂಡು
 ಬಂದನು ||೪೫೩-೪೫೪||

ಪರಶಿವನು ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಹಣೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು
 ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಿನಹಾರಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ
 ರತ್ನಮಯವಾದ ಭುಜಕರ್ತಿಕ, ಕಡಗ ಮತ್ತು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ರತ್ನಪಟ್ಟಿ
 ಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಾ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಉತ್ತಮ

ವೀಜ್ಯಮಾನಮನಂತ್ಯಶ್ಚ ಸ ಚಾಮೀಕರಜಾಮರೈಃ |

ಅನಂತರತ್ನಭಕ್ತೌಘಾಭಾಸಂವೇಷ್ಠಿತಂ ಪ್ರಭುಂ ||೪೫೭||

ಮಂದಹಾಸಸಮಾಕ್ರಾಂತಂ ಪೂರ್ಣೇಂದುವದನಂ ಶಿವಂ |

ಅನಂತಪ್ರಮುಖೈಃ ಸೇವ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಪೂಜಿತಂ ||೪೫೮||

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ರಸನ್ನವದನಾ ಸತ್ತ್ವಾ ಸಂಪೂಜ್ಯಸಾದರಂ |

ಅಂಬಲಿಂ ಮೂರ್ಧ್ನಿ ವಿಸ್ತೃತ್ಯ ತುಷ್ಠಾವ ಪರಯಾ ಮುದಾ ||೪೫೯||

|| ವೈದರ್ಭ್ಯವಾಚ ||

ನಮೋ ನಮಃ ಕಾರಣಕಾರಣಾಯ

ಸಾರಾಯಣಾರಾಧಿತಸಾದುಕಾಯ |

ನಮೋ ನಮೋ ಭೂತಿವಿಭೂಷಣಾಯ

ವಿಶ್ವೇತ ತಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೦||

ವಾದ ಕಿರಿಟದಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಾ ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಗೋಚರಿಸಿದನು
||೪೫೫-೪೫೬||

ಅನೇಕ ಮಂದಿ ದೇವತೆಗಳು ಚಿನ್ನದ ಜಾಮರಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಪರಶಿವನಿಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ಪ್ರಭುವು ಅನೇಕ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಖಚಿತವಾದ ಛತ್ರಗಳ ಸಮೂಹದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಮಂದಹಾಸಯುಕ್ತನೂ, ಪೂರ್ಣಹಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳವನೂ, ಅನೇಕ ಪ್ರಮಥಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವವನೂ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವನೂ, ಆದ ಆ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ ವೈದರ್ಭಿಯು ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಮುಖವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ನಂತರ ಆದರದಿಂದ ಕೈಹೊಡೆದಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದಳು ||೪೫೭ ೪೫೮-೪೫೯||

ಕಾರಣಭೂತವಾಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಭೂತನೂ, ಸಾರಾಯಣನಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾದಗಳುಳ್ಳವನೂ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನೂ, ಭಗವಂತನೂ, ಜಗದೊಡೆಯನೂ ಆದ ಶಂಭುವೇ, ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು

ನಮೋ ನಮಶ್ಚಂದ್ರಕಲಾಧರಾಯ
 ನಮೋ ನಮೋ ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಾಯ ।
 ನಮೋ ನಮೋಃನಂತಗುಣಾರ್ಣವಾಯ
 ವಿಶ್ವೇಶತಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೦||

ನಮೋ ನಮೋಃನಂಗಮದಾಪಹಾಯ
 ನಮೋ ನಮೋ ಮಂಗಲಮಂಗಲಾಯ ।
 ನಮೋ ನಮೋ ಮಂಗಳದಾಯಕಾಯ
 ವಿಶ್ವೇಶ ತಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೧||

ನಮೋ ನಮೋ ಭಕ್ತವರಪ್ರದಾಯ
 ನಮೋ ನಮಃ ಕೇಶವಪೂಜಿತಾಯ ।
 ನಮೋ ನಮಃ ಸರ್ವಸುರಾರ್ಥಿತಾಯ
 ವಿಶ್ವೇಶ ತಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೨||

ನಮೋ ನಮಃ ಸರ್ವಸುರಾಧಿಪಾಯ
 ನಮೋ ನಮಃ ಸರ್ವಗಣಾಧಿಪಾಯ ।

ಚಂದ್ರಕಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹನೂ, ಅಪರಿಮಿತ ಗುಣಗಳಿಗೆ
 ಸಮುದ್ರದಂತಿರುವವನೂ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೂ, ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರನೂ ಅದ ಭಗವಂತನೇ,
 ನಿನಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡುವೆನು ||೪೬೦-೪೬೧||

ಮನ್ಮಥನ ಗರ್ವವನ್ನಿಳಿಸಿದವನೂ, ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ
 ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನೂ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಂಗಳಪ್ರದನೂ, ಜಗದೊಡೆಯನೂ
 ಅದ ಶಂಭುವೇ, ಭಗವಂತನಾದ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವೆನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ವರ
 ವನ್ನು ನೀಡುವವನೂ, ಕೇಶವನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನೂ, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ
 ಪೂಜೆಗೊಂಡವನೂ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೂ, ಶಂಭುವೂ ಆಗಿರುವ ಭಗವಂತನೇ, ನಿನಗೆ
 ಅನಂತನಮಸ್ಕಾರಗಳು ||೪೬೨-೪೬೩||

ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಪ್ರಮಥಗಣಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಜನಸಮೂಹಕ್ಕೆ
 ಒಡೆಯನೂ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೂ, ಶಂಭುವೂ, ಪದ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನೂ, ಅನೇಕ

ನಮೋ ನಮಃ ಸರ್ವಜನಾಧಿಪಾಯ
ವಿಶ್ವೇತ ಶಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೪||

ನಮೋ ನಮೋನಂತವಿಲೋಚನಾಯ
ನಮೋ ನಮೋನಂತಲಸತ್ಕರಾಯ |
ನಮೋ ನಮೋನಂತಶಿರೋಧರಾಯ
ವಿಶ್ವೇತ ಶಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೫||

ನಮೋ ನಮೋ ಕೇಮವಿಭೂಷಣಾಯ
ನಮೋ ನಮಃ ಶೈಲಸುತಾನ್ವಿತಾಯ |
ನಮೋ ನಮೋ ಬಿಲ್ವದಲಪ್ರಿಯಾಯ
ವಿಶ್ವೇತ ಶಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೬||

ನಮೋ ನಮೋ ನಿರ್ಮಿತಸಾರದಾಯ
ನಮೋ ನಮೋ ನಿರ್ಮಿತಭೂಧರಾಯ |
ನಮೋ ನಮೋ ನಿರ್ಮಿತಕೇತವಾಯ
ವಿಶ್ವೇತ ಶಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೭||

ನಮೋ ನಮಶ್ಚಂದ್ರಗಣಪ್ರಧಾಯ
ನಮೋ ನಮೋ ವಹ್ನಿಗಣಪ್ರಧಾಯ |

ಕಣ್ಣು, ಕೈಗಳು, ತಲೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೂ, ಚರಾಚರಾತ್ಮಕವಾದ
ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸುಖಪ್ರದನೂ ಆದ ಭಗವಂತನೇ, ನಿನಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವೆನು ||೪೬೪-೪೬೫||

ಸುವರ್ಣವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನೂ, ಗಿರಾಜಕುಮಾರಿಯಾದ
ನಾಡಿಯೂ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೂ, ಶಂಭುವೂ,
ಪದ್ಮಗೈತ್ವರ್ಯಭೂತನೂ, ಪಾದರಸ, ಪರ್ವತಗಳು, ವಿಷ್ಣು ಇವರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ
ವನೂ, ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಡೆಯನೂ, ಜಗತ್ಸುಖ
ಪ್ರದನೂ ಆದ ಭಗವಂತನೇ, ನಿನಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡುತ್ತೇನೆ ||೪೬೬-೪೬೭||

ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಇವರ ಗಣಗಳಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೂ,

ನಮೋ ನಮೋ ಧಾನ್ಯಗಣಪ್ರಧಾಯ
ವಿಶ್ವೇಶ ತಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೮||

ನಮೋ ನಮೋ ಮನ್ಮಥಸೂದನಾಯ
ನಮೋ ನಮಃ ಪದ್ಮಜಸೂದನಾಯ |
ನಮೋ ನಮೋ ಮಾಧವಸೂದನಾಯ
ವಿಶ್ವೇಶ ತಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೬೯||

ನಮೋ ನಮಃ ಸರ್ವವಿಧಾಯಕಾಯ
ನಮೋ ನಮಃ ಸರ್ವತರಕ್ಷಕಾಯ |
ನಮೋ ನಮಃ ಸರ್ವತನಾತಕಾಯ
ವಿಶ್ವೇಶ ತಂಭೋ ಭಗವನ್ನಮಸ್ತೇ ||೪೭೦||

|| ವಿಷ್ಣುರೂಪಾಚ ||

ಇಹ ಸ್ತುತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಂ ವೈದರ್ಭೀ ವಿನಯಾನ್ವಿತಾ |
ಪೂಜಯಾಮಾಸ ರತ್ನಾದ್ಯೈಃ ಸೋಮಂ ಸಗಣಮಾದರಾತ್ ||೪೭೧||
ತತಃ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭಗವಾಂಸ್ತುಷ್ಪತ್ಯುತ್ಪನ್ನತಪೂಜಯಾ |
ವರಂ ವ್ಯಥಾ ವರಂ ಮತ್ತಃ ಸುವ್ರತೇತ್ಯಾಹ ತಾಂ ಹಿವಃ ||೪೭೨||

ಮನ್ಮಥ, ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಇವರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ, ಜಗದೊಡೆಯನೂ, ಶಂಭುವೂ ಆದ ಭಗವಂತನೇ, ನಿನಗೆ ಅನಂತ ಪ್ರಣಾಮಗಳು ||೪೬೮-೪೬೯||

ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವವನೂ, ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡುವವನೂ ಆದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೇ, ಜಗತ್ಸಂಗಳಪ್ರದನೂ, ಹಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನೂ ಆದ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವೆನು ||೪೭೦||

ಆ ವಿವರ್ಧರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಹೀಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ, ರತ್ನವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಗಣಸಮೇತನಾಗಿರುವ ಆ ಉಮಾ ಧನುಷನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿದಳು ಅವಳು ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಯಿಂದ

ಕೃತಾರ್ಥಾಸ್ತಿನುಹಾದೇವ ದರ್ಶನಾದಧುನಾ ತವ ।

ದರ್ಶನಾತ್ತವ ಗೌರೀಶ ಜನ್ಮ ಧನ್ಯಮಧುನಮು ॥೪೭೩॥

ಯದಿದಂ ಪಾದಕಮಲಂ ತವ ಕೃತಿಕಿರಾತ್ಮತಂ ।

ದೃಷ್ಟಂ ಭಾಗ್ಯವತಾಚ್ಯಂಭೋ ವಿಷ್ಣುನೇತ್ರಾರ್ಥಿತಂ ಮಯಾ ॥೪೭೪॥

ಹಿರಣ್ಯಬಾಹೂ ದೃಷ್ಟೌ ತೇ ರೂಪಂ ದೃಷ್ಟಂ ಹಿರಣ್ಮಯಂ ।

ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣೋ ದೃಷ್ಟೋದ್ಯ ತವ ಮಂಗಲವಿಗ್ರಹಃ ॥೪೭೫॥

ತ್ವಂ ಹಿರಣ್ಯಪತಿರ್ದೃಷ್ಟಸ್ತೇ ದೃಷ್ಟೋಽಸ್ಯಂಭಿಕಾಪತಿಃ ।

ದೃಷ್ಟೋಽಸ್ಯಮಾಪತಿಃ ಸಾಕ್ಷಾ ದೃಷ್ಟಃ ಪತುಪತಿರ್ಮಯಾ ॥೪೭೬॥

ಋತಂ ಸತ್ಯಂ ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರುಷಂ ಕೃಷ್ಣ ಪಿಂಗಲಂ ।

ಊರ್ಧ್ವರೇತಂ ವಿರುಪಾಕ್ಷಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತ್ವಾಂ ಮುದಿತಾಸ್ತ್ಯಹಂ ॥೪೭೭॥

ಸಂತುಷ್ಟವಾದ ಭಗವಂತನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ, ಆಚಾರಶೀಲಳೇ, ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ದೇಶಾದ ಉತ್ತಮವಾದ ವರವನ್ನು ದೇಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ॥೪೭೮-೪೭೯॥

ಮಹಾದೇವ, ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾನೀಗ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನು ಗೌರೀ ರಮಣನೇ, ನಿನ್ನ ಈ ದಿವ್ಯಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ನನ್ನ ಜನ್ಮವು ಧನ್ಯವಾಯಿತು ನೇದಾಂತಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ನಿನ್ನ ಈ ಪಾದಕಮಲವು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದು ಶಂಭುವೇ, ಇಂತಹ ದಿವ್ಯಪಾದಕಮಲವು ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ನನಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು ದೇವ, ಸುವರ್ಣವರ್ಣದ ನಿನ್ನ ಶೋಭುಗಳು, ಹಿರಣ್ಮಯವಾದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪು, ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಮನೋಹರವಾದ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹವೂ (ದೇಹವೂ) ಇಂದು ನನಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು ॥೪೭೩-೪೭೪-೪೭೫॥

ಹಿರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಅಂಬಿಕಾರಮಣನೂ, ಉಮಾರಮಣನೂ ಮತ್ತು ಪತುಪತಿಯೂ ಎನಿಸಿದ ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಈಗ ಗೋಚರವಾಗಿರುವ ಕಾಯಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆನಿಸಿದವನೂ, ಪುರುಷನೆನಿಸಿದವನೂ, ಕಲ್ಪು ಮತ್ತು ಪಿಂಗಲವಾದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನೂ, ಮೇಲ್ಮುಖವಾದ ರೇತಸ್ಸು

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೋಸಿ ಯತಸ್ತ್ವತ್ವ ತತೋಽಹಂ ಮುದಿತಾ ಪ್ರಭೋ |
 ಭಾಗ್ಯಸ್ಯ ಮನು ನಾಂತೋಽಸ್ಮಿ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂತಯಾ ||೪೭೮||
 ನೇದೈರಪಿ ನ ವಿಜ್ಞಾತಂ ತವೇದಂ ರೂಪಮುತ್ತಮಂ |
 ತದೇವೇದಂ ಮಯಾ ದೃಷ್ಟಂ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾನ್ಮಹೇಶ್ವರ ||೪೭೯||
 ಮಹೇಶ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದೇನ ಭುಕ್ತಮೈಶ್ವರ್ಯಮುತ್ಕಟಂ |
 ಯಾವದ್ಭುಕ್ತಂ ಮಯೈಶ್ವರ್ಯಂ ತಾವದ್ಭುಕ್ತಂ ನ ಕೇನಚಿತ್ ||೪೮೦||
 ಮಯಾ ನ ಜ್ಞಾತಮಾಜನ್ಮ ಶರೀರಂ ದುಃಖಮಣ್ಣಪಿ |
 ಸುಖೇನೈವ ಸ್ಥಿತಂ ಶಂಭೋ ಸರ್ವದಾ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದತಃ ||೪೮೧||
 ಕೋಟಿಕೋ ರತ್ನದಾನಾನಿ ಸ್ವರ್ಣದಾನಾನ್ಮಹಿ ಪ್ರಭೋ |
 ಕೃತಾನಿ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದೇನ ಪಾರ್ವತೀವಲ್ಲಭಾನ್ತಹಂ ||೪೮೨||
 ಉಮೇಶ ಭುಕ್ತಭೋಗಾಯಾ ನ ಭೋಗೇಚ್ಛಾ ಮನು ಪ್ರಭೋ |
 ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪುನಃ ಸತ್ಯಂ ದೇಹಿ ಮುಕ್ತಮತಃ ಪರಂ ||೪೮೩||

ಕೃಪನೂ, ವಿಕಾರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೃಪನೂ ಆದ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ
 ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗಿದೆ ||೪೭೬-೪೭೭||

ಮುಕ್ತಜ್ಞನಾದ ಪ್ರಭುವೇ, ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದುದರಿಂದ ನನಗೆ
 ವಿಶೇಷ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ
 ನಾಗಿಯೂ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ಮಹೇಶ್ವರ, ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅತಿಶಯವಾದ
 ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದೆನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದಷ್ಟು ಅನಂದ
 ವನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅನುಭವಿಸಿಲ್ಲ ||೪೭೮-೪೭೯-೪೮೦||

ಶಂಭುವೇ, ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ನನಗೆ ಕೊಂಚವೂ ದುಃಖವೇ ಕೋರಲಿಲ್ಲ
 ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸುಖದಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ ಪಾರ್ವತಿ
 ರಮಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕೋಟಿಂಶರ ರತ್ನ
 ದಾನ ಮತ್ತು ಸುರ್ವದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಹೀ ಉಮಾಕಾಂಕ್ಷನಾದ
 ಪ್ರಭುವೇ, ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿರುವ ನನಗೆ ಇನ್ನು ಯಾವ

|| ವಿಷ್ಣುರುನಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಶಿವಃ ಸಂಶುಷ್ಪಮಾನಸಃ |
ಶಾಮುನಾಚ ಕಿರಂ ಭೃತ್ವಾ ಸುಪ್ರೀತಃ ಪರಯಾ ಮುದಾ ||೪೮೪||

|| ಸದಾಶಿವ ಉನಾಚ ||

ಇತೋ ನವಶಮೇ ಮಾಸಿ ತವ ಪುತ್ರೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
ಸ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಜ್ಞೋ ಮಯಿ ಭಕ್ತಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ||೪೮೫||
ಸ ಸಂಚರಿಷ್ಯತಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಂ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕೇಪಿ ಸಾದರಂ |
ಸರ್ವಭೂಮುಂಡಲಸ್ಥಾಪಿ ರಶ್ಮಿಕಃ ಸ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೪೮೬||
ನಿತ್ಯಂ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಾನಾಂ ಸಹಸ್ರಂ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ |
ಸ ಕಾರಯಿಷ್ಯತಿ ಪ್ರೀತ್ವಾ ಮಹ್ಯಂ ಮಹಶಿವಾಲಯಂ ||೪೮೭||

ಭೋಗಾವೇಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಸತ್ಯವು ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ನನ್ನ ನುಡಿ
ಯನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸು ಸ್ವಾಮಿ
||೪೮೮-೪೮೯-೪೯೦||

ಎಂದು ನುಡಿದ ಆ ವಿದರ್ಭರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನು
ಸಂಶುಷ್ಪಾಂತರಂಗನಾಗಿ, ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರೀತ್ಯಾನಂದಗಳಿಂದ
ಇಂತೆಂದನು ||೪೯೪||

"ಮಂಗಳಾಂಗಿಯೇ, ಇಲ್ಲಿಂಥ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಶಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬ
ಮಗನು ಹುಟ್ಟುವನು ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು
ತ್ತಾನೆ ಅವನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಂಚಾರಮಾಡು
ತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲದೇ ಸಕಲ ಭೂಮುಂಡಲಕ್ಕೂ ಅವನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ
||೪೯೫-೪೯೬||

ನಿತ್ಯವೂ ಅವನು ಸಾವಿರ ಮಣ್ಣಿನಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪೂಜೆಮಾಡು
ತ್ತಾನೆ ಅವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನಗೋಸ್ಕರ ರಕ್ಷಣೆಗಳಿಂದ ಶಿವದೇವಾಲಯವನ್ನು

ಕಾರಯಿಷ್ಯತಿ ಮಾನೇಯಂ ಲಕ್ಷಚಕ್ರಾಯುತಂ ರಥಂ ।
 ಸ ಜೀವಿಷ್ಯತಿ ನೀರೋಗಃ ಪೂರ್ಣಂ ಕಲ್ಪತತತ್ರಯಂ ॥೪೮॥
 ತಸ್ಯ ಪತ್ನೋ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಪುತ್ರಾಸ್ತತ್ಪುತ್ರೈವಿಕ್ರಮಾಃ ।
 ಏವಮಗ್ರೇಪಿ ಸುಭಗೇ ವಂತವ್ಯಧಿಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೪೯॥
 ತತಃ ಸರ್ವೇಪಿ ಮುಕ್ತಾಶ್ಚ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ನ ಸಂಕಯಃ ।
 ಮದರ್ಚನಾ ಕೃತಂ ಯಸ್ಯಾತ್ಮಯಾ ಸಂತತಮಾದರಾತ್ ॥೫೦॥
 ತೇನೈತಾದೃತಸೌಭಾಗ್ಯಂ ತವ ಬಾಲೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ ।
 ಜೀವಕಲ್ಪತತಂ ಬಾಲೇ ತ್ವಂ ಜ ಸೌಭಾಗ್ಯಪೂರ್ವಕಂ ॥೫೧॥
 ನೀರೋಗಾ ನಿತ್ಯಸಂತುಷ್ಟಾ ಪುಷ್ಪಾಂಗಾ ನಿತ್ಯಯೌವನಾ ।
 ನುಯಿ ಭಕ್ತಿಂ ಕುರು ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಮಾಮಧ್ಯರ್ಜಯ ಸಂತತಂ ॥೫೨॥

ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲದೇ ಲಕ್ಷಚಕ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರಥಗಳನ್ನು
 ಅವನುತತ್ವಗಳಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಆ ನಿನ್ನ ಮಗನು ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳ
 ಲ್ಲದೇ ಮುನ್ನೂರು ಕಲ್ಪಗಳು ಕಳೆಯುವವರೆಗೂ ಸುಖವಾಗಿ, ಬದುಕುತ್ತಾನೆ
 ||೪೮-೪೮||

ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯರೂ, ಅಲ್ಲದೇ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಸಮಾನ
 ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳೂ ಆಗುವರು ಸೌಭಾಗ್ಯತೀಲಕೇ! ಹೀಗೆಯೇ
 ನಿನ್ನ ವಂಶವು ಮುಂದೆಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತದೆ ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂದೇಹ
 ಎಲ್ಲದೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೈದುವರು ಬಾಲಿಕೆ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಆದರದಿಂದ
 ಆನಂದಿಸುವುದು ಪೂಜೆಮಾಡಿದುದರಿಂದ ನೀನಿಗೆ ಇಂತಹ ಫಲವುಂಟಾಗುವುದು
 ||೪೯-೫೦||

ಬಾಲಿಕೆ, ಆ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನಿಂದ ನೀನಿಗೆ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಂಟಾಗು
 ವುದು ಬಾಲಿಕೆ, ನೀನೂ ನೂರು ಕಲ್ಪಗಳ ವರೆಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವೆ
 ರೋಗರಹಿತಳೂ, ನಿತ್ಯಸಂತೋಷಭರಿತಳೂ, ಪುಟ್ಟಿಹೊಂದಿದ ಅವಯವವುಳ್ಳವಳೂ
 ನಿತ್ಯ ಯುವನಭರಿತಳೂ ಆಗಿ ನೀನು ಆನಂದಿಸುವುದು ನನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡು ||೫೧-೫೨||

ಕುರು ದಾನಾನಿ ಯತ್ನೇನ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕಂ ।

ತತಃ ಕಲ್ಪಿತಕಾಂತೇ ತ್ವಂ ಮದಾರಾಧನಪೂರ್ವಕಂ ॥೪೯೩॥

ತೃಕ್ತಾ ಸ್ವಕಾಂ ತನುಂ ಶುದ್ಧಾಂ ಮಾನುಜೇಷ್ಯಸಿ ಬಾಲಿಕೇ ।

ಮದಾರಾಧನಜಾಢ್ಯಮಾಗ್ಧ್ಯಾಗ್ಯಮೇತಾದ್ಯತಂ ತ್ವಯಾ ॥೪೯೪॥

ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಂ ನಾತ್ರ ಸಂದೇಹಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ವರಾನನೇ

॥೪೯೫॥

ಯಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ ಸಂತತಂ ।

ಸ ಸಮಾಪ್ನೋತಿ ದೇವೇತಾನ್ಮತ್ರಃ ಸೌಭಾಗ್ಯಮೀದೃಶಂ ॥೪೯೬॥

ವೇದೇಷು ಯಸ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ದೃಢಃ ಸದಾ ।

ತಸ್ಯೈವ ಮಯಿ ವಿಶ್ವಾಸೋ ಮತ್ಪೂಜಾಯಾಂ ಟ ಶೋಭನೇ ॥೪೯೭॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಪೂಜಿತಃ ಸಮ್ಯಕ್ತಯಾ ರತ್ನಾದಿಭಿಃ ಕಿಮ್ ।

ಕಿವಾತ್ಮಕೇ ರತ್ನಲಿಂಗೇ ಸಗಣೋಂತರ್ದರ್ಭೇ ವಿಧೇ ॥೪೯೮॥

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಪೂಜಾಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ನಿಯಮದಿಂದ
ನಾನಾವಿಧವಾದ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡು ಅನಂತರ ನೂರು ಕಲ್ಪಗಳಾದಮೇಲೆ ನನ್ನ
ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಈ ಶುದ್ಧವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಸಮೀಪ
ವನ್ನು ಹೊಂದುವೆ. ಸುಂದರಮುಖಿಯಾದ ಬಾಲೆಯೇ, ನನ್ನ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ
ಧರ್ಮದಿಂದ ನಿನಗೆ ಇಂತಹ ಭಾಗ್ಯವುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಯಾವ
ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ ॥೪೯೩-೪೯೪ ೪೯೫॥

ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅನವರತವೂ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು
ದೇವತಾಧಿಪತಿಯಾದ ನನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಇಂತಹ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ
ಶೋಭನಾಂಗಿಯೇ, ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ
ನನ್ನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಸದಾಶಿವನು ವಿದರ್ಭ
ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾದ ತಾಂಬೂಲಿಕೆಗೆ ಹೇಳಿದನು ॥೪೯೬-೪೯೭॥

ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಅದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದನು —

ತತಃ ಸಂತುಷ್ಟಹೃದಯಾ ಸಾ ದಧೌ ದಾಹೃದಂ ವಿಧೇ |

ಜಂದ್ರರೇಖೇನ ವನ್ಯಧೇ ಸುಭಗಾ ಸಾ ದಿನೇ ದಿನೇ ||೪೯೯||

ತತಃ ಸಾ ಜನಯಾಮಾಸ ಪುತ್ರಂ ಕಾಂಕರಪೂಜಕಂ |

ಶುಭಲಕ್ಷಣಸಂಪನ್ನಂ ಸರ್ವಾವಯವತೋಭಿನಂ ||೫೦೦||

ಸ ತು ಜಾತಿಸ್ತುರೋ ಜಾತೋ ಜಾತಮಾತ್ರಕ್ಷತುರ್ಮುಖ |

ಉತ್ಪತ್ತಿದಿನಮಾರಭ್ಯ ಕೃತಂ ತೇನ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ||೫೦೧||

|| ಬ್ರಹ್ಮೋನಾಚ ||

ಕಥಂ ಜಾತಿಸ್ತುರೋ ಜಾತೋ ಜಾತಮಾತ್ರಃ ಸ ಬಾಲಕಃ |

ಕಂ ವಾ ಪುಣ್ಯಂ ಕೃತಂ ತೇನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮನಿ ಮಾಧವ ||೫೦೨||

ಆ ಶಿವನು ಹೀಗೆ ವರವಿತ್ತು, ಪುನಃ ಆ ವಿದರ್ಭರಾಜಕುಮಾರಿಯಿಂದ ರತ್ನವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಗೊಂಡವನಾಗಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ಆ ರತ್ನಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳೊಡನೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನು ಆಯು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಅನಂತರ ಸಂತುಷ್ಟಾಂತರಂಗವುಳ್ಳ ಆ ವಿದರ್ಭರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಆ ಸೌಧಾಗೃವತಿಯು ಜಂದ್ರನ ರೇಖೆಯಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದು ತಿದ್ದಳು ಹಾಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಶ್ರಮವಾಗಿ ಹಂಭತ್ತುತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಲು ಶಂಕರನ ಪೂಜಕನೂ, ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ, ಸಕಲ ಅವಯವಗಳಿಂದ ತೋರಿ ಸುತ್ತಿರುವವನೂ ಆದ ಸುಪುತ್ರನೊಬ್ಬನನ್ನು ಪಡೆದಳು ||೪೯೯-೫೦೦||

ಎಲೈ ಜತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಕೂಡಲೇ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಸ್ಮರಣೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಚ್ಚರಿಯೊಂಡ ಬ್ರಹ್ಮನು, ||೫೦೧||

ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಾದ ವಿಷ್ಣುವೇ, ಹುಟ್ಟಿದಕೂಡಲೇ ಆ ಮಗುವು ಹೀಗೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು? ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಆತನು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೇನೆಂದು ಮತ್ತೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು ||೫೦೨||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಸ ಚಾಲಕಃ ಪುರಾ ವಿಪ್ರೋ ದರಿದ್ರೋ ವ್ಯಾಧಿಹೀನಃ |
 ಬಲಿಸಂಕೀರ್ಣಸರ್ವಾಂಗಃ ಪುಂಡರೀಕಪುರೇ ಸ್ಥಿತಃ ||೫೦೩||

ಪ್ರೀಮಚ್ಛಿದಂಬರೇಶಸ್ಯ ದ್ವಾರಿ ಭಸ್ತಾವಗುಂಠಿತಃ |
 ಸರ್ವದೈವ ಸ್ಥಿತಃ ಪೂರ್ವಂ ಬಿಲ್ವಭಕ್ಷಣತಪ್ತರಃ ||೫೦೪||

ತತ್ರೈವ ಶಿವಗಂಗಾಯಾಂ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಭಸ್ಮವಿಭೂಷಣಃ |
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣೋ ನಿತ್ಯಂ ಸ್ಥಿತಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಜಪನ್ ||೫೦೫||

ಏವಮೇವ ಸ್ಥಿತೋ ನಿತ್ಯಂ ಬಹುಕಾಲಂ ತತಃ ಪರಂ |
 ನಿತ್ಯಂ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಾನಿ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ||೫೦೬||

ತತಃಪ್ರಿದಂಬರಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ವೃದ್ಧಾಚಲದ್ವಿಕ್ಷಯಾ |
 ಚಲಿತೋಽಧ್ವನಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನೇ ಜಹೌ ಪ್ರಾಣಾಸ್ತ್ರಪಾದ್ವಿಠಃ ||೫೦೭||

ತತಃ ಸ ಪುಷ್ಪಕಾರೂಢಃ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ ಯಯೌ ವಿಧೇ |
 ಸ್ವರ್ಗಲೋಕೇ ಸ್ಥಿತಃ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಬಹುಕಾಲಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ ||೫೦೮||

ಆಯು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಆ ಚಾಲಕನು ಹಿಂದೆ ಬಡವನೂ, ರೋಗವೀಡಿತನೂ, ಶಿವಪ್ರಸಾದದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಪುಂಡರೀಕ ಪುರದಲ್ಲಿದ್ದನು ಅವನು ಕಾಂಶಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ಚಿದಂಬರೇಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲಿ ನಲ್ಲಿ ವಿಭೂಶಿಯನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು ||೫೦೩-೫೦೪||

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಶಿವಗಂಗಾತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಹೀಗೆಯೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಹಳಕಾಲವಿದ್ದು ಅನಂತರ ನಿತ್ಯವೂ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು ||೫೦೫-೫೦೬||

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವೃದ್ಧಾಚಲಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ವೈದರ್ಭೀ ಗರ್ಭಮಾಪನ್ನಸ್ತತೋ ಭಾಗ್ಯವಶಾದ್ವಿಧೇ |
 ಸ್ಥಿತೋ ಗರ್ಭೇಽಪಿ ದುಃಖಾನಿ ನಾವಾಪ ಶಿವಪೂಜಕಃ ||೫೦೯||

ಬಲಿಭೋಜನಪುಣ್ಯೇನ ಸೋಽಭೂಜ್ಞಾತಿ ಸ್ಮರೋ ದ್ವಿಜಃ |
 ಲಿಂಗಪೂಜನಪುಣ್ಯೇನ ಭೂಪತಿಃ ಸಮಜಾಯತ ||೫೧೦||

ಏವಂ ಜಾತಿ ಸ್ಮರೋ ಬಾಲಃ ಪಿತೃಸಂತೋಷವರ್ಧಕಃ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಗೌರೀಶಮುತ್ಪತ್ತೃವಧಿ ಸಾದರಂ ||೫೧೧||

ಯಥಾಭಕ್ತಿಃ ಕೃತಾ ತೇನ ದೇವದೇವೇ ಮಹೇಶ್ವರೇ |
 ತಥಾ ಭಕ್ತಿನಃ ಕೇನಾಪಿ ತತ್ಕತೇ ಕರ್ತುಮನ್ಯಥಂ ||೫೧೨||

ಯಥೋಕ್ತಂ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ವೈದರ್ಭೀಂ ಪ್ರತಿ ಸಾದರಂ |
 ತಥೈವ ಜಾತಪ್ತಪ್ಪತ್ರಃ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಃ ||೫೧೩||

ಬಾಯಾರಿ ಬಳರಿ ಮೃತನಾದನು ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಅನಂತರ ಇವನು ಪುಷ್ಪಕ
 ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳಕಾಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಾಸ
 ಮಾಡಿದನು ||೫೦೭ ೫೦೮||

ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ, ಆಮೇಲೆ ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿದರ್ಭರಾಜ
 ಕುಮಾರಿಯು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದನು ಶಿವಪೂಜಕನಾದ್ದರಿಂದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ
 ಕೊಂಚವೂ ದುಃಖವನ್ನೇ ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ
 ಶಿವನಿಗೆ ನಿವೇದನಮಾಡಿದ ಬಲಿಯನ್ನು ತಿಂದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ವಜಾತಿ
 ಸ್ಮರಣೆಯುಂಟಾಯಿತು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಇವನು ಮತ್ತೆ ರಾಜನಾಗಿ
 ಹುಟ್ಟಿದನು ||೫೦೯ ೫೧೦||

ಹೀಗೆ ಜಾತಿ ಸ್ಮರಣೆಯುಳ್ಳ ಆ ಬಾಲಕನು ತನ್ನ ಕಂದಿಯಾದ ಕುಲನಾಥನ
 ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ಆದರದಿಂದ ಆ ಗೌರೀ
 ರಮಣನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು ದೇವದೇವನೆನಿಸಿದ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅವನು
 ಆನಂದರಸವೂ ತೋರಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತಾರಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
 ವಾಯಿತು ||೫೧೧ ೫೧೨||

'ಹಿಂದೆ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನು ವಿದರ್ಭರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿ

ವೈದರ್ಭೀ ತನಯಂ ದ್ವಷ್ಟ್ವಾ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಕಂ ।
 ಸಂತುಷ್ಟಹೃದಯಾ ಜಾತಾ ಸೌಭಾಗ್ಯನಿಲಯಾ ಸದಾ ॥೨೦೪॥

ವೈದರ್ಭೀ ತನಯೋ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನು ಪಯೇಮೋ ತತಃ ಪರಂ ।
 ತಸ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಮಥೂತ್ಸಾಮ್ಯಂ ಸಾರೀಜಾಮತಿ ಸುಂದರಂ ॥೨೦೫॥

ನವಲಕ್ಷಂ ಸುತಾ ಜಾತಾಸ್ತಸ್ಯ ತಾಸು ಶಿವಾರ್ಚಕಾಃ ।
 ಪೌತ್ರಾನ್ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ಘೃಷ್ಟ್ವಾ ವೈದರ್ಭೀ ಮುದಿತಾ ಸ್ಥಿತಾಃ ॥೨೦೬॥

ಲಕ್ಷಚಕ್ರರಥಸ್ತೇನ ಕಾರಿಕೋ ಮಹೇಂದ್ರಿತಃ ।
 ಶಿವಾಲಯಃ ಕೃತಸ್ತೇನ ನಾನಾರತ್ನಮಯಃ ಕುಭಃ ॥೨೦೭॥

ವೈದರ್ಭ್ಯಾಪ್ಯನಿಕಂ ಕಂಠುಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ।
 ಹೇಮಪದ್ಮೈರ್ವಿಲಾಸಪತ್ನೈಃ ಪ್ರಸೂಸೈರ್ವಿವಿಧೈರಪಿ ॥೨೦೮॥

ದಂತೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು ಆ ವೈದರ್ಭಿಯು
 ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು
 ನೋಡಿ ನಿತ್ಯಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯಾದ ಆಕೆಯು ಅನವರತವೂ ಸಂತೋಷಭರಿತವಾದ
 ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಿದ್ದಳು ॥೨೦೪ ೨೦೫॥

ಆಯ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಅಮೇಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸಿನಾಗಲು ಆ ವೈದರ್ಭೀ
 ಕುಮಾರನು ಗೃಹಸ್ಥನಾದನು ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯರೂ ಸೌಮ್ಯಸ್ವಭಾವ
 ದವರೂ ಆದ ಲಕ್ಷ್ಮ ಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯರಿದ್ದರು ಆ ಲಕ್ಷ್ಮಮಂದಿ ಹೆಂಡಿರಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜಾ
 ನಿರತರಾದ ಒಂಬತ್ತುಲಕ್ಷಮಂದಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಾದರು ಆಗ ವಿದರ್ಭರಾಜಕುಮಾರಿಯು
 ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತರಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಇದ್ದಳು ॥೨೦೬ ೨೦೭॥

ರತ್ನಖಚಿತವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಲಕ್ಷ ಚಕ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಥವು
 ಅವನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಬಗೆಬಗೆಯ ಅನೇಕ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾದ
 ಶಿವದೇವಾಲಯವನ್ನೂ ಅವನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ಆ ವಿದರ್ಭರಾಜಕುಮಾ
 ರಿಯೂ ಕೂಡ ಅನವರತವೂ ಆ ಕಂಠುವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸುವರ್ಣಕಮಲ, ಬಿಟ್ಟ
 ದಳ ಮತ್ತು ವಿಧವಿಧವಾದ ಇತರ ಹೂಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು ॥೨೦೭ ೨೦೮॥

ಸಾ ಸರ್ವದಾ ಮಹಾದೇವಂ ಸ್ಮರಂತೀ ಶಿವತತ್ಪರಾ :

ನಿತ್ಯಂ ಶಿವಕಥಾಮೇವ ಕುಶ್ತಾವ ಶ್ರುತಿಸಂಮತಾ ||೫೦೯||

ಶಿವಾಲಯೇ ಸಂನಿವಿಶ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಸಂನಿಧೌ |

ಪ್ರತಿಕ್ಷಣಂ ಶಿವಂ ಛಿಂತ್ಯಾ ಪೂಜಯಿತ್ವೈವ ಸಾ ಸ್ಥಿತಾ ||೫೧೦||

ತತ್ಪ್ರಕ್ರೋ ಮಾತರಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಂ ಸದಾ |

ಶಿವಪೂಜಾಸಾಧನಾನಿ ತಸ್ಯೈ ದತ್ತಾ ಸ್ಥಿತೋ ವಿಧೇ ||೫೧೧||

ಏವಂ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಕದಾಚಿತ್ತಾ ಪೂಜಯಂತೀ ಮಹೇಶ್ವರಂ |

ಶಿವೇತ ಶಂಕರೇಶ್ಚಕ್ರಾ ವಿಜಹೌ ಮುದಿತಾ ತನುಂ ||೫೧೨||

ತತಃ ಶ್ರೇಶಿತಮೀಶೇನ ಪುಷ್ಪಕಂ ಪುಷ್ಪಸಂಕುಲಂ |

ಪುಷ್ಪಕಂ ಸಾ ಸಮಾರುಹ್ಯ ಯಯೌ ಶಂಕರಸಂನಿಧಿಃ ||೫೧೩||

ಅವಳು ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೇ ತತ್ಪರಳಾಗಿ, ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ನಿತ್ಯವೂ ವೇದಸಮ್ಮತವಾದ ಶಿವಕಥೆಗಳನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಛಿಂತ್ಯಾದಳೆಗಳಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು ||೫೦೯ ೫೧೦||

ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಅವಳ ಮಗನು ಶಿವಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರತಳಾಗಿರುವ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಿವಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಕಳೆಯಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ವೈದರ್ಭಿಯು ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾ, 'ಶಿವ, ಶಂಕರ, ಈಶ' ಎಂಬುದಾಗಿ ದಿವ್ಯನಾಮಗಳನ್ನು ನುಡಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದಳು ||೫೧೧ ೫೧೨||

ಹೀಗೆ ವೈದರ್ಭಿಯು ವ್ಯುತ್ಕಳಾದಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಕರೆತರಲು ಈಶ್ವರನು ಹೂಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವಳು ಆ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಶಂಕರನ ಸಂನಿಧಿಗೈದಿದಳು. ಆಗ ದೇವದುಂದುಭಿ

ತದಾ ದುಂದುಭಯೋ ನೇದುಃ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿರಭೂತದಾ |
 ಗಂಧರ್ಮಾಶ್ಚ ಜಗುಃ ಸರ್ವೇ ನನ್ಯತುಕ್ತಾಪ್ಸರೋಗಣಾಃ ||೫೨೪||
 ಶಿವಸ್ತಾಮಾಗತಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಚ ಜಗದಂಬಿಕಾಂ |
 ಬಭಾಷೇ ವಚನಂ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ವೈದರ್ಭೀಮಪಿ ತೋಷಯನ್ ||೫೨೫||

|| ಮಹಾದೇವ ಉವಾಚ ||

ಇಯಂ ಮದೇಕಸಿರತಾ ಮದಾರಾಧನತತ್ಪರಾ |
 ಮಾಮೇವ ಸರ್ವದಾ ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಸಂಸ್ಥಿತಾ ಭುವಿ ಸಂಕ್ರುತಾ ||೫೨೬||
 ಕಿಯುಕ್ತಾಲಿಂ ತ್ವಯಾ ಸಾಕಮತ್ರ ಕ್ರೀಡಾಂ ಕರೋತ್ತಿಯಂ |
 ತತಃ ಪರಮಿಯಂ ದೇವಿ ಮಯಿ ಲೀನಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೨೭||
 ಮನ್ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ತನುಸ್ತ್ಯಕ್ತಾನಯಾ ಪ್ರಿಯೇ |
 ತತೋ ಮಯ್ಯಧುನೈವೇಯಂ ಲೀನಾ ಭವಿತುಮರ್ಹತಿ ||೫೨೮||
 ತಥಾಪ್ಯೇಷಾ ಸಖೀಭೂತ್ವಾ ತವ ಕಲ್ಪಿತತತ್ರಯಂ |
 ಶಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ಯಂತಸಂತುಷ್ಟಾ ತತೋ ಲೀನಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೨೯||

ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗದವು ಹೂಮಳೆಗರೆಯಿತು ಗಂಧರ್ವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಗಾನಮಾಡಿದರು ಅಪ್ಸರೆಯರ ಸಮೂಹವೆಲ್ಲವೂ ಆನಂದದಿಂದ ನರ್ತನಮಾಡಿತು
 ಆಗ ಶಿವನು ತನ್ನ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಆ ವೈದರ್ಭಿಯನ್ನೂ, ಜಗದಂಬಿಕೆಯಾದ
 ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ವೈದರ್ಭಿಯನ್ನು ಸಂತೋಷ
 ಪಡಿಸುವಂತೆ ಹೀಗೆ ನುಡಿದನು ||೫೨೪-೫೨೫-೫೨೬||

ದೇವಿ, ಇವಳು ನನ್ನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿಯೇ ತತ್ಪರಳಾಗಿ ನನ್ನ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ
 ಗಳನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಳು ಈ
 ಸಾಧ್ವಿಯು ಕೆಲವುಕಾಲ ನಿನ್ನೊಡನೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಿ ಆಮೇಲೆ
 ಇವಳು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಐಶ್ಯವಾಗುತ್ತಾಳೆ ||೫೨೬-೫೨೭||

ಪ್ರಿಯೇ, ನನ್ನ ನಾಮವನ್ನು ಶೈರಿಸಿ ಇವಳು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ
 ಆದ್ದರಿಂದ ಇವಳು ಈಗಲೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಐಶ್ಯವಾಗಲು ಯೋಗ್ಯಳಾಗಿರುವಳು ಆದ್ದರಿಂದ

|| ಪಾರ್ವತ್ಯವಾಚ ||

ಆಲಸ್ಯಂ ಕಥಮೇತಸ್ಯಾಸ್ತಮಯಿ ತಂಥಾ ಪ್ರಸೀದತಿ ।

ತೃಪ್ತಸಾದೇ ವಿಲಂಬೋಽಪಿ ಕಥಂ ನಾ ಜಾಯತೇ ವದ ||೫೩೦||

|| ಶ್ರೀ ಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಶಿವೇ ದೇಯಾ ಮುಕ್ತರಸ್ಯ ಸಂದೇಹೋ ನಾತ್ರ ಸರ್ವಥಾ ।

ಕಿಯತ್ಕಾಲವಿಲಂಬೇನ ಮುಕ್ತರಸ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೩೧||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತೀಕವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪುನಃ ಸಂಕಯಸಂಯುತಾ ।

ತದಾ ಸಂಕಯನಾಕಾರ್ಥಮುವಾಚ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೫೩೨||

ಇವಳು ಮುನ್ನೂರು ಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಸಖಿಯಾಗಿ ಆತ್ಮಂತ್ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯಲಿ ಅನಂತರ ಇವಳು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನಳಾಗುವಳೆಂದು ಮಹಾದೇವನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ||೫೨೮-೫೨೯||

ಪ್ರಭೋ, ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರನಾದ ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವಾಗ ಇವಳಿಗೆ ಹೇಗೆತಾನೆ ಸಖೀತ್ವವುಂಟಾದೀತು? ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ವಿಲಂಬವಾದರೂ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದರೇನು? ನೀನೇ ಹೇಳು ದೇವ! ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಯಂತೆ ನಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಪಾರ್ವತಿಯು ಮಹಾದೇವನಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ||೫೩೦||

ಮಂಗಳಾಂಗಿಯೇ, ಇವಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ವಿಲಂಬದಿಂದ ಇವಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವು ದೊರೆಯುವುದು, ಎಂದು ಶಿವನು ದೇವಿಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನು ||೫೩೧||

ಹೀಗೆ ನುಡಿದ ಈಶ್ವರನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪುನಃ ಪಾರ್ವತಿಯು ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ತನ್ನ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಕುಂಟು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದಳು ||೫೩೨||

|| ಪಾರ್ವತ್ಯವಾಚ ||

ಶಿವ ಮುಕ್ತೈವ ಜಾತೇಯಂ ದೇಯೋನ್ಯಾ ಮುಕ್ತರಸ್ತಿ ಕಾ |
ಕೌತುಕಂ ಕ್ರಿಯತೇ ತಂಭೋ ಕಿಮೇತದ್ವದ ಸಾದರಂ ||೫೩೩||

|| ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಸಾಮೀಪ್ಯರೂಪಾ ಯಾ ಮುಕ್ತಸ್ತಾಮಾಪೇಯಂ ಪರಾನನೇ |
ಇಯಂ ನ ಪರಮಾಂ ಮುಕ್ತಂ ಪ್ರಾಪಾಗ್ರೇ ಸಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೩೪||
ಶಿವೇತಿ ಶಿವಮನ್ಯಾಮು ಸಮಗುಣ್ಣಾರ್ಥ ಯಸ್ತನುಂ |
ತ್ಯಜೇತ್ಸ ಮನ್ಮಯೋ ಭೂತ್ಯಾ ಮಯಿ ಸಂವಿತತಿ ಧ್ರುವಂ ||೫೩೫||
ಶಿವೇತಿ ಸರ್ವವೇದಾಂತ್ಯೇ | ಸಂಸ್ತುತಂ ನಾಮ ಯನ್ಮಮ |
ತದ್ವದಾತಿ ಪರಾಂ ಮುಕ್ತಮಂತಕಾಲೇ ಸ್ತುತಂ ಶಿವೇ ||೫೩೬||

ಪರಶಿವನೇ, ಇವಳು ಮುಕ್ತಳೇ ಆಗಿದ್ದಾಳೆ ಇವಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಮುಕ್ತಿಯು ಬೇರೆ ಯಾವುದಿರುವುದು? ತಂಭವೇ, ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಗಿರುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಅದರ ದಿಂದ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪುನಃ ಪಾರ್ವತಿಯು ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಬೇಡಿದಳು ||೫೩೩||

ಎಲೌ ಸುಂದರಮುಖಿಯೇ, ಇವಳು ಸಾಮೀಪ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪವಾದ (ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಸಂನಿಧಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೆಂಬ) ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಪಡೆದಿರುವಳು ಈಗ ಇವಳು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಮೋಕ್ಷವೆಲ್ಲ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಾರೂಪ್ಯ ಮೋಕ್ಷವು ಇವಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಉಂಟಾಗುವುದು 'ಶಿವ' ಎಂಬ ಮಂಗಳಯುಕ್ತವಾದ ನನ್ನ ನಾಮವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವವನು ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಹೊಂದಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗುತ್ತಾನೆ ಇದು ಸತ್ಯವು ||೫೩೪-೫೩೬||

ಶಿವೆ, ಸಕಲ ವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ 'ಶಿವ' ಎಂಬ ನನ್ನ ದಿವ್ಯನಾಮವನ್ನು ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಪರಮ

|| ವಿಷ್ಣುರೂಪಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಭವಾನೀ ಶಿವವಲ್ಲಭಾ ।

ಸಂತುಷ್ಟಾ ಪ್ರೀತಿನಾಪನ್ನಾ ಜಾತಾ ವಿಚ್ಛಿನ್ನಸಂತಯಾ ||೫೩೬||

ವೈದರ್ಭ್ಯಾಃ ಸುಖಂ ಪ್ರಾಪ ಸಂಸ್ಥಿತಾ ಶಿವಯಾ ಸಹ ।

ಶಿವಪೂಜಾಪ್ರಧಾನೇನ ಶ್ರೀಡಾಮಪಿ ಚಕಾರ ಸಾ ||೫೩೭||

ತತಃ ಸಾ ಪರಮಾಃ ಮುಕ್ತಂ ಸಂಪ್ರಾಪ ಚ ಶಿವಾಜ್ಞಯಾ ।

ಶಿವರೂಪೈವ ಸಾ ಜಾತಾ ಶಿವಪೂಜಾಪ್ರಧಾನತಃ ||೫೩೮||

ಇಮಂ ವೃತ್ತಾಂತಮಖಿಲಂ ನಂದಿಕೇಶೇನ ಸಾದರಂ ।

ಮಹ್ಯಮುಕ್ತಂ ಪುರಾ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ತತ್ಪ್ರಭಂ ಚ ನಿವೇದಿತಂ ||೫೩೯||

ಅತಃ ಶಿವೇತಿ ಮಂತ್ರೋಽಯಂ ಸರ್ವಮಂತ್ರೋತ್ತಮೋ ಮತಃ ।

ತೇನ ಮಂತ್ರೇಣ ಸತತಂ ಪೂಜನೀಯಃ ಸದಾಶಿವಃ ||೫೪೦||

ಶ್ರೀಕೃಪಾವದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ಸದಾಶಿವನು ಗಿರಿಜೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು
||೫೩೬||

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯಾದ ಭವಾನೀದೇವಿಯು
ಸಂತೋಷಭರಿತಳಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತನಗುಂಟಾಗಿದ್ದ ಸಂದೇಹವನ್ನು
ಈಡುಕೊಂಡಳು ಆ ವಿದರ್ಭರಾಜಕುಮಾರಿಯೂ ಸಹ ಜಗದಂಬಿಕೆಯೊಡನೆ
ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ ನಾನಾಸುಖಗಳನ್ನು ಪಡೆದಳು ಆ ವೈದರ್ಭಿಯು ಶಿವಪೂಜಾ
ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ದೇವಿಯೊಡನೆ ಸಖಿಯಂತೆ ಆಟವಾಡಿದಳು ||೫೩೭ ೫೩೮||

ಅನಂತರ ಆ ವೈದರ್ಭಿಯು ಉತ್ತಮವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಶಿವನ ಆಪ್ತನೆ
ಯಿಂದ ಪಡೆದು ಆ ಶಿವಪೂಜಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಶಿವಸ್ವರೂಪಳೇ ಆದಳು (ಅಂದರೆ
ಸಾರೂಪ್ಯರೂಪವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದಳೆಂದು ಧಾವನು) ಆಯ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಈ
ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಹಿಂದೆ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನಿಂದ ತಿಳಿದೆನು ಈಗ ಅದೇ
ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಿರುವೆನು ಆಯ್ಕೆ ಚತುರ್ಮುಖನೇ,
ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ಶಿವ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವೇ ಸಕಲ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ

ಮಯಾನೇನೈವ ಮಂತ್ರೇಣ ಪೂಜ್ಯತೇ ಗಿರಿಜಾಪತಿಃ ।
 ಏತನ್ಮಂತ್ರಸಮೋ ಮಂತ್ರೋ ನ ವೇದೇಷ್ಟಪಿಲೇಷ್ಟಪಿ ॥೫೪೨॥
 ಸದಾಶಿವೋ ವೇದವೇದ್ಯಃ ಸರ್ವದೇವೋತ್ತಮೋ ಯಥಾ ।
 ತಥೈವ ಸರ್ವಮಂತ್ರೇಭ್ಯಃ ಶಿವೇಶಿಮನುರುತ್ತಮಃ ॥೫೪೩॥
 ವಿಧೇ ಶಿವೇಶಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಶಿವಲಿಂಗೇ ಸಮರ್ಚಿತೇ ।
 ದುಃಖಾಢಿ ನಿಲಯಂ ಯಾಂತಿ ಸದ್ಯ ಏವ ನ ಸಂಕಯಃ ॥೫೪೪॥
 ಹೇಮಾದ್ರಿಶಿಖರೇ ಸಂತಿ ಶಿವಲಿಂಗಾಢಿ ಭೂರಿತಃ ।
 ಗತ್ವಾ ತತ್ರೇಂದ್ರಸಂಯುಕ್ತಃ ಪೂಜಯತ್ಸ್ಯ ವಿಧೇ ಸ್ವಯಂ ॥೫೪೫॥

॥ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಇತ್ಯುಕ್ತೋ ವಿಷ್ಣುನಾ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸದೇವೇಂದ್ರಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ತಂ ।
 ಜಗಾಮ ಮೇರುತ್ವಂಗಾಗ್ರಂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇಚ್ಛಯಾ ॥೫೪೬॥

ವಾಗಿದೆ ೮ ಶಿವಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಆನವರತವೂ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ॥೫೪೨-೫೪೦-೫೪೧॥

ನಾನೂ ೮ ಗಿರಿಜಾರಮಣನನ್ನು ಈ 'ಶಿವ' ಎಂಬ ನಾಮಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ಈ 'ಶಿವ' ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಮಂತ್ರವು ಸಕಲ ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯಲಾರದು ವೇದಗೋಚರನಾದ ೮ ಸದಾಶಿವನು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮನಾಗಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ೮ 'ಶಿವ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ॥೫೪೨-೫೪೩॥

ಬ್ರಹ್ಮನೇ, 'ಶಿವ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೆ ಸಕಲ ದುಃಖಗಳೂ ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ವಿಧಿಯೇ, ಸುವರ್ಣಸರ್ಪತವಾದ ಮೇರುವಿನ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಿವಲಿಂಗಗಳಿರುವವು. ನೀನು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ೮ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವ ನಾಗೆಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು ॥೫೪೪ ೫೪೫॥

ಹೀಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ, ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ

ಹೇಮಾದ್ರಿತ್ಯಂಗೇ ಸರ್ವತ್ರ ಸ ಚಚಾರ ವಿಧಿಸ್ತತಃ |

ಅದೃಷ್ಟಾ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಪುನಃ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ಕೇಶವಂ ||೫೪೭||

ತಮಾಗತಂ ವಿಧಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಕಮಾಸೀದಿತಿ ಕೇಶವಃ |

ಶಿವಲಿಂಗಾನ್ಯದೃಷ್ಟಾನಿ ಮಯೇತ್ಯಾಹ ತತೋ ವಿಧಿಃ ||೫೪೮||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ವಿಷ್ಣುವಿಸ್ತೃತಮಾನಸಃ |

ಉವಾಚ ವಚನಂ ವಿಪ್ರಾ ವಿಧಿಂ ವಿಸ್ತಾಪಯಂಸ್ತದಾ ||೫೪೯||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಹೇಮಾದ್ರಿಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ದೃತ್ಯಂತೇ ಖಲು ಶಾಂಭವೈಃ |

ತಲ್ಲಿಂಗದರ್ಶನಂ ಯೇಷಾಂ ಶಾಂಭವಾಸ್ತೇ ನ ಸಂಶಯಃ ||೫೫೦||

ಕಥಂ ಮುಲಿನಚಿತ್ತಾನಾಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ |

ಯತೋ ವಿಶುದ್ಧಚಿತ್ತಾನಾಂ ಜಾಯತೇ ಲಿಂಗದರ್ಶನಂ ||೫೫೧||

ಮೇರುಪರ್ವತದ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹೋದನು ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆ ಶಿಖರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಕಾಣದೇ ಪುನಃ ಕೇಶವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು ||೫೪೭-೫೪೯||

ವಿಪ್ರರೇ, ಈಗಿತಿ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಷ್ಣುವು ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗ ವಿಧಿಯು ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಗಳು ಗೋಚರವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನುಡಿದನು ವಿಷ್ಣುವು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಇಂತೆಂದನು, ||೫೪೮-೫೪೯||

ಆಯ್ದು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಮೇರುಪರ್ವತದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳು ಶಂಭುವಿನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಗೋಚರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಶಿವನ ಭಕ್ತರೇ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ಆ ಶಿವಲಿಂಗಗಳು ಕಲ್ಪಪ್ರಾಂತರಂಗವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಕೃತವಾದಾವು? ||೫೫೦-೫೫೧||

ಸರ್ವದಾ ಶಿವಭಕ್ತಾನಾಂ ಶಿವಸಂಸಕ್ತಚೇತಸಾಂ ।
 ಜಾಯತೇ ಮೋಕ್ಷದಂ ಶ್ರೌತಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ॥೨೫೨॥

ಪ್ರಾಯಶೋ ನಾಸ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಸ್ತವ ವೇದೇಷ್ಯತಸ್ತ್ವಯಾ ।
 ದೇವಾದ್ರಾ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ನ ದೃಷ್ಟಾನಿ ಸ್ಥಿತಾನ್ಯಪಿ ॥೨೫೩॥

ಅತೋಽಧುನಾ ಸಹೇಂದ್ರೇಣ ಕೃತ್ವೋದ್ಧೂಳನಮಾದರಾತ್ ।
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಜಪ ಶೈವಂ ಪಡಕ್ಷರಂ ॥೨೫೪॥

ಜತುರ್ವಿಂಶತಿಲಕ್ಷಂ ಚೇಜ್ಜಾಯತೇ ಶಾಂಭವೋ ಮನುಃ ।
 ತದಾ ವೇದೇಷು ವಿಶ್ವಾಸಸ್ತವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥವಿಷ್ಯತಿ ॥೨೫೫॥

ಜಪೋಷ್ಯಯಂ ಚ ವಿಧಿವತ್ಕರ್ತವ್ಯೋ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ।
 ಅನ್ಯಥಾ ತವ ವಿಶ್ವಾಸೋ ವೇದೇಷು ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೨೫೬॥

ಜಾತೇ ವೇದೇಷು ವಿಶ್ವಾಸೇ ವಿಶ್ವಾಸಸ್ತೇ ಶಿವೇ ಭವೇತ್ ।
 ಶಿವೇ ಜಾತೇ ಚ ವಿಶ್ವಾಸೇ ದುಃಖನಾಶೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೨೫೭॥

ಶಿವಭಕ್ತರೆನಿಸಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಿಸಿದ ಮನವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಶ್ರುತಿಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಆ ಶಿವಲಿಂಗದ ದರ್ಶನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಓ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮೇರುಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಗಳಿದ್ದರೂ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ॥೨೫೨-೨೫೭॥

ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನೀನು ಇಂದ್ರಿಸೋಡನೆ ಆದರದಿಂದ ಭಸ್ಮಲೇಪನ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಿವನ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ 'ಹಿಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬ ಪಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡು. ಆ ಪಡಕ್ಷರ ಜಪವು ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಾರಿಯಾದಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ॥೨೫೪-೨೫೫॥

ಈ ಜಪವನ್ನೂ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾದಮೇಲೆ,

ಶಿವೇ ಯೇಷಾಂ ನ ವಿಶ್ವಾಸಸ್ತೇ ಸರ್ವೇ ದುಃಖಿತಾಃ ಸದಾ |
 ಶಿವವಿಶ್ವಾಸಹೀನಾನಾಂ ತದ್ಧುಃಖಂ ನ ವಿನಶ್ಯತಿ ||೫೫೦||
 ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ವಿಶ್ವಾಸಃ ಸಹಸಾ ಶಂಕರೇ ವಿಧೇ |
 ವಿಶ್ವಾಸಃ ಶಂಕರೇ ಯಸ್ಯ ಸ ಭನ್ಯ ಇತಿ ಗೀಯತೇ ||೫೫೧||
 ಸಂತನ್ಯಮಾಗೋ ವಿಶ್ವಾಸಃ ಶಂಕರೇ ಯದಿ ಜಾಯತೇ |
 ತದಾ ದುಃಖಾನಿ ನಶ್ಯಂತಿ ಸರ್ವಾಣ್ಯಪಿ ನ ಸಂತಯುಃ ||೫೫೨||
 ಶಾವದ್ಧುಃಖಾನಿ ಯಾವನ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಃ ಪಾರ್ವತೀಶ್ವರೇ |
 ಅತೋ ಜಪ ಮನುಂ ಶೈವಂ ಶಿವವಿಶ್ವಾಸಕಾರಣಂ ||೫೫೩||
 ಕುರು ಶೈವಸ್ಯ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ವಿಧಿವಜ್ಜಫಮಾದರಾತ್ |
 ಜಪೇಹಿ ಕುರು ವಿಶ್ವಾಸಂ ಶುಚಿಃ ಶೈವಮನೌ ವಿಧೇ ||೫೫೪||

ಶಿವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ಆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ದುಃಖನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದು ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡದವರೆಲ್ಲಾ ದುಃಖವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಂದುತ್ತಲೇ ಇರುವರು ಅಂತಹವರಿಗೆ ಆ ದುಃಖವು ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗಲಾರದು ||೫೫೩-೫೫೪-೫೫೫||

ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನೇ ಭನ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ ವಿಶ್ವಾಸವು ಆ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದರೆ ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳೂ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲದೇ ನಾಶವಾಗುವುವು ಆ ಪಾರ್ವತೀ ರಮಣನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಾಗುವ ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ದುಃಖಗಳಿಲ್ಲವೂ ಮೇಲ್ಮೇಲೆ ಬರುವುವು ಆ ಪರಶಿವನ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ಶಿವಮಂತ್ರವನ್ನು ಮೊದಲು ಜಪಮಾಡು ||೫೫೫-೫೫೬-೫೫೭||

ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆ ಶಿವಮಂತ್ರವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಜಪಮಾಡುವನಾಗು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಆ ಶಿವಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡುವಾಗಲೂ ಶುಚಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸವ ನ್ನುಟ್ಟು ಜಪಿಸು ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸಗಳು ಸಿದ್ಧಿಹೊಂದಲಾರ

ವಿಶ್ವಾಸೇನ ವಿನಾ ಕ್ಷಾಪಿ ನ ಕಾರ್ಯಂ ಸಿದ್ಧಿಮೇಷ್ಯತಿ |
ಅತೋ ಜಪ ಮನುಂ ಶೈವಂ ಸೇಂದ್ರೋ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕಂ ||೫೬೩||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ವಚನಂ ದ್ವಿಜಾಃ |
ಜಜಾಪ ವಿಧಿವದ್ವೃತ್ತಾ ಸೇಂದ್ರಃ ಶೈವಂ ಪಡಕ್ಷರಂ ||೫೬೪||
ಚತುರ್ವಿಂಶತಿಲಕ್ಷಾಣಾಂ ಜಾತೇ ಶೈವಮನೋರ್ಜಪೇ |
ಸರ್ವೇಷ್ಯಪಿ ಚ ವೇದೇಷು ವಿಶ್ವಾಸೋಽಭೂತ್ತಯೋರ್ಧ್ವಥಃ ||೫೬೫||
ತತಃ ಪರಂ ಮಹೇಶೇಹಿ ವಿಶ್ವಾಸೋಽಭೂತ್ತಯೋರ್ಧ್ವಥಃ |
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಕುದ್ಧಂ ತಂ ಪ್ರಾಹ ವಿಷ್ಣುಂ ವಿಧಿಸ್ತತಃ ||೫೬೬||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಅತಃ ಪರಂ ವಿಧೇ ಗಚ್ಛ ಹೇಮಾದ್ರಿಶಿಖರಂ ಪ್ರತಿ |
ತತ್ರ ತಂಕರಲಿಂಗಾನಿ ಪೂಜಯಿಷ್ಯ ಯಥಾವಿಧಿ ||೫೬೭||

ವಾದ್ದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ನೀನು ಆ ಶಿವಪಡಕ್ಷರ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡು ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು
||೫೬೩-೫೬೬||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಶ್ವಾಸ
ವಿಟ್ಟು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಪಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡಿ
ದನು ಈ ಶಿವಮಂತ್ರಜಪವು ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಬಾರಿಯಾದಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮ
ಮತ್ತು ಇಂದ್ರರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿತು
ಆಮೇಲೆ ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ದೃಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟರು ಈರಿತಿ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾಚರಣೆಯಿಂದ ಶುದ್ಧನಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಷ್ಣುವು
ಇಂತೆಂದನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ||೫೬೪-೫೬೬||

ಅಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ಮೇರುಪರ್ವತದ ಶಿಖರಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುಹೋಗು, ಎಂಬ
ದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ||೫೬೭||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಿಷ್ಣುಂ ನತ್ವಾ ಕೃತಾಂಬಲಿಃ |

ಬಧಾಪೇ ವಿನಯಾದ್ವ್ರಹ್ಮಾ ಕೃತಾಂಬಲಿಪುಟೋ ದ್ವಿಜಾಃ ||೫೬೮||

|| ಬ್ರಹ್ಮೋವಾಚ ||

ಶಿವಲಿಂಗಂ ತ್ವಯಾ ವಿಷ್ಣೋ ಕಥಂ ಸಂಪೂಜ್ಯತೇನೃಹಂ |

ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯತೇ ತ್ವಯಾ ಕೃತ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಸಮರ್ಚಿತಂ ||೫೬೯||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ವಿಧೇ ಮಮೈವ ಹೃತ್ಪದ್ಮೇ ಶಿವಲಿಂಗಂ ವಿವಾತ್ಮಕಂ |

ಶಿಷ್ಯತ್ವೇಕಂ ಮಯಾ ತಸ್ಯ ಕ್ರಿಯತೇ ಪೂಜನಂ ಸದಾ ||೫೭೦||

ಮಯಾ ನ ಸ್ಥಾಪ್ಯತೇನೃತ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಸಮರ್ಚಿತಂ |

ಪ್ರತಿಕ್ಷಣಂ ಮಯಾ ತಸ್ಯ ಪೂಜನಂ ಕ್ರಿಯತೇ ವಿಧೇ ||೫೭೧||

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಉಪದೇಶಪಡೆದು ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೈಯೋಡಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ವಿನಯದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನೊಡನೆ ಹೀಗೆಂದನು ||೫೬೮||

ವಿಷ್ಣುದೇವನೇ, ನೀನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ಹಾಗೆ ಪೂಜಿಸಿದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಯೂತ್ತಿರುವೆ? ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ||೫೬೯||

ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ನನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ರರೂಪವೇ ಆಗಿರುವ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವಿರುವುದು ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ನಾನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು ||೫೭೦ ೫೭೧||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಿಧಿರ್ವಿಸ್ತೃತಮಾನಸಃ |

ವಿಷ್ಣೋ ದರ್ಶಯ ತಲ್ಲಿಂಗಮಿತಿ ಪ್ರಾಹ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಾಃ ||೫೭೨||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ದಿವ್ಯಂ ಚಕ್ಷುರ್ದದಾಮ್ಯದ್ಯ ತುಭ್ಯಮಿಂದ್ರಿಯ ಚಾಥುನಾ |

ಮದ್ಯುತ್ಕಮಲಮಧ್ಯಸ್ಥಂ ಶಿವಲಿಂಗಂ ವಿಲೋಕಯ ||೫೭೩||

ಹೃತ್ಪದ್ಮಸಂನಿವಿಷ್ಟಂ ಯಚ್ಚಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ |

ದ್ರಷ್ಟುಂ ನ ತಕ್ಕತೇ ತಪ್ತು ಸರ್ವಥಾ ಚರ್ಮಚಕ್ಷುಷಾ ||೫೭೪||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಸ ದದೌ ವಿಷ್ಣುರ್ದಿವ್ಯಂ ಚಕ್ಷುಸ್ತಯೋಸ್ತದಾ |

ದಿವ್ಯಚಕ್ಷುಃ ಪ್ರದಾತ್ಯುತ್ಕಂ ತಸ್ಯಾಸೀಚ್ಚಿವಪೂಜಯಾ ||೫೭೫||

ವಿಷ್ಣುಹೃತ್ಪದ್ಮಸಂವಿಷ್ಟಂ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ |

ತಾಥ್ಯಾಂ ದೃಷ್ಟಂ ತದಾ ವಿಸ್ತಾ ನವಬಿಲ್ವದಲಾರ್ಚಿತಂ ||೫೭೬||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರೇ, ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ
ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ, ವಿಷ್ಣುವೇವನೇ, ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನೆಂದು ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ||೫೭೨||

ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ನಿನಗೂ ಇಂದ್ರನಿಗೂ ಸಹ ಈಗ ದಿವ್ಯನೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ
ನನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ ನನ್ನ
ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಾತ್ಮಕವಾದ ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಈ ಚರ್ಮಮಯ
ವಾದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೋಡಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು ||೫೭೩ ೫೭೪||

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ವಿಷ್ಣುವು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಆಗ ದಿವ್ಯನೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಆ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ದಿವ್ಯಚಕ್ಷುಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಆ

ಕಾಞ್ಚಾಂ ದೃಷ್ಟಂ ಯದಾ ವಿಷ್ಣೋಃ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ |
 ತದ್ವೈವ ಸರ್ವದುಃಖಾನಿ ನಿವೃತ್ತಾನಿ ತಯೋರ್ಧ್ವಯೋಃ ||೫೭೭||
 ಸೇಂದ್ರಶ್ಚತುರ್ಮುಖಸ್ತತ್ರ ಚಕಾರ ಶಿವಪೂಜನಂ |
 ಪಂಚಾಮೃತೈರ್ನಿರ್ಲಪತ್ರೈರ್ಹೇಮಪದ್ಮೈಸ್ತದಾ ದ್ವಿಜಾಃ ||೫೭೮||
 ಇಂದ್ರಃ ಪ್ರಾಪ ಸುಖಂ ಸದೃಶ್ಚತ್ರ ಶಂಕರಪೂಜಯಾ |
 ತಶೋ ವಿಧಿಯಯಾ ಸೇಂದ್ರೋ ಹೇಮಾದ್ರಿಶಿಖರಂ ಪ್ರತಿ ||೫೭೯||
 ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ದೃಷ್ಟಾನಿ ತತ್ರ ತೇನ ತತಃ ಪರಂ |
 ಸೇಂದ್ರಃ ಸಂಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಸಾದರಂ ||೫೮೦||
 ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಸ ಪುನಃ ಪ್ರಾಪ ಕೇಶವಂ |
 ಲಿಂಗಾನಿ ಪೂಜಿತಾನೀತಿ ಹರಿಂ ಪ್ರಾಪ ವಿಧಿಮುದಾ ||೫೮೧||

ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಯಿತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪುಂಗವರೇ, ಶಿವಾತ್ಮಕವಾದ ಶಿವ
 ಲಿಂಗವು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬಿಲ್ಲದಳಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡ
 ಲ್ಲಿಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರರಿಬ್ಬರೂ ನೋಡಿದರು ||೫೭೫-೫೭೬||

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶಿವಾತ್ಮಕವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವೇಂದ್ರ
 ರಿಬ್ಬರೂ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾದವು
 ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ,
 ಸಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಹೇನು ಈ ಪಂಚಾಮೃತ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಲ್ಲಪತ್ರಿ ಮತ್ತು
 ಸುವರ್ಣಕಮಲಗಳಿಂದಲೂ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು ||೫೭೭-೫೭೮||

ಇಂದ್ರನು ಶಂಕರನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಆ ಕೂಡಲೇ ಸಕಲ ಸುಖವನ್ನು
 ಪಡೆದನು ಅನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವೇಂದ್ರನೊಡನೆ ಹೇಮಾಚಲದ ಶಿಖರಕ್ಕೆ
 ಹೋದನು ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಗಳು ಗೋಚರವಾಗಲು ಅದರದಿಂದ
 ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಿದ್ದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು ||೫೭೯-೫೮೦||

ಹಾಗೆ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಪುನಃ ಕೇಶವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಬ್ರಹ್ಮನು
 ಒಪ್ಪು ದೇವನೇ, ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆವೆಂದು ಸಂತೋಷ

ಹರಿಃ ಪೂಜಿತಲಿಂಗಸ್ಯ ಸಂತುಷ್ಟಸ್ಯ ವಿಧೇರ್ವಚಃ |

ಕ್ರುತ್ವಾ ಸ್ವಯಂ ಚ ಸಂತುಷ್ಟಃ ಪ್ರಾಹ ವಾಕ್ಯಂ ಚತುರ್ಮುಖಂ ||೫೮೨||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ವಿಶ್ವಸ್ಯ ದೇವದೇವೇಶಂ ಮಹೇಶಮನಿಶಂ ವಿಧೇ |

ಅದ್ಯ ಪ್ರಭೃತಿ ಯಶ್ನೇನ ಪೂಜಯತ್ಯಯಥಾವಿಧಿ ||೫೮೩||

ಆಸಾದಮಸ್ತುತಂ ಸಮ್ಯಗ್ವತ್ಸನೋದ್ಘೃಲ್ಯ ಸಾದರಂ |

ಸರ್ವಕ್ರುತಿಕ್ರುತಂ ಶೈವಂ ಜಪ ಮಂತ್ರಂ ಪಡಕ್ಷರಂ ||೫೮೪||

ಶ್ವಣು ಶೈವೀಂ ಕೃಣಾಂ ನಿತ್ಯಂ ವದ ಶೈವೀಂ ಕೃಣಾಂ ಸದಾ |

ಪೂಜಯತ್ಸಾತಿಯಶ್ನೇನ ಶಿವಭಕ್ತಾನ್ಮನಃ ಪುನಃ ||೫೮೫||

ಆಪ್ರಮಾದೇನ ಸತತಂ ಶಿವೈಕತರಣೋ ಭವ |

ಶಿವಾರ್ಚನೇನ ಸತತಮಾನಂದಂ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಯತಃ ||೫೮೬||

ದಿಂದ ನುಡಿದನು ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಸಂಹೋಷ ಭರಿತನಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನೂ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಆ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಇಂತೆಂದನು ||೫೮೧-೫೮೨||

ಓ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಇದು ಮೊದಲು ನಿಯಮದಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಕಲ ದೇವತಾಧಿಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಅನವರತವೂ ಪೂಜೆಮಾಡು ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೂ ಹೆನ್ನಾಗಿ ಆದರದಿಂದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸಕಲ ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪಡಕ್ಷರರೂಪವಾದ ಶಿವಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸು ||೫೮೩-೫೮೪||

ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವನ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಲೂ ಇರು ಈಶ್ವರಭಕ್ತರನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ವಿಶೇಷ ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡು ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದ ಅನವರತವೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸುಖವುಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದೇ ಆ ಶಿವನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಮರೆಹೊಕ್ಕು ಭಜಿಸುವನಾಗು ||೫೮೫ ೫೮೬||

ಇಂದ್ರಂ ತ್ವಮಪಿ ಯಶ್ನೇನ ಪೂಜಯಸ್ವ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
ಮಹೇಶಪೂಜಯಾ ಸದ್ಯಃ ಸುಖಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಯತಸ್ತ್ವಯಾ ॥೫೬೭॥

ಗುರೋ ತ್ವಮಪಿ ಯಶ್ನೇನ ಪೂಜಯಸ್ವ ಸದಾಶಿವಂ ।
ಯತ್ಪೂಜಯಾ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾ ಕರಸ್ಥೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೫೬೮॥

ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಪರೋ ಧರ್ಮಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಶ್ರುತಿಚೋದಿತಃ ।
ಯದ್ಧರ್ಮಾರ್ಚನೇ ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಕ್ಲಾಂಘ್ರಿವಾ ಭವೇತ್ ॥೫೬೯॥

॥ ಅಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಇತಿ ನಿಷ್ಕುವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ನತ್ವಾ ನಿಷ್ಕುಂ ತತೋ ವಿಧಿಃ ।
ಸೇಂದ್ರೋ ಯಯೌ ಸ್ವಲೋಕಾಯ ಪ್ರಹೃವ್ಯವದನೋ ದ್ವಿಜಾಃ ॥೫೭೦॥

ಇಂದ್ರೋಽಪಿ ಗುರುಣಾ ಸಾಕಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಪ್ರೇಷಿತಸ್ತತಃ ।
ಹೃಷ್ಯೋ ಯಯೌ ಸ್ವಲೋಕಾಯ ಗತದುಃಖೋ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಾಃ ॥೫೭೧॥

ಇಂದ್ರನೇ, ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದುದರಿಂದ
ನಿನಗೆ ಸುಖವುಂಟಾಗಿರುವುದು ಆದರೂ ಸದಾ ನಿಯಮದಿಂದ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು
ಪೂಜೆಮಾಡು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೇ, ಪೂಜಾನುಹಿತಿಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷಾಂಗನೆಯನ್ನು
ಹಸ್ತಗತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಆ ಸದಾಶಿವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ನಿಯಮ
ಬದ್ಧನಾಗಿ ಆಚರಿಸು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿವಪೂಜೆಯೆಂಬುದು ಉತ್ತಮವಾದ
ಧರ್ಮವೆಂದು ವೇದಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ ಆ ಧರ್ಮಾರ್ಹರಣಿಯಿಂದ ಇಹದಲ್ಲಿ
ಸಕಲ ಭೋಗಗಳೂ ಪರದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವೂ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೇ ಉಂಟಾಗುವುವು ಎಂದು
ಎಷ್ಟುವು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ॥೫೬೭ ೫೬೮ ೫೬೯॥

ಓ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ
ಎಷ್ಟುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಸಂತುಷ್ಟಮುಖನಾಗಿ ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರು
ಗಿದನು ಇಂದ್ರನೂ ಸಹ ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯನೊಡನೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು
ಪಡೆದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ದುಃಖಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು ॥೫೭೦-೫೭೧॥

ಅತಃ ಶಿವಾರ್ಚನೇಗೈವ ದುಃಖನಾಶೋಭಿಜಾಯತೇ |
 ಶಿವಾರ್ಚನಂ ವಿನಾ ವಿಪ್ರಾ ದುಃಖನಾಶೋ ನ ಜಾಯತೇ ||೫೯೨||
 ಸಂಸಾರಬಂಧವಿಚ್ಛೇದೋ ಜಾಯತೇ ಶಿವಪೂಜಯಾ |
 ಸಂಸಾರಬಂಧವಿಚ್ಛೇದೋ ನ ಶಿವಾರಾಧನಂ ವಿನಾ ||೫೯೩||
 ಯಸ್ಯ ಲೀಲಾವಿಹಾರೋಽಯಂ ಪ್ರಪಂಚವಿವಿಧೋ ದ್ವಿಜಾಃ |
 ತಸ್ಯ ಶ್ರೀವಿಶ್ವನಾಥಸ್ಯ ಪೂಜಾ ದುಃಖಾಪಹಾರಿಣೀ ||೫೯೪||
 ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಸಾರ್ವತೀನಾಥೋ ಯಸ್ಯ ವ್ಯಕ್ತ ಮುಮುಕ್ಷುಃ |
 ಸ್ತುತವ್ಯತ್ವ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಧ್ಯಾತವ್ಯತ್ವ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೫೯೫||
 ಧ್ಯಾನೇನ ತಪಸಾ ಯಜ್ಞೈಃ ಪೂಜಯಾ ಚ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ |
 ಶ್ರೀಽಣನೀಯೋ ಮಹಾದೇವಃ ಸರ್ವದಾ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಣಿಃ ||೫೯೬||
 ಉದ್ಧೃಳಯಧ್ವಮಂಗಾಢಿ ಭಸ್ಮನಾ ಪ್ರತಿವಾಸರಂ |
 ಭೂಷಯಧ್ವಂ ತರೀರಾಣಿ ರುದ್ರಾಜೈಃ ಕೃತಿಚೋದಿತೈಃ ||೫೯೭||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯೇ, ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ದುಃಖವು ನಾಶವಾಗಬೇಕು
 ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಎಂದಿಗೂ ದುಃಖವು ನಾಶವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿ
 ಯಿರಿ ಈ ಸಂಸಾರಬಂಧನವು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದು ಆ ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ
 ಅದನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಣಿಯು ಈ ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು
 ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ||೫೯೨-೫೯೭||

ವಿಪ್ರರೇ, ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಆ ಮಹೇ
 ಶ್ವರನ ಲೀಲೆಗೆ ವಿನೋದಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವುದು ಇಂತಹ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಪೂಜೆಯು,
 ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವುದು ಆ ಪಾರ್ವತೀರಮಣನನ್ನು ನಂಬಿ
 ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಪೂಜೆ, ಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನಾದಿ
 ಗಳನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು ||೫೯೪ ೫೯೫||

ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಮಹಾದೇವನ ಧ್ಯಾನ,
 ತಪಸ್ಸು, ಯಜ್ಞ ಮತ್ತು ಪೂಜೆಗಳಿಂದ ಪದೇಪದೇ ಆ ಶಿವನಿಗೆ ಸಂಕೋಷವುಂಟಾ

ಶಿರೋಲಲಾಟಿಸ್ಥಾನಾನಿ ಸಿತಭಸ್ಮಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಕೈಃ |
 ಪಾವಯಿತ್ವಾ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯದ್ಧಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ||೫೯||
 ಜಪದ್ಧಮತಿಯತ್ನೇನ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಂ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ |
 ಶ್ರೀರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಮಧ್ಯಸ್ಥಂ ಧ್ಯಾತಂ ನೇದ್ವೀಪ್ತುತಂ ಸದಾ ||೬೦||
 ಮಂತ್ರಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯೇತಿ ಜಪದ್ಧಂ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ಸ ಮಂತ್ರರಾಜಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಮಂತ್ರಾಣಾಮಧಿಪೋ ದ್ವಿಜಾಃ ||೬೧||
 ನಾಸ್ತಿ ತತ್ಸದ್ಗುರೋ ಮಂತ್ರೋ ಮಂತ್ರೇಷು ವಿವಿಧೇಷ್ವಹಿ |
 ನೇದನೇದಾಂತಸಂವೇದ್ಯ ಸರ್ವಮಂತ್ರೋತ್ತಮೋತ್ತಮಃ ||೬೨||
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಃ ಸ ನೇದೇಡ್ಯಃ ಸ ತು ಮಂತ್ರಶಿರೋಮಣಿಃ |
 ನೋಜ್ಜೋ ಭವತಿ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಾಶ್ವಜ್ವಲೇನೈವ ನಾಸ್ಯಥಾ ||೬೩||

ಗುವಂತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿಧೂತಿಯನ್ನು ಲೇಪನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಶರೀರಕ್ಕೆ ವೇದೋಕ್ತವಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ||೫೯-೬೩||

ತಲೆ, ಹಣೆ ಮುಂತಾದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕುಭ್ರವಾದ ಭಸ್ಮಪ್ರಿಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಈ ದೇಹಕುದ್ಧಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಭಕ್ತಿ ನಿಯಮದಿಂದ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಪದೇಪದೇ ಜಪಮಾಡುತ್ತಾ, ಶ್ರೀ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಡಗಿರುವುದೂ, ವೇದಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಆದ 'ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜಪಮಾಡಬೇಕು ಓ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರೇ, ಈ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವು ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರರಾಜನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಿ ||೫೯-೬೩||

ವಿವಿಧವಾದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಮಂತ್ರವೇ ಇಲ್ಲ ಇದು ವೇದ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯ

ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಮಂತ್ರರಾಜಂ ಮಹಾದೇವಾತ್ಮಕಂ ದ್ವಿಜಾಃ |
ಯೋ ಜಪೇದತಿ ಯಶ್ಚೇನ ಮುಕ್ತಿಸ್ತಸ್ಯೈವ ಜಾಯತೇ ||೬೦೩||

ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಾಸಕ್ತಃ ಪಂಚಾಸ್ಯಧ್ಯಾನತಪ್ತರಃ |
ಸರ್ವಪ್ರಪಂಚನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಪ್ರಪಂಚಂ ನೈವ ಪಶ್ಯತಿ ||೬೦೪||

ಪಂಚಾಕ್ಷರವಿಹೀನಾನಾಂ ಮುಕ್ತಿನಾಸ್ತೇನ ಸರ್ವಥಾ |
ಅತಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಕ್ರೌಠಂ ಜಪದ್ಧಂ ಸತತಂ ದ್ವಿಜಾಃ ||೬೦೫||

ಪಂಚಾಕ್ಷರಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ನ ವಕ್ತುಂ ಶಕ್ಯಂ ಯಾಮ್ಯಹಂ |
ಪಂಚಾಕ್ಷರಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ವೇದೈರಸಿ ನ ಬುಧೈತೇ ||೬೦೬||

ಬ್ರಹ್ಮಕೃಷ್ಣೋ, ಸಕಲ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವೂ ಆಗಿರುವುದು ವೇದಸ್ತುತವಾದ ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರವು ಮಂತ್ರಶಿರೋಮಣಿಯೆನಿಸುವುದು ಓ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರೇ, ಆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರ ಜಪದಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷವುಂಟಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇತರ ಯಾವ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಆಗಲಾರದು ||೬೦೧ ೬೦೨||

ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ, ಮಹಾದೇವನ ಸ್ವರೂಪವೂ, ಮಂತ್ರರಾಜನೂ ಎನಿಸಿರುವ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರವನ್ನು ತುಂಬಾ ನಿಯಮದಿಂದ ಜಪಮಾಡುವವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವು ತಪ್ಪದೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರಜಪದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನೂ, ಐದು ಮುಖವುಳ್ಳ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಎಡಬಿಡದೇ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವವನೂ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಸಕಲಪ್ರಪಂಚಬಂಧನಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿ ತಿರುಗಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ||೬೦೩ ೬೦೪||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿರಾ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡದವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಕ್ರುಶಿಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನು ನೀವು ಅನವರತವೂ ಜಪಮಾಡಿರಿ ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಸಾಲದು ವೇದಗಳಿಗೂ ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದು ||೬೦೫ ೬೦೬||

೧ ಪಂಚಾಕ್ಷರಸ್ಯ ಮಹಿಮಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯೈರ್ನೈವ ಬುಧ್ಯತೇ |
 ಅಸ್ಯದಾದ್ಯೈಸ್ತು ತನ್ಮಂತ್ರಮಹಿಮಾ ಜ್ಞಾಯತೇ ಕಥಂ ||೬೦೭||
 ಮಹೇಶಃ ಸರ್ವದೇವೇಶಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಪರಮೇಶ್ವರಃ |
 ಜಾನಾತಿ ಶಿವಮಂತ್ರಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ನೇತರೋ ಭವಂ ||೬೦೮||
 ವೇದಾಃ ಸ್ತುವಂತಿ ಯಂ ಮಂತ್ರಂ ವೇದಾಂತಾಶ್ಚ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ತಸ್ಯ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಕೋ ವಾ ವೇದ ಶಿವಂ ವಿನಾಃ||೬೦೯||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತ್ಯಗತ್ಯನಚಃ ಕ್ರುತ್ವಾ ವಸಿಷ್ಠಾಢ್ಯಾ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ |
 ಶಿವಾರ್ಚನಪರಾ ಜಾತಾ ಭಸ್ಮೋದ್ಯೋಳಿತವಿಗ್ರಹಾಃ ||೬೧೦||
 ಅತಃ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಸರ್ವದಾ ಶೈವಪುಂಗವೈಃ |
 ಮುಕ್ತಾಃ ಶಿವಾರ್ಚನೇನ್ನೈವ ಬಹವಃ ಪೂರ್ವಮಾಸ್ತಿಕಾಃ ||೬೧೧||

ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಮಹಿಮೆಯು ನಮ್ಮಂತಹವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದೀತು? ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನೂ, ಸರ್ವವನ್ನೂ ಅರಿತವನೂ, ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಭರಿತನೂ ಆದ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನಿಗೇ ಆ ಶಿವಮಂತ್ರಮಹಿಮೆಯು ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯ ವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು ವೇದಗಳೂ, ವೇದಾಂತಗಳೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡು ತ್ತಿರುವ ಆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರುತಾನೇ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರು? ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಗತ್ಯಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ||೬೦೭-೬೦೮-೬೦೯||

ಈರೀತಿಯಾದ ಅಗತ್ಯಮುನಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸಿಷ್ಠನೇ ಮೊದಲಾದ ಮುನಿಪುಂಗವರೆಲ್ಲರೂ ಭಸ್ಮಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಿವಪೂಜಾನಿರತ ರಾದರು ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರರೆಲ್ಲರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಹಿಂದೆ ಈ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನೇಕಮಂದಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ||೬೧೦-೬೧೧||

ಶಿವಾರ್ಜನಾತ್ಪರೋ ಧರ್ಮೋ ನಾಸ್ತಿ ನಾಸ್ತೀತಿ ಮೇ ಮತಿಃ |

ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಃ ಸತ್ಯಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೬೧೨||

ಶಿವಾರ್ಜನಂ ಪರೋ ಧರ್ಮಃ ಸ್ವವತ್ತ್ವ ಶಿವಪೂಜನಂ |

ಯಜ್ಞಾಃ ಶಿವಾರ್ಜನಂ ವಿಪ್ರಾಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂತಯಃ ||೬೧೩||

ಶಿವಾರ್ಜನಂ ಕೃತಂ ಯೇನ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮಾದರಾತ್ |

ಕೃತಾನಿ ತೇನ ಸರ್ವಾಣಿ ಮಹಾದಾನಾನಿ ಸಂತತಂ ||೬೧೪||

ಶಿವಾರ್ಜನಂ ಕೃತಂ ಯೇನ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮಾದರಾತ್ |

ತೇನ ಯಾಗಾಃ ಕೃತಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಾಂಗಾಃ ಸರ್ವಸ್ತದಕ್ಷಿಣಾಃ ||೬೧೫||

ಶಿವಾರ್ಜನಂ ಕೃತಂ ಯೇನ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮಾದರಾತ್ |

ತೇನ ತೀರ್ಥಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸೇವಿತಾನಿ ನ ಸಂತಯಃ ||೬೧೬||

ಶಿವಾರ್ಜನಂ ಕೃತಂ ಯೇನ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮಾದರಾತ್ |

ತೇನಾಧೀಶೋನಂತತಾಮೋ ವೇದಃ ಸಾಂಗೋ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಾಃ ||೬೧೭||

ಶಿವಾರ್ಜನಂ ಕೃತಂ ಯೇನ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮಾದರಾತ್ |

ತೇನ ಧರ್ಮಾಃ ಸಮಸ್ತಾಶ್ಚ ಕೃತಾಃ ಏವ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಾಃ ||೬೧೮||

ಶಿವಪೂಜೆಗಿಂತಲೂ ಉಚ್ಛ್ರಷ್ಟವಾದ ದೇರೊಂದು ಧರ್ಮವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದು ಸತ್ಯವು ಪುನಃಪುನಃ ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಭುಜವನ್ನೆತ್ತಿ ನಾನು ಹೇಳುವೆನು ಶಿವಪೂಜೆ, ತಪಸ್ಸು, ಯಜ್ಞಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶಿವಪೂಜಾ ಕೃತವೇ ಆದ ಧರ್ಮವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ||೬೧೨-೬೧೮||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರೇ, ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದರಗಳಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡಿದ ವನು, ಸಕಲ ಮಹಾದಾನಗಳೂ, ಅಂಗಸಹಿತವೂ ದಕ್ಷಿಣಾಯುಕ್ತವೂ ಆದ ಸಕಲ ಯಾಗ, ಸಕಲ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಅನೇಕ ಶಾಖೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಾಂಗವಾದ ಎಲ್ಲಾ ವೇದಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಾಚರಣೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದಂತೆಯೇ ಸರಿ ||೬೧೪-೬೧೬-೬೧೭-೬೧೮||

ಸರ್ವೇಷಾಮಪಿ ಧರ್ಮಾಣಾಂ ವಿಶ್ವಾಸಃ ಫಲಮೀಶ್ವರೇ ।

ತಸ್ಯಾಪಿ ಫಲಮುತ್ಕೃಷ್ಟಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ॥೬೦೯॥

ಸರ್ವೇಷ್ವಿಪಾರ್ಥಫಲದಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ।

ಸರ್ವೇಷ್ವಿಪಾರ್ಥಾಃ ಸಿದ್ಧ್ಯಂತಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಯಾ ॥೬೧೦॥

ಕಿರಣ್ಯತಾಃ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾಃ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಕೈಃ ।

ತ್ವಣೀಕೃತಾ ಕಾಮಧೇನುಃ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣೈಃ ॥೬೧೧॥

ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾಸ್ತು ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಾ ವಿನಶ್ವರಫಲಪ್ರದಾಃ ।

ಫಲಂ ಶಿವಾರ್ಚನಾದ್ವಿಪ್ರಾಃ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಮವಿನಶ್ವರಂ ॥೬೧೨॥

ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷೇಭ್ಯಃ ಫಲಮಲ್ಪಂ ವಿನಶ್ವರಂ ।

ಫಲಂ ಶಿವಾರ್ಚನಾಕ್ರಾಪ್ಯಮನಲ್ಪಮವಿನಶ್ವರಂ ॥೬೧೩॥

ಶಿವಾರ್ಚನಪರೋ ಮರ್ತ್ಯೋ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮನ್ಮಹಂ ।

ಯಂ ಯಂ ಕಾಮಯತೇ ಕಾಮಂ ತಂ ತಮಾಪ್ನೋತಿ ಸರ್ವದಾ ॥೬೧೪॥

ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಆ ಈಶ್ವರವಿಷಯಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯೇ ಫಲವಾಗಿರುವುದು ಅದಕ್ಕೂ ಆ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಫಲವೆನಿಸಿರುವುದು ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ಫಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮನೋರಥಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು ॥೬೦೯-೬೧೦॥

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದವರು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕಿರಣ್ಯಾಃ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ಶಿವಪೂಜಾನಿರತರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಮಧೇನುಪೂ ಅವರ್ಗ ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ ಓ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರರೇ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಾದರೋ ನಾಶವಾಗುವ ಫಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬಲ್ಲವು, ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗದಿರುವ ಶಾಶ್ವತಫಲವೇ ದೊರೆಯುವುದು ॥೬೧೧-೬೧೨॥

ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಪವೂ ಅಶಾಶ್ವತವೂ ಆದ ಫಲವುಂಟಾಗುವುದು ಶಿವ ಪೂಜೆಯಿಂದಲಾದರೋ ಅಪರಿಮಿತವೂ, ಶಾಶ್ವತವೂ ಆದ ಫಲ ದೊರಕುವುದು

ಶಿವಾರ್ಚಕಸ್ಯ ಕೃತ್ವಾಪಿ ನ ಕಮಪ್ಯಸ್ತಿ ದುರ್ಲಭಂ ।
 ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರೇಣ ಸಿದ್ಧ್ಯಂತಿ ತಸ್ಯಾರ್ಥಾಃ ಸಕಲಾ ಅಪಿ ||೬೨೫||
 ಗಾಣಪತ್ಯಂ ಪುರಾ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಬಹುಭಿಃ ಶಿವಪೂಜಯಾ ।
 ಮುಕ್ತಾಶ್ಚ ಬಹವಃ ಪೂರ್ವಂ ಮಹೇಶಸೈವ ಪೂಜಯಾ ||೬೨೬||
 ಅತ್ರೈವ ನಾಟ್ಯಸದನೇ ಪುಂಡರೀಕಪುರೇ ಪುರಾ ।
 ಪ್ರಿಪುರಾರಿಂ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಮುಕ್ತಾ ಜಾತಾಶ್ಚಕೋಟಿಶಃ ||೬೨೭||
 ಶ್ರೀಮಟ್ಟಿದಂಬರಾಧೀಶೋ ಯೇನ ದೃಷ್ಟಃ ಕದಾಚನ ।
 ಸೋಽಪಿ ಮುಕ್ತೋ ಭವತ್ಯೇವ ಮಹೇಶಕೃಪಯಾ ದ್ವಿಜಾಃ ||೬೨೮||
 ಧನ್ಯಾ ಯೂಯಂ ಶಿವಾಸಕ್ತಾಃ ಶ್ರೀಟಿದಂಬರವಾಸಿನಃ ।
 ಭಸ್ವರುದ್ರಾಕ್ಷನೀಕಾಂಗಾಃ ನಿಃಸಂಗಾಃ ಪರಮಾರ್ಥಿನಃ ||೬೨೯||

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾಗಿರುವ ಮಾನವನಿಗೆ ಬಯಸಿದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ ||೬೩೩ ೬೨೪||

ಶಿವಪೂಜಾಸಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೂ ದುರ್ಲಭವೆನಿಸಲಾರದು ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವನ ಸಮಸ್ತ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕರು ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದ ಗಣಾಧಿಪತಿಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಬಹಳಮಂದಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು ||೬೩೫-೬೩೬||

ಶಿವನಿಗೆ ನರ್ತನಾಲಯವೆನಿಸಿರುವ ಈ ಪುಂಡರೀಕಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಿಪುರಾಂತಕನಾದ ಮಹೇಶನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನಗಳು ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವರು ಓ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಒಂದು ಸಲ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತನಾದ ಚಿದಂಬರೇಶ್ವರನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದವನು ಆ ಮಹೇಶನ ದಯೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿಯೇ ಹೊಂದುವನು ||೬೩೭ ೬೩೮||

ಶ್ರೀ ಚಿದಂಬರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ, ಭಸ್ವರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಪರಮಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾ

|| ಶ್ರೀಮಹಾದೇವ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ವಿಷ್ಣುವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಶೈವಾ ವಿಷ್ಣುಂ ಮದರ್ಚಕಂ ।
 ಧನ್ಯೋಽಸೀತ್ಯಭಿನಂದ್ಯಾಥ ಜಗ್ಮುಃ ಸ್ವಸ್ವಾತ್ರಮಂ ಪ್ರತಿ ೧೬೩೦
 ವಿಷ್ಣುರ್ಧೃತ್ಸಥಾನಾಥಂ ತತಃ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಮಾಂ ಶಿವೇ ।
 ಪರಮಾನಂದದಾಂ ಧನ್ಯಾಂ ಪ್ರಾಪ ಮೇ ಕಾಶಿಕಾಪುರೀಂ ೧೬೩೧
 ತತಃ ಸ್ವಾತ್ಮಾ ಜ್ಞಾನವಾಪ್ತಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಜ್ಞಾನೇಶದರ್ಶನಂ ।
 ದಂಡಪಾಣಿಂ ತತೋ ನತ್ವಾ ಧುಂಧೀತಮಭಿಪೂಜ್ಯ ಚ ೧೬೩೨
 ನೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸಾಖ್ಯಂ ಮಂಡಪಂ ಪ್ರಾಪ ಸತ್ಪರಂ ।
 ತತೋ ದದರ್ಶ ಮಾಂ ತಂಭುಂ ಸರ್ವದೇವಶಿಖಾಮಣಿಂ ೧೬೩೩
 ತತಃ ಪ್ರಾಪ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಮತ್ಪೂಜನಪರಾಂ ಶಿವೇ ।
 ವಿಲೋಕಯನ್ಸ್ತ್ರಯಶ್ಶೇನ ಮಾಮಾನಂದಪರಿಪ್ಲುತಃ ೧೬೩೪

ಆ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವ ನೀವೇ ಧನ್ಯರೆಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ||೬೩||

ದೇವಿ, ಹೀಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಪೂಜಾನಿರತನಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೀನೇ ಧನ್ಯನೆಂದು ಹೊಗಳಿ ಅವರವರ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು ಅನಂತರ ವಿಷ್ಣುವು ದಭ್ರಸಥಾನಾಥನೆನಿಸಿದ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆ ಮೇಲೆ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದೂ, ಪವಿತ್ರವೂ ಆಗಿರುವ ನನ್ನ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದನು ||೬೩ಂ ೬೩೧||

ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದನಂತರ ದಂಡಪಾಣೀಶನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ಧುಂಧೀಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು ಆ ಮೇಲೆ 'ನೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸ'ವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಚೂಡಾಮಣಿಪ್ರಾಯನಾಗಿರುವ ತಂಭುವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದನು ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾಗಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂದಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಅವಳೊಡನೆ

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರೋಯಂ ಮದನಾಂತಕೋಯಂ
ಮೃತ್ಯುಂಜಯೋಯಂ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕೋಯಂ |
ಸರ್ವೇಶ್ವರೋಯಂ ಸುರವಂದಿತೋಯಂ
ಗೌರೀಶ್ವರೋಯಂ ಜ ಯಮಾಂತಕೋಯಂ

||೬೩೩||

ವಿಜ್ಞಾನಮಾನಂದಮನಂತಮೀಡ್ಯಂ
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಮಿದಂ ಮನೋಜ್ಞಂ |
ಪಶ್ಚಿಮದಾದ್ಯಂತವಿಹೀನಮಾರ್ಕೇ
ಸಮರ್ಪಯಾತ್ಮೇಶ್ವರಮಾದಿದೇವಂ

||೬೩೪||

ಇಹ್ಯುಕ್ತಾ ಮಾಮುಮಾಕಾಂತಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತೋ ಜನಾರ್ದನಃ |
ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕಾತ್ಯಾಯನಾಂ ಸ್ಥಿತಃ ಶಿವೇ ||೬೩೫||

ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನೆಂದು ಮಹಾದೇವನು ಗಂಗೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ||೬೩೬-೬೩೭||

ದೇವಿ, ಈತನು ಜಗದೊಡೆಯನು, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದವನು, ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಜಯಿಸಿರುವವನು ಮತ್ತು ತ್ರಿಪುರರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ ಇವನೇ ಆಗಿರುವನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಒಡೆಯನೂ, ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕೃತನೂ, ಗೌರೀರಮಣನೂ ಆದ ಈ ದೇವದೇವನೇ ಯಮನಿಗೂ ಮೃತ್ಯುಪ್ರದನೆನಿಸಿರುವನು ||೬೩೮||

ಆರ್ಯಕೇ, ವಿಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನೂ, ಆನಂದಮಯನೂ, ಅಂತಃಕಲ್ಪದವನೂ, ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹನೂ, ಜಗದೊಡೆಯನೂ ಆದ ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಮನೋಹರವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡು ದೇವಿ, ಅದ್ಭುತರಹಿತನಾದವನೂ (ಜನನಮರಣಾದಿಗಳಿಲ್ಲದವನೂ) ಅದಿದೇವನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಈ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡೆಂದು ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳಿದನು ||೬೩೯||

ಗಂಗೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನಾದ ಜನಾರ್ದನನು ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಉನ್ನತರಮಣನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿದನು ದೇವಿ,

ವಿಷ್ಣುರ್ದಭ್ರಸಭಾನಾಥಂ ನೃತ್ಯಂತಂ ಮಾಂ ವಿಲೋಕಯನ್ |

ತೇನ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವೇನ ಕಾಶೀಂ ಪ್ರಾಪ್ತವ ಮದಾತ್ಮಿಕಾಂ ||೬೩೮||

ಯತ್ಪುಂಡರೀಕಂ ಪುರಮಧ್ಯಸಂಸ್ಥಂ

ತತ್ರಾಪಿ ದಹ್ರಂ ಗಗನಂ ವಿಲೋಕಂ |

ತಸ್ಮಿನ್ಯದಂತಸ್ತದುಪಾಸಿತವ್ಯಂ

ಮುಕ್ತೈಃ ಕಾಶೀಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಕಾಮ್ಯರನನ್ಯೈಃ ||೬೩೯||

ಇತಿ ಶ್ರೀಶಿವರಹಸ್ಯೇ ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ ಚಿದಂಬರಕ್ಷೇತ್ರ

ಮಹಿಮಾವರ್ಣನಂ ನಾನು ಪಂಚವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ

ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಭ್ರಸಭಾನಾಥನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವ ದಿಂದಲೇ ವಿಷ್ಣುವು ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು, ಎಂದು ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು ||೬೩೮ ೬೩೯||

ಶಿವಶರೀರವೆಂಬ ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೃದಯಸ್ಥಾನವೆಂಬ ಕಮಲ ವಿರುವುದು ಆ ಹೃದಯಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ಶೋಕಾದಿಗಳಿಗೆ ಎಡೆಯಾಗದಂತಿರುವ ದಹರಾ ಕಾಶವು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದು ಆ ದಹರಾಕಾಶದ (ಶಿವಾಲಯ) ಒಳಗೆ ನೆಲಸಿರುವ ಜೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೆನಿಸಿದ ಪರಶಿವನನ್ನು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಅನನ್ಯಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಾಸನೆಮಾಡಬೇಕು ಈ ವಿಧದ ಉಪಾಸನೆ ಯಿಂದಲೇ ಮಾನವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಲಭಿಸುವುದು ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಚಿದಂಬರಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು ||೬೩೯||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀಶಿವರಹಸ್ಯದ ಏಕನೆಯ ಅಂಶದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ

ಚಿದಂಬರಕ್ಷೇತ್ರಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣನೆಯೆಂಬ

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು

ಮುಗಿದುದು

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಶಿವಾಯನಮಃ ॥

ಅಧ ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯೇ

ಉಗ್ರಾಖ್ಯೇ

ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ

ಷಡ್ವಿಂಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ

॥ ಶ್ರೀಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ॥

ಕುಂಭಘೋಷಾಭಿಧಂ ಕ್ಷೇತ್ರಮೇಕಮಸ್ತಿ ವರಾನನೇ ।
ತತ್ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಜನ್ಮಮಾತ್ರೇಣ ಮುಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ಸರ್ವಥಾ ॥೧॥
ತತ್ರ ಸಂತಿ ಮಹಾಶೈವಾಃ ಕೋಟಿಶಃ ಕಮಲಾನನೇ ।
ತೇ ಸರ್ವೇ ಸರ್ವಭಾನೇನ ಸರ್ವದಾ ಮದುಸಾಸಕಾಃ ॥೨॥
ಉದ್ಯೋಕ್ತೈ ಭಿಕ್ಷುನಾ ತೇ ತು ಸರ್ವೇಶ್ವಾಪಾದಮಸ್ತುತಂ ।
ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಪೂಜಯಂತ್ಯನಿತಂ ಶಿವೇ ॥೩॥

ಇಪ್ರತ್ಯಾ ರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಸದಾಶಿವನು ದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಕುಂಭಘೋಷವೆಂದು ಈಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಡುವನು " ಸುಂದರಾಂಗಿಯೇ, ಕುಂಭಘೋಷಸಂಸ್ಥಿತವಾದ ಒಂದು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರವಿರುವುದು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ಎಲೆ! ಕಮಲಮುಖಿಯೇ, ಆ ಕುಂಭಘೋಷ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಂತರ ಶೈವೋತ್ತಮರಿರುವರು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಕಲರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಾಸನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ॥೧-೩॥

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೂ ಭಿಕ್ಷುವನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅನವರತವೂ ನನ್ನನ್ನೇ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿರುವರು

ಸದಾಶಿವೇಶ ಶರ್ಮೀತಿ ತಂಕರೇತಿ ವದಂತಿ ತೇ ।
 ಮನ್ನಾಮಹಿಹಿತಾಃ ಸರ್ವೇ ಸರ್ವೇ ಮದ್ಭ್ರಾತೃಚಿಂತಕಾಃ ॥೪॥
 ಅನನ್ಯತರಣಾಸ್ತೇ ತು ಮಧೇಕತರಣಾಃ ಶಿವೇ ।
 ಮನ್ನಾಮಹಪಸಂಸಕ್ತಾ ಮಚ್ಛಿತ್ತಾ ಮದ್ಗತಾಸವಃ ॥೫॥
 ಕುಂಭಘೋಷಾಭಿಧಂ ಲಿಂಗಂ ತತ್ರ ತಿಷ್ಠತಿ ಶೋಭನೇ ।
 ತತ್ಪೂಜಾಮಹಿಯತ್ನೇನ ತೇ ಕುರ್ವಂತಿ ಮದರ್ಚಕಾಃ ॥೬॥
 ಸಾದ್ರಾ ಪಾತಾನ್ವಿತಾ ಭೂತಾ ಯದಾ ಭವತಿ ಶೋಭನೇ ।
 ತದಾ ತಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಯಾ ಸಾ ಮುಕ್ತಂ ಸಂಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ॥೭॥
 ತದಾ ಸಂಪೂಜಿತೇ ಲಿಂಗೇ ಕುಂಭಘೋಷೇಶ್ವರಾಭಿಧೇ ।
 ಸರ್ವಾನ್ಯಾಮಾನೇಕದೈವ ಪ್ರಾಪ್ನುಂತಿ ಕುಘಾನನೇ ॥೮॥

ಅವರು ಸದಾಶಿವ, ಈಶ, ಶರ್ವ, ಶಂಕರ ಎಂಬುದಾಗಿ ನನ್ನ ನಾಮಗಳನ್ನು ಸದಾ
 ಜಪಿಸುತ್ತಿರುವರು ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ನಾಮಗಳಿಂದಲೇ ವ್ಯವಹರಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ
 ರೂಪವನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವವರಾಗಿಯೂ ಇರುವರು ॥೪ ೫॥

ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪಳೇ, ನನ್ನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿರುವ ಅವರು ಇನ್ನಾವ ದೇವತೆ
 ಗಳನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಿಸದೆ, ನನ್ನ ನಾಮಜಪದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ
 ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಯ ಧಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವರು
 ಅಲ್ಲಿ ಕುಂಭಘೋಷಸಂಸ್ಥಳವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವಿರುವುದು ನನ್ನ ಭಕ್ತರಾದವರೆಲ್ಲರೂ
 ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ನಿಯಮದಿಂದ ಎಸಗುತ್ತಿರುವರು ॥೬ ೭॥

ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪಳೇ, ಆದ್ರಾ ನಕ್ಷತ್ರ, ವ್ಯತಿಪಾತಗಳಿಂದ ಸೇರಿದ ಚತು
 ರ್ದಶೀ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮೋಕ್ಷವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ
 ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕುಂಭಘೋಷೇಶ್ವರಸಂಸ್ಥಳವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು
 ವ್ರತದಿಂದ ಮಾನವರು ಒಂದೇಬಾರಿ ಸಕಲ ಐಹಿಕ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದು
 ತ್ತಾರೆ ॥೮ ೯॥

ತತ್ರ ಪೂರ್ವಂ ತಪಸ್ಸುಪ್ತಂ ವಿಷ್ಣುನಾ ಪಾಪಜಿಷ್ಣುನಾ ।

ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಕೇನಾರ್ಯೇ ಜ್ವಲತ್ಪಾವಕತೇಜಸಾ ॥೧೯॥

ತಪಸ್ಕಂಠಂ ಮಹಾವಿಷ್ಣುಂ ಕುಂಭಘೋಷನಿವಾಸಿನಂ ।

ಪ್ರಣತತ್ಯ ನಿಧಿಃ ಸ್ವಾಹ ಮುಕ್ತೃಪಾಯಂ ವದೇತಿ ತಂ ॥೨೦॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಸರ್ವವೇದಕ್ರುತಂ ಪುಣ್ಯಂ ವೇದಾಂತೇಷ್ವಸಿ ಸಂಕ್ರುತಂ ।

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಮುಕ್ತೃರ್ಥಂ ಭಸ್ಮಭೂಷಣೈಃ ॥೨೧॥

ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಂ ಬ್ರಹ್ಮನ್ತತುರ್ವರ್ಗಫಲಪ್ರದಂ ।

ತತ್ಪಲಂ ಸ್ವಾಪ್ಯತೇ ಸರ್ವೈಃ ಶಂಕರಸ್ತ್ರಿವ ಪೂಜಯಾ ॥೨೨॥

ಶಂಕರಾರಾಧನಂ ಯೇನ ನ ಕೃತಂ ಸಾವಧಾನತಃ ।

ಸ ದುರ್ಭಗೋ ದುರಾಚಾರೋ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಶ್ಚ ನ ಸಂತಯಃ ॥೨೩॥

ಪೂಜ್ಯಕೇ, ಸದಾಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಮಾಡುವವನೂ, ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ದಿಂಕಿ
ಯಂತೆ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳವನೂ, ಪಾಪವನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನೂ ಆದ ವಿಷ್ಣುವು ಅಲ್ಲಿ
ಹಿಂದೆ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿದನು ಹೀಗೆ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವನ್ನು
ಕುಂಭಘೋಷಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು, ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷೋ
ಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸದೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ॥೧೯ ೧೦॥

ಸಕಲ ವೇದ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆದು ಪುಣ್ಯಕರವೆನಿಸಿರುವ
ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯನ್ನು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ವಿಧೂತಿಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಮಾಡದೇಕು ಆಯ್ದು ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಆ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯು
ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷರೂಪವಾದ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ
ಫಲಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಆ ಶಂಕರನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ನಿಲ್ಲರೂ ಆ ಫಲಗಳನ್ನು
ಪಡೆಯಬಹುದು ॥೧೧ ೧೨॥

ಸಾವಧಾನಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶಂಕರನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿರುವವನೇ
ಧಾಗ್ಯಹೀನನೂ, ಆಚಾರಭ್ರಷ್ಟನೂ, ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯೂ ಎನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ

ಯಾವಂತೋ ದುರ್ಭಗಾಃ ಸಂತಿ ತಾವಂತೋ ವಸ್ತುತೋ ವಿಧೇ ।

ಸಂತ್ಯಕ್ತಕಂಕರಾಚಾರಾಃ ಸಂತ್ಯಕ್ತಶಿವಪೂಜಕಾಃ ॥೧೪॥

ನ ಯೇನ ಶಂಕರಃ ಸಮ್ಯಕ್ಸಿದ್ಧಿಜ್ಞತೇ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಮುಢಾ ।

ತೇನ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ದುಃಖಂ ಯಾತವಾಹಿ ತನುನ್ಯಯೇ ॥೧೫॥

ಸರ್ವಕೃತಿಕೃತಂ ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ।

ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮೋಹಾದ್ಭ್ರಮೋಹಾಹಿ ದುಃಖಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ದುಃಸಹಂ ॥೧೬॥

ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೋ ಮೋಹಾದ್ಭ್ರಮಿಷ್ಯತಿ ।

ಸ ವಿಷ್ಣಾಮೇವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಃ ಸತತಂ ಭೋಕ್ತುಮಿಚ್ಛತಿ ॥೧೭॥

ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಜಲಂ ಯಃ ಪಾತುಮಿಚ್ಛತಿ ।

ಸ ಮೂತ್ರಮೇವ ಸತತಂ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಃ ಪಾತುಮಿಚ್ಛತಿ ॥೧೮॥

ವಿಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ, ವಸ್ತುತಃ ಭಾಗ್ಯಹೀನರಿರುವಷ್ಟು ಮಂದಿಯೂ ಆ ಶಂಕರನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡದವರೂ ಮತ್ತು ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರೂ ಆಗಿರುವರೆಂದು ಭಾವಿಸು ॥೧೩ ೧೪॥

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡದವನಿಗೆ ಇಹದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ದುಃಖಗಳೂ ಈ ಶರೀರನಾಶವಾದ ಮೇಲೆ ನರಕಯಾತನೆಗಳೂ ಉಂಟಾಗುವುವು ಸಕಲವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾಗಿರುವ ಆ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯು ನಿತ್ಯವೂ ಅನುಷ್ಠೇಯವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಮಾನವನು ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ದುಃಖವನ್ನೈದುವನು ॥೧೫ ೧೬॥

ಸಕಲ ಜಗತ್ಪತಿಯಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಊಟಮಾಡಲು ಬಯಸುವವನೂ, ಮತ್ತು ನೀರು ಕುಡಿಯಲಪೇಕ್ಷಿಸುವವನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಮೇಧ್ಯಭಕ್ಷಣಿ ಮತ್ತು ಮೂತ್ರಪಾನಗಳನ್ನು ಬಯಸುವಂತಾಗುವರು ॥೧೭ ೧೮॥

ಯಃ ತಂಕರಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವದಾ ।
 ಸ ತಪಸ್ವೀ ಸ ಧರ್ಮಿಷ್ಠಃ ಸ ಸರ್ವಗುಣಸಂತ್ರಯಃ ॥೧೯॥

ಭೂತಂ ಭವಂ ಭವಿಷ್ಯಜ್ಞ ಭಾಗ್ಯಂ ಯಸ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತಿ ।
 ತಸ್ಯೈವ ಭಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ಭವಾನೀಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೇ ॥೨೦॥

ಭಗವಾನ್ಯಗವಿಧ್ವಂಸೀ ಭವಾನೀವಲ್ಲಭಃ ಪ್ರಭುಃ ।
 ಭೂರಿಭಾಗ್ಯಪ್ರಭಾವೇನ ಭಾವ್ಯತೇ ಭುವಿ ಭಾವುಕೈಃ ॥೨೧॥

ಭಕ್ತಿಮವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ ನ ಕರಿಷ್ಯತಿ ಯಃ ಶಿವೇ ।
 ಸ ನಿತ್ಯಸೂತಕೀರ್ತ್ನೇಯೋ ಜಾರಜತ್ವ ಚತುರ್ಮುಖ ॥೨೨॥

ಅಶ್ವಿನಕೃತಕರ್ಮಾಣಿ ವೇದೋಕ್ತಾನ್ಯಪಿ ಪದ್ಧುಜ ।
 ವೃಥಾ ಭವಂತಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಪಾತಕಂ ಪ್ರತ್ಯುಪಾಧಿಕಂ ॥೨೩॥

ತಂಕರನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜಿಸುವವನು, ತಪಸ್ವಿಯೂ, ಧರ್ಮಿಷ್ಠನೂ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಗುಣಗಳಿಗೂ ಅಶ್ರಯನೂ ಆಗುವನು ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯ ದ್ವರ್ತಮಾನಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಿಗೆ ಭಾಗ್ಯವು ಲಭಿಸುವುದೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಆ ಭವಾನೀ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೆನಿಸಿದ ಮಹಾದೇವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥೧೯-೨೦॥

ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನೂ (ಧೂತಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ನಿಧನ, ಭೂತಭವಿಷ್ಯ ದ್ವರ್ತಮಾನರೂಪವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವಿಕೆ, ವಿದ್ಯಾ ಮತ್ತು ಅವಿದ್ಯಾಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿತವನೂ ಭಗವಂತನೆನಿಸುವನು) ನಶ್ವರವಾದ ಈ ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಮನನ್ನು (ಮನ್ಮಥನನ್ನು) ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ, ಭವಾನಿಯೆನಿಸಿದ ಸಾರ್ವತ್ರೀಯ ರಮಣನೂ ಆದ ಶಿವನನ್ನು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವಾದ ಭಾಗ್ಯಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಭಕ್ತರು ಧ್ಯಾನಮಾಡುವರು ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನೇ, ನಿತ್ಯನೂ ತತ್ವದೇ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಯನ್ನಿಡದವನು, ನಿಷ್ಕಾಕೌಶಲವುಳ್ಳವನೂ ಮತ್ತು ವ್ಯಭಿಚಾರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನೂ ಎನಿಸುತ್ತಾನೆ ॥೨೧-೨೩॥

ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಶಿವಧರ್ಮವನ್ನರಿತವನು ವೇದವಿಹಿತವಾದ ಕರ್ಮ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ವೈರ್ಥವೇ ಅಲ್ಲದೇ ಅದು ವಿಶೇಷಪಾಪಪ್ರದವೂ

- ಅಶ್ವಿವೈವ್ಯದಿಕಂ ಕರ್ಮ ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಕದಾಚನ |
ಅಶ್ವಿನಾನಾಂ ವೈದಿಕೇಷು ನ ಕರ್ಮ ಸ್ವಾಧಿಕಾರತಾ ॥೨೪॥
- ಅಶ್ವಿನೋ ಯತ್ಕುಲೇ ಜಾತಸ್ತತ್ಕುಲಂ ಪುಲ್ಕಸಂ ವಿಧೇ |
ಸತ್ಯಮೇತತ್ಸತ್ಯಮೇತದುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ॥೨೫॥
- ಅಶ್ವಿನಾದ್ವೃಹ್ಮಣಾಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠಃ ಸ್ವತಃ ಪುಲ್ಕಸವಂಶಜಃ |
ಸತ್ಯಮೇತತ್ಸತ್ಯಮೇತದುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ॥೨೬॥
- ಅಶ್ವಿವಜನನಂ ವ್ಯರ್ಥಂ ಜೀವನಂ ಚ ವೃಥಾ ವಿಧೇ |
ಸತ್ಯಮೇತತ್ಸತ್ಯಮೇತದುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ॥೨೭॥
- ಅಶ್ವಿವಧಾನಾದ್ವಿಷ್ಣುಯಾಂ ಕ್ರಿಮಿಧಾವೋ ವರಂ ವಿಧೇ |
ಸತ್ಯಮೇತತ್ಸತ್ಯಮೇತದುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ॥೨೮॥
- ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಂ ಯಾತನಾದುಃಖಮಶ್ವಿನೇನ ತನುವ್ಯಯೇ |
ಕ್ರಿಮಿಧಿಯಾತನಾದುಃಖಂ ತಥಾ ನ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ವಿಧೇ ॥೨೯॥

ಗುಪ್ತದೇ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳಾದವರು ವೈದಿಕವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲೇ ಬಾರದು ಅವರಿಗೆ ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವೇ ಇಲ್ಲ ಅಯ್ಯ ವಿದಿಯೇ, ಶಿವಭಕ್ತಿರಹಿತನಾದವನು ಹುಟ್ಟಿದ ವಂಶವು ಚಂಡಾಲವಂಶವೆಂಬುದು ಸತ್ಯವು ನಾನು ಭುಜವನ್ನೆತ್ತಿ ಇದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾಧಿಸುವೆನು ||೨೪-೨೪-೨೫||

ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಶಿವಭಕ್ತಿರಹಿತನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗಿಂತಲೂ ಚಂಡಾಲ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಶಿವದ್ರೋಹಿಯು ಜನ್ಮವೇ ವ್ಯರ್ಥವು ಅವನ ಬಾಳಂತೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾದದ್ದು ಆ ಶಿವದ್ರೋಹಿಯು ಜೀವನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಮೇಧ್ಯದಲ್ಲಿನ ಕ್ರಿಮಿಜನ್ಮವು ಉತ್ತಮವಾದುದು ಇದು ಸತ್ಯ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಭುಜವೆತ್ತಿ ಇದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾರುತ್ತೇನೆ ||೨೬-೨೭-೨೮||

ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ, ಶಿವಭಕ್ತಿವಿರಹಿತನಾದವನು ಈ ಶರೀರನಾಶವಾದ ಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಯಾತನಾರೂಪವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು ಅವರಿ ಗುಂಟಾಗುವ ನರಕಯಾತನೆಗಳ ದುಃಖವು ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾಗಿ

ಅಶ್ವಿನ್ಯೋರ್ಯಾತನಾ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಬಹುಭಿಯಮಮಂದಿರೇ । ನ ತೇಷಾಂ ಗಣನಾ ಕರ್ತುಂ ಶಕ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಕಯಃ ॥೩೦॥	
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋ ವೈಶ್ಯಃ ಕೂದ್ರಶ್ಚಂಢಾಲ ಏವ ನಾ । ಶೈವೋ ಯದಿ ಭವೇದ್ಭಾಗ್ಯಾತ್ನ ಪೂಜ್ಯಃ ಸರ್ವದಾ ವಿಧೇ ॥೩೧॥	
ಸಂಸಾದನೀಯಾ ಯತ್ನೇನ ಶಿವಭಕ್ತಸ್ತಪೋಬಲಾತ್ । ಸೈವ ಭಕ್ತೀಮುಕ್ತಿದಾತ್ರೀ ಯಾ ಭಕ್ತಿಃ ಸ್ಯಾದನನ್ಯಗಾ ॥೩೨॥	
ಕಮತ್ಸಮೇಧಯಾಗಾಂತ್ಯರ್ಯಾಗೈಃ ಸರ್ವಸ್ತದಕ್ಷಿಣೈಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ॥೩೩॥	
ಕಮತ್ಸುತ್ಸಮಗೋದಾನೈರ್ಬಹುಭಿಃ ಸಾಂಗದಕ್ಷಿಣೈಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ॥೩೪॥	
ಕಮತ್ಸದಾನೈರಮಿತ್ಯರ್ವಿಧೇ ಸರ್ವಸ್ತದಕ್ಷಿಣೈಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ॥೩೫॥	

ಮೊರೆಯಲಾರದು ಯಮಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳೇಕರು ಹೊಂದಿದ ನರಕ
ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಗಣನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಪಡಬೇಡ
॥೨೯-೩೦॥

ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಕೂದ್ರ ಅಥವಾ ಚಂಢಾಲ
ಇವರಾರೇ ಆಗಲಿ, ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊದಗಿದರೆ ಅವರು ಪೂಜ್ಯರೇ
ಸರಿ ಆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿಯೇ ಸಂಸಾದಿಸಬೇಕು ಆ ಪರಶಿವನ
ಭಕ್ತಿಯೇ ಅನ್ಯಾಸಕ್ತವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಇತರ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗ
ದಿದ್ದರೆ ಅದು ಮೋಕ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ॥೩೧-೩೨॥

ಅಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಮಹಾದೇವನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಸಕಲ
ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗ, ಉತ್ತಮವಾದ ಅನೇಕ
ಗೋದಾನ, ಕುದುರೇ ದಾನ, ಸುವರ್ಣದಾನ, ಉತ್ತಮವಾದ ಕನ್ಯಾರಕ್ಷದಾನ,

ಕಮತ್ಸದಾನ್ವೈರಮಿತ್ಯೈರ್ವಿಫೇ ಸರ್ವಸ್ವದಕ್ಷಿಣೈಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಜಾರಿಣೀ	೩೫
ಕಂ ಹೇಮದಾನ್ವೈರಮಿತ್ಯೈರ್ವಿಫೇ ಸರ್ವಸ್ವದಕ್ಷಿಣೈಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಜಾರಿಣೀ	೩೬
ಕಂ ಕನ್ಯಾರತ್ನದಾನ್ವೈತ್ವ ವಿಫೇ ಸರ್ವಸ್ವದಕ್ಷಿಣೈಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಜಾರಿಣೀ	೩೭
ಕಂ ದಂತಿರತ್ನದಾನ್ವೈತ್ವ ವಿಫೇ ಸರ್ವಸ್ವದಕ್ಷಿಣೈಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಜಾರಿಣೀ	೩೮
ಕಂ ಭೂಮಿರತ್ನದಾನ್ವೈತ್ವ ವಿಫೇ ಸರ್ವಸ್ವದಕ್ಷಿಣೈಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಜಾರಿಣೀ	೩೯
ಕಮನ್ಮದಾನ್ವೈಃ ಕಂ ತೀರ್ಥೈಃ ಕಂ ತಪೋಭಿರನುತ್ತಮೈಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಜಾರಿಣೀ	೪೦
ಕಂ ಧರ್ಮೈರಮಿತ್ಯೈರನ್ಯೈರ್ಬಹುಭಿಃ ಕಂ ಮದಾದಿಭಿಃ । ಯದಿ ನ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಜಾರಿಣೀ	೪೧
ಯೇನ ದತ್ತಂ ಬಿಲ್ಲಪತ್ರಂ ಭಕ್ತ್ಯಾನನ್ಯಗಯಾ ಶಿವೇ । ಕೃತಾನಿ ತೇನ ವಿಧಿವನ್ಮಹಾದಾನಾನಿ ಕೋಟಿಕಃ	೪೨
ಯೇನ ಜಪ್ತಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಃ ಪರಃ । ತೇನ ಯಾಗಾಃ ಕೃತಾಃ ಸಾಂಗಾಃ ಸರ್ವೇ ಸರ್ವಸ್ವದಕ್ಷಿಣಾಃ	೪೩

ಶ್ರೀಷ್ಯವಾದ ಗಜದಾನ, ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂದಾನ, ಅನ್ನದಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡು
ವುದರಿಂದ ಏನುಪಾತೇ ಪ್ರಯೋಜನ ! ಅಲ್ಲದೇ ಉತ್ತಮವಾದ ತಪಸ್ಸು, ತೀರ್ಥ
ಯಾತ್ರೆ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇವೆಲ್ಲದ
ರಿಂದಲೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ || ೩೩ ೩೪ ೩೫ ೩೬ ೩೭ ೩೮-೩೯-೪೦-೪೧ ||

ಮಂಗಳಾಂಗಿಯೇ, ಶಾಸ್ತ್ರತವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲಪತ್ರ
ಯನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವುದೂ ಕೂಡ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಮಹಾದಾನ

ಯೇನ ಧ್ಯಾತೋ ಮಹಾದೇವಃ ಕ್ಷಣಂ ವಾ ಸಾವಧಾನತಃ |
ತೇನ ತಪ್ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ತಪಾಂಸಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯಹಿ ||೪೪||

ಯೇನ ಮಸ್ತಕಮಾಪಾದಂ ಕೃತಮುದ್ಘೃಳನಂ ಮುದಾ |
ತೇನ ಧರ್ಮಾಃ ಕೃತಾಃ ಸರ್ವೇ ಸರ್ವದಾ ಸಾವಧಾನತಃ ||೪೫||

ಸ ಭಾಗ್ಯವಾನ್ಸ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಾ ಸ ತಪೋನಿಧಿರುತ್ತಮಃ |
ಯೋಃನನ್ಯತರಣೋ ನಿತ್ಯಮರ್ಚಯೇತ್ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ ||೪೬||

ಸ ಕುಲೀನಃ ಸ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಾ ವಿದ್ಯಾವಾನ್ಮುಣಿಸಂಕ್ರಮಃ |
ಯೋಃನನ್ಯತರಣೋ ನಿತ್ಯಮರ್ಚಯೇತ್ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ ||೪೭||

ಸ ಸರ್ವಯೋಗನಿರತಃ ಸ ಸಮಾಧಿಯುತಃ ಸದಾ |
ಯೋಃನನ್ಯತರಣೋ ನಿತ್ಯಮರ್ಚಯೇತ್ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ ||೪೮||

ಸ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸ ಪೂಜಾತ್ಮಾ ಸ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಃ ಸ ಧರ್ಮವಿತ್ |
ಯೋಃನನ್ಯತರಣೋ ನಿತ್ಯಮರ್ಚಯೇತ್ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ ||೪೯||

ಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು ಉತ್ತಮನಾದ ಶಿವಸಂಚಾರಕರ ಮಂತ್ರವನ್ನು
ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜಪಮಾಡುವವನು ದಕ್ಷಿಣಾಸಮೇತನಾದ ಎಲ್ಲಾ ಯಾಗ
ಗಳನ್ನೂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಆಗುವುದು ||೪೩-೪೬||

ಕ್ಷಣಕಾಲವಾದರೂ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸಾವಧಾನಚಿತ್ತದಿಂದ ಧ್ಯಾನ
ಮಾಡಿದವನು ವಿವಿಧವಾದ ಎಲ್ಲಾ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು
ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡವನು
ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಆಚರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ
||೪೪-೪೫||

ಇನ್ನಾವ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಿಸದೇ, ನಿತ್ಯವೂ ಆ ಪಾರ್ವತೀರಮಣ
ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನೇ ಭಾಗ್ಯವಂತನೂ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೂ, ತಪೋ
ನಿಧಿಯೂ, ಉತ್ತಮನೂ, ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತನೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತನೂ, ಗುಣಗಳಿಗೆ
ಆಶ್ರಯನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರತನೂ, ಸಮಾಧಿಸಂಪನ್ನನೂ,

ಸ ಬುದ್ಧಿಮಾನ್ಸ ನೀತಿಜ್ಞಃ | ಸ ವಿದ್ವಾನ್ಪಂಡಿತೋತ್ತಮಃ |
 ಯೋಃನನ್ಯತರಣೋ ನಿತ್ಯಮರ್ಜಯೇತ್ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ ||೫೦||
 ಕೃತಾನಿ ಯೇನ ದಾನಾನಿ ಗ್ರಹಣೇ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯೋಃ |
 ತಸ್ಯೈವಾನನ್ಯಗಾ ಭಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರೇ ||೫೧||
 ಕೃತಾ ಯೇನಾತಿಯತ್ನೇನ ಯಾಗಾಃ ಸರ್ವಸ್ತದಕ್ಷಿಣಾಃ |
 ತಸ್ಯೈವಾನನ್ಯಗಾ ಭಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರೇ ||೫೨||
 ಯೇ ಸಂತತಂ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ದಗ್ಧಸಂಸಾರವಾಸನಾಃ |
 ತೇಷಾಮನನ್ಯಗಾ ಶುದ್ಧಾ ಶಿವೇ ಭಕ್ತಿಃ ಪ್ರಜಾಯತೇ ||೫೩||
 ಪುರಾ ಗೋಕರ್ಣಮಾಶ್ರತ್ಯ ಕುಂಭಯೋನಿಸ್ತಪೋನಿಧಿಃ |
 ಶಿವಧ್ಯಾನರತೋ ಭೂತ್ವಾ ತಪಸ್ತೇವೇತಿದುಷ್ಕರಂ ||೫೪||
 ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳಿತಸರ್ವಾಂಗಸ್ತಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಿತಮಸ್ತಕಃ |
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಭರಣೋ ಜಟಾಮಂಡಲಮುಂಡಿತಃ ||೫೫||

ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಪವಿತ್ರಾಂತರಂಗವುಳ್ಳವನೂ, ತತ್ತ್ವವನ್ನರಿತವನೂ, ಧರ್ಮಜ್ಞನೂ,
 ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ, ನೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದವನೂ, ವಿದ್ವಾಂಸನೂ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತೋ
 ತ್ತಮನೂ ಎನಿಸುವನು ||೪೬ ೪೭ ೪೮ ೪೯ ೫೦||

ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯರ ಗ್ರಹಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾದಾನಮಾಡಿದವನೂ,
 ವಿಶೇಷ ನಿಯಮದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಾಯುಕ್ತವಾದ ಯಾಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಡೆಸಿದವನೂ,
 ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೇ ಆ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು
 ||೫೧ ೫೨||

ಈ ಸಂಸಾರ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಾಸನೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿಕೊಂಡವರಿಗೇ
 ಪರಿಶವನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವೂ ಶುದ್ಧವೂ ಆದ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಹಿಂದೆ ಒಂದು
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಪೋನಿಧಿಯಾದ ಆಗಸ್ಟ್ಯಮುನಿಯು ಗೋಕರ್ಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವಧ್ಯಾನ
 ತಪ್ಪರನಾಗಿ ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದನು ||೫೩-೫೪||

ಸಮಸ್ತ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಸ್ತಿಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಬಡೆಗಳ

ಸ ದದರ್ಶ ದ್ವಿಜಂ ತತ್ರ ಭಸ್ಕೋದ್ಭೂತವಿಗ್ರಹಂ ।
ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಭರಣಂ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಂ ॥೫೬॥

ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಶೀವ ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸ ನಿರಿದಿಷ್ಟವಿಪ್ಸರಃ ।
ಕುಕವಿಪ್ಸರಸಂವಿಪ್ಸಂ ವಿಶಿಷ್ಟಂ ಪ್ರಣನಾಮ ಚ ॥೫೭॥

ಅಗಸ್ತ್ಯಂ ಪ್ರಣತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ ವಿಪ್ರಃ ಸತ್ತರಂ ವಿಧೇ ।
ಸಮ್ಯಕ್ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೇತ್ಯತ್ಯ ಪ್ರಣನಾಮ ಪುನಃ ಪುನಃ ॥೫೮॥

ತತಃ ಸಮುಪವಿಪ್ಸಂ ತಂ ಕುಂಭಯೋನಿಂ ಮಹಾಮುನಿಂ ।
ಸಂಪೂಜ್ಯಾಘ್ನಾದಿಭಿಃ ಸಮ್ಯಗುಪಾಜ ಸ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ॥೫೯॥

॥ ದ್ವಿಜ ಉವಾಚ ॥

ಕುಂಭಯೋನೇ ಕೃತಾರ್ಥೋಽಸ್ಮಿ ತವ ಸಾದಾಬ್ಧದರ್ಶನಾತ್ ।
ಭವತಃ ಶಿವಭಕ್ತಿಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ದುರ್ಲಭಂ ಮಮ ॥೬೦॥

ಸಮೂಹದಿಂದಲೂ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿದ್ದ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯು ತನ್ನಂತೆಯೇ
ಭಕ್ತರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಿಂದಲಂಕೃತನಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು
ಕಂಡನು ॥೫೫ ೫೬॥

ಹಾಗೆ ಶೈವಧರ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಕ್ಕಂತ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ
ಗೊತ್ತಾದ ಒಂದು ದರ್ಭೆಯ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಆತನಿಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು ಆಯ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಹೀಗೆ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ತನಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ (ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಗೆ) ತಾನೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು
॥೫೭ ೫೮॥

ಹೀಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಾಮುನಿಯನ್ನು ಆರ್ಘ್ಯ,
ಪಾಡ್ಯ, ಆಚಮನಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಎಡ್ಡುಗಿಡು
ಕೊಂಡನು ॥೫೯॥

“ಓ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯೇ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ಈಗ
ನಾನು ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿರುವೆನು ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೇಸರರಾದ ನಿಮ್ಮ

ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣಕಾಲೋಚಯಂ ಶ್ರಾದ್ಧಕಾಲೋಚಯಮೇವ ಹಿ ।
ಯತೋದ್ಯ ಶಿವಭಕ್ತಸ್ಯ ಸಂಗಮೋಭೂನ್ಮದಾಶ್ರಮೇ ॥೬೦॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಪಿತೃತ್ವಪ್ರಾರ್ಥಂ ಚಕಾರ ಶ್ರಾದ್ಧಮಾದರಾತ್ ।
ತತಃ ಪರಮುವಾಚಾಯಂ ವದ ಧರ್ಮಾನಿತಿ ದ್ವಿಜಃ ॥೬೧॥

॥ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಶಿವಭಕ್ತೋಽಸಿ ಧರ್ಮಜ್ಞಃ ಕೃತಾರ್ಥೋಽಸಿ ಶಿವವ್ರತ ।
ಧರ್ಮಃ ಸರ್ವೋಽಸಿ ವಿಜ್ಞಾತಸ್ತಯಾ ನಾತ್ರ ತು ಸಂಕಯಃ ॥೬೨॥
ಶ್ವದಾಜ್ಞಯಾ ಕಾಶ್ವದ್ಯಷ್ಟಾನ್ವಥಾಪಿ ಮುನಿಸತ್ತಮ ।
ದ್ವಿಜಧರ್ಮಾನಹಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ ತೃಣು ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ॥೬೪॥

ಸಂದರ್ಶನವು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ದುರ್ಲಭವು ತಮ್ಮಂತಹ ಕೈವಲ್ಯೇಷ್ಟರ ಸಂದರ್ಶನವು ಈಗತಾನೇ ನನ್ನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಾದುದರಿಂದ ಇದೇ ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣಕಾಲ ಮತ್ತು ಶ್ರಾದ್ಧಕಾಲವೂ ಆಗಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾದ ಈ ಕಾಲವೇ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾದುದು” ॥೬೦-೬೧॥

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೀಗೆ ನುಡಿದು ತನ್ನ ಪಿತೃದೇವತೆಗಳ ಕೃಪಿಗೋಸ್ಕರ ಆದರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಕೈವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ಆಗ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಾಮುನಿಯು ಜಿಜ್ಞಾಸುವಾದ ಆ ವಿಪ್ರನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಶಿವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸತೊಡಗಿದನು ॥೬೨॥

ಸಾಧುವಾದ ಸದಾಶಿವಭಕ್ತನೇ! ನೀನು ಸರ್ವಜ್ಞನೂ ಕೃತಾರ್ಥನೂ ಆಗಿರುವೆ ಶಿವಸಂಬಂಧವಾದ ವ್ರತಗಳಲ್ಲೇ ನಿರತನಾಗಿರುವ ಮಹಾತ್ಮನೇ, ನಿನಗೆ ವಸ್ತುತಃ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳೂ ತಿಳಿದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಆದರೂ ನೀನು ಅವ್ಯಹೆಯಿಂದ ಕಾಶ್ವಗಲಿ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವಾದ ದ್ವಿಜನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಈಗ ನಾನು ಬೋಧಿಸುವೆನು ಆದರದಿಂದ ಲಾಲಿಸುವನಾಗು ದ್ವಿಜನಾಧವನು ಬೆಳಗಿನ

ಉತ್ಥಾಯ ಪಕ್ಷಿಮೇ ಯಾಮೇ ಕೃತ್ವಾ ಕೌಟಾದಿಕಂ ತತಃ |
ಸ್ನಾನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಸಂನಿಧೌ ||೬೫||

ಪರಿಧಾಯ ತತೋ ವಸ್ತ್ರಮುದ್ಘೃತ್ಯಾಂಗಾನಿ ಭಸ್ಮನಾ |
ಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣಂ ಕಾರ್ಯಂ ತತೋ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ||೬೬||

ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾರ್ಯ ತತೋ ಯತ್ನಾದ್ವೇವೇ ಜಪ್ಯಾ ತತಃ ಪರಂ |
ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಕಾರ್ಯಂ ತತೋ ಬಿಲ್ವಾದಿಸಾಧನೈಃ ||೬೭||

ಜಪನೀಯಸ್ತತಃ ಸಮ್ಯಕ್ ಕ್ರೌತಃ ಶಿವಪಡಕ್ಷರಃ |
ತತೋ ರುದ್ರಜಪಃ ಕಾರ್ಯಃ ಶಿವಧ್ಯಾನಪುರಃಸರಂ ||೬೮||

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಾನ್ತತಃ ಕಾರ್ಯಾ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
ಪೂಜಾನಿವೇದನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಶಂಕರಾಯ ತತಃ ಪರಂ ||೬೯||

ಹಿಂದಿನ ಜಾನವಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಉಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕೌಟಾದಿಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಶಿವಲಿಂಗದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯಮದಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು ||೬೩-
೬೪-೬೫||

ಆಮೇಲೆ ಶುಭ್ರವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ವಿಭೂತಿಲೇಪನ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನಂತರ ಭಸ್ಮಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣ
ಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ನಿಯಮದಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಗಾಯತ್ರೀ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಲ್ವದಳ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಅನಂತರ ಶ್ರುತಿಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು
ಪವಿತ್ರವಾದ ಶಿವಪಡಕ್ಷರಮಂತ್ರ ಪುರಸ್ಕರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದಾದಮೇಲೆ ಶಿವ
ಧ್ಯಾನಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ರುದ್ರಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಾರಾಯಣಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ
ಪರಶಿವನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು. ಕಾನು
ಪೂಜೆಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಿವೇದನಮಾಡಬೇಕು," ಎಂಬುದಾಗಿ
ಅಗತ್ಯರು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದರು ||೬೬-೬೭-೬೮ ೬೯||

|| ವಿಷ್ಣುರೂಪಾಚ ||

ಇತ್ಯಗಸ್ತ್ಯವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪ್ರಣಿಪತ್ಯ ಮುನಿಂ ದ್ವಿಜಃ |

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಯಾರವಿಧಿಂ ಬ್ರೂಹೀತಿ ಚಾಬ್ರವೀತ್ ||೨೦||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಿಧಿಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ ಶ್ವಣು ಸಮ್ಯಗ್ವಿಜ್ಞಾತೃತಮ |

ನಮಸ್ಯಾರವಿಧಿಂ ಚಾತ್ರ ವಕ್ಷ್ಯೇ ವೈದಿಕಮಾರ್ಗತಃ ||೨೧||

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಪ್ರಕಾರಸ್ತು ದ್ವಿವಿಧೋ ವೇದಸಂಮತಃ |

ಸನ್ಯಾಪಸವ್ಯಃ ಸವ್ಯಶ್ಚ ತತ್ರಾದ್ಯ ವಿಧಿರುಚ್ಯತೇ ||೨೨||

ವೃಷಂ ಚಂದಂ ವೃಷಂ ಜೈವ ಸೋಮಸೂತ್ರಂ ಪುನರ್ವೃಷಂ |

ಚಂದಂ ಚ ಸೋಮಸೂತ್ರಂ ಚ ಪುನಶ್ಚಂದಂ ಪುನರ್ವೃಷಂ ||೨೩||

ಏತಪ್ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೋಕ್ತಾನಿ ಸ್ಥಾನಾನಿ ನವ ಸತ್ತಮ |

ನ ತಾನ್ಯುಲ್ಲಂಘನೀಯಾನಿ ವೇದಮಾರ್ಗರತ್ನದ್ವಿಜೈಃ ||೨೪||

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮತ್ತೆ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮತ್ತು ನಮಸ್ಕಾರ ಇವುಗಳ ನ್ನಾಚರಿಸುವ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪುನಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ನುಡಿದರು ||೨೦||

“ ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠನೇ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮತ್ತು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವ ವಿಧಿಯನ್ನು ನಾನು ವೈದಿಕಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು ವೇದಸಂಮತವಾದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಿಧಿಯು ಸವ್ಯ, (ಬಲ) ಅಪಸವ್ಯ (ಎಡಮುಖವಾಗಿ) ಎಂದು ಎರಡು ಬಗೆಯಲ್ಲಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸವ್ಯ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು ||೨೧ ೨೨||

ವೃಷ, ಚಂದ, ವೃಷ, ಸೋಮಸೂತ್ರ, ಪುನಃ ವೃಷ, ಚಂದ, ಸೋಮ ಸೂತ್ರ, ಪುನಃ ಚಂದ ಮತ್ತು ವೃಷ ಈ ಒಂಬತ್ತು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಛಾಡುವುದು ಉಚಿತವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ವೇದಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾ

ಪ್ರಾಗ್ಜ್ಞಾರಂ ದೇವದೇವಸ್ಯ ವೃಷಸ್ಥಾನಂ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಂ ।
 ವೃಷಸ್ಯ ತು ಮುಖಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಶಿವಾಭಿಮುಖಮುತ್ತಮಂ ॥೨೩॥
 ದೇವಸ್ಯ ನೈಋತಂ ಸ್ಥಾನಂ ಚಂಡಸ್ಥಾನಂ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಂ ।
 ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖೇ ಲಿಂಗೇ ಸ್ಥಾನಮೇತದುದೀರಿತಂ ॥೨೪॥
 ಪ್ರಾಣ್ಯುಖೇ ಶಿವಲಿಂಗೇ ತು ಚಂಡಸ್ಥಾನಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ।
 ಈಶಾನಭಾಗೇ ವಿಜ್ಞೇಯಮನ್ಯತ್ರ ತು ನ ಸರ್ವಥಾ ॥೨೫॥
 ಮಹೇಶಸ್ಯೋತ್ತರಂ ಸ್ಥಾನಂ ಸೋಮಸೂತ್ರಸ್ಥಲಂ ಸ್ಪೃತಂ ।
 ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖಲಿಂಗೇ ತು ನಿಯಮೋಽಯಂ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ ॥೨೬॥
 ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖೇ ಲಿಂಗೇ ಸೋಮಸೂತ್ರಂ ಶಿವಸ್ಯ ತು ।
 ಪೂರ್ವಸ್ಥಾನಂ ತು ವಿಜ್ಞೇಯಮನ್ಯತ್ರ ತು ನ ಸರ್ವಥಾ ॥೨೭॥

ದನರು ಅದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬಾರದು ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು
 ಕೇಳು ॥೨೩-೨೪॥

ದೇವದೇವನಾದ ಆ ಮಹಾದೇವನ ದೇವಾಲಯದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪೂರ್ವ
 ದ್ವಾರವು ವೃಷಸ್ಥಾನವೆನಿಸುವುದು ವೃಷಭದ ಮುಖವು ಶಿವನಿಗೆ ಅಭಿಮುಖ
 ವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಉತ್ತಮವೆನಿಸುವುದು ದೇವನಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ನೈರುತ್ಯದಿಕ್ಕು
 ಚಂಡಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು ಶಿವಲಿಂಗವು ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಭಿಮುಖ
 ವಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ದಿಕ್ಕು ಚಂಡಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ॥೨೫ ೨೬॥

ಶಿವಲಿಂಗವು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಗ ಈಶಾನ್ಯಭಾಗವು
 ಚಂಡಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು ನೈಋತ್ಯ ಮತ್ತು ಈಶಾನ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತಾವುದೂ ಚಂಡಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಮಹೇಶ್ವರನ ಉತ್ತರ
 ಭಾಗವು ಸೋಮಸೂತ್ರಸ್ಥಳವೆಂದು ಉತ್ತವಾಗಿದೆ ಶಿವಲಿಂಗವೂ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ
 ಅಭಿಮುಖವಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ನಿಯಮವು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ॥೨೭-೨೮॥

ಶಿವಲಿಂಗವು ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿದ್ದಾಗ ಶಿವನಿಗೆ ಪೂರ್ವಸ್ಥಾನವು
 ಸೋಮಸೂತ್ರಸ್ಥಳವೆಂದು ತಿಳಿಯದೇಕು ಇತರ ಕಡೆ ಆ ಸೋಮಸೂತ್ರಪ್ರದೇಶ

ಶ್ರೀಣ್ಣೀತಾನಿ ಸ್ಥಲಾನ್ಮೀನ ನವಸ್ಥಾನಾನಿ ಸತ್ತಮಂ ।

ಏತೇಷ್ಟೇನ ತ್ರಿರಾವೃತ್ಯಾ ನವಸ್ಥಾನಪ್ರಕಲ್ಪನಂ ॥೮೦॥

ತೇಷ್ಟೈಶ್ಚೈಕಮಾವೃತ್ಯಾ ಶಾನ್ಯೇನಾತ್ರ ಪುನಃ ಪುನಃ ।

ಯತ್ನೇನಾವರ್ತನೀಯಾನಿ ನವತಾಂ ಯಾಂತಿ ನಾನ್ಯತಃ ॥೮೧॥

ಉಪವಿತ್ಯ ವೃಷಸ್ಥಾನೇ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ।

ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟೋ ಮೌನೀ ಚಂಡಸ್ಥಾನಂ ವ್ರಜೇತ್ತತಃ ॥೮೨॥

ಪುನರ್ವೃಷೇಕಮಾಗತ್ಯ ಸೋಮಸೂತ್ರಂ ವ್ರಜೇತ್ತತಃ ।

ಪುನರ್ವೃಷೇಕಮಾಗತ್ಯ ಚಂಡಸ್ಥಾನಂ ವ್ರಜೇತ್ತತಃ ॥೮೩॥

ತತೋ ವೃಷೇಕಮಪ್ರಾಪ್ಯ ಸೋಮಸೂತ್ರಂ ವ್ರಜೇದ್ವಿಜಃ ।

ಸೋಮಸೂತ್ರಮನುಲ್ಲಂಘ್ಯ ಚಂಡಸ್ಥಾನಾದ್ವೃಷಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥೮೪॥

ಸ್ಥಾನಾನ್ಮೀನಂ ಸಮಾವೃತ್ಯ ವೃಷಭೇಕಂ ಪುನರ್ಯದಾ ।

ಪ್ರಾಪ್ತುಯಾನ್ಮಿ ಯತೋ ಭೂತ್ಯಾ ತದೇಕಃ ಸ್ವಾಪ್ತ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ॥೮೫॥

ವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ, ಈ ಮೂರು ಪ್ರದೇಶಗಳೇ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೂರುಬಾರಿ
ಅವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಒಂಬತ್ತುಸ್ಥಾನಗಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ॥೮೦-೮೦॥

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವೃತ್ತಿಮಾಡುವುದರಿಂದ
ಪುನಃ ಪುನಃ ೮ ಅವೃತ್ತಿಯು ಒಂಬತ್ತಾಗುವುದು ಅದರ ಕ್ರಮವೇನೆಂದರೆ ಮೊದಲು
ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವೃಷಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ, ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ
ಮೌನದಿಂದ ಚಂಡಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ॥೮೧ ೮೨॥

ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುನಃ ವೃಷಭೇಶ್ವರನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೋಮಸೂತ್ರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ಹೋಗಬೇಕು ಅಮೇಲೆ ವೃಷಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅನಂತರ ಚಂಡಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗ
ಬೇಕು ಅದಾದಮೇಲೆ ವೃಷೇಕನನ್ನು ಹೊಂದದೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದವನು ಸೋಮ
ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಸೋಮಸೂತ್ರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮೀರದೇ ಚಂಡ
ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ವೃಷಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ॥೮೩ ೮೪॥

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ವೃಷಭೇಶ್ವರನ
ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದಾದರೆ ಅಗ ನಿಯಮದಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿದ ಹಾಗಾ

ಸನ್ಯಾಸಸನ್ಯಾಸೋಽಸ್ಮಿನ್ನೈವಿಕೇ ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೀ |
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಿಧಿಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ ಜಾಬಾಲ್ಪರಯಮೇವ ಹಿ ||೮೬||
 ಏವ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಕಾರ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ತಂಕರಾಲಯೇ |
 ಯದ್ಯತ್ರ ಮೋಹಾದ್ಯಕ್ಯಾಸತ್ಯದಾ ಸ್ಯಾದನ್ಯಥಾ ಧ್ರುವಂ ||೮೭||
 ದಿನಾಸಂಧ್ಯಾಸು ಕರ್ತವ್ಯಮೇವಮೇವ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ |
 ಇದಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ನಿತ್ಯಂ ದ್ವಿಜಮಾತ್ರಸ್ಯ ಸತ್ಯಮು ||೮೮||
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣತ್ರಯಂ ಕಾರ್ಯಮೇವಂ ಪಂಚದಶಾಭವಾ |
 ಅಪೌ ದ್ವಾದಶ ವಾ ಕಾರ್ಯಾಣ್ಯಧಿಕಾನ್ಯಪಿ ಶಕ್ತಿತಃ ||೮೯||
 ಸನ್ಯಂ ಸನ್ಯೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ತದಪಿ ಶ್ರುತಿಚೋದಿತಂ |
 ತದಪಿ ದ್ವಿಜಮಾತ್ರಸ್ಯ ನಿತ್ಯಮೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ||೯೦||
 ಶಕ್ತ್ಯಸ್ತು ಸರ್ವದಾ ಕಾರ್ಯಂ ಸನ್ಯಾಸವ್ಯಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ |
 ಇದಂ ಕಾರ್ಯಂ ಪ್ರದೋಷೇಷು ಶಕ್ತಿಹೀನೈರಪಿ ದ್ವಿಜ ||೯೧||

ಯಿತು ಸನ್ಯ ಮುತ್ತು ಅಪಸನ್ಯರೂಪವಾದ ಈ ಒಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯೇ ವೈದಿಕವಾದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯೆಂದು ಹಾಬಾಲಮುನಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯವೂ ಶಂಕರನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಒಂದುನೇಳೆ ಈ ವಿಧಿಯು ಅಷ್ಟಾನಂದಿಂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೆ ಆದರಿಂದ ವಿಪರೀತವಾದ (ವಿರುದ್ಧ ವಾದ) ಫಲವುಂಟಾಗುವುದು ||೮೫ ೮೬ ೮೭||

ಹಗಲು ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮೂರು, ಐದು, ಎಂಟು, ಹತ್ತು, ಹನ್ನೆರಡು, ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಈರೀತಿ ಅವನ ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ಸನ್ಯಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಬಲಭಾಗದಿಂದಲೇ ಮಾಡಬೇಕು ವೇದ ವಿಹಿತವಾದ ಈ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೮೮ ೮೯-೯೦||

ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸನ್ಯಾಸವ್ಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಶಕ್ತಿಹೀನರಾಗಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

ಸವ್ಯಾಸವ್ಯನಿಧಾನೇನ ಪ್ರದೋಷೇ ಕಂಕರಾಲಯೇ ।
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಪ್ರಯಂ ನಾಹಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ನಿಯಮಾದ್ವಿಜೈಃ ॥೯೨॥
 ಶಿವಾಲಯೇಷು ಯಃ ಕುರ್ವಾತ್ಸವ್ಯಾಸವ್ಯಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ।
 ಸ ಫಲಂ ನಾಜಪೇಯಸ್ಯ ಸಂಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಪದೇ ಪದೇ ॥೯೩॥
 ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟ್ಟಿರೇವ ಶಿವಧ್ಯಾನಪುರಸ್ಕರಂ ।
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಸದಾ ಕಾರ್ಯಂ ಮಹಾದೇವಾಲಯೇ ದ್ವಿಜ ॥೯೪॥
 ಅಷ್ಟಾಂಗಸಹಿತಃ ಕಾರ್ಯಃ ಪ್ರಣಾಮಃ ಪಾರ್ವತೀಪತೇಃ ।
 ಸರ್ವಕಾಲೇಷು ಯತ್ನೇನ ಶಿವಧ್ಯಾನಪುರಸ್ಕರಂ ॥೯೫॥
 ಜಾನುಬಾಹುಶಿರೋವಕ್ಷ್ಯ ಗಂಡಾನಾಮಪ್ಯಕಂ ಯದಾ ।
 ದಂಡವತ್ಪ್ರಣತಾಸಕ್ರಂ ತದಷ್ಟಾಂಗನತಿರ್ಭವೇತ್ ॥೯೬॥
 ಏಕದಷ್ಟಾಂಗಸಂಯುಕ್ತಾಃ ಪ್ರಣಾಮಾಃ ಪಾರ್ವತೀಪತೇಃ ।
 ಏಕಾದಶಾಫವಾಷ್ಟೈಃ ನಾ ನಾಶೋ ನ್ಯೂನಾಃ ಕದಾಚನ ॥೯೭॥

ದ್ವಿಜರೆನಿಸಿದವರು ನಿಯಮದಿಂದ ಪ್ರದೋಷವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದಿನವೂ ಕಂಕರನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನಾದರೂ ತಪ್ಪದೇ ಮಾಡಬೇಕು ॥೯೧-೯೨॥

ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸವ್ಯಾಸವ್ಯರೂಪವಾದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವವನು ಪದೇ ಪದೇ ನಾಜಪೇಯಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಶಿವಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಮಹಾದೇವನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಬೇಕು ॥೯೩-೯೪॥

ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಯಮದಿಂದ ಆ ಪಾರ್ವತೀರಮಣಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಮಾಡಬೇಕು ಎರಡು ಮಂಡಿಗಳು, ಎರಡು ತೋಳುಗಳು, ತಲೆ, ಎದೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಗಂಡಸ್ಕಳಗಳು ಈ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳು ದಂಡಧಂತೆ ನೆಲದಮೇಲೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವಾಗ ಭೂಪುರ್ವಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವೆನಿಸುವುದು ॥೯೫-೯೬॥

ಈ ಅಷ್ಟಾಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ಆ ಪಾರ್ವತೀರಮಣಿಗೆ ಎಂಟು ಅಥವಾ ಹನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ

ಏಕವಿಂಶತಿ ಕರ್ತವ್ಯಾಃ ಪ್ರಜಾಮಾಃ ಪಾರ್ವತೀಪತೇಃ |
 ಪ್ರಯತ್ನೇನಾನ್ತಹಂ ಕಾರ್ಯಂ ಸಾವಧಾನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೈಃ ||೯೮||
 ಯಃ ಸಾಕ್ಷಾಂಗಂ ಮಹಾದೇವಂ ನ ನಮೋತ್ಸವಧಾನತಃ |
 ಸ ದಗ್ಧಾಂಗ ಇತಿ ಜ್ಞೇಯಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ ||೯೯||
 ಪ್ರಾತಃ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ದಶ ಕಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಃ |
 ಮಧ್ಯಾಹ್ನೇತು ದ್ವಾದಶೈಕಾದಶ ಸಾಯಾಹ್ನಿ ಸಾದರಂ ||೧೦೦||
 ಅನುದ್ಯೋತದೇಹೇನ ಮಹಾದೇವಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ |
 ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಕದಾಚನ ||೧೦೧||
 ಸೋಮಸೂತ್ರಮನುಶ್ಲಂಘ್ಯ ಗರ್ಭೇ ಕಾರ್ಯಾಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಃ |
 ವೃಷೋ ಯದಿ ಭವೇದ್ಗರ್ಭೇ ಸೋ ಚೇತ್ತತ್ರ ನ ಸರ್ಮಥಾ ||೧೦೨||

ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲೇಬಾರದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಿತ್ಯವೂ ಸಾವಧಾನಚಿತ್ತದಿಂದ
 ಪಾರ್ವತೀರಮಣನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲೇ
 ಬೇಕು ||೯೭-೯೮||

ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಾವಧಾನಚಿತ್ತದಿಂದ
 ಮಾಡದಿರುವವನು ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಸುಟ್ಟ ಶರೀರವುಳ್ಳವನೆಂತಲೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು
 ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಹತ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
 ಮಾಡಬೇಕು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು
 ಮತ್ತು ಹನ್ನೊಂದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಅದರದಿಂದ ಮಾಡಲೇ
 ಬೇಕು ||೯೯-೧೦೦||

ಮೈಗೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಎಂದಿಗೂ ಆ ಮಹಾದೇವನ
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲೇಬಾರದು ಗರ್ಭಗೃಹದಲ್ಲಿ ವ್ಯಸಸ್ಥಾನವಿದ್ದರೆ
 ಸೋಮಸೂತ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ದಾಟದೇ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಬೇಕು ಸೋಮ
 ಸೂತ್ರವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದಾಟಬಾರದು ||೧೦೧ ೧೦೨||

ಸೋಮಸೂತ್ರಮನುಜ್ಞಂಘ್ರಂ ಗರ್ಭೇ ಸ ವೃಷಭೇಪಿಚ |
 ವಿಹಿತಂ ವಾಸ್ತವಿಹಿತಂ ಸೋಮಸೂತ್ರಂ ನ ಲಂಘಯೇತ್ ||೧೦೩||
 ಬಹಿಶ್ಚಾಪಿ ಹಿತಂ ಸೂತ್ರಮುಜ್ಞಂಘ್ರಂ ನೈವ ಸರ್ವಥಾ |
 ಮೋಹಾದಪಿ ಹಿತಂ ಸೂತ್ರಂ ಉಜ್ಞಂಘ್ರಾಪ್ಯೋತಿ ಯಾತನಾಃ ||೧೦೪||
 ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖೈಃ ಕಾರ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ |
 ಪ್ರಾಚ್ಯುಪೇನಾಥವಾ ಕಾರ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ||೧೦೫||
 ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖೈರ್ವಾಪಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ |
 ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖೈರ್ಮರ್ತ್ಯೈರ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ||೧೦೬||
 ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ತದ್ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಮುನಿಪುಂಗವಂ |
 ಶಿವಪೂಜಾಸಾಧನಾನಿ ವದೇತ್ಸಾಹ ದ್ವಿಹೋತ್ರಮಃ ||೧೦೭||

ಗರ್ಭಗೃಹವು ವೃಷಭಸ್ಥಾನಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಸೋಮಸೂತ್ರವನ್ನು
 ದಾಟದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ವಿಹಿತವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಅವಿಹಿತವಾಗಿರಲಿ ಸೋಮ
 ಸೂತ್ರವನ್ನಂತೂ ಮೀರಿ ಹೋಗಬಾರದು ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲೂ ಆ ಸೋಮ
 ಸೂತ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆ ಸೋಮ
 ಸೂತ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಅನೇಕ ನರಕಯಾತನೆಗಳನ್ನು
 ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ||೧೦೩-೧೦೪||

ಆ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಉತ್ತರ, ಪೂರ್ವ ಅಥವಾ ಪಶ್ಚಿಮ
 ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗಿದುರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ
 ಕುಳಿತು ಎಂದಿಗೂ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಲೇಬಾರದು ಎಂದು ಆಗಸ್ತ್ಯರು
 ಶಿವಪೂಜಾವಿಧಿಯನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು ||೧೦೫-೧೦೬||

ಆಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಮುನಿಪುಂಗವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ
 ನಮಸ್ಕರಮಾಡಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ಶಿವಪೂಜಾಸಾಧನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸ
 ಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು ಆಗ ಆಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಹೀಗೆಂದು
 ನುಡಿದನು ||೧೦೬-೧೦೭||

|| ಅಗ್ರಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಶಿವಪೂಜಾಸಾಧನಾನಿ ಸಮಾಸೇನ ವದಾಮ್ಯಹಂ ।
 ತೃಣುಷ್ಣೈತಾನಿ ವಿಶ್ರೇಂದ್ರ ಜಾಬಾಲೋಕ್ತಾನಿ ಯತ್ನತಃ ॥೧೦೮॥
 ವಜ್ರೇಽಧಿಕಾರಿಣಂ ಜಾತ್ರ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನೇ ।
 ಯತ್ಪೂಜಯಾ ಮಹಾದೇವಸ್ತುಪ್ನೋ ಮುಕ್ತಿಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ॥೧೦೯॥
 ಅನುದ್ಧೃಳಿತದೇಹೇನ ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।
 ಅನುದ್ಧೃಳಿತದೇಹಸ್ಯ ನಾಧಿಕಾರಃ ಶಿವಾರ್ಚನೇ ॥೧೧೦॥
 ರುದ್ರಾಕ್ಷರಹಿತಾಂಗೇನ ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।
 ರುದ್ರಾಕ್ಷರಹಿತಾನಾಂ ಹಿ ನಾಧಿಕಾರಃ ಶಿವಾರ್ಚನೇ ॥೧೧೧॥
 ಭಸ್ಮೋದ್ಧೃಳಿತಸರ್ವಾಂಗೈಸ್ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಿತಮಸ್ತಕೈಃ ।
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಭರಣೈಃ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಂಕರಾರ್ಚನಂ ॥೧೧೨॥

ಅಯ್ಯ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮನೇ, ಶಿವಪೂಜಾಸಲಕರಣಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಹೇಳುವೆನು ಜಾಬಾಲಮುನಿಯಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆ ಪೂಜಾ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಕೇಳುವನಾಗು ಅಲ್ಲದೇ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾರಿಂಟಾದನ್ನೂ, ಹಾಗೆ ಪೂಜಾ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಶಿವನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವನೋ ಅಂತಹವನ ಸ್ವರೂಪನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಲಾಲಿಸು ॥೧೦೮ ೧೦೯॥

ಭಸ್ಮಲೇಪನ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವೇ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷರಹಿತರಾದವರು ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬಾರದು ॥೧೧೦ ೧೧೧॥

ಸಕಲ ಅವಯವಗಳಿಗೂ ಭಸ್ಮಲೇಪನ, ಹಣಿಗೆ ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣ, ಕೊರಳಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೇ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡ ಬೇಕು ತೋರಿಸಿದ ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ರುದ್ರಮಂತ್ರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಂಕರನಿಗೆ

ಅಭಿಷೇಕೋ ರುದ್ರಮಂತ್ರೈಃ ಕರ್ತವ್ಯಃ ಕೋಫಿತೋದಕ್ಯೈಃ |
 ತತೋ ದೇಯಂ ವಸ್ತ್ರಯುಗ್ಮಮುಪವೀತದ್ವಯಂ ತಥಾ ||೧೦೩||
 ವಸ್ತ್ರೋಪವೀತಾಥಾನೇ ತು ಬಿಲ್ವಪತ್ರದ್ವಯದ್ವಯಂ |
 ತತಃ ಪರಂ ಪೂಜನೀಯೋ ವಿಭೂತ್ಯಾ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ||೧೦೪||
 ತತೋ ಬಿಲ್ವದಲ್ಯೈಃ ಕುಡ್ಭೈರಚ್ಛಿದ್ರೈಃ ಕೋಮಲೈರ್ನವೈಃ |
 ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಲಿಂಗರೂಪೀ ಸದಾಶಿವಃ ||೧೦೫||
 ತುಷ್ಪೈಃ ಪರ್ಯುಷಿತೈಃ ಸ್ಪಿದ್ರೈರ್ಯಾದೃಶೈಸ್ತಾದೃಶೈರಪಿ |
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರೈರ್ಮಹಾದೇವಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೧೦೬||
 ರತ್ನವದ್ವಿಲ್ವಪತ್ರಾಣಿ ಸಂಗೃಹ್ಯ ದ್ವಿಜಪುಂಗವಾಃ |
 ಪೂಜಯಂತಿ ಮಹಾದೇವಂ ನೇದಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕಾಃ ||೧೦೭||
 ಜೂರ್ಣೇಶ್ವತಾನ್ಯಪಿ ಪ್ರಾಹ್ಣಾಃ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಣಿ ವೈದಿಕಾಃ |
 ಸಂಪಾದ್ಯ ಪೂಜಯಂತೀಶಂ ನವಾಲಾಭೇ ವಿಚಕ್ಷಣಾಃ ||೧೦೮||

ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕು ಅಭಿಷೇಕವಾದನಂತರ ಒಂದುಜೊತೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ
 ಯಜ್ಞೋಪವೀತಗಳನ್ನೂ ಶಿವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು ||೧೦೩-೧೦೬||

ವಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞೋಪವೀತಗಳು ದೊರೆಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ಬಿಲ್ವ
 ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಬದಲು ಪೂಜೆಮಾಡಬಹುದು ಅನಂತರ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು
 ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ರೇಪಮಾಡಬೇಕು ಅಮೇಲೆ ಕುಂಡಾಗದೇ ಮೃದುವಾಗಿಯೂ
 ಹೊಸದಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ
 ರುವ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೧೦೪ ೧೦೫||

ಒಣಗಿರಲಿ, ದೂಷಿತವಾಗಿರಲಿ, ಚೂರಾಗಿರಲಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ಅಂತಹ
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಗಳಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬಹುದು ವೈದಿಕ
 ಮಾರ್ಗನಿರತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠರು ರತ್ನದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಿಲ್ವದಳ
 ಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ ||೧೦೬
 ೧೦೭||

ವಿವೇಕಿಗಳಾದ ವೈದಿಕರು ಹೊಸ ಬಿಲ್ವದಳಗಳು ದೊರೆಯದಿದ್ದಾಗ ಪುಡಿ
 ಘೂಗಿರುವ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಗಳನ್ನೇ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆ

ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಚನೇನ್ನೈವ ಸಾಂಗಂ ಶಂಕರಪೂಜನಂ ।
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಂ ವಿನಾ ಪೂಜಾ ನ ಸಾಂಗಾ ಪಾರ್ಶ್ವತೀಪತೇಃ ॥೧೧೯॥
 ಛಾಪದೀಪೋಪಹಾರಾದೇರಥಾವೇಷಿ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ।
 ಸಾಂಗಂ ಬಿಲ್ವದಲ್ಪಿರೇವ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ॥೧೨೦॥
 ವಸ್ತ್ರಾದ್ಯರ್ಥೇ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಂ ಪ್ರದೇಯಂ ಶ್ರೀಮಹೇಶಿತುಃ ।
 ವಸ್ತ್ರಾದಿದಾನತೋಷ್ಠ್ಯೇತದ್ಭವತ್ಯೇವ ಹಿ ಪುಣ್ಯದಂ ॥೧೨೧॥
 ಸರ್ವಾರ್ಥೇ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಣಿ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ನ ಸಂಶಯಃ ।
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಥಮನ್ಯತ್ಸು ನ ಭವತ್ಯೇವ ಸರ್ವಥಾ ॥೧೨೨॥
 ರತ್ನಂ ಚ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಥಂ ನ ಯತಸ್ತತೋಽಥಮಂ ।
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಸಮಂ ವಸ್ತು ನ ಛೂತಂ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೧೨೩॥
 ಯೇನ ಕೇನಾಪಿ ಕುಷ್ಠೇಣ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೇಣ ಯಃ ಶಿವಂ ।
 ಸಮರ್ಚಯತಿ ಯತ್ಕೇನ ಸ ಶಿವಂ ಪ್ರತಿಪದ್ಯತೇ ॥೧೨೪॥

ಮಾತುತ್ತಾರೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ಆ ಶಂಕರನ ಪೂಜೆಯು ಸಾಂಗ
 ವಾಗುವುದು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಲ್ಲದೇ ಆ ಪಾರ್ವತೀರಮಣನ ಪೂಜೆಯು ಎಂದಿಗೂ
 ಸಾಂಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆಯ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೇ, ಛಾಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯಾದಿ
 ಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದಲೇ ಶಂಕರನ ಪೂಜೆಯು ಸಾಂಗಗೊಳ್ಳುವುದೆಂದು
 ತಿಳಿ ॥೧೧೯ ೧೧೯-೧೨೦॥

ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬದಲು ಆ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯನ್ನೇ
 ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ಇದು ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ದಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ
 ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲುದು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಪ್ರತಿ
 ಯಾಗಿಯೂ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಆ
 ಬಿಲ್ವದಳದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಿಲ್ಲ
 ॥೧೨೧ ೧೨೨॥

ರತ್ನವೂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಿಂತಲೂ ರತ್ನವು
 ಧಮಕವೆನಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ವಸ್ತುವು ಹಿಂದೆಯೂ

ಪಾಶಾದ್ವ್ಯಾಸೋಮಸಂಯುಕ್ತಭೂಶಾಯಾಂ ನಿಶಿ ಶಂಕರಂ ।

ಬಿಲ್ವಪತ್ಮೈಃ ಸಮುಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಹಾಸಿ ವಿಮುಚ್ಯತೇ ॥೧೨೫॥

ಬಿಲ್ವಪತ್ಮೈರ್ಮಹಾದೇವಂ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಪುರಾ ದ್ವಿಜಾಃ ।

ಬಹವೋ ಮೋಕ್ಷಮಾಪನ್ನಾಃ ಸಂಖ್ಯಾ ತೇಷಾಂ ನ ವಿದ್ಯತೇ॥೧೨೬॥

ಸಹಸ್ರಾರ್ಬುದಪುಷ್ಪಾಣಾಂ ಪೂಜಯಾ ಯತ್ಪಲಂ ಭವೇತ್ ।

ತತೋಽಪಿ ಕೋಟಿಗುಣತಮೇಕಬಿಲ್ವಾರ್ಚನಾತ್ಪಲಂ ॥೧೨೭॥

ಸಹಸ್ರಾರ್ಬುದರತ್ನಾ ನಾಂ ಪೂಜಯಾ ಯತ್ಪಲಂ ಭವೇತ್ ।

ತತೋಽಪಿ ಕೋಟಿಗುಣತಮೇಕಬಿಲ್ವದರ್ಶಾರ್ಚನಂ ॥೧೨೮॥

ಯತ್ಪುಷ್ಕಂ ಲಭತೇ ಮರ್ತ್ಯಸ್ತಲರಾಶಿಭಿರರ್ಚನೇ ।

ತತೋಽಪಿ ಕೋಟಿಗುಣತಮೇಕಬಿಲ್ವಾರ್ಚನಾತ್ಪಲಂ ॥೧೨೯॥

ಯತ್ಪುಷ್ಕಂ ಲಭತೇ ಮರ್ತ್ಯೋ ಯವರಾಶಿಭಿರರ್ಚನೇ ।

ತತೋಽಪಿ ಕೋಟಿಗುಣತಮೇಕಬಿಲ್ವಾರ್ಚನಾತ್ಪಲಂ ॥೧೩೦॥

ಇರಲಿಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಉಂಟಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಒಣಗಿದ ಬಿಲ್ವದಳದಿಂದ
ಲಾಗಲಿ, ಶಿವನನ್ನು ನಿಯಮವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವವನು ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ॥೧೨೫-೧೨೯॥

ವ್ಯತಿರಿಚಿತ, ಅದ್ವೈತವ್ರತ, ಸೋಮವಾರ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿದ ಚತುರ್ದಶೀ
ತಿಥಿಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ
ಹತ್ಯನೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಪಾಪಗಳೂ ಸಹ ನಾಶವಾಗುವುವು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ
ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷವ
ನ್ನೈದಿರುವರು ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ
॥೧೨೫-೧೩೦॥

ಸಾವಿರ ಅರ್ಬುದ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹೂ ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಉಂಟಾ
ಗುವ ಫಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೋಟಿಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿನಫಲವು ಒಂದೊಂದು ಬಿಲ್ವದಳದ
ಪೂಜೆಯಿಂದ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ॥೧೨೭-೧೨೯॥

ಎಳೆನರಾಶಿ, ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದಿನಕಾಳಿನ ರಾಶಿಗಳಿಂದ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಪೂಜೆ

ಯಶ್ವತ್ಥಂ ಲಭತೇ ಮರ್ತ್ಯೋ ಮಾತೃರಾಶಿಭಿರರ್ಚನೇ |
ತತೋಽಪಿ ಕೋಟಿಗುಣತಮೇಕವಿಲ್ವಾರ್ಚನಾತ್ಪಲಂ ||೧೩೧||

ಶೈತ್ಯಾ ಯಶ್ವೇನ ಸತತಂ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾರ್ಥದಾನ್ಯಪಿ |
ಬಿಲ್ವೈಃ ಶಿವಂ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ತತ್ಪಾನೇಭ್ಯೋ ನಿಮುಚ್ಯತೇ ||೧೩೨||

ಅನಂತಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ ಪಾಪಾನಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯಪಿ |
ಸದ್ಯೋ ನಶ್ಯಂತಿ ಬಿಲ್ವೇನ ಪೂಜಿತೇನ ಮಹೇಶ್ವರೇ ||೧೩೩||

ಧೂತಿಪೂಜೋತ್ತರಂ ಬಿಲ್ವೈಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ |
ಪ್ರತ್ಯಹಂ ನಿಯಮೇನೇತಿ ಪ್ರಾಹುರ್ಜಾಬಾಲವಾದಿನಃ ||೧೩೪||

ಬಿಲ್ವಪತ್ನೈಃ ಪ್ರಸೂನೈಶ್ಚ ಕರವೀರಾದಿಭಿರ್ದೀಪ |
ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯಶ್ವೇನ ದೇವದೇವೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೧೩೫||

ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೋಟಿಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿನಪುಣ್ಯವು ಮಾನವನಿಗೆ ಒಂದೇಒಂದು
ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯ ಪೂಜೆಯಿಂದಂಟಾಗುತ್ತದೆ ||೧೨೯-೧೩೦-೧೩೧||

ಅನಂತವೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ನಿಯಮ
ದಿಂದ ಪರಶಿವನನ್ನು ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೆ ಆ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲದರಿಂದಲೂ
ಮಾನವನು ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವನು ಅನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಧವಿಧ
ವಾದ ಮಹಾಪಾಪಗಳೂ ಸಹ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಬಿಲ್ವದಳದಿಂದ ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ
ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗುವುವು ||೧೩೨-೧೩೩||

ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದಮೇಲೆ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ
ನಿಯಮಕ್ಕೂಗಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದವರು
ಹೇಳುವರು ಅಯ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವದಳ, ಕಡೆಗಲೆಹೂವು
ಮುಂತಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ದೇವದೇವನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆ
ಮಾಡಬೇಕು ||೧೩೪ ೧೩೫||

ಧೂಪದೀಪಾದಿಕಂ ಸರ್ವಂ ಕಲ್ಪನೀಯಂ ತತಃ ಪರಂ ।
 ಸೋಪದಂಕಂ ಕಲ್ಪನೀಯಂ ನೈವೇದ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಶಿವೇ ||೧೩೬||
 ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಶಿವನೈವೇದ್ಯಂ ಕರ್ತವ್ಯಮಿತಿ ವಾಂಛಯಾ ।
 ಪಾಕಃ ಕಾರ್ಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಷತ್ರಿಯಾದಿಭಿಃ ||೧೩೭||
 ಯಾವದನ್ತಂ ಕೃತಂ ತಾವನ್ನಿವೇದ್ಯೈವ ಮಹೇಶ್ವರೇ ।
 ಭೋಕ್ತೃವ್ಯಮತಿಯತ್ನೇನ ನಿತ್ಯಂ ಶಿವನಿವೇದಿತಂ ||೧೩೮||
 ಶಿವಾನಿವೇದಿತಾನ್ನಾನಿ ನ ಭೋಕ್ತೃವ್ಯಾನಿ ಸರ್ವಥಾ ।
 ಜಲಾದಿಕಂ ಚ ನ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ತಂಕರಾಯಾನಿವೇದಿತಂ ||೧೩೯||
 ಸರ್ವಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ವಿಧಿವದ್ಭಕ್ತಪೂರ್ವಕಂ ।
 ಕೃತಾಂ ಪೂಜಾಂ ಮಹೇಶಾಯ ತತಃ ಸರ್ವಾಂ ನಿವೇದಯೇತ್ ||೧೪೦||
 ಜಲಂ ಹಸ್ತೇ ಸಮಾದಾಯ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ।
 ಜಾನುಭ್ಯಾಮವನಿಂ ಗತ್ವಾ ಮಂತ್ರಮೇನಂ ಪಠೇತ್ತತಃ ||೧೪೧||

ಶಿವನಿಗೆ ಧೂಪ ದೀಪಾದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅನಂತರ ವ್ಯಂಜನ ಸಮೇತವಾದ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡಬೇಕು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತಾನು ಶಿವನಿಗೆ ನಿವೇದನಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮುಂತಾದ ವರ್ಣದವರು ಅಡಿಗೆಮಾಡಬೇಕು ||೧೩೬-೧೩೭||

ತಾನು ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಅನ್ನವನ್ನು ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಿವೇದನಮಾಡಿಯೇ ಆ ನಿವೇದಿತವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಊಟಮಾಡಬೇಕು ಶಿವನಿಗೆ ನಿವೇದನಮಾಡದ ಅನ್ನವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಊಟಮಾಡಲೇಬಾರದು ನೀರನ್ನೂ ಕೂಡ ಶಂಕರನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು ಸ್ವಿಕರಿಸಬಾರದು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಯಿಂದಲೂ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡಿ ವಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು ||೧೩೮-೧೩೯-೧೪೦||

ಆದರೆ ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎರಡುಮಂಡಿಗಳನ್ನೂ ನೆಲದಮೇಲೂಂಕೊಂಡು "ಉಮಾರಮಣನಾದ ಪ್ರಭುವೇ, ನಿನ್ನನ್ನು

ಅವಾಹನಂ ನ ಜಾನಾಮಿ ಪೂಜಾಂ ಜೋಮಾಪತೇ ಪ್ರಭೋ |
 ಪ್ರಮತ್ಸ ದೇವದೇವೇತ ಮಮಾಂಗೀಕುರು ಶಂಕರ ||೧೪೨||
 ಇತಿ ಮಂತ್ರಂ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ತೃಕ್ತಾ ಪಾತ್ರೇ ಜಲಂ ತತಃ |
 ಸ್ವರ್ತಃ ಕಾರ್ಯೋ ಮಹೇಶಸ್ಯ ಧೃತ್ವಾ ಬಿಲ್ವದಲಂ ಕರೇ ||೧೪೩||
 ಸ್ಪೃಷ್ಟ್ವಾ ಹಸ್ತತಲೇನೇಕಮಯಮೋತಿ ತ್ರಿಧಾಜಪೇತ್ |
 ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿಮಂತ್ರಾತ್ತ ಜಪನೀಯಾಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೧೪೪||
 ತತಃ ಪರಂ ಪುನರ್ನತ್ವಾ ಜಪ್ಯಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಃ ಪರಃ |
 ಸಹಸ್ರಂ ವಾ ತದರ್ಥಂ ವಾ ತದರ್ಥಂ ವಾ ಯಥಾವಿಧಿ ||೧೪೫||
 ತ್ರಿಃ ಪರೀತ್ಯ ಮಹಾದೇವಂ ಶಿವನಿರ್ಣೀಜನೋದಕಂ |
 ಪಿಬೇತ್ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿರ್ಥಂ ತ್ರಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಷುಲಕಸಂಮಿತಂ ||೧೪೬||

ಅವಾಹನಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪೂಜೆಮಾಡುವುದನ್ನೂ ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ
 ಅರಿಯುವು ದೇವದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಶಂಕರನೇ, ಈ ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ
 ದಯೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೈಯಲ್ಲಿಡ್ಡ ನೀರನ್ನೂ
 ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಅನಂತರ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು
 ಮುಟ್ಟಬೇಕು ||೧೪೧-೧೪೨-೧೪೩||

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ವರ್ತಮಾಡಿಕೊಂಡು “ಅಯಂ ಮೇ ಹಸ್ತೋ
 ಭಗವಾನ್, ಸದ್ಯೋಜಾತಂ ಪ್ರಪದ್ಯಾಮಿ” ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಯಮ
 ದಿಂದ ಮೂರುಸಾರಿ ಜಪಮಾಡಬೇಕು ಪುನಃ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
 ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನು ಸಾವಿರ, ಅರ್ಧಸಾವಿರ ಅಥವಾ ಅದರಲ್ಲರ್ಧವಾದ
 ಇನ್ನೂರೈವತ್ತುಬಾರಿಯಾದರೂ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಪ್ಪದೇ ಜಪಮಾಡಬೇಕು
 ||೧೪೪-೧೪೫||

ಆ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಮೂರುಸಲ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ಶಿವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ
 ಮಾಡಿದ ನೀರನ್ನು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮೂರುಮೂರು
 ಬಾರಿ ಅಂಗೈಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಶಿವನ ಅಭಿಷೇಕದ

ಹಸ್ತೇ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಯತ್ನೇನ ಶಿವನಿರ್ಣೇಜನೋದಕಂ ।
 ಅಮಯಂ ಮಂತ್ರಂ ಪಠಿತ್ವಾದೌ ತದ್ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ತದನಂತರಂ ||೧೪೭||
 ಕಾಲಮೃತ್ಯುಹರಂ ಪುಣ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿನಾಶಕಂ ।
 ವ್ಯಾಧಿಭ್ಯಂ ಪುಣ್ಯದಂ ಸಾಸ್ತೇ ಶಿವನಿರ್ಣೇಜನೋದಕಂ ||೧೪೮||
 ಇತಿ ಮಂತ್ರಂ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ಶಿವಕೀರ್ಥಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ಪಾತವ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ವಿಪ್ರ ಕ್ರಿಕಾಲಮಸಿ ಸಾದರಂ ||೧೪೯||
 ತತಃ ಪರಂ ಪುನರ್ನಿತ್ಯಾ ದೇವದೇವಮುಮಾಪತಿಂ ।
 ಭೋಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶೈವೋ ಭಕ್ತಪುರಸ್ಕರಂ ||೧೫೦||
 ಶೈವಂ ಯೋ ಭೋಜಯೇನ್ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರೀತ್ವಾ ಯತ್ನಪುರಃಸರಂ ।
 ಸ ಭೋಜಯತಿ ಗೌರೀಶಂ ಸಾಕ್ಷಾ ದೇವ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ||೧೫೧||

ನೀರನ್ನು ಕೈಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಅನಂತರ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕುಡಿಯಬೇಕು ||೧೪೭-೧೪೯||

‘ಕಾಲಮೃತ್ಯುಭಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದೂ, ಪುಣ್ಯಕರವೂ, ಬ್ರಹ್ಮ
 ಹತ್ಯೆ, ಸುರಾಪಾನಾದಿ ಸಕಲ ಮಹಾಪಾತಕಗಳನ್ನೂ ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದೂ, ಸಕಲ
 ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನೂ ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವುದೂ, ಪುಣ್ಯಶ್ರದವೂ ಆಗಿರುವ ಶಿವನಿಗೆ
 ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದ ನೀರನ್ನು ಪಾನಮಾಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಣೆ
 ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ನಿಯಮದಿಂದ ಶಿವಕೀರ್ಥವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಬೇಕು ಆಯ್ದ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈರಿತಿ ಪ್ರಾತಃ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಈ ಮೂರು
 ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೀರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಾಶನಮಾಡಬೇಕು ಆಮೇಲೆ ದೇವದೇವ
 ನೆನಿಸಿದ ಆ ಉಮಾರಮಣನಿಗೆ ಪುನಃ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಕಾಂಛನನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಭಕ್ತಿ
 ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭೋಜನಮಾಡಿಸಬೇಕು ||೧೪೮-೧೪೯-೧೫೦||

ಎಲೈ ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠನೇ, ನಿತ್ಯವೂ ನಿಯಮಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಶೈವನಿಗೆ
 ಭೋಜನಮಾಡಿಸುವವನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಗೌರೀರಮಣನನ್ನೇ ಭೋಜನಮಾಡಿಸಿ
 ದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಈಶ್ವರಭಕ್ತನಿಗೆ ಭೋಜನಮಾಡಿಸಿ ಶಿವಧ್ಯಾನಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ

ಭೋಜಯಿತ್ವಾ ಸ್ವಯಂ ಶೈವಂ ಶೈವೇನ ಸಹ ವಾ ದ್ವಿಜಃ ।
 ಭೋಕ್ತೃವ್ಯಮತಿಯತ್ನೇನ ಶಿವಧ್ಯಾನಪುರಃಸರಂ ॥೧೫೨॥

ಪ್ರಾಣಾನಾಂ ಕಿರಿಕೇತ್ಯಾದಿ ಪಶಿತ್ವೈವ ಮನುಂ ತತಃ ।
 ಭೋಕ್ತೃವ್ಯಮನ್ಯಥಾ ವಿಪ್ರೈರ್ನ ಭೋಕ್ತೃವ್ಯಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ॥೧೫೩॥

ಭುಕ್ತ್ವಾ ಪುನಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಜಪನೀಯಃ ಪಡಶ್ವರಃ ।
 ತತಃ ಶಿವಕಥಾ ವಿಪ್ರ ಶ್ರೋತವ್ಯಾ ಯತ್ನ ಪೂರೈಕಂ ॥೧೫೪॥

ತತಃ ಸಾಯಂ ಮಹಾದೇವಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ರಾತ್ರಾವಸಿ ಯಥಾಕಕ್ತಿಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯಾ ಮಹೇಶ್ವರೇ ॥೧೫೫॥

ಯಾಮಿನ್ಯಾಃ ಪಶ್ಚಿಮೇ ಯಾಮೋ ಕೃತ್ವಾ ಶೌಚಾದಿಕಂ ತತಃ ।
 ಉಡ್ಘೂಲ್ಯ ಭಸ್ಮನಾಂಗಾನಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಚಿಂತನಂ ॥೧೫೬॥

ಸ್ತುತವ್ಯೋ ಪಾರ್ವತೀನಾಭೋ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥಿತಃ ।
 ಉಮಾಲಿಂಗಿತವಾಮಾಂಗೋ ದಿವ್ಯಮಂಗಲವಿಗ್ರಹಃ ॥೧೫೭॥

ತಾನೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಅನಂತರ ಉಟಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ತಾನೂ ಆ ಕೈವ
 ನೊಡನೆಯೇ ಭೋಜನಮಾಡಬೇಕು ॥೧೫೧-೧೫೨॥

ದ್ವಿಜೋತ್ತಮನೇ, 'ಪ್ರಾಣಾನಾಂ ಕಿರಿಕೆ' ಎ-ಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿಯೇ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಭೋಜನಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯಥಾ ಮಾಡಬಾರದು ಭೋಜ
 ನವಾದಮೇಲೆ ಪುನಃ ನಿಯಮದಿಂದ ಶಿವಪಡಶ್ವರಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡಬೇಕು
 ಅದಾದಮೇಲೆ ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ॥೧೫೩
 ೧೫೪॥

ಅನಂತರ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ
 ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ರಾತ್ರಿಯ
 ಕೊನೆಯ ಜಾವದಲ್ಲಿದ್ದು ಶೌಚವೇ ಮೊದಲಾದ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು,
 ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಆ ಪರಶಿವನನ್ನು ಈ ರೀತಿ
 ಧ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕು ॥೧೫೫ ೧೫೬॥

ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರುವವನೂ, ಉಮಾಲಿಂಗನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ

ಸ್ವೇರಾಸನಃ ಸ್ಮರಹರಃ ಸರ್ವದೇವಶಿಖಾಮುಖಃ ।

ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದ್ಯಾಂಘ್ರಿಃ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಸಂಪ್ರಯಃ ॥೧೫೮॥

ವಿಷ್ಣಾದಿಮಾಲಿಕತ್ನಾ ಘಸಮಾಲಿಂಗಿತಪಾದುಕಃ ।

ಅನಂತ್ಯತ್ವತ್ಯಸಂಪನ್ನೋ ನಾನಾಗಣನಿವೇವಿತಃ ॥೧೫೯॥

ಏವಂ ಸ್ತೃತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಂ ನತ್ವಾ ಸ್ನಾತ್ವಾ ತತಃ ಪರಂ ।

ಉದ್ಯೂಳನಾವಿಕಂ ಕೃತ್ವಾ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ॥೧೬೦॥

ಸ್ನಾ ನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಸದಾ ವಿಪ್ರ ಶಿವಶೀರ್ಘೇ ದ್ವಿಜಾತಿಭಿಃ ।

ಶಿವಶೀರ್ಘಾನ್ಯಶೀರ್ಘೇಷು ನ ಸ್ನಾತವ್ಯಂ ಕದಾಚನ ॥೧೬೧॥

ದೇಹದ ಎಡಭಾಗವುಳ್ಳವನೂ, ದಿವ್ಯಮಂಗಳಸ್ವರೂಪನೂ, ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖವುಳ್ಳವನೂ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದವನೂ, ಸಕಲದೇವತಾ ಶಿಖಾಮಣಿಯೂ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಪಾದವುಳ್ಳವನೂ, ಮತ್ತು ಮಂಗಳಗುಣಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ರಯನೂ ಆದ ಆ ಪಾರ್ವತೀರಮಣನನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಬೇಕು ॥೧೫೮-೧೫೯॥

ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ತಲೆಯಮೇಲಿನ ಕಿರೀಟಗಳಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿರುವ ರತ್ನ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಡುವ ಪಾದಗಳುಳ್ಳವನೂ, (ಅಂದರೆ ವಿಷ್ಣಾದಿದೇವತೆಗಳು ಆ ದೇವದೇವನ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಆಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಿರೀಟರತ್ನಗಳ ಕಾಂಠಿಯು ಆ ದೇವನ ಕಾಲಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದು ಕೋಳಿಘುಶ್ಚಿದ್ವಿತು) ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೂ, ನಾನಾ ರುದ್ರಗುಣಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತನೂ ಆದ ಶಿವನನ್ನು ಹೀಗೆ ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿ, ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನಂತರ ಭಸ್ಮಲೇಪನ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ॥೧೫೯-೧೬೦॥

ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ! ಯಾವಾಗಲೂ ದ್ವಿಜರೆನಿಸಿದವರು ಶಿವಶೀರ್ಘಗಳಲ್ಲೇ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು ಬೇರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನೆಂದಿಗೂ ಮಾಡಲೇಬಾರದು ಶಿವ

ಶಿವಲಿಂಗಸಮೀಪಸ್ಥಂ ಯದ್ಯತೀರ್ಥಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ತತ್ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವತೀರ್ಥಂ ವಿದುರ್ಬುಧಾಃ ||೧೬೨||
 ಯೇನ ಯತ್ರ ತಪಸ್ತಪ್ತಂ ಶಿವಮುದ್ದಿಶ್ಯ ಸಾದರಂ |
 ತಚ್ಚ ತೀರ್ಥಂ ಮಹಾಪುಣ್ಯಂ ಶಿವತೀರ್ಥಂ ನ ಸಂತಯಃ ||೧೬೩||
 ವಿಷ್ಣ್ವಾದ್ಯೈಃ ಶಿವಮುದ್ದಿಶ್ಯ ಯತ್ರ ತಪ್ತಂ ತಪಃ ಪುರಾ |
 ತಚ್ಚ ತೀರ್ಥಂ ಮಹಾಪುಣ್ಯಂ ಶಿವತೀರ್ಥಂ ನ ಸಂತಯಃ ||೧೬೪||
 ಕೃಷ್ಣಾತ್ರಿಸಿಷ್ಠಾದ್ಯೈರ್ಯತ್ರ ತಪ್ತಂ ತಪಃ ಪುರಾ |
 ತಚ್ಚ ತೀರ್ಥಂ ಮಹಾಪುಣ್ಯಂ ಶಿವತೀರ್ಥಂ ನ ಸಂತಯಃ ||೧೬೫||
 ಗಂಧರ್ವಕಿನ್ನರಾದ್ಯೈಶ್ಚ ಯತ್ರ ತಪ್ತಂ ತಪಃ ಪುರಾ |
 ತಚ್ಚ ತೀರ್ಥಂ ಮಹಾಪುಣ್ಯಂ ಶಿವತೀರ್ಥಂ ನ ಸಂತಯಃ ||೧೬೬||
 ಯತ್ರೈವ ಶಿವಮುದ್ದಿಶ್ಯ ಸರ್ವಸ್ತಪ್ತಂ ತಪಃ ಪುರಾ |
 ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೇವ ಹಿ ತತ್ಕ್ರೀಕಂ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ ||೧೬೭||

ಲಿಂಗದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಿವತೀರ್ಥಗಳೆಂಬುದಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದ
 ವರು ಹೇಳುವರು ||೧೬೧-೧೬೨||

ಯಾರು ಎಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ ಆದರದಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೋ ಅಂತಹ
 ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಹಾಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಶಿವತೀರ್ಥಗಳೇ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ
 ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಕೃಷ್ಣ, ಅಶ್ವಿ, ವಸಿಷ್ಠ, ಮುಂತಾದ
 ಋಷಿಗಳೂ, ಗಂಧರ್ವ, ಕಿನ್ನರ, ಮುಂತಾದ ದೇವಯೋಧಿಗಳೂ ಹಿಂದೆ ತಪಸ್ಸು
 ಮಾಡಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳು ಮಹಾಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದ ಶಿವತೀರ್ಥಗಳೆನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇ
 ಹವಿಲ್ಲ ||೧೬೩-೧೬೪ ೧೬೫ ೧೬೬||

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದೆ ಶಿವನನ್ನು ಉದ್ವೇಶಿಸಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ
 ದರೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾದ ಒಂದೊಂದು ಶಿವಲಿಂಗವಿದ್ದೇ ಇರುವುದು
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೇ! ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಕೈವರಾದವರು

ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಶಿವಮುದ್ದಿಶ್ಯ ಶಾಂಭವಾಃ |

ತಪಃ ಕುರುಂತಿ ಯಶ್ಚೇನ ಸಾನ್ಯಥಾ ದ್ವಿಜಪುಂಗವ ||೧೬೮||

ವಿಷ್ಣುಪ್ರಭೃತಯಃ ಸರ್ವೇ ಶಾಂಭವಾ ಏವ ತೈಸ್ತತಃ |

ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ತಪಸ್ತಪ್ತಂ ಯಥಾವಿಧಿ ||೧೬೯||

ಶಿವ ಶಂಭೋ ಮಹೇಶೇತಿ ಶ್ರೀ ಸೀತ್ಪ್ರೇಮ ಜಲಂ ತತಃ |

ಸ್ನಾತ್ವಾ ಪುನಃ ಸಿಬೇದಾಶೋ ಮಂತ್ರೈಶ್ಚೈವ ಪೂರ್ವವತ್ ||೧೭೦||

ತತಃ ಕಾಲಾದ್ಯನೊದ್ಯೋವ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಪುರಃಸರಂ |

ದೇಯಮುಘ್ಘಂ ಭೈರವಾಯ ಜಪ್ತಾ ಮುಂ ಮಂತ್ರಮಾದರಾತ್ ||೧೭೧||

ಅತಿಶೀಘ್ರಮಹಾಕಾಯ ಕಲ್ಪಾಂತದಹನೋಪಮ |

ಭೈರವಾಯ ನಮಸ್ತುಭೈಮನುಜ್ಞಾಂ ದಾತುಮರ್ಹಸಿ ||೧೭೨||

ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಿಯಮದಿಂದ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಶಿವಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೇ ಎಂದಿಗೂ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ||೧೬೭ ೧೬೮||

ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಶಂಭುವಿನ ಭಕ್ತರೇ ಅಂದರೆ ಶಾಂಭವರೇ ಆಗಿರುವರು ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು 'ಶಿವ, ಶಂಭೋ, ಮಹೇಶ,' ಎಂಬುದಾಗಿ ಮೂರುಸಲ ನೀರನ್ನು ಆಚಮನಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಪುನಃ 'ಅದೇ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಆಚಮನಮಾಡಬೇಕು ||೧೬೯ ೧೭೦||

ಅನಂತರ ಕಾಲ, ದೇಶ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ, ಮುಂದೆಹೇಳುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಭೈರವನನ್ನಿಡ ಮಾಡೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆಮಾಡಬೇಕು ತೀಕ್ಷ್ಣಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ, ದೊಡ್ಡ ದೇವತೆಯನ್ನೂ, ಕಲ್ಪಕಾಲದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಂಟಾಗುವ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಸದೃಶನೂ, ಆದ ಭೈರವನೇ, ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ನನಗೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಅನುಮತಿ ಯನ್ನು ಕೊಡಲು ನೀನು ಅರ್ಹನಾಗಿರುವೆ ||೧೭೧ ೧೭೨||

ಅರ್ಘ್ಯಂ ದತ್ತಾ ಭೈರನಾಯ ಮಂತ್ರೇಣಾನೇನ ಸಾದರಂ ।
 ಸ್ನಾತವ್ಯಮತಿಯತ್ನೇನ ಭಸ್ಮಧಾರಣಪೂರ್ದಿಕಂ ॥೧೭೩॥

ಜಲೇ ನಿಮಜ್ಜ್ಯ ಸ್ತರ್ತವ್ಯಃ ಪಾರ್ಶ್ವತೀರಮಣಃ ಪ್ರಭುಃ ।
 ಶಿವನಾಮಾನುಸಂಧಾನಂ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಚ ಸ್ಮಶಕ್ತತಃ ॥೧೭೪॥

ಜಲೇ ನಿಮಜ್ಜ್ಯಾಸ್ತವಾರಂ ಮಹಾದೇವಮನುಃ ಜಪೇತ್ ।
 ಸ ಜಪಃ ಸರ್ವಧರ್ಮಾಣಾಂ ಹೇತುರಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಬುಧೈಃ ॥೧೭೫॥

ಮಾರ್ಜನಾದಿ ತತಃ ಕೃತ್ವಾ ಧೃತ್ವಾ ವಸ್ತ್ರಂ ಚ ಪಾವನಂ ।
 ಪುನರಾಚಮನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಮಂತ್ರೈಸ್ತೈರೇವ ಸಾದರಂ ॥೧೭೬॥

ಉದ್ದೂಲ್ಯ ಭಸ್ಮನಾಂಗಾನಿ ಧೃತ್ವಾ ತೀರ್ಯಕ್ರಿಯಾಂಶ್ಚತುರ್ದಶಂ ।
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾರ್ಯಾ ತತಃ ಪರಂ ॥೧೭೭॥

ತತಃ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಸಾಧನೈಃ ।
 ತತೋ ಹೋಮಾದಿಕಂ ಕಾರ್ಯಂ ಪುನಶ್ಚ ಶಿವಪೂಜನಂ ॥೧೭೮॥

ಈ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದ ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭೈರವನಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಶೇಷ ಕ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು ಪಾರ್ಶ್ವತೀರಮಣನೆನಿಸಿದ ಆ ಪ್ರಭುವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಾಗ ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಬೇಕು ಆಗ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಬೇಕು ॥೧೭೩ ೧೭೪॥

ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಮೇಲೆ ಎಂಟುಬಾರಿ ಆ ಮಹಾದೇವನ ಮಂತ್ರವನ್ನು (ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರವನ್ನು) ಜಪಿಸಬೇಕು ಪಂಡಿತರು ಆ ಜಪವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಕಾರಣಭೂತವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆಮೇಲೆ ಮಾರ್ಜನೆ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪುನಃ ಅದೇ 'ಶಿವ, ಶಂಭೂ, ಮಹೇಶ'ನೆಂಬ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಚಮನ ಮಾಡಬೇಕು ॥೧೭೫ ೧೭೬॥

ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಸ್ಮಕ್ರಿಯಾಂಶವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡನಂತರ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯನ್ನು

ಸ್ನಾನಂ ಜೈತ್ರಾದಿಮಾಸೇಷು ಸರ್ವೇಷ್ಟಪ್ರತಿಯತ್ನತಃ |
 ಶಿವಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಮೇವೇತಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಭಃ ||೧೭೯||
 ಸತ್ಕರ್ಮ ಯದ್ಯತ್ಸರ್ವಂ ಶಿವಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಮೇವ ಹಿ |
 ಕ್ರಿಯತೇ ವೈದಿಕೈಃ ಸರ್ವೈರ್ವೇದಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕೈಃ ||೧೮೦||
 ಸ್ನಾನದಾನಾದಿಕಂ ಸರ್ವಂ ಶಿವಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಮಿತ್ಯತಃ |
 ಕರ್ತವ್ಯಮತಿಯತ್ನೇನ ವೇದಮಾರ್ಗರತ್ನದ್ವಿಜೈಃ ||೧೮೧||
 ಫಲಂ ಛೇದತಿ ತದ್ವಿಪ್ರ ಸ್ನಾನದಾನಾದಿಕರ್ಮಣಾಂ |
 ತತ್ಪಲಸ್ಯ ಶಿವೋ ದಾತಾ ಶಿವಾನ್ಯಸ್ಯ ನ ಸರ್ವಥಾ ||೧೮೨||
 ಸರ್ವಂ ಶಿವಾರ್ಪಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ವಕೃತಂ ಕರ್ಮ ವೈದಿಕಂ |
 ಶಿಷ್ಯಂತಿ ವೇದಮಾರ್ಗಸ್ಯಾ ಋಷಯೋ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಃ ||೧೮೩||

ಆಹಂಸದೇಹು ಆಮೇಲೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ ಮೊದಲಾದ ಸಲಕರಣಿಗಳಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆ
 ನಡೆಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಹೋಮವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಪುನಃ ಶಿವನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸದೇಹು ||೧೭೭-೧೭೮||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಣೀ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ವರ್ಣದವರೂ, ಜೈತ್ರವೇ ಮುಂತಾದ
 ಎಲ್ಲಾ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ತೀರ್ಥ
 ಸ್ನಾನಮಾಡದೇಹು ವೇದಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುವ ವೈದಿಕರೆಲ್ಲರೂ ತಾವು
 ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಆ ಶಿವನ ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ನಡೆಸು
 ತ್ತಿರುವರು ||೧೭೯-೧೮೦||

ವೇದಮಾರ್ಗನಿರತರಾದ ದ್ವಿಜರು ಸ್ನಾನ, ಪಾನ, ಮುಂತಾದ ಕರ್ಮಗಳ
 ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಿವನ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿಯೇ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ನಿಯಮಬದ್ಧರಾಗಿ ಮಾಡ
 ಬೇಕು ಆರೀತಿ ಆಚರಿಸಿದ ಸ್ನಾನ ಮತ್ತು ಪಾನ ಮುಂತಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನು
 ಗುಣವಾದ ಫಲವು ಶಿವಾನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುವುದು ಅದರ ಫಲವನ್ನು
 ಕೊಡುವವನೂ ಶಿವನೇ ಅಲ್ಲದೇ ಮತ್ತಾರೂ ಆಗಲಾರರು ||೧೮೧-೧೮೨||

ವೇದಮಾರ್ಗತತ್ಪರರೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ ಋಷಿಗಳು ತಾವು
 ಮಾಡಿದ ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಿವನಿಗೆ ಮೊದಲು ಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡುವರು

ನ ಕರಿಷ್ಯತಿ ಸತ್ಕರ್ಮ ವೈದಿಕಂ ಯಃ ಶಿವಾರ್ಪಣಂ |
 ಸ ನ ಸತ್ಕರ್ಮಫಲಭಾಕ್ತ್ವತ್ಯುತ ಪ್ರತ್ಯವೈತಿ ಚ ||೧೮೪||
 ಸತ್ಕರ್ಮ ವೈದಿಕಂ ಕುದ್ಧಂ ಶಿವಾರ್ಥಂ ಯಃ ಕರಿಷ್ಯತಿ |
 ಸ ತತ್ಕರ್ಮಫಲಂ ಪೂರ್ಣಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತ್ಯೇವ ನ ಸಂಕಯಃ ||೧೮೫||
 ಏಕ ಏವ ಮಹಾರುದ್ರೋ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಾ ವಿಶ್ವಸಂಶ್ರಯಃ |
 ವಿಶ್ವಂ ವ್ಯಾಪ್ಯಾಖಿಲಂ ಭುಂಕ್ತೇ ವಿಶ್ವಭುಗ್ಘೃತಭಾವನಃ ||೧೮೬||
 ಈಶಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಜಗತಃ ಪ್ರಭುರನ್ನೋ ನ ಕಾದೃಶಃ |
 ಈಶ ಇತ್ಯಾದಿವೇದೋಽಸಿ ಶಿವ ಏವ ಪ್ರವರ್ತಕೇ ||೧೮೭||
 ಈಶಸ್ತು ಶಿವನಾಮಾನ್ನೋ ನೇಶಃ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ದ್ವಿಜಃ |
 ಏವಮೀಶಾನ ಇತ್ಯಾದ್ಯೈರ್ನಿರ್ಣತೋಽರ್ಥೋ ನ ಸಂಕಯಃ ||೧೮೮||

ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಪರಿಶಿವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡದವನು ಆ ಕರ್ಮದ
 ಫಲವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೇ ಅವನು ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಕ್ಕೂ
 ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ||೧೮೬ ೧೮೪||

ಕುದ್ಧವಾದ ವೈದಿಕವೆನಿಸಿದ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಶಿವನನ್ನಿ ದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡು
 ವವನು ಆ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ
 ಮಹಾರುದ್ರನೆನಿಸಿದ ಶಿವನೊಬ್ಬನೇ ಜಗತ್ಪ್ರರೂಪನೂ ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ರಯನೂ
 ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವಾವರಣಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ,
 ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೇ ಸಗಿ ಪ್ರಪಂಚವ
 ನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವನು ||೧೮೫ ೧೮೬||

ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಈಶ್ವರನೇ ಸ್ವಾಮಿಯು, ದೇವತೆಯವರು ಅಂತಹವರಲ್ಲ
 ಎಂಬ ' ಈಶಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಜಗತಃ ' ಎಂಬ ವೇದವೂ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೇ ರೂಢವಾಗಿರುವುದು
 ಅಯ್ಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಈಶನೆನಿಸಿರುವ ದೇವನು ಆ ಶಿವನಾಮಾಂಕಿತವಾದ ಮಹಾ
 ದೇವನೇ ಎನಾ ದೇವತೆಯವನೆಲ್ಲ ಹೀಗೆಯೇ " ಈಶಾನಃ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಧಾಂ " ಮುಂತಾದ
 ಹೃದಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಇದೇ ಅರ್ಥವೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ
 ಸಂದೇಹಪಡದೇಡ ||೧೮೭ ೧೮೪||

ಜಪಹೋಮತಘೋದಾನಯಾಗಧರ್ಮಾದಿಭಿಃ ಶಿವಃ |

ತುಷ್ಪತ್ಯುಕ್ತಮರ್ಘಲದೋ ಭವತ್ಯೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ||೧೮೯||

ದತ್ತಂ ಜಪ್ತಂ ಹುತಂ ಕಪ್ತಂ ವಿನಿವೇದ್ಯ ಸದಾಶಿವೇ |

ಶಿಷ್ಯಂತ್ಯನಾಕುಲಾಃ ಪ್ರಾಜ್ಞಾಃ ವೇದಾಂತಾರ್ಥವಿಚಾರಕಾಃ ||೧೯೦||

ಕ್ರಿಯಂತೇ ಶ್ರುತಕರ್ಮಾಣಿ ಶಂಕರಾರ್ಥಂ ತತಸ್ತತಃ |

ಶಿವೇ ನಿವೇದನೀಯಾನಿ ಸ್ವಾನಾದೀನ್ಯಪಿ ಸಾದರಂ ||೧೯೧||

ಕೃತ್ವಾ ಜೈತ್ರಾದಿಮಾಸೇಷು ಸ್ನಾನಂ ನಿತ್ಯಂ ದ್ವಿಜಾಶಿಭಿಃ |

ಮಂತ್ರೈರೇತೈಃ ಸ್ನಾನಕರ್ಮ ನಿವೇದ್ಯಂ ಗಿರಿಜಾಪತೌ ||೧೯೨||

ಜೈತ್ರಸ್ನಾನೇನ ಭಗವಾನ್ಮಹಾಭುದ್ರೋ ವಿರಾಟ್ಟುತಿ |

ಪ್ರೀತಾತು ಪಾರ್ವತೀನಾಥಶ್ಚೈತ್ರಸೃಷ್ಟಿವಿಶಾರದಃ ||೧೯೩||

ಜಪ, ಹೋಮ, ತಘಸ್ತು, ದಾನ, ಯಾಗ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದುವು
ಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಪರಿಶಿವನು ಆ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲದೇ
ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ದಾನ, ಜಪ, ಹೋಮ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಸದಾಶಿವನಲ್ಲಿಯೇ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ, ವೇದಾಂತಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುವ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಸುಖವಾಗಿರುವರು
||-೮೯ ೧೯೦||

- ಪ್ರಾಜ್ಞರೆಲ್ಲರೂ ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಂಕರನನ್ನು ದ್ವೇಶ
ಮಾಡಿಯೇ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ನಾನವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಸಮರ್ಪಣೆಗಳನ್ನೂ
ಆದರದಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡಬೇಕು ನಿತ್ಯವೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಮುಂತಾದ
ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದವರೂ ಜೈತ್ರ, ವೈಶಾಖ, ಕೈಷ್ಕ, ಅಷಾಢ, ಶ್ರಾವಣ, ಭಾದ್ರಪದ,
ಅಶ್ವಯುಜ, ಕಾರ್ತಿಕ, ಮಾರ್ಗಶಿರ, ಪುಷ್ಯ, ಮಾಘ ಮತ್ತು ಫಾಲ್ಗುಣ ಮಾಸ
ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಈ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಸ್ನಾನ
ಕರ್ಮವನ್ನು ಆ ಗಿರಿಜಾಮಣಿನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡಬೇಕು ||೧೯೧ ೧೯೨||

‘ಜೈತ್ರಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸ್ನಾನದಿಂದ, ವಿರಾಟ್ಪರೂಪನೆನಿಸಿದ ಆ
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೂ ಒಡೆಯನೂ, ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯ ರಮಣನೂ, ನಾನಾ

ವೈಶಾಖಮಾಸಸ್ಥಾನೇನ ಭಗವಾನ್ಪ್ರೀತಾಪತಿಃ |

ಪ್ರೀತಾತು ಪ್ರೀತಮಹಾದೇವೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಪ್ರಹ್ಲಾದವಂದಿತಃ ||೧೯೪||

ಜ್ಯೇಷ್ಠಸ್ಥಾನೇನ ಭಗವಾನ್ಪ್ರೀತಶ್ರೀಶೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ |

ಪ್ರೀತಾತು ಕಾಂಕರೀಯುಕ್ತೋ ನಾನಾಗಣನಿಷೇವಿತಃ ||೧೯೫||

ಅಶಾಢಮಾಸಸ್ಥಾನೇನ ಭಗವಾನ್ಪ್ರೀತವತ್ಸಲಃ |

ಪ್ರೀತಾತು ಸರ್ವಭೂತಾತ್ಮಾ ಸತ್ಕೋ ದಾಕ್ಷೈಯಣೀಯುತಃ ||೧೯೬||

ನಭಃ ಸ್ಥಾನೇನ ಭಗವಾನ್ಪ್ರೀತೇತ್ರಭಿದೀಶ್ವರಃ |

ಪ್ರೀತಾತ್ಮಾರ್ಯಾಯುತೋ ದೇವೋ ದೇವವರ್ಯಃ ಸನಾತನಃ ||೧೯೭||

ನಭಃ ಸ್ಥಾನೇನ ಭಗವಾನ್ಪ್ರೀತಲೋಚನಃ |

ಪ್ರೀತಾತು ಸೋಮಃ ಸೋಮಾತ್ಮಾ ವಿಭುರ್ಹೈಮವತೀಯುತಃ ||೧೯೮||

ವಿಧವಾದ ಚಿತ್ರಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೆಸಗುವುದರಲ್ಲಿ ಚತುರನೂ ಆದ ಭಗವಂತನನ್ನಿಸಿದ ಮಹಾರುದ್ರದೇವನು ಸಂತೋಷಹೊಂದಲಿ ' ವೈಶಾಖಮಾಸಸ್ಥಾನದಿಂದ ದೇವತೋತ್ತಮನೂ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕೃತನೂ ಆದ ಭಗವಂತನನ್ನಿಸಿರುವ ಆ ಗಿರಿಹಾರಾಂತನು ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಲಿ ' ||೧೯೪-೧೯೮||

‘ ಜ್ಯೇಷ್ಠಮಾಸಸ್ಥಾನದಿಂದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೂ, ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ದೇವಿಯೊಡಗೂಡಿದವನೂ, ನಾನಾವಿಧವಾದ ರುದ್ರಗಣಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುವವನೂ ಆದ ಭಗವಾನ್ಮಹೇಶ್ವರನು ಸುಪ್ರೀತನಾಗಲಿ ’ ‘ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ಸಕಲ ಭೂತಸ್ವರೂಪನೂ, ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿಯೂ, ದತ್ತಪ್ರಾಪ್ತನ ಮಗವಾದ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯೊಡನಾಡಿಯೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ಈ ಅಶಾಢಮಾಸದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಲಿ ’ ||೧೯೫-೧೯೬||

‘ ಭಗವಂಘ್ರಕವಾದ ದೇವತೆಯ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತವನೂ, ಐಶ್ವರ್ಯಭರಿತನೂ ಪೂಜ್ಯವಾದ ಅಂಬಿಕಾದೇವಿಯ ರಮಣನೂ, ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠನೂ, ಸನಾತನನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ಶ್ರಾವಣಮಾಸಸ್ಥಾನದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯೊಂದಲಿ ’ ‘ ಭಾದ್ರಪದಮಾಸದ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಜಗಜ್ಜ್ವಲವೂ, (ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚಸ್ವರೂಪವೇ ತಾನಾಗುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ನೇತ್ರವೇ ಶಿವನ ನೇತ್ರವೆಂದು ಹೀಗೆ ವ್ಯವಹೃತವಾಗಿದೆ) ಉಮಾ ಸಹ

ಅಶ್ವೀನಮಾಸಸ್ತಾ ನೇನ ಭಗವಾನ್ವಿಶ್ವಹೃದ್ಗತಃ ।

ಪ್ರೀಣಾತು ತ್ರಿಪುರಾರಾಶಿರೀಶಾನೀಪ್ರಾಣನಾಯಕಃ ॥೧೯೯॥

ಭಗವಾನ್ವಾರ್ತಕಸ್ತಾ ನಾತ್ಮೋಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಲೋಚನಃ ।

ಪ್ರೀಣಾತು ದುರ್ಗಾಸಂಸಕ್ತೋ ದುರ್ಗಪಾತಕನಾಶಕಃ ॥೨೦೦॥

ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷಸ್ತು ಮಾಸೀಯಸ್ತಾ ನೇನ ಭಗವಾನ್ಮವಃ ।

ಪ್ರೀಣಾತು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೋ ಭವಾನೀಪ್ರಾಣನಾಯಕಃ ॥೨೦೧॥

ಪುಷ್ಯಸ್ತಾ ನೇನ ಭಗವಾನ್ಪುಷ್ಪಿದಃ ಪುಷ್ಪಿನಾಯಕಃ ।

ಪ್ರೀಣಾತು ಮನ್ಮಥಾರಾಶಿರಂಜಿತಾಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಃ ॥೨೦೨॥

ಮಾಘಸ್ತಾ ನೇನ ಭಗವಾನುಮಾಕಾಂತೋ ಜಗತ್ಪಿತಾ ।

ಪ್ರೀಣಾತು ಶಿವಯಾ ಯುಕ್ತಃ ಸರ್ವಮಂಗಲಸಂಶ್ರಯಃ ॥೨೦೩॥

ಚಾರಿಯೂ, ಸೋಮಶ್ವರೂಪನೂ, ವಿಭುವೂ, ಹಿಮವತ್ಸೈನ್ಯಕಾರಮಣನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ಪ್ರೀತನಾಗಲಿ' ॥೧೯೭ ೧೯೮॥

‘ ಆಶ್ವಯುಜಮಾಸಸ್ತಾ ನದಿಂದ, ಸಕಲಪ್ರಪಂಚದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲ ಸಿರುವವನೂ, ತ್ರಿಪುರಾಸುರರ ಶತ್ರುವೂ, ಜಗದಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ಸುಪ್ರೀತನಾಗಲಿ’ ‘ ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿ ಇವರನ್ನೇ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವನೂ, ದುರ್ಗಾದೇವಿಯೊಡಗೂಡಿ ದವನೂ, ಘೋರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸಸ್ತಾ ನದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿ’ ॥೧೯೯ ೨೦೦॥

‘ ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದ ಸ್ತಾ ನದಿಂದ ಸಕಲ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಲಯಕರ್ತನೂ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಶ್ವರೂಪನೂ, ಭವಾನೀದೇವಿಯ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಲಿ’ ‘ ಪುಷ್ಯಮಾಸದ ಸ್ತಾ ನದಿಂದ ಪುಷ್ಪಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನೂ ಪುಷ್ಪಪ್ರದವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾಯಕನೂ, ಮನ್ಮಥನ ಶತ್ರುವೂ, ಅಂಬಿಕಾ ದೇವಿಯ ರಮಣನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಲಿ’ ॥೨೦೧ ೨೦೨॥

‘ ಮಾಘಮಾಸದ ಸ್ತಾ ನದಿಂದ ಉಮಾರಮಣನೂ, ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಂದಿಯೂ, ಮಂಗಳವಿಗ್ರಹವಾದ ದೇವಿಯೊಡಗೂಡಿದವನೂ, ಸಕಲ ಮಂಗಳ

ಭಗವಾನ್ಘಾಲ್ಛಿಣಿಸ್ತಾನಾನ್ನೀಲಕಂಠೋ ಜಗತ್ಪತಿಃ |
 ಪ್ರೀತಾತು ಮಂಗಲಾಯುಕ್ತಃ ಸರ್ವಮಂಗಲದಾಯಕಃ || ೨೦೪ ||
 ಸ್ವಾನೇನಾಧಿಕಮಾಸತ್ಯ ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನದಾಯಕಃ |
 ಮೃಡಾನೀಚಿತ್ತಪದ್ಮಾರ್ಕಃ ಪ್ರೀತಾತು ಭಗವಾನ್ಮೃದಃ || ೨೦೫ ||
 ಮಂತ್ರಾನೇನಂ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ಪ್ರತಿಮಾಸಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಸ್ವಾನಂ ಯಃ ಕುರುತೇ ನಿತ್ಯಂ ಸಸ್ವಾನಫಲಭಾಗ್ಯವೇಶ್ || ೨೦೬ ||
 ಪಲಾತಪುಷ್ಪೈರ್ಯಃ ಕುರ್ಯಾದ್ವಸಂತೇ ತಂಕರಾರ್ಜನಂ |
 ದೇವೇಂದ್ರತ್ವಮವಾಪ್ನೋತಿ ಸ್ವರ್ಗೇಶತ್ವಾಭಿಲಾಷಕಃ || ೨೦೭ ||
 ಗ್ರೀಷ್ಮೇ ತು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಪುಷೈರ್ಯಃ ಕುರ್ಯಾಜ್ಜಂಕರಾರ್ಜನಂ |
 ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಂ ಸಮವಾಪ್ನೋತಿ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಂ ಯದಿ ವಾಂಛತಿ || ೨೦೮ ||

ಗಳಗೂ ಆಶ್ರಯನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ಪ್ರೀತನಾಗಲಿ ' ಘಾಲ್ಛಿಣಿಮಾಸ ಸ್ವಾನ ದಿಂದ ನೀಲಕಂಠನೂ, (ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಕಪ್ಪಾದ ಕೊರಲುಳ್ಳವನೂ) ಜಗದೊಡೆಯನೂ, ಮಂಗಲಾದೇವಿಯೊಡನಾದಿಯೂ, ಸಕಲ ಮಂಗಳಗಳನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುವವನೂ ಆದ ಭಗವಂತನು ತೃಪ್ತನಾಗಲಿ || ೨೦೩-೨೦೪ ||

‘ಆಧಿಕಮಾಸದ ಸ್ವಾನದಿಂದ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವನೂ, ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಇರುವವನೂ ಭಗವಂತನೂ ಆದ ಮೃದನು ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಿಲಿ’ ‘ಈಗಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಆಯಾ ಮಾಸಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಚಾರ್ವರಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿತ್ಯವೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಸ್ವಾನಮಾಡುವವನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿಯೂ ಆ ಸ್ವಾನಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ || ೨೦೫-೨೦೬ ||

ವಸಂತಋತುವಿನಲ್ಲಿ (ಆದರೆ ಜೈತ್ರ-ವೈಶಾಖಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ) ಮುತ್ತುಗದ ಹೂಗಳಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸುವವನು ಸ್ವರ್ಗಾಧಿಪತಿಯಾದ ಇಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನೇ ಬಯಸಿದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಗ್ರೀಷ್ಮಋತುವಿನಲ್ಲಿ (ಆದರೆ ಜೈಷ್ಠ್ಯ ಆಷಾಢಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ) ಶಂಕರನನ್ನು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟವನ್ನೇ ಆಶೀರ್ವಿಸಿದರೂ ಪಡೆಯಬಹುದು || ೨೦೭-೨೦೮ ||

ವರ್ಷರ್ಷ ಕುಶಪುಷ್ಪೈರ್ಯಃ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ ಶಂಕರಂ ।

ಸ ವಿಷ್ಣುತ್ವಮನಾಪ್ನೋತಿ ಯದಿ ವಿಷ್ಣುತ್ವಮಿಚ್ಛತಿ ॥೨೦೯॥

ಶರತ್ಕಾಲೇ ಮಹಾದೇವಂ ಯಃ ಪದ್ವೈಃ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ ।

ಸ ಸೂರ್ಯತ್ವಮನಾಪ್ನೋತಿ ಯದಿ ಸೂರ್ಯತ್ವಮಿಚ್ಛತಿ ॥೨೧೦॥

ಅರ್ಕಪುಷ್ಪೈರ್ಮಹಾದೇವಂ ಹೇಮಂತೇ ಯೋರ್ಜಯಿಷ್ಯತಿ ।

ಸ ಚಂದ್ರತ್ವಮನಾಪ್ನೋತಿ ಯದಿ ಚಂದ್ರತ್ವಮಿಚ್ಛತಿ ॥೨೧೧॥

ಶೈಶಿರೇ ಕರವೀರ್ಪೈರ್ಯಃ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ ಶಂಕರಂ ।

ಗಾಣಾಪತ್ಯಮನಾಪ್ನೋತಿ ಗಾಣಾಪತ್ಯಾಧಿರಾಸಕಃ ॥೨೧೨॥

ಉಕ್ತೈರ್ಮೂರ್ತುರ್ಮುಕ್ತೈಃ ಕುಸುಮೈಃ ಶಂಕರಂ ಯೋರ್ಜಯಿಷ್ಯತಿ ।

ಶ್ರೀಕಾಲಮೇಕಕಾಲಂ ವಾ ಸ ತದುಕ್ತೈಃ ಫಲಂ ಲಭೇತ್ ॥೨೧೩॥

ಪ್ರತಿಕಾಲೇಽಪಿ ಪುಷ್ಪಾಣಾಮಯುತೇನ ಸದಾಶಿವಂ ।

ಪೂಜನೀಯಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಫಲಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ॥೨೧೪॥

ವರ್ಷರ್ಷವಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಶ್ರಾವಣ, ಭಾದ್ರಪದಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಕುಶಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪರಿಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ವಿಷ್ಣುಪದವಿಯನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೂ ತಪ್ಪದೇ ಹೊಂದುವನು ಶರತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅಶ್ವಯುಜ ಮತ್ತು ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಮಲಗಳಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಸೂರ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದರೂ ಹೊಂದುವನು ॥೨೦೯-೨೧೦॥

ಚಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನು ಬಯಸಿ, ಹೇಮಂತಮುತುವಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಯಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಎಕ್ವದ ಹೂಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದವನು ತಪ್ಪದೇ ಚಂದ್ರಪಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ಶಿಶಿರರ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಗಣಾಧಿಪತಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಕಡೆಗಲ ಹೂಗಳಿಂದ ಆ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವನು ಆ ಗಣಾಧಿಪತಿ ಪದವಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ॥೨೧೧-೨೧೩॥

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮುತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಹೂಗಳಿಂದ ಪ್ರಾತಃ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಸಾಯಂಕಾಲರೂಪವಾದ ಮೂರುಕಾಲಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿರುವ ಫಲಗಳನ್ನು

ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯಃ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸರ್ವಕುಷ್ಮಹಿ ಸರ್ವದಾ |
 ಸ್ವಾಭೀಷ್ಟಂ ಫಲಮಾಪ್ನೋತಿ ಮಹಾದೇವಪ್ರಸಾದತಃ ||೨೧೫||
 ದ್ರೋಣಪುಷ್ಪೈಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಕಾರ್ತಿಕೇ ಮಾಸಿ ಶಂಕರಃ |
 ಅರ್ಕಪುಷ್ಪೈಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಾರ್ಗತೀರ್ಷೇ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೨೧೬||
 ಪುಷ್ಪೇ ಪುನರ್ವಸೂಪುಷ್ಪೈಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಸದಾಶಿವಃ |
 ಮಾಘೇ ಧತ್ತೂರಕುಸುಮೈಃ ಪೂಜನೀಯೋ ವೃಷಃ ಪ್ರಭುಃ ||೨೧೭||
 ಕಮೀಪುಷ್ಪೈಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಫಾಲ್ಗುಣೇ ಮಾಸಿ ಶಂಕರಃ |
 ಚೈತ್ರೇ ಪರಾಶಕುಸುಮೈಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೨೧೮||
 ವೈಶಾಖೇ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಪುಷೈಃ ಪೂಜನೀಯಸ್ತ್ರಿಕೂಲಭೃತ್ |
 ಜ್ಯೇಷ್ಠೇ ಕುಂದೈಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪಾರ್ವತೀರಮಣಃ ಪ್ರಭುಃ ||೨೧೯||
 ಆಷಾಢೇ ನಿರಜಾಪುಷ್ಪೈಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಹಿನ್ಯಾಕಭೃತ್ |
 ಶ್ರಾವಣೇ ಕುಟಿಜೈಃ ಶಂಭುಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೨೨೦||

ತಪ್ತದೇ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು
 ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಹೂಗಳಿಂದ ನಿಯಮಬದ್ಧರಾಗಿ ಆ ಸದಾಶಿವನನ್ನು
 ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೨೧೫-೨೨೦||

ಎಲ್ಲಾ ಋತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬಹುದು ಆದರೂ
 ಆ ಮಹಾದೇವನ ಅನುಗ್ರಹವು ಒದಗಿ ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಸಕಲ ಫಲವನ್ನೂ
 ಮಾನವನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ
 ತಂಬೇ ಹೂಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಮಾರ್ಗತೀರ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಎಕ್ಕದ
 ಹೂಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಬೇಕು ಪುಷ್ಯಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಪುನರ್ವಸೂ ಪುಷ್ಪ
 ಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಘಮಾಸದಲ್ಲಿ ವೃಷದೇವನಿಂದ ಆ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಧತ್ತೂರ
 ಹೂಗಳಿಂದಲೂ ಅರ್ಚಿಸಬೇಕು ||೨೧೫-೨೧೬-೨೧೭||

ಫಾಲ್ಗುಣಮಾಸದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಬನ್ನೀಹೂಗಳಿಂದಲೂ, ಜೈತ್ರಮಾಸ
 ದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗದಹೂಗಳಿಂದಲೂ, ವೈಶಾಖಮಾಸದಲ್ಲಿ ಆ ತ್ರಿಕೂಲಪಾಣಿಯನ್ನು
 ಮಲ್ಲಿಗೆಹೂಗಳಿಂದಲೂ, ಜ್ಯೇಷ್ಠಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತೀಕಾಂತನಾದ ಪ್ರಭುವನ್ನು

ಪೂಜ್ಯೋ ಭಾದ್ರಪದೇ ಮಾಸಿ ಕುಶಪುಷ್ಪೈಸ್ತೀಲೋಚನಃ |

ಅತ್ತಿನೇ ಮಾಸಿ ಸಂಪೂಜ್ಯಃ ಪಾರಿಜಾತ್ಪರಮಾಪತಿಃ ||೨೨೧||

ಚೈತ್ರೇ ದಮನಕೈಃ ಪುಷ್ಪೈಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಯಮಾಂತಕಃ |

ತತ್ಪ್ರಸ್ತಮಯಚ್ಛೈಃ ಪೂಜ್ಯೋ ವೈಶಾಖಾದಿಸು ಪಲ್ಲವೈಃ ||೨೨೨||

ಭೂತಾಯಾಂ ಭೃಂಗರಾಜೇನ ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ತಂಕರಂ |

ಸರ್ವಪಾಪವಿನ್ನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಗಮಿಸ್ಯತಿ ||೨೨೩||

ಭೂತಾಯಾಂ ಸೋಮಯುಕ್ತಾಯಾಂ ಕರವೀರೈರ್ಮಹೇಶ್ವರಂ |

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಯತಿ ||೨೨೪||

ಸೋಮಾದ್ರ್ಯಪಾತಯುಕ್ತಾಯಾಂ ಭೂತಾಯಾಂ ಕಮಲ್ಪೈಃ ಶಿವಂ |

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಯತಿ ||೨೨೫||

ಗಡಮಲ್ಲಿಗೆಹೂಗಳಿಂದಲೂ, ಆಷಾಢದಲ್ಲಿ ಆ ಪಿಪ್ಪಳಪಾಣಿಯನ್ನು ಎರಡಾಹೂಗಳಿಂದಲೂ (ತಾಳೆಹೂಗಳಿಂದಲೂ) ಶ್ರಾವಣದಲ್ಲಿ ಶಂಭುವನ್ನು ಗರಿಮಲ್ಲಿಗೆ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೨೨೬-೨೨೯||

ಮುಕ್ಕುಣ್ಣನೂ, ಉಮಾರಮಣನೂ, ಯಮನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ ಆದ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಭಾದ್ರಪದಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕುಶಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಅಶ್ವಯುಜಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪಾರಿಜಾತಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಚೈತ್ರಮಾಸದಲ್ಲಿ ದಮನಕಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ (ದವನದಹೂಗಳು) ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಅಲ್ಲದೇ ಆಯಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಗುರುಗಳಿಂದಲೂ ವೈಶಾಖವೇ ಮೊದಲಾದ ಹಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬಹುದು ||೨೨೯, ೨೩೦||

ಚತುರ್ದಶಿಯಾದಿನ ಗರುಗಡ ಹೂಗಳಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಸಕಲಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿ ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೈದುವನು ಸೋಮವಾರವು ಸೇರಿದ ಚತುರ್ದಶಿಯಾದಿನ ಕಡೆಗಲೇಹೂಗಳಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜಿಸುವವನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ಸೋಮನಾರ, ಆದ್ರ್ಯಾ ನಕ್ಷತ್ರ ಮತ್ತು ವ್ಯತಿಪಾತಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಚತುರ್ದಶಿಯಲ್ಲಿ

ಸೋಮಾದ್ರ್ಯಪಾತಯುಕ್ತಾಯಾಮಷ್ಟಮ್ಯಾಂ ಕನಕಾದ್ವಯೈಃ |
ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಗೌರೀಕಂ ಸ ಮೋಕ್ಷಮುಧಿಗಚ್ಛತಿ ||೨೨೬||

ಸಾದ್ರ್ಯಾಯಾಂ ಪಾತಯುಕ್ತಾಯಾಮಷ್ಟಮ್ಯಾಮರ್ಜುನೈಃ ಶಿವಂ |
ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯಶ್ಶೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮುಧಿಗಚ್ಛತಿ ||೨೨೭||

ಸೋಮಾದ್ರ್ಯಪಾತಯುಕ್ತಾಯಾಂ ಪೌರ್ಣಮಾಸ್ತಾಂ ಸದಾಶಿವಂ |
ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಧತ್ತೂರೈಃ ಸ ಮೋಕ್ಷಮುಧಿಗಚ್ಛತಿ ||೨೨೮||

ಸೋಮಾದ್ರ್ಯಪಾತಯುಕ್ತಾಯಾಮಮಾಯಾಂ ಗಿರಿಜಾಪತಿಂ |
ಕರವೀರೈಸ್ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಂತಿ ಶಿವಂ ಜನಾಃ ||೨೨೯||

ದುಕ್ಕಾಲಶಂಕುರ್ಭಯಸ್ತು ಕ್ರಾವಣ್ಯಾಂ ಪೂಜಯೇತ್ಪ್ರಿಯಂ |
ಸರ್ವಪಾಪವಿನ್ನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ||೨೩೦||

ಪಾನರೆಹೂಗಳಿಂದ ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವನನ್ನೊರಾಧಿಸುವವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ||೨೨೬-೨೨೭-೨೨೮||

ಸೋಮವಾರ, ಆದ್ರ್ಯಾನಕ್ಷತ್ರ, ವ್ಯತಿಪಾತಸಮೇತವಾದ ಅಷ್ಟಮಿಯದಿನ ಕನಕಸಂಚ್ಛಕವಾದ ಸಂಹಿಗಹೂಗಳಿಂದ ಗೌರೀರಮಣನನ್ನರ್ಚಿಸುವವನೂ, ಆದ್ರ್ಯಾನಕ್ಷತ್ರ, ವ್ಯತಿಪಾತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಷ್ಟಮಿಯದಿನ ಅರ್ಜುನಪುತ್ರಗಳಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜಿಸುವವನೂ ಮತ್ತು ಸೋಮವಾರ, ಆದ್ರ್ಯಾನಕ್ಷತ್ರ, ವ್ಯತಿಪಾತಗಳಿಂದ ಸೇರಿದ ಪೂರ್ಣಮೆಯದಿನ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಧತ್ತೂರಿಹೂಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನೂ ತಪ್ಪದೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ||೨೨೬-೨೨೭-೨೨೮||

ಸೋಮವಾರ ಆದ್ರ್ಯಾನಕ್ಷತ್ರ, ವ್ಯತಿಪಾತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯದಿನ ಗಿರಿಜಾರಮಣನನ್ನು ಕಣಿಗಲೆ ಹೂಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದವರು ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರಯುಕ್ತವಾದ ಪೂರ್ಣಮೆಯಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆಯ ದಾರಗಳಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು, ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತಾನೆ ||೨೨೯-೨೩೦||

ದುಃಖಲಶಂಕವಃ ಕುದ್ಧಾಃ ಸ್ವಮಾನೇನ ಶತಶ್ರಯಂ ।
 ಸಾರ್ಥಂ ಶಿವೇ ಲಿಂಗರೂಪೇ ದೇಯಾ ಮುಕ್ತೈರ್ಭಿರ್ಭಿರ್ವಿಷಃ ॥೨೩೧॥
 ಶಾನ್ತಾಂ ಪಾರ್ಥಿವಾಂ ಸು ಪೂಜೇಯಂ ಶ್ರುತಿಷು ಶ್ರುತಾಃ ।
 ಇಯಂ ನೈಮಿತ್ತಿಕೀ ಪೂಜಾ ಕರ್ತವ್ಯಾತಿಪ್ರಯತ್ನತಃ ॥೨೩೨॥
 ತಂದುಲ್ಯೈಃ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಶತಾಂಜಲಿಮಿತ್ಯೈಃ ಶಿವಂ ।
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೩೩॥
 ಜಣಶ್ಚೈಃ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಶತಾಂಜಲಿಮಿತ್ಯೈಃ ಶಿವಂ ।
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೩೪॥
 ಗೋಧೂನ್ಯೈಃ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಶತಾಂಜಲಿಮಿತ್ಯೈಃ ಶಿವಂ ।
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೩೫॥
 ತಿಲ್ಪೈಶ್ಚ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಶತಾಂಜಲಿಮಿತ್ಯೈಃ ಶಿವಂ ।
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೩೬॥
 ಯನ್ಮೇಕ್ಷ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಶತಾಂಜಲಿಮಿತ್ಯೈಃ ಶಿವಂ ।
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೩೭॥
 ಮಾಪ್ಯೇಕ್ಷ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಶತಾಂಜಲಿಮಿತ್ಯೈಃ ಶಿವಂ ।
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೩೮॥

ತನ್ನ ದ್ವೈತ ಅಲತಿಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತು ಶುದ್ಧವಾದ
 ರೇಷ್ಮೆಯದಾರಗಳನ್ನು, ಮೋಕ್ಷಪ್ರೇಕ್ಷಿಗಳಾದವರು, ಲಿಂಗರೂಪಿಯಾದ ಪರಶಿವ
 ನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು ಕ್ರಾವಣಮಾಸದ ಪೂರ್ಣಮಾಸದ ಈ ಪೂಜೆಯು ವೇದ
 ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಇದು ನೈಮಿತ್ತಿಕವಾದ ಪೂಜೆಯಾದುದರಿಂದ
 ನಿಯಮದಿಂದ ಇದನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು ॥೨೩೧-೨೩೮॥

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚತುರ್ದಶಿ ತಿಥಿಯ ದಿವಸವೂ ನೂರುಬೊಗಸೆ ಪರಮಾಣದ
 ಅಕ್ಕಿ, ಕಡಲೆ, ಗೋಧುವೆ, ಎಳ್ಳು, ಯವಧಾನ್ಯ, ಉದ್ದು, ಸಾಸುನೆ ಮತ್ತು ಹೆಸರು

ಸರ್ವಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಶತಾಂಜಲಿಮಿತ್ಯೈ ಶಿವಂ ।
ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೩೯॥

ಮುದ್ದೈತ್ತ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಶತಾಂಜಲಿಮಿತ್ಯೈ ಶಿವಂ ।
ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೪೦॥

ಸುಗಂಧಾಮ್ರರಸೇನೇತಂ ಸಾದ್ರಾಪ್ಯಮ್ಯಾಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
ಯೋಃಫಿಷಿಂಚತಿ ರುದ್ರೇಣ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೪೧॥

ಕ್ಷೀರೇಣ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಪ್ರಸ್ಥೇನೇತಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
ಯೋಃಫಿಷಿಂಚತಿ ರುದ್ರೇಣ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೪೨॥

ಅಜ್ಜೇನ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಪ್ರಸ್ಥೇನೇತಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
ಯೋಃಫಿಷಿಂಚತಿ ರುದ್ರೇಣ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೪೩॥

ಸಿತಯಾ ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಪ್ರಸ್ಥಮಾನೇನ ಶಂಕರಂ ।
ಯೋಃಫಿಷಿಂಚತಿ ರುದ್ರೇಣ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೪೪॥

ನಾರಿಕೇಲಿಜಲೇನೇತಂ ಪ್ರತ್ಯಪ್ಯಮ್ಯಾಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
ಯೋಃಫಿಷಿಂಚತಿ ರುದ್ರೇಣ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥೨೪೫॥

ಕಾಕುಗಳಿಂದ ನಿಯಮಪೂರ್ವವಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೈದು ತ್ತಾರೆ ॥೨೩೯-೨೪೪ ೨೩೫ ೨೩೬ ೨೩೭-೨೩೮-೨೩೯-೨೪೦॥

ಆದ್ರಾಪನಕ್ಷತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಪ್ಯಮಿಯದಿನ ನಿಯಮಬದ್ಧನಾಗಿ, ರುದ್ರ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಗಂಧಭರಿತವಾದ ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿನರಸದಿಂದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡುವವನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೈದು ತ್ತಾನೆ ಐಲು, ತುಪ್ಪ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದುಬಳ್ಳ ಪರಿಮಾಣದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚತುರ್ದಶಿಯ ದಿನದಲ್ಲೂ ಶಂಕರನಿಗೆ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕಮಾಡುವವನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೈದು ವನು ॥೨೪೧ ೨೪೨ ೨೪೩ ೨೪೪॥

ಪ್ರತಿ ಅಪ್ಯಮಿಯ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಳನೀರಿನಿಂದ ನಿಯಮಬದ್ಧನಾಗಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವವನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೈದು ತ್ತಾನೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಸುರಸಾಮ್ರಾಫಲೈಃ ಶಿವಂ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ॥೨೪೬॥

ಯೋಚ್ಛಯೇತ್ಪ್ರತಿಭೂತಾಯಾಂ ಪಕ್ವಪೂಗರಸೈಃ ಶಿವಂ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ॥೨೪೭॥

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಗೌರೀಕಂ ಸುಗಂಧಕದಲೀಫಲೈಃ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ॥೨೪೮॥

ಶಿವಂ ಸುಗಂಧಜಂಬೀರೈರ್ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಸಾದರಂ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ॥೨೪೯॥

ಶಿವಂ ಜಂಬೂಫಲೈಃ ಪಕ್ವೈರ್ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಸಾದರಂ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ॥೨೫೦॥

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಗೌರೀಕಂ ಸುಗಂಧಬದರೀಫಲೈಃ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ॥೨೫೧॥

ದಧ್ಯನ್ನೇನಾಬ್ಯಯುಕ್ತೇನ ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ತಂಕರಂ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ॥೨೫೨॥

ಕ್ಷೀರಾನ್ನೇನಾಬ್ಯಯುಕ್ತೇನ ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ತಂಕರಂ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ ॥೨೫೩॥

ಭರಿತವಾದ ಮಾವಿನಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವವನು ಸಕಲಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿ ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಲೋಕವಾದ ಕೈಲಾಸವನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತಾನೆ ॥೨೪೫-೨೪೬॥

ಪ್ರತಿ ಚತುರ್ದಶಿಯದಿನವೂ ಪಶ್ಚಿಮಾದ ಅಡಿಕೆಹಣ್ಣಿನಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುವವನು ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೈದುವನು ಹಾಗೆಯೇ ಸುಗಂಧಭರಿತವಾದ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ನಿಂಬೆ, ನೇರಳೆ, ಎಗಚೆಹಣ್ಣುಗಳು, ತುಪ್ಪದಿಂದದೊರೆತ ಮೊಸರನ್ನ, ಹಾಲನ್ನು, ಶಾಲ್ಯಾನ್ನ, ಮಾವಿನ

ಸಾಜ್ಞೇನ ಕರ್ತರಾನ್ನೇನ ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಶಂಕರಂ ।
 ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಶ್ಯತಿ ॥೨೫೪॥

ಸಾಜ್ಞೇನಾಮ್ರರಸಾನ್ನೇನ ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಶಂಕರಂ ।
 ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಶ್ಯತಿ ॥೨೫೫॥

ತತಗ್ರಾಸಮಿತ್ಯೈರನ್ನೈರುಕ್ತ್ಯುಃ ಪೂಜ್ಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।
 ಫಲೈರುಕ್ತ್ಯುಃ ತತಮಿತ್ಯುಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ॥೨೫೬॥

ದೀಪಮಾಲಾಂ ಗೋಘೃತೇನ ಯಃ ಕರೋತಿ ಶಿವಾಲಯೇ ।
 ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಶ್ಯತಿ ॥೨೫೭॥

ಧೂಪಯಿಷ್ಯತಿ ಯೋ ಧೂಪೈರುತ್ತಮೈಃ ಶಂಕರಾಲಯಂ ।
 ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಶ್ಯತಿ ॥೨೫೮॥

ಯಃ ಶಿವಪ್ರತಿಮಾಂ ಕುರ್ಯಾದ್ವಿಚಿತ್ರಾಃ ಶಿವಮಂದಿರೇ ।
 ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಶ್ಯತಿ ॥೨೫೯॥

ರಸದ ಅನ್ನಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಅದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವ
 ವರಿಗೆ ಸಕಲಪಾಪಗಳೂ ಕೊಲಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು
 ||೨೪೭-೨೪೮ ೨೪೯-೨೫೦-೨೫೧-೨೫೨-೨೫೩-೨೫೪-೨೫೫||

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮೊಸರನ್ನವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನೂರುತುತ್ತುಗಳ
 ಪ್ರಮಾಣದಿಂದಲೂ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೂರುಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದಲೂ, ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ
 ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪದಿಂದ ದೀಪಪಂಕ್ತಿಗಳ
 ನಿಷ್ಕಡುವವನೂ, ಉತ್ತಮವಾದ ಧೂಪಗಳಿಂದ ಶಂಕರನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಧೂಪಹಾಕು
 ವವನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಡೆಗೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆಯು
 ವಾನೆ ||೨೫೬-೨೫೭ ೨೫೮||

ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಿವಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವವನೂ
 ನಿತ್ಯವೂ ಶಂಕರನ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಪದ್ಯ ಮುಂತಾದ ರಂಗನಲ್ಲಿಯೆ ಬಿನ್ನೆ

ಸ್ವಸ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರೀಲಂಕುರಾದ್ಯೋ ನಿತ್ಯಂ ಶಂಕರಾಲಯಂ ।	
ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ	॥೨೬೦॥
ಪುಷ್ಪಮಾಲಾಭಿನಿರ್ನಿತ್ಯಂ ಯೋಃಲಂಕುರಾದ್ಯಭಿವಾಲಯಂ ।	
ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ	॥೨೬೧॥
ಸುಧಾಗೃಹಿಣಿದಾನಾದ್ಯೈರ್ಯೋಃಲಂಕುರಾದ್ಯಭಿವಾಲಯಂ ।	
ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ	॥೨೬೨॥
ಭೇರಿಮರ್ದಲವಾದ್ಯೈರ್ಘೋಷಯೇದ್ಯಃ ಶಿವಾಲಯಂ ।	
ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ	॥೨೬೩॥
ವೀಣಾದಿಧ್ವನಿಭಿರ್ಯಸ್ತು ಧ್ವನಯೇಚ್ಛಿವಮಂದಿರಂ ।	
ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ	॥೨೬೪॥
ಶಿವಾಲಯೇ ತೋರಣಾನಿ ಯಃ ಕುರಾನ್ಮೃತ್ತಿಕಾದಿಭಿಃ ।	
ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ	॥೨೬೫॥
ಸ್ವತ್ಯಂ ಕರೋತಿ ಯೋ ನಿತ್ಯಂ ಮುದಾ ಶಂಕರಮಂದಿರೇ ।	
ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ	॥೨೬೬॥
ಜಲಾದಿಸಾಧನೈರ್ನಿರ್ನಿತ್ಯಂ ಶೋಭಯೇದ್ಯಃ ಶಿವಾಲಯಂ ।	
ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ	॥೨೬೭॥
ಮಾಘೇ ಮಾಸಿ ಮಹೇಶಾಯ ಯಃ ಕುರಾನ್ಮೃತ್ಪುತಕಂಚಲಂ ।	
ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ	॥೨೬೮॥

ಗಂಧ ಅಲಂಕಾರಮಾಡುವವನೂ, ಹೂಮಾಲೆ, ಸುಣ್ಣ, ಗೈರಿಕಾದಿ ಧಾತುಗಳು ಇವೇ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಶೃಂಗಾರಮಾಡುವವನೂ, ಭೇರಿ, ಮಧುಲಿ ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ವೀಣಾಧ್ವನಿಗಳಿಂದಲೂ ಶಿವಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಗೊಳಿಸುವವನೂ, ಮುತ್ತು, ರತ್ನ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿಸುವವನೂ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಶಂಕರನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯಮಾಡುವವನೂ, ನೀರು ಮೊದಲಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳಿಂದ ಶಿವಮಂದಿರವನ್ನು ಗುಡಿಸುವ

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತ್ಯಗಸ್ತ್ಯವಚಃ ಕೃತ್ವಾ ಸ ವಿಶ್ವೋ ಹೃಷ್ಯಮಾನಸಃ ।

ಅಗಸ್ತ್ಯಂ ಪ್ರಾಹ ವಿನಯಾತ್ಮ್ಯತಾಂಜಲಿಪ್ರಯೋ ವಿದೇ ||೨೬೯||

|| ವಿಶ್ವ ಉವಾಚ ||

ಕಥಂ ಕುಂಭಜ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಾಯ ಘೃತಕಂಬಲಂ ।

ತತ್ಸರ್ವಂ ನದ ಸರೃಜ್ಞ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಿಕಾರದ ||೨೭೦||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಸಿತಾನಾಮಸಿತಾನಾಂ ವಾ ಗಮಾಮೇವ ಘೃತಂ ನವಂ ।

ವಸ್ತ್ರಸಂತೋಧಿತಂ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಪ್ರಸ್ಯ ಸಾರ್ಥತತ್ಪ್ರಯಂ ||೨೭೧||

ಶೋಧಿತೇಷ್ಟೇವ ಪಾಶ್ರೇಷು ತಕ್ಷೃಕ್ಷಿಪ್ಯ ಘೃತಂ ನವಂ ।

ರಕ್ಷಣೇಯಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಘನೀಛಾನಾವಧಿ ದ್ವಿಜ ||೨೭೨||

ವನೂ, ಸಾಂಸುವವನೂ, ಅಲ್ಲದೇ ಮಾಘಮಾಸದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನಿಗೆ ತುಪ್ಪದ ಕಂಬಲ
ವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವವನೂ ಸಹ ಸಕಲಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಶಿವ
ಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ||೨೬೯-೨೭೦ ೨೭೧-೨೭೨-೨೭೪-೨೭೫ ೨೭೬-
೨೭೭-೨೭೮||

ಆಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಹೀಗೆ ನುಡಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ
ವಿಶ್ವನು, ಸಂತುಷ್ಟಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು, ಅಗಸ್ತ್ಯ
ರೊಡನೆ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು

“ ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಾಮುನಿಯೇ, ಶಿವನಿಗೆ ತುಪ್ಪದಿಂದ
ಕಂಬಲವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತನೂ
ಆದ ನೀನು ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು ” ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅಗಸ್ತ್ಯ
ಮುನಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ಆಗ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಾಮುನಿಯು ಘೃತಕಂಬಲ
ವಿಧಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೀಗೆ ನುಡಿದನು ||೨೭೦||

ವಿಶ್ವನೇ, ಬಿಳಿಯ ಅಥವಾ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಹಸುಗಳ ಹೊಸ ತುಪ್ಪವನ್ನೇ
ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೋಧಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತು

ಮಾಘೇ ಮಾಸಿ ತತಃ ಸಾಯಂ ಪೂರ್ಣಮಾಸ್ಯಾಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಅಭಿಷಿಜ್ಯ ತತೋ ದೇಯಂ ಘನೀಭೂತಂ ಘೃತಂ ಶಿವೇ ||೨೭೩||
 ತತೋ ಧೂಪಾದಿಕಂ ದತ್ತಾ ನೈವೇದ್ಯಂಚ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಪುನರ್ಧೂಪಾದಿಕಂ ದೇಯಂ ಪುನಃ ಪೂಜಾಂ ಪ್ರಕಲ್ಪಯೇತ್ ||೨೭೪||
 ಪುರಾಣವಚನೈಃ ಕಾರ್ಯಂ ತತೋ ಜಾಗರಣಂ ನಿಶಿ |
 ಭೋಜನೀಯಾಸ್ತತಃ ಪ್ರಾತಃ ಶೈವಾಃ ಸ್ವಾದುರಸಾಯನೈಃ ||೨೭೫||
 ಮಹಾಕಂಬಲಮೇತತ್ತು ಘೃತಸ್ಯ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಂ |
 ಏತಕ್ಕೂಜಾಪರಾ ಪೂಜಾ ನಾಸ್ತಿ ಗೌರೀಪತೇರ್ದ್ವಿಜ ||೨೭೬||
 ಘೃತಕಂಬಲಪೂಜಾ ತು ಸ್ವಸ್ತಕಕ್ರಾಪಿ ಭಕ್ತತಃ |
 ಮಾಘೇ ಮಾಸಿ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ||೨೭೭||

ನೇರು ತುಪ್ಪವನ್ನು ಅಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಕುಚಿಯಾದ ಹೊಸ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ||೨೭೮-೨೭೯||

ಮಾಘಮಾಸದ ಪೂರ್ಣಮಾ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಿಯಮದಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ
 ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿದನಂತರ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡ
 ಬೇಕು ಆಮೇಲೆ ಧೂಪವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ
 ಪುನಃ ಧೂಪದೀಪ ನೈವೇದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ತಿರುಗಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು
 ||೨೭೩-೨೭೪||

ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪುರಾಣವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಜಾಗರಣೆಮಾಡಿ,
 ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಕೈವಶ್ರೀಪ್ಥಂಗೆ ರುಚಿಕರವಾಗಿ ಭೋಜನಮಾಡಿಸಬೇಕು ಆಯ್ದ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಇದೇ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಮಹಾಕಂಬಲವಿಧಾನವೆಂದು ತಿಳಿ
 ಗೊರೀರಮಣನಾದ ಶಿವನಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೇರೊಂದು ಪೂಜೆಯೇ
 ಇಲ್ಲ ||೨೭೫-೨೭೬||

ಈ ಘೃತಕಂಬಲಪೂಜೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಘ
 ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರು ಮಾಡಬಹುದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದವನು

ಕಂಬಲಾರ್ಥಂ ತದರ್ಥಂ ನಾ ತದರ್ಥಂ ನಾ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಹೇಶಾಯ ತನುಂ ಸ್ತಾಪ್ಯ ದ್ವಿಜ್ವದ್ವಿಜಃ ||೨೭೮||
 ಏವಂ ಯಃ ಕುರುತೇ ಮಹೋಽ ಮಹೇಶಘೃತಕಂಬಲಂ |
 ಸ ಸರ್ವಸಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ||೨೭೯||
 ಯಂ ಯಂ ಕಾಮಯತೇ ಕಾಮಂ ಯಃ ಕೃತ್ವಾ ಘೃತಕಂಬಲಂ |
 ತಂ ತಂ ಕಾಮಮವಾಪ್ನೋತಿ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಪಿ ಪಞ್ಚತಿ ||೨೮೦||
 ಪುರಾ ರೇವಾನದೀತೀರೇ ಗೌತಮಂ ಮುನಿಪುಂಗವಂ |
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸುಮೇಧಾಃ ಪಪ್ರಚ್ಛ ಪ್ರಣಮ್ಯ ವಿನಯಾನ್ವಿತಃ ||೨೮೧||

|| ಸುಮೇಧಾ ಉವಾಚ ||

ಗೌತಮ ಹೃತಿಕತತ್ವಜ್ಞ ವೇದಕಾಶ್ತ್ರವಿಕಾರದ |
 ಐಶ್ವರ್ಯಮೋಕ್ಷದಂ ಚೈವ ನದ ಧರ್ಮಂ ವಿಶೇಷತಃ ||೨೮೨||

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ತುಪ್ಪದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಅಥವಾ ಅದರರ್ಧವಾದ ಕಾಲುಭಾಗ ದಿಂದಲಾದರೂ ಘೃತಕಂಬಲವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಈ ರೀತಿ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾಘ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಘೃತಕಂಬಲಪೂಜೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವವನು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೈದುವನು ||೨೭೭ ೨೭೮ ೨೭೯||

ಈ ಘೃತಕಂಬಲಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಏನೇನು ವರವನ್ನು ಬಯಸಿದರೂ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವನಲ್ಲದೇ ಕೊನೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಹಿಂದೆ ರೇವಾನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಗೌತಮನನ್ನು ಕಂಡು ಸುಮೇಧ ಸ್ವನು ವಿನಯದಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿದನು ||೨೮೦ ೨೮೧||

ವೇದದ ರಹಸ್ಯವನ್ನರಿತವನೂ, ವೇದಕಾಶ್ತ್ರಪಾರಂಗತನೂ ಆದ ಗೌತಮ ಮುನಿಯೇ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನನಗೆ ವಿವರಿಸೆಂದು ಸುಮೇಧನು ಗೌತಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ||೨೮೨||

|| ಗೌತಮ ಉವಾಚ ||

ಶಿವಾರ್ಚನಾಪ್ರಾರೋ ಭರ್ತಾರೋ ಸಾಸ್ತಿ ವೇದೇಷು ಸರ್ವಥಾ |
 ಐಶ್ವರ್ಯಮೋಕ್ಷದಂ ಚೈವ ಮಹೇಶಸ್ಯೈವ ಪೂಜನಂ ||೨೦೩||
 ಮಹೇಶಪೂಜನಾದನ್ಯನ್ನಾಸ್ತೇನೈಶ್ವರ್ಯಮುಕ್ತಿದಂ |
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ತುನಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಮಿತ್ಯಸ್ತಿ ಹಿ ಕೃತಿಃ ||೨೦೪||
 ಯಮರ್ಥಂ ಹೃದಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ತಂಕರಂ |
 ಸ ತಮರ್ಥಮವಾಪ್ನೋತಿ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಮಿತಿ ಕೃತಿಃ ||೨೦೫||
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇನೈವ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಭೋಗಾನನೇಕಥಾ |
 ಮುಕ್ತಂ ಚ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತ್ಯೇವ ಶಿವಾರ್ಚನಪರಾಯಣಾಃ ||೨೦೬||
 ಅಖಂಡಮಕುಲ್ಪಶ್ವರ್ಯಂ ಯಸ್ಯ ಯಾವದರ್ಶೇಕ್ಷಿತಂ |
 ತತೋಽಪ್ಯಧಿಕಮೈಶ್ವರ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಯಾ ||೨೦೭||
 ಶಿವಚಿಂತನಶಿಲಂ ಚೇದುತ್ತಮಂ ಚಿತ್ತಮನ್ತಹಂ |
 ವಿಶ್ವೇಶೋ ಯಾತಿ ಸ್ವಾಮಿತ್ವಂ ಪತಿಪತ್ನೀರಪಿ ಸ್ವಯಂ ||೨೦೮||

ನೇದಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಭರ್ಮನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾ
 ಗಿಲ್ಲ ಮಹೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯೇ ಐಶ್ವರ್ಯ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡು
 ವುದು ಮಹೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯಾವುದೂ ಐಶ್ವರ್ಯ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿ
 ಗಳನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಕೊಡಲಾರದು ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನೇದವು ಹೇಳುತ್ತಿರು
 ವುದು ||೨೦೩-೨೦೪||

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಶಂಕರನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಆತನು ಹೊಂದುವನೆಂದು ಶ್ರುತಿ
 ಯಿರುವುದು ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಾದವರು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ಇಹದಲ್ಲಿ
 ಅನೇಕ ಭೋಗಗಳನ್ನುನುಭವಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿಯೇ ಹೊಂದು
 ತ್ತಾರೆ ||೨೦೫-೨೦೬||

ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವೂ, ಅಸದೃಶವೂ ಆದ, ತಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು
 ಕ್ಷಿಂಶ ಹೆಚ್ಚಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೇ ಹೊಂದಬಹುದು ಅನವರತವೂ ಉತ್ಕಮವಾದ

ಮಾಘೇ ಮಾಸಿ ಮಹಾದೇವೇ ಯಃ ಕುರ್ವಾನ್ಘೃತಕಂಬಲಂ ।
 ಸ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಸಕಲಾನ್ಘೋಗಾನಂತೇ ಮೋಕ್ಷಂ ಚ ವಿಂದತಿ ॥೨೮೯॥
 ನರಾ ಭೂಪತಯೋ ಜಾತಾ ಘೃತಕಂಬಲದಾನತಃ ।
 ಜಾತಿಶ್ಮರಾಕ್ಷ ತೇ ಜಾತಾ ಮುಕ್ತಾಶ್ಚಾಂತೇ ಶಿವಾರ್ಜುನಾಃ ॥೨೯೦॥
 ಪುರಾ ಸುನಾಗಸಂ ವಿಪ್ರಂ ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿಪಾರಗಂ ।
 ಪಪ್ರಚ್ಛ ಗೂಢಕರ್ಣಾಂಗೋ ಧರ್ಮಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯನಾಶಕಂ ॥೨೯೧॥

॥ ಸುನಾಗಸ ಉವಾಚ ॥

ಮಾಘೇ ಮಕರಗೇ ಧಾನ್ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಘೃತಕಂಬಲಂ ।
 ಅಸಿತಾಯಾಃ ಸಿತಾಯಾಶ್ಚ ಭೇನೋಘೃತಮನುಶ್ರಮಂ ॥೨೯೨॥
 ಸಂಪಾದನೀಯಂ ಯತ್ನೇನ ಘನೀಭೂತಂ ಚ ಕೋಥಿತಂ ।
 ತದ್ಭುತಂ ತುಲಯೋತ್ತೀರ್ಣಂ ಪ್ರಸ್ಯ ಸಾರ್ಥಂ ತತತ್ರಯಂ ॥೨೯೩॥

ಈ ಮನಸ್ಸು ಶಿವನಾಮಧ್ಯಾನನಿರತವಾದರೆ ಆತನು ಕುದೇರನಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಸಕಲ
 ಜೀವರಾಶಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ॥೨೮೭-೨೮೮॥

ಮಾಘಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಘೃತಕಂಬಲವನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಇಹ
 ದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ
 ಆ ಘೃತಕಂಬಲವನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿ ಮಾನವರು ರಾಜರಾಗಿ, ತಮ್ಮ
 ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸ್ಮರಣೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲದೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೊನೆಗೆ ಶಿವ
 ಪೂಜಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಒಂದು ಇತಿಹಾಸ
 ವುಂಟು ॥೨೮೯-೨೯೦॥

ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಹೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರುವ ಸುನಾಗಸ
 ನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಗೂಢಕರ್ಣಾಂಗನೆಂಬುವನು ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿ
 ಸುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು ॥೨೯೧॥

ಆಗ ಸುನಾಗಸನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು - ಸೂರ್ಯನು ಮಕರರಾಶಿಯಲ್ಲಿರು
 ವಾಗ ಅಂದರೆ ಮಕರಮಾಸದ ಮಾಘಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಅಥವಾ ಇತರ ಬಣ್ಣಗಳ
 ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಘೃತಕಂಬಲವನ್ನು ಮಾಡು ಅದ

ತದರ್ಥಂ ವಾ ತದರ್ಥಂ ವಾ ಸಾಯಂ ನೇಯಂ ಶಿವಾಲಯೇ ।

ಘೃತೇನಾನೇನ ದೇವೇತಮುಭಿಷಿಜ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರಂ ॥೨೯೪॥

ಘನೀಭೂತಂ ಘೃತಂ ದೇಯಂ ತತಃ ಶಂಕರಮಸ್ತುಕೇ ।

ತತಸ್ತಿಲ್ಯಃ ಸರ್ಪಪೃಶ್ಠ ಬಿಲ್ವಪತ್ಮೈಶ್ಚ ಕೋಮಲ್ಯಃ ॥೨೯೫॥

ಹೇಮಪದ್ಮೈಶ್ಚ ದೇವೇತಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ॥೨೯೬॥

ಧೂಪದೀಪಾದಿಕಂ ದೇಯಂ ತತೋ ನೈವೇದ್ಯಮಾದರಾತ್ ।

ತತೋ ನೀರಾಜನಂ ದತ್ತಾ ದೇಯಾ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಶ್ಚತಃ ॥೨೯೭॥

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕಾರಾನ್ಯುತ್ಥಾ ಜ ತದನಂತರಂ ।

ಕೈವಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಜಪ್ತಾ ಶಿವಾಯೈತನ್ನಿವೇದಯೇತ್ ॥೨೯೮॥

ತತೋ ಜಾಗರಣಂ ಕಾರ್ಯಂ ಶಿವಸ್ತರಣಪೂರ್ವಕಂ ।

ರಾತ್ರಿರ್ನೇಯಾ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮಹಾದೇವಕಥಾದಿಭಿಃ ॥೨೯೯॥

ಕೋಸ್ತುರ ಕಪ್ತಪಟ್ಟಿ ತೋಧಿಸಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊ
ಆ ತುಪ್ಪವು ತಕ್ಕದಿಯ ಕೂಕದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತುಬಳ್ಳ ಪ್ರಮಾಣವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರ
ಬೇಕು ಆದರರ್ಥ ಆಥವಾ ಕಾಲುಭಾಗವಾದರೂ ಇರಬಹುದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ
ರುವ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಆ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಇದಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆಯಾಗಿ ತಂದಿರುವ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಮೊದಲು ಆ ದೇವತೋತ್ತಮನಾದ ಮಹೇಶ್ವ
ರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕು ॥೨೯೨ ೨೯೩ ೨೯೪॥

ಆಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಶಂಕರನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಲೇಪಿಸ
ಬೇಕು ಅನಂತರ, ಎಳ್ಳು, ಸಾಸುವೆ, ಕೋಮಲವಾದ ಬಿಲ್ವದಳ, ಸುವರ್ಣಕಮಲ
ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೆಯೇ ಧೂಪ
ದೀಪ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನೂ ಆದರದಿಂದ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡ
ಬೇಕು ಆಮೇಲೆ ಆರತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ತರುವಾಯ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಸಮ
ರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ॥೨೯೫ ೨೯೬ ೨೯೭॥

ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ
ವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ಅದಿಲ್ಲವನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅನಂತರ ಆ

ತತಃ ಪ್ರಾತಃ ಸಮುತ್ಥಾಯ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ನಾನಾದಿಕಂ ಪುನಃ |
 ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹಾದೇವೋ ಘೃತಸೇಚನಪೂರ್ವಕಂ ||೩೦೦||
 ಭೋಜನೀಯಾಸ್ತತಃ ಶೈವಾಃ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯೈಶ್ಚ ಯತ್ನತಃ |
 ತತಃ ಸ್ವಯಂ ಚ ಭೋಕ್ತೃವ್ಯಂ ಬಂಧುಭಿಃ ಸಹ ಸಾದರಂ ||೩೦೧||
 ಅನೇನ ತವ ದಾರಿದ್ರ್ಯಂ ನಾಶಮೇಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ |
 ಭೋಗಾಂಶ್ಚ ವಿಪುಲಾನ್ಮುಕ್ತಾಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಗಮಿಷ್ಯಸಿ ||೩೦೨||

|| ಗೌತಮ ಉವಾಚ ||

ಇಹ್ಯುಕ್ತಸ್ತೇನ ಸ ಶಿವೇ ಚಕಾರ ಘೃತಕಂಬಲಂ |
 ತತಃ ಪ್ರಾಪ ಸಚ್ಚಿತ್ತರ್ಯಮುಕ್ಷೀಣಂ ವೃದ್ಧಿಸಂಯುತಂ ||೩೦೩||
 ರಕ್ತಪ್ರಸಾದಸಂಯುಕ್ತಾಃ ಗೃಹಾಸ್ತೇನ ವಿನಿರ್ಮಿತಾಃ |
 ವೇದಿಕಾಃ ಕಾರಿತಾಸ್ತೇನ ನವರತ್ನಸಮನ್ವಿತಾಃ ||೩೦೪||

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೂ ಶಿವಸ್ಮರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜಾಗರಣೆಮಾಡುತ್ತಾ ಮಹಾದೇವನ ಕಥೆ
 ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದಲೇ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕು ||೨೯೮-೨೯೯||

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪುನಃ
 ಘೃತಾಭಿಷೇಕಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಪೂಜೆಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ
 ಶೈವರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರನ್ನು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಭೋಜನ
 ಮಾಡಿಸಿ, ಅಮೇಲೆ ತಾನೂ ತನ್ನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರೊಡನೆ ಆದರದಿಂದ ಊಟಮಾಡ
 ಬೇಕು ||೩೦೦-೩೦೧||

ಈ ಪೂಜಾವಿಧಾನದಿಂದ ನಿನ್ನ ಬಡತನವೆಲ್ಲವೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೊಲ
 ಗುತ್ತದೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವಾರವಾದ ಭೋಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭವಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ನೀನು
 ಶಿವಲೋಕವನ್ನೈದುವೆಯೆಂದು ಸುನಾಗಸನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು ||೩೦೨||

ಸುನಾಗಸನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೂಢ ಕರ್ಣಾಂಗನು ಅದರಂತೆಯೇ
 ಪರಶಿವನಿಗೆ ಘೃತಕಂಬಲಪೂಜೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ನಾಶವಾಗದ
 ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದುತ್ತಿರುವ ಪೂಜಾ-ವತ್ಸರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆ

ನಿಕ್ಷೇಪಾ ಬಹವೋ ಲಬ್ಧ್ವಾಸ್ತೇನ ಸಂಖ್ಯಾವಿವರ್ಜಿತಾಃ |
 ತಸ್ಯ ಸಾರ್ಥಕತಂ ಪುತ್ರಾ ಬಭೂವುಃ ಶಿವತತ್ಪರಾಃ ||೩೦೫||
 ಇದಂ ಸರ್ವಂ ಸಮಾಲೋಕ್ಯ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಮುತ್ಪಟಂ |
 ಸಮಸ್ತಭೋಗಸಂಪನ್ನೋ ಹೃಷ್ಯಚಿತ್ತೋ ಬಭೂವ ಸಃ ||೩೦೬||
 ಸ ಮಾಘಮಾಸಿ ಯತ್ನೇನ ಸಕುಟುಂಬೋ ಮಹೇಶ್ವರಂ |
 ನಿತ್ಯಂ ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ರತ್ನಾದ್ವೈರತಿಭಕ್ತಿತಃ ||೩೦೭||
 ಸದ್ವಿವ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸ ಬಿಲ್ವದಲಕೋಟಿಭಿಃ |
 ಕರವೀರಾದಿಭಿಃ ಪುಷ್ಪೈರಪಿ ಕೈರಪಿ ಸಾದರಂ ||೩೦೮||
 ತೇನೈಶ್ವರೇಣ ಧನದಮಥಃ ಕೃತ್ವಾ ಸ ಸಂಸ್ಥಿತಃ |
 ತೇನೈಶ್ವರೇಣ ಸಂತುಷ್ಟೋ ಬಭೂವ ಶಿವತತ್ಪರಃ ||೩೦೯||
 ಸ ಮಾಘಮಾಸಿ ಯತ್ನೇನ ತತಃ ಪುತ್ರಾದಿಸಂಯುತಃ |
 ಚಕಾರೋಕ್ತಪ್ರಕಾರೇಣ ಮಹೇಶೇ ಘೃತಕಂಬಲಂ ||೩೧೦||

ದನು ರತ್ನಪ್ರಾಸಾದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನೇಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ನವ
 ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿದ ಜಗಲಿಗಳೂ ಅವನಿಂದ ಮಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ||೩೦೫ ೩೦೪||

ಅವನಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲದಷ್ಟು ನಿಕ್ಷೇಪಗಳು ದೊರೆತವು ಆತನಿಗೆ ನೂರೈವತ್ತು
 ಮಂದಿ ಕೈವಾಗ್ರೇಸರರಾದ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು ಹೀಗೆ ಪುತ್ರರಿಂದಲೂ, ಧನ
 ಧಾನ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಭರಿತವಾದ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಗೂಢಕರ್ಣಾಂ
 ಗನು ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದವನಾಗಿ ಸಂತುಷ್ಟಾಂತರಂಗನಾದನು ||೩೦೫
 ೩೦೬||

ಆತನು ಮಾಘಮಾಸದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತ್ನೀಸಮೇತನಾಗಿ ನಿಕ್ಕುಳೂ ಭಯಭಕ್ತಿ
 ಯಿಂದ ನಿಯಮಬದ್ಧನಾಗಿ ರತ್ನವೇ ಮುಂತಾದ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು
 ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು ಕೋಟಿಂತರ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದಲೂ ಕಣಿಗಲಿ ಮುಂತಾದ
 ಹೂಗಳಿಂದಲೂ ಆದರದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು ||೩೦೭ ೩೦೮||

ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಅವನು ಕುಡೀರನನ್ನೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಶಿವಪೂಜಾ
 ತತ್ಪರನಾದ ಆತನು ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಸಂತೋಷಭರಿತನಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು

ತತಃ ಪ್ರವೃದ್ಧಮಭವತ್ತತೋಽಪ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಮುತ್ಪಟಂ ।
ತೇನೈಶ್ವರ್ಯೇಣ ಸಂಶುಷ್ಯಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಂಕರಂ ॥೩೧೧॥

ಕಾರಿತಂ ಚ ತತಸ್ತೇನ ರಮ್ಯಂ ರತ್ನ ಶಿವಾಲಯಂ ।
ಪ್ರಾಸಾದಃ ಕಾರಿತಸ್ತೇನ ನಾನಾರತ್ನ ವಿರಾಜಿತಃ ॥೩೧೨॥

ತಸ್ಮಿನ್ ಶಿವಾಲಯೇ ತೇನ ಲಿಂಗಂ ರತ್ನ ಮಯಂ ಶುಭಂ ।
ಸ್ಥಾಪಿತಂ ವಿಧಿವತ್ತೇನ ತೋಷಿತಾಶ್ಯಾಂಭವಾಶ್ವದಾ ॥೩೧೩॥

ಕೃತಾನಿ ರತ್ನ ದಾನಾನಿ ತೇನ ತತ್ರ ಶಿವಾಲಯೇ ।
ತದಾ ಸುವರ್ಣದಾನಾನಿ ಕೃತಾನಿ ಬಹುಧಾ ಮುದಾ ॥೩೧೪॥

ಲಕ್ಷಂ ಗಾವೋ ಬಹುಕ್ಷೀರಾಃ ಶಿವಾರ್ಥಂ ತೇನ ರಕ್ಷಿತಾಃ ।
ನಿತ್ಯಂ ಸ ಲಕ್ಷಗೋಕ್ಷೀರೈರಭಿಷಿಜ್ಯ ಸ್ಥಿತಃ ಸ್ವಯಂ ॥೩೧೫॥

ಅವನೇ ಪುನಃ ಮಾಘಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂತಾದವರೊಡನೆ ನಿಯಮಬದ್ಧ ನಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ವಿಧಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಫಲಕಂಠಲವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧನು ॥೩೦೯-೩೧೦॥

ಅದರಿಂದ ಅವನ ಅತಿಶಯವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು ಅಂತಹ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಸಂಶುಷ್ಯನಾಗಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ರತ್ನ ಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಮನೋಹರವಾಗಿರುವ ಶಿವದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ಆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಅವನೇ ರತ್ನ ಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೂ ಅವನಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ॥೩೧೧-೩೧೨॥

ಶಿವಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಬುಜಿತವಾದ ಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಿತವಾದ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಶಾಂಭವರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು ಅದೇ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಅನೇಕ ರತ್ನ ಗಳನ್ನೂ ಚಿನ್ನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದಾನಮಾಡಿದನು ॥೩೧೩-೩೧೪॥

ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾದ ಅವನು ಶಿವನಿಗೋಸ್ಕರವೇ ಹಾಲುಕೊಡುವ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹಸುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ್ದನು ಲಕ್ಷ ಹಸುಗಳ ಹಾಲಿನಿಂದಲೂ ನಿತ್ಯವೂ ತಾನೇ

ಭೃತಾಕ್ತ ಪರಮಾನ್ನೇನ ಸ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
 ಕರ್ಕರಾಮಧುದುಗ್ಧಾನ್ನೈಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಂಕರಂ ॥೩೧೬॥
 ತೇನಾಯುತತ್ರಯಂ ಶೈವಾಃ ಭೋಜಿತಾಃ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಮುದಾ ।
 ತೇನ ದತ್ತಾನಿ ರತ್ನಾನಿ ಭೋಜಿತೇಭ್ಯೋ ಯದ್ವಜ್ಞಯಾ ॥೩೧೭॥
 ಕದಾಚಿತ್ಸದ್ವೈಹಂ ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಸಾರ್ಥಲಕ್ಷತ್ರಯಂ ದ್ವಿಜಾಃ ।
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನ್ಯಸ್ಮದಿಗ್ಧಾಂಗಾನ್ವೃಷ್ಟಚಿತ್ತೋ ಬಭೂವ ಸಃ ॥೩೧೮॥
 ತಸ್ಯಾಸ್ತೂಜಯಾಮಾಸ ಭೋಜಯಾಮಾಸ ಚಾದರಾತ್ ।
 ತೇಭ್ಯೋ ದದೌ ಸ ರತ್ನಾನಾಂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಲಕ್ಷಪಂಚಕಂ ॥೩೧೯॥
 ಏವಂ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಪಿಲಾನೋಗಾನ್ಯತ್ನಾ ಚ ಶಿವಪೂಜನಂ ।
 ಸ ಶಿವಂ ಪ್ರಾಪ ದೇಹಾಂತೇ ಘೃತಕಂಬಲಪೂಜಯಾ ॥೩೨೦॥

ಶಿವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಅವನು ತುಪ್ಪದಿಂದ ಬೆರೆದ ಪರಮಾನ್ನ
 ಘತ್ತು ಸಕ್ಕರೆನ್ನು ಅನ್ನಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಕ್ಷೀರಾನ್ನದಿಂದಲೂ ಶಂಕರನನ್ನು
 ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ॥೩೧೫ ೩೧೬॥

ಅವನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಮೂವತ್ತುಸಾವಿರ ಕೈವರಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಭೋಜನಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಊಟವಾದನಂತರ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದಷ್ಟು
 ರತ್ನಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಒಂದುದಿನ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ
 ಮೂರುವರೆಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಂದರು ಭಸ್ಮಭೂಷಿತ ಶರೀರರಾಗಿ ಬಂದಿ
 ರುವ ಅಷ್ಟಮಂದಿ ದ್ವಿಜರನ್ನೂ ಕಂಡು ಅವನು ವಿಶೇಷ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು
 ॥೩೧೭ ೩೧೮॥

ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಅದರದಿಂದ
 ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ ಅನಂತರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಡ್ಡಿಬ್ಬರಿಗೆ ಐದು ಲಕ್ಷದಂತೆ
 ರತ್ನಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡಿದನು ಹೀಗೆ ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ, ಶಿವ
 ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಈತನು ಘೃತಕಂಬಲ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ
 ಮರಣಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಪರಶಿವನನ್ನೇ ಹೊಂದಿದನು ಎಂದು ಗೌತಮಮುನಿಯು
 ಸುಮೇಧಸ್ಸಿಗೆ ಘೃತಕಂಬಲ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸುರಿದನು ॥೩೧೯ ೩೨೦॥

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತಃ ಸ ಸುಮೇಧೋಽಪಿ ಗೌತಮೇನ ಮಹಾತ್ಮನಾ ।
 ಚಕಾರ ಮಾಘೇ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ಶಿವಾಯ ಘೃತಕಂಬಲಂ ||೩೨೦||

ತತಃ ಪ್ರಾಪ ಸ ಜೈತ್ವದ್ಧಮಮಿತಂ ಶಿವಪೂಜಯಾ ।
 ಭುಕ್ತ್ವಾ ಚ ಸಕಲಾನ್ಯೋಗಾಂತ್ಸ ಶಿವಂ ಪ್ರಾಪ ಸತ್ತಮಃ ||೩೨೧||

ಅತೋ ಯತ್ನೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಮಹೇಶಘೃತಕಂಬಲಂ ।
 ಭೋಗಮೋಕ್ಷೇಜ್ಯಯಾ ವಿಪ್ರ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ ||೩೨೨||

ಮೀನಕರ್ಕಟಯೋರ್ಮುಘ್ನೇ ಜಲಧಾರಾಂ ಮಹೇಶ್ವರೇ ।
 ಯಃ ಕಲ್ಪಯೇದವಿಚ್ಛಿನ್ನಾಂ ಸ ಮೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ||೩೨೪||

ಶಿವಂ ಮಕರಸಂಕ್ರಾಂತೌ ದುಗ್ಧಾದ್ಧೈಃ ಪ್ರಸ್ಥಸಂಮಿಶ್ರೈಃ ।
 ಅಭಿಷಿಜ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶುದ್ಧೈರಪಿ ಜಲೈರ್ನವೈಃ ||೩೨೫||

ಭಸ್ಮಜಿಲ್ಲಾದಿಭಿಃ ಸಮ್ಯಕ್ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
 ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ ಪೂರ್ವಂ ಯತ್ನೇನ ನೈವೇದ್ಯಂಕು ಪ್ರಕಲ್ಪಯೇತ್ ||೩೨೬||

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಗೌತಮನ ಉಪದೇಶ ಹೊಂದಿದ ಆ ಸುಮೇಧಸನ್ನೂ ಮಾಘಮಾಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಲೇ ಶಿವನಿಗೆ ಘೃತಕಂಬಲವೇಯನ್ನು ನಡೆಸಿದನು ಆದರ ಫಲವಾಗಿ ಅವನು ಶಿವಪೂಜಾ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಆಪರಿಮಿತನಾದ ಧರ್ಮ್ಯವನ್ನೂ ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಇಹದಲ್ಲಿ ಪಡೆದು ಕೊನೆಗೆ ಶಿವನ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನೈದಿದನು ||೩೨೦ ೩೨೨||

ಆಯ್ಕೆ ವಿಪ್ರನೇ, ಇಹದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಪರದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನು ನಿಯಮದಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಘೃತಕಂಬಲವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮೀನ ಮತ್ತು ಕಟಕಮಾಸಗಳ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಜಲಧಾರೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವವನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೈದುತ್ತಾನೆ ||೩೨೪ ೩೨೫||

ಮಕರಸಂಕ್ರಮಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾಲು, ಮೊಸರು ಮುಂತಾದ ಬಳ್ಳಪ್ರಮಾಣದ ಪಂಚಾಮೃತದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ

ಕತಪ್ರಸ್ಥಮಿತ್ಯು ಕೃಷ್ಣೈಶ್ವೇವಾರ್ಣಾ ಕ್ಷಾಳಿತ್ವೈಸ್ತಿಲೈಃ |
 ಪೂಜನೀಯಸ್ತತೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗರೂಪೀ ಸದಾಶಿವಃ ||೩೨೭||

ಸಿಂಹಾದಿಷ್ಠಪಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಷ್ಟೇವಮೇವ ಸದಾಶಿವಃ |
 ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ವಿಷುವೇಷ್ಟಯನೇಷ್ಟಪಿ ||೩೨೮||

ಯುಗಾದಿಷ್ಠಪಿ ಸಂಪೂಜ್ಯೋ ಮನ್ವಾದಿಷ್ಠಪಿ ಶಂಕರಃ |
 ಏವಮೇವ ಶಿವಃ ಪೂಜ್ಯೋ ಗ್ರಹಣೇ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯೋಃ ||೩೨೯||

ಏವಂ ಯಃ ಕುರುತೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗಪೂಜಾಂ ಮಹೇಶ್ವರೇ |
 ಸ ಮಹಾಪಾತಕೇಭ್ಯೋಽಪಿ ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೩೩೦||

ತಿಲೈಃ ಪೂಜಾಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸ್ವಸ್ಥಾಂಜಲಿಮಿತ್ಯುಃ ಸದಾ |
 ಯಃ ಕರೋತಿ ಸ ಪಾಪೇಭ್ಯಃ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಽಪಿ ವಿಮುಚ್ಯತೇ ||೩೩೧||

ಹೊಸದಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಜಲದಿಂದಲೂ ಶಿವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿ, ವಿಭೂತಿ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ನಿಯಮದಿಂದ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡಬೇಕು ||೩೨೭-೩೨೮||

ಒಂದುನೂರುಸೇರು ಕಳ್ಳು ಅಥವಾ ಬಿಳಿಯ ಎಳ್ಳನ್ನು ಜೊನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದು ಅದರಿಂದ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಸಿಂಹಸಂಕ್ರಮಣವೇ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಸಂಕ್ರಮಣಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಷುವ ತ್ಪಣ್ಯಕಾಲ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣಾಯನ, ಉತ್ತರಾಯಣಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಿಯಮದಿಂದ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೩೨೭-೩೨೮||

ಯುಗಾದಿ ಮತ್ತು ಮನ್ವಾದಿಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಗ್ರಹಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಈ ರೀತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಸಕಲ ಮಹಾಪಾತಕಗಳಿಂದಲೂ (ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ, ಸುರಾಪಾನ, ಚಿನ್ನ ಕದಿಯುವುದು, ಗುರುಪತ್ನೀಸಮಾಗಮ ಮತ್ತು ಈ ನಾಲ್ಕರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವುದು) ಬಿಡುಗಡೆಯೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ ||೩೨೯-೩೩೦||

ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ದೊರೆಗೆ ತುಂಬಾ ಎಳ್ಳಿನಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವನು ಸಕಲಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಅಯ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮ

ಏವಮೇವ ಮಹಾದೇವಂ ಯೋ ನಿತ್ಯಂ ಶ್ವೇತಸರ್ವಪ್ರೇ |
 ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸಂಪೂಜಯೇದ್ವಿಪ್ರ ಸ ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ವಿಮುಚ್ಯತೇ ||೩೩೨||
 ಯಸ್ತು ಬಿಲ್ವವನಾದೀನಿ ಶಿವಪೂಜಾರ್ಥಮಾದರಾತ್ |
 ಕರೋತಿ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತಃ ಸ ನೋಕ್ಷಮಧಿಗಚ್ಯತಿ ||೩೩೩||
 ಯಃ ಶಿವಾಲಯನಿರ್ಮಾಣಂ ಕಾರಯಿಷ್ಯತಿ ಭಕ್ತಿತಃ |
 ಸ ಮಹಾಪಾಪನಿವಾರಯಾತ್ಸದ್ಧೃಢಃ ವಿಮುಚ್ಯತೇ ||೩೩೪||
 ಪುರಾ ನಿಷಧದೇಶೇಷಂ ಕಸ್ತಿದಾಸೀದ್ವಿಜಾಥಮಃ |
 ತೇನ ಪಾಪಾನ್ಯನಂತಾನಿ ಕೃತಾನಿ ದ್ವಿಜಸತ್ತಮ ||೩೩೫||
 ತತ್ಪ್ರತಾಪಾಂ ಮಹಾಭಾಸಾಂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ನ ಸರ್ವಥಾ |
 ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿಪಾಪಾನಿ ಕೋಟಿತಃ ಸ ಚಕಾರ ಹಿ ||೩೩೬||
 ಏತಾದೃಶಃ ಸ ಪಾಪಿಷ್ಠಃ ಕದಾಚಿದ್ರಾಜಮಂದಿರಂ |
 ರಾಜಪತ್ನೈಃ ಪಭೋಗಾರ್ಥಂ ಪ್ರವಿವೇಕ ಧನುರ್ಧರಃ ||೩೩೭||

ಇನೇ, ಹೀಗೆಯೇ ನಿತ್ಯವೂ ಬಿಳಿಯಾಸುವೆಗಳಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಶಿವನಿಗೆ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಪಾಪರಹಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ ||೩೩೨-೩೩೭||

ಯಾರು ಶಿವನ ಪೂಜೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಆದರ
 ಗಳಿಂದ ಬಿಲ್ವವನಗಳೇ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವನೋ, ಅಂತಹವನು
 ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೈದುವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸು
 ವವನು ಮಹಾಪಾಪಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದಲೂ ತಪ್ಪದೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವನು
 ||೩೩೩-೩೩೪||

ಹಿಂದೆ ನಿಷಧದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನೀಚದ್ವಿಜನಿದ್ದನು ಅಯ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ
 ತ್ತಮನೇ, ಅವನು ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು ಆತನು
 ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ
 ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು ಕೋಟ್ಯಂತರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನು ||೩೩೫-೩೩೬||

ಒಂದುದಿನ ಇಂತಹ ಪಾಪಿಷ್ಠನು ರಾಜಪತ್ನಿಯನ್ನು ಸಂಭೋಗಿಸುವ ಇಷ್ಟ
 ದಿಂದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅರಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದನು ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಾರುಣ್ಯ

ತತೋ ರಾಜಸಕ್ತೀಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ನವಯವ್ವನದರ್ಶಿತಾಂ ।
 ಬಲಾಧ್ಗೃಹೀತುಮುದ್ಯುಕ್ತೋ ರಾಜಾ ದೃಷ್ಟಸ್ತತಃ ಪರಂ ||೩೩೮||
 ತತಃ ಸ ಭೀತೋ ವೇಗೇನ ಪ್ರಪಲಾಯ್ಯ ಗತೋ ಬಹಿಃ ।
 ಸ ರಾಜಾಪೃಕತೀವ್ರೇಣ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿರುಪಾಗತಃ ||೩೩೯||
 ತತಃ ಪರಂ ಧೃತೋ ವಿಪ್ರೋ ರಾಜಭೃತ್ಕೈಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ತತೋ ಹಂತುಂ ಸಮುದ್ಯುಕ್ತಃ ಸ ರಾಜಾ ತಂ ದ್ವಿಜಾಧಮಂ ||೩೪೦||
 ತತಸ್ತಮಬ್ರವೀದ್ವಿಪ್ರೋ ರಾಜಾನಂ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿನಂ ।
 ಏಕೇನೈವ ಪ್ರಹಾರೇಣ ಹರ ಮಾಮಿಕಿ ಸತ್ಪರಂ ||೩೪೧||
 ಹರ ಮಾಮಿಕಿ ಯಃ ತಬ್ಬಸ್ತದುಕ್ತಸ್ತನ್ನೃಪಸ್ತದಾ ।
 ಕ್ರುತ್ವಾ ಬಭೂವ ತತ್ಕಾಲೇ ರೋಮಾಂಘಾಂಚಿತವಿಗ್ರಹಃ ||೩೪೨||
 ತತಃ ಶಸ್ತ್ರಂ ನೃಪಸ್ತೃಕ್ತಾ ಸ್ತಹ್ಯದೈವಮುಚಿತಯತ್ ।
 ಅಯಂ ಧನ್ಯೋ ನ ಹಂತವ್ಯಃ ಸರ್ವಥಾ ಪುಣ್ಯಸಂಕ್ರಯಃ ||೩೪೩||

೧೦ದ ಕೋಠಿಸುತ್ರಿರುವ ರಾಜಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಅವಳನ್ನು
 ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ರಾಜನು ಅವನ್ನು ಕಂಡನು ||೩೩೭-೩೩೮||

ಅಗ ದ್ವಿಜನು ಭಯದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಹೋದನು ರಾಜನೂ ಕುಪಿತ
 ೦ಗಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ವಿಪ್ರನು
 ಯಾಸದಿಂದ ರಾಜಭಟರಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡಲು ಅಗ ರಾಜನು ನೀಚ ದ್ವಿಜ
 ೦ದ ಅತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು ||೩೩೯-೩೪೦||

ಅಗ ಆ ದ್ವಿಜನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ
 ೧ಜನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಯ್ಯ ರಾಜನೇ, ಒಂದೇ ವಿಟಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ
 ೧ಾಗಿ ಕೊಂದುಬಿಡೆಂದು ನುಡಿದನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ
 ೦ದರ ಮಾಮ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ರೋಮಾಂಚವನ್ನು
 ೧ಂದಿದನು ||೩೪೧-೩೪೨||

ಅಗ ರಾಜನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡುಟ್ಟು ತನ್ನ ವ ನಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ
 ೦ು " ಇವನು ಧನ್ಯಾತ್ಮನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇವನು ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಕ್ರಯ

ಹರ ಮಾಮಿತಿಶಬ್ದೋಽಯಂ ನಿಃಸ್ವಕೋಸ್ತಿ ಮುಖಾಚ್ಛ್ರುತಃ |
 ಸರ್ವಪಾಪಹರಃ ಪುಣ್ಯೋ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಫಲಪ್ರದಃ ||೨೪೪||
 ರಾತ್ರೌ ತಾಮಸಕಾಲೇಽಸ್ತಿ ನ್ವರತಬ್ದೋ ಹರಾತ್ಮಕಃ |
 ಶ್ರಾವಿತೋಽಹಮನೇನಾದ್ಯ ಬಲಾಡಫವಿನಾಶಕಃ ||೨೪೫||
 ಅಯಂ ಹರಪರೋ ನೂನಂ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರೇ ನರಃ |
 ಅನ್ಯಥಾ ಹರ ಇತ್ಯೇವ ಕಥಮುಕ್ತಮಿಹಾಧುನಾ ||೨೪೬||
 ಹರೋ ಹರತಿ ಪಾಪಾನ್ ಸಂಸಾರಾತ್ಪಾರಯೇತ್ಪರಂ |
 ಕರೋತಿ ನಿರ್ಮಲಾಕಾರಂ ಹರನಾಮಪರಂ ನರಂ ||೨೪೭||
 ನೂನಂ ಹರಹರೇತ್ಯೇತನ್ನಾಮ ಸಾರತರಂ ವರಂ |
 ನೈತದನ್ಯತರಂ ನಾಮ ಸಂಸಾರತರುದಾರಕಂ ||೨೪೮||

ನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಇವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು ಇವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ 'ಹರ ಮಾಮಾ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಉಚ್ಚಾರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆನು ಆ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿನ ಹರಶಬ್ದವು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನಾಶಗೊಳಿಸಿ, ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಭೋಗವನ್ನೂ, ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲುದು ||೨೪೬-೨೪೮||

ತಮೋಗುಣಪ್ರಜುರವಾದ ಈ ರಾತ್ರೀವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿರುವ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಹರಶಬ್ದವು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಇಂದು ನನಗೆ ಶ್ರುತವಾಯಿತು ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಹಿಂದಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಪೂಜಾಪರನೇ ಆಗಿದ್ದಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ಹರಶಬ್ದವು ಹೇಗೆತಾನೇ ಈತನಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು ? ||೨೪೫-೨೪೬||

ಪರಶಿವನು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಈ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಸಮಸ್ತರನ್ನೂ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವನು ಆ ಹರನಾಮಜಪದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ ಮಾನವನನ್ನು ಆಡು ಪರಿಶುದ್ಧಸ್ವರೂಪನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ 'ಹರ, ಹರ' ಎಂಬ ನಾಮವು ಸಾರಭೂತವಾದುದೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಎನಿಸಿರುವುದು ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಹರನಾಮವು ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿಬಿಡುವುದು, ||೨೪೬-೨೪೮||

ಅನೇನಾಸ್ಕಾಂ ಮಹಾರಾತ್ಮ್ಯಾಮುಪಕಾರಃ ಕೃತೋ ಮಹಾನ್ |
 ಏತಶ್ಚುಲ್ಕೋಪಕಾರೋಽಸ್ಮೈ ಕಃ ಕರ್ತವ್ಯೋ ಮಯಾಧುನಾ ||೩೪೯||
 ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಾಣಾಂ ದಾನೇ ಶಕ್ತಿರ್ಭವೇದ್ಯದಿ |
 ತದಾ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರೋಽಸ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಯನ್ಯಥಾ ತು ನ ||೩೫೦||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ಸಂಚಿಂತ್ಯ ನೃಪತಿಶ್ಚ ಸ್ವೈ ನತ್ವಾ ತತಃ ಪರಂ |
 ಮಾಭ್ಯುಷೀರಿತಿ ತಂ ಪ್ರಾಹ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಹಸ್ತಮಾದರಾತ್ ||೩೫೧||
 ತತಸ್ತಮಬ್ರವೀದ್ರಾಜಾ ತುಭ್ಯಮಿಷ್ಟಂ ಸ್ವತಕ್ರತಃ |
 ದಾಸ್ಯೇ ಮಮೈವ ನಿಕಟೇ ಸಂವಸಸ್ಯೇತಿ ಸಾದರಂ ||೩೫೨||
 ರಾಜಾ ಶಿವಕಥಾಲಾಪ್ಯೇರ್ನಿತ್ಯಾ ರಾತ್ರಿಂ ತತಃ ಪರಂ |
 ಧನಂ ಧಾನ್ಯಂ ಚ ರತ್ನಾನಿ ದದೌ ತಸ್ಮೈ ಯಥೇಚ್ಛಯಾ ||೩೫೩||

ಈತನು ಈ ಘೋರರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿರುವನು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಟಿಯಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ನಾನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾನು ಇವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆನು ಈಗ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ||೩೪೯ ೩೫೦||

ರಾಜನು ಈರಿತಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೆದರಬೇಡವೆಂದು ಅದರದಿಂದ ಸಂತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧನು ಅನಂತರ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡಿದು ಅದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು ||೩೫೧ ೩೫೨||

ಅನಂತರ ರಾಜನು ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಿವಕಥಾ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಂದಲೇ ಕಳೆದು ಬಿಳುಗುತ್ತಲೂ ಆ ವಿಶ್ರವನಿಗೆ ಧನ, ಧಾನ್ಯ ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟನು ಅದರಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತನಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ

ತತಃ ಸ ವಿಶ್ವೋ ಲಬ್ಧಿಶ್ರೀಃ ಸದಾ ರಾಜ್ಞಾ ಸಹಸ್ಮಿತಃ |
 ಕುಶ್ರಾವ ಧರ್ಮಾನಕೀಲಾನ್ಸ ರಾಜ್ಞಾ ಸಹ ಸಂತತಂ ||೩೫೪||
 ಶ್ರುತ್ವಾ ಧರ್ಮಾನಕೀಲೇಣ ಸ ವಿಶ್ವೋ ಧರ್ಮತತ್ಪರಃ |
 ತತಃ ಸರ್ವಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಶಿವಪೂಜಾಪರೋಽಭವತ್ ||೩೫೫||
 ಭೂಪಾಲಸ್ತಂ ದ್ವಿಜಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಂ |
 ಸಂತೋಷಂ ಪರಮಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಿಸ್ಮಿತತ್ವ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ ||೩೫೬||
 ಕಾರಯಾಮಾಸ ನೃಪತಿಃ ಸ ಶಿವಾಲಯಮುತ್ಸುತುಂ |
 ಕಾರಯಾಮಾಸ ನೃಪತಿರ್ಮುಕ್ತಾಪ್ರಾಸಾದಮುತ್ಸುತುಂ ||೩೫೭||
 ತತಃ ಸ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಹೇಮಪ್ರಾಸಾದಮುತ್ಸುತುಂ |
 ತತಃ ಸಂಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ ತತ್ರಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ ||೩೫೮||
 ಕೋಟಿಕೋ ದೀಪದಾನಾನಿ ಸ ಚಕಾರ ಶಿವಾಲಯೇ |
 ರತ್ನ ನಿರ್ಮಿತಪಾತ್ರೆಷು ಗೋಘೃತೇನೈವ ಸಾದರಂ ||೩೫೯||

ರಾಜನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾ ಆ ರಾಜನಿಂದ ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ
 ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು ||೩೫೬-೩೫೯||

ಧರ್ಮತತ್ಪರನಾದ ಆ ವಿಪ್ರನು ಸಕಲ ಶಿವಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
 ಕೇಳಿ, ಅನಂತರ ಇತರ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದನು ಆಗ
 ರಾಜನು ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಭರಿತ
 ನಾದನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೂ ಇದರಿಂದ ಧನ್ಯನೆನಿಸಿದನು ||೩೫೫-೩೫೬||

ಆ ರಾಜನು ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿವ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅದರ
 ಗರ್ಭಾಂಕಣಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿನ ಪ್ರಾಸಾದವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು ಪೂರ್ಣ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ
 ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಚಿನ್ನದ ಪ್ರಾಸಾದವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪ
 ವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿಸಿದನು ||೩೫೭-೩೫೮||

ಆ ಶಿವದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ರತ್ನ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪ
 ವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದನು ಚಿನ್ನದಿಂದ ದೀಪದ

ದೀಪಸ್ತಂಧಾಂತ್ಸುವರ್ಣೇನ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಕೋಟಿತಃ |
 ತೇಷು ಸಂಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ ದೀಪಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೋಟಿತಃ ||೩೬೦||
 ಕಾರಯಾಮಾಸ ನೃಪರ್ಶನಾಭಿಷ್ಠವನಂ ಮುಧಾ |
 ಕಾರಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ನೃಪೋ ಬಿಲ್ವವನಾನ್ಯಪಿ ||೩೬೧||
 ಏತಾದ್ಯಕಂ ನೃಪಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ ವಿಪ್ರೋಽಪಿ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಶಿವಾಲಯಂ ಸುವರ್ಣೇನ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ||೩೬೨||
 ತತ್ರ ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ಚ ಚಕಾರ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ತತಃ ಪರಂ ಮೃತೋ ವಿಪ್ರಃ ಶಿವರೂಪಮವಾಪ ಸಃ ||೩೬೩||
 ಸ ರಾಜಾ ದೇವದೇವೇತಂ ಪೂರ್ವಜನ್ಮನಿ ಶಂಕರಂ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ತೇನೈತ್ತರೈರಮವಾಪ ಸಃ ||೩೬೪||
 ಭಕ್ತಿಂ ಚ ಪರಮಾಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯೈವ ಶಿವಪೂಜಯಾ |
 ತಯೈವ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸತತಂ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಃ ||೩೬೫||

ಕಂಬಗಳನ್ನು ಕೋಟಿಂಕರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕದೀಪಪಾತ್ರಿ
 ಗಳನ್ನು ಇಡಿಸಿದನು ||೩೬೦||

ಆ ರಾಜನು ಅನೇಕ ಹೂಗಳ ವನವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ವವನಗಳನ್ನೂ
 ನಿಯಮ ಬದ್ಧನಾಗಿ ಸಂಶೋಧದಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದನು ಇಂತಹ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ
 ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಸಹ ನಿಯಮದಿಂದ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಶಿವದೇವಾಲಯವನ್ನು ಆದರ
 ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದನು ||೩೬೧-೩೬೨||

ಆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿದ
 ಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮೃತನಾಗಿ ಶಿವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಪಡೆದನು ಆ ರಾಜನಾ
 ದರೋ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ನಿಯ
 ಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು
 ||೩೬೩-೩೬೪||

ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಶಿವಪೂಜಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಆತನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ
 ಶಿವಭಕ್ತಿ ದೊರೆತಿದ್ದಿತು ಆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅನವರತವೂ ಅವನು ಶಿವಪೂಜಾನಿರತ

ಚಕಾರ ಪರಯೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸರ್ವಾನ್ ಶಿವರತಾನ್ದ್ವಿಜಾನ್ |

ಶಿವಲಿಂಗೈಕನಿರತಾ ನನನ್ಯತರಜಾನಪಿ ||೩೩೬||

ತದ್ರಾಜವತಗೋ ದೇಶೋ ಯಾವಾಸಾಸೀದ್ವಿಜೋತ್ತಮ |

ಸ ತತ್ರ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮೇ ಶಿವಾಲಯಂ ||೩೩೭||

ಶಿವಸ್ಮಾನವಿಹೀನೇಭ್ಯೋ ದೇಶೇಭ್ಯಃ ಕರಮಾಗತಂ |

ಸ ನ ಜಗ್ರಾಹ ಭೂಪಾಲಃ ತತ್ಪ್ರವೃಂದನಿಬರ್ಹಣಃ ||೩೩೮||

ಗೃಹೀತ್ವಾ ಪರರಾಷ್ಟ್ರಂ ಚ ಹತ್ವಾ ತಕ್ರೂನ್ಮೃತೋ ಬಲೀ |

ತದ್ರಾಷ್ಟ್ರೇ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಶಿವಸ್ಮಾನಾನಿ ಕೋಟಿಕಃ ||೩೩೯||

ಏವಂ ಧರ್ಮರತೋ ರಾಜಾ ಶಿವಪೂಜನಪೂರ್ವಕಂ |

ಕರೋತಿ ಸತತಂ ವಿಪ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರೈಶ್ಚ ಪರಿಪಾಲನಂ ||೩೪೦||

ತಸ್ಯ ಭೂಪತ್ಯೈ ಪುತ್ರಾಸ್ತು ಜಾತಾಃ ಪಂಚಶತಂ ದ್ವಿಜ |

ತೇಷು ಕೂರಾಃ ಸುವಿದ್ಯಾಶ್ಚ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಾಃ ||೩೪೧||

ನಾಗಿದ್ದನು ಆ ರಾಜನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಿವಪೂಜಾ ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರನ್ನಾಗಿಯೂ, ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತಾವ ದೈವವನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಿಸದವರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿದನು ||೩೩೫-೩೪೬||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೇ, ಆ ರಾಜನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳಿಲ್ಲದ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ಕಪ್ಪವನ್ನು ಶತ್ರುಭಯಂಕರನಾದ ಆ ರಾಜನು ಎಂದೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ||೩೩೭-೩೪೮||

ತತ್ಪರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಆ ರಾಜನು ಶತ್ರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದನು ಹೀಗೆ ಧರ್ಮನಿರತನಾದ ರಾಜನು ಶಿವಪೂಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ||೩೩೯-೩೪೦||

ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಐನೂರುಮಂದಿ ವಕ್ರೈಕಾದರು ಅಯ್ಯ ವಿಪ್ರನೇ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂರರೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ, ಶಿವಪೂಜಾನಿರತರೂ ಆಗಿದ್ದರು ರಾಜನು

ತೇಷು ಪುತ್ರೇಷು ಭೂಪಾಲೋ ರಾಷ್ಟ್ರಂ ವಿಸ್ತೃತ್ಯ ಸಾದರಂ ।
 ಸ್ವಯಂ ಶಿವಮವಾಪಾಂತೇ ಶಿವಪೂಜಾಪುರಾಸರಂ ॥೩೭೨॥

ಅತಃ ಶಿವಪರಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪುಣ್ಯಾ ಪೂಜ್ಯಾಶ್ಚ ಸಾದರಂ ।
 ನಿರ್ಜಿತಾಘಾ ನಿರಾತಂಕಾ ನಿಃಕಂಕಾ ಕಮನಾದಪಿ ॥೩೭೩॥

ಕಕ್ಷಿದ್ಭಿಲ್ಲಾಭಮಃ ಪೂರ್ವಮರಣ್ಯೇ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ಸದಾ ।
 ತೇನಾರಣ್ಯೇ ಸ್ವವಾಸಾರ್ಥಂ ಏಕಾ ಪರ್ಣಕುಟೀ ಕೃತಾ ॥೩೭೪॥

ತಪ್ತರ್ಣಕಾಲಾ ನಿಶಿತೇ ನಾರ್ಮದಂ ಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ ।
 ಸ್ಥಿತಮುಪ್ಪೇನ ಸಂತಪ್ತಂ ಪಶ್ಚಜಂಬೂಫಲೋಪಮಂ ॥೩೭೫॥

ಕದಾಚಿತ್ತೇನ ತದ್ವೃಷ್ಟಂ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ ।
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪರ್ಣಕುಟೀಮಥೈ ಸ್ಥಾಪಿತಂ ತೇನ ತತ್ತತಃ ॥೩೭೬॥

ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ತನ್ಮಹಾಲಿಂಗಂ ಹಸ್ತ್ಯನೇನ ನರಾನಿತಿ ।
 ಸಂತೋಷಂ ಪರಮಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಭಿಲ್ಲಃ ಪಥಿಕಘಾತುಕಃ ॥೩೭೭॥

ಪ್ರವೃದ್ಧರಾದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟು ತಾನು ಶಿವಪೂಜಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನೈದಿದನು ॥೩೭೮-೩೭೯॥

ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಪೂಜಾಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದವರೇ ಭಕ್ತರು ಪುಣ್ಯ
 ಶಾಲಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಆದರದಿಂದ ಪೂಜಾರ್ಹರೂ ಎನಿಸುವರು ಪಾಪರಹಿತರೂ,
 ಆತಂಕವಿಲ್ಲದವರೂ ಆದ ಅವರು ಯಮನವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ಭಯವನ್ನೇ
 ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ನೀಚನಾದ ಬೇಡನೊಬ್ಬನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡು
 ತಿದ್ದನು ಆವನು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯನ್ನು (ಎಲೆಯ
 ಮನೆಯನ್ನು) ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ॥೩೭೯-೩೮೦॥

ಆ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಉತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ನರ್ಮಹಾನದಿಯ
 ಲಿಂಗವು ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಕಾಡು ಪಕ್ಕವಾದ ನೇರಕೇಹಣ್ಣಿನಂತಿದ್ದಿತು ಒಂದುದಿವಸ
 ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಆವನು ನೋಡಿ, ಶಿವಾತ್ಮಕವಾದ ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಆಸೆ
 ಯಿಂದ ತಂದು ತನ್ನ ಪರ್ಣಶಾಲಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು ॥೩೮೦-೩೮೧॥

ದರೋಡೆಕಾರನಾದ ಆ ಭಿಲ್ಲನು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು

ಸ ಪಾತಯಿತ್ವಾ ಪಥಿಕಾಂತ್ಸ ಪರ್ಣಗೃಹಸಂನಿಧೌ |
 ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ಲಿಂಗೇನ ಚೂರ್ಣಯಾಮಾಸ ತೇನ ವೈ ||೩೭೮||
 ತೇನ ಲಿಂಗೇನ ನಿಹತಾ ಯಾವಂತೋ ನಿರ್ಗತಾಸವಃ |
 ತಾವಂತೋಽಪಿ ಶಿವಂ ಪ್ರಾಪ್ತುರ್ಲಿಂಗಸ್ವರ್ತಗತೈನಸಃ ||೩೭೯||
 ತತಃ ಸ ನಾರ್ಮದಂ ಲಿಂಗಂ ನರರಕ್ತಸಮಾವೃತಂ |
 ಪ್ರಕ್ಷಾಲ್ಯ ಪರ್ಣಸದನೇ ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ಸ್ಥಿತಃ ಸದಾ ||೩೮೦||
 ತೇನೈವಾರಂ ನಿಹತೋ ನ ದೇವತಿ ಪುನರ್ನರಃ |
 ತಾದೃತಂ ತನ್ನಹಾಲಿಂಗಂ ತೇನ ಸಂರಕ್ಷಿತಂ ಸದಾ ||೩೮೧||
 ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಕಶ್ಚಿದಾಗತ್ಯ ನೇಷ್ಯತೀತಿ ಭಿಯಾ ಸದಾ |
 ಸ ಪತ್ರಬಿಲ್ವಕಾಶಾಭಿಃ ಸ ಸಮಾಚ್ಛಾದ್ಯ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ||೩೮೨||
 ತೇನ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ಥಿತಂ ತತ್ರ ನಿತ್ಯಮೇವಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ |
 ತೇನ ಲಿಂಗೇನ ಬಹವೋ ವಿಶ್ವಾಸ್ತೇನ ಹತಾಃ ಪುರಾ ||೩೮೩||

ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಅಂತಹ ಸಾಧನವು
 ತನಗೆ ದೊರೆತುದಕ್ಕೆ ತಾನು ಹರ್ಷಿಸಿದನು ಅನಂತರ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನು ತನ್ನ
 ಪರ್ಣಕುಟೀರದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಪಥಿಕರನ್ನು ಬೀಳಿಸಿ, ಅವರ ತಲೆಗಳನ್ನು ಆ ಶಿವ
 ಲಿಂಗದಿಂದ ಒಡೆದು ಚೂರುಚೂರು ನೂಡುತ್ತಿದ್ದನು ||೩೭೭-೩೭೮||

ಆ ಲಿಂಗದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಮೃತರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರ್ತದಿಂದ
 ಪಾಪರಹಿತರಾಗಿ ಶಿವನ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನೇ ಹೊಂದಿದರು ಪಥಿಕರಾದ ಮನುಷ್ಯರ
 ರಕ್ತದಿಂದ ತೊಯ್ದು ನಾರ್ಮದಲಿಂಗವನ್ನು ಆ ಭಿಲ್ಲನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದು, ತನ್ನ
 ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಒಂದುಬಾರಿ ಆ ಲಿಂಗದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ
 ಮಾನವನು ಪುನಃ ಬದುಕುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಲಿಂಗವನ್ನು ಅವನು
 ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ||೩೭೯-೩೮೦-೩೮೧||

ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಮತ್ತಾರಾದರೂ ಬಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾರೆಂಬ
 ಭಯದಿಂದ ಭಿಲ್ಲನು ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯ ಮರದ ಕೊಂಚೆಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ

ಕದಾಚಿದಾಗತೋ ವಿಪ್ರೋ ಮಹಾಪಾಪಕಸಂಶ್ರಯಃ ।

ಸೋಽಪಿ ತೇನೈವ ಲಿಂಗೇನ ನಿಹತಃ ಸ್ವತನುಂ ಜಹೌ ॥೨೮೪॥

ತತೋ ನೀತಃ ಸ ಪಾಪಿಷ್ಠೋ ಯಮದೂತ್ಪರ್ಥಯಾನಕೈಃ ।

ತಮಾನೀತಂ ದ್ವಿಜಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತಂ ಯಮೋಬ್ರವೀತ್ ॥೨೮೫॥

॥ ಯಮ ಉವಾಚ ॥

ಕಮನೇನ ಕೃತಂ ಪಾಪಂ ಪುಣ್ಯಂ ನಾ ಕೋಯಮೀದೃಶಃ ।

ಪುಣ್ಯವಾನ್ಪಾತಕೀ ವೇತಿ ನದ ಸತ್ಪರಮಾದರಾತ್ ॥೨೮೬॥

॥ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ ಉವಾಚ ॥

ಏತತ್ಕೃತಾನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸಂಖ್ಯೇಯಾನಿ ನ ಸರ್ವಥಾ ।

ಪಾಪೈರೇವ ದಿನಾನ್ಯಸ್ಯ ಗತಾನಿ ಬಹುಧಾ ಯಮು ॥೨೮೭॥

ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿಕಂ ಕೃತ್ವಾ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕಂ ।

ತತೋಯಮನ್ಯಮತ್ನಾತಿ ಪಾಪಿಷ್ಠಾಗ್ರೇಸರಾವೃತಃ ॥೨೮೮॥

ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತಿದ್ದನು ಅಯ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೇ, ಅವನು ನಿತ್ಯವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆ ಶಿವಲಿಂಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಅವನು ಅನೇಕಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದನು ॥೨೮೪ ೨೮೫॥

ಒಂದುಸಲ ಅನೇಕ ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು ಅವನನ್ನೂ ಆ ಭಿಲ್ಲನು ಈ ಲಿಂಗದಿಂದಲೇ ಹೊಡೆಯಲು ಅವನು ಮೃತನಾದನು ಆ ಪಾಪಿಷ್ಠನನ್ನು ಭಯಂಕರರಾದ ಯಮದೂತರು ಯಮನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು ಹೀಗೆ ಕರೆತಂದಿರುವ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಯಮನು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನೊಡನೆ ಇಂತೆಂದನು ॥೨೮೪ ೨೮೫॥

ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನೇ, ಇವನು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳಾವುವು? ಇವನು ಸುಕೃತಿಯೇ ಅಥವಾ ಪಾಪಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಾಗ್ರತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸೆಂದು ಯಮನುಚಿತ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ಹೀಗೆಂದನು ॥೨೮೬॥

“ಯಮಧರ್ಮರಾಜನೇ, ಇವನು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿರುವುವು ಕೇವಲ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಇವನ ದಿನಗಳೆಲ್ಲಾ

ಯಮಾಗ್ನೈಶ್ಚಾದ್ಯಶಸ್ಕಾಪಿ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗಸಂನಿಧೌ |
 ವನೇ ಬಿಭೂವ ಮರಣಂ ತಲ್ಲಿಂಗಸ್ವರ್ತಪೂರ್ವಕಂ ||೩೮೯||
 ತಲ್ಲಿಂಗಸ್ವರ್ತಮಾಶ್ರೇಣ ದಗ್ಧಪಾಪಾ ಭವಂತ್ಯತಃ |
 ಅಯಂ ನಿಷ್ವಾಪ ಏವಾಸೀನ್ನಾಸ್ಯ ಯಾಮೀಯಯಾತನಾ ||೩೯೦||
 ಯೇ ತ್ಯಜಂತಿ ತನುಂ ಧೀರಾ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗಸಂನಿಧೌ |
 ತೇ ಸರ್ವೇಹಿ ಭವಂತ್ಯೇವ ಮುಕ್ತಾ ನಾಸ್ತ್ಯತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೩೯೧||
 ಯಸ್ಯ ಕಸ್ಕಾಪಿ ವಾ ಕಾಲ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಸಂನಿಧೌ |
 ತ್ಯಕ್ತದೇಹಃ ಶಿವಂ ಯಾತಿ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ ||೩೯೨||
 ಲಿಂಗಸ್ಯ ಸಂನಿಧೌ ಯೇನ ಲಿಂಗಸ್ವರ್ತಪುರಸ್ಕರಂ |
 ತ್ಯಕ್ತಂ ಶರೀರಂ ತೇನಾಕು ಶಿವಃ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಧ್ರುವಂ ||೩೯೩||

ಬಹಳವಾಗಿ ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವುವು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಇವನು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವ ಮೊದಲಾದ
 ಪಾಪಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಪಾಪಿಷ್ಠರಲ್ಲಿ ಆಗ್ರೇಸರನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಂತರ
 ಇವನು ಅನ್ನವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು ||೩೮೭-೩೮೮||

ಸ್ವಾಮಿ ಯಮನೇ, ಇಂತಹ ಪಾಪಿಷ್ಠನೆನಿಸಿದ ಇವನಿಗೆ ನರ್ಮದಾನದಿಯ
 ಲಿಂಗದ ಸಂನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರ್ತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾವುಂಟಾಯಿತು
 ಆ ನಾರ್ಮದಾಲಿಂಗಗಳ ಸ್ವರ್ತಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಮಾನವರ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಧ್ವಂಸ
 ವಾಗುವುದರಿಂದ ಇವನು ಪಾಪರಹಿತನೇ ಆದನು ಅದ್ದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಯಮ
 ಲೋಕದ ಯಾತನೆಗಳಿರಲಾರದು ||೩೮೯-೩೯೦||

ನರ್ಮದಾನದಿಯ ಸಂಪಂಧವಾದ ಶಿವಲಿಂಗದ ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರವನ್ನು
 ಬಿಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲದೇ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ಯಮ
 ಧರ್ಮನೇ, ಯಾರಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಶಿವಲಿಂಗದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡಿ
 ದವರು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಶಿವನನ್ನೇ ಹೊಂದುವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬೇಡ
 ||೩೯೧-೩೯೨||

ಶಿವಲಿಂಗದ ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸ್ವರ್ತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶರೀರತ್ಯಾಗ ಮಾಡು
 ವವನು ಕೂಡಲೇ ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ನರ್ಮದಾಲಿಂಗನಿಕಟೇ ಹತಾ ಯೇ ತರವೋಽಪಿ ತೇ |
 ಪ್ರಯಾಂತಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಂ ಕಿಮನ್ಯೈರ್ಮನುಜಾದಯಃ ||೩೯೪||
 ಕೇಟಾದಯಶ್ಚಮಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾನರ್ಮದಾಲಿಂಗಸಂನಿಧೌ |
 ಬಹವೋ ಮೋಕ್ಷಮಾಪನ್ನಾಸ್ತೇಷಾಂ ಸಂಖ್ಯಾ ನ ವಿದ್ಯತೇ ||೩೯೫||
 ಯೇನಾರ್ಜಿತಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಪರ್ವದಾಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ |
 ತೇನಾರ್ಜಿತಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ಸಾರ್ಥಕೋಟಿತತ್ವಮಂ ||೩೯೬||
 ಯೇನ ಸಂಪೂಜ್ಯತೇ ನಿತ್ಯಂ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ |
 ನ ತತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತಾನಾಂ ವಶತಿನರಕಾಲಯೇ ||೩೯೭||
 ಸದ್ಯೋ ನಶ್ಯಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗದರ್ಶನಾತ್ |
 ಸ್ವರ್ತನಾದರ್ಶನಾದ್ವೈಶ್ವ ಮೋಕ್ಷ ಏವ ಹಿ ಲಭ್ಯತೇ ||೩೯೮||

ನರ್ಮದಾಲಿಂಗದ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾದ ಮರಗಳೂ ಸಹ ಶಿವನ ಸಾಯುಜ್ಯ
 ವನ್ನು ಹೊಂದುವುದೆಂದಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಮಾನವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನು
 ||೩೯೩-೩೯೪||

ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಿನೇ ಮುಂತಾದವುಗಳೂ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗದ ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ
 ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೈದಿರುವುವು ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಎಣಿಸುವುದಕ್ಕೂ
 ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಮವಾದ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗವನ್ನು
 ಪೂಜೆಮಾಡಿದವನು ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತುಕೋಟಿ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದ
 ಫಲವನ್ನೈದುವನು ||೩೯೫ ೩೯೬||

ನಿತ್ಯವೂ ಉತ್ತಮವಾದ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನ ವಂಶ
 ದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರಿಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ವಾಸವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗದ ದರ್ಶನ
 ದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವುವು ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರ್ತ ಮತ್ತು
 ಅದರ ಪೂಜೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಮೋಕ್ಷವು ತಪ್ಪದೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ||೩೯೭ ೩೯೮||

ಹತ್ತಾಹಿ ಕೋಟಿಕೋ ವಿಪ್ರಾಸ್ತೇದವೇದಾಂಶಪಾರಗಾನ್ |
ಯಃ ಪಶ್ಯೇನ್ನರ್ಮದಾಲಿಂಗಂ ಸ ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ವಿಮುಚ್ಯತೇ || ೩೯೯ ||
ಯಃ ಪೂಜಯೇದ್ವಿಲ್ಪಪಶ್ಯನ್ನಾರ್ಮದಂ ಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ |
ಸ ಸದ್ಯೋ ಮುಚ್ಯತೇ ಪಾಪೈಃ ಕೋಟಿಜನ್ಮಕೃತ್ಯರಹಿ || ೪೦೦ ||
ಅಮಿತಾನಿ ವಿಚಿತ್ರಾಣಿ ಪಾತಕಾನಿ ನ ವಾನ್ಮಹಿ |
ಸದ್ಯ ಏವ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗಪೂಜಯಾ || ೪೦೧ ||

|| ಅಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಯಮಃ ಸಂತುಷ್ಟಮಾನಸಃ |
ಪೂಜಯಾಮಾಸ ತಂ ವಿಪ್ರಮುಪನೇತ್ಯ ನಿಜಾಸನೇ || ೪೦೨ ||
ತದಾನೀಮೇವ ಸಹಸಾ ಸೋತ್ಸಾಹಂ ಶಿವಕಿಂಕರಾಃ |
ಸಮಾಗತಾಃ ಸಾಷ್ಟಿಹಾಸಂ ದದರ್ಶ ಜ ಸ ತಾನ್ಯಮಃ || ೪೦೩ ||
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನ್ಸತ್ತರಃ ಕಾಲೋ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನೇಷು ತಾನ್ |
ಉಪನೇತ್ಯ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ || ೪೦೪ ||

ವೇದವೇದಾಂಶಪಾರಂಗಳರಾದ ಕೋಟಿಂಶರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕೊಂದರೂ
ನಾರ್ಮದಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಆ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಿಡು
ಗಡೆಯಾಗುವುವು ಉತ್ತಮವಾದ ನಾರ್ಮದಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಪೂಜೆ
ಮಾಡುವವನು ಕೋಟಿಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಜಾಗ್ರತೆ ಬಿಡುಗಡೆ
ಹೊಂದುವನು || ೩೯೯ ೪೦೦ ||

ಆಪರಿವಶವೂ, ನಾನಾಬಗೆಯೂ, ನೂತನವೂ ಆದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ
ನರ್ಮದಾಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ || ೪೦೧ ||

ಆ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಮನು ಸಂತೋಷಹೊಂದಿ ಆ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು. ಅದೇ ಸಮ
ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತನಾಗಿ ಅಷ್ಟಿಹಾಸವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾ ಬಂದ ಶಿವ
ಕಿಂಕರನನ್ನು ಯಮನು ಕಂಡನು || ೪೦೨-೪೦೩ ||

ಆ ಶಿವದೂತರನ್ನು ನೋಡಿ ಕೂಡಲೇ ಯಮನು ಅವರನ್ನು ರತ್ನ ಸಿಂಹಾ

ತಪಸ್ವೀ ಯಮಮಾಲೋಕ್ಯ ವಿನಯಾನತಕಳಂಧರಂ ।

ಪ್ರೋಚುರ್ಯ ಮಹಿತಂ ವಾಕ್ಯಮುತ್ಪಲ್ಲವದನಾಸ್ತದಾ ॥೪೦೩॥

॥ ಶಿವಕಿಂಕರಾ ಉಚುಃ ॥

ಅನರ್ಥಹಿತಗೌರೀಶಾನ್ವಿತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ।

ಅಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟಮಹಾದೇವಾನ್ವಿತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ॥೪೦೪॥

ಅಸಂಕೀರ್ತಗೌರೀಶಾನ್ವಿತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ।

ಅಜಪ್ರಶಿವಮಂತ್ರಾಂಶ್ಚ ಪಾತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ॥೪೦೫॥

ಅಧ್ಯತಶ್ಚೇತಧಸ್ತಾಂಗಾನ್ವಿತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ।

ಅಧ್ಯತೋತ್ತಮರುದ್ರಾಕ್ಷಾನ್ವಿತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ॥೪೦೬॥

ಅಜಪ್ರಶ್ರೀಮಹಾರುದ್ರಾನ್ವಿತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ।

ಅನಮಸ್ಯತಫಾಲಾಕ್ಷಾನ್ವಿತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ॥೪೦೭॥

ಅಸಂಸ್ತುತಮಹಾದೇವಾನ್ವಿತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ।

ಅಥಾವಿತಮಹಾದೇವಾನ್ವಿತಯಸ್ತ ಮಲಹ್ರದೇ ॥೪೦೮॥

ಸನಗಲ್ಲ ಕೂರಿತ ತನ್ನ ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ಆದರದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ
ದನ್ನು ಹೀಗೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನಂತರ ಆ ಶಂಕರಭಟ್ಟರು ವಿನಯದಿಂದ
ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಯಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಆರಳಿದ ಮುಖವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಯಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿತಕರವಾದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದರು
॥೪೦೪-೪೦೮॥

ಗೌರೀರಮಣನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದವರನ್ನೂ, ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶ
ಮಾಡದವರನ್ನೂ, ಗೌರೀರಮಣನ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡದವರನ್ನೂ, ಶಿವ
ಪಂಚಾರ್ತಮಂತ್ರಜಪ ಮಾಡದವರನ್ನೂ, ಶುಭ್ರವಾದ ಭಿಕ್ಷುವನ್ನು ಧರಿಸದವ
ರನ್ನೂ, ಉತ್ತಮವಾದ ರುದ್ರಾರ್ತಗಳನ್ನು ಧಾರಣಮಾಡದವರನ್ನೂ, ಮಹಾರುದ್ರ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸದವರನ್ನೂ, ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡದವರನ್ನೂ,
ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡದವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಹಾದೇವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಡ

|| ಗೌತಮ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯಾಜ್ಞಾಪ್ಯ ಯಮಾ ನಮ್ರಂ ತೇ ಸರ್ವೇ ಶಿವಕಿಂಕರಾಃ |
ಯಯುಃ ಕೈಲಾಸನಿಲಯಂ ತಂ ಗೃಹೀತ್ಯೈವ ಸತ್ಪರಂ ||೪೧೧||
ಗಾಣಾಪತ್ಯಂ ಧದೌ ತಸ್ಮೈ ಮಹೇಶಃ ಕರುಣಾನಿಧಿಃ |
ಸ ತಿಷ್ಠತಿ ಗಣೇಶ್ಯೈವ ಶಿವಸೇವಾಪರಃ ಸದಾ ||೪೧೨||
ಅತಸ್ತನುಷ್ಠಯೇ ಸ್ತೃಪ್ತಂ ಶಿವಲಿಂಗಂ ದ್ವಿಜೇಂದ್ರಿಯೈಃ |
ಶೈರೀಶಕೃಪಯಾ ಲಭ್ಯಂ ಗಾಣಾಪತ್ಯಂ ಸ ಸಂತಯಃ ||೪೧೩||
ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಸ್ತರ್ಕಃ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಯಕ್ಷಣೇ |
ತೇನ ನತ್ಯಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ಗಾಣಾಪತ್ಯಂ ಚ ಲಭ್ಯತೇ ||೪೧೪||
ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾಕಾರಂ ಯಃ ಸ್ತೃಶೇದನ್ವಹಂ ಮುದಾ |
ತಸ್ಯ ಸದ್ಯಃ ಪ್ರಣತ್ಯಂತಿ ಮಹಾಪಾತಕಕೋಟಿಯಃ ||೪೧೫||

ದವರನ್ನೂ ಅಮೇಧ್ಯದ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿಸು ಎಂಬುದಾಗಿ ಶಿವದೂತರು
ಯಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ||೪೦೬ ೪೦೭ ೪೦೮ ೪೦೯-೪೧೦||

ಶಿವಭಟರೆಲ್ಲರೂ ಈರಿತಿ ಯಮನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು ಆಗ ದಯಾಸಮುದ್ರ
ನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆ ಗಣಾಧಿಪತಿಪದವಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು
ಅಮೇಲೆ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಣಗಳಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾ ಶಿವಸೇವಾನಿರತನಾದನು
||೪೧೧ ೪೧೨||

ಆಯ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಆದ್ದರಿಂದ ಶರೀರನಾಶಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು
ಮುಟ್ಟಿದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಈಶ್ವರನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವುಂಟಾಗಿ ಗಣಾಧಿಪತಿಪದವಿ
ಯುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವ
ಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ಸಕಲಪಾಪಗಳೂ ತೊಲಗಿ ಗಣಾಧಿ
ಪತ್ಯವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಶಿವಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಮಹಾಪಾಪಗಳೂ ಕೂಡಲೇ ನಾಶ
ವಾಗುತ್ತವೆ ||೪೧೩ ೪೧೪ ೪೧೫||

ದುರ್ಲಭಃ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಸ್ವರ್ತೋ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದಾಯಕಃ ।

ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಸಂಸ್ವರ್ತೋ ಭೂರಿಪುಣ್ಯತಪಃಫಲಂ ॥೪೧೬॥

ಯಸ್ಯೈವ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಸ್ವರ್ತನಂ ವೇದಸಂಮತಂ ।

ತಸ್ಯೈವ ಸ್ವರ್ತನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಅಯಂ ಮೇಶ್ವಾದಿಭಿದ್ವಿಜ್ಞಃ ॥೪೧೭॥

ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ತತ್ಸ್ವರ್ತಗ್ರಾಹಿ ವಸ್ತುತಃ ।

ಶಂಕರೋ ವೇದ ಸರ್ವಜ್ಞಸ್ತದನ್ಯಸ್ತು ನ ಸರ್ವಥಾ ॥೪೧೮॥

ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾಕಾರಂ ಸರ್ವವೇದಾಂತಸಂಸ್ತುತಂ ।

ತದೇವ ಪರಮಂ ಪೂಜ್ಯಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದ್ಯೈರ್ಮುರ್ಮುಕ್ತೈಃ ॥೪೧೯॥

ಶಿವಲಿಂಗಂ ವೇದವೇದ್ಯಂ ಈದೃಶಂ ಶಂಕರಾತ್ಮಕಂ ।

ತೇನ ಭಿಲ್ಲೇನ ಸತತಂ ಸ್ತುಷ್ಯಾಸ್ತುಷ್ಯಾ ಸ್ಥಿತಂ ದ್ವಿಜ ॥೪೨೦॥

ಕದಾಚಿದ್ಭೂತಾ ವಿಪ್ರಾ ವೇದವೇದಾಂಗಪಾರಗಾಃ ।

ದೃಷ್ಟಾಸ್ತೇ ತೇನ ಭಿಲ್ಲೇನ ತರುಗುಲ್ಮಾವೃತೇ ವನೇ ॥೪೨೧॥

ಮೋಕ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಶಿವಲಿಂಗದ ಸ್ವರ್ತವು ದುರ್ಲಭವಾದದ್ದು ಎಶೇಷ ಪುಣ್ಯದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲದಿಂದ ಆ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರ್ತವುಂಟಾಗುವುದು ವೇದ ಸಂಮತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರ್ತವು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ಕೈವರೇ 'ಅಯಂ ಮೇ ಹಸ್ತೋ ಭಗವಾನ್' ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗ ವನ್ನು ಸ್ವರ್ತಮಾಡಬೇಕು ಶಿವಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ವರ್ತದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಸ್ತುತಃ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಆ ಶಂಕರನೊಬ್ಬನೇ ಅರಿತಿರುವವನೇ ಹೊರತು ಬೇರಾರಿಗೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು ॥೪೧೬-೪೧೭-೪೧೮॥

ಶಿವಾತ್ಮಕವೂ ಸಕಲ ವೇದಾಂತಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೂ ಆದ ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿವರ್ಣಗಳವರಿಂದ ತುಂಬಾ ಪೂಜಾರ್ಹವಾಗಿರುವುದು ವೇದಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದೂ, ಶಂಕರಾತ್ಮಕವೂ ಆದ ಇಂತಹ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನೇ ಆ ಭಿಲ್ಲನು ಅನವರತವೂ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಇಡು ತಿದ್ದನು ॥೪೧೯-೪೨೦॥

ಒಂದು ದಿನ ಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವನವಾಸಿಗಳಾದ 'ವೇದವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆ ಭಿಲ್ಲನಿಗೆ ಗೋಚರವಾದರು

ತತಸ್ತಾನಬಿಲಾಸ್ವಿಪ್ರಾನ್ವತಯಿತ್ಯಾವನೀತಲೇ ।

ತೇನೈವ ಶಿವಲಿಂಗೇನ ಜೂರ್ಣಯಾಮಾಸ ಸತ್ವರಂ ||೪೨೨||

ತತಃ ಸ ಬಿಲ್ವಶಾಖಾಗ್ರೈರ್ನವಪಲ್ಲವಸಂಯುತೈಃ ।

ಲಿಂಗಮಾಚ್ಛಾದಯಾಮಾಸ ಪ್ರಕ್ಷಾಲ್ಯ ವಿಮಲ್ವರ್ಜಲೈಃ ||೪೨೩||

ತದಾನೀಮಾಗತಾಃ ಕೇಚಿತ್ಪ್ರಬಲಾಃ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಯಃ ।

ತೇ ತದ್ಭಕ್ತಾಸ್ವಿಜಾನ್ಸರ್ವಾನ್ದೃಶುರ್ಭುವಿ ಪಾಶಿತಾನ್ ||೪೨೪||

ತತಸ್ತಂ ಭಿಲ್ಲಮಾಲೋಕ್ಯ ಭಟಾಸ್ತೇ ದೋಷಸಂಯುತಾಃ ।

ಧನೂಷ್ಕಾರೋಪ್ಯ ತಂ ಹಂಶುಮುದ್ಯುಕ್ತಾ ಬಾಣಪಾಣಯಃ ||೪೨೫||

ಸನ್ನದ್ಭಾಃ ಪ್ರಬಲಾಃ ಕ್ರೂರಾ ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದಾಃ ।

ಧನೂಷ್ಕಾರೋಪ್ಯ ತದನು ಸ್ಥಿತಾಶ್ಚಿತ್ರಾರ್ಪಿತಾ ಇವ ||೪೨೬||

ತತಃ ಸಮಾಗತಾ ವೀರಾ ಸಹಸ್ರಂ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಯಃ ।

ತೇಽಪಿ ತಂ ಹಂಶುಮುದ್ಯುಕ್ತಾಃ ಸ್ಥಿತಾಶ್ಚಿತ್ರಾರ್ಪಿತಾ ಇವ ||೪೨೭||

ಆಗ ಆ ಭಿಲ್ಲನು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆಲದಮೇಲೆ ಬೀಳಿಸಿ ಆದೇ ಶಿವಲಿಂಗದಿಂದ ಪಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಚೂರುಚೂರುಮಾಡಿದನು ||೪೨೨-೪೨೭||

ಅನಂತರ ಆ ಭಿಲ್ಲನು ಹೊಸ ಚಿಗುರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಿಲ್ವಮರದ ತುದಿಗೊಂಟಿಗಳಿಂದ, ಆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದು ಮುಚ್ಚಿದನು ಇದಾದಮೇಲೆ ಕೆಲವುಜನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಬಲರಾದ ಭಟರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲದಮೇಲೆ ಆ ಭಿಲ್ಲನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿದರು ||೪೨೩-೪೨೪||

ಆಮೇಲೆ ಆ ಭಿಲ್ಲನನ್ನು ನೋಡಿ ಭಟರೆಲ್ಲರೂ ಕೋಪಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಧನುಸ್ಸಿನ ಹೆದೆಯನ್ನೇರಿಸಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಹಿಡಿದು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದರು ಬಲಶಾಲಿಗಳೂ, ಕ್ರೂರರೂ ಮತ್ತು ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತರೂ ಆದ ಆ ಭಟರು ಬಿಲ್ಲಿನ ನಾಣೀರಿಸಿ ಹೊಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಾದರೂ, ಚಿತ್ರದ ದೊಂದಿಯಂತೆ ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದೇ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತರು ||೪೨೫-೪೨೬||

ಇದಾದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಸಾವಿರಮಂದಿ ವೀರರು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಕೊಲ್ಲಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದರು ಆದರೆ ಅವರೂ

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನ್ ಶಫೇರ್ಥಿಲ್ಲಃ ಪರಮಾತ್ಮರ್ಮಸಂಯುತಃ |
ಸ್ವಾಂತರ್ವಿಚಾರಯಾಮಾಸ ಕಿಮೇತೇಷಾಮುಭೂದಿತಿ ||೪೨೮||

ತತೋ ವಿಚಾರ್ಯ ತಾನಾಹ ಸ ದೃಢೋಚ್ಚಧನುರ್ಭರಾನ್ |
ಕಮರ್ಥಂ ಸ್ಥೀಯತೇ ವೀರಾಃ ಕಿಮಾಸೀತ್ತದ್ವದಂತಿತಿ ||೪೨೯||

|| ಭಟಾ ಉಚುಃ ||

ಭವಂತಂ ಹಂತುಮುದ್ಯುಕ್ತಾಃ ಸರ್ವೇ ವಯಮುದಾಯುಧಾಃ |
ಕುಂತಿತಾದ್ಯಾಭವಜ್ಯಕ್ತಿಸ್ತ್ವಯ್ಯಸ್ಯಾಕಮಿದಾಧುನಾ ||೪೩೦||

ತದ್ಯತೇ ನಿಹತಾ ವಿಪ್ರಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಹಾಪಿ ತಥಾಪಿ ತೇ |
ಕುತಃ ಸಮಾಗತಾ ಭಿಲ್ಲ ಶಕ್ತಿರಸ್ಮಿನ್ನಿರೋಧನೇ ||೪೩೧||

ಮನುಷ್ಯಸ್ಯೇದೃಶೀ ಶಕ್ತಿರ್ನಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ |
ಭವಾನತೋ ನ ಭಿಲ್ಲೋಽಸಿ ಭಗವಾನಸಿ ಕೇವಲಂ ||೪೩೨||

ಚಿತ್ರದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬೊಂಬೆಯಂತೆಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡರು ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಆ
ಭಿಲ್ಲನು ಫಯವನ್ನು ತೊರೆದು ತುಂಬಾ ಅಶ್ಚರ್ಯಯುಕ್ತನಾಗಿ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇದೇ
ನಾಯಕೆಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಅನಂತರ ದೃಢವೂ ದೊಡ್ಡದೂ
ಅದ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಎಲೈ ವೀರರೇ! ಏಕೆ
ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರುವಿರೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು ||೪೨೭ ೪೨೮ ೪೨೯||

ಅಯ್ಯ ಭಿಲ್ಲನೇ! ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆಯುಧಧಾರಿಗಳಾಗಿ
ನಿಂತೆವು ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಈಗ ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೊಡೆದು
ಬೋಗದೆ ನೀನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಹರನ್ನು ಕೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವಾದೋಷವನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವೆ ಅಯ್ಯ ಭಿಲ್ಲನೇ! ನಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯುವಂತಹ ಶಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಬಂತು? ||೪೩೦-೪೩೧||

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ
ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಿಲ್ಲನಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಭಗವಂತನೇ ಆಗಿರುತ್ತೀಯೆ
ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ನಮಗೆ ಈಗಲೇ ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು

ಧನುರ್ಧರಾಣಾಮಸ್ತುಕಂ ತಕ್ತಿರದ್ವೈವ ಕುಂತಿತಾ ।
 ದೇಲಯಾ ಚಿತವೈಕುಂತಾ ವಯಂ ಸಾಶ್ರಾಸ್ತಿ ಸಂತಯಃ ॥೪೩೩॥

ಇಂದ್ರಃ ಪರಾಜಿತೋಽಸ್ಮಾಭಿಗಂಧರಾಶ್ಚ ಪರಾಜಿತಾಃ ।
 ವಯಮೇವ ಧನುಃ ತಾಸ್ಮೈ ಪ್ರವೀಣಾ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ ॥೪೩೪॥

ವಯಂ ರುದ್ರಾಚರಣಾ ನಿತ್ಯಂ ರುದ್ರದತ್ತಪರಾಕ್ರಮಾಃ ।
 ಸತ್ಯಲೋಕಾದಿಲೋಕೇಷು ಸಂಚಾರೋಽಪ್ಯಸ್ತಿ ನೋ ಭ್ರುವಂ॥೪೩೫॥

ಭವಾನ್ಯಾಗೈವತಾದದ್ಯ ದೈವೋಽಸ್ಮಾಭಿಭಯಾಪಹಃ ।
 ಭಗನೇತ್ರಧೀದೀತಾನೋ ಭವಾನೇವ ನ ಸಂತಯಃ ॥೪೩೬॥

ನಾನಾರೂಪಾಣಿ ಧೃತ್ವೈವಂ ವಿಹಾರಃ ಕ್ರಿಯಕೇ ತ್ವಯಾ ।
 ವೇದೈರಸಿ ನ ವಿಜ್ಞಾತಂ ತವ ರೂಪಂ ಮಹೇಶ್ವರ ॥೪೩೭॥

ಕುಂದಿದುದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂದೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ವೈಕುಂಠಲೋಕವನ್ನು ಸಹ
 ಜಯಿಸಿರುವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ॥೪೩೩-೪೩೬॥

ನಾವು ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಗಂಧರ್ವರನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿರುವೆವು ನಾವೇ
 ಧನುರ್ವಿಧೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ನಾವು ರುದ್ರದೇವನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸುವವರು, ಆ ರುದ್ರನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳವರೂ ಆಗಿರುವೆವು
 ನಮಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸತ್ಯಲೋಕವೇ ಮುಂತಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚಾರ
 ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದು ೪೩೪ ೪೩೫॥

ನಮ್ಮ ಅದೃಶ್ಯವಶದಿಂದ ಈದಿನ ಈ ಸಂಸಾರದುಃಖವನ್ನು ನಾಶಮಾಡು
 ವವನೂ, ಭಗನೇಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತವನೂ, ಐಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನನೂ ಅದ
 ನೀನು ಗೋಚರಿಸಿರುವೆ ನೀನೇ ಈಶ್ವರನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ನಾನಾಬಗೆಯ
 ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹೀಗೆ ನೀನು ವಿಹಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಮಹೇಶ್ವರ! ನಿನ್ನ
 ಈ ರೂಪವು ವೇದಗಳಿಗೇ ತಿಳಿಯದು ॥೪೩೬ ೪೩೭॥

ಯಥೈತೇ ನಿಹತಾ ವಿಪ್ರಾಸ್ತಥೈವಾಸ್ತಾನಸಿ ಪ್ರಭೋ |

ಹನ ತ್ವತ್ಕರಸಂಸ್ತರ್ತಾನ್ಮುಕ್ತರದ್ಧ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೪೩||

ಯದ್ವತ್ಪದ್ಯ ಕೃತಾರ್ಥಾಃ ಸೋ ಶನ ದರ್ಶನಮಾತ್ರತಃ |

ತಥಾಹೀತ ತ್ವಯಾ ಸರ್ವೇ ಹಂತವ್ಯಾ ವಯಮೀದೃಶಾಃ ||೪೪||

|| ಅಗತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ತೇ ಭಟಾಃ ಸರ್ವೇ ತ್ವಕ್ತ್ವಾ ತಸ್ಮಾಣಿ ಸತ್ಪರಂ |

ಭಸ್ಮನೋದ್ಧೂಳನಂ ಚಕ್ರುಸ್ತದೈವಾಪಾದಮುಕ್ತಕಂ ||೪೫||

ತತೋ ನನೈರ್ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಪರ್ವದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಾಃ |

ಭಿಲ್ಲಮುಭ್ಯರ್ಚಯಾಮಾಸುಃ ಶಿವಬುದ್ಧ್ಯಾ ತಮೇವ ತೇ ||೪೬||

ತತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ತೇ ಸರ್ವೇ ಪಶಿತ್ತಾ ಪೃಥಿವೀತಲೇ |

ತಂಭೋ ಶಿವಶಿವೇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಹನಸ್ತೇತಿ ತಮಬ್ಜವನ್ ||೪೭||

ಪ್ರಭುವೇ, ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕೊಂದಂತೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸಂಪಾರ ಮಾಡು ಸ್ವಾಮಿ, ನಿನ್ನ ಹಸ್ತಸಂಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಈದಿನ ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ಈಗ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ ನಾವು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿದ್ದರೂ, ಎಲೈ ಈಶ್ವರನೇ ಇಂತಹ ನಮ್ಮನ್ನು ನೀನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಭಟರು ಭಿಲ್ಲನನ್ನು ಶಿವನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು ||೪೩ ೪೪ ೪೫||

ಹೀಗೆ ನುಡಿದು ಆ ಭಟರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೊರೆದು, ಕೂಡಲೇ ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೆ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಉದ್ದೊಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಅನಂತರ ಹೊಸ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದನಂತರ ಆ ಭಿಲ್ಲನನ್ನೇ ಶಿವನೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು ||೪೬ ೪೭||

ಅನಂತರ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನೆಲದಮೇಲೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಶಂಭೋ, ಶಿವ, ಶಿವ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವನಾಗೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ಆಗ

ತದಾನೀಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಃ ಸಂತುಷ್ಟೋ ಗಣನೇವಿತಃ ।
ಪ್ರಾದುರಾಸೀದ್ವೃಷಾರೂಢೋ ಭಗವಾನ್ಸುಕ್ತವತ್ಸಲಃ ॥೪೪೩॥

ತತಸ್ತಂ ದೇವದೇವೇಶಮುಮಾಲಿಂಗಿತವಿಗ್ರಹಂ ।
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ರಹೃಷ್ಟಾಸ್ತೇ ಸರ್ವೇ ತುಷ್ಟುವೃವಿನಯಾನತಾಃ ॥೪೪೪॥

॥ ಭಟಾ ಊಚುಃ ॥

ನಮಸ್ತೇ ಪಾರ್ವತೀನಾಥ ಕರುಣಾಕರ ಶಂಕರ ।
ನಮಸ್ತೇ ದೇವದೇವೇಶ ಭಗವನ್ಸುಕ್ತವತ್ಸಲ ॥೪೪೫॥

ನಮಸ್ತೇ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯೇಶ ಮಧುಸೂದನಸೂದನ ।
ನಮಸ್ತೇ ಸೋಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿನಯನಾಮಿತವಿಕ್ರಮ ॥೪೪೬॥

ನಮಸ್ತೇ ವಿಮಲಾಕಾರ ನಿರಾಕಾರ ಮಹೇಶ್ವರ ।
ನಮಸ್ತೇ ನಿರ್ಗುಣಾನಂದ ಭಕ್ತಾನಂದಪ್ರವರ್ಧಕ ॥೪೪೭॥

ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ತನ್ನ ಗಣಗಳೊಡನೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದುದರಿಂದ
ವೃಷಭವನ್ನೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃಕ್ಷಣಾದನು ॥೪೪೨ ೪೪೩॥

ಆಗ ಉಮಾದೇವಿಯಿಂದ ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಶರೀರವುಳ್ಳವನಾದ
ದೇವದೇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ವಿನಯದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ
ಹೀಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು ॥೪೪೪॥

" ಪಾರ್ವತೀರಮಣನೂ, ದಯಾಸಮುದ್ರನೂ ಆದ ಶಂಕರನೇ, ನಿನಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೀನೆ ದೇವದೇವೇಶ್ವರನೂ, ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನೂ
ಆದ ನಿನಗೆ ಪ್ರಣಾಮಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ ನಮಸ್ಕೃತನೂ,
ಮಧುವೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡಿದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ ಆದ
ಈಶ್ವರನೇ, ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ಹಂದ್ರಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳನ್ನೇ ಮೂರುಕಣ್ಣುಗಳ
ನ್ನಾಗಿ ಧರಿಸಿದವನೂ, ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವನೂ ಆದ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿನಗೆ ಪ್ರಣಾಮವು ॥೪೪೫ ೪೪೬॥

ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ಆಕೃತಿಸೂನ್ಯನೂ ಆದ ಮಹೇಶ್ವರನೇ,
ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ಗುಣರಹಿತನೂ, ಆನಂದಸ್ವರೂಪನೂ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ

ನಮಸ್ತೇ ಜಗದಾಧಾರ ನಿರಾಧಾರ ಮಹೇಶ್ವರ	
ನಮಸ್ತೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿವಾರಾಧ್ಯಾಧ್ವರಪ್ರಿಯ	೪೪೮
ನಮಸ್ತೇ ಚಂದ್ರಚೂಡೇಶ ಚಂದ್ರವರ್ಣಾಮಿತಪ್ರಭ	
ನಮಸ್ತೇ ಮನ್ಮಥಾರಾತಿನ್ದ್ರಾಧ್ವರವಿನಾಕಕ	೪೪೯
ನಮಸ್ತೇ ವೇದವೇದಾಂತವೇದತಾಪಾದಿಶರ್ವಕ	
ನಮಸ್ತೇ ಸರ್ವವೇದಾಂತಪ್ರತಿಪಾದಿಕವಿಗ್ರಹ	೪೫೦
ನಮಸ್ತೇ ಗಿರಿಜಾಬಂಧೋ ದಯಾಸಿಂಧೋ ಬುಧೋತ್ತಮ	
ನಮಸ್ತೇ ಭೂತಿಭೃದ್ಬಂಧೋ ಭೂತಿಭೂಷಣಭೂತಿದ	೪೫೧
ನಮಸ್ತೇ ಸರ್ವದೇವೇಶ ಸರ್ವದೇವನಮಸ್ಯತ	
ನಮಸ್ತೇ ಸರ್ವಭೂತೇಶ ಸರ್ವಭೂತನಮಸ್ಯತ	೪೫೨

ಅನಂದವನ್ನು ಹಿಟ್ಟಿಸುವವನೂ ಆದ ನಿನಗೆ ಪ್ರಣಾಮವು ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಧಾರ ಭೂತನೂ, ಸ್ವತಃ ಆಧಾರಕೂಳ್ಳವನೂ ಆದ ಮಹೇಶ್ವರನೇ, ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯನೂ, ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವೆನು ||೪೪೭-೪೪೮||

ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ಚಂದ್ರನ ವರ್ಣಶ್ಚಿಂತಲೂ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ಮನ್ಮಥಶತ್ರುವೂ, ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನ ಯಾಗವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವವನೂ ಆದ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ವೇದ, ವೇದಾಂತ ಮೊದಲಾದ ವೇದಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದವನೂ, ಸಕಲ ವೇದಾಂತಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು ||೪೪೯-೪೫೦||

ಪರ್ಮಶರಣ ಕುವರಿಯ ಸಹಚರಿಯೂ, ದಯಾಸಮುದ್ರನೂ ಆದ ಶಂಕರೋತ್ತಮನೇ | ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತೇನೆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವರ ಬಂಧುವೂ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನೂ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಪ್ಪೊಬ್ಬರೂ ವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವವನೂ ಆದ ನಿನಗೆ ಪ್ರಣಾಮವು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನೇ | ಸರ್ವದೇವತೆಗಳಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವನೂ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿ

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ಸ್ತುತ್ವಾ ತದಾ ಸರ್ವೇ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯಮುಪಹೇಶ್ವರಂ ।
ಸಂಪೂಜ್ಯ ಭಕ್ತಿಭಾವೇನ ಪ್ರಣೇಮುಸ್ತೇ ಪುನಃ ಪುನಃ ||೪೫೩||
ತತಸ್ತಾನಾಹ ಭಗವಾನ್ಭಕ್ತಿಭಾವನತಾನ್ಪಟಾನ್ ।
ಅನಂದಾಮೃತವರ್ಷಿಣ್ಯಾ ಮಧುರಶ್ಲಕ್ಷ್ಮಯಾ ಗಿರಾ ||೪೫೪||

|| ಮಹಾದೇವ ಉವಾಚ ||

ಭುವಿ ಭುಕ್ತ್ವೇಪ್ಸಿತಾನ್ಸೋಗಾನ್ಶಾಂ ಪ್ರಯಾಂತು ತತಃ ಪರಂ ।
ತಾವದ್ಯತ್ನೇನ ಮಾಂ ನಿತ್ಯಮರ್ಚಯಧ್ಯಮತಂದ್ರಿತಾಃ ||೪೫೫||
ಭಿಲ್ಲೋಽಯಮತಿನಿಷ್ಪಾಪೋ ಮಾಮೇಷ್ಯತ್ನೇನ ಸರ್ವಥಾ ।
ಏತೇಽಪ್ರೇತದ್ಭತಾ ವಿಪ್ರಾ ಮಾಮೇಷ್ಯತಿ ನ ಸಂಶಯಃ ||೪೫೬||
ಅನೇನ ನಾರ್ಮದಂ ಲಿಂಗಂ ಬಿಲ್ವತಾಪಾವೃತಂ ಕೃತಂ ।
ಪ್ರಕ್ಷಾಲ್ಯ ತೈರ್ಜಲೈಃ ಶುದ್ಧೈಃ ಸ್ಥಾಪಿತಂ ಚ ನಿಜಾಲಯೇ ||೪೫೭||

ಗಗಳೂ ಒಡೆಯನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನೂ
ಅದ ನಿನಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡುವೆನು" ||೪೫೩-೪೫೭||

ಹೀಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಅಗ ಎಲ್ಲರೂ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ
ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಪುನಃಪುನಃ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿದರು ಆಮೇಲೆ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿನೀತರಾಗಿರುವ ಆ ಭಟರನ್ನು ಕುರಿತು ಭಗವಂತನು, ಅನಂದಾಮೃತ
ವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ಮಧುರವೂ ಗಂಭೀರವೂ ಆದ ಮಾತಿನಿಂದ ಹೀಗೆ ನುಡಿದನು
||೪೫೩-೪೫೪||

ಓ ಭಟರೇ! ನೀವು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ದೇಶಾದಷ್ಟು ಭೋಗಗಳನ್ನನು
ಭವಿಸಿ ಆನಂದರ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಯಮಬದ್ಧರಾಗಿ ಅಲಸರಾ
ಗದೆ ನಿಶ್ಯವೂ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿರಿ ಪಾಪರಹಿತನಾದ ಈ ಭಿಲ್ಲನೂ ನನ್ನನ್ನೇ
ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲದೇ ಇವನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣರೂ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ" ||೪೫೫-೪೫೬||

ಈ ಭಿಲ್ಲನು ನಾರ್ಮದಲಿಂಗವನ್ನು ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದು ತನ್ನ

ಅನೇನ ಭರ್ಮಸಂತಪ್ತಂ ನಾರ್ಮದಂ ಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ ।
 ನಿಜಪರ್ಣಕುಟೀರಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಾಪಿತಂ ಯತ್ನಪೂರ್ವಕಂ ॥೪೫೮॥
 ಅಯಂ ಕು ನಾರ್ಮದಂ ಲಿಂಗಂ ಸ್ವೈಕತ್ಯವ್ಯವಹಾರಮಾದರಾತ್ ।
 ಪಶ್ಯತ್ಯಪಿ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸರ್ವದಾ ಸ ವಿಧಾನತಃ ॥೪೫೯॥
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಫಲಂ ಪ್ರದರ್ಶಯಿತುಮಾದರಾತ್ ।
 ಕೃತಂ ಮಯಾದ್ಯ ನೀರಾಜಾಂ ಭವತಾಂ ಶಕ್ತಿಕುಂಠನಂ ॥೪೬೦॥
 ಮತ್ತಃ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತನೀರಾಜಾಂ ಭವತಾಮಹಿ ದುಃಸಹಃ ।
 ಶಕ್ತಿರಸ್ಮಿನ್ಯುಂಶಿತೈವ ಮಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನತತ್ಪರೇ ॥೪೬೧॥
 ಮದರ್ಚನಪರೇ ಮರ್ತ್ಯೇ ಯಾದ್ಯಶೇ ಶಾದ್ಯಶೇಹಿ ನಾ ।
 ಪರಾಕ್ರಮೋ ನಾಕ್ರಮತೇ ಧ್ರುವಮೇತದ್ಧ್ರುವಂ ಧ್ರುವಂ ॥೪೬೨॥

ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟವನಾದ ಕೊಂದಿಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದನು ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ
 ಡೆನ್ನಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದ ಉತ್ತಮವಾದ ನಾರ್ಮದಲಿಂಗವನ್ನು ಈತನು ನಿಯಮದಿಂದ
 ತನ್ನ ಪರ್ಣಕುಟೀರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದನು ॥೪೫೭-೪೫೮॥

ಇವನು ಶ್ರೀಶಿವನೂ ನಾರ್ಮದಲಿಂಗವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲದೇ
 ನಿಯಮದಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ದರ್ಶನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಫಲವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆದರದಿಂದ ನೀರಾದ
 ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯು ಇವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕುಂದುವಂತೆ ಆದಿನ ನಾನುಮಾಡಿದೆನು
 ॥೪೫೯ ೪೬೦॥

ನನ್ನಿಂದೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ನಿಮ್ಮಗಳ ಸಹಸ್ರಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಶಕ್ತಿಯೂ
 ನನ್ನ ಲಿಂಗಪೂಜಾನಿರತನಾದ ಈತನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕುಂದಿಹೋಯಿತು ನನ್ನ ಪೂಜಾ
 ನಿರತನಾದ ಮಾನವನು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮವು
 ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಗದು ಇದು ನಿಶ್ಚಯ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದು ನಿಜವೆಂದು
 ಹೇಳಿದುರಿ ॥೪೬೧ ೪೬೨॥

ಛಾಯಾಯಾಂ ಸ್ಥಾಪಯೇದ್ಯಸ್ತು ಶಿವಲಿಂಗಂ ಮದಾತ್ಮಕಂ ।
 ಸ ಮಾಮೇಷ್ಯತ್ಯಸಂದಿಗ್ಧಂ ಸಂದಗ್ಧಾಖಿಲಪಾತಕಃ ॥೪೬೩॥
 ತೃಣಪರ್ಣಮಯೇ ಗೇಹೇ ದಾರುಗ್ರಾವಮಯೇಫವಾ ।
 ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಮುಚ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಕಲ್ಪಿಷ್ಠೈಃ ॥೪೬೪॥
 ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಂ ಯೋಃಫಿವಾಂಛತಿ ।
 ದಾಸ್ಯಾಮಿ ತಸ್ಮೈ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಂ ತಥಾ ಮೋಕ್ಷಂ ಚ ಸರ್ವಥಾ ॥೪೬೫॥
 ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ವಿಷ್ಣುತ್ವಂ ಯೋಃಫಿವಾಂಛತಿ ।
 ತಸ್ಮೈ ದಾಸ್ಯಾಮಿ ವಿಷ್ಣುತ್ವಮಂತೇ ಮೋಕ್ಷಂ ಚ ಸರ್ವಥಾ ॥೪೬೬॥
 ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಕಾಷ್ಠಗ್ರಾವಾದಿಮಂದಿರೇ ।
 ಸರ್ವಾನ್ಯಾಮಾನವಾಸ್ತಾಂತೇ ಮಯಿ ಸಂಪ್ರವಿತಂತಿ ಚ ॥೪೬೭॥

ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ನೆಳಲಿನಲ್ಲಿಡುವವನು ಸಕಲ
 ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೇ ನನ್ನನ್ನೇ ಪಡೆಯುವನು
 ಹೊಂದು, ಎಲೆಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಮರ, ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ
 ರಚಿತವಾದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಾಗಲೀ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿದವನು ಸಕಲ
 ಪಾತಕಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವನು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿದ
 ವನು ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನು ದೇಡಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವೆನಲ್ಲದೇ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
 ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ॥೪೬೩-೪೬೪-೪೬೫॥

ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿ ವಿಷ್ಣುಪದವಿಯನ್ನೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದವನಿಗೂ
 ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನು ಕಟ್ಟಿಗೆ,
 ಕಲ್ಲು ಮುಂತಾದ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು
 ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿದವನು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದುವೆನಲ್ಲದೇ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
 ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ ॥೪೬೬, ೪೬೭॥

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಪಾರ್ವತೀನಾಥಃ ಸರ್ವದೇವಶಿಖಾಮುಣಿಃ |

ಸಗಣಃ ಸತ್ಪರಂ ಸಾಂಬಸ್ತತ್ಪ್ರವಾಂತರ್ದಭೇ ಶಿವಃ ||೪೬೬||

ಏತಾದ್ಯಕೋ ಮುಕ್ತಿದಾತಾ ಶಂಕರಃ ಕರುಣಾಕರಃ |

ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಧ್ಯಾತವ್ಯಕ್ತ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ||೪೬೭||

ಸಂಸಾರಸರ್ಪದಷ್ಟಾನಾಂ ಶಿವಿವಿಷ್ಟಾರ್ಚನಂ ಪರಂ |

ಸಂಜೀವನೀ ತದನ್ಯತ್ರ ಸೈವ ಸಂಜೀವಿನೀ ಧ್ರುವಂ ||೪೬೮||

ಯಃ ಕುರ್ವಾತ್ಕೃತಪಾಪೋಽಪಿ ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಂ ಮುದಾ |

ಸ ಸರ್ವೇಭ್ಯೋಽಪಿ ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮುಕ್ತೋ ಮುಕ್ತಂ ಜಿ ವಿಂದತಿ ||೪೬೯||

ತೇಷಾಂ ನ ನರಕಾದ್ಭೀತಿಃ ಸಂಸಾರಾದಪಿ ಸರ್ವಥಾ |

ಯೇಷಾಮುಕ್ತಿ ಮಹಾದೇವೇ ಭಕ್ತರದ್ಭಿಚಾರಿಣೇ ||೪೭೦||

ಶಿವಭಕ್ತಃ ಸ್ವಯಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತ್ವಾ ಪರಮುಕ್ತಿದಾ |

ಸಾ ಭಕ್ತಭೋರಿತಪಸಾ ಧನ್ಯಾನಾಂ ಭವತಿ ದ್ವಿಜ ||೪೭೧||

ಸಕಲ ದೇವತಾಶಿಖಾಮುಣಿಯಾದ ಪಾರ್ವತೀರಮಣನು ಹೀಗೆ ನುಡಿದು
ತನ್ನ ಗಣಗಳೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆಯಾದನು ಮುಕ್ತಿಪ್ರದನೂ, ದಯಾಸಮು
ದ್ರನೂ ಆದ ಇಂತಹ ಶಂಕರನನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದಲೂ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಗ
ಳಿಂದಲೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬೇಕು ||೪೬೬-೪೬೯||

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಹಾವಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಶಿವಿವಿಷ್ಟನೆನಿಸಿದ ಆ ಶಿವನ
ಪೂಜೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಜೀವಿನಿಯಾಗಿರುವುದು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದುದು
ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಂಜೀವಿನಿಯಾಗಲಾರದು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಂತೋ
ಷದಿಂದ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ
ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ||೪೭೦-೪೭೧||

ಆ ಮಹಾದೇವನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ನರಕದಿಂದಾಗಲೀ
ಈ ಸಂಸಾರದಿಂದಾಗಲೀ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭಯವೇ ಇಲ್ಲ ಶಿವನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಯು

ಶಿವಾರ್ಚನಾಶ್ವರೋ ಧರ್ಮೋ ನಾಸ್ತಿ ನ ತ್ಯಾಯತೇಪಿ ವಾ |
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಮೇತನ್ಮ ಸಂಕಯಃ ||೪೭೪||
 ಭಜನೀಯೋ ಮಹಾದೇವೋ ಜಪನೀಯಃ ಪಠಶ್ವರಃ |
 ಸ್ಮರಣೀಯಃ ಶಿವೋ ನಾಥಃ ಪೂಜನೀಯಶ್ಚ ತಂಕರಃ ||೪೭೫||
 ಪುರಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ದೇವಾ ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತಾತ್ರಯಾಃ |
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ದೇವದೇವೇತಂ ಕೇದಾರೇತಮುಪಾಶ್ರಿತಾಃ ||೪೭೬||
 ತದಾನೀಮಾಗತೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಶಿವಯಾತ್ರಾಪರಾಯಣಃ |
 ಅಗತ್ಯ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಕೇದಾರೇತಮುಪಾಶ್ರಿತಂ ||೪೭೭||
 ತತಸ್ತುಷ್ಪಾವ ಗಿರಿತಂ ರುದ್ರಮಂತ್ರ್ಯೈರನೇಕಧಾ |
 ತತಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೇತ್ಯತ್ಯ ಪ್ರಣಾಮಾಂತ್ವ ಚಕಾರ ಸಃ ||೪೭೮||

ಸ್ವತಃ ಇದದಲ್ಲಿ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಪರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ಆಯ್ಕೆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ! ಅಂತಹ ಭಕ್ತಿಯು ತುಂಬಾ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಧನ್ಯರಾದವರಿಗೆ
 ಮಾತ್ರ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ೩೪, ||೨೭೨-೨೭೩||

ಶಿವಪೂಜೆಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಧರ್ಮವು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಯೂ
 ಕೇಳಲ್ಪಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ ಇದು ಸತ್ಯ, ಇದು ಸತ್ಯ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಬೇಡ ಆ
 ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಭಜನೆಮಾಡಬೇಕು ಪಠಶ್ವರಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು
 ಜಗದೊಡೆಯನಾದ ಆ ಶಿವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು ಸದಾ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡ
 ಬೇಕು ||೪೭೪-೪೭೫||

ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆ
 ಗಳೆಲ್ಲರೂ ದೇವದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಕೇದಾರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದರೆ
 ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ ವಿಷ್ಣು
 ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಉಮಾರಮಣನಾದ ಆ ಕೇದಾರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದ.
 ||೪೭೬-೪೭೭||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಅನಂತರ ರುದ್ರಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಆ ಗಿರಿತನನ್ನು (ಕ್ರೈ
 ಪರ್ವತದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿರುವನನ್ನು) ಅನೇಕರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ, ಪ್ರದ್

ತತೋ ಜಗಾಪ ಹೃಷ್ಣಾತ್ಮಾ ಶೈವಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಮುದಾ |
ತತಃ ಪರಂ ಮಹಾರುದ್ರಂ ಜಗಾಪ ಸ ಹರಿದ್ವಿಜ ||೪೭೯||

ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಾಶ್ಚಂ ಹರಿಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣಂ |
ಪ್ರಣಮ್ಯ ದಂಡವದ್ಭೂಮೌ ಶಪ್ರಚ್ಛರ್ಧರ್ಮಸಂಹಿತಂ ||೪೮೦||

|| ದೇವಾ ಉಚುಃ ||

ವಿಷ್ಣೋ ವೇದಾರ್ಥತತ್ತ್ವಜ್ಞ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣ |
ಕಿಂ ಭೈರಯಂ ಕಿಂ ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ವದ ನಿಶ್ಚಿತ್ಯ ಸಾದರಂ ||೪೮೧||

|| ಅಗಶ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ವಿಷ್ಣುರ್ಹೃಷ್ಯಃ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ |
ಪ್ರಣಮ್ಯ ಶಿರಸಾ ಶಂಭುಮುನಾಚ ದ್ವಿಜಸತ್ತಮ ||೪೮೨||

ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಆ ಮೇಲೆ ಸಂತುಷ್ಟಾಂತರಂಗನಾಗಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ವಿಷ್ಣುವು ಜಪಮಾಡಿದನು ||೪೭೯-೪೭೯||

ಹಾಗೆ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಬಹಿಷ್ಕರಣೆಯಿಂದ
ಅವನಿಗೆ ದಂಡಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ, ಧರ್ಮಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ಕೊಂಡರು ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು ||೪೮೦||

“ವೇದಗಳ ಅರ್ಥದ ರಹಸ್ಯವನ್ನರಿತವನೋ, ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನೋ ಆದ
ವಿಷ್ಣುವೇ, ಧ್ಯಾನಾರ್ಥವಾದ ವಸ್ತುವಾವುದು ? ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು
ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅದರದಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸು ” ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ವಿಷ್ಣು
ವನ್ನು ನಾನಾರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ||೪೮೧||

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣುವು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ತಲೆಬಾಗಿ ಶಿವನಿಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಇಂತೆಂದನೆಂದು ಅಗಶ್ತ್ಯಮುನಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಿಗೆ
ತಿಳಿಸಿದನು ||೪೮೨||

|| ಎಷ್ಟುರುವಾಚ ||

ಯತಂ ಸತ್ಯಂ ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುರುಷಂ ಕೃಷ್ಣಸಿಂಗಳಂ ।
 ಊರ್ಧ್ವರೇತಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ವಿಶ್ವರೂಪಂ ಭಜಾಮ್ಯಹಂ ||೪೮೩||
 ಶಿವ ಶಿವ ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಲಕ್ಷಣಂ ।
 ತದನ್ಯಂ ನ ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತದಗೋ ಧ್ಯೇಯಮಾಸ್ಮಿಕೈಃ ||೪೮೪||
 ನಿರ್ಲಿಪ್ತೋ ನಿರ್ಗುಣೋ ನಿತ್ಯಸ್ತುರೀಯಃ ಶಿವ ಉಚ್ಯತೇ ।
 ಸಚ್ಚಿದ್ಭೂತೋ ನಿರಾಕಾರೋ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವಃ ಸ ನಿರಾಮಯಃ ||೪೮೫||
 ಸೃಜತ್ಯವತಿ ಹಂತ್ಯಸ್ಮಾನ್ ಸ ಭವತ್ವಾದ್ಯುಪಾದಿಭಿಃ ।
 ಅದೃಷ್ಟೇನಾಃ ಸ್ಮದಾದೀನಾಂ ತಸ್ಯೇಚ್ಛೈವಂ ಪ್ರಜಾಯತೇ ||೪೮೬||

ವಾಚಿಕವಾದ ಮತ್ತು ಕಾಯಿಕವಾದ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪನೂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮನೂ, ಪುರುಷನೆನಿಸಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣದಿಂದಲೂ, ಪಾರ್ವತಿಯೆನಿಸಿ ಹೊಂಬಣ್ಣದಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತನಾದವನೂ, ಊರ್ಧ್ವಮುಖವಾದ ವೀಧ್ಯವೈಶ್ಯವನೂ, ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ವಿಹಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಜಗತ್ಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ದೇವದೇವ ನನ್ನು ನಾನು ಸದಾ ಭಜಿಸುತ್ತೇನೆ ಆ ಪರಶಿವನೇ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರು ಪರಬ್ರಹ್ಮರಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಆಸ್ತಿಕರಾದವರು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡಬಾರದು ||೪೮೩-೪೮೪||

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸುಖದುಃಖರೂಪವಾದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವನೂ, ಗುಣ ರಹಿತನೂ, ನಿತ್ಯನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠನೂ ಆ ಶಿವನೇ ಎನಿಸುವನು ಅವನು (ಸತ್) ಸ್ವಿರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನೂ (ಚಿತ್) ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮೇಘರೂಪಿಯೂ, ಆಕಾರಶೂನ್ಯನೂ, ಅದ್ವಿತೀಯನೂ, ರೋಗರಹಿತನೂ, ಆಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಎನಿಸಿರುವನು ಮಹೇಶ್ವರನು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರೆಂಬ ಆಕೃತಿಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರರೂಪವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಈ ರೀತಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು ||೪೮೫-೪೮೬||

ಭವಶೋಪಾಧಿಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಸ್ವಜತ್ಯಸ್ಯಾನುಮಾಪತಿಃ |
 ಲೀಲಯೈವ ಸ್ವಜತ್ಯಸ್ಯಾನ್ ತಸ್ಯಾಯಾಸೋ ನ ಕಶ್ಚಿತ್ ||೪೮೭||
 ಮೃಡಶೋಪಾಧಿಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಸ ಪಾತ್ಯಸ್ಯಾನುಮಾಪತಿಃ |
 ಸ ಲೀಲಯಾಸ್ಯಾನವತಿ ತಸ್ಯಾಯಾಸೋ ನ ಕಶ್ಚಿತ್ ||೪೮೮||
 ಹರಶೋಪಾಧಿಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಸ ಹಂತ್ಯಸ್ಯಾನ್ವಿನಾಕಂಧ್ಯತ್ |
 ಸ ಹಂತ್ಯಸ್ಯಾನ್ ಲೀಲಯೈವ ತಸ್ಯಾಯಾಸೋ ನ ಕಶ್ಚಿತ್ ||೪೮೯||
 ಶಿವಸ್ಯ ವಸ್ತುತಃ ಕೃತ್ಯಂ ತಸ್ಯ ನಾಸ್ತೈವ ಸರ್ವಥಾ |
 ತಥಾಪಿ ಲೀಲಯೈವಾಸ್ಯಾನ್ಸ್ವಜತ್ಯವತಿ ಹಂತಿ ಚ ||೪೯೦||
 ಸ್ವತಂತ್ರಸ್ಯ ಮಹೇಶಸ್ಯ ಸರ್ವಜ್ಞಸ್ಯಾಮಿಕಾತ್ಮನಃ |
 ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಾವಿತರಾಪೇಕ್ಷಾ ನಾಸ್ತಿ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ಸುರಾಃ ||೪೯೧||
 ಸ ಪುರೀಯೋಃ ಸ್ಮದಾದೀನಾಂ ನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಃ ಕದಾಚನ |
 ಪರಂತು ವೇದವೇದಾಂತ್ಯೈಃ ತದ್ರೂಪಮವಗಮ್ಯತೇ ||೪೯೨||

ಆ ಉಮಾರಮಣನು ಭವ ಎಂಬ ಉಪಾಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ
 ನಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುವನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಆಯಾ
 ಸವೇ ತೋರುಪುದಿಲ್ಲ ಅದೇ ಉಮಾಕಾಂತನು ಮೃಡನೆಂಬ ಸಂಜ್ಞೆಯನ್ನು
 ಪಡೆದು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ ||೪೮೭-೪೮೮||

ಆ ಪಿಣಾಕಪಾಣಿಯಾಗಿ ಶಿವನು ಹರನೆಂಬ ಉಪಾಧಿಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಲೀಲೆ
 ಯಿಂದ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ
 ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂಹಾರರೂಪವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಆ ಪರಶಿವನಿಗೆ ವಸ್ತುತಃ ಏನೂ
 ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಆದರೂ ಆ ದೇವದೇವನು ಲೀಲೆಯಿಂದಲೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ
 ಮಾಡಿ, ಪಾಲಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಸಂಹಾರಮಾಡುತ್ತಾನೆ ||೪೮೯-೪೯೦||

ಓ ದೇವತೆಗಳಿರಾ! ಸ್ವತಂತ್ರನೂ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದವನೂ, ಅಪರಿಮಿತ
 ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಮೊದ
 ಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯವು ಬೇಕಿಲ್ಲ

ಕೃತಿಸ್ತೃತಿಪುರಾಣಾದ್ಯೈಃ ಶಿವೋಽಸ್ತೀತ್ಯುಚ್ಯತೇ ತತಃ |
 ಕೃತ್ಯಾದ್ಯುಕ್ತಪ್ರಮಾಣೇನ ಸ ಸೇವ್ಯಃ ಸರ್ವಸಾಧನೈಃ ||೪೯೩||
 ಸತತಂ ಯೈಶ್ಚಪಸ್ತಪ್ತಂ ಬಹುಧಾ ಬಹುಸಾಧನೈಃ |
 ತೇಷಾಮೇವ ಶಿವೋಽಸ್ತೀತಿ ಕೃತಿಭಿರ್ಜಾಯತೇ ಮತಿಃ ||೪೯೪||
 ಅನಂತಮವ್ಯಯಂ ಶಾಂತಂ ಶಿವಮುಚ್ಚರಮದ್ವಯಂ |
 ಅವಿಚ್ಛೇದ್ಯಾನ್ಯಥಾ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಭವಂತ್ಯತ್ಯಂತದುಃಖಿತಾಃ ||೪೯೫||
 ಶಿವೋಽಸ್ತಿ ನಿರ್ಗುಣೋನಂತಸ್ತುರೀಯ ಇತಿ ಧೀರಸಿ |
 ಸಹಸಾ ನ ಭವತ್ಯೇವ ಸಂಸಾರಾವಿಪ್ರಚೇತಸಾಂ ||೪೯೬||
 ನ ಯೇಷಾಂ ವಿಷಯಾಸ್ತತ್ರಯೇ ಚ ನಿರ್ದಗ್ಧಕಲ್ಮಷಾಃ |
 ತೇಷಾಮೇವ ಶಿವೋಽಸ್ತೀತಿ ಬುದ್ಧಿಭರ್ವತಿ ಶಾಶ್ವತೀ ||೪೯೭||

ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಆತನು ನಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ
 ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ವೇದಾಂತಗಳಿಂದ ಅವನ ರೂಪವು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ
 ||೪೯೩-೪೯೭||

ಕೃತಿ, ಸ್ತೃತಿ ಮತ್ತು ಪುರಾಣವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಶಿವನಿರುವನೆಂದು
 ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಆ ಕೃತಿಯೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿಟ್ಟು
 ಕೊಂಡು ಶಿವನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನಗಳಿಂದಲೂ ಸೇವೆಮಾಡಬೇಕು ಅನವರ
 ತವೂ ಅನೇಕ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವನನ್ನು ದ್ವೀಶಿಸಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ
 ದವರಿಗೇ ಆ ಪರಶಿವನಿರುವನೆಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ||೪೯೩-
 ೪೯೭||

ಅಂತವಿಲ್ಲದವನೂ, ನಾಶಹಿತನೂ, ಶಾಂತಸ್ವರೂಪನೂ, ಚ್ಛತಿಯಿಲ್ಲದ
 ವನೂ ಮತ್ತು ಅದ್ವಿತೀಯನೂ ಆದ ಶಿವನನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ವಿಪರೀತಭಾವನೆಯಿಂದ
 ಕೂಡಿದ ಜನಗಳು ತುಂಬಾ ದುಃಖಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ
 ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಿಗೆ ಗುಣರಹಿತನೂ, ನಾಶವಿಲ್ಲದವನೂ, ಮೋಕ್ಷಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ಶಿವ
 ನಿರುವನೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ||೪೯೫ ೪೯೬||

ಸೃಷ್ಟ್ಯಿಂದನ ವನಿತಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಪಾಪರಹಿತರಾಗಿ ಶುದ್ಧ

ಧರ್ಮಾಸ್ತಪಾಂಸಿ ದಾನಾನಿ ಯಾಗಾಶ್ಚ ವಿವಿಧಾಃ ಸುರಾಃ ।

ಶಿವೋಃಸ್ತೀತೃಸ್ತಿ ಯಾ ಬುದ್ಧಿಶ್ಚ ದರ್ಶಮಿತಿ ಮನ್ಯತಾಂ ॥೪೯೮॥

ಶಿವೋಃಸ್ತೀತಿ ವಿದಿತಾದೌ ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತಾಃ ಶಿವವಿಗ್ರಹಾಃ ।

ಧ್ಯಾತವ್ಯಾಃ ಪೂಜನೀಯಾಶ್ಚ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿರಹರ್ನಿತಂ ॥೪೯೯॥

ವಿಶ್ವಂ ಭೂತಂ ಭುವನಂ ಚಿತ್ರಮೇತತ್

ಜಾತಂ ಭೂಯೋ ಜಾಯಮಾನಂ ಚ ಭೂಯಃ ।

ಏತತ್ಸರ್ವಂ ರುದ್ರ ಏವೇತಿ ಮತ್ಯಾ

ಭೂಯೋಭೂಯೋ ಅರ್ಚನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ ॥೫೦೦॥

ನೇಹೇತಾನ್ಯತ್ಸರ್ವಥಾ ವಿಶ್ವರೂಪೋ

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪೀ ಸರ್ವಮೇತನ್ಮಹೇಶಃ ।

ತಸ್ಮಾದ್ವ್ಯಾತ್ಮಾ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಸರ್ವೈಃ

ಭೂಯೋ ಭೂಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ ॥೫೦೧॥

ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಆ ಶಿವನಿರುವನೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವುದು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಧರ್ಮಗಳು, ತಪಸ್ಸು, ದಾನ, ಬಗೆಬಗೆಯ ಯಾಗಗಳು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಶಿವನಿರುವನೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯು ದೃಢವಾಗುವುದು ಕ್ರೋಧಸ್ವರವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ॥೪೯೭ ೪೯೮॥

ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಮೊದಲು ಶಿವನಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನೇರೋಕ್ತವಾದ ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಗಲಿರುಳೂ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ, ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನರೂಪವಾದ ವಿಶೇಷದಿಂದ ತೋರುವ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಆ ರುದ್ರನೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಪದೇ ಪದೇ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ೪೯೯ ೫೦೦॥

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನಿಗಿಂತಲೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಜಗತ್ಪ್ರಸಾರವೂ, ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಯೂ ಆದ ಮಹೇಶ್ವರನೇ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಶಿವನೇ ಸರ್ವರೂಪನೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಎಲ್ಲರೂ ಪದೇ ಪದೇ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ॥೫೦೧॥

ರುದ್ರಂ ಮತ್ಪಾ ಸರ್ವಥಾವೇನ ಸರ್ವಂ
ಸರ್ವಾಶಾಸ್ತ್ರಂ ನಿರ್ಗುಣಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಚ |
ಸಂಸೇವಂತೇ ಸಾಧವಃ ಸರ್ವಥಾತೋ
ಭೂಯೋಭೂಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ ||೫೦೨||

ರುದ್ರಃ ಸರ್ವಂ ರುದ್ರ ಏಕತ್ವಮಾಹುಃ
ಏಕೋ ರುದ್ರೋ ನ ದ್ವಿತೀಯಾಯ ತಸ್ಯೇ |
ನೇತಾದನ್ಯತ್ಕಿಂಚಿದಸ್ತೀತಿ ನಿತ್ಯಂ
ಭೂಯೋಭೂಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ ||೫೦೩||

ಯಂ ವೇದಾಂತಾ ನೈವ ಜಾನಂತಿ ಸಿದ್ಧಾಃ |
ಯಂ ಯೋಗೀಂದ್ರಾ ನೈವ ಜಾನಂತಿ ವಿಪ್ರಾಃ |
ತಂ ಚಿದ್ರೂಪಂ ಜ್ಞಾತುಮಿಚ್ಛಂತ್ಯತೋಽಯಂ
ಭೂಯೋ ಭೂಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ ||೫೦೪||

ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಡುವವನೂ, ಗುಣರಹಿತನೂ, ಕಲಂಕ
ಶೂನ್ಯನೂ ಆದ ಆ ರುದ್ರನನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಕಲಸ್ವರೂಪನೆಂಬುದಾಗಿ
ತಿಳಿದು, ಸತ್ಪುರುಷರು ಆ ಶಿವನನ್ನು ಸೇವೆಮಾಡುವರು ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವರಿತಿ
ಯಿಂದಲೂ ಪದೇ ಪದೇ ಆ ಮಹೇಶನನ್ನೇ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೦೨||

ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಆ ರುದ್ರನೇ ಆ ರುದ್ರನನ್ನೇ ಆದ್ವಿತೀಯನೆಂದು
ಹೇಳುವರು ಆದ್ವಿತೀಯನಾದ ರುದ್ರನು ಎರಡನೆಯದಾದ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ
ಗೋಸ್ಕರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಆ ಈಶ್ವರನಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ತಿಳಿದು
ನಿತ್ಯವೂ ಪದೇಪದೇ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೦೩||

ವೇದಾಂತಗಳೂ, ಸಿದ್ಧಪುರುಷರೂ, ಯೋಗಿಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಸಹ
ಯಾರನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರರೋ (ಯಾವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯಲಾರರೋ) ಅಂತಹ
ಚಿಕ್ಷುರೂಪನಾದ ವೇದವೇದವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಶೇಕ್ಷಿಸುವವರಾದ್ದ
ರಿಂದ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪದೇಪದೇ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೦೪||

ಯೋಯಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾವಾನ್ಮತತ್ವಂ ಪ್ರಯಾತಿ
 ಭ್ರಸ್ತಾನಂತಾಘೋರಸಾಪಃ ಕ್ಷಣೇನ
 ಸೋಯಂ ಸೋಮಃ ಸೋಮರೂಪೋಽಖಿಲಾತ್ಮಾ ।

ಭೂಯೋ ಭೂಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ

||೫೦೫||

ಯೋ ನಿರ್ಲಿಪ್ತೋ ನಿರ್ಗುಣೋಽಪಿ ತ್ರಿನೇತ್ರೋ
 ಯೋ ನಿರ್ಬಾಹುಃ ಸ್ಪರ್ಶಬಾಹುಃ ಸ್ವತಂತ್ರಃ ।
 ಯೋ ನೀರೂಪೋಽತಿಸ್ಪರ್ಶರೂಪೋ ಯ ಏಷೋ
 ಭೂಯೋ ಭೂಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ

||೫೦೬||

ನಿರ್ದೋಷೋಽಪಿ ಸ್ಪರ್ಶವರ್ಣೋ ಯ ಆಸೀ
 ದ್ಯೋಂಬಾರೂಪೋಽಪ್ಯಂಬಿಕಾಸಾಥ ಆಸೀತ್ ।
 ದೇವಾಧೀಶಃ ಸೋಮಮಜ್ಜೇಯತತ್ತ್ವೋ
 ಭೂಯೋ ಭೂಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ

||೫೦೭||

ಯಾವ ಮಹಾಪುರುಷನ ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರದಿಂದ ಮಾನವನು ದೇವಪದವಿ
 ಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆಯೋ, ಯಾರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಭಯಂಕರವಾದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ
 ಕ್ಷಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುವುವೋ, ಅಂತಹ ಸೋಮನೇ (ಉಮಾರಮಣನೇ)
 ಸಕಲ ಜಗತ್ಸ್ವರೂಪನು ಆ ಸೋಮನೆನಿಸಿದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಪದೇ ಪದೇ
 ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೦೫||

ನಿರ್ಲಿಪ್ತನೂ, ಗುಣರಹಿತನೂ, ಮುಕ್ತಜ್ಞನೂ, ಬಾಹುಶೂನ್ಯನೂ, ಸುವ
 ರ್ಣವರ್ಣದ ಕೋಳುಳ್ಳವನೂ, ಸ್ವತಂತ್ರನೂ, ರೂಪರಹಿತನಾದರೂ ಚಿನ್ನದವರ್ಣ
 ದಿಂದ ಕೋಳಿಸುವ ರೂಪವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಈ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಪದೇಪದೇ
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು ||೫೦೬||

ವರ್ಣಶೂನ್ಯನಾದರೂ ಸುವರ್ಣವರ್ಣವುಳ್ಳವನೂ, ಅಂಬಿಕಾರೂಪನೇ
 ಆದರೂ ಆ ಅಂಬಿಕೆಯ ಪತಿಯೆನಿಸಿರುವವನೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಾರ್ವಭೌಮನೂ,
 ಗೋಚರವಾಗದ ನಿಜಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಪದೇಪದೇ
 ಸ್ಮರಿಸಿ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೦೭||

ಯಸ್ತೇಚ್ಛಾತೋಽಸ್ಮಾಕಮುತ್ಪತ್ತಿರಾಸೀ
ದ್ಯಸ್ತೇಚ್ಛಾತೋ ಜಾಯತೇ ರಕ್ಷಣಂ ಚ |
ಯಸ್ತೇಚ್ಛಾತೋ ಭಾವಿನಾಕಃ ಸ ನಿತ್ಯೋ
ಭೂಯೋ ಭೂಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ |

||೫೦೮||

ಯಸ್ಮಾದ್ವೀತೋ ವಾತಿ ವಾಯುಃ ಸದಾಯಂ
ಯಸ್ಮಾದ್ವೀತೋದೇತಿ ಸೂರ್ಯೋಽಪಿ ನಿತ್ಯಂ |
ಯಸ್ಮಾದ್ವೀತಾ ನಹ್ಮಿ ಮುಖ್ಯಾಃ ಸ ಕುದ್ಧಾಃ |
ಭೂಯೋ ಭೂಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶಃ |

||೫೦೯||

ಯಸ್ಮಾರ್ಚಾತೋ ಲಭ್ಯತೇ ಸರ್ವಪುಣ್ಯೇ
ಯಸ್ಮಾರ್ಚಾತೋ ಲಭ್ಯತೇ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ಯಸ್ಮಾರ್ಚಾತೋಽನೇಕಧರ್ಮಾಫಸಿದ್ಧಿಃ |
ಸೋಽಯಂ ಶಂಭುಃ ಪೂಜನೀಯೋನಿಶಂ ಚ |

||೫೧೦||

ಪುರಾ ರೇವಾತಗೀ ಕೃತ್ತಿದ್ವಾಹ್ಮಣೋ ಬ್ರಹ್ಮನಿಶ್ವಮಃ |

ಬಹುಕಾಲಂ ಸ್ಥಿತಃ ಶಂಭುಂ ಲಿಂಗರೂಪಮರ್ಚಯಾನ್ ||೫೧೧||

ಯಾವ ದೇವದೇವನ ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ, ಪಾಲನೆಯೂ ಆಗಿ ಮುಂದೆ ನಾಶವೂ ಉಂಟಾಗುವುದೋ ಅಂತಹ ನಿತ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಪದೇಪದೇ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ||೫೦೮||

ಯಾರ ಫಲದಿಂದ ವಾಯುವು ಯಾವಾಗಲೂ ಬೀಸುತ್ತಿರುವನೋ, ಸೂರ್ಯನೂ ಹೆದರಿ ನಿತ್ಯವೂ ಉದಯವಾಗುತ್ತಿರುವನೋ, ಆಗ್ನಿಯನ್ನೇ ಮುಖರೂಪವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಕುದ್ಧರಾದ ದೇವತೆಗಳೂ ಯಾರಿಗೆ ಹೆದರಿ ಭಯಪಡುತ್ತಿರುವರೋ, ಅಂತಹ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪದೇಪದೇ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೦೯||

ಸಕಲ ಭೂಮಂಡಲವೂ, ಮೋಕ್ಷಸಂಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಧರ್ಮಸಮೂಹಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಯಾರಪೂಜೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವುವೋ ಅಂತಹ ಶಂಭುವನ್ನು ಆನಂದತವೂ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೧೦||

ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಲಿಂಗರೂಪಿಯಾದ ಶಂಭುವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಬಹಳಕಾಲ ಇದ್ದನು ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ

ತತ್ರ ಕಶ್ಚಿನ್ನಹಾಸಾಪೀ ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದ್ವಿಜಪುಂಗವಂ ।
 ಪ್ರಜಮ್ನ ದಂಡವದ್ಭೂಮೌ ಕೃತಾಂಜಲಿರಥಾಪತ ||೫೦೨||
 ಶಿವಾರ್ಚನಪರ ಶ್ರೀಮನ್ಮುಂ ಮಹಾಸಾಪನಾತಕಂ ।
 ಮಯಾ ಕೃತಾನಿ ಪಾಪಾನಿ ಜ್ಞಾತ್ವಾಪಿ ಪ್ರತಿನಾಸರಂ ||೫೦೩||

|| ದ್ವಿಜ ಉವಾಚ ||

ತದ್ಯಾದ್ಯ ನರ್ಮದಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಿವಲಿಂಗಸಮಾಶ್ರಿತಾ ।
 ತವ ಪಾಪಾನಿ ನಷ್ಟಾನಿ ರೇವಾದರ್ಶನಮಾತ್ರತಃ ||೫೦೪||
 ಯೇನೈಕಮಪಿ ದೃಷ್ಟಂ ಸ್ವಾತ್ಮೈವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ ।
 ತಸ್ಯಾಪ್ಯೇನಾಂಸಿ ನಶ್ಯಂತಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯಪಿ ತತ್ತ್ವಜೇ ||೫೦೫||
 ಶಿವಲಿಂಗಾನ್ಯಮೇಯಾನಿ ರೇವಾಯಾಂ ಸಂತಿ ಸರ್ವತಃ ।
 ಏಕೇಷಾಂ ದರ್ಶನೇ ಜಾತೇ ವಿನಶ್ಯಂತ್ಯಘೋರೋಟಿಯಃ ||೫೦೬||

ಮಹಾಸಾಪಿಯು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನನ್ನು ಕಂಡು ನೆಲದಮೇಲೆ ದಂಡಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು ||೫೦೧-೫೦೨||

ತೇಜಸ್ವಿಯೂ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ! ಮಹಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದಾವುದು? ನಾನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅನೇಕ ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆನು ||೫೦೩||

ಅಯ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ! ಇಂದು ನೀನು ಶಿವಲಿಂಗಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುವ ನರ್ಮದಾನದಿಯನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿರುವೆ ಆ ರೇವಾನದಿಯ ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದ ನಿನ್ನ ಪಾಪವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿ ಒಂದೇ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವನಿಗೂ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗುವುವು ||೫೦೪-೫೦೫||

ಈ ರೇವಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಅನೇಕ ಶಿವಲಿಂಗಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಸ್ತುತಃ ಇರುವುವು ಇವುಗಳ ದರ್ಶನವಾದರೆ ಪಾಪರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾಶವಾಗುವುವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗದ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೇ

ವಸ್ತುತಃ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಸ್ವರಣೇನಾಪಿ ಸತ್ಯರಂ ।

ಪಾತಕಾಢಿ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ವಿಚಿತ್ರಾಣ್ಯಮಿತಾಢಿ ಚ ||೫೧೬||

ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರದೇಶೋತ್ಥವಾಯುಸ್ವರೋಽಪಿ ತತ್ತ್ವಸ್ಮರೇ ।

ವಿನಾಶಯಂತಿ ಪಾಪಾಢಿ ಘೋರಾಣಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯಪಿ ||೫೧೭||

ಶಿವಲಿಂಗಾಶ್ರಿತಂ ದೇಶಂ ಯಃ ಪ್ರಾಪ್ನುಂ ಯತತೇ ಯದಾ ।

ತದೈವಾಖಿಲಪಾಪಾಢಿ ಪ್ರಣಶ್ಯಂತ್ಯಸ್ತಿ ಹಿ ಕೃತಿಃ ||೫೧೮||

ಅಸ್ಮಾಕಂ ಶಿವಭಕ್ತಾನಾಂ ಶ್ರುತಿಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವಾದಿನಾಂ ।

ಧರ್ಮಾಧರ್ಮವಿಚಾರಾರ್ಥಂ ಶ್ರುತಿರೇವಾವಲಂಬನಂ ||೫೧೯||

ಶಿವೋಕ್ತಾಃ ಕೃತಯೋಃಸ್ಮಾಭಿಃ ಶಿವಭಕ್ತೈಃ ಸಮಾದೃತಾಃ ।

ಶಿವೋಕ್ತೈಶ್ಚೇನ ವೇದೇಷು ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಂ ಜ್ಞಾತಮಾಸ್ತಿ ಕೈಃ ||೫೨೦||

ಶಿವಲಿಂಗಾಢಿ ದೃಷ್ಟಾಢಿ ಸಾಯಮದ್ಯ ತ್ವಯಾಃಧುನಾ ।

ಅತಃ ಪರಂ ಪಾತಕಾಢಿ ನ ಸ್ಥಾಸ್ಯಂತಿ ತ್ವಯಿ ಧ್ರುವಂ ||೫೨೧||

ವಿಚಿತ್ರವೂ ಅಪರಿಮಿತವೂ ಆದ ಪಾಪಗಳೂ ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುವುವು
||೫೧೬-೫೧೭||

ಶಿವಲಿಂಗವಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಾಯುವಿನ ಸ್ಪರ್ಶವೂ ಸಹ ಆ
ಕೂಡಲೇ ಭಯಂಕರವಾದ ಅನೇಕವಿಧದ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಪರಹರಿಸುವುದು ಶಿವ
ಲಿಂಗವಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಮಾನವನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗಲೇ ಎಲ್ಲಾ
ಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವುವೆಂದು ಶ್ರುತಿಯಿರುವುದು ||೫೧೮-೫೧೯||

ವೇದಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ನಮಗೆ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು
ಅಧರ್ಮಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಶ್ರುತಿಯೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿದೆ ಶಿವನಿಂದ
ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆ ವೇದಗಳು ಶಿವಭಕ್ತರಾದ ನಮ್ಮಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗಿವೆ
ವೇದಗಳು ಶಿವನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಗಳೆಂದು
ಆಸ್ತಿಕರು ತಿಳಿದಿರುವರು ||೫೨೦-೫೨೧||

ಈಗ ಸಾಯಂಕಾಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿರುವೆ
ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಯಾವ ಪಾಪವೂ ನಿಲ್ಲುವು

ಯಾನಿ ಪಾಪಾನ್ಯನಂತಾನಿ ಪ್ರತಿಜನ್ಮಾರ್ಜಿತಾನ್ಮಹಿ ।

ತಾನಿ ಸದ್ಭೂತೇ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ಸಾಯಂ ಶಂಕರದರ್ಶನಾತ್ ॥೫೨೩॥

ಸಾಯಂಕಾಲೇ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ದುರ್ಲಭಂ ಶಿವದರ್ಶನಂ ।

ಮಹೇಶದರ್ಶನಂ ಸಾಯಂ ದೇವಾನಾಮಹಿ ದುರ್ಲಭಂ ॥೫೨೪॥

ಯಸ್ಮಿನ್ಮೃತಾ ಮಹೇಶಸ್ಯ ಪೂರ್ವಾ ಶಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವದಾ ।

ತಸ್ಯ ಸಾಯಂ ಮಹೇಶಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೫೨೫॥

ಸರ್ವಥಾ ಹತಭಾಗ್ಯಾಣಾಂ ಮಹಾಪಾಪರತಾತ್ಮನಾಂ ।

ತೇಷಾಂ ಸಾಯಂ ಮಹೇಶಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೫೨೬॥

ಸಾಯಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಹಾದೇವಂ ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಸಾದರಂ ।

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಸಾಯುಷ್ಯಮೇಷ್ಯತಿ ॥೫೨೭॥

ಪ್ರಾತಃಕಾಲಾದಿಕಾಲೇಷು ಸರ್ವೇಷ್ಯಹಿ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।

ಪೂಜನೀಯೋ ವಿಕೀರ್ಷೇಣ ಪೂಜ್ಯಃ ಸಾಯಂ ಮಹೇಶ್ವರಃ ॥೫೨೮॥

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಪಾಪಗಳೂ ಸಹ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಶಂಕರನ ದರ್ಶನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗುವುವು ॥೫೨೩-೫೨೬॥

ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಶಿವದರ್ಶನವಾಗುವುದು ದುರ್ಲಭವು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಆ ಶಿವದರ್ಶನವು ದುರ್ಲಭವೇ ಸರಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಹೇಶ್ವರನ ದಯೆಯು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಶಿವದರ್ಶನವಾಗುವುದು ॥೫೨೪-೫೨೫॥

ಭಾಗ್ಯಹೀನರಾಗಿ ಮಹಾಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದವರಿಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನವಾಗಲಾರದು ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಅದರದಿಂದ ಪೂಜಿಸುವವನು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆಯೊಂದಿ ಕೊನೆಗೆ ಶಿವನ ಸಾಯುಷ್ಯವನ್ನೈದುವನು ॥೫೨೬-೫೨೭॥

ಪ್ರಾತಃಕಾಲವೇ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇಕೂ ಆದರೆ ಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಹೇಶ್ವರನು ವಿಕೀರ್ಷ

ನಿಶಿ ಯಃ ಪೂಜಯೇಲ್ಲಿಂಗಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಸ ಜನ್ಮಕೋಟಿಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೫೨೯||

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇನೈವ ಮಹಾಪಾತಕನಾಶನಂ |
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನ್ನಾಸ್ಮನ್ನಹಾಪಾತಕನಾಶಕಂ ||೫೩೦||

ಶಾಪಶ್ವಾಸಾನಿ ಶಿಷ್ಯಂಶಿ ನ ಯಾವಚ್ಛಿವಪೂಜನಂ |
 ಅಮಿತಾನ್ಯಪಿ ಪಾಪಾನಿ ನಶ್ಯಂಶಿ ಶಿವಪೂಜಯಾ ||೫೩೧||

ಪಾಪಕ್ಷಯೋ ಭಾಗ್ಯವೃದ್ಧಿರಾಯುರ್ವೃದ್ಧಿಃ ಶ್ವೇತೇಶ್ವರೇ |
 ಭವತ್ಯವಶ್ಯಂ ಮರ್ತ್ಯಾನಾಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಯಾ ||೫೩೨||

ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಮೃತ್ಯುರ್ಶ್ರಯಃ-ತತ್ಪಶ್ಯಾನಮನಾಮಯಂ |
 ಭವತಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಯೇತ್ಯಾಹ ಹಿ ಕೃತಿಃ ||೫೩೩||

ವಾಗಿ ಪೂಜಾಯೋಗ್ಯನೆನಿಸುವನು ರಾತ್ರಿಯವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗ
 ವನ್ನು ನಿಯಮಬದ್ಧನಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಕೋಟಿಂಶದ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪ
 ಗಳಿಂದಲೂ, ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ||೫೨೯-೫೩೯||

ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ಮಹಾಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗಬೇಕೇ ಎನಾ ಇತರ
 ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಆ ಮಹಾಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗಲಾರವು ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸು
 ವವರಿಗೆ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆಲಸಿರುವುವು ಆಶಂಕಿತವಾದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಶಿವ
 ಪೂಜೆಯಿಂದ ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗಿಬಿಡುವುವು ||೫೩೦-೫೩೧||

ಪಾಪಗಳ ನಾಶವೂ, ಐಶ್ವರ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ, ಆಯುರ್ವೃದ್ಧಿಯೂ ಕೂಡ
 ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ
 ಉಂಟಾಗುವುದು ಆಯುಸ್ಸು, ಆರೋಗ್ಯ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಖಸ್ವರೂಪವಾಗ
 ತತ್ಪಶ್ಯಾನ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗು
 ಶ್ರುತಿಯು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ||೫೩೨-೫೩೩||

ಶತ್ರುನಾಶೋ ದುಃಖನಾಶೋ ಮೋಹನಾಶಕ್ತ ಸರ್ವಥಾ |

ಧವತಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಯೇತ್ಯಾಹ ಹಿ ಕೃತಿಃ ||೫೩೪||

ವಿದ್ಯಾವೃದ್ಧಿಃ ಪುತ್ರವೃದ್ಧಿವೃಂಶವೃದ್ಧಿಶ್ಚ ಸರ್ವದಾ |

ಧವತಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಯೇತ್ಯಾಹ ಹಿ ಕೃತಿಃ ||೫೩೫||

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಜಕಾಸಾಧ್ಯಂ ನ ಕಿಂಚಿದಪಿ ಸರ್ವಥಾ |

ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಃ ಸತ್ಯಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೫೩೬||

ಯತ್ಪ್ರಸಾದಾಂಶಲೇಶಾಂಶಲೇಶೇನಾಪಿ ಜನಾರ್ದನಃ |

ವೈಕುಂಠಂ ಪ್ರಾಪ ಶತ್ರುಂಶ್ಚ ಜಘಾನಾರ್ಜಕ ಸ ಶಂಕರಂ ||೫೩೭||

ಯತಂತೇ ಯತ್ಪ್ರಸಾದಾರ್ಥಂ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಯಃ ಸುರಾಃ |

ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೩೮||

ಯದ್ವಾಮಾಂಗಾದಭೂದ್ವಿಷ್ಣುರ್ದಕ್ಷಿಣಾಂಗಾತ್ಪ್ರಕಾಶಕಃ |

ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೩೯||

ಶತ್ರು, ದುಃಖ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದು ಕೃತಿಯಿರುವುದು ವಿದ್ಯೆ, ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು ವಂಶ ಇವುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುತ್ತವೆಂದು ವೇದವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ||೫೩೪-೫೩೫||

ವಸ್ತುತಃ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಕರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ ಇದು ಸತ್ಯವು ಪದೇಪದೇ ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಭುಜವೆತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಆ ಮಹಾದೇವನ ಅನುಗ್ರಹದ ಲೇಶಾಂಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿ ವಿಷ್ಣುವು ವೈಕುಂಠಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆದು, ಶಂಕರನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದನು ||೫೩೬-೫೩೭||

ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಯಾರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವರೋ, ಯಾರ ಶರೀರದ ಎಡಭಾಗದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವೂ, ಬಲಭಾಗದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಜನಿಸಿದರೋ, ಮತ್ತು ಯಮನನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ,

ಯಃ ಕಾಲಕಾಲಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವವಂದ್ಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ |

ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೦||

ಯಸ್ಯಾಂತಂ ನ ವಿದುರ್ವೇದಾ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಪುರೋಗಮಾಃ |

ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೧||

ಯಸ್ಯ ಪ್ರಸಾದಲೇಶೇನ ವಿಷ್ಣುತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಜನೈಃ |

ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೨||

ಯೇನೇದಂ ಸೃಷ್ಟಮಖಿಲಂ ಜಗತ್ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಂ |

ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೩||

ಯೇನ ಸಂಪಾಲ್ಯತೇ ನಿತ್ಯಂ ಸರ್ವಮೇತಚ್ಚರಾಚರಂ |

ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೪||

ಯೇನೇದಂ ವಿಶ್ವಮಖಿಲಂ ಭಸ್ತುಸಾತ್ತ್ವೀಯತೇ ಕ್ಷಣಾತ್ |

ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೫||

ಯೋ ನಿತ್ಯಂ ವೇದವೇದಾಂತ್ಕರನಿಶಂ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯತೇ |

ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೬||

ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪೂಜ್ಯನೂ, ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಭರಿತನೂ ಆದ ಶಿವನು ದೇವತೋತ್ತಮನಾದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೪೦-೫೪೬-೫೪೦||

ಯಾರ ಮೂಲವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳು ತಿಳಿಯಲಾರರೋ, ಯಾವ ದೇವನ ಅನುಗ್ರಹದ ಲೇಶಮಾತ್ರದಿಂದ ಜನಗಳು ವಿಷ್ಣು ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲರೋ, ಯಾವನು ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕವಾದ ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಕ್ಷಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಸ್ತು ಮಾಡಬಲ್ಲನೋ, ಅಂತಹ ದೇವದೇವೋತ್ತಮನೆನಿಸಿದ ಪರಿಶಿವನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೪೧ ೫೪೨ ೫೪೩ ೫೪೪ ೫೪೫||

ನಿತ್ಯವೂ ವೇದ, ವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತನಾಗುವನೂ, ಪರಿಪೂರ್ಣನೂ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೂ, ವ್ಯಾಪಕನೂ, ಸರ್ವಸಮರ್ಥನೂ,

ಯಃ ಪೂರ್ಣಃ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಃ ಸರ್ವವ್ಯಾಪೀ ನಿಭುಃ ಪ್ರಭುಃ |
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೭||

ಯೋ ನಿರ್ಗುಣೋಽಪಿ ಸಗುಣಃ ಪರಮಾನಂದವಿಗ್ರಹಃ |
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೮||

ಯನ್ನಾಮಮಾತ್ರಸ್ತರಣಾದ್ಭಕ್ತಿಂ ಮುಕ್ತಂ ಚ ವಿಂದತಿ |
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೪೯||

ಯತ್ಕಥಾತ್ರವಣಾತ್ಸದ್ಭೋ ದಗ್ಧಾಃ ಸಂಸಾರವಾಸನಾಃ |
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೫೦||

ಯತ್ಪೂಜನಂ ಶ್ರುತಂ ವೇದೇ ಘೋರಸಂಸಾರಭೇಷಜಂ |
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೫೧||

ಯತ್ಪೂಜಾನಿರತಾ ಧನ್ಯಾಃ ಪೂಜ್ಯಾ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿಭಿಃ ಸುರೈಃ |
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೫೨||

ಯಂ ನಕ್ತಾ ಸತ್ಯದಪ್ಯಾಕು ಮುಚ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಕಲ್ಪಮೈಃ |
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ||೫೫೩||

ಸ್ವತಃ ಗುಣರಹಿತನಾದರೂ ಉಪಾಸನಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ತೋರುವವನೂ, ಪರಮಾನಂದಮೂರ್ತಿಯೂ, ನಾಮಸ್ತುತಿಮಾತ್ರದಿಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಕೊಡುವವನೂ, ತನ್ನ ಕಥಾಶ್ರವಣ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅವರ ಸಂಸಾರವಾಸನೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಮಾಡುವವನೂ, ವೇದದಲ್ಲಿ ಘೋರವಾದ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಔಷಧಪ್ರಾಯವೆನಿಸಿರುವ ತನ್ನ ಪೂಜೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ದೇವದೇವೋತ್ತಮನೆನಿಸಿದ ಶಿವನನ್ನೇ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಆ ದೇವದೇವನ ಪೂಜಾನಿರತರಾದವರೇ ಧನ್ಯರು ಅವರೇ ವಿಷ್ಣುವೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪೂಜಾರ್ಹರು ಯಾವ ಒಂದೇಬಾರಿ ನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾನವರು ಸಕಲಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವರೋ ಅಂತಹ ದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೫೪೭ ೫೪೮ ೫೪೯ ೫೫೦-೫೫೩-೫೫೨-೫೫೩||

ಯಮರ್ಚಯಂತಿ ಮುನಯೋ ಹೃತ್ಪಂಕಜನಿವಾಸಿನಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೫೪॥

ಯನ್ನಾ ಮೂಮೃತಪಾ ಮರ್ತ್ಯಾಸ್ತಿಸ್ತಿಸ್ಕೃರ್ವಂತಿ ಮಾಧವಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೫೫॥

ಯದರ್ಚನೇನ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯಂ ಗಾಣಾಪತ್ಯಮನಾಮಯಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೫೬॥

ಯಧ್ಯುತ್ಪಥಾವಮಿಚ್ಛಂತಿ ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮಾದಯಃ ಸುರಾಃ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೫೭॥

ಯಮಾಹುರ್ಗಿಷ್ಕಲಂ ಶಾಂತಂ ನಿರವದ್ಯಂ ನಿರಂಜನಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೫೮॥

ಯಮಾಹುಃ ಪುರುಷಂ ಶಾಂತಂ ನೀಲಗ್ರೀವಂ ಪಿನಾಕಿನಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೫೯॥

ಯಮಾಹುರಿಹಾಸಾದ್ಭಾ ಭಗವಂತಮನೇಕಧಾ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೬೦॥

ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಯಾವ ದೇವನನ್ನು ಮುನಿಗಳು ಸದಾ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿರುವರೋ, ಯಾರ ನಾಮಗಳೆಂಬ ಅವ್ಯುತಪಾನಮಾಡಿದ ಮಾನವರು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸಹ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವರೋ, ಸುಖಸ್ವರೂಪನಾದ ಗಣಾಧಿಪತಿ ಪದವಿ ಯನ್ನು ಯಾರ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದೋ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಯಾರ ಸೇವಕತನವನ್ನಿಚ್ಛಿಸುತ್ತಿರುವರೋ, ಕಲಂಕರೂಪನೂ, ಶಾಂತಿಗುಣಸಂಪನ್ನನೂ, ನಿರ್ದುಷ್ಟನೂ, ನಿರ್ಲಿಪ್ತನೂ, ಪುರುಷನೂ, ಶಾಂತನೂ, ಕಪ್ಪಾದ ಕೊಳುಕುಳ್ಳವನೂ, ಪಿನಾಕವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೂ ಆದ ಪರಶಿವನು ಸರ್ವ ಪೂಜ್ಯನು ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅನೇಕರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೋ ಅಂತಹ ದೇವತೋತ್ತಮನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಸರ್ವರೂ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ॥೫೫೪ ೫೫೫ ೫೫೬ ೫೫೭ ೫೫೮ ೫೫೯ ೫೬೦॥

ಯಮಾಹುರ್ಬ್ರಹ್ಮಹಂತಾರಂ ವಿಷ್ಣುಹಂತಾರಮೀಶ್ವರಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೬೦॥

ಯಮಾಹುಃ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಮುಮಾದೇಹಾರ್ಥಧಾರಿಣಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೬೧॥

ಯಮಾಹುಃ ಕರುಣಾಸಿಂಧುಂ ಭಕ್ತಬಿಂಧುಮುಮಾಪತಿಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೬೨॥

ಯೋ ನೈ ರುದ್ರಃ ಸ ಭಗವಾನಿತ್ಯಾರ್ಥಾರ್ಣೋಪಿ ಸ್ವಯಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೬೪॥

ಯಸ್ಯ ತತ್ತಮವಿಷ್ಣುಯ ದೇವಾಃ ಸರ್ವೇಹಿ ಮೋಹಿತಾಃ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೬೫॥

ಯಂ ವಿವಿತ್ವಾನ್ಮತೀಭೂಯ ಸ ಪುನರ್ಗರ್ಭಭಾಜ್ನುರಃ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜನೀಯೋ ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೫೬೬॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ ತದಾ ಮುಕ್ತಪಾತಕಃ ।
 ತತ್ಪ್ರವ ನರ್ಮದಾಕೀರೀ ಶಿವಾರ್ಚನಪರೋಽಭವತ್ ॥೫೬೭॥

ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಇವರನ್ನು ಕೊಂದವನೂ, ಐಶ್ವರ್ಯಭರಿತನೂ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೂ ಉಮಾದೇವಿಯ ಅರ್ಧದೇಹವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ಕರುಣಾಸಮುದ್ರನೂ, ಭಕ್ತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೆಂಟನೆಂತಿರುವವನೂ, ಉಮಾರಮಣನೂ, ರುದ್ರನೂ, ಭಗವಂತನೆಂದು ಅಭಿಧರಿಸಿದುದಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುವವನೂ, ಆದ ದೇವದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಯಾರ ತತ್ಪ್ರವನ್ನರಿಯದೇ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ ಮೋಹಗೊಂಡಿರುವರೋ, ಯಾವ ದೇವನನ್ನರಿತು, ಅವ್ಯತತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಭಕ್ತರು ಪುನಃ ಗರ್ಭವನ್ನು ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಶಿವನನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ॥೫೬೦-೫೬೭ ೫೬೪-೫೬೫ ೫೬೬॥

ಹೀಗೆ ನುಡಿದ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪಾಪರಹಿತನಾಗಿ

ತತಃ ಪರಂ ಸ ಮುಕ್ತೋಽಭೂತ್ಕೈವಲಿಂಗಸಮರ್ಚನಾತ್ |
 ತಸ್ಮಾನ್ಮುಮುಕ್ಷುಃಕರ್ತೃಭಿಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಸದಾಶಿವಃ ||೫೬೮||
 ಅತ್ರ ಕಶ್ಚಿತ್ಪುರಾ ನಿಪ್ರಃ ಶಿವಪೂಜಾಪರಃ ಸ್ಥಿತಃ |
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಭಕ್ತನಿಷ್ಠಃ ಸದಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಃ ||೫೬೯||
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಪರೋ ನಿತ್ಯಂ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಪರಾಯಣಃ |
 ಶಿವಯೋಗಮಿಹ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಹೃತ್ಪತಿತ್ತೋ ಬಭೂವ ಸಃ ||೫೭೦||
 ತಸ್ಮಿನ್ನೋಗೇ ಸ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಕೃತಾರೋಪೋಷಣಂ ನಿಶಿ |
 ಚಕಾರ ಪರಯಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ತದಾ ಜಾಗರಣಂ ದ್ವಿಜಃ ||೫೭೧||
 ಶಿವಯೋಗಸ್ಯ ಕಿಂ ವಿಘ್ನೋ ಲಕ್ಷಣಂ ತದ್ವದಸ್ಯ ಸಃ |
 ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯೋಪೋಷಣಂ ಚಕ್ರೇ ತಥಾ ಜಾಗರಣಂ ದ್ವಿಜಃ ||೫೭೨||

ಆಗ ಅದ್ವಯೇ ಸರ್ವದಾನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದನು ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಜಾಗೆಯೇ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷಪಡೆದನು ಅದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಪೇಕ್ಷಿಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಲೇಬೇಕು ||೫೬೭-೫೭೫||

ಇದೇ ಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಧಾರಣಾನಿರತನಾಗಿ ವಿಧ್ಯಕ್ರಮದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿದ್ದನು. ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು ಹೀಗೆ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂತೋಷಪಡೆದಿದ್ದನು ||೫೬೯-೫೭೦||

ಆ ರೀತಿ ಚಿತ್ತನಿರತನಾದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಜಾಗರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪೂರ್ಣ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ||೫೭೧||

“ವಿಷ್ಣುಜೀವನೇ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯಾವುದನ್ನು ಪಡೆದು ಉಪವಾಸವನ್ನೂ, ಜಾಗರಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿದನೋ ಅಂತಹ ಶಿವಯೋಗದ ಲಕ್ಷಣವೇನು? ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸು” ಆ ಯೋಗವನ್ನಭ್ಯಸಿಸಿ ಜಾಗರಣ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು

ಜಾಗರೇಣೋಪವಾಸೇನ ತಸ್ಮಿನ್ನೋಗೇ ಚ ಕಿಂ ಫಲಂ ।

ಇದಂ ಸರ್ವಂ ವಿಶೇಷೇಣ ವದ ಕಾರುಣಿಕೋತ್ತಮಂ ||೫೭೩||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಸಪಾಶಾದ್ರ್ಯಾ ಸೋಮಯುಕ್ತಾ ಭೂತಾ ಯಾ ಸ್ಯಾನ್ಮಹಾನಿಶಿ ।

ಶಿವಯೋಗಃ ಸ ವಿಖ್ಯಾತಃ ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಃ ||೫೭೪||

ತಸ್ಮಿನ್ನೋಗೇ ನರಃ ಸ್ಯಾತ್ಪಾ ಪೂಜಯುಕ್ತಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।

ಸರ್ವಪಾಪವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಸದ್ಯೋ ಜಾತಿಶ್ಮರೋಭವೇತ್ ||೫೭೫||

ತಸ್ಮಿನ್ನೋಗೇ ಮಹಾದೇವಃ ಸರ್ವಪೈಃ ಸತಿಶ್ರಿಯೈಃ ।

ಅಖಂಡಬಿಲ್ವಪತ್ಮೈಶ್ಚ ಪೂಜನೀಯಃ ಸದಾಶಿವಃ ||೫೭೬||

ಅಯಂ ಯೋಗೋ ಮಹಾಪುಣ್ಯಃ ಕೋಟಿಚಂದ್ರಗ್ರಹೈಃ ಸಮಃ ।

ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಗ್ರಹೈಸ್ತುಲ್ಯಃ ಸಮೋಯಂ ಕೋಟಿಪರ್ವತಃ ||೫೭೭||

ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ? ದಯಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮನಾದ ವಿಷ್ಣುವೇ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಹೀಗೆಂದನು ||೫೭೨-೫೭೩||

ವ್ಯತಿಪಾತ, ಆದ್ವಾನಕ್ಷತ್ರ, ಸೋಮವಾರ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚತುರ್ದಶಿಯ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಶಿವಯೋಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ಅಂತಹ ಶಿವಯೋಗಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ಸಕಲಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದವನಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು ||೫೭೪-೫೭೫||

ಆ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಮಂಗಳಸ್ವರೂಪನಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಎಳೆನಿಂದ ಬೆರೆತ ಸಾಸುವೆಗಳಿಂದಲೂ, ಕುಂಡಾದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಈ ಯೋಗವು ಕುಂಬಾ ಪುಣ್ಯಪ್ರದವು ಅದು ಕೋಟಿಚಂದ್ರಗ್ರಹಣ, ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣ ಮತ್ತು ಪರ್ವಕಾಲಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದುದು ||೫೭೬-೫೭೭||

ತಸ್ಮಿನ್ನಿನೇ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶೈವಂ ಯಃ ಪೂಜಯೇದ್ಧನೈಃ |
 ಸ ಮಹಾಪಾತಕೇಭ್ಯೋಽಪಿ ಮುಚ್ಯತೇ ಸಾತ್ರ ಸಂಕಯಃ ||೫೭೭||
 ಜಾಗರಕ್ಕೋಪವಾಸಶ್ಚ ತಸ್ಮಿನ್ಯೋಗೇ ಶಿವಾರ್ಜನಂ |
 ಶೈತ್ಯಾ ಕಾರ್ಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮಧ್ಯೇಽಪಿ ಶಿವಪೂಜನಂ ||೫೭೮||
 ಅಸ್ಮಿನ್ಯೋಗೇ ಸ ವಿಪ್ರೋಽಪಿ ಯೋಗಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವಿನ್ಮದಾ |
 ನಿಶಿ ಜಾಗರಣಂ ಚಕ್ರೇ ಕೇದಾರೇಕಂ ಸಮರ್ಚಯನ್ ||೫೭೯||
 ಸ ಪೂಜಯೋಪವಾಸೇನ ನಿಶಿ ಜಾಗರಣೇನ ಚ |
 ಪ್ರಾತರ್ಜಾತಿಶ್ವರೋ ಜಾತಸ್ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಮವಾಪ ಚ ||೫೮೦||
 ಸ ಭೂತಭಾವಿಜನ್ಮಾನಿ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಸರ್ವಾಣಿ ತತ್ತ್ವಾನೀ |
 ಪರಂ ನಿರ್ವೇದಮಾಪನ್ನೋ ನಿರ್ವಿಣ್ಣೋಭೂತ್ತದಾ ಸುರಾಃ||೫೮೧||
 ಸ ತತೋಽಪ್ರಾಶೀತಿಲಕ್ಷದುಷ್ಪಕೃತ್ಸಿತಯೋನಿಷು |
 ಸಹಸ್ರವಾರಂ ಜನ್ಮಾನಿ ಭವಿಷ್ಯಂತೀತ್ಯಬುಧ್ಯತ ||೫೮೨||

ಅಂತಹ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಿಯಮದಿಂದ ಕೈವವಧ್ಯನನ್ನು ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವನು ಮಹಾಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಜಾಗರಣೆ, ಉಪವಾಸಗಳನ್ನೂ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಶಿವನನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಇದೇ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಯೋಗಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿತವನಾದ್ದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆ ಕೇದಾರೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡಿದನು ||೫೭೮-೫೭೯-೫೮೦||

ದೇವತೆಗಳಿರಾ | ಅವನು ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗರಣೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಾತಿಶ್ವರಣೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿತನು ಆ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಭೂತಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಅದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಖಿನ್ನನಾದನು ||೫೮೧-೫೮೨||

ಅವನು ಎಂಬತ್ತೆಂಟುಲಕ್ಷದಷ್ಟು ನೀಚಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಬಾರಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡನು ಆ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯದೇ

ತಾನಿ ಜನ್ಮಾನ್ಯಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ದುಃಖಮಪ್ರಾಪ್ಯ ಚ ಸ್ವಯಂ ।
 ಮುಕ್ತಸ್ತು ನ ಭವಿಷ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಭೇತ್ಯಪ್ಯಬುದ್ಧತಃ ॥೨೮೪॥

ಯತಃ ಪ್ರಾಪ್ಯಾನಿ ಜನ್ಮಾನಿ ಮಯೈತಾವಂತ್ಯತೋ ಮಮ ।
 ನ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ದೇಹಾಂತಃ ಶಿವಸ್ತರಣಪೂರ್ವಕಂ ॥೨೮೫॥

ಯಸ್ಯ ದೇಹಜ್ವಯೋ ಭಾವಿ ಶಿವಸ್ತರಣಪೂರ್ವಕಂ ।
 ನ ತಸ್ಯ ಜನ್ಮಸಂಬಂಧಃ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇದೃಷ್ಟಸಂಗಮಃ ॥೨೮೬॥

ಮರಣಂ ಯಸ್ಯ ನಾ ಜಂತೋಃ ಶಿವಸ್ತರಣಪೂರ್ವಕಂ ।
 ಸ ಸರ್ವಾಗ್ಂ ಸ ನಿರ್ದಗ್ಧದುಷ್ಟಾದುಷ್ಟಾಘಸಂತಪಿಃ ॥೨೮೭॥

ಅನೇಕಧಾ ಕೃತಂ ಯೇನ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ।
 ತಸ್ಯ ಸ್ಯಾನ್ಮರಣಂ ಜಂತೋಃ ಶಿವಸ್ತರಣಪೂರ್ವಕಂ ॥೨೮೮॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಇತಿ ಸಂಚಿಂತ್ಯ ಸಂಚಿಂತ್ಯ ಶಿವಪೂಜಾಪ್ರಧಾನತಃ ।
 ಕಾಯವ್ರೂಹೇನ ಜನ್ಮಾನಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಯತ್ನವಾನಭೂತಃ ॥೨೮೯॥

ದುಃಖವನ್ನೂ ಹೊಂದದೇ ತಾನು, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು ॥೨೮೩-೨೮೪॥

ಇಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ನಾನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿಯೇ ತೀರಬೇಕಾಗಿದೆ ಈ ದೇಹತ್ಯಾಗವಾದರೋ ಶಿವಸ್ತರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಶಿವಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿ ಶರೀರತ್ಯಾಗಮಾಡುವವನಿಗೆ ಈ ಜನ್ಮಸಂಬಂಧವೇ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಫಲವನ್ನನುಭವಿಸುವವನ ಅದೃಷ್ಟದಿಂದುಂಟಾಗುವುದೇ ಸರಿ ॥೨೮೫-೨೮೬॥

ಶಿವಸ್ತರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದುವ ಮಾನವನೇ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ಅವನೇ ಸಕಲದುಷ್ಟವಾದ ಪಾಪರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡವನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಅನೇಕಬಾರಿಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಣಿಗೇ ಶಿವಸ್ತರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮರಣವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ॥೨೮೭-೨೮೮॥

ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ, ಯೋಚಿಸಿ, ಶಿವಪೂಜಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕಾಯವ್ರೂಹ ಸಾಧನೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ತಾನು ಮುಂದೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆ

ದೇಹಸೃಷ್ಟಾಣಿ ಜನ್ಮಾಣಿ ಸ ಸಂಸ್ರಾಪ್ಯ ಪುನಃ ಪುನಃ |
 ಚಂಡಾಲನಾರೀ ಸಮಭೂತ್ವ ತತ್ಪಕ್ಷೋ ವಿಚಕ್ಷಣಃ ||೫೯೦||
 ಚಂಡಾಲಜನ್ಮ ಸಂಸ್ರಾಪ್ಯ ಶ್ವಮಾಂಸಂ ಸುರಯಾ ಸಹ |
 ಭೋಕ್ತುಂ ಸಮಾರಭೇ ದೇವಾಃ ಕಪಾಲೇನ ಚಿಕಾಗ್ನಿನಾ ||೫೯೧||
 ಶ್ವಮಾಂಸಂ ಸುರಯಾಸಿಕ್ತಂ ಪಚ್ಯಮಾನಂ ವಿಲೋಕ್ಯ ಸಃ |
 ಚರ್ಮಣಾ ಹಿಹಿತಂ ಚಕ್ರೇ ತತ್ಕಪಾಲಮುಖಂ ತದಾ ||೫೯೨||
 ತದಾನೀಮಾಗತಸ್ತತ್ರ ದಧೀಚಿರ್ಮುನಿಸತ್ತಮಃ |
 ಕಾಮದ್ರಾಕ್ಷೀಶ್ವರೋ ನಾರೀಂ ಶ್ವಮಾಂಸಪಚನೋನ್ಮುಖೀಂ ||೫೯೩||
 ಕಾಮುವಾಚ ತತೋ ನಾರೀಂ ಮುನಿರ್ವಿಸ್ತುತಮಾನಸಃ |
 ಚರ್ಮಣಾ ಹಿಹಿತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕಪಾಲಂ ಮಾಂಸಸಂಯುತಂ ||೫೯೪||

ಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು ದೇಹದಿಂದ ದೇರೆಬೇರೆಯಾಗುವ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಅವನು ಪದೇಪದೇ ಹೊಂದಿ, ತತ್ಪಕ್ಷ್ಯನೂ, ಪಾಣನೂ ಆದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ಕೊನೆಗೆ ಚಂಡಾಲಸ್ತ್ರೀಯಾದನು ||೫೯೪-೫೯೦||

ಓ ದೇವತೆಗಳಿರಾ! ಚಂಡಾಲಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು ನಾಯಿಮಾಂಸವನ್ನು
 ಹೆಂಡದೊಡನೆ ಕಪಾಲದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಚಿಕಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಬೇಯಿಸಿ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು
 ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು ಚಂಡಾಲಸ್ತ್ರೀನೇಷಧಾರಿಯಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೆಂಡದಿಂದ
 ನೆನೆದ ನಾಯಿಮಾಂಸವು ಕಪಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಗ
 ಆ ಕಪಾಲದ ಬಾಯನ್ನು ಚರ್ಮದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದನು ||೫೯೧-೫೯೨||

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದಧೀಚಿಯು ಮಾಂಸವನ್ನು
 ಬೇಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿರುವ ಆ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಕಂಡನು ಅನಂತರ ಮಾಂಸ
 ಯುಕ್ತವಾದ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಚರ್ಮವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕ್ಷುಬ್ಧಗೊಂಡ
 ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ ಮುನಿಯು ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು
 ||೫೯೩ ೫೯೪||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಅಮೇಧ್ಯತರಮೇತದ್ಧಿ ಶ್ವಮಾಂಸಂ ಪಚ್ಯತೇ ತ್ವಯಾ |
ಕಿಮರ್ಥಮೇತದಧುನಾ ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮುಖಂ ||೨೯೩||
ಅಮೇಧ್ಯತರವಸ್ತುನಿ ನ ಸಂತ್ಯೇತದಪೇಕ್ಷಯಾ |
ಚರ್ಮಣೈತತ್ಪ್ರಧಾನೇನ ವದ ಕಾರಣಮಸ್ತಿ ಕಿಂ ||೨೯೪||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸತ್ಯಮುಕ್ತಂ ತ್ವಯೇತಿ ತಂ |
ಪ್ರಣಮ್ಯ ವಿನಯಾದಾಹ ಸಾ ಚಂಡಾಲೀಶ್ವರೂಪಧಾಕ್ ||೨೯೫||

|| ಪ್ರಾಪ್ತಚಂಡಾಲೀಶನ್ಯದ್ವಿಜ ಉವಾಚ ||

ದೇವೋತ್ತಮಂ ಮಹಾದೇವಂ ಯೇ ವದಂತ್ಯನ್ಯಥಾ ಜನಾಃ |
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಫೀತ್ಯೈತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೨೯೬||
ದೇವೋತ್ತಮೇ ಶಿವೇ ಸಾಂದೇ ಯೋ ವಿಷ್ಣುಸಮಾಂ ವದೇತ್ |
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಫೀತ್ಯೈತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೨೯೭||

ಎಲಾ ನಾರಿಯೇ, ಅತ್ಯಂತ ಅಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ನಾಯಮಾಂಸವನ್ನು ನೀನು ದೇಯಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನೀನು ಆ ಮಾಂಸಯುಕ್ತವಾದ ತಲೆ ಬುರುಡಿಯನ್ನು ಈಗ ಏಕೆ ಚರ್ಮದಿಂದ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿರುವೆ? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪವಿತ್ರವಸ್ತುವೇ ವಸ್ತುತಃ ಇಲ್ಲ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಚರ್ಮದಿಂದ ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಕಾರಣವೇನಿದೆ ಹೀಗೆಂದು ದಧೀಚಿಮುನಿಯು ಚಾಂಡಾಲ ವೇಷಧಾರಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದನು ||೨೯೩-೨೯೪||

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯವೆಂದು ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಗೇ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದ ಚಂಡಾಲಸ್ತ್ರೀವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಂತೆಂದನು ||೨೯೫||

ದೇವತೋತ್ತಮನಾದ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ವಿಪರೀತಧಾವನೆಯಿಂದ ಧರಿಸುವವರೂ, ದೇವತೋತ್ತಮನೂ, ಅಂಬಿಕಾರಮಣನೂ ಎನಿಸಿದ ಆ ಶಿವನಲ್ಲಿ

ನ ಯೈರವ್ಯಭಿಜಾರೇಣ ಕ್ರಿಯತೇ ಶಿವಪೂಜನಂ ।
 ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಛೀತೈತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೦೦||
 ಭಿಸ್ತನಾ ಮಂತ್ರಪೂತೇನ ನ ಯೈರುದ್ಧೂಳನಂ ಕೃತಂ ।
 ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಛೀತೈತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೦೧||
 ನ ಯೈಃ ಕೃತಂ ಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಸ್ಯ ಕೇವಲಿಸ್ತ್ಯವ ಧಾರಣಂ ।
 ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಛೀತೈತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೦೨||
 ರುದ್ರಾಪ್ತಧಾರಣೇ ಭಕ್ತಿನಃ ಯೇಷಾಂ ಕೃತಿಸಂಮತೇ ।
 ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಛೀತೈತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೦೩||
 ಮೃದೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಫಾಲಾದೌ ಯೇ ಕುರ್ವಂತಿ ಭ್ರಮಾನ್ವಿತಾಃ ।
 ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಛೀತೈತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೦೪||
 ಯೇ ಲೀಲಯಾಪೂರ್ವಪುಂಡ್ರಂ ಧೃತ್ವಾ ಶಿಸ್ತಂತಿ ನೋಹಿತಾಃ ।
 ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಛೀತೈತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೦೫||
 ಮೃದೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂ ಕರ್ತವ್ಯಮಿತಿ ನೋಪಾದ್ಯದಂತಿ ಯೇ ।
 ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಛೀತೈತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೦೬||

ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸಮವಾದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವವನೂ, ಎಡಬಿಡದೇ ಆ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದವರೂ, ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪರಿಕುಡ್ಧವಾದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಲೇಪನ ಮಾಡದವರೂ, ಶುದ್ಧವೂ ವೇದಪ್ರಸಿದ್ಧವೂ ಆದ ಭಸ್ಮಪ್ರಿಪುಂಡ್ರ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಪ್ತಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧರಿಸದವರೂ, ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಹಣೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ, ಲೀಲೆಯಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಧರಿಸುವವರೂ ಆದ ಜನಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬೀಳುತ್ತದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ನಾನು ಚರ್ಮದಿಂದ ಈ ಕವಾಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ||೫೯೮ ೫೯೯ ೬೦೦ ೬೦೧ ೬೦೨ ೬೦೩ ೬೦೪-೬೦೫||

ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೋಹದಿಂದ ಹೇಳುವವರೂ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು,

ಯೇ ಭೋಜಯಂತಿ ಮೋಹೇನಾಪೂರ್ವಪ್ರಾಂತ್ಯಧರಂ ದ್ವಿಜಂ ।	
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ	೬೦೭
ಯೇ ಭೋಜಯಂತಿ ಮೋಹೇನ ಶಿವಭಕ್ತಿವಿವರ್ಜಿತಾನ್ ।	
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ	೬೦೮
ಯೇ ಪೂಜಯಂತಿ ಮೋಹೇನ ಶಿವಭಕ್ತಿವಿವರ್ಜಿತಾನ್ ।	
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ	೬೦೯
ನಮಸ್ಕರ್ಮಂತಿ ಯೇ ಮೋಹಾಚ್ಛಿವಭಕ್ತಿವಿವರ್ಜಿತಾನ್ ।	
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ	೬೧೦
ಭಗವಂತಮುಮಾರಾಂತಂ ಸತತಂ ನಾರ್ಜಯಂತಿ ಯೇ ।	
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ	೬೧೧
ನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಃ ಸತತಂ ಯೇಷಾಂ ಶಿವಕಥಾಕ್ರೂಢಾಃ ।	
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ	೬೧೨
ನ ಯೇಷಾಂ ಸತತಂ ಚಿತ್ತಂ ಮಹೇಶಸ್ತರಣೇ ರತಂ ।	
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ	೬೧೩
ನ ಯೇಷಾಂ ಪಾರ್ವತೀನಾಥೇ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ।	
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಸಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ	೬೧೪

ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಜನಗಳು, ಇವರಿಗೆ ಭೋಜನಮಾಡಿಸುವರೂ, ಶಿವಭಕ್ತಿವಿಹೀನರಾದ ಜನಗಳಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರೂ, ಪಡ್ಗುಣೈತ್ತರೈ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಆ ಉಮಾರಾಂತನನ್ನು ಅವವರತವೂ ಪೂಜಿಸದವರೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಕಥಾತ್ರವಣದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಡದವರೂ, ಆ ಮಹೇಶನ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನವುಳ್ಳವರೂ, ಆ ಪಾರ್ವತೀಕಾಂತನಲ್ಲಿ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಡದವರೂ ಆದ ಜನಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯು ಈ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ನಾನು ಹೀಗೆ ಚರ್ಮದಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರುವೆನು ||೬೦೬ ೬೦೭-೬೦೮ ೬೦೯ ೬೧೦-೬೧೧ ೬೧೨ ೬೧೩ ೬೧೪||

ಯೇ ವಿಷ್ಣಾದ್ಯಮರಾರಾಧ್ಯಂ ಮಹೇಶಂ ಪ್ರಾಹುರನ್ಯಥಾ ।
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೧೫||

ಸರ್ವಭಾವೇನ ಯೇ ನಿತ್ಯಂ ನ ಯಯುಃ ತರಣಂ ಶಿವಂ ।
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೧೬||

ಸರ್ವೋತ್ತಮೋ ಮಹಾದೇವೋ ನ ಯೇಷಾಂ ಕುಲದೈವತಂ ।
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೧೭||

ಶಿವರಾತ್ರಿವ್ರತೇ ಭಕ್ತಿನಃ ಯೇಷಾಂ ಶ್ರುತಿಸಂಮತೇ ।
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೧೮||

ಸೋಮನಾರವ್ರತೇ ಭಕ್ತಿನಃ ಯೇಷಾಂ ಶ್ರುತಿಸಂಮತೇ ।
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೧೯||

ಕಾಲಾಪ್ಯಮೀವ್ರತೇ ಭಕ್ತಿನಃ ಯೇಷಾಂ ಶ್ರುತಿಸಂಮತೇ ।
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೨೦||

ಭಕ್ತಿನಃ ಯೇಷಾಂ ವೇದೋಕ್ತಶಿವತೀರ್ಥನಿವೇವಣೇ ।
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೨೧||

ಭಕ್ತಿನಃ ಯೇಷಾಂ ವೇದೋಕ್ತೇ ಶಿವಸೈವೇದ್ಯಭಕ್ಷಣೇ ।
ತದ್ವೃಷ್ಟಿಪಾತಭೀತ್ಯತಚ್ಚರ್ಮಣಾ ಪಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೨೨||

ವಿಷ್ಣುವೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಾರ್ಹನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು
ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಭಾವಿಸುವವರೂ, ಎಲ್ಲಾರೀತಿಯಿಂದಲೂ, ಆ ಶಿವನನ್ನೇ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಾ
ನುರೆಯೊಗದವರೂ, ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆನಿಸಿದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಕುಲದೇವತೆಯಾಗಿ
ಹೊಂದದವರೂ, ವೇದಸಂಮತನಾದ ಶಿವರಾತ್ರಿವ್ರತ, ಸೋಮನಾರವ್ರತ, ಕಾಲಾ
ಪ್ಯಮೀ ವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೊಂದದವರೂ, ವೇದಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದ ಶಿವತೀರ್ಥಸೇವೆ,
ಶಿವಸೈವೇದ್ಯಭಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಡದವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಭಕ್ತರ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಯುನ್ನಿಡದವರೂ ಆಗಿರುವ ಜನಗಳ
ದೃಷ್ಟಿಯು ಬೀಳುತ್ತದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಈ ನಾಯಮಾಂಸವನ್ನು ಕಪಾಲದಲ್ಲಿಟ್ಟು

ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಭಕ್ತೇಷು ಭಕ್ತಿಯೇಷಾಂ ನ ಸರ್ವಥಾ |
 ತದ್ವ್ಯಕ್ತಿಜಾತಭೀತ್ಯತಜ್ಜರ್ಮಣಾ ಸಿಹಿತಂ ಮಯಾ ||೬೨೩||
 ಯಥಾ ಚಂಡಾಲಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟಮುನ್ನಂ ಸಂತ್ಯಜ್ಯತೇ ಬುದ್ಧಿಃ |
 ಅಶ್ವಿನದೃಷ್ಟಮುತ್ಯನ್ನಂ ತಥಾ ಶ್ಯಾಜ್ಯಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೬೨೪||
 ಜ್ಞೇಯಾಶ್ಚಂಡಾಲಜಾಂಡಾಲಾಃ ಶ್ವವಧರ್ಮವಿವರ್ಜಿತಾಃ |
 ಅತಃ ಏವ ಹಿ ತದ್ವ್ಯಪ್ತಂ ಭೋಕ್ತೃವ್ಯಂ ನ ಕದಾಚನ ||೬೨೫||
 ಅಮೇಧ್ಯತರಮಸ್ಯೇತದಶೈವೈರ್ಯದಿ ದೃತ್ಯತೇ |
 ಭವತ್ಯಮೇಧ್ಯಮತ್ಯಂತಂ ಶ್ವಮಲಾಕ್ರಮಿವೋಜ್ಞಿತಂ ||೬೨೬||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ದಧೀತಿರತಿವಿಸ್ತೃತಃ |
 ತತ್ಪ್ರಮೇತತ್ಯಥಂ ಜ್ಞಾತಮಿತಿ ಚಿಂತಾಪರೋಽಭವತ್ ||೬೨೭||

ಚರ್ಮದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವನು ||೬೨೫-೬೨೬ ೬೨೭ ೬೨೮-೬೨೯-
 ೬೩೦ ೬೩೧ ೬೩೨-೬೩೩||

(ಚಂಡಾಲನಿಂದ ಮುಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ) ಚಂಡಾಲಸ್ಪರ್ಶವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು
 ಸಂಧಿಸಲು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವಂತೆಯೇ ಶೈವಶ್ರೇಷ್ಠರಲ್ಲದವರು ದರ್ಶನಮಾಡಿದ ಅನ್ನ
 ವನ್ನೂ ನಿಯಮದಿಂದ ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕು ಶಿವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರು
 ಚಂಡಾಲರಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿ ನೀಚರಾದ ಚಂಡಾಲರನ್ನಿಸುವರು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು
 ನೋಡಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಊಟಮಾಡಬಾರದು ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳು ದರ್ಶನ
 ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಅನ್ನವು ಅಮೇಧ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ತುಂಬಾ ಹೇಯವಾದುದೇ ಸರಿ
 ಅದು ನಾಯಿಯ ಅಮೇಧ್ಯದಿಂದ ಬೆರದ ಅತಿನೀಚವಾದ ಅಪವಿತ್ರವಸ್ತುವೆಂದೇ
 ವಿಸೇಷವಾಗಿ ತ್ಯಾಗಮಾಡಲ್ಪಡುವುದು, ಎಂದು ಆ ಚಂಡಾಲಸ್ತ್ರೀವೇಷವನ್ನು
 ಧರಿಸಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಳಿದನು ||೬೨೪ ೬೨೫-೬೨೬||

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯು ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಹೊಂದಿ,
 ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಇವಳು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದಳೆಂದು ಅಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು. ಇವಳು

ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿಜ್ಯೇಷ್ಠೋಯಮರ್ಹೋದ್ಯ ಸಮುದೀರಿತಃ ।

ಅಯಮರ್ಥಃ ಕಥಂ ಜ್ಞಾತವ್ಯಂಽದಾಲ್ಯಾ ದುಷ್ಪಟಿತ್ತಯಾ ॥೬೨೮॥

ಇತಿ ಸಂಖ್ಯಂತ್ಯ ಸ ಮುನಿರ್ದಧ್ಯಾ ಸ್ತಿಮಿತಲೋಚನಃ ।

ಟಾಂಽದಾಲ್ಯಾಃ ಕಥಮೇತಸ್ಯಾಸ್ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಮಭೂದಿತಿ ॥೬೨೯॥

ಪ್ರತಿಧಾನೇನ ವಿಜ್ಞಾಯ ತತ್ಸ್ವರೂಪಂ ತತೋ ಮುನಿಃ ।

ಜಾತಿತ್ವರಾಯ ವಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಹ ತಮಾದರಾತ್ ॥೬೩೦॥

॥ ದಧೀಚಿರುವಾಚ ॥

ಧನ್ಯೋಽಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯೋಽಸಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞೋಽಸಿ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ ।

ತತ್ಸ್ವರೂಪಂ ನ ವಿಜ್ಞಾತಂ ನುಯಾ ತತ್ತ್ವಮೃತಾಂ ಪುರಾ ॥೬೩೧॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಇಹ್ಯುಕ್ತಾ ವಿನಯಾನ್ಮತ್ಪಾದಧೀಚಿತ್ತಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಂ ।

ಅಸ್ಯ ಕೇದಾರನಾಥಸ್ಯ ಪೂಜಾರ್ಥಂ ಸಮುಪಾಗತಃ ॥೬೩೨॥

ಹೇಳಿದ ಈ ಅರ್ಥವು ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಅಂತಹ ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ದುಷ್ಪಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಚಂಡಾಲಿಯು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದನು ? ॥೬೨೮-೬೨೯॥

ಆ ದಧೀಚಿಮುನಿಯು ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಕೊಂಚಕಾಲ ಕಷ್ಟಮುಟ್ಟಿ, ಈ ಚಂಡಾಲಿಗೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವು ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದನು ಆಗ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆ ಮುನಿಗೆ ಆಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವು ಗೋಚರಿಸಲು, ಜಾತಿಸ್ವರೂಪದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಅವನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥೬೨೯-೬೩೦॥

ಆಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೇ, ನೀನೇ ಧನ್ಯನು ಮತ್ತು ಕೃತಾರ್ಥನು, ತತ್ತ್ವವನ್ನು ನೀನು ಅರಿತಿರುವೆ ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯದೇ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡೆನು ಅದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ದಧೀಚಿ ಮುನಿಯು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು ॥೬೩೧॥

ದಧೀಚಿಮುನಿಯು ಹೀಗೆ ನುಡಿದು ವಿನಯದಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಈ ಕೇದಾರೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗೋಸ್ಕರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು

ಅಸ್ಯ ಕೇದಾರನಾಥಸ್ಯ ಪೂಜಯಾ ಬಹವಃ ಪುರಾ |
 ಜಾತಾ ಜಾತಿಸ್ಮರಾ ಯೋಗೇ ತತ್ಪಜ್ಞಾಶ್ಚಾಮಿತೌಜಸಃ ||೬೩೩||
 ಶಿವಾರ್ಚಕಾನಾಂ ಧನ್ಯಾನಾಂ ಶೈವಧರ್ಮರತಾತ್ಮನಾಂ |
 ತತ್ಪಜ್ಞಾನಂ ಭವತ್ಯೇವ ಪ್ರಯಾಸೇನ ವಿನಾಧ್ರುವಂ ||೬೩೪||
 ಧನ್ಯಾ ಮಹೇಶಸಂಸಕ್ತಪೂತಚಿತ್ತಾ ನಿರಂತರಂ |
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ಸತ್ಯಮೇತದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೬೩೫||
 ಅನೇಕಜನ್ಮಭಿಕ್ಷುಪ್ರಂ ಯೇನ ಘೋರತರಂ ತಪಃ |
 ತಸ್ಯೈವ ಸತತಂ ಭಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರೇ ||೬೩೬||
 ಮುಕ್ತಾ ಬಭೂವುರ್ಯಾವಂತಸ್ತಾವಂತಃ ಶಿವಪೂಜಕಾಃ |
 ಮುಕ್ತರ್ನಾಶ್ಚೈವೈವಾ ಯಸ್ಮಾದ್ವಿನೋಮಾಕಾಂತಪೂಜಯಾ ||೬೩೭||
 ಯ ಏಕಾಂತಮುಮಾಕಾಂತಂ ಸ್ಮರಂತಃ ಸಂತಿ ಸಂತತಂ |
 ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತತ್ಕುಲಂ ಧನ್ಯಂ ಧನ್ಯಾಸ್ತತ್ಪಿತರೋ ಧ್ರುವಂ ||೬೩೮||

ಓ ದೇವತೆಗಳರಾ, ಈ ಕೇದಾರನಾಥನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕಮಂದಿ
 ಜಾತಿಸ್ಮರಣೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಮಹಿಮೆಯಿಂದ ತತ್ಪಜ್ಞರೂ ಆಪರಿಮಿತ
 ತೇಜಸ್ವಿಗಳೂ ಆಗಿರುವರು ||೬೩೩-೬೩೬||

ಶಿವಧರ್ಮದಲ್ಲೇ ನಿರಂತರಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಕರಾಗಿರುವ ಧನ್ಯರಿಗೆ ಆಯಾಸವೇ
 ಇಲ್ಲದೇ ತತ್ಪಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೇ
 ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಲಸಿದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರೇ ಧನ್ಯರೆಂಬುದು ಸತ್ಯವು
 ಭುಜವನ್ನೆತ್ತಿ ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ||೬೩೪-೬೩೮||

ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದವರಿಗೇ ಮಹೇ
 ಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅನವರತವೂ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ಶಿವಪೂಜಕರಾಗಿರುವಷ್ಟು
 ಮಂದಿಯೂ ವಶ್ಯುತಃ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದೇ ಇರುವರು ಆ ಉಮಾರಮಣನನ್ನು
 ಪೂಜೆಮಾಡಿದೇ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮೋಕ್ಷವುಂಟಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ||೬೩೬-೬೩೭||

ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ವೇದಸಂಮತನಾದ ಉಮಾರಮಣನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ
 ಸ್ಮರಣೆಮಾಡುವವರೇ ಧನ್ಯರು ಅನರ ವಂಶವು ಸವಿತ್ರವಾದುದು ಅವರ ಪಿತ್ರಿಗಳೂ

ವಿನಾ ಭಾಗ್ಯೇನ ಮಹತಾ ಶಂಕರಾರಾಧನೇ ಮಹಿಃ |

ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತತ್ಸತ್ಯಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೬೩೯||

ಶಂಕರಾರಾಧಕಾ ಏವ ಭೂರಿಭಾಗ್ಯಸಮಾಶ್ರಯಾಃ |

ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಃ ಸತ್ಯಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೬೪೦||

ಭೂರಿಭಾಗ್ಯಪ್ರಭಾವೇನ ಶಂಭಾಭಕ್ತಃ ಪ್ರಜಾಯತೇ |

ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಃ ಸತ್ಯಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೬೪೧||

ಶಿವಂಕರೋ ಶಂಕರಾನೋಸ್ತೀತಿ ಶಂಕಾಹಿ ನೈವ ಮೇ |

ಶಿವ ಏವ ಇತಿಕ್ರುತ್ಯಾ ನಿರ್ಣೇತೋಽರ್ಥೋ ಯತೋ ಮಯಾ ||೬೪೨||

ಶಂಕರಂ ಶಂಕರಂ ಮತ್ಪಾ ಯೇರ್ಜಯಂತಿ ತಮನ್ತಹಂ |

ತಂ ಮಮಾನ್ತಹಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯಂ ಭಕ್ತಿಕ್ರದ್ಧಾಪುರಃಸರಾ ||೬೪೩||

ಭಗವಂತಮುಮಾಕಾಂತಂ ಯೋ ನಾರ್ಜಯಂತಿ ಸಂತತಂ |

ಸ ನಿತ್ಯಸೂತಕೀ ತಸ್ಯ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಮಾಸ್ತು ಸಂತತಿಃ ||೬೪೪||

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಧನ್ಯರಾಗಿರುವರು ವಿಶೇಷ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಆ ಶಂಕರನ ಪೂಜೆ ಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ಸತ್ಯವು ಭುಜವೆತ್ತಿ ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವೆನು ||೬೩೮-೬೩೯||

ಆ ಶಂಕರನ ಪೂಜಕರೇ ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯರಾಗುವರು ಅತಿಶಯವಾದ ಭಾಗ್ಯಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಆ ಶಂಭುವಿನಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯು-^{೧೧} ಗುತ್ತಿದೆ ಇದು ಸತ್ಯವು ಭುಜವನ್ನೆತ್ತಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ||೬೪೦-೬೪೧||

ಆ ಶಂಕರನಿಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯವನು ಮಂಗಳಕರನೆಂಬ ಯ ನನಗಿಲ್ಲ 'ಶಿವಶಿವ' ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಿಂದ ಈ ಅರ್ಥವು ನನಗೆ ಯಿತು ಆ ಶಂಕರನೇ ಮಂಗಳಕರನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅನವರತವೂ ವವನು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಪೂಜಾರ್ಹನಾಗಿರುವನು ||೬೪೨-೬

ಭಗವಂತನಾದ ಉಮಾರಮಣನನ್ನು ಅನವರತವೂ ಪೂಜೆ-
ನಿತ್ಯಸೂತಕವುಳ್ಳವನು ಅವನಿಗೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತಾನವೇ ಇಲ್ಲ

ಯಃ ಸರ್ವದಾ ಮಹಾದೇವಂ ಭಕ್ತಿಪೂಜೋ ನ ಸಂತ್ರಯೀತ್ |
 ಸ ದುಷ್ಠಃ ಸ ತು ಸಾಹಿಷ್ಠಃ ಸ ಪಾತಕಗಣಾಕ್ರಯಃ ||೬೪೩||
 ಧೃತ್ಯೋಷ್ಣೀಷಾದಿಕಂ ಮೂರ್ಛೀ ಯಃ ಕುರ್ಯಾಚ್ಛೈವಪೂಜನಂ |
 ಸ ತಿರೋವ್ಯಾಧಿಸಂಕ್ರಾಂತೋ ನರಕಂ ಜಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ||೬೪೪||
 ತರೀರೇ ಕಂಚುಕಂ ಧೃತ್ವಾ ಯೋ ಗಚ್ಛೇಚ್ಛೈವಮಂದಿರಂ |
 ಸ ಕುಷ್ಠಾಕ್ರಾಂತಸರ್ವಾಂಗೋ ನರಕಂ ಜಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ||೬೪೫||
 ವಿಭೂತಿಧಾರಣಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೋ ಗಚ್ಛೇಚ್ಛೈವಮಂದಿರಂ |
 ಸ ಪುಟ್ಟನೋದರೇ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ನರಕಂ ಜಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ||೬೪೬||
 ಶಿವಾಲಯಾಂಗಣೇ ಚಾಮುಂ ಯಃ ಪಾದಪ್ರಾಣಮುತ್ಸೃಜೇತ್ |
 ಸ ಕಲ್ಪಕೋಟಿಪರ್ಯಂತಂ ಜಂಡಾಲೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೬೪೭||
 ಯಃ ಪಾದಪ್ರಾಣಪಾದಃ ಸಂಸ್ಪೃವಿಶೇಚ್ಛಂಕರಾಂಗಣಂ |
 ಸ ಕಲ್ಪಕೋಟಿಪರ್ಯಂತಮಂತ್ಯಜಃ ಸಾಸ್ತಿಯೋಭವೇತ್ ||೬೪೮||

ಗಲೂ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸದವನೇ ದುಷ್ಠನು,
 ಸಾಹಿಷ್ಠನು ಅವನೇ ಸಕಲ ಪಾಪಸಮೂಹಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯನು ||೬೪೪-೬೪೫||

ತಲೆಯಮೇಲೆ ಪೇಟ (ರುಮಾಲು) ವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ
 ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ತಲೆಬಾಧೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದು
 ವನು ಮೈಮೇಲೆ ಅಂಗಿ, ಕೋಟು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಶಿವಮಂದಿರ
 ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವವನು ಶ್ರೇತರೋಗದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದು
 ವನು ||೬೪೬-೬೪೭||

ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸದೇ ಶಿವದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವವನು
 ಜಂಡಾಲನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಕೊನೆಗೆ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವನು ಶಿವ
 ದೇವಾಲಯದ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಚರ್ಮದ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಡುವವನು ಕೋಟಿಕಲ್ಪ
 ಗಳವರೆಗೆ ಜಂಡಾಲಜನ್ಮವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವನು ||೬೪೮-೬೪೯||

ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶಂಕರನ ದೇವಾಲಯದ ಅಂಗಣವನ್ನು
 ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವವನು ಕೋಟಿಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಪಂಚಮನಾ

ಪಾದಶ್ರಾಣಂ ಶಿವದ್ವಾರಿ ಚಾರ್ಮಂ ಯಃ ಸ್ಥಾಪಯಿಷ್ಯತಿ |

ಸ ಕೋಟಿಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತಂ ಯಾತಿ ಚಂಡಾಲದಾಸತಾಂ ||೬೫೧||

ಧೃತೋರ್ಧ್ವಪುಂಧ್ರಂ ಯಃ ಕುರ್ಯಾನ್ಮೋಹೇನಾಪಿ ಶಿವಾರ್ಚನಂ |

ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೬೫೨||

ಅನಿಲೇಶೋ ಮಹಾದೇವಂ ಯಃ ಪೂಜಯಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |

ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೬೫೩||

ಪೂಜಾಪ್ರವ್ಯಮನಾದಾಯ ಯೋ ಗಚ್ಛೇಚ್ಛಿವಮಂದಿರಂ |

ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೬೫೪||

ಹೃದಿ ದೇವೋತ್ತಮಶ್ವೇನ ಯೋ ನ ಧ್ಯಾತಿ ಮಹೇಶ್ವರಂ |

ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೬೫೫||

ಹೃದಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಕಶ್ವೇನ ಯೋ ನ ಧ್ಯಾತಿ ಮಹೇಶ್ವರಂ |

ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೬೫೬||

ಹೃದಿ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕಶ್ವೇನ ಯೋ ನ ಧ್ಯಾತಿ ಮಹೇಶ್ವರಂ |

ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೬೫೭||

ಹೃದಿ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದಶ್ವೇನ ಯೋ ನ ಧ್ಯಾತಿ ಮಹೇಶ್ವರಂ |

ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೬೫೮||

ಗುವನು ಶಿವದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಮದ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇಡುವ
ವನನು ಕೋಟಿಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ ಚಂಡಾಲನಿಗೆ ದಾಸನಾಗುವನು ||೬೫೦-೬೫೧||

ಉರ್ಧ್ವಪುಂಧ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುವವ
ನಿವಯವಿಲ್ಲದೇ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವನೂ
ಘೋರವಾದ ನರಕವನ್ನು ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರೊಡನೆವರೆಗೂ ಅನುಭವ
||೬೫೨-೬೫೩||

ಪೂಜಾಪ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಶಿವಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇ
ಶಿಸಿದವನೂ, ವನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ದೇವತೋತ್ತಮ, ಸರ್ವಸ್ವರೂಪ

ಯಃ ಸತತಮುಮಾಕಾಂತಂ ನಾರಾಧಯತಿ ಸಾದರಂ |

ಸ ಕಂಟಕತರುರ್ಭೂತ್ವಾ ಶ್ವಶಾನೇಷ್ವಧಿಕಿಷ್ಠತಿ ||೬೩೯||

ಶಿವಾನಿನೇದಿತಾನ್ನಾನಿ ಯೋ ಭುಂಕ್ತೇ ಸೋಽಪಿ ದುಃಖಿತಃ |

ಅಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತಂ ವಿಷ್ಣ್ವಾಯಾಂ ಜಾಯತೇ ಕ್ರಿಮಿಃ ||೬೪೦||

ಶಿವಲಿಂಗಮನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸಕೃದ್ವಾ ಯಃ ಪಿಬೇದಪಃ |

ಸ ಕೋಟಿಜನ್ಮಪರ್ಯಂತಂ ಚಂಡಾಲೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೬೪೧||

ಶಿವಲಿಂಗಮನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಯೋಽನ್ಯಕರ್ಮರತೋ ಭವೇತ್ |

ಸ ಕೋಟಿಜನ್ಮಪರ್ಯಂತಂ ವಿಡ್ವರಾಹೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೬೪೨||

ಶಿವಲಿಂಗಮನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಭೋಕ್ತೃಂ ಯೋ ಯತತೇ ನರಃ |

ಸ ಕೋಟಿಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತಂ ಶುನಕೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೬೪೩||

ಶಿವಲಿಂಗಮನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಯೋ ಭೋಜಯಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |

ಸ ಕೋಟಿಯುಗಪರ್ಯಂತಂ ಮಾರ್ಜಾಲೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೬೪೪||

ದ್ವಾಪ ಮತ್ತ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವವನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡದಿರುವವನು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ವವರೆಗೂ ಭೋರವಾದ ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ||೬೪೪||

ಉಮಾರಮಣನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂಜೆಮಾಡದವನು, ಮುಳ್ಳಿನ ಮರವಾಗಿ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವನು ಶಿವನಿಗೆ ನಿವೇದನಮಾಡದ ಅನ್ನವನ್ನು ಊಟಮಾಡುವವನು ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದವರೆಗೂ ಅಮೇಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ||೬೪೫||

ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಒಂದುಬಾರಿಯಾದರೂ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವವನು ಕೋಟಿಜನ್ಮಗಳವರೆಗೂ ಚಂಡಾಲನಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸದೇ ಇತರ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗುವವನು ಕೋಟಿಜನ್ಮಗಳವರೆಗೆ ಅಮೇಧ್ಯಭಕ್ಷಣೆಮಾಡುವ ಹಂದಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ||೬೪೬||

ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸದೇ ಊಟಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಮಾನವನು ಕೋಟಿಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾಯಿಯಾಗುವನು ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವ

ವಿಭೂತಿಧಾರಣಂ ತೃಕ್ತ್ವಾ ಯೋ ಭುಂಕ್ತೇ ಮೋಹಸಂಕತಃ |
 ಸ ಕಾಕೇಜನ್ಮ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ನರಕಂ ಜಾಪ್ಯಧಿಗಚ್ಯತಿ ||೬೬೬||

ವಿಭೂತಿಧಾರಣಂ ತೃಕ್ತ್ವಾ ಯೋ ಭೋಜಯಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |
 ಸ ಗೃಧ್ರಜನ್ಮ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ನರಕಂ ಜಾಧಿಗಚ್ಯತಿ ||೬೬೭||

ಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಾನಂಕಿತಂ ವಿಪ್ರಂ ಯೋ ಭೋಜಯಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |
 ಸ ಸರ್ಪಜನ್ಮ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ನರಕಂ ಜಾಧಿಗಚ್ಯತಿ ||೬೬೮||

ನ ನಮೋದ್ವಂಡವದ್ವಕ್ತ್ವಾ ಯೋಽನ್ವಹಂ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ |
 ಸ ವನೇಜಗರೋ ಭೂತ್ಯಾ ನರಕಂ ಜಾಧಿಗಚ್ಯತಿ ||೬೬೯||

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಮಹೇಶಸ್ಯ ಯೋಽನ್ವಹಂ ನ ಕರಿಷ್ಯತಿ |
 ಸ ತೈಲಘರ್ಷಕಾಗಾರೇ ಬಲೀವರ್ದೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೬೭೦||

ಯೋ ನ ಸೌತಿ ಮಹಾದೇವಂ ಶಿವಸ್ತೋತ್ರೈರನೇಕಥಾ |
 ಸ ಪುನಃ ಪುನರಾಜನ್ಮ ಮೂಕ ಭವಾಭಿಜಾಯತೇ ||೬೭೧||

ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡದೇ ಇತರರಿಗೆ ಭೋಜನಮಾಡಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನು
 ಕೋಟಿಯುಗಗಳವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದಿಕ್ಕಾಗುವನು ||೬೬೩-೬೬೪||

ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸದೇ ಊಟಮಾಡು
 ವವನು ಕಾಗೆಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ವಿಭೂತಿ
 ಯನ್ನಿಡದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಭೋಜನಮಾಡಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನು ಹದಿನ
 ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೊನೆಗೆ ನರಕವನ್ನೈದುವನು ||೬೬೫-೬೬೬||

ಭಸ್ತೃಪ್ರಿಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಧರಿಸದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಭೋಜನಮಾಡಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸು
 ವವನು ಸರ್ಪಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನರಕಕ್ಕೆ ತೆರಳುವನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಆ
 ಪಾರ್ವತೀರಮಣನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸದೇ ಇರುವವನೂ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾ
 ವಿನ ಜನ್ಮಪಡೆದು ಕೊನೆಗೆ ನರಕವನ್ನೈದುವನು ||೬೬೭-೬೬೮||

ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡದವನು ಗಾಡೆಗನ ಮನೆಯ
 ಎತ್ತಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವನು ಶಿವನ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ಘನಾವಿಧವಾಗಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು
 ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡದವನು, ಪುನಃ ಪುನಃ ಮೂಕನಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟುವನು ||೬೬೯-೬೭೦||

ಯಃ ಪೂಜಿತಂ ಮಹಾದೇವಂ ನ ಪಶ್ಯತ್ಯನ್ವಹಂ ಮುಧಾ ।

ಸ ಕೋಟಿಜನ್ಮಪರ್ಯಂತಮಂಥಂ ಬಿವಾಳಿಜಾಯತೇ ||೬೬.೧||

ಯೋಽನ್ವಹಂ ಶಿವಲಿಂಗಾಗ್ರೇ ನರ್ತನಂ ನ ಕರಿಷ್ಯತಿ ।

ಸ ಕೋಟಿಯುಗಪರ್ಯಂತಂ ಮೂತ್ರಕೋಶೇಽಧಿಶ್ಯತಿ ||೬೬.೨||

ಕುರ್ಯಾಚ್ಛಿವಾಲಯಪ್ರಾಂತೇ ಯೋ ಮಲಂ ಮೋಹತೋಽಪಿ ವಾ ।

ಸ ಕಲ್ಪಕೋಟಿಪರ್ಯಂತಂ ಮಲಕುಂಡೇಽಧಿಶ್ಯತಿ ||೬೬.೩||

ಕುರ್ಯಾಚ್ಛಿವಾಲಯೇ ಯಸ್ತು ಶ್ಲೇಷ್ಣೋದ್ಗಾರಾದಿಕಾನಿ ಚ ।

ಸ ಕೋಟಿಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತಂ ಶ್ಲೇಷ್ಣಕುಂಡೇಽಧಿಶ್ಯತಿ ||೬೬.೪||

ಶಿವಾಳಿಮರ್ಕನಂ ಕ್ರೌಢಂ ನ ಕರಿಷ್ಯತಿ ಯೋಽನ್ವಹಂ ।

ಸ ಕೋಟಿಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತಂ ತಪ್ತಶೈಲೇಽಧಿಶ್ಯತಿ ||೬೬.೫||

ಅಶೋಕಸಾವಧಾನೇನ ಸ್ಥಾತವ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ।

ವಿರೂಪಾಕ್ಷಃ ಪೂಜನೀಯೋ ನಿತ್ಯಮವ್ಯಭಿಚಾರತಃ ||೬೬.೬||

ಪೂಜಮಾಡಿದ ಆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೋಡದಿರುವವನು ಕೋಟಿಜನ್ಮಗಳವರೆಗೂ ಕುರುಡನೇ ಆಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಶಿವ ಲಿಂಗದ ಮುಂದೆ ನಿತ್ಯವೂ ನಾಟ್ಯವಾಡದವನು ಕೋಟಿಯುಗಗಳವರೆಗೂ ಮೂತ್ರದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವನು ||೬೬.೧-೬೬.೬||

ಶಿವಾಲಯದ ಪಕ್ಕದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲಾದರೂ ಮಲವನ್ನು ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವವನು ಕೋಟಿಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ ಆಮೇಧ್ಯಕುಂಡದಲ್ಲಿರುವನು ಶಿವ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶ್ಲೇಷ್ಮವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಉಗುಳುವವನು ಕೋಟಿಕಲ್ಪಗಳ ವರೆಗೆ ಶ್ಲೇಷ್ಮಕುಂಡದಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವನು ಶ್ರುತಿಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಶಿವನ ಸ್ವರ್ಕವನ್ನು ಪ್ರತಿವಿಧವೂ ಮಾಡದವನು ಕೋಟಿಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ ಕಾದಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಇರು ತಾನೆ ||೬೬.೩-೬೬.೪-೬೬.೫||

ಆದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಸಾವಧಾನದಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ತಪ್ಪದೇ ಆ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಮಹೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯನ್ನು

ಮಹೇಶ್ವರಾರಾಧನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮುಕ್ತೈರ್ಭೀ ಯೋಃಸ್ಯಮರ್ಚಯೇತ್ |

ಸ ಸಂತ್ಯಕ್ತ್ವಾವ್ಯತಂ ಮೋಹಾದ್ರೇತಃ ಪಿಬತಿ ಸಂತತಂ ||೬೭೭||

|| ಅಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ತದ್ವಚಃ ಕೃತ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಾ ಹೃಷ್ಮಮಾನಸಾಃ |

ಜಂಡಾಲೀರೂಪಮಾಸಾದ್ಯ ಕಿಂ ಜಕಾರೇತಿ ಚಾಬ್ರುವನ್ ||೬೭೮||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಕಾಯವ್ಯೂಹೇನ ಸರ್ವಾಣಿ ಕರೀಧಾಣಿ ಯಥಾಕ್ರಮಂ |

ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಸರ್ವದುಃಖಾನಿ ಸ ಸಂಪ್ರಾಪತತಃ ಪರಂ ||೬೭೯||

ತತಃ ಪುನಃ ಸಮಾಗತ್ಯ ಕೇದಾರೇಶಮಮುಂ ಪ್ರಭುಂ |

ಸಂಪೂಜ್ಯ ಸರ್ವಬಂಧೇಭ್ಯೋ ಮುಕ್ತೋ ಮುಕ್ತೋ ಬಭೂವ ಸಃ ||೬೮೦||

ಮೋಕ್ಷಂ ಪ್ರತಿ ಸುರಾಃ ಕೌತುಂ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪೂಜನಂ |

ಅನ್ಯಾನಬೇಕ್ಷಮನಫಮಸಾಧಾರಣಕಾರಣಂ ||೬೮೧||

ಬಿಟ್ಟು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇಕ್ಷಿಸುವವನು ಬೇರೊಂದು ಧೈವವನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ
ಅವ್ಯತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ರೇತಸ್ಸನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿದವನಂತಾಗುವುದು ||೬೭೬-೬೭೭||

ವಿಷ್ಣುವು ಈ ರೀತಿ ನುಡಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆ
ಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂತುಷ್ಟಮನಸ್ಸರಾಗಿ ಚಂಡಾಲಸ್ತ್ರೀ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣನು ಮುಂದೇನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು ||೬೭೮||

ಕಾಯವ್ಯೂಹಕಲ್ಪೆಯಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತಾನು ಮುಂದೆ ಅನುಭವಿಸಬೇ
ಕಾಗಿದ್ದ ದೇಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ
ಅನುಭವಿಸಿದನು ಅನಂತರ ಪುನಃ ಬಂದು ಕೇದಾರೇಶ್ವರನೆಂಬ ಈ ಪ್ರಭುವನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಬಂಧನಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದನು
||೬೭೯-೬೮೦||

ಓ ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಕೃತಿಸಿದ್ಧವಾದ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ
ಪೂಜೆಯೇ ಮುಖ್ಯಸಾಧನ ಇದು ಮತ್ತಾವುದರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಬೇಡದದ್ದೂ,
ದೋಷರಹಿತವೂ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕಾರಣವೂ ಎನಿಸಿದೆ ದೇವತೆಗಳೇ,

ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನೇ ಪ್ರೀತಿರ್ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಫಲಂ ಸುರಾಃ |
 ತತೋ ವಿಭೇಯಂ ಯತ್ನೇನ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ||೬೮೨||
 ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಪರ್ಮಃ ಶಿವಪೂಜಾಫಲೇಪ್ಸುಭಿಃ |
 ಯತ್ಕರ್ತವ್ಯಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ತತ್ಸಮಾಸೇನ ವಕ್ಷ್ಯತೇ ||೬೮೩||
 ಕೃತ್ವಾ ಶೌಚಾದಿಕಂ ಕರ್ಮ ಸ್ನಾತಾ ತು ನಿಮಲೇ ಜಲೇ |
 ಭಸ್ಮನೋದ್ಧೃತನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಸಮ್ಯಗಾಪಾದಮಸ್ತಕಂ ||೬೮೪||
 ಕೇವಲಂ ವಾರುಣಂ ಸ್ನಾನಂ ದೇಹಬಾಹ್ಯಮಲಾಪಹಂ |
 ವಿಭೂತಿಸ್ನಾನಮನಘಂ ಬಾಹ್ಯಾಂತರಮಲಾಪಹಂ ||೬೮೫||
 ತೃಕ್ತಾಪಿ ವಾರುಣಂ ಸ್ನಾನಂ ವಿಭೂತಿಸ್ನಾನತತ್ಪರಃ |
 ಅಂತರ್ಬಹಿಷ್ಠ ಸಂತುಷ್ಟಃ ಶಿವಪೂಜಾಫಲಂ ಲಭೇತ್ ||೬೮೬||

ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯು ತುಂಬಾ ಭಾಗ್ಯದ ಫಲವೇಸರಿ ಅದರಿಂದ
 ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು
 ||೬೮೨-೬೮೩||

ಶಿವಪೂಜಾಫಲವನ್ನೇರಿಸಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರಹ
 ರಾದವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವೆನು,
 ಕೇಳಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಶೌಚವೇ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು
 ನಿರ್ಮಲವಾದ್ದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೂ ಜೆಫ್ಫಾಗಿ
 ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ||೬೮೩-೬೮೪||

ಕೇವಲ ನೀರಿನ ಸ್ನಾನವು ಶರೀರದ ಹೊರಗಿನ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ
 ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು ದೋಷರಹಿತವಾದ ವಿಭೂತಿಸ್ನಾನವಾದರೋ ಬಾಹ್ಯ
 ಮತ್ತು ಅಂತರ (ಒಳಗಿನ) ಕಲ್ಮಷವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದು ಜಲಸ್ನಾನ
 ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ವಿಭೂತಿಸ್ನಾನತತ್ಪರನಾದರೆ, ಅವನು ಅಂತರಂಗ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ
 ಶುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಾ ಫಲವನ್ನೈದುವನು ||೬೮೫-೬೮೬||

ಯದ್ಭಾಷ್ಯಮಲಮಾತ್ರಸ್ಯ ನಾಶಕಂ ಸ್ನಾನಮಸ್ತಿ ತತ್ ।
 ಕೃತಮಪ್ಯಕೃತಂ ಸತ್ಯಂ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ವಿನಾ ಸುರಾಃ ॥೬೮೭॥

ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ಕ್ರುತಿಶ್ಚೋಕ್ತಮಾಗ್ನೇಯಂ ಸ್ನಾನಮುಚ್ಯತೇ ।
 ತಸ್ಯಾಶಯತಿ ತೀವ್ರೇಣ ಪ್ರಾಣಿಬಾಹ್ಯಾಂತರಂ ಮಲಂ ॥೬೮೮॥

ಯಾ ಭಸ್ಮನಾ ಸಮಾಕ್ರಾಂತಾ ತನುಃ ಸೈವಾತಿನಿರ್ಮಲಾ ।
 ಭಸ್ಮಸಂಬಂಧಮಾಶ್ರೇಣ ನತ್ಯತ್ಯಘಕುಲಂ ಯತಃ ॥೬೮೯॥

ಕೃತ್ವಾಪಿ ಕೋಟಿಲೋ ನಿತ್ಯಂ ವಾರುಣಂ ಸ್ನಾನಮಾದರಾತ್ ।
 ನ ಭವತ್ಯೇವ ಪೂತಾತ್ಮಾ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ವಿನಾ ದ್ವಿಜಾಃ ॥೬೯೦॥

ಯದ್ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ತದ್ವೇದೋ ವೇದ ತತ್ಯತಃ ।
 ಯದ್ಭಾ ವೇದ ಮಹಾದೇವಃ ಸರ್ವದೇವಕಿಪಾಮಣಿಃ ॥೬೯೧॥

ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಕೃತ್ಸ್ಯವ ಯಃ ಕುರ್ಯಾತ್ಕರ್ಮ ವೈದಿಕಂ ।
 ಸ ತತ್ಕರ್ಮ ಫಲಾರ್ಥಾರ್ಥಮಪಿ ನಾಪ್ನೋತಿ ವಸ್ತುತಃ ॥೬೯೨॥

ಬಾಹ್ಯದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾಶಮಾಡುವ ಈ ವಾರುಣಸ್ನಾನವು ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಡದಂತೆಯೇ ಸರಿ ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ವೇದಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನವು ಆಗ್ನೇಯಸ್ನಾನವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಅದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಒಳಹೊರಗಿರಡರ ಕಲ್ಮಷವನ್ನೂ ಜಾಗ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ ॥೬೮೭-೬೮೮॥

ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಯಿಂದ ತೋರಿಕೊಳ್ಳುವ ಶರೀರವೇ ತುಂಬಾ ನಿರ್ಮಲವಾದದ್ದು ಭಸ್ಮಸಂಬಂಧಮಾತ್ರದಿಂದ ಪಾಪರಾಶಿಯು ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗುವುದು ನಿತ್ಯವೂ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜಲಸ್ನಾನವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಮಾಡಿದರೂ ವಿಭೂತಿಸ್ನಾನವಿಲ್ಲದೇ ಮಾನವನು ಪರಿಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣನಾಗುವುದಿಲ್ಲ ॥೬೮೯-೬೯೦॥

ಆ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಸಕಲದೇವಕಿಪಾಮಣಿ ಯಾದ ಮಹಾದೇವನು ಇವರಿಬ್ಬರೇ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವವರು ವಿಭೂತಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡದೇ ವೈದಿಕಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಆ ಕರ್ಮದ ಫಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನೂ ಹೊಂದಲಾರನು ॥೬೯೧ ೬೯೨॥

ಯಃ ಕರಿಷ್ಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ಯಥಾವಿಧಿ ।

ಸ ಏವ ವೈದಿಕೇ ಕರ್ಮಣ್ಯಾಧಿಕಾರೀ ಕೃತಿಕೃತಃ ॥೬೯೩॥

ಅಶ್ವತ್ಥಾ ಭಸ್ಮನಾ ಸ್ನಾನಂ ಪೂತೋಽಪಮಿತಿ ಯೋ ವದೇತ್ ।

ಸ ಏವಾನ್ಯತವಾದೀತಿ ವಿಶ್ವೇಯಃ ಸತತಂ ಬುಧೈಃ ॥೬೯೪॥

ಪಾವನಂ ಪಾವನಾನಾಂ ಚ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ಕೃತಿಕೃತಂ ।

ನ ಕರಿಷ್ಯತಿ ಯೋ ಮೋಹಾತ್ಸಮಹಾಪಾತಕೀ ಭವೇತ್ ॥೬೯೫॥

ಅನಂತ್ಯವಾರುಣೈಃ ಸ್ನಾನೈರ್ಯತ್ಪುಣ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ದ್ವಿಜೈಃ ।

ತತೋಽನಂತಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಾದವಾಪ್ಯತೇ ॥೬೯೬॥

ಕಾಲತ್ರಯೇಽಪಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।

ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ಯತಃ ಶ್ರೌತಂ ತತ್ತ್ವಾಗ್ನೀ ಪತಿತೋ ಭವೇತ್ ॥೬೯೭॥

ಮೂತ್ರಾದ್ಯುತ್ಪರ್ಜನಾಂತೇಽಪಿ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।

ಕರ್ತವ್ಯಮನ್ಯಥಾ ಪೂತಾ ನ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಮಾನವಾಃ ॥೬೯೮॥

ವಿಧಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಿಯಮದಿಂದ ವಿಭೂತಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವವನೇ ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರಿಯನಿಸುವನು ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಾಡದೇ ನಾನು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳುವವನು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುವವನೆಂದು ಪಂಡಿತರು ತಿಳಿಯದೇಕು ॥೬೯೩ ೬೯೪॥

ಪರಿಶುದ್ಧರಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿಪಾವನವಾದ ವೇದಪ್ರಸಿದ್ಧವೆನಿಸಿದ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನವನ್ನು ಅಷ್ಟಾನದಿಂದ ಮಾಡದಿರುವವನು ಕುಂಬಾ ಸಾಪಿಯಾಗುವನು ಅನೇಕ ಜಲಸ್ನಾನ ಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಪರಿಮಿತಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನದಿಂದ ಪ್ರಾಹ್ಮಣಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದು ॥೬೯೫ ೬೯೬॥

ವಿಭೂತಿಸ್ನಾನವು ಶ್ರುತಿಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಈ ಮೂರುವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಮಾಡದೇಕು ಅದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪಾಪಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಮಲಮೂತ್ರವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನವನ್ನು

ವಿಧಿವತ್ಸ್ಯತಶೌಚೋಽಪಿ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ವಿನಾ ದ್ವಿಜಃ |

ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಪೂತಾತ್ಮಾ ನಾಧಿಕಾರ್ಯಾಪಿ ಕರ್ಮಣಿ ||೬೯೯||

ಅಪಾನವಾಯುನಿರ್ಯಾಣೇ ಜ್ವಂಭಣೇ ಸ್ಫಂಭನೇ ಹ್ವಂತೇ |

ಶ್ಲೇಷ್ಣೋದ್ಗಾರೇಽಪಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೭೦೦||

ಭಸ್ಮಸ್ನಾಯೇ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಃ ಕೃತರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಃ |

ಕೃತ್ವಾ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ನಿತ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಾಫಲಂ ಲಭೇತ್ ||೭೦೧||

ಕೃತಭಸ್ಮಸ್ನಾನಪೂತೋ ಯತ್ರ ಕುಕ್ರಾಪಿ ವಾ ಮೃತಃ |

ಸ ಸರ್ವಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ||೭೦೨||

ಪುರಾ ಕತ್ತಿದ್ವಿಜವರಃ ಕಾಶೀಂ ಗಂತುಂ ಸಮುದ್ಯತಃ |

ಕನೈಃ ಕನೈರ್ದಕ್ಷಿಣತಕ್ಷಣಾಲಾತ್ಯಂತಮಾಸ್ತಿಕಃ ||೭೦೩||

ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾನವರು ಮಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಾವನರಾಗುವುದಿಲ್ಲ
||೬೯೭ ೬೯೮||

ವಿಧಿಗನುಸಾರಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಾಡದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಆಗಲಾರನು ಅಪಾನವಾಯುವನ್ನು ಬಿಡುವುದು, ಆಕಳಿಕೆ, ಕೆಮ್ಮು, ಸೀನುವುದು ಮತ್ತು ಕ್ಲೇಷ್ಣವನ್ನು ಉಗುಳುವುದು ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನವನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು ||೬೯೯ ೭೦೦||

ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂಡ್ರ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಾಡಿದನಂತರ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಮಾಡುವವನು ಶಿವಪೂಜಾಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಪವಿತ್ರನಾದವನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮರಣಹೊಂದಿದರೂ ಅವನು ಸಕಲಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೈದುವನು ||೭೦೧ ೭೦೨||

ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನು ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ತುಂಬಾ ಅಸ್ತಿಕನಾದ ಅವನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಾ ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ

ಗಜ್ಯನ್ನಾಗೇ ಕೃತಿಕ್ಷಿಪ್ತಾ ರಾತ್ರೀಂ ನೀತ್ವಾರುಣೋದಯೇ ।

ಕೃತ್ವಾ ಶೌಚಾದಿಕಂ ಸರ್ವಂ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಂ ಚಕಾರ ಸಃ ॥೨೦೪॥

ತತಸ್ತಂ ಭಸ್ಮನಾ ಸ್ನಾತಂ ಕುಚಿರ್ಭೂತಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಂ ।

ದದರ್ಶ ಪಥಿಕಃ ಕತ್ತಿತ್ತದಾ ಸರ್ಪವಿಷಾವೃತಃ ॥೨೦೫॥

ತತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ತಂ ವಿಪ್ರಂ ಸೃವೃತ್ತಾಂತಮಕೀಷತಃ ।

ತಸ್ಮೈ ನಿವೇದಯಾಮಾಸ ಸರ್ಪದಂತಂ ಚ ಸತ್ತರಂ ॥೨೦೬॥

ತತಸ್ತಮರ್ಥನಿಷ್ಕ್ರಾಂತಪ್ರಾಣವಾಯುಂ ವಿಲೋಕಯನ್ ।

ತದಂಗಂ ಭಸ್ಮಸಂವೀತಂ ಚಕಾರ ದಯಯಾ ದ್ವಿಜಃ ॥೨೦೭॥

ತತಸ್ತಂ ನೇತುಮತಿರಾದಾಗತಾ ಯಮಕಿಂಕರಾಃ ।

ತತಸ್ತೇ ಭಸ್ಮಸಂವೀತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ರಾಹುಃ ಪರಸ್ಪರಂ ॥೨೦೮॥

॥ ಯಮದೂತಾ ಊಚುಃ ॥

ಅಯಂ ಕೃತಾಘಾತಂಘೋಃಪಿ ಭಸ್ಮಸಂವೀತವಿಗ್ರಹಃ ।

ಪೂತಾತ್ಮಾ ಜಾತ ಏವಾದ್ಯ ನಾಸ್ಯ ಸಾಪಕೃತಂ ಭಯಂ ॥೨೦೯॥

ತಂಗಿ ದಿಳಗ್ಗೆ ಆರುಣೋದಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಶೌಚವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ವಿಭೂತಿಸ್ನಾನಮಾಡಿದನು ॥೨೦೪ ೨೦೫॥

ಅನಂತರ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಕುಚಿಯಾಗಿರುವ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ, ಸರ್ಪದ ವಿಷದಿಂದ ಆವೃತನಾದ ಒಬ್ಬ ದಾರಿಗನು
ಕಂಡನು ಆಗ ಆತನು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ತನಗೆ
ಹಾವು ಕಚ್ಚಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಸಿದನು ॥೨೦೬ ೨೦೭॥

ಆಗ ಅರ್ಥಪ್ರಾಣಹೋಗಿರುವ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಆವನ ಅವಯವಗಳಿಗೆ ದಯೆಯಿಂದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಲೇಪನಮಾಡಿದನು
ತತ್ಪ್ರಾಣದಲ್ಲೇ ಅವನನ್ನು ಎಳೆದೊಯ್ಯಲು ಯಮಭಟರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಮಾಡಿರುವ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಹೀಗೆ
ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು ॥೨೦೮ ೨೦೯॥

ಈತನು ಸಾಪರಾಶಿಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಮಾಡಿದ ದೇಹವುಳ್ಳವ

ವಿಲಯಂ ಯಾಂತಿ ಸಾಪಾನಿ ಭಸ್ತುಸಂಬಂಧಮಾತ್ರತಃ |
 ಅತಃ ವಿವಾಸ್ಯ ಸಾಪೇಭ್ಯೋ ನ ಭಯಂ ವಿದ್ಯತೇ ಭ್ರುವಂ ||೨೧೦||
 ಭಸ್ತು ಪ್ರಾಪ್ತಮನೇನಾದ್ಯ ಭೂರಿಭಾಗ್ಯವಶಾದಿದ |
 ಪ್ರಾಯಃ ಪೂರ್ವಭವೇನೈವ ಬಹುಪುಣ್ಯಕೃತಂ ಭವೇತ್ ||೨೧೧||
 ದೇಹಾವಸಾನಸಮಯೇ ಭಸ್ತುಪ್ರಾಪ್ತಿರಯತ್ನತಃ |
 ನ ಭವತ್ಯೇವ ಸಹಸಾ ಬಹುಪುಣ್ಯತಪೋ ವಿನಾ ||೨೧೨||
 ದ್ವಿತ್ರಾ ಅಪಿ ಕಣಾಃ ಪುಣ್ಯಾಃ ಭಸ್ತುನೋತ್ಕಂಠದುರ್ಲಭಾಃ |
 ಅನೇನಾದ್ಯ ಕಠಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಬಹುಭಸ್ತುಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೨೧೩||
 ಲಬ್ಧಭಸ್ತುಕಣಾರ್ಥೇನಾಪ್ಯರ್ಥೇಂದುಲಲಿತಾಲಕಾಃ |
 ಬಭೂವುರ್ಬಹವೋ ಭೂರಿಭಸ್ತುನಾಪಿ ಕಮದ್ಭುತಂ ||೨೧೪||

ನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಪರಿಶುದ್ಧನೇ ಆಗಿರುವನು ಇವನಿಗೆ ಪಾಪಗಳ ಭಯವೇ ಇಲ್ಲ ಭಸ್ತುವ ಸಂಬಂಧವುಂಟಾದಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪಾಪಗಳಾದಲೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಭಯವಿಲ್ಲ ||೨೦೯-೨೧೦||

ತುಂಬಾ ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಈದಿನ ಭಸ್ತುವು ದೊರಕಿದೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈತನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶೇಷ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿರಬೇಕು ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ತಪಸ್ಸಿಲ್ಲದೇ ಶರೀರಕ್ಕಾಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ ||೨೧೧-೨೧೨||

ವಿಭೂತಿಯ ಎರಡು ಮೂರು ಕಣಗಳೇ ವಸ್ತುತಃ ದುರ್ಲಭವಾಗಿರುವಾಗ ಈತನಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಸ್ತುವು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಈಗ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯಿತು? ಅರ್ಥ ಭಸ್ತುಕಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರನೇಕರು ಆ ಅರ್ಥಚಂದ್ರನನ್ನು ಮುಂಗುರುಳಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಪರಶಿವನೇ ಆಗಿರುವರು (ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು) ಹೀಗಿರುವಾಗ ವಿಶೇಷ ಭಸ್ತುವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇವನಿಗೆ ಇನ್ನೇಂತಹ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪದವಿಯು ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಕಾಣೆನು ||೨೧೩-೨೧೪||

ಆಪಾದಮಸ್ತುಕಂ ಸಮ್ಯಗ್ನಿತ್ಯನಾಲಂಕೃತೋತ್ತಮಂ ।
 ಕೃತಕೃತೋತ್ತಮತಃ ಏವಾದ್ಯ ಮುಕ್ತರಸ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೨೧೫॥

ಜ್ಞಾತುಂ ನ ಶಕ್ಯತೇ ಭಾಗ್ಯಂ ಪುರುಷಾಣಾಮಯಂ ಯತಃ ।
 ಕೃತಾಘೋಷಿ ಹ್ಯಾಪ್ರಭಸ್ತೋ ಮುಕ್ತಃ ಸಂಸಾರಬಂಧನಾತ್ ॥೨೧೬॥

ಏತಾದ್ಯತಂ ವಸ್ತುತಸ್ತು ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಮುಪೇಕ್ಷಿತಂ ।
 ಕಿಮತೋತ್ತಮಧಿಕಂ ಭಾಗ್ಯಮಯತ್ನೇನಾಪವರ್ಗದಂ ॥೨೧೭॥

ತನುರ್ವಿಭೂತಿಸಂವೀತಾ ದೃಷ್ಟಾದೃಷ್ಟವಶಾದಿಹ ।
 ತನುಃ ಕ್ವ ದೃಶ್ಯತೇಸ್ತಾಭಿರ್ವಿಭೂತಿಕೃತಭೂಷಣಾ ॥೨೧೮॥

ದಿನಮದ್ಭಾವದ್ಧನ್ಯಂ ಯತೋ ಭಸ್ಮವಿಭೂಷಣಾಃ ।
 ದೃಷ್ಟೋಸ್ತಾಭಿರದೃಷ್ಟೇನ ಕಿಮಸ್ತ್ರೀಪ್ಸಮಿತೋತ್ತಮಧಿಕಂ ॥೨೧೯॥

ಅಯಂ ದ್ವಿಜವರೋ ದೃಷ್ಟೋ ಯೋ ಯಮಸ್ಯ ವಿನೋಚಕಃ ।
 ವಿಭೂತಿದಾನಚತುರಃ ಸದಾ ಯೋಧಿಗತೋದಯಃ ॥೨೨೦॥

ಈತನು ಕಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಯವರೆಗೂ ಜಿನ್ನಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇವನು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿರುವನು ಇವನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ಮಾನವರ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಈತನು ಪಾಪಮಾಡಿದರೂ ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಮಾಡಿ ಈ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಆಪೇಕ್ಷಿಸುವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡದೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವೇನು ತಾನೇ ಇರುವುದು ? ॥೨೧೫-೨೧೬-೨೧೭॥

ನಮಗೆ ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ವಿಭೂತಿಲೇಖಿತವಾದ ಈ ಶರೀರವು ಗೋಚರವಾಯಿತು ವಿಭೂತಿಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶರೀರವು ನಮಗೆಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾದೀತು ? ಭಸ್ಮಾಲಂಕೃತವಿಗ್ರಹನಾಗಿರುವ ಈತನ ದರ್ಶನವಾದ ಇಂದ್ರೀ ಭನ್ಯವು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನು ತಾನೇ ಬೇಕು ಯಮನ ಭಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವನನೂ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ದಾನಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಚತುರನೂ, ಯಾವಾಗಲೂ

ಭವ್ಯೋ ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗೋಯಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಭಗವತ್ಪ್ರಿಯಃ ।
 ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗಭಕ್ತಸ್ತು ಭಗವದ್ಭಕ್ತ ಉಚ್ಯತೇ ॥೨೨೦॥

ಏತಸ್ಯ ಸಂನಿಧಾನೇನ ಪ್ರಾಪ್ತಭಸ್ಮೋಯಮಿದೃಶಃ ।
 ಅಧುನಾ ಭಗವದ್ರೂಪೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂಶಯಃ ॥೨೨೧॥

ಅಯಂ ಚೇನ್ನೀಯತೇಸ್ತಾಭಿಃ ಪ್ರಮಾದಾನೋಹಿತೋಽಪಿ ನಾ ।
 ತದಾಸ್ತಾಸು ಯಮಃ ಕ್ರೂರಃ ಕೃಪಾಂ ನೈವ ಕರಿಸ್ಯತಿ ॥೨೨೨॥

ಕಿಂಜಾಧುನೈನಂ ನೇಷ್ಯಂತಿ ವೀರಾಃ ಶಂಕರಕಿಂಕರಾಃ ।
 ತೇಷಾಂ ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗಾಜಾಮುತ್ಯಂತಾನಯನೇ ಯತಃ ॥೨೨೩॥

ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗಪೂತಾಂಗಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಂಕರಕಿಂಕರಾಃ ।
 ದ್ರುತಂ ಹಸಂತಿ ಗಾಯಂತಿ ನಂದಂತ್ಯಭಿನಯಂತಿ ಚ ॥೨೨೪॥

ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನೂ ಅದೇ ಈ ಮಹಾನುಭಾವನ ದರ್ಶನವು
 ಇಂದು ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿತು ॥೨೧೮-೨೧೯-೨೨೦॥

ಭಸ್ತವನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಅಂಗರಾಗದಂತೆ ಧರಿಸಿರುವ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಿರಿಸುವನು ಭಸ್ತರಾಗವನ್ನು ಮೈಗೆ ಧರಿಸುವವನು
 ಭಗವದ್ಭಕ್ತನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವನು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಂನಿಧಿಯಿಂದ ಇವನಿಗೆ
 ಇಂತಹ ಭಸ್ತವು ದೊರಕಿದೆ ಇವನು ಈಗ ಆ ಭಗವಂತನ ರೂಪವನ್ನೇ ಪಡೆಯು
 ವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥೨೨೧-೨೨೨॥

ನಾವು ಪ್ರಮಾದದಿಂದಲಾದರೂ ಒಂದುವೇಳೆ ಇವನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು
 ಹೋದರೆ ಆಗ ಕ್ರೂರನಾದ ಯಮದೇವನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ
 ದಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇವನನ್ನು ವೀರರಾದ ಶಿವಭಟ್ಟರೂ
 ಈಗಲೇ ಕರೆದೊಯ್ಯುವರು ಅವರಿಗೆ ಭಸ್ತರಾಗಭೂಷಿತರಾದವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು
 ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹವುಂಟು ॥೨೨೩-೨೨೪॥

ಭಸ್ತವೆಂಬ ಅಂಗರಾಗದಿಂದ ಪಾವನವಾಗಿರುವ ಶರೀರವುಳ್ಳವನನ್ನು ನೋಡಿ
 ಶಂಕರಭಟ್ಟರಿಲ್ಲರೂ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಆಭಿನಯಮಾಡುವರು ಭಸ್ತವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಈತನನ್ನು ಶಿವದೂತರು ಒಯ್ಯದೇ

ನ ನಯಿಷ್ಯಂತಿ ಚೇದೇನಂ ಭಸ್ಮಾಂಗಂ ಶಿವಕಿಂಕರಾಃ |
 ಕಮನ್ಯಂ ತೇ ನಯಿಷ್ಯಂತಿ ಭಸ್ಮಭಾಸಿತವಿಗ್ರಹಾಃ ||೨೨೬||

ಏಕದಾನಯನಂ ಕರ್ತುಂ ಭಗವಾನ್ಭಸ್ಮಭೂಷಣಃ |
 ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗಾನ್ಭಲಾಙ್ಗಃ ಪ್ರೇಷಯಿಷ್ಯತಿ ಶಾಂಕರಾನ್ ||೨೨೭||

ಯತೋ ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗೇಷು ಭಗವಾನ್ಪ್ರೀತಮಾನಸಃ |
 ಅಧುನೈವಾತಿಯತ್ನೇನ ಪ್ರೇಷಯಿಷ್ಯತಿ ಶಾಂಕರಾನ್ ||೨೨೮||

ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗಪೂತಾಂಗಂ ಸಂವೀಶ್ಯ ಭಗವಾನಪಿ |
 ಸಮಾಯಾತ್ಯೇವ ಸಹಸಾ ಸ ಯತೋ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಃ ||೨೨೯||

ಭಗವಾನ್ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸ ಭಸ್ಮಾಂಗಾನ್ಭಕ್ತವತ್ಸಲಃ |
 ಭಸ್ಮಾಂಗಸ್ಯಾಸ್ಯ ಸಹಸಾ ನೋಪೇಕ್ಷಾಂ ಸ ಕರಿಸ್ಯತಿ ||೨೩೦||

ತ್ರಿನೇತ್ರಪ್ರೇಮಸಾತ್ರೇಃ ಸ್ತಿಸ್ಥಸ್ತುಗಾತ್ರೇ ತ್ರಿಲೋಚನಃ |
 ಸ ಪ್ರೇಮಮಾತ್ರಪಾತ್ರತ್ವಂ ಸದ್ಯಃ ಪ್ರಕಟಯಿಷ್ಯತಿ ||೨೩೧||

ಹೋದರೆ ಮತ್ತಾರನ್ನು ತಾನೇ ಭಸ್ಮಾಲಂಕೃತವಿಗ್ರಹರಾದ ಇವರು ಕರೆದೊಯ್ಯುವರು ? ||೨೨೬-೨೩೧||

ಇವನನ್ನು ಕರೆತರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಸ್ಮಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹನೂ, ಹಣೆಗಣ್ಣನೂ, ಆದ ಭಗವಂತನು, ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಧರಿಸಿರುವ ತನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಭಗವಂತನು ಈಗಲೇ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ದೂತರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ ||೨೨೭-೨೨೮||

ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರುವವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಭಗವಂತನೇ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ್ದರಿಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಹುದು ಭಸ್ಮಭೂಷಿತ ಶರೀರನಾದ ಇವನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆಮಾಡದೇ, ಕರೆತರಲು ಆ ಭಗವಂತನು ಶಿವದೂತರನ್ನಂತೂ ತಪ್ಪದೆ ಕಳುಹಿಸುವನು ||೨೨೯-೨೩೦||

ಮುಕ್ತೃಣ್ಣನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರುವ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಇವನಲ್ಲಿ ಆ ತ್ರಿಲೋಚನನು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ ||೨೩೧||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಸಂಸ್ಥಿತಾಸ್ತತ್ರ ತೇ ಕೃತಾಂತಸ್ಕ ಕಿಂಕರಾಃ |
 ಶಂಕರಪ್ರೇಷಿತಾಸ್ತ್ರೀವ್ರಂ ಶಾಂಕರಾಶ್ಚ ಸಮಾಗತಾಃ ||೨೬೨||
 ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗಪೂತಾಂಗಂ ತೇ ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತತಃ ಪರಂ |
 ಸಂತುಷ್ಟಾಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸುರ್ಭೂಯಸ್ತಂ ಭಸ್ಮನಾ ಭುವಿ ||೨೬೩||
 ತತೋ ವಿಮಾನರತ್ನೇ ತೇ ತಂ ನಿಭೂತಿಕಣಾವೃತಂ |
 ಉಪವೇತ್ಯ ಪುನಃ ಪುಷ್ಪೈಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸುರಾದರಾತ್ ||೨೬೪||
 ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಸಮುದ್ಭೂತಾ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿರಭೂತತಃ |
 ದೇವದುಂದುಭಯೋ ನೇದುರ್ನೃಪತುಕ್ತಾಪ್ಸರೋ ಗಣಾಃ ||೨೬೫||
 ತತೋ ಯಯುಃ ಶಿವಗಣಾಸ್ತಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಶಿವಾಂತಿಕಂ |
 ದೇವದುಂದುಭಿನಿರ್ವ್ರಾಡತಂಖರಾದಪುರಸ್ಕರಂ ||೨೬೬||

ಯವಾಭಟರು ಹೀಗೆ ನುಡಿದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡರು ಅದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ
 ಆ ಶಂಕರನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವದೂತರೂ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಬಂದರು ಭಸ್ಮಾಂಗ
 ರಾಗದಿಂದ ಪಾವನವಾಗಿರುವ ದೇಹವುಳ್ಳ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಶಿವದೂತರು
 ಅನಂತರ ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಭಸ್ಮದಿಂದ
 ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು ||೨೬೨-೨೬೬||

ಹೀಗೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಆ ಶಿವಕಿಂಕರರು ಉತ್ತಮನಾದ ವಿಮಾನದ
 ಮೇಲೆ ವಿಭೂತಿಕಣಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು,
 ಪುನಃ ಹೂವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು
 ಆಗ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಿಂದ ಹೂಮಳೆಗರೆಯಿತು ದೇವದುಂದುಭಿವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಿದವು
 ಆಪ್ಸರಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮೂಹವು ನಾಟ್ಯವಾಡಿತು ||೨೬೪-೨೬೫||

ಆಮೇಲೆ ಶಿವಗಣವು ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶಿವನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
 ದೇವದುಂದುಭಿ ಮತ್ತು ಶಂಖಗಳ ನಾದಗಳೊಡನೆ ಬಂದಿತು ಆಗ ದಯಾಸಮುದ್ರ

ದದೌ ತಸ್ಮೈ ಕೃತಾಸಿಂಧುಗಾರ್ಣಾಪತ್ಯಂ ಮಹೇಶ್ವರಃ |
 ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗಮಾಕ್ರೇಣ ತ್ರಿನೇತ್ರಂ ಚ ಚಕಾರ ತಂ ||೨೩೭||
 ನಿರ್ಧೂತಪಾಪಃ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ದುಷ್ಟಾಪಂ ತಪಸಾಮುಪಿ |
 ಗಾರ್ಣಾಪತ್ಯಂ ಭರ್ತು ಕೋಟಿಪ್ರಾಪ್ಯಮಪ್ರಾಪ್ಯಮನ್ಯತಃ ||೨೩೮||
 ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನೇನ ಭಸ್ಮಸ್ಥಾನಂ ದ್ವಿಜಾದಿಭಿಃ |
 ಕರ್ತವ್ಯಂ ಮಂತ್ರಪೂಜೇನ ಭಸ್ಮನಾ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ||೨೩೯||
 ನ ಯಸ್ಯೋದ್ಯೋಹನೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ಸರ್ವವೇದಾಂತಸಂಸ್ತುತೇ |
 ತಸ್ಯ ಜನ್ಮವೃಥಾ ದೇವಾಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೪೦||
 ಕೈವಲಭರ್ತುರತಾ ಭನ್ಯಾ ಭನ್ಯಾ ಭಸ್ಮವಿಭೂಷಣಾಃ |
 ಭನ್ಯಾಃ ಶಿವಾರ್ಚನರತಾಃ ಭನ್ಯಾಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಪ್ರಿಯಾಃ ||೨೪೧||

ನಾದ ಮಹೇಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆ ಗಣಾಧಿಪತಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ಕೇವಲ
 ಭಸ್ಮಾಂಗರಾಗಧಾರಣಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಮುಳ್ಳುಜ್ಜನೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು
 ||೨೩೬-೨೩೭||

ಪಾಪರಹಿತನಾದ ಅವನು, ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಹೊಂದಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದೂ,
 ಕೋಟ್ಯಂತರ ಭಕ್ತಗಳಿಂದ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದೂ, ಇತರ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ
 ಅಲಭ್ಯವೂ ಆದ ಗಣಾಧಿಪ ಪದವಿಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊಂದಿದನು ಆದ್ದರಿಂದ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದವರು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ನಿಯಮಬದ್ಧರಾಗಿ ಮಂತ್ರಪೂಜಾವಾದ
 ಭಸ್ಮದಿಂದ ವಿಧಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಭಸ್ಮಸ್ಥಾನಮಾಡಬೇಕು ||೨೩೮-೨೩೯||

ಸಕಲ ವೇದಾಂತಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಭೂತಿಲೇಖನದಲ್ಲಿ
 ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದವರ ಜನ್ಮವೇ ವ್ಯರ್ಥವು ಓ ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅವರ
 ಜನ್ಮವೇ ವ್ಯರ್ಥವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ ಶಿವಭರ್ತುನಿರತರೂ ಭಸ್ಮಾಲಂಕೃತರರ
 ವುಳ್ಳವರೂ, ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣರೂ ಮತ್ತು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ
 ಯುಳ್ಳವರೂ ಸಹ ಭನ್ಯರೇ ಸರಿ ||೨೪೦ ೨೪೧||

ಕಲೌ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನನಿವರ್ತಿತಾಃ	
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ	೨೪೨
ಕಲೌ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶಿವಧರ್ಮವಿವರ್ತಿತಾಃ	
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ	೨೪೩
ಕಲೌ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶಿವಸೇವಾವಿವರ್ತಿತಾಃ	
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ	೨೪೪
ಕಲೌ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶಿವಭಕ್ತಿವಿವರ್ತಿತಾಃ	
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ	೨೪೫
ಕಲೌ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶಿವಧ್ಯಾನವಿವರ್ತಿತಾಃ	
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ	೨೪೬
ಕಲೌ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಾನಂಕಿತಾಃ ಸದಾ	
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ	೨೪೭
ಕಲೌ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾನಂಕಿತಾಃ ಸದಾ	
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ	೨೪೮
ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರತಾ ವಿಪ್ರಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ಯುಗೇ	
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ	೨೪೯
ಕಲೌ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ತೈತ್ತಿಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಃ ಸದಾ	
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ	೨೫೦

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಭಸ್ಮಸ್ನಾನ, ಶಿವಧರ್ಮಪಾಲನೆ, ಪರಶಿವನ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡದವರಾಗಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರಿರುವ ವರೆಗೂ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ ||೨೪೨-೨೪೩-೨೪೪||

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಶಿವಧ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂಡ್ರ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಊರ್ಧ್ವ ಪುಂಡ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆ, ರುದ್ರಮಂತ್ರ

ಕಲಾ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ತ್ಯಕ್ತರುದ್ರಜಪಾಃ ಸದಾ ।

ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭೫೦||

ಕಲಾ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ತ್ಯಕ್ತಪಂಚಾಕ್ಷರಾಃ ಸದಾ ।

ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭೫೨||

ಕಲಾ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ತ್ಯಕ್ತರುದ್ರಾಕ್ಷವಾಸನಾಃ ।

ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭೫೩||

ಕಲಾ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ತ್ಯಕ್ತಶಂಕರವೀಕ್ಷಣಾಃ ।

ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭೫೪||

ಕಲಾ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶಿವಾನುತ್ಪರ್ಷವಾದಿನಃ ।

ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭೫೫||

ಕಲಾ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶಿವಸ್ತುತಿಪರಾಙ್ಮುಖಾಃ ।

ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭೫೬||

ಕಲಾ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶಂಕರಸ್ತುತಿನಿಂದಣಾಃ ।

ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭೫೭||

ಕಲಾ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶೈವಪೂಜಾಪರಾಙ್ಮುಖಾಃ ।

ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೨೭೫೮||

ಜಪ ಮತ್ತು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರಜಪ ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ
ಹೀಗಾಗಿ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರಿರುವ ವರೆಗೂ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ
||೨೪೫ ೨೪೬-೨೪೭ ೨೪೮ ೨೪೯ ೨೫೦ ೨೫೧ ೨೫೨||

ಪರಿಯುಗದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ಶಂಕರನ ದರ್ಶನ
ವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಶಿವನೇ ಉತ್ಕೃಷ್ಟನೆಯ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಶಿವನ ಸ್ತೋತ್ರ
ದಲ್ಲಿ ಪರಾಙ್ಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ ಶಂಕರನ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ನಿಂದೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಶೈವ
ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪರಾಙ್ಮುಖರಾಗುವರು ಅಲ್ಲದೇ ಶಾಂಭವಂಗಿ

- ಕಲೌ ದ್ವಿಜಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ತ್ವಕ್ತೃಶ್ಚನಾಭಿವಾದನಾಃ |
ತೇ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರಕಾರಕಂ ||೨೫೯||
- ಕ್ವಚಿತ್ಕೃಷಿದ್ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌಕಂಕರ ಪೂಜಕಾಃ |
ಕಲಿಸ್ತಾ ದೂಷಯಿಷ್ಯಂತಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನಪಿ ಮೋಹತಃ ||೨೬೦||
- ಕ್ವಚಿತ್ಕೃಷಿದ್ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ಭೂತಿವಿಭೂಷಣಾಃ |
ಕಲಿಸ್ತಾ ದೂಷಯಿಷ್ಯಂತಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನಪಿ ಮೋಹತಃ ||೨೬೧||
- ಕ್ವಚಿತ್ಕೃಷಿದ್ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಾಃ |
ಕಲಿಸ್ತಾ ದೂಷಯಿಷ್ಯಂತಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನಪಿ ಮೋಹತಃ ||೨೬೨||
- ಕ್ವಚಿತ್ಕೃಷಿದ್ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ರುದ್ರಜಪೋತ್ಸುಕಾಃ |
ಕಲಿಸ್ತಾ ದೂಷಯಿಷ್ಯಂತಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನಪಿ ಮೋಹತಃ ||೨೬೩||
- ಕ್ವಚಿತ್ಕೃಷಿದ್ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ಪಂಚಾಕ್ಷರಪ್ರಿಯಾಃ |
ಕಲಿಸ್ತಾ ದೂಷಯಿಷ್ಯಂತಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನಪಿ ಮೋಹತಃ ||೨೬೪||
- ಕ್ವಚಿತ್ಕೃಷಿದ್ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ಶಿವಕಘೋತ್ಸುಕಾಃ |
ಕಲಿಸ್ತಾ ದೂಷಯಿಷ್ಯಂತಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನಪಿ ಮೋಹತಃ ||೨೬೫||
- ಕ್ವಚಿತ್ಕೃಷಿದ್ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ಶೈವಜನಪ್ರಿಯಾಃ |
ಕಲಿಸ್ತಾ ದೂಷಯಿಷ್ಯಂತಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾನಪಿ ಮೋಹತಃ ||೨೬೬||

ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಇಂತಹವರೆಲ್ಲರೂ ನರಕದಲ್ಲಿ ಈ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ
ರಿರುವವರೆಗೂ ಬಿದ್ದು ನರಳುವರು ||೨೫೩-೨೫೪-೨೫೫ ೨೫೬ ೨೫೭-೨೫೮-೨೫೯||

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕೆಲವು ಕಡೆ, ಶಂಕರಪೂಜಕರೂ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನಲಂ
ಕರಿಸುವವರೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣವುಳ್ಳವರೂ, ರುದ್ರಮಂತ್ರಜಪದಲ್ಲಿ ನಿರತರೂ,
ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರೂ, ಶಿವಕಥಾ
ಶ್ರವಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವರೂ, ಶೈವಧರ್ಮದ ಜನಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣು
ವವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಕಲಿಯುಗದ ಜನಗಳು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನ
ದಿಂದ ದೂಷಣೆಮಾಡುವರು ||೨೬೦ ೨೬೧-೨೬೨ ೨೬೩ ೨೬೪ ೨೬೫-೨೬೬||

ಪ್ರಾಯಃ ಕಲಿಯುಗೇ ಶೈವಾ ಭವಿಷ್ಯಂತೇನ ದುರ್ಲಭಾಃ ।

ಯತಃ ಕಲಿಸಮಾಕ್ರಾಂತಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ನರಾಃ ॥೨೬೭॥

ಕಲಿರೂಪಮಹಾಪಾಪಸಂಕ್ರಾಂತಾ ಯೇ ದುರಾಶಯಾಃ ।

ತೇ ಕಥಂ ನಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶೈವಾಃ ಶಿಷ್ಯಜನಪ್ರಿಯಾಃ ॥೨೬೮॥

ಯದಿ ಶೈವಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲಾವಸಿ ತಪೋಬಲಾತ್ ।

ತೇ ಕರಿಷ್ಯಂತಿ ಸಂಸಾರಘೋರಸಾಗರಮುತ್ತಮಾಃ ॥೨೬೯॥

ಶೈವೋ ಧನ್ಯಃ ಕಲೌ ನಿತ್ಯಂ ಶಂಕರಂ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ ।

ಸ ಧನ್ಯಃ ಸ ತಪೋಮೂರ್ತಿಃ ಸ ಪುಣ್ಯಃ ಸೋಽಪಿಪಾವನಃ ॥೨೭೦॥

ಕಲಿಪಾತಕನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಕಲೌ ಶೈವೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ।

ಶೈವೋ ಯಸ್ಮಾತ್ಕಲಿಯುಗೇ ಭವತ್ಯತ್ಯಂತದುರ್ಲಭಃ ॥೨೭೧॥

ಅಶೈವೋ ಯಃ ಕಲಿಯುಗೇ ಸ ಏವ ಕಲಿಸಂಕ್ರಮಃ ।

ಸ ಏವ ಪಾತಕೀ ಜ್ಞೇಯಃ ಸ ಏವ ನರಕಾಲಯಃ ॥೨೭೨॥

ಕಲಿಯುಗದ ಮಾನವರಿಗೆ ಕಲಿದೋಷವು ವ್ಯಾಪಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಯಶಃ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೇ ದುರ್ಲಭವಾಗುವುದು ಕಲಿರೂಪವಾದ ಮಹಾಪಾತಕದಿಂದ ಆಕ್ರಾಂತರಾದ ದುಷ್ಟರು ಹೇಗೆತಾನೇ ಸಾಧುಜನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಶಿಷ್ಯರಾದಾರು? ॥೨೬೭-೨೬೮॥

ತಪೋಬಲದಿಂದ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಉತ್ತಮರೆನಿಸಿದ ಅವರು ಘೋರವಾದ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನೂ ದಾಟುತ್ತಾರೆ ನಿತ್ಯವೂ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವ ಈಶ್ವರಭಕ್ತನೇ ಧನ್ಯನು ಧನ್ಯನೆನಿಸಿದ ಅವನೇ ತಪೋಮೂರ್ತಿಯೂ, ಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪನೂ ಮತ್ತು ಕುಂಬಾ ಪವಿತ್ರನೂ ಆಗಿರುವನು ॥೨೬೯-೨೭೦॥

ಕಲಿಸಂಬಂಧವಾದ ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವನು ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೈವ ಧರ್ಮವಾಗುತ್ತಾನೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೈವನು ಕುಂಬಾ ದುರ್ಲಭನೇ ಸಂ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನೇ ಕಲಿಪಾಪದಿಂದ ಕೂಡಿದವನು ಅವನೇ ಸಾಪಿಯು ಅವನನ್ನೇ ನರಕಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥೨೭೧-೨೭೨॥

ಅಶ್ವಿವೋ ಯಃ ಕಲಿಯುಗೇ ಕಲಿಪಾಪಕುಲಾತ್ರಯಃ |
ಸ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಕಲೌ ದುಃಖಂ ನರಕಂ ಚ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ||೨೭೩||

ಅಶ್ವಿವಸದ್ವೃತಃ ಪಾಪೀ ನ ಭೂತೋ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
ಮಹಾಪಾತಕಕೋಟೀನಾಮಶ್ವಿವಃ ಸಂತ್ರಯೋ ಯತಃ ||೨೭೪||

ಪುರಾ ಸರ್ವಾಣಿ ಪಾಪಾನಿ ಸಮೂಹೀಭೂಯ ಕೋಟಿತಃ |
ಸ್ಥಿತಾನಿ ಭೂರರೂಪಾಣಿ ದುಃಖಿತಾನಿ ಯಮಾಂಗಣೇ ||೨೭೫||

ತಾನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕಾಲಃ ಕದಾಚನ |
ಬಿಭಾಷೇ ಧರ್ಮತತ್ತ್ವಜ್ಞೋ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಕ್ಷಣಃ ||೨೭೬||

|| ಯಮ ಉವಾಚ ||

ಅಶ್ವಿವೇಷ್ಟೇವ ಶಿಷ್ಯಂ ತು ಪಾಪಾನ್ಯೇತಾನಿ ಸರ್ವದಾ |
ಅಶ್ವಿನಾ ಏವ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪಾಪಾನಾಮಾತ್ರಯಾ ಯತಃ ||೨೭೭||

ಅಶ್ವಿನಾದಪರೋ ಲೋಕೇ ನಾಸ್ತಿ ಪಾಪಾತ್ರಯೋ ಯತಃ |
ಅತೋಽಮೂಢಸಿ ಪಾಪಾನಿ ತೇಷು ಶಿಷ್ಯಂ ತು ಸರ್ವದಾ ||೨೭೮||

ಶಿವಭಕ್ತಿರಹಿತನೇ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಲಿಪಾಪರಾಶಿಗೆ ಆಶ್ರಯನಾಗುವನು
ಅವನು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾನಾದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ನರಕವನ್ನೂ
ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾಪಿಯು ಹಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಮುಂದೆ
ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಶಿವದ್ರೋಹಿಯೇ ಕೋಟಿಂಶರ ಮಹಾಪಾಪಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯ
ನಾಗಿರುವನು ||೨೭೩ ೨೭೪||

ಹಿಂದೆ ಕೋಟಿಂಶರ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಗುಂಪಾಗಿ ಭಯಂಕರರೂಪದಿಂದ
ಯಮನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದವು ಒಂದುದಿನ ಆ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ನೋಡಿ ಧರ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನರಿತವನೂ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನೂ ಆದ ಯಮನು
ಹೀಗೆ ಅಪ್ರಣಮಾಡಿದನು ||೨೭೫ ೨೭೬||

ಈ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳಲ್ಲೇ ನೆಲಸಲಿ ಪಾಪಗಳ
ಗೆಲ್ಲಾ ಆ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರೇ ಆಶ್ರಯರಾಗಿರುವರು ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಿಂತ ಬೇರೆ

ನ ಭಸ್ಮೋದ್ಭೂತನೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ । ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ	೨೭೬
ಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ । ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ	೨೭೭
ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ । ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ	೨೭೮
ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ । ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ	೨೭೯
ಶಿವಾಭಿನಾದನೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ । ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ	೨೮೦
ಶಿವಾನುಚಿಂತನೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ । ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ	೨೮೧
ಮಹಾದೇವಸ್ತುತೌ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ । ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ	೨೮೨
ಮಹೇಶಪ್ರೇಕ್ಷಣೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ । ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ	೨೮೩
ಕುಚಿಶೈವಕಥಾಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ । ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ	೨೮೪

ಯಾದವನು ಈ ರೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯನಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಶಿವದ್ರೋಹಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಲಿ ||೨೭೭-೨೮೪||

ಭಸ್ಮಲೇಪನ, ಭಸ್ಮಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆ, ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆ, ಶಿವನ ನಮಸ್ಕಾರ, ಶಿವನಾನುಚಿಂತನ, ಮಹಾದೇವಸ್ತುತಿ, ಮಹೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಕುಟಿಯಾದ ಶಿವಕಥಾಶ್ರವಣ, ಶಿವನ ಮುಂದೆ ನರ್ತನ, ಶಿವಸಂಚಾರಕ್ಷರಪ,

- ಶಿವಾಗ್ರೇ ನರ್ತನೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೮೮॥
- ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೮೯॥
- ಶ್ರೀಮದ್ಬ್ರಹ್ಮಜಪೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೯೦॥
- ಶಿವೋತ್ಕರ್ಷೇ ಪರಾ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೯೧॥
- ಶಿವಸ್ಥಾನೇ ಪರಾ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೯೨॥
- ಅನಿಮುಕ್ತೇ ಪರಾ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೯೩॥
- ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೯೪॥
- ಶ್ರೀಮುಕ್ತಮಂಡಪೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೯೫॥
- ಶ್ರೀಮದಂತರ್ಗೃಹೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೯೬॥
- ಶ್ರೀಕಾಲಭೈರವೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಛಾಗತಃ ॥೭೯೭॥

ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಜಪ, ಶಿವನ ಉತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ
ಆಸ್ತಿಕತೆ, ಅನಿಮುಕ್ತಶ್ಲೋಕ, ಸಂಪದ್ವಿಂಶತನಾದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ, ಶ್ರೀಮುಕ್ತಮಂಟಪ,
ಅಂತರ್ಗೃಹಯಾತ್ರಿ, ಶ್ರೀಕಾಲಭೈರವಸ್ವಾಮಿ, ಜ್ಞಾನವಾಹಿನಿ, ಮಹೇಶ್ವರ,

ಜ್ಞಾನನಾಶ್ವಾಂ ಪರಾಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
 ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ ॥೭೯೮॥

ಮಣಿಕರ್ಣ್ಯಾಂ ಪರಾ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
 ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ ॥೭೯೯॥

ಶಿವಭಕ್ತಜನೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
 ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ ॥೮೦೦॥

ಶಿವರಾತ್ರೀಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
 ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ ॥೮೦೧॥

ಸೋಮವಾರವ್ರತೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।
 ತೇಷ್ಟೇನಾಮೂನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ತಿಷ್ಠಂತು ಭಾಗತಃ ॥೮೦೨॥

ಅಶ್ವಿನಾಶ್ವತ ಏನಾತಸ್ತೇ ಮಹಾಪಾತಕಾಶ್ರಯಾಃ ।
 ಏಕೇಷಾನುಪಿ ಪಾಪಾನಾಂ ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯಾಶ್ರಯಾ ಧ್ರುವಂ ॥೮೦೩॥

ಸ್ವಕೀಯಮಾಶ್ರಯಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ನ ಕೋಪ್ಯೈನ್ಯತ್ರ ತಿಷ್ಠತಿ ।
 ಅಶ್ವಿನೇಷು ಸ್ವಾಶ್ರಯೇಷು ಪಾತಕಾನ್ಯಾಶ್ರಯಂ ತ್ಯಜತಿ ॥೮೦೪॥

ಶಿವಭಕ್ತರು, ಶಿವರಾತ್ರೀಶ್ರದ್ಧಾ ಮತ್ತು ಸೋಮವಾರವ್ರತ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಶ್ರದ್ಧೆಹೊಂದದಿರುವ ಕಲ್ಮಷಾಂತರಂಗವುಳ್ಳವರಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಲಸಲಿ ॥೭೯೮ ೭೯೯-೮೦೦-೮೦೧ ೮೦೨ ೮೦೩ ೮೦೪ ೮೦೫-೮೦೬ ೮೦೭-೮೦೮-೮೦೯ ೮೧೦-೮೧೧-೮೧೨-೮೧೩ ೮೧೪-೮೧೫-೮೧೬ ೮೧೭-೮೧೮ ೮೧೯-೮೨೦-೮೨೧-೮೨೨॥

ಮಹಾಪಾಪಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯರಾದ ಇವರೇ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳು ಇವರು ಈ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಆಶ್ರಯರಾಗುವರು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ಬೇರೆಕಡೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತನಗೆ ಆಶ್ರಯರಾಗಿರುವ ಶಿವಭಕ್ತರಿಹಿತರನ್ನೇ ಈ ಪಾಪಗಳು ಆಶ್ರಯಿಸುವುವು ॥೮೦೩-೮೦೪॥

ಲೋಕೇ ನ ಸಹತೇ ಕೋಹಿ ಪ್ರಾಯಃ ಸ್ವಸ್ಥಾನರಿಕ್ರತಾಂ ।
 ಅಶೈವೇಷ್ವಘಗೇಹೇಷು ತಿಷ್ಠಂತ್ವೇತಾನ್ಯತೋ ಧ್ರುವಂ ||೮೦೫||
 ಅದೈವ ಸತ್ವರಂ ಯಾಂತು ರೇರೇ ಸಾಪಾದಿದೈವತಾಃ ।
 ಅಶೈವಂ ಸ್ವಾಶ್ರಯಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮಾ ಯಾಂತ್ವನ್ಯತ್ರ ಸರ್ವಥಾ ||೮೦೬||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಯಾಮಾಸ ಯಮುಃ ಪಾಪಾನಿ ಸತ್ವರಂ ।
 ಅಶೈವೇಷು ತತಸ್ತಾನಿ ಸ್ಥಿತಾನ್ಯೇತಾನಿ ಸಂತತಂ ||೮೦೭||
 ಅಶೈವಾಃ ಪಾಪನಿಲಯಾಸ್ತತಸ್ತೇಷಾಂ ಕ್ರುತಿಕ್ರುತೇ ।
 ಧಸ್ಮಸ್ತಾ ನಾಧಿಕೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ ||೮೦೮||
 ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಕೃತಂ ಪಾಪಂ ಯಸ್ಯ ಫಲೋನ್ಮುಖಂ ।
 ನ ತಸ್ಯ ಜಾಯತೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ವಿಭೂತ್ಯುದ್ಭೂತನಾದಿಷು ||೮೦೯||

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ/ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾರೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೂನ್ಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಮನೆಯಾಗಿರುವ ತಿವದ್ರೋಹಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪಾಪಗಳು ತಪ್ಪದೇ ನೆಲಸಿರುವುವು ಎಲೈ ಪಾಪಗಳ ಅಧಿದೇವತೆಗಳಿರಾ, ಈಗಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಜಾಗ್ರತೆ ಹೊರಡಿರಿ ನಿಮಗೆ ಅಶ್ರಯರಾದ ತಿವದ್ರೋಹಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ, ಎಂದು ಯಮನು ಆ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಗಳಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು ||೮೦೫ ೮೦೬||

ಯಮನು ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಆಮೇಲೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ ಈಶ್ವರಭಕ್ತರಲ್ಲದವರಲ್ಲಿಯೇ ಅವನರತವೂ ನೆಲಸಿರುವುವು ಶಿವಭಕ್ತಿಹೀನರು ಸದಾ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಶ್ರಯರು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ವೇದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನವೇ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆ ಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ||೮೦೭ ೮೦೮||

ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಫಲೋನ್ಮುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಭೂತಿಲೇಖನವೇ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ

ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಕೃತಂ ತಪೋ ಯಸ್ಯ ಫಲೋನ್ಮುಖಂ ।
 ನ ತಸ್ಯ ಜಾಯತೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ವಿಭೂತ್ಯುದ್ಭೂತನಾದಿಷು ॥೮೦೦॥
 ಫಲೋನ್ಮುಖತಪೋಯೋಗಾದ್ಯಸ್ಯಾನರಕಾದ್ವಿಜಾಃ ।
 ಕುರ್ದಂತಿ ಭಸ್ಮನಾ ಸ್ನಾನಂ ಮಂತ್ರಪೂತೇನ ಭಸ್ಮನಾ ॥೮೦೧॥
 ಫಾಲಾದ್ಯಂಗೀಷು ಕರ್ತವ್ಯಂ ಕ್ರಿಪುಂಧ್ರಂ ಕೇವಲಂ ತತಃ ।
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕಾರ್ಯಂ ಜಾಬಾಲಕ್ರುತಿಚೋದಿತಂ ॥೮೦೨॥
 ತತಃ ಸಂಧ್ಯಾದಿಕಂ ಕೃತ್ವಾ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ।
 ಶಿವಾರ್ಚನೇನ ನತ್ಯಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯಪಿ ॥೮೦೩॥
 ಶಿವಾರ್ಚನೇನ ಸ್ತಾಪ್ಯಂತೇ ಧರ್ಮಾದೀನಿ ಫಲಾನ್ಯಪಿ ।
 ಧರ್ಮಾದಿಫಲಹೇತುತ್ವಂ ಯತಃ ಶ್ರೇತಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ॥೮೦೪॥
 ಸರ್ವಕಾಮಪ್ರದಂ ಪುಣ್ಯಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನಂ ।
 ಸರ್ವವೇದಹೃತಂ ಪುಣ್ಯಂ ಮಹಾಪಾತಕನಾಶಕಂ ॥೮೦೫॥

ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಭಸ್ಮಲೇಪನವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವುದು ॥೮೦೦-೮೦೧॥

ತಪಸ್ಸಿನ ಯೋಗವು ಫಲೋನ್ಮುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಂತ್ರ ಪೂಜವಾದ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆಮೇಲೆ ಹಣೆಯೇ ಮುಂತಾದ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಕುದ್ಧವಾದ ಭಸ್ಮಕ್ರಿಪುಂಧ್ರವನ್ನೂ, ಜಾಬಾಲಕ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು ॥೮೦೨-೮೦೩॥

ಆಮೇಲೆ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ಪಾಪಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವುವು ಅದರಿಂದಲೇ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷರೂಪವಾದ ಫಲಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಕ್ರುತಿಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಶಿವಪೂಜೆಯು ಧರ್ಮವೇ ಮೊದಲಾದ ಚತುರ್ವಿಧ ಫಲಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಕಾರಣಭೂತವಾಗಿದೆ ॥೮೦೪-೮೦೫॥

ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವಂತಹ ಪುಣ್ಯಕರವಾದುದು ಸಕಲ ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನೂ

ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಯೇ ಕುರ್ವಂತಿ ವಿಧಾನತಃ |
 ತೇ ಧನ್ಯಾಃ ಸಾವನಾಃ ಪುಣ್ಯಾಸ್ತೇ ತಪೋಮೂರ್ತಯೋ ಧ್ರುವಂ ||೮೧೬||
 ಕೃತ್ವೈರಪಿ ಮಹಾದಾನ್ಯೈಃ ಕೋಟಿಕೋ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ಶಿವಾರ್ಚನಫಲಂ ಯಾವತ್ತಾವನ್ನಾವಾಪ್ಯತೇ ಧ್ರುವಂ ||೮೧೭||
 ಕೃತ್ವೈರಪಿ ಮಹಾಯಾಗೈಃ ಕೋಟಿಕೋ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ಶಿವಾರ್ಚನಫಲಂ ಯಾವತ್ತಾವನ್ನಾವಾಪ್ಯತೇ ಧ್ರುವಂ ||೮೧೮||
 ಕೃತ್ವೈರಪಿ ಮಹಾಧರ್ಮೈಃ ಕೋಟಿಕೋ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ಶಿವಾರ್ಚನಫಲಂ ಯಾವತ್ತಾವನ್ನಾವಾಪ್ಯತೇ ಧ್ರುವಂ ||೮೧೯||
 ಕೃತ್ವೈರಪಿ ಮಹಾತೀರ್ಥೈಃ ಕೋಟಿಕೋ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ಶಿವಾರ್ಚನಫಲಂ ಯಾವತ್ತಾವನ್ನಾವಾಪ್ಯತೇ ಧ್ರುವಂ ||೮೨೦||
 ಪೂಜಿತಃ ಶಂಕರೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ದ್ವಿತ್ವೈರ್ಬಿಲ್ವದಲ್ಪೈರಪಿ |
 ದದಾತ್ಕೇವ ಹಿ ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸಾಯುಷ್ಯಮಪಿ ಲೀಲಯಾ ||೮೨೧||
 ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಸ್ತ್ವೈವ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನತಾ ತತಃ |
 ಮುಕ್ತೈರ್ಭಿಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ||೮೨೨||

ನಾಶಮಾಡುವಂತಹದು ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಮಾಡುವವರೇ ಧನ್ಯರು, ಅವರೇ ಪರಿಶುದ್ಧರು ಪುಣ್ಯಕರರೂ, ತಪೋಮೂರ್ತಿಗಳೂ
 ಅವರೇ ಆಗಿರುವರು ಇದು ನಿಶ್ಚಯವು ||೮೧೫-೮೧೬||

ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೋಟಿಂಕರ ಮಹಾದಾನಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಯಾಗಗಳು,
 ಮಹಾಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಶಿವಪೂಜಾ
 ಫಲದಷ್ಟು ಫಲವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ||೮೧೭-೮೧೮-೮೧೯-
 ೮೨೦||

ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆ ಶಂಕರ
 ನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸಾಯುಷ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಲೀಲೆಯಿಂದ
 ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುವನು ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಗೇ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡುವ

ಶಿವೈಕನಿರತೋ ಭೂತ್ಯಾ ಯಃ ಶಿವಂ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ |
 ಸ ಮಹಾಸಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯತಿ | ೮೨೩||

ಪಾಪಕಾನನದಾನಾಗ್ನಿಃ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ |
 ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಾಣಾಮಸಾಧಾರಣಕಾರಣಂ | ೮೨೪||

ಶಿವಾರ್ಚನಾಪ್ರರೋ ಧರ್ಮೋ ನಾಸ್ತಿ ನಾಸ್ತಿ ಸುರಾ ಭುವಂ |
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಃ ಸತ್ಯಮುದ್ಭೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ | ೮೨೫||

ಸತತಂ ಶ್ರೀಮಹೇಶಸ್ಯ ಸರ್ವದೇವಶಿಸಾಮನಃ |
 ಪೂಜಾಂ ಕರೋತಿ ಯಃ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಸ ವಂದ್ಯೋ ಮಮ ಸರ್ವದಾ | ೮೨೬||

ಸಹಸಾ ನ ಭವತ್ಯೇವ ಪ್ರೀತಿಶ್ಚೈವಕಪೂಜನೇ |
 ತತ್ರ ಚೇತ್ತ್ರೀತಿರನಿಶಂ ಜಿತಂ ತರ್ಹಿ ಜಗತ್ಪ್ರಯಂ | ೮೨೭||

ಶಕ್ತಿಯುಂಟಾದುದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬಯಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಯಮದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೮೨೩-೮೨೭||

ಶಿವನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು, ಮಹಾಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೈದುತ್ತಾನೆ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯು ಪಾಪವೆಂಬ ಕಾಡಿಗೆ ಕಾಳ್ಕಟ್ಟಿನಂತಿರುವುದು ಇದು ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಆಸಾಧಾರಣಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು ||೮೨೩-೮೨೪||

ಓ ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ಶಿವಪೂಜೆಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೇರೊಂದು ಧರ್ಮವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಪುನಃ ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಭುಜವನ್ನೆತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಆನಂದರತವೂ ಸಕಲ ದೇವತಾಶಿಖಾಮಣಿಯಾದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುವವನು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಸ್ಕಾರಾರ್ಹನು ||೮೨೫-೮೨೬||

ಅ ಮುಳ್ಳೆಣ್ಣಿನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾದರೆ ಅವನು ಮೂರುಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ ||೮೨೭||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇಹ್ಮುಕ್ತಂ ತದ್ವಚಃ ಕ್ರುತ್ವಾ ತಮೂಷುಃ ಕೇಶವಂ ಸುರಾಃ |
ಕಾಶೀಂ ಗಂತುಂ ಸಮುದ್ಯುಕ್ತಃ ಸ ಕಮಾಸೀದಿತಿ ದ್ವಿಜಃ ||೨೩೮||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಸ ಗತೋ ನರ್ಮದಾಂ ರಮ್ಯಾಂ ಶಿವಲಿಂಗಸಮಾಕ್ರಿಯಾಂ |
ಗತ್ವಾ ದದರ್ಶ ತತ್ರ ಸ್ಯಾನ್ಮುನೀನ್ ಶಿವಪರಾಯಣಾನ್ ||೨೩೯||
ಪಂಚಾಕಶ್ಯೋಟಿಮುನಯಃ ಪ್ರಪನ್ನೀಕೃತಕಂಕರಾಃ |
ತದ್ವಿವ ಪ್ರಸ್ಮಿತಾಃ ಕಾಶೀಂ ಮಹೋತ್ಸಾಹಸಮನ್ವಿತಾಃ ||೨೪೦||
ಸ ಕೈರ್ಮುನಿವರೈಃ ಸಾಕಮತ್ಯಂತಂ ಭಕ್ತಿಪೂರೈಕಂ |
ವಿವೇಕ ಮುಕ್ತಿದಾಂ ಕಾಶೀಂ ಶ್ರೀಮಹೇಶಕೃತಾತ್ರಯಾಃ ||೨೪೧||
ದ್ವಿಷ್ಟಾಃ ಕೇ ಮುನಯಃ ಕಾಶೀಂ ಸತಾಂ ಸದ್ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿದಾಂ |
ಸಂತೋಷಂ ಪರಮಂ ಪ್ರಾಪ್ತುರ್ಧನಂ ಪ್ರಾಪ್ಯೇವ ನಿರ್ಧನಃ ||೨೪೨||

ಹೀಗೆ ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇನಾದನು? ಅವನ ವಿಷಯವೇನೆಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ಮತ್ತೆ ವಿಷ್ಣುವು ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಹೀಗೆಂದನು ||೨೪೨||

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಶಿವಲಿಂಗಗಳಿಂದ ಆಶ್ರಿತವಾದ ಮನೋಹರವಾಗಿರುವ ನರ್ಮದಾನದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವತತ್ಪರರಾದ ಮುನಿಗಳನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದನು ಆಗಲೇ ಆ ಶಂಕರನ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಇವತ್ತು ಕೋಟಿ ಮಂದಿ ಮುನಿಗಳು ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಾಶೀ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು ||೨೪೩||

ಅವನೂ ಆ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರೊಡನೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದನು ಆ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಆ ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಡವನಿಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು ||೨೪೪-೨೪೫||

ಜ್ಞಾನವಾಪ್ತಾಂ ತತಃ ಸ್ವಾತ್ಮಾ ಸರ್ವೇ ತೇ ಮುನಿಪುಂಗವಾಃ |
 ಜ್ಞಾನೇಕಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸುರ್ದಂಡಸಾಣಂ ತತಃ ಪರಂ ||೮೩೩||
 ಮೋದಾದೀನ್ಘಂಡಿರಾಜಂ ಚ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ತತಃ ಪರಂ |
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಂಜಲಿಪುಟಾಃ ಪ್ರಾಪುರ್ನಿರ್ವಾಣಮಂಟಪಂ ||೮೩೪||
 ನಿರ್ವಾಣಮಂಡಪೇ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಮುಮೂಘತಮಿ |
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ರಾಣಮ್ ಸಂಕುಪ್ತ್ವಾಸ್ತು ಪೃವೃವಿವಿಭಿಃ ಸ್ತವೈಃ ||೮೩೫||
 ತತಃ ಪರಮುತ್ಕಿಶ್ಕೃತ್ಯ ಜ್ಞಾನವಾಪೀಜಲೈಃ ಸುರಾಃ |
 ಅಭಿಸಿಂಹೈಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಮನಾಮಯಂ ||೮೩೬||
 ಭಸ್ಮನಾ ಬಿಲ್ವಪತ್ಮೈಶ್ಚ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕಾರಾನ್ಯುತ್ಥಾ ನನ್ಯಕುರಾಸ್ತಿಕಾಃ ||೮೩೭||
 ನಿರ್ವಾಣಮಂಡಪೇ ಸರ್ವೇ ತತಃ ಪರಮುಘಾಪಭೇ |
 ಉಪವಿತ್ಯ ಯಮಾಸಕ್ತಾಃ ಪ್ರಾಪುರಾನ್ಂದಮಕ್ಷಯಂ ||೮೩೮||

ಅನಂತರ ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮುನಿಪುಂಗವರೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಮಾಡಿ,
 ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು ಅನಂತರ ದಂಡಸಾಣೆಯನ್ನೂ ಮೋದಾದಿ
 ಗಣಪತಿಯನ್ನೂ ಥುಂಡಿರಾಜನನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಬೋಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆ
 ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿರ್ವಾಣಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋದರು ||೮೩೩-೮೩೪||

ಹಾಗೆಯೇ ಆ ನಿರ್ವಾಣಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಂಚಕಾಲ ನಿಂತು, ಉಮಾ
 ರಮಣನಾದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ ನಾಣಾ ವಿಧ
 ವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದರು ಅನಂತರ ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯ ಸ್ವಚ್ಛನೀರಿ
 ನಿಂದ ಸುಖಸ್ವರೂಪನಾದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿ, ವಿಭೂತಿ ಮತ್ತು
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಗಳಿಂದ ನಿಯಮವಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು ಅನಂತರ ಆಸ್ತಿಕರಾದ ಅವರು
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿದರು ||೮೩೫-೮೩೬-೮೩೭||

ಪಾಪನಾಶಕವಾದ ನಿರ್ವಾಣಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಇಂದ್ರಿಯ
 ನಿಗ್ರಹಮಾಡಿ ತಿವನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಅನಂದವನ್ನು ಪಡೆದರು

ತತಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಶೈವಂ ಸತಾರಂ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕಂ ।
 ಜಪ್ತಾ ರುದ್ರಜಪಂ ಕೃತ್ವಾ ತುಷ್ಟುವೈವಿತ್ತನಾಯಕಂ ||೮೩೯||
 ತತೋಽಂತರ್ಗೃಹಯಾತ್ರಾದಿ ಸರ್ವಂ ಕೃತ್ವಾ ಪುನಃ ಶಿವಂ ।
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ಪ್ರಯಯುಃ ಸರ್ವೇ ಕಾಲನಾಥದಿದೃಕ್ಷಯಾ ||೮೪೦||
 ಕಾಲಕುಂಡೇ ತತಃ ಸ್ನಾತ್ವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶ್ರೀಕಾಲಭೈರವಂ ।
 ಪೂಜಯಾಮಾಸುರರ್ಘ್ಯಾದ್ಯೈರ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಮಾದರಾತ್ ||೮೪೧||
 ತತಸ್ತೇ ಸಂಸ್ಥಿತಾಃ ಕಾತ್ಯಾಂ ಮುಕ್ತಿರ್ಭಂ ಮುನಿಪುಂಗವಾಃ ।
 ಮುಕ್ತಿದಾಂ ಕಾಶಿಕಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ತೇ ತು ಮುಚ್ಯಂತಿ ಪಾವನಾಃ ||೮೪೨||
 ಶ್ರೀಮಹೇಶಪ್ರಸಾದೇನ ಕಾಶೀಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ ।
 ಮುಕ್ತಾ ಬಭೂವುಃ ಸರ್ವೇಽಪಿ ಸೋಽಪಿ ಮುಕ್ತೋ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ||೮೪೩||

ಆನಂತರ ತಾರಕಮಂತ್ರ ಸಮೇತವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾಗಿರುವ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ರುದ್ರಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಪಾರಾಯಣಮಾಡಿ, ಆ ಜಗದೊಡೆಯ ನನ್ನು ನಾನಾರೀತಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು ||೮೩೮-೮೩೯||

ಆಮೇಲೆ ಅಂತರ್ಗೃಹವೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾತ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆನಂತರ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಕಾಲನಾಥನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಹೊರಟರು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಕಾಲಭೈರವ ನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು ||೮೪೦-೮೪೧||

ಆನಂತರ ಆ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರೆಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಕಾಶಿಯಲ್ಲೇ ನೆಲಸಿದರು ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾದ ಕಾಶೀ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಪಾವನರಾಗಿ ಆನರೆಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿಪಡೆಯುವರು ಆ ಮಹೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮುನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಶೀಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿಪಡೆದರು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತನಾದನು ||೮೪೨-೮೪೩||

ಶಿವಾರ್ಚನೇನ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಿನೀ ।
 ತತೋ ಮುಕ್ತಿಶ್ಚ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯಾ ಮಹೇಶಾನುಗ್ರಹಾತ್ಪರಾ ॥೮೪೪॥

ಶಿವಪೂಜಾಕಾಮಥೇನುಃ ಕಿಂ ವಾ ನೈವ ಪ್ರಯಚ್ಯತೆ ।
 ತತಃ ಸರ್ವಾರ್ಥದಾ ಪುಣ್ಯಾ ಶಿವಪೂಜೇತಿ ಗೀಯತೇ ॥೮೪೫॥

॥ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಇತ್ಯುಕ್ತಾ ವಿಷ್ಣುನಾ ದೇವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಾ ವಿಷ್ಣುಮಾದರಾತ್ ।
 ಪ್ರಣಮ್ಯ ಪೂಜಯಾಮಾಸುಃ ಶೈವಧರ್ಮಪರಾಯಣಂ ॥೮೪೬॥

ತತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ದೇವಾಃ ಕೇದಾರೇಶಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ತುಷ್ಪವುಃ ಸ್ತೋತ್ರೈರ್ದೇವದೇವೋತ್ತಮಂ ಶಿವಂ ॥೮೪೭॥

॥ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಇತ್ಯಗಸ್ತ್ಯವಚಃ ಕ್ರುತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪವಿನಾಶಕಂ ।
 ಅಗಸ್ತ್ಯಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸ ಶೈವಃ ಶಿವಪೂಜಕಂ ॥೮೪೮॥

೬ ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಕಾಶಿಯು
 ದೊರೆಯದೇಕು ಮಹೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷವೂ ಉಂಟಾಗುವುದು
 ಶಿವಪೂಜೆಯೆಂಬ ಕಾಮಥೇನುವು ಎನನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ
 ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದದ್ದೆಂದು 'ಶಿವಪೂಜೆಯು
 ಸರ್ವತ್ರ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ' ॥೮೪೪ ೮೪೫॥

ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು
 ಶಿವಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ, ಅದರ
 ದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರು ಅಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೇದಾರೇಶ್ವರನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸಿ, ದೇವತೋತ್ತಮನಾದ ಪರಮಶಿವನನ್ನು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ
 ಮಾಡಿದರು ॥೮೪೬ ೮೪೭॥

ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು
 ಕೇಳಿ ಆ ಕೈವಶ್ರೇಷ್ಠನು ಶಿವಪೂಜಕನಾದ ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು,

ಅತೋಽನ್ವಹಂ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮಹೇಶ್ವರಃ |
ಯತೋ ವೇದೋದಿತಂ ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ||೮೪೯||
ಅತ್ರ ಶ್ರೀಕುಂಭಘೋಷೇಕಂ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ವಸಾಮ್ಯಹಂ |
ಮಮ ತ್ರಿಯಂಬಕಾದನ್ಯಃ ಪೂಜ್ಯೋ ನಾಸ್ತೀವ ಸರ್ವಥಾ ||೮೫೦||
ಕ್ರೂಯತೇ ಮುಕ್ತಿದಾ ನಿತ್ಯಂ ಮಹಾದೇವಕಥಾ ಮಯಾ |
ಮಹಾಶೈವೈಃ ಸಹ ಪ್ರೀತಿಃ ತ್ರಿಯತೇ ಸರ್ವದಾ ಮಯಾ ||೮೫೧||
ದಿನಾನಿ ಕ್ಷಣವದ್ಯಾಂತಿ ಶಿವಪೂಜಾಪರಸ್ಯ ಮೇ |
ದುಃಖಮಾತ್ರಂ ವಿಹಾಯಾತ್ರ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರೇ ವಸಾಮ್ಯಹಂ ||೮೫೨||
ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರನಿವಾಸೇನ ಸುಖಂ ಯಾವದವಾಪ್ಯತೇ |
ತಾವತ್ಸುಖಂ ವಸ್ತುತಸ್ತು ವೈಕುಂಠೇನ ಮಯಾ ಧ್ರುವಂ ||೮೫೩||

ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯು ವೇದಪ್ರತಿಪಾದಿತವೂ, ನಿತ್ಯವೂ
ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ನಿಯಮಬದ್ಧನಾಗಿ ಮಾನವನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ
ಪೂಜೆಮಾಡಬೇಕು ||೮೪೮-೮೪೯||

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀ ಕುಂಭಘೋಷೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಾ ನಾನು ವಾಸ
ಮಾಡುವೆನು ನನಗೆ ಆ ಮುಕ್ತಚಿತ್ತನಿಗಿಂತಲೂ ಬೇರೇ ಯಾರೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ
ಪೂಜಾರ್ಹರಲ್ಲ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾದ ಆ ಮಹಾದೇವನ ಕಥೆಯನ್ನೇ ನಾನು
ನಿತ್ಯವೂ ಕೇಳುತ್ತಾ, ಯಾವಾಗಲೂ, ಶಿವಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಗಳೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ
ವ್ಯವಹರಿಸುವೆನು ||೮೫೦-೮೫೧||

ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದ ನನಗೆ ದಿನಗಳೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣಕಾಲದಂತೆ, ಕಳೆದುಹೋಗು
ತ್ತಿರುವುವು ದುಃಖವೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆತು ನಾನು ಈ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡು
ತ್ತಿರುವೆನು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರವಾಸದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವಷ್ಟು ಸುಖವು ವಸ್ತುತಃ ವೈಕುಂಠ
ದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ -೮೫೨
೮೫೩||

ಪೂಜಯಸ್ತಾತ್ರ ಗೌರೀಶಂ ಕುಂಭಘೋಷಾಭಿಧಂ ವಿಧೇ |
 ಸದ್ವಿಕಾಮಪ್ರದಂ ಲಿಂಗಂ ಕುಂಭಘೋಷಾಭಿಧಂ ಯತಃ ||೮೫೪||
 ಸರ್ವಾರ್ಥವಾಯಕಂ ಯಸ್ತಾಚ್ಛ್ರೀಮಹೇಶಸ್ಯ ಪೂಜನಂ |
 ಅತಃ ಕುರು ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನಂ ||೮೫೫||
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇಸ್ತೈವ ಮುಕ್ತಿಸ್ತವ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾದನ್ಯನ್ಯಾಸ್ತಿ ಮುಕ್ತಪ್ರದಂ ವಿಧೇ ||೮೫೬||
 ಉದ್ಯುಲ್ಕ ಭಸ್ಮನಾಂಗಾನ್ ಭಿತ್ತಾ ಚೈವ ತ್ರಿಪುಂದ್ರಕಂ
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಪೂಜಯತ್ಯ ಸದಾಶಿವಂ ||೮೫೭||
 ಅಭಿಷಿಜ್ಯ ಮಹಾದೇವಂ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯೇನ ಸಾದರಂ |
 ಭಸ್ಮನಾ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಶ್ಚ ಪೂಜಯತ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರಂ ||೮೫೮||
 ಪೂಜಾಂತೇ ಜಪ ಯತ್ನೇನ ಶೈವಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ವಿಧೇ |
 ಶ್ರೀರುದ್ರಂ ಜಪ ಯತ್ನೇನ ತತಃ ಸರ್ವಾಘನಾಶಕಂ ||೮೫೯||

ಓ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಕುಂಭಘೋಷಂಚ್ಚಕನಾದ ಗೌರೀ
 ರಮಣನನ್ನು ಪೂಜಿಸು ಕುಂಭಘೋಷೇಶಲಿಂಗವು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ
 ಕೊಡುವುದಾಗಿರುವುದು ಮಹೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ
 ಕೊಡುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡುವನಾಗು
 ||೮೫೪-೮೫೯||

ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ಬ್ರಹ್ಮ
 ದೇವನೇ, ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾವುದೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡಲಾರದು
 ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಲೇಪನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹಣೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂದ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಿಂದ ಆಲಂಕೃತನಾಗಿ ಆ
 ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸು ||೮೫೬-೮೫೭||

ಮಹಾದೇವನನ್ನು ರುದ್ರಮಂತ್ರದಿಂದ ಆವರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕ
 ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ವಿಭೂತಿ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದ ಆ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು

ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ರುದ್ರೇಣ ಪ್ರೀಣಯಸ್ವ ಸದಾಶಿವಂ ।

ರುದ್ರಪಂಚಾಕ್ಷರಾಧ್ಯಾಂ ತು ಪ್ರೀತೋ ಭವತಿ ಶಂಕರಃ ॥೪೩೦॥

ಷಡಕ್ಷರೇಣ ರುದ್ರೇಣ ಯಃ ಪ್ರೀಣಯತಿ ಶಂಕರಂ ।

ಸ ಘೋರತಪಸಾ ರುದ್ರಂ ಪ್ರೀಣಯತ್ಯೇವ ಸಾನ್ಯಥಾ ॥೪೩೧॥

ರುದ್ರಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಸ್ತಪ ಏವ ನ ಸಂಶಯಃ ।

ನ ತತೋಗ್ರಂ ತಪಃ ಕಂಚಿತ್ಸತ್ಯಮೇವೋಚ್ಯತೇ ಮಯಾ ॥೪೩೨॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ॥

ಇತ್ಯುಕ್ತೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಪ್ರಹ್ಲಾ ಮಾಮನಾಡ್ಯಂತಮವ್ಯಯಂ ।

ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಸ್ಥಿತೋ ಭಕ್ತಾ ಕುಂಭಘೋಷೇ ಮನೋರಮೇ ॥೪೩೩॥

ಪೂಜಮಾಡು ಆಯ್ತು ಪ್ರಹ್ಲಾದೇ, ಪೂಜೆ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವ ಶ್ರೀರುದ್ರಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಧ್ಯಾನಮದಿಂದ ಜಪಿಸು ॥೪೩೩-೪೩೪॥

ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮತ್ತು ರುದ್ರಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸು ಈ ಎರಡು ಮಂತ್ರಜಪಗಳಿಂದ ಶಂಕರನು ಸುಪ್ರೀತನಾಗುತ್ತಾನೆ ಷಡಕ್ಷರಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ರುದ್ರಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವವನು, ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ದಂತೆಯೇ ಆಗುವುದು ॥೪೩೦-೪೩೧॥

ರುದ್ರಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರಗಳ ಜಪವು ತಪಸ್ಸೇ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಆದರ್ಶತಲೂ ಘೋರವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ತಪಸ್ಸೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ವಿಷ್ಣುವು ಪ್ರಹ್ಲಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ॥೪೩೨॥

ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಹೀಗೆ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೂ ಸಹ ಅದ್ವೈತರಹಿತನೂ (ಜನನಮರಣಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವನೂ) ನಾಶವಿಲ್ಲದವನೂ, ಆದ ನನ್ನನ್ನೇ (ಶಿವನನ್ನೇ) ಮನೋಹರವಾದ ಕುಂಭಘೋಷಶ್ವೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತನು ॥೪೩೩॥

ಯೇ ಮಾಮನಸ್ಸಕರಣಾಃ ಸತತಂ ವರೇಣ್ಯಂ
 ಸಂಪೂಜಯಂತಿ ನವಕೋಮಲಬಿಲ್ವಪತ್ರೈಃ |
 ತೇ ನಿರ್ಗುಣಾ ಅಹಿ ಗುಣಾಂಬುಧಯೋ ಭವಂತಿ
 ವಿಂದಂತಿ ಮುಕ್ತಮುಪಭುಕ್ತಸಮಸ್ತಭೋಗಾಃ ||೨೮೩||

ಇತಿ ಶ್ರೀಶಿವರಹಸ್ಯೇ ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ ಕುಂಭಘೋಷಾಕ್ಷೇತ್ರ
 ಮಹಿಮಾವರ್ಣನಂ ನಾನು ಪದ್ಮಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ |

ಹೊಸದಾದ ಕೋಮಲವಾಗಿರುವ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಸದ್ರೆಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ
 ನನ್ನ ನೇ ಇನ್ನಾರಲ್ಲೂ ಭಕ್ತಿಯುಡದೇ ಅನವರತವೂ ಪೂಜೆಮಾಡುವವರು, ತಾವೂ
 ಗುಣರಹಿತರೂ, ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಅಶ್ರಯರೂ ಆಗಿ ಇಹದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ
 ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ
 ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಮಹಾದೇವನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು ||೨೮೪||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯದ ಎಳನೆಯ ಅಂಶದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ

ಕುಂಭಘೋಷಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮಾವರ್ಣನೆಯೆಂಬ

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿದುದು

|| ಶ್ರೀ ||

|| ಶ್ರೀ ಶಿವಾಯನಮಃ ||

ಅಥ ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯೇ

ಉಗ್ರಾಚ್ಯೇ

ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ

ಸಪ್ತವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ

|| ಶ್ರೀ ಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಾಭಿಧಂ ಕ್ಷೇತ್ರಮೇಕಮಸ್ತಿ ವರಾನನೇ |

‘ತತ್ರ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಮಾಂ ದೇವಾ ಮುನಯಶ್ಚ ವಸಂತಿ ಹಿ ||೧||

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶಂ ಯಃ ಪಶ್ಯೇನ್ನಿತಿ ಭಕ್ತವಿಭೂಷಣಃ |

ಸಮರ್ಚಯೇಚ್ಛ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಯಃ ಸ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೨||

ತತ್ರ ಯಶ್ಚೇನ ಮದ್ಭಕ್ತಂ ಸುವರ್ಣಾಭರಣಾದಿಭಿಃ |

ಯಃ ಪೂಜಯೇತ್ಸ ಸಂಸಾರಾನ್ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಸರ್ವಥಾ ||೩||

ಇವೃತ್ತೇಳನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಸರಮೇಶ್ವರನು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕುರಿತು ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದನು “ ಎಲೈ ಮಂಗಳಾಂಗಿಯೇ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಿರುವುದು ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲೋಸುಗ ದೇವತೆಗಳೂ, ಋಷಿಗಳೂ ಸರ್ವದಾ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವರು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಕರುದ್ರಾಕ್ಷಸಮೇಕರಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸುವರೋ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಕ್ತರೆನಿಸುವರು ||೧-೩||

ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಕ್ತರೆನಿಸಿದವರಿಗೆ ಸುವರ್ಣಾಭರಣಾದಿಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ, ಅರ್ಚಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು

ಅತ್ರ ಪಾಶಾದ್ರ್ಯಸಂಯುಕ್ತಸಪ್ತಮೀ ಭಾನುವಾಸರೇ ।

ಯೋ ಮಾಂ ಸಮರ್ಚಯೇದ್ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೪॥

ಅತ್ರ ಯಃ ಕೃತ್ರಿಕಾಯೋಗೇ ಕಾರ್ತಿಕಾಂ ಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕಂ ।

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೫॥

ಯಸ್ತು ಕೃಷ್ಣಲಮಾತ್ರಂ ವಾ ಸುವರ್ಣಂ ಭಸ್ಮಧಾರಿಣೀ ।

ದದಾತಿ ಪರಯಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೬॥

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇ ತಪಸ್ತಪ್ತಂ ಬಹುಭಿರ್ಮುನಿಭಿಃ ಪುರಾ ।

ಅವಿಮುಕ್ತಮಿದಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಮುಕ್ತೈರ್ಭಂ ಕಮಲಾಸನೇ ॥೭॥

ಸಾರ್ಥಲಕ್ಷಣಹಸ್ತಾಣಾಂ ಮುನೀನಾಮೂರ್ಧ್ವರೇತಸಾಂ ।

ವಾಸಸ್ಥಲನುಭೂತವ್ಯವಂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಂ ಶಿವೇ ॥೮॥

ಪುರಾ ದಧೀಚಿನಾ ತತ್ರ ತಪಸ್ತಪ್ತಮನೇಕಥಾ ।

ವಸಿಷ್ಠಾದ್ಯೈಶ್ಚ ಮುನಿಭಿಶ್ಚ ತತ್ರ ತಪಸ್ತಪ್ತವೇ ॥೯॥

ಅಲ್ಲದೆ, ಭಾನುವಾರ, ಸಪ್ತಮೀತಿಥಿ, ಆದ್ರಾಪಕ್ಷತ್ರ, ವ್ಯತಿರೇಕಪಾತಯೋಗ ಈ ನಾಲ್ಕು ಸೇರಿದ ದಿನದಲ್ಲಿ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವರೋ ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು ॥೪॥

ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ರಿಕಾನಕ್ಷತ್ರದ ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ದವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಲಮಾತ್ರ (ಪರಿಮಾಣವಿಶೇಷ) ತೂಕದ ಸುವರ್ಣವನ್ನೂ ಭಸ್ಮಧಾರಿಯಾದ ನನ್ನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದಾನಮಾಡಿದವರಿಗೂ ನಾನು ತಪ್ಪದೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನು ॥೫॥

ಅನೇಕ ಋಷಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಅವಿಮುಕ್ತಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ಕಾರ್ತಿಕವಾಸವನ್ನು ಬಯಸಿಯೂ, ಸುಲಭವೋಕ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿಯೂ ಬಹುಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುವ ಋಷಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆಲಕ್ಷವಾರದಷ್ಟಿದ್ದಿತು ॥೬॥

ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ದಧೀಚಿ, ವಸಿಷ್ಠ ಮುಂತಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು

ತಸ್ಮಿನ್ ಕಾಲೇಽಭವದ್ರಾಜಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರಿತಿ ಕೃತಃ |

ತೇನ ಧರ್ಮೇಣ ಸತತಂ ಕೃತಂ ರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ಪಾಲನಂ ||೧೦||

ಚತುಷ್ಪಾದಭವದ್ಧರ್ಮಸ್ತಸ್ಮಿನ್ ಶಾಸತಿ ಭೂತಲೇ |

ಅಧರ್ಮಃ ಸಂಕ್ಷಯೋ ಜಾತಃ ಸರ್ವಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರಭಿವೀತಲೇ ||೧೧||

ಪುರಾ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಜ್ಞೇತ್ರೇ ಕೃತ್ತಿದಾ ಸೀಚ್ಛಿವಾರ್ಚಕಃ |

ತಮಾಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಕೃತ್ತಿದೂರ್ಧ್ವಪುಂದ್ರಧರೋ ಭ್ರಮಾತ್ ||೧೨||

|| ದ್ವಿಜ ಉವಾಚ ||

ಉರ್ಧ್ವಪುಂದ್ರಧರಂ ಪತ್ಯ ಮಾಮನಾಕುಲಜೇತಸಂ |

ಸ ಸಂತೋಷಂ ಯಥಾಕಾಲಂ ವಾರ್ತಾಂ ಕುರು ಮಯಾ ಸಹ ||೧೩||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಭ್ರಮಾದ್ವಿಷ್ಣ್ವಾ ಚ ತಂ ದ್ವಿಜಂ |

ತತೋ ಜಜಾತ ಶ್ರೀಮದ್ರಂ ಭಾನುಂ ಪತ್ಯನ್ ಜಲೇ ಸ್ಥಿತಃ ||೧೪||

ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದರು ಆಗ ಆಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯೆಂಬ ರಾಜನು
ಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ||೯ ೧೦||

ಆವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಿಂದಲೂ ಅಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ
ವಾಗಿ ಧರ್ಮವು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತ್ತು ಅಧರ್ಮದ ಹೆಸರೇ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಹೀಗಿರಲು
ಒಂದುದಿನ ಒಬ್ಬ ಶಿವಾರ್ಚಕನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ
ಉರ್ಧ್ವಪುಂದ್ರಧರನಾದ (ಉದ್ದನಾಮಗಳನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿಡುವವನು) ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ನೋಡಿ, ||೧೧-೧೨||

“ಅಯ್ಯಾ ಕೈವನೇ, ಉರ್ಧ್ವಪುಂದ್ರಧಾರಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡು
ಅಷ್ಟಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ ನನ್ನೊಡನೆ ನೀನು ಸಲ್ಲಾಪಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ
ಸುಖದಿಂದಿರು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು ಒಡನೆಯೇ ಕೈವಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನೂ, ಶ್ರೀರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನೂ ಜಪಿಸುತ್ತಾ
ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸೂರ್ಯದರ್ಶನಮಾಡಿದನು ||೧೩ ೧೪||

|| ತೈವ ಉವಾಚ ||

ತತೋ ದದರ್ಶ ಧರ್ಮಿಷ್ಠಂ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಂ ಸಶಾಂಕರಃ |

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಸ್ಮೈ ಸಮಾಚರ್ಯಾ ವೃತ್ತಾಂತಮತಿಮುಖಿತಃ ||೧೫||

ತಸ್ಯ ಶಾಸತಿ ಭೂಲೋಕೇ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕೇ |

ಅದೈವಾಭೂನ್ಮುಪಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞೇತ್ರೇಸ್ಥಿನ್ ಧರ್ಮವಿಪ್ಲವಃ ||೧೬||

ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಧರೋ ವಿಪ್ರಃ ಕಕ್ಷಿದ್ವ್ಯವ್ಯೋಂಧುನಾ ಮಯಾ |

ತಂ ದುಷ್ಕಮತಿನೇಗೇನ ಛಿಂದಿಛಿಂದಿ ಕರೋತ್ಕರೈಃ ||೧೭||

ತಸ್ಯ ದರ್ಶನಮಾಶ್ರೇಣ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯೋ ಛಾನುರಾದರಾತ್ |

ತತೋ ರುದ್ರಜಪಃ ಕಾರ್ಯೋ ಜಲೇ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೧೮||

ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂ ಕರಿಷ್ಯಂತಿ ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾನ್ಮೋಹಿ ಮೋಹತಃ |

ತದ್ವತ್ಕೃತೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಾಣಿ ಯಾಸ್ಯಂತಿ ನರಕಂ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೯||

ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಕರಣಾಭಾವಂ ಪಾತಕಂ ಪ್ರಾಪ್ನುರಾಸ್ತಿ ಕಾಃ |

ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಸ್ಯ ಕರಣಂ ಪಾಪಮಾಹುರ್ಮನೀಷಿಣಃ ||೨೦||

ಒಡನೆಯೇ ಆತನು ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರಾಜನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಹೀಗೆಂದನು “ ಎಲೈ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾದ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈಗ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಚ್ಯುತಿಯಾದಗಿದೆ ||೧೫||

ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಧಾರಿಯಾದ (ನಾಮವಿಡುವ) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ನೊಬ್ಬನು ಸೇರಿರುವನು ಅವನನ್ನು ಈಗಲೇ ಬಾಣದಿಂದ ಬೊರುಚೂರಾಗಿ
ಕತ್ತರಿಸು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಸೂರ್ಯದರ್ಶನಮಾಡಿ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ನಿಂತು ರುದ್ರಮಂತ್ರ ಜಪಮಾಡಬೇಕು ||೧೬||

ಮೇಲುನಾಮಧಾರಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಉಳಿದವರೂ ಹಾಗೆಯೇ
ಮಾಡಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವರು ತೀರ್ಥಾತ್ಮಿ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಧರಿಸದಿರುವುದೂ,
(ಆಡ್ಡಲಾಗಿ ವಿಧಾತಿಯನ್ನು ಮೂರುಸಾಲುಗಿ ಹಚ್ಚುವುದು) ಊರ್ಧ್ವತ್ರಿಪುಂಡ್ರ
ವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಪಾಪಕರ್ಮವೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ತೀರ್ಮಾನ
ಸಿರುವರು ||೧೯||

ಗೋಮಾಂಸಭಕ್ಷಣಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಪಾತಕಂ ಮುನಿಪುಂಗವಾಃ |
 ಊರ್ಧ್ವಪುಂಧ್ರಸ್ಯ ಕರಣಂ ತಥಾ ಪಾಪಂ ನೃಪೋತ್ತಮಂ
 ವರಂ ಗುರುಸತೀಯೋಗೋ ಜನನೀ ಯೋಗ ಏವಚ |
 ಊರ್ಧ್ವಪುಂಧ್ರಸ್ಯ ಕರಣಂ ನ ವರಂ ಸತ್ಯಮುಚ್ಯತೇ

|| ಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರ್ವಿಚಕ್ಷಣಃ |
 ಊರ್ಧ್ವಪುಂಧ್ರಧರಂ ವಿಪ್ರಂ ತದಾ ಹಂತುಮುಪಕ್ರಮೇ |
 ಊರ್ಧ್ವಪುಂಧ್ರಧರಂ ವಿಪ್ರಂ ತಂ ಬದ್ಧಾ ತಲೆಪೀ ತತಃ |
 ರಾಜಾ ವಿದಾರಯಾಮಾಸ ಕ್ರಕಚ್ಛಿರಕಿದಾರುಣ್ಯಃ |
 ತಚ್ಛಿಕ್ಷಂ ತನ್ಮುಖೇ ಕ್ಷಿಪ್ತ್ವಾ ಸಿಕ್ತಾ ಚ ಸುರಯಾ ಮುಖಂ |
 ಶಕಂಢಾಲಾಮೇಧ್ಯಕೂಪೇ ತಂ ಪಾತಯಾಮಾಸ ಸತ್ವರಂ |
 ತತಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಶತಿಃ |
 ಊರ್ಧ್ವಪುಂಧ್ರಂ ಭ್ರಮೇಣಾಪಿ ಮಾ ಕುರ್ವಂತಿತಿ ಸತ್ವರಂ |
 ಮಾರ್ಚಯಂತು ಮಹೇಶಾನ್ಯಂ ಭ್ರಮೇಣಾಪೀತಿ ಸತ್ವರಂ |
 ಶಿವಯಾತ್ರಾನ್ಯಯಾತ್ರಾಂ ಚ ಮಾ ಕುರ್ವಂತಿತಿ ಸಾದರಂ |

ಗೋಮಾಂಸಭಕ್ಷಣ, ಗುರುಪತ್ನೀಗಮನ, ಮಾತೃಸಂಭೋಗ ಮೊದ
 ವಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತಿಯಾದ ಪಾಪಕರ್ಮವೆಂದರೆ ಈ ಊರ್ಧ್ವಪ್ರೀತಿ
 ಧಾರಣೆ. ಇದು ನಿಜ" ||೨೭||

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ೮ ವಿಪ್ರನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯಾದ
 ಒಡನೆಯೇ ೮ ಊರ್ಧ್ವಪ್ರೀತಿಪುಂಧ್ರಧಾರಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಗಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಗರಗಸ
 ಕೊಯ್ಯಿಸಿ ಬಾಯಿಗೆ ಅವನ ಶಿಶ್ನವನ್ನೂ, ಮಧ್ಯವನ್ನೂ ಹಾಕಿಸಿ ಚಂದ
 ಆಮೇಧ್ಯದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿದನು ||೨೮||

ಅನಂತರ ರಾಜನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಡಂಗೂರ ಹು
 ಕಟ್ಟಿಪ್ಪಣಿ ವಿಧಿಸಿದನು--ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಊರ್ಧ್ವಪುಂಧ್ರವನ್ನು

ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ	
ಉದ್ಘೋಲನಂ ವಿನಾ ವಿಪ್ರಾ ಮಾತಿಷ್ಯಂತ್ವಿತಿ ಸತ್ಪರಂ	೨೮
ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ	
ಪ್ರಿಪುಂಧ್ರಧಾರಣಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮಾತಿಷ್ಯಂತ್ವಿತಿ ಸತ್ಪರಂ	೨೯
ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ	
ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮಾತಿಷ್ಯಂತ್ವಿತಿ ಸತ್ಪರಂ	೩೦
ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ	
ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮಾತಿಷ್ಯಂತ್ವಿತಿ ಸತ್ಪರಂ	೩೧
ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ	
ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮಾತಿಷ್ಯಂತ್ವಿತಿ ಸತ್ಪರಂ	೩೨
ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ	
ಮಹಾದೇವಕಥಾಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮಾತಿಷ್ಯಂತ್ವಿತಿ ಸತ್ಪರಂ	೩೩
ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ	
ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮಾತಿಷ್ಯಂತ್ವಿತಿ ಸತ್ಪರಂ	೩೪
ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ	
ಶಿವಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಚನಂ ನಿತ್ಯಂ ಕುರ್ವಂತ್ವಿತಿ ನಿಶೇಷತಃ	೩೫
ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂಡೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ	
ಶಿವರಾತ್ರೀವ್ರತಂ ನಿತ್ಯಂ ಕುರ್ವಂತ್ವಿತಿ ನಿಶೇಷತಃ	೩೬

ಬಾರದು ಮರೆತೂ ಶಿವಭಿಕ್ಷುರಾದ ದೇವತೆಗಳ ಆರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು
ಇತರ ದೇವತಾಯಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೋಗಕೂಡದು || ೨೬-೨೭ ||

ನಿತ್ಯವೂ ಭಕ್ತೋದ್ಘೋಲನ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಪ್ರಿಪುಂಧ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಬೇಕು ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬಿಡಕೂಡದು ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪ, ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ
ಜಪ, ಮಹಾದೇವಕಥಾವ್ರತ, ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನೆ, ನಿತ್ಯಶಿವಾರ್ಚನೆ, ಶಿವರಾತ್ರಿ

ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂದೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ ।

ಸೋಮವಾರವ್ರತಂ ನಿತ್ಯಂ ಕುರ್ವಂತ್ವಿತಿ ವಿಶೇಷತಃ ॥೩೭॥

ಪುನಸ್ಸಕಾರಯಾಮಾಸ ದಿಂದೀರವಮಿಳಾಪತಿಃ ।

ಕಾಲಾಷ್ಟಮೀವ್ರತಂ ನಿತ್ಯಂ ಕುರ್ವಂತ್ವಿತಿ ವಿಶೇಷತಃ ॥೩೮॥

॥ ಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ॥

ಇತಿ ದಿಂದೀರವಂ ತ್ವತ್ಪಾದಧೀಷ್ಠಾದ್ಯಾ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ ।

ಸಂತುಷ್ಟಚಿತ್ತಾಃ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಾರ್ಥಮೂರ್ತೀಂ ವಿಚಕ್ಷಣಂ ॥೩೯॥

ದದೃತುರ್ಧರ್ಮಮೂರ್ತೀಂ ತೇ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂರಿತವಿಗ್ರಹಂ ।

ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಭರಣಂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಿತಮಸ್ತಕಂ ॥೪೦॥

ಸ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರ್ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾತಾನ್ಮುನಿಪುಂಗವಾನ್ ।

ಅಭ್ಯುತ್ಥಾಯಾತಿಯತ್ನೇನ ಭೂಯೋ ಭೂಯೋ ನನಾಮ ತಾನ್ ॥೪೧॥

ಪ್ರಣಮ್ಯ ಪ್ರೀತಿಹೃದಯೋ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನೇಷು ತಾನ್ ।

ಉಪವಿತ್ಯ ಯಥಾತಾಶ್ಚಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ॥೪೨॥

ವ್ರತ, ಸೋಮವಾರವ್ರತ, ಕಾಲಾಷ್ಟಮೀವ್ರತ ಮುಂತಾದ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತಪ್ಪನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮಾರಿ ನಡೆಯಕೂಡದು ॥೨೨೨೦-೨೧-೨೨ ೨೩-೨೪ ೨೫ ೨೬-೨೭-೨೮॥

ಹೀಗೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಯ್ದುದನ್ನು ದಧೀಚಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರಾಜನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಆತನು ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂರಿತಗಾತ್ರನಾಗಿ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂದ್ರವನ್ನೂ, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಅವನ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಋಷಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯನಂದಪಟ್ಟರು ॥೨೨೯೦॥

ಆ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯು ಹಾಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮುನಿಪುಂಗವರನ್ನು ನೋಡಿ ಒಡನೆಯೇ ಎದ್ದುನಿಂತು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದನು ॥೨೪೧-೪೨॥

ಯಥಾವತ್ಪೂಜಿತಾಶ್ವೇನ ಮುನಯೋ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಃ ।

ಚಿರಂ ಜೀವೇತಿ ತಂ ಪ್ರಾಹುರ್ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಂ ಕೃತಾರ್ಚನಂ ॥೪೩॥

ತತಃ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಂ ವಿನಯಾನತಕಂಧರಂ ।

ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಂ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠಂ ದಧೀಷಿಃ ಪ್ರಾಹ ಸಾದರಂ ॥೪೪॥

॥ ದಧೀಚಿರುವಾಚ ॥

ಧರ್ಮಮೂರ್ತೇ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಶ್ಚಮೇವ ಹಿ ।

ಯತೋಭೂಚ್ಛೈವ ಧರ್ಮೇಷು ವಿಶ್ವಾಸೋ ವೈದಿಕೇಷು ತೇ ॥೪೫॥

ಕೃತಕೃತ್ಯೋಸಿ ಧನ್ಯೋಸಿ ಮಾನ್ಯೋಸ್ಯ ಸ್ವಾಕಮನ್ವಹಂ ।

ಯತೋಭೂದ್ಭವತೋ ಭಕ್ತಿಃ ಶೈವಧರ್ಮೇಷು ಸಂತತಂ ॥೪೬॥

ಭಕ್ತಶ್ಚಾಂಭವಧರ್ಮೇಷು ಭೂರಿಭಾಗ್ಯಫಲಂ ಯತಃ ।

ತತ ವಿನಾಶಿಧನ್ಯೋಸಿ ತೇಷು ಭಕ್ತಿಯತೋಸ್ತಿ ತೇ ॥೪೭॥

ಶೈವಧರ್ಮಪರಿಭ್ರಷ್ಟಾನ್ ಶಿಕ್ಷಯ್ಯಿವಂ ನೃಪೋತ್ತಮ ।

ತವಾಯಂ ಪರಮೋ ಧರ್ಮಃ ಸರ್ವಸಂಪತ್ಕರೋ ಧ್ರುವಂ ॥೪೮॥

ಬ್ರಹ್ಮಚಕ್ಷುರ್ನಿಗಲಾದ ಆ ಮುಖಗಳು ಅವನಿಂದ ಸತ್ಪುತ್ರರಾಗಿ 'ಬಹುಕಾಲ ಆಯುಷ್ಯಂತನಾಗಿರು' ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು ಅನಂತರ, ಕೈಜೋಡಿಸಿ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಶ್ವರೂಪನೂ, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನೂ ಆದ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೀಗೆಂದನು ॥೪೩ ೪೪॥

"ಧರ್ಮಕಾರ್ಯತತ್ಪರನೂ, ಧರ್ಮಾತ್ಮನೂ ಆದ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯೇ, ನೀನೇ ಧನ್ಯನು ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ಸಕಲ ಶಿವಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ, ವೇದದ ತತ್ವಾಂತರವನ್ನೂ ಅರಿತವನಾಗಿರುವೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನೀನು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ನೆನಿಸಿರುವೆ ಕೈವಧರ್ಮಾಸಕ್ತನಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಜೀವನವು ಇಂದು ಸಾರ್ಥಕವೆನಿಸಿ ಕೊಂಡಿದೆ ॥೪೫-೪೬॥

ಶಾಂಭವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಬರಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಸುಕೃತಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೃಢಭಕ್ತಿ ತೋರುವುದರಿಂದ ನೀನು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿರುವೆ,

ದುಷ್ಪಾನಾಂ ಶಿಕ್ಷಣಂ ಧರ್ಮಃ ಶಿಷ್ಯಾನಾಂ ರಕ್ಷಣಂ ತಥಾ |
ತವಾನೇನೈವ ಧರ್ಮೇಣ ಪುಣ್ಯವೃದ್ಧಿರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೪೯||

ಶೈವಧರ್ಮಪರಿಭ್ರಷ್ಟಾಃ ಏತೇ ದುಷ್ಪಾಪ್ತಭಾಷತೇ |
ಹಂತವ್ಯಾ ಏವ ಯಶ್ನೇನ ಶಿವಶಸ್ತ್ರೈರ್ನ ಸಂಶಯಃ ||೫೦||

|| ಶಿವ ಉವಾಚ ||

ತ ಏವ ಶಿಷ್ಯಾ ಯೇ ನಿತ್ಯಂ ಶೈವಧರ್ಮಪರಾಯಣಾಃ |
ತೇ ರಕ್ಷಣೇಯಾ ಯಶ್ನೇನ ಸ್ವಶಕ್ತ್ಯಾ ಸತತಂ ನೃಪೈಃ ||೫೧||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಃ ಕೃತಾಂಬಲಿಃ |
ಪ್ರಶ್ನಾಂ ಧರ್ಮಾನ್ ಧರ್ಮಾನ್ ದದೀಚಿ ಮುನಿಸತ್ತಮಂ ||೫೨||

|| ಧರ್ಮ ಮೂರ್ತಿಃ ಉವಾಚ ||

ಧರ್ಮಃ ಕೋ ನಾ ಕೃತಿಪ್ರೋಕ್ತೋ ಯದ್ಧರ್ಮಾಚರಣಾನ್ಮನೇ |
ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಹಾದೇವೋ ದೇವದೇವಶಿವಮುಖೇಃ ||೫೩||

ಶಿವಧರ್ಮಪರಿಭ್ರಷ್ಟಗುಣೈಃ ಇದೇ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಇದು ಸಿನಗಿ ಪರಮಧರ್ಮವೆನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದು || ೫೪ ||

ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಣ, ಶಿಷ್ಯರಕ್ಷಣ ಇವುಗಳ ದ ರಾಜನಿಗೆ ಧರ್ಮವು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವುದು ಯಾರು, ಶೈವಧರ್ಮ ಪರಿಶ್ರಮವಾಡಿರುವರೋ, ಅವರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೂ ದುಷ್ಟರು ಅತೃಪ್ತವರನ್ನು ಕ್ರೂರನಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು ||೫೫||

ಹಾಗೂ, ಶೈವಧರ್ಮ ಪರಾಯಣರಾಗಿರುವರೋ, ಬೋಧದಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಶಿಷ್ಯರು, ರಾಜರಾದವರು, ಪ್ರಯತ್ನವಿನ್ ಶವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು" ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ ಆ ಸುಸಿಂಹನದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮವೂರ್ತಿ ರಾಜನು ದಧೀಚಿ ಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ಕರೆತು, ತನಗೆ ಸದ್ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು ||೫೬||

ಎಲಾ ಗೌರಿಯೇ, ಧರ್ಮವೆಂದೇ ರೀತಿ, ಮೊನ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ದೇವದೇವನಾದ ಪರಶಿವನು, ಕೃತಿಸೇವ ಮಾಡೋ, ಅತೃಪ್ತ ವೈದಿಕನಾದ

|| ಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ದಧೀಚಿಹ್ವಪ್ರಮಾನಸಃ |
ಧರ್ಮಾನ್ವಕ್ತುಂ ಸಮಾರೇಭೇ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಪ್ರದಾನ್ ಶಿವೇ ||೫೪||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಪ್ರದಾ ಧರ್ಮಾಃ ಶ್ರವಣಧರ್ಮಾಃ ಕ್ರುತಿಕ್ರುತಾಃ |
ತದ್ಧರ್ಮಾಚಾರನಿರತಾಃ ಪೂಜನೀಯಾ ಮನೀಷಿಭಿಃ ||೫೫||

ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಾದಯೋ ಧರ್ಮಾಃ ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮಾಃ ಕ್ರುತಿಕ್ರುತಾಃ |
ತದ್ಧರ್ಮಾಚರಣಂ ಕಾರ್ಯಂ ದ್ವಿಜೈಃ ಸರ್ವೈಶ್ಚ ಯತ್ನತಃ ||೫೬||

ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಾದಿಕಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಶಿವಂತಿ ದ್ವಿಜಾತಯಃ |
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿತೃಭಿಶ್ಚಹ ||೫೭||

ಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣಂ ಶ್ರೌತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ |
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿತೃಭಿಶ್ಚಹ ||೫೮||

ವಿಭೂತ್ಯದ್ಭೂತಲಸಂ ಶ್ರೌತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ |
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿತೃಭಿಶ್ಚಹ ||೫೯||

ಸದ್ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರುಹಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆಗ ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ, ಭುಕ್ತಿ, ಮುಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಡದನು ||೫೩-೫೪||

“ ಐಹಿಕ ಮತ್ತು ಅಮುಕ್ತಿಕ ಸುಖಗಳೆರಡನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಶ್ರವಣಧರ್ಮವೇ ಆ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳೇ ಪರಮಪೂಜ್ಯರು ಭಸ್ಮಸ್ನಾನವೇ ಮೊದಲಾದ ಆ ಧರ್ಮಗಳು ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತಗಳಾಗಿವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ದ್ವಿಜ ರಾದವರು ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ||೫೫-೫೬||

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ‘ಅಗ್ನಿರಿತಿ ಭಸ್ಮ’ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಭಸ್ಮಸ್ನಾನ, ಭಸ್ಮಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣೆ, ಭಸ್ಮಲೇಪನ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆ, ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ, ಶ್ರೀ ರುದ್ರಮಂತ್ರಜಪ, ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರಜಪ, ಮಹೇಶ್ವರನ ಸೇವೆ,

- ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೦॥
- ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೧॥
- ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಾಜಪಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೨॥
- ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೩॥
- ಮುಹೇಶಭಜನಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೪॥
- ಮಾಲೇಶ ಚಿಂತನಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೫॥
- ಮುಹೇಶಸ್ತುಗಣಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೬॥
- ಮುಹೇಶ ಕೀರ್ತನಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೭॥
- ಶಿವಾಗ್ರೇ ನರ್ಕನಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೮॥
- ಶಿವಾಭಿನಂದನಂ ಶ್ರುತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶ್ಯಭಿಷ್ಣಹಃ ॥೬೯॥

ಮುಹೇಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನ, ಮುಹೇಶ್ವರಸ್ತುತಂ, ಮುಹೇಶ್ವರಗೀತಾನುವಾಚನ, ಶಿವಲಿಂಗದ
ಮಾಂಧಿ ಅಡುವ ನಾಟ್ಯ, ಶಿವನು, ಪೂಜೆ, ಶಿವನ ನ, ಇತ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಗಳು
ಶ್ರುತಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವು. ಇಂತಹ ಕೀರ್ತನ, ಶ್ರುತಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು
ಯಾರು ಸವ ದಾ ಅಚರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಧನ್ಯರು ಯಾರು

ಮಹೇಶವೀಕ್ಷಣಂ ಶೌಕಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಭುಂಜತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ।
 ತೇ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸಮಿತ್ರಾಃ ಪಿಶುಭಿಶ್ಚಹಂ ॥೨೦॥

ಇತ್ಯಾದಯಶ್ಚೈವಧರ್ಮಾ ಬಹವಸ್ಸಂತಿ ಭೂಪತೇ ।
 ನೋಲ್ಲಂಘನೀಯಾಶ್ಚೇ ಧರ್ಮಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದ್ಯೈಃ ಕದಾಚನ ॥೨೧॥

ಶೈವಧರ್ಮಪರಿತ್ಯಾಗಂ ಯಃ ಕರ್ತುಂ ಯತತೇ ದ್ವಿಜಃ ।
 ಸ ಹಂತವ್ಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸತ್ತರಂ ಧರ್ಮವಿನ್ಮಯೈಃ ॥೨೨॥

ಶೈವಧರ್ಮಾಕ್ರುತಿಶ್ಚೋಕ್ತಾಃ ಶ್ರುತಯಶ್ಚ ಶಿವೋದಿತಾಃ ।
 ಶಿವೋಕ್ತಧರ್ಮಾತ್ಯಾಗೇನ ಯಾತನಾ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೨೩॥

ವೇದಾಶ್ಚಿವಾಜ್ಞಾನಾತ್ಯಾನಿ ಶಾನಿ ನಾತ್ಯಾನಿ ಸಾಧುಭಿಃ ।
 ಮಾನಸೀಯಾನಿ ಯತ್ನೇನ ಯಾವಜ್ಜೀವಮತಂದ್ರಿಶೈಃ ॥೨೪॥

ಶಿವಾಜ್ಞಾನಾತ್ಕಮುಲ್ಲಂಘ್ಯ ಯಃ ಪ್ರವರ್ತಿತುಮಿಚ್ಛತಿ ।
 ಸ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಸವಂಶೋ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ ॥೨೫॥

ಈ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವರೋ ಅಂತಹವರು ತಮ್ಮ ಪಿತೃವರ್ಗದೊಡನೆ
 ಘೋರನರಕಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವರು ॥೨೨-೨೪ ೨೯ ೬೦-೬೧-೬೨ ೬೩ ೬೪ ೬೫-೬೬-
 ೬೭-೬೮ ೬೯-೭೦॥

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಶಿವಧರ್ಮಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರವಾಗಿವೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ
 ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು
 ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವ ದ್ವಿಜನೇ ಆಗಲಿ ಈ ಧರ್ಮಬಾಹಿರನಾಗಿ ಕಾಡುವನೋ
 ಅಂತಹವನನ್ನು ಧರ್ಮಜ್ಞರಾದ ರಾಜರು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೊಲ್ಲಬಹುದು
 ॥೭೧ ೭೨॥ *

ಶೈವಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲಾ ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕವುಗಳು ವೇದವಾದರೋ
 ಪರಶಿವನ ಮಾತುಗಳೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಶೈವಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪರಶಿವ
 ನಿಂದಲೇ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಂತಾಯಿತು ಅಂತಹ ಪರಶಿವನ ಆಜ್ಞಾವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧು
 ಸಂತರು ತಪ್ಪದೆ ಜೀವವಿರುವ ವರೆಗೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ॥೭೩ ೭೪॥

ಶಂಕರನ ಆಪ್ತನೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಯಾರು ನಡೆಯುವರೋ, ಅವರು
 ನಿಜವಾಗಿ ಘೋರನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ಯಾರು ಅಂತಹ ಶಿವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು

ಶಿವಾಜ್ಞಾನಾಕೃಮುಲ್ಲಂಘ್ಯ ಯಃ ಪ್ರವರ್ತಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |

ಸ ಹಂತನ್ಯಸ್ತದ್ಧ ಏವ ದಯಾಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶಿಶೈಶ್ಚರೈಃ ||೭೬||

ಶಿವಾಜ್ಞಾನಾಕೃಮುಲ್ಲಂಘ್ಯ ಯಃ ಪ್ರವರ್ತಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |

ತಸ್ಮಿನ್ ದಯಾ ವಿಧಾಯಾಂತೇ ಯಾತ್ಮೇನ ನರಕಂ ಧ್ರುವಂ ||೭೭||

ಶಿವಾಜ್ಞಾನಾಕೃಮುಲ್ಲಂಘ್ಯ ಯಃ ಪ್ರವರ್ತಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |

ತಸ್ಯ ದ್ವಷ್ಟ್ವಾ ಮುಖಂ ಸದ್ಯಃ ಕರ್ತವ್ಯಂ ರವಿವೀಕ್ಷಣಂ ||೭೮||

ಶಿವಾಜ್ಞಾನಾಕೃಮುಲ್ಲಂಘ್ಯ ಯಃ ಪ್ರವರ್ತಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |

ತಸ್ಯ ಕೃತ್ವಾ ಶಿರಶ್ಚೇದಮಶ್ವಮೇಧಫಲಂ ಲಭೇತ್ ||೭೯||

ಶಿವಾಜ್ಞಾನಾಕೃಮುನಿತಂ ಯಃ ಪಾಲಯತಿ ಸಾದರಂ |

ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೮೦||

ಭಕ್ತೋದ್ಧೂಲನಪೂತಾಂಗೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ |

ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೮೧||

ಯಃ ಕೇವಲಂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಃ ಸತತಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ |

ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೮೨||

ಮೀರಿ ನಡೆಯುವರೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ತೀಕ್ಷ್ಣಬಾಣಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಬೇಕು ||೭೫-೭೬||

ಶಂಕರನ ಅಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಮೀರುವವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ದಯೆಯನ್ನು ಕೋರ್ಪಡಿಸುವರೋ ಅವರು ನರಕಭಾಗಿಗಳಾಗುವರು ಅಶೈವರನ್ನು ನೋಡಿ ದೊಡನೆಯೇ ತಪ್ಪಪರಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸೂರ್ಯದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತಹವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರಿಂದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ಫಲವು ಲಭಿಸುವುದು ಶಿವಾಜ್ಞಾನ ಪರಿಸಾಲನೆಮಾಡುವವನನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ||೭೭-೭೮ ೭೯-೮೦||

ಭಸ್ತುವನ್ನು ತನ್ನ ಆವಯವಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಳದ ಕೊಂಡು, ಭಸ್ತುತ್ರಿಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಸರಗಳನ್ನು ಕಂಠಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು

ಸುರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಶೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೮೩
ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಪರೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೮೪
ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಾಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೮೫
ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪಾಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೮೬
ಶಿವಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೮೭
ಶಿವಪ್ರಣಾಮಸಂಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೮೮
ಶಿವಾಗ್ರೇ ನರ್ತನಾಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೮೯
ಶಿವಸ್ತುತಿಶ್ರುತಿಪರೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೯೦
ಶ್ರೀಮಹೇಶಕಥಾಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೯೧
ಶಿವಪೂಜನಸಂಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।	
ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ	೯೨

ಯಾರು ಸದಾ ಶಿವಪೂಜಾಸಕ್ತರಾಗಿರುವರೋ ಅಂತಹವರು ಪೂಜ್ಯರು ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಜಪ, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಪಾರಾಯಣ, ಶಿವಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ, ಶಿವಪ್ರಣಾಮ, ಶಿವಲಿಂಗದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನರ್ತನ, ಶಿವಸ್ತುತಿ, ಶಿವಕಥಾಶ್ರವಣ, ಶಿವಪೂಜಾಸಕ್ತಿ, ಪ್ರದೀಪಪೂಜಾ, ಶಿವಲಿಂಗದರ್ಶನ, ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಪರ್ಶನ, ಶಿವ

ಪ್ರದೋಷಪೂಜಾಸಂಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ |

ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೯೩||

ಶಿವಪ್ರೇಕ್ಷಣಸಂಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ |

ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೯೪||

ಶಿವಸ್ತರ್ತನಸಂಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ |

ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೯೫||

ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಚನಪರೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ |

ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೯೬||

ಬಿಲ್ವಪೋಷಣಸಂಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ |

ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೯೭||

ವಿಭೂತಿಸಂಗ್ರಹಾಸಕ್ತೋ ಯೋನ್ಮಹಂ ಶಿವಪೂಜಕಃ |

ಸ ಪೂಜನೀಯೋ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೯೮||

ಪುರಾ ಕೆತ್ತಿದಭೂದ್ರಾಜಾ ಶೈವಧರ್ಮರತಸ್ಸದಾ |

ಸ ಭೂಪಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶೈವಧರ್ಮರತಾನ್ ದ್ವಿಜಾನ್ ||೯೯||

ಭಸ್ಕೋದ್ಭೂಲನಸಂಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ |

ಕುದ್ಧ ತ್ರಿಪುಂದ್ರನಿಟಿಲಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ ||೧೦೦||

ಪೂಜಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಚನ, ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷಪೋಷಣ, ವಿಭೂತಿಸಂಗ್ರಹಣ ಮುಂತಾದ ಶಿವಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಸವಧಾ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಯಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುವರೋ ಅವರೇ ಪೂಜ್ಯರು ಅಂತಹವರನ್ನು ಸದಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಬೇಕು ||೮೧ ೮೨-೮೩-೮೪ ೮೫ ೮೬ ೮೭-೮೮ ೮೯ ೯೦ ೯೧ ೯೨-೯೩ ೯೪-೯೫ ೯೬ ೯೭ ೯೮||

ಹಿಂದೆ ಬಟ್ಟು ಶೈವಧರ್ಮಪಾಲಕನಾದ ರಾಜನಿದ್ದನು ಆತನು ಶಿವಧರ್ಮನು ಯಾಯಿಗಳಾದ ದ್ವಿಜರನ್ನು ಮತ್ತು ಭಸ್ಕೋದ್ಭೂಲನ, ಭಸ್ಕುತ್ರಿಪುಂದ್ರಧಾರಣೆ ಮುಂತಾದ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಂದಲಂಕೃತರಾದವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ||೯೯ ೧೦೦||

ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ ।	
ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ	॥೧೦೧॥
ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಾಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ ।	
ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪಾಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ	॥೧೦೨॥
ಶಿವಪ್ರಣಾಮಸಂಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ ।	
ಶಿವಸಂಸ್ಕರಣಾಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ	॥೧೦೩॥
ಶ್ರೀಮಹೇಶಕಥಾಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ ।	
ಶಿವಾಗ್ರೇ ನರ್ತನಾಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ	॥೧೦೪॥
ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಚನಾಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ ।	
ವಿಭೂತಿಸಂಗ್ರಹಾಸಕ್ತಾಃ ಪೂಜಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ	॥೧೦೫॥
ಸ ಭೂಪಃ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಶಿವಸ್ಥಾನಾನಿ ಕೋಟಿತಃ ।	
ಸ ಭೂಪಃ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಕೋಟಿತಃ	॥೧೦೬॥
ಸ ಭೂಪಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಕೋಟಿತಃ ।	
ಸ ಭೂಪೈರ್ಭೂಪಯಾಮಾಸ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಕೋಟಿತಃ	॥೧೦೭॥
ಸ ದೀಪ್ಯದೀಪಯಾಮಾಸ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಕೋಟಿತಃ ।	
ಅನ್ಯಂ ನಿವೇದಯಾಮಾಸ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಕೋಟಿತಃ	॥೧೦೮॥

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಧರಿಸಿದವರನ್ನೂ, ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ, ಪಂಚಾಕ್ಷರೀಜಪ, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪ ಶಿವಪೂಜೆ, ಶಿವಧ್ಯಾನ, ಶಿವಕಥಾಶ್ರವಣ, ಶಿವನ ಮುಂದೆ ನರ್ತನ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ತರುವಿಕೆ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದವರನ್ನು ಆ ರಾಜನು ಬಹುವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ॥೧೦೧-೧೦೨-೧೦೩-೧೦೪-೧೦೫॥

ಆ ರಾಜನು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಶಿವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ, ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಲ್ವಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಿ, ಭೂಪ ದೀಪ ನೈವೇದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಅನೇಕಬಾರಿ ಪೂಜಿಸಿ ನಮಿಸಿದನು ॥೧೦೬-೧೦೭-೧೦೮॥

ಏಕೈಕಸ್ತೀನ್ ಶಿವಸ್ಥಾನೇ ದೀಪಮಾತ್ರಕುಲಾಲಯಾಃ |
 ದೀಪಸ್ತಂಭಾಃ ಸುವರ್ಣಸ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ ||೨೦೮||

ಶಿವಸ್ಥಾನಾನ್ಯನಂತಾನಿ ಸೌವರ್ಣಾನಿ ಸ ಭೂಪತಿಃ |
 ಭೂಷಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ರತ್ನಪ್ರಾಸಾದಕೋಟಿಭಿಃ ||೨೦೯||

ಕೋಟಿತಃ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷವನಾನಿ ಸಃ |
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯೈಃ ಸ ಲಿಂಗಾನಿ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಕೋಟಿತಃ ||೨೧೦||

ತೇನ ರತ್ನಾನಿ ದತ್ತಾನಿ ಕೈವೇಭ್ಯಃ ಕೋಟಿಕೋ ಮುಗಾಃ |
 ತೇನ ಸಂತೋಷಿತಾತ್ಮವಾಃ ಕೋಟಿತಃ ಕಾಂಞನಾದಿಭಿಃ ||೨೧೧||

ಅಶ್ವಿವಾ ನಿರತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿತಃ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿನಾಃ |
 ಅಶ್ವಿವಾಃ ಪತಿತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿಕೋ ಯಮಮಂದಿರಾಃ ||೨೧೨||

ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಲಿಂಗದಾನಾನಿ ಸ ಚಕಾರ ಸಹಸ್ರತಃ |
 ಪ್ರತಿಯಾಮೇ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸ ಚಕಾರ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ||೨೧೩||

ಪ್ರತಿಶಿವದೇವಾಲಯದಲ್ಲೆಯೂ, ಸದಾ ಉರಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂತಹ ಸುವರ್ಣದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕಂಬಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ಪ್ರತಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನೂ, ರತ್ನಮಯವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಿಂದಲೂ ಸುವರ್ಣಭರಣಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕರಿಸಿದನು ||೨೦೮-೨೧೦||

ಹಾಗೆಯೇ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ನೆಡಿಸಿ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಗಳಿಂದಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು ಕುಶ್ವರಪೂಜಕರಿಗೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಸುವರ್ಣದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಅದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಸಿದನು ||೨೧೧-೨೧೩||

ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿಯಾದ ಆ ರಾಜನು ಅಶ್ವಿವರನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದನು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೈವೇಶ್ವರರನ್ನು ಯಮನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದಾನಮಾಡಿದನು ಪ್ರತಿಯಾಮಾಪೂ ತಪ್ಪದೆ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದನು ||೨೧೩-೨೧೪||

ಶ್ರೀಽವರಹಸ್ವೀ

ಚಕಾರ ಯಾಮಮಧ್ಯೇಪಿ ಸ ಭೂಪತ್ಯವಪೂಜನಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಶಿವಕಥಾಂ ಶುಕ್ರಾವ ಶಿವಚಿಂತಕಃ ॥೧೦೬॥

ಸರ್ವಪ್ರದೋಷಕಾಲೇಷು ಚಕಾರ ಸ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।
 ನಿತ್ಯಂ ನಕ್ರವ್ರತಂ ತೇನ ಕೃತಂ ವಿಧಿಪುರಸ್ಕರಂ ॥೧೦೭॥

ಸ ಶಂಕರಂ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಪ್ರದೋಷೇ ಸರ್ವಸಾಧನೈಃ ।
 ತತೋ ಭುಂಕ್ತೇಂದ್ರಹಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸ್ಮರನ್ನೇವ ಮನೋಹರಂ ॥೧೦೮॥

ವೃಥಾ ನನೀತಂ ಭೂಪೇನ ಪೂರ್ವಾರ್ಥಮಪಿ ಭೂಪತೇ ।
 ಸರ್ವದಾ ಸಂಸ್ಕರನ್ನೇವ ಸಂಸ್ಥಿತಸ್ತೃಪುರಾಂತಕಂ ॥೧೦೯॥

ಸ ಶಂಕರಪ್ರಸಾದೇನ ಕಾಮಗಂ ಯಾನಮಾವ ಚ ।
 ತೇನ ಯಾನೇನ ಸ ನೃಪೋ ನಿತ್ಯಂ ಕಾರೀಂ ಪ್ರಯಾತಿ ಚ ॥೧೧೦॥

ತತ್ರ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಸಮ್ಯಕ್ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ವಿಧಾನತಃ ।
 ಕೃತ್ವಾಂತರ್ಗೃಹಯಾತ್ರಾದಿ ಪುನರಾಯಾತಿ ಭೂಪತೇ ॥೧೧೧॥

ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಯಾಮಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂದರೆ ಹೋರಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ
 ಾಜೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಸರ್ವದಾ ಈಶ್ವರಕಥೆಯನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಾ,
 (ಶಿವಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರತಿ ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪದೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆ
 ಿತ್ತಿದ್ದನು ನಿತ್ಯವೂ ನಕ್ರವ್ರತವನ್ನು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು
 -೧೦೬॥

ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಸಕಲೋಪಚಾರಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಿ,
 ಮಾದಮೇಲೆ ಪರಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಊಟಮಾಡುವನು ಆ ರಾಜನು
 ಳವನ್ನೂ ವೃಥಾವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಶಿವನನ್ನೇ
 ಸುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ॥೧೦೭-೧೧೦॥

ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಯಜಮಾನನ ಮನಸ್ಸನ್ನರಿತು ಹಾಂ
 ಁವ ವಿಮಾನವೊಂದು ದೊರೆಯಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜನು ಪ್ರತಿ
 ಾಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರದರ್ಶನಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು
 ಁಗಿಬರುತ್ತಿದ್ದನು ॥೧೧೧-೧೧೨॥

ಸ ಕದಾಚಿದ್ರತ್ನಧಾರ್ತಃ ಸ್ವರ್ಣಧಾರ್ತೃತ್ವ ಭೂಪತಿಃ |
 ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ||೧೨೧||
 ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಕ್ಷೀರಾದ್ವೈರಮಿತ್ಯೈರ್ವೃತಃ |
 ಅಭಿಷಿಜ್ಯ ನವೈರ್ಬಿಲ್ವೈಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಕೋಟಿಕಃ ||೧೨೨||
 ಸೋಪಾನಾನಿ ಸರತ್ಸಾದ್ವೈಜ್ಞಾನಪಾಪಾಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಕಾರಯಾಮಾಸ ಭೂಪಾಲೋ ರತ್ನಕೋಶೇಶ್ವರಾದ್ವಯಃ ||೧೨೩||
 ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸಾಪ್ಯೇ ಮಂಡಪೇ ರತ್ನರಾಜಿಕಾಃ |
 ಪ್ರಾಸಾದಃ ಕಾರಿತಸ್ತೇನ ಸತ್ಯಲೋಕಾದಿಲೋಕಗಃ ||೧೨೪||
 ನಿರ್ವಾಣಮಂಡಪಸ್ತೇನ ರತ್ನೈರೇವ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಕಾರಿತೋ ಮಹೇಸಂರುದ್ಧಸ್ತಂಭೈಶ್ಚಾತ್ಮ್ಯುನ್ನತೈರ್ವೃತಃ ||೧೨೫||
 ಸ ಕದಾಚಿತ್ತ್ರಯೋದಶ್ಯಾಂ ಪ್ರದೋಷೇ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ |
 ಬಿಲ್ವಾದ್ಯೈಃ ಪೂಜಯನ್ನಕ್ತ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥಿತೈವತಿಂತಕಃ ||೧೨೬||

ಅವನು ರತ್ನದ ಮಹ್ತು ಸುವರ್ಣದ ಅಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕ್ಷೀರಾಭಿಷೇಕ,
 ಬಿಲ್ವಾರ್ಚನೆ ಇವುಗಳಿಂದಲೂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು
 ||೧೨೧-೧೨೬||

ರತ್ನಕೋಶೇಶ್ವರನೆಂಬ ಆ ರಾಜನು ಜ್ಞಾನವಾಹಿನಿಯೆಂಬ ಕೊಳಕ್ಕೆ
 ರತ್ನಮಯನಾದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನೂ, ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸವೆಂಬ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ
 ರತ್ನಮಯನಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದನು ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನು
 ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದಿತು ||೧೨೩-೧೨೫||

ಆ ರಾಜನು ನಿರ್ವಾಣಮಂಡಪವನ್ನು ಕೇವಲ ರತ್ನಮಯನಾದ
 ಕಂಬಗಳಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ರಾಜನು
 ತ್ರಯೋದಶಿಯ ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಬಿಲ್ವಾದಿ
 ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು ||೧೨೫-೧೨೬||

ತಪಾನೀಂ ತಸ್ಯ ರಿಪವೋ ರಂಧ್ರಾನ್ನೇಷಣತಪ್ತರಾಃ ।
 ನಗರಂ ತಸ್ಯ ಭೀಮಾಬ್ಜಂ ವೇಷ್ಯಯಾಮಾಸುರುದ್ಧತಾಃ ॥೧೨೭॥
 ರುರುಧುರ್ನಗರದ್ವಾರಂ ಮತ್ತಮಾತಂಗಳೋಟಿಯಃ ।
 ನಾನಾಶಸ್ತ್ರಸಮಾಕ್ರಾಂತಭಟೋಟಿಶಮುನ್ದಿತಾಃ ॥೧೨೮॥
 ಶೈಶ್ವಕ್ತಾನ್ಯಗ್ನಿಶಸ್ತ್ರಾಣಿ ಕೋಟಿಶೋ ನಗರಾಂತರೇ ।
 ಶೈರನ್ಯಾನ್ಯಪಿ ಶಸ್ತ್ರಾಣಿ ಶ್ಯಕ್ತಾನಿ ನಗರಾಂತರೇ ॥೧೨೯॥
 ತದಾಧಿಕಾರಿಪುರುಷಾ ಯುದ್ಧಶಾಸ್ತ್ರವಿತಾರದಾಃ ।
 ರಾಕ್ಷೇ ನಿನೇದಯಾಮಾಸುರ್ಮಹದ್ವೈರಿಕೃತಂ ಭಯಂ ॥೧೩೦॥
 ಶ್ರುತ್ವಾಪಿ ತದ್ವಚೋ ರಾಜಾ ಕುರ್ವನ್ ಶಂಕರಪೂಜನಂ ।
 ಉತ್ತರಂ ನ ದದೌ ತೇಭ್ಯೋ ಮೌನಮಾತ್ರಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ॥೧೩೧॥
 ವಿಧಾಯ ಪೂಜಾಂ ವಿಧಿವದ್ಯಥಾ ಪೂರ್ವಂ ಸ ಭೂಪತಿಃ ।
 ನಿನೇದ್ಯ ಪೂಜಾಮೀತಾಯ ನಿಯಮಯೌ ಶಿವಮಂದಿರಾತ್ ॥೧೩೨॥

ಆಗ ಅವನ ಶತ್ರುಗಳು ಸಮಯಕಾಯುಕ್ತಿದ್ದು ಅವನ ಭೀಮನಾಮಕವಾದ
 ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರು ಅನೇಕ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಮತ್ತಮಾತಂಗಳ
 ಗಳಿಂದಲೂ, ವೀರಸೈನಿಕರಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ
 ಬಂದರು ॥ ೧೨೭-೧೨೮॥

ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಗುಳುವ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಅನೇಕ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಆ ನಗರದ
 ಮೇಲೆ ಶತ್ರುಗಳು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಧ್ರಾಂತರಾದ
 ರಾಜಾಧಿಕಾರಿಗಳು ರಾಜನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜನಿಗೆ
 ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು ॥೧೨೯-೧೩೦॥

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ಮೌನದಿಂದ ಶಂಕರ
 ಪೂಜೆಯನ್ನೇ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ, ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಪೂಜೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು ॥೧೩೧-೧೩೨॥

ಸ ಸಂಸ್ಥಿತಾನಿ ಶಸ್ತ್ರಾಣಿ ನಗರೋಪರಿಜಾಲವತ್ |
 ಜ್ವಲಂಜ್ವಲಾಶಮಾಕರ್ಣಾನ್ಯಾಲೋಕ್ಯಾಭೂಚ್ಛ ವಿಸ್ಥಿತಃ ||೧೩೩||
 ತದಾ ಸ್ವಪಂ ಸಮಾಲೋಕ್ಯ ಕೂರಾ ನಗರಪಾಲಕಾಃ |
 ಪ್ರಣಮ್ಯ ವಕ್ತುಮುದ್ಯುಕ್ತಾಃ ಕ್ರೂರಾ ವೈರಿಕೃತೋದ್ಯಮಂ ||೧೩೪||

|| ನಗರಪಾಲಕಾ ಉಚುಃ ||

ಮದಧಾರಾಸಮಾಕ್ರಾಂತಮತ್ರಮಾಕಂಗಳೋಟಿಯಃ |
 ಪ್ರತಿದ್ವಾರಂ ಸಮಾಕ್ರತ್ಯ ತಿಷ್ಠಂತ್ಯಗಳೇತಾ ಸ್ವಪ ||೧೩೫||
 ಸಾರಂಗಾ ಇವ ತಿಷ್ಠಂತಿ ತುರಂಗಾರ್ತ ಪುರೋಗಣೇ |
 ದ್ರಷ್ಟುಂ ನ ತತ್ಕೃತೇ ರಾಜನ್ ತತ್ಪುರಂಗಾಂಗಸಂಗಮಃ ||೧೩೬||
 ನ್ಯೂಥಯಂತಿ ತುರಂಗಾಸ್ತೇ ತಚೀಪತಿತುರಂಗಮಂ |
 ತದ್ವ್ಯೂಥಿತೋ ಗತಃ ಪ್ರಾಯಃ ಸ್ವರ್ಗಮಿಂದ್ರತುರಂಗಮಃ ||೧೩೭||
 ಸೇನಾ ಪ್ರಿಪುರಸೇನೇವ ಪುರಮಾವೃತ್ಯ ತಿಷ್ಠತಿ |
 ಸ ಸೇನೇವ ಹಿ ಸಾ ಸೇನಾ ಸೇನಾಂ ನ ಪರಿವಿನ್ದತಿ ||೧೩೮||

ಆಗ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಿಣವೆಲ್ಲವೂ ಶತ್ರುಮಯವಾಗಿದ್ದಿತು ನಗರದ ಮೆಲುಗಡೆ ಚಪ್ಪರ
 ದಂತೆ ಬಲೆಯಂತೆ ಉರಿಯುವ ಆಸ್ತ್ರಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
 ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿರುವ ರಾಜನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ನಗರಪಾಲಕರು ಕೆಲವರು ಓಡಿ
 ಬಂದು ಶತ್ರುಗಳು ಮಾಡುವ ಕ್ರೂರಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದರು
 ||೧೩೩-೧೩೪||

“ ರಾಜನೇ, ಮದ್ದಾನೆಗಳ ಸಾಲು ಶತ್ರುಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನಮ್ಮ ನಗರದ್ವಾರಗಳ
 ಲೆಲ್ಲಾ ನಿಂತಿವೆ ಜಿಂಕೆಗಳಂತೆ ಕುದುರೆಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ನೆರೆದಿವೆ ಇಂತಹಶತ್ರು
 ಗುಂಪನ್ನೂ ವೇಗವಾದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿದೆ ||೧೩೫-೧೩೬||

ಆ ಗುಂಟೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕುದುರೆಗಳು ಒಂದೊಂದೂ ಇಂದ್ರನ ಉಚ್ಚೈಕ್ಯವ
 ಸ್ವನ್ನು ಮಂಕುಗೊಳಿಸುವಂತಿವೆ ಒಟ್ಟು ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವು ತ್ರಿಪುರಾಸುರರ ಸೈನ್ಯದಂತೆ
 ಆಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಬಂದು ನೆರೆದಿದೆ ಇಂತಹ ಅಗಾಧ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಎಂದೂ
 ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ ||೧೩೭-೧೩೮||

ನಗರದ್ವಾರಮಾರಭ್ಯ ಸಾ ಸೇನಾ ಶತಯೋಜನಂ ।

ತಿಷ್ಠತ್ಯತ್ಯಂತಸಂಮರ್ದರಥವಾಜಿಸಮಾಕುಲಾ ॥೧೩೯॥

ಚಿತ್ರರೂಪಧರಾ ಸೇನಾ ಚಿತ್ರಯುದ್ಧವಿಹಾರದಾ ।

ತಿರಸ್ಕರೋತಿ ಸಾ ಸೇನಾ ರಾಜಂಕ್ಷಿತ್ರರಥಾನಪಿ ॥೧೪೦॥

॥ ದಧೀಚಿರುವಾಚ ॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಧೀರೋ ದಾಂತಃ ಸ ಭೂಪತಿಃ ।

ಚಾರಲಕ್ಷಣಸಂಪನ್ನಾನ್ ದೂತಾನಾಹ ವಿಚಕ್ಷಣಃ ॥೧೪೧॥

॥ ರತ್ನಕೋಶೇಶ್ವರ ಉವಾಚ ॥

ಚರಂತು ಚತುರಾಶ್ವಾರಾ ವೈರಿಸೇನಾಂತರೇ ದ್ವೃತಂ ।

ವಿಜಾಯ್ ವೈರಿಚಿಹ್ನಾನಿ ಸಮಾಯಾಂತು ಸಹಸ್ರಕಃ ॥೧೪೨॥

ಕಂ ತೇ ವಿಭೂತಿಭೂಷಾಂಗಾಃ ಕಂ ತೇ ಶಂಕರಪೂಜಕಾಃ ।

ಕಂ ತೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷನಲಯಾಃ ಕಂ ತೇ ಶಿವಪರಾಯಣಾಃ ॥೧೪೩॥

ಇದಂ ವಿಜಾಯ್ ಸಕಲಂ ಸಮಾಯಾಂತ್ಯದ್ವೈ ಸತ್ಪರಂ ।

ಸಾವಧಾನೇನ ಚಿಹ್ನಾನಿ ತೇಷಾಂ ಪಶ್ಯಂತು ಸಾದರಂ ॥೧೪೪॥

ರಥ, ತುರಗ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೈನ್ಯವು ನೂರು ಯೋಜನ ಪದ್ಧಂತ ವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ನಿಂತಿದೆ ನಾನಾ ಅಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೈನ್ಯವು ವಿಚಿತ್ರ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾ, ಚಿತ್ರರಥಾದ ಶೂರ ಸೇನಾಪತಿಗಳನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸು ತ್ತಿದೆ” ॥೧೩೯-೧೪೦॥

ಸೇವಕರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಧೀರನೂ, ಉದಾರನೂ ಆದ ರತ್ನಕೋಶೇಶ್ವರನು, ನಿಪುಣರಾದ ತನ್ನ ಗುರುಗಳಾದರನ್ನು ಕರೆದು ಹೀಗೆಂದನು “ಎಲೈ ಚಾರರೇ, ನೀವು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅವರು ಯಾವ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಹೇಳಿ ॥೧೪೧-೧೪೨॥

ಅವರು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಅವಯವಗಳಿಗೆ ಇಟ್ಟಿರುವರೇ? ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರೇ? ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಬಳೆಯನ್ನು ಕೈಗೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನ

ಶೈವಧರ್ಮರಶಾಸ್ತ್ರೇ ಚೇದ್ವೈರಿಗೋಪ್ಯತಿಯತ್ನತಃ |
 ಪೂಜ್ಯಾ ಏವ ಮಮಾತ್ಮಂತಂ ನಾನ್ಯಥಾ ಮಮ ಧಾಪಣಂ ||೧೪೫||
 ಅಶೈವಾಸ್ತ್ರೇ ಯದಿ ತದಾ ಶಾನಶೈವಾನ್ ಬಹೂನಪಿ |
 ಹನಿಷ್ಯಾಮ್ಯೇಕ ಏವಾಹಮೇಕೇನೈವಾಸಿನಾಧುನಾ ||೧೪೬||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಅಶೈವಾಸ್ತಂತಿ ಯಾವಂತಸ್ತ್ರೇ ಮೇ ಸಹಜಶತ್ರುವಃ |
 ಶೈವಾ ವಸಂತಿ ಯಾವಂತಸ್ತ್ರೇ ಮೇ ಸಹಜಬಾಂಧವಾಃ ||೧೪೭||
 ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ಯಯುಶ್ವಾರಾಸ್ತಹಸ್ರತಃ |
 ನೃಪೋಽನ್ಯಾನ್ತ್ರೇಷಯಾವಾಸ ಪುರರಕ್ಷಾರ್ಥಮಾದರಾತ್ ||೧೪೮||
 ತತಃ ಪುನಸ್ಸಭಾಸಾಲಃ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಶಿವಮಂದಿರಂ |
 ಪುಷ್ಪಾದ್ಯೈಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ತ್ರಿಪುರಾರಿಮುಖಾದರಧೀಃ ||೧೪೯||
 ಕರ್ಪೂರರಾಶಿಂ ದೀಪಾದ್ಯೈಸ್ಸರಾಜಾ ಶಿವಮಂದಿರಂ |
 ದೀಪಯಾಮಾಸ ಧೂಪೈಶ್ಚ ಧೂಪಯಾಮಾಸ ಗುಗ್ಗುಲೈಃ ||೧೫೦||

ಸುವರೇ? ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿ ||೧೪೬-೧೪೮||

ಆವರೇನಾದರೂ ಶೈವಧರ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಶತ್ರುಗಳಾದರೂ ನನಗೆ ಪೂಜ್ಯರೆನಿಸುವರು ಶಿವಧರ್ಮ ಪರಿಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹವರನ್ನು ನಾನು ಈಗಲೇ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುವೆನು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ ||೧೪೫-೧೪೬||

ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಶೈವರೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ನಿಜವಾದ ಶತ್ರುಗಳು, ಯಾರು ಶಿವಧರ್ಮವಲಂಬಿಗಳೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಮಿತ್ರರು ಎಂದು ರಾಜರು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಗೂಢಚಾರರು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ರಾಜಾಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸತೊಡಗಿದರು ರಾಜನು ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ನಗರರಕ್ಷಕರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು ||೧೪೭-೧೪೮||

ಒಡನೆಯೇ ರಾಜನು ಮತ್ತೆ ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಪೂಜ್ಯ, ತ್ರಿಪುರಾರಿಯಾದ

ತತಸ್ತ ಶಿವನೈವೇದ್ಯಂ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಭೂಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಂ |
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ಶಂಕರದ್ವಾರಿ ಸಂವಿಷ್ಣುತ್ವಂಕರಂ ಸ್ಮರನ್ ||೧೫೧||
 ತತಸ್ಸಮಾಗತಾಶ್ಚ ರಾಸ್ತದಾನೀಮೇವ ಸತ್ವರಂ |
 ವಿಚಾರ್ಯ ವೈರಿಹಿಹ್ನಾ ನಿ ಸರ್ವಾಣ್ಯಪಿ ಯಥಾಯಥಂ ||೧೫೨||

|| ಚಾರಾ ಉಚುಃ ||

ತತಸ್ತಂ ರತ್ನ ಕೋಶೇತಂ ಶಿವಸಂವಿಷ್ಣುಚೇತಸಂ |
 ಪ್ರಣಮ್ಯೋಚುಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಾ ಭಟಾಃ ||೧೫೩||
 ಅಶ್ವಮಾ ಏವ ತೇ ರಾಜನ್ ಶೈವಚಿಹ್ನವಿವರ್ಜಿತಾಃ |
 ಏಕೋಪಿ ಸಾಸ್ತಿ ತಶ್ಚೈನ್ಯೇ ಶೈವಚಿಹ್ನಾಂಕತತ್ಕುಚಿಃ ||೧೫೪||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸ ಧೀಮನಗರಾಧಿಪಃ |
 ದದೌ ವಸ್ತ್ರಾಣಿ ಚಾರೇಭ್ಯೋ ವಿಚಿತ್ರಾಣ್ಯಾತಿಹೃತ್ಪಥೀಃ ||೧೫೫||

ಪರಶಿವನನ್ನು ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಧೂಪದೀಪಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕ್ರೀಡಾರನೀರಾಜ
 ಸಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಚಿಸತೊಡಗಿದನು ||೧೪೯-೧೫೦||

ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಆ
 ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು ಆಗ ರಾಜಪ್ರೇಷಿತರಾಗಿದ್ದ
 ದೂತರು ವೈರಿ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ರಾಜನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತರು
 ||೧೫೧-೧೫೨||

ಸದಾಶಿವನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಸೇವಕರು
 ಅಂಜಲಿಬದ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತು “ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅಶ್ವಿವರೇ, ಯಾರೂ
 ಶಿವಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸದವರಿಲ್ಲ ಶೈವಚಿಹ್ನಾಂಕಿತನಾದ ಒಬ್ಬನನ್ನೂ ಆ ದೊಡ್ಡ
 ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ” ||೧೫೩ ೧೫೪||

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ರಾಜನು ತನ್ನ ಜಾರಂಗಿಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರ
 ಶರವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದನು ಇತ್ತ

ತದಾ ಗರುಡಶಸ್ತ್ರಾಣಿ ಸಂಖ್ಯಾಹೀನಾನಿ ಭೂಪತಿಃ |
 ದದರ್ಶ ವಹ್ನಿ ಕಲ್ಪಾನಿ ವೈರಿಸಂಪ್ರೇಕ್ಷಿತಾನಿ ಸಃ ||೧೫೬||
 ತತೋ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರಾಣಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಾಣಿ ಚ ಕೋಟಿತಃ |
 ತದಾನ್ಯಾನ್ಯೈಃ ಕಸ್ತ್ರಾಣಿ ಶಾಕ್ರಪ್ರಾಣಿ(?)ದದರ್ಶ ಸಃ ||೧೫೭||
 ತಸ್ತ್ರಾಣಿ ತಾನಿ ದೃಷ್ಟ್ವೈವ ಸರ್ವೇ ನಗರವಾಸಿನಃ |
 ಆಜಾಲವೃದ್ಧಂ ಸಂಜ್ಞುಬ್ಧಾನ್ ಕ್ಷಣಮಾಶ್ರಂ ಭಯಾಕುಲಾಃ ||೧೫೮||
 ಕಲ್ಪಾವಸಾನಃ ಕಿಮಯಂ ಯದ್ವಾ ಸರ್ವಕ್ಷಯೋಽಭುನಾ |
 ಕಿಮೇತನ್ನೈವ ಜಾನೀಮ ಇತಿ ತೇ ಚೈಕ್ರುಕುರ್ಜನಾಃ ||೧೫೯||
 ತತಃ ಪರಂ ಸ ಭೂಪಾಲೋ ಮಂದಹಾಸಪುರಸ್ಕರಃ |
 ರೌದ್ರಮಶ್ರಂ ಲೀಲಯೈವ ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸ ಭೂಪತಿಃ ||೧೬೦||
 ತದಸ್ತ್ರಮರಿತಸ್ತ್ರಾಣಿ ಭಸ್ಮೀಕೃತ್ಕಾರಿಮಂಡಲಂ |
 ಭಸ್ಮೀಕೃತ್ಯ ಕ್ಷಣಾರ್ಧೇನ ಪುನಸ್ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಭೂಪತಿಂ ||೧೬೧||
 ತತಸ್ತದಶ್ರಂ ಸಂಹೃತ್ಯ ಸ ಭೂಪಾಲಃ ಪುನಃ ಶಿವಂ |
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ನಿವಿಧೈಃ ಪುಷ್ಪೈಶ್ಚಕಾರ ತಯನಂ ಮುದಾ ||೧೬೨||

ವೈರಿಗಳು ಅಸಂಖ್ಯತವಾದ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಂಕಿಯುಗುಳುವಂತೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು ||೧೫೫-೧೫೬||

ಹಾಗೆಯೇ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಊರಿನ ಬಾಲವೃದ್ಧರಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೆದರಿಹೋದರು ||೧೫೭-೧೫೮||

ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಏನು ಈಗಲೇ ಸರ್ವಪ್ರಳಯವಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಕಳವಳ ಪಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಅದರೂ ರಾಜನು ಮಾತ್ರ ಭಯಪಡದೇ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದಲೇ ಒಂದು ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಶತ್ರುಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು ||೧೫೯-೧೬೦||

ಆ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರವು ಶತ್ರುಮಂಡಲವನ್ನೂ, ಅವರ ಬಾಣಪರಂಪರೆಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ರಾಜನನ್ನೇ ಬಂದು ಆಶ್ರಯಿಸಿತು ರಾಜನು

ತತಃ ಪ್ರಾತಸ್ಸಮುತ್ಥಾಯ ಸ ಭೂಸಾಲಶ್ಚಿವಾರ್ಚಕಃ |
 ಶಿವಂ ಸಂಪೂಜ್ಯ ವಿಧಿವನ್ಮಗರಾನ್ನಿರ್ಯಯೌ ಬಹಿಃ ||೧೬೩||

ಸ ದದರ್ಕ ಚತುರ್ದಿಕ್ಷು ಪರಿತಕ್ತಯೋಜನಂ |
 ಸಾಸ್ಥಿ ಸಂದಗ್ಧ ಸರ್ವಾಂಗವೈರಿಭಸ್ತಚಯಾನ್ಮೃತಃ ||೧೬೪||

ತತಸ್ಸ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರೋತ್ಥ ಜಲೇನಾಸ್ನಾವ್ಯ ಭೂತಲಂ |
 ದೂರೀಚಕಾರ ತದ್ಭಸ್ತ ವೈರಿದಾಹಸಮುದ್ಯವಂ ||೧೬೫||

ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿರಭೂದ್ಧಿವ್ಯಾ ತದಾ ಸುರವಿನಿರ್ಮಿತಾ |
 ದೇವದುಂದುಭಯೋ ನೇದುರ್ನಸ್ಯತುಕ್ತಾಪ್ಸರೋಗಣಾಃ ||೧೬೬||

ತತಸ್ಸಂಕುಪ್ತಹೃದಯಃ ಸ ಭೂತಃ ಪುಷ್ಪಸಂಕುಲಂ |
 ವಿವೇಕ ಭೀಮನಗರಂ ಪುಷ್ಪಮಿಂದುರಿವ ದ್ರುತಂ ||೧೬೭||

ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮೀದೃಶಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ತೇನ ಶಂಕರಪೂಜಯಾ |
 ಶಿವಾರಾಧನಸಕ್ತಾನಾಮಕಲ್ಪಂ ನಾಶ್ಚ್ಯತೋ ನೃಪ ||೧೬೮||

ಸಂಕುಪ್ತನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ವಿವಿಧವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡಿ ನಿರ್ದ್ರಿಸಿದನು
 ||೧೬೩-೧೬೮||

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡಿ, ನಗರದಿಂದ ಹೊರಗೆ
 ಬಂದು ಸಾಲ್ವಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿದಾಗ, ನೂರುಯೋಜನೆ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಶತ್ರು
 ಕಳೇಬರವು, ಮೂರೈಸಹ ಭಸ್ತೃವಾಗಿ ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತು ||೧೬೬ ೧೬೪||

ಒಡನೆಯೇ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ, ಜಲರಾಶಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆಮಾಡಿ
 ಆ ಬೂದಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊಳೆಸಿಬಿಟ್ಟನು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ದೇವತೆಗಳು
 ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ, ದುಂದುಭಿಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಿ ಸಂಹೋಷದಿಂದ ನರ್ತನ
 ಮಾಡಿದರು ||೧೬೫ ೧೬೬||

ಇದರಿಂದ ಮತ್ತೂ ಸಂಕುಪ್ತನಾದ ಆ ರಾಜನು ಚಂದ್ರನು ಪುಷ್ಪನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು
 ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಪುಷ್ಪಭರಿತವಾದ ಭೀಮನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದನು ಅಂತೂ
 ಆ ರತ್ನ ಕೋಶೇಶ್ವರನು ಶಂಕರಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಇಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು

ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದಾಶಾರಂ ಹರಮೇವ ಹಿ ಸಾದರಂ ।

ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗಾವಿಚ್ಛಂತಃ ಪೂಜಯಂತಿ ಸ್ತುವಂತಿ ಚ ||೧೬೯||

ಯಸ್ಯಾಜನ್ಮಮಹದ್ವ್ಯಾಗ್ಯಂ ಬಲೇ ಜಾತುಲಮೀಪ್ಸಿತಂ ।

ಮೋಕ್ಷಶ್ಚಾಪೇಕ್ಷಿತಸ್ಯಾಂತೇ ತೇನ ಕಾರ್ಯಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ||೧೭೦||

ಸ ದುರ್ಭಗ ಇತಿ ಜ್ಞೇಯೋ ಯೋ ನಾರ್ಚಯತಿ ತಂಕರಂ ।

ಸ ಪಾತಕೀತಿ ವಿಜ್ಞೇಯೋ ನಾರಕೀತ್ಯಪಿ ಭೂಪತೇ ||೧೭೧||

ಮಹೇಶಾರಾಧನೇ ಪ್ರೀತಿರ್ಧನ್ಯಾನಾಮೇವ ಜಾಯತೇ ।

ನಾನ್ಯೇಷಾಮನ್ಯಜಿತ್ತಾನಾಮಧನ್ಯಾನಾಂ ದುರಾತ್ಮನಾಂ ||೧೭೨||

|| ಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಭಸ್ಮಭೂಷಿತಸರ್ವಾಂಗಾ ನಿಶ್ಚಿಂಗಾ ಏವ ಕೇವಲಂ ।

ಭಜಂತಿ ಗಿರಿಜಾಧಾಂಗದಗ್ಧಾನಂಗಮುಷಂಗಮಂ ||೧೭೩||

ವೈರಿಸಮೂಹವನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಗೆದ್ದನು ಅದ್ದರಿಂದ ಶಿವಪೂಜಾರ್ಥದಿಂಚಾಗಿ
ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದೂ ಕಾಣಲಾರದು ||೧೭೩ ೧೭೪||

ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಸುಖವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನು ಶಂಕರನೊಬ್ಬನೇ
ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬಯಸುವವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಪ್ಪದೆ ಶಿವಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವರು
ಯಾವನು ಮಹೈಶ್ವರ್ಯ, ಅತಿಯಾದ ಶೌರ್ಯ, ಪುನರ್ಜನ್ಮರಹಿತವಾದ ಮೋಕ್ಷ ಇವು
ಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವನೋ, ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು
||೧೭೪-೧೭೦||

ಯಾರಿಗೆ ಈಶ್ವರಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಪಾಪಿ ಮತ್ತು
ನರಕಭಾಗಿ ಧನ್ಯರಾದವರಿಗೆ ಮಹೇಶ್ವರಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಯಿಸುವುದು
ಅಧರ್ಮಪ್ರಕಾರವೂ, ದುರಾತ್ಮರಾಗೂ, ಶಿವಾರ್ಚನಾಸಕ್ತಿಯು ಎಂದಿಗೂ ಜನಿಸಲಾರದು
||೧೭೧ ೧೭೨||

ಯಾರು ಶಿವಾರ್ಚನೆಗಾಗಿ ಭಸ್ಮಭೂಷಿತದೇಹವುಳ್ಳವರಾಗುವರೋ ಅವರು
ಸಂಗವರ್ಣಿತರು ಮತ್ತು ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯೂ, ಮನ್ಮಥನಾಶಕನೂ ಅದೆ ಪರಶಿವನ

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸ ಭೂಪಾಲೋ ಮುನೀಶ್ವರಂ ।
 ತದ್ಗುಣೇನಾಸಂಖ್ಯಾಂ ಮೇ ವದ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ನಿಶೇಷತಃ ॥೧೭೪॥
 ರೌದ್ರಮುಕ್ತಂ ಕುತಃ ಪ್ರಾಪ ಸ ಭೂಪಾಲೋ ಮುನೀಶ್ವರ ।
 ಇದಂ ಸರ್ವಮಶೇಷೇಣ ವದೇತ್ಕಾಹ ಸ ಶೋಭನೇ ॥೧೭೫॥

॥ ದಧೀಚಿರುವಾಚ ॥

ಅಶ್ವಾಹೀನೇನಾಮಭವಚ್ಯತಲಕ್ಷಭಟಾ ನೃಪ ।
 ಗಜಾಸ್ತಾವಂತ ಏವಾಸಂಸ್ತುರಂಗಾತ್ ಬಲೋನ್ನತಾಃ ॥೧೭೬॥
 ಉಷ್ಣಾಸ್ತದ್ವಿಗುಣಂ ರಾಜನ್ ಬಲೀವರ್ಧಾತ್ ತುಂದಿಲಾಃ ।
 ತತೋ ದತಗುಣಂ ರಾಜನ್ ವಾಮೀನಾಂ ಚಾಭವದ್ಭ್ರೂವಂ ॥೧೭೭॥
 ಏತಾವತ್ಸೈನ್ಯಮೇತೇನ ಭೂಪೇನೈಕಾಕಿನಾ ನೃಪ ।
 ದಗ್ಧಮೇತೇನ ಕಸ್ತ್ರೇಣ ರೌದ್ರೇಣಾಮಿತತೇಜಸಾ ॥೧೭೮॥

ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸುವರು, ಎಂದು ದಧೀಚಿ ಮಹರ್ಷಿಯು ಹೇಳಲು, ಆ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಆ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹತವಾದ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ॥೧೭೬ ೧೭೮॥

ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯವು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಬಂದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಯೊಂದ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಎಲೈ ದೇವಿಯೇ, ಆಗ ದಧೀಚಿ ಮಹರ್ಷಿಯು ಆ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋದಲು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು “ ಆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ನೂರುಲಕ್ಷ ಸೈನಿಕರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನೇಕ ಅಶ್ವಾಹೀನೇಸಂಖ್ಯೆ ಭಟರಿದ್ದರು ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಅಶ್ವೇ ಆನೆಗಳೂ, ಅಶ್ವೇ ಕುದುರೆಗಳೂ ಸೇರಿದ್ದವು ॥೧೭೫-೧೭೬॥

ಆದರೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಒಂಟಿಗಳೂ, ಹತ್ತರಷ್ಟು ಎತ್ತುಗಳೂ, ಹತ್ತರಷ್ಟು ರಥಗಳೂ ಕೂಡಿ ಸೈನ್ಯವು ಅಗಾಧವಾಗಿದ್ದಿತು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ, ಈ ರಾಜನು ಒಂದೇ ಒಂದು ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು ॥೧೭೭ ೧೭೮॥

ಪುರಾ ಸ ಭೂಪತಿಃ ಸ್ವಚ್ಛಂ ರತ್ನಮುಂಡಪಮುತ್ರಮಂ ।
ಕಾರಯಾಮಾಸ ಭೂಪಾಲೋ ದೇವದೇವಾಯ ಶಂಭವೇ ॥೧೬೯॥

ತತ್ರ ಸಂಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ ಶಿವಲಿಂಗಮನುತ್ರಮಂ ।
ತತಃ ಪ್ರಾದುರಭೂಚ್ಛಂಭುಃ ಪೂಜಿತಸ್ತೇನ ಭೂಪತೇ ॥೧೭೦॥

ತತಸ್ತು ಜ್ಞಾವ ಭೂಪಾಲೋ ಮಹಾದೇವಂ ಸುರೋತ್ತಮಂ ।
ಸ್ತುತಃ ಪ್ರಕನ್ಯೋ ಗೌರೀಶಸ್ತಸ್ಮೈ ತಸ್ತ್ರಂ ದದೌ ಪರಂ ॥೧೭೧॥

ತದೈವ ಶಂಕರಃ ಪ್ರಾಹ ಕವಚಂ ಚ ನೃಪೋತ್ತಮ ।
ಸ ತೇನ ಕವಚೇನಾಪಿ ಸ ವೈತೋಭೂನ್ನರಾಧಿಪಃ ॥೧೭೨॥

॥ ಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ ಭೂಪಾಲೋಽಪಿ ವಿಸ್ತೃತಃ ।
ಕವಚಂ ದೇವದೇವಸ್ಯ ವದೇತ್ಕಾಹ ಮುನಿಂ ಶಿವೇ ॥೧೭೩॥

ದಧೀಚಿಸ್ತದ್ವಚಃ ಕೃತ್ವಾ ತದಾ ಸಂಕುಪ್ತಮಾನಸಃ ।
ಮದೀಯಂ ಕವಚಂ ವಕ್ತ್ರಂ ಸದ್ಯ ವಿವ ಸಮಾರಭೇ ॥೧೭೪॥

ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಅದೇ ರಾಜನು ದೇವದೇವನಾದ ಈಶ್ವರನಿಗಾಗಿ ಒಂದು ರತ್ನಮಂಟಪವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿಸಿದನು ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದಾಗ ಆ ಪೂಜೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಂಕರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು ॥೧೬೯ ೧೭೦॥

ಆನಂತರ ರಾಜನು ಸಂಕುಪ್ತನಾಗಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಶಂಕರನು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರವೊಂದನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ದಿವ್ಯಕವಚವೊಂದನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಶಿವ ಕವಚದಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿತನಾದನು ॥೧೭೧-೧೭೨॥

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರಾಜನು ಶಂಕರನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಕವಚವನ್ನು ತನಗೂ ಉಪದೇಶಿಸದೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆಗ ದಧೀಚಿಯು ಸಂಕುಪ್ತನಾಗಿ ಈರಿತಿ ನಾನುಸುರಿದ ಶಿವಕವಚಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದನು ॥೧೭೩ ೧೭೪॥

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚೆ ||

ಕವಚಂ ದೇವದೇವಸ್ಯ ವಜ್ರೇ ಶೃಣು ನರಾಧಿಪ |
ಯೇನಾವ್ಯತೋ ಮಹಾದುಃಖೈರ್ಮುಕ್ತೋ ಮುಕ್ತಂ ಚ ವಿಂದತಿ ||೧೮೩||
ಭೇಯಃ ಶ್ರೀಮನ್ನಹಾದೇವಃ ಸಾಂಬಃ ಸಂಸಾರಮೋಚಕಃ |
ಪವಿತ್ರಹೃದಯೈಃ ಶುದ್ಧೈಃ ಭಕ್ತೈರುದ್ರಾಕ್ಷಧೂಷಣೈಃ ||೧೮೪||
ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶಮುಮಾಸಹಾಯಮನಘಂ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕಂ ಚಿದ್ಭೂತಂ
ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಮನಂತಮಕ್ಷರಮಜಂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತಮೇಕಂ ಪ್ರಭುಂ |
ಹಿಂಕಾರಾತ್ಮಕಮಕ್ಷರಂ ಪರತರಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಭಿರ್ಭಾವಿತಂ
ಸಾನಂದಂ ಹೃದಿ ಥಾವಯೇದ್ಭವಭಯಧ್ವಾಂತೇಂದುಮಾನಂದದಂ ||೧೮೫||
ಏವಂ ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಲಕ್ಷಣಂ |
ಕವಚೇನಾವ್ಯತೋ ಭೂತ್ವಾ ಮೃತ್ಯುಪಾರ್ಶ್ವೈಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ||೧೮೬||

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಲಿರುವ ಶಿವಕವಚವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯುಂ
ಕೇಳು ಇದರ ಶ್ರವಣದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ದುಃಖಮುಕ್ತನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನ
ಪಡೆಯುವನು ಮಹಾದೇವನು ಎಂದೂ ಪೂಜ್ಯನು ಅವನಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಸಂಸಾರ
ದುಃಖಗಳೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಶುದ್ಧಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಭಕ್ತ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಸದಾ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ||೧೮೩||

ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯೂ, ವಿಶ್ವರೂಪಿಯೂ, ಜ್ಞಾನರೂಪಿಯೂ ಪ್ರಜ್ಞಾನಘನನ
ಆದ ಪರಶಿವನುಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದಮಯನಾಗಿರುವನು ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ಸುಖದುಃ
ಖಗಳೂ ಸಂಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಪ್ರಣವರೂಪಿಯೂ, ನಾಶರಹಿತನೂ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಕ
ದೇವತಾನಂದಿತನೂ, ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಬೆಂದ್ರನಂತಿರುವನೂ ಆದ ಪರಶಿ
ವನನ್ನು ಮೋಕ್ಷರೂಪವಾದ ಅನಂದಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಸದಾ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು
||೧೮೪||

ಹೀಗೆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಿಯಾದ ಪರಶಿವ
ಕವಚಪಠನಿಂದ ಮಾನವನು ಮೃತ್ಯುಪಾಶವನ್ನೂ ಗೆಲ್ಲುವನು ||೧೮೫||

ಯದ್ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಂ ಮಮ ಸಂವಿವಾಭಂ
ತದ್ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರೇ ಭಗವಾನುಮೇತಃ |
ಪಾಯಾತ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಮಸಂತಲಕ್ಷಣಂ
ನಿನಾರ್ಯ ಸರ್ವಾಘೋಷಲಂ ನಿರಂತರಂ

||೧೮೯||

ತತ್ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮನ್ಯಾನ್ನಿ ಗಮಾಂತಚಾರೀ
ರುದ್ರಪ್ರಚಾಂ ಪಾತು ಪಿಪಾಸತಂಸಃ |
ಶಿರೋಖಿಲಂ ಪಾತು ಮಮೇಂದುಚೂಡೋ
ಭಾಲಂ ಮಮಾವ್ಯಾಜ್ಜಲನೋರುಥಾಲಃ

||೧೯೦||

ವಾಮಂ ಕಪೋಲಂ ಮಮ ಪಾತು ಕಂಠಃ
ಕಪೋಲಮಿಶೋವತು ದಕ್ಷಿಣಂ ಮೇ |
ಪಾಯಾದ್ಗಿರೀಶೋವತು ವಾಮನೇತ್ರಂ
ತ್ರಿಲೋಚನೋ ದಕ್ಷಿಣಮಕ್ಷಿ ಪಾಯಾತ್

||೧೯೧||

ಭ್ರೂಯುಗ್ಮಮನ್ಯಾದ್ವೃಷಭಧೃಜೋ ಮೇ
ಭ್ರೂಮುಘ್ರಮನ್ಯಾನ್ಮುಖನಾತದಕ್ಷಃ |
ನಾಸಾಪುಟಂ ಪಾತು ಮಮಾಂತಕಾಂತಕೋ |
ನಾಸಾಂತರಂ ಪಾತು ಪಿಪಾಸಪಾಣಿಃ

||೧೯೨||

“ಸಕಲ ಜ್ಞಾನಕಲ್ಪ ಅಶ್ರಯನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಮಯನಾದ ಶಂಕರನು ಉಮಾ ಸಹಿತನಾಗಿ ನನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ನನ್ನ ಸಕಲಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಗೊಳಿಸಿ, ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿ ||೧೮೯||

ವೇದಾಂತಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಮಾನನಾದ ಶಂಕರನು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಅಕ್ಷಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿ ರುದ್ರರೂಪಿಯಾದ ಮತ್ತು ಜಟಾಧಾರಿಯಾದ ಶಂಕರನು ನನ್ನ ಶಿಖೆಯನ್ನೂ, ಚಂದ್ರಕೇಖರನೆನಿಸಿದ ಮಹಾದೇವನು ನನ್ನ ಶಿರೋಧಾಗವನ್ನೂ, ಅಗ್ನಿನೇತ್ರನು ನನ್ನ ಹಣೆಯನ್ನೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲಿ ||೧೯೦||

ಕಂಠವು ನನ್ನ ಎಡಕಪೋಲವನ್ನೂ, ಈಶ್ವರನು ಬಲಕೆನ್ನೆಯನ್ನೂ ಗಂಧನು ನನ್ನ ಎಡಗಣ್ಣನ್ನೂ, ತ್ರಿಲೋಚನನು ಬಲಗಣ್ಣನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಲಿ ||೧೯೧||
ವೃಷಭಧೃಜನು ನನ್ನ ಎರಡು ಹುಬ್ಬುಗಳನ್ನೂ, ದಕ್ಷಯಜ್ಞವಿನಾಶಕನು

ಮುಖಂ ಮಮಾನ್ಯಾ ದ್ರುತಿಪಂಚವಕ್ತ್ರಃ
ಪಾಯಾನ್ಮಹೋಷ್ಠಃ ಕುಟಿಕ್ವತ್ತಿವಾಸಾಃ ।
ದಂತಾನ್ಮಮಾನ್ಯಾತ್ಪ್ರಭುರಿಂದುದಂತೋ
ಜಿಹ್ವಾಂ ಮಮಾನ್ಯಾನ್ನಿಗಮಾಂತಜಿಹ್ವಃ ॥೧೯೩॥

ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠೋವತು ಕಂಠದೇಶಂ
ಪಾಯಾನ್ಮಹೋಶ್ಠೋ ಮಮ ಕಂಠಸಾರ್ವಭೌಮಃ ।
ಸ್ಯಂಧೌ ಮಮಾನ್ಯಾನ್ಮದನಾಂತಕಾರೀ
ವಕ್ಷಃಸ್ಥಲಂ ಪಾತು ಮಮಾಂಬಿಕೇಶಃ ॥೧೯೪॥

ವಿಶ್ವಂಭರೋವ್ಯಾಧುದರಂ ಮಮೇದಂ
ಸರ್ವೇಶ್ವರೋ ರಕ್ಷತು ರೋಮಕೂಪಾನ್ ॥
ಅಂತ್ರಾಣಿ ಪಾಯಾದುರುತಕ್ರರವ್ಯಾಕ್
ಅಸ್ಥೀನಿ ವಿಶ್ವಸ್ಥಿತಿನಾಶಹೇತುಃ ॥೧೯೫॥

ಭ್ರೂಮಧ್ಯವನ್ನೂ, ಯಮನಿಗೆ ಯಮನಾಗಿರುವವನು ನನ್ನ ಮೂಗಿನ ಪ್ರದೇಶ
ವನ್ನೂ, ಏನಾಕಸಾಣೆಯು ನಾಸಾಂತರವನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಲಿ ॥೧೯೩॥

ಪಂಚಮುಖಿಯಾದ ಶಂಕರನು ನನ್ನ ಮುಖಭಾಗವನ್ನೂ, ಚರ್ಮಾಂಜೀ
ಧಾರಿಯು ನನ್ನ ಕುಟಿಗಳನ್ನೂ, ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕುಭ್ರವಾದ ದಂತವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು
ನನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ವೇದಾಂತವೇ ನಾಲಿಗೆಯಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಪರಶಿವನು ನನ್ನ
ನಾಲಿಗೆಯನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಲಿ ॥೧೯೪॥

ನೀಲಕಂಠನು ನನ್ನ ಕಂಠಪ್ರದೇಶವನ್ನೂ, ಮಹೇಶ್ವರನು ಕತ್ತಿನ ಪಾರ್ಶ್ವ
ಗಳನ್ನೂ, ಮದನನಾಶಕನು ನನ್ನ ಎರಡು ಹೆಗಲುಗಳನ್ನೂ, ಪಾರ್ವತೀಶತಿಯು
ನನ್ನ ಎದೆಯಭಾಗವನ್ನೂ ಸಲಹಲಿ ॥೧೯೪॥

ವಿಶ್ವಂಭರನು ನನ್ನ ಉದರಭಾಗವನ್ನೂ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನನ್ನ ರೋಮ
ಕೂಪಗಳನ್ನೂ, ಸಕಲ ಶಕ್ತಿಪಂಪನ್ನನು ನನ್ನ ಕರುಳನ್ನೂ, ಜಗತ್ತಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು
ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ ದೇವದೇವನು ನನ್ನ ಮೂಳೆಗಳನ್ನೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲಿ ॥೧೯೫॥

ತ್ರಿಯಂಬಕೋ ದಕ್ಷಿಣಬಾಹುಮನ್ಯಾತ್
ವಾಮಂ ಮಮಾವ್ಯಾಧ್ಯುಜಗಾವನದ್ಧಃ |
ಪ್ರಕೋಶ್ವಮನ್ಯಾದ್ಗಿರಿರಾಜಚಾಪೋ
ಹಸ್ತ ಮಮಾವ್ಯಾದ್ಧರಕೂಲಹಸ್ತಃ |

||೧೯೬||

ವಿಶಾಖನಾಥೋದತು ಹಸ್ತಶಾಖಾನ್
ನಖಾನ್ಮಮಾವ್ಯಾನ್ಮರಸಿಂಹದಾರೀ |
ಪ್ರಶ್ನಂ ಮಮಾವ್ಯಾತ್ರಿಪುರಾರಿರನ್ಯಾತ್
ಕಟಿದ್ವಯಂ ಮೇ ಗಿರಿಜಾಸಹಾಯಃ |

||೧೯೭||

ಕಟ್ಮಂತರಾಳಂ ಮಮ ಪಾತು ಶಂಭು
ರೂರುದ್ವಯಂ ಮೇ ಮೃಗತಾಟಪಾಣಿಃ |
ಜಾನುದ್ವಯಂ ಪಾತು ಜನಾರ್ದನೇಶೋ
ಗುಲ್ಫಿದ್ವಯಂ ಪಾತು ವಿರಾಟ್ಟ್ವರೂಪಃ |

||೧೯೮||

ಶ್ರೈಂಬಕನು ನನ್ನ ಬಲಭುಜವನ್ನೂ, ಸರ್ಪಭೂಷಣನು ನನ್ನ ಎಡಭುಜವನ್ನೂ, ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನೇ ಬಿಲ್ಲನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು ನನ್ನ ಮುಂಗೈಯನ್ನೂ, ತ್ರಿಕೂಲಧಾರಿಯಾದ ಶಂಕರನು ನನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಕಾವಾಡಲಿ ||೧೯೬||

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹಿತ್ತವಾದ ಮಹಾದೇವನು ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನೂ, ನರಸಿಂಹಾವತಾರವನ್ನು ಶರಧಾವತಾರದಿಂದ ಮಂಕುಗೊಳಿಸಿದ ಶಂಭುವು ನನ್ನ ಉಗುರುಗಳನ್ನೂ, ತ್ರಿಪುರಾರಿಯು ಬಿನ್ನುಭಾಗವನ್ನೂ, ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯು ಎರಡು ಕಟಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೂ ಸಲಹಲಿ ||೧೯೭||

ನನ್ನ ಸೊಂಟದ ಮಧ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಶಂಕರನೂ, ಎರಡು ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ಮೃಗಪಾಣಿಯೂ, ಜನಾರ್ದನನಿಗೂ ಒಡೆಯನಾದವನು ನನ್ನ ಎರಡು ಮೊಳಕಾಲುಗಳನ್ನೂ, ವಿರಾಟ್ಟ್ವರೂಪನಾದ ಪರಶಿವನು ನನ್ನ ಎರಡು ಹಿಮ್ಮಡಿಗಳನ್ನೂ ಕಾವಾಡಲಿ ||೧೯೮||

ಪಾದೌ ಮಮಾವ್ಯಾಧಮುರೈಕವಂದ್ಯಃ |
 ಪಾಯಾದ್ಧರಃ ಪಾದತಲದ್ವಯಂ ಮೇ |
 ಪಾದಾಂಗುಲೀಸ್ ಪಾತು ಸಮಸ್ತರೂಪೋ
 ಸರ್ವಾಂ ತನುಂ ಪಾತು ಮಹೇಶ್ವರೋ ಮೇ ||೧೯೯||

ಪ್ರಾಚ್ಯಾಂ ಸದಾ ರಕ್ಷತು ನೀಲರುದ್ರಃ |
 ಕರ್ಪೂರಗೌರೋವತು ದಕ್ಷಿಣಾಯಾಂ |
 ಪಾತು ಪ್ರತೀಚ್ಯಾಂ ಭಗನೇತ್ರಹಾರೀ
 ಪಾಯಾದುದೀಚ್ಯಾಂ ಜಗದೇಕನಾಥಃ ||೨೦೦||

ಮಮೋರ್ಧ್ವಮವ್ಯಾಧುಡುರಾಜಕಾಂತಿ
 ರಥೋ ಮಮಾವ್ಯಾಧುರಗೇಂದ್ರಭೂಷಃ |
 ದಿಗಂತರಾಲೇಷು ಸಮಸ್ತನಾಥೋ
 ಪಾಯಾದ್ವ್ಯಾಪಾರ್ಥೇಶ್ವರಕೇತುಲಕ್ಷ್ಮಃ ||೨೦೧||

ದೇವಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿದ ಶಂಕರನು ನನ್ನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಹರನು
 ನನ್ನ ಅಂಗುಲಗಳನ್ನೂ, ಸಮಸ್ತರೂಪದಿಂದಿರುವವನು ಅಂಗುಲಗಳನ್ನೂ
 ಏಕೇಶ್ವರನು ನನ್ನ ಸಮಸ್ತ ದೇಹವನ್ನೂ ಸಲಹಲಿ ||೧೯೯||

ನೀಲವರ್ಣದ ರುದ್ರನು ನನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಕರ್ಪೂರವರ್ಣದ
 ಶಂಕರನು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಭಗದೇವತೆಯ ನೇತ್ರವನ್ನು ಅವಹರಿಸಿದ ಪರ
 ವನು ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಜಗತ್ಪತಿಯೆನಿಸಿದ ರುದ್ರನು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ
 ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿ ||೨೦೦||

ಚಂದ್ರಕಾಂತಿವಶಿಷ್ಠನಾದ ಶಂಕರನು ಉರ್ಧ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಸರ್ಪ
 ಓಷಣನೆನಿಸಿದವನು ಅಭೋಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮಸ್ತಜಗತ್ತಿಗೂ ಒಡೆಯನಾದ
 ತನು ದಿವ್ಯಧೃತ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ, ವೈಷಭಧ್ವಜನು ಸಕಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ ||೨೦೧||

ನದೀಷು ಮಾಂ ರಕ್ಷತು ವಿಶ್ವನಾಥಃ
 ಕೂಶೇಷು ಮಾಂ ರಕ್ಷತು ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಃ |
 ಪಾಯಾತ್ಮಮುದ್ರೇಷು ಜಲಾಧಿರಾಜಃ
 ಸರಿಶ್ವಮುದ್ರಾದಿ ವಿಧಾನದಕ್ಷಃ

||೨೦೨||

ವಾತ್ಸ್ಯ ಸುಪಾಯಾದತಿಬಾಹ್ಯವರ್ತಿಃ
 ದವಾನಲಾಕ್ತಾತು ದವಾನಲಾಧಃ |
 ಸಿಂಹಾರಿಧೀಶೇರವತು ಪ್ರಭೇಕಃ
 ಪಾಯಾದಟಿವ್ಯಾಂ ಪರಕಪ್ರಹಾರೀ

||೨೦೩||

ಶೈಲೇಷು ಮಾಂ ರಕ್ಷತು ಕೈಲವಾಸೀ
 ಪಾಯಾದ್ವಿಲಾಸೀ ಗಿರಿಗಪ್ತರೇಷು |
 ಗರ್ತೇಷು ಪಾಯಾತ್ಮರಗರ್ವಹಾರೀ
 ವೃಕ್ಷೇಷು ಪಾಯಾದ್ವಿಷವೃಕ್ಷಹಾರೀ

||೨೦೪||

ವಿಶ್ವನಾಥನು ನನ್ನನ್ನು ನದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯು ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಜಲಾಧಿರಾಜನೂ, ನದಿ, ಸಮುದ್ರ ಇವುಗಳಿಗೆ ನಿಯಾಮಕನೂ ಆದ ಶಂಭುವು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರಲಿ ||೨೦೨||

ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಶಂಕರನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿರುಗಾಳಿಯು ದೆಸೆಯಿಂದಲೂ, ಕಾಡುಗಿಟ್ಟಿನಂತೆ ಜ್ವಲಿಸುವ ದೇವನು ಕಾಡುಗಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೂ, ತೇಣೂರಾಶಿಯಾದ ಶಂಭುವು ಸಿಂಹಾದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕಪ್ಪು ನಾಶಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಪಾಡಲಿ ||೨೦೩||

ಕೈಲವಾಸಿಯಾದ ದೇವನು ನನ್ನನ್ನು ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸದಾ ವಿಲಾಸದಿಂದಿರುವ ಶಂಕರನು ಬೆಟ್ಟ, ಗುಡ್ಡ, ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ದೇವತೆಗಳ ಗರ್ವವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನು ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಷವೈದ್ಯನನ್ನೇ ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸುವ ಶಂಕರನು ಸಕಲ ವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಲಹಲಿ ||೨೦೪||

ಗಣೇಷು ಪಾಯಾದ್ಗಜದರ್ಪಹಾರೀ
ಪಾಯಾದ್ವಿಷಾದಿಪ್ತಸಿ ವೀರಭದ್ರಃ ।
ಸರ್ವೇಷು ಪಾಯಾದ್ವಿಷಸರ್ವಹಾರೀ
ಪಾಯಾತ್ಪ್ರಮೂರ್ತಿರ್ವಿಷವೃತ್ತಿಕೇಷು ||೨೦೫||

ಭೂತಾಧಿಪಃ ಪಾತು ನಿರೋಧಿಭೀತೇಃ
ಪಾಯಾತ್ಪ್ರಾಣಾದಿಷು ಭೂತನಾಥಃ ।
ಮೃತ್ಯುಂಜಯೋ ರಕ್ಷತು ಮೃತ್ಯುಭೀತೇಃ
ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರೋವತು ಕಾಲಭೀತೇಃ ||೨೦೬||

ಪಾಪಾರಿರವ್ಯಾದ್ವಯಪಾತಕೇಭ್ಯಃ
ಪಾಯಾದ್ಗ್ನಹೇಭ್ಯಃ ಕಮಲಾಸನಾರ್ಚಕಃ ।
ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುನೇತ್ರಾಚೀತ ಪಾದಪದ್ಮಃ
ಪಾತು ಪ್ರಭಾತೇಷ್ವಖಿಲೇಷು ಶಂಭುಃ ||೨೦೭||

ಅನೇಕ ದರ್ಪವನ್ನು ಮಂತ್ರಗೊಳಿಸುವ ಮಹಾದೇವನು ಅನೇಕ ಭಯವನ್ನೂ, ವೀರಭದ್ರನು ವಿಷಭಯವನ್ನೂ, ವಿಷಸರ್ಪಗಳನ್ನೇ ಹಾರವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು ಸರ್ಪಭಯವನ್ನೂ, ಪ್ರಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪನು ಹೀಕು ಮುಂತಾದ ವಿಷಪ್ರಾಣಿಗಳ ಭಯವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿ ಸಲಹಲಿ ||೨೦೫||

ಶತ್ರುಭಯವನ್ನು ಭೂತಾಧಿಪನೂ, ಏಕಾಚಾರಿಗಳಬಾಧೆಯನ್ನು ಭೂತನಾಥನೂ, ಮೃತ್ಯುಭಯವನ್ನು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೂ, ಯಮಭಯವನ್ನು ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನೂ ತಪ್ಪಿಸಲಿ ||೨೦೬||

ಪಾಪನಾಶಕನಾದ ಶಂಕರನು ನನ್ನ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಪೂಜಿತನಾದವನು ಗೃಹದಲ್ಲಿ ನೆನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ ವಿಷ್ಣುನೇತ್ರದಿಂದ ಸಂಪೂಜಿತವಾದ ಪಾದಪದ್ಮವುಳ್ಳವನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಶಂಭುವು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಲಹಲಿ ||೨೦೭||

ಮಧ್ಯಂದಿನೇ ಪಾತು ಮೃದೋನಿಕಂ ಮಾಂ
ಸಾಯಾಬ್ಧಿ ಪಾಯಾದಮರಾಧಿನಾಥಃ |
ಮಹೇಶ್ವರೋ ರಕ್ಷತು ಮಧ್ಯರಾತ್ರೇ
ಪಾಯಾದುಷಸ್ಕಂಧಕನಾಕದೇತು | ೨೦೮ |

ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷ್ವಪಿ ಪಾತು ಶಂಭು |
ಉಮಾಂಗಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಮನೋಜ್ಞಾದೇಹಃ |
ಮಾರ್ಗೇ ಮೃಗವ್ಯಾಧವಪುರ್ವರೋವ್ಯಾ
ದ್ಯುದ್ಧೇಷು ಸಾಯಾದಸುರಾಘಾತಾರೀ | ೨೦೯ |

ಸರ್ವತ್ರ ಸರ್ವಾರ್ತಿಹರೋ ಹರೋವ್ಯಾ
ತ್ಸರ್ವೇಷ್ವಿಶಾರ್ಥಪ್ರದರೂಪಧಾರೀ |
ರಕ್ಷಾವಿಹೀನಸ್ತಲಮಸ್ತಿ ಯನ್ನೇ
ತತ್ರಾವತು ಬ್ರಹ್ಮಜನಾರ್ದನೇಶ | ೨೧೦ |

ಕೃತ್ಯವಂ ಕವಚಂ ಪೂರ್ವಂ ಸ್ತೋತ್ರಮೇತತ್ಪಠೇನ್ನರಃ |
ಸ್ತೋತ್ರಂ ಚೈತನ್ಮಹೇಶೇನ ತಸ್ಮೈ ಪ್ರಖ್ಯಾತಮಾದರಾತ್ ||೨೧೧||

ಮೃದನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿಯೂ, ದೇವಾಧಿದೇವನು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ,
ಮಹೇಶ್ವರನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂಧಕಾಸುರನಾಶಕನು ಉಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ
ರಕ್ಷಿಸಲಿ ||೨೦೮||

ಶಂಭುವು ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನೇ ಅರ್ಥದೇಹ
ದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಂಕರನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಕ್ಷಸರ ತಂಡವನ್ನು ನಾಶಗೊಳ
ಿಸಿದ ದೇವನು ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಲಹಲಿ ||೨೦೯||

ಸರ್ವವಿಡಾಪರಿಹಾರಕನೂ ಸಕಲೇಷ್ವಿಶಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಕನೂ ಆದ ಮಹಾ
ದೇವನು ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವತ್ರ ರಕ್ಷಿಸಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯೆನ
ಿಸಿದ ಮಹಾದೇವನು ನನಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆಯದಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನಿಂತು
ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರಲಿ ||೨೧೦||

ಈ ರೀತಿಯಾದ ಶಿವಕವಚ ಸ್ತೋತ್ರವು ಶಂಕರನಿಂದಲೇ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು

ಹರಹರಾಮರವರಪುರಾರೇ

ಸೃಷ್ಟಿಸುರಾಸುರಸಾಸಾರೇ ।

ಯಮಾರೇ ಭೂತಭಯಂಕರ

ಭವಭಯಹರ ಶಂಕರ ಸಂಸಾರೇ

||೨೦೨||

ಸರ್ಗಸ್ಥಿತಿಕಾರಣ ಪುರಾಣ ವಿಷಮೇಕ್ಷಣ

ಪಿನಾಕಪಾಣೇ ತ್ರಿಶೂಲಪಾಣೇ ।

ಚಂದ್ರರೇಖಾಭರಣ ಕಾರಣಕಾರಣ

ವಿಗತಕಾರಣ ಮೃಗಪಾಣೇ

||೨೦೩||

ಮಣಿಗಣಮಂಡಿತಫಣಾಗಣ

ಭಣಿಪ್ತನಿಪತಿಭೂಷ ।

ನಿರ್ಜಿತಕಾಮ ಸಂಪೂರ್ಣಕಾಮ

ವಿವಿಧಾನಂತಕಲ್ಪಾಣಗುಣ

||೨೦೪||

ಇದನ್ನು ಪಠಿಸುವ ನರನು ಶಂಕರಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಮಾಡಿದಂತಾವುದು.
||೨೦೧||

ದೇವರಾಕ್ಷಸರ ಸಕಲ ಪಾಪವನ್ನೂ ನಾಶಗೊಳಿಸುವವನೇ, ತ್ರಿಪುರಾಸುರ ನಾಶಕನೇ, ಭೂತಾದಿಗಳಿಗೆ ಭಯಪ್ರದವಾಗಿರುವವನೇ, ಸಂಸಾರದುಃಖಗಳನ್ನು ಸದಾ ನಾಶಗೊಳಿಸುವವನೇ, ನಿನಗೆ ವಂದನೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಸಲಹು. ||೨೦೨||

ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿ ಅದ್ಭುತಶೂನ್ಯನಾಗಿ ವಿಷಮ ಲೋಚನನೇನಿಸಿ, ಪಿನಾಕ ಮತ್ತು ತ್ರಿಶೂಲ ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಚಂದ್ರರೇಖಾ ಭರಣನಾಗಿರುವ ಮೃಗಪಾಣಿಯೇ, ನೀನು ಸಕಲ ಕಾರಣವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಮೂಲ ಕಾರಣನೆನಿಸಿರುವೆಯಲ್ಲವೇ ! ಇಂತಹ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ||೨೦೩||

ರತ್ನ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನಾಗಫಣಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಶಂಕರನೇ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನೇ, ಕಲ್ಪಾಣಗುಣಗಣಭರಿತನೇ ನನ್ನನ್ನು ಸಲಹು. ||೨೦೪||

ಗೌರೀಮನೋಭಿರಾಮ ಯೋಗಿ
ಮನೋಭಿರಾಮ ನಿವಿಧನಿರ್ಮಿತಸಾಮ |

ನಿವಿಧಕ್ರುತ್ಯಭಿಹಿತಪರಮಾದ್ಭುತಧಾಮ ||೨೦೫||

ಸ್ತುತಾಸನ ಸುಮೇರುರುಚಿಶಿಖರ
ಶಿಖರಿವರಕ್ಯತಸಮಲಂಕೃತಶರಾಸನ |

ಸಂಹೃತಕಮಲಾಸನ ಸಂದಗ್ಧಾಸುರ

ವರಕ್ರಿಪುರಾಸುರಕಾನನ ||೨೦೬||

ಹಿಮಗಿರಿನಿಭ ವೃಷಭಾಭಿಪ
ಕೇತನ ಗುರುತರಕರುಣಾನಿಧಾನ |

ಧಿಕ್ಯುತವಾಮನ ನಿರ್ಮಿತಪವನಾವ

ಕ್ಯುತ್ರಿವಸನ ||೨೦೭||

ಪಂಚವಿಧ ಪಂಚಾನನ ನಿಜಭಕ್ತೃಹೃದಯಾನನ |

ಮಹಾರಜತವಿರಾಜಿತ ವಿವಿಧರತ್ನವರಸಿಂಹಾಸನ ||೨೦೮||

ಗೌರಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದದಾಯಕನೇ, ಯೋಗಿಜನರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಹ್ಲಾದಕರನೇನಿರುದನನೇ, ವಿವಿಧವಾದ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಸಲಹು. ||೨೦೫||

ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ಮೇರುಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ, ಅದನ್ನೇ ಧನುಸ್ಸನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪರಶಿವನೇ, ನೀನು ಅಂತಹ ಧನುಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಸಕಲ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿ, ಕ್ರಿಪುರಾಸುರರೆಂಬ ಭಯಂಕರವಾದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದವನೇ, ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ. ||೨೦೬||

ಹಿಮಾಚಲದಂತೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿರುವ ವೃಷಭವನ್ನೇ ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ಗುರುತರವಾದ ಕರುಣಾಶ್ರಯನೇ, ವಾಮನಾಸತಾರಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವನೇ, ಗಜಚರ್ಮಾಂಬರಧಾರಿಯೇ, ನನ್ನನ್ನು ಸಲಹು. ||೨೦೭||

ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿ ಪಂಚಮುಖಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ, ಮಹಾ ರಜತಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ಸಿಂಹಾಸನಾಸೀನನಾಗಿರುವ ಮಹಾದೇವನೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಸಲಹು ||೨೦೮||

ಶಾರ್ಙ್ಗಲಚರ್ಮವಸನ

ಸಮುಧಿಷ್ಠಿತಮಹಾಶ್ವಶಾನ ।

ಭಕ್ತಭಯಭಂಜನಸೋಮ

ಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿನಯನ ಕಾಲಕೂಟವಿಷಾದನ

||೨೦೯||

ಜಯ ಜಯ ಮಹೇಶ ಕೇಶವೇಶ

ಜಯ ಜಯಾಂಬಿಕೇಶ ।

ಜಯ ಜಯ ವಿಶ್ವೇಶ

ಜಯ ಜಯ ಗೌರೇಶ

ಜಯ ಜಯ ಪ್ರಹತಗಜಾಧೀಶ

||೨೧೦||

ಜ್ವಲ ಜ್ವಲಿತಮಹಾಜ್ವಲನ ಸಂಹರ

ಸಂಹರ ಸಂಸಾರಮಮರವರ ।

ನಾಶಯ ನಾಶಯ ಪಾತಕಂ

ಉನ್ಮೂಲಯೋನ್ಮೂಲಯ ದುಷ್ಟವಾಸನಾಂ

||೨೧೧||

ವಿಪ್ರೋಥಯ ವಿಪ್ರೋಥಯ ಭೂತಭಯಂ

ಅಹ್ಲಾದಯ ಅಹ್ಲಾದಯ ।

ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಂಬರಧಾರಿಯೇ, ಶ್ವಶಾನವಾಸಿಯೇ, ಭಕ್ತರ ಭಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವನೇ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಆಗ್ನಿ ಇವರನ್ನೇ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿದವನೇ, ಕಾಲಕೂಟವೆಂಬ ವಿಷವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿದವನೇ, ಏನಿಗೆ ವಂದನೆ. ||೨೦೯||

ಮೈಮೇಕೇಶನೇ, ಅಂಬಿಕಾಪತಿಯೇ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೇ, ಗೌರೇಶಪತಿಯೇ, ಗಜಾಸುರನನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೇ, ಮಹೇಶ್ವರನೇ, ನೀನು ಜಯಶಾಲಿಯಾಗು. ||೨೧೦||

ಮಹಾಜ್ವಾಲಾರೂಪದಿಂದಿರುವವನೇ, ನನ್ನ ಸಂಸಾರದುಃಖವನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸು. ನಮ್ಮ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನಾಶಗೊಳಿಸು ದುಷ್ಟಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಂಕುಗೊಳಿಸು. ಭೂತಗಳಿಂದ ಒದಗುವ ಭಯವನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸು. ನಮ್ಮ

ದೇಹಿ ದೇಹಿ ಮುಕ್ತಿಮುಮಾ
ವದನಾರವಿಂದ ಚಂದ್ರಚೂಡ

||೨೨೨||

ಇಂದ್ರಚಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರಾದಿ ಸಕಲ
ಸುರರತ್ನ ಕಿರೀಟಪ್ರಭಾರೂಪಿತ
ದಿವ್ಯರತ್ನ ಖಚಿತವಿವಿಧಮಣಿಪಾದುಕೆ |
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿನಯನಾರವಿಂದಪೂಜಿತ
ಪಾದಪದ್ಮ ಮುನಿವರಹೃತ್ಪದ್ಮಸದ್ಮ

||೨೨೩||

ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಫಲಪ್ರದ ದಲಿತಾನುರವೈರಿ
ನಿಕರಕರರಾಜಿತಮೃಗಶಾಖ |
ಶಾಖಚಂದ್ರಾವತಂಸ ಸಮಧಿಷ್ಠಿತ
ಕಾಶೀನಗರವರಪ್ರದ

||೨೨೪||

ವರಯೋಗಿ ಚಿತ್ತಚಿಂತಿತ ಚಿಹ್ನಿತಜನಮಂದಾರ
ಮಂದಾರಕುಸುಮಕರವಂದಾರು |

ವೃಂದಾರಕ ವರಪೂಜಿತಜಿತಮನ್ಮಥ

||೨೨೫||

ಸೊರಗಿದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆನಂದಗೊಳಿಸು. ಮುಕ್ತಿಯೊಪ್ಪುವಾದ ಆನಂದವನ್ನು
ಕರುಣಿಸು ಉಮಾವದನದಲ್ಲಿ ಅರವಿಂದದಂತೆ ನಿನ್ನ ನಾಮಗಳು ಹೊರಹೊರಡು
ತ್ತಿರುವುವು. ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ||೨೨೬-೨೨೭||

ಪರಶಿವನೇ, ನಿನ್ನ ಪಾದುಕೆಯು ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ಉಪೇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ
ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರ ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿ ಆಡಗಿರುವ ದಿವ್ಯರತ್ನಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿ
ರುವುದು ನಿನ್ನ ಪಾದವು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಶೇಷಶಯನದಿಂದ ಪೂಜಿತವಾಗಿರು
ವುದು. ನಿನಗೆ ಅಶ್ರಯವಿತ್ತಿರುವ ಮನೆಯೆಂದರೆ ಋಷಿಜನರ ಹೃದಯಕಮಲವೇ
ಅಲ್ಲವೇ! ||೨೨೮||

ಭುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವನೇ, ದೇವತೆಗಳ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು
ನಾಶಗೊಳಿಸುವವನೇ, ಮೃಗಪಾಣಿಯೇ, ಕಾಶೀನಗರಾಧಿದೇವತೆಯೇ, ಕಾಶೀವಾಸಿ
ಗಳಿಗೆ ಸಕಲವರಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವವನೇ, ನಿನಗೆ ವಂದನೆ ||೨೨೯||

ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಯೋಗಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷದಂತೆ ಪ್ರತಿಫಲಿ

ನದನದೀಕುಲಾಚಲ ರಸಾತಲ ತಲಾತಲ
ಸುತಲವಿತಲಾದಿ ನಾನಾ ಭುವನನಾಯಕ |
ನಾನಾನಾಯಕರತ್ನ ಸೂಪುರವಿಲಸತ್ಪದಪಂಕಜ

||೨೨೬||

ಜಗದೇಕನಾಯಕ ಜಯಜಯ
ಮಹಾದೇವ ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮ
ಭಕ್ತಾರ್ತಿಭಂಜನ | ಕರುಣಾಕರ
ಶಂಕರಾಮರೇಶ ಮಹೇಶ ಶಂಭೋ
ಪರೇಶ ಭವಭರ್ಗ ಪಿನಾಕಪಾಣೇ

||೨೨೭||

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಸಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ
ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ |
ಗೌರೀಪತೇ ಪುರಹರಾಮಿತಪುಣ್ಯಮೂರ್ತೇ
ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಕ ಯಮಾಂತಕ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತೇ

||೨೨೮||

ಸತಕ್ಕವನೇ, ಮಂದಾರಕುಸುಮಗಳಿಂದಲೂ, ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದಲೂ
ಪೂಜಿತವಾದ ಪಾದಪದ್ಮವುಳ್ಳವನೇ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನೇ, ನಿನಗೆ
ವಂದನೆ. ||೨೨೯||

ನದ, ನದೀ, ಕುಲಪರ್ವತಗಳು, ರಸಾತಲ, ತಲಾತಲ, ಸುತಲ, ವಿತಲ
ಮುಂತಾದ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ನಾಯಕನಾಗಿರುವವನೇ, ಅನೇಕ ನಾಯಕ
ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ರತ್ನಪ್ರಾಯನಾಗಿರುವವನೇ, ಕಾಲುಬಳಿಯಿಂದ ವಿರಾಜಿತವಾದ
ಪಾದಪದ್ಮವುಳ್ಳವನೇ, ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು. ನನ್ನನ್ನು ಸಲಹು. ||೨೩೦||

ಜಗತ್ಪತಿಯೇ, ಮಹಾದೇವನೇ, ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮನೇ, ಭಕ್ತರ
ದುಃಖನಿವಾರಕನೇ, ಕರುಣಾಸಾಗರನೇ, ಶಂಕರನೇ, ದೇವದೇವನೇ, ಪರಮೇ
ಶ್ವರನೇ, ಭವನಾಶಕನೇ, ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನೇ, ಪಿನಾಕಪಾಣಿಯೇ
ನಮ್ಮನ್ನು ಸಲಹು. ||೨೩೧||

ಗೌರೀಪತಿಯೂ, ತ್ರಿಪುರನಾಶಕನೂ, ಅನಂತಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೂ, ಮುಕ್ತಿ
ಪ್ರದನೂ ಆದ ಪರಶಿವನೇ, ನೀನು ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯು ಜಗದ್ವಂದ್ಯನು. ಸಂಸಾರ
ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಗೋಳಾಡುತ್ತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸು. ||೨೩೨||

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಸಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ

ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ ।

ವಿಶ್ವಧಿಕಾವ್ಯಯವಿಕುದ್ಧ ಗುಣಸ್ವಭಾವ

ನಿದ್ವೇಂದ್ರ ನಿತ್ಯನಿರುಪಾಧಿಕ ನಿರ್ವಿಕಾರ

॥೨೨೯॥

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಸಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ

ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ ।

ಸೋಮತ್ರಿಸೇತ್ರ ಹರಿನೇತ್ರ ಸಮರ್ಚಿತಾಂಘ್ರೇ

ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಮುಖ್ಯಸುರವಂದಿತಪಾದಪದ್ಮ

॥೨೩೦॥

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಸಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ

ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ ।

ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಪಾಲಿತಸುರಾಸುರವರ್ಗಸರ್ವ

ಸ್ವಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಸ್ರಲಯಕಾರಣ ಸರ್ವರೂಪ

॥೨೩೧॥

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಸಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ

ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ ।

ಎತ್ತದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕರೂಪದಿಂದಿರುವವನೇ, ನಾಶರಹಿತನೇ, ಶುದ್ಧಗುಣ ಸ್ವರೂಪನೇ, ದ್ವಂದ್ವರಹಿತನೇ, ನಿತ್ಯನೇ, ಉಪಾಧಿಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಲ್ಲದವನೇ, ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದವನೇ, ಸೋಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳನ್ನೇ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ವಿಷ್ಣುನೇತ್ರದಿಂದ ಅರ್ಚಿತನಾದವನೇ, ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿ ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ವಂದಿತನಾದ ಪಾದಪದ್ಮವುಳ್ಳವನೇ, ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವ ನಿಸ್ಸಾರವೂ, ಭಯಂಕರವೂ ಆದ ದುಃಖಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸು. ಮನ್ಮಥನಾಶಕನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು, ತ್ರಿಪುರಾರಿಯೇ, ನನ್ನ ದುಃಖಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು ॥೨೨೯-೨೩೦॥

ಸರ್ವವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿರುವ ನನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನೇ, ಸುರಾಸುರರಿಗೂ, ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯುಗಳಿಗೂ ಮೂಲಕಾರಣನೆನಿಸಿದ ಮನ್ಮಥಾರಿಯೇ, ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಂಬರಧಾರಿಯೂ, ಕರ್ಪೂರರಾಶಿಯಂತೆ ಶುಭ್ರವರ್ಣವಿಶಿಷ್ಟನೂ,

ಶಾರ್ದೂಲಚರ್ಮಪರಿವೀತ ಸುರಾಸುರೇಶ
ಕರ್ಪೂರಗೌರ ಕರುಣಾಕರ ಚಂದ್ರಮೌಳೀ

||೨೩೨||

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಪಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ
ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ |
ಬಿಲ್ವಾರ್ಚನಪ್ರಿಯ ವಿಭೂತಿವಿಭೂಷಿತಾಂಗ
ನಿಶ್ಕಂಗೆ ನಿರ್ಗುಣ ನಿರಂಜನ ನಿರ್ವಿಕಾರ

||೨೩೩||

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಪಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ
ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ |
ಯೋಗೀಂದ್ರಮಾನಸಸರೋರುಹಸನ್ನಿವಿಷ್ಟ
ಶ್ರೇಷ್ಠೇಷ್ಟದಾಯಕ ವಿಶಿಷ್ಟಜನೇಷ್ಟಕೂಲಿನ್

||೨೩೪||

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಪಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ
ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ |
ಶಾಂತಾಂತಕಾಂತಕ ಮುಮುಕ್ಷುಜನಾಭಿಸೇವ್ಯ
ಶೈಲಾಧಿರಾಜತನಯಾಯುತನಾಮುಖಾಗ

||೨೩೫||

ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ ಆದ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೇ, ತ್ರಿಪುರಾರಿಯೇ, ಅಪಾರವಾದ ಸಂಸಾರ
ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ದ್ಧರಿಸು. ||೨೩೬-೨೩೭||

ಬಿಲ್ವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸೆಯಿಂದಿರುವವನೇ, ವಿಭೂತಿವಿಭೂಷಿತಾಂಗನೇ,
ಸಂಗವರ್ಜಿತನೂ, ಗುಣರಹಿತನೂ, ದೋಷವಿಡೂರನೂ, ಯೋಗಿಗಳ ಮನಸ್ಸೆಂಬ
ಕಮಲದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನೂ ಸಕಲೇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಕನೂ, ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ
ವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವವನೂ ಆದ ತ್ರಿಪುರಾರಿಯೇ, ಅಪಾರಸಂಸಾರಸಾಗರದ
ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ದ್ಧರಿಸು. ||೨೩೮-೨೩೯||

ಶಾಂತಾತ್ಮನೂ, ಅಂತಕಾಂತಕನೂ, ಆದ ನೀನು ಮೋಕ್ಷವೇಕ್ಷಿಗಳಾದ ಜನರಿಂದ
ಸೇವಿತನಾದವನು, ಪಾರ್ವತಿಯಿಂದ ಆಲಿಂಗಿತವಾದ ವಾಮುಖಾಗವುಳ್ಳವನು, ಕಲ್ಯಾಣ
ಕರವಾದ ರೂಪುಳ್ಳವನು, ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನಾಗಿ

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಪಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ
ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ ।
ಕಲ್ಯಾಣರೂಪ ಕನಕಾಚಲಚಾರುಚಾಪ
ವಿಜ್ಞಾತರೂಪ ದುರವಾಪ-ವಿಹಸ್ತಪಾಪ

||೨೩೬||

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಪಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ
ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ ।
ವೇದಾಂತವೇದ್ಯ ವಿಭವಾವ್ಯಯ ಶುದ್ಧವೃತ್ತೇ
ವೃತ್ತಿಪ್ರದಾಭಯದ ದಕ್ಷ ಕೃಪಾಸಮುದ್ರ

||೨೩೭||

|| ಮಹಾದೇವ ಉವಾಚ ||

ಸಂಸಾರಸಾಗರಮಪಾರಮಘೋರಮಾಪ್ತಂ
ಮಾಮುದ್ಧರ ತ್ರಿಪುರಸೂದನ ಮನ್ಮಥಾರೇ ।
ಏವಂ ಸ್ತುತ್ವಾ ಮಮಾದೌ ಚ ಕೃತ್ವಾ ತು ಕವಚಂ ನೃಪ ।
ಸರ್ವಪಾಪವಿನಿರ್ಮುಕ್ತೋ ಮಾಮುಖ್ಯೈಷ್ಯ ಸಂಕಯಂ ||೨೩೮||
ಅನೇನ ಕವಚೇನೈವ ಸಂವೃತೋ ಯತ್ರ ಯೋ ವಸೇತ್ ।
ಸರ್ವಪಾಪವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಸ್ತತ್ರ ಸೌಖ್ಯಂ ಲಭೇನ್ನರಃ ||೨೩೯||

ಉಕ್ತವನು. ತಿಳಿಯಲಾಗದ ರೂಪುಳ್ಳವನೇ ಅತಿಶಯವಾದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳಿಂದಲೂ
ದೂರನಾದವನೇ, ಆಸಾರವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು
ದ್ವರಿಸು ರಕ್ಷಿಸು ||೨೩೫-೨೩೬||

ವೇದಾಂತವೇದ್ಯನೂ, ಅತಿಶಯವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯಶಾಲಿಯೂ, ಶುದ್ಧಚಾರಿತ್ರವುಳ್ಳ
ವನೂ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಭಯಪ್ರದಾನಮಾಡುವವನೂ, ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದವನೂ ಅದ ಮಹಿಮಾಶಾಲಿಯೇ, ನಿನಗೆ ವಾದಿಸುವೆ.
ಆಸಾರವಾದ ಈ ಸಂಸಾರದ ದುಃಖವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸು.” ||೨೩೭||

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ಕವಚವನ್ನು ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ
ದವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಮುಕ್ತನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವನು.

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಏವಮುಕ್ತಾ ಮಹಾದೇವೋ ರತ್ನಕೋಶಂ ಪ್ರತಿಪ್ರಭುಃ |
 ತತ್ಪ್ರೇವ ಲಿಂಗೇ ಕಾಶ್ಮೀರೇ ಪ್ಲವಾಡಂಶರ್ದಭೇ ಸ್ಥಪೆ ||೨೪೦||
 ಶ್ರೀರುದ್ರಕವಚಾಕ್ರಾಂಶಶ್ರೀಮಹಾರುದ್ರಪೂಜಕಃ |
 ಸರ್ವಪಾಪವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಃ ಶಿವಲೋಕಂ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ||೨೪೧||
 ಶ್ರೀರುದ್ರಕವಚಂ ಜಪ್ತಾ ಕೃತ್ವಾ ಶ್ರೀರುದ್ರಪೂಜನಂ |
 ಜಪ್ತಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಶೈವಂ ನಿಷ್ಪಾಪೋ ಜಾಯತೇ ನರಃ ||೨೪೨||
 ಇದಂ ತು ಕವಚಂ ಪೂರ್ವಮುಂಬಾಯೈ ಶಂಕರೋದಿತಂ |
 ಪಞ್ಚುಖಾಯಾತಿಭಕ್ತಾಯ ದೇವ್ಯಾಪಿ ಸಮುದೀರಿತಂ ||೨೪೩||
 ತತಃ ಪರಂ ಪಞ್ಚುಖೇನ ಮಹ್ಯಮುಕ್ತಂ ನರಾಧಿಪ |
 ಇದಂ ತು ಪರಮಪ್ರೇಮ್ನಾ ಮಯಾ ತುಭ್ಯಮುದೀರಿತಂ ||೨೪೪||

ನನ್ನ ಈ ಕವಚದಿಂದ ಆಚ್ಛಾದಿತನಾದವನು ಸರ್ವಪಾಪವಿದೂರನಾಗಿ ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನು ಇದು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬು. ||೨೪೨-೨೪೪||

ಎಂದು ಮಹಾದೇವನು ರತ್ನಕೋಶೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳಿ ಅದೇ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಯನಾದನು. ಈರಿತಿ ಯಾರು ರುದ್ರಕವಚದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ, ಮಹಾ ರುದ್ರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವನೋ ಅಂತಹಈಶ್ವರಭಕ್ತನು ಸಕಲ ಪಾಪವಿನಿರ್ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಹೊಂದುವನು. ||೨೪೦-೨೪೧||

ರುದ್ರಕವಚವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ, ರುದ್ರಪೂಜೆಯನ್ನೆಸಗುತ್ತಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಮಾನವನು ಸಕಲ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಈ ರುದ್ರಕವಚವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಶಂಕರನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಪಾರ್ವತಿಯೂ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರನೂ ಆತಿಭಕ್ತನೂ ಆದ ಪಞ್ಚುಖನಿಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳಿದನು. ||೨೪೨-೨೪೩||

ಪಞ್ಚುಖಸ್ವಾಮಿಯು ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಇದನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು ಈಗ ನಾನು ಇದನ್ನು ನಿನಗಾಗಿ ಆದರಿಂದ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿರುವೆನು,

ಯದಾ ಪ್ರಭೃತ್ಯನೇನಾಹಂ ಕವಚೇನಾವ್ಯತೋ ನೃಪೆ ।
 ತದಾ ಪ್ರಭೃತಿ ದುಃಖಾನಿ ನ ದೃಶ್ಯಂಕೇ ಮಯಾ ಧ್ರುವಂ ॥೨೪೫॥

ಮುರಸ್ಕ ನಿಧನಂ ಕರ್ತುಂ ಪುರಾ ವಿಷ್ಣು ಸ್ವಮುದ್ಯತಃ ।
 ಜಯಪ್ರದಂ ಕಮಸ್ತೀತಿ ಮಾಮುನಾಚ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ॥೨೪೬॥

ತತಸ್ತಸ್ಮೈ ಮಯೈವೋಕ್ತಮಿದಂ ಕವಚಮುತ್ತಮಂ ।
 ಅನೇನ ಕವಚೇನ್ನೈವ ಸಂವೃತಃ ಸ ಯಯೌ ಹರಿಃ ॥೨೪೭॥

ತತಸ್ತೇನ ಜಯಃ ಪ್ರಾಪ್ತಃ ಕವಚಸ್ಯ ಪ್ರಭಾವತಃ ।
 ಅಘೋರವಹ್ರಕವಚಮಿದಂ ಶೈವಮನುತ್ತಮಂ ॥೨೪೮॥

ಅನೇನ ಕವಚೇನ್ನೈವ ಕವಚೇ ಸಮಭೂದ್ಧರಿಃ ।
 ಏತತ್ಕವಚಸಂಬದ್ಧಾ ದ್ಧರಿರ್ನಾವಾಪ ವೇದನಾಂ ॥೨೪೯॥

ತತಃ ಪರಂ ಮುರಂ ಹತ್ವಾ ಹರಿಃ ಪ್ರಾಪ್ತ ಹಿಮಾಲಯಂ ।
 ತದಾ ಕಣ್ವಃ ಸಮಾಗತ್ಯ ಹರಿಂ ಪ್ರಾಹ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ॥೨೫೦॥

ಎಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಸಾರಾಯಣಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದೆನೋ, ಅಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಸಕಲ ದುಃಖಗಳೂ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ನಾನು ಅಶ್ಯಂತ ಸುಖಿಯಾಗಿರುವೆನು. ॥೨೪೪-೨೪೫॥

ಹಿಂದೆ ವಿಷ್ಣುವು ಮುರಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆಸಮರ್ಥನಾಗಿ ಜಯಪ್ರದವಾದ ಮಂತ್ರವು ಯಾವುದಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ಆಗ ನಾನು ಈ ರುದ್ರಕವಚವನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದೆನು. ಇದನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ವಿಷ್ಣುವು ಶತ್ರುನಿಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು. ॥೨೪೬-೨೪೭॥

ಆಗಲೇ ವಿಷ್ಣುವು ಈ ಕವಚದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜಯಶಾಲಿಯಾದನು. ಇದನ್ನೇ ಶಿವಸಂಬಂಧವಾದ ಅಘೋರವಹ್ರಕವಚವೆನ್ನುವರು. ಈ ಕವಚದಿಂದಲೇ ಅವನು ವಹ್ರಕವಚಧಾರಿಯಂತಾಗಿ, ಶತ್ರುಪಕ್ಷದಿಂದ ಯಾವ ವೇದನೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಒಡನೆಯೇ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಶತ್ರುವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವು ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಣ್ವಮಹರ್ಷಿಯು

|| ಕಣ್ಣು ಉವಾಚ ||

ಸಂಸಾರತಾಪಸಂತಪ್ತಂ ಮಮ ಚಿತ್ತಮುಭೂದ್ಧರೇ ।

ಕಥಂ ಸಂಸಾರಸಂತಾಪವಿಚ್ಛಿತ್ತಿಃ ಸ್ಯಾದ್ಧದಸ್ತ ಮೇ

||೨೫೧||

|| ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ||

ಸಂಸಾರಸಾಗರೇ ಘೋರೇ ನಿಮಗ್ನಾನಾಂ ಸುವರ್ತೃನಾಂ ।

ಅಪಾರಕೆರುಣಾಸಿಂಧುಃ ಸಾಂಬ ಏವಾವಲಂಬನಂ

||೨೫೨||

ಶಿವಮೇವ ಭಜಸ್ವ ಸಾವಧಾನಂ ಸ ತು ಸಂಸಾರಹರಃ ಪುರಾ ಪುರಾರಿಂ ।

ಬಹವಸ್ಸಮುಸಾಸ್ಯ ಮುಕ್ತಿಮಾಪುಸ್ತಿಪುರಾರಿನಿ ಜಭಕ್ತಮುಕ್ತಹೇತುಃ

||೨೫೩||

ನವಬಿಲ್ವದಳ್ಳಿರಘಾಂತಕಂ

ಯಜ ಕಾಲಾಂತಕಮರ್ಚಯಿಷ್ಯಸಿ ।

ಹೋಗಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು; ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೨೪೮-೨೪೯-೨೫೦||

“ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೇ, ನನ್ನ ಈ ಮನಸ್ಸು ಸಂಸಾರತಾಪದಿಂದ ಬಳಲಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈ ದುಃಖವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವವನಾಗು ” ಎನ್ನಲು ಆಗ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಹೀಗೆಂದನು. ಕಣ್ಣುಮಹಿಯೇ, ಘೋರತರವಾದ ಸಂಸಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ದಿಕ್ಕುಕಾಣದೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಶಂಕರನೇ ಅಶ್ರಯದಾತನು. ||೨೫೧-೨೫೩||

ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಸಾವಧಾನಚಿತ್ತದಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸು. ಹಿಂದೆ ಅನೇಕರು ಭಗವಂತನಾದ ಶ್ರೀಪುರಾರಿಯನ್ನು ಭಜಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು. ಏಕೆಂದರೆ ಪರಶಿವನು ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದನಲ್ಲವೆ ? ||೨೫೩||

ಪಾಪನಾಶಕನೂ, ಯಮನಿಗೆ ಯಮನಂತಿರುವವನೂ, ಭಕ್ತರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವನೂ, ಅಂಧಕಾಸುರನಾಶಕನೂ, ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯೂ ಆದ

ವಿವದಂತಕನುಂಭಕಾಂತಕಂ

ಶಿವಲಿಂಗಾತ್ಮಕಮಾತು ಸಂತತಂ

||೨೫೪||

ಬಹುಸಾಪವಿನೋಚಕಂ ಪ್ರಭುಂ

ಯದಿ ಕಾಲಾಂತಕನುರ್ಜಯಿಷ್ಯಸಿ |

ಸತತಂ ನಿಯತಂ ತದಾ ಭವಾನ್

ವಿಷಸಂಸಾರವತಂ ನ ಯಾಷ್ಯತಿ

||೨೫೫||

ಭಜ ಭರ್ಗಮನರ್ಗಲಂ ಪ್ರಭುಂ

ಭಗವಂತಂ ಭಗನೇತ್ರಹಾರಿಣಂ |

ಭವಭೀನುಮಯಂ ತದಾ ಮುನೇ

ನ ಭವಂತಂ ಪ್ರತಿಭಾವಯಿಷ್ಯತಿ

||೨೫೬||

ಭಸಿತಾಭರಣೋ ಭಜ ಪ್ರಭುಂ

ಭವಭೀತಿನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತ್ವಯಿ |

ತುಭದಸ್ತ್ವಯಿ ಶಂಭುರನ್ಯಯೋ

ನಿಯತಂ ತಿಷ್ಯತಿ ತಂ ಸಮರ್ಚಯ

||೨೫೭||

ಪರಿವನನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಕೋಮಲವಾದ ಬಿಲ್ಲದಳಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುವನಾಗು.

||೨೫೪||

ಸಕಲರ ವಾಪವನ್ನೂ ನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಕಾಲಾಂತಕನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ನೀನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ವಿಷಮಯವಾದ ಸಂಸಾರ ಪಾಶಕ್ಕೆ ವಶನಾಗಲಾರಿ. ||೨೫೫||

ಲೋಕರಕ್ಷಕನೂ, ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ವಿರಹಿತನೂ, ಜಗತ್ಪ್ರಭುವೂ, ಪಡ್ಕುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪನ್ನನೂ, ಭಗದೇವತೆಯ ನೇತ್ರವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದವನೂ (ದಕ್ಷಪ್ರಹೃತನ ಯಾಗದಲ್ಲಿ) ಸಂಸಾರದುಃಖವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುವವನೂ ಆದ ಪರಿವನನನ್ನು ನೀನು ಅರ್ಚಿಸಿದರೆ ಸಿಂಹವು ಯಾರೂ ಎದುರಿಸಲಾರದು. ||೨೫೬||

ನೀನು ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಮಾಡಿ ಪರಿವನನನ್ನು ಪೂಜಿಸು. ನಿನಗೆ ಈ ಸಂಸಾರ

ನವಬಿಲ್ವ ಪಲಾಶಕಾಶಪುಷ್ಪೈಃ
ಕರವೀರೈಃ ಕನಕಾಹ್ವಯಪ್ರಸೂನೈಃ |
ಭಸಿತೇನ ಚ ಫಾಲಲೋಚನಂ
ಶಿವಲಿಂಗೇ ಸತತಂ ಸಮರ್ಚಯ

||೭೫೬||

ಸಕೃದಪ್ಯಮುಲೈಃ ಸ ಬಿಲ್ವಪಲ್ಲವೈಃ
ಕುಶದತ್ತೂರಪಲಾಶಕಾಶಪುಷ್ಪೈಃ |
ಸ ಜಲೈರಭಿಪೂಜ್ಯ ಪಾರ್ವತೀಶಂ
ಸಕಲಾಪಜ್ಜಲಭಿಂ ತರಂತಿ ಧೀರಾಃ

||೭೫೭||

ಹೃದಿ ಶಿಷ್ಯ ಶೈಲಜಾಪದಾ
ಶಿವಲಿಂಗೇ ಚ ನಿರಂತರಂ ಶಿವೇ |
ನ ಯಜಂತಿ ಶಿವಂ ನರಾಧಮಾ
ನರಕಾವಾಸರತಾ ನಿರಂತರಂ

||೭೫೮||

ತಾಪವು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಪರಶಿವನು ಸರ್ವದಾ ಮಂಗಳಕರನು, ನಾಶರಹಿತನು. ಅಂತಹವನನ್ನು ನೀನು ಸರ್ವದಾ ಪೂಜಿಸು ||೭೫೭||

ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆ, ಮುತ್ತುಗ, ಕಾಶಪುಷ್ಪ, ಕಣಿಗಲು, ಕನಕ ಪುಷ್ಪ (ಸಂಪಿಗೆ ಹೂ) ವಿಭೂತಿ, ಮುಂತಾದ ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಫಾಲಾಕ್ಷನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜಿಸು. ||೭೫೮||

ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಬಿಲ್ವಪಲ್ಲವ, ದರ್ಭೆ, ದತ್ತೂರಿ, ಮುತ್ತುಗ, ಕಾಶಪುಷ್ಪ ಇವುಗಳನ್ನು ತಂದು, ಶುದ್ಧೋದಕದಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದವರು ಅಪತ್ಯಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು ||೭೫೯||

ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯಾದ ಶಂಕರನು ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಗಿರುವನು. ಮತ್ತು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟಿರುವನು. ಇಂತಹ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸದ ಘಾತನರು ನಿರಂತರವೂ ನರಕವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ||೭೬೦||

ವಿದಧಾತಿ ಪರಂ ಪದಂ ಶಿವಃ

ಕುಲಪತ್ನೈರಸಿ ಸಾಧುಪೂಜಿತಃ |

ತಮುಸಾಸ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಭ್ರಮಾ

ತ್ಪರಮನ್ಯಂ ಸಮುಸಾಸತೇ ಜನಃ

||೨೬೧||

ಭಗವಂತಮುಮಾಪತಿಂ ಭವಂ

ಭಜನೀಯಂ ನ ಭಜಂತಿ ಯೇ ಜನಾಃ |

ನರಕೇಷು ಪತಂತಿ ತೇ ಜನಾಃ

ಸತತಂ ಸತ್ಯಮುದೀರ್ಯತೇ ಮಯಾ

||೨೬೨||

ದಿವಿ ಯೇ ನಿವಸಂತಿ ಭೂತಲೇ

ಗ್ರಸಿತಾಃ ಸಂಸೃತಘೋರದಂದತೂಷ್ಣೈಃ |

ದ್ವಿಜ ತೇ ಶಿವಪೂಜನೌಷಧಂ

ಸಮವಾಸ್ಯಾನ್ಯತತಾಂ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಸತ್ಯಂ

||೨೬೩||

ಸತ್ಯದಪ್ಯತಿಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ

ಶಿವಮೇಕಂ ಪ್ರಣಮಂತಿ ಯೇ ಜನಾಃ |

ಶಂಕರನು ಕೇವಲ ದರ್ಭೆ, ಪತ್ನಿ, ಇವುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತನಾಗಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು. ಇಂತಹ ಮಹಾದೇವಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜನರು ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ದೇವತಾಂತರವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರು. ||೨೬೧||

ಸಕಲರಿಂದಲೂ ಪೂಜ್ಯನಾದ, ಮತ್ತು ಉಮಾಪತಿಯಾದ ಪರಶಿವನನ್ನು ಯಾರು ಭಜಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂತಹವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನರಕಭಾಗಿಗಳಾಗುವರು. ಇದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬು. ||೨೬೨||

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಘೋರವಾದ ಸರ್ಪಗಳಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರೋ, ಅಂತಹವರು ಶಿವಪೂಜೆಯೆಂಬ ಔಷಧವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿದರೆ, ದೇವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸುಖಿಗಳೆನಿಸುವರು. ಇದು ನಿಜ. ||೨೬೩||

ಯಾರು ಒಂದುಸಾರಿಯಾದರೂ ಮಂಗಳಸ್ತೂಪವಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ಭಕ್ತಿ

ಅನುರೈರಖಿಲೈಶ್ಚ ತೇ ನತಾಃ

ಸತತಂ ಸತ್ಯಮಿದಂ ಧ್ರುವಂ ಧ್ರುವಂ

||೨೬೪||

ಕೈತಸರ್ವಮಖೋಪಿ ಜನ್ಮಭತ್ತೇ

ಕೈತವಿಶ್ವೇಶಪದಾಂಬುಜಪ್ರಣಾನುಃ |

ನ ಪುನರ್ಜನಿಭಾಗ್ಯದಾಮಿ ಸತ್ಯಂ

ಭುಜಮುದ್ಭೃತ್ಯ ನ ಸಂಶಯಂ ಕುರುಷ್ವ

||೨೬೫||

ಅಕೃತೇಶಪದಾಂಬುಜಪ್ರಣಾಮಾ

ನರಕಾನಾಸಮವಾಪ್ಯ ದುಃಖಭೋಗಂ |

ಸಮವಾಪ್ಯ ಮುಹುರ್ಮುಹುರ್ನಿವೃತ್ತಾ

ನ ಭವಂತಿ ಪ್ರಲಯೇಪಿ ಸತ್ಯಮೇವ

||೨೬೬||

ನಿವಿಧಾನಿತಪಾತಕಾತ್ರಯಾ ಯೇ

ನ ನಮಂತಿ ಶ್ರಿಪುರಾರಿಮಾದರೇಣ |

ಅತ ಏವ ಯಮಾಲಯಾಂತರೇ

ನಿವಸಂತ್ಯನ್ತಹಮಾಪ್ತದುಃಖಭೋಗಾಃ

||೨೬೭||

ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸುವರೋ, ಅಂತಹವನನ್ನು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ವಂದಿಸುವರು ಇದು ನಿಜ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ||೨೬೪||

ಮಾನವನು ಎಷ್ಟೇ ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೂ ಅತನಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಪಾದಕಮಲವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಪುನಃ ಜನ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ನಿಜವೆಂದು ಬಾಹುವನ್ನೆತ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡುವೆನು. ||೨೬೫||

ಈಶ್ವರ ಪದಾಂಬುಜಕ್ಕೆ ಎರಗದಿದ್ದವರಿಗೆ ನರಕವಾವೂ, ದುಃಖಾನುಭವವೂ ತಪ್ಪಲಾರದು. ಅಂತಹವರು ಪ್ರಲಯಕಾಲಪರ್ಯಂತ ನರಕಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಜನ್ಮತಾಳುತ್ತಿರುವರು. ||೨೬೬||

ಅನೇಕವಾದ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಪರಮಸಾಧಿಗಳೆನಿಸಿದವರು ಪರಶಿವನನ್ನು ಒಂದುಸಾರಿಯೂ ನಮಸ್ಕರಿಸದೆ, ಯಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ಸಕಲ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ನೆಲಸಿರುವರು. ||೨೬೭||

ಪ್ರಣಮಂತ್ಯಮರಾಸ್ತ್ರೀಶಂ
ಮುನಯಸ್ಸಿದ್ಧಗಣಾಶ್ಚ ಸಂಕತಂ |
ನಿಗಮಾಶ್ಚ ನಮಂತಿ ತಂ ತತಃ
ಪ್ರಣಮಸ್ವ ಪ್ರಣಮಾಮ್ಯಹಂ ತನೀಶಂ

||೨೬೬||

ಸಕಲಾನುರವಂದ್ಯಪಾದಪದ್ಮಂ
ವೃತಪದ್ಮಂ ತ್ರಿದಶೈಕಭಾಗಧೀಯಂ |
ಭಜ ಸಂತತಮದ್ರಿಜಾಸಹಾಯಂ
ನಿರಪಾಯಂ ನಿರವದ್ಯಮುಕ್ತೈಪಾಯಂ

||೨೬೭||

ಯಜ ಕೋಮಲಬಿಲ್ವಪಲ್ಲವೈ
ರನುವಾರಂ ಭುಜಗಾಧಿಪೈಕಹಾರಂ |
ಸಕಲಾಘಾಹರಂ ನಿರಸ್ತವೀರಂ
ಹರಮಾರಾಧ್ಯತರಂ ಪರಂ ಸದಾರಂ

||೨೬೮||

ದೇವತೆಗಳೂ, ಮುನಿಗಳೂ, ಸಿದ್ಧರೂ, ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ, ತ್ರಿಲೋಚನ ನೆನಿಸಿದ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಸರ್ವದಾ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಅಂತಹ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯನನ್ನು ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜಿಸು. ನಾನೂ ಸಹ ಅವನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಬಯಸುವೆನು ||೨೬೮||

ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿತವಾದ ಪಾದಪದ್ಮವುಳ್ಳವನೂ, ಸಂಪದ್ವಿತಿಷ್ಟನೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನಿಧಿಯಂತಿರುವವನೂ, ಪಾರ್ವತೀರಮಣನೂ ಆದ ಮಹಾ ದೇವನು ಸರ್ವದಾ ಆಪಾಯಾದಿಗಳಿಂದ ದೂರನಾಗಿರುವನು. ಮುಕ್ತಿಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣನಾಗಿರುವನು ಇಂತಹ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸು. ||೨೬೯||

ಸರ್ವಭೂಷಣನೂ, ಪಾಪನಿವಾರಕನೂ, ವೀರಾಧಿವೀರನೂ, ಪೂಜ್ಯತಮನೂ, ಎನಿಸಿದ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯನ್ನು ಕೋಮಲವಾದ ಬಿಲ್ವಪಲ್ಲವಗಳಿಂದ ಸರ್ವದಾ ನೀನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರು. ||೨೭೦||

ಭಜತಾಮುಭಯಪ್ರದಂ ಮಹೇಶಂ

ಭಜ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನಾದರೇಣ ನಿತ್ಯಂ ।

ತಮಸಾಸ್ಯ ನ ಸಂವಸ ದ್ವಿಜ ತ್ವಂ

ಹಿತನೇತತ್ಸತ್ಯಮುದೀರಿತಂ ಮಯಾ ತೇ ||೨೭೦||

ದ್ವಿಜ ತೇ ಶಿವ ಏವ ದೈವತಂ

ನ ಶಿವಾನ್ಯಸ್ತವ ದೈವತಂ ಸುರೇಡ್ಯಂ ।

ಅತ ಏವ ನಿರಂತರಂ ಮಹೇಶಂ

ಭಜ ಘಾಲಸ್ಫುರದುಜ್ಜ್ವಲಪ್ರಿಪುಂಧ್ರಃ ||೨೭೧||

ದ್ವಿಜದೈವತದೈವತಂ ಮಹೇಶಂ

ಯದಿ ನಾರಾಧಯಸಿ ಪ್ರಕಾಮಮೀಡ್ಯಂ ।

ದ್ವಿಜತ್ವೇವ ತದಾ ನ ಸಂಗತಾ

ತವ ಸತ್ಯಂ ಪ್ರವದಾಮಿ ನಾನ್ಯಥಾ ||೨೭೨||

ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಭಯಪ್ರದನಾದವನು ಮೃತ್ಯುಂಜಯನು. ಅಂತಹವನನ್ನು ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜಿಸು. ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನಿನಗೆ ಹಿತವಾದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ತಪ್ಪದೆ ಪರಶಿವನನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರು. ||೨೭೦||

ಎಲೈ ಓ ದ್ವಿಜನೇ, ನಿನಗೆ ಈಶ್ವರನೇ ಮುಖ್ಯದೇವರು. ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತಾರೂ ನಿನಗೆ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಯಾಗಲಾರರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀನು ಸರ್ವದಾ ಭಸ್ಮಪ್ರಿಪುಂಧ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರು. ||೨೭೧||

ಎಲೈ ದ್ವಿಜನೇ, ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಯಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ನೀನು ಪೂಜಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ■ ದ್ವಿಜತ್ವವೇ ಉಳಿಯಲಾರದು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರ್ಮವೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದೀತು ಇದನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ||೨೭೨||

ಶ್ರುತಿಬೋಧಿತಭಸ್ಮಧಾರಣಂ

ವಿಹಿತಂ ಯಚ್ಚೈವಲಿಂಗಪೂಜನಂ ।

ತದಿದಂ ದ್ವಯಮಾಸ್ತಿ ಕೈರ್ದ್ವಿಜೈ

ರ್ನ ಪರಿತ್ಯಾಜ್ಯಮಿತಿ ಶ್ರುತಿಃ ಸ್ವಯಂ

॥೨೭೪॥

ದ್ವಿಜ ಕೇವಲ ಭಸ್ಮಧಾರಣಂ

ಸತತಂ ಕೇವಲಲಿಂಗಪೂಜನಂ ।

ಶ್ರುತಿಬೋಧಿತಮಿತ್ಯನ್ವೇಹಿ ತಸ್ಮಾ

ತ್ತದುಸಾಸ್ಯಂ ದ್ವಯಮುಪ್ಯನನ್ಯಭಾಜಾ

॥೨೭೫॥

ಶಿವಮೋವ ಯಜಸ್ವ ಸಾರ್ವಕಾಲಂ

ಶಿವಭಿನ್ನಂ ನ ಯಜಸ್ವ ಮೋಹತೋಽಪಿ ।

ಶಿವಭಿನ್ನ ಸಮರ್ಚನಂ ವೃಥೈವೇ

ತ್ಯನುನಾರಂ ಕುರು ನಿಶ್ಚಯಂ ದ್ವಿಜತ್ವಂ

॥೨೭೬॥

ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಭಸ್ಮಧಾರಣೆ, ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾ ಈ ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳೂ ಆಸ್ತಿಕರಾದ ದ್ವಿಜರಿಗೆ ವಿಹಿತವಾಗಿರುವುವು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಕರ್ಮದ್ವಯಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ಬಿಡಕೂಡದೆಂದು ವೇದವು ಸಾರುತ್ತಿರುವುದು. ॥೨೭೪॥

ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಭಸ್ಮಧಾರಣೆ, ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆ, ಇವೆರಡೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಶ್ರುತಿಬೋಧಿತವಾದುವುಗಳೆಂದು ತಿಳಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವತಾಂತರಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಸ್ತಿಕನಾದವನು ಸರ್ವದಾ ಇವೆರಡನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು. ॥೨೭೫॥

ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಈಶ್ವರನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸು. ಶಿವಭಿನ್ನರಾದ ಯಾರನ್ನೂ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿಯೂ ಪೂಜಿಸಬೇಡ. ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ದೇವತೆಗಳ ಆರಾಧನೆಯು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ, ನಿಜವಾದ ದ್ವಿಜತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುವವನಾಗು. ॥೨೭೬॥

ಶಿವಶಂಕರ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇ

ತ್ಯಕ್ತಿಭಕ್ತ್ಯಾ ವದ ಸಂತತಂ ಮುದಾ ಚ ।

ಶಿವನಾಮಜಪಂ ವಿಹಾಯ ನಾನ್ಯ

ಜ್ಞಪ ನೋಹಾದಪಿ ನಾನು ಸರ್ವಭೈವ

॥೨೭೭॥

ಶಿವನಾಮ ಸುಭೈವ ವಿಪ್ರ ಸೇಯಾ

ಸತತಂ ಮುಕ್ತಿಮುಖೇಸ್ಥಿತಾ ದ್ವಿಜೇನ ।

ಶಿವನಾಮಸುಧಾಪರಾ ತು ಜಿಹ್ವಾ

ದ್ವಿಜ ನಾನಾವಿಧಭೂರಿಪುಣ್ಯಲಭ್ಯಾ

॥೨೭೮॥

ಶಿವನಾಮಸುಧಾರತ್ನೈವ ಜಿಹ್ವಾ

ಮಹತಾನೇವ ಭವತ್ಯತೋನುವಾರಂ ।

ಶಿವಶಂಕರ ಚಂದ್ರಶೇಖರ

ತ್ರಿಪುರಾರೇತಿ ಜಪಸ್ತ ಸಾವಧಾನಂ

॥೨೭೯॥

ಶಿವ, ಶಂಕರ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮುಂತಾದ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸದಾ ಜಪಿಸು. ಈ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಯಾರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಎಂದೂ ಜಪಿಸಬೇಡ. ॥೨೭೭॥

ಎಲೈ ವಿಪ್ರನೇ, ಶಿವನಾಮವೇ ಒಂದು ಆಮೃತ. ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವರು ತಪ್ಪದೆ ಅದನ್ನೇ ಪಾನಮಾಡಬೇಕು ಆ ಆಮೃತಪಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ನಾಲಿಗೆಯೇ ಸುಕೃತಶಾಲಿಯೆನಿಸುವುದು ॥೨೭೮॥

ಅದರೆ ಮಹಾತ್ಮರೆನಿಸಿದವರ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಿವನಾಮಾಮೃತವು ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಇತರರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಂಟೆಯಿಸಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ನೀನು ಸರ್ವದಾ ಶಿವ, ಶಂಕರ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ತ್ರಿಪುರಾರೇ ಎಂಬ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನೇ ಜಪಿಸುತ್ತಿರು. ॥೨೭೯॥

ಶಿವನಾಮ ಸುಧಾಂ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ

ಪಿಬ ಸಾನಂದಮನಂತರಾಯಮಾಶು ।

ಶಿವನಾಮಸುಭೈವ ಮುಕ್ತಿಹೇತು

ಮುನಿವೃಂದೈರಪಿಲೈಶ್ಚ ಸೇವ್ಯಮಾನಾ

॥೨೪೦॥

ಅಮೃತಾಮೃತಮಾರ್ಯಮುಕ್ತಿಬೀಜಂ

ಶಿವನಾಮಾಮೃತಮಿತ್ಯವೈಮಿ ನೂನಂ ।

ಅತಃ ಏವ ಮುಹುರ್ಮುಹುರ್ಮಯಾ

ಶಿವನಾಮಾಮೃತಮೇವ ಪೀಯತೇ

॥೨೪೧॥

ಶಿವನಾಮಸುಧಾಂ ನಿಪೀಯ ಭಕ್ತ್ಯಾ

ಸುಧಿಯೃಷಾಧು ಸುಧಾಂ ಚ ನಾದ್ರಿಯಂತೇ ।

ದಿವಿ ಪೀತಸುಧಾಃ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಗರ್ಭಂ

ಶಿವನಾಮಾಮೃತಪಾಃ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಮುಕ್ತಂ

॥೨೪೨॥

ಮುಕ್ತಿಹೇತುವಾದ ಶಿವನಾಮಾಮೃತವನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಅಡ್ಡಿಆತಂಕಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಜಪಿಸುತ್ತಿರು ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಇದನ್ನೇ ಅನೇಕ ಋಷಿವರ್ಗವು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ನೀನು ಮರೆಯಬೇಡ ॥೨೪೦॥

ಅಮೃತಕ್ಕೂ ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ, ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣವಾಗಿರುವುದೂ, ಶಿವನಾಮವೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಸರ್ವದಾ ತಪ್ಪದೆ ಶಿವನಾಮಾಮೃತವನ್ನೇ ಪಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ॥೨೪೧॥

ಶಿವನಾಮಗಳೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿದವರು, ನಿಜವಾಗಿರುವ ಅಮೃತ ಪಾನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾರರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಮೃತಪಾನಮಾಡಿದ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮತಾಳುವ ಕಷ್ಟವು ತಪ್ಪರಿಲ್ಲ. ಶಿವನಾಮಾಮೃತಪಾನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ವ್ಯಥೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ॥೨೪೨॥

ಶಿವನಾಮಸುಧಾ ವಿನಿರ್ಮಿತಾ

ಗಿರಿಜೇಶೇನ ಪುರಾ ಕೃಪಾಲುನಾ ।

ದ್ವಿಜ ಸಾಕೃತಪುಣ್ಯಸಂಚಯೈ

ಮುರಹುರತ್ಯಂತಮುದಾ ನಿಶೀಯತೇ

॥೨೮೩॥

ರಸಭಾಜನಭೋಜನೇ ನಿಧಾನಂ

ರಸನಾ ಸೈವ ಯಯಾ ಮುಹುಃ ಪ್ರಕಾಶಮಂ ।

ಶಿವನಾಮಸುಧಾ ನಿಶೀಯತೇ

ನಿಯಮೇನಾನ್ಯವಿಲಾಸನಂ ವಿಹಾಯ

॥೨೮೪॥

ಶಿವಮರ್ಚಿತಮನ್ದಹಂ ಪ್ರಸೂನೈ

ರ್ಗವಬಿಲ್ವೈರಪಿ ಪಶ್ಯ ಸಾವಧಾನಂ ।

ಇದಮೇವ ಫಲಂ ಮತಂ ಯತೋಕ್ತೋನ್ಮುಃ

ವಿಫಲಸಪ್ತದ್ವಪಲಾಶತುಲ್ಮಕಾಂತ್ಯೋಃ

॥೨೮೫॥

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ, ಕೃಪಾಪೂರ್ಣನಾದ ಪರಶಿವನು ಶಿವನಾಮವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಜನರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವನು. ಆದರೆ ಆ ಅಮೃತವು ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊರಕುವುದೇ ದೊರಕು ಬೇರೆಯವರಿಗಲ್ಲ. ॥೨೮೩॥

ರುಚಿಕರವಾದ ಭೋಜನದ ಸವಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಾಲಿಗೆಯು ಶಿವನಾಮಾಮೃತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿದುದೇ ಆದರೆ, ಇತರ ಯಾವ ರಸದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಸೆಯಿಲ್ಲದಲಾರದು. ಆದರಿಂದಲೇ ಅತಿಶಯವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಅದು ಅನುಭವಿಸಬಲ್ಲದು. ॥೨೮೪॥

ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದಲೂ, ಸುಗಂಧಮಯವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ ಅರ್ಚಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತಿರು. ಆರಳಿದ ಕಮಲಗಳಂತೆ, ಮುತ್ತುಗದ ಹೂವಿನಂತೆ, ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಅದೇ ಸರಿಯಾದ ಫಲವೆಂದು ಭಾವಿಸು. ॥೨೮೫॥

ನವಬಿಲ್ವದಳ್ಳಿಸ್ಸಮರ್ಚಿತಂ

ಶಿವಲಿಂಗಂ ದ್ವಿಜ ಸಾಧು ಪತ್ಯಕಾಂ ।

ವಿವಿಧಾಮಿತಘೋರಪಾಪಸಂಘಃ

ಪ್ರಲಯಂ ಯಾತಿ ನ ಸಂಶಯಸ್ತದೈವ ॥೨೮೬॥

ಶೃಣು ಶರ್ಮಕಥಾನುಘೌಘಹಂಪ್ರೀಂ

ಅನುವಾರಂ ನಿಯಮೇನ ಸಾವಧಾನಂ ।

ಇದಮೇವ ಫಲಂ ವಿನಿಶ್ಚಿತಂ

ಶ್ರುತಿಭಿಃ ಕ್ರೋತ್ರಯುಗಸ್ಯ ವಸ್ತುತಸ್ತು ॥೨೮೭॥

ನವಕೋಮಲಬಿಲ್ವಪಲ್ಲವೈಃ

ಶಿವಲಿಂಗಂ ಸವಿಧಾನಮರ್ಚಯಿಷ್ಯಾ ।

ಶಿವಸಾತ್ಯುತಬಿಲ್ವಪಲ್ಲವಾನ್

ಸಮುಪಾಘ್ರಾಯ ವಿನೋದಯಸ್ಯ ಚಿತ್ತಂ ॥೨೮೮॥

ಸ್ವೃತ ಶಂಕರಮರ್ಚಿತಂ ತ್ರಿಕಾಲಂ

ಸಕಲಾಘೌಘವಿನಾಕನಾಯ ನಿತ್ಯಂ ।

ಹೊಸ ಬಿಗುರಾದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಆರ್ಚಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡುವವರ, ಅನಂಕವಾದ ಘೋರಪಾಪಗಳು ಏಕದಾ ಮಾಯನಾಗುವುವು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ॥೨೮೬॥

ಸಕಲ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸುವ ಈಶ್ವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರುವುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ಶಿವಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರು. ॥೨೮೭॥

ಅನೇಕ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಶಿವಪೂಜಾನಿರ್ಮಾಲ್ಯವಾದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು ಮೂಸಿನೋಡಿ ಆನಂದ ಪಡುವುದೇ ನೂಸಿಕಾ ಮಹತ್ವ ಮಂತ್ರಿನ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ! ॥೨೮೮॥

ತ್ರಿಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ತುತಮಾಡುತ್ತಿರು. ಅದರಿಂದ ಏನು ಸಕಲ ಪಾಪರಾಶಿಯೂ ನಾಶವಾಗುವುದು. ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ, ನೀನು

ಭಜ ಚೇತಸಿ ಭಾಲಚಂದ್ರಮೌಳಿಂ
ಮುಹುರಾನಂದದಮದ್ವಿತೀಯಮೇಕಂ

||೨೮೯||

ಮನಸಾ ವಚಸಾ ಸುಕರ್ಮಣಾ
ಶಿವ ಏಕಃ ಶಿವಯಾ ಸಮಸ್ತಿತಃ |
ಭಜನೀಯ ಇತಿ ಶ್ರುತಿಃ ಸ್ವಯಂ
ಪ್ರತಿನಾರಂ ವದತಿ ಪ್ರಬೋಧಕೃತ್

||೨೯೦||

ತ್ರಿಪುರಾರಿಕಥಾಸುಪೂಜನೇ
ತ್ರಿಪುರಾರೇರಭಿವೀಕ್ಷಣೇಽಪಿ ಚಿತ್ತಂ |
ಮಹತಾಂ ಭವತಿ ಹೃನ್ಮಧಾಜಾಂ
ನ ಭವತ್ಯೇವ ದುರಾತ್ಮನಾಂ ಕರೋತಿ

||೨೯೧||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಇತಿ ವಿಷ್ಣುವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಕಣ್ವಃ ಸಂತುಷ್ಟಮಾನಸಃ |

ಶಿವಾರ್ಚನಪರೋ ಜಾತಃ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಸರ್ವದಾ

||೨೯೨||

ಚಂದ್ರಶೇಖರನೂ, ಅನಂದದಾಯಕನೂ, ಸಜಾತೀಯ ದ್ವಿತೀಯ ರಹಿತನೂ ಆದ
ಪರಶಿವನನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರು ||೨೯೩||

ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ಕೆಲಸ ಇವುಗಳಿಂದಲೂ, ಪಾರ್ವತೀಸಮೇತನಾದ ಶಿವ
ನನ್ನೇ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ವೇದವು ಸರ್ವದಾ ಜನರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರು
ವುದು ||೨೯೪||

ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಿಸದೇ ಕೇವಲ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿರುವ
ಮಹಾತ್ಮರ ಮನಸ್ಸು ಸರ್ವದಾ ತ್ರಿಪುರಾರಿಯ ಕಥಾಶ್ರವಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿವಲಿಂಗದ
ರ್ಶನದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲುವುದು ದುರಾತ್ಮರಿಗೆ ಎಂದೂ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು
ಪ್ರವರ್ತಿಸಲಾರದು ||೨೯೫||

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಣ್ವಬುಡಿಯು ಸಂತು
ಷ್ಟನಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಶಿವಪೂಜಾನಿರತನಾದನು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನೀನು

ಅತೋ ಯತ್ನೇನ ಸತತಂ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ।
 ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಯತೋ ನಿತ್ಯಂ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಫಲಪ್ರದಂ ॥೨೯೩॥

ಪುರಾ ಕಶ್ಚಿದಭೂದ್ರಾಜನ್ ದರಿದ್ರೋ ದ್ವಿಜಬಾಲಕಃ ।
 ಸ ಯಯಾಚೇ ನಿಶಿಕ್ಷೀರಂ ಅನ್ಯಂ ಭುಂಜನ್ಸ್ಮನಾತರಂ ॥೨೯೪॥

ಮಾತಾ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಬಾಪ್ಸಸಂಕುಲಿತೇಕ್ಷಣಾ ।
 ಬಾಪ್ಪಾಣಿ ದೂರೀಕುರ್ವಂತೀ ಸುದತೀ ಪ್ರಾಹ ತಂ ಸುತಂ ॥೨೯೫॥

ಕುತಃ ಕ್ಷೀರಂ ಮಯಾ ದೇಯಮಭಾಗ್ಯಾಹಂ ಯತಃ ಶಿಶೋ ।
 ಅನರ್ಚಿತಹರಾಯ ಸ್ಯಾದಭಾಗ್ಯಮತ ಏವ ಮೇ ॥೨೯೬॥

॥ ಸುದಹ್ಯವಾಚ ॥

ಶಿವಾರ್ಚನಪರಾ ನಿತ್ಯಂ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಕರ್ಮಭಿಃ ।
 ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಂ ತತೋ ಮುಕ್ತಾ ಭವಂತಿ ಚ ॥೨೯೭॥

ಸದಾ ತಪ್ಪದೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿರು ಅದು ಭುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿ,
 ಇವೆರಡನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು ॥೨೯೨-೨೯೬॥

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ದರಿದ್ರನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಾಲಕನಿದ್ದನು
 ಆತನು ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬರಿಯ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿ,
 ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಒಡನೆಯೇ ತಾಯಿಯು ಅವನ ಮಾತು
 ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಅಳುತ್ತಾ, ಕಣ್ಣೀರನ್ನೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಗನೊಡನೆ
 ಹೀಗೆಂದಳು ॥೨೯೪-೨೯೫॥

“ಆಪ್ತಾ ಮಗುವೇ, ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಾಲು ತರಲಿ ನನ್ನ ಬಡತನದಿಂದ
 ನಾನು ಹಾಲುತರಲು ಅಸಮರ್ಥಳಾಗಿರುವೆನು ನಾನು ಐಶ್ವರ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಈಶ್ವರ
 ನನ್ನು ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿಸಿದವಳಲ್ಲ. ಶಿವಾರ್ಚನಾಸಕ್ತರಾಗಿ, ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು,
 ಕರ್ಮ ಇವುಗಳಿಂದ ಶಿವಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರು ಐಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನರಾಗುವರಲ್ಲದೆ,
 ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಹ ಪಡೆಯುವರು ” ॥೨೯೬-೨೯೭॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ತದೋಕ್ತಾಯಾ ದ್ವಿಜಾರ್ಭಕಃ ।

ಮಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಿದಂ ಶ್ವೇತ್ರಮವಾಪ ಜನನೀಯುತಃ ॥ ೨ ॥

ತತಸ್ತು ಮುನಿಶಾರ್ದೂಲಮಗತ್ಯಂ ಭಸ್ತಭೂಷಿತಂ ।

ಪ್ರಣಮ್ಯ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾಡ್ಯೈಃ ಸಂಪೂಜ್ಯೋವಾಚ ಬಾಲಕಃ ॥ ೩ ॥

॥ ದ್ವಿಜಬಾಲಕ ಉವಾಚ ॥

ಸ್ವಾಮಿನ್ಮಹಂ ದರಿದ್ರೋಸ್ತು ದರಿದ್ರಾನ್ಮರಣಂ ವರಂ ।

ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಹಿ ಮಹದ್ಬುಃಖಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯೇಣ ಮುನೀಶ್ವರ ॥ ೪ ॥

ಕಿಂ ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯದಂ ಪುಣ್ಯಂ ಕಿಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿನಾಶಕಂ ।

ತದ್ವದಸ್ಯ ಮುನಿಶ್ರೀಷ್ಠ ತತ್ಕುರಿಷ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ಧ್ರುವಂ ॥ ೫ ॥

॥ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಬಾಲಕೀಲಯಾ ನಿರ್ಲೀಲಂ ಬಾಲೇಂದುಲಲಿತಾಕೃತಂ ।

ಸಲೀಲಯಾ ತೇ ಸಕಲಂ ಮಂಗಳಂ ಕಲಯಿಷ್ಯತಿ ॥ ೬ ॥

ಎಂದು ತಾಯಿಯು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಬಾಲಕ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಈ ಮಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಇಲ್ಲಿ ಭಸ್ತುತೋಭಿತ ಋಷಿಶ್ರೀಷ್ಠನೂ ಆಗಿರುವ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಅವನನ್ನು ಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಿ ಋಷಿಯೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು ॥೨೯೮-೩೦೦॥

‘ ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಾನು ದರಿದ್ರನಾಗಿರುವೆನು, ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೆಂತ ಮರಣವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವೆನು ಬಡತನದ ಕಷ್ಟವು ದ ಭೂಯಿಷ್ಯವಾದುದು ಇಂಕಳದುಃಖವನ್ನು ನಿನಾರಣೆಮಾಡುವ ಮೆತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಉಪಾಯವೊಂದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ ಆದರಂತೆಯೇ ನಡೆಯುವೆನು ’ ॥೩೦೦-೩೦೧॥

ಎಂದು ಆ ಬಾಲಕನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯು ಶಿವನ ಮಹಿಮಾಶಿರಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಬಾಲಕನೇ, ಪರಶ್ವರನು ಬಾಲನಂತೆ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಆಟವಾಡುವವನಾದರೂ ಅವನ ಸ್ವಭಾವ

ಅಮಂಗಳಲಹರೋ ಯಸ್ಯಾಸ್ತಂಗಳೋ ಮಂಗಳಾಪತಿಃ |
 ತಮೇವಾರ್ಜಯ ಯತ್ನೇನ ಸರ್ವದಾರಿದ್ರ್ಯನಾತಕಂ ||೩೦೩||
 ಪುಣ್ಯಪುಣ್ಯಂ ಧರ್ಮಧರ್ಮಂ ಮಂಗಳಾನಾಂ ಚ ಮಂಗಳಂ |
 ಪಾವನಂ ಪಾವನಾನಾಂ ಚ ಜಪ ಶ್ರವಂ ಪಡಕ್ಷರಂ ||೩೦೪||
 ಶಿವಲಿಂಗಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ಮೈಃ ಪೂಜಯಿಸ್ಯಾನ್ನಹಂ ಮುಢಾ |
 ತಪ್ತಜಯಾ ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಂ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ ||೩೦೫||
 ನ ಸ್ರಾಪ್ಯತೇ ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಜನಂ ವಿನಾ |
 ಅತೋಽನ್ನಹಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಲಿಂಗೇ ಪೂಜಯಿ ತಂಕರಂ ||೩೦೬||
 ಜಗತ್ಕಾಂ ಸಂತಿ ಯಾವಂತೋ ಘಾಗ್ನವಂತೋಽತ್ರ ಸಂತತಂ |
 ತಾವಂತೋ ಗಿರಿಜಾಕಾಂತ ಸಿತಾಂತಂ ಪೂಜಯಂತಿ ಹಿ ||೩೦೭||

ಅಟದ ಧೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬಾಲಚಂದ್ರನಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನು
 ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯಿಸಿದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭಕ್ತರ ಅಮಂಗಳಗಳನ್ನು
 ಪರಿಹರಿಸುವನು ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಸರ್ವದಾ ದಾರಿದ್ರ್ಯನಾಶಕನಾದ
 ಪರಿಶಿವನನ್ನೇ ಆಪ್ತದಿ ಆರಾಧಿಸು ||೩೦೩-೩೦೬||

ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗೆ ಪುಣ್ಯರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮನೆನಿಸಿಯೂ,
 ಮಂಗಳಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ, ಪರಿಶುದ್ಧವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಪಾವನವಸ್ತು
 ವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪಡಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಲ್ವಪತ್ಮ
 ಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜಿಸು ಅದರಿಂದ ನೀನು ಅತಿಯಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು
 ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು ||೩೦೪-೩೦೫||

ಶಿವಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡದೆ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ
 ಇಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ನಿತ್ಯವೂ ಪರಿಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸು ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಎಷ್ಟುಜನರು ಐಶ್ವರ್ಯವಂಶರವರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯಿಂದ
 ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದವರೇ ಅಲ್ಲವೇ ! ||೩೦೬-೩೦೭||

ವಿನಾ ಯತ್ನಮನುಸಾಯಾಸಾದುಪೇಂದ್ರಾದಯಃ ಶಿವೇ |
 ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಂ ಲಬ್ಧ್ವಾ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಸಂತತಂ ||೩೦೮||
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇನ್ನೈವ ವಿಷ್ಣುತ್ವಂ ಪ್ರಾಪ ಕೇಶವಃ |
 ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಮಪಿ ಸಂಪ್ರಾಪ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಶಂಕರಪೂಜಯಾ ||೩೦೯||
 ಇಂದ್ರತ್ವಮಿಂದ್ರಃ ಸಂಪ್ರಾಪ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪೂಜಯಾ |
 ವಾಯುಸ್ಸಂಪ್ರಾಪ ವಾಯುತ್ವಂ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಪೂಜಯಾ ||೩೧೦||
 ನ ವಿಷ್ಣುತ್ವಾದಿ ದಾತಾನ್ಯೋ ವಿನಾ ದೇವೋತ್ಪಮಂ ಶಿವಂ |
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಃ ಸತ್ಯಮುದ್ಭುತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೩೧೧||
 ವಿಷ್ಣುರ್ಯದರ್ಚನಾದರ್ಚ್ಯ ಸ್ತಮೇವ ಗಿರಿಜಾಪತಿಂ |
 ಪೂಜಯಸ್ತಾತಿಯತ್ನೇನ ಸರ್ವಸಂಪತ್ಕ್ರದಂ ಪ್ರಭುಂ ||೩೧೨||
 ಶಿವಲಿಂಗೇ ಶಿವಂ ನಿತ್ಯಂ ಪೂಜಯಸ್ತಾತಿಯತ್ನತಃ |
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇನ್ನೈವ ತುಷ್ಠೋ ಭವತಿ ಶಂಕರಃ ||೩೧೩||

ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಉಪೇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿ
 ಅತಿಯಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು ಕೇಶವನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾದ
 ವಿಷ್ಣುತ್ವವನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃತ್ವರೂಪನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನೂ
 ಹೊಂದಿದುದು ಶಂಕರಾರಾಧನೆಯಿಂದಲ್ಲವೆ? ||೩೦೮-೩೦೯||

ಇಂದ್ರನು ಇಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದುದೂ, ವಾಯುವು ವಾಯುಪದವಿ
 ಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುದೂ, ಶಂಕರಾರಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ದಾನ
 ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಈಶ್ವರನಿಗಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟಾದಿ ಯಾವ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲ
 ವೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೋ? ||೩೧೦-೩೧೧||

ವಿಷ್ಣುವು ಯಾರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ತಾನು ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡನೋ, ಅಂತಹ
 ಶಂಕರನನ್ನು ನೀನು ಸರ್ವದಾ ಪೂಜಿಸು ಅತನೇ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ
 ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನು ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುವುದೇ ಅತ್ಯಂತ

ಪ್ರತಿಮಾ ಪೂಜನಾಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನಂ ।

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠಮನ್ಯಂ ನೈವ ಹಿ ದೃಶ್ಯತೇ ||೩೧೪||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ಥಿತೋಗಸ್ತ್ಯಃ ಸನಾತನಮುಪಿಸ್ತದಾ ।

ತದುಕ್ತಂ ವಚನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ತಂ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಹ ಸಾದರಂ ||೩೧೫||

|| ಸನಾತನ ಉವಾಚ ||

ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಪೂಜ್ಯಾನಿ ಕಾನಿ ಕಾನಿ ಮುನೀಶ್ವರ ।

ಏತತ್ಸರ್ವಂ ವಿಶೇಷೇಣ ವದ ಮಹ್ಯಂ ಕೃಪಾಧೀ ||೩೧೬||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ಪ್ರಹೃಷ್ಯವದನೋ ಮುನಃ ।

ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಾಣಿ ವಕ್ತ್ರಂ ಸಮುಪಚಕ್ರಮೇ ||೩೧೭||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ತಿಷ್ಠಂತಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯುತ್ತಮಾನಿ ಚ ।

ತತ್ಸ್ವರೂಪಾಣಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಶ್ವಣು ವಕ್ಷ್ಯೇ ಸನಾತನ ||೩೧೮||

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಾರ್ಗ ಅದರಿಂದಲೇ ಈಶ್ವರನು ತೃಪ್ತನಾಗುವನು ಪ್ರತಿಮಾಪೂಜೆ ಗಿಂತ ಶಿವಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾರ್ಯವು ಯಾವುದೂ ಕಾಣಲಾರದು” ||೩೧೨-೩೧೩ ೩೧೪||

ಎಂದು ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯು ಹೇಳಲು ಸನಾತನಮುನಿಯು ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮತ್ತೆ “ ಮಹೇಶ್ವರನೇ, ಛೋರದಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಶಿವಲಿಂಗಗಳು ಪೂಜ್ಯವಾದವುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ||೩೧೫-೩೧೬||

ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯು ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಏವಂಶಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು “ ಅಯ್ಯಾ ಸನಾತನನೇ, ಅನೇಕವಿಧವಾಗಿ ಶಿವ

ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಂ ತು ವಕ್ತುಂ ಯದ್ಭೂತಿ ನೋಪಿತಂ ।
 ತಥಾಪಿ ಶಿವಭಕ್ತಾಯ ತುಭ್ಯಂ ತಪ್ತವದಾಮ್ಯಹಂ ॥೩೧೯॥

ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಯಸ್ಯ ಕಸ್ಯಾಪಿ ಸತ್ಪರಂ ।
 ನ ವಕ್ತವ್ಯಂ ಯತಸ್ತತ್ಪ್ರ ಗೋಪನೀಯಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ॥೩೨೦॥

ಯಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಶ್ರುತಿಷು ಶ್ರದ್ಧಾ ತಸ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾ ಮಹೇಶ್ವರೇ ।
 ತಸ್ಯೈವ ಶಿವಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನಾನ್ಯಸ್ಯ ಸರ್ವಥಾ ॥೩೨೧॥

ತಸ್ಯೈವ ವಕ್ತವ್ಯಮುತ್ಕೃತ್ಯಂ ಶಿವಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಾದರಾತ್ ।
 ತವಾಸ್ತಿ ತಂಕರೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ತತಃ ಪ್ರಾಯಃ ಪುರಾ ಭವಾನ್ ॥೩೨೨॥

॥ ಸನಾತನ ಉವಾಚ ॥

ಯಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಶಿವಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಿನೀ ।
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಕೇವಲಾ ಭೂತಿರ್ಭಕ್ತಾ ಚ ವಿಧಿವತ್ತ್ವಯಾ ॥೩೨೩॥

ಲಿಂಗಗಳು ಉತ್ತಮಗಳೆನಿಸಿವೆ ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿತದವಾಗಿ ತಿಳಿಸು
 ವೆನು ಕೇಳು ॥೩೧೭-೩೧೮॥

ನಾಸ್ತವವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ
 ಆದರೂ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳಿರುವ ನಿನಗೆ ಶಿವಸ್ವರೂಪವನ್ನು
 ಈಗ ಹೇಳುವೆನು ಶಿವಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು
 ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಆತಿ ಗೋಪ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ॥೩೧೯-೩೨೦॥

ಯಾವನಿಗೆ ನೇದವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಈಶ್ವರಭಕ್ತಿಯೂ,
 ಈಶ್ವರಮಹಿಮಾಶ್ರವಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೂ, ಸಂಭವಿಸುವುದು ಅಂತಹವನಿಗೆ
 ಈಶ್ವರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು ನಿನಗೆ ಈಗ ಶಿವಪೂಜಾದಿಗಳಲ್ಲಿ
 ವಿಶೇಷ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೀನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತ
 ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು ॥೩೨೧-೩೨೨॥

ಯಾವನಿಗೆ ಶಿವಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿರು
 ವುದೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನೀನು ಅದರಂತೆ ವಿಧಿವತ್ತಾದ
 ಕರ್ಮಚರಣೆಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆ ಎಂದು ಅಗತ್ಯಪಡಿಯು ಹೇಳಲು

ನ ಕದಾಪಿ ಪುರಾಣೈಕಂ ಮಯಾ
ವಿಧಿವತ್ಕೇವಲಮೀತವಂದನಂ ।
ಯದಿ ತತ್ಕೃತಮಾದರಾತ್ತದಾ
ಮಮ ಜನ್ಮೇದಮಭೂತ್ಯಥಂ ಮುನೇ

||೩೨೫||

ಅಹಮೀದೃತಜನ್ಮಭಾಜನಂ
ನ ಪುರಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜನ್ಮಭಾಜನಂ ।
ಯದಿ ತನ್ನಮ ತದ್ಭವೇತ್ತದಾ
ನ ಶಿವಃ ಸಾಧು ಸಮರ್ಪಿತಃ ಕಥಂ

||೩೨೬||

ನ ಕದಾಪಿ ಪುರಾಣೈಕಂ ಮಯಾ
ವಿಧಿವತ್ಕೇವಲಭಿಷ್ಠಧಾರಣಂ ।
ಯದಿ ತತ್ಕೃತಮಾದರಾತ್ತದಾ
ಮಮ ಜನ್ಮೇದಮಭೂತ್ಯಥಂ ಮುನೇ

||೩೨೭||

ನ ಕದಾಪಿ ಪುರಾಣೈಕಂ ಮಯಾ
ವಿಧಿವತ್ಕೇವಲಕಂಕರಾರ್ಜನಂ ।

ಆಗ ಸನಾತನನು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು ‘ ಮಹರ್ಷಿಯೇ ನಾನು ಎಂದೂ ಹಿಂದೆ
ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಈಶ್ವರಪ್ರಣಾಮಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಇಂತಹ ಸಾಹಿ
ಜನ್ಮವು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು ? ||೩೨೫, ೩೨೬||

ನೀನು ಹೇಳಿದಂತಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜನ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಸಹ ಹಿಂದೆ ನನಗುಂಟಾ
ಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವುದು ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಜನ್ಮವು ಬಂದಿದ್ದರೆ
ನಾನು ಶಿವಾರಾಧನೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನಿ ? ||೩೨೬||

ನಾನು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಭಿಷ್ಠಧಾರಣೆ ಮಾಡಿರಲಾರೆ ಹಾಗೆ
ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಇಂತಹ ಜನ್ಮವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ||೩೨೭||

ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರಾರ್ಜನೆ, ಈಶ್ವರಸೇವೆ,
ಈಶ್ವರದರ್ಶನ, ಶಿವಧ್ಯಾನ, ಶೈವನಿಗೆ ಸತ್ಕಾರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಡೆಸಿಲ್ಲ

ಯದಿ ತತ್ಕೃತಮಾದರಾತ್ರದಾ
ಮಮ ಜನ್ಮೇದಮಭೂತ್ಯಥಂ ಮುನೇ ||೩೨೭||

ನ ಕದಾಪಿ ಪುರಾಕೃತಂ ಮಯಾ
ವಿಧಿವತ್ಕೇವಲಮೀಶನೇವನಂ |
ಯದಿ ತತ್ಕೃತಮಾದರಾತ್ರದಾ
ಮಮ ಜನ್ಮೇದಮಭೂತ್ಯಥಂ ಮುನೇ ||೩೨೮||

ನ ಕದಾಪಿ ಪುರಾಕೃತಂ ಮಯಾ
ವಿಧಿವತ್ಕೇವಲಮೀಶವೀಕ್ಷಣಂ |
ಯದಿ ತತ್ಕೃತಮಾದರಾತ್ರದಾ
ಮಮ ಜನ್ಮೇದಮಭೂತ್ಯಥಂ ಮುನೇ ||೩೨೯||

ನ ಕದಾಪಿ ಮಯಾ ಕೃತಂ ಪುರಾ
ವಿಧಿವತ್ಕೇವಲಮೀಶಚಿಂತನಂ |
ಯದಿ ತತ್ಕೃತಮಾದರಾತ್ರದಾ
ಮಮ ಜನ್ಮೇದಮಭೂತ್ಯಥಂ ಮುನೇ ||೩೩೦||

ನ ಕದಾಪಿ ಮಯಾಕೃತಂ ಪುರಾ
ವಿಧಿವತ್ಕೇವಲಶೈವನೇವನಂ |
ಯದಿ ತತ್ಕೃತಮಾದರಾತ್ರದಾ
ಮಮ ಜನ್ಮೇದಮಭೂತ್ಯಥಂ ಮುನೇ ||೩೩೧||

ವಿಹಿತಂ ವಿಧಿವದ್ವಿಭೂತಿಧಾರಣಂ
ಕೃತಮಿತ್ಯುಕ್ತಮಿದಂ ತ್ವಯಾಧುನಾ |
ವಿಧಿವತ್ಸು ವಿಭೂತಿಧಾರಣಂ
ಕೃತಮೇನೇತ್ಯನುಮೀಯತೇ ಮಯಾ ||೩೩೨||

ವಂದೇ ಕೋರುವುದು ಒಂದುವೇಳೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರೂ
ನನಗೆ ಇಂತಹ ಜನ್ಮವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ||೩೨೭-೩೨೮-೩೨೯-೩೩೦-೩೩೧||
ನೀನು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ

ಅಧುನಾಪಿ ವಿಭೂತಿಧಾರಣಂ

ವಿಧಿವನ್ಮುಕ್ತೃಯತೇ ಹಿ ವಸ್ತುತಃ ।

ವಿಧಿವನ್ಮುಕ್ತೃಯತೇ ವಿಭೂತಿಧಾರಣಂ

ವಿಹಿತಂ ಕರ್ತುಮಾಸೀಹ ಶಕ್ಯತೇ

||೩೩೩||

ವಿಜುಘೈರಪಿ ಭಕ್ತಧಾರಣಂ

ವಿಧಿವತ್ಪರ್ತುಮಶಕ್ಯಮೇವ ಹಿ ।

ನ ಯತೋಽಧಿಗತೋ ವಿಭೂತಿಧಾರಣೇ

ವಿಜುಘೈರಪ್ಯತಿವಿಸ್ತೃತೋ ವಿಧಿಃ

||೩೩೪||

ಕ್ರಿಯತೇ ಹಿ ಕಥಂಚಿದೇವ ತತ್

ವಿಹಿತಂ ಕೇವಲಭಕ್ತಧಾರಣಂ ।

ಭವದಾದಿಭಿರಪ್ಯನುಶ್ಲೇಷಂ

ವಿಧಿಸಂರಕ್ಷಣದಕ್ಷಮಾಸತ್ಯೈಃ

||೩೩೫||

ವಿಧಿನಾಪಿ ಕೃತಂ ನ ವಸ್ತುತಃ

ವಿಧಿವತ್ಕೇವಲಭಕ್ತಧಾರಣಂ ।

ಯಲ್ಲವೆ ನಾನು ಹಾಗೂ ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಊಹಿಸುತ್ತೇನೆ.
||೩೩೬||

ಎರೈ ಮುನಿಯೇ, ಈಗಲೂ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ನಾನು ಭಕ್ತಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಭಕ್ತಧಾರಣೆಮಾಡಲು
ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ||೩೩೭||

ದೇವತೆಗಳೆಂದಲೂ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಭಕ್ತಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಭಕ್ತಧಾರಣೆಯ, ವಿಧಿಯು ಅವರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ ||೩೩೮||

ವಿಧಿಯಂತೆಯೇ ನಡೆದು ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ನಮ್ಮಂತಹವರೂ
ಕೂಡ ಕೇವಲ ಭಕ್ತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಗೋ ಧರಿಸುತ್ತಿರ.ವಿರಿ ನಮಗೂ ಆ ವಿಧಿ
ಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡುಬರಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ||೩೩೯||

ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಸಹ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಭಕ್ತಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಯದಿ ತೇನ ಶೈತಂ ತಥಾ ತದಾ
ನ ಕಥಂ ಮುಕ್ತಿಮಪಾಪ ತತ್ತ್ವಗೇ

||೩೩೩||

ಯದಿ ಕೇವಲಭಸ್ತಧಾರಣಂ
ಶೈತಮಾದೇಹವಿಶೇಷನಂ ತದಾ |
ಶ್ಚ ಜನಿರ್ಭ್ಯತಕುದ್ಭಭಸ್ತನಾಂ
ಜನಿತಂಕಾಪಿ ನ ಜಾಯತೇ ಯತಃ

||೩೩೪||

ಭವಬಂಧವಿನೋಜಕಂ ಯತಃ
ವಿಹಿತಂ ಕೇವಲಭಸ್ತಧಾರಣಂ |
ತತಃ ಏವ ಭವಾಭಿಭಾವಕಾಃ
ಸತತಂ ಕೇವಲಭಸ್ತಧಾರಣಂ

||೩೩೫||

ಯದಿ ಕೇವಲಭಸ್ತಧಾರಣೇ
ವಿಮಲಾ ಭಕ್ತಿರುದೇಹಿ ಭಾಗ್ಯತಃ |
ನ ತದಾ ಮರಣಾದಿಕಂ ಭಯಂ
ಶ್ಚ ಭಯಂ ಕೇವಲಭಸ್ತಧಾರಣೇ

||೩೩೬||

ಹಾಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಭಸ್ತಧಾರಣೆಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದಿತಲ್ಲದೆ
ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದನೇ? ||೩೩೭||

ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವವರೆಗೂ, ಭಸ್ತಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪುನಃ ಜನ್ಮ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಶುದ್ಧಭಸ್ತಧಾರಿಗಳಾದವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಭೂಲೋಕ
ದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳುವ ಊಹೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ||೩೩೮||

ಕೇವಲ ಭಸ್ತಧಾರಣೆಯಿಂದಲೇ ಸಂಸಾರದುಃಖವು ನಾಶವಾಗುವುದೆಂದು
ತಿಳಿದು ಸಂಸಾರದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸತತವಾಗಿ ಭಸ್ತ
ಧಾರಣೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರು ||೩೩೯||

ಕೇವಲ ಭಸ್ತಧಾರಣೆಯಿಂದಲೇ ಮರಣಾದಿ ಭಯಗಳು ತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದ
ರಿಂದ ಭಸ್ತಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಜವಾದ
ಸುಕೃತಕಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಆದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಸಕಲ ಭವಭಯಗಳನ್ನೂ
ಳಲಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ||೩೪೦||

ವಿನಿಧಾನಿತಪುಣ್ಯಪೂರಣೇ
ದ್ವ್ಯಥಭಕ್ತಿರ್ಭವನಾತಕಾರಣೇ |
ಭವತಿ ತ್ರಿಪುರಾರಿಭೂಷಣೇ
ಸತತಂ ಕೇವಲಭಕ್ತಧಾರಣೇ

||೩೪೦||

ಭಕ್ತಕೇವಲಭಕ್ತಭೂಷಣೋ
ಯದಿ ಕಂಭುಂ ಭಕ್ತಭಕ್ತಭೂಷಣಂ |
ವಿಷಯಾನಪಹಾಯು ಚಿಂತಯೇತ್
ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಂ ಕ್ವ ತದಾ ಭಯಂ ಯಮಾತ್

||೩೪೧||

ಬಹುಜನ್ಮಕೃತ್ಪರನಾವೃತ್ತೇಃ
ಸುಕೃತ್ಪ್ರೀತೀವಲಭಕ್ತಧಾರಣೇ |
ಸಮುದೇಹಿ ಮಹಿಃ ಕೃತಿಕೃತೇ
ಸತತಂ ಶೈವಮತಾನುವರ್ತಿನಾಂ

||೩೪೨||

ಸಿತಕೇವಲಭಕ್ತಧಾರಿಣಾಂ
ಅಧಿಕಾರಃ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜನೇ |

ವಿನಿಧವಾದ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲರೂಪವಾಗಿರುವ, ಸಂಸಾರದುಃಖನಾಶಕ
ವಾಗಿರುವ, ಪರಶಿವನಿಗೆ ಆಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ಭಕ್ತಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವ್ಯಥಭಕ್ತಿ
ಬರದೇಕಾದರೆ ಮಹಾ ಸುಕೃತಿಯಾಗಿರದೇಕು ||೩೪೦||

ಕೇವಲ ಭಕ್ತಧಾರಣೆಯಿಂದಲೇ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ, ಭಕ್ತಧಾರಿಯಾದ ಶಂಕರ
ನನ್ನು ಅನನ್ಯಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಯಮನಿಂದ
ಭಯವು ತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ ||೩೪೧||

ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಪುಣ್ಯವನ್ನಾಜಿಸಿದವರಿಗೆ ಮತ್ತು
ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೃತಿಕೋದಿತವಾದ ಭಕ್ತಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ
ಬುದ್ಧಿಯು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದು ||೩೪೨||

ಭಕ್ತಧಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವು ಲಭಿಸುವುದು
ಇತರರಿಗೆ ಅದು ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದವಾಗದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಯಾರು ಭಕ್ತಧಾರಣೆಯಿಂದ

ಅತಃ ಪಿವ ತದರ್ಥತತ್ತ್ವವೋ

ವಿತರತ್ನೇವ ತದೀಪ್ತಿತಂ ಫಲಂ

||೩೪೩||

ಸಿತಕೇವಲಭಸ್ಕಧಾರಣಂ

ವಿಧಿವದ್ಭೂರಿ ವಿಧಾಯ ಸಾದರಂ ।

ಸತತಂ ಶಿವನಿಷ್ಠಚೇತಸಾಂ

ತನುಬಂಧಃ ಕೃತದಾಶಿದುಃಖದಃ

||೩೪೪||

|| ದಧೀತೀರುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಭೂರಿ ಭಕ್ತಿಪ್ರವರ್ಧಕಂ ।

ಅಗಸ್ತ್ಯಶ್ಚಂ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಹ ಸನಾತನಮುನಿಂ ತದಾ

||೩೪೫||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಧನ್ಯೋಽಸಿ ಭಸ್ಕನಿಷ್ಠೋಽಸಿ ತತಃ ಪಿವಾಭವನ್ಮುನೇ ।

ಶಂಕರಾನುಗೃಹೀತೋಽಸಿ ಸರ್ವಥಾ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ

||೩೪೬||

ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು
ಲಭಿಸುವುದು ||೩೪೭||

ಕುಭ್ರವಾದ ಭಸ್ಕವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರಿಂದ ಶಿವನನ್ನೇ ಮನಸ್ಸು
ನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುವವರಿಗೇ, ಕೇವಲ ದೀಪಕಧಾರಣೆಯೂ ಸಹ ಸುಖಪ್ರದ
ವಾಗಿರುವುದೇ ಹೊರತು ಅದರಿಂದ ಯಾವವಿಧದ ದುಃಖವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು”
||೩೪೮||

ಹೀಗೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸನಾತನಮುನಿಯು
ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಾಮುನಿಯು ಸನಾತನನಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತಾ
ಹೀಗೊಡನು “ಎಲೈ ಸನಾತನಮುನಿಯೇ, ನೀನೇ ಧನ್ಯನು ಭಸ್ಕಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ
ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ವೃಥಾನಂಬಿಕೆಯಿರುವುದರಿಂದ ನೀನು ಶಂಕರನಿಂದ ಅನುಗೃಹೀತ
ನಾಗಿರುವೆಯೆಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೩೪೯|| ೩೪೬||

ಕಂಕರಾನುಗೃಹೀತಾನಾಂ ಭಕ್ತಿಭೃಗೃನಿ ಜಾಯತೇ |
 ನಾನ್ಯೇಷಾಮಿತಿ ವೇದೋಽಪಿ ಸ್ವಯಂ ವದತಿ ಸಾದರಂ ||೨೪೩||

ಶ್ರುತೌ ಶ್ರದ್ಧಾ ತವ್ಯನಾಸ್ತಿ ಯತಸ್ತೇ ಭಕ್ತಧಾರಣೇ |
 ಭಕ್ತಿರೇತಾದ್ಯಪಿ ಯಸ್ಮಾತ್ಪಾವನೋಽಸಿ ಸನಾತನ ||೨೪೪||

ಸನಾತನ ಯತಃ ಶ್ರದ್ಧಾ ತವ ದೇವೋತ್ತಮೇ ಶಿವೇ |
 ತತಸ್ತೇ ಶಿವಲಿಂಗಾನಾಂ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ತದ್ವದಾಮ್ಯಹಂ ||೨೪೫||

ಶಿವಲಿಂಗೇಷು ಸರ್ವೇಷು ರಸಲಿಂಗಮನುಶ್ರಮಂ |
 ತತ್ರ ಸಂಪೂಜಿತಃ ಶಂಭುಃ ಪ್ರಸೀದತಿ ನ ಸಂತಯಃ ||೨೪೬||

ರಸಲಿಂಗೇ ಮಹಾದೇವಂ ಸಂಪೂಜ್ಯಾನ್ಮಹಮಾದರಾತ್ |
 ಭುಕ್ತ್ವಾ ಭೋಗಾನ್ಮಹಾದೇವಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತ್ಕೇವ ನ ಸಂತಯಃ ||೨೪೭||

ದೈವಾರಾಧ್ಯಾದಿಲಿಂಗೇಷು ಸಂಪೂಜ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರಂ |
 ಸರ್ವಪಾಪವಿನ್ನಿರ್ಮುಕ್ತಾಃ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಶಿವಮಂದಿರಂ ||೨೪೮||

ಸನಾತನಮಹರ್ಷಿಯೇ, ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹವಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹುಟ್ಟುವುದು, ಇತರರಿಗೆ ಎಂದೂ ಕೋರಲಾರದು ಎಂದು ವೇದವೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಮೊದಲು ಆ ವೇದದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಭಕ್ತಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವುದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಭಕ್ತ ||೨೪೩ ೨೪೮||

ನಿನಗೆ ದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ಈಗ ನಾನು ಶಿವಲಿಂಗಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ಶಿವಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ರಸಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ತ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಅದರ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಶಂಕರನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತಯವಿಲ್ಲ ||೨೪೫ ೨೪೮||

ರಸಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೆ ಮಹಾದೇವನು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಡುವನು ಅದೇರಿತೆ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ಲೋಹನಿರ್ಮಿತವಾದ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಮಾನವನು ಸಕಲ ಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ||೨೪೭ ೨೪೮||

ಕಾಶ್ಮೀರಲಿಂಗಮಮಲಿಂ ಪುರಾ ವಿಷ್ಣುರ್ಯಥಾವಿಧಿ ।
 ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಪರಾಮೃದ್ಧಿಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಚಾನಾಪ ತೋಭನಾಂ ॥೩೫೩॥
 ವಿಧಿಮರಕತೇ ಲಿಂಗೇ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
 ಸರ್ಗಲೋಭೂದಯಶ್ಚೇನ ಮಹಾದೇವಪ್ರಸಾದತಃ ॥೩೫೪॥
 ವೃತ್ರಂ ಹತ್ವಾ ವಿನಾ ಯತ್ನಂ ಸ್ವರ್ಗಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಪುನರ್ಮುನಾ ।
 ಹೇಮಲಿಂಗೇ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಮಹಾದೇವಂ ತಚೇತತಿ ॥೩೫೫॥
 ಯೋಗಿನೋ ಯೋಗಸಂಪನ್ನಾ ಜಾತಾ ಭಸ್ಮವಿಭೂಷಣಾಃ ।
 ವೈದ್ರುಮಂ ಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಯೋಗಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಮಾದರಾತ್ ॥೩೫೬॥
 ಕುಸುಮಾನ್ಮಹಾಸಿದ್ಧಾ ನಾರ್ಮದಂ ಲಿಂಗಮುತ್ಸುಮಂ ।
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಮಾಪನ್ನಾಃ ಸಿತಭಸ್ಮವಿಭೂಷಣಾಃ ॥೩೫೭॥
 ದೇವೈಃ ದೇವರ್ಷಿಭಿಃ ಸಿದ್ಧೈರನ್ನೈಶ್ಚ ಮುನಿಪುಂಗವೈಃ ।
 ನಾರ್ಮದಾದೀನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ಪೂಜಿತಾನಿ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ॥೩೫೮॥

ಹಿಂದೆ ವಿಷ್ಣುವು ಕಾಶ್ಮೀರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ತತ್ಪಲವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ದೇವಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮರಕತಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯಿಂದ
 ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದನು ॥೩೫೩-೩೫೪॥

ಇಂದ್ರನು ಹಿಂದೆ ಸುವರ್ಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ರಾಧಿಸಿ ವೃತ್ರಾಸುರನನ್ನು
 ಕೊಂದು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆದನು ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕರು ಯೋಗಿಗಳು
 ಭಸ್ಮಭೂಷಿತರಾಗಿ ಹವ್ಯದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ, ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು
 ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು ॥೩೫೫-೩೫೬॥

ಕುಸುಮ ಮೊದಲಾದ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರು, ಕುಭೃಭಸ್ಮಧಾಂಗಳಾಗಿ ನರ್ಮದಾ
 ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ತಪಸ್ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರ್ಷಿಗಳೂ,
 ಸಿದ್ಧರೂ, ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನರ್ಮದಾದಿ
 ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನರ್ಚಿಸಿದರು ॥೩೫೭-೩೫೮॥

ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಪುರಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಜಾಲಾ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನಾ ಮಹಾದೇವಪ್ರಸಾದತಃ ||೩೫೯||

ಶೀಘ್ರಮಿಷ್ಟಾರ್ಥದಂ ಶ್ರುತಂ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಪೂಜನಂ |
 ತದಾಯುರ್ವೃದ್ಧಿದಂ ನಿಶ್ಯಂ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಂ ಚ ತತ್ ||೩೬೦||

ಯಾವನ್ಮೃದ್ರೇಣುರಟಿಣಂ ಪಾರ್ಥಿವಂ ಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ |
 ತಾವಂತ್ಯಘಾನಿ ನತ್ಯಂತಿ ತನ್ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನ್ಮನೇ ||೩೬೧||

ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸರ್ವಥಾ ಕಾಮದಂ ಶುಭಂ |
 ಸರ್ವದುಃಖಹರಂ ಪುಷ್ಕಂ ಶ್ರುತಂ ಸ್ವರ್ಗಪರ್ವತದಂ ||೩೬೨||

ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಪುರಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಯಃ ಪುರುಷಃ |
 ಸ್ಪರ್ಶೇಪ್ಸಿತಂ ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಬಿಭೃವುಸ್ಸುಖಿನೋ ಮುನೇ ||೩೬೩||

ಯೇನ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಸ್ಯ ಪ್ರಿಯಶೇ ಸಾಂಗಮರ್ಚನಂ |
 ತೇನ ಸದ್ಯಃ ಪ್ರಾಪ್ತಮೇವ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಕುಲಂ ಧ್ರುವಂ ||೩೬೪||

ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮಹಾದೇವಪುತ್ರನಾದ
 ದಿಂದ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯುವಳು, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗವೆಂಬುದು
 ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನೆ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತದ್ದು ಅಮೂಲಾರೋಗಾದಿಗಳನ್ನೂ
 ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ ||೩೫-೩೬೪||

ಯೇನ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗದಿಂದ ಸರ್ವವನ್ನೂ ಮಣ್ಣಿನ ಕಣಗಳೆನಿಸೋ, ಅಷ್ಟು
 ಸುಖಿಯಾದವನು ಸರ್ವವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವನು, ಸರ್ವಲೇಖ್ಯಾರ್ಥ ಪ್ರದವಾಗಿ,
 ಸಮಾಧುಃಖಕರವಾಗಿ, ಸರ್ವವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವವನು, ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ
 ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರಾಧನೆಗೊಂದೇ ||೩೬-೩೬೪||

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಹಿಂದೆ ತಮ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು
 ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಪಡೆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮಣ್ಣಿನ ಲಿಂಗವನ್ನು
 ಸಾಂಗವಾಗಿ ಅರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ಸರ್ವಲೇಖ್ಯಾರ್ಥಗಳೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
 ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿವೆ ||೩೬೫-೩೬೪||

ಪುರಾ ವಜ್ರಂ ಸಮಾದಾಯ ವಜ್ರೀ ಪರ್ವತಶಾಸನಃ |
ಗಿರಿಪಕ್ಷಫೇದನಾರ್ಥಮುದ್ಯುಕ್ತಃ ಪ್ರಯಯೌ ಗಿರೀನ್ ||೩೫೫||
ಕಮಾಯಾಂತಂ ಸಮಾಲೋಕ್ಯ ಮೈನಾಕೋ ಹಿಮವಪ್ತ್ರಿಯಃ |
ಹಿಮವಂತಂ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಹ ವಿನಯಾನತಕಂಧರಃ ||೩೫೬||

|| ಮೈನಾಕ ಉವಾಚ ||

ಶೈಲಪಕ್ಷಫೇದನಾರ್ಥಂ ವಜ್ರಪಾಣಿಃ ಸಮುದ್ಯುತಃ |
ಕಂ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಮಯಾ ಸ್ವಾಮಿನ್ ಭವತಾ ಚ ವದಸ್ವ ಮೇ ||೩೫೭||
ಕಮದ್ಯ ಕರಣಂ ಯಾಮಃ ಕಃ ಕರಣ್ಯಃ ಸುಖಪ್ರದಃ |
ಕಃ ಪೂಜಿತೋ ವಜ್ರಘಾತಾದಸ್ತಾನ್ಸಂರಕ್ಷಯಿಷ್ಯತಿ ||೩೫೮||

|| ಹಿಮವಾನುವಾಚ ||

ಇತಿ ಪುತ್ರವಚಃ ಕ್ರುತ್ವಾ ಹಿಮವಾಂಸ್ಸಿವಪೂಜಕಃ |
ಪುತ್ರಂ ಪ್ರತ್ಯಾಹ ವಚನಂ ಸರ್ವದುಃಖವಿನಾಶಕಂ ||೩೫೯||
ದುಃಖಂ ಮಾ ಕುರು ಪುತ್ರ ತ್ವಂ ತ್ಯಜ ವಜ್ರೋದ್ಯವಂ ಭಯಂ |
ಸರ್ವದುಃಖನಿವೃತ್ತ್ಯರ್ಥಂ ತಂಕರಂ ಕರಣಂ ವ್ರಜ ||೩೬೦||

ಹಿಂದೆ ಇಂದ್ರನು ಪರ್ವತಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಹೊರಟು ಮೈನಾಕ ಪರ್ವತವನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನು ಹಾಗೆ ತನಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಇಂದ್ರ ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೈನಾಕನು ತಂದಿಯಾದ ಹಿಮವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ವಿನಯ ದಿಂದ ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು ||೩೬೫-೩೬೬||

“ ತಂದೆಯೇ, ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇಂದ್ರನು ಪರ್ವತಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಅರಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರಾರು? ಯಾರನ್ನು ಮರೆಹೋಗಲಿ? ವಜ್ರಾಯುಧವೆಟ್ಟನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವವರಾರು? ” ||೩೬೭-೩೬೮||

ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಮಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಶಿವಾರಾಧಕನಾದ ಹಿಮ ವಂತನು, ಸರ್ವದುಃಖವಿನಾಶಕನಾದ ಕೆಲವುಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದನು “ ಎಲೈ

ಕಥಂ ವಜ್ರೋದ್ಭವಂ ಭಾವಿ ಶಿವಾರ್ಚನಪರಸ್ಯ ತೇ ।
 ನ ಭಯಂ ಶಿವಭಕ್ತಾನಾಂ ಸ್ವಪ್ನೇಷು ಪ್ರಲಯೇಷು ವಾ ॥೩೭೧॥

ವಯಂ ಶಿವೈಕಶರಣಾಸ್ತತೋಽಸ್ತಾಕಂ ಸದಾಶಿವಃ ।
 ಶುಭ್ರಪ್ರದಃ ಕುಫಾಕಾರೋ ದಾಸ್ಯತೈವ ಶುಭಾನ್ಸ ನಃ ॥೩೭೨॥

ಶ್ವ ಭಯಂ ಶಾಂಭವಾನಾಂ ನೋ ವಜ್ರಿಣಶ್ಚಕ್ರಿಣೋಽಥವಾ ।
 ಕಾಲಮೃತ್ಯೋರಪಿ ಭಯಂ ನಾಸ್ತಾಕಂ ವಿದ್ಯತೇ ಸುತ ॥೩೭೩॥

ಶರಣಂ ಯಾಂತಿ ಯೇ ನಿತ್ಯಂ ಮಹಾದೇವಮುಮಾಪತಿಂ ।
 ದುಃಖಾನಿ ನ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ತೇಷಾಂ ಸ್ವಪ್ನೇಷು ಸರ್ವಥಾ ॥೩೭೪॥

ಶಾವದೇವ ಹಿ ದುಃಖಾನಿ ವಿವಿಧಾನಿ ಶರೀರಿಣಾಂ ।
 ಯಾವನ್ನಾ ರಾಧ್ಯತೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಭಗವಾನಂದಿಕಾಪತಿಃ ॥೩೭೫॥

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಗೌರೀಶಂ ಸಾವಧಾನೇನ ಸಾದರಂ ।
 ಸ ದುಃಖೇ ನ ಭವತೈವ ಪ್ರಲಯೇಷು ನ ಸಂತಯಃ ॥೩೭೬॥

ಪುತ್ರನೇ, ನೀನು ವಜ್ರಾಯುಧದ ಏಟನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ಇತರ
 ಯಾವ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಮೊದಲು ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆ
 ಮಾಡು , ಶಂಕರನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೊಂದು ॥೩೭೯-೩೮೦॥

ಶಿವಾರ್ಚನಪರನಾಗಿ ಶಿವನನ್ನೇ ನಂಬಿರುವವನಿಗೆ, ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ
 ಭಯವು, ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲೆಯಾಗಲಿ, ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಉಂಟಾಗಲಾರದು
 ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಸದಾ ಶಿವನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿರುವವರು ಇಂತಹ ನಮಗೆ ಶಂಕರನು
 ಸರ್ವದಾ ಮಂಗಳವನ್ನೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು ॥೩೭೧-೩೭೨॥

ಶಾಂಭವರೆನಿಸಿದ ನಮಗೆ ಇಂದ್ರನಿಂದಾಗಲಿ, ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದಾಗಲಿ, ಕಾಲ
 ವೃತ್ತ್ಯುವಿನಿಂದಾಗಲಿ ಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಸದಾಶಿವನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿರುವವರಿಗೆ
 ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ದುಃಖಗಳೊದಗಲಾರವು ॥೩೭೩-೩೭೪॥

ಅಂದಿಕಾಪತಿಯೆನಿಸಿದ ಶಂಕರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವವರಿಗೇ, ಆರಾಧಿಸುವವರಿಗೇ
 ಮಾನವರಿಗೆ ದುಃಖವಾರ್ತೆಯಿರುವುದು ಸಾವಧಾನಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಗೌರೀಪತಿಯನ್ನು
 ಪೂಜಿಸಿದವರಿಗೆ ಪ್ರಲಯಪರ್ಯಂತ ದುಃಖವೊದಗುವುದಿಲ್ಲ ॥೩೭೫-೩೭೬॥

ಪೂಜಯಿತ್ತಾಹಿ ಗೌರೀಕಂ ಯದಿ ದುಃಖಮವಾಪ್ಯತೇ |
 ವೇದಾಃ ಪ್ರಮಾಣಮಿತಿ ಧೀಃ ಪ್ರಮಾರೂಪಾ ತದಾ ಕಥಂ ||೩೭೭||
 ಯದಾಸ್ತಾದ್ರಾವುಬೇತ್ಯರ್ಥಸ್ತದಾಹಿ ಶಿವಪೂಜಕಃ |
 ನ ಪ್ರಾಪ್ನೋತ್ಯೇವ ದುಃಖಾನಿ ಸ್ವಪ್ನೋಹೀತಿ ಮತಿರ್ಮಮ ||೩೭೮||
 ಲೋಕೇ ಶಿವಾರ್ಚನಾದನ್ಯನ್ನಾಸ್ತಿ ಶೋಕವಿನಾಶಕಂ |
 ಸತ್ಯನೇತತ್ಪುನಃ ಸತ್ಯಮುಧ್ಯತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೩೭೯||
 ಶೋಕಃ ಪಾಪೇಶ್ವರಃ ಪಾಪಂ ವಿನಶ್ಯತಿ ಶಿವಾರ್ಚನಾತ್ |
 ನಪ್ತೇ ಪಾಪೇ ಕುತಶ್ಚೋಕೋ ನಾನಾಪಾತಕಹೇತುಕಃ ||೩೮೦||
 ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ವಿಶ್ವಾಸೋ ಯೇಷಾಮಿತ್ತರಪೂಜನೇ |
 ತೇಷಾಂ ಬಹುಾನಿ ದುಃಖಾನಿ ಭವಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂಕಯಃ ||೩೮೧||
 ಯೇಷಾಮಿತ್ತರಪೂಜಾಯಾಂ ವಿಶ್ವಾಸಸ್ಸ ತತಂ ಭವೇತ್ |
 ಸದಾ ತೇಷಾಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಶೋಭನಾನಿ ಸುಖಾನಿ ಚ ||೩೮೨||

ಗೌರೀಪತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವನಿಗೂ ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿರುವುದಾದರೆ ವೇದ
 ಗಳು ಪ್ರಮಾಣಗಳೆಂಬ ಜ್ಞಾನವು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವೆನಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಪರಶಿವ
 ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರಿಗೆ ದುಃಖವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತು ವೇದದಲ್ಲವೇ? ಪ್ರದೋ
 ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡಿದವರಿಗಂತೂ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ದುಃಖವಿರುವುದಿಲ್ಲ
 ವೆಂದೇ ನನ್ನ ಧಾವನೆ ||೩೭೭-೩೭೮||

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗಿಂತ ಶೋಕವಿನಾಶಕವಾದ ವಸ್ತುವು ಮತ್ತೊಂ
 ದಿಲ್ಲ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಾರಿಸಾರಿ ಹೇಳುವೆನು ಪಾಪದಿಂದ ಶೋಕವು ಹೆಚ್ಚುವುದು
 ಅಂತಹ ದುಃಖವು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ನಾಶವಾಗುವುದು ಪಾಪವು ನಶ್ಯವಾದ
 ಮೇಲೆ ದುಃಖವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರುವುದು? ದುಃಖಮೂಲವೇ ಪಾತಕ ||೩೭೯-೩೮೦||

ಈಶ್ವರಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಡದಿದ್ದವರಿಗಂತೂ ಸದಾ ದುಃಖವು ತಪ್ಪು
 ವುದೇ ಇಲ್ಲ ಯಾರು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆದರ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರೋ,
 ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸುಖಪರಂಪರೆಗಳು ಮಂಗಳಕರವಾಗಿ ಲಭಿಸುವುವು ||೩೮೧-೩೮೨||

ಅತಃ ದಿವ ಮಹಾದೇವಂ ಸರ್ವಲೋಕಮಹೇಶ್ವರಂ ।
 ಪೂಜಯಂತ್ಯತೀತೇನ ಮುನಯೋ ದುಃಖನಾಶಕಂ ॥೩೮೩॥

ದೃದಿ ಶ್ವಣಂ ಶ್ವಣಾರ್ಥಂ ನಾ ಧ್ಯಾಯೇದ್ಯಃ ಸಾರ್ವತೀಪತಿಂ ।
 ಸ ನಾಪ್ನೋತ್ಕೇವ ದುಃಖಾನ್ ಶಿವಾಶೀದಪಿ ಸರ್ವಥಾ ॥೩೮೪॥

ಮಹೇಶಧ್ಯಾನಮಮಲಂ ದುಃಖಾರಣ್ಯದನಾಸಲಃ ।
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಮೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ॥೩೮೫॥

ಮಹೇಶಸ್ತುತಿಮಾಶ್ರೇಣ ಮಹಾಪಾತಕಕೋಟಿಯಃ ।
 ನಶ್ಯಂತಿ ದುಃಖದಾಸ್ಸದ್ಯಃ ಕಲಿಥಾ ಇವ ವಹ್ನಿಗಾಃ ॥೩೮೬॥

ಮಹಾಪ್ರಲಯಕಾಲೇ ವಾ ಘೋರಾಯಾಂ ವಾ ಮಹಾಪದಿ ।
 ನ ಪ್ರಾಪ್ನುಂತಿ ದುಃಖಾನ್ ಶಿವಾರ್ಚನಪರಾಸ್ಸುತ ॥೩೮೭॥

ಕರ್ಮಣಾ ಮನಸಾ ವಾಚಾ ಶಿವಮುಭ್ಯರ್ಚಯಂತಿ ಯೇ ।
 ತೇಷಾಂ ಕುಭಪ್ರದಃ ಸದ್ಯಃ ಪ್ರಸೀದತಿ ಮಹೇಶ್ವರಃ ॥೩೮೮॥

ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಹಿಗಳು ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜಿಸುವರು ಯಾರು ಶ್ವಣಕಾಲವಾಗಲಿ, ಅರ್ಧಕ್ಷಣಹೊತ್ತಾಗಲಿ ಸಾರ್ವತೀಪತಿ ಯಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವರೋ, ಅಂತಹವರು ಎಂದೂ ದುಃಖಪರಂಪರೆ ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲಾರರು ॥೩೮೩-೩೮೪॥

ಮಹೇಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನವೆಂಬುದು, ದುಃಖವೆಂಬ ಕಾಡಿಗೆ ಕಾಡುಕೆ ಚ್ಚಿನಂತಿರು ವುದು ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಮಹೇಶ್ವರನ ಸ್ಮರಣಮಾತ್ರ ದಿಂದಲೇ ದುಃಖಕರವಾದ ಕೊಟ್ಟಂತರ ಪಾಪರಾಶಿಗಳು, ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಪತಂಗದ ಹುಳುಗಳು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುವು ॥೩೮೫-೩೮೬॥

ಎಲೈ ಪುತ್ರನೇ, ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಘೋರವಾದ ವಿಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಾರ್ಚನಪರರಾದವರು ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರರು ಯಾರು ಕಾಯೇನ, ವಾಚಾ, ಮನಸಾ ಶಂಕರನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರಿಗೆ ಮಹಾದೇವನು ಸಕಲ ಕುಭಫಲಗಳನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥೩೮೭-೩೮೮॥

ಯಮಾದಸಿ ನ ಭೀಶ್ವೇಷಾಂ ಯೇಷಾಂ ಭಕ್ತಿರ್ಮಹೇಶ್ವರೇ ।
 ಭಕ್ತಿರ್ಮಹೇಶ್ವರೇ ಯಸ್ಯಾತ್ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯದಾಯಿನೀ ॥೩೬೯॥

ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಕೃತಪುಣ್ಯಾಸ್ತೇ ಕೃತಾರ್ಥಾಸ್ತೇ ಸದಾಪಿ ಯೇ ।
 ಸ್ತುವಂತಿ ಪಾರ್ವತೀನಾಥಂ ಪೂಜಯಂತಿ ಚ ಸಾದರಂ ॥೩೭೦॥

ಯೇ ಪೂಜಯಂತಿ ವಿಧಿವತ್ಪೀರ್ತಯಂತಿ ಚ ಶಂಕರಂ ।
 ತೇಷಾಂ ಹೃದಿ ಮಹಾದೇವಃ ಶುಭದಸ್ತಿಷ್ಠತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೩೭೧॥

ತ್ವಮಪ್ಯತ್ಯಂತಯತ್ನೇನ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
 ಸರ್ವದುಃಖವಿನಾಶಾರ್ಥಂ ಪೂಜಯತ್ವ ವಿಧಾನತಃ ॥೩೭೨॥

ಕುರುತ್ವ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಂ ತಸ್ಮಿನ್ಪೂಜಯ ಶಂಕರಂ ।
 ಪತಸ್ತಂಪೂಜಿತತ್ಯಂಭುಃ ಸದ್ಯಸ್ತುಷ್ಪೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೩೭೩॥

ಸ ಸಂತುಷ್ಟೋ ಮಹಾದೇವೋ ದದಾತ್ಯೇವ ಸುಖಂ ಸದಾ ।
 ಅದೇಯಂ ಶಿವಭಕ್ತಾಯ ಮಹೇಶಸ್ಯ ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥೩೭೪॥

ಮಹೇಶ್ವರ ವಿಷಯಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯು ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯದಾಯಕವಾದುದು ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು ಯಮನಿಂದಲೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಯಾರು ಪಾರ್ವತೀ ಪತಿಯಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ಸದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುವರೋ ಮತ್ತು ಪೂಜಿಸುವರೋ ಅವರೇ ಧನ್ಯರು ಕೃತಾರ್ಥರು ಮತ್ತು ಸುಕೃತಿಗಳು ॥೩೬೯-೩೭೦॥

ಯಾರು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರೋ, ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಶುಭಪ್ರದನಾಗಿ ನೆಲಸುವನು ಇದು ನಿಜ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಸರ್ವದುಃಖನಾಶಕನಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಈಗಲೇ ಪೂಜಿಸು ನೀನು ದುಃಖ ರಾಶಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವೆ ॥೩೭೧-೩೭೨॥

ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸು ಅದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಮಹಾದೇವನು ಸರ್ವಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸುವನು ಮಹಾದೇವನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಕೊಡದಿರುವ ವರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ॥೩೭೩ ೩೭೪॥

ವಿಷ್ಣುತ್ವಂ ಯೋ ದದೌ ವಿಶ್ವೋರ್ವಿಷ್ಣುರ್ನೇತ್ರಾರ್ಚಿತಕ್ಕಿವಃ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಸುಖಂ ತುಭ್ಯಂ ಪೂಜಿತಸ್ಸಂಪ್ರಯಜ್ಯತಿ ॥೩೯೫॥

ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಯೋರ್ಚಿತಸ್ಸಾಂಯೋ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಣೇ ದದೌ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಸುಖಂ ತುಭ್ಯಂ ಪೂಜಿತಸ್ಸಂಪ್ರಯಜ್ಯತಿ ॥೩೯೬॥

ಯುಷಿಭಿಃ ಪೂಜಿತತ್ಯಂಭುಶ್ಚೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಂ ದದೌ ಶಿವಃ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಸುಖಂ ತುಭ್ಯಂ ಪೂಜಿತಸ್ಸಂಪ್ರಯಜ್ಯತಿ ॥೩೯೭॥

ಇಂದ್ರಾರ್ಚಿತೋಯಮಿಂದ್ರಾಯ ದದಾವಿಂದ್ರತ್ವಮೀಶ್ವರಃ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಸುಖಂ ತುಭ್ಯಂ ಪೂಜಿತಸ್ಸಂಪ್ರಯಜ್ಯತಿ ॥೩೯೮॥

॥ ದಧೀತೀರುವಾಹ ॥

ಅಪಾರಕರುಣಾಸಿಂಧುರ್ಜಗದಾಪನ್ನಿವಾರಕಃ ।
 ನ ಹರಿಷ್ಯತಿ ಕಿಂ ಕೋಶಂ ತವ ಪುತ್ರಸ್ಯ ಶಂಕರಃ ॥೩೯೯॥

ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ತದ್ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಮೈನಾಕಃ ಪ್ರೀತಮಾನಸಃ ।
 ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟೋ ಭೂತ್ವಾ ಪಿತರಂ ಪ್ರಾಹ ಭೂಪತೇ ॥೪೦೦॥

ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ಕಿತ್ತು ಶಿವಪಾದವನ್ನರ್ಚಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ವಿಷ್ಣುಪದವಿ
 ಯನ್ನೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾರಾಧಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟ
 ಶಂಕರನನ್ನು ನೀನು ಪೂಜಿಸು ಶಂಭುವು ನಿನಗೆ ಸಕಲ ಸುಖಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಸರ್ವದ
 ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು ॥೩೯೫ ೩೯೬॥

ಇಂದ್ರನಿಂದ ಅರ್ಚಿತನಾಗಿ ಶಂಕರನು ಅವನಿಗೆ ಇಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನೂ,
 ಯುಷಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವನು ಅಂತಹ ಮಹಾ
 ದೇವನನ್ನು ನೀನೂ ಪೂಜಿಸು ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು ॥೩೯೭
 ೩೯೮॥

ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೂ, ಜಗತ್ತಿನ ಕಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಣೆಮಾಡು
 ವವನೂ ಆದ ಮಹಾದೇವನು ನಿನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸದಿರುವನೇ? ”
 ಎಂದು ಹಿಮವಂಶನು ಮುಗನಾದ ಮೈನಾಕನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಲು, ಆ ಮಾತನ್ನು

ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಪೂಜಾಯಾ ವಿಧಾನಂ ವದ ಭೋ ಪಿತಃ |
 ಯಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಯಾ ಸದ್ಭಕ್ತಃ ಪ್ರಸಿದ್ಧತಿ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೪೦೧||
 ಕಿಂ ನಾ ಪೂಜೋಪಕರಣಂ ಕೋನಾ ಮಂತ್ರಸ್ಸಮರ್ಚನೇ |
 ಅರ್ಚಕಸ್ಯಾಪಿ ನಿಯಮಃ ಕೋ ನಾ ತನ್ನೇ ವದಾಧುನಾ ||೪೦೨||

|| ಹಿಮವಾನುವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಹಿಮವಾನಪಿ ಕೃಪ್ಯಧೀಃ |
 ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಪೂಜಾಯಾ ವಿಧಾನಂ ವಕ್ತುಮಾರಭೇ ||೪೦೩||
 ಕೃತ್ವಾ ಶೌಚಾದಿಕಂ ಸಮ್ಯಗುಪಸಿ ಸ್ನಾನಮಾಚರೇತ್ |
 ನಿಮಜ್ಜ್ಯಂಭಸಿ ಗೌರೀಶಸ್ತರಣಂ ಚ ಸಮಾಚರೇತ್ ||೪೦೪||
 ಸದ್ಭೋಜಾತಾದಿನುಂತ್ರಾಣಾಂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾರ್ವದಾಭಿನೇತ್ |
 ಶಾನಪ್ನೈತ್ಯೈವ ಶಾನ್ತುಂಶ್ರನ್ ಸ್ತರ್ತವ್ಯಃ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಃ||೪೦೫||
 ಪರಿಧಾಯ ತತೋ ವಸ್ತ್ರಂ ಕೃತ್ವಾ ಜೋಡ್ಯಾಲನಂ ತತಃ |
 ತ್ರಿಪುಂಧ್ರಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಕಾರ್ಯಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ||೪೦೬||

ಕೇಳಿದ ಮೈನಾಕನು ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು
 ||೩೯೯ ೪೦೦||

“ತಂದೆಯೇ, ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗ ಪೂಜಾವಿಧಾನವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳು
 ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಮಹಾದೇವನು ತೃಪ್ತಿಯೊಂದುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ
 ಯಲ್ಲವೆ? ಆ ಆರಾಧನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಗಳಾವುವು? ಮಂತ್ರವಾ
 ಷದು? ಪೂಜಕನ ನಿಯಮವೇನು?” ||೪೦೧ ೪೦೨||

ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಮಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹಿಮವಂತನು ಹೀಗೆಂದನು
 ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಾದುವವನು ಉಪೇಶಾಲಕ್ಕೆದ್ದು, ಶೌಚಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ
 ಕೊಂಡು, ಪರಿಶಿವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕು
 ||೪೦೩-೪೦೪||

‘ಸದ್ಭೋಜಾತಂ ಪ್ರಪದ್ಯಮಿ’ ಮುಂತಾದ ರುದ್ರದೇವತಾಕವಾದ ಮಂತ್ರ
 ಪುರಶ್ಚರಣಮಾಡುತ್ತಾ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಅನಂತರ ಶುಚಿವಸ್ತ್ರ

ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಭಾಗೇಷು ಭಸ್ಮಯೋಗೋ ಯಥಾ ತಥಾ |
 ಉದ್ಘಾತನಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಕೈಃ ||೪೦೭||
 ತತಸ್ಸಂಭ್ಯಾಂ ವಿಧಾಯೈವ ಶುದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರೇ ನಿವೇಶ್ಯ ಚ |
 ಊರ್ಧ್ವಾರ್ಧಃ ಸಂಸ್ಕೃತಕುಶಲೇ ಸಂವಿಶೇದ್ವ್ಯಾಫ್ರಚಮಂಶಿ ||೪೦೮||
 ತತಶ್ಚಂಭೋರಾಜ್ಜಯೇತಿ ಸಂಕಲ್ಪಂ ಚ ಸಮಾಚರೇತ್ |
 ವಿಧೇಯಶ್ಚ ಸ ಸಂಕಲ್ಪಃ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಪುರಸ್ಕರಂ ||೪೦೯||
 ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ಮಂತ್ರೇಣ ವೈದಿಕೈಃ ಕೃತಿಕತ್ವರೈಃ |
 ಮೃತ್ತಿಕಾಹರಣಾದೀನಿ ಕರ್ತವ್ಯಾನಿ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೪೧೦||
 ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ಮಂತ್ರೇಣ ಮೃದಂ ಸಂಗೃಹ್ಯ ಪಾಣಿನಾ |
 ಪಾತ್ರೇ ಸಂಸ್ಥಾಪನೀಯಾ ಸಾ ಮೃತ್ತೇನ ಮನುನಾ ಸುತ ||೪೧೧||
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಸಮುಜ್ಜಾರ್ಯ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಜಲಮುತ್ರಮಂ |
 ಸಾ ಮೃತ್ತಿಕಾ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೀಯಾ ತೇನೈವ ಮನುನಾ ದ್ವಿಷ್ಟಿಃ ||೪೧೨||

ಧಾರಿಯಾಗಿ, ಭಸ್ಮೋದ್ಘಾತನ ಮತ್ತು ಭಸ್ಮಕ್ರಿಯೋದ್ರಧಾರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಸರವನ್ನು ಕಂಠಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ||೪೦೫-೪೦೬||

ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವಿಭೂತಿಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂಬಂಧವಾಗುವಂತೆ ಬಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅನಂತರ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಶುದ್ಧ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದರ್ಭಾಸನದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಘ್ರಾಜಿನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ||೪೦೭-೪೦೮||

ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡುತ್ತಾ, 'ಶಂಭೋರಾಜ್ಜಯಾ' ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಗೆ ವಿಧವತ್ತಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಬೇಕು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೇಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೃತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು ||೪೦೯-೪೧೦||

ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೇಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೃತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಅದೇ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಅದೇ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಶುದ್ಧೋದಕದಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ಷಣಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮುಖೇನ ಪ್ರೋಕ್ಷಣಮಾಡಿಸಬೇಕು ||೪೧೧-೪೧೨||

ಕಾರ್ಯಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣೈವ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನಯಂ ಲಿಂಗಮುತ್ಪಮಂ ।
 ಲಿಂಗಪೀಠಂ ತು ಕರ್ತವ್ಯಂ ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿಭಿಷ್ಣುತ ॥೪೧೩॥
 ಸುವರ್ತುಲಂ ವೃತ್ತಕಂಠಮನುನ್ನತಮನಾವೃತಂ ।
 ಕೂರ್ಮಪೀಠಸಮಂಜೈವ ಲಿಂಗಪೀಠಂ ಶ್ರುತಿಶ್ರುತಂ ॥೪೧೪॥
 ವಿದ್ಯುದ್ಗೋಮುಖವಪ್ಪೀಠಮೇವಂ ಕೃತ್ವಾ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ಶಿವಲಿಂಗಂ ಯೋಜನೀಯಂ ತಸ್ಮಿಂಶ್ಚ ಸ್ತಂತ್ರಪೂರ್ವಕಂ ॥೪೧೫॥
 ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿಭಿರ್ಮುಂತ್ರ್ಯ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ಚ ।
 ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯಾ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ವೈದಿಕೈಃ ॥೪೧೬॥
 ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿಭಿರ್ಮುಂತ್ರ್ಯಧ್ಯಾತ್ವಾ ದೇವಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
 ತೈರೇವಾನಾಹುತಂ ಕಾರ್ಯಂ ತಸ್ಮಿಲ್ಲಿಂಗೇ ಶಿವಾತ್ಮಕೇ ॥೪೧೭॥
 ಆಸನಾದ್ಭುಪಜಾರಾಂಶ್ಚ ತೈರೇವ ಮನುಭಿಷ್ಣುತ ।
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಾನ್ವಿತೈಃ ಕಾರ್ಯಾ ವೈದಿಕೈಃ ಸಾವಧಾನತಃ ॥೪೧೮॥

ಆದೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇ ಮಂತ್ರವನ್ನೇ ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು
 ಆನಂತರ ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಲಿಂಗಪೀಠವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು
 ಆ ಪೀಠವು ದುಂಡಾಗಿ, ಸುತ್ತಲು ಕಂಠಭಾಗ (ಗಡುವು) ವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಬಹಳ ಎತ್ತರ
 ವಾಗಿರದೆ, ಅಚ್ಚಾದನೆಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದೇ ಕೂರ್ಮಪೀಠದಷ್ಟು ವಿಜಾಲವಾ
 ಗಿರಬೇಕು ॥೪೧೩ ೪೧೪॥

ಆ ಪೀಠವನ್ನು ಗೋಮುಖಾಕಾರದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಬೇಕು ಅದರಲ್ಲಿ ಸದ್ಯೋ
 ಜಾತಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಚೈರಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅದೇ ಮಂತ್ರ
 ಗಳಿಂದಲೇ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಅವಾಹನ ಮಾಡಬೇಕು ಆಗ ಆ
 ಲಿಂಗವು ಶಿವಾತ್ಮಕವಾಗುವುದು ॥೪೧೫ ೪೧೬॥

ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳೆಂದರೆ ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿ
 ಮಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೇ ಮಂತ್ರ ಮೇಲಿನ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೇ
 ಆಸನ, ಸಿಂಹಾಸನಾದಿ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು ॥೪೧೭ ೪೧೮॥

ಪೂಜಾ ಶು ಶಿವಲಿಂಗಸ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಪುರಸ್ಕರಂ |
 ನಮಸ್ತೋಮೋತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಸ್ನಾನಂ ತೇನ ಸಮಾಚರೇತ್ ||೪೧೯||
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಃ ಸ್ತುತಕ್ಕುಡ್ಧಃ ಸರ್ವವೇದಕಿರೋಮುತಃ |
 ತತಸ್ತೇನ ಸ ಸೋಮೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ||೪೨೦||
 ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ಶುದ್ಧೇನ ಯೋರ್ಜಯೇದ್ಗಿರಿಜಾಪತಿಂ |
 ಸ ತೀರ್ತ್ಯಾ ಘೋರಸಂಸಾರಂ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಮಾಪ್ನುಯಾತ್ ||೪೨೧||
 ಅಭಿಷಿಚ್ಛ ಮಹಾದೇವಂ ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯೇನ ಸಾದರಂ |
 ಸಸೋಮಶಿವಮಂತ್ರೇಣ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೪೨೨||
 ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೇಣ ಶಂಕರಂ |
 ಅಘೋರಾಗಾಧಸಾಪಾಬ್ಧಿಂ ಶರತ್ಕೇವ ನ ಸಂತಯಃ ||೪೨೩||
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ಗಿರಿಜಾನಾಥಮಖಂಡೈರ್ಬಿಲ್ವಪತ್ರಕೈಃ |
 ಕೋಟಿಜನ್ಮಾರ್ಜಿತೈಃ ಪಾಪೈಃ ಸದ್ಯೋ ಮುಕ್ತೋ ಭವೇದ್ವಿಜಃ ||೪೨೪||

ಶಿವಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೇ ಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು ನಮಸ್ತೋಮಾಯೇತಿ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮಸ್ತೋಮಾಯೇತಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮಂತ್ರತ್ರೇಷ್ಯನಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಮಂತ್ರದೊಡನೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಸಕಲ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು ||೪೧೯-೪೨೦||

ಶುದ್ಧವಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವನು ಘೋರಸಂಸಾರದುಃಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವನೆಂದು ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯದಿಂದಲೂ, ಸದ್ಯೋಜಾತಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಚನೆಮಾಡಬೇಕು ||೪೨೧-೪೨೨||

ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ, ಅಖಂಡವಾಗಿರುವ ಅಂದರೆ ಮುರಿದು ಹರಿದುಹೋಗದಿರುವ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಗಳನ್ನು ಶಂಕರನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಚಿಸಿದವರು ತಮ್ಮ ಅಶಯವಾದ ಪಾಪಸಮುದ್ರದಿಂದ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ, ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ||೪೨೩-೪೨೪||

ದೂರ್ವಾಂಕುರೈರ್ಜಲಾಪ್ತೈರ್ವೈರ್ಧಕ್ಕೂರಕುಸುಮಾನ್ವಿತೈಃ |

ಸಮ್ರೋಣಕುಸುಮೈರ್ಭಕ್ತಾಃ ಪಾರ್ಥಿವಂ ಲಿಂಗಮರ್ಚಯ ||೪೨೫||

ಬೃಹತೀಕುಸುಮೈರ್ಯಸ್ತು ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮರ್ಚಯೇತ್ |

ಸ ಮಹಾಋಣಬಂಧೇಭ್ಯೋ ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರಸಂಶಯಃ ||೪೨೬||

ನತ್ಸರಂ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಂ ಬೃಹತೀಕುಸುಮೈರ್ನವೈಃ |

ಸಂಪೂಜ್ಯ ಕಪಿಲಾಜ್ಯೇನ ನೈವೇದ್ಯಂ ದೇಯಮಾದರಾತ್ |

ಪ್ರಸ್ತಾಪೇ ಚ ಪ್ರದೇಯಾನಿ ನಿತ್ಯಂ ಸಾರ್ಥಕತತ್ವಯಂ

ಏವಂ ಯಃ ಪೂಜಯೇದ್ಭಕ್ತಾಃ ಸ ಕಥಂ ಋಣಕೋ ಭವೇತ್ ||೪೨೭||

ಸವ್ಯಂತ್ರಿರನ್ಯಕುಸುಮೈಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ |

ವ್ಯಂತಹೀನೈಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಬೃಹತೀಕುಸುಮೈಶ್ಚಿವಃ ||೪೨೮||

ನೀಲೋತ್ತಮೈಃ ಸಮಭಿಚ್ಯ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ |

ಮಹಾನಿಧಿಪತಿರ್ಭೂತಾ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಬಂಧನಾತ್ ||೪೨೯||

ಗರಿಕೆಯ ಹುಲ್ಲು, ದತ್ತೂರ ಹೂವು, ತುಂದಿಹೂವು, ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಬೃಹತೀ ಕುಸುಮಗಳಿಂದ (ಹಿಗ್ಗುಳ್ಳದ ಹೂವು ಅಥವಾ ರಾಮಗುಳ್ಳ) ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರು ಋಣಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು ||೪೨೫-೪೨೯||

ಮೃನ್ಮಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತು ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಕಪಿಲವರ್ಣದ ಹಸುವಿನ ಕುಪ್ಪವನ್ನು ನಿವೇದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ವರ್ಷತರ್ವಂತ ಪೂಜಿಸುವವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಋಣಮುಕ್ತನಾಗುವನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೪೨೬ ೪೨೮||

ಇತರ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಹಿಗ್ಗುಳ್ಳದ (ಬೃಹತಿ) ಹೂವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ನೀಲೋತ್ತಮಗಳಿಂದ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದವನು ನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯೆನಿಸಿ ಋಣಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ||೪೨- ೪೨೦||

ಜಪಾಪುಷ್ಪೈಸ್ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಕಿವಲಿಂಗಂ ತು ಪಾರ್ಥಿವಂ ।
ಮಹಾವ್ಯಾಧಿವಿನಿರ್ಮುಕ್ತೋ ದೀರ್ಘಾಯುರ್ಜಾಯತೇ ನರಃ॥೪೩೧॥

ಏಕವಿಂಶತಿಲಿಂಗಾನಿ ಪಾರ್ಥಿವಾನಿ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
ನಿತ್ಯಂ ಲಕ್ಷಜಪಾಪುಷ್ಪೈಃ ಮಾಸಮೇಕಂ ಪ್ರಪೂಜಯೇತ್ ॥೪೩೨॥

ಶ್ವೇತಗೋಭೃತನೀಪಾಶ್ಚ ದೇಯಾಃ ತತಚತುಷ್ಟಯಂ ।
ಸಫುತಕ್ಷೀರನೈವೇದ್ಯಂ ಕ್ಷೀರಾನ್ನಂ ಚ ಪ್ರಕಲ್ಪಯೇತ್ ॥೪೩೩॥

ಭೋಜನೀಯಾತ್ಮತಂ ವಿಪ್ರಾಃ ಸ್ವಾದ್ವನ್ನೈಃ ಸುರಸಾಯನೈಃ ।
ಸುವರ್ಣದಕ್ಷಿಣಾದೇಯಾ ಯದ್ವಾ ಕೃಷ್ಣಲಕಂ ಸುತ ॥೪೩೪॥

ಏವಂ ಯಃ ಪಾರ್ಥಿವೇ ಲಿಂಗೇ ಪೂಜಾಂ ಕುರ್ವಾತ್ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
ಸ ಮಹಾರೋಗಕೋಟಿಭ್ಯೋ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಸರ್ವಥಾ ॥೪೩೫॥

ಯೋರ್ಚಯೇನ್ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಂ ನವಬಿಲ್ವದಲ್ಪಿಷ್ಠದಾ ।
ಸ ಸರ್ವಭುವನಾಧೀಶೋ ಭವತ್ಕೇವ ನ ಸಂತಯಃ ॥೪೩೬॥

ಕೆಂಪು ದಾಸವಾಳದ ಹೂವುಗಳಿಂದ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವನು
ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವನು ಈ ರೀತಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಮೃತ್ತಿಕಾ
ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಲಕ್ಷ ದಾಸವಾಳದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳು
ಪರ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ॥೪೩೧-೪೩೬॥

ಬಿಳಿಯ ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪದ ನಾನೂರು ದೀಪಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಟ್ಟು, ತುಪ್ಪ,
ಹಾಲು, ಹಾಲನ್ನ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನೈವೇದ್ಯವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು
ಹಾಗೆಯೇ ಮಧುರವಾದ ಭೋಜನದಿಂದ ನೂರುಮಂದಿ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಸವಾರಾಧನೆ
ಯನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಸುವರ್ಣದ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣಲಕ (ಕಪ್ಪು
ಧಾನ್ಯ) ವನ್ನಾಗಲಿ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ॥೪೩೩-೪೩೪॥

ಹೀಗೆ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದವನು ಮಹಾ ರೋಗಾದಿಗಳಿಂದ
ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ಹೊಸ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಲಿಂಗಾರಾಧನೆ
ಮಾಡಿದವನು ಸಕಲ ಭುವನಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನಾಗುವನು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ
ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥೪೩೫-೪೩೬॥

ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸತ್ಯಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯತಾಂ ।
 ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತ್ಯೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ॥೪೩೭॥

ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಯುದ್ಧಾರ್ಥಂ ಯೋ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ।
 ಸ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯಂ ಹತ್ವೈವ ವೀರಕ್ರಿಯಮವಾಪ್ನುಯಾತ್ ॥೪೩೮॥

ಯೋರ್ಚಯೇತ್ಪಾರ್ಥಿವಂ ಲಿಂಗಂ ಭಕ್ತ್ಯಾನಿತ್ಯಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ಸದ್ಯಃ ಸಂಪಾದಯತ್ಯೇವ ಸ ದರಿದ್ರೋದರಿದ್ರತಾಂ ॥೪೩೯॥

ಯೋರ್ಚಯೇತ್ಪಾರ್ಥಿವಂ ಲಿಂಗಂ ನಿತ್ಯಂ ದೂರ್ವಾಸಹಸ್ರತಃ ।
 ಸ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾಸಂಪನ್ನೋ ಗುರುಜಿಜ್ಞ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೪೪೦॥

ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಕಾಮಂ ಯಂ ಯಮುಛೇತ್ಸತೇ ।
 ತಂ ತಂ ಕಾಮಮವಾಪ್ನೋತಿ ಸರ್ವಥಾ ಸತ್ಯಮುಚ್ಯತೇ ॥೪೪೧॥

ಕೃತ್ವಾ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜಾಂ ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರಂ ।
 ಪ್ರಾರ್ಥಯೇದಂಜಲಿಂ ಕೃತ್ವಾ ಮೂರ್ಧ್ನಿ ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರಂ ॥೪೪೨॥

ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸತ್ಯಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು ರಾಜನಾದವನು ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದನಾದರೆ ಆತನು ಸಕಲ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಗೆದ್ದು ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನು ॥೪೩೭-೪೩೮॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜಿಸುವವನು ದಾರಿದ್ರ್ಯಮುಕ್ತನಾಗಿ ಧನಿಕನಾಗುವನು ಸಹಸ್ರಗರಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ಗುರುವನ್ನೂ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿರುವನು ॥೪೩೯-೪೪೦॥

ಯಾವ ಯಾವ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೂ, ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದು ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಜಲಿಯನ್ನು ಶಿರಸ್ಸಿನಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ॥೪೪೧-೪೪೨॥

ಪ್ರಸೀದ ಗಿರಿಜಾನಾಥ ಕರುಣಾರಸವಾರಿಧೇ ।

ಅನಾಥನಾಥ ದೇವೇಶ ಶರಣಾಗತವತ್ಸಲ ॥೪೪೩॥

ತಾರಯಸ್ತ ಮಹಾದೇವ ಸಂಸಾರಾಬ್ಧೀರಗಾಥತಃ ।

ಕೃಪಾನಿಧಾನ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವದೇವ ಶಿಖಾಮಣೇ ॥೪೪೪॥

ತ್ವದೀಯೋಹಂ ಮಹಾದೇವ ತ್ವದನ್ಯಂ ನ ಭಜಾಮ್ಯಹಂ ।

ತ್ವದನ್ಯಂ ನ ವದಾಮೀತ ತ್ವದನ್ಯಂ ನ ನಮಾಮ್ಯಹಂ ॥೪೪೫॥

ಹಿತಾ ತ್ವಮೇವ ಗೌರೀಶ ಮಾತಾ ಧಾತಾ ಚ ಮೇ ಪ್ರಭೋ ।

ಸರ್ವಂ ತ್ವಮೇವ ಸರ್ವಸ್ತಂ ತ್ವಮೇವ ಪರಮೇಶ್ವರ ॥೪೪೬॥

ಶೃಣೋಮಿ ತ್ವತ್ಕಥಾಮೇವ ಶಂಭೋ ಸರ್ವಶ್ರುತಿಶ್ರುತಾಂ ।

ತನ್ವೇ ನಾನು ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಕಂ ॥೪೪೭॥

ಭವಂಕಮೇವ ಸತತಂ ಪೂಜಯಾಮಿ ಸದಾಶಿವ ।

ತ್ವದನ್ಯಂ ನಾರ್ಜಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಸ್ತಪ್ನೇಹಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ॥೪೪೮॥

ತ್ವತ್ಪಾದಪದ್ಮಪ್ರಣತಂ ಚಿತ್ತಮಸ್ತು ಮಮ ಪ್ರಭೋ ।

ತ್ವದನ್ಯಚಿಂತನಾಚ್ಚಿತ್ತಂ ಪರಾವೃತ್ತಂ ಶಿವಾಸ್ತು ಮೇ ॥೪೪೯॥

ಮಹಾದೇವನೇ, ಗೌರೀಪತಿಯೇ, ಕರುಣಾಸಮುದ್ರನೇ, ಅನಾಥನಾಥನೇ, ದೇವಪತಿಯೇ, ಶರಣಾಗತವತ್ಸಲನೇ, ನೀನು ಈ ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಧ್ವರಿಸು ದಯಾಸಮುದ್ರನೇ, ಸರ್ವದೇವಶಿಖಾಮಣಿಯೇ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನಾ ಗಿರುವೆನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ನಾನು ಭಜಿಸಲಾರೆನು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಲಾರೆನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿರುವೆನು ॥೪೪೩-೪೪೪ ೪೪೫॥

ಗೌರೀಪತಿಯೇ, ನನಗೆ ನೀನೇ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಸಹೋದರ ಮತ್ತು ಸರ್ವಸ್ವರೂಪಿಯು ನಿನ್ನ ಕಥೆಯು ಸರ್ವ ಶ್ರುತಿಸಮ್ಮತವಾದುದೆಂದೂ, ನಿನ್ನ ನಾಮವು ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಕವಾದುದೆಂದೂ, ತಿಳಿದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಆರ್ಚಿಸುತ್ತಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಸ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಮರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ॥೪೪೬-೪೪೭ ೪೪೮॥

ನನ್ನ ಚಿತ್ತವು ಸರ್ವದಾ ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ

ತ್ವಯ್ಯೇವ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಚಿತ್ತಮಸ್ತು ಮಹೇಶ್ವರ ।
 ನಾನ್ಯತ್ರ ಯಾಯಾನ್ಮಚ್ಚಿತ್ತಂ ತ್ವದನ್ಯತ್ರ ಮಹೇಶ್ವರ ॥೪೫೦॥
 ಇತಿ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥ್ಯ ದೇವೇಕಂ ಜಪ್ತಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಸ್ತುತಃ ।
 ಕಾರ್ಯಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣೈವ ನ್ಯಾಸಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಸ್ಯ ತು ॥೪೫೧॥
 ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗದೇಶೇಷು ನ್ಯಾಸಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಾದ್ವಿಚ್ಛಿಃ ।
 ಕಾರ್ಯಸ್ತುತಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪೋ ದ್ವಿಜ್ಞಃ ॥೪೫೨॥
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪೇ ಶ್ರದ್ಧಾಂ ವಿಧಾಯ ಸ್ವಗುರುಂ ಸ್ಮರನ್ ।
 ಅದ್ವೈತರಸಹಸ್ರಂ ತು ಕಾರ್ಯಃ ಪೂಜೋತ್ತರಂ ಜಪಃ ॥೪೫೩॥
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಸಮೋ ಮಂತ್ರೋ ನಾಸ್ತಿ ವೇದೇಷು ಸರ್ವಭಾ ।
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ಬಹುಪುಣ್ಯತಪಃಫಲಂ ॥೪೫೪॥
 ವೇದಾಲಂಕಾರರೂಪೋಯಂ ಶೈವಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಃ ಸ್ತುತಃ ।
 ತತಸ್ತಸ್ಯ ಜಪೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ನಾಲ್ಪಸ್ಯ ತಪಸಃ ಫಲಂ ॥೪೫೫॥

ಮತ್ತಾವ ದೇವತಾಧ್ಯಾನಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡಗದಿರಲಿ ಸರ್ವಸ್ವರೂಪಿ
 ಯಾದವನು ಶಂಕರನು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅನ್ಯತ್ರ
 ಹೋಗದಿರಲಿ ॥೪೪೯-೪೫೦॥

ಹೀಗೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೀ
 ಜಪವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು ಮೊದಲು ಐದು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೂ ಐದು ಅಂಗನ್ಯಾಸ
 ಮತ್ತು ಕರನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ॥೪೫೧-೪೫೨॥

ಜಪಮಾಡುವಾಗ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
 ಪೂಜಾನಂತರದಲ್ಲಿ ನೂರೊಂಟುಸಾರಿ ಜಪಮಾಡಬೇಕು ಈ ಮಂತ್ರಜಪಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ
 ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯವೇ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ವೇದದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾದ ಮಂತ್ರವೇ
 ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ ॥೪೫೩-೪೫೪॥

ಈ ಮಂತ್ರವು ವೇದಕ್ಕೇ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾದುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ
 ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಅವನು ಅಶಿಷ್ಯಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು ಹಿಂದೆ ಓಂಕಾರ

ಪುರೋಂಕಾರಮುನೇಃ ಪುತ್ರೋ ವೇದಸಾರ ಇತಿ ತ್ರುತಃ |
 ಸ ಮಹಾದೇವನೇವೈಕಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ||೪೫೬||
 ಶಿವನಾಮಾಂಕಿತಾನೇವ ವೇದಭಾಗಾನ್ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಸ ದ್ವಷ್ಟ್ವಾ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಮಹೇಶಂ ಪರಣಂ ಗತಃ ||೪೫೭||
 ಅಕ್ಷರಾಧ್ಯಾಸಕಾಲೇಹಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೋತ್ತರೇ |
 ವರ್ಣಾ ನೋಚ್ಚಾರಿತಾಶ್ಚೇನ ಶಿಕ್ಷಿತೋಧ್ಯಾಪಕೈರಹಿ ||೪೫೮||
 ಸದಾ ಶಿವ ಶಿವೇತ್ಯೇವ ಸ ವದನ್ ಸಂಸ್ಥಿತೋ ಮುದಾ |
 ಶಿವನಾಮವಿಹಾಯಾನ್ಯಂ ನೋತ್ತಂ ನಾಮ ತು ತೇನ ಹಿ ||೪೫೯||
 ಅನುಕ್ಷಣಂ ಬಿಲ್ವದತ್ತೈರಭಿಧ್ರೈಃ ಕೋಮಲೈರ್ನವೈಃ |
 ಸ ಶಿವಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಪಂಚಾಕ್ಷರಪುರಸ್ಕರಂ ||೪೬೦||
 ಸ್ನಾನಕಾಲಾದಿಕಾಲೇಷು ಸರ್ವೇಷ್ಟಹಿ ಸ ಯತ್ನತಃ |
 ಶಿವೇತ್ಯುಚ್ಚಾರ್ಯ ಕರ್ಮಾಣಿ ನಿವೇದಯತಿ ಶಂಕರಂ ||೪೬೧||

ಋನಿಯಪುತ್ರನಾದ ವೇದಸಾರನೆಂಬವನು ಒಂದುಸಾರಿ ಈರಿತಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು
 ಕ್ಷಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು ||೪೫೫-೪೫೬||

ವೇದಭಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಶಿವನಾಮಗಳೇ ತುಂಬಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆತನು
 ಶರನನ್ನೇ ಮೊರೆಯೊಕ್ಕನು ಅಕ್ಷರಾಧ್ಯಾಸಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು
 ಸ್ವೇ ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿದರೂ, ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಬೇರೊಂದು
 ಕ್ಷರವನ್ನೂ ಉಚ್ಚರಿಸಲಿಲ್ಲ ||೪೫೭-೪೫೮||

ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವಶಬ್ದೋಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿ, ಮತ್ತಾವ
 ಳವರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಖಂಡವಾದ ಹಾಗೂ ಕೋಮಲ
 ಂದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಶಿವಾರಾಧನೆಯನ್ನು
 ಋಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ||೪೫೯ ೪೬೦||

ಸ್ನಾನಕಾಲವೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ
 ವಶಬ್ದವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು

ಕದಾಪಿ ಲೌಕಿಕೇ ವಾರ್ತಾ ನ ಕೃತಾ ತೇನ ಸರ್ವಥಾ |
 ಶಿವಪೂಜಾಂ ವಿನಾ ತೇನ ನ ಕದಾಪಿ ಸ್ಥಿತಂ ಮುದಾ ||೪೬೨||
 ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಂ ಸ ದಿಲ್ಪಿರತಿಶೋಮಲೈಃ |
 ನನರ್ತ ತಂಕರಸ್ಕಾಗ್ರೇ ಶಿವನಾಮ ವದನ್ ಮುದಾ ||೪೬೩||
 ನಾರೀ ನ ವೀಕ್ಷಿತಾ ತೇನ ಪತ್ಯತಾ ಸಾದರಂ ಶಿವಂ |
 ಶಿವಾಸ್ತಸ್ಮೀನ ನ ಧ್ಯಾತಾ ಪ್ರಮಾದೇನಾಪಿ ಸರ್ವಥಾ ||೪೬೪||
 ಸಂಕ್ರುತಂ ಶಿವನಾಮೈವ ತೇನ ಯತ್ನ ಪುರಸ್ಕರಂ |
 ಶಿವನಾಮಾನ್ಯನಾಮಾನಿ ನ ಕುಕ್ರಾವ ಸ ಸರ್ವಥಾ ||೪೬೫||
 ಉದ್ಘೋಲನಕ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಭ್ಯಾಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷೈಶ್ಚ ಸ ವಿಭೂಷಿತಃ |
 ಶಿವನಾಮಜಪಂ ಕುರ್ವನ್ ಸರ್ವದಾಪಿ ಸ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ||೪೬೬||
 ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವೈವ ಸುರಾಸ್ತರ್ವೇ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಪುರೋಗಮಾಃ |
 ಪ್ರಣಮಂತ್ಯತಿಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯಂತಿ ಚ ಶಾಂಭವಂ ||೪೬೭||
 ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಚುಪಯಶ್ಚೈವಂ ಪ್ರಣಮಂತಿ ಸ್ತುವಂತಿ ಚ |
 ಸ ಸರ್ವವಂದ್ಯಸ್ತಮಭೂಚ್ಛ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಯಾ ||೪೬೮||

ಬಿಟ್ಟು ಆತನು ಎಂದೂ ಲೌಕಿಕವಾದ ಮತ್ತಾವನಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ
 ||೪೬೧-೪೬೨||

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಆತನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನರ್ತನ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಈ ಶಿವಪೂಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖ
 ವನ್ನಾಗಲಿ, ದೇವತಾಂತರ ಧ್ಯಾನವನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ ||೪೬೩-೪೬೪||

ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವ
 ಹೆಸರನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಭಸ್ಮೋದ್ಘೋಲನ, ಭಸ್ಮಕ್ರಿಪುಂಡ್ರ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಣ,
 ಶಿವನಾಮಜಪ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸದಾ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು ||೪೬೫-೪೬೬||

ಹೀಗಿರುವ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಅವನಿಗೆ
 ನಂದಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಸಕಲ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ಇವನನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಿದ್ದರು

ಸ ತು ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಾನಿ ನಿತ್ಯಮೇಕಾದತಾದರಾತ್ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಬಿಲ್ವಾದ್ಯೈಸ್ತತಃ ಪೂಜ್ಯೋ ಬಭೂವ ಸಃ ||೪೬೯||
 ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಪರಃ ಕೋ ವಾ ಯಾತಿ ನ ಪೂಜ್ಯತಾಂ |
 ಕೋ ವಾ ನ ಮುಕ್ತಃ ಸಂಸಾರಾದಸಾರಾದಘೋಸಾಗರಾತ್ ||೪೭೦||
 ಸಂಸಾರತರಣೋಪಾಯಸ್ತ್ರಿವಾರಾಧನಮುಚ್ಯತೇ |
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ಸತ್ಯಮೇತದ್ವಿತ್ಯರ್ಚಯ ಶಂಕರಂ ||೪೭೧||
 ಯಃ|ತ್ರದ್ಭಯಾ ಮಹಾದೇವಮಾರಾಧಯತಿ ಸಾದರಂ |
 ಸರ್ವಪಾಪವಿನಿರ್ಮುಕ್ತೋ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಸಂಸ್ಕತೇಃ ||೪೭೨||
 ಶಿವಾರ್ಚಕಸ್ಸಪಾ ಯೇಷಾಂ ತೇಷಾಮಪಿ ನ ಪಾಪಧೀಃ |
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಿವಾರ್ಚಕಾನಾಂ ತು ಕುತಃ ಪಾಪಭಯಂ ಭವೇತ್ ||೪೭೩||
 ಶಿವಾರ್ಚಕೋ ವಸೇದ್ಯತ್ರ ತತೋ ದ್ವಾದಶಯೋಜನಂ |
 ಮುಕ್ತಿರ್ಜೇತ್ರಮಿತಿ ಜ್ಞೇಯಂ ನೇದವಾದರತ್ನದ್ವಿಜೈಃ ||೪೭೪||

ಹೀಗೆ ಸಕಲರಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿ, ಅವನು ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿ
 ಧ್ವನು ||೪೬೭ ೪೬೮||

ಅವನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹನ್ನೊಂದು ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ವಾದಿಗಳಿಂದ
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಪರನಾದವನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನಾಗುವನು
 ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನಾಗುವನು ಪಾಪಸಮುದ್ರದಿಂದ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವನು
 ||೪೬೯ ೪೭೦||

ಸಂಸಾರದುಃಖದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಶಿವಾರಾಧನೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನ
 ವೆಂಬುದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಶಂಕರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸು ಯಾವನು
 ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವನೋ, ಅವನು
 ಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸಂಸಾರದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವನು ||೪೭೧-೪೭೩||

ಶಿವಾರ್ಚಕನು ಸ್ನೇಹಿತನಾದರೇ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವಾಗ
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿ ತಾನೇ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಪಾಪಭಯವೆಲ್ಲಿದೆ ಬರುವುದು?
 ಶಿವಾರಾಧಕನು ವಾಸಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಹೆನ್ನೆರಡು ಯೋಜನ ದೂರವಿರುವ

ಯಥಾ ಶಿವಾರ್ಚನಾನ್ಮುಕ್ತರ್ನ ತಥಾನ್ಯೇನ ಕರ್ಮಣಾ |

ಸತ್ಯಮೇತತ್ಸತ್ಯಮೇತದಿತಿ ಜಾಬಾಲವಾದಿನಃ ||೪೭೩||

ಶಿವಸ್ತವಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವಥಾ ದ್ವಿಜೈಃ |

ಪೂಜನೀಯಸ್ಸಾವಧಾನಂ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಕಃ ||೪೭೪||

ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಂ ದೇವಂ ಮಹಾದೇವಮುಮಾಪತಿಂ |

ಪೂಜಯಂತ್ಯುಕ್ತಿಯತ್ನೇನ ಧನ್ಯಾ ವೇದಾರ್ಥವಾದಿನಃ ||೪೭೫||

ಮಹೇಶಪೂಜನಾನ್ಮುಕ್ತಿರನಾಯಾಸೇನ ಲಭ್ಯತೇ |

ಮೋಕ್ಷೇಹೇತುತಯಾನ್ಯತ್ತು ನ ಕ್ರುತಂ ಕ್ರುತಿಷು ಧ್ರುವಂ ||೪೭೬||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಕಮನ್ಯದ್ಭಯಮೋಕ್ಷೇನ ಕೇವಲಂ ಶಿವಪೂಜಯಾ |

ನತ್ಯಂತಿ ಸಾಪಗಿರಯಃ ಸಂಸಾರಾಭ್ಯಶ್ಚ ಕುಪ್ಯತಿ ||೪೭೭||

ಇತ್ಯುಕ್ತಸ್ತು ಮೈನಾಕಃ ಶುಚಿಭೂತಸ್ತದಾಜ್ಞಯಾ |

ತದಾ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜಾಂ ಕರ್ತುಂ ಸಮಾರಭೇ ||೪೭೮||

ಕ್ಷೇತ್ರನೆಲ್ಲಾ ಮುಕ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ವೇದಾರ್ಥವಾದಿಗಳ
ಮತವಾಗಿದೆ ||೪೭೩ ೪೭೪||

ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವಷ್ಟು
ಸುಲಭವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವದಿಂದಲೂ ಸಿಗಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಅದ್ದರಿಂದ
ದ್ವಿಜರಾದವರು ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ ಭುಕ್ತಿ, ಮುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ
ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ||೪೭೪ ೪೭೫||

ವೇದಾರ್ಥಜ್ಞರಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದನಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಅನಾಯಾಸದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸುವ
ಮಹೇಶ್ವರನೊಡನೆ ಮೋಕ್ಷವು ಲಭಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯಥಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು
ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಘಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ||೪೭೬ ೪೭೭||

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಐತರಸಿಯೂ, ಸಂಸಾರಸಾಗರವೂ ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು
ಘಡದಿಂದಲೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಲಾರದು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಂದೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು

ವಿಧಾಯ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಧಿವದ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ |

ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಯತ್ನೇನ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಸಾಧನೈಃ ||೪೮೦||

ತದಾನೀಮಾಗತಂ ವಜ್ರಮಿಂದ್ರೇಣ ಪ್ರೇಕ್ಷಿತಂ ನೃಪ |

ಅಗತ್ಯ ತಂ ಪುನಃ ಪ್ರಾಪ ಮೃನಾಕೇನ ಪ್ರಥರ್ಷಿತಂ ||೪೮೧||

|| ಇಂದ್ರ ಉವಾಚ ||

ತದಾ ಕರ್ಷೀಪತರ್ವಜ್ರಂ ನಿಶ್ತೇಜಸ್ಯಂ ವಿಲೋಕಯನ್ |

ದುಃಖಸಂಕುಲಿತಃ ಪ್ರಾಹ ಗುರುಂ ನಶ್ವಾ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ||೪೮೨||

ಗುರೋ ವಜ್ರಾಯುಧಂ ತೀಕ್ಷ್ಣಮಸ್ಯ ತಕ್ರಗ್ಗರೀಯಸೀ |

ಈದೃಶಂ ಜೇದಮಥುನಾ ಮೃನಾಕೇ ಕುಂತಿತಂ ಕಥಂ ||೪೮೩||

ಅನೇನೈವ ಹತಃ ಕ್ರೂರಃ ಪುರಾ ವೃತ್ರಾಸುರೋ ಮಯಾ |

ವೃತ್ರಾಸುರಸಮೋ ನಾಸ್ತಿ ಮಮ ತತ್ರಾರ್ಥರಾಸದಃ ||೪೮೪||

ವಿಂಧ್ಯಾದಿಶೈಲಪಕ್ಷಾಣಾಂ ಛೇದೋನೇನ ಕೃತೋ ಗುರೋ |

ಅನೇನೈವಾಸುರಾಃ ಪೂರ್ವಂ ಬಹವೋ ನಿಹತಾ ಮಯಾ ||೪೮೫||

ಕೇಳಿ ಮೃನಾಕನು, ಒಡನೆಯೇ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗವನ್ನಾರಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು ||೪೮೦-೪೮೧||

ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಸಾಧನಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಇಂದ್ರನು ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಮೃನಾಕನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು, ಆ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಮೃನಾಕನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಇಂದ್ರನನ್ನೇ ಹೊಂದಿತು ||೪೮೨-೪೮೩||

ಹಾಗೆ ಬಲಹೀನವಾಗಿ ಬಂದ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂದ್ರನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಬೃಹಸ್ಪತ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಇಷ್ಟುಜಾಗ್ರತೆ ಮಂಕಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು ||೪೮೪-೪೮೫||

ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಶೂರನೂ, ಕ್ರೂರನೂ ಆದ ವೃತ್ರಾಸುರನೆಂಬ ಶತ್ರುವನ್ನೂ, ವಿಂಧ್ಯವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಪರ್ವತಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನೂ, ಸಮರ್ಥರಾದ

ಯದಾ ಸುದರ್ಶನಂ ಪೂರ್ವಂ ಶಿವಸ್ತ್ವಾಂಗುಲಿರೇಖಯಾ |

ಸರ್ವಜ್ಞ ಸೂರ್ಯಸಂಕಾಶಂ ತದೇದಂ ಚ ಸರ್ವಜ್ಞ ಹಿ ||೪೮೭||

ಶತಶ್ಚೈವೋ ದೇವದೇವೋ ವಿಷ್ಣುನೇತ್ರಸಮರ್ಪಿತಃ |

ಸುದರ್ಶನಂ ದದೌ ತುಷ್ಠೋ ವಿಷ್ಣುವೇ ಕರುಣಾನಿಧಿಃ ||೪೮೮||

ತತೋ ನಾಂ ಕ್ಲಿನ್ನವದನಂ ವೃತ್ತಾಸುರಕಿರಸ್ತ್ಯತಂ |

ವಿಲೋಕ್ಯ ಕೃಪಯಾ ಮಹ್ಯಂ ದದೌ ವಜ್ರಮಿದಂ ಶಿವಃ ||೪೮೯||

ತತೋನೇನೈವ ವಜ್ರೇಣ ಹತೋ ವೃತ್ತಾಸುರೋ ಗುರೋ |

ತದೇವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ವಜ್ರಂ ಯೇನ ವಜ್ರೇ ಭವಾಮ್ಯಹಂ ||೪೯೦||

ಸುದರ್ಶನಸ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಯಾದ್ವಶಂ ತಾದ್ವಶಂ ಗುರೋ |

ಅಸ್ಯಾತ್ಮಸ್ತೈವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮತ್ರ ನಾಸ್ತೈವ ಸಂತಯಃ ||೪೯೧||

ತಥಾ ಚ ಸತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಸ್ಯಾಸೀತ್ಪುಂಶಿತಂ ಕಥಂ |

ಅಸ್ಯ ಚೇತ್ಯುಂಶಿತಾಶಕ್ತಿಃ ಕುಂಶಿತಾಶಕ್ತಿರದ್ಯ ಮೇ ||೪೯೨||

ರಾಕ್ಷಸಶಕ್ರುಗಳನ್ನೂ ಇದೇ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದಲೇ ಹಿಂದೆ ನಾಶಮಾಡಿರುವೆನು
||೪೮೫-೪೮೬||

ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ನೇತ್ರಕಮಲವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಶಿವನಪಾದವನ್ನು ಚರ್ಪಿಸಿದಾಗ ಕರು
ಣಾನಿಧಿಯಾದ ಶಂಕರನು ಅವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಉರಿಯುವ ಸುದರ್ಶನ
ವೆಂಬ ಚಕ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ಪಾದಾಂಗುಷ್ಯದಿಂದ ಬರೆದು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದನಷ್ಟೆ ಆಗಲೇ
ಈ ನನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನೆಲ್ಲವೆ! ||೪೮೭-೪೮೮||

ಗುರುವೇ, ವೃತ್ತಾಸುರನಿಂದ ಹೆದರಿ ಕಂದಿಹೋಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ
ಪರಶಿವನು ಈ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಅಂತಹ
ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದಲೇ ಆ ವೃತ್ತಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದು, ವಜ್ರೇ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ
ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದೆನು ||೪೮೯-೪೯೦||

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸುದರ್ಶನಕ್ಕಿರುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಇದಕ್ಕೂ ಇರುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ
ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದರ ಶಕ್ತಿಯು ಕುಂಶಿತವಾದದ್ದು ಹೇಗೆ? ಇದು
ಇಷ್ಟು ಬಲಹೀನವಾದರೆ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು? ||೪೯೧-೪೯೨||

ಯಸ್ಯಾದೇಶದಧೀನಂ ಮೇ ಜೀವನಂ ಶಿವಕಲ್ಪಿತಂ ।

ಅಸ್ಯ ಚೇತ್ಯಂತಿತಾ ಶಕ್ತಿರ್ಜೀವನಂ ಮೇ ಕಥಂ ಭವೇತ್ ॥೪೯೩॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಗುರುರರ್ಚಿತಕಂಠರಃ ।

ಜ್ಞಾತಮೈನಾಕವೃತ್ತಾಂತಃ ಶರೀರನಾಥಮುನಾಚ ಸಃ ॥೪೯೪॥

॥ ಬೃಹಸ್ಪತಿರುವಾಚ ॥

ಮೈನಾಕಶ್ಚೋಕ್ತನಾಶಾರ್ಥಂ ಸರ್ವಶೋಕನಿವಾರಕಂ ।

ಕಂಠರಂ ಹಿಮವದ್ವಾಕ್ಯಾದಾರಾಧಯತಿ ಸಾದರಂ ॥೪೯೫॥

ಸತ್ಯದ್ವಾ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಂ ಸಮರ್ಚಯತಿ ಕಂಠರಂ ।

ತತಸ್ತಸ್ಮಿನ್ನಿದಂ ವಜ್ರಮುಭವತ್ಯಂತಿತಂ ಧ್ರುವಂ ॥೪೯೬॥

ಶಿವಾರ್ಚಕೇಷು ವಜ್ರಸ್ಯ ಶಕ್ತಿರ್ನ ಪ್ರಸರಿತ್ಯತಿ ।

ವಜ್ರಮೇತದ್ಯತಶ್ಚೈವಂ ತತಶ್ಚೈವೇ ನ ಕೌಪ್ಯತಿ ॥೪೯೭॥

ತತಸ್ಸುಧರ್ಶನಾದೀನಾಂ ಮಹಾಸ್ತ್ರಾನಾಮಪಿ ಪ್ರಥಾ ।

ನ ಪ್ರದೃಷ್ಯತಿ ಶೈವೇಂದ್ರಾನಿಂದ್ರೇದಂ ಕಿಂ ಪುನರ್ವದ ॥೪೯೮॥

ಕಂಠರನು ಇದಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ನೀನು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸು ಎಂದು ನನಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿರುವನು ಇದು ಹೀಗೆ ಮಂಕಾದರೆ ನಾನು ಇನ್ನು ಜೀವಿ ಸುವುದೆಂತು? ಎಂದು ಇಂದ್ರನು ಕೊರಗುತ್ತಿರಲು, ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಒಡನೆಯೇ ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಮೈನಾಕನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು ॥೪೯೩-೪೯೪॥

ಅಯ್ಯಾ ಇಂದ್ರನೇ, ನಿನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ದೂಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೈನಾಕನು ತಂದೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಸಕಲ ದುಃಖನಿವಾರಕನಾದ ಕಂಠರನನ್ನು ಮೃನ್ಮಯವಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಒಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವನು ಅದರಿಂದಲೇ ಈಗ ನಿನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಕೂಡಿತವಾಗಿದೆ ॥೪೯೫-೪೯೬॥

ಈ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಶಿವನಿಂದ ಒಂದಿರುವುದಾದ್ದರಿಂದಲೇ, ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಈ ಆಯುಧವು ಶ್ರೂರನಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲಾರದು ಅದೇ ರೀತಿ ಸುಧರ್ಶನಾದಿ ಸಕಲ

ಸುದರ್ಶನಾದೀನ್ಮಸ್ತ್ರಾಣಿ ಪ್ರಯುಕ್ತಾನ್ಮಹಿ ಶಾಂಕರೇ ।
 ಪ್ರಸೂನಾನೀನ ಶೈವೇಷು ದುಃಖಾಯ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೪೯೯||

ಯವಸೋನ್ಮಯನೇ ವಾಯುಸ್ಸಮರ್ಥ ಇತಿ ಪರ್ಮತಾನ್ ।
 ಕಿಮುನ್ನೇತುಂ ಸಮರ್ಥಸ್ಸಾ ತ್ರದ್ವದಸ್ತ ಕರ್ತೇಪತೇ ||೫೦೦||

ಸುದರ್ಶನಾದಿಕಸ್ತ್ರಾಣಿ ಶೈವಾನ್ಮಾಸೂನ್ ಸ್ತಕಕ್ರಿತಃ ।
 ನಾಕಯಿಷ್ಯಂತು ಶೈವಾಸೂನ್ಮಾಕಯಿಷ್ಯಂತಿ ತಾನಿ ಕಿಂ ||೫೦೧||

ವಜ್ರಮುಕ್ತೈಕನಿರ್ವಾಸ್ತು ಚಕ್ರಂ ವಾಸ್ತು ತಥಾಪಿ ತತ್ ।
 ಶೈವಾನ್ ಜಾಲಯಂತುಂ ನಾಪಿ ಸಮರ್ಥೋ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೦೨||

ಗೃಭೋ ಯದಿ ಸಮರ್ಥಸ್ಸಾನ್ಮಾಗನಾಯಕಭಕ್ಷಣೇ ।
 ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೦೩||

ಅಪಾನಪವನೋ ವಿಂಧ್ಯಮುನ್ಮಯೇದ್ಯದಿ ಸತ್ಪರಂ ।
 ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೦೪||

ರಾಜಲೋಕಿಕ್ರೇತಃ ಶೀಘ್ರಂ ಗರುಡಂ ಯದಿ ಭಕ್ಷಯೇತ್ ।
 ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೦೫||

ಶೈವ ಆಯುಧಗಳೂ ಶಿವಾರಾಧಕರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಲಾರವು ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಿನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧದ ವಿಷಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ ? ||೪೯೭-೪೯೮||

ಸುದರ್ಶನವೇ ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ನಿಕಿತಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಶೈವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೂ, ಅವು ಅವರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಂತಾಗುವುದು ಜೊಟ್ಟಿನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸುವ ವಾಯುವು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಮೇಲೇಳಿಸುವುದೆ ? ಇಂದ್ರನೇ, ಅದರಂತೆ ನಿನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಮೈನಾಕನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲಾರದು ||೪೯೯ ೫೦೦||

ಸುದರ್ಶನಾದಿ ಅಸ್ತ್ರಗಳು ಶಿವಪೂಜಕರಲ್ಲದವರ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾಶಗೊಳಿಸಲಿ ವಜ್ರಾಯುಧವಾಗಲಿ, ಸಿಡಿಲಾಗಲಿ, ಚಕ್ರವೇ ಆಗಲಿ ಶೈವರನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಪ್ತು ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ||೫೦೧ ೫೦೨||

ಹದ್ದು ಆದಿಶೇಷನನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವುದು, ಮನುಷ್ಯರ ಅಪಾನವಾಯುವು ಪರ್ವತವನ್ನು ಹಾರಿಸುವುದು, ಸಣ್ಣಹಾವೊಂದು ಗರುಡಭಕ್ಷಕಿಗೆ ತೊಡಗುವುದು,

ಅಶ್ವಲ್ಪಹರಿಣೀಶಾಬೋ ಮೃಗೇಂದ್ರಂ ಯದಿ ಭಕ್ಷಯೇತ್ |

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೦೬||

ಯದಿ ಭಾನುಂ ಗ್ರಸೇದ್ರಾತ್ರೈಶ್ಯಂಹಿಕೇಯೋ ವಿಧೌ ಸತಿ |

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೦೭||

ಚಂದ್ರಂ ಯದಿ ಗ್ರಸೇತ್ಕೇತುರ್ಮಧ್ಯದ್ವೇ ಸಂಸ್ಥಿತೇ ರವೌ |

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೦೮||

ಸಾಧಸಿದ್ಧಿಕದ್ರವತ್ಪಾಧಿಕರಣೇಯಂ ಪೃಥಿವೀ ಯದಿ |

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೦೯||

ನೈಮಿತ್ತಿಕದ್ರವತ್ಪಾಧಿಕರಣಂ ಸ್ಯಾಜ್ಜಲಂ ಯದಿ |

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೧೦||

ಶೀತಸ್ಪರ್ಶಾಧಿಕರಣಂ ತೇಜೋ ಮಾತ್ರಂ ಭವೇದ್ಯದಿ |

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೧೧||

ಚಿತ್ರರೂಪಾಧಿಕರಣಂ ವಾಯುಮಾತ್ರಂ ಭವೇದ್ಯದಿ |

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೧೨||

ಅಂಗುಲೀಯೋಗಸಂಭೂತೋ ಯದ್ಯಾಕಾಶೋ ಭವಿಸ್ಯತಿ |

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೫೧೩||

ಚಿಕ್ಕ ಜಂಕೇಮರಿಯು ಸಿಂಹವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು, ರಾಹುವು ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುವುದು, ಹಾಗೆಯೇ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹಗಲುಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೆದುರಿಗೆ ನುಂಗುವುದು, ಭೂಮಿಯು ಸಾಂಸಿದ್ಧಿಕದ್ರವ ಪಾಧಿಕರಣವಾಗುವುದು, ಹಾಗೆಯೇ ಜಲವು ನೈಮಿತ್ತಿಕದ್ರವತ್ಪಾಧಿಕರಣವಾಗುವುದು (ಅಂದರೆ ಭೂಮಿಯು ದ್ರವವಾಗುವುದು, ಜಲವು ಭೂಮಿಯಾಗುವುದು) ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿರುದ್ಧ ಕಾರ್ಯಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಆಗ ಸುದರ್ಶನಾದಿ ಆಯುಧಗಳು ಶೈವರನ್ನು ಹಿಂಸೆಗೊಳಿಸಿಯಾವು ಅಗ್ನಿಯು ಶೀತಸ್ಪರ್ಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು, ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ವಿಧವಿಧವಾದ ರೂಪು ತೋರುವುದು,

ನಿತ್ಯಾಸಹವನೋತ್ಪನ್ನೋ ಮಹಾಕಾಲೋ ಭವೇದ್ಯದಿ ।

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೩೧೪||

ದಿಶೋ ಯದಿ ಸಮುತ್ಪನ್ನಾ ದಿಗ್ವೈ ಏವ ಕದಾಚನ ।

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೩೧೫||

ಜನ್ಮೋ ವಿನತ್ಪರತ್ತಾಯಂ ಯದ್ಯಾತ್ಮಾ ಸ್ಯಾತ್ಕದಾಚನ ।

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೩೧೬||

ಶೀತರಕ್ತಿಯಾದಿ ಭವೇದುಷ್ಣರಕ್ತಿಯಂ ಸದಾ ।

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೩೧೭||

ಉಷ್ಣರಕ್ತಿಯಾದಿ ಭವೇತ್ ಶೀತರಕ್ತಿಯಂ ಸದಾ ।

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೩೧೮||

ಸೃಸುತಾಯ ಹಿತಾಯಾಪಿ ಜನನೀ ವಿಷದಾ ಯದಿ ।

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೩೧೯||

ಸೃಸುತಾಯಾಧಿಕವಿದ್ಯಾಯ ಪಿತಾ ಯದಿ ರಿಪುರ್ಭವೇತ್ ।

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೩೨೦||

ವಂಛಾ ಯದಿ ಸುತಂ ಸೂತೇ ಯದಿ ಸೂತೇ ತುನೀ ವೃಕಂ ।

ತದಾ ಸುದರ್ಶನಾದೀನಿ ಜಾಲಯಂತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ||೩೨೧||

ಆಕಾಶವು ಅಂಗುಲೀಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವಾಗುವುದು, ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನಿಂದಲೇ ಮಹಾಕಾಲವು ಕಳೆದುಹೋಗುವುದು, ದಿಕ್ಕುಗಳು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟುವುದು, ಆತ್ಮನಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿನಷ್ಟಾದಿಗಳು ಸಂಭವಿಸುವುದು, ಚಂದ್ರನು ಉಷ್ಣಕಿರಣವಾಗುವುದು, ಸೂರ್ಯನು ಶೀತರಕ್ತಿಯಾಗುವುದು, ತಾಯಿಯೇ ಮಗನಿಗೆ ವಿಷಕೊಡುವುದು, ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ತಂದೆಯು ವೈರಿಯಾಗುವುದು, ಗೊಡ್ಡಿಯು ಮಗನನ್ನು ಹಿಡುವುದು, ನಾಯಿಯು ತೋಳವನ್ನು ಮರಿಹಾಕುವುದು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಸಂಭವವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಇಂತಹ ಅಸಂಭವವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು

ಶೈವೇ ವಜ್ರಪ್ರಯೋಗೋಯಮಜ್ಞಾತ್ಯೈವ ತ್ವಯಾ ಕೃತಃ |
 ಶೈವೇ ಶಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಸ್ತು ಕೇನಾಪಿ ನ ಕೃತಃ ಪುನಃ ||೫೨೨||
 ಶೈವಾನಾಂ ದುಃಖದಾನಾರ್ಥಮುದ್ಯೋಗಂ ಯಃ ಕರಿಷ್ಯತಿ |
 ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ||೫೨೩||
 ನ ಬಿಭೇತ್ಕನೇಃ ಶೈವಃ ಕಾಲಾಗ್ನಿಃ ಪ್ರಲಯಾದಪಿ |
 ಸ ತಾದ್ಯಶಕ್ತಿವರತೋ ವಜ್ರಾದಸ್ಯಾದ್ವಿಭೇತಿ ಕಿಂ ||೫೨೪||
 ಸ ಸಮರ್ಥೋ ವಜ್ರಮೇತಜ್ಞಾರ್ಥೇಕಾರ್ಥಂ ತಥಾಪಿ ಸಃ |
 ನ ಚೂರ್ಣೇತ್ಯತವಾನಿದ್ರಕ್ಯಪಯೈವ ಹಿ ಕೇವಲಂ ||೫೨೫||
 ವಿಷ್ಣುಂ ಪುನಾಕಯೋಃ ಪೂರ್ವಂ ಹಿಮವದ್ಗಿರಿಗದ್ವರೇ |
 ಕೃತೋ ವಾಕ್ಯಲಹಸ್ತೇನ ವೈರವ್ಯದ್ವಿರಭೂತ್ತಯೋಃ ||೫೨೬||

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದೇ ಆದರೆ ಅಗ ಸುಧರ್ಶನನೇ ನೊದಲಾದ ಇತರ ಅಸ್ತ್ರಗಳು ಶಿವಾರ್ಚಕರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿಯಾವು | ||೫೦೬-೫೦೪ ೫೦೫ ೫೦೬ ೫೦೭-೫೦೮-೫೦೯-೫೧೦-೫೧೧-೫೧೨ ೫೧೩ ೫೧೪ ೫೧೫ ೫೧೬-೫೧೭ ೫೧೮-೫೧೯ ೫೨೦-೫೨೧||

ಶಿವಧರ್ಮಸಂಯಾಯಾದವನಲ್ಲ ನೀನು ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ ಶಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿರುವೆ ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ಕೈವರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಆ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದವರು, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರಿರುವ ಪರ್ಯಂತ ನರಕಭಾಗಿಗಳಾಗುವರು ಇದು ನಿಜ ||೫೨೨-೫೨೩||

ಶೈವನಾದವನು, ಸಿಡಿಲಿಗೂ, ಪ್ರಳಯಕಾಲಾಗ್ನಿಗೂ, ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ ಜಾಗಿರುವಾಗ ನಿನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಅವನು ಹೆದರುವನೇ? ಈ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೂ ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ದಯೆಯಿಂದ ಅವನು ತಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ||೫೨೪ ೫೨೫||

ಹಿಂದೆ, ಏಷ್ಯದಿಗೂ, ಮೈನಾಕಸಿಗೂ ಹಿಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರು ದೊಡ್ಡವರೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆಹುಟ್ಟಿತು ವಿಷ್ಣುವು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ

ವಿಷ್ಣುನೋಕ್ತಮಹಂ ಶ್ರೀಷ್ಣೋ ಮದನೋ ನೇತಿಮೋಹತಃ |
 ಉತ್ಕೃಷ್ಟಕ್ಕಿವ ಏವೇತಿ ಮೈನಾಕಸ್ತ ತದಾಬ್ರವೀತ್ ||೫೨೭||
 ತದಾ ವಿಷ್ಣುರ್ಮಹಾಮೋಹವತಗೋ ವಿವಶೋ ಭವೇತ್ |
 ಅಧಿಕೋಹಂ ನಾಧಿಕೋನ್ಯಸ್ತತ್ಯಮೇತದಿತಿ ಭ್ರಮಾತ್ ||೫೨೮||
 ವಿಶ್ವಾಧಿಕೋ ರುದ್ರ ಏವೇತ್ಯಬ್ರವೀದ್ಧಿಮವತ್ಸುತಃ |
 ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಸ ಮೈನಾಕಸ್ತತೋ ವಿಷ್ಣುಮಭರ್ತ್ಸಯತ್ ||೫೨೯||
 ತದೈವಾಸಹಮಾಸಸ್ತಂ ತದುತ್ಕರ್ಷಂ ಶಿವಾರ್ಚಕಃ |
 ಕ್ರೋಧಃ ಕಿಂಕುಕುಲಾಶ್ವೋ ಬಥಾಪೇ ತಂ ಜನಾರ್ದನಂ ||೫೩೦||

|| ಮೈನಾಕ ಉವಾಚ ||

ಯಸ್ತ್ಯುಕ್ಷಃ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಃ ಸರ್ವದೇವಶಿವಾಮಹಃ |
 ತದ್ಭುತ್ಯಭುತ್ಯಕುಲ್ಯೋಪಿ ನ ನೂನಂ ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೩೧||
 ಗಣನಾ ಕುತ್ರ ತೇ ವಿಷ್ಣೋ ಗಣನೀಯೋಸಿ ಕಿಂ ಭವಾನ್ |
 ಕ್ವಾದೃಶಾ ಗಿರಿತದ್ವಾಸ್ತ್ವೈಃ ಕತಿ ವಾ ನ ಹತಾ ಹರೇ ||೫೩೨||

ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ನಾನೇ ದೊಡ್ಡವನೆಂದೂ, ನನಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ
 ಹೇಳಿದನು ಮೈನಾಕನು ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪದೆ ಶಿವನೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನು
 ಎಂದು ವಾದಿಸಿದನು ||೫೩೧-೫೩೨||

ವಿಷ್ಣುವು ಮತ್ತೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಂತೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ದೊಡ್ಡವನು ನನ
 ಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದನು ಮೈನಾಕನಾದರೋ
 ರುದ್ರನೇ ವಿಶ್ವಾಧಿಕನು ಎಂದು ಸಾರುತ್ತಾ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದನು ಮತ್ತು
 ಮೈನಾಕನು ಮುತ್ತುಗದ ಹೂವಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕೋಪದಿಂದ
 ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು ||೫೩೨-೫೩೯ ೫೩೦||

“ವಿಷ್ಣುವೇ, ಶ್ರೀಲೋಚನನಾದ ಮಹಾದೇವನು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ
 ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸುವವನು ಅವನ ಸೇವಕನಿಗೂ ನೀನು ಸಮನಾದವನಲ್ಲ ಜಾಗಿದು
 ವಾಗ ನೀನು ಶಂಕರನ ಮುಂದೆ ಎಷ್ಟರವನು ? ಶಂಕರನ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ನಿನ್ನಂತ
 ಹವರನ್ನೇಕರನ್ನು ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಅನೇಕವೇಳೆ ನಾಶಗೊಳಿಸಿರುವರು ||೫೩೧-೫೩೨||

ಮಹೇಶಾನ್ಯತ್ವಮುತ್ಪನ್ನೋ ಮಹೇಶೇನ ಸಮೋಽಪಿ ನ |
ಮಹೇಶಭೃತ್ಯತುಲ್ಯೋಽಪಿ ನ ತತ್ತುಲ್ಯಃ ಕಥಂ ಭವಾನ್ ||೫೩೩||

ಯದಿ ಸಿಂಹೇನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಾತ್ ಕುನಕೋ ಮಲಭಕ್ಷಕಃ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೩೪||

ಯದಿ ಮತ್ತೇಭತುಲ್ಯಸ್ತ್ಯನ್ಮಲಾಶೀ ಗ್ರಾಮಕೂಕರಃ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೩೫||

ಯದಿ ಭೂಪಾಲತುಲ್ಯಸ್ತ್ಯಧರಿದ್ರಃ ಶ್ವಸಜಾಢಮಃ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೩೬||

ಯದಿ ಪೀಯೂಷತುಲ್ಯಸ್ತ್ಯದುಷ್ಟ್ರಮೂತ್ರಂ ಮಲಾನ್ವಿತಂ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೩೭||

ಯದಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತುತುಲ್ಯಸ್ತ್ಯದಪಾನಂ ಮಲದೂಷಿತಂ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೩೮||

ಯದಿ ಸ್ಯಾನ್ನೀರುಣಾ ತುಲ್ಯೋ ಮಲರಾಶಿಃ ಕ್ರಿಮಿಶ್ರಿತಃ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೩೯||

ಯದ್ಯತ್ಕೃತ್ತಮರತ್ನೇನ ಕಾಚಸ್ತುಲ್ಯೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೪೦||

ನೀನು ಈತ್ತರನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವನೂ ಅಲ್ಲ, ಸಮಾನೂ ಅಲ್ಲ ಅವನ
ಸೇವಕನಿಗೂ ನೀನು ಪರಸಮಾನಗಲಾರೆ ಸಿಂಹಕ್ಕೂ, ನಾಯಿಗೂ, ಮದ್ದುನೆಗೂ,
ಮಲಭಕ್ಷಕನಾದುವ ಗೂರಿನ ಹಂದಿಗೂ, ಎಂದಾದರೂ ಸುವಸ್ತುವಿರುವುದಿ ?
||೫೩೩ ೫೩೪ ೫೩೫||

ಎಲೈ ವಿಷ್ಣುವೇ, ದರಿದ್ರನಾದ ಚಂಡಾಲನು ರಂಜನೆಗೆ ಸಮಾನಾದರೂ,
ಒಂಟಿಯ ಮಲಮೂತ್ರವು ಅವ್ಯಕ್ತಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶವಾದರೂ, ಮಲದೂಷಿತನಾದ
ಗುದ್ರಪ್ರದೇಶವು ಮುಖಕ್ಕೆ ತುಲನೆನಿಸಿದರೂ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಈತ್ತರನಿಗಿಂತ
ದೊಡ್ಡವನಾಗಲಾರೆ. ಕ್ರಿಮಿಭಯಾತ್ಮನಾದ ಅನೇಕದ ಹರಿಯು ಮೇರುಸವರ

ಯದಿ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಶುಲ್ಕಸ್ತಾ ನ್ಮೂತ್ರಕೂಪೋ ಮಲಾವಿಲಾಃ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೪೦||

ಯದಿ ರಂಭಾಸಮಾನಸ್ತಾ ಚ್ಚಂಡಾಲೀ ಛಿನ್ನನಾಸಿಕಾಃ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೪೧||

ಯದಿ ಕಿನ್ನರಗಾನೇನ ಸಮಸ್ತ್ಯಾದ್ಗದಭತ್ತನಃ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೪೨||

ಯದಿ ಸೋಮಪತುಲ್ಕಸ್ತಾನ್ಮದ್ಯಪೋ ಮಾಂಸಭಕ್ಷಕಃ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೪೩||

ಯದಿ ಯಾಗೀಯಪತುಹಾ ಬ್ರಹ್ಮಹಂತ್ಯಸಮೋ ಭವೇತ್ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೪೪||

ಯದಿ ಕಾಚೋ ಭವೇಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠೋ ಮಹೇರಹ್ಯುತ್ಸಮೋತ್ತಮಾತ್ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶೇನ ನ ತುಲ್ಯಸ್ತ್ವಂ ಜನಾರ್ದನ ||೫೪೫||

ಯದಿ ರೇಕೋ ಭವೇಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠಂ ಪೀಯೂಷಾದುತ್ತಮೋತ್ತಮಾತ್ |
ತಥಾಪಿ ತ್ವಂ ಮಹಾದೇವಾದಧಿಕೋ ನ ಜನಾರ್ದನ ||೫೪೬||

ಯದ್ಯಮೇಧ್ಯಂ ಭವೇಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠಂ ನವನೀತಾನ್ಮನೋರಮಾತ್ |
ತಥಾಪಿ ತ್ವಂ ಮಹಾದೇವಾದಧಿಕೋ ನ ಜನಾರ್ದನ ||೫೪೭||

ತಕ್ಕೂ, ಗಾಜು ಉತ್ತಮವಾದ ರತ್ನಕ್ಕೂ, ಮಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೂತ್ರದ ಬಾವಿಯು ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ, ಮೂಗನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಚಂಡಾಲ್ಪ್ರಿಯು ರಂಭೆಗೂ, ಕತ್ತಿಯ ಧ್ವನಿಯು ಕಿನ್ನರರ ಗಾನಕ್ಕೂ ಸಮಾನವೆನಿಸಿಕೆ ? ಹಾಗೆಯೇ ಸೋಮಪಾನಮಾಡಿದವನು, ಮಾಂಸಭಕ್ಷಕನೊಡನೆಯೂ, ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಪಶುವನ್ನು ವಧಿಸುವವನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಮಾಡಿದವನೊಡನೆಯೂ, ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಶಿರೋಮಣಿಯು ಗಾಜಿನೊಡನೆಯೂ, ದಿವ್ಯಾಮೃತವು ಮನುಷ್ಯನ ರೇತಸ್ಸಿನೊಡನೆಯೂ ಎಂದಾದರೂ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದೀತೆ ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಮೇಧ್ಯವು ದಿವ್ಯವಾದ ದಿಣ್ಣೆಗಿಂತಲೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸಿತು ! ಮುನಿಗಳಿಗೂ ಮೋಹಕನಾದ

ಯದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ಭವೇತ್ಕೃಷ್ಣೀ ಮನ್ಮಥಾನ್ಮನಿಮೋಹನಾತ್ |
ತಥಾಪಿ ತ್ವಂ ಮಹಾದೇವಾದಧಿಕೋ ನ ಜನಾರ್ದನ ||೨೪೯||

ಯದಿ ಸ್ಯಾತ್ಪೇಚಕಃ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ರಮ್ಯಾದೈರಾವತಾದಪಿ |
ತಥಾಪಿ ತ್ವಂ ಮಹಾದೇವಾದಧಿಕೋ ನ ಜನಾರ್ದನ ||೨೫೦||

ಯದಿ ಸ್ಯಾದ್ರಾಸಭಃ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ದೇವಾತ್ಮಾದಪಿ ಲೋಭನಾತ್ |
ತಥಾಪಿ ತ್ವಂ ಮಹಾದೇವಾದಧಿಕೋ ನ ಜನಾರ್ದನ ||೨೫೧||

ಅನೋರಣೀಯಾನ್ಮಹಾಕೋ ಮಹೀಯಾಂಸ್ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಃ |
ತಾದ್ಯಶಾಚ್ಛ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾದಧಿಕಸ್ತ್ವಂ ಕಥಂ ಹರೇ ||೨೫೨||

ಪರಮಾಣುರ್ಯಥಾತ್ಮಲ್ಪೋ ನ ಸ್ತುತೋ ಮೇರ್ವಪೇಕ್ಷಯಾ |
ತಥಾ ಜನಾರ್ದನಾಲ್ಪೋಽಸಿ ತ್ವಮುಮಾಪತ್ಯಪೇಕ್ಷಯಾ ||೨೫೩||

|| ಗುರುರನಾಚ ||

ಸ ಮೈನಾಕಸ್ತಮುಕ್ತೈವಂ ವಿಷ್ಣುಂ ಗೋಪ್ಯತ್ಪರ್ವವಾದಿನಂ |
ಪಾತಯಿತ್ವಾ ಭುನಿ ಕ್ರೋಧಾದ್ವರ್ಷಯಾಮಾಸ ಪಾದತಃ ||೨೫೪||

ಸುಂದರ ಮನ್ಮಥನು ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯೆಂದಲೂ, ಐರಾವತವು ಕಣ್ಣುಕಾಣದ
ಗೂಬೆಯೆಂದಲೂ, ಉಚ್ಛೈಶ್ಚ್ರವಸ್ಥೆಂಟ ದಿವ್ಯಾಶ್ವವು ಕತ್ತಿಯೆಂದಲೂ,
ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಾಜಯಪಡೆದರೂ, ಪಗರಿವನು ನಿನಗಿಂತ ಕಮ್ಮಿಯಾಗನು
ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೇ, ಎಂದೂ ನೀನು ಮರಾದೇವನಿಗಿಂತ ಅಧಿಕನಾಗಲಾರೆ | ಇದು
ನಿಶ್ಚಯ ||೨೫೬-೨೫೭-೨೫೮-೨೫೯-೨೬೦-೨೬೧-೨೬೨-೨೬೩-೨೬೪-೨೬೫-೨೬೬-
೨೬೭-೨೬೮-೨೬೯-೨೭೦-೨೭೧||

ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅಣುವಿಗಿಂತಲೂ ಅಣುವಾಗಿ ಕಾಣುವನು ಮಹಾ
ವಸ್ತುವಿಗಿಂತಲೂ ಮಹತ್ವಾಗಿ ಕಾಣುವನು ಆ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಮಹಾದೇವನು
ನಿನಗಿಂತ ಅಲ್ಪನು ಹೇಗಾಗುವನು? ವೇದವಿಗಿಂತಲೂ ಪರಮಾಣುವು ಎಷ್ಟು
ಅಲ್ಪವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೋ, ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ ಅತರವು ನಿನಗೂ ಮಹಾದೇವ
ನಿಗೂ ಕಾಣುವುದು ||೨೫೨, ೨೫೩||

ಎಂದು ಮೈನಾಕನು ತನ್ನ ನ್ನು ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ವಿಷ್ಣುವನ್ನ

ತತ್ಪಾದಭಾರ್ತನೇನೈವ ವಿಷ್ಣುಃ ಕೃಷ್ಣತ್ವಮಾಗತಃ |
 ತದಾಪ್ರಭೃತಿ ತಂ ಪ್ರಾಹುಃ ಕೃಷ್ಣ ಇತ್ಯಖಿಲಾ ಜನಾಃ ||೫೫೫||

ಮೃನಾಕಪಾದಯೋಗೇನ ಗತಮೋಹೋ ಜನಾರ್ದನಃ |
 ಮೃನಾಕಂ ಸತ್ಪರಂ ನತ್ವಾ ತಮಾಹ ವಿನಯಾಸ್ಥಿತಃ ||೫೫೬||

ಉತ್ಕೃಷ್ಣಃ ಶಿವ ಏವೇತಿ ತ್ವಯೋಕ್ತಂ ಹಿಮವತ್ಸ್ವತಃ |
 ತತ್ರ ಛೈವ ನ ಸಂದೇಹೋ ವೇದೋಽಪ್ಯಾಹ ತಥಾ ಯತಃ ||೫೫೭||

ವೇದೈರ್ವಿಶ್ವಾಧಿಕತ್ವೇನ ಶ್ರೀ ರುದ್ರಃ ಪ್ರತಿಪಾದಿತಃ |
 ಯತೋ ವಿಶ್ವಾಧಿಕೋ ರುದ್ರ ಇತಿ ವಾಕ್ಯಂ ಕೃತಿಕ್ರುತಂ ||೫೫೮||

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವದುಗ್ಧಾಬೌ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಯಃ ಸುರಾಃ |
 ಶೀಕರಾ ಇತಿ ಜಾಬಾಲೋ ವದತ್ಕೇವ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ||೫೫೯||

ಮಯಾದ್ಯ ಛಾತ್ರಂ ತಟಿತ್ತೇನ ಮಯ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಣತ್ವಮೀರಿತಂ |
 ನ ಮಯಾ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ತೇನ ಮಯ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಣತ್ವಮೀರಿತಂ ||೫೬೦||

ನಿಂದಿಸಿ, ಕೋಪದಿಂದ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒಡ್ಡು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿದನು ಆ ಪಾದಾಭಾತದ
 ವೇಗದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದವನಾದನು ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ
 ಹೆಸರು ಬಂದಿತು ||೫೫೪-೫೫೫||

ವಿಷ್ಣುವು ಆಗ ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದದ್ದು, ಮೈನಾಕನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
 ತೊಡಗಿದನು " ಮೈನಾಕನೇ, ಶಿವನೇ ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಹೇಳಿದ ನಿನ್ನ ಮಾತು
 ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ವೇದವೂ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಸರಿಹೋಲುತ್ತಿರುವುದು
 ||೫೫೬-೫೫೭||

ಶ್ರೀ ರುದ್ರನೇ ವಿಶ್ವಾಧಿಕನು ಎಂದು ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ
 ಮಹಾದೇವನೆಂಬುವನು ಒಂದು ಕ್ಷೇರಸಮುದ್ರವಾದರೆ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾ
 ದವರು ಒಂದೊಂದು ಹನಿಗಳಂತಿರುವರು ಎಂದು ಜಾಬಾಲರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರು
 ಛಾತ್ರಂ ತಸ್ತುಭಾವವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಾನು ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡೆನು ಈಗ
 ಸ್ತುಭಾವಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಿರತ ನಾನು ಉತ್ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವೆನು ||೫೫೮-
 ೫೫೯-೫೬೦||

ಮಯ್ಯದ್ಯ ಯಾ ಕೃತಾ ಶಿಕ್ಷಾ ತ್ವಯಾ ಮೈನಾಕ ಶಾಂಭವ |
 ಸಾ ಶಿಕ್ಷಾ ವಸ್ತುತೋ ಜಾತಾ ಮಯಾ ನಾದ್ಯ ಹಿತಾವಹಾ ||೫೬೧||

ಯಥಾ ಸುತಂ ಪಿತೋನ್ಮತ್ತಂ ಶಿಕ್ಷಯತ್ಕಕ್ಷಕಾದಿಭಿಃ |
 ತಥಾಧುನಾ ಭ್ರಾಂತಚಿತ್ತೇ ಮಯಿ ಶಿಕ್ಷಾ ಕೃತಾ ತ್ವಯಾ ||೫೬೨||

ಮೈನಾಕ ತ್ವತ್ಪದದ್ವಂದ್ವಯೋಗೇನೈವ ಮಮಾಧುನಾ |
 ಭ್ರಾಂತಿಗೃಹಾನ್ಯಥಾ ಭ್ರಾಂತಿಃ ಕಥಂ ತ್ಯಜ್ಯತಿ ಮಾಂ ದ್ರುತಂ ||೫೬೩||

ಸರ್ವಾಂಗೋದ್ಧೂಲನಾದ್ಭಸ್ಮ ಸಂಗತಂ ಚರಣದ್ವಯೇ |
 ತಾಢ್ಯಾಂ ಚ ಸಂಗಮಾನೋಜೋ ಮಮಾದ್ಯೇಹ ಗತೋ ಧ್ರುವಂ ||೫೬೪||

ಮಹಾನ್ಮನೋಪಕಾರೋತ್ಸಯಂ ಮೈನಾಕಾದ್ಯ ತ್ವಯಾ ಕೃತಃ |
 ನಾಸ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರೋತ್ಸ್ಯ ವಸ್ತುತಃ ಸತ್ಯಮುಚ್ಯತೇ ||೫೬೫||

ಭ್ರಾಂತ್ಯಾ ಯದಿ ಶಿವೋತ್ಕರ್ಷಂ ನ ವದಿಷ್ಯಾಮ್ಯಹಮೇಕದಾ |
 ಶಿಕ್ಷಾಂ ಕುರು ಮಮೈವ ತ್ವಂ ವರೋತ್ಸಯಂ ಮಮ ಶಾಂಭವ ||೫೬೬||

ಅನ್ಯಥಾ ಭ್ರಾಂತಚಿತ್ತೇನ ಮಯಾ ಚೇದ್ವಲ್ಲನಂ ಕೃತಂ |
 ತದಾಗ್ರೇ ಯಾತಕಾ ಘೋರಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಮಮ ಧ್ರುವಂ ||೫೬೭||

ಶಾಂಭವನೆನಿಸಿದ ಮೈನಾಕನೇ, ನಿನ್ನಿಂದ ಈಗ ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ನನಗೆ
 ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಿತಕಾರಿಯಾದುದು ಉನ್ಮತ್ತನಾದ ಪುತ್ರನನ್ನು ತಂದೆಯು
 ದಂಡಾದಿಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ನೀನು ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ಸರಿಯಾದ
 ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿರುವೆ ||೫೬೧ ೫೬೨||

ನಿನ್ನ ದೇಹವೆಲ್ಲವೂ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಲಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪಾದಸಂಗತ
 ವಾದ ಭಸ್ಮವು ಈಗ ನನ್ನ ಮೈಗೆ ತಗುಲಿತು ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ದೇಹ ಕೃತಾರ್ಥ
 ವೆನಿಸಿತು ನೀನು ನನಗೆ ಮಹತ್ವದ ಉಪಕಾರವನ್ನೇ ಮಾಡಿರುವೆ ನಿಜ
 ವಾಗಿಯೂ ನೀನೇ ನಾನು ಎನೂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಲಾರೆನು ||೫೬೩ ೫೬೪ ೫೬೫||

ಎಲೈ ಶಾಂಭವಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮೈನಾಕನೇ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನು ಎಂದಾದರೂ
 ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶಿವನು ದೊಡ್ಡವನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನೀನು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ

|| ಗುರುರುವಾಚ ||

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ಸುನಿರ್ವೃತ್ತಮದ್ಯ ತ್ವತ್ಕೃತಶಿಕ್ಷಯಾ |
 ಅತಃಪರಂ ಮದುತ್ಕರ್ಷವಾದೇವಂ ಪಾತಕಂ ನ ಮೇ ||೫೬೯||
 ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಶಾಂಭವಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಮೈನಾಕಂ ಶಂಕರಪ್ರಿಯಂ |
 ಮಂದಾರಪುಷ್ಪೈಃ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಯಯೌ ನತ್ವಾ ಜನಾರ್ದನ | ||೫೭೦||
 ಇಂದ್ರಾತಸ್ತಾದ್ಯಶೇ ಶಕ್ತೇ ಮೈನಾಕೇ ಶಾಂಭವೋತ್ತಮೇ |
 ತ್ವತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿತಮಿದಂ ವಜ್ರಂ ಲಗ್ನಿಷ್ಯತಿ ಕಥಂ ವದ ||೫೭೧||
 ವಜ್ರಂ ಕಿಮಿತಿ ತೇನೇದಂ ನೈವ ಜೂರ್ಣೀಕೃತಂ ತದಾ |
 ನ ಜಾನೇ ಸ ಯತಃ ಕ್ರೂರಃ ಪಾದಧರ್ಷಿತಮಾಧವ | ||೫೭೨||
 ಶಕ್ತಿಶ್ಯಾಂಭವಮಾತ್ರಸ್ಯಾಪ್ಯಸ್ತೈವೈತಾದ್ಯಶೇ ಸದಾ |
 ಶಕ್ತಿರಸ್ತೀದ್ಯಶೇ ತಸ್ಮಿನ್ ಮೈನಾಕ ಇತಿ ನಾದ್ಭುತಂ ||೫೭೩||

ನನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸು ಆಗ ಅದು ನನಗೆ ವರದಂತಾಗುವುದು ಎಳೆದರೆ
 ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮುಂದೆ ಘೋರ ನರಕದುಃಖಕ್ಕೀಡಾಗ
 ದೀರಾಗಬಹುದು ||೫೬೬-೫೬೭||

ಈಗ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದುದು, ನನ್ನೆ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಯಿತು
 ನಾನು ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಪಾಪವು ಈಗ, ನನಗೆ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು "
 ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಮೈನಾಕನನ್ನು ಶಂಕರಪ್ರಿಯನೆಂದು
 ಧಾವಿಸಿ, ಮಂದಾರಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ
 ಇಂದ್ರನೇ, ಅಂತಹ ಶಾಂಭವಶ್ರೇಷ್ಠನ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಏನೂ
 ಕೆಲಸಮಾಡಲಾರದು ||೫೬೮-೫೬೯-೫೭೦||

ವಿಷ್ಣುವನ್ನೇ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದ ಕ್ರೂರ ಮೈನಾಕನು ನಿನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧ
 ನನ್ನು ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೆ ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ಕಾಣೆ
 ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಂಭವನಿಗೇ ಅಂತಹ ಅಗಾಧಶಕ್ತಿಯಿರುವಾಗ, ಈ ಮೈನಾಕನಲ್ಲಿ
 ಕೋರಬರುವ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು ? ||೫೭೧-೫೭೨||

ಮಾಧವಂ ಪ್ರಣತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ ಮೈನಾಕಃ ಕೃಪಾಸಿಧಿಃ |
ತಂ ತತ್ಕಾಜಾನ್ಯಥಾ ಸದೃಶ್ಚಂ ಹನ್ಯಾದೇವ ಮಾಧವಂ ||೫೭೩||
ನ ತೃಪ್ತತೇವ ಮೈನಾಕೋ ಭವಂತಂ ಮತ್ತಮಾದ್ಯತಂ |
ತೃಯಾ ತದ್ವನನಂ ಕರ್ತುಂ ವಜ್ರಂ ಸಂಪ್ರೇಷಿತಂ ಯತಃ ||೫೭೪||
ಅನ್ಯಾದ್ಯತಂ ನ ಜಾನೀಹಿ ಮೈನಾಕಂ ಶಾಂಭವೋತ್ತಮಂ |
ಸ ತಾದೃಕೋ ನ ಮೈನಾಕೋ ಯಸ್ತೂಷ್ಣೀಂ ಸ್ಥಾತುಮಿಷ್ಟಕಿ ||೫೭೫||
ಬಲಂ ತೇನ ಮಹತ್ಕ್ರಾಪ್ತಂ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಪೂಜಯಾ |
ಸ ಚೇತ್ಸುಧೋ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ ನಾಶಯಿಷ್ಯತಿ ಸತ್ತರಂ ||೫೭೬||
ಯತ್ಪಾದಭರ್ಷಣಾತ್ಸದೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಕೃಪ್ತತಮಾಪ್ರವಾನ್ |
ಸ ಮೈನಾಕೋತಿದುರ್ಧರ್ಮೋ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಕಿಂ ವದ ||೫೭೭||
ಶಿವಾರ್ಚನಪ್ರಸಂಗೇನ ಸ ತಿಷ್ಠತ್ಯಥುನಾ ಧ್ರುವಂ |
ತಸ್ಮಿಂ ಕ್ಷಮಾಪ್ತೇ ಮೈನಾಕಸ್ತವ ಶಿಕ್ಷಾಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ||೫೭೮||

ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದುದರಿಂದಲೇ ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಮೈನಾಕನು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾಣಸಹಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದೇಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು ಈಗಲೂ ನೀನು ಆ ಮೈನಾಕನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ ಬಿಡಲಾರನು ||೫೭೩-೫೭೪||

ಶಾಂಭವನಾದ ಮೈನಾಕನನ್ನು ಇತರರಂತೆ ತಿಳಿಯಬೇಡ ಅವನು ಎಂದೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾಧನೆಯಿಂದ ಅತಿಶಯವಾದ ಬಲವನ್ನು ಗಳಿಸುವನು ಅವನು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಕೂಡಲೇ ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಗೊಳಿಸುವನು ||೫೭೫-೫೭೬||

• ಅವನ ಪಾದಾಭಾತದಿಂದಲೇ ವಿಷ್ಣುವಿನ ದೇಹವು ಕಪ್ಪಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆತನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರನೇ ಈಗ ಅವನು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೃಗನಾಗಿರುವನು ಅದು ಮುಗಿದೊಡನೆಯೇ ನಿನಗೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವನು ಇದು ನಿಜ ||೫೭೭-೫೭೮||

ಇಂದ್ರಾಧುನೈವ ಮೈನಾಕಂ ತರಣಂ ಯಾಸಿ ಚೇತ್ಸದಾ ।
ಸ ಮೈನಾಕಃ ಕೃಪಾಸಿಂಧುರ್ಭವಂತಂ ರಕ್ಷಯಿಷ್ಯತಿ ॥೩೭೯॥

ಅನ್ಯಥಾದ್ವೈವ ಮೈನಾಕೋ ಭವಂತಮತಿವೀರೈವಾನ್ ।
ಹತ್ಯಾನ್ಯಸ್ತೈಃ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ ದಾಪಯಿಷ್ಯತಿ ತಾಂಕರಾತ್ ॥೩೮೦॥

॥ ಅಗತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಇಹೀಂದ್ರಶ್ಚದ್ವಚಕ್ರುತ್ವಾ ಮೈನಾಕಂ ತರಣಂ ಗತಃ ।
ಪಾಲಯಾಮಾಸ ಮೈನಾಕಸ್ತಮಿಂದ್ರಂ ತರಣಾಗತಂ ॥೩೮೧॥

ಮೈನಾಕೇನೇದೃಶೀ ತತ್ತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಯಾ ।
ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ಯಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕಂ ॥೩೮೨॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಾತ್ಪೂರ್ವಂ ಬಹವೋ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಃ ।
ತತ್ತಜ್ಞಾನಂ ಪರಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಶಿವಂ ಪ್ರಾಪ್ತೃವಾಜ್ಞಯಾ ॥೩೮೩॥

ಸರ್ವಕ್ರೂರಿಕೃತಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸರ್ವಸಂಪತ್ತೈವರ್ಧಕಂ ।
ಆರೋಗ್ಯದಂ ಪುಷ್ಪಿದಂ ಚ ಧನ್ಯಂ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ॥೩೮೪॥

ಎಲೈ ಇಂದ್ರನೇ, ನೀನು ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಮೈನಾಕನನ್ನು ಮೊರೆಹೊಕ್ಕು
ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿಕೋ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಈಗಲೇ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು, ನಿನ್ನ
ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡಿಸುವನು ಇದು ನಿಜ ॥೩೭೯-೩೮೦॥

ಎಂಥ ಹೇಳಲು ಇಂದ್ರನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಒಡನೆಯೇ ಮೈನಾಕನನ್ನು
ಮೊರೆಹೋಗಲು, ಕೃಪಾಳುವಾದ ಮೈನಾಕನು ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದನು
ಆದ್ದರಿಂದ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯೆಂಬುದು ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಪ್ರದವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿ
ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅಗತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯು ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ
ದನು ॥೩೮೧-೩೮೪॥

ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಾದಿ ತತ್ತಜ್ಞಾನ -
ವನ್ನು ಪಡೆದರು ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕರ್ಮವು ಶ್ರುತಿಶ್ರುತವಾದದ್ದು, ಸರ್ವಸಂಪತ್ತನ್ನೂ
ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಆರೋಗ್ಯ, ಪುಷ್ಪ, ಇವುಗಳನ್ನಿತ್ತು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಂಗಳಕರವೆನಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರುವುದು ॥೩೮೩-೩೮೪॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಾದನ್ಯತ್ ನಾಸ್ತಿ ಸರ್ವೇಷ್ವತಾರ್ಥದಂ ।

ಸತ್ಯಮಿತ್ಯಾಹ ಭಗವಾನ್ಮಂದಿಕೇತಾಯ ಶಂಕರಃ

||೫೮೩||

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ಕ್ರೌತಂ ಸದಾ ಸ್ವಾಭೀಷ್ಟಿತಾರ್ಥದಂ ।

ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಮಿತಿ ಪ್ರಾಹ ಮಂಗಲಾಪಿ ಸುಮಂಗಲಾ

||೫೮೪||

ರತ್ನಲಿಂಗಾದಪಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ ।

ತತೋಧಿಕಂ ನಾರ್ಮದಂ ಸ್ಯಾದ್ರಸಜಂ ಚ ತತೋಧಿಕಂ

||೫೮೫||

ಪುರಾ ರೇವಾತಟೇ ರಮ್ಯೇ ಮೌದ್ಗಲ್ಯೋ ಮುನಿಪುಂಗವಃ ।

ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿಸತ್ತ್ವಜ್ಞಃ ಶಿವಪೂಜಾಪರಸ್ಥಿತಃ

||೫೮೬||

ಉದ್ಯಾಲನಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಭ್ಯಾಂ ರುದಾಜೈಶ್ಚ ನಿಭೂಷಿತಃ ।

ಪ್ರೀರುದ್ರಜಪಸಂಸಕ್ತಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಪ್ರಿಯಃ

||೫೮೭||

ಸದಾಶಿವಕಥಾನೇನ ಸದಾ ಶೃಣ್ವನ್ನಿಲೋಕಯನ್ ।

ಶಿವಲಿಂಗಂ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಮೋದಮಾನಃ ಸ್ಥಿತಸ್ಸದಾ

||೫೮೮||

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜೆಗಿಂತಲೂ ಸಕಲೇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಮತ್ತಾವ ವ್ರತವೂ ಇರಲಾರದು ಇದು ಸತ್ಯ ಎಂದು ಶಂಕರನು ನಂದೀಶ್ವರನಿಗೆ ಹೇಳಿರುವನು ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಯನ್ನಿಸಿದ ಪಾರ್ವತಿಯೂ ಸಹ ಅಭೀಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದನಾದ ವ್ರತವೆಂದರೆ ಮೃಲ್ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಿರುವಳು ||೫೮೫-೫೮೮||

ರತ್ನಲಿಂಗಕ್ಕಿಂತ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ನದ್ಯದಾ ಲಿಂಗವೂ, ತದಪೇಕ್ಷಯಾ ರಸಲಿಂಗವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಹಿಂದೆ ಮನೋಹರನಾದ ನದ್ಯದಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷದರ್ಥವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಶಿವಪೂಜಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಮೌದ್ಗಲ್ಯನೆಂಬ ಮಹರ್ಷಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದನು ||೫೮೬-೫೮೮||

ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ, ಭಸ್ಮೋದ್ಯಾಲನ, ಭಸ್ಮಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣ ಇವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿದ್ದು, ಶ್ರೀ ರುದ್ರ, ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಇವುಗಳ ಜಪದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ ಸದಾ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಿಂದಲೇ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ||೫೮೯-೫೯೦||

|| ಪುಷಯ ಊಚುಃ ||

ತಂ ತಾದ್ವತಂ ಶಿವರತಂ ದ್ವಷ್ಟಾ ರೇವಾನಿವಾಸಿನಃ ।

ಪ್ರಣಮ್ಯ ವಿನಯಾನಮ್ರಾಃ ಪಪ್ರಚ್ಛುರ್ಧರ್ಮಸಂಹಿತಂ ||೫೯೦||

ಮೌಢ್ಯಲಬ್ಧಮುನಿಕಾರ್ಡೂಲ ವೇದತತ್ತ್ವಜ್ಞ ಸತ್ತಮ ।

ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾನ್ ಧರ್ಮಾನ್ ವದ ಕಾರುಣಿಕೋತ್ತಮ ||೫೯೧||

ಶ್ವ ವಾ ಮಹೇಶಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂ ವಿಶೇಷೇಣಾಧಿಷ್ಠತಿ ।

ಶ್ವ ವಾ ಮಹೇಶ್ವರೋ ನಿತ್ಯಂ ಪೂಜಿತೋ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿದಃ ||೫೯೨||

ಕಿಂ ವಾ ಮಹೇಶಪೂಜಾಯಾಂ ಸಾಧನಂ ಶ್ರುತಿಸಂಮತಂ ।

ಏತತ್ಸರ್ವಂ ವಿಶೇಷೇಣ ವದ ಮೌನಿಕಿರೋಮಣೀ ||೫೯೩||

ಧನ್ಯಾ ಯೂಯಂ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠಾ ಭೂತಿಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹಾಃ ।

ರೇವಾಯಾಂ ಲಿಂಗರೂಪಿಣ್ಯಾಂ ಭವದ್ವಿಃ ಸ್ಥೀಯತೇ ಯತಃ ||೫೯೪||

ಶಿವಲಿಂಗಮಯೇ ರೇವಾ ಮಹೇಶಸ್ಯಾಪರಾ ತನುಃ ।

ಶಿವೋ ನಾರ್ಮದಲಿಂಗೇಷು ಸರ್ವದಾಪ್ಯಧಿಷ್ಠತಿ ||೫೯೫||

ಹಾಗೆ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣನಾಗಿದ್ದ ಮೌಢ್ಯಲಬ್ಧನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ರೇವಾ ಶಿವರವಾಸಿಗಳಲ್ಲರೂ ವಿನಯಾವನತರಾಗಿ, ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು “ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮೌಢ್ಯಲಬ್ಧಮಹರ್ಷಿಯೇ, ವೇದತತ್ತ್ವವನ್ನರಿತವನೇ, ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಗಳಾದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳು ||೫೯೦ ೫೯೧||

ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ಮಹೇಶ್ವರನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವುದು? ಎಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭುಕ್ತಿಯೂ ಮುಕ್ತಿಯೂ ಲಭಿಸುವುದು? ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾದುದು ಯಾವುದು? ಪೂಜಾಕ್ರಮವು ಹೇಗೆ? ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ||೫೯೨ ೫೯೩||

ಆಗ ಮೌಢ್ಯಲಬ್ಧನು ಹೀಗೆಂದನು, “ ಎಲೈ ಧರ್ಮಾತ್ಮರೇ, ನೀವೇ ಧನ್ಯರು ನಿರ್ದೂಷಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಿರಿ ಮತ್ತು ಶಿವ

ಲಿಂಗರೂಪೀ ಮಹಾದೇವಃ ಶಿವಲಿಂಗೇ ಸಮರ್ಪಿತಃ ।
 ದದಾತಿ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಜಾಂತೇ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಾಃ ॥೫೯೭॥

ನಾನಾವಿಧಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ತಾನ್ಮುಚ್ಯಂತೇ ಮಯಾಧುನಾ ।
 ಗೋಮೇಧಿಕಾಖ್ಯಮಸ್ತ್ರೀಕಂ ಲಿಂಗಂ ಶಂಕರಸಂಮಿತಂ ॥೫೯೮॥

ಪುಷ್ಪರಾಗಾಖ್ಯಮಸ್ತ್ರೀಕಂ ಲಿಂಗಂ ಶಂಕರಸಂಮಿತಂ ।
 ಇಂದ್ರನೀಲಮಯಂ ಲಿಂಗಂ ಮಾಕ್ಶಿಕಂ ಲಿಂಗಮೇವ ಚ ॥೫೯೯॥

ವೈದ್ಯಮಂ ಲಿಂಗಮಸ್ತ್ರೀಕಂ ಪದ್ಮರಾಗಮಯಂ ತಥಾ ।
 ವಜ್ರವೈಷ್ಣೋರ್ಧ್ವಲಿಂಗಾನಿ ತಥಾ ಧಾತುಮಯಾನಿ ಚ ॥೬೦೦॥

ಕಾಕ್ಶೀರಲಿಂಗಮಸ್ತ್ರೀಕಂ ಸ್ಫಟಿಕಂ ಲಿಂಗಮಸ್ತಿ ಚ ।
 ಅನ್ನಲಿಂಗಂ ಧಾನ್ಯಲಿಂಗಂ ಲಿಂಗಂ ಗೋಮಯನಿರ್ಮಿತಂ ॥೬೦೧॥

ಲಾವಣ್ಯಂ ಲಿಂಗಮಸ್ತ್ರೀಕಂ ಫಲದಾರುಮಯಂ ತಥಾ ।
 ಭಸ್ಮನಾ ರಚಿತಂ ಲಿಂಗಂ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮಸ್ತಿ ಚ ॥೬೦೨॥

ಲಿಂಗರೂಪಿಣಿಯಾದ ರೇವಾತೀರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸದಾ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ ಈ ನರ್ಮದೆಯು ಶಿವಲಿಂಗಮಯಿಯಾಗಿ, ಈಶ್ವರನ ಅಪರದೀಹದಂತಿರುವುದು ನರ್ಮದಾ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಸದಾ ತನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟಿರುವನು ॥೫೯೫-೫೯೬॥

ಲಿಂಗರೂಪಿಯಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಪೂಜಿಸಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಕೃಪ್ತನಾಗುವ ಪರಶಿವನು ಐಹಲಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು ಜಾಗೆಯೇ ಶಿವಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭೇದಗಳಿವೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು ಗೋಮೇಧಿಕ ರತ್ನಮಯವಾದ ದಿವ್ಯಲಿಂಗವೊಂದಿರುವುದು ಅದು ಶಿವಪ್ರೀತಿಕರವಾದುದು ॥೫೯೭-೫೯೮॥

ಪುಷ್ಪರಾಗಲಿಂಗ ಇಂದ್ರನೀಲಲಿಂಗ, ಮಾಕ್ಶಿಕಲಿಂಗ, ವಿದ್ಯಮ (ಹವಳ) ಲಿಂಗ, ಪದ್ಮರಾಗಲಿಂಗ, ವಜ್ರಲಿಂಗ, ವೈಷ್ಣೋರ್ಧ್ವಲಿಂಗ, ಧಾತುಮಯವಾದ (ಲೋಹ ಜನ್ಯವಾದ) ಲಿಂಗಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶಿವಸಂಮಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳೇ ॥೫೯೯-೬೦೦॥

ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಕ್ಶೀರಲಿಂಗ, ಸ್ಫಟಿಕಲಿಂಗ, ಅನ್ನಲಿಂಗ, ಧಾನ್ಯಲಿಂಗ, ಗೋಮಯಲಿಂಗ, ಲವಣಲಿಂಗ, ದಾರುಲಿಂಗ, ಭಸ್ಮಲಿಂಗ, ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶಿವಪ್ರೀತಿಕರಗಳೇ ॥೬೦೧-೬೦೨॥

ನರ್ಮದಾ ಜಲಸಂಭೂತಂ ಲಿಂಗಮೇಕಂ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ ।

ಶಿಲಾಜನ್ಯಂ ರಸೋತ್ಪನ್ನಂ ಲಿಂಗಂ ಜಾಬಾಲಚೋದಿತಂ ॥೬೦೩॥

ಲಿಂಗೇಷ್ಟೇಕೇಷು ಸರ್ವೇಷು ಲಿಂಗತ್ರಯಮನುತ್ರಮಂ ।

ತತ್ರ ಸಂಪೂಜಿತಕೃಂಭುಃ ಪ್ರಸೀದತಿ ನ ಸಂಶಯಃ ॥೬೦೪॥

ಮೃದ್ವಾಣರಸಲಿಂಗಾನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಾನ್ಯೇಕೇಷು ವಸ್ತುತಃ ।

ಶ್ರೀಷ್ಠಾದ್ಯಾದ್ವಾಣಮುತ್ಪೃಪ್ತಂ ರಸಲಿಂಗಂ ತತೋಧಿಕಂ ॥೬೦೫॥

ವಿದ್ಯುದ್ಗೋಮುಖವತ್ಪಾಯಂ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮುತ್ರಮಂ ।

ಏವ ಮನ್ಯಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ಕರ್ತವ್ಯಾನಿ ಮನೀಷಿಭಿಃ ॥೬೦೬॥

ವಕ್ಷ್ಯೇಹಂ ಬಾಣಲಿಂಗಸ್ಯ ಲಕ್ಷಣಂ ಶ್ರುತಿಚೋದಿತಂ ।

ಬಾಣಲಿಂಗಂ ಶ್ರುತಿಪ್ರೋಕ್ತಂ ತಲ್ಲಕ್ಷಣಮಪಿ ದ್ವಿಜಾಃ ॥೬೦೭॥

ಪ್ರಪಂಚಸಪ್ತಧಾ ಯತ್ತು ತುಲಾತುಲಿತಮಾಸ್ತಿತಾಃ ।

ನ ಯಾತಿ ಸಮಶಾಂ ತತ್ತು ಬಾಣಲಿಂಗಮಿತಿ ಶ್ರುತಂ ॥೬೦೮॥

ನರ್ಮದಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಲಿಂಗ, ಶಿಲಾನಿರ್ಮಿತವಾದ ಲಿಂಗ, ಜಾದರಸ (ದ್ರವದ್ರವ್ಯ) ಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಲಿಂಗ (ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾದುದು) ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶಿವಪ್ರೀತಿಕರಗಳೇ ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಲಿಂಗ ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳು ಅವುಗಳ ಪೂಜೆಯಿಂದ ಪರಶಿವನು ಜಾಗೃತೆ ಪ್ರಸನ್ನ ನಾಗುವನು ॥೬೦೩-೬೦೪॥

ಆ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳೇ ಮೃಲ್ಲಿಂಗ, ಬಾಣಲಿಂಗ, ರಸಲಿಂಗಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಕ್ಕಿಂತ ಬಾಣಲಿಂಗವೂ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ರಸಲಿಂಗವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಮೃನ್ಮಯವಾದ ಲಿಂಗವನ್ನು ತೆಳುವಾಗಿ (ವಿದ್ಯುತ್) ಗೋಮುಖದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಬೇಕು ಜಾಗೆಯೇ ಇತರ ಲಿಂಗಗಳನ್ನೂ ಲಕ್ಷಣಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ॥೬೦೫-೬೦೬॥

ಬಾಣಲಿಂಗಲಕ್ಷಣವೂ ಬಾಣಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆಯೂ ಶ್ರುತಿಸಂಪುರ್ಣವಾದದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಮೂರು, ಐದು, ಅಥವಾ ಏಳು ಪಟ್ಟಿಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತವೆ ಇತರ ಲಿಂಗಗಳಂತೆ ಬಾಣಲಿಂಗವು ಸಮಾಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ॥೬೦೭-೬೦೮॥

ಸಹೀತಮಸ್ತೃಪೀತಂ ವಾ ಬಾಣಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ |
 ಪೂಜನೀಯಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಫಲೇಪ್ಸುಧಿಃ ||೬೦೯||
 ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾದ್ಯಪೇಕ್ಷಾಪಿ ಬಾಣಲಿಂಗಸ್ಯ ವಸ್ತುತಃ |
 ಯತಃ ಕೌತುಕ್ಯದಾನೀಯಂ ಬಾಣಲಿಂಗಂ ಪ್ರಪೂಜಯೇತ್ ||೬೧೦||
 ನರ್ಮದೇ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗೇ ನಿವಾಸಾಮೃತಮನ್ವಹಂ |
 ಸಂದೇಹಂ ಮಾಕುರುಷ್ವೇತಿ ಸ್ತ್ರಾಹ ತಂಭುರ್ಯತಃ ಪುರಾ ||೬೧೧||
 ಶಿವಲಿಂಗಸಹಸ್ರಾಣಾಂ ಪೂಜಯಾ ಯತ್ಪಲಂ ಭವೇತ್ |
 ತತಶ್ಚತುರ್ಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಲಿಂಗೇನ್ನಾದಿಸಮುದ್ಯನೇ ||೬೧೨||
 ತೇಭ್ಯಶ್ಚತುರ್ಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ರತ್ನಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನೇ |
 ಗೋಮೇದಿಕಾದಿಲಿಂಗಾನಿ ರತ್ನಲಿಂಗಾನಿ ಸುನೃತಾಃ ||೬೧೩||
 ರತ್ನಲಿಂಗಸಹಸ್ರಾಣಾಂ ಪೂಜಯಾ ಯತ್ಪಲಂ ಲಭೇತ್ |
 ತತಶ್ಚತುರ್ಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಧಾತುಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನೇ ||೬೧೪||

ಬಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೀತವಿರಲೇದೀಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ ಪೀತರಹಿತವಾದ
 ಲಿಂಗವನ್ನಾಗಲಿ ಪೂಜಿಸಬಹುದು ಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬ
 ನಿಯಮವೂ ಬಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಂದಾದರೂ ಅದನ್ನು ತಂದು ಪೂಜಿಸಬಹುದು
 ||೬೦೯-೬೧೦||

ನರ್ಮದಾಲಿಂಗವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮಹಾದೇವನೇ ನರ್ಮದಾನದಿಯನ್ನು
 ಕುರಿತು “ ನಿನ್ನ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ನೆಲಸಿರುವೆನು
 ಸಂದೇಹಪಡಬೇಡ ” ಎಂದು ಆಭಯಪ್ರದಾನಮಾಡಿ ವರವಿತ್ತಿರುವನು ಅಂತೂ
 ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಹಸ್ರಾರು ಲಿಂಗಗಳ ಆರ್ಚನೆಯಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಸುಕೃತಶ್ಚಿಂತಲೂ
 ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಅನ್ನಲಿಂಗವೇ ಮೊದಲಾದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳ ಆರ್ಚನೆಯಿಂದ ತತಗುಣ
 ವಾಗಿ ಫಲವು ಲಭಿಸುವುದು ||೬೧೧-೬೧೨||

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅನ್ನಲಿಂಗಶ್ಚಿಂತಲೂ ರತ್ನಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ವಿಶೇಷ
 ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದುದು ಗೋಮೇದಿಕಾದಿರತ್ನಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದುದೇ ರತ್ನ

ಧಾತುಲಿಂಗೇಷ್ಟಪಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಹೇಮಲಿಂಗಂ ಕೃತಿಕೃತಂ ।
ತತ್ರ ಸಂಪೂಜಿತಕ್ಕಂಭುಃ ಪ್ರಸೀದತಿ ನ ಸಂತಯಃ ॥೬೦೫॥

ಧಾತುಲಿಂಗಸಹಸ್ರಾಣಾಂ ಪೂಜಯಾ ಯತ್ಪಲಂ ಲಭೇತ್ ।
ತತಕ್ಕತಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಪೂಜನೇ ॥೬೦೬॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾನಾಂ ಸಹಸ್ರಸ್ಯ ಪೂಜಯಾ ಯತ್ಪಲಂ ಲಭೇತ್ ।
ತತಕ್ಕತಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಬಾಣಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನೇ ॥೬೦೭॥

ಅನಂತ ಬಾಣಲಿಂಗಾನಾಂ ಪೂಜಯಾ ಯತ್ಪಲಂ ಭವೇತ್ ।
ತತೋನಂತಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ರಸಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನೇ ॥೬೦೮॥

ರಸಲಿಂಗಸಮಂ ಲಿಂಗಂ ನಾಸ್ತಿ ನ ಕೂಯತೇಪಿ ಜಃ ।
ರಸಲಿಂಗಂ ಶಿವಸ್ವಾತ್ಮಾತ್ಮಜಿವಾನಂದಲಕ್ಷಣಃ ॥೬೦೯॥

ರಸಲಿಂಗಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಜಾನಾತಿ ಭಗವಾಂಛಿನಃ ।
ತದನ್ವೇನ ವಿಜಾನಂತಿ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂತಯಃ ॥೬೧೦॥

ಲಿಂಗಗಳು ಇಂತಹ ಸಾವಿರ ರತ್ನಲಿಂಗಗಳ ಅರ್ಚನೆಯಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಾ
ಕೇವಲ ಒಂದು ಧಾತುಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುವುದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಲಿಂಗವೇ ಧಾತುಲಿಂಗ ॥೬೦೬-೬೦೯॥

ಧಾತುಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುವರ್ಣಲಿಂಗವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಅದರ ಅರ್ಚ-
ನೆಯಿಂದ ಶಂಕರನು ತೃಪ್ತಿಯೊಂದುವನು ಅನೇಕ ಧಾತುಲಿಂಗಗಳ ಅರ್ಚನೆಯ
ಸುಕೃತವೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುವುದು
॥೬೦೫ ೬೦೬॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗ ಸಹಸ್ರಗಳ ಅರ್ಚನಾಫಲವು ಒಂದು ಬಾಣಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ
ಯಿಂದಲೂ, ಅಂತಹ ಬಾಣಲಿಂಗಸಹಸ್ರಗಳ ಅರ್ಚನಾಫಲವು ಒಂದು ರಸಲಿಂಗ-
ಾರ್ಚನೆಯಿಂದಲೂ ಲಭಿಸುವುದು ॥೬೦೭ ೬೦೮॥

ರಸಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸದೃಶವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ
ಲಕ್ಷಣನಾದ ಶಿವನೇ ಆ ರಸಲಿಂಗ, ಅಂತಹ ರಸಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರ
ಶಿವನಿಗೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು ॥೬೦೯ ೬೧೦॥

ಬಹವೋ ಮನಯಃ ಪೂರ್ವಂ ರಸಲಿಂಗಾರ್ಚನಾದ್ವಿಜಾಃ |
 ಮೋಕ್ಷಂ ಪ್ರಾಪ್ತುರನಾಯಾಸಾದ್ವಿನಾ ಯಾಗಾದಿಕರ್ಮಭಿಃ ||೬೨೦||
 ಶಿವಾ ಸ್ವಯಮುಮಾಕಾಂತಂ ರಸಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಣಂ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ತೇನೈವ ಪ್ರಸನ್ನೋಭೂನ್ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೬೨೧||
 ರಸಸ್ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮಹಾದೇವೋ ರಸೋ ವೈ ಸ ಇತಿ ಶ್ರುತಿಃ |
 ಅತೋ ರಸಾತ್ಮಕಂ ಲಿಂಗಂ ಜಾಬಾಲೇ ಬಹುಧಾ ಶ್ರುತಂ ||೬೨೨||
 ರಸಃ ಸ್ವಸ್ವೋ ಮಹೇಶೇನ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಕಾಂಕ್ಷಯಾ |
 ತತ್ಕೃತಂ ಲಿಂಗಮುತ್ಕೃಷ್ಟಂ ಸರ್ವಾರ್ಥೇಷ್ವಫಲಪ್ರದಂ ||೬೨೩||
 ಯಂ ಯಂ ಕಾಮಯತೇ ಕಾಮಂ ರಸಲಿಂಗೈಶ್ಚ ಪೂಜಯಾ |
 ತಂ ತಮಾಪ್ನೋತಿ ನಿಪ್ರೇಂದ್ರಾಃ ಸತ್ಕಂ ಸತ್ಕಂ ನ ಸಂತಯಃ ||೬೨೪||
 ಸರ್ವಲಿಂಗೋತ್ತಮಂ ಲಿಂಗಂ ರಸಲಿಂಗಮನುತ್ತಮಂ |
 ತತಸ್ತತ್ಪೂಜಯಾ ಕಂಭಸ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸಂಪೂಜಿತೋ ಭವೇತ್ ||೬೨೫||

ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ರಸಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ, ಇತರ ಯಾವ
 ವಿಧವಾದ ಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಆಚರಿಸದೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು
 ಪಾರ್ವತಿಯೇ ಮೊದಲು ರಸಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಪರಶಿವನನ್ನು ತೃಪ್ತಿ
 ಪಡಿಸಿರುವಳು ||೬೨೦-೬೨೨||

“ರಸೋವೈಷಃ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯಂತೆ ಶಂಕರನು ಕೇವಲ ರಸರೂಪಿಯೇ
 ಆಗಿರುವನು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜಾಬಾಲರು ತಮ್ಮ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ರಸಲಿಂಗ
 ವನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಆರ್ಚಿಸಿರುವರು ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿ
 ಯಿಂದಲೇ ಶಂಕರನು ರಸವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿರುವನು ಅದರಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ
 ಶಿವಲಿಂಗವು ಸರ್ವಾರ್ಥೇಷ್ವಫಲಪ್ರದವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ||೬೨೩-೬೨೪||

ರಸಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಆರಾಧಕರ ಸಕಲೇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ
 ಇದು ನಿಜ ಸರ್ವಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ರಸಲಿಂಗವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದರಿಂದ ಶಂಕರನು ಅದರ
 ಪೂಜೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗುವನು ||೬೨೫-೬೨೬||

ರಸಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಸರ್ವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾದಪಿ	
ತತಸ್ತದೇವ ಯತ್ನೇನ ಪೂಜನೀಯಂ ಮನೀಷಿಭಿಃ	೬೨೭
ರಸಲಿಂಗಂ ಯದಿ ಭವೇತ್ಪೂಜನೀಯಂ ತದನ್ವಹಂ	
ತದಭಾವೇ ಪೂಜನೀಯಂ ಬಾಣಲಿಂಗಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ	೬೨೮
ಬಾಣಲಿಂಗಂ ಯದಿ ಗೃಹೇ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ	
ಪೂಜನೀಯಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಮಾಸ್ತಿತ್ಯೈ	೬೨೯
ತದಭಾವೇ ಪೂಜನೀಯಂ ಧಾತುಲಿಂಗಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ	
ತದಭಾವೇ ರತ್ನಲಿಂಗಂ ಪೂಜನೀಯಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ	೬೩೦
ಕಾಶ್ಮೀರಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ತದಭಾವೇ ಪ್ರಯತ್ನತಃ	
ಸ್ಫಾಟಿಕಂ ಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ತದಭಾವೇ ಪ್ರಯತ್ನತಃ	೬೩೧
ತದಭಾವೇ ಪೂಜನೀಯಂ ಶಿಲಾಲಿಂಗಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ	
ತದಭಾವೇ ಪೂಜನೀಯಂ ದಾರುಲಿಂಗಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ	೬೩೨
ತದಭಾವೇ ಪೂಜನೀಯಮನ್ನಲಿಂಗಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ	
ತದಭಾವೇ ತು ಭೂಶ್ವಾದಿ ಲಿಂಗಾನ್ಯರ್ಚ್ಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ	೬೩೩

ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ರಸಲಿಂಗವನ್ನೇ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಎಂದು
ವೇಳೆ ಪೂಜೆಗೆ ಆ ರಸಲಿಂಗವು ಲಭಿಸದಿದ್ದರೆ, ಬಾಣಲಿಂಗವನ್ನಾದರೂ ಪೂಜಿಸ
ಬಹುದು ||೬೨೭-೬೨೮||

ಬಾಣಲಿಂಗವು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ, ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗ, ಅದೂ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ
ಧಾತುಲಿಂಗ, ಅದೂ ಲಭಿಸದಿದ್ದರೆ ರತ್ನಲಿಂಗ, ಹೀಗೆಯೇ ಕಾಶ್ಮೀರಲಿಂಗ, ಸ್ಫಟಿಕ
ಲಿಂಗ, ಶಿಲಾಲಿಂಗ, ಅನ್ನಲಿಂಗ, ವಿಭೂತಿಲಿಂಗ ಹೀಗೆ ಪೂರ್ವಪೂರ್ವ ಲಿಂಗಗಳಿಗೆ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಶಿವಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು ||೬೨೯-೬೩೦
೬೩೧ ೬೩೨ ೬೩೩||

ಯಾದ್ಯಶಂ ತಾದ್ಯಶಂ ನಾಸ್ತು ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ ।
 ಪೂಜನೀಯಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ದ್ವಿಜೈರ್ವೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗತಃ ॥೬೩೪॥
 ಶೈವಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರೋ ಮಂತ್ರೋ ಯಸ್ಸರ್ವಶ್ರುತಿಸಂಕ್ರುತಃ ।
 ಶೇಷೈವ ಮಂತ್ರರಾಜೇನ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ॥೬೩೫॥
 ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣೈವ ಪೂಜಿತಕ್ರೀಮಹೇಶ್ವರಃ ।
 ದದಾತಿ ಪರಮಾಮೃದ್ಧಿಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಚಾಂತೇ ನ ಸಂಶಯಃ ॥೬೩೬॥
 ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಮಾರಾಧ್ಯಂ ಲಿಂಗರೂಪಿಣಮವ್ಯಯಂ ।
 ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಣ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಮುಕ್ತಾಃ ಪೂರ್ವಮನಂತರಃ ॥೬೩೭॥
 ಶ್ವೇತೇನ ಮನುನಾ ಕಾರ್ಯಂ ಶ್ವೇತಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ದ್ವಿಜಾಃ ।
 ಶ್ವೇತೋ ಮನುರ್ಮಂತ್ರರಾಜಃ ಶೈವಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಃ ಸ್ತುತಃ ॥೬೩೮॥
 ವೈದಿಕೈರ್ಯತ್ನತಃ ಕಾರ್ಯಂ ವೈದಿಕಂ ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ।
 ಅನ್ಯಥಾ ರೌದ್ರವಂ ಯಾಂತಿ ಯಾವದಾಚಂದ್ರತಾರಕಂ ॥೬೩೯॥
 ಲಿಂಗಪೂಜೈವ ಕರ್ತವ್ಯಾ ವೈದಿಕೈರ್ವೇದಮಂತ್ರತಃ ।
 ಶಿವಲಿಂಗಾನ್ಯಪೂಜಾನಾಂ ವೈದಿಕಾ ನಾಧಿಕಾರಿಣಃ ॥೬೪೦॥

ಯಾವ ಲಿಂಗವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅದು ಶಿವಾತ್ಮಕವಾದದ್ದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಆ ಪೂಜೆಯಾದರೋ ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು ಸರ್ವಶ್ರುತಿ
 ಸಮ್ಮತವಾದ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೇಮಂತ್ರವನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಪರಶಿವನನ್ನು
 ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಮಂತ್ರರಾಜವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ॥೬೩೪ ೬೩೫॥

ಶ್ರೀಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೇಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದವರಿಗಿಲ್ಲಾ
 ಲಿಂಗರೂಪಿಯೂ, ನಾಶರಹಿತನೂ ಆದ ಪರಶಿವನು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು
 ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು ಅದರಂತೆ ಅನೇಕರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಹೋಗಿರು
 ವರು ॥೬೩೬ ೬೩೭॥

ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತ (ಆಗಮ) ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾದ ಶ್ವೇತಲಿಂಗವನ್ನು
 ಮಂತ್ರರಾಜನೆನಿಸಿದ ಪಂಚಾಕ್ಷರೇಮಂತ್ರಪುರಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಪೂಜಿಸಬೇಕು

ದ್ವಿಜಾಃ ಕಲೌ ಕರಿಷ್ಯಂತಿ ಶಿವಲಿಂಗಾನ್ಯಪೂಜನಂ |

ತೇ ರೌರವಂ ಪ್ರಯಾಸ್ಯಂತಿ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ ||೬೪೧||

ಯಾವನ್ನ ಕಲಿರಾಯಾತಿ ತಾವದ್ವ್ಯಯಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಜನಂ ಕೃತ್ವಾ ಲಭ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಮಾಸ್ತಿತಾಃ ||೬೪೨||

ಶ್ರೇತಂ ಶಿವಾರ್ಜನಂ ಯಸ್ಮಾತ್ಕರ್ತವ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಶಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ |

ಶ್ರೇತಲಿಂಗಾರ್ಜನತ್ಯಾಗೇ ಪತಂತಿ ನರಕೇ ಭ್ರುವಂ ||೬೪೩||

ಚರಲಿಂಗಾನಿ ಪೂಜ್ಯಾನಿ ಸ್ಥಾವರಾಣ್ಯಪಿ ಯತ್ನತಃ |

ತ್ರಿಕಾಲಂ ಸ್ಥಾವರಂ ಲಿಂಗಂ ಪೂಜನೀಯಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೬೪೪||

ಕೃತ್ವಾ ತು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಜನಂ ಚರಲಿಂಗಾರ್ಜನಂ ವಿನಾ |

ಭೋಕ್ತೃವ್ಯಂ ಸ್ಥಾವರಾರ್ಜನಂ ತು ವಿನಾ ಭುಂಜೀತ ನ ದ್ವಿಜಾಃ ||೬೪೫||

ವೇದೋಕ್ತಾಗಮದಿಂದ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೇ
ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನರಿತವರಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವ
ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ||೬೪೬-೬೪೭||

ಕಲಿಯುಗವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದೊಡನೆಯೇ ಅನೇಕ ದ್ವಿಜರು ಶಿವಲಿಂಗ
ಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನರ್ಚಿಸಿ, ರೌರವನರಕವನ್ನು ಹೊಂದುವರು
ಎಲೈ ಆಸ್ತಿಕಶ್ರೇಷ್ಠರೇ, ನೀವು ಅಂತಹ ಕಲಿಯುಗ ಬರುವ ಪರ್ಯಂತವಾಗಿ
ಯಾದರೂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿ
ಲಭಿಸುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೬೪೮-೬೪೯||

ಕೃತ್ಯುಕ್ತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನೇ ಮುಕ್ತಿಶಾಂಕ್ಷಿಯಿಂದಿರುವವರು ಪೂಜಿಸ
ಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ನರಕಭಾಗಿಗಳಾಗುವರು ಐಾಗಿಯೇ ಚರಲಿಂಗ
ಗಳನ್ನಿಡ ಶಂಭವರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರಾತಃಮಧ್ಯಾಹ್ನಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ
ತಪ್ಪದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಗಳಾದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ||೬೪೯-೬೫೦||

ಸ್ಥಿರವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನರ್ಚಿಸಿ, ಒಂದುವೇಳೆ ಚರಲಿಂಗಾ (ಶಂಭವರ)
ರ್ಜನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ, ತಾನು ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು ಅದರ
ಸ್ಥಿರಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನರ್ಚಿಸದೆ ಭೋಜನವಾಡುವವನು ಪಾಪಿಯೆನಿಸುವನು

ಸ್ಥಾವರಂ ಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸ್ತೌಷ್ವಾ ಚ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ದ್ವಿಜೈಃ ।
 ಭೋಕ್ತೃವ್ಯಮನ್ಯಥಾ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಸೂತಕಂ ವಿನಾ ॥೬೪೬॥

ನ ಯತ್ರ ಸ್ಥಾವರಂ ಲಿಂಗಂ ತತ್ರ ಸ್ಥಾತವ್ಯಮೇವ ನ ।
 ಯತಃ ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜಾ ನಿತ್ಯಂ ದ್ವಿಜನ್ಮನಾಂ ॥೬೪೭॥

ಸರ್ವಥಾ ಸ್ಥಾವರಂ ಲಿಂಗಂ ಯದಿ ನ ಸ್ಥಾತ್ರದಾ ದ್ವಿಜೈಃ ।
 ಚರಲಿಂಗಮುಪಸ್ತೃತ್ಯ ಜಪೋ ರುದ್ರೋಪ್ವಥಾ ದ್ವಿಜೈಃ ॥೬೪೮॥

ಅಥವಾ ನಾರ್ಮದಂ ಲಿಂಗಂ ಮನುಲಿಪ್ತೇವನೀತಲೇ ।
 ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ಪೂಜನೀಯಂ ಶೈವೇನ ಮನುನಾ ದ್ವಿಜೈಃ ॥೬೪೯॥

ಪೂಜಾಂತೇ ತಪ್ತನಗ್ರಾಹ್ಯಂ ನಾರ್ಮದಂ ಲಿಂಗಮಾಸ್ತಿ ಕೈಃ ।
 ನೀತ್ವಾನ್ಯತ್ರಾಪಿ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ಪೂಜನೀಯಂ ಪುನಃ ಪುನಃ ॥೬೫೦॥

ಯದಿ ನಾರ್ಮದಲಿಂಗಸ್ಥಾಪ್ಯಥಾವಾಃ ಸ್ಥಾತ್ರದಾ ದ್ವಿಜೈಃ ।
 ಸಂಪೂಜ್ಯಂ ಪಾರ್ಥಿವಂ ಲಿಂಗಂ ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾವನೀತಲೇ ॥೬೫೧॥

ದ್ವಿಜರಾದನರಂತೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡದೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ
 ಭೋಜನಮಾಡಬಾರದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆದರಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದ
 ನರಕಯಾತನೆಯೇ ಲಭಿಸುವುದು ॥೬೪೫-೬೪೬॥

ದ್ವಿಜರಾದವರು ಸ್ಥಿರಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲೇ ಕೂಡದು
 ಏಕೆಂದರೆ ನಿತ್ಯವೂ ಅವರು ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಲೇಬೇಕು ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ಥಾವರ
 ಲಿಂಗವು ದೊರಕದಿದ್ದರೆ ಚರಲಿಂಗವನ್ನೇ ಸ್ವರ್ಕಮಾಡಿಕೊಂಡು, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ
 ವನ್ನು ಎಂಟುಬಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು ॥೬೪೭-೬೪೮॥

ಅಥವಾ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾರಿಸಿ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದ ಭೂಮಿ
 ಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತಿವಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಪೂಜಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಲಿಂಗ
 ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೆಬೇಕಾದರೂ ಒಯ್ಯಬಹುದು ॥೬೪೯-೬೫೦॥

ಒಂದುವೇಳೆ ನರ್ಮದಾಲಿಂಗವು ದೊರೆಯದೇ ಹೋದರೆ, ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ
 ತಿವಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಮೃತ್ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಸ್ಥಾವರವೆ

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನಮಾತ್ರೇಣ ಸ್ಥಾವರಂ ಲಿಂಗಮರ್ಚಿತಂ ।
 ಸ್ಥಾವರತ್ವಂ ಚ ಮೃಲ್ಲಿಂಗೇ ಸ್ಥಾವರತ್ವಸ್ಯ ಕಲ್ಪನಾತ್ ॥೬೫೨॥
 ಸದ್ಗೋಷಾತಾದಿಭಿರ್ಮಂತ್ರೈಃ ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ಸ್ಥಿರೋ ಭವ ।
 ಗೃಹಾಣ ಪೂಜಾಮಿತಿ ಚ ಸ್ಥಾವರತ್ವಂ ಪ್ರಕಲ್ಪಯೇತ್ ॥೬೫೩॥
 ನಿತ್ಯಂ ಬಿಲ್ವದಲ್ಯೈಃ ಕಾರ್ಯಂ ಭಸ್ಮನಾ ಚ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।
 ಧೂಪದೀಪಾದಿಕಂ ಸರ್ವಂ ಕಲ್ಪನೀಯಂ ಸ್ತುತಕ್ರಿತಃ ॥೬೫೪॥
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಪುಣ್ಯಂ ಭುಕ್ತಿ ದಂ ಮುಕ್ತಿ ದಂ ತಥಾ ।
 ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಕರಂ ಚೈತತ್ಕಿಂ ನಿರ್ವಾಣಂ ನ ಯಚ್ಛತಿ ॥೬೫೫॥
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾದಿಪ್ರಾಃ ಕಾರೀತತ್ವಂ ಚ ಬುಧ್ಯತೇ ।
 ಶಾಧ್ಯತಂ ತದ್ಭುಕ್ತಿ ದಂ ಚ ಮುಕ್ತಿ ದಂ ಚ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೬೫೬॥
 ಪುರಾ ಪುಣ್ಯನಿಧಿರ್ನಾಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ವೇದವಿತ್ತಮಃ ।
 ಶಿವಾರ್ಚಕಃ ಸ್ಥಿತಸ್ತಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ವೇದ್ವ್ಯಹಂ ದ್ವಿಜಃ ॥೬೫೭॥

ನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಆದರ ಅರ್ಚನೆಯು ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಫಲವನ್ನು
 ಕೊಡುವುದು ॥೬೫೨ ೬೫೩॥

ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗೋಷಾತಾದಿಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಆ
 ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ, ಸಕಲ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸ
 ಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಧೂಪದೀಪಾದಿಗಳನ್ನು ಯಥಾಶಕ್ತಿ
 ನಿವೇದಿಸಬೇಕು ॥೬೫೪ ೬೫೫॥

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯು ಭುಕ್ತಿ, ಮುಕ್ತಿ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ,
 ಭಕ್ತನಿಗೆ ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವಾಸವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿಯನ್ನು
 ಆನುಗ್ರಹಿಸುವುದು ಶಿವಪೂಜಾಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೇ ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಂವು ಗೋಷ
 ರವಾಗುವುದು ಅಪಳೆ ಸಮನಾಗಿ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಶಾಧ್ಯವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಮತ್ತಾವುದಿರುವುದು ? ॥೬೫೫ ೬೫೬॥

ಹಿಂದೆ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠನೊಬ್ಬನು, ವೇದ
 ಬೇದಾಂಗಪಾರಂಗತನಾಗಿ, ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು ಆತನ ಮಹಿಮೆ

ಸ ಬಿಲ್ವದಳಪುಷ್ಪಾದ್ಯೈರ್ಭಸ್ಮಸಾ ಚ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
ರಸಲಿಂಗಾತ್ಮಕಂ ನಿತ್ಯಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ॥೬೫೮॥

ಸ ನಿತ್ಯಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಬಾಣಲಿಂಗಾನಿ ಸಾದರಂ ।
ಪಾರ್ಥಿವಾನ್ಯಪಿ ಲಿಂಗಾನಿ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಭಕ್ತಿತಃ ॥೬೫೯॥

ಶಿವವ್ರತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸ ಚಕಾರ ಯಥಾವಿಧಿ ।
ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಾಣಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸ ದದರ್ಶಾಸ್ತಿಕೋತ್ತಮಃ ॥೬೬೦॥

ಶಿವಾರ್ಚನೋತ್ಪನ್ನ ಪುಷ್ಪಾನ್ಮತು ಪುಷ್ಪನಿಧಿದ್ವಿಜಃ ।
ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಾಣಿ ಸರ್ವಾಣಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕಾಶೀಮವಾಶ ಚ ॥೬೬೧॥

ಕಾಶ್ಯಾಂ ತತಃ ಸ್ಥಿತಂ ಚಕ್ರೇ ಶೈವಧರ್ಮಪರಾಯಣಃ ।
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ವೇದವೇದ್ಯಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಂತತಂ ॥೬೬೨॥

ತತ್ರಾಂತರ್ಗೃಹಯಾತ್ರಾದಿ ಕರ್ಮಕೃತ್ವಾ ಯಥಾಕ್ರಮಂ ।
ವಾಯುಮಾತ್ರಾತನೋ ಭೂತ್ವಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾತ್ಪರೋಭವತ್ ॥೬೬೩॥

ಯನ್ನು ವರ್ತಿಸುವೆನು ಕೇಳಿ ಆತನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತಪ್ಪದೆ ರಸಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಲ್ವದಳ, ಭಸ್ಮ, ಪುಷ್ಪ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಆರಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ॥೬೫೮-೬೫೮॥

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆತನು ನಿತ್ಯವೂ ಬಾಣಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲಾ ಶಿವವ್ರತಗಳನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ, ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಅಸ್ತಿತ್ವವರೇಣ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ॥೬೫೯-೬೬೦॥

ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಸಕಲ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದರ್ಶನಮಾಡಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಕಾಶಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿಸಿತು ಅದರಂತೆ ಆ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಧರ್ಮಪರಾಯಣನಾಗಿ, ವೇದವೇದ್ಯನೂ, ಲೋಕೇಶ್ವರನೂ ಆದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸದಾ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ॥೬೬೧-೬೬೨॥

ಅಲ್ಲಿ ಒಳಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತಾ, ವಾಯುಪಾರದಿಂದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ,

ಬಿವಂ ಸ್ಥಿತಂ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಂ ಭೃಗುಃ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಸಾದರಂ |
ಕಾಶೀಪ್ರಭಾವಮಮಲಂ ವದಸ್ತೇತ್ಯಬ್ರವೀದ್ವಿಜಃ ||೬೬೪||

ಇತಿ ಪದ್ಮಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪುಣ್ಯಃ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಸ್ಥಿತಃ |
ಕಾಶೀಪ್ರಭಾವಮಮಲಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ನಕ್ಷುಂ ಸಮಾರಭೇ ||೬೬೫||

ಕಾಶೀತ್ಯಸ್ಯ ಮಹಾಮಹೋ ಶ್ರುತಿಶಿರೋರತ್ನಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಂ ಮಯಾ |
ನ ಜ್ಞಾತುಂ ಮುನಿಭಿಃ ಸುರೈರಪಿ ಪರಿಜ್ಞಾತಂ ಮುಕುಂದಾದಿಭಿಃ |
ನ ಜ್ಞಾತಂ ಶ್ರುತಿಭಿಕ್ಷು ನೈವ ವಿದಿತಂ ಸಿದ್ಧೃತ್ವ ವೇದೇಶ್ವರ |
ಸ್ತತ್ತ್ವಂ ತಚ್ಚಿವತತ್ತ್ವವತ್ತದಿಶರೈರ್ಜ್ಞೇಯಂ ಕಥಂ ತದ್ವನೇತ್||೬೬೬||

ಯಾ ಕಾಶೀ ಹೃದಯಸ್ಯ ದೀಪಕಲಿಕೇವಾಥಾತಿ ತಸ್ಯೈವ ಸಾ
ವಿಜ್ಞೇಯಾ ಭವತಿ ಸ್ಪುಟಿಂ ತದಿಶರೈರ್ನ ಜ್ಞಾಯತೇ ಸರ್ವಥಾ |
ಸಾ ಥಾತ್ಮೇವ ತಥಾ ಮಹೇಶಹೃದಯೇ ವಿಜ್ಞಾಯತೇ ಸಾ ತತಃ
ಶ್ರೇಣೇಶೇನ ಪರಾತ್ಪರೇಣ ವಿಭುನಾ ವಿಶ್ವಾಧಿಕೇನ ಧ್ರುವಂ ||೬೬೭||

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಭೃಗುಮಹರ್ಷಿಯು ಆ ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾಶೀ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ||೬೬೩ ೬೬೪||

ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯು ಭೃಗುಮಹರ್ಷಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕಾಶೀಪ್ರಭಾವವನ್ನು
ಹೇಳಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು " ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು ವೇದಗಳಿಗೆ ರತ್ನಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ
ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸುರಾಸುರರೂ, ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದವರೂ, ಉಪ
ನಿಷತ್ತುಗಳೂ ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರೂ ಸಹ ತಿಳಿಯಲಾರದು ಕಾಶೀಮಹಿಮೆಯನ್ನು
ತಿಳಿಯುವುದೆಂದರೆ ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು
ಸುಲಭವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾರದು ||೬೬೫ ೬೬೬||

ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವು ಸದಾ ದೀಪದಕುಡಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸು
ತ್ತಿರುವುದೋ, ಅವರಿಗೇ ಆ ಶಿವತತ್ತ್ವವೂ ಕಾಶೀಮಹಿಮೆಯೂ ಸುಲಭವಾಗಿ
ಗೋಚರಿಸುವುದು ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವು ಮಹೇಶ್ವರನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಸದಾ ಸ್ಥಿರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅದರಿಂದಲೇ ಅದರ ನಿಜಶಕ್ತಿಯು ವಿಶ್ವಾಧಿಕನಾದ
ಶಂಕರನಿಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವಾಗುವುದು ||೬೬೭||

ಯಸ್ಯಾ ಮಂತಕಭೀತಿಲೀಕರಹಿತಾಃ ಕಾರ್ತಾಂತನಾರ್ತಾಂ ವಿನಾ
ನಿಶ್ಯಂಕಂ ನಿವಸಂತಿ ಸಂತತಮುನೂಕಾಂತಾರ್ಜಕಾಃ ಶಾಂಕರಾಃ ।
ಸೇಯಂ ಪಾಶುಪತಸ್ಥಲೀ ಮುನಿವರೈರಾರಾಧಿತಾ ಸಂಸ್ತುತಾ
ನೇದಾಂತ್ಯಃ ಶಿವರೂಪಿಣೀತಿ ಸತತಂ ಕಾಶೀತಿ ಕಾಶೀತಿ ಚ ॥೬೬೮॥

ಯಸ್ಯಾಂ ದೇಹವಿಶರ್ಜನೇ ಸತಿ ಮಹಾದೇವಃ ಪರಂ ತಾರಕಂ
ವ್ಯಾಜಸ್ವೀ ಶಿವತತ್ಪರಾಯ ವಿಲುಪ್ತಸಾರವಿಚ್ಛಿತ್ತಯೇ ।
ತದ್ರೂಪಂ ಭಗವಾನವೇತಿ ಭಗವಾನ್ ರುದ್ರಸ್ತದನ್ಯೋ ಸವಾ
ಯೋ ವೈ ರುದ್ರ ಇತಿ ಶ್ರುತಿಶ್ಚದಿತರಂ ನೈವಾಭಿವಕ್ತು ಧ್ರುವಂ ॥೬೬೯॥

ವಿಶ್ವೇತಾಭಿಧಲಿಂಗರೂಪಮುಲಂ ಧೃತ್ಯಾಽವಿಮುಕ್ತೇ ಸದಾ
ಶೈವಾನ್ ತಾರಯಿಷುಂ ಮಹಾಭೂನಿಜಯಾನ್ ಸಂಸಾರತೋಪೀಶ್ವರಃ ।
ಮಾಯಾಜಾಲವಿಶೋಧನಾಯ ಸತತಂ ಸಾಂಬೋಂಬಯಾ ಸಂಸ್ಥಿತಃ
ಕಾಶೀತತ್ತ್ವವಿದುಕ್ತಮಃ ಶಿವತಮಃ ಸರ್ವೋತ್ತಮಶ್ಯಂಕರಃ ॥೬೭೦॥

ಆ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ಯಮನಿಂದಾಗಲಿ, ಅವನ
ಸೇವಕರಿಂದಾಗಲಿ ಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಯಮನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೇ ಅರಿಯದೆ
ಅವರೊಬ್ಬರೂ ಶಿವಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಕಳೆಯುವರು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಕಾಶಿಯು
ಪಶುಪತಿಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿಕೊಂಡು, ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದಲೂ, ವೇದಾಂತಗಳಿಂದಲೂ, ಜೊಗ
ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಶಿವರೂಪಿಣಿಯಾಗಿ, ಕಾಶೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡಿರು
ವುದು ॥೬೬೮॥

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹಶ್ಯಾಗಮಾಡುವ ಶಿವತತ್ಪರರಿಗೆ ಅವನ ಸಂಸಾರದುಃಖ
ಗಳು ನಾಶವಾಗಲೋಸುಗ ಪರಶಿವನು ತಾರಕಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವನು
ಹಾಗೆ ಉಪದಿಷ್ಟನಾದವನು ಸಾಕ್ಷಾದ್ಭುದ್ರಸ್ತರೂಪಿಯೇ ಆಗಿ, “ಯೋವೈರುದ್ರಃ”
ಎಂಬ ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿಷಯನಾಗುವನು ಆ ಶ್ರುತಿಯು ಮಾತ್ರ ಇವನ ಸ್ವರೂಪ
ವನ್ನೂ, ಕಾಶೀಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬಲ್ಲುದು ॥೬೬೯॥

ಪಾರ್ವತೀಸಹಿತನಾದ ಶಂಕರನು ಅವಿಮುಕ್ತಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ
ಸಂಸಾರದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಿಸಿ,
ಅವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲೋಸುಗ, ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರ

ಕಾಶೀನಾಮ ಸುಧಾನಿಧಿ: ಸುರಗಣೈ: ಸಂಸೇವಿತ: ಸಾದರಂ
 ಜಾಬಾಲಾದಿಸಮಸ್ತವೇದನಿಕರೈಸ್ಸಮ್ಯಕ್ಸ್ತುತ: ಸಂತತಂ |
 ನಾನಾತೀರ್ಥಸಮನ್ವಿತ: ಕ್ರುತಿಸುತೈರ್ಲಿಂಗೈರನೇಕೈರ್ವರ್ತೋ
 ದ್ಯಪ್ತೋ ಹಂತಿ ಸಮಸ್ತಪಾತಕಗಣಾನ್ ಧ್ಯಾತಸ್ತು ನಿರ್ವಾಣದ: ||೬೭೦||

ಕಾಶೀಶ್ವೇನ ಮಹಾಮನು: ಕ್ರುತಿಪಥಂ ಪ್ರಾಪ್ತೋಽಖಿಲಾಪದ್ಗಣಾನ್
 ದೂರೀಕೃತ್ಯ ನರಂ ಕರೋತಿ ವಿಮಲಂ ಮುಕ್ತಿಂ ದದಾತಿ ಸ್ತುತ: |
 ವೇದಾಂತರಖಿಲೈ: ಸ್ತುತ: ಸತು ಮನು: ಶೈವಂ ತತಸ್ತಂ ಮನುಂ
 ವೇದೋ ವೇದ ಶಿವೋಽಥವಾ ತದಿತರೋ ನೋ ವೇದ ಸತ್ಯಂ ಧ್ರುವಂ||೬೭೧||

ಕಾಶೀ ವೀಧಿಸು ಸಂಚರನ್ ಪ್ರತಿಪದಂ ಯಾಗಾಯುತಾನಾಂ ಫಲಂ
 ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೋತಿ ನರಾಧಮೋಪಿ ಕಿಮುತ ಸ್ತುತ್ಯ: ಶಿವಾರಾಧಕ: |

ಲಿಂಗರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ನೆಲಸಿರುವನು ಅಂತಹ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಕಾಶೀ
 ಮಹಿಮೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುವುದು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು
 ಸಾಧ್ಯವೇ | ||೬೭೦||

ಕಾಶಿಯೆಂಬುದು ದೇವತೆಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಸೇವಿತವಾಗಿರುವ ಒಂದು
 ಅಮೃತರಾಶಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತೇ ಮೊದಲಾದ
 ಕ್ರುತಿಗಳು ಸಂತತವಾಗಿ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವುವು ವೇದದಲ್ಲಿ ನಾನಾ
 ಹೆಸರಿನಿಂದ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಗಳು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವುವು ಕೇವಲ
 ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ ಇದು ಸಕಲ ಪಾಪವನ್ನೂ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿ
 ಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ||೬೭೧||

ಕಾಶೀ ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ಒಂದು ದಿವ್ಯಮಂತ್ರ ಅದರ ಕ್ರವಣದಿಂದಲೇ
 ಮಾನವನ ಪಾಪರಾಶಿಯೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಘೂಲವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಮುಕ್ತಿಯು
 ಲಭಿಸುವುದು ಈ ಮಂತ್ರವು ಸಮಸ್ತ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ತುತವಾಗಿದೆ
 ಇಂತಹ ಕೈವಮಂತ್ರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಶಿವನೂ ಮತ್ತು ವೇದಗಳೂ
 ತಿಳಿಯಬಲ್ಲವು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಈ ಮಂತ್ರದ ಸ್ವರೂಪವು ಗೋಚರವಾಗದು
 ||೬೭೨||

ಕಾಶೀನಗರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಪಾಹಿಷ್ಕರಿಗೂ ಸಹಸ್ರಾರು
 ಯಾಗಗಳ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಬರುವ ಫಲವು ಲಭಿಸುವುದು ಹೀಗಿರುವಾಗ

ತಸ್ಮಾದಾದರತೋನಿಕಂ ಶಿವಪುರೀ ಸೇವ್ಯಾ ಮೃದಾನೀಪತಿಃ
ಸೇವ್ಯಸ್ಸಂತತಮಂತಕಾಂತಕ ಮುರಾದೇವೇತಿ ಸಂವಾದಿಭಿಃ ||೬೭೭||

ಸಂಸಾರಾದ್ಭುತಸಾಗರೇಷು ಪತಿತಾಃ ಕ್ಲಿಷ್ಟಾಂತಿ ಯೇ ಸಂತತಂ
ತೇ ಕಾಶೀಂತರಿಮಾತು ಶಂಭು ಕೃಪಯಾ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ತೀರ್ತ್ವೈವ ಶಾನ್ |
ಯಾತಾಯಾತಪರಿತ್ರಮೈರ್ಬಹುತರೈರ್ದುಃಸ್ವಾರಸಂಸಾರಜೈ
ರ್ನಿರ್ಮುಕ್ತಾಃ ಶಿವಮೇವ ಸಾಂಬವನಘಾಃ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೃವಂತಿ ಧ್ರುವಂ
||೬೭೮||

ಬದ್ಧಸ್ತವದನೇಕದುಷ್ಕೃತಜಯೈಸ್ಸಂಸಾರಪಾಶೈರ್ನರೋ
ನಾನಾದುಃಖಯುಕ್ತೈರನುಜ್ಞಾಮುಘೇದ್ಯಾ ಪತ್ನಮೂಹೈರಪಿ |
ಯಾವನ್ನಾಪ ಮಹೇಶಸಾಂದ್ರಕೃಪಯಾ ಕಾಶೀಂ ಮಹೇಶಾತ್ರಯಾಂ
ಕಾಶೀಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ದೃಢತರೈಃ ಸಂಸಾರಪಾಶೈರ್ನರಃ ||೬೭೯||

ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದಿದ್ದು ಶಿವಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ
ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನು? ಅದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವದಾ ಶಿವಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿರುವವರು ಶಿವಪುರಿ
ಯೆನಿಸಿದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅಲ್ಲಿ ಭವಾನೀಪತಿಯಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು
ಸೇವಿಸುತ್ತರಬೇಕು ಇದರಿಂದ ಐಹಿಕ ಮತ್ತು ಅಮುಷ್ಮಿಕಗಳೆರಡೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವು
ವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ ||೬೮೦||

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಅಗಾಧಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾನವರು
ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಶ್ವರಕ್ತಪ್ರಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಅವರು ಆ ದುಃಖರಾಶಿ
ಯಿಂದ ದಾಟಿದವರಾಗಿ, ಆಗಾಗ ಒಡಗುವ ದುಃಖಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮುಕ್ತ
ರಾಗುವರು ಅಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ವಾತ್ಮರಶಿವನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನೇ ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವರು
ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ ||೬೮೧||

ಮಾನವನು ಅನೇಕ ಪಾಪಕಾರ್ಯಚರಣೆಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಅತಿಯಾದ ಸಂಸಾರ
ದುಃಖಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ, ದುರ್ಭೇದ್ಯವಾದ ಅಪತ್ನಮೂಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರೂ, ಕಾಶಿ
ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ ಸಕಲ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸ್ಥಿರಶಾಂತಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನು ||೬೮೨||

ಮರ್ತ್ಯಾಸ್ತವದಿಹ ಭ್ರಮಂತಿ ಸತತಂ ಸಂಸಾರಘೋರೇ ಹೃದೇ
ಪಾಪಾವರ್ತಸಮನ್ವಿತೇ ದುರಿತಭೀರಿಂಗತ್ತರಂಗಾವೃತೇ |
ಯಾವದ್ವಿಶ್ವಪತಿಃ ಪ್ರಿಯಸ್ವರನತಾ ಕಾಶೀ ನ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯತೇ
ಕಾಶೀಂ ಪ್ರಾಪ್ಯತು ನ ಭ್ರಮಂತಿ ಮನುಜಾಃ ಸಂಸಾರಘೋರೇ ಹೃದೇ ||೬೭೬||

ಕಾಶೀಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಕುಯೋನಿಜಕ್ರಕುಹರಂ ನ ಪ್ರಾಪ್ನುಂತಿ ಧ್ರುವಂ
ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಮಿಹೋಚ್ಯತೇ ಭುಜಯುಗಂ ಸಮ್ಯಕ್ಸಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಚ |
ನೇದಾಸ್ತತ್ರ ತು ಸಾಕ್ಷಿಣಃ ಶ್ರುತಿಶಿರೋವೇದ್ಯೋಽಥ ಸಾಕ್ಷೀಶಿವಃ
ವಿಷ್ಣುಃ ಪ್ರಹ್ಲಾಧಿರೋಗಮಾಃ ಸುರಗಣಾ ಯೇ ಚಾತ್ರತೇ ಸಾಕ್ಷಿಣಃ ||೬೭೭||

ಕಾಶೀಮಾತು ಸಮಾಶ್ರಿತಃ ಶಿವಮನಾದ್ಯಂತಂ ಭವೇದ್ಯಃ ಸದಾ
ಸಾನಂದಂ ಚ ಸಮಶ್ರುದುಃಖನಿಕರಂ ಸಂಹೃತ್ಯ ತುದ್ಧೃತ್ಯಿವಂ |
ಸಂಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ನ ಸಂತಯಃ ಶ್ರುತಿರಿಯಂ ಕಾಶೀಂ ಸಮಾಶ್ರೀಯತಾಂ
ವಿಶ್ವೇಶಃ ಸಮುಪಾಸ್ಯತಾಮಿತಿ ಯತೋ ದಿಂದೀರವೋ ವೈದಿಕಃ ||೬೭೮||

ಆಗಾಧವಾದ ಮಡುವಿನಂತಿರುವ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿ, ಪಾಪರಾಶಿಯೆಂಬ
ಸುಳಿಗೂ, ಪಾಪಭಯವೆಂಬ ಅಲೆಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕಿದವರು ದೇವಪೂಜ್ಯವಾದ
ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡುವವರೆಗೆ ವೃಥೆಪಡುತ್ತಿರುವರು
ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಅಂಶತ ದುಃಖವು ಒದಗಲಾರದು ||೬೭೬||

ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಪಡಕಿವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದವರಿಗೆ
ಎಂದಿಗೂ ಪಾಪಜನ್ಮವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ಅಶ್ವರತಃ ನಿಜ ಭುಜಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಶಪಥ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ, ವೇದವೇದ್ಯನಾದ ಶಂಕರನೂ,
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸಕಲದೇವತೆಗಳೂ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರಲಿ ||೬೭೭||

ಕಾಶಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆಧ್ಯಂತರಹಿತನಾದ ಸದಾ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವನು
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುವನೆಲ್ಲದೆ ಸಮಶ್ರುದುಃಖರಾಶಿಯಿಂದಲೂ
ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ವೇದವೆಂಬ ಕಹಳೆಯು ಕಾಶಿಯನ್ನು
ಸರ್ವರೂ ಸೇರಬೇಕೆಂದೂ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರು
ವುದು ||೬೭೮||

ಘೋರಾಪದ್ಯಹಿ ಕಾಂಭವೈಕ್ಯುಕ್ತಿಮತಾ ಕಾಶೀ ಸುರಾರಾಧಿತಾ
ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಕ್ರಿಪುರಾರಿರಾಜನಗರೀ ಕಾಶೀ ಯತೋ ಮುಕ್ತಿದಾ ।
ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಸಾ ಯದಿ ಮೋಹತಃ ಕ್ರುತಿಮತಾ ಕಾಶೀ ತದಾ ದುರ್ಲಭಾ
ಮುಕ್ತಿಸ್ಸತ್ಯಮಿತಿ ಕ್ರುತಿಕೃತಿಯಂ ಮಾನ್ಯಾ ಸದಾ ನೈದಿಕ್ತೆ । ॥೬೭೯॥

ಪ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರಮಪ್ರಮೇಯಮಮಲಿಂ ವೇದಾಂತವೇದ್ಯಂ ಪ್ರಭುಂ
ಲಿಂಗಾಕಾರಮುಪಾಕ್ರಿತಂ ಕ್ರುತಿಮತಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತದಾ ಸಂಸ್ಥಿತಂ ।
ಯಸ್ಸಂತ್ಯಜ್ಯ ದಿಗಂತರಂ ಪ್ರತಿಗತೋ ಮೋಹಾತ್ಸಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾ ।
ಪಾದಾಗ್ರೇಣ ಹತಃ ಪತತ್ಯನುದಿನಂ ಸಂಸಾರಕೂಪೇ ಭ್ರುವಂ ॥೬೮೦॥

ತಂ ಮನ್ನೇ ಪುರುಷಾಧಮಂ ನರಖರಂ ಸಂಸಾರದುಃಪಾತ್ರಯಂ
ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಂ ಪರದುಃಖದಾನನಿರತಂ ಪಾಪೌಘಮೋಹಾತ್ರಯಂ ।
ಯಃ ಕಾಶೀಂ ನ ನಿವೇನತೇ ಶಿವಮುಮಾಕಾಂತಂ ನ ಸಂಸೇವತೇ
ಸಂಸಾರಾರ್ಣವತಾರಕಂ ಪ್ರಭುಮನಾದ್ಯಂತಂ ಭವಾನೀಪತಿಂ ॥೬೮೧॥

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವರಿಗೆ ಎಂತಹ ವಿಪತ್ಸುಖಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದರೂ
ಆ ಶಿವರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಹೋಗುವುದು ತರವಲ್ಲ
ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದುದು ಅಷ್ಟಾನಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಕಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಮೋಕ್ಷವು ದೊರಕ
ಲಾರದು ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾದುದು ಇದನ್ನು ವೈದಿಕರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ನಂಬಲೇ
ಬೇಕು ॥೬೭೯॥

ವೇದಾಂತವೇದ್ಯನೂ, ಅಕಶೆ ಅಂಕಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದವನೂ, ಪವಿತ್ರನೂ,
ಜಗದೊಡೆಯನೂ, ಲಿಂಗಾಕಾರದಲ್ಲಿರುವವನೂ ಆದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ
ದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಒಂದುವೇಳೆ ಇಂತಹ
ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಹೋದವರು ಮುಕ್ತಿಶಾಂತಿಯ ಪಾದಾಗ್ರದಿಂದ
ಜಾರಿ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಬಾವಿಗೆ ಬೀಳುವರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥೬೮೦॥

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸಾಗರದಿಂದ ದಾಟಿಸುವ, ಜಗತ್ಪ್ರಭುವಾದ ಭವಾನೀಪತಿ
ಯನ್ನು ಯಾವನು ಸೇವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಯಾವನು ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು
ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವನೇ ಪಾಪಿಯೆನಿಸುವನು ಅವನೇ ಪುರುಷಾಧಮನು

ತಂ ಮುನ್ನೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ ಶಿವಮುತಂ ನಿರ್ಮೂಲತಾಘ್ರದ್ರುಮಂ
ವೇದಾಂತಾರ್ಥವಿಚಾರಪಾರರಹಿತಂ ಸೌಭಾಗ್ಯವಂತಂ ಸದಾ |
ಯಃ ಕಾರೀಂ ಸಮುಸಾಸತೇ ಶಿವಮನಾದ್ಯಂತಂ ಭವೇತ್ಸಂತತಂ
ಭಸ್ಕಾಲಂಕೃತವಿಗ್ರಹಃ ಶಿವಮಹಾದೇವೇತಿ ಮಂತ್ರಂ ಜಪನ್ ||೬೮೩||

ಕಾಶ್ಯೇಕಾ ಜಗತೀತಲೇ ಕ್ರುತಿಮತಾ ಮುಕ್ತಪ್ರಜೇತಿ ಕ್ರುತಾ
ಗೌರೀಶಂಕರಸಂನುತಾ ಮುನಿವರೈರ್ವೇದೈಶ್ಚ ನಿಶ್ಯಂ ಸ್ತುತಾ |
ಕಾರೀತೋಧಿಕಮನ್ಯತೀರ್ಥಮಭಿತೋ ವೇದೇಷು ನ ಕ್ರೂಯತೇ
ತೀರ್ಥಾನಾಮಧಿದೇವತೇಯಮನಘಾ ಕಾರೀಮಹೇಶಪ್ರಿಯಾ ||೬೮೪||

ಕಾಶ್ಯಾಂ ವರ್ಣಯಿತಾ ಶಿವಃ ಪರತರಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ತಾರಕಂ
ತಚ್ಚೈವಂ ಪ್ರಣವಾನ್ರಿತಂ ಕ್ರುತಿಶಿರೋರತ್ನಂ ತದಿತ್ಯಾದರಾತ್ |
ದುವಾಸಾದಿಸಮಸ್ತಮೌನಿನಿಕರೈಃ ಕಾರೀಸಮಾರಾಧಿತಾ
ಸೇಯಂ ಶಂಭುಸಮಾಕ್ರಿತಾ ಶಿವಪುರೀ ಮುಕ್ತೈಂಗನಾಸಂಕ್ರಯಾ ||೬೮೫||

ಸಂಸಾರದುಃಖಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳುವವನೂ ಆತನೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆತನಿಂದ
ಅನೇಕ ದುಃಖಪರಂಪರೆಗಳು ಲಭಿಸುವುವು ||೬೮೬||

ಯಾರು ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತರಹಿತನಾದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ
ಯನ್ನು, ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಲಿತಗಾತ್ರನಾಗಿ ಈಶನಾಮಸ್ಮರಣಮಾಡುತ್ತಾ ನೆಲಸುವನೋ,
ಆವನೇ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನು ಆತನೇ ಶಂಕರನಿಗೆ ಪ್ರಿಯನೆನಿಸಿದವನು ಆತನಿಗೇ
ಸಕಲ ವೇದವೇದಾಂತಗಳ ಅರ್ಥವೆಲ್ಲಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುವುದು ಆತನಿಗೇ
ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳೂ ದೊರಕುವುವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ ||೬೮೭||

ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆರವಟ್ಟಿಗೆಯಂತಿರುವುದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಕಾಶಿಯೊಂದೇ ಅದೇ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತವಾದ ಔತ್ತರ, ಅದನ್ನೇ ಸಕಲ ಮುನಿ
ಗಳೂ, ವೇದಗಳೂ ನಿತ್ಯವೂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವರು ಕಾಶಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ
ಸಕಲ ತೀರ್ಥಗಳಿಗೂ ಅಧಿದೇವತೆಯೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವು ಮಹಾ
ದೇವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದುದಲ್ಲವೆ! ||೬೮೮||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ಪರಮಪೂಜ್ಯನು ಪ್ರಣವಸಹಿತವಾದ
ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವೇ ಸಂಸಾರದುಃಖತಾರಕವಾದುದು ಮತ್ತು ವೇದಗಳಿಗೆ

ಕಾಶೀವೀಧಿಷು ಮುಕ್ತರೂಪವನಿತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಪ್ರೇರಿತಾ
 ಸಂಚಾರಂ ಸಮುದಂ ಕರೋತಿ ಪರಿತಃ ಸಂವೀಕ್ಷ್ಯ ಶೈವೋತ್ತಮಾನ್ |
 ಏತೇ ಮಾನುಷಿಯಾಂತು ಸತ್ತರಮಿಹ ಪ್ರಥಸ್ತದುಃಖಾಲ್ಪಯಃ |
 ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ ಕೃಪಾವತಾದಿತಿ ಸದಾ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯಸ್ತುತಾ || ೬೬೦ ||
 ಏತದ್ವೇದರಹಸ್ಯಮಾಹುರಧಿಕೋ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯರ್ಪಣೋ
 ನಿಶ್ಚಿತೋತ್ತಮನೇಕವೇದಹೃದಯಂ ಪ್ರಾಗೇವ ಮೇ ಚೋದಿತಂ |
 ದೇವೀ ಷಣ್ಮುಖ ನಂದಿ ಭೃಂಗಿರಿಟಿಭಿಃ ಸಂಸೇವಿತೇ ನಾಡರಾ
 ದಾರಾಭ್ಯೇ ನ ಮಹೇಶ್ವರೇಣ ಜಗತಾಮೀಶೇನ ಸತ್ಯಂ ಧ್ರುವಂ || ೬೬೧ ||

|| ಮೌದ್ಗಲ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ತ್ವತ್ಪ್ರಾ ಭೃಗುಃ ಕಾತ್ಯಾಯನವಾಚ ಸಃ |
 ಕಾಶೀಪ್ರಭಾವೋ ವಿಜ್ಞಾತಸ್ತೇನ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನ್ಮನೇ || ೬೬೨ ||

ಶಿರೋಭೂಷಣದಂತಿರುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು, ದೂರ್ವಾಸಾದಿ ಸಕಲ ಮುನಿಗಳೂ
 ಆ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವರು ಇಂತಹ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು ಮುಕ್ತಿ
 ದೇವತೆಗೆ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತು ಪರಿಶವನಿಂದಲೂ ಆಶ್ರಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು || ೬೬೪ ||

ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ವನಿತೆಯು ಕಾಶೀನಗರದ ಎಲ್ಲಾ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿ
 ಸುತ್ತಾ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವಳು
 ಮತ್ತು ಶೈವೋತ್ತಮರು ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅವರ ದುಃಖರಾಶಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಉಪನಿಷ
 ದ್ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಳು || ೬೬೫ ||

ಇದು ವೇದರಹಸ್ಯವು ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳು ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿರುವುವು
 ಇದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ನಂಬಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನು ಇದನ್ನು ಹಿಂದೆ
 ಲೋಕಾರಾಧ್ಯನಾದ ಪರಿಶವನೇ, ಷಣ್ಮುಖ, ನಂದಿ, ಭೃಂಗಿ, ರಿಟಿ ಮುಂತಾದವರಿಂದ
 ಕೂಡಿಕೊಂಡು ದೇವಿಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವೆನು
 ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಪುಣ್ಯಾಧಿಯು ಹೇಳಲು, || ೬೬೬ ||

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೃಗುಮಹರ್ಷಿಯು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ
 ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಅವನಿಂದಲೇ ಕಾಶಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ನನಗೆ ತಿಳಿದಂಕಾ

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಫಲಂ ಮಯಾ ವಕ್ತುಂ ನ ಶಕ್ಯತೇ |

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಫಲಂ ಭಗವಾನ್ನೇದ ಶ ಶಂಕರಃ

||೬೮೦||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ದಾನಂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಜಪಃ |

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಧ್ಯಾನಂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ತಪಃ

||೬೮೧||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಮುನಯಸ್ತೇ ತತಃ ಪರಂ |

ಶಿವಾರ್ಚನಪರಾ ಜಾತಾ ಭಸ್ಮೋದ್ಘೃತವಿಗ್ರಹಾಃ

||೬೮೨||

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ನಿತ್ಯಂ ತದಕ್ರತ್ಯೈವ ಯೋ ವಸೇತ್ |

ಶ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಘೋರಂ ಕಲ್ಪಾಂತೇಪಿ ನ ಮುಚ್ಯತೇ

||೬೮೩||

ಪುರಾ ವಸಿಷ್ಠೋ ಮೋಹೇನ ತ್ಯಕ್ತಭಸ್ಮಾನುಲೇಪನಂ |

ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಶಿಷ್ಯಂ ವಿಲೋಕ್ಯಾಹಾತಿದುಃಖಿತಃ

||೬೮೪||

ಯತು ಅಂತೂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಫಲವನ್ನಂತೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ
ಅದನ್ನಂತೂ ಶಂಕರನೊಬ್ಬನೇ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲನು ||೬೮೭-೬೮೮||

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದಾನ, ಜಪ, ಧ್ಯಾನ, ತಪಸ್ಸು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ
ಯಿಂದಲೇ ಅರಿತಾರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೌದ್ಗಲ್ಯಮುನಿಯಮಾತು
ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿ, ಭಸ್ಮೋದ್ಘೃತ
ಗಾತ್ರರಾಗಿ ನಿಂತರು ||೬೮೯ ೬೯೦||

ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವನು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಮಾಡದೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವನೋ
ಅವನು ಘೋರನರಕವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಲ್ಪಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ
ಹೊಂದಲಾರನು ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ವಸಿಷ್ಠಮಹರ್ಷಿಯು ಭಸ್ಮಲೇಪನವಿಲ್ಲದೆ
ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮುಖನಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖಿತ
ನಾಗುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದನು ||೬೯೧ ೬೯೨||

|| ವಸಿಷ್ಠ ಉವಾಚ ||

ಹಾ ಹಾ ಶಿಷ್ಯ ಕಥಂ ತ್ಯಕ್ತಂ ವಿಭೂತ್ಯುದ್ಯೂಲನಂ ತ್ವಯಾ ।
 ಕಥಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ತ್ಯಕ್ತಂ ವೇದವೇದಾಂತಗೋಛತಂ ॥೬೯೩॥
 ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನೈರ್ವಿಪ್ರೈಸ್ತ್ಯಕ್ತಭಸ್ಮಾನುಲೇಪನೈಃ ।
 ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಯಾತನಾ ಘೋರಾ ಸತತಂ ಕಲ್ಪಕೋಟಿಷು ॥೬೯೪॥
 ಯೇನ ತ್ಯಕ್ತೋ ಭಸ್ಮಯೋಗೋ ಯೇನ ತ್ಯಕ್ತಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।
 ತಸ್ಯ ಕಲ್ಪತಪಾಂತೇಹಿ ಮುಕ್ತಿರತ್ಯಂತದುರ್ಲಭಾ ॥೬೯೫॥

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಭೂತಿಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕರೋತ್ಯುಗ್ರಂ ತಪೋನಿಶಂ ।
 ತಥಾಹಿ ತತ್ತಪಸ್ತಸ್ಯ ಫಲದಂ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೬೯೬॥
 ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಶಿಷ್ಯಸಂಯುಕ್ತೋ ವಸಿಷ್ಠೋ ವೇದವಿತ್ತಮಃ ।
 ಯಯೌ ಯಮಸಥಾಂ ಸದ್ಯಃ ಶಿವನಾಮಾನಿ ಕೀರ್ತಯನ್ ॥೬೯೭॥
 ಸ ಸಥಾಸದ್ಯಮಃ ಕ್ರುತ್ವಾ ಶಿವನಾಮಾನುಕೀರ್ತನಂ ।
 ಅಭ್ಯುತ್ಥಾಯ ವಸಿಷ್ಠಂ ತಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ॥೬೯೮॥

“ಎಲೈ ಶಿಷ್ಯನೇ, ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಯನ್ನೂ, ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನೂ ಏತ
 ಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ? ಅದು ಸಕಲ ವೇದವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ತಮಾಗಿರುವ
 ದಲ್ಲವೆ? ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನೂ ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟವರಿಗೆ ನರಕಯಾತನೆ
 ಗಳು ಕಲ್ಪಕೋಟಿಪದ್ಯಂತ ತಪಲಾರದಷ್ಟೆ! ಭಸ್ಮಯೋಗ, ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಇವೆರಡನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಕಲ್ಪರತವಾದರೂ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕಲಾರದು ॥೬೯೩-೬೯೪ ೬೯೫॥

ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆ, ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟೇ ಘೋರವಾದ
 ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದರೂ, ಆ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಲಾರದು”
 ಹೀಗೆಂದು ವಸಿಷ್ಠನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಶಿಷ್ಯನೊಡಗೂಡಿ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನೇ
 ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಯಮಸಥೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು ॥೬೯೬ ೬೯೭॥

ಆ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಯಮನು ಸಭ್ಯನೊಡಗೂಡಿ,
 ವಸಿಷ್ಠಮಹರ್ಷಿಗೆ ಅಭ್ಯುತ್ಥಾನಾದಿಸತ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದನು

ತತಃ ಪ್ರಹೃಷ್ಠಹೃದಯೋ ವಸಿಷ್ಠೋ ಯಮಪೂಜಿತಃ |

ವಿಧಾಯಕುಶಲಪ್ರಶ್ನಮನ್ಯದಪ್ಯಾಹ ಸಾದರಂ ||೬೯೯||

ಯಮಾತ್ರಾಗಣಿತಾಸ್ಸಂಕಿ ನರಕೇತ್ಯತಿದುಃಖಿತಾಃ |

ಪಚ್ಯಮಾನಾಃ ಕ್ವಾಥ್ಯಮಾನಾ ದಹ್ಯಮಾನಾಶ್ಚ ಕಿಂಕರೈಃ ||೭೦೦||

ಏತೈಃ ಕಿಂ ಕಿಂ ಕೃತಂ ಪಾಪಂ ಪುರಾ ನರಕಸಾಧನಂ |

ಕೀದೃಶೈರ್ಭರ್ಜ್ಯತೇ ಸಾಪ್ಯಘೋರಾ ನರಕಯಾತನಾ ||೭೦೧||

ಯಮೇದಂ ಮಹ್ಯಮಖಿಲಂ ವಿಚಾರ್ಯ ವದ ಸಾದರಂ |

ಯೇನ ಪಾಪಾನ್ನಿವೃತ್ತಿಸ್ಸ್ಯಾದ್ಯಾತನಾ ಸಾಧನಾನ್ಮಮ ||೭೦೨||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ ನರಕಸ್ಥಿತಾನ್ |

ದಹ್ಯಮಾನಾನ್ಪಚ್ಯಮಾನಾನುವಾಚ ವಚನಂ ತದಾ ||೭೦೩||

|| ಯಮ ಉವಾಚ ||

ಸರ್ವಕಾಮಪ್ರದಂ ಶೌಕಂ ಸುಲಭಂ ಲಿಂಗಪೂಜನಂ |

ಪುರಾ ತ್ಯಕ್ತಂ ದುರಾಚಾರೈರೀತ್ಯೆರ್ನರಕವಾಸಿಥಿಃ ||೭೦೪||

ಅಗ ವಸಿಷ್ಠಮಹರ್ಷಿಯು ಅವನ ಸತ್ಕಾರದಿಂದ ತೃಪ್ತವಾಗಿ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದನು " ಎಲೈ ಯಮನೇ, ನಿನ್ನ ಈ ನರಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದೂತರು ಅನೇಕರನ್ನು ಬೇಯಿಸುತ್ತಾ, ಕುದಿಸುತ್ತಾ, ಸುಡುತ್ತಾ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿರುವರು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ||೬೯೮ ೬೯೯ ೭೦೦||

ಇವರು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳಾವುವು ? ಎಂತಹ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀನು ವಿಧಿಸುವೆ ? ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಷ್ಣುವಾಗಿ ನನಗೆ ಅದರದಿಂದ ತಿಳಿಸು ನಾನೂ ಸಹ ಅನೇಕ ದುಃಖಕರವಾದ ಪಾಪಗಳ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವೆನು " ||೭೦೧ ೭೦೨||

ಎಂದು ಕೇಳಿದ ವಸಿಷ್ಠಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಯಮನು ಹಾಗೆ ನರಕ ದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದನು " ಮಹ

ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಶ್ರೌತಂ ಪತಿತಾ ನರಕಾಲಯೇ ।
 ನೈತೇಷಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪ್ಯಸ್ತಾನೋಜ್ಞೋ ನ ದ್ವತ್ಯತೇ ॥೨೦೫॥
 ಮೋಜ್ಞೋಸ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಹಾದೀನಾಂ ಕಲ್ಪಾಂತೇ ಬ್ರಹ್ಮಜಾ ಸಹ ।
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ತು ಮೋಜ್ಞೋ ನಾಸ್ತ್ಯೇವ ಸರ್ವಥಾ ॥೨೦೬॥
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ ।
 ತದಾ ಸಮುದ್ರೇ ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿಃ ಪ್ಲವೇತ್ಯಾಪ್ತಕರಂಡವತ್ ॥೨೦೭॥
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ ।
 ತದೋತ್ತಮಾಶ್ಲೋ ಜಾಯೇತ ಗಾರ್ದಧಾದತಿಶೋಮಲಾತ್ ॥೨೦೮॥
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ ।
 ತದಾ ಮೃಗೇಂದ್ರೋ ಜಾಯೇತ ಹರಿಣೀಕಾಬಕಾದಪಿ ॥೨೦೯॥
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ ।
 ತದಾ ಗಜೇಂದ್ರೋ ಜಾಯೇತ ಸೂಕರಾದಪಿ ಶೋಮಲಾತ್ ॥೨೧೦॥

ಹೀಯೇ ಈ ಪಾಟಿಗಳು ಸರ್ವ ಕಾಮಪ್ರದವೂ, ವೇದವಿಹಿತವೂ, ಸುಲಭವೂ ಆದ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿರುವರು ಆದಕಾರ್ಥಾಯೇ ಇವರಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಹಿತವಾಗಿದೆ ॥೨೦೫-೨೦೪॥

ಇವರು ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮೋಕ್ಷವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಘ್ನನೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾ ಪಾಪಿಷ್ಠರಿಗೂ ಕಲ್ಪಾಂತರದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಂಭವಿಸೀತು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚಕರಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಷವಾಗಿಯೂ ಎಂದೂ ಮೋಕ್ಷವು ದೊರಕಲಾರದು ॥೨೦೫ ೨೦೬॥

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿರುವವರಿಗೆ ನರಕದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಯಾಗುವುದಾದರೆ, ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತವು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮರದ ಬುಟ್ಟಿಯಂತೆ ತೇಲೀತು ಸುಂದರವಾದ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡುರಿಯು ಜನಿಸಿದರೂ, ಜಿಂಕೆಯಿಂದ ಸಿಂಹವೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದರೂ, ಹಂದಿಯಿಂದ ಆನೆಯು ಉದ್ಭವಿಸಿದರೂ, ಶಿವಾರ್ಚನಾ ವಿಹೀನರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆಯಲಾರದು ಚಂಡಾಲಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು

ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ಜಾಂಡಾಲಕನ್ಯಾಯಾಂ ಜಾಯತೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮಃ ||೬೦೧||
 ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ನರಾಣಾಂ ಭಕ್ಷ್ಯಂ ಸ್ಯಾತ್ಪುರೀಷಂ ಸಘೃತಾನ್ನವತ್ ||೬೦೨||
 ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ಮುಖಾನ್ನಿ ಸ್ವರೇಯುರ್ಮುಲಮೂತ್ರಸಮನ್ವಿತಾಃ ||೬೦೩||
 ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ತ್ವಂಗಾಣಿ ಜಾಯೇರನ್ನರಾಣಾಂ ನೇತ್ರಗೋಲಕಾತ್ ||೬೦೪||
 ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದೋತ್ಪತ್ತಿಃ ಶಿಲಾಯಾಂ ಸ್ಯಾದಂಕುರಾಣಾಂ ಮೃದಂ ವಿನಾ ||೬೦೫||
 ತದಾಘ್ರಣೇನ ಗೃಹ್ಯೇತ ರಸೋ ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯಂ ವಿನಾ |
 ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ ||೬೦೬||
 ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ಶ್ರೋತ್ರೇಣ ಗೃಹ್ಯೇತ ಘಟಾದಿನಯನಂ ವಿನಾ ||೬೦೭||
 ತ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ನೇತ್ರೇಣ ಗೃಹ್ಯೇತ ಗಂಧೋ ಘ್ರಣೇಂದ್ರಿಯಂ ವಿನಾ ||೬೦೮||

ಜನಿಸಿದರೂ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಮೇಧ್ಯವು ಕುಪ್ಪಾನ್ನದಂತಾದರೂ, ಮಲಮೂತ್ರಾ-
 ಗಳು ಮುಖದಿಂದ ನಿಸ್ಸೃತವಾದರೂ, ನೇತ್ರಗೋಲಕದಿಂದ ಕೊಂಬುಗಳ
 ಹುಟ್ಟಿದರೂ, ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಮಣ್ಣಿಲ್ಲದೆ ಗಿಡವು ಅಂಕುರಿಸದರೂ, ನಾಲಿಗೆಯ
 ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮೂಗೇ ರಸವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದಾದರೂ, ಕಿವಿಯೇ ಕಣ್ಣಿ-
 ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಘಟಾದಿಗಳ ಪ್ರಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ, ನೇತ್ರವು ಮೂಗಿ-
 ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದಾದರೂ, ಮೂಗು ಕಿವಿಯ ಸಹಕಾ-
 ರಿಲ್ಲದೆ ಆನೆಯ ಫೀಂಕಾರವನ್ನು ಅರಿಯುವುದಾದರೂ, ನಾಲಿಗೆಯೇ ಚರ್ಮ
 ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಪರ್ಶಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ, ಮನೋಬುದ್ಧಿಗಳ ಸಹಾ-

ತೃಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ಘೃಣೇನ ಗೃಹ್ಯೇತ ವಿನಾ ಶ್ರೋತ್ರಂ ಗಜಧ್ವನಿ ||೨೧೯||

ತೃಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ಸ್ವಶೋಕಿ ಗೃಹ್ಯೇತ ರಸನೇನ ತ್ವಚಂ ವಿನಾ ||೨೨೦||

ತೃಕ್ತಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನಾಂ ಚೇನ್ನರಕಾನ್ನಿರ್ಗಮೋ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ತೃಚೈವ ಗೃಹ್ಯೇತ ಬುದ್ಧ್ಯಾಧಾರೋ ವಿನಾ ಮನಃ ||೨೨೧||

ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವಕ್ತಶಿವಾರ್ಚನಾಫಂ ನಿತ್ಯೈಕಿನರಕಾಲಯಾತ್ |
 ನಾಸ್ತೀವ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಾಂತೇಶ್ವೇತತ್ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೨೨||

ಯೇ ಶಿಷ್ಯಂತಿ ಭ್ರಮಣಾಪಿ ವಿಜಾಯಂತಿವಪೂಜನಂ |
 ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೨೩||

ಭಸ್ಮಾನುಲೇಪನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಶಿಷ್ಯಂತಿ ನರಾಧಮಾಃ |
 ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೨೪||

ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಶಿಷ್ಯಂತಿ ನರಾಧಮಾಃ |
 ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೨೫||

ವಿಲ್ಲದೆ ಚರ್ಮವೇ ಹ್ಲಾನಪ್ರಯೋದಕವಾದರೂ, ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾವಿಹೀನರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸಲಾರದು ಇದು ನಿಜ ||೨೦೭-೨೦೮-೨೦೯-೨೧೦-೨೧೧-೨೧೨-೨೧೩ ೨೧೪-೨೧೫ ೨೧೬ ೨೧೭ ೨೧೮-೨೧೯ ೨೨೦-೨೨೧||

ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮುಖರಾದವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ನರಕದಿಂದ ಮೋಚನೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ನಿಶ್ಚಯ ಯಾರು ಆಹ್ಲಾನದಿಂದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲಕಳೆಯುವರೋ ಅವರನ್ನು ಕಲ್ಪಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ನರಕದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ||೨೨೨-೨೨೩||

ಭಸ್ಮಲೇಪನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಧರಿಸದೆ, ಶಿವಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡದೆ, ಶಿವಧ್ಯಾನ, ಶಿವಸ್ತುತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮನಗೊಡದೆ, ಸರ್ವದಾ ಮಹಾದೇವನಲ್ಲದ ಇತರ ದೇವತಾಧ್ಯಾನಗಳಿಂದಲೇ ಕಾಲಕಳೆಯುವವರನ್ನು ಕಲ್ಪಾಂತದವರೆಗೂ ನರಕದಿಂದ ಬಿಡಲಾಗದು ಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ನೋಡದೆ,

ಯೇ ಶಿವಸ್ತುರಣಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಾನ್ಯಸ್ತುರಣೇರತಾಃ |
ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೨೬||

ಪ್ರಜಾಮಾನ್ಯೇ ನ ಕುರ್ವಂತಿ ಮಹಾದೇವಾಯ ಸಾದರಂ |
ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೨೭||

ಯೇ ನ ಕುರ್ವಂತಿ ಯತ್ನೇನ ಮಹಾದೇವಸ್ತುತಿಂ ಮುಧಾ |
ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೨೮||

ಯೇ ನ ಕುರ್ವಂತಿ ಯತ್ನೇನ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಚಿಂತನಂ |
ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೨೯||

ಯೇ ನ ಕುರ್ವಂತಿ ಯತ್ನೇನ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವವೀಕ್ಷಣಂ |
ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೩೦||

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವನೈವೇದ್ಯಮನ್ನಹಂ ಯೇ ನ ಭುಂಜತೇ |
ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೩೧||

ಶಿವಾಭಿಷೇಕಪಾನೀಯಮನ್ನಹಂ ನ ಹಿಬಂತಿ ಯೇ |
ತೇ ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೩೨||

ಶಿವಭಕ್ತಿವಿಹೀನಾ ಯೇ ತೇ ದಂಡ್ಯಾ ಮಮ ಸರ್ವದಾ |
ತದನ್ಯೇ ಶಿವಭಕ್ತಾ ಯೇ ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಮಮ ಸರ್ವದಾ ||೨೩೩||

ಅನಂತಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಾಂತೇಹ್ಯಶೈವಾನಾಂ ಮಹಾಮುನೇ |
ನ ನಿವೃತ್ತಿರಘೋರೇಭ್ಯೋ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೩೪||

ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಭ್ಯಾನಿಸದೆ, ಮಹೇಶ್ವರನ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಭಕ್ತಿಸದೆ, ಶಿವಾ
ಭಿಷೇಕಪಾನೀಯವನ್ನು ಕುಡಿಯದೆ ಇದ್ದ ಶಿವಭಕ್ತಿವಿಹೀನರಾದವರನ್ನು ನಾನು
ಎಂದಿಗೂ ನರಕದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಶಿವಭಕ್ತಿವಿಹೀನರಾದವರು ನನ್ನ
ಹಲ್ಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವರು ಈಶ್ವರಭಕ್ತರೆನಿಸಿದವರು ನನಗೆ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜ್ಯರೆನಿಸುವರು
||೨೨೪-೨೨೫ ೨೨೬ ೨೨೭ ೨೨೮ ೨೨೯ ೨೩೦ ೨೩೧-೨೩೨-೨೩೩||

ಶೈವರಲ್ಲದವರಿಗೆ ಅನಂತಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಪೂರ್ವಿಯಾಗಿಯೂ ಭಯಂಕರವಾದ

ಉರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂ ಧೃತಂ ಪೂರ್ವಮೇತ್ಯೈಃ ಶ್ರುತಿಹಿರಸ್ವೃತಂ ।

ಅತಃ ಏತೇ ತದಾಕಾರತಸ್ತುಕುಂಡೇ ನಿಸಾಹಿತಾಃ ॥೭೩೫॥

ಲಿಂಗಾಕಾರಶಿಲಾಭಿನ್ನಶಿಲಾರ್ಜಾ ಯೈಃ ಕೃತಾ ಪುರಾ ।

ಅತಸ್ತಪ್ತಶಿಲಾಪ್ರಪ್ತೇ ಹಿಪ್ತಂತ್ಯಗ್ನಿಹತಪ್ರಥಾಃ ॥೭೩೬॥

ಮುಂದೇಶ್ವರಾರ್ಚನಂ ಪೂರ್ವಮೇತ್ಯೈರ್ನಕೃತಮಾದರಾತ್ ।

ಅತಸ್ತಪ್ತಕಟಾಹೇಷು ಪಾಹಿತಾಸ್ಸಂತಿ ಸರ್ವದಾ ॥೭೩೭॥

ಪ್ರಣಾಮಾ ನ ಕೃತಾ ದುಷ್ಪ್ರೇರೇತ್ಯೈಸ್ತೃಪ್ತುರಘಾತಿನಃ ।

ಅತಸ್ತಪ್ತಾಯಸಸ್ತಂಧಾಂಸ್ತೃಷ್ಕಂತ್ಯಾಶ್ಲಿಷ್ಕ ಸರ್ವದಾ ॥೭೩೮॥

ಭಸ್ಮಾನುಲೇಪನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಸ್ಥಿತಮೇತ್ಯೈಃ ಪುರಾ ತತಃ ।

ವಿಷ್ಣಾನುಲೇಪನಂ ಕೃತ್ವಾ ಹಿಪ್ತಂತಿ ಭಟಿತಾದಿತಾಃ ॥೭೩೯॥

ಕ್ರದೋಷೇಷು ಮಹಾದೇವೋ ನೇತ್ಯೈಸ್ಸಂಸೇವಿತೋ ಮುದಾ ।

ಅತಃ ಏವ ಧ್ರಾಪ್ತಮುಢ್ಯೇ ಭರ್ಜಂತೇ ಬಹುಧಾ ಸದಾ ॥೭೪೦॥

ನರಕದಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರುತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಉರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು ಆದಕಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಅದೇ ಉರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಾಕಾರದ ಶಸ್ತ್ರಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ॥೭೩೪ ೭೩೫॥

ಶಿವಲಿಂಗಾಕಾರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೂ ಅವರು ಪಾಪಿಗಳೆನಿಸುವರು ಅಂತಹವರನ್ನು ಕಾದ ಕಲ್ಲಿನಮೇಲಿಟ್ಟು ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಡಿಸು ಪ್ರಿಡ್ಡೇನೆ ಇಲ್ಲಿರುವವರು ಮಹೇಶ್ವರಾರ್ಚನ ಮಾಡದೇ ಬೇವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕಾದ ಕಡಾಯಾಗಬಲ್ಲ ರಾಕಿ ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ॥೭೩೬ ೭೩೭॥

ಈ ದುಷ್ಕರು ಶ್ರೀಪುರಾಣಿಪಾದ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಎಂದೂ ವಂದಿಸಿದವರಲ್ಲ ಆದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಕಾದಕಟ್ಟಿಣದ ಸಲಾಕೆಗೆ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವೆನು ಇವರು ಭಸ್ಮಲೇಪವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇವರ ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಅಮೇಧ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿ ಸೇವಕರಿಂದ ಹೊಡೆಸುತ್ತಿರುವೆನು ॥೭೩೮ ೭೩೯॥

ಇವರು ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಸೇವಿಸಲಿಲ್ಲ ಆದಕಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಒಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಬೇಯಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ಇವರು ಶಿವ

ಏತೈರ್ಗಿರಿಶನೈವೇದ್ಯಂ ನ ಭುಕ್ತಮತಿಪಾವನಂ ।
 ಅತೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಶ್ರಮಿಪ್ಲುಷ್ಪಾಂ ಭಕ್ಷಯಂತಿ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ॥೨೪೧॥
 ಏತೈರ್ನ ಪೀತಂ ಯತ್ನೇನ ಶಿವತೀರ್ಥಮುಪಾಪಹಂ ।
 ಅತ ಏವ ಪಿಬಂತ್ಯತ್ರ ಲಾಲಾಂ ಕುನಕವಕ್ತ್ರಜಾಂ ॥೨೪೨॥
 ಏತೈರ್ಮಹೇಶನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ ನಾಘ್ರಾತಮಿತಿ ಯತ್ನತಃ ।
 ಅತ ಏವಾನೋಽಭ್ಯಗಂಧಂ ಶಿಷ್ಯಂತ್ಯಾಘ್ರಾಯ ಸರ್ವದಾ ॥೨೪೩॥
 ಶಿವರಾತ್ರಿವ್ರತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಸ್ಥಿತಮೇತೈರ್ದುರಾತ್ಮಭಿಃ ।
 ಅತ ಏವ ಮಹಾಘೋರೇ ಕುಂಭೀಪಾಕೇ ನಿಪಾತಿತಾಃ ॥೨೪೪॥
 ಏತೈರ್ಭುಕ್ತಂ ದಿವಾ ಪೂರ್ವಂ ಸ್ವೇಚ್ಛಯಾ ಸೋಮವಾಸರೇ ।
 ಅತ ಏನಾತಿಸಂತಪ್ತೇ ಮೂತ್ರಕುಂಡೇ ನಿಪಾತಿತಾಃ ॥೨೪೫॥
 ಕಾಲಾಪ್ಸಮೀ ವ್ರತಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಏತೈಃ ಪೂರ್ವಂ ದುರಾತ್ಮಭಿಃ ।
 ಅತ ಏನಾತಿಸಂತಪ್ತೇ ಮೂತ್ರಕುಂಡೇ ನಿಪಾತಿತಾಃ ॥೨೪೬॥

ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಎಂದೂ ಭಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ ಆದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮಿಥೂಯಿಷ್ಯವಾದ ಆಮೇ
 ಧ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವರು ॥೨೪೦-೨೪೧॥

ಇವರು ಶಿವತೀರ್ಥವನ್ನು ಎಂದೂ ಪಾನಮಾಡದಿದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ
 ನಾಯಿಯ ಜೊಲ್ಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವರು ಮಹೇಶನಿರ್ಮಾಲ್ಯವನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸ
 ದಿರುವವರು ಅಮೇಧ್ಯಗಂಧವನ್ನೂ, ಶಿವರಾತ್ರಿವ್ರತಮಾಡದಿರುವ ದುರಾತ್ಮರು
 ಕುಂಭೀಪಾಕನರಕಭೋಗವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರು ॥೨೪೨-೨೪೩-೨೪೪॥

ಸೋಮವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇ ಇವರು ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡದೆ ಊಟಮಾಡಿರು
 ವುದರಿಂದ ಮೂತ್ರಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹಿಡಾಡುತ್ತಿರುವರು ಈ ದುಷ್ಟರು ಕಾಲಾಪ್ಸ
 ಮೀವ್ರತಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೂ ಅದೇ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ
 ॥೨೪೫ ೨೪೬॥

ಏತ್ವರುಕ್ತಾ ದೇವದೇವೇ ಶಿವೇ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿಸಾಮ್ಯತಾ ।	
ಅತಃ ಏವಾತಿಸಂಕಪ್ತೈರ್ನಿರಪೀಡ್ಯಂತೇ ಶರೋತ್ಕರೈಃ ।	೭೪೭
ಅನ್ಯಸಾಧಾರಣಶ್ವೇನ ಯತ್ಪ್ರಿಯಂ ಮನುಕೇ ಪ್ರಭುಂ ।	
ಸ ಸಂತತಂ ತಪ್ತಶಸ್ತ್ರೈಃ ಪೀಡಿತೋತ್ರಾಧಿಕಿತ್ಯತಿ ।	೭೪೮
ವಿಶಾದ್ಯತಾನ್ ದುರಾಚಾರಾನನಂತಾನ್ಸ್ಮರಕಸ್ಥಿತಾನ್ ।	
ದೃಷ್ಟ್ವಾಹಮಪಿ ಕ್ಲಿಶ್ಯಾಮಿ ಕದಾಚಿನ್ಮನಿಸತ್ತಮಂ ।	೭೪೯
ಸಂತಿ ದಿಲ್ಬಾಢಿ ಹಸ್ತೇನ ಪ್ರಾಪ್ಯಾನಿ ಶಿವಪೂಜನೇ ।	
ನೈವಾಸೀನ್ಮತೀರೇತೇಷಾಂ ಸ್ಥಿತಾನಾಂ ನರಕಾಲಯೇ ।	೭೫೦
ಜಲಮಸ್ತಮಲಂ ಲಿಂಗೇ ದಾತುಂ ಶಕ್ತಿರಪಿ ಸ್ಥಿತಾ ।	
ತಥಾಪಿ ತಪ್ತರಿತ್ಯಾಗಾತ್ಪತಂತಿ ನರಕೇ ಜನಾಃ ।	೭೫೧
ಯಥೇಪ್ಯಂ ಭುವಿ ಭಸ್ಮಾಸ್ತಿ ಸರ್ವಪಾತಕಶೋಭಕಂ ।	
ತಥಾಪಿ ತಪ್ತರಿತ್ಯಾಗಾತ್ಪತಂತಿ ನರಕೇ ಜನಾಃ ।	೭೫೨
ಮಹಾದೇವಸ್ತುತಿಂ ಕರ್ತುಂ ವಾಗಸ್ತಿ ವತವರ್ತಿನೀ ।	
ತಥಾಪಿ ತಪ್ತರಿತ್ಯಾಗಾತ್ಪತಂತಿ ನರಕೇ ಜನಾಃ ।	೭೫೩

ದೇವದೇವನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಇವರನ್ನು ಕಾದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ಶಂಕರನನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೇವತೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವವರಿಗಲ್ಲಾ ಇದೇ ಕಾದ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಹಂಸೆಯೊಡಗು ತ್ತದೆ ||೭೪೭-೭೪೮||

ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಚಿಂತೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವಶತೃಗಳು ಆತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯು ತ್ತವೆ ಶಿವಲಿಂಗಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿವೆ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸುಲಭವಾಗಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡಿ, ನರಕವನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವ ಬುದ್ಧಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದೆ ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದುಃಖಪಡುವೆನು ||೭೪೯-೭೫೦||

ಶಿವಾರ್ಚನೆಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಜಲವಿದೆ ಪಾಪನಾಶಕವಾದ ಭಸ್ಮವಿದೆ. ಶಿವಸ್ತುತಿಮಾಡಲು ಮಾತುಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥಿನವಾಗಿವೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಲು ಕಾಲುಗಳು

ಶಿವಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಕರ್ತುಂ ಸ್ವವಶಾ ಚರಣಾ ಸ್ಥಿತಾ |

ತಥಾಪಿ ತಪ್ತರಿತ್ಯಾಗಾತ್ಪತಂತಿ ನರಕೇ ಜನಾಃ ||೭೩೪||

ಶಿವಾಯ ಪ್ರಣತಂ ಕರ್ತುಂ ಶರೀರಂ ಸ್ವವತಂಸ್ಥಿತಂ |

ತಥಾಪಿ ತಪ್ತರಿತ್ಯಾಗಾತ್ಪತಂತಿ ನರಕೇ ಜನಾಃ ||೭೩೫||

ಮಹೇಶಕೀರ್ತನಂ ಕರ್ತುಂ ರಸನಾ ಸ್ವವಶಾ ಸ್ಥಿತಾ |

ತಥಾಪಿ ತಪ್ತರಿತ್ಯಾಗಾತ್ಪತಂತಿ ನರಕೇ ಜನಾಃ ||೭೩೬||

ಮಹೇಶಸ್ತುರಣಂ ಕರ್ತುಂ ಸ್ವಾಂತಂ ಚ ಸ್ವವಶೇಸ್ಥಿತಂ |

ತಥಾಪಿ ತಪ್ತರಿತ್ಯಾಗಾತ್ಪತಂತಿ ನರಕೇ ಜನಾಃ ||೭೩೭||

ಹಾ ಹಾ ತ್ಯಕ್ತಶಿವಾಚಾರಾ ನರಾಸ್ಸರ್ವೇಽಪಿ ಸಾಮರಾಃ |

ಕಥಂ ಪತಂತಿ ನರಕೇ ತಲಥಾ ಇವ ಸಾವಕೇ ||೭೩೮||

ಶೈವಾಚಾರವಿಹೀನಾನಾಮೇತೇಷಾಂ ನರಕಾಲಯಾತ್ |

ನ ಕಥಾಪಿ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿಷ್ಕೃತಿಸ್ಸ ತ್ಯಮುಚ್ಯತೇ ||೭೩೯||

ವಿಷ್ಣುರಸ್ತೃಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಶೈವಧರ್ಮವಿವರ್ಜಿತಃ |

ತಸ್ಯಾಪಿ ನರಕಾದ್ಧೋರಾನ್ನಿಷ್ಕೃತೀರ್ನ ಮುನೇ ಧ್ರುವಂ ||೭೪೦||

ಶಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ದೇಹವು ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವುದು
ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಸಾಲಗೆಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ಸ್ಮರಣೆಮಾಡಲು
ಮನಸ್ಸು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದು ಅಷ್ಟಾದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಶಿವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು
ಪಡೆಯದೆ ಘೋರವಾದ ನರಕಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವರು ಅಯ್ಯೋ, ಕಷ್ಟ ||೭೩೪-೭೩೯||
೭೩೬ ೭೩೪ ೭೩೫ ೭೩೬ ೭೩೭||

ಅಯ್ಯೋ! ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಕೆಲವರು ಶೈವಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸದೆ
ಸಾಸ್ತಿಶರಾಗಿದ್ದು, ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಪತಂಗದ ಹುಳುಗಳು ಬೀಳುವಂತೆ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ
ನರಕಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವರು ||೭೪೦||

ಶಿವಪ್ರೀತಿಕರಗಳಾದ ಆಚಾರಗಳಿಂದ ದೂರರಾದವರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ನರಕ
ವಾಸವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ನಿಜ ವಿಷ್ಣುವೇ ಆಗಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಆಗಲಿ, ಶಿವ
ಧರ್ಮಾಳುಯಾಯಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೂ ನರಕವಾಸವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಇದು
ನಿಜ ||೭೪೦-೭೪೦||

ಶೈವಧರ್ಮರತಾ ಮರ್ತ್ಯಾ ಭಿಕ್ಷಾಂಶಃ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲಂ ।
 ಪ್ರಯಾಂತಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಂ ಸ್ವೇಷ್ಟಬಂಧುಸಮನ್ವಿತಾಃ ॥೭೬೮॥

ಮುನೇ ಚರಮದೇಹಾನಾಂ ಶೈವಾಚಾರರತಾತ್ಮನಾಃ ।
 ಮಹೇಶ್ವರಪ್ರಸಾದೇನ ಮುಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ವಸ್ತುತಃ ॥೭೬೯॥

ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ಶ್ರೇತಂ ಮೋಕ್ಷದಂ ಸುಲಭಂ ಮುನೇ ।
 ಕೃತಂ ಯೇನ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೭೭೦॥

ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ಶ್ರೇತಂ ಸರ್ವಕಾಮಪ್ರದಂ ಮುನೇ ।
 ಕೃತಂ ಯೇನ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೭೭೧॥

ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಾಮಾತ್ರೇಣ ಸದ್ಯಸ್ತುತ್ಯತಿ ಶಂಕರಃ ।
 ಸಂತುಷ್ಟಸ್ತದದಾತ್ಮೇವ ಭುಕ್ತಿಂ ಮುಕ್ತಿಂ ಚ ವಸ್ತುತಃ ॥೭೭೨॥

ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ಶ್ರೇತಂ ರಾಜ್ಯಂ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದಂ ।
 ತತ್ಕಲ್ಪಲತಿಕೇವೇಷ್ಟಂ ಕಿಂ ಕಿಂ ನೈವ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ॥೭೭೩॥

ಶೈವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿರುವವರು ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವನ್ನೂ ಭೇದಿಸಿ
 ಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ಶೈವಾಚಾರ
 ದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಮಹೇಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅದೇ ಕೊನೆಯ ದೇಹವಾಗಿ
 ಮುಂದೆ ಜನ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಮೋಕ್ಷವೇ ಲಭಿಸುವುದು ಇದು ನಿಜ ॥೭೬೮-೭೭೩॥

ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯು ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತವಾದುದು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲೇಷ್ಟಾರ್ಥ
 ಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು ಯಾರು ಈ
 ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಚರಿಸುವರೋ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ
 ಮುಕ್ತರೆನಿಸುವರು ॥೭೭೦-೭೭೨॥

ಕೇವಲ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಶಂಕರನು ಕೃಪಿಸಿಗೊಳ್ಳುವನು
 ಅದರಿಂದ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಭುಕ್ತಿಯೂ, ಮುಕ್ತಿಯೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಲಭಿಸುವುದು
 ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆ ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ ಭಕ್ತನು ಕೇಳಿದ ರಾಜ್ಯಾದಿ
 ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸುವುದು ॥೭೭೨-೭೭೩॥

ಶಿವೈಕತರಣಾಶ್ಚವಾಃ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಪ್ರಿಯಾಃ ।

ಭುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ವಾಭೀಷ್ಟಿತಾನ್ ಭೋಗಾನಂತೇ ಮುಕ್ತಾಭವಂತಿ ಚ ॥೨೬೬॥

ಶೈವೇಭ್ಯ ಏವ ದಾಸ್ಯಾಮಿ ಮುಕ್ತಿಮಿತ್ಯಾಹ ಶಂಕರಃ ।

ಅತೋ ಮುನೇ ತದನ್ಯಾನಾಂ ಮುಕ್ತಿರತ್ಯಂತದುರ್ಲಭಾ ॥೨೬೭॥

ಯೇನ ಟೀರ್ಣಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶ್ರುತಂ ಪಾಕುಪತಂ ನೃತಂ ।

ತೇನ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾ ಮಹಾದೇವಪ್ರಸಾದತಃ ॥೨೬೮॥

ಯೇನ ಪಂಚಾಕ್ಷರೋ ಜಪೋ ಭಸ್ಮೋದ್ಯೂಲನಪೂರ್ವಕಂ ।

ತೇನ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾ ಮಹಾದೇವಪ್ರಸಾದತಃ ॥೨೬೯॥

ಯೇನಾರ್ಚಿತೋ ಮಹಾದೇವೋ ಭಸ್ಮೋದ್ಯೂಲನಪೂರ್ವಕಂ ।

ತೇನ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾ ಮಹಾದೇವಪ್ರಸಾದತಃ ॥೨೭೦॥

ಯೇನ ಸ್ಪೃತೋ ಮಹಾದೇವೋ ಭಸ್ಮೋದ್ಯೂಲನಪೂರ್ವಕಂ ।

ತೇನ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾ ಮಹಾದೇವಪ್ರಸಾದತಃ ॥೨೭೧॥

ಯೇನ ಧ್ಯಾತೋ ಮಹಾದೇವೋ ಭಸ್ಮೋದ್ಯೂಲನಪೂರ್ವಕಂ ।

ತೇನ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾ ಮಹಾದೇವಪ್ರಸಾದತಃ ॥೨೭೨॥

ಶೈವರಿಗೆ ಶಿವನೇ ಮುಖ್ಯರಕ್ಷಕನು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯೇ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯ ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಸಕಲ ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ಶಂಕರನು ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆನೆಂದು ವರವಿತ್ತಿರುವನು ಆದ್ದರಿಂದ ಶೈವೇತರರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭವೆಂದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ॥೨೬೬-೨೭೨॥

ಯಾರು ಪಾಕುಪತವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿರುವರೋ, ಯಾರು ಭಸ್ಮೋದ್ಯೂಲನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿರುವರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವು ಲಭಿಸುವುದು ॥೨೬೮-೨೭೦॥

ಭಸ್ಮಲೇಪನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದವರಿಗೂ ಅರ್ಚಿಸಿದವರಿಗೂ, ಧ್ಯಾನಿಸಿದವರಿಗೂ, ಶಿವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ಹೊರಕುವುದು

ಬಹುನೋಕ್ತೇನ ಕಂ ವಾಕ್ಯಂ ಸತ್ಯಮೇತಸ್ಮನೇ ಶೃಣು |
 ಸರ್ವಾನ್ ದೇವಾನ್ತರಿತ್ಯಜ್ಯ ಶಿವಃ ಪೂಜ್ಯೋ ಮುಮುಕ್ಷುಃ || ೭೭೪ ||
 ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ತದ್ವಚಃ | ಶ್ರುತ್ವಾ ವಸಿಷ್ಠೋ ಹೃಷ್ಯಮಾನಸಃ |
 ಸಶಿಷ್ಯಃ ಸ್ವಾತ್ರಮಾಧ್ಯಾತಂ ಯಮೇನ ಪ್ರೇರಿತೋ ಯಯಾ || ೭೭೫ ||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ತತಃ ಪರಂ ಯಮೇನೋಕ್ತಂ ವಚಃ | ಶ್ರುತ್ವಾಖಿಲಾರ್ಥದಂ |
 ವಸಿಷ್ಠಶಿಷ್ಯಃ ಕಶ್ಚಂತೋ ಲಿಂಗಪೂಜಾಪರೋಽಧವತ್ || ೭೭೬ ||
 ಸ ಕೃತ್ವಾ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಂ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕಂ |
 ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಭ್ರಾಸ್ತನಾ ಶತ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಭಕ್ತಿತಃ || ೭೭೭ ||
 ತತೋ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಶಿವಂ ಸ್ಮರನ್ |
 ತ್ಯಕ್ತದೇಹಃ ಶಿವಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಸರ್ವದೇವಶಿವಾಮುಖಂ || ೭೭೮ ||
 ಅತೋ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನಂ ಸರ್ವಕಾಮದಂ |
 ಕುಷ್ಠೋ ಭವತಿ ಗೌರೀಶೋ ಯತೋ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಯಾ || ೭೭೯ ||

ನಿಜ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲೈ ವಸಿಷ್ಠ ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿಗಳಾದವರು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ದೂರಮಾಡಿ, ಶಂಕರನನ್ನು ಶರಣುಹೊಂದುವುದು ಲೇಸು || ೭೭೮ ೭೭೯ ೭೮೦-೭೮೪ ೭೮೫ ||

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಯಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸಿಷ್ಠ ಮಹರ್ಷಿಯು ಶಿಷ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ಯಮನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದು ಸ್ವಾತ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು ಆ ಕುಷಿಯ ಶಿಷ್ಯನಾದರೋ ಯಮನವಾಡಿಯನ್ನು ಸಕಲಾರ್ಥಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಶಿವಪೂಜಾಪರಾಯಣನಾಗಿರಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು || ೭೭೬ ||

ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದವಾದ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ, ಭಸ್ಮ ಇವುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಕೊನೆಗೆ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ದೇವೋತ್ತಮನಾದ ಶಂಕರನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು || ೭೭೭ ೭೭೮ ||

ಅದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದವಾದ ಮೃಲ್ಲಿಂಗದ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಶಂಕರನು

ಸಂಪೂಜ್ಯ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಂ ಯೋ ನಿತ್ಯಮನುಮೋದತೇ |
 ತದ್ವೈರಿ ಮತ್ತಮಾತಂಗಾಸ್ತಿತ್ವಂತ್ಯೇವಾಮಿತಾ ಮುನೇ ||೨೮೦||
 ಮುನೇ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜನಂ ಶಂಕರಪ್ರಿಯಂ |
 ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಾಣಾಮುಚಿರೇಣೈವ ದಾಯಕಂ ||೨೮೧||
 ಭಸ್ಮಗೋಮಯವಾರ್ಷಾದಿ ಲಿಂಗಾನ್ಯಪಿ ಸನಾತನಂ |
 ಪೂಜನೀಯಾನಿ ಯತ್ನೇನ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿವಾಂಛಿಭಿಃ ||೨೮೨||
 ಏಕೈಕಮಪಿ ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಧನಧಾನ್ಯಪ್ರದಂ ಮುನೇ
 ಮೋಕ್ಷದಂ ಚ ತಥಾಪ್ಯುಕ್ತಫಲಂ ಭವತಿ ತತ್ಕೃಣೇ ||೨೮೩||
 ಮುನೇ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಯಸ್ಮಾಚ್ಚತುರ್ವರ್ಗಫಲಪ್ರದಂ |
 ತಸ್ಮಾದವತ್ಯಂ ತತ್ಪಾರ್ಥಂ ಚತುರ್ವರ್ಗಫಲಾರ್ಥಿಭಿಃ ||೨೮೪||
 ಮುನೇ ಭಸ್ಮಾದಿಲಿಂಗಾನಿ ಮೋಕ್ಷದಾನ್ಯಪಿ ವಸ್ತುತಃ |
 ಭವಂತಿ ಭಕ್ತಾನುದ್ಧರ್ತುಂ ಧನಧಾನ್ಯಾನ್ನದಾನ್ಯಪಿ ||೨೮೫||

ತೃಪ್ತನಾಗುವನು ಯಾವನು ನಿತ್ಯವೂ ಈ ವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸುವನೋ, ಅವನು
 ಗಣಾಂತವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಸುಖಿಸುವನು ||೨೮೬-೨೮೭||

ಎಲೈ ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗದ ಆರಾಧನೆಯು ಶಂಕರನಿಗೆ ಅತಿಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಾದಿಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಡನೆಯೇ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲುದು ಇದರಂತೆಯೇ ಭಸ್ಮ, ಗೋಕುಲ, ವೃಕ್ಷ ಇವುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತಗಳಾದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳೂ ಪೂಜ್ಯವಾದವುಗಳೇ ಅವುಗಳ ಆರಾಧನೆಯಿಂದಲೂ ಭಕ್ತರು ಧನಧಾನ್ಯಾದಿ ಫಲಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು ||೨೮೮-೨೮೯||

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಒಂದೊಂದು ಲಿಂಗವೂ ಧನಧಾನ್ಯಪ್ರದವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿದಾಯಕವಾದುದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯೇ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾದುದು ಅದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತರು ಧರ್ಮಾದಿಚತುರ್ವಿಧಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವರು||೨೯೦-೨೯೧||

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಿವಲಿಂಗಗಳೂ ಧನಧಾನ್ಯಪ್ರದವಾಗಿ ಭಕ್ತಾನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಆರಾಧನೆಮಾಡಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದವರಿಗೆ

ಶಿವೋ ದದಾತಿ ವಿಷ್ಣುತ್ವಂ ಸಂತುಷ್ಟೋ ಲಿಂಗಪೂಜಯಾ |
 ತಥಾ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಮಿಂದ್ರತ್ವಂ ದದಾತ್ಕೇವ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೭೮೬||
 ವಿನಾ ತಪೋಭಿರ್ದಾನ್ಯೈಶ್ಚ ಕೇವಲಂ ಶಿವಪೂಜಯಾ |
 ಮುನೇ ಭವಂತ್ಯಭೀಷ್ಯಾಸಿ ಶ್ರೀ ಮಹೇಶಪ್ರಸಾದತಃ ||೭೮೭||
 ಯಶ್ಚಾದಪದ್ಮಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸ್ತನೇತ್ರಾಬ್ಜೇನ ಕೇಶವಃ |
 ಜಲಂ ಪ್ರಾಪ ಸ ಗೌರೀಶಃ ಪೂಜನೀಯೋ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ||೭೮೮||
 ಸ್ತುವಂತಿ ಯಂ ಸದಾ ವೇದವೇದಾಂತಾಶ್ಚ ಸ ಸಂಹಿತಾಃ |
 ಸ ದೇವದೇವೋ ಗೌರೀಶಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೭೮೯||
 ಯಮಾಹುರ್ಗಿರಿಜಾನಾಥಂ ಯಮಾಹುರ್ಮದನಾಂತಕಂ |
 ಸ ದೇವದೇವೋ ಗೌರೀಶಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೭೯೦||
 ಯಮಾಹುರ್ವಿಷ್ಣುಜನಕಂ ಯಮಾಹುರ್ಜನಕಂ ನಿಭೇ |
 ಸ ದೇವದೇವೋ ಗೌರೀಶಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೭೯೧||
 ಯಮಾಹುಃ ಸ್ಕಂದಜನಕಂ ಯಮಾಹುಸ್ಸರ್ವಗಂ ಪ್ರಭುಂ |
 ಸ ದೇವದೇವೋ ಗೌರೀಶಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೭೯೨||

ಶಂಕರನು ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಇವರ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವನು ||೭೮೫-೭೮೬||

ತಪಸ್ಸು, ದಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯೇ ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ನೇತ್ರಕಮಲಗಳಿಂದ ಶಂಕರನ ಪಾದಗಳನ್ನರ್ಚಿಸಿ, ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು ಅಂತಹ ಪರಶಿವನನ್ನು ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳು ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜಿಸಬೇಕಲ್ಲವೆ! ||೭೮೭ ೭೮೮||

ಯಾರನ್ನು ವೇದವೇದಾಂತಗಳೂ, ಸಂಹಿತೆಗಳೂ ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸು ತ್ತವೆಯೋ, ಯಾರನ್ನು ಗೌರೀಶತಿ, ಮದನಾಂತಕನೆಂದು ಹೊಗಳುವರೋ, ಅಂತಹ ದೇವದೇವನನ್ನು ಸದಾ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ||೭೮೯ ೭೯೦||

ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಸ್ಕಂದ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಜನಕನೆನಿಸಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಧಿಕರನೂ ಎನಿಸಿರುವ ರುದ್ರನನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಪೂಜಿಸ

ಮುನೇ ವಿಶ್ವಾಧಿಕಂ ರುದ್ರಂ ಯಮಾಹುಃ ಶ್ರುತಯೋಽಖಿಲಾಃ |
 ಸ ದೇವದೇವೋ ಗೌರೀಶಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೨೯೩||
 ಮುನೇ ನಿಶ್ವಾಧಿಕಂ ರುದ್ರಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯಂ ಸರ್ವಕಾಮದಂ |
 ಪರಿತ್ಯಜ್ಯಾರ್ಚಯಂತ್ಯನ್ಯಾನಮರಾನ್ ಸಾಹಿನೋ ನರಾಃ ||೨೯೪||
 ಕೋ ನು ವಿಶ್ವಾಧಿಕಾದ್ರುದ್ರಾದನ್ಯಂ ಪೂಜಯತ್ಪಿಭ್ರಮಾತ್ |
 ಯತೇ ಮಹಾಪಾತಕಿನಂ ಸಾಹಿಷ್ಯಂ ನರಕಾಶ್ರಯಂ ||೨೯೫||
 ಸರ್ವದೇವೋತ್ತಮಂ ಸಾಂಬಂ ಯೋ ನಾರ್ಚಯತಿ ಸಂತತಂ |
 ಸ ದುರಾತ್ಮಾ ಸ ಪಾಹಿಷ್ಯಃ ಸ ಸುರಾಪೀ ಸ ಪುಲ್ಕಸಃ ||೨೯೬||
 ಯೋನ್ಯಾಮರಸಮತ್ವೇನ ಜಾನಾತಿ ಶಿವಮೀಶ್ವರಂ |
 ಸ ದುರಾತ್ಮಾ ಸ ಪಾಹಿಷ್ಯಃ ಸ ಸುರಾಪೀ ಸ ಪುಲ್ಕಸಃ ||೨೯೭||
 ಶಿವೇನ ಸಹ ಯೋ ಮೋಹಾತ್ಪುರಮನ್ಯಂ ಪ್ರಪೂಜಯೇತ್ |
 ಸ ದುರಾತ್ಮಾ ಸ ಪಾಹಿಷ್ಯಃ ಸ ಸುರಾಪೀ ಸ ಪುಲ್ಕಸಃ ||೨೯೮||
 ಶಿವಪೀಶೇಶಿವಾದನ್ಯಂ ಯಃ ಸ್ಥಾಪಯತಿ ಮೋಹತಃ |
 ಸ ದುರಾತ್ಮಾ ಸ ಪಾಹಿಷ್ಯಃ ಸ ಸುರಾಪೀ ಸ ಪುಲ್ಕಸಃ ||೨೯೯||

ಇಕು ಅದರಿಂದಲೇ ಭಕ್ತರ ಸರ್ವೇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವವು ಹೀಗಿರುವಾಗ
 ಪಿಮಾನವರು ಇಂತಹ ಪರಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು
 ಒಲಗುವರು ||೨೯೯-೨೯೦-೨೯೧ ೨೯೨-೨೯೩-೨೯೪||

ಜಗತ್ಪತಿಯಾದ ಪರಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವತಾಂತರವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ
 ನು ನರಕಭಾಗಿಯಾಗುವ ಮಹಾಪಾಹಿಯೊಬ್ಬನೇ ನಿಜ ದೇವದೇವೋತ್ತಮನಾದ
 ಒಂಬನನ್ನು ಪೂಜಿಸದವನು ದುಷ್ಟನು, ಪಾಹಿಯು, ಮದ್ಯಪಾಯಿಯು ಅಥವಾ
 ಂಡಾಲನು ||೩೦೧ ೯೩||

ಲೋಕೇಶ್ವರನಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮನೆಂದು ತಿಳಿದು
 ಕರ ದೇವತೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವನೂ, ಶಿವಪೀಶದಲ್ಲಿ
 ಳೊಂದು ದೇವರನ್ನಿಟ್ಟು ಆರಾಧಿಸುವವನೂ, ವಿಷ್ಣುವಾದಿದೇವತೆಗಳ ಸಾವ್ಯ

ವಿಷ್ಣಾದಿಸುರತುಲ್ಪತ್ವಂ ಯೇ ವದಂತಿ ಮಹೇಶ್ವರೇ ।

ತೇ ಸರ್ವೇ ಜಾರಜಾ ಏವ ತಜ್ಜನನ್ಯತ್ವ ಜಾರಜಾಃ ॥೮೦೦॥

ದೇವೋತ್ತಮಂ ಮಹಾದೇವಮನ್ಯಥಾ ಪ್ರವದಂತಿ ಯೇ ।

ತೇ ಸರ್ವೇ ಜಾರಜಾ ಏವ ತಜ್ಜನನ್ಯತ್ವ ಜಾರಜಾಃ ॥೮೦೧॥

ಉದ್ಬೂಲನಂ ತ್ರಿಪುಂದ್ರಂ ಚ ನ ಧೃತಂ ಯೈರ್ದುರ್ಯಾತ್ಮಭಿಃ ।

ತೇ ಸರ್ವೇ ಜಾರಜಾ ಏವ ತಜ್ಜನನ್ಯತ್ವ ಜಾರಜಾಃ ॥೮೦೨॥

ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ನ ಧೃತಾ ಯೈಶ್ಚ ರುದ್ರಾಘ್ನಾಯಪರಾ ನ ಯೇ ।

ತೇ ಸರ್ವೇ ಜಾರಜಾ ಏವ ತಜ್ಜನನ್ಯತ್ವ ಜಾರಜಾಃ ॥೮೦೩॥

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ಪ್ರೀತಿನಾ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।

ತೇ ಸರ್ವೇ ಜಾರಜಾ ಏವ ತಜ್ಜನನ್ಯತ್ವ ಜಾರಜಾಃ ॥೮೦೪॥

ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪೇ ಪ್ರೀತಿನಾ ಯೇಷಾಂ ಕಲುಷಾತ್ಮನಾಂ ।

ತೇ ಸರ್ವೇ ಜಾರಜಾ ಏವ ತಜ್ಜನನ್ಯತ್ವ ಜಾರಜಾಃ ॥೮೦೫॥

ಶಿವಾರ್ಚನಪರಾ ಧನ್ಯಾ ಮಾನ್ಯಾಃ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮೂರ್ತಯಃ ।

ಯತೋನಂತತಪೋರೂಪಶಿವಾಚಾರತಾಃ ಸ್ತುತಾಃ ॥೮೦೬॥

ವನ್ನು ಶಂಕರನಿಗೆ ಹೇಳುವವನೂ, ಜಾರಜರಾದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಲ್ಲ ದುಷ್ಟಪಾಪಿಷ್ಠಾದಿಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ॥೮೦೭-೮೦೮ ೮೦೯ ೮೧೦॥

ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಅನ್ಯಥಾ ತಿಳಿಯುವವರೂ, ಭ್ರೂದ್ಬೂಲನ ಧೃಷ್ಟಿಪುಂದ್ರಧಾರಣೆ ಇವುಗಳಲ್ಲದವರೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣವನ್ನು ಕಿತ್ತಿಗೆದು ರುದ್ರಾಘ್ನಾಯವನ್ನು ಜಪಿಸದಿರುವವರೂ, ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಿಗಳೂ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪದಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತರಾದ ಕಲ್ಮಷಹೃದಯರೂ, ವ್ಯಭಿಚಾರದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ವಂತೀಯರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥೮೦೧ ೮೦೨-೮೦೩ ೮೦೪ ೮೦೫॥

ಯಾರು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಡುವರೋ ಅವರೇ ಧನ್ಯರು ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಪುರುಷರು ಏಕೆಂದರೆ ಶೈವಧರ್ಮಸಕ್ತಿಯು ಜನಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ತಪಸ್ಸುಗಳ

ಭಾಗ್ಯಭಾಷೋ ಮಹಾದೇವಂ ಭಜಂತಿ ಭವಭೀರವಃ ।
 ಭಜತಾಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಂ ಭವಬಂಧೋ ನ ಸರ್ವಥಾ ॥೮೦೭॥
 ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾರೋಗಾಃ ನಶ್ಯಂತಿ ಶಿವಪೂಜಯಾ ।
 ತಸ್ಮಾದಪ್ರಿಯಶ್ಚೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ॥೮೦೮॥
 ಶಿವಾರ್ಚನಪರೋ ಮರ್ತ್ಯೋ ನ ಬಿಭೀತಿ ಯಮಾದಪಿ ।
 ಕಂ ಪುನಃ ಜನ್ಮಮರಣಜರಾರೋಗಾದಿಧಿರ್ಮುನೇ ॥೮೦೯॥
 ಯತಶ್ಚರಮದೇಹಾನಾಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಃ ಪ್ರಜಾಯತೇ ।
 ತತೋ ಜನ್ಮಜರಾದಿಭ್ಯೋ ನ ಬಿಭೀತಿ ಶಿವಾರ್ಚಕಃ ॥೮೧೦॥
 ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಂ ಶಾಂಭವಾನಾಂ ಶಂಭುಸಂಸಕ್ತಚೇತಸಾಂ ।
 ಯತಃ ಪುನರ್ನ ಜನ್ಮಾದಿ ಭಯಂ ತೇಷಾಂ ಮಹಾತ್ಮನಾಂ ॥೮೧೧॥
 ಯಸ್ಯ ಶೈವೇ ಭವಾಭೇದಬುದ್ಧಿಭವತಿ ಭಾಗ್ಯತಃ ।
 ಸ ಧನ್ಯಃ ಕೃತತ್ವತ್ವ ಮಾನ್ಯಸ್ಸರ್ವಾಮರೈರಪಿ ॥೮೧೨॥

ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೇಕೆಂದು ಯಾರು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ಸಂಸಾರದ ದುಃಖವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಪರಶಿವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವರೋ ಅಂತಹ
 ವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಭವಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯು
 ವರು ॥೮೦೭-೮೦೭॥

ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಮಾನವರ ಜನನ, ಮರಣ, ರೋಗ, ಮುಪ್ಪು
 ಮುಂತಾದ ದುಃಖಗಳು ಮಾಯವಾಗುವುವು ಶಿವಾರ್ಚನಪರನಾದ ಮಾನವನು
 ಯಮನಿಗೂ ಹೆದರದೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇನ್ನು ಜನನಮರಣಾದಿಗಳಿಗೆ
 ಹೆದರತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ? ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಡಗಿದರಂತೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ
 ಎಂದೂ ಅವರು ಜನನಮರಣಾದಿ ದುಃಖಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಲಾರರು ॥೮೦೮-೮೦೯-
 ೮೧೦॥

ಪರಶಿವನಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಶಾಂಭವರ ಜನ್ಮವಂತೂ ಬಹು
 ಪವಿತ್ರವಾದುದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಂದೂ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಭಯವೇ ಕಾಣುವು
 ದಿಲ್ಲ ಯಾವನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಶೈವನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರಬುದ್ಧಿಯೂ ಭಯಭಕ್ತಿಗಳೂ

ಧನ್ಯಾನಾಂ ಶಿವಭಕ್ತಾನಾಂ ಮಹರ್ನಿರ್ಮಲದೇಹಿನಾಂ ।
ಯದ್ಭಾಗ್ಯಂ ತಾದ್ವತಂ ಭಾಗ್ಯಂ ಅಮರೈರಪ್ಯಪೇಕ್ಷಿತಂ ॥೮೧೩॥

ಪುರಾಶ್ರೈವಾರ್ಭಕಃ ಕಶ್ಚಿದ್ಧರಿದ್ರೋ ವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತಃ ।
ಸ ಮಯ್ಯವೋಽನದಿಷ್ಟೋತ್ರ ಚಕ್ರೇ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ॥೮೧೪॥

ಸ ತತೋ ವ್ಯಾಧಿನಿರ್ಮುಕ್ತೋ ಯಯೌ ರತ್ನಧನೇಶ್ವರಂ ।
ತೇನ ಸಂಪೂಜಿತೋ ರಾಜ್ಞಾ ಸ ಏವ ಶಿವಪೂಜಕಃ ॥೮೧೫॥

ತಸ್ಯ ರತ್ನಧನೇಶಸ್ಯ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರೋ ವಿಕಾರದಃ ।
ನಾನಾರೋಗಸಮಾಕ್ರಾಂತೋ ದುಃಖಿತಸ್ಸಂಸ್ಥಿತೋ ಮುನೀಃ ॥೮೧೬॥

ಸ ರಾಜಾ ತಾದ್ವತಂ ಪುತ್ರಂ ಸ್ತೃತ್ವಾ ಸ್ತೃತ್ವಾ ಪುನಃಪುನಃ ।
ದುಃಖಸಂವಿಗ್ನಹೃದಯಃ ಸಬಾಪ್ನೋಽಭೂತ್ತದಾ ಮುನೀ ॥೮೧೭॥

ತಂ ತಾದ್ವತಂ ವಿಲೋಕ್ಯಹ ಸ ಏವ ಶಿವಪೂಜಕಃ ।
ಕಂ ಕ್ಲಿತ್ತಸೇ ನೃಪಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಮಾಸೀದಿತಿ ಸಾದರಂ ॥೮೧೮॥

ಉಂಟಾಗುವುದೋ ಅವನೇ ಧನ್ಯನು ಅವನೇ ಕೃತಾರ್ಥನು ಮತ್ತು ದೇವಪೂಜ್ಯನೋ ಅವನೇ ॥೮೧೩-೮೧೮॥

ಈಶ್ವರಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧನ್ಯರಾಗಿ ನಿರ್ಮಲಮನಸ್ಕರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಒದಗುವ ಭಾಗ್ಯವು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ದೊರಕಲಾರದು ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಬಡಹುಡುಗನು ವ್ಯಾಧಿ ಪೀಡಿತನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನರಕುತ್ತಿದ್ವಾಗ, ನನ್ನ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಆತನು ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು ॥೮೧೩-೮೧೪॥

ಒಡನೆಯೇ ಆ ಬಾಲನು ವ್ಯಾಧಿವಿನಿರ್ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ರಾಜನಾದ ರತ್ನಧನೇಶ್ವರನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದನು ಅಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಂದ ಪೂಜಿತನಾಗರಲು, ಆ ರಾಜನ ಹಿರಿಯಮಗನೊಬ್ಬನು ಮಹಾ ವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತನಾಗಿ ದುಃಖದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ॥೮೧೫-೮೧೬॥

ಆತನು ಮಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ರಾಜನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೊರಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು ಆಗ ಆ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಬಾಲಕನು

॥ ರತ್ನಧನೇಶ್ವರ ಉವಾಚ ॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸ ರಾಜಾ ಗದ್ಗದಧ್ವನಿಃ ।

ಮುಂಜನ ಬಾಷ್ಪಾಣಿ ಬಹುಧಾ ತಮಾಹ ಶಿವಪೂಜಕಂ ॥೮೧॥

ಶೈವೋತ್ತಮ ಮಮಾಸ್ತ್ರೇಕಃ ಪುತ್ರೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠೋವಿತಾರದಃ ।

ಸ ನಾನಾರೋಗಸಂಕ್ರಾಂತಸ್ತಿಷ್ಯತಿ ಪ್ರಿಯಶೈತ್ತಮಃ ॥೮೨॥

ಸ ಪೂರ್ವಮಭಿವಶ್ಚುತ್ರಃ ಸರ್ವಶತ್ರುನಿಬರ್ಹಣಃ ।

ತಮದ್ವ ರಾಜಯಕ್ಷಾದಿ ನಾನಾರೋಗಾಸ್ವಮಾವೃತಾಃ ॥೮೩॥

ದತ್ತಾನಿ ಸುರವೈದ್ಯಾಭ್ಯಾಂಮೌಷಧಾನಿ ಸಹಸ್ರತಃ ।

ತಥಾಪಿ ತಸ್ಯ ತೇ ರೋಗಾ ನ ನಶ್ಯಂತ್ಯತಿದುಃಖದಾಃ ॥೮೪॥

ಧನ್ವಂತರಿಃ ಸಮಾಗತ್ಯ ದದಾಮೌಷಧಮಾದರಾತ್ ।

ತಥಾಪಿ ತಸ್ಯ ತೇ ರೋಗಾ ವೃದ್ಧಿಂ ಯಾಂತಿ ಪುನೇ ಪುನೇ ॥೮೫॥

" ಆಯ್ಯಾ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವೆ ? ಏನು ಕಷ್ಟ ಒದಗಿದೆ " ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು ॥೮೧೭ ೮೧೮॥

ಆಗ ರಾಜನು ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಕುಗ್ಗಿದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಶಿವಪೂಜಕನಾದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು " ಎಲೈ ಶೈವೋತ್ತಮನೇ, ನನಗೆ ವಿಶಾರದನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನಾದ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರ ನೊಬ್ಬನಿರುವನು ಆತನು ಸದಾ ಅನೇಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಾ ಬಹು ದುಃಖ ಪಡುತ್ತಿರುವನು ॥೮೧೯ ೮೨೦॥

ಈತನು ಮೊದಲು ಸರ್ವಶತ್ರುನಾಶಕನಾಗಿ ಬಹಳ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದನು ಅಂತಹವನನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಯೋಗವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಆವರಿಸಿವೆ ಸುರವೈದ್ಯರೆನಿಸಿದ ಅತ್ತಿ ನೀದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ, ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದುದಾಯಿತು ಆದರೂ ವ್ಯಾಧಿಯು ನಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ ॥೮೨೧ ೮೨೨॥

ಸಾರ್ವತ್ ಧನ್ವಂತರಿಯೇ ಬಂದು ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ಕಮ್ಮಿ ಯಾಗದೆ ಪೂಜ್ಯಾತ್ಮಾ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಔಷಧಿಗಳ

ಯಾವಂಕಿ ಸಂತ್ಯಾಸಧಾನಿ ಸಾತಾಕಾದಿಜಗತ್ತಯೇ |
 ತಾವಂಕಿ ಭಕ್ತಿತಾನ್ನೇವ ತಥಾಹಿ ನ ಸುಖೇ ಸುತಃ ||೪೨೪||
 ದಿನೇ ದಿನೇ ತನುಕ್ಷೀಣಾ ಜಾಯತೇ ತಸ್ಯ ಶಾಂಭವ |
 ತದ್ಬುಃಖೇನ್ನೈವ ಸತತಂ ದುಃಖಿತೋಸ್ಕೃಹಮೀದೃಶಃ ||೪೨೫||
 ಸೂರ್ಯಾದಯೋ ಗ್ರಹಾಸ್ಸರ್ವೇ ಜಪಹೋಮಾದಿಭಿಃ ಪುರಾ |
 ಸಮ್ಯಗಾರಾಧಿತಾ ಏವ ತಥಾಹಿ ನ ಸುಖೇ ಸುತಃ ||೪೨೬||
 ಆಯುರ್ವಾನಾದಿದಾನಾನಿ ಕೃತಾನಿ ಬಹುಧಾ ಮಯಾ |
 ತಥಾಹಿ ನಾನುಯಾತ್ಯಾಂತಾಸ್ತತೋ ನ ಸ ಸುಖೇ ಸುತಃ ||೪೨೭||
 ಅಧುನಾ ವಾ ದಿನಾಂತೇ ವಾ ಮರಿಷ್ಯತಿ ವಿಕಾರದಃ |
 ತಸ್ಮಿನ್ ಮೃತೇ ಪುತ್ರಲೋಕಾತ್ಸನುಸ್ತೃಕ್ತ್ಯಾ ಮೃಹಂ ಭುವಂ ||೪೨೮||
 ವಿಕಾರದಸಮಃ ಪುತ್ರೋ ನ ಭೂತೋ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ತಸ್ಮಿನ್ ಮೃತೇ ಮನು ಪ್ರಾಣಾ ಗಮಿಷ್ಯಂತ್ಯೇವ ತತ್ತ್ಯುಣೇ ||೪೨೯||

ನ್ನೈಲ್ಲಾ ಕುಡಿಸಿದುದಾಯಿತು ನನ್ನ ಮಗನು ಮಾತ್ರ ಆರೋಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ
 ||೪೨೩-೪೨೪||

ಮಗನ ಶರೀರವು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಿದೆ ಅದೇ ದುಃಖದಿಂದ
 ನಾನು ಬಹುವಾಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಿರುವೆನು ಸೂರ್ಯಾದಿನವಗ್ರಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಪ
 ಹೋಮಾದಿಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿದುದಾಯಿತು ಆಪ್ತಾದರೂ ನನ್ನ ಮಗನು ಆರೋಗ್ಯ
 ಶಾಲಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ||೪೨೫-೪೨೬||

ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಧಾರೆಯೆರೆದೆನು ಅದರೂ ಅವನ
 ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಶಾಂತವಾಗಲಿಲ್ಲ ಈಗಲೋ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೋ ವಿಕಾರದನು ಸಾಯು
 ವಂತಿರುವನು ಅವನೇನಾದರೂ ಮೃತನಾದರೆ ಒಡನೆಯೇ ದುಃಖದಿಂದ ನಾನೂ
 ಮೃತಿಹೊಂದುವೆನು ||೪೨೭-೪೨೮||

ವಿಕಾರದನಂತಹ ಸುಪ್ರತನು ಹಿಂದೆಯೂ ಜನಿಸಿಲ್ಲ ಮುಂದೆಯೂ ಜನಿಸ
 ಲಾರನು ಈತನು ಮೃತನಾದೊಡನೆಯೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳೂ ಹೊರಟುಹೋಗು
 ವುವು ಈತನ ಮರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ

ತಸ್ಮಿನ್ ಮೃತೇ ತತ್ರವೋ ಮೇ ಪ್ರಬಲಾ ಮದವಿಹೃಲಾಃ ।
ಸಸೈನ್ಯಂ ಮಾಂ ಹನಿಷ್ಯಂತಿ ಹರಿಷ್ಯಂತಿ ಚ ಮದ್ಭನಂ ॥೮೩೦॥

॥ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಏವಂ ಬ್ರುವಾಣಂ ರಾಜಾನಮುದಾಸಂ ಸ ಶಿವಾರ್ಚಕಃ ।
ಪ್ರಾಹ ಭೈರ್ಯಂ ಸಮಾಕ್ರಿತ್ಯ ಮಾ ಭೈಷೀರಿತಿ ಸಾದರಂ ॥೮೩೧॥

॥ ಶಿವಾರ್ಚಕ ಉವಾಚ ॥

ರಾಜನ್ ತದ್ರೋಗಕಾಂತ್ಯರ್ಥಂ ಕುರು ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ।
ಸೇವಾಂ ಕರೋತು ಯಶ್ಚೇನ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ॥೮೩೨॥
ಅಕ್ಷಂ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಾನಾಂ ಯದಿ ಕುರ್ಯಾತ್ಸ ಪೂಜನಂ ।
ತದಾ ಸ ಸರ್ವರೋಗೇಭ್ಯೋ ಮುಚ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂತೆಯಃ ॥೮೩೩॥
ಕಮೌಷ್ಠಭಜಪ್ರಿಯೋಮೈಃ ಕಿಂ ದಾನೈಃ ಕಿಂ ಗ್ರಹಾರ್ಚನೈಃ ।
ಕಮನ್ಯೈರಪ್ತೃಪಾಯೈಶ್ಚ ವಿನಾ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರ್ಚನಂ ॥೮೩೪॥

ದಂಡಿತ್ತಿ ಬಂದು ಸೈನ್ಯಸಮೇತನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ನನ್ನ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ
ದೋಚಿಕೊಂಡು ದೋಗುವರು" ॥೮೨೯-೮೩೦॥

ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಆ ಶಿವಾರ್ಚಕಬಾಲನು
“ ಅಯ್ಯಾ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಹೆದರಬೇಡ ಈ ವ್ಯಾಧಿಯು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾ
ದರೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು
ನಿರ್ಮಿಸಿ ಶಿವಾರಾಧನೆಮಾಡು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸೇವಿಸು ॥೮೩೧-
೮೩೨॥

ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಒಂದುಲಕ್ಷ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದುದೇ ಆದರೆ ಸಕಲ
ವ್ಯಾಧಿಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವುವು ಯಾವ ಔಷಧಿಯಾಗಲಿ, ಔಷಧೋಪಾಯವಾಗಲಿ,
ದಾನಧರ್ಮಗಳಾಗಲಿ, ಮತ್ತಾವ ಉಪಾಯಗಳಾಗಲಿ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾ
ರ್ಚನೆಯಿಂದೇ ಸಾರು ॥೮೩೩ ೮೩೪॥

ಸದ್ವಸ್ತಿದ್ಧ್ಯಂತ್ಯಭೀಷ್ಠಾನಿ ಕೃತೇ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರ್ಚನೇ ।
 ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರ್ಚನಾಸಾಧ್ಯಂ ನ ಕಿಂಚಿದಪಿ ಭೂಪತೇ ॥೮೩೫॥

ಮೃತ್ಯುಂ ತರಂತಿ ತೇ ಮರ್ತ್ಯಾಃ ಯೇ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಪೂಜಕಾಃ ।
 ಮರ್ತ್ಯಾ ಮೃತ್ಯುವಶಂ ಯಾಂತಿ ತ್ಯಕ್ತಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರ್ಚನಾಃ ॥೮೩೬॥

ಮೃತ್ಯುಂಜಯಮನಧ್ಯಚ್ಯೋ ಯೋ ಮೃತ್ಯುಂ ತರ್ತುಮಿಚ್ಛತಿ ।
 ಸ ಮೂರ್ಖ ಇತಿ ವಿಚ್ಛೇಯಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂತಯಃ ॥೮೩೭॥

ದೀರ್ಘಾಯುಷೋ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕೃತಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರ್ಚನಾಃ ।
 ಅಲ್ಪಾಯುಷೋ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ತ್ಯಕ್ತಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರ್ಚನಾಃ ॥೮೩೮॥

ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರ್ಚನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಮೃಲ್ಲಿಂಗೇ ಸರ್ವಕಾಮದೇ ।
 ತತ್ರ ಸಂಪೂಜಿತತ್ಯಂಭುಃ ಪ್ರಸೀದತಿ ನ ಸಂತಯಃ ॥೮೩೯॥

ರಾಜನ್ಯಾಯುಷ್ಯಮಾರೋಗ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯಮುತುಲಂ ಬಲಂ ।
 ಜ್ಞಾನಂ ನಿರ್ವಾಣಮವ್ಯಂತೇ ಪ್ರಾತ್ಯಂ ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಯಾ ॥೮೪೦॥

ಮೃತ್ಯುಂಜಯನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳೂ ಒಡನೆಯೇ
 ಧಿಸುವುವು ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕಾರ್ಯವೊಂದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮೃತ್ಯುಂ
 ಜಯಪೂಜಕರು ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಜಯಿಸುವರು ಮೃತ್ಯುಂಜಯಪೂಜಕರಲ್ಲದವರು
 ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವರು ॥೮೩೫-೮೩೬॥

ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರಾಧನೆಮಾಡದೆ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ದಾಟುವವನು ಮೂರ್ಖ
 ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾರಾಧನೆಯಿಂದ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ, ಮೃತ್ಯುಂ
 ಜಯನನ್ನು ಆರಾಧಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಆಯುಷ್ಯನ ಕ್ಷೀಣತೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದು
 ೮೩೭-೮೩೮॥

ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕಾಮಪ್ರದನಾದ ಮೃತ್ಯುಂಜಯನನ್ನು ಪೂಜಿಸು
 ತ್ತಿದರಿಂದ ಶಂಕರನು ಸುಪ್ರೀತನಾಗಿ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆಯುಷ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ,
 ಶ್ರತ್ಯಯ, ಸುಷ್ಣಾನ, ಮೋಕ್ಷ ಮುಂತಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನು
 ೮೩೯-೮೪೦॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ಕೃತ್ವಾ ವಿಧಿವದ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ।
 ಭುಕ್ತ್ವಾ ಭೋಗಾನ್ಯಥಾಕಾಮಂ ಹಿವಂ ಯಾಂತಿ ಚ ಭೂಪತೇ ॥೮೪೧॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನಮಾಶ್ರೇಣ ಸೋಮಸ್ತೋಮಾರ್ಥಶೇಖರಃ ।
 ಸಂತುಷ್ಟಸ್ತೇಕಲಾಭೀಷ್ಠಾನ್ ದಾಸ್ಯತೇವ ನ ಸಂತಯಃ ॥೮೪೨॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ರಾಜನ್ ಕರೋತ್ಪದ್ಯ ಸುಹೃದ್ವ ।
 ಅದ್ವೈತ ರೋಗನಿರ್ಮುಕ್ತೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂತಯಃ ॥೮೪೩॥

ವಿನಶ್ಯಂತ್ಯಾಮಯಾ ರಾಜನ್ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಪೂಜಯಾ ।
 ವಿದ್ಯಾಸಂ ಕುರು ಮದ್ಭಾಕ್ತೇ ನಾಹಮಸ್ತಿ ಪ್ರಕಾರಕಃ ॥೮೪೪॥

॥ ಆಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ಕೃತ್ವಾಪ್ರಯಂ ಚೇದ್ದ್ರೋಗವಾನ್ ಭವೇತ್ ।
 ತದಾ ಕಥಂ ಪ್ರಮಾಣಂ ಸ್ಫುರ್ವದಾಸ್ತದ್ಭವ ಭೂಪತೇ ॥೮೪೫॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ ಭೂಪೋ ಹೃಷ್ಯಮಾನಸಃ ।
 ಉಪವೇಶ್ಯ ಸುತಂ ಯತ್ನಾ ದ್ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಕಾರಯತ್ ॥೮೪೬॥

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ
 ಈಶ್ವರನು ತೃಪ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಆರಾಧಕರಿಗೆ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಸಂತೈಕಗಳನ್ನೂ ದಯೆ
 ಪಾಲಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನಿತ್ತು ಸರ್ವೇಷ್ವಾರ್ಥಪ್ರದನಾಗುವನು ॥೮೪೧-೮೪೨॥

ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನು ಈಗಲೇ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರಾಧನೆಮಾಡಲಿ ಅದರಿಂದ
 ಸಕಲ ವ್ಯಾಧಿನಿರ್ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ಇದನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು
 ಕೇವಲ ಹೊಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದುದೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ ॥೮೪೩-೮೪೪॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರೋಗವು ನಿವಾರಣೆ
 ಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ವೇದದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದು
 ರಾಜ್ಯಾದೀತು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ಕೈವರ್ಬಾಲಕನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ
 ಸಾಹಸ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಗನಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಭಸ್ಮಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ
 ದನು ॥೮೪೫-೮೪೬॥

ಲಕ್ಷಂ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಾನಾಂ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ।
 ಶಿವಪೂಜನಸಾಮಗ್ರೀಂ ಸ ಸಂಪಾದ್ಯೈವ ಭೂಪತಿಃ ॥೮೪೭॥
 ವ್ಯಾಭ್ರಾಜಿನೇ ಸಂನಿವೇಶ್ಯ ತಮಶಕ್ತ್ರಂ ಸುತಂ ತದಾ ।
 ಉದ್ಘೂಲನಕ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಭ್ಯಾಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷೈಶ್ಚ ವಿಭೂಷಿತಂ ॥೮೪೮॥
 ಉಪವೇಶ್ಯ ತಮಶಕ್ತ್ರಂ ಪುತ್ರಂ ಧೃತ್ವಾ ಸ ಸಾರ್ವತಃ ।
 ಪುತ್ರೇಣ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಪೂಜನಂ ॥೮೪೯॥
 ಸ ಕೋಮಲೈರ್ಜಿಹ್ವಾಶ್ಚೈರಮಿತ್ಯೈರಕಿಶೋಭನೈಃ ।
 ಪುಷ್ಪೈರ್ನಾನಾವಿಧೈರೀತಂ ಮೃಲ್ಲಿಂಗೇಷು ಸಮರ್ಚಯತ್ ॥೮೫೦॥
 ಧೂಪಯಾಮಾಸ ಗೌರೀತಂ ಸ ತತೋಗುರುರಾಶಿಃ ।
 ದೀಪಯಾಮಾಸ ಸ ತತಃ ಶಿವಂ ಕರ್ಪೂರರಾಶಿಃ ॥೮೫೧॥
 ನೈವೇದ್ಯಂ ಚ ದದೌ ಶಂಭೋಃ ಕ್ಷೀರಾನ್ನಾ ಪೂಪರಾಶಿಃ ।
 ಪುನಸ್ಸುರ್ವಣಪುಷ್ಪಾದ್ಯೈಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಂಕರಂ ॥೮೫೨॥

ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿಸಿ, ರಾಜನು ಶಿವ
 ಪೂಜಾಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡನು ಹಾಗೆಯೇ ಕೇವಲ
 ಅಶಕ್ತನಾದ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹುಲಿಯುಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಭಸ್ಮಕ್ರಿಪುಂ
 ದ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಸರಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕರಿಸಿದನು ॥೮೪೭-೮೪೮॥

ಹಾಗೆಯೇ ತಾನೂ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಮಗನಿಂದ
 ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿಸಿದನು ಕೋಮಲವಾದ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ, ಸುಗಂಧಮ
 ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಪರಶಿವನನ್ನು ನಾನಾರೀತಿಯಿಂದ ವಿಧಿಸತ್ತಾಗಿ
 ಪೂಜಿಸಿದನು ॥೮೪೯-೮೫೦॥

ಅಗರುವಿನಿಂದ ಧೂಪವನ್ನೂ, ಕರ್ಪೂರರಾಶಿಗಳಿಂದ ದೀಪವನ್ನೂ,
 ಕ್ಷೀರಾನ್ನ, ಅಪೂಪ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನೂ ಸುರ್ವಣಪುಷ್ಪಾದಿ
 ಗಳಿಂದ ಅರ್ಚನೆಯನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೃಪಿಸಿದನು
 ದನು ॥೮೫೧-೮೫೨॥

ತತಃ ಪೂರ್ವಮಕಕ್ಷೋಪಿ ಮರಣಾಯೋನ್ಮುಖೋಪಿ ಸಃ |
ತದಾ ಸತ್ವರಮುತ್ಥಾಯ ಚಕ್ರೇ ಶಂಖೋಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾನ್ ||೮೫||
ಪ್ರಣನಾಮ ತತಶ್ಶಂಭುಂ ಬಹುವಾರಂ ಸ ಯತ್ನತಃ |
ಮೂರ್ಧನ್ಯಂಜಲಿಮಾದಾಯ ದಧ್ಯಾ ಚ ಸ ಮಹೇಶ್ವರಂ ||೮೬||
ಶೈತಪ್ರಣಾಮಮೀಶಾಯ ಸುತಂ ರತ್ನಧನೇಶ್ವರಃ |
ನಿಲೋಕ್ಯ ಹರ್ಷಸಂಪನ್ನಶ್ಚಂದ್ರೋದಯ ಇವಾಂಬುಧಿಃ ||೮೭||
ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಯಾ ಸದ್ಯೋ ಮುಕ್ತರೋಗೋ ವಿಶಾರದಃ |
ಪುನಶ್ಚಂಪೂಜಯಾಮಾಸ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಭಿಕ್ಕಿವಂ ||೮೮||
ವಿಶಾರದಂ ಸಮಾಲಿಂಗ್ಯ ರತ್ನಕೋಶಧನೇಶ್ವರಃ |
ಅಘ್ರಾಯಾಘ್ರಾಯ ಮೂರ್ಧಾನಮಾನಂದಾಶ್ರಿಣ್ಯಮುಂಚತಃ ||೮೯||
ವಿಶಾರದಸ್ಯ ಜನನೀ ಸುತಮಾಲಿಂಗ್ಯ ಸಾದರಂ |
ಸಂತೋಷಂ ಪರಮಂ ಪ್ರಾಪ ಜಾತಃ ಪುತ್ರೋಧುನೇತಿ ಸಾ ||೯೦||

ಆ ವಿಶಾರದನು ಎಷ್ಟೇ ಅಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದರೂ, ಮರಣೋನ್ಮುಖನಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಡನೆಯೇ ಎದ್ದು ಶಂಕರನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು ಹಾಗೆಯೇ ಶಂಕರನಿಗೆ ಪದೇಪದೇ ವಂದಿಸಿ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಅಂಜಲಿಯಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದನು ||೮೫-೮೯||

ಮಗನು ಶಂಕರನಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ರಾಜನು ಚಂದ್ರೋದಯದಿಂದ ಸಮುದ್ರವು ಉಕ್ಕುವಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿತ್ತೋದನು ವಿಶಾರದನು ಆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ಸಕಲರೋಗಮುಕ್ತನಾಗಿ ಪದೇಪದೇ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ||೮೯-೯೦||

ತಂದೆಯಾದ ರತ್ನಕೋಶೇಶ್ವರನು ಮಗನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ಅಘ್ರಾಯಿಸಿದನು ತಾಯಿಯಾದರೋ ಪುತ್ರನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆಗ ಮತ್ತೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ಧಾವಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು ||೮೯-೯೦||

ಸುಹೃದಸ್ಸುಖಿನೋ ಜಾತಾಃ ಸರ್ವೇ ವೈಶಾರದಾಸ್ತದಾ |
ಶತ್ರುವೋ ದುಃಖಿನೋ ಜಾತಾಸ್ತದಾ ನೈಶಾರದಾಮುನೇ ||೮೮೯||

ಯದಾ ಶಿವಪ್ರಜಾಮಾರ್ಥಮುಕ್ತಿತಃ ಸ ವಿಶಾರದಃ |
ತದಾ ಶತ್ರುಕಿರೀಟಾನಿ ಪತಿತಾನಿ ಸಭಾಸ್ಥಲೇ ||೮೯೦||

ತದಾ ಶತ್ರುಸಭಾಸ್ಥಾನಂ ಜಜ್ಞಾಲಾಭಾಮವಹ್ನಿನಾ |
ಭಿನ್ನಾನಿ ಕಂಠಸೂತ್ರಾಣಿ ತಚ್ಚತ್ರುಸ್ತ್ರೀಗಲಾಭತಃ ||೮೯೧||

ತದಾ ಸಾಮಂತಭೂಪಾಲಾ ಮುಕ್ತರೋಗಂ ವಿಶಾರದಂ |
ಗಜರತ್ನಾತ್ಮರತ್ನಾಘೈರುಪತಸ್ಕರ್ಯಭೋಜಿತಂ ||೮೯೨||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಥಂ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಾನಾಂ ಪೂಜಯಾ ಸವಿಶಾರದಃ |
ಮುಕ್ತರೋಗೋ ಬಲಂ ಕೇಚಃ ಸೌಧಾಗ್ನಂ ಜಾಪೆ ಸತ್ಪರಂ ||೮೯೩||

ವಿನೈವೋಪಥಪಥ್ಯಾಭ್ಯಾಂ ಕೇವಲಂ ಶಿವಪೂಜಯಾ |
ಮುಕ್ತರೋಗಂ ಸುತಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ತಪ್ತಿತಾಭೂತ್ಪ್ರಹರ್ಷಿತಃ ||೮೯೪||

ಸ್ನೇಹಿತರು ಇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂಕೋಪಪಟ್ಟರು ಕೂರರಾದ ಶತ್ರುಗಳು
ಇನನು ಬದುಕಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದರು ಯಾವಾಗ ವಿಶಾರದನು ಶಿವಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿ
ಎದ್ದು ನಿಂತನೋ, ಅಗಲೇ ಶತ್ರುಕಿರೀಟಗಳು ತಲೆಯಿಂದ ಸೆಭೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಬಿದ್ದವು
||೮೯೫-೮೯೦||

ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರದಿರುವ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಶತ್ರುಸಭಾಗ್ನಿಹವೆಲ್ಲಾ
ಉರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು ಅವರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಂಗಳಸೂತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಹರಿದು ಈತ್ತಿಗೆ
ಯಿಂದ ಜಾರಲಾರಂಭಿಸಿದುವು ಅಧೀನರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ರೋಗದಿಂದ ನಿರ್ಮೂಲನಾದ
ವಿಶಾರದನಿಗೆ ಗಜರತ್ನಾದಿ ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಯವಾಗಿ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದರು
||೮೯೧-೮೯೨||

ಹೀಗೆ ವಿಶಾರದನು ಕೇವಲ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ತ ರೋಗ
ಬಾಧೆಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಬಲ, ಕೇಚಸ್ಸು, ಸೌಧಾಗ್ನಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದನು.

ತತಸ್ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನಸ್ತುಷ್ಕೋ ರತ್ನಧನೇಶ್ವರಃ ।

ದದಾವಗಣಿತಂ ದ್ರವ್ಯಂ ತಸ್ಮೈ ಶೈವಾಯ ಸಾದರಂ ||೮೬೫||

ದದೌ ಗಣಾನುತ್ರಮಾತ್ಮಾನ್ ದದೌ ಗ್ರಾಮಾಂಶ್ಚ ಕೋಟಿಕಃ ।

ರತ್ನಾನ್ಯಪಿ ದದೌ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪುತ್ರದತ್ತಮಿತಿ ಸ್ತುವನ್ ||೮೬೬||

ತದಾ ಪ್ರಭೃತಿ ಯತ್ನೇನ ಪಿತ್ರಾ ಸಹ ವಿಕಾರದಃ ।

ನಿತ್ಯಂ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಾನಾಂ ಸಹಸ್ರಂ ಸಮಪೂಜಯತ್ ||೮೬೭||

ವಿಕಾರದಸ್ತು ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಯೈವ ದಿನೇ ದಿನೇ ।

ಪ್ರವೃದ್ಧಕಾಂಠಿರಭವನ್ಮುನೇ ನಕ್ಷತ್ರರಾಡೀವ ||೮೬೮||

ನಿಕತಾ ಶತ್ರುನಿಜಯಾಸ್ತೇನೈವ ಬಲಿನಾ ತತಃ ।

ತತ್ಪುರಾಷ್ಠ್ರಾಣಿ ಸರ್ವಾಣಿ ತೇನಾಕ್ರಾಂತಾನಿ ತೇಜಸಾ ||೮೬೯||

ತತಸ್ಸ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಭಕ್ತ್ಯಾ ರತ್ನಶಿವಾಲಯಂ ।

ಸಪ್ರಾಸಾದಂ ಮಣಿಪ್ರಖ್ಯಂ ಸಪ್ರಾಕಾರಂ ಸಿಗೋಪುರಂ ||೮೭೦||

ಯಾವ ಔಷಧಿ ಪಹ್ಯುಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆರೋಗಿಯಾದ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಗನು ಬಹಳವಾಗಿ ಹರ್ಷಿತನಾದನು ||೮೬೫-೮೬೪||

ಅನಂತರ ಸಕಲ ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತನಾದ ರತ್ನಧನೇಶ್ವರನು ಶಿವಾರ್ಚಕನಿಗೆ ಆಗಣಿತವಾದ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಯನ್ನೂ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಗ್ರಾಮ, ರತ್ನರಾಶಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನೂ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಟ್ಟವನು ನೀನು ಎಂದು ಬಹುವಾಗಿ ಹೊಗಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು ||೮೬೫-೮೬೬||

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಆ ವಿಕಾರದನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಡಗೂಡಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರ ವೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಗಳ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಇದರಿಂದ ಅವನ ಕಾಂಠಿಯು ಚಂದ್ರನ ಕಲೆಯಂತೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಿತು ಕ್ರಮೇಣ ಆ ವಿಕಾರದನು ಸಕಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಸದೆಬಡಿದು, ಅವರ ದೇಶಕೋಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನು ||೮೬೭-೮೬೮-೮೬೯||

ವಿಕಾರದನು ತನ್ನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರತ್ನಲಿಂಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ಅದಕ್ಕೆ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನೂ, ಉಪ್ಪರಿಗಿಯನ್ನೂ,

ತತ್ರ ಸಂಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ ರತ್ನಲಿಂಗಮನುಶ್ರುತಮಂ ।
 ತಕ್ರೋತ್ಸವಾನ್ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಸಂತತಂ ॥೮೭೧॥

ಶಿವಭಕ್ತಿಃ ಪ್ರವೃದ್ಧಾಸೀತ್ತದಾ ಪ್ರಭೃತಿ ಭೂಪತೇಃ ।
 ತಯಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಹಾದೇವಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಂತತಂ ॥೮೭೨॥

ಯಥಾ ಯಥಾ ಪ್ರವೃದ್ಧಾಸೀತ್ಸತ್ಯ ಭಕ್ತಿರ್ಮಹೇಶ್ವರೇ ।
 ತಥಾ ತಥಾ ಪ್ರವೃದ್ಧೋಭೂತ್ಸಸಂಪದ್ಭಿರ್ಬಲೇನ ಚ ॥೮೭೩॥

ದಿನೇ ದಿನೇ ಕಲಾನ್ವದ್ಧಿಯಥಾ ಚಂದ್ರಸ್ಯ ಜಾಯತೇ ।
 ತಥಾ ತಸ್ಯಾಭವದ್ರಾಜ್ಞಃ ಶಿವೇ ಭಕ್ತಿಕ್ರಿವಪ್ರದಾ ॥೮೭೪॥

ತತ್ರಾಜಾನುಪ್ರಭೃತ್ಯೋ ಭೂತ್ಸೋಮ್ಯೋ ಭೂತ್ಸ್ವಜನಸ್ಯ ಸಃ ।
 ಬಲೈಶ್ಚರ್ಯಸಮೃದ್ಧೋಪಿ ವಿನಯೇನ ಸ್ಥಿತಸ್ತದಾ ॥೮೭೫॥

ಅತೋಯಂ ಕಾಮಮುದ್ದಿಶ್ಯ ಯಶ್ಚಿವಂ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ ।
 ಸ ತಂ ಕಾಮಮವಾಪ್ನೋತಿ ತತೋಧಿಕಮಪಿ ಧ್ರುವಂ ॥೮೭೬॥

ಗೋಪುರವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿಸಿದನು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದಿತು ಹೀಗೆ ಆ ರಾಜನು ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಾ ರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು ॥೮೭೦-೮೭೧-೮೭೨॥

ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಕಲೆಯು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ, ವಿಶಾರದರಾಜನಿಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದಹಾಗೆಲ್ಲಾ, ಅವನ ಸಂಪತ್ತೂ ಶಕ್ತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಂದಿತು ॥೮೭೩-೮೭೪॥

ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಭಯಂಕರನಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಜನರಿಗೆ ಸೌಮ್ಯನಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು ವಿಶಾರದನಿಗೆ ಬಲ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಇವು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟು ವಿನಯವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಭಕ್ತನು ಎಷ್ಟು ಫಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶಿವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವನೋ ಅವನು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲವನ್ನೇ ಹೊಂದುವನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥೮೭೫-೮೭೬॥

ಯೇರ್ಚಯಂತಿ ಮಹಾದೇವಂ ಸಾವಧಾನೇನ ಸಂತತಂ ।

ತೇ ಸನ್ಮದ್ಭಾ ಭವಂತ್ಯೇವ ಪುತ್ರದಾರಧನಾದಿಭಿಃ ॥೪೭೭॥

ಆಪ್ರಾಪ್ಯಂ ನಾಸ್ತಿ ಶೈವೇಂದ್ರ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜಯಾ ।

ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಮಾರಾಧ್ಯ ಕೋ ವಾ ನ ಸುಖಮೇಧತೇ ॥೪೭೮॥

ನಿತ್ಯಮವ್ಯಭಿಜಾರಿಣ್ಯಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪೂಜ್ಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।

ದುರ್ಲಭಾ ತಾದೃಶೀ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಸ್ಸರ್ವಾರ್ಥದಾಯಿನೀ ॥೪೭೯॥

ಕಿಂ ಕಾಮಧೇನುಭಿರ್ವಿಪ್ರ ಕಿಂ ಕಲ್ಪತರುಕೋಟಿಭಿಃ ।

ಯದಿ ಭಕ್ತಿಸುಹೃದೇವೇ ನಿತ್ಯಮವ್ಯಭಿಜಾರಿಣೀ ॥೪೮೦॥

ತದೇಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರಚಂದ್ರಾದ್ಯಾ ಗಣನೀಯಾ ನ ಸರ್ವಥಾ ।

ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಕಾಂಭವೀಂ ಭಕ್ತಿಂ ಗಣಯಿಷ್ಯತಿ ಕಸ್ಸುರಾನ್ ॥೪೮೧॥

ಶಿವೇಶರಾಮರಾಃ ಸರ್ವೇ ಯತತ್ಕಂಕರಕಿಂಕರಾಃ ।

ದೇವೋತ್ತಮಂ ಮಹಾದೇವಮಾತ್ರಿತ್ಯಾಪ್ಯನ್ನದೈವತಂ ॥೪೮೨॥

ಯಾರು ಸಾವಧಾನಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಪರಶಿವನನ್ನೇ ಸಂತತವಾಗಿ
ಧ್ಯಾನಿಸುವರೋ, ಅಂತಹವರು ಪುತ್ರ, ಪತ್ನಿ, ಧನಾದಿಗಳೊಡನೆ ಸುಖವನ್ನು ಅನು
ಭವಿಸುವರು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಹೊಂದಲಾಗದ ಸುಖವೇ
ಇಲ್ಲ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರು ಯಾರುತಾನೆ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವರು ?
॥೪೭೭-೪೭೮॥

ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಅಂದರೆ ಸ್ಥಿರಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿ ಪರಶಿವ
ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು ಅದರೆ ಅತಹ
ಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಂದಿದ್ದರೆ ಕಾಮಧೇನು,
ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಇವುಗಳು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲವನ್ನು ಈ ಶಿವಭಕ್ತಿಯು ಕೊಡುವುದು ॥೪೭೯-೪೮೦॥

ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಟ್ಟಿರುವವರಿಗೆ ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ಉಪೇಂದ್ರ
ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ಗಣನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಈತನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡ
ಬೇಕಾದುದೂ ಇಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ, ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಳಿದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈಶ್ವರನ

ಈಶ್ವರಮಾರಾಧಯೇತ್ಪ್ರಾಜ್ಞೋ ಧನೀವ ನಿಧನಂ ನರಂ ।

ಯೇಭಿವಾಂಛಂತಿ ಸತತಮೈಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕಂ ಫಲಂ ||೮೮೩||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ತೇಷಾಂ ಸದಾಶಿವಾದನ್ಯಃ ಪೂಜ್ಯೋ ನ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೮೮೪||

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ಥಿತೋಗಸ್ತ್ಯಃ ಸನಾತನಮುನಿಂ ಪ್ರತಿ ।

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ ಸಂತುಷ್ಟೋಭವನ್ಮುಖಃ ||೮೮೫||

|| ಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಅತಸ್ಸದಾಶಿವೋ ನಿತ್ಯಂ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಸಜ್ಜನ್ಯಃ ।

ಪೂಜನೀಯೋ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಫಲಂ ಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರಾದರಾತ್ ||೮೮೬||

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ಥಿತೋ ದೇವಿ ದಧೀಚಿನ್ಮನಶ್ಚಿಂಪ್ರತಿ ।

ಏತಸ್ಮಿನ್ನಂತರೇ ಭಾನುರಸ್ತಾದ್ರಿಂ ಸಮುಪಾಗತಃ ||೮೮೭||

ಕಿಂಕರರೇ ತಾನೇ | ಮಹಾದೇವನಾದ ಪರಶಿವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ ತಾವೇ ಸ್ವಾಧೀನರಾಗುವರಲ್ಲವೇ ! ||೮೮೩-೮೮೭||

ಹಾಗಿರುವಾಗ ಯಾವನು ತಾನೇ ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಭಜಿಸಿಯಾನು ? ಧನಿಕನು ಎಂದಾದರೂ ಬಡವನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಯಸುವನೇ ? ಅದ್ದರಿಂದ ಯಾವನೇ ಆಗಲಿ ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬಾರದು ” ಎಂದು ಅಗತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯು ಸನಾತನ ಮುನಿಗೆ ಶಿವಪೂಜಾ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲು, ಆಗ ಸನಾತನ ಮುನಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು ||೮೮೪-೮೮೫||

ಅದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಸರ್ವದಾ ದೃಢಚಿತ್ತನಾಗಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಆಶೇಕ್ಷಿಸುವವರು ಇದೇ ರೀತಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರು ” ಎಂದು ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಶಿವಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಾಂತವನ್ನೈದಿದನು ಎಂದು ಪರಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಶೈವೇಶಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ, ||೮೮೬-೮೮೭||

ಪ್ರದೋಷಪೂಜಾರತಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ

ದರ್ಶನೀರಾರ್ಯೇ ಸಕಲಾಮರೇತಂ ।

ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ನಿಶಾಮುಖೇ ಮಾಂ

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇತಂ ಸ್ವಪತಿತ್ವ ಸಾದರಂ

॥೪೪೪॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಶಿವರಹಸ್ಯೇ ಉಗ್ರಾಖ್ಯೇ ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶಕ್ಷೇತ್ರಮಹಿಮಾವರ್ಣನಂ ನಾಮ

ಸಪ್ತವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ

ಎಲಾ ದೇವಿಯೇ, ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯು ಆ ರಾಜನೊಡಗೂಡಿ, ಅದೇ ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೃಢಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರನೆಂದು ಹೆಸರುಪಡೆದಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಬಹು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಧನ್ಯನಾದನು^೧ ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದನೆಂದು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಯು ಜನಕ ರಾಜನಿಗೆ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರಕ್ಷೇತ್ರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು ॥೪೪೪॥

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀಶಿವರಹಸ್ಯದ ಉಗ್ರನಾಮಕವಾದ ಎಳನೆಯ ಅಂಶದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ ಕ್ಷೇತ್ರಮಹಿಮಾವರ್ಣನೆಯೆಂಬ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ

ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿದುದು

|| ಶ್ರೀ ||

|| ಶ್ರೀ ಶಿವಾಯನಮಃ ||

ಅಥ ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯೇ

ಉಗ್ರಾಷ್ಟೇ

ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ

ಅಷ್ಟಾವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ

|| ಶ್ರೀ ಪಾರ್ವತೃವಾಚ ||

ಪ್ರದೋಷಪೂಜನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ ಭೂಪಾಲಃ ಪ್ರಭೋ ತತಃ |

ಕಿಂ ಚಕಾರ ದಧೀಚಿತ್ತ ಕಿಂ ಚಕಾರ ವದಸ್ತ ಮೇ ||೧||

ಪ್ರದೋಷಪೂಜನಂ ಕೃತ್ವಾ ದಧೀಚಿರ್ಮುನಿಪುಂಗವ |

ಸ್ವಾತ್ರಮಂ ಗಂತುಮುದ್ಯುಕ್ತಸ್ತದಾ ತಂ ಪ್ರಾಹ ಭೂಪತಿಃ ||೨||

|| ರಾಜೋನಾಚ ||

ಅಗಸ್ತ್ಯವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಕಿಂ ಚಕಾರ ಸನಾತನಃ |

ತತ್ಸರ್ವಮವಿಶೇಷೇಣ ವದ ಶಾಂಭವಸತ್ತಮ ||೩||

ಇಪ್ರತ್ಯೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಪಾರ್ವತಿಯು ಪರಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು “ ಪ್ರಭುವೇ, ಆ ರಾಜನು ಪ್ರದೋಷ ಪೂಜಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವೇನು? ದಧೀಚಿ ಮಹರ್ಷಿಯ ಮುಂದಿನ ಉದ್ಯಮವೇನಾಯಿತು? ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಆಗ ಸದಾಶಿವನು ಹೀಗಿಂದನು “ ದೇವಿಯೇ, ಕೇಳು ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯು ಹಾಗೆ ಪ್ರದೋಷಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಾಂಗಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಶ್ವಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಾಗ, ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, ||೧||

“ ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ಶಾಂಭವಾಗ್ರೀಸರನೇ, ಸನಾತನನು ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು”

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ದಧೀಚಿರ್ಮುನಿಪುಂಗವಃ ।

ಸನಾತನಸ್ಯ ವೃತ್ತಾಂತಂ ಪುನರ್ವಕ್ತುಂ ಸಮಾರಭೇ ॥೪॥

॥ ದಧೀಚಿರುವಾಚ ॥

ಕೃತ್ವಾಗತ್ಯವಚಸ್ಸಮ್ಪ್ರಾಪ್ತೃಹೃತ್ಯಃ ಸ ಸನಾತನಃ ।

ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಾಹಾಗತ್ಯಂತೋ ನೃಪ ॥೫॥

ಸಂಕ್ರುತಂ ಶಿವಲಿಂಗಾನಾಂ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಭುಕ್ತಿಯುಕ್ತದಂ ।

ಪುನಶ್ಚ ಶ್ರೋತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವವೈಭವಂ ॥೬॥

॥ ದಧೀಚಿರುವಾಚ ॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಹೃಷ್ಯೋಗಸ್ತೃಪ್ತತಃ ಪರಂ ।

ಶಿವಾರ್ಚನಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಮುದಾ ವಕ್ತುಂ ಸಮಾರಭೇ ॥೭॥

॥ ಅಗತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಸರ್ವಭಾವೇನ ಸತತಂ ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।

ದದಾತಿ ಪೂಜಿತಕೃಂಭುಃ ಭುಕ್ತಂ ಮುಕ್ತಂ ಚ ಸರ್ವಥಾ ॥೮॥

ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗ ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯು ರಾಜನಿಗೆ ಸನಾತನನ ವೃತ್ತಾಂತ ವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಬೋಧಿಸತೊಡಗಿದನು ॥೬-೮॥

"ರಾಜನೇ, ಸನಾತನನು ಹಾಗೆ ಅಗತ್ಯಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಹೋಷಪಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಅಗತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯನ್ನು ಕುರಿತು 'ಸ್ವಾಮಿ, ಐಹಿಕ ಮತ್ತು ಆಮುಷ್ಮಿಕ ಸುಖಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಶಿವಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಪಟ್ಟೆನು ಇನ್ನೂ ಮಹಾದೇವನ ವೈಭವವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಯಸುವೆನು, ದಯೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ॥೫-೬॥

ಆಗ ಅಗತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಆ ಸನಾತನನಿಗೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಗಳಿಂದಲೂ ನಾವು ಮಹಾದೇವನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಅದರಿಂದಲೇ ಐಹಿಕವಾದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದು ॥೭-೮॥

ಶಿವಲಿಂಗೇ ಸದಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪೂಜಿತಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರಃ |
 ಪ್ರಸೀದತಿ ಪ್ರಸನ್ನಸ್ತನ್ ಅಭೀಷ್ಟಾನಿ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ||೯೯||
 ಮಹಾದೇವೇ ಸುರಾಧೀಶೇ ಪ್ರಸನ್ನೇ ಸತಿ ಶಂಕರೇ |
 ಇಂದ್ರೋಹೇಂದ್ರಾದಿದೇವಾನಾಂ ಮರ್ತ್ಯೋಪ್ಯರ್ತ್ಯೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೧೦||
 ಸರ್ವಸಂಪತ್ತೈವೈದ್ಯೈರ್ಹಂ ದುಃಖನಾಶಾಯ ಜಾನ್ತಹಂ |
 ಕರ್ತವ್ಯಮಿತಿ ಯತ್ನೇನ ಮಹೇಶಸ್ತ್ವೈವ ಪೂಜನಂ ||೧೧||
 ಪುರಾ ಗಜಾಸುರೋ ನಾಮ ರಾಕ್ಷಸೋ ಲೋಕಕಂಟಕಃ |
 ಚಕಾರ ಸರ್ವಲೋಕಾನಾಂ ಪೀಡಾನುತ್ಪಂತ್ರದಾರುಣಾಂ ||೧೨||
 ಶರೀರಮಭವತ್ಸ್ಯ ಯೋಜನಾರ್ಬುದಮಾಯತಂ |
 ತಸ್ಯ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಲೋಕೇಷು ಸರ್ವತ್ರಾಪ್ಯಹತಾ ಗತಿಃ ||೧೩||
 ಕದಾಚಿದ್ಯಾತಿ ಸಃ ಸ್ವರ್ಗಂ ಸತ್ಯಲೋಕಂ ಕದಾಚನ |
 ಕದಾಚಿದ್ಯಾತಿ ವೈಕುಂಠಂ ವೈಕುಂಠಾದಿಭಯಪ್ರದಃ ||೧೪||

ಪರಶಿವನನ್ನು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಅದರಿಂದಲೇ ಆತನು
 ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವನು ಮಹಾದೇವನೊಬ್ಬನು ಸುಪ್ರೀತನಾದರೆ ಇತರ ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆ
 ಗಳೆಲ್ಲರೂ, ಈ ಮಹೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಭಕ್ತರಾಗುವರು ||೯೯||

ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುವಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ-
 ದಿನವೂ ಒದಗುವ ವಿಪತ್ತುಗಳು ನಾಶವಾಗುವುವು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹೇಶ್ವರಾರಾಧನೆ
 ನಡೆಸಬೇಕು ಹಿಂದೆ ಗಜಾಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಲೋಕಕಂಟಕನಾಗಿದ್ದು ಸಕಲ
 ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅಶಯವಾದ ಪೀಡೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ||೧೧-೧೨||

ಅವನ ದೇಹವು ಯೋಜನಗಟ್ಟಲೆಯಷ್ಟು ಉನ್ನತವಾಗಿದ್ದಿತು ಸ್ವರ್ಗಾದಿ
 ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ನಡೆಯು ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗಿತ್ತು ಆತನು ಸ್ವರ್ಗ, ಸತ್ಯ, ವೈಕುಂಠ
 ಮುಂತಾದ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಬಂದಾಗ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು ||೧೩-೧೪||

ಕದಾಚಿದ್ವಿಮರ್ಶೋ ದುಷ್ಟೋ ಲೀಲಯಾ ಸ ಗಜಾಸುರಃ |
 ಗತ್ತಾ ವೈಕುಂಠಮನಘಂ ದದರ್ಶ ಕಮಲಾಪತಿಂ ||೧೩||

ತತಸ್ಸಮಾಗತಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ಕಂಪಯನ್ ಕಮಲಾಪತಿಃ |
 ಗದಾಂ ಜಗ್ರಾಹ ಬಲವಾನ್ ಸನ್ನಿವರ್ತಯಿತುಂ ತದಾ ||೧೪||

ಗದಾಪಾಣಂ ಸಮಾಲೋಕ್ಯ ಕುಪಿತಸ್ಸ ಗಜಾಸುರಃ |
 ವಿಷ್ಣುಂ ಜಗ್ರಾಹ ತುಂಡೇನ ಸಗದಂ ಕಮಲಾನ್ವಿತಂ ||೧೫||

ಸ ಚಕ್ರವದ್ಧ್ರಾಮಯಿತ್ತಾ ತಂ ಹರಿಂ ಗಗನಾಂತರೇ |
 ಪಾತಯಾಮಾಸ ಭೂಪ್ರಪ್ತೇ ದಾರುಣೇ ಪ್ರಸ್ತರಾನ್ವಿತೇ ||೧೬||

ತತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವಾಂಶ್ಚ ಪಾತಯಾಮಾಸ ಕೋಪಿತಃ |
 ತತಸ್ಸುಖೇನ ವೈಕುಂಠೇ ಕಯಿತ್ಕಾಲಂ ಸ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ||೧೭||

ತತೋ ವಿಷ್ಣುಮುಖಾಸ್ಸರ್ವೇ ದೇವಾಃ ಸಂಕ್ಪುಬ್ಧಮಾನಸಾಃ |
 ಜುಕ್ತೃಕುಸ್ತತ್ರ ಜಾನೋನ್ಮನಂ ಗಜಾಸುರಪರಾಹತಾಃ ||೧೮||

ಒಂದುಸಾರಿ ಆ ಗಜಾಸುರನು ಕೊಬ್ಬಿದವನಾಗಿ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿದನು ಆಗ ವಿಷ್ಣುವು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ಗಜಾಸುರನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನನ್ನು ಹಿಂದುರಿಗಿಸಲು ಕೋಪದಿಂದ ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು ||೧೩-೧೬||

ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಗಜಾಸುರನಿಗೆ ಕೋಪಹೆಚ್ಚಿತು ಒಡನೆಯೇ ತನ್ನ ಸೊಂಡಲಿನಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡಗೂಡಿದ ಗದಾಪಾಣಿಯಾದ ಆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಚಕ್ರದಂತೆ ಅವನನ್ನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಿ, ಬಂಡೆಯಿರುವ ಭೂಭಾಗಕ್ಕೆ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟನು ||೧೭-೧೮||

ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಅವರವರ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕಿತ್ತೊಗೆದನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಆತನು ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಇತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳು ಗಜಾಸುರನಿಂದ ಸೋತು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆದರಿ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಗೋಳಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು ||೧೯-೨೦||

ತದಾ ಗೋರೂಪವಮಾಸಾದ್ಭೂಕ್ತ ಭೂಭಾರಕರ್ಷಿತಾ |
 ದ್ವೈಷ್ಟೋಪೇಂದ್ರಾದಿದೇವಾಂಶ್ಚ ಚುಕ್ರೋತಾತು ಸಮಾವೃತಾ ||೨೧||
 ಅತ್ರ ಸಂಕೀರ್ಣನಯನಾ ರುದತೀ ಖಿನ್ನ ನಿಃಸೃತಾ |
 ಉಪೇಂದ್ರಾದಿಕಾನ್ ದೇವಾನ್ ಗೌರುವಾಚ ತತಃ ಪರಂ ||೨೨||

|| ಭೂಮಿರುವಾಚ ||

ಅವಸ್ಥೇಯಮಿಯಂ ದೇವಾ ಭವತಾಮುಪಿ ದುಃಖದಾ |
 ದುಃಖಸಾಗರಮಗ್ನಾ ಯಾಃ ಕಾ ವಾರ್ತಾತಃ ಪರಂ ಮಮ ||೨೩||
 ಕ್ವ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಹರೀಂದ್ರಾದ್ಯಾ ಮಯಾ ದುಃಖನಿವೇದನಂ |
 ನ ದ್ವೈತ್ಯೇ ಮಯಾ ಕೋಟಿ ಸುಖೇ ದುಃಖಪ್ರತಾಮಕಃ ||೨೪||
 ಭವತ್ಸು ದುಃಖತೇಷ್ವೇವ ಕೃತೇ ದುಃಖನಿವೇದನೇ |
 ದುಃಖಶಾಂತಿಃ ಕಥಂ ಭೂಯಾದ್ಧುಃಖಾರ್ತಾಯಾ ಮಮಾಧುನಾ ||೨೫||
 ಉಪಸ್ಥಿತೋಧುನಾ ದೇವಾ ವಿಷಮಃ ಕಾಲ ಈದೃಶಃ |
 ನ ಲಭ್ಯತೇ ಸುಖೇ ಕೋಟಿ ಯತೋ ದುಃಖಂ ನಿವೇದಿತುಂ ||೨೬||

ಭೂದೇವಿಯಾದರೋ ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸರ ಭಾರವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ,
 ಗೋರೂಪವನ್ನು ಭರಿಸಿ, ಇಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಸಮ್ಮಿಪಕ್ಕೆ ಬಂದು,
 ಕಣ್ಣೀರುಡುತ್ತಾ ಕುಗ್ಗಿದ ಧ್ವನಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು ||೨೧-೨೨||

“ ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ಈಗ ನಾನು ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿರುವೆನು
 ನಿಮಗೂ ಸಹ ಅದೇ ಕಷ್ಟವು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ | ಇನ್ನು ನಾಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ? ಎಷ್ಟು,
 ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ನೀವೇ ಹೀಗೆ ವೃಥೆಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇನ್ನು
 ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡುವವನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ಬೊರಕುವನು? ಎಲ್ಲಿಯೂ
 ಕಾಣನಲ್ಲಾ | ||೨೩-೨೪||

ನೀವೇ ಇಷ್ಟು ದುಃಖಿತರಾಗಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು
 ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಶಾಂತಿಯೊದಗುವುದೆ? ಅಂತೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ
 ಕಷ್ಟಕರವಾದ ವಿಷಮಕಾಲವು ಈಗ ಒದಗಿದೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಖಿಯಾಗಿರುವ
 ದೇವತೆಯೊಬ್ಬನನ್ನೂ ಕಾಣನಲ್ಲಾ | ||೨೫-೨೬||

ಶಿವೋಸ್ತಿ ಪರಮಾನಂದಃ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಲಕ್ಷಣಃ |
 ನ ದ್ವೈತೇ ಸ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಭಕ್ತಾನಾಂ ದುಃಖಕಾಮಕಃ ||೨೭||
 ಭವದ್ವಿರಪರಾಧೋದ್ಯ ಕಃ ಕೃತಃ ಶ್ರೀಮದೇಶ್ವರೇ |
 ಯೇನೈಕದೇವ ಭವತಾಮಧಿಕಾರಾ ಗತಾಃ ಸುರಾಃ ||೨೮||
 ಪ್ರಾಯಶಃ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವೋ ಭವತ್ಸ್ವದ್ಯ ಪರಾಜ್ಞುಃ |
 ಅನೃಥಾ ದುರವಸ್ಥೇಯಮೇಕದಾ ಭವತಾಂ ಕಥಂ ||೨೯||
 ಅಕುಭಂ ಜಾಯತೇ ತೇಷಾಂ ಯೇಷಾಮೀಶಃ ಪರಾಜ್ಞುಃ |
 ಕುಭಾನಿ ತೇಷಾಮೇಷಾಂ ಸ್ಯಾತ್ಪ್ರಸನ್ನಃ ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೩೦||
 ಅಧಿಕಾರಾಃ ಪುರಾ ಸ್ತಾಸ್ತಾ ಭವದ್ವಿರ್ಯತ್ಪ್ರಸಾದತಃ |
 ತಮೇವ ಸರ್ವಥಾವೇನ ಭವತ್ಸಂ ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ್ವರಂ ||೩೧||
 ಕಮರ್ಥಂ ಕ್ರಿಯತೇ ದುಃಖಂ ತರಣೈ ಸತಿ ಶಂಕರೇ |
 ಸ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಘನಃ ಕೃಪಾನಿಧಿರುದಾರಧೀಃ ||೩೨||

ಆದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಿ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಿಯಾಗಿರುವ
 ಪರಶಿವನೊಬ್ಬನು ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಗಿರುವನು ಅವನೇ ಭಕ್ತರಕ್ಷಕನು ಮತ್ತು
 ಸುಖಕರನು ನೀವು ಯಾರೂ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಅಪರಾಧಿಗಳಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೆಲ್ಲರೂ
 ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗಿ ಏಕಕೃಪಾ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಬಾರದು ? ||೨೭-೨೮||

ಪ್ರಾಯಶಃ ಮಹಾದೇವನು ಈಗ ನಿಮಗೆ ವಿರುದ್ಧನಾಗಿಲ್ಲ ಹಾಗಿದ್ದರೆ
 ಈಗ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟಸ್ಥಿತಿಯೊಡಗುತ್ತಿತ್ತು ಮಹೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ
 ಕುಭವರಂಪರೆಯು ದೊರಕುವಂತೆ, ಅವನ ಅಗ್ರಹದಿಂದ ಅಕುಭಗಳೂ ವೃದ್ಧಿ
 ಹೊಂದುತ್ತವೆ ||೨೯-೩೦||

ನೀವು ಯಾವ ಪರಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ
 ಪಡೆದರೋ ಈಗ ಅಂತಹ ಪರಶಿವನನ್ನೇ ಶರಣು ಹೊಂದಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಕ
 ನಾದ ಶಂಕರನು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಿಯಾಗಿ, ಬುದಾರಸ್ತುಭಾವದಿಂದಿರುವಾಗ ಏಕ
 ಕೃಪಾ ವೈಭವದುತ್ತಿರುವಿರಿ ||೩೧-೩೨||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಸರ್ವದುಃಖವಿನಾಶಕಂ ।
 ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ದೇವಾ ಹಿಮವಂಶಂ ಯಯುಸ್ತದಾ ||೩೩||
 ವಿಷ್ಣ್ವಾದೀನ್ ಹಿಮವಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕೃತ್ವಾಘೋಷಿಕಮಾದರಾತ್ ।
 ವ್ಯಗ್ರಹಿತಾನ್ ಸ ಪಪ್ರಚ್ಛ ವೈಯಕ್ರಂ ಕಿಮಭೂದಿತಿ ||೩೪||

|| ದೇವಾ ಉಚುಃ ||

ವಯಂ ಸರ್ವೇಷ್ವೇಕದೈವ ಗಜಾಸುರಪರಾಹತಾ ।
 ಅಸ್ಮಾಕಮಧಿಕಾರಾಶ್ಚ ಹೃತಾಸ್ತೇನೈಕದೈವ ಹಿ ||೩೫||
 ಕಥಂ ವಾ ಪುನರಸ್ಮಾಕಮಧಿಕಾರಾನ್ತರ್ಹೇಶ್ವರಃ ।
 ಕೃತ್ವಾ ಪೂರ್ವವದೇವಾಸ್ಮಾನ್ ಸಾಲಯಿಷ್ಯತಿ ತದ್ವದ ||೩೬||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಕಥಂ ವಾ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಃ ಶೀಘ್ರಂ ಸಿದ್ಧಿಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ।
 ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಕರೋ ಧರ್ಮಃ ಕೋ ವಾ ತದ್ವದ ಸಾದರಂ ||೩೭||

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಭೂದೇವಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಿಮವಂಶನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು ಹಾಗೆ ಬಂದ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವಾಡ್ಯಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತು, ಹೀಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬರಲು ಉಂಟಾದ ಮನಃಕಷಾಯವೇನೆಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು ||೩೩ ೩೪||

ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಹೀಗೆಂದರು “ ಹಿಮವಂಶರಾಜನೇ, ಗಜಾಸುರನೆಂಬ ದುಷ್ಟರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿರುವನು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ ಕೊಡಲು ಮಹೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನೇ ಸಮರ್ಥನು ಆ ಶಂಕರನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ನಮಗೆ ಅದು ತಿಳಿಯದು ||೩೫ ೩೬||

ನಾವು ಯಾವ ಧರ್ಮದಿಂದಿದ್ದರೆ ಶಂಕರನು ಸುಪ್ರೀತನಾಗಿ ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡುವನು ? ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವ ಧರ್ಮವಾವುದು ? ಸರ್ವಸ

ಇತಿ ಕದ್ವಜನಂ ಕೃತ್ವಾ ಹಿಮವಾನ್ ಶಂಕರಪ್ರಿಯಃ |
ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಕರಂ ಭರ್ಮಾಂ ಮುನೇ ವಕ್ತುಂ ಸಮಾರಭೇ ||೩೮||

|| ಹಿಮವಾನುವಾಚ ||

ಭೋ ವಿಷ್ಣುಪ್ರಮುಖಾ ದೇವಾ ಭವಂತಃ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ |
ಪೂಜಯಧ್ವಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಣಂ ||೩೯||

ಪೂಜಿತಃ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಃ ಶಿವಲಿಂಗೇ ಶಿವಾತ್ಮಕೇ |
ದಾಸ್ಯತ್ಯಭೀಷ್ಯಾನಖಿಲಾನ್ ಭವದ್ಭ್ಯೋ ಭಗವಾನ್ ಶಿವಃ ||೪೦||

ಶ್ರೌತಾನಿ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಸಂತಿ ನಾನಾವಿಧಾನಿ ತು |
ತಥಾಪಿ ತೇಷು ಮೃಲ್ಲಿಂಗಂ ಶೀಘ್ರಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿದಂ ||೪೧||

ತತೋ ಭವಂತೋ ಯತ್ನೇನ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ |
ಪೂಜಯಧ್ವಂ ವಿಧಾನೇನ ಭಕ್ತಿಸ್ನಾನಪುರಸ್ಕರಂ ||೪೨||

ರಾಜನೇ, ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳುವೆಯಾ! ” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ದೇವತೆ
ಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, ಶಂಕರಪ್ರಿಯನಾದ ಹಿಮವಂತನು ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಪ್ರದವಾದ
ಶಿವಭರ್ಮವನ್ನು ಎವರೂ ಹೇಳಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು ||೩೮-೩೯||

ಎಲೈ ವಿಷ್ಣುಮುಖರಾದ ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ನೀವು ಈಗ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಪರಶಿವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ
ಶಿವಾತ್ಮಕವಾದ ಶಿವಲಿಂಗದ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಮಹಾದೇವನು ಸುಪ್ರೀತನಾಗಿ
ನಿಮಗೆ ಸಕಲ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವನು ||೪೦-೪೧||

ದೇವತೆಗಳಿರಾ, ಶಿವಲಿಂಗಗಳು ನಾನಾವಿಧಗಳಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿವಾಗಿವೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ
ಕೃತಿಸಂಮತಗಳೇ ಆದರೆ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗವು ಮಾತ್ರ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಪ್ರದ
ವಾದುದು ಅದರಿಂದ ನೀವು ಈಗಲೇ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ, ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗವನ್ನು ಭಕ್ತಿಸ್ನಾನದಿಂದ ಅರ್ಚನೆಮಾಡಿ ||೪೧-೪೨||

ಕುರ್ವಂತ್ವಷ್ಟಾಂಗುಲಂ ಲಿಂಗಮಥವಾ ದ್ವಾದಶಾಂಗುಲಂ |
 ದ್ವಾತ್ರಿಂಶದಂಗುಲಂ ವಾಪಿ ಕುದ್ಧತೋಛಿತಮೃತ್ಸ್ನಯಾ ||೪೩||
 ಲಿಂಗಂ ಪಡಂಗುಲಾನ್ಯೂನಂ ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಕದಾಚನ |
 ತತೋಛಿಧಿಕಂ ತು ಕರ್ತವ್ಯಂ ಸ್ವಸ್ತಕತ್ಯನುರೋಧತಃ ||೪೪||
 ಅಖಂಡದಿಲ್ವಪತ್ರಾಣಿ ಕೋಮಲಾಢಿ ನವಾನ್ಯಪಿ |
 ಸಂಪಾದ್ಯ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಂ ಯೇಚ್ಛರ್ಚಯಂತಿ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೪೫||
 ಅನನ್ಯತರಣಾಸ್ತಂತಃ ಪೂಜಯಧ್ವಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ |
 ಭಕ್ತೃದುದ್ರಾಕ್ಷಪೂಕಾಂಗಾಃ ಶಿವನಾನ್ಮೃವ ಸಾದರಂ ||೪೬||
 ಅನನ್ಯಾಃ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಂ ಯೇಚ್ಛರ್ಚಯಂತಿ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ತೇಷಾಮಭೀಷ್ಟಾನಖಿಲಾನ್ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ಸದಾಶಿವಃ ||೪೭||
 ಅತೋಽನನ್ಯಾ ಭವಂತೋಽಪಿ ಭಜಧ್ವಂ ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ್ವರಂ |
 ಭವತಾಮಹಿ ಸುಪ್ರೀತೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೪೮||

ಕುದ್ಧವಾದ ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ ಎಂಟು, ಹನ್ನೆರಡು ಅಥವಾ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಅಂಗುಲಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಅಂಗುಲ ಮಾನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವು ಎಂದೂ ಆರಂಗುಲಕ್ಕೆ ಕಮ್ಮಿಯಿರಕೂಡದು ಮೂವತ್ತೆರಡಕ್ಕೆ ಮೀರಿರಬಾರದು ಅವರ ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವಾಗಿ ಅಂಗುಲಮಾನದಿಂದ ಮೃಲ್ಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ||೪೩-೪೪||

ಆದಕ್ಕೆ ಕೋಮಲವಾದ ಮತ್ತು ಭಿನ್ನವಾಗದ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನು ಛರಿಸುತ್ತಾ, ಅನನ್ಯ ಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಭಕ್ತೃದುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿ ||೪೫-೪೬||

ಅನನ್ಯ ತರಣರಾಗಿ ಯಾರು ಮಹಾದೇವನನ್ನೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸುವರೋ, ಅವರು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಪಡೆಯುವರು ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಿಸದೆ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೋಗಿರಿ ನಿಮಗೆ ಮಹೇಶ್ವರನು ವರಪ್ರದನಾಗುವನು ” ||೪೭-೪೮||

|| ಅಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಿಷ್ಣುಃ ಪ್ರಹೃತ್ಪುರೋಗಮಾಃ |

ಪ್ರಹೃತ್ಪ್ರಹೃದಯಾಃ ಪ್ರಾಹುರ್ಹಿಮವಂತಂ ಶಿವಾರ್ಚಕಂ ||೪೯||

|| ದೇವಾ ಉಚುಃ ||

ಅಸ್ಮಾಕಂ ಶ್ರೀ ಮಹೇಶಾನ್ಯಃ ಪೂಜ್ಯೋಽಸ್ತೀತಿ ಕಂ ಮಹಿಃ |

ಭವಾಮೋ ಯೇನ ನಾನನ್ಯಾಃ ಶಿವಾನ್ಯೋಽರ್ಚೋಽಸ್ತಿ ಕಂ ಸುರೈಃ ||೫೦||

ಅಸ್ಮಾಕಮಾಪದುದ್ಧರ್ತಾ ಸಂಪದ್ಧರ್ತಾ ಚ ಶಂಕರಃ |

ಕಶ್ಚಿವಾನ್ಯೋಽಸ್ತದಾರಾಧ್ಯೋ ದುರಾರಾಧ್ಯೋ ದುರಾತ್ಮನಾಂ ||೫೧||

ಅಸ್ಮಾಕಂ ಪ್ರಭುರಾರಾಧ್ಯಃ ಪಿತಾ ಮಾತಾ ಸುತಾ ಸುಹೃತ್ |

ಧ್ರಾತಾ ಚ ಭಗವಾನೇಕೋ ಭವಾನೀಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಃ ||೫೨||

ಮಹಾಪದ್ಧುಃ ಪಿಮುಕ್ತೇಭಕುಂಭನಿರ್ಭೇದನಶ್ಚಮಃ |

ಭಗವಾನ್ ಶಂಭುರೇವೈಕಶ್ಚಿದನ್ಯೋಽರ್ಚೋ ನ ಸರ್ವಥಾ ||೫೩||

ಎಂದ ಹಿಮವಂತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆಂದರು
“ ಎಲೈ ಹಿಮವಂತನೇ, ದೇವತೆಗಳಾದ ನಮಗೆ ಶಂಕರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ರಕ್ಷಕರು
ಮತ್ತಾರಿರುವರು? ಒಂದುವೇಳೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿರುವನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿರುವುದಾದರೆ
ಅದು ಕುದ್ಡ ತಪ್ಪು, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪೂಜ್ಯದೇವತೆಯೆಂದರೆ ಶಂಕರನೊಬ್ಬನೇ
||೪೯-೫೦||

ನಮ್ಮ ಆಪತ್ತನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ನಮಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನನುಗ್ರಹಿಸುವವನು
ಪರಶಿವನೊಬ್ಬನೇ ಅವನು ಎಂದೂ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ವಶನಾಗನು ನಮಗಾದರೋ,
ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ, ಮಕ್ಕಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಲ್ಲರೂ ಭವಾನೀಪತಿಯಾದ
ಶಂಕರನೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆ ||೫೧-೫೨||

ದೊಡ್ಡ ವಿಪತ್ತಿಂಟು ಮದ್ದಾನೆಯ ಕುಂಭವನ್ನು ಭೇದಿಸುವ ಸಿಂಹವೆಂದರೆ
ಪರಶಿವನೊಬ್ಬನೇ ಅವನೇ ಸಕಲರಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನು ಅವನನ್ನೇ ಈಗ ನೀನು

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ತೇ ಸುರಾಸ್ಸರ್ವೇ ತತ್ತ್ವೈವ ಗಿರಿಗಹ್ವರೇ |
ಮುನೇ ಸಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಾನಾಂ ಪೂಜಾಂ ಕರ್ತುಂ ಸಮುದ್ಯತಾಃ ||೫೪||

ತತಃ ಸಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಾನಿ ಕೃತ್ವಾ ವಿಧಿವದಾದರಾತ್ |
ಬಿಲ್ವಪತ್ರಪ್ರಸೂನಾದ್ವೈರ್ದೃಶ್ಯಂ ಪೂಜಾಂ ಯಥಾಕ್ರಮಂ ||೫೫||

ಏವಮೇವ ಸುರಾಸ್ಸರ್ವೇ ತ್ರಿಕಾಲಂ ವತ್ಸರಾವಧಿ |
ಪೂಜಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ಥಿತಾಸ್ತತ್ರ ಕೃತಸಾತುಪತವ್ರತಾಃ ||೫೬||

ತತಃಕ್ರಮಾನ್ಮಹಾದೇವೋ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಪೂಜಿತಃ |
ಕೃತವ್ರತಾನಾಂ ದೇವಾನಾಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೋಭೂತ್ಯಪಾನಿಧಿಃ ||೫೭||

ದೇವದೇವಮುಮಾಕಾಂತಂ ನಾನಾಭರಣಭೂಷಿತಂ |
ಅಚಿಂತ್ಯವಿಧವಂ ಶುದ್ಧಮನಿದೀಪ್ಯಮಸಾಮಯಂ ||೫೮||

ಸೋಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿನಯನಮನಂತಗುಣಸೇವಿತಂ |
'ಅನಂತಸೋಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿ ಪ್ರಭಾಧಿಕಮಹಾಪ್ರಭಂ ||೫೯||

ಕಪೂರಗಿರಿಸಂಕಾತಮಹಾವೃಷಭಸಂಸ್ಥಿತಂ |
ಕಪೂರಗೌರಂ ಸರ್ವೇತಂ ವಿಷ್ಣಾದ್ಯಾದ್ಯದದ್ಯಕುಕ್ಕಿವಂ ||೬೦||

ಹೇಳಿದಂತೆ ಅರ್ಚನೆಮಾಡುವೆವು ಎಂದು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಾರ್ಥಿವಲಿಂಗ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ತ್ವರಿತರುತ್ತಾ ಹೊರಟರು ||೫೪ ೫೪||

ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಸಾರ್ಥಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬಿಲ್ವ ಪತ್ರಾದಿಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಪಾತು ಪತವ್ರತವಿಧಾನದಿಂದ ಒಂದುವರ್ಷಪರ್ಯಂತ ತಿವಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು ||೫೫ ೫೬||

ಹೀಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ರತವನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಅದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಪರಶಿವನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕೃತ್ಯನಾದನು ಶಂಕರನಾದರೋ ಅಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮನು, ದೇವದೇವನು, ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯು, ನಾನಾವಿಧವಾದ ಅಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದವನು, ಆತನಿಗೆ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾದ್ವೈಗಳೇ ನೇತ್ರತ್ರಯಗಳು ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಗುಣವನ್ನಾಗಲಿ, ಶ್ರಿಯೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾದ್ವೈಗಳ ಸಮೂಹದಂತೆ ವಿರಾಜಿ

|| ದೇವಾ ಉಚುಃ ||

ತತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಬಹುಧಾ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ಚ ಶಂಕರಂ ।

ಸ್ತೋತುಮಾರೇಭಿರೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಯಸ್ಸುರಾಃ ||೬೦||

ಜಯ ಜಯ ಶಂಭೋ ಗಿರಿಜಾಬಂಧೋ ।

ಜಯ ಜಯ ಶಂಭೋ ಭೂತಪತೇ ||೬೧||

ನಾಮ್ಯವೋತ್ತಮ ತವ ಹರ ವಿಮಲಂ

ಮಂಗಲದಾಯಕಮಂಗಲದಂ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ತಾ

ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ ||೬೨||

ಶಿವಸುರನಾಯಕ ಮಂಗಲವಿಗ್ರಹ

ಕುರುಕುರು ಮಂಗಲಮಾತು ವಿಭೋ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ತಾ

ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ ||೬೩||

ಸುತ್ತಿರುವನು, ಪರಶಿವನವಾಹನವಾದ ವೈಷ್ಣವಾದರೋ ಕರ್ಪೂರಪರ್ವತದಂತೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿರುವುದು ಕರ್ಪೂರರಾಶಿಯಂತೆ ಧಾವಳ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಇಂತಹ ಪರಶಿವನು ದೇವತೆಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆಗ ಗೋಚರನಾದನು ||೫೭-೫೮-೫೯ ೬೦||

ಅನಂತರ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈರಿತ ಸ್ತುತಿ ಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು “ ಪರಶಿವನೇ, ಗೌರೀರಮಣನೇ, ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗಕ್ಕೂ ಒಡೆಯನಾದವನೇ, ಗಿರೀಶನೇ, ಶಂಕರನೇ, ಮಹತ್ವಾದ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಷ್ಟಸಾಗರದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸು ||೬೧ ೬೨||

ಮಹಾದೇವನೇ, ನಿನ್ನ ಪವಿತ್ರನಾಮಸ್ಮರಣೆಯೇ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಲ್ಲವೇ! ಅಂತಹ ಕೃಪಾಜಲಧಿಯಾದ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಭವಸಾಗರದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸು ||೬೩||

ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಧಿನಾಯಕನೆನಿಸಿ, ಮಂಗಳಕರವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಮಹಾದೇವನೇ, ನಮಗೆ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಸಕಲ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳನ್ನೂ ಕರುಣಿಸು ||೬೪||

ತರಣಂ ಯಾಮುಕ್ತರಣದ್ವಂದ್ವಂ
ತವ ಕಮಲಾಮಲಮನುವೇಲಂ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ಮಾ
ಸುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

೧೬೫||

ತವ ಪದಕಮಲಾದಮಲಾದಸ್ಯತ್
ಚಿಂತಿತಮಹಿ ನಹಿ ಚೇತಸಿ ಶಂಭೋಃ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ಮಾ
ಸುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

೧೬೬||

ಶಿವ ವಯಮಶಿವಂ ನ ಭಜಾಮಸ್ತಯಿ
ಸತಿ ಸಶಿವೇ ಶಿವ ಶಿವಮೂರ್ತೇ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ಮಾ
ಸುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

೧೬೭

ಭಗವನ್ ಭವತಾ ಭವತಾಪಜ್ವತಾ
ನ ಹೃತಂ ದುರಿತಂ ಕಿಂ ನು ಕೃತಂ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ಮಾ
ಸುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

೧೬೮||

ಮಹೇಶ್ವರನೇ, ಕಮಲದಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳನ್ನು
ನಾವು ಈಗ ಶರಣುಹೊಂದಿರುವೆವು ಮಹಾದೇವನೇ, ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗಲೇ ಪರಿಹರಿಸು ||೬೫||

ಶಂಭುವೇ, ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವ ದೇವರನ್ನೂ
ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಮರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ನಮ್ಮನ್ನು ಈಗ ಕಷ್ಟದಿಂದ
ಪಾರುಮಾಡು ||೬೬||

ಮಹಾದೇವನೇ, ಪಾರ್ವತೀರಮಣನೆನಿಸಿದ ನೀನಿರಲಾಗಿ ನಾವು ಅಮಂಗಳ
ವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ ಸಂಸಾರದ ತಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಪರಿಹರಿಸುವ ನೀನು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದುರಿತರಾಶಿಯನ್ನು ಏಕಶ್ಛಾಗಿ ದೂರಮಾಡಿಲ್ಲ ?
ಪರಿಶವನೇ, ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸು ||೬೭-೬೮||

ಸಕ್ಕಪದಸಿ ತವ ಹರ ನಾಮಸ್ತರಣಂ

ಕೃತಮುಘಕುಲಹರಮತಿ ಕುಭದಂ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ಥಾ

ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

||೩೯||

ಸ್ತೃತಮಹಿ ಹರ ತವ ಜರಣದ್ವಂದ್ವಂ

ಹರತಿ ವಿಷಾದಂ ಕಿಮು ದೃಷ್ಟಂ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ಥಾ

ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

||೪೦||

ಭವ ಭವದೀಯಾನಸ್ತಾನನಿತಂ

ಕುರು ಗತದುಃಖಾನತಿದುಃಖಾನ್ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ಥಾ

ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

||೪೧||

ಹರ ಯದ್ಯಸ್ತತ್ಕೃತಮಪರಾಧಂ

ವಿವಿಧಂ ಕೃಪಯಾ ಹರಸಿ ತದಾ ।

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ಥಾ

ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

||೪೨||

ಹರನೇ, ನಿನ್ನ ನಾಮಸ್ತರಣಿಯೆಂಬುದು ಭಕ್ತರ ಸಕಲ ಪಾಪರಾಹಿಯನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಕುಭವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಭಕ್ತರ ಸಕಲ ವೃಥೆಯೂ ಮಾಯವಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಕೃತ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಿರುವೆವು ಅಲ್ಲವೇ? ಮಹಾದೇವನೇ, ಅಂತಹ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನುದ್ದರಿಸು ||೪೨||

ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನವರು ಸದಾ ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿರುವೆವು . ಪ್ರಕೃತ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟಬಂದೊದಗಿದೆ ಅವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಪರಿಹರಿಸು ನಾವು ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಪರಾಧಗೈದಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರುವೆಯಲ್ಲವೇ! ಮಹಾದೇವನೇ, ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಪಾಡು ||೪೩-೪೪||

ಸುತಮಪರಾಧಿನಮಹಿ ಕೃತಕಿಶ್ಕಂ
ಜನಕಃ ಪಾಲಯತೀತ ತಥಾ |
ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ತಾ
ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ ||೭೩||

ನ ಸುತಾ ವಯಮಹಿ ತವ ಕಿಂ ಕಂಭೋ
ಜನಕಃ ಸ ಭವಾನಸ್ತಾಕಂ |
ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ತಾ
ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ ||೭೪||

ಜಗತಾಮೇಕೋ ಜನಕಸ್ತಮತೋ
ವಯಮಹಿ ಜಗತೋ ನ ಹಿ ಭಿನ್ನಾಃ |
ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ತಾ
ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ ||೭೫||

ಭವತಾ ಸೃಷ್ಟಾಸ್ತಕಲಾ ಲೋಕಾ
ವಯಮಹಿ ತದ್ವದ್ಧರಸೃಷ್ಟಾಃ |
ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ಜಲಭೇರಸ್ತಾ
ನುದ್ಧರಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ ||೭೬||

ಮಹಾದೇವನೇ, ಮಗನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಾದರೂ ತಂದೆಯು ಅವನ ತಪ್ಪು
ಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವನೆಲ್ಲವೆ? ಅದೇರಿತ ನೀನೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧ
ಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಷ್ಟಸಾಗರದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸು ||೭೩||

ಗಿರಿತನೇ, ನಾವು ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲವೆ? ನೀನು ನಮಗೆ ತಂದೆಯಂತಲ್ಲವೆ?
ಜಗತ್ತಿಗೇ ನೀನು ಜನಕನಾಗಿಯಾವಾಗ ನಾವೂ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರರಾಗಿಲ್ಲವೆ? ಜಗತ್ತನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ನಾವೆಂದಿಗೂ ಬೇರೆಯಾಗುವೆವೆ? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನೇ, ನಮ್ಮನ್ನು
ಆಪತ್ತಮುದ್ರದಿಂದ ಈಗ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕಾಪಾಡು ||೭೪ ೭೫||

ನೀನು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿರುವೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವೂ

ಭವತಾ ಸೃಷ್ಟಂ ಜಗದಿವ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ
ನಸ್ಮಾನಪಿ ಭವ ಪಾಲಯಿ ನಿತ್ಯಂ ।
ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ತಾ
ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

॥೩೩॥

ದೇವ ಗಣಾಸುರಪರಿಹೃತವಿಭವಾ
ನಭಯದ ಸಭಯಾನನ ಸದಯಂ ।
ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ತಾ
ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

॥೩೪॥

ನಿರುಪಾಧಿತ ಕರುಣಾಪಾರಾ
ವಾರಸ್ತ್ವಮತೋ ಹರ ಸುರದುಃಖಂ ।
ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ತಾ
ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

॥೩೫॥

ತರಣಂ ಭವ ಭವ ಭವ ತರಣಂ
ಭವ ತರಣಂ ಭವ ಕರುಣಾಬ್ದೇ ।
ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ತಾ
ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

॥೩೬॥

ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟರಾಗಿರುವೆವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನು
ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ, ನಮ್ಮನ್ನೂ ಏಕಶ್ವಾಗಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಬಾರದು ? ॥೩೬ ೩೭॥

ಪಾರ್ವತೀರನೇ, ಗಜಾಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಸೋತು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಯ
ಧ್ರಾಂತರಾಗಿರುವೆವು ಅಂತಹ ನಮ್ಮನ್ನು ಭಯಂಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು ನೀನು
ಸರ್ವೋಪಾಧಿವಿನಿರ್ಮುಕ್ತನು ದಯಾಸಾಗರನು ಅದ್ದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾದ ನಮಗೆ
ಒದಗಿರುವ ದುಃಖರಾಶಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿವಾರಣೆಮಾಡು ॥೩೭ ೩೮॥

ಭವನೇ, ಶಂಕರನೇ, ದಯಾಸಾಗರನೇ, ನೀನು ನಮಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗು
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಶರಣುಡೊಂದಲಾರಿವು ಮರಣಶಾಲ

ಭವ ಭವದನ್ಯಂ ನ ವಯಂ ಯಾಮುಃ |

ಸತ್ಯದಪಿ ತರಣಂ ಮರಣೇ ವಾ |

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ತಾ

ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

||೮೦||

ನಹಿ ಜಾನೀಮೋ ಭವ ಭವದನ್ಯಂ

ತಂಕರಧೀರಂ ತ್ರಾತಾರಂ |

ಗಿರಿತ ಮಹಾಪಜ್ವಲಭೇರಸ್ತಾ

ನುದ್ಧರ ಧೀರಕೃಪಾಜಲಭೇ

||೮೧||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ಸ್ತುತೋ ಮಹಾದೇವೋ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಪುರೋಗಮ್ಯಃ |

ಪ್ರಸನ್ನಸ್ತಾನುವಾಚ್ಛಿವಂ ಘನಗಂಧೀರಯಾ ಗಿರಾ

||೮೨||

|| ಶ್ರೀಮಹಾದೇವ ಉವಾಚ ||

ಜಾನಾಮಿ ಭವತಾಂ ದುಃಖಂ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಪುರೋಗಮಾಃ |

ಗಜಾಸುರಂ ಹನಿಷ್ಯಾಮಿ ಪಶ್ಯಂತದ್ವಾಧುನಾ ದ್ರುತಂ

||೮೩||

ದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೋಗುವೆವು ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಕಷ್ಟರಾಶಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾರುಮಾಡು ||೮೦||

ಶಂಕರನೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ನಿನ್ನಂತಹ ಧೀರನೂ, ಸಮರ್ಥನೂ ಆದವನು ಮತ್ತಾರೂ ದೊರೆಯಲಾರರು ಗಿರಿಶನೇ, ದಯಾಸಾಗರನೇ, ಧೀರನೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆಪತ್ತಮುದ್ರದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕಾಪಾಡು ||೮೧||

ಎಂದು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ, ಇದರಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಶಂಕರನು ಮೇಘದಂತೆ ಗಂಧೀರವಾದ ಪಾಣಿಯಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು “ ಎಲೈ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳಿರಾ, ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟವು ನನಗೆ ವಿದಿತವಾಯಿತು ಗಜಾಸುರನನ್ನು ಈಗಲೇ ಸಂಹಾರಮಾಡುವೆನು ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡುತ್ತೀರಿ ||೮೨|| ||೮೩||

ಭವದ್ವಿಯಾ ಕೃತಾ ಪೂಜಾ ಸ್ತುತಿಶ್ಲೋಯಂ ಚ ಯಾ ಕೃತಾ ।
 ಏತಾಭ್ಯಾಂ ಸ್ತುತಿಪೂಜಾಭ್ಯಾಂ ತುಷ್ಟೋಸ್ತುತಮುಮಾಪತಿಃ ॥೪೫॥
 ಭವತ್ಯುತೇನ ಸ್ತೋತ್ರೇಣ ಯೋ ಮಾಂ ಸ್ತೋಷ್ಯತಿ ಸಾದರಂ ।
 ಸ ದುಃಖಸಾಗರಂ ತೀವ್ರಂ ತರಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂಕಯಃ ॥೪೬॥

॥ ಅಗತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾಮರವೃಂದೇಷು ಪತ್ಯಕ್ಷೇವ ಮರೇಶ್ವರಃ ।
 ಕೂಲಂ ಗಜಾಸುರಂ ಹಂತುಂ ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸ ಸತ್ಪರಂ ॥೪೭॥
 ತತೋ ಗಜಾಸುರಂ ಮತ್ತಂ ಕೂಲೋ ವೈಕುಂಠವಾಸಿನಂ ।
 ಪ್ರವಿಕ್ತ ಸಾತಯಾಮಾಸ ಭೂಪತಿಂ ಶೈಲಮಿವೋನ್ನತಂ ॥೪೮॥
 ಗಜಾಸುರಪ್ರತೋ ಭೂಮೌ ಪಪಾತೋನ್ನತಶೈಲವತ್ ।
 ತದಾ ಚಕಂಠೇ ವಸುಧಾ ಸಶೈಲವನಕಾನನಾ ॥೪೯॥
 ಗಜಾಸುರೋ ಯದಾ ಭೂಮೌ ಅಪತಚ್ಛೂಲಸಂಹತಃ ।
 ಗರ್ತೋ ಮಹಾನಭೂದ್ಭೂಮೌ ಸಮುದ್ರಾಸ್ಸಪ್ರಸಂಯುತಾಃ ॥೫೦॥

ದೇವತೆಗಳೂ, ನೀವು ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೂ, ಸ್ತುತಿಸಿದ ಸ್ತೋತ್ರ
 ದಿಂದಲೂ ನಾನು ಈಗ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿರುವೆನು ನೀವು ಮಾಡಿದ ಸ್ತುತಿವಚನ
 ಗಳಿಂದ ಯಾವನು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವನೋ, ಅವನು ತನ್ನ ದುಃಖಸಾಗ
 ರದಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೂರನಾಗುವನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಕಯವಿಲ್ಲ ॥೪೫-೪೬॥

ದೇವತೆಗಳು ಹಾಗೆ ಶಂಕರನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಶಂಕರನು ಆ ಗಜಾಸುರ
 ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ತನ್ನ ಶೂಲವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು ಗಜಾಸುರನು ವೈಕುಂಠಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಮತ್ತನಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಶೂಲವು ವೈಕುಂಠಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪರ್ವತ
 ದಂತೆ ಉನ್ನತನಾಗಿದ್ದ ಆ ಗಜಾಸುರನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಭೂಮಿಗೆ ಕೆಡವಿತು ॥೪೭-೪೮॥

ಕೂಡಲೇ ಆ ರಕ್ತಸನು ದೊಡ್ಡಪರ್ವತದಂತೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದನು ಅದರಿಂದ
 ಅಖಂಡಭೂಮಿಯು ನಡುಗಿಹೋಯಿತು ಅಲ್ಲದೆ ಆ ದೇವರು ಬಿದ್ದಕಡೆ ದೊಡ್ಡ
 ಹಳ್ಳವಾಯಿತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳೂ ನೆಲಸುವಷ್ಟು ವಿಶಾಲಪ್ರದೇಶ
 ವಾಯಿತು ॥೪೯-೫೦॥

ಭುವಮೇಕಾರ್ಣವಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭೀತಾಂಶ್ಚ ವಿಬುಧಾನ್ ಹರಃ |
 ಕೂಲಾಶ್ವಮಸುರಂ ಭಿತ್ವಾ ದಧಾರ ಗಗನಾಂತರೇ ||೯೦||
 ತದಾ ಸಾದ್ರ್ಯಾ ಭವತ್ಕೃತ್ತಿಃ ಕ್ಷಣಂ ವಸ್ತ್ರವದೀಶ್ವರೇ |
 ತದಾ ಚಚ್ಛಾಯಯಾ ಸರ್ವಾ ಸಚ್ಚಾಯಾ ಭೂರಭೂನ್ಮನೇ ||೯೧||
 ತತಸ್ಸಮಾಭವದ್ಭೂಮಿಸ್ತತ್ಕೃತ್ವಾ ಗಜಾಸುರಂ |
 ಖಂಡಕಶ್ಚ ತತಃ ಕೃತ್ವಾ ಪ್ರತಿದಿಶ್ವಂ ವಿನಿಕ್ಷಿಪತ್ ||೯೨||
 ತತೋ ವಿಷ್ವಾದಯೋ ದೇವಾ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಾಶ್ಚಿವಂ |
 ತುಸ್ಯವುರ್ಹ್ಯಪ್ಪಹೃದಯಾಃ ತಿಪಿವಿಷ್ವಮಭೀಷ್ಟದಂ ||೯೩||

|| ದೇವಾ ಉಚುಃ ||

ನಮೋ ನಮತ್ಕರಣ್ಯಾಯ ವರೇಣ್ಯಾಯ ನಮೋನಮಃ |
 ನಮೋ ನಮೋ ಮಹೇಶಾಯ ಮಹೇಶ್ವಸಾಯ ತೇ ನಮಃ ||೯೪||
 ನಮೋ ನಮೋ ಗಿರಿಶಾಯ ಗಿರಿಶಾಯ ನಮೋ ನಮಃ |
 ನಮೋ ನಮೋ ವಿರೂಪಾಯ ಸುರೂಪಾಯ ನಮೋನಮಃ ||೯೫||

ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳವನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಡುಗಿಹೋದರು
 ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಶಂಕರನು ಮತ್ತೆ ಆ ರಕ್ಷಸನ ದೇಹವನ್ನು ತನ್ನ ತ್ರಿಕೂಲದಿಂದ
 ಎತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿಯಲು, ಅದರ ನೆರಳಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲವೂ ಮುಟ್ಟಿಹೋಯಿತು
 ಅರಾಕ್ಷಸನ ಚರ್ಮವಾದರೋ ವಸ್ತ್ರದಂತೆ ವೃದ್ಧನಾಗಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದಿತು ||೯೬-
 ೯೭||

ಹಾಗೆ ರಾಕ್ಷಸನ ದೇಹವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿದೊಡನೆಯೇ, ಭೂಮಿಯು ಮೊದಲಿ
 ನಂತೆಯೇ ಸಮಾಕಾರವಾಯಿತು ಶಂಕರನು ತಕ್ಷಣವೇ ಆ ಗಜಾಸುರನ ದೇಹ
 ವನ್ನು ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ, ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟನು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸ
 ತೊಡಗಿದರು ||೯೮-೯೯||

"ಮಹಾದೇವನೇ, ನೀನು ಸರ್ವರಕ್ಷಕನು, ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನು, ಜಗತ್ಪಾಲ
 ಕನು, ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೆದರಿಸುವ ಧನುಸ್ಸುಳ್ಳವನು, ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಧ್ರಿಸುವವನು, ಸಮಸ್ತ

ನಮೋ ನಮೋ ವಿದೂರಾಯ ದೂರಸ್ಥಾಯ ನಮೋನಮಃ |

ನಮೋ ನಮೋ ವಿನಾದಾಯ ಸನಾದಾಯ ನಮೋನಮಃ ||೯೭||

ನಮೋ ನಮೋ ಹೃದಯೇಶ ಮೋಹಮಾಯ ನಮೋನಮಃ |

ನಮೋ ನಮಸ್ತಾಪಸಾಯ ಪಾಪಸಾಯ ನಮೋನಮಃ ||೯೮||

ನಮೋ ನಮೋಸ್ತು ಮೌಂಜಾಯ ಮೌಂಜಾಯಾಸ್ತು ನಮೋನಮಃ |

ನಮೋ ನಮಸ್ತೇ ಸೌಭಾಗ್ಯಾಯ ಸೌಮ್ಯಾಯಾಸ್ತು ನಮೋನಮಃ ||೯೯||

ನಮೋ ನಮಸ್ತೇ ಪಾರಾಯ ಸುಪಾರಾಯ ನಮೋನಮಃ |

ನಮೋಸ್ತುತೇ ಮಹಾಸಾರಪಾರವಿಂದಾಯ ತೇ ನಮಃ ||೧೦೦||

ನಮೋ ನಮಸ್ತೇ ರುದ್ರಾಯ ಚೇಕಿತಾಯ ನಮೋನಮಃ |

ನಮೋನಮಃ ಪರೇಶಾಯ ಪರಮೇಶಾಯ ತೇ ನಮಃ ||೧೦೧||

ನಮೋ ನಮತ್ಕಂಕರಾಯ ವೃಷಾರೂಢಾಯ ತೇ ನಮಃ |

ನಮೋ ನಮೋಗ್ರತಸ್ತಾಯ ಶೂಲಹಸ್ತಾಯ ತೇ ನಮಃ ||೧೦೨||

ಪರ್ವತಗಳೂ ಒಡೆಯನು, ವಿಕಾರವಾಡೆ ಆಕಾರವುಳ್ಳವನು, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಂದರ ರೂಪಿಯಾದವನು, ಇಂತಹ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ||೯೫-೯೬||

ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿಯೂ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದು, ಶಬ್ದ ರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ, ನಿಶ್ಯಬ್ದರೂಪದಿಂದಲೂ ತೋರಿಬರುವ ಮಹಾದೇವನೇ ನಿನಗೆ ವಂದನೆ ಮಾಯಾಶೀತನೂ, ಮಾಯಾವಿಶಿಷ್ಟನೂ ಆಗಿ ಕೇವಲ ತಪಸ್ವಿ ಯಂತೆಯೂ, ತಪೋರೂಪದಿಂದಲೂ ತೋರಿಬರುವ ಮಹೇಶ್ವರನೇ, ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ||೯೭-೯೮||

ಮುಂಜರೂಪದಿಂದಿರುವ, ಸೌಭಾಗ್ಯವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಸೌಮ್ಯರೂಪದಿಂದಿರುವ ಶಂಕರನೇ, ನಿನಗೆ ಶರಣು ದುಃಖದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವ, ಪಾರುಮಾಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ, ಸಮಸ್ತವಿದ್ಯೆಯ ಕೊನೆಯನ್ನೂ ಅರಿತಿರುವ ನಿನಗೆ ವಂದನೆ ||೯೯-೧೦೦||

ಭಯಂಕರಸ್ವರೂಪನೂ, ಚೇಕಿತಾನನೂ (ಸರ್ವಜ್ಞನಾದವನು) ಪರಶಿವನೂ ರೋಕಿತಲಾಠಾಕರನೂ, ವೃಷಭಾರೂಢನೂ, ಉಗ್ರಶಸ್ತ್ರಧಾರಿಯೂ, ತ್ರಿಶೂಲಪಾಣಿಯೂ ಆದ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ||೧೦೧-೧೦೨||

ನಮಃ ಕರ್ಪೂರಗೌರಾಯ ನಮೋನಂತೇಂದುತೇಜಸೇ ।
 ನಮೋ ಡಮರುಹಸ್ತಾಯ ಮೃಗಹಸ್ತಾಯ ತೇ ನಮಃ ॥೧೦೩॥

ನಮೋ ದೇವಾಧಿದೇವಾಯ ದೇವಾಧೀಶಾಯ ತೇ ನಮಃ ।
 ನಮೋ ಭಸ್ಮಭೂಷಾಯ ಸರ್ವಭೂಷಾಯ ತೇ ನಮಃ ॥೧೦೪॥

ನಮೋ ನಿಷ್ಕಲರೂಪಾಯ ನಿರ್ಗುಣಾಯ ನಮೋನಮಃ ।
 ನಮೋಮೇಯಸ್ವರೂಪಾಯ ಮಾನಾತೀಶಾಯ ತೇ ನಮಃ ॥೧೦೫॥

ನಮಶ್ಯಾಂತಸ್ವರೂಪಾಯ ವೇದವೇದ್ಯಾಯ ತೇ ನಮಃ ।
 ನಮಃ ಕಲ್ಯಾಣರೂಪಾಯ ಕಲ್ಯಾಣಾಯ ನಮೋನಮಃ ॥೧೦೬॥

ನಮೋ ನಮೋಮಿಶಾಕ್ಷಾಯ ಮಿಶಾಕ್ಷಾಯ ನಮೋನಮಃ ।
 ನಮೋ ನಮಸ್ವಮಾಕ್ಷಾಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಯ ತೇ ನಮಃ ॥೧೦೭॥

ನಮಶ್ಚಿವಾಸಮೇಶಾಯ ಶಿವರೂಪಾಯ ತೇ ನಮಃ ।
 ನಮಶ್ಚಿವಾಯ ಶುಭಾಯ ನಮಶ್ಚಿವತರಾಯ ಚ ॥೧೦೮॥

ಕರ್ಪೂರದಂತಿ ಶುಭ್ರನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ಪ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ
 ನಾಗಿಯೂ, ಡಮರುಗ, ಜಿಂಕೆ, ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನೂ,
 ದೇವಾಧಿದೇವನೂ, ಭಸ್ಮಭೂಷಿತನೂ, ನಾಗಾಭರಣನೂ ಆಗಿರುವ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ
 ಶಿರಸಾ ವಂದಿಸುವೆವು ॥೧೦೩ ೧೦೪॥

ಕಲಾರಹಿತನೂ, ಗುಣರಹಿತನೂ, ಮಾನಾತೀತನೂ, ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ಆಕಾರ
 ವಿಶಿಷ್ಟನೂ ಆದ ಶಾಂತಮೂರ್ತಿಯೇ, ನೀನು ಕೇವಲ ವೇದಗೋಚರನಲ್ಲವೆ ?
 ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಸ್ವರೂಪವೇ ನೀನಾಗಿರುವೆ ಇಂತಹ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು
 ॥೧೦೫ ೧೦೬॥

ಸಹಸ್ರಾರು ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿರುವವನೂ,
 ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನೂ, ತ್ರಿನಯನನೂ ಆದ ಪರಶಿವನೇ, ನಿನಗೆ ವಂದನೆ
 ಪಾರ್ವತೀಸಹಿತನಾಗಿ, ಮಂಗಳರೂಪದಿಂದಿರುವ ಶಿವಸ್ವರೂಪನೂ, ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂ
 ಪನೂ, ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ಮಹೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ॥೧೦೭ ೧೦೮॥

|| ಅಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ಸ್ತುತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಂ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಚ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ |

ಪುಷ್ಪದ್ವೈರ್ಪೂಜಯಾಮಾಸುಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಪುರೋಗಮಾಃ ||೧೦೯||

ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮೇನ ಮಹಾದೇವೇನ ತೇ ಸುರಾಃ |

ನಿರೀಕ್ಷಿತಾಸ್ಸಾನುಮೋದಂ ತುಷ್ಟುವುಃ ಪುನರೀಶ್ವರಂ ||೧೧೦||

|| ದೇವಾ ಉಚುಃ ||

ಸರ್ವೇಪ್ಯನುಗೃಹಿತಾಸ್ತೋ ವಯಮೀತ ತ್ವಯಾಧುನಾ |

ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣೇನೇತ ವೀಕ್ಷಿತಾಸ್ತೋ ಋತೋ ವಯಂ ||೧೧೧||

ಧನ್ಯಾಃ ಕೃತಾ ವಯಂ ಸರ್ವೇ ತ್ವಯಾ ದೇವೋತ್ತಮ ಪ್ರಭೋ |

ಯತಸ್ತ್ವಯಾ ವಯಂ ಸರ್ವೇ ಸಾನುಮೋದಂ ನಿರೀಕ್ಷಿತಾಃ ||೧೧೨||

ದೀನೇಷ್ಟನಸ್ಯ ತರಣೇಷ್ಟಸ್ತಾಸು ಗಿರಿಜಾಪತೇ |

ಕೃತಮದ್ಯ ತ್ವಯಾ ತಂಭೋ ಸಾನುಮೋದಂ ನಿರೀಕ್ಷಣಂ ||೧೧೩||

ಜಾತಾಃ ಕೃತಾರ್ಥಾ ಮುನಯಸ್ತ್ವಯಾ ಯೇ ಯೇ ನಿರೀಕ್ಷಿತಾಃ |

ಜಾತಾಃ ಕೃತಾರ್ಥಾ ವಯಮಪ್ಯತಸ್ತವನಿರೀಕ್ಷಣಾತ್ ||೧೧೪||

ಹೀಗೆ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಇವರ ಸ್ತುತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಹಾದೇವನು ಇವರನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಲು ದೇವತೆಗಳು ಅನುಗೃಹೀತರಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಸ್ತುತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು ||೧೦೯-೧೧೦||

“ ಸರಶಿನೇ, ನಾವು ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾದೆವು ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷ ಪಾತದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇಂದು ಧನ್ಯರೆನಿಸಿದೆವು ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಷ್ಠರೆನಿಸಿ, ನಿನ್ನ ದಯಾದೃಷ್ಟಿಗೆ ಇಂದು ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವೆವು ೧೧೧ ೧೧೨||

ದೀನರೂ, ಅನನ್ಯಗತಿಕರೂ ಆದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೀನು ದಯೆಯಿಂದ ನೋಡಿದೆ ಯಲ್ಲವೇ! ಇದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವು ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದ ಈ ಮುನಿಗಳೂ, ನಾವೂ ಇಂದು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮರೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ||೧೧೩-೧೧೪||

ಅನೇನ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣೇನೈವ ಸರ್ವದಾ ।

ಅಗ್ರೀಹಿ ಜ್ಞೇಮಮಸ್ಮಾಕಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂತಯಾ ॥೧೧೧೫॥

ಜ್ಞೇಮಮೂರ್ತೇ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಮೋಕ್ಷದಾನವಿಚಕ್ಷಣ ।

ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಂ ಜ್ಞೇಮಮೇವಾಗ್ರೀ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಕೀರ್ತನಾತ್ ॥೧೧೧೬॥

॥ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಪ್ರಣತಾ ದೇವಾ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪಾದುಕೇ ।

ರಕ್ಷ್ಮಿಃ ಸಂಪೂಜಯಾಮಾಸುಃ ಸಾದರಂ ಶಿವಪಾದುಕೇ ॥೧೧೧೭॥

ದಿವ್ಯರತ್ನ ಸಮಾಕೀರ್ಣೇ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪಾದುಕೇ ।

ದೇವಾಸ್ತ್ವಸ್ತಕಿರೀಟೇಷು ನಿಧಾಯ ನನ್ಯತುರ್ಮುದಾ ॥೧೧೧೮॥

ವಿಷ್ಣುಸ್ತ್ವನೇತ್ರೇ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪಾದುಕೇ ।

ದೇವಾಸ್ತ್ವಸ್ತಕಿರೀಟೇಷು ನಿಧಾಯ ನನ್ಯತುರ್ಮುದಾ ॥೧೧೧೯॥

ತತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ದೇವಾ ನೇತ್ರೇ ಸಂಯೋಜ್ಯ ಪಾದುಕೇ ।

ತತಃ ಕಿರೀಟೇ ಸಂಯೋಜ್ಯ ನನ್ಯತುಸ್ತೇ ಯಥಾಕ್ರಮಂ ॥೧೧೨೦॥

ಪರಶಿವನ ದರ್ಶನಲಾಭದಿಂದ ನಮಗೆ ಮುಂದೆಯೂ ಶುಭವುಂಟಾಗುವುದು
ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೇ, ಮೋಕ್ಷಪ್ರದನೇ, ಪರಶಿವನೇ, ನಿನ್ನ ನಾಮಕೀರ್ತನದಿಂದಲೇ
ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಸಕಲ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳೂ ಲಭಿಸುವುವು” ॥೧೧೧೫ ೧೧೧೬॥

ಹೀಗೆ ಹೀಳಿ ದೇವತೆಗಳು ಮಹಾದೇವನ ದಿವ್ಯ ಹಾವುಗೆಗಳನ್ನು ರತ್ನಾಭರ
ಣಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಅನಂತರ ಆದಿವ್ಯಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಲೆಯಮೇಲಿ
ರುವ ಕಿರೀಟಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು ॥೧೧೧೭ ೧೧೧೮॥

ವಿಷ್ಣುವೂ ಆ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ನನ್ನ ನೇತ್ರಕಮಲಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ತನ್ನ
ಕಿರೀಟದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾಟ್ಯವಾಡಿದನು ಅದೇರೀತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು
ಮಹಾದೇವನ ಹಾವುಗೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸಿನಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನರ್ತನ
ನಾಡಿದರು ॥೧೧೧೯ ೧೧೨೦॥

ತತಃ ಪರಂ ಮಹಾದೇವೋ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿಭ್ಯೋ ಯಥಾಕ್ರಮಂ ।
 ದತ್ತಾಧಿಕಾರಾನ್ ಪ್ರಣತಾನ್ ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸ ತಾನ್ ಸುರಾನ್ ॥೧೨೧॥

ತತಃ ಸ್ವಯಮುಮಾಯುಕ್ತೋ ಯುಕ್ತೋ ನಾನಾವಿಧೈರ್ಗಣೈಃ ।
 ಸುಪ್ರಾಪಂ ಪ್ರಾಪ ಕೈಲಾಸಮಪ್ರಾಪ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಹಿಸ್ಸುರೈಃ ॥೧೨೨॥

ತತೋ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಯಸ್ಸರ್ವೇ ಕೀರ್ತಯಂತೋ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
 ಶಿವಪ್ರಸಾದಲಬ್ಧಾನಿ ಸ್ವಸ್ತಸ್ಥಾನಾನಿ ಸಂಯಯುಃ ॥೧೨೩॥

ದೇವೈರ್ವ್ಯುತ್ಥಯಲಿಂಗಾನಿ ಪೂಜಿತಾನಿ ಯತೋ ಮುನೇಃ ।
 ತತಕ್ಕಿವಃ ಪ್ರಸನ್ನೋಭೂದ್ಭೂವುತ್ಪ ಹತಾರಯಃ ॥೧೨೪॥

ತತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಪದಾಶ್ಚಾಸನ್ ಮಹಾದೇವಪ್ರಸಾದತಃ ।
 ದದ್ಯತುತ್ವ ಮಹಾದೇವಂ ದೇವಾ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಯಾ ॥೧೨೫॥

ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ಧನ್ಯಂ ಯಶಸ್ಯಂ ಭುಕ್ತಮುಕ್ತದಂ ।
 ಸರ್ವವೇದಕೃತಂ ಪುಣ್ಯಂ ಮಹಾಪಾತಕನಾಶನಂ ॥೧೨೬॥

ಅನಂತರ ಮಹಾದೇವನು ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅವರವರ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಕೊಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪುನಃ ಪುನಃ ನಂದಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ತೆರಳಲು, ಪಾರ್ವತೀ ಸಹಿತನಾದ ಶಂಕರನು ಯಾವ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕದ ತನ್ನ ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು ॥೧೨೧-೧೨೬॥

ಶಿವಪ್ರಸಾದಲಬ್ಧವಾದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಶಿವನನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು ಇಷ್ಟು ದುಃಖವು ಅವರಿಗೆ ಪಂಹಾರವಾಗಲು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯೇ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಇದರಿಂದ ಅವರ ಶತ್ರುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ನಾಮರಾದರು ॥೧೨೩-೧೨೪॥

ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆದುಡೂ ಶಿವನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದು ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಅದ್ದರಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೃನ್ಮಯಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯೆಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಸರ್ವಪಾಪನಿವಾರಕವೆನಿಸಿ, ಸಕಲವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಮಾನವೆನಿಸಿದೆ ॥೧೨೫-೧೨೬॥

ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಸ್ಥಾನಾನ್ಮನೇಕಾನಿ ಮಹೇಶ್ವರ ।
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮಂ ಸ್ಥಾನಂ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಶಿವಾರ್ಚನೇ ||೧೨೭||
 ಅಲಾಭೇ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಶಾಂಕರಂ ಶಂಕರಾರ್ಚನಂ ।
 ಕರ್ತವ್ಯಂ ತದಭಾವೇ ಶು ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಪಾಪಕೇಪುಷಾ ||೧೨೮||
 ಪೂರ್ವಪೂರ್ವಸ್ಥಾನಲಾಭೇ ತತ್ತ್ವವ ಶಿವಮಾರ್ಚಯೇತ್ ।
 ಪೂರ್ವಪೂರ್ವತಮಂ ಸ್ಥಾನಂ ಯತೋ ಮೃತ್ಯುಜಯಂ ಪ್ರಿಯಂ ||೧೨೯||
 ಆಪೋ ನ ಪರಿಚಿಕ್ಷೇತ ತತ್ರ ಕೃತ್ವಾ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।
 ಕರ್ತವ್ಯಮಪಿಯಶ್ನೇನ ವತ್ಸರಾಂತಮಿದಂ ವ್ರತಂ ||೧೩೦||
 ವತ್ಸರಾಂತೇ ತಾರುಣ್ಯೈಸ್ತಿಸ್ತೀಃ ಕಾರ್ಯಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।
 ಶಿಲಾಯೋನೋಪಿ ಕರ್ತವ್ಯಃ ಸಹಸ್ರತ್ರಯಮಾಸ್ತಿ ಕೃತ್ವಾ ||೧೩೧||
 ಶಾಂಕರೇಶ್ವರೀ ವಿಪ್ರಶ್ಚೇಲ್ಲಭ್ಯತೇ ಶಂಕರಾರ್ಚನೇ ।
 ತತ್ತ್ವವ ಕಾರ್ಯಂ ಯಶ್ನೇನ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ||೧೩೨||

ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಸ್ಥಾನಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
 ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಒಂದುವೇಳೆ ಶಿವಲಿಂಗವು ಅರ್ಚನೆಗೆ
 ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ, ಶಿವಧರ್ಮವನ್ನರಿತ ಶಿವರೂಪಿಯಾದ ಶಾಂಭವನು (ಚರಲಿಂಗ)
 ಪೂಜಾಸ್ಥಾನನು ಒಂದುವೇಳೆ ಅವನೂ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ, ಭೂಮಿ, ಅಗ್ನಿ, ನೀರು
 ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬಹುದು ||೧೨೭-೧೨೯||

ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸು
 ವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ನೀರನ್ನು ಎಂದೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು
 ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠತಮವಾದುದು ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಒಂದು
 ವತ್ಸರಪರ್ಯಂತ ಮಾಡಬೇಕು ||೧೨೯-೧೩೦||

ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರದೇವತಾಕವಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಈಶ್ವರಾರ್ಚನೆ
 ಯನ್ನು ಶಿಲಾಪ್ರತೀಕಗಳಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕು ಹಾಗೆಯೇ ರುದ್ರಮಂತ್ರದಿಂದ ಮೂರು
 ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶಿಲಾಯೋಮವನ್ನೂ ನಡೆಸಬೇಕು ಶಾಂಭವಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಿಪ್ರ

ತದಧಾನೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯಾದ್ಯಾಃ ಶಾಂಕರಾಕ್ಶಿವಸಂಮತಾಃ |
 ಪೂಜಾಸ್ಥಾನಾನಿ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರ ಸಾಂಬಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಃ ||೧೩೩||
 ಶಾಂಕರೇಷು ಕೃತಾ ಪೂಜಾ ಶಂಕರಸ್ಯೈವ ಪೂಜನಂ |
 ತಸ್ಮಾಕ್ಷಿಪ್ರಿಯತಮಾ ವಿಪ್ರ ಶಾಂಕರಾಃ ಶಂಕರಸ್ಯ ತೇ ||೧೩೪||
 ಶಾಂಕರೇ ಯದ್ವಿನಂ ದತ್ತಂ ತದ್ವತ್ತಂ ಶಂಕರೇ ಮುನೇ |
 ಶಾಂಕರೇ ಪೂಜಿತೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪೂಜಿತಃ ಶಂಕರೋ ಯತಃ ||೧೩೫||
 ಶಿವಪ್ರೇಮಾಸ್ತದಸ್ಥಾನಂ ಶಿವಭಕ್ತೋ ಯತೋ ಮುನೇ |
 ತತಸ್ತತ್ರ ಕೃತಾಪೂಜಾ ಶಿವಪೂಜೇತಿ ಮನ್ಮಥೇ ||೧೩೬||
 ಪುರಾ ವಿಷ್ಣುಃ ಸುರೈಸ್ಸಾಕಂ ಮುರತಪ್ರಭಯಾದಿತ್ಯೈಃ |
 ಯಯಾ ತೂರಂ ಸುರಂ ಹಂತುಂ ಪ್ರಾಪ್ತಚಕ್ರೋ ಮಹೇಶ್ವರಾತ್ ||೧೩೭||
 ತತೋ ಗಜ್ಜನ್ ಪಥಿ ಪ್ರಾಪ್ತಃ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಪೂಜಕಃ |
 ಶಿವಲಿಂಗಮಲಿಂಗಾತ್ಪೂಜತಃ ದುಃಖತೋಭೂತ್ಸುರೈಸ್ಸಹ ||೧೩೮||

ನೊಬ್ಬನು ದೊರೆಕೊಡನೆಯೇ, ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬಹುದು
 ||೧೩೩-೧೩೮||

ಹಾಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ, ಶಿವಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯಾದಿ
 ಹಾತಿಯ ಶಾಂಭವರೂ ಪೂಜ್ಯರೆನಿಸುವರು ಶಾಂಭವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು ಶಂಕರ
 ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಂತೆಯೇ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ,
 ಅಂತಹ ಶಾಂಭವರು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಾದ ಶಂಕರನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರು
 ||೧೩೩-೧೩೪||

ಶಾಂಭವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನರ್ಪಿಸಿದರೂ
 ಶಂಭುವಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಾಗುವುದು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತರೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ
 ಅಂತಹವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಪರಶಿವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತುಷ್ಠನಾಗುವನು
 ||೧೩೫-೧೩೬||

ಹಿಂದೆ ವಿಷ್ಣುವು ದೇವತೆಗಳೊಡಗೂಡಿ, ಮುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹಿಂಸೆ
 ಯನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ, ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಚಕ್ರಾಯುಧ

ತದಾ ದೈವವಶಾತ್ಕೃತ್ವಿತ್ಯಾಂಕರೋ ಭಸ್ಮಭೂಷಣಃ ।
ಶಿವಲಿಂಗಾಂಕಿತತನುದ್ವ್ಯಕ್ತೋ ವಿಷ್ಣಾದಿಭಿಃ ಸ್ಪೃಶ್ತಿಃ ॥೧೬॥
ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಾಂಕರಂ ವಿಷ್ಣುಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಮುಹುರಾದರಾತ್
ಸಂತೋಷಂ ಪರಮಂ ಜಗ್ತುಸ್ತತೋ ವಿಷ್ಣಾದಯಸ್ಸುರಾಃ॥೧೭॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಚ ॥

ಶಾಂಕರಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಿವಲಿಂಗಧಿಯಾ ತದಾ ।
ತಮರ್ಚಯಿತ್ವಾ ವಿಧಿವಿಜ್ಞಾಂಕರಂ ಹರಿರಬ್ರವೀತ್ ॥
ಕೃತಸ್ಸಮಾಗತಶ್ಚೈವಃ ಕೃತ್ವಾ ಗಂತುಮುದ್ಯಮಃ ।
ಭೂತಿಭೂಷಿತದೇಹಸ್ಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣಸ್ಯ ತೇ ॥
ದರ್ಶನಂ ಜಾತಮಸ್ತಾಕಂ ಸರ್ವಮಂಗಳದಾಯಕಂ ।
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಶೈವಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ದುರ್ಲಭಂ ಯತಃ ॥
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಯಃ ಪಶ್ಯೇದ್ಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಂ ।
ತಸ್ಯ ಸಿದ್ಧ್ಯಂತಿ ಕಾರ್ಯಾಣಿ ಮಂಗಲಂ ಚ ಪದೇಪದೇ ॥

ವನ್ನು ಪಡೆದನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುಬರುತ್ತಾ, ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಯಾವ ಶಿವಲಿಂಗ
ಕಾಣದೆ ದುಃಖಿತನಾದನು ॥೧೬೬-೧೬೮॥

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ, ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲಂಕಿತನಾಗಿ, ಶಿ
ವನ್ನು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಾಂಭವನೊಬ್ಬನು ಎದುರಿಗೆ ಬ
ಲವನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು ವಿಷ್ಣುವು ಒಡ
ಲವನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು ॥೧೬೯-೧೭೦॥

ಮತ್ತು ಅವನೇ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಅ
ರ್ಚಿಸಿ, ಹೀಗೆಂದನು “ ಎಲೈ ಶಿವರೂಪಿಯೇ, ತಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾ
ರುವಿರಿ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಟಿರಿ? ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃ
ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ॥೧೭೧-೧೭೨॥

ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವು ನಮಗೆ ಸಕಲ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸ
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಿಯಾದ ಕೈವನು ಎದುರಿಗೆ

ಯದೇತಚ್ಚಕುನಂ ಜಾತಂ ಶೈವ ತ್ವದ್ವರ್ತನಾತ್ಮಕಂ ।
ತದೇನ ಬಲಮಸ್ಮಾಕಂ ಮುರವೈರಿನಿಬರ್ಹಣೇ ॥೧೪೫॥

ವಿನಾ ಭಾಗ್ಯೇನ ಮಹತಾ ಶೈವಾನಾಂ ದರ್ಶನಂ ಕುತಃ ।
ಭಾಗ್ಯೇನಾಸ್ಮಾಕಮಭವತ್ತವ ಶೈವಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ॥೧೪೬॥

ಯಸ್ಮಿನ್ ಸಮರ್ಪಿತೇ ಶೈವೇ ತುಷ್ಪೋ ಭವತಿ ಶಂಕರಃ ।
ಸ ಶೈವಸ್ತ್ವಂ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಧೂರ್ತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಃ ॥೧೪೭॥

ರುದ್ರಾಕ್ಷವಲಯೋ ಯಸ್ಮಾದ್ಭೂತಮಾನ್ ಸ ಶಿವಾಲಯಃ ।
ತಸ್ಮಿನ್ ದೃಷ್ಟೇ ಮಂಗಳಾಂಗಿ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಪದೇಶದೇ ॥೧೪೮॥

ಧನ್ಯಾಃ ಕೃತಾ ವಯಂ ಶೈವ ತ್ವಯಾ ದರ್ಶನದಾನತಃ ।
ತಕುನಂ ಚ ತ್ವಯಾ ದತ್ತಮದ್ಯ ದರ್ಶನದಾನತಃ ॥೧೪೯॥

॥ ಶೈವ ಉವಾಚ ॥

ಭಕ್ತೋಽಸಿ ದೇವದೇವಸ್ಯ ಮಹಾದೇವಸ್ಯ ಕೇಕವ ।
ಶಿವ ಪೂಜಾ ಯತೋ ನಿತ್ಯಂ ಶ್ರಿಯತೇ ಸಾವಧಾನತಃ ॥೧೫೦॥

ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟವರ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಮಂಗಳಪ್ರದವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಆದರೆ
ಅಂತಹವರ ದರ್ಶನವು ಅತಿದುರ್ಲಭ ॥೧೪೬-೧೪೯॥

ನಮಗೆ ಈಗ ಎನ್ನ ದರ್ಶನವಾದುದು ಶುಭಶಕುನವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ
ಇನ್ನು ಮುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನಾನು ನಾಶಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ತಿಳಿಯುವೆನು
ಪೂರ್ವಜನ್ಮಾರ್ಜಿತಸುಕೃತದಿಂದಲ್ಲದೇ ಶೈವಸಂದರ್ಶನವು ದೊರಕಲಾರದು
ಇದರಿಂದ ನಾವು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳೇ ನಿಜ ॥೧೪೫-೧೪೬॥

ಯಾರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದರೆ ಶಿವನು ಸುಪ್ರೀತನಾಗುವನೋ, ಅಂತಹ ಭೂತಿ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣನಾದ ನೀನೇ ಧನ್ಯನು ಪವಿತ್ರನು ಯಾವನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು
ಧರಿಸಿ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವನೋ ಅವನ ದೇಹವು ಶಿವಾಲಯಸದೃಶ
ವಾದದ್ದು ಅವನ ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಸಕಲ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳೂ ದೊರೆ
ಯುವುವು ॥೧೪೭-೧೪೮॥

ಶೈವನೇ, ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾವು ಈಗ ಧನ್ಯರಾಗಿರುವೆವು ಅದೆಲ್ಲ

ಅತಃ ಪದೇಪದೇ ವಿಷ್ಣೋ ವಿಜಯಸ್ತೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ಜಯೋ ನ ದುರ್ಲಭೋ ವಿಷ್ಣೋ ಶಿವೈಕಶರಣಸ್ಯ ತೇ ||೧೫೧||
 ವಿಜಯೀಭವ ಸರ್ವತ್ರ ಶಿವಪೂಜಾಪರೋ ಭವ |
 ಶಿವೈಕಶರಣಾನಾಂ ತು ವಿಜಯೋ ನೈವ ದುರ್ಲಭಃ ||೧೫೨||
 ಶಿವೈಕಶರಣಾನಾಂ ಜೇದಜಯಃ ಸ್ವಾತ್ಮದಾ ಹರೇ |
 ಶಿವಪ್ರಸಾದಲಭ್ಯೋಯಂ ಜಯಃ ಕಸ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೧೫೩||
 ಯುಕ್ತಿವಾನುಗೃಹೀತಸ್ವಾತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವ ವಿಜಯೋ ಹರೇ |
 ಶಿವಾನುಗೃಹೀತಾನಾಂ ಭವತ್ಪವಜಯೋ ಧ್ರುವಂ ||೧೫೪||
 ಶಿವಪ್ರಸಾದಲಭ್ಯೇನ ಚಕ್ರೇಣಾನೇನ ಕೇಶವ |
 ಕುರು ತತ್ಪ್ರಜ್ಞಯಂ ಶೀಘ್ರಂ ಲಭಸ್ವ ವಿಜಯಂ ತತಃ ||೧೫೫||

ಮುಂದಿನ ನನ್ನ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಶುಭಕುನವಾದಂತಾಯಿತು” ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವು
 ಸ್ತುತಿಸಲು, ಆಗ ಶೈವನು ವಿಷ್ಣುವನೊಡನೆ ಹೀಗಿಂದನು “ಕೇಶವನೇ, ನೀನು
 ನಿಜವಾದ ಈಶ್ವರಭಕ್ತನು ಎಕೆಂದರೆ ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ನಿತ್ಯವೂ ಈಶ್ವರನನ್ನೇ
 ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರುವೆ ||೧೫೬-೧೫೭||

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನೀನಿಗೆ ಸರ್ವಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಜಯವು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ
 ಲಭಿಸುವುದು ಶಿವಶರಣನಾದ ನೀನಿಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ವಿಜಯವಾಗಲಿ ಸದಾ ಶಿವಾರಾ
 ಧನೆಯಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುವವನಿಗೆ ಜಯವು ಸರ್ವದಾ ಸಿದ್ಧವೆಂದೇ ತಿಳಿ ||೧೫೮
 ೧೫೯||

ಪರಶಿವನನ್ನೇ ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಸೋಲುಂಟಾಗುವುದಾದರೆ, ಶಿವ
 ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಜಯವು ಯಾರಿಗೆ ಲಭಿಸೀತು? ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜಯ
 ವಾಗುವುದೆಂದರೆ ಶಿವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಶಿವದ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆ
 ಅಪಜಯವೇ ಸಿದ್ಧವಾದುದು ||೧೬೦ ೧೬೧||

ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಲಭ್ಯವಾದ ಈ ಚಕ್ರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶತ್ರುಕ್ಷಯ
 ಮಾಡಿ, ವಿಜಯವನ್ನು ಗಳಿಸು ಈಶ್ವರಭಕ್ತನಾಗಿಯೂ, ಶುದ್ಧಮನಸ್ಸಿನವ

ಶಿವಭಕ್ತಾಮಲಮತೇ ಶಿವಭಕ್ತಾರ್ಜುನಪ್ರಿಯ ।

ಶಿವಾರ್ಜುನವ್ರತಶ್ಚೀತ ವಿಜಯೇ ಭವ ಕೇಶವ ॥೧೫೬॥

॥ ಅಗತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಇಹ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶಾಂಭವೋ ಭೂಯಃ ಪೂಜಿತೋ ವಿಷ್ಣುನಾ ತತಃ ।

ಇಂದ್ರಾದಿಭಿತ್ತ ಯತ್ನೇನ ಪೂಜಿತಃ ಪ್ರಯಯೌ ಮುನೇ ॥೧೫೭॥

ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶಿವಪೂಜಾ ದ್ವಿಜಾತಿಭಿಃ ।

ಕರ್ತವ್ಯವಾಪ್ರಮಾದೇನ ಪ್ರಮಾದಾತ್ಪಶಿತೋ ಭವೇತ್ ॥೧೫೮॥

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಕ್ರೌತಂ ಮನಸಾಪಿ ನ ಲಂಘಯೇತ್ ।

ಶ್ರುತ್ಯಾ ವಿಧೀಯತೇ ಯಸ್ಮಾತ್ಪ್ರತ್ಯಾಗೀ ಪಶಿತೋ ಭವೇತ್ ॥೧೫೯॥

ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕ್ರೌತಂ ಮನಸಾಪಿ ನ ಲಂಘಯೇತ್ ।

ಶ್ರುತ್ಯಾ ವಿಧೀಯತೇ ಯಸ್ಮಾತ್ಪ್ರತ್ಯಾಗೀ ಪಶಿತೋ ಭವೇತ್ ॥೧೬೦॥

ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಂ ಕ್ರೌತಂ ಮನಸಾಪಿ ನ ಲಂಘಯೇತ್ ।

ಶ್ರುತ್ಯಾ ವಿಧೀಯತೇ ಯಸ್ಮಾತ್ಪ್ರತ್ಯಾಗೀ ಪಶಿತೋ ಭವೇತ್ ॥೧೬೧॥

ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪಂ ಕ್ರೌತಂ ಮನಸಾಪಿ ನ ಲಂಘಯೇತ್ ।

ಶ್ರುತ್ಯಾ ವಿಧೀಯತೇ ಯಸ್ಮಾತ್ಪ್ರತ್ಯಾಗೀ ಪಶಿತೋ ಭವೇತ್ ॥೧೬೨॥

ನಾಗಿಯೂ, ಈಶ್ವರಭಕ್ತರನ್ನು ಆರ್ಚಿಸುವವನಾಗಿಯೂ, ಸದಾ ಶಿವವ್ರತಾಸಕ್ತನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೇ, ನೀನು ಜಯಶೀಲನಾಗು ॥೧೫೫-೧೫೬॥

ಹೀಗೆ ಶಾಂಭವನು ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಸ್ತುತ್ಯನಾಗಿ, ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿತನಾಗಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ಮುನಿಯೇ, ದ್ವಿಜರಾದವರು, ತಪ್ಪದೆ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ ಶಿವಾರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪಶಿತರಾಗುವರು ॥೧೫೭-೧೫೮॥

ಶ್ರುತಿಶ್ರತಿಸಾದಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆ ಇವು ಬಹು ಪವಿತ್ರವಾದ ಕರ್ಮಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಕೂಡದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಪಶಿತನಾಗುವನು ॥೧೫೯-೧೬೦॥

ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಜಪ, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಸಾರಾಯಣ ಇವು ಶ್ರುತ್ಯಕ್ತವಾದ

ದ್ವಿಜಾನಾಂ ಶಿವಪೂಜೈವ ಕರ್ತವ್ಯಾ ಯತ್ನಪೂರ್ವಕಂ ।

ಸರ್ವಕ್ರುತಿಕ್ರುತಾ ನಿತ್ಯಾ ಸಾ ಯತಸ್ಸರ್ವಕಾಮದಾ ||೧೬೩||

ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ನೋಹಾತ್ ಶಿವಾನ್ಯಂ ಯೋರ್ಚಯಿಷ್ಯತಿ ।

ಸ ಘೋರನರಕಾವಾಸಂ ಲಭತೇ ಪಿತ್ಯಭಿಷ್ಠತ ||೧೬೪||

ಕ್ರುತಂ ಚ ಸಾಮಾನ್ಯಾಪಾಯಾಂ ರುದ್ರೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದೈವತಂ ।

ತ್ವಂ ದೇವೇಷು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋಸಿ ರುದ್ರೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದೈವತಂ ||೧೬೫||

ರುದ್ರಮೇವೋಪಧಾವೇತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪ್ರಿಯಂ ।

ರುದ್ರಮೇವೋಪಧಾವೇತ ರುದ್ರಾನ್ಯಂ ನೋಪಧಾವತೇ ||೧೬೬||

ಸ್ತಾಂ ದೇವತಾಮುಕ್ತಿಮ್ನು ರುದ್ರಾನ್ಯಂ ಚ ಯಜೇತ ಯಃ ।

ಸ ಪಾಹೀ ಸ್ಯಾತ್ಪರಾಂ ಸಿದ್ಧಿಂ ನ ಲಭತ್ಯೇವ ಸರ್ವಥಾ ||೧೬೭||

ಕರ್ಮಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮೀರಬಾರದು ಹಾಗೆ ಮೀರಿವರು ಪತಿತರಾಗುವರು ||೧೬೧-೧೬೨||

ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಶಿವಪೂಜೆಯೆಂಬುದು ಅವಶ್ಯಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮವೆಂದು ಸಕಲಕ್ರುತಿಗಳೂ ವಿವರಿಸುತ್ತಿವೆ ಅಂತಹ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದನಾದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯದೇವತಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುವವನು ಘೋರನರಕದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪಿತ್ಯಪರಂಪರೆಯೊಡನೆ ದುಃಖಾನುಭವಮಾಡುವನು ||೧೬೩-೧೬೪||

ರುದ್ರನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಪೂಜ್ಯದೇವತೆಯೆಂದು ಸಾಮವೇದವು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದೆ ನೀನು ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗಿರುವೆ ರುದ್ರನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ದೇವತೆಯು ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದವನು ತನಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ ಶ್ರೀ ರುದ್ರನನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೇವಿಸಬೇಕು ಇತರದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ ||೧೬೫-೧೬೬||

ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಯಾದ ರುದ್ರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದವನು ಮತ್ತೊಂದು ದೇವರನ್ನು ಆರಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ, ಅತನು ಮತಾಪಾಪಿಯನಿರುವನು ಅತನಿಗೆ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಲಭಿಸಲಾರದು ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶನವಾಗಿ

ಪುರಾ ಕಕ್ಷಿದಭೂದ್ರಾಜಾ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿತಿ ತ್ರುತಃ |
 ಅರ್ಥತೋಽಪಿ ನ ನಾಮ್ನೈವ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಃ ಸ ಭೂಪತಿಃ ||೧೬೮||
 ತಸ್ಮಿಂಘಾಸತಿ ಭೂಲೋಕೇ ಸರ್ವೇ ಪುಣ್ಯವತೋ ಜನಾಃ |
 ಸರ್ವೇ ಸ್ವಧರ್ಮನಿರತಾ ಬಭೂವುಸ್ಸರ್ವದಾ ಮುನೇ ||೧೬೯||
 ಸ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿರಾಲೋಕ್ಯ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿ ಸರ್ವದಾ |
 ಶೈವಧರ್ಮರತೋ ಜಾತಃ ಪೂರ್ವಜನ್ಮತಪೋಬಲಾತ್ ||೧೭೦||
 ಸ್ವಯಮುದ್ಘೃತ್ಯ ಸರ್ವಾಂಗಂ ಕೃತ್ವಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಧಾರಣಿಂ |
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ತಿಷ್ಠತ್ಯಸಾಯಮನೃದಂ ||೧೭೧||
 ಪ್ರದೋಷಕಾಲೇ ಗೌರೀಶಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಣಂ |
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ನಿಧಿವದ್ರಾಕ್ರೌ ಭುಂಕ್ತೇ ನಿತ್ಯಂ ಸ ಭೂಪತಿಃ ||೧೭೨||
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಕುರ್ವನ್ ಕೃಣ್ವನ್ ಶಿವಕಥಾಶ್ರುಭಾಃ |
 ಭೂಪತಿಃ ಸ್ವಪ್ತಿಪಾಸಾಘ್ರಾಮನಾಕ್ರಾಂತೋ ಬಭೂವ ಸಃ ||೧೭೩||

ಹಿಂದೆ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು ಆತನು ಕೇವಲ ಹೆಸರಿನಿಂದ
 ಬ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯದಿಂದಲೂ ಆ ಹೆಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತಿದ್ದನು ||೧೬೭-೧೬೮||

ಆ ರಾಜನು ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಧರ್ಮದಿಂದ ಆಳುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನ
 ರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಧರ್ಮನಿರತರಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರು ಆ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿರಾಜನಾದರೋ
 ಸಕಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಸರ್ವದಾ ಶೈವಧರ್ಮಾರಣಿ
 ಯಿಂದ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ತಪಃಫಲವಾಗಿ ಪುಣ್ಯಶರೀರಿಯಾಗಿದ್ದನು ||೧೬೯-೧೭೦||

ಆತನು ನಿತ್ಯವೂ ತನ್ನ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಭಕ್ಯದಿಂದ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು
 ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ
 ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಪರಶಿವನನ್ನು
 ಮತ್ತೆ ಪೂಜಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನಮಾಡಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ||೧೭೧-೧೭೨||

ಹೀಗೆ ಆ ರಾಜನು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಶಿವಚರಿತೆಗಳನ್ನು
 ಕೇಳುತ್ತ, ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗದೇ ಇದ್ದನು ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನು

ಶಿವನಾಮಾನ್ಯನಾಮಾನಿ ಸ ನ ಕುತ್ರಾವ ಭೂಪತಿಃ ।

ಶಿವಲಿಂಗಾನ್ಯಪೂಜಾಪಿ ನ ಕೃತಾ ತೇನ ಸರ್ವಥಾ ||೧೭೪||

ಶಾಂತಪತ್ನಃ ಸ್ಥಿತಾಸ್ತಸ್ಯ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಶೋಭನಾಃ ।

ತಾಭಿಸ್ತ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಸ್ವತಂ ನಿತ್ಯಂ ಶಿವಾಂಗಣೇ ||೧೭೫||

ಸ ರತ್ನೈಃ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಶಿವಸ್ಥಾನಂ ಮನೋಹರಂ ।

ಸ ತತ್ರ ಸ್ಥಾಪಯಾಮಾಸ ರತ್ನಲಿಂಗಂ ಮನೋಹರಂ ||೧೭೬||

ಸ ರತ್ನೈರಮಿತ್ಯೈಃ ಪುಷ್ಪೈರ್ಬಿಲ್ವಪತ್ರೈಶ್ಚ ಕೋಮಲೈಃ ।

ತದ್ರತ್ನಲಿಂಗಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಭೂಪಾದೈಶ್ಚ ಸಮರ್ಚಯತ್ ||೧೭೭||

ಶಿವಪೂಜಾರತೋ ಭೂತ್ತಾ ಸ ಯಾವತ್ಸಂಸ್ಥಿತೋ ಭುವಿ ।

ತಾವನ್ನ ಭೂದ್ಭುವಿ ಭಯಂ ದುರ್ಭಿಕ್ಷಾದಿಶೈತಂ ಮುನೇ ||೧೭೮||

ಪಿತ್ರಾ ನ ಪುತ್ರಮರಣಂ ದೃಷ್ಟಂ ತಸ್ಮಿನ್ ಸತಿ ದ್ವಿಜಃ ।

ನಾರೀ ನ ವಿಧವಾ ಜಾತಾ ತಸ್ಮಿನ್ಯಾಸತಿ ಭೂತಲೇ ||೧೭೯||

ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವ ದೇವತಾನಾಮಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವ ದೇವತಾನಾರ್ತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಆತನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ||೧೭೩ ೧೭೪||

ಶಾಂತಸ್ವಭಾವದವರೂ, ರೂಪಲಾವಣ್ಯಯುತರೂ ಆದ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನರ್ತನಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಶಿವಾಲಯವನ್ನಾದರೂ, ರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದನು ಅದರಲ್ಲಿ ರತ್ನಮಯವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ||೧೭೫ ೧೭೬||

ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅನಂತವಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಕೋಮಲವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಭೂಪದೀಪಾದಿಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಅವನು ಅರೀಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ದುರ್ಭಿಕ್ಷಾದಿಗಳೂ ಶತ್ರುಗಳ ಭಯವಾಗಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ||೧೭೭ ೧೭೮||

ಅವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಪುತ್ರಮರಣದಿಂದ ಎಂದೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನಾರಿಯರು ವೈಧವ್ಯದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಹೀಗಿರಲು

ತಸ್ಮಿನ್ನೇವಂ ಸ್ಥಿತೇ ಭೂಪೇ ಕೃತ್ವತ್ ಷೋಡಶವಾರ್ಷಿಕಃ |
 ಮೃತಸ್ತತ್ಕೇವ ಪಿತರಿ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದಃ | ||೧೮೦||

ತತಸ್ತಂ ಪುತ್ರನಾದಾಯ ಮೃತಮೇವ ಹಿ ತತ್ಪಿತಾ |
 ತಸ್ಯೈವ ನೃಪಶೇಷ್ವಾರಿ ಸಕುಟುಂಬೋ ರುದನ್ ಸ್ಥಿತಃ ||೧೮೧||

ತತಸ್ತದ್ರೋದನಂ ಕೃತ್ವಾ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಃ ಕೃಪಾನಿಧಿಃ |
 ತಮುಕ್ತ್ವಾ ಮಾ ರುದಸ್ತೇತಿ ಕ್ಷಣಂ ಚಿಂತಾಪರೋಃಭವತ್ ||೧೮೨||

ತತಸ್ಸಭೂಪತಿಃ ಕೃದ್ಭೋ ಯಮಂ ಸಸ್ಮಾರ ತತ್ಕೃಣೇ |
 ಸ ಯಮೋಪಿ ಭಯಗ್ರಸ್ತಸ್ತಂ ಪಾಪಂ ನೃಪತಿಂ ಮುನೇ ||೧೮೩||

ತಮಾಗತಂ ಕಂಪಮಾನಂ ಯಮಂ ಸಂಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ಭೂಪತಿಃ |
 ಕುಟಿಲಾಲಕತಾಮ್ರಾಕ್ಷೋ ಮಮ ಮಾಹೋಗ್ರತಾಸನಃ ||೧೮೪||

|| ರಾಜಾ ಉವಾಚ ||

ಪುತ್ರಃ ಪಿತರಿ ಸತ್ಕೇವ ಕಥಂ ನಾತ್ರ ಮೃತೋ ಯಮಃ |
 ಏತಸ್ಯ ಮರಣೇ ಹೇತುಃ ಕೋ ವಾ ತದ್ವದ ಸತ್ಪರಂ ||೧೮೫||

ಒಂದುಸಾರಿ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಮಗನೊಬ್ಬನು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದು
 ತಂದೆಯು ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಮೃತನಾದನು ||೧೮೬-೧೮೭||

ಆ ಸತ್ತಮಗನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದು ತಂದೆಯು ರಾಜನ ಅರಮನೆಯ
 ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ದೋದಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಆ
 ದೋದನವನ್ನು ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ಕೇಳಿ, ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಾ
 ಬಹುವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದನು ||೧೮೮-೧೮೯||

ಅನಂತರ ರಾಜನು ಯಮನವೇಲೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಯಮ
 ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡನು ಯಮನಾದರೋ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ರಾಜನ
 ಎದುರಿಗೆ ಬಂದುನಿಲ್ಲಲು, ಕೋಪದಿಂದ ಕೆದರಿದ ಮುಂಗೂದಲುಳ್ಳ ಮತ್ಸ್ಯ ಕೆಂಪಾದ
 ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಆ ರಾಜನು ಯಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು ||೧೯೦-೧೯೧||

“ಯಮನೇ, ತಂದೆಯ ಎದುರಿಗೆ ಈ ಮಗನು ಏಕೆಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ತನು? ಇದಕ್ಕೆ

ತ್ವಯಾಸ್ಯ ಮರಣಂ ಕಾಲ ನ ಜ್ಞಾತಮಿತಿ ನ ಧ್ರುವಂ ।
 ಅಕಾಲೇ ಕಾಲ ಬಾಲೋಯಂ ಕಥಂ ನೀತಸ್ತ್ವಯಾ ವದ ॥೧೮೬॥
 ಮುಕ್ತು ಜಾಗ್ರೇವಮನ್ಯಾಯೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯದಿ ತೇ ಯಮು ।
 ತದಾ ತವಾಧಿಕಾರೋಯಂ ನ ಸ್ಥಾಸ್ಯತ್ಯೇವ ಸರ್ವಥಾ ॥೧೮೭॥
 ಕಾಲಮೃತ್ಯುಂ ಜಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀಮೃತ್ಯುಂಜಯಪೂಜಯಾ ।
 ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುಂ ಜೇಷ್ಯಾಮೀತ್ಯತ್ರ ಕಾಲ ಕಿಮದ್ಭುತಂ ॥೧೮೮॥
 ಅಥುನಾ ಪಾರ್ಥಿವಂ ಲಿಂಗಂ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಯಥಾವಿಧಿ ।
 ಯಮು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸ್ಯೇಹಂ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಮುಮಾಪಕಿಂ ॥೧೮೯॥
 ಮೃತ್ಯುಂಜಯಮುಮಾಕಾಂತಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೀಕೃತ್ಯ ಸತ್ಪರಂ ।
 ತವಾಧಿಕಾರಮನ್ಯಸ್ತೈ ದಾಪಯಿಷ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ಯಮು ॥೧೯೦॥
 ಮಾನುನ್ಯತುಲ್ಯಂ ಮತ್ಪಾತಂ ಯಮಾನ್ಯಾಯ್ಯಂ ಕೇದೋಷಿ ಕಿಂ ।
 ಜ್ಞಾತ ಏವ ನ ಕಿಂ ಕಾಲ ಪ್ರಭಾವಶ್ಯಾಂಕರಸ್ಯ ಮೇ ॥೧೯೧॥
 ಬಹುಭಿಶ್ಯಾಂಕರೈಃ ಪೂರ್ವಮುಪೇಂದ್ರಾದಿದಿವೌಕಸಾಂ ।
 ಅಧಿಕಾರಾಃ ಪೂರ್ವಾರ್ಥೇನ ಕ್ರೂರೈರ್ದೂರೀಕೃತಾ ಯಮು ॥೧೯೨॥

ಕಾರಣವೇನು? ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇವನ ಮರಣವು ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಮೃತನಾದ ಈತನನ್ನು ನೀನು ಕೊಂಡೊಯ್ದುದು ಹೇಗೆ? ಹೇಳು ॥೧೮೫-೧೮೬॥

ನನ್ನ ಪ್ರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಡ ಹಾಗೆ
 ನಡೆದೆಯಾದರೆ ನಿನಗೆ ಅಧಿಕಾರವು ತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದು ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾ
 ರಾಧನೆಯಿಂದ ಕಾಲಮೃತ್ಯು ಮತ್ತು ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಯವನ್ನು ನಾನು
 ಜಯಿಸಿರುವೆನು ॥೧೮೭-೧೮೮॥

ನಾನು ಈಗಲೇ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
 ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ಆಗಲೇ ಪರಕಿವನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಈ ಅನ್ಯಾಯವರ್ತನೆಯನ್ನು
 ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿಬಿಡುವೆನು ॥೧೮೯-೧೯೦॥

ಯಮಧರ್ಮನೇ, ನಾನು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅನ್ಯಾಯಕಾರ್ಯ
 ವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಡ ಈಶ್ವರನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀನು ಅರಿಯೆಯಾ ಹಿಂದೆ

ಶಾಂಕರಾಣಾಮಕವ್ಯಾರ್ಥೋ ನಾಸ್ತಿ ಲೋಕತ್ರಯೇಷ್ಯತಃ |
ಯಮಾಧಿಕಾರವ್ಯತ್ಯಾಸಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ತವ ಸರ್ವಥಾ ||೧೯೩||
ಮಮೋಪೇಂದ್ರಾದಯೋಷ್ಯದ್ಯ ಗಣನೀಯಾ ನ ವಸ್ತುತಃ |
ಏತಾದ್ಯತಸ್ಯ ಮೇ ಕಾಲ ಗಣನೀಯೋಽಸಿ ಕಿಂ ಭವಾನ್ ||೧೯೪||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಕೈಶಾಂತಃ ಕಂಪಮಾವಹನ್ |
ಕೈಶಾಂಜಲಿಪುಟೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಾಹ ವಾಚಂ ವಿಚಕ್ಷಣಃ ||೧೯೫||

|| ಯಮ ಉವಾಚ ||

ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತೀ ತ್ವಯೋಕ್ತಂ ಯತ್ರತ್ಸರ್ವಂ ಸತ್ಯಮೇವ ಹಿ |
ಶಾಂಕರಾಣಾಮಕವ್ಯಾರ್ಥೋ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ ||೧೯೬||
ಮಯಾ ಮರಣಮೇತಸ್ಯ ಜ್ಞಾಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ |
ಮರಣೇ ಹೇತುರಪ್ಯಸ್ಯ ಜ್ಞಾಯತೇ ಸ ಮಯೋಚ್ಛತೇ ||೧೯೭||

ಶಾಂಭವರನ್ನೇಕರು ಎಷ್ಟುವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ
ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ದೂರೀಕರಿಸಿರುವರು ನಿನಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯದೆ? ||೧೯೮-೧೯೯||

ಶಾಂಭವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೊಂದೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಲೈ
ಯಮನೇ, ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಈಗಲೇ ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡು
ವೆನು ಎಷ್ಟುವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಲಕ್ಷಿಸುವವನಲ್ಲ ಹೀಗಿರು
ವಾಗ ನೀನು ನನಗೆ ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಯನು? ||೧೯೯ ೧೯೪||

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿರಾಜನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಮನು
ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತಾ ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ಹೀಗೆಂದನು " ಎಲೈ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೇ,
ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ನಿಜ ಶಾಂಭವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವು
ಯಾವುದೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ||೧೯೫ ೧೯೬||

ರಾಜನೇ, ಇವನು ಮೃತನಾಗಿರುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿರುವನು ಆತನು

ಭೂಪಾಸ್ತಿಸ್ ನಗರೇ ವಿಪ್ರಃ ಕಶ್ಚಿದಾಸೀದಕಾಂಕರಃ |
 ಸ ಶಿವಾರ್ಚನರತೋ ಜಾತೋಽದ್ಭಿವ ಭ್ರಮಾವೃತಃ ||೧೯೮||
 ಉರ್ಧ್ವಶ್ರುಂಧ್ರಂ ಮೃದಾ ಕೃತ್ವಾ ಶ್ವೇತಧರ್ಮವಿವರ್ಜಿತಃ |
 ಶಿಷ್ಯತ್ವತ್ವಾತ ದಿವಾತ್ರ ಜಾತೋ ಧರ್ಮವಿಪರ್ಯಯಃ ||೧೯೯||
 ಯಸ್ತಿಸ್ ದೇಶೇ ಭವೇದ್ವಿಪ್ರಃ ಶ್ವೇತಧರ್ಮವಿವರ್ಜಿತಃ |
 ತಸ್ಮಿನ್ ದೇಶೇ ಮರಿಸ್ಯಂತಿ ಪುತ್ರಾಃ ಪಿತರಿ ಸತ್ಯಪಿ ||೨೦೦||
 ಅನ್ಯಾನ್ಯಪಿ ಭಯಾನ್ಯೇವಂ ಶ್ವೇತಧರ್ಮವಿಪರ್ಯಯೇ |
 ಭವಿಸ್ಯಂತಿ ನ ಸಂದೇಹೋ ದುರ್ಭಿಕ್ಷಾದೀನ್ಯಪಿ ಪ್ರಭೋ ||೨೦೧||
 ಯಸ್ತಿನೈಶೇ ಭವೇದ್ಭೂತ ಶ್ವೇತಧರ್ಮವಿಪರ್ಯಯಃ |
 ತದ್ದೇಶಸಾರೋ ಬಹುಧಾ ಭವತ್ಯೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೦೨||
 ವ್ಯಾಧಿವೃದ್ಧಿರನಾರೋಗ್ಯಂ ಪ್ರಜಾಪೀಡಾಪ್ರಜಾಕ್ಷಯಃ |
 ಕ್ಷಕಿತ್ತ ಜಾಯತೇ ರಾಜನ್ ಶ್ವೇತಧರ್ಮವಿಪರ್ಯಯೇ ||೨೦೩||
 ಅಲ್ಪಾಯುಷ್ಯಮನಾವೃತ್ತಿಶ್ಚೋರವೃದ್ಧಿರ್ಧನಕ್ಷಯಃ |
 ಹಾನಿಶ್ಚ ಭವತಿ ಸ್ಯಾಮಿನ್ ಶೈವಧರ್ಮವಿಪರ್ಯಯೇ ||೨೦೪||

ಈಶ್ವರನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸದೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ದೇರೆದೇರೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸು
 ತಿದ್ದಾನೆ ||೧೯೭-೧೯೮||

ಅಲ್ಲದೆ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಉರ್ಧ್ವಶ್ರುಂಧ್ರವನ್ನಿಟ್ಟು, ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತವಾದ ಧರ್ಮ
 ಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿರುವನು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
 ಶ್ವೇತಧರ್ಮವಿವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಜೀವಿಸುವನೋ, ಅಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು
 ಎದುರಿಗೆ ಮಗನ ಮರಣವು ಸಂಭವಿಸುವುದು ||೧೯೯-೨೦೦||

ಮತ್ತು ಶ್ರುತಿಧರ್ಮಗಳು ಲೋಪವಾದೆಯಲ್ಲಿ, ದುರ್ಭಿಕ್ಷವೇ ಮೊದಲಾದ
 ಅನೇಕ ಭಯಗಳು ಸಂಭವಿಸುವುವು ಅಲ್ಲದೆ ಆ ದೇಶವೇ ಕೊನೆಗೆ ನಾಶವಾಗುವುದು
 ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೨೦೧-೨೦೨||

ನೇದಧರ್ಮ ಬಾಹಿರವಾದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿ, ಪ್ರಜಾಪೀಡೆ, ಪ್ರಜಾಕ್ಷಯ,

ಅಶ್ವಿನ್ಯಸ್ತಹ ಸಂವಾಸಂ ಯೇ ಶರಿಸ್ಕೃಂತಿ ಮೋಹತಃ |
 ತೇಸಾಂ ಭವತ್ಯನಾಯುಷ್ಯಂ ಪಾಪವೃದ್ಧಿಶ್ಚ ಜಾಯತೇ ||೨೦೫||
 ಪಾಪಭೂತೇರಶ್ವಿನ್ಯ ದರ್ಶನಸ್ತರ್ಕನಾದಿಕಂ |
 ಯೇ ಶರಿಸ್ಕೃಂತಿ ಮೋಹೇನ ತೇಷಾಮಾಪದ್ಭವಿಸ್ಕೃತಿ ||೨೦೬||
 ವರಂ ಮದ್ಯಪಸಂಸರ್ಗೋ ವರಮಂತ್ಯಜಸಂಗಮಃ |
 ಶೈವಧರ್ಮಪರಿಭ್ರಷ್ಟಸಂಗಮೋ ನ ವರಂ ನೈವ ||೨೦೭||
 ವರಂ ಪಿತ್ವಘ್ನಸಂಸರ್ಗೋ ವರಂ ಮಾತೃಘ್ನಸಂಗಮಃ |
 ಶೈವಧರ್ಮಪರಿಭ್ರಷ್ಟಸಂಗಮೋ ನ ವರಂ ನೈವ ||೨೦೮||
 ಅಶ್ವಿನ್ಯಃ ಪಾಪಿನಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ನ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಃ ಕದಾಚನ |
 ದೈವಾಡ್ವೈಷ್ಣೋ ಯದಿ ತದಾ ಸಚೇಲಂ ಸ್ನಾನಮಾಚರೇತ್ ||೨೦೯||
 ಅಶ್ವಿನ್ಯಾದುತ್ತಮೋ ಜ್ಞೇಯಶ್ಚಂದಾಲೋಽಪಿ ನ ಸಂಶಯಃ |
 ಚಂದಾಲದರ್ಶನೇ ಯಸ್ತಾತ್ಸ್ಯಾನಂ ನ ವಿಹಿತಂ ನೈವ ||೨೧೦||

ಆಯುಃಕ್ಷೀಣತಃ, ಅನಾವೃಷ್ಟಿಃ, ಶತ್ರುವೃದ್ಧಿಃ, ಜೋರಬಾಧೆ, ಧನನಾಶ ಮುಂತಾದ
 ತೊಂದರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಂಭವಿಸುವುವು ||೨೦೫-೨೦೪||

ಯಾರು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೈವೇತರರೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸುವರೋ, ಅವರು
 ಅಲ್ಪಾಯುಷ್ಯಂತರಾಗಿಯೂ, ಪಾಪಿಗಳಾಗಿಯೂ ಆಗುವರು ಅಂತಹವರ ದರ್ಶನ
 ಸ್ತರ್ಕನಾದಿಗಳೂ ಆಪತ್ಯರಗಳು ||೨೦೫-೨೦೬||

ಮದ್ಯಪಾಯ, ಜಂಡಾಲ, ಮಾತಾಪಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂದವನು, ಅಂತಹವರ
 ಸಂಸರ್ಗವನ್ನೂ ದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಕೈವಧರ್ಮ ಬಾಹಿರನಾದವನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು
 ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಬಾರದು ಅದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲ ||೨೦೭-೨೦೮||

ಪಾಪಿಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪರಮಪಾಪಿಯೆನಿಸಿದವನು ಅಶ್ವಿನ್ಯನು ಇವನಿಗಿಂತಲೂ
 ಚಂದಾಲನು ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಏಕೆಂದರೆ ಚಂದಾಲದರ್ಶನವಾದರೆ ಸಚೇಲಸ್ಥಾನ ಮಾಡ
 ಬೇಕೆಲ್ಲ ಅಶ್ವಿನ್ಯನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ ||೨೦೯-
 ೨೧೦||

ಯದೀಚ್ಛಸಿ ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮಂ ಸ್ವಸ್ಥಾಸಿ ಕ್ಷೇಮಮನ್ನಹಂ ।
 ಅಶೈವಮತಿಯಶ್ನೇನ ಹನ ಶೀಘ್ರಂ ನರಾಧಿಪ ||೨೦೧||
 ಅಶೈವೋ ಯದಿ ಕಸ್ತ್ರೇಣ ಖಂಡಶಸ್ವಿದ್ಯತೇ ತದಾ ।
 ಅಸ್ಯ ದ್ವಿಜಶಿಶೋಃ ಪ್ರಾಣಾಸ್ಸ ಮಾಯಾಸ್ಯಂತಿ ಸತ್ಪರಂ ||೨೦೨||

|| ಅಗಸ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಶೈವೋಽಯಂ ಜಾಲಕೋ ರಾಜನ್ ಅಶೈವನಿಧನೇ ಕೃತೇ ।
 ಉತ್ಥಾಸ್ಯತಿ ನ ಸಂದೇಹಶ್ಚಪಥಃ ಕ್ರಿಯತೇ ಶಿವೇ ||೨೦೩||
 ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ಸ ರಾಜಾ ದೃಢನಿಶ್ಚಯಃ ।
 ತದೈವಾನಾಯಯಾಮಾತ ಭಟ್ಟಿಸ್ತಾಡನಪೂರ್ವಕಂ ||೨೦೪||
 ಅಶೈವಂ ತಂ ತದಾ ಭೂಪೋ ಯಮೇ ಪಶ್ಯತಿ ಸತ್ಪರಂ ।
 ಅಶೈವಂ ಛೇದಯಾಮಾತ ಖಂಡತಃ ಕಲುಷಾಕೃತಂ ||೨೦೫||
 ಅಶೈವಶ್ಚ ಸಂಘನೋ ಯದೈವಾಭೂತ್ತದಾ ಮುನೇ ।
 ಸಪ್ರಾಣಸ್ಸವುಭೂಟ್ಟೀಘ್ರಂ ಸ ಏವ ದ್ವಿಜಬಾಲಕಃ ||೨೦೬||

ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಬಯಸುವುದಾದರೆ ಅಶೈವನಾಗಿರುವ
 ಆ ವಿಪ್ರನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕು ಅವನನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದರೆ ಆಗ ಈ ದ್ವಿಜಪುತ್ರನು ಜೀವಂತನಾಗುವನು ||೨೦೧-೨೦೨||

ಹಾಹಿಯಾದ ಆತನು ಮೃತನಾದೊಡನೆಯೇ ಈ ಬಾಲಕನು ಎದ್ದು ಕುಳಿತು
 ಕೊಳ್ಳುವನು ಇದು ನಿಜ ಪ್ರಮಾಣವುರಸ್ಸರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಯಮನು
 ಹೇಳಲು ಒಡನೆಯೇ ರಾಜನು ಸೇವಕರ ಮೂಲಕ ಆ ದುಷ್ಟವಿಪ್ರನನ್ನು ಎಳೆಸಿದನು
 ||೨೦೩-೨೦೪||

ಯಮನ ಎದುರಿಗೆ ರಾಜನು ಆ ಅಶೈವನನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ
 ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೊಡನೆಯೇ ಮೃತನಾಗಿದ್ದ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪುತ್ರನು
 ಜೀವಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು ||೨೦೫-೨೦೬||

|| ರಾಜಾ ಉವಾಚ ||

ತತಃ ಪ್ರಧಾನಮಾಹೂಯ ಸ ರಾಜಾ ಧರ್ಮತತ್ಪರಃ |
 ಕೃತಾಂಕೇ ಕೃಣ್ಣತಿ ತದಾ ಪ್ರಾಹ ಲೋಕಹಿತಂ ವಚಃ || ೨೧೧ ||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿದ್ಬ್ರೂಹ್ಮಲನವಿವರ್ಜಿತಾಃ |
 ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಪ್ತಾಸ್ತೈಶ್ಚೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ || ೨೧೨ ||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿದ್ಬ್ರೂಹ್ಮಪುಂಧ್ರವರಾ ನರಾಃ |
 ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಪ್ತಾಸ್ತೈಶ್ಚೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ || ೨೧೩ ||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿತ್ತಪುಂಧ್ರಾನಂಕಿತಾ ದ್ವಿಜಾಃ |
 ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಪ್ತಾಸ್ತೈಶ್ಚೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ || ೨೧೪ ||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿದ್ಬ್ರೂಹ್ಮನಂಕಿತಾ ದ್ವಿಜಾಃ |
 ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಪ್ತಾಸ್ತೈಶ್ಚೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ || ೨೧೫ ||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿಚ್ಛಿವಾನ್ಯಸುರಪೂಜಕಾಃ |
 ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಪ್ತಾಸ್ತೈಶ್ಚೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ || ೨೧೬ ||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿಚ್ಛಿವಾನ್ಯರಾಧನಪ್ರಿಯಾಃ |
 ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಪ್ತಾಸ್ತೈಶ್ಚೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ || ೨೧೭ ||

ಇದರಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟ ಆ ರಾಜನು, ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ಯಮನ ಎದುರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಲೋಕೋಪಕಾರವಾದ ಅಪ್ಪಣೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿದನು “ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಭಸ್ಮೀದ್ರೂಹ್ಮಲನಮಾಡದೆ ವಾಸಿಸುವರೋ, ಅಂತಹವರ ಕತ್ತನ್ನು ಕೆಂಪಾಗಿ ಕಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ || ೨೧೨-೨೧೭ ||

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜರಾದವರು, ಬ್ರೂಹ್ಮಪುಂಧ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಭಸ್ಮೀದ್ರೂಹ್ಮವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿದರೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರೆ, ಅಕ್ಷರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವತಾಂತರಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ, ಅಥವಾ ಪೂಜಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ, ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ದೇವತಾದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಶಂಕರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದೆ ದೇವತಾಂತರ ಸ್ಮರಣಮಾಡಿದರೆ, ಶಿವಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯನ್ನು

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿಚ್ಛಿವಾನ್ಮಾಲೋಕನಪ್ರಿಯಾಃ |
ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಸ್ಮಾಸ್ತೈಶ್ವೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ ||೨೨೪||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿಚ್ಛಿವಾನ್ಯಸ್ಮರಣಪ್ರಿಯಾಃ |
ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಸ್ಮಾಸ್ತೈಶ್ವೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ ||೨೨೫||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿತ್ಕೃತಲಿಂಗಾರ್ಜನಾ ದ್ವಿಜಾಃ |
ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಸ್ಮಾಸ್ತೈಶ್ವೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ ||೨೨೬||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿದ್ರುದ್ರಾಧ್ಯಯನವರ್ಜಿತಾಃ |
ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಸ್ಮಾಸ್ತೈಶ್ವೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ ||೨೨೭||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿಚ್ಛೀರುದ್ರಜಪವರ್ಜಿತಾಃ |
ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಸ್ಮಾಸ್ತೈಶ್ವೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ ||೨೨೮||

ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಯೇ ಕೇಚಿತ್ಪಂಚಾಕ್ಷರಪರಾಜ್ಞುತಾಃ |
ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಸ್ಮಾಸ್ತೈಶ್ವೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ ||೨೨೯||

ಅನ್ನೇಷು ಶೈವಧರ್ಮೇಷು ಯೇಷಾಂ ಚಿತ್ತಂ ಪರಾಜ್ಞುಖಂ |
ತೇಷಾಂ ಶಿರಾಂಸಿ ತಸ್ಮಾಸ್ತೈಶ್ವೇದನೀಯಾನಿ ಯತ್ನತಃ ||೨೩೦||

ಅಶೈವಾನಾಮವಸ್ಥಾನಂ ನೂಸ್ತು ಭೂಮಂಡಲಾಂತರೇ |
ಯದಿ ತೇಷಾಮವಸ್ಥಾನಂ ತದಾ ದಂಡೋ ಭವಾನ್ಮನು ||೨೩೧||

ದೂರಮಾಡಿದರೆ, ರುದ್ರಸೂಕ್ತ, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ, ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೇ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ, ಶೈವಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹವರ ಶಿರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕಾದಕಪ್ರದಿಂದ ಜೂರುಚೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡಿ ||೨೧೯-೨೨೦-೨೨೧-೨೨೨-೨೨೩-೨೨೪-೨೨೫-೨೨೬-೨೨೭-೨೨೮-೨೨೯-೨೩೦||

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜಕರಲ್ಲದವರು ಇರಲೇಕೂಡದು ಅಂತಹವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ನೀವು ಕಿಲ್ಲಿಸಿ ಯಾರು

ಯೇ ಕರಿಷ್ಯಂತಿ ಮೋಹೇನ ಶಿವಾನ್ಯಸುರಕೀರ್ತನಂ ।
ತೇಷಾಂ ಕಾರ್ಯಶ್ಚಿರಶ್ವೇದೋ ದೇಹಭೇದಪುರಸ್ಕರಂ ॥೨೩೨॥

ಯೇ ಕರಿಷ್ಯಂತಿ ಮೋಹೇನ ಶಿವಾನ್ಯಸುರಪೂಜನಂ ।
ತೇಷಾಂ ಕಾರ್ಯಶ್ಚಿರಶ್ವೇದೋ ದೇಹಭೇದಪುರಸ್ಕರಂ ॥೨೩೩॥

ಇಯಮಾಜ್ಞಾ ಮಯಾ ದತ್ತಾ ಯದ್ಯೇನಾಂ ಲಿಂಘಯಿಷ್ಯಸಿ ।
ತದಾ ತವ ಶಿರಶ್ವೇದಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥೨೩೪॥

ಅಶೈವವಾರ್ತಾ ಭೂಲೋಕೇ ಯದಿ ಸಂಕ್ರೂಯತೇ ಮಯಾ ।
ತದಾ ತವ ಶಿರಶ್ವೇದಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ನಾತ್ರಸಂಶಯಃ ॥೨೩೫॥

ಏವಂ ಪ್ರಥಾನಮಾಜ್ಞಾಶ್ಚ ಶೈವಟುಡ್ಘಾ ಯಮುಂ ತತಃ ।
ಪೂಜಯಾಮಾಸ ನೃಪತಿಃ ಶೈವರ್ಥಮುಪರಾಯಣಃ ॥೨೩೬॥

॥ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಶೈವೋತ್ತಮಂ ನೃಪಂ ಮತ್ತಾ ಯಮೋಽಪಿ ನೃಪತಿಂ ತತಃ ।
ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಪುಷ್ಪಾದ್ಯೈಃ ಶೈವೋಽಯಮಿತಿ ಸಾದರಂ ॥೨೩೭॥

ಮಾದದಿಂದಾದರೂ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳ ನಾಮಸ್ತರಣೆಮಾಡಿ
ದರೂ, ಅಂತಹವರ ಕತ್ತನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡಿ ॥೨೩೮-೨೩೯॥

ಯಾರು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ದೇವತಾಂತರ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುವರೋ, ಅವರ
ದೇಹವನ್ನೂ, ಶಿರಸ್ಸನ್ನೂ ಜೂರುಜೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿರಿ ಈ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು
ಮೀರಿ ನೀನು ನಡೆದೆಯಾದರೆ, ಅಥವಾ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅಶೈವರ
ಹೆಸರು ಕೇಳಿಬಂದರೆ, ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಹಾಕುವೆನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥
೨೩೬-೨೩೭ ೨೩೮॥

ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಸೇನಾಪತಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಯಮನೂ ಶಿವ
ಪೂಜಾಪರಾಯಣನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನನ್ನು ರಾಜನು ಬಹುವಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿದನು
ಯಮನೂ ಸಹ ಆ ರಾಜನು ಕೈವಶ್ಯೇಷ್ಯನೆಂದರಿತು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪುಷ್ಪಾದಿ
ಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು ॥೨೩೬-೨೩೭॥

ಪುನಸ್ಸಂಪೂಜಿತಸ್ತೇನ ಸ್ವಪೇಣ ಸ ಯಮೋ ಮುನೇ |
ಯಯಾ ಪ್ರಹೃತ್ಪವದನಃ ಸ ಮೃತ್ಯುರ್ನಿಜಮಂದಿರಂ ||೨೩೮||

ಗತ್ವಾ ರಾಜಹತಂ ಶೀಘ್ರಮಶ್ವವಂ ದುಷ್ಪಶಿಕ್ಷಕಃ |
ಅಘೋರಯಾತನಾಮಧ್ಯೇ ಸಾತಯಾಮಾಸ ತಂ ಯಮಃ ||೨೩೯||

ಸಾತಯಾಮಾಸ ನರಕೇ ಯಮಸ್ತಸ್ಯ ಪಿತ್ಯನಪಿ |
ಅಘೋರನರಕಸ್ಥಾನೇ ಸ ತಸ್ಯಾ ಪಿತ್ಯಭಿಸ್ತಥ ||೨೪೦||

ಅತೋಽನ್ವಹಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ |
ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕಂ ಯಸ್ಮಾಚ್ಛ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ||೨೪೧||

ಶಿವಮೇವ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯಂತಿ ಮನೀಷಿಣಃ |
ಶಿವಂ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದಂ ಮತ್ವಾ ವೇದಾಂತೈರಬಿಲಿರಪಿ ||೨೪೨||

ವೇದವೇದಾಂತವೇದ್ಯಸ್ಯ ಮಹಾದೇವಸ್ಯಪೂಜನಂ |
ಯೇ ಕರಿಷ್ಯಂತಿ ಯತ್ನೇನ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಇತಿ ಮನ್ಮಥೇ ||೨೪೩||

ಮತ್ತಿ ಯಮನು ಆ ರಾಜನಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿತನಾಗಿ, ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು ಹಾಗೆಯೇ ಆ ರಾಜನಿಂದ ಹತನಾಗಿದ್ದ
ಅಶ್ವಿನನನ್ನು ದುಷ್ಪಶಿಕ್ಷಕನಾದ ಯಮನು ಘೋರ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದನು
||೨೩೮-೨೩೯||

ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಅವರ ಪಿತ್ಯಗಳನ್ನೂ ನರಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಹಾಗೆ ಆ ಶಿವ
ದ್ವೇಷಿಯು ತನ್ನ ಪಿತ್ಯವರ್ಗದೊಡನೆ ಅಘೋರ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬದುಕಾಲ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು
ಅದರಿಂದ ನಾವೂ ಸಹ ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕವಾದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು
ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರಬೇಕು ||೨೪೦-೨೪೧||

ಹ್ಯಾನಿಗಲೂ ಸಹ ಶಿವನೇ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದನೆಂಬುದನ್ನು ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ
ತಿಳಿದು ಸರ್ವದಾ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುವರು ಯಾರು ಹಾಗೆ ಸರ್ವದಾ ವೇದ
ವೇದಾಂತವೇದ್ಯನಾದ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸುವರೋ, ಅವರೇ ಧನ್ಯರು ಎಂದು
ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವೆವು ||೨೪೨-೨೪೩||

ಅನನ್ಯಾಃ ಪೂಜಯಂತೀತಂ ಯೇ ಸಂತತಮುಮಾಪತಿಂ ।

ತ ಏವ ಧನ್ಯಾ ಮಾನ್ಯಾಶ್ಚ ಪೂಜನೀಯಾಶ್ಚ ಯಶ್ಚ ತಃ ॥೨೪೪॥

ಸರ್ವೋತ್ತಮಃ ಸರ್ವದೇಶಃ ಸರ್ವಾತಾಸ್ತೋ ಮದೇಶ್ವರಃ ।

ಅತಃ ಏವ ಸ ಯಶ್ಚೇನ ಪೂಜನೀಯೋ ಮನೀಷಿಭಿಃ ॥೨೪೫॥

ಯಮರ್ಚಯಂತ್ಯುಮಾಕಾಂತಂ ಇಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರಾದಯಸ್ಪರಾಃ ।

ಸ ಏವ ಪೂಜ್ಯೋ ದೇವೇಷು ದೇವದೇವೋತ್ತಮಃ ಶಿವಃ ॥೨೪೬॥

ಅತ್ಯಂತಕ್ರದ್ಧಯಾ ನಿತ್ಯಂ ಯೋಪಾರ್ಜಯೇತ್ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ ।

ಸ ಪೂಜ್ಯ ಇತಿ ವೇದೋಽಪಿ ವದತ್ಕೇವ ಸನಾತನಃ ॥೨೪೭॥

ಅತಿಪುಣ್ಯವತಾನೋವ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭವತಿ ತಂಕರೇ ।

ಅತಿಪುಣ್ಯವಿಹೀನಾನಾಂ ನ ಶ್ರದ್ಧಾ ಪಾರ್ವತೀಪತೌ ॥೨೪೮॥

ಅತ್ಯಂತಕ್ರದ್ಧಯಾ ವಿಷ್ಣುಃ ಸ್ವನೇತ್ರಾಬ್ಜೀನ ಕಂಕರಂ ।

ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾ ಪೂಜಾ ಜಾತಾ ವಿಷ್ಣುತ್ವದಾಯಿನೀ ॥೨೪೯॥

ಯಾರು ಅನ್ಯರನ್ನು ನಂಬದೆ ಕೇವಲ ಪರಶಿವನನ್ನೇ ಸರ್ವದಾ ಆರಾಧಿಸು ವರೋ ಅವರೇ ಧನ್ಯರು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯರು ಮದೇಶ್ವರನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನು ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಕಾರಣನು ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಪೂಜಿತನು ಆದ್ದ ರಿಂದಲೇ ಪ್ರಿಯುತ್ಸುಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ॥೨೪೪-೨೪೫॥

ಇಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರರೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಸರ್ವದಾ ಉಮಾ ಕಾಂತನಾದ ಪರಶಿವನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುವಾಗ ಪರಶಿವನು ದೇವದೇವೋತ್ತಮನೆಲ್ಲವೆ ! ಅಂತಹ ಪರಶಿವನನ್ನು ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸುವರೋ, ಅವರೇ ನಿಜವಾಗಿ ಪೂಜ್ಯರೆಂದು ವೇದಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆ ॥೨೪೬-೨೪೭॥

ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಂಟಾಗುವುದು ಕೇವಲ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪಾಪಿಗಳಾದವರಿಗೆ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವಿಷ್ಣುವು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ನೇತ್ರಕಮುಲದಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿಯೇ ತಾನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವನು ॥೨೪೮-೨೪೯॥

ಅತೋಽತಿಶ್ರದ್ಧಯಾ ನಿತ್ಯಂ ಯೋರ್ಜಯಂತಿ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
 ತೇಷಾಮಾಯುಷ್ಯಮಾರೋಗ್ಯಮಪವರ್ಗಶ್ಚ ಜಾಯತೇ ॥೨೫೦॥

ಯೇ ಪೂಜಯಂತ್ಯುಮಾಕಾಂತಂ ನಿತ್ಯಮವ್ಯಭಿಚಾರತಃ ।
 ತೇಷಾಂ ಪುಣ್ಯವತಾಂ ಪುಂಸಾಂ ನಿತ್ಯಮೇವ ನಮೋನಮಃ ॥೨೫೧॥

ಪುಣ್ಯಾ ಶಿನಾ ಶಿನಃ ಪುಣ್ಯಃ ಪುಣ್ಯಂ ತೀರ್ಯಕ್ತಿಪುಂಧ್ರಕಂ ।
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪುಣ್ಯಮಾನಂದಕಾನನಂ ॥೨೫೨॥

ಏತಶ್ಚಾತಃ ಸಮುತ್ಥಾಯ ಸ್ತರ್ತವ್ಯಂ ಪುಣ್ಯಪಂಚಕಂ ।
 ಸ್ಮರಣೇನಾಸ್ಯ ಸತತಂ ಜಾಯತೇ ಪುಣ್ಯವಾನ್ಮರಃ ॥೨೫೩॥

ಉಮಾಸಹಾಯಮಿತ್ಯಾದಿ ವೇದಮಂತ್ರೈಶ್ಚೈವ ಪ್ರಗೇ ।
 ಸ್ತರ್ತವ್ಯಂ ಸತತಂ ವಿಶ್ವೈಃ ಸರ್ವಸಿದ್ಧೈರ್ಥಮಾದರಾತ್ ॥೨೫೪॥

ಶಿವಶಂಕರ ಗೌರೀಶ ವಿಶ್ವನಾಥ ಮಹೇಶ್ವರ ।
 ದೇವೋತ್ತಮೇತಿ ನಾಮಾನಿ ಪ್ರಾತರ್ಜಪ್ಯಾನಿ ಸತ್ತಮ್ನುಃ ॥೨೫೫॥

ಯಾರು ಅತಿಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ಮಹಾದೇವನು ಆಯುಷ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ, ಮೋಕ್ಷ ಇವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವನು ಯಾರು ನಿತ್ಯವೂ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರೋ, ಅಂತಹ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಪುರುಷರಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುವೆನು ॥೨೫೦-೨೫೫॥

ಪಾರ್ವತೀ, ಪರಶಿವ, ಭಸ್ಮಕ್ತಿಪುಂಧ್ರ, ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನ, ಶಿವಲಿಂಗವನ (ಆನಂದವನ) ಈ ಐದೂ ಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪಗಳು ಈ ಪುಣ್ಯಪಂಚಕವನ್ನು ಯಾರು ಪ್ರತಿದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುವರೋ ಅವರೇ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳು ॥೨೫೨-೨೫೫॥

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದವರು ಪ್ರತಿದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ವೇದಮಂತ್ರ ಗಳಿಂದಲೂ, ಶಿವಸ್ತುತಿಗಳಿಂದಲೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಶಿವಶಂಕರ, ಗೌರೀಶತೇ, ವಿಶ್ವನಾಥ, ಮಹೇಶ್ವರ, ದೇವೋತ್ತಮ ಎಂಬ ನಾಮಗಳಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ॥೨೫೪-೨೫೫॥

ಭವಾನೀ ಸ್ತಂದಜನನೀ ಗೌರೀಶಂಕರವಲ್ಲಭಾ ।

ಶಿವೇತಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಾನ್ಯಾಶ್ರಮೇ ಸ್ಮಾರ್ತವ್ಯಾ ಜಗದಂಬಿಕಾ ॥೨೫೬॥

ಪ್ರಾತಃಕಾಲಾನ್ಯಾಶ್ರಮೇಶಿವಶಂಭೋ ಮಹೇಶ್ವರ ।

ಮಹಾದೇವೇತಿ ಸಾಮಾನ್ಯಿ ಜಪನೀಯಾನ್ಯಾಶ್ರಮೇ ॥೨೫೭॥

ಸ್ಮಾರ್ತವ್ಯಃ ಕೀರ್ತನೀಯಾಶ್ರಮೇ ಜಪನೀಯಾಶ್ರಮೇಶಂಕರಃ ।

ಯಶಸ್ತ್ವತ್ಪರಶಾದೀನಿ ಮುಕ್ತಿದಾನಿ ಮಹಾಮುನೇ ॥೨೫೮॥

ತನ್ಮನೋ ಯೇನ ಮನಸಾ ಸ್ಮಾರ್ಯತೇ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಃ ।

ಸಾ ಜಿಹ್ವಾ ಕೀರ್ತೃತೇ ಸಾಂಖ್ಯಃ ಸತತಂ ಜಿಹ್ವಯಾ ಯಯಾಶ್ರಮೇ ॥೨೫೯॥

ಸಹಸ್ರೋ ಯೇನ ಹಸ್ತೇನ ದಿಶ್ಯಸ್ತಂ ಪೂಜ್ಯತೇ ಶಿವಃ ।

ತಚ್ಚಿರೋ ಯೇನ ಶಿರಸಾ ಪ್ರಣಾಮಃ ಕ್ರಿಯತೇ ಶಿವೇ ॥೨೬೦॥

ತೌ ಪಾದೌ ಯೌ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪರೈಶ್ಚೈವ ಮುಧಾ ।

ಸ ಪುಣ್ಯೋ ಯೇನ ವಾ ಶಾಶ್ವಾಂ ಸ್ಮರಣೀರ ಸಮರ್ಪಿತಂ ॥೨೬೧॥

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗನ್ನಾತೆಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಭವಾನೀದೇವಿಯೇ, ಸ್ತಂದಮಾತೆಯೇ, ಗೌರೀದೇವಿಯೇ, ಶಂಕರಪತ್ನಿಯೇ, ಶಿವೆಯೇ ಮುಂತಾದ ನಾಮ ಭೇದಗಳಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಶಿವನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲವೇ ಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ ಇತರ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವ, ಶಂಭೋ, ಮಹಾದೇವ ಮುಂತಾದ ನಾಮಗಳಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸಬಹುದು ಅಂತೂ ಸರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೈವರು ದೇವಿಯ ಮತ್ತು ಶಂಕರನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ॥೨೫೬-೨೫೭॥

ಶಂಕರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಬೇಕು ಶಿವಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು ಅದ ರಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವುದು ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಮನಸ್ಸು, ಪರಶಿವನ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುವ ನಾಲಿಗೆಯೂ, ಬಿಲ್ವಾದಿಗಳಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗ ಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಕೈಯೂ, ಶಂಕರನನ್ನು ವಂದಿಸುವ ಶಿರಸ್ಸು ಪವಿತ್ರವಾದವು ಗಳು ಅವುಗಳ ಜನ್ಮವೇ ಸಾರ್ಥಕವೆನಿಸುವುದು ॥೨೫೮-೨೫೯-೨೬೦॥

ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ಕಾಲುಗಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳು ಯಾವನು ಸ್ಮರಣೀಯನನ್ನು ಶಾಶ್ವತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುವನೋ ಅವನೇ ಸುಕೃತಿಯು. ಅದ್ದರಿಂದ

ಪದ್ಧಾಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಕಾರ್ಯಾ ಸಾವಧಾನಂ ಶಿವಾಲಯೇ ।
 ಹಸ್ತಾಭ್ಯಾಮತಿಯತ್ತೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಂಕರಾರ್ಚನಂ ॥೨೬೨॥

ಪ್ರಣಾಮಾಸ್ತು ಶರೀರೇಣ ಕರ್ತವ್ಯಾ ಪಾರ್ವತೀಪ್ರಭೋಃ ।
 ಶ್ಲೋತ್ರಾಭ್ಯಾಮತಿಯತ್ತೇನ ಶ್ಲೋಕವ್ಯಾ ಶಾಂಕರಾ ಕಥಾಃ ॥೨೬೩॥

ನೇತ್ರಾಭ್ಯಾಮತಿಯತ್ತೇನ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯ ಪೂಜಿತಕ್ಕಿವಃ ।
 ಘ್ರಾಣೇನಾಘ್ರೇಯಮಮಲಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಂ ಶಿವಾರ್ಪಿತಂ ॥೨೬೪॥

ಜಿಹ್ವಯಾ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಃ ಕೀರ್ತನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ಸ್ಪೃಷ್ಟವ್ಯಮತಿಯತ್ತೇನ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಸಮರ್ಪಿತಂ ॥೨೬೫॥

ಧ್ಯಾತವ್ಯೋ ಮನಸಾ ನಿತ್ಯಮುಮಾದೇಹಾರ್ಥನಿಗ್ರಹಃ ।
 ವೇದವೇದಾಂತಸಂವೇದ್ಯಃ ಸರ್ವದಾ ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವಃ ॥೨೬೬॥

ಸ್ವಾಧೀನೇ ನಯನೇ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಯದಿ ನ ದ್ರಷ್ಟತೇ ಶಿವಂ ।
 ತದಾ ಸ ಕಿಂ ಜನ್ಮನಾಂಧೋ ವಂಧ್ಯನೇತ್ರೋ ಯತಃ ಸದಾ ॥೨೬೭॥

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಶಿವಾಲಯಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಬೇಕು ಕೈಗಳಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಆರ್ಚಿಸಬೇಕು ॥೨೬೧ ೨೬೨॥

ದೇಹದ ಅಷ್ಟಾಂಗಗಳಿಂದಲೂ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕು ಈಶ್ವರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು ಪೂಜಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಬೇಕು ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಪವಾದ ಬಿಲ್ವ ಪತ್ರಿಯನ್ನು ಮೂಗಿನಿಂದ ವಾಸನೆ ನೋಡಬೇಕು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಶಿವನಾಮಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು ಅರ್ಚಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಕೈಯ್ಯಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡಬೇಕು ॥೨೬೩ ೨೬೪ ೨೬೫॥

ವೇದವೇದಾಂತಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವ, ಉಮಾಜಾನಿಯಾದ ಶಂಕರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಗೌರೀಶಂಕರನನ್ನು ನೋಡದವನು, ಹುಟ್ಟುಕುರುಡ ನಂತೆಯೇ ಸರಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದೂ ನಿಷ್ಫಲವೆನಿಸುವುವು ಕೈಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ

ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಹಸ್ತಾ ಸ್ವಾಧೀನೌ ಯೋ ನಾರ್ಜಯತಿ ಕಂಕರಂ ।
 ಸ ದಗ್ಧಹಸ್ತೋ ವಿಜ್ಞೇಯಃ ಛಿನ್ನಹಸ್ತೋಽಥವಾ ಧ್ರುವಂ ॥೨೬೮॥
 ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಪಾದೌ ಸ್ವಾಧೀನೌ ಯೋ ನ ಯಾತಿ ಶಿವಾಲಯಂ ।
 ಸ ದಗ್ಧಪಾದೋ ವಿಜ್ಞೇಯೋ ದಗ್ಧಪಾದೋಽಥವಾ ಧ್ರುವಂ ॥೨೬೯॥
 ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಜಿಹ್ವಾಂ ಸ್ವಾಧೀನಾಂ ಯೋ ನ ಸ್ತೌತಿ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।
 ಸ ವಿಜಿಹ್ವ ಇತಿ ಜ್ಞೇಯೋ ದಗ್ಧಜಿಹ್ವೋಽಥವಾ ಧ್ರುವಂ ॥೨೭೦॥
 ಶ್ರೋತ್ರೇ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಶಿವಕಥಾಂ ಯೋ ನ ಶ್ರೋತ್ಯತಿ ಸಾದರಂ ।
 ಸ ವಿಶ್ರೋತ್ರ ಇತಿ ಜ್ಞೇಯೋ ದಗ್ಧಶ್ರೋತ್ರೋಽಥವಾ ಧ್ರುವಂ ॥೨೭೧॥
 ಸ್ವಾಧೀನಂ ಮಾನಸಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಯೋ ನ ಚಿಂತಯತೇ ಶಿವಂ ।
 ಸ ವಿಚಿತ್ರ ಇತಿ ಜ್ಞೇಯೋ ದಗ್ಧಚಿತ್ತೋಽಥವಾ ಧ್ರುವಂ ॥೨೭೨॥
 ಇಂದ್ರಿಯೈಃ ಪದ್ಮಿರಸ್ಯಾರ್ಯಾಸ್ತತ್ಪದಿಂದ್ರಿಯಕರ್ಮಫಲಃ ।
 ಶಿವಮೇವಾತಿಯತ್ನೇನ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಂತಿ ಮುಮುಕ್ಷವಃ ॥೨೭೩॥

ದ್ವರೂ ಕಂಕರನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಕೈಗಳು ಸುಟ್ಟ ಕೈಗಳಂತೆಯೋ,
 ಮುರಿದ ಕೈಗಳಂತೆಯೂ ವ್ಯರ್ಥವೆನಿಸುವುವು ಇದು ನಿಜ ॥೨೬೮, ೨೬೯-೨೭೦॥

ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡ
 ದವನು ಸುಟ್ಟಕಾಲಿನವನು ಅಥವಾ ಕುಂಟನು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ನಾಲಿಗೆ ಗಟ್ಟಿ
 ಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೊಗಳದವನು ಸಾಲಿಗೆಯಿಲ್ಲದವನೇ ಆಗುವನು
 ॥೨೬೯-೨೭೦॥

ಕಿವಿಗಳಿದ್ದರೂ ಶಿವಕಥೆಯನ್ನಾಶಿಸದವನು ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದವನಂತೆಯೇ ಸರಿ;
 ಅಥವಾ ಆ ಕಿವಿಗಳು ದಗ್ಧವಾದಂತೆ ಆದೇರಿತೆ, ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಶಿವನನ್ನು
 ಸ್ಮರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆತನು ಚಿತ್ರವಿಹೀನನು ಅಥವಾ ದಗ್ಧಮನಸ್ಸಿನವನು.
 ॥೨೭೧-೨೭೨॥

ನಿಜವಾದ ಮೋಕ್ಷಾಭಿಲಾಷಿಗಳು, ಮನಃಂದ್ರಿಯ ಸಹಿತವಾದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿ
 ಯುಗ್ಮದಲೂ ಸಾರ್ವಭೌಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುವರು ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಯಜ

ಯಜಂತಿ ನಿವಿಧೈರ್ಯಜ್ಞೈಃ ಶಿವಮೇವ ಹಿ ಯಜ್ಞಿನಃ |
ಯತೋ ದೇವಾಧಿದೇವೋಯಂ ಯೋಗಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಃ ||೨೭೪||
ಜಿಂತಯಂತಿ ಮಹಾದೇವಂ ಯೋಗಿನೋ ಯುಕ್ತಮಾನಸಾಃ |
ಯತೋ ದೇವಾಧಿದೇವೋಯಂ ಯೋಗಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಃ ||೨೭೫||
ಶಿವಾಪ್ತರತರಂ ನೇತಿ ಯೇ ಭಜಂತಿ ಮಹೇಶ್ವರಂ |
ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೭೬||
ಶಿವನಾಮಮಣಿಂ ಕಂಠೇ ಸದಾ ಧೃತ್ವಾ ವಸಂತಿ ಯೇ |
ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೭೭||
ಧೃತ್ವಾ ವಸಂತಿ ಯೇ ಕಂಠೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಂಭಿವಭೂಷಣಾನ್ |
ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೭೮||
ಧೃತ್ವಾ ವಸಂತಿ ಯೇ ನಿತ್ಯಂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಂ ಶಿವಭೂಷಣಂ |
ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೭೯||
ಅನನ್ಯಕರಣಾ ನಿತ್ಯಂ ಯೇರ್ಜಯಂತಿ ಮಹೇಶ್ವರಂ |
ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೮೦||

ಮಾನರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರೂ ಸಹ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಯಜ್ಞಾಚರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ
ದೇವಾಧಿದೇವನೆನಿಸಿದ ಮಹಾದೇವನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುವರು ||೨೭೩-೨೭೪||

ಯೋಗಿಗಳು ಯಮನಿಯಮಾಧ್ಯಕ್ಷಾಂಗಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಯೋಗ
ಕರ್ಮಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಫಲವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮಹಾದೇವನನ್ನೇ ಸದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುವರು
ಶಿವನೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಸ್ತುವಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಸ್ತುವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ
ಇಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರು ನಂಬಿ ಸರ್ವದಾ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವರೋ ಅವರೇ
ಧನ್ಯರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಗಳು ||೨೭೫-೨೭೬||

ಯಾರು ಸರ್ವದಾ ಶಿವನಾಮವೆಂಬ ರತ್ನವನ್ನು ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವರೋ,
ಮತ್ತು ಶಂಕರನಿಗೆ ಅಭರಣವೆನಿಸಿರುವ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಂಠದಲ್ಲಿಯೂ,
ಶಿವಭೂಷಣವಾದ ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಧರಿಸಿ, ಅನನ್ಯಕರಣರೆಂದು

ಯೇಷಾಂ ಚಿತ್ತಮನಾಪತ್ಯಾ ಶಿವಚಿಂತನತತ್ಪರಂ ।

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ॥೨೮೧॥

ಯೇಷಾಂ ನಿತ್ಯಮನಾಪತ್ಯಾ ಶಿವೈಕತರಣಂ ಮನಃ ।

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ॥೨೮೨॥

ಯೇಷಾಂ ದೇವಗಣಾಧೀಶೋ ಮಹೇಶಃ ಕುಲದೈವತಂ ।

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ॥೨೮೩॥

ಯೇಷಾಂ ಸರ್ವಾರ್ಥದಂ ನಿತ್ಯಂ ವ್ರತಂ ಶಂಕರಪೂಜನಂ ।

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ॥೨೮೪॥

ಯೇಷಾಂ ಶಿವಾರ್ಚನಾದನ್ಯದ್ವ್ರತಂ ನಾಸ್ತೀವ ಸರ್ವಥಾ ।

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ॥೨೮೫॥

ಯೇಷಾಂ ಶಿವಾನ್ಯದೇವೇಷು ಶಿವಭಕ್ತೃತ್ವಧೀಸ್ತದಾ ।

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ॥೨೮೬॥

ಯೇಷಾಂ ಮಹೇಶ್ವರೇ ಸಾಂಬೇ ಸರ್ವದೇವೋತ್ತಮತ್ವಧೀಃ ।

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ॥೨೮೭॥

ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಶಂಕರನನ್ನೇ ರಕ್ಷಕನೆಂದು ನಂಬಿರುವರೋ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧನ್ಯರು ಮಾನ್ಯರು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರರು ಧರ್ಮಾತ್ಮರು ॥೨೮೭-೨೮೮-೨೮೯-೨೯೦॥

ಯಾರ ಚಿತ್ತವು ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಎಡೆಗೊಡದೆ ಸದಾ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ, ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಶಂಕರನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕಿರುವುದೋ, ಯಾರಿಗೆ ದೇವದೇವನಾದ ಮಹಾದೇವನು ಕುಲದೇವತೆಯೆನಿಸಿರುವನೋ, ಯಾರ ನಿತ್ಯವ್ರತವು ಶಂಕರಾರಾಧನೆಯಾಗಿರುವುದೋ, ಅಂತಹವರೇ ಧೀರರು, ಮಾನ್ಯರು, ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಗಳು ॥೨೮೧-೨೮೨-೨೮೩-೨೮೪॥

ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನೇ ಮುಖ್ಯನಾದ ನೃತ್ಯವ್ರತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವವರೂ, ಶಿವಭಿಕ್ಷುರಾದ ದೇವರೆಲ್ಲರೂ ಈಶ್ವರಭಕ್ತರೆಂಬ ದೃಢಭಾವವನ್ನು ಟ್ಟಿರುವವರೂ, ಮಹೇಶ್ವರನೆನಿಸಿದ ಸಾಂಬನೇ ಸರ್ವದೇವೋತ್ತಮನು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಟ್ಟಿರು

ಯೇಷಾಂ ಚಿತ್ತಂ ಪರಾವೃತ್ತಂ ಮಹಾದೇವಾನ್ಯಪೂಜನಾತ್ |

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೮೮||

ಯೇಷಾಂ ಚಿತ್ತಂ ಪರಾವೃತ್ತಂ ಮಹಾದೇವಾನ್ಯವಂದನಾತ್ |

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೮೯||

ಯೇಷಾಂ ಚಿತ್ತಂ ಪರಾವೃತ್ತಂ ಮಹಾದೇವಾನ್ಯದರ್ಶನಾತ್ |

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೯೦||

ಯೇಷಾಂ ಚಿತ್ತಂ ಪರಾವೃತ್ತಂ ಮಹಾದೇವಾನ್ಯನಂದನಾತ್ |

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೯೧||

ಯೇಷಾಂ ಚಿತ್ತಂ ಪರಾವೃತ್ತಂ ಮಹಾದೇವಾನ್ಯಚಿಂತನಾತ್ |

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೯೨||

ಯೇಷಾಂ ಪ್ರೀತಿಃ ಕ್ಷೀರಸಾನೇ ಯಥಾ ತದ್ವಿಚಾರ್ಜನೇ |

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೯೩||

ಯೇಷಾಂ ಪ್ರೀತಿಃ ಕಲತ್ರಾದೌ ಯಥಾ ತದ್ವಿಚಾರ್ಜನೇ |

ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೯೪||

ವವರೂ, ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಡದವರೂ, ನಿಜವಾದ ಅಕ್ಷರಭಕ್ತರು, ಅವರೇ ಧನ್ಯರು, ಮಾನ್ಯರು, ಸತ್ಯವ್ರತರು ||೨೯೫-೨೯೬-೨೯೭-೨೯೮||

ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ದೇವರುಗಳ ವಂದನೆ, ದರ್ಶನ, ಸ್ತುತಿ, ಧ್ಯಾನ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಮಹಾದೇವನ ವಂದನಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದೋ ಅವರೇ ಧನ್ಯರು, ಅವರೇ ಪೂಜ್ಯರು ಮಹಾತ್ಮರು ||೨೯೯-೩೦೦-೩೦೧-೩೦೨||

ರುಚಿಯಾದ ಕ್ಷೀರಸಾನದಲ್ಲಿ, ಪಕ್ಷೀಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ, ಸುವರ್ಣಾಭರಣಾಭರಣಾದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟೇ ಉತ್ಸಾಹಾಸಕ್ತಾದಿಗಳು ಶಿವಾರ್ಚನೆ

ಯೇಷಾಂ ಪ್ರೀತಿಃ ಸುವರ್ಣಾದೌ ಯಥಾ ತದ್ವಚ್ಛಿವಾರ್ಜನೇ |
 ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೯೫||

ಯೇಷಾಂ ಪ್ರೀತಿಃ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗೇ ಯಥಾ ತದ್ವಚ್ಛಿವಾರ್ಜನೇ |
 ತೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತೇ ಸದಾಚಾರಾಸ್ತೇ ಪೂಜ್ಯಾ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಯಃ ||೨೯೬||

ಮಹಾದೇವಾರ್ಜನೇ ಪ್ರೀತಿನೈವಾತಮತ್ಯಂತದುರ್ಲಭಾ |
 ಸುಲಭಾ ಯದಿ ಸಾ ನ್ಯೂಣಾಂ ತದಾ ಮುಕ್ತಾ ಹಿ ತೇ ನರಾಃ ||೨೯೭||

ಯದಿ ತಪ್ತಂ ತಪೋಫೋರಂ ಸರ್ವದಾ ಜನ್ಮಕೋಟಿಭಿಃ |
 ತದಾ ಪ್ರೀತಿರ್ಮಹಾದೇವಪೂಜನೇ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೨೯೮||

ಯದಿ ದೇವೋತ್ತಮತ್ವೇನ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ದೇವೋತ್ತಮಂ ಶಿವಂ |
 ಸಮರ್ಚಯತಿ ಯತ್ನೇನ ತದಾ ಮುಕ್ತರ್ನ ದುರ್ಲಭಾ ||೨೯೯||

ಕರ್ಮಣಾ ಮನಸಾ ವಾಚಾ ನಿತ್ಯಮನ್ಯಭಿಚಾರತಃ |
 ಯಃ ಪೂಜಯೇನ್ಮಹಾರುದ್ರಂ ಸ ಮೋಕ್ಷಮುಧಿಗಚ್ಛತಿ ||೩೦೦||

ಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾದರೆ ಅವರೇ ಧನ್ಯರು, ಅವರೇ ಪೂಜ್ಯರು, ಅವರನ್ನೇ ಧರ್ಮಾತ್ಮ
 ರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು ||೨೯೩-೨೯೪ ೨೯೫ ೨೯೬||

ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ
 ಮೊದಲು ದುರ್ಲಭ ಆ ಬುದ್ಧಿಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದೆಂದರೆ,
 ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಗಿ ಅವರು ಮುಕ್ತರಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ
 ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ಪೋರತಪಸ್ಸಿನ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಮಹಾದೇವಾ
 ರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ದಯಿಸುವುದು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ
 ಶಿವಪೂಜಾಸಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸಲಾರದು ||೨೯೭ ೨೯೮||

ಯಾರು ಪರಶಿವನನ್ನು ದೇವೋತ್ತಮನೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುವರೋ,
 ಪರಶಿವನನ್ನು ದೇವೋತ್ತಮನೆಂದೇ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಾವಿಸುವರೋ, ಅಲ್ಲದೆ,
 ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ಕಾಡ್ಯ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಪರಶಿವನ ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಭೋಗ್ಯ
 ವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವರೋ, ಅವರೇ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ
 ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು ||೨೯೯-೩೦೦||

ಮುನೇ ಶಿವಾರ್ಚನಾದನ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯೋ ನ ವಿದ್ಯತೇ |
 ತತಸ್ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪೂಜನೀಯಃ ಸದಾಶಿವಃ ||೩೦೧||

ಸರ್ವಾತ್ಮಕೋಪಿ ಭಗವಾಲ್ಲಿಂಗರೂಪೀ ಸದಾಶಿವಃ |
 ಪೂಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮುನೇ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದಃ ||೩೦೨||

ಧ್ಯಾತವ್ಯಃ ಪೂಜನೀಯಶ್ಚ ಲಿಂಗರೂಪೀ ಸದಾಶಿವಃ |
 ಯತೋ ಧ್ಯಾತಃ ಪೂಜಿತಶ್ಚ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಾನ್ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ||೩೦೩||

ಸ್ವಾಭೀಷ್ಟಿ ತಾರ್ಥದೋ ದೇವಃ ಶಿವಾನೋ ನಾಸ್ತಿ ಸರ್ವಥಾ |
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಸ್ಸತ್ಯಮುದ್ಭೃತ್ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೩೦೪||

ನ ಶಿವಾನ್ಯಃ ಪೂಜನೀಯೋ ನ ಧ್ಯಾತವ್ಯೋ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ |
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಸ್ಸತ್ಯಮುದ್ಭೃತ್ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೩೦೫||

ನ ಶಿವಾನ್ಯಃ ಕೀರ್ತನೀಯೋ ನ ಸ್ತೋತವ್ಯೋ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ |
 ಸತ್ಯಮೇತತ್ಪುನಸ್ಸತ್ಯಮುದ್ಭೃತ್ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೩೦೬||

ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ
 ಸರ್ವಾತ್ಮಕನಾದ ಪರಶಿವನು ಸದಾ ಶಿವಲಿಂಗರೂಪದಲ್ಲಿರುವನು ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ
 ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಪೂಜಿಸು
 ತ್ತಿರಬೇಕು ||೩೦೧ ೩೦೨||

ಲಿಂಗರೂಪಿಯಾದ ಸದಾಶಿವನು ಸರ್ವದಾ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೂ, ಪೂಜೆಗೂ ಯೋಗ್ಯ
 ನಾದವನು ಏಕೆಂದರೆ ಸದಾಶಿವನ ಧ್ಯಾನಾರ್ಚನಾದಿಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರ ಸಕಲ
 ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು ಆಭೀಷ್ಟಿತವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಈಶ್ವರಾರಾ
 ಧನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತಾವುದೂ ಕಾರಣವಾಗಲಾರದು ಈ ವಿಷಯವು
 ಯಥಾರ್ಥವಾದುದೆಂದು ಶಬ್ದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೈಯ್ಯೆತ್ತಿ ಹೇಳುವೆನು ||೩೦೩ ೩೦೪||

ಶಂಕರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಯಾವ ದೇವತೆಯನ್ನೂ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವು
 ದಾಗಲಿ, ಪೂಜಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಸ್ತುತಿಸುವುದಾಗಲಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನವೆನಿಸಲಾರದು
 ಮಹಾದೇವನ ಧ್ಯಾನಪೂಜಾದಿಗಳು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಾತಿಶಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವು

ಪೂಜನಂ ಕೀರ್ತನಂ ಧ್ಯಾನಂ ವಂದನಂ ತು ಶಿವಾಪಹೇಃ |

ಅಯುರಾರೋಗ್ಯಸಂಪತ್ತಿ ಕುಭಸ್ತರ್ಗಾಪವರ್ಗದಂ ||೩೦೭||

ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಪೂಜನಾದೀನಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಪ್ರದಾನ್ಯತಃ |

ಪೂಜನಾದೀನಿ ಕಾರ್ಯಾಣಿ ಮಹಾದೇವಾಯ ಸರ್ವದಾ ||೩೦೮||

ಮುನೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತು ಏವೇತಿ ಜ್ಞೇಯಾಃ ಸ್ತಪ್ನೇಪಿ ಯೇ ಸದಾ |

ಪೂಜಯಂತಿ ಮಹಾದೇವಂ ಶಿವಾನ್ಯಾರ್ಚಾರಾಜ್ಞುಪಾಃ ||೩೦೯||

ಮುನೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತು ಏವೇತಿ ಜ್ಞೇಯಾಃ ಸ್ತಪ್ನೇಪಿ ಯೇ ಸದಾ |

ಶಿವಯಾತ್ರಾನ್ಯಯಾತ್ರಾಯಾನುತ್ಕಂಠಂ ಪಂಗುವೃತ್ತಯಃ ||೩೧೦||

ಮುನೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತು ಏವೇತಿ ಜ್ಞೇಯಾಃ ಸ್ತಪ್ನೇಪಿ ಯೇ ಸದಾ |

ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಯಾತ್ರಾರ್ಥಮಕ್ಕುದ್ಯುಕ್ತಾಃ ಪ್ರಹರ್ಷಿತಾಃ ||೩೧೧||

ಶಿವಾನ್ಯನಾಮಸ್ತುರಣೇ ಮಹಾಬಧಿರವೃತ್ತಯಃ |

ಮುನೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತು ಏವೇತಿ ಜ್ಞೇಯಾಃ ಸ್ತಪ್ನೇಪಿ ಯೇ ಸದಾ ||೩೧೨||

ಶಿವಾನ್ಯಕೀರ್ತನೇ ಸ್ತೋತ್ರೇಪ್ರೀತಮೂಲೈಕವೃತ್ತಯಃ |

ಮುನೇ ಧನ್ಯಾಸ್ತು ಏವೇತಿ ಜ್ಞೇಯಾಃ ಸ್ತಪ್ನೇಪಿ ಯೇ ಸದಾ ||೩೧೩||

ದಲ್ಲದೆ, ಸ್ಥಿರವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಶಿವಪೂಜೆ, ಶಿವಸ್ತುತಿ, ಶಿವಧ್ಯಾನ, ಶಿವವಂದನ ಇವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಫಲವೂ ದೊರೆಯುವುದು ||೩೦೫-೩೦೬-೩೦೭-೩೦೮||

ನಲ್ಪೈ ಮುಷಿಯೇ, ಯಾರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಸ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆನ್ಯರನ್ನು ಪೂಜಿಸರೋ, ಮತ್ತು ಶಿವಕೀರ್ತನಾತ್ರೆಯಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಇತರ ಜ್ಞೇತೃಯಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಟಿರಂತೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲುವರೋ, ಶಿವಾನ್ಯವಾದ ದೇವತಾತ್ರವಣದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೆವುಡರಂತೆ ಕೆವಿಗೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಮತ್ತು ಶಿವಜ್ಞೇತೃಯಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅತ್ಯುತ್ತಮದಿಂದ ಹೊರಡುವರೋ ಅವರೇ ಧನ್ಯರೆಂದು ಹೇಳುವವನಾಗು ||೩೦೯-೩೧೦-೩೧೧-೩೧೨||

ಶಿವಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಶಿವಕೀರ್ತನಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ದೇವತೆಗಳ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೂಗರಂತಿರುವರೋ, ಅವರೇ ಧನ್ಯರು ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನೆ

ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೋರ್ಚಯೇದನ್ಯದ್ಭವತಂ ।
 ತಸ್ಯ ಜನ್ಮವೃಥೈವೇತಿ ವಿಜ್ಞೇಯಂ ಮುನಿಸತ್ತಮಂ ||೩೧೪||
 ಶ್ರೋತವ್ಯಃ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯಶ್ಚ ಕೀರ್ತನೀಯಶ್ಚ ಶಂಕರಃ ।
 ತದನ್ಯಸ್ತು ನ ಸಂಪೂಜ್ಯೋ ನೇಕ್ಷಣೀಯಶ್ಚ ಸರ್ವಥಾ ||೩೧೫||
 ಯಃ ಪೂಜ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಮನಭ್ಯರ್ಚ್ಯಾನ್ಯಮರ್ಚಯೇತ್ ।
 ಸ ನಿತ್ಯಭ್ರಾಂಶ ಏವೇತಿ ವಿಜ್ಞೇಯೋ ನಾತ್ರ ಸಂಕಯಃ ||೩೧೬||
 ಯಃ ಶಿವಾರಾಧನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕರೋತ್ಯನ್ಯಸುರಾರ್ಚನಂ ।
 ಸ ಕರೋತಿ ನರೋ ಮೋಹಾದ್ವೃಥೈವ ಸ್ವಾಯುಷಃ ಕ್ಷಯಂ ||೩೧೭||
 ಯಾವತ್ಸ್ವಸ್ತಾಂಶಮಭ್ರಾಂಶಂ ಯಾವನ್ನೈವಾಯುಷಃ ಕ್ಷಯಃ ।
 ತಾವದ್ದೇವೋತ್ತಮಸ್ಸಾಂಖಃ ಪೂಜನೀಯಃ ಸ್ವತತ್ತತಃ ||೩೧೮||
 ಮುನೇ ಯೇ ಶಿವಮಜ್ಞಾತ್ವಾ ಕುರ್ವಂತೀತಾನ್ಯಪೂಜನಂ ।
 ತೇ ತು ಕಾಲಭಿಟ್ಟಿರ್ನೀತಾರು ದಂತಿ ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ ||೩೧೯||
 ಶಿವಾನ್ಯಪೂಜಕಾ ಯೇ ಚ ಯೇ ಚ ತ್ಯಕ್ತಕ್ರಿಪುಂಧ್ರಕಾಃ ।
 ತೇ ಸರ್ವೇಷು ಪತಂತ್ಯೇವ ಸರಕೇಷು ಪುನಃ ಪುನಃ ||೩೨೦||

ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯದೇವತಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುವವನ ಜನ್ಮವು ನಿರರ್ಥಕವಾದುದೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು ||೩೧೩-೩೧೪||

ದರ್ಶನಕ್ಕೆ, ಸ್ತುತಿಗೆ, ಅರ್ಚನೆಗೆ ಶಂಕರನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಿದವನು ಹಾಗೂ ವಾಗ ಶಿವಶಂಕರನ ದರ್ಶನಾದಿಗಳಿಗೆ ಮನಗೂಡದೆ ದೇವತಾಂಕರಗಳ ಅರ್ಚನಾದಿಗಳಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುವವನು ನಿತ್ಯಭ್ರಾಂಶನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ಅವನಿಗೆ ತಾತ್ಪ್ರಿಕವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ||೩೧೫-೩೧೬||

ಯಾವನು ಶಂಕರಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವತಾಂಕರಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವನೋ, ಅವನು ತನ್ನ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನು ಮಾನವನು ತಾನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಕಲ್ಪಾಂಶಪರೈಕವೂ ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸಾಂಖ್ಯನನ್ನೇ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ||೩೧೭-೩೧೮||

ಶಿವಭಿನ್ನನಾದ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೆ ಯಾವುಭಟರ ಹಿಂಸೆಯು

ನಿತ್ಯಂ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಾನ್ಯಂ ಯೇರ್ಚಯಂತಿ ತಾನ್ |
 ನರಕೇ ಪಾತಯತ್ಯೇವ ಕೃತಾಂತಃ ಕ್ರೂರತಾಸನಃ ||೩೨೧||
 ಶಿವಧ್ಯಾನಂ ವಿಹಾಯಾನ್ಯಮುಭಿಧ್ಯಾಯಂತಿ ಯೇ ಚ ತಾನ್ |
 ನರಕೇ ಪಾತಯತ್ಯೇವ ಕೃತಾಂತಃ ಕ್ರೂರತಾಸನಃ ||೩೨೨||
 ನಿತ್ಯಂ ಶಿವಸ್ತುತಿಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಯೇ ಶಿವಾನ್ಯಂ ಸ್ತುವಂತಿ ತಾನ್ |
 ನರಕೇ ಪಾತಯತ್ಯೇವ ಕೃತಾಂತಃ ಕ್ರೂರತಾಸನಃ ||೩೨೩||
 ಅಶೈವಧರ್ಮಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಯೇ ಶಿಷ್ಯಂತಿ ದ್ವಿಜಾದಯಃ |
 ನರಕೇ ಪಾತಯತ್ಯೇವ ಕೃತಾಂತಃ ಕ್ರೂರತಾಸನಃ ||೩೨೪||
 ಶಿವಧರ್ಮಾನ್ ಶ್ರುತಿಶ್ಲೋಕ್ತಾನ್ನಾಚರಿಸ್ಯಂತಿ ಯೇ ದ್ವಿಜಾಃ |
 ಶೇ ಮೃತ್ಯುಪಾಶಸಂಬದ್ಧಾಃ ಸ್ಥಾಸ್ಯಂತಿ ನರಕಾಲಯೇ ||೩೨೫||
 ಅತೋದಯಂ ಯಮಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಶೈವೋ ಭೂತ್ವಾತಿರುತ್ಸುತಃ |
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಗೌರೀಶಂ ಸ ಮೋಕ್ಷಮುಭಿಗಚ್ಯತಿ ||೩೨೬||
 ಕುರ್ವಂತು ಕೋಟಿಕೋ ನಿತ್ಯಂ ಮಹೇಶಾನ್ಯಸುರಾರ್ಚನಂ |
 ತಥಾಪಿ ದುರ್ಲಭೋ ಮೋಕ್ಷೋ ವಿಘ್ನಾ ಶಂಕರಪೂಜಯಾ ||೩೨೭||

ತಪ್ತುಃಪದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ ಭಸ್ಮಪ್ರಪುಂಡ್ರ ಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು
 ವರಿಗೆ ಸದಾ ನರಕವಾಸವೇ ಗತಿ ||೩೨೧||

ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡದೆ, ಅನ್ಯದೇವತಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುವವರೂ,
 ಶಿವೇತರ ದೇವತಾಧ್ಯಾನಮಾಡುವವರೂ, ಕ್ರೂರನಾದ ಯಮನ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ
 ನರಕದಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವರು ||೩೨೨-೩೨೩||

ಶಿವಸ್ತುತಿಮಾಡದ ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸುವ, ಶಿವಧರ್ಮ
 ತಿಶ್ರವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ, ಶಿವಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡದಿರುವ
 ದ್ವಿಜಾದಿಗಳು ಯಮಪಾಶಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರಾಗಿ ಸದಾ ನರಕದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸುತ್ತಾ
 ವ್ಯಥೆಪಡುವರು ||೩೨೪-೩೨೫-೩೨೬||

ಯಮನು ನರಕದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಯನಾಗಿ ಹಿಂಸೆಯನ್ನೀಯುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ,
 ಯಾವನು ಗೌರೀಶನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸುವನೋ, ಅವನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು

ಕುರ್ವನ್ತು ಕೋಟಿಕೋ ಯಾಗಾನ್ ಭರ್ತಾನ್ ಶನಾತನಾನ್ |
ತಥಾಪಿ ಶ್ರೀವಿರೂಪಾಕ್ಷಪೂಜಾ ಮೋಕ್ಷಾ ಯ ಕಲ್ಪಿತೇ ||೩೨೮||

ಸುಕೃತಾಮಿತಪೂರ್ಣೋಪಿ ವಿನಾ ಶಂಕರಪೂಜಯಾ |
ನ ಮುಕ್ತಿಶಾಂತಾಂ ಲಭತೇ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂತಯಃ ||೩೨೯||

ಯಃ ಪೂಜಿತಸ್ತುತೋ ಧ್ಯಾತೋ ವಂದಿತೋಮೇಕವಿಗ್ರಹಃ |
ಸ ಏವ ಲಭತೇ ಧನ್ಯೋ ಮುಕ್ತಿಶಾಂತಾಕರಗ್ರಹಂ ||೩೩೦||

ವಿಲೋಕಯಂತಿ ಸತತಂ ಮುಕ್ತಿಶಾಂತಾಂ ಶಿವಾರ್ಚಕಾಃ |
ಸಾಪಿ ಪಕ್ಕತಿ ಸೋತ್ಸಾಹಂ ಶಿವಾರಾಧನತತ್ಪರಾನ್ ||೩೩೧||

ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾ ವಿಲೋಕ್ಯೈವ ಶಿವಾರಾಧನತತ್ಪರಂ |
ನ್ಯತ್ಯತ್ಯತ್ಯಂತಸಂತುಷ್ಟಾ ವಲ್ಲಭೋಯಂ ಮಮೇತಿ ಸಾ ||೩೩೨||

ಸ ಏವ ಸತತಂ ಧ್ಯಾತಾ ಪಾರ್ವತೀಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಃ |
ಸ ಏವ ಶೈವಕೃದ್ಧಾತ್ಮಾ ಜಾಯತೇ ಮುಕ್ತಿವಲ್ಲಭಃ ||೩೩೩||

ಪಡಿಯುವನು ಮಾನವರು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸದೆ, ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕೋಟಿ
ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿಸಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತನಾದ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ
ಏಕೆಂದರೆ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದದ್ದು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಿಂದೇ ||೩೨೬-೩೨೭||

ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ, ಸುಕೃತರಾಶಿಯನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ ಕದೃಶರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ
ಶಂಕರಾರಾಧನೆಯೇ ಮುಖ್ಯಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದು ಯಾವನು ಈಶ್ವರ
ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸುವನೋ, ಅಂತಹವನೇ ಕೊನೆಗೆ ಮುಕ್ತಿ
ಶಾಂತಾಪತಿಯಾಗುವನು ||೩೨೮ ೩೨೯ ೩೩೦||

ಮುಕ್ತಿಶಾಂತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವವರು ಶಿವಾರ್ಚಕರೇ ಮೋಕ್ಷವು ಬಯಸು
ವುದೇ ಅವರನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮೋಕ್ಷರೂಪಿಯಾದ ಶಾಂತೆಯು ಇಂತಹ
ಈಶ್ವರಾರ್ಚಕರನ್ನು ಸೇರಲು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ನರ್ತಿಸುವಳು ||೩೩೧ ೩೩೨||

ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯಾದ ಶಂಕರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವವನೇ, ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು
ಹೊಂದುವವನು ಅವನೇ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಅವನೇ ಮುಕ್ತಿವನಿಶಾರಾಂತನು, ಅವನೇ

ಸ ಏವಾತಿಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸಮಾರಾಧಿತಕಂಕರಃ |

ಸ ಏವ ವಸ್ತುತೋ ಲೋಕೇ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾಮನೋಹರಃ ||೩೩೪||

ಮಹೇಶ್ವರಮುಮಾಕಾಂತಂ ಕಾಲಾಂತಕಮನಾಮಯಂ |

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ತಸ್ಯೈವ ಮುಕ್ತಿನಾನ್ಯಸ್ಯ ಸರ್ವಥಾ ||೩೩೫||

ಸ್ವಾತ್ಮಾದೌ ಭಸ್ಮನಾ ದೇಹಮುದ್ಧೂಲ್ಯಾಸಾದಮುಕ್ತಕಂ |

ಪೂಜನೀಯೋ ಮಹಾದೇವೋ ಲಿಂಗರೂಪೀ ಮುಮುಕ್ಷುಃ ||೩೩೬||

ಏವಮನ್ಯಭಿಚಾರೇಣ ನಿತ್ಯಮಭ್ಯರ್ಚಿತಕ್ರಿವಃ |

ದದಾತಿ ಭುಕ್ತಿಂ ಮುಕ್ತಿಂ ಚ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ ||೩೩೭||

ಐಶ್ವರ್ಯಮತುಲಂ ಭುಕ್ತ್ಯಾ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾನ್ಮನೇ |

ಪ್ರಯಾಂತಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಂ ನಿರ್ದಗ್ಧಾಖಿಲಕಲ್ಮಷಾಃ ||೩೩೮||

ಕೋಟಿತಃ ಕೃತಪಾಪೋಪಿ ಸತ್ಯದರ್ಶಿತಕಂಕರಃ |

ಪ್ರಯಾಂತಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೩೩೯||

ಈಶ್ವರ ಪ್ರಿಯಭಕ್ತನು ಅವನೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹನಾದವನು ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುವುದೂ ಅವನಿಗೇ ||೩೩೩-೩೩೪||

ಮಹೇಶ್ವರನೂ, ಉಮಾಪತಿಯೂ, ಕಾಲಕಾಲನೂ, ನಿರ್ವಿಕಾರನೂ ಆದ ಶಂಕರನನ್ನು ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾರಾಧಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೇ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದು ಲಿಂಗರೂಪಿಯಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಸ್ಮಲಿಪ್ತಗಾತ್ರನಾಗಿ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳಿಂದ ದೇಹಕುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಪೂಜಿಸುವವನೇ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹನಾದವನು ||೩೩೫-೩೩೬||

ಕ್ರಿಯಾಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಪರಶಿವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುವನು ಅವರು ಐಹಿಕಸುಖವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿ, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರುವರು ||೩೩೭-೩೩೮||

ಶಿವಾರಾಧಕನು ಎಷ್ಟೇ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದುಸಾರಿಯ ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ಆತನು ಪಾಪ

ಶಿವಪೂಜಾಗ್ನಿ ಸಂದಗ್ಧಮಹಾಪಾತಕಸರ್ವತಾಃ ।

ಸೀತಾ ನ್ಯತಾಃ ಕುಚೀಭೂತಾಃ ಶಿವಂ ಯಾಂತಿ ಶಿವಾದ್ಯತಾಃ ॥೩೬೦॥

ಸಮುಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಮಹಾದೇವಂ ಸತ್ಯದಸ್ಯಹಿತಾಶಯಾಃ ।

ಲಬ್ಧೋಪೇಂದ್ರಶ್ಚಮಿಂದ್ರಶ್ಚಂ ಬ್ರಹ್ಮಶ್ಚಂ ಚ ಶಿವಂ ಯಯುಃ ॥೩೬೧॥

ಪುರಾ ದ್ವಿಜಾಧಮಃ ಕಕ್ತಿತ್ ತ್ಯಕ್ತಬ್ರಾಹ್ಮಣಲಕ್ಷಣಃ ।

ತೂದ್ರವೃತ್ತಿಂ ಸಮಾಕ್ರಿತ್ಯ ಸ್ಥಿತಃ ಸ್ವಕುಲನಿಂದಿತಃ ॥೩೬೨॥

ಸ ತತಶ್ಚೋರಧರ್ಮೇಣ ಧನಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಕೋಟಿಕಃ ।

ಸದಾ ವೇತ್ಯಾಪರೋ ಜಾತೋ ಮಧುಮಾಂಸಾತನಸ್ಸದಾ ॥೩೬೩॥

ಸ ವೇತ್ಯಾಭುಕ್ತಶಿಷ್ಯಾಶೀ ವೇತ್ಯಾಸಂಸಕ್ತಮಾನಸಃ ।

ಉನಾಸ ಮದನಾಕ್ರಾಂತೋ ವೇತ್ಯಯಾ ಸಹ ಸರ್ವದಾ ॥೩೬೪॥

ಸ ಗತಃ ಸ್ತೋತೃಭೋಗಾರ್ಥಂ ಪುಷ್ಪಾಶ್ಚಾನೇತುಮುದ್ಯತಃ ।

ಪ್ರವೀಣತ ಚ ಯಶ್ಚೇನ ಮನೋಜ್ಞಾಂ ಪುಷ್ಪವಾಟಿಕಾಂ ॥೩೬೫॥

ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ಮತ್ತು ಅನ್ಯತಪಾಸದಿಂದ ಮತ್ತಾರಾಗಿ ಶಿವಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಅನಂದಮಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವರು ॥೩೬೬-೩೭೦॥

ಎಷ್ಟೇ ಅಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾದರೂ ಮಾನವನು ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ, ಆತನು ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಇವರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವನಲ್ಲದೆ ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವನು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿ ಒಂದು ಕಥೆಯುಂಟು. ಹಿಂದೆ ಒಂದುಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈಜಿಗಿಸಿ, ತೂದ್ರ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ನೀಚಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು ॥೩೬೧-೩೬೩॥

ಆತನು ಸದಾ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಧನವನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಅದನ್ನು ವೇತ್ಯಾಸಂಸರ್ಗದಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತಾ, ಮಧ್ಯಮಾಂಸಾದಿಗಳನ್ನೂ, ತನ್ನ ಸೂಕೆಯ ಎಂಬಲನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಭೋಗದಿಂದಲೇ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ॥೩೬೪-೩೬೪॥

ಒಂದುಸಾರಿ ತನ್ನ ಸುಖಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಸುಗಂಧಮಯವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಒಂದು ದಿವ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು ಅಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ

ತತಸ್ಸಂಸಾದ್ಯ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಸುಗಂಧೀನಿ ಬಹೂನಿ ಚ |
 ಅಂಧಕಾರಂ ಚ ಸಂಸ್ರಾಪ್ತೇ ಮಧ್ಯೇ ಮಾರ್ಗಮುಸಾಗತಃ ||೩೪೩||
 ತದಾ ಸಮುತ್ಥಿತೋ ವಾಯುಃ ಸ ಮೇಘೋ ವೃಕ್ಷಘಾತುಕಃ |
 ತತೋ ಬಭೂವ ವೃಷ್ಟಿಶ್ಚ ಘನಗರ್ಜತ್ಸಮನ್ವಿತಾ ||೩೪೪||
 ತತಃ ಪರಂ ಸ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ತೃಕ್ತಾ ವೃಷ್ಟಿಜಲಾಪ್ನುತಃ |
 ಮಮಾರಿ ವಾತ್ಸಯಾ ತತ್ರ ಕೋಮಲಾಂಗಸ್ಸನಾತನಃ ||೩೪೫||
 ತತ್ತ್ವಕ್ರಾಂತಿ ಪ್ರಸೂನಾನಿ ಪೇತುರ್ಲಿಂಗಸ್ಯ ಮೂರ್ಧನಿ |
 ತತೋ ವೃಷ್ಟಿರಭೂಜಾಂತಾ ತತತ್ಯಾಂತಾಶ್ಚ ವಾಯವಃ ||೩೪೬||
 ತತಸ್ತಂ ಮೃತಮಾಲೋಕೈ ತಮಾಪುರ್ಯಮಕಿಂಕರಾಃ |
 ನೀತಶ್ಚ ತೈಃ ಸುಧುರ್ವೃತ್ತಃ ತದೈವ ಯಮಸಂನಿಧಿಂ ||೩೪೭||
 ತತಸ್ತಮಾಗತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಯಮೋ ಧರ್ಮವಿಚಕ್ಷಣಂ |
 ಚಿತ್ರಗುಪ್ತಂ ವಿಲೋಕ್ಯಾಹ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮವಿಚಾರಕಂ ||೩೪೮||

ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ರಾತ್ರಿ
 ಯಾಯಿತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ ಕವಿಯಿತು ||೩೪೫-೩೪೮||

ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿದ್ದು, ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉರುಳಿಸತೊಡಗಿತು
 ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವೇಗವಾದ ಮಳೆಯೂ ಬಂತು ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲುಗಳು
 ಆರ್ಭಟಿಸಿದುವು ಇದರ ವೇಗಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೂವು
 ಗಳನ್ನೆಸೆದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು, ಸತ್ತುಹೋದನು ||೩೪೭-೩೪೮||

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಳೆಯೂ, ಗಾಳಿಯೂ ಶಾಂತವಾದುವು ಆದರೆ ಇವನು
 ಸಂಪಾದಿಸಿ ತಂದಿದ್ದ ಹೂವುಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ
 ಬಿದ್ದವು ಇತ್ತ ಇವನು ಮೃತನಾದೊಡನೆಯೇ ಯಮದೊತರು ಬಂದು ಇವನನ್ನು
 ಂಧಿಸಿ ಯಮಸಮಾಪವನ್ನೈದಿಸಿದರು ಯಮನು ಇವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ,
 ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ಕರೆದು ಈತನು ಮಾಡಿರುವ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು
 ನವರಿಸಿ ಹೇಳುವವನಾಗು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ, ||೩೪೯-೩೫೦-೩೫೧||

|| ಯಮ ಉವಾಚ ||

ಕಿಮನೇನ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಕೋಯಂ ಕಿಂ ಕುಲಸಂಭವಃ |

ಕಿಮೇತಸ್ಯಾದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಾಸನಂ ತದ್ವದಸ್ಯ ಮೇ ||೩೫೨||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತಃ | ಕೃತಾಂಜಲಿಃ |

ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಾ ವಿದಿತ್ವೈವ ತತ್ಕೃತಂ ಶ್ರುತ್ವ ತಂ ಯಮಂ ||೩೫೩||

|| ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ ಉವಾಚ ||

ಅಯಂ ದ್ವಿಜಕುಲೋತ್ಪನ್ನೋ ದ್ವಿಜಧರ್ಮವಿವರ್ಜಿತಃ |

ವೇತ್ಸೋಚ್ಛಿಷ್ಯಧುಗುದ್ವ್ಯುತ್ಪೋ ನಾನಾಪಾತಕಸಂಪ್ರಯಃ ||೩೫೪||

ಅನೇನ ನ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗಾದಿಸಾಧನಂ |

ಏತತ್ಕೃತಾನಾಂ ಪಾಪಾನಾಂ ಸಂಖ್ಯಾಂ ಕರ್ತುಂ ನ ಶಕ್ಯತೇ ||೩೫೫||

ಉಪಾಧಾ ಯಾತನಾನೇನ ಭೋಕ್ತವ್ಯಾ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ |

ಅನೇನೈತಾದ್ಯಶೇನಾಪಿ ಲಿಂಗೇ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಧಾಗ್ಯತಃ ||೩೫೬||

“ಈತನು ಯಾರು ? ಯಾವ ಕುಲದವನು ? ಈತನ ವೃತ್ತಿಯಾವುದು ? ಇವನಿಗೆ ಈಗ ವಿಧಿಸಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯೇನು” ಎಂದು ಯಮನು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು ಆಗ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನು ಅವನ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಯಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು ||೩೫೨-೩೫೬||

“ಯಮದೇವನೇ, ಈತನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಂಶಜನು ಆದರೆ ದ್ವಿಜಧರ್ಮದಿಂದ ದೂರನಾಗಿದ್ದನು ಸದಾ ವೇಶ್ಯಾಲಂಕಟನಾಗಿದ್ದು, ಅವಳ ಎಂಬಲನ್ನೇ ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ಅನೇಕ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತಾ ಜೀವಿಸಿದನು ಈತನಿಂದ ಯಾವ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧಕವಾದ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಇವನ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ ||೩೫೪-೩೫೫||

ಆದರೆ ಫಲವಾಗಿ ಈತನಿಗೆ ಅನೇಕ ನರಕಯಾತನೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಲೇಬೇಕು ಆದರೆ ಇವನ ಅಧ್ಯಕ್ಷವಶದಿಂದ ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಸಾಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ನಡೆದಿದೆ ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಈತನು ವನದಿಂದ ತನ್ನ

ಮರಣಾತ್ಮವರ್ತಮಜ್ಞಾನಾತ್ಪಾತಿತಾನ್ಯಯುತತ್ರಯಂ ।
 ಸ್ವಭೋಗಾರ್ಥಂ ಸುಗಂಧೀನಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಕುಸುಮಾನ್ಯಯಂ ॥೩೫೭॥

ನೀತ್ಯಾ ಸ್ಥಿತಸ್ತತೋ ವೃಷ್ಟಾ ವಾತ್ಯಾಭಿಶ್ಚ ಪ್ರಪೀಡಿತಃ ।
 ಪೀಡಿತಃ ಪಾತಯಾಮಾಸ ತಾನಿ ಪುಷ್ಪಾಣ್ಯಯಂ ದ್ವಿಜಃ ॥೩೫೮॥

ತಾನಿ ಪೇತುದ್ಯವಯೋಗಾಚ್ಛಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಮೂರ್ಧನಿ ।
 ತತಃ ಪರಮಯಂ ಕಾಲ ಮೃತ ಏವ ಹಿ ಪೀಡಯಾ ॥೩೫೯॥

ತತಃ ಪರಂ ಯಮುಭಟ್ಟಿರಾನೀತೋಯಂ ತವಾಂಕಿತಂ ।
 ಇತೋಧಿಕಂ ಪುರಾನೇನ ನ ಕೃತಂ ಸುಕೃತಾರ್ಜನಂ ॥೩೬೦॥

ಅನೇನ ಸುಕೃತೇನ್ನೈವ ಮುಕ್ತರಸ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೩೬೧॥

॥ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಯಮುಸ್ಸಂತುಷ್ಟಮಾನಸಃ ।
 ತಂ ತದಾದ್ಯಂತಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ॥೩೬೨॥

ಪೂಜ್ಯಮಾನಂ ತಮಾಲೋಕ್ಯ ತದಾ ಯಮುಸಫಾಸದಃ ।
 ಯಾಮುಮೂಚುಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಾ ಮುನೇ ॥೩೬೩॥

ವೇತ್ಯಿಗಾಗಿ ಮೂವತ್ತುಸಾವಿರ ಸುಗಂಧಮಯವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದನು ॥೩೫೭-೩೫೮॥

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಸತ್ತುಹೋದನು ಆಗ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಇವನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಕಂಡುಬಂದವು ಎಲೈ ಯಮಧರ್ಮನೆ, ಈಗೀತಿ ಈತನಿಗೆ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ॥೩೫೮-೩೫೯॥

ಅನಂತರ ಈತನನ್ನು ಈ ಭಟ್ಟರು ನಿನ್ನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದಿರುವರು ಇವನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದ ಮತ್ತಾವಕಾರ್ಯವೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಈತನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯೊದಗಬಹುದು ॥೩೬೦-೩೬೧॥

ಹೀಗೆಂದ ಚಕ್ರಗುಪ್ತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಯಮನು ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು ಹಾಗೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಮನನ್ನು

|| ಸಭಾಸದ ಉಚ್ಛಾಃ ||

ಯಮಾನೇನ ಕೃತಂ ಪುಣ್ಯಂ ನ ಕಿಂಚಿದಪಿ ದೃಶ್ಯತೇ |
 ಲಿಂಗಪೂಜಾ ತು ಯತ್ನೇನ ನ ಕೃತಾ ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕಂ ||೩೬೪||
 ಏತಾದೃಶಸ್ಯ ದುಷ್ಕಸ್ಯ ತ್ರಿಯತೇ ಪೂಜನಂ ತ್ವಯಾ |
 ಕಥಂ ಧರ್ಮಸ್ತಯಾ ಜ್ಞಾತೋ ಧರ್ಮಪಿತ್ತೈಃ ಕಥಂ ತ್ವಯಿ||೩೬೫||

|| ಯುಮು ಉವಾಚ ||

ದೈವಾದ್ವಾ ಯತ್ನತೋ ವಾಽಪಿ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಮೂರ್ಧನಿ ।
 ಪಾತಿಶಾನಿ ಪ್ರಸೂನಾನಿ ಭವಂತ್ಯೇವ ಹಿ ಮುಕ್ತಯೇ ॥೩೬೬॥

ಶುದ್ಧಂ ಯತ್ಪಾತಯೇತ್ಪ್ರಪ್ತಮೇಕಂ ವಾ ಶಿವಮೂರ್ಧನಿ ।
 ತರತ್ಯೇವ ಹಿ ಸಂಸಾರಮಂತಕಾಲೇ ಶಿವಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥೩೬೭॥

ವಿನಶೇನಾಪಿ ಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟೋ ಯಥಾ ದಹತಿ ಪಾವಕಃ ।
 ತಭ್ಯೆವ ವಿವಶೋಪೀತಂ ಸಂಪೂಜ್ಯಾಂತೇ ಶಿವಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥೩೬೮॥

ನೋಡಿ, ಅವನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲರೂ ಶೈಖೋಡಿಸಿ ನಿಂತು ಯಮನನ್ನು ಕುರಿತು
ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು ||೩೬೨-೩೬೩||

“ ಎಲೈ ಯಮನೇ, ಈತನು ಯಾವ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿದವ
ನಲ್ಲ ಶಿವಪೂಜೆಯಾದರೋ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನಡೆದಂತಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಪಕ್ಕುಜಾ
ಮಂತ್ರಗಳು ಈತನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ ಇಂತಹ ದುಷ್ಟನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು
ಕಂಡು ಧರ್ಮಜ್ಞನಾದ ನೀನು ಇವನಿಗೆ ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತೀರು ? ” ||೬೬೪ ೬೬೫||

ಆಗ ಯಮುನೇಂದನು ಶಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ನುಸುಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಬಲಾಶ್ವಾರದಿಂದಲೋ, ಒಬ್ಬನಿಂದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆಯುವುದು ನಿಜ ಒಂದೇ ಹೊವನ್ನಾಗಿರಿ ಶುದ್ಧಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಪೂಜಿಸಿದರೆ, ಆ ಪೂಜಕನ ಸಾಂಸಾರಿಕವಾದ ಸಕಲ ದುಃಖಗಳೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಶಿವಲೋಕವೂ ಅವನಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದು ||೩೬೬ ೩೬೭||

ಅರಿಯದೆ ಮುಟ್ಟಿದರೂ ಬೆಂಕಿಯು ಸುಡುವಂತೆ, ತಿಳಿಯದೆ ಪೂಜಿಸಿದರೂ ಕಂಕರವು ಮುಕ್ತಿಪಲವನ್ನೀಯುವವು ಇವನು ಎರಡರ ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಪ್ರಸೂನಮೇಕಮೇವಾಸ್ತಾತ್ಪಾತಿತಂ ಶಿವಮೂರ್ಧನಿ |
 ಏತತ್ಕೃತಾಘೃತಂಘಾನಿ ನಾಶಯಾಮಾಸ ತತ್ಕೃತೇ ||೩೬೯||
 ಯಾನ್ಯನ್ಯಾನಿ ಪ್ರಸೂನಾನಿ ಪಾತಿತಾನಿ ಶಿವೋಪರಿ |
 ತಾನ್ಯಸ್ಯ ಮುಕ್ತಿಂ ದಾಸ್ಯಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದೀನಾಂ ಪದಾನ್ಯಪಿ ||೩೭೦||
 ಅತಃ ಪರಮಯಂ ಭೂಪೋ ಧಾವಿಭೂಮಾವಯೋನಿಜಃ |
 ನವಖಂಡಾತ್ಮಿಕಾಂ ಭೂಮಿಂ ಪಾಲಯಿಷ್ಯತಿ ಧರ್ಮತಃ ||೩೭೧||
 ಅಸ್ಯ ಪುತ್ರಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ದತಲಕ್ಷಂ ಮಹಾಜನಃ |
 ಶಿವಸ್ಥಾನಾನ್ಯಯಂ ಭೂಪಃ ಕಾರಯಿಷ್ಯತಿ ಭೂರಿಶಃ ||೩೭೨||
 ಶಿವಲಿಂಗಾನ್ಯಯಂ ತೇಷು ಸ್ಥಾಪಯಿಷ್ಯತಿ ಸಾದರಂ |
 ಶಿವಾರ್ಚನಪರೋ ಭೂತ್ವಾ ಶೈವಾನಭ್ಯರ್ಚಯಿಷ್ಯತಿ ||೩೭೩||
 ಅಯಂ ತತಃ ಪರಂ ರಾಜ್ಯಂ ಪುತ್ರೇಷು ಸ್ಥಾಪಯಿಷ್ಯತಿ |
 ತತಸ್ತೇನೈವ ದೇವೇನ ದೇವೇಂದ್ರೋಪಿ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೩೭೪||

ಹೂವಿನ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೇ ಇವನ ಸಕಲ ಸಾಪಗಳೂ ದಗ್ಧವಾದವು ಉಳಿದ
 ಹೂವುಗಳ ಅರ್ಚನೆಯಿಂದ ಒದಗಿದ ಸುಕೃತವು, ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ
 ದೇವತೆಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಡಿಸುವುದು ||೩೬೮-೩೬೯-೩೭೦||

ಅನಂತರ ಈತನು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಯೋನಿಜನಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
 ಅವತರಿಸಿ, ರಾಜಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಒಂಬತ್ತು ಮಂಡಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ
 ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೇ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವನು ಇವನಿಗೆ ಅಗ ಹತ್ಯುಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು
 ಜನಿಸುವರು ಈತನು ಅನಂತರ ಅನೇಕ ಶಿವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವನು
 ||೩೭೧-೩೭೨||

ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಮಾಡಿಸುವನು ಸದಾ ಶಿವಾರಾಧನೆ
 ಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಶಾಂಭವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವನು ಹೀಗೆಯೇ
 ಅನೇಕ ಕಾಲ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳಿ ಕೊನೆಗೆ ಸಕರೀರನಾಗಿ ದೇವಲೋಕವನ್ನು
 ಸೇರಿ ದೇವೇಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು ||೩೭೩-೩೭೪||

ತತಃ ಪರಮಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸ್ವಯಮೇವ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ಸ್ಥಾಸ್ಥೈತ್ಯಯಂ ವಿಧಿರ್ಭೂತ್ವಾ ಬಹುಕಾಲಮನಾಕುಲಃ ||೩೭೫||

ತತೋ ವಿಷ್ಣುತ್ವಮಾಸಾದ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಭೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ಅನೇನ ಸಹಸೋಲ್ಲಾಸಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕ್ರೀಡಾಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ||೩೭೬||

ಗರುಡಾದ್ಯೈಃ ಸೇವಿತೋಯಂ ಬಹುಕಾಲಮನಾಕುಲಃ |
 ಸ್ತೇಚ್ಛಂ ಸ್ಥಾಸ್ಥೈತ್ಯಯಂ ವೈಕುಂಠೇ ವೈಕುಂಠೇಶತ್ವಲಾಭತಃ ||೩೭೭||

ಗಾಣಾಪತ್ಯಂ ಚ ಲಬ್ಧ್ವಾಯಂ ತತಶ್ಚಂಕರಪೂಜಯಾ |
 ಲಬ್ಧ್ವಾ ಶಿವಪ್ರಸಾದಂ ಚ ಶಿವೇ ಲೀನೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೩೭೮||

ಮರಣಾತ್ಪೂರ್ವಸಮಯೇ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಮೂರ್ಧನಿ |
 ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಪಾತಯಿತ್ವಾಪಿ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಮಾನವಃ ||೩೭೯||

ಮರಣಾತ್ಪೂರ್ವಸಮಯೇ ಶಿವಂ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಯತ್ನತಃ |
 ವ್ಯವಧಾನಂ ವಿನಾ ಮರ್ತ್ಯಃ ಶಿವೇ ಲೀನೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೩೮೦||

ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಬಹುಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದು, ಹಾಗೆಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಾ ಸುಖದಿಂದಿರುವನು ||೩೭೫-೩೭೬||

ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿರುವ ಗರುಡನೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಿಂದ ಸೇವಿತನಾಗಿ, ವೈಕುಂಠಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಪದವಿಯಿಂದ ಸ್ತೇಚ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವನು ಇದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರಪೂಜೆಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಶಿವಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಗಾಣಾಪತ್ಯ ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತರ್ಭೂತನಾಗುವನು ||೩೭೭-೩೭೮||

ಮೃತನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾವನೇ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಶಿವಲಿಂಗದಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದಲೇ ಆತನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದು ಹಾಗಾದರೂ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮೃತನಾದವನಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಎಲ್ಲದ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವು ದೊರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನು? ||೩೭೯-೩೮೦||

ಅಂತಕಾಲೇ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೇ ಪಾತಿತೇ ಶಿವಮೂರ್ಧನಿ ।
ತದಾ ಪ್ಲವವಧಾನೇನ ಶಿವೇ ಲೀನೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೩೮೧॥

ಮರಣಾತ್ಪ್ಲವಸಮಯೇ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೇಣ ಕಂಕರಂ ।
ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯಶ್ನೇನ ಸ ಶಿವೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೩೮೨॥

ವಿನಾ ಯಜ್ಞೈರ್ವಿನಾ ದಾನ್ಯೈಸ್ತಪೋಭಿತ್ವ ವಿನಾ ಶಿವಂ ।
ಸಂಪೂಜ್ಯ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೇಣ ಪ್ರಾಪ್ತಾನಂತಾಶ್ಚಿವಂ ಧ್ರುವಂ ॥೩೮೩॥

ಅನಂತಾನ್ಯಹಿ ಪಾಪಾನಿ ನಶ್ಯಂತಿ ಶಿವಪೂಜಯಾ ।
ತತಃ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಚ ಶಿವಂ ತಯೈವ ಶಿವಪೂಜಯಾ ॥೩೮೪॥

ಅನಂತೋತ್ತಮಗೋದಾನಭೂದಾನಾನಾಂ ಚ ಯತ್ಪಲಂ ।
ತತೋನಂತಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧೇಃ ಫಲಂ ॥೩೮೫॥

ಅನಂತಮತ್ತಮಾತಂಗದಾನಾನಾಮಹಿ ಯತ್ಪಲಂ ।
ತತೋನಂತಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧೇಃ ಫಲಂ ॥೩೮೬॥

ಅನಂತಕನ್ಯಾರತ್ನಾದಿದಾನಾನಾಮಹಿ ಯತ್ಪಲಂ ।
ತತೋನಂತಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧೇಃ ಫಲಂ ॥೩೮೭॥

ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗದಮೇಲೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯನ್ನು ಎಸೆದರೂ, ಅಥವಾ
ಬಿಲ್ವದಳಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದರೂ ಅವನು ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವನು
ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥೩೮೧-೩೮೨॥

ಅನೇಕರು ಯಜ್ಞ, ತಪಸ್ಸು, ದಾನ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸದೆ
ಕೇವಲ ಶಿವಾರಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವರು ಅಲ್ಲದೆ ಹಲವರು ಇದರಿಂದ
ಅನಂತವಾದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು
ಪಡೆದಿರುವರು ॥೩೮೩-೩೮೪॥

ಉತ್ತಮವಾದ ಗೋದಾನ, ಭೂದಾನ, ಗಜದಾನವೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾ
ದಾನಗಳಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಫಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಫಲವು ಶಿವಪೂಜಾಚರಣೆ
ಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುವುದು ॥೩೮೫-೩೮೬॥

ಕನ್ಯಾದಾನ, ರತ್ನದಾನ, ವಾಹಪೇಯಾದಿ ಮಹಾಯಜ್ಞಾಚರಣೆ ಮುಂತಾದ

ಅನಂತವಾಚಪೇಯಾದಿಯಾಗಾನಾಮಹಿ ಯತ್ಕಲಂ ।
 ತತೋನಂತಗುಣಂ ಪುಣ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಾವಿಧೇಃ ಫಲಂ ||೩೮೮||

ಶಿವಪೂಜಾಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಃ ಸ್ವೇಷ್ಟಾನಂತಫಲಪ್ರದಃ ।
 ತತಸ್ಸಾ ಸರ್ವದಾ ಕಾರ್ಯಾ ಶಿವಪೂಜಾ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ||೩೮೯||

ಶಿವಾರ್ಚನಫಲಂ ಯಾವತ್ಪ್ರವತ್ಸಲಮನೇಕಥಾ ।
 ಕೃತ್ವರಶ್ಯಮಿತ್ಯರ್ಥಮ್ಭೂಮೈರ್ನ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಧ್ರುವಂ ||೩೯೦||

ವಿಷ್ಣುತ್ವಾದಿ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯದರ್ಚನವಿಧೇಃ ಫಲಂ ।
 ಮುಕ್ತಿಶ್ಚ ಯತ್ಪಲೇನಾನ್ಯತ್ಯಥಂ ಸ್ಯಾತ್ಸದೃಶಂ ಫಲಂ ||೩೯೧||

ವಿಷ್ಣುತ್ವಾದಿಪದಪ್ರಾಪ್ತಿರ್ಮುಕ್ತಿಶ್ಚ ಶಿವಪೂಜಯಾ ।
 ಜಾತೋ ಬಹುನಾಮೇಷಾಕೋ ನಾನ್ಯತ್ಕಲ್ಪಫಲಪ್ರದಾ ||೩೯೨||

ವಿನಾಸಿ ಯಜ್ಞದಾನಾದ್ಯೈಃ ಕೇವಲಂ ಶಿವಪೂಜಯಾ ।
 ಮುಕ್ತಾ ಭವಂತಿ ಮನುಜಾಸ್ತತ್ಸಾಕಶಸಂಜರಾಃ ||೩೯೩||

ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಾಚರಣಗಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯಫಲಪ್ರದವಾದದ್ದು ಶಿವಪೂಜೆಯು ||೩೮೮-೩೯೩||

ಶಿವಪೂಜೆಯೆಂಬುದೇ ಒಂದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಅದು ಭಕ್ತರ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಈಡೇರಿಸುವುದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳು ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಉಳಿದ ಯಾವ ದಾನಧರ್ಮಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಲಭಿಸದಂತಹ ಪುಣ್ಯಫಲವು ಕೇವಲ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುವುದು ||೩೮೯-೩೯೦||

ಯಾವ ಅರ್ಚನೆಯಿಂದ, ವಿಷ್ಣುತ್ವವೇ ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯೂ, ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ದೊರಕುವುದೂ, ಅಂತಹ ಶಿವಪೂಜೆಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಕರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವುದೇ ? ||೩೯೧ ೩೯೨||

ಮನುಷ್ಯರು ಯಜ್ಞದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸದಿದ್ದರೂ, ಶಿವಾರಾಧನಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಆಗ ಅವರ ಪಾಪಪಂಚರವು ದಗ್ಧವಾಗಿ ಆದರಿಂದ ಅವ ಬದುಗಡೆ ಹೊಂದುವರು ಶಿವಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದವರು ಎಂತಹ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ

ಪಾಪಿನೋಪಿ ಶಿವಂ ಯಾಂಕಿ ನೂನಂ ಕೃತಶಿವಾರ್ಜನಾಃ |
 ಸ ತಪೋಮೂರ್ತಿಯೋಪೀತಂ ಯಾಂಕಿ ತ್ಯಕ್ತಶಿವಾರ್ಜನಾಃ ||೨೯೪||
 ವೃಥಾ ತಪೋ ವೃಥಾ ದಾನಂ ಧರ್ಮಾತ್ತ್ವ ವಿವಿಧಾ ವೃಥಾ |
 ಕಿಂ ತ್ವೇಕಂ ಸಾರ್ಥಕಂ ಪ್ರೌಢಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ||೨೯೫||
 ಶಿವೇ ದತ್ತಮಯತ್ನೇನಾಪ್ಯೇಕಂ ದಿಲ್ಬದಲಂ ನವಂ |
 ವಿನಾ ಧರ್ಮಾಂತರಾಪೇಕ್ಷಾಂ ಮೋಕ್ಷದಂ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೨೯೬||
 ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಮಿಂದ್ರತ್ಯಾದಿಪದಾನ್ಯಪಿ |
 ಬಹುಭಿಕ್ಕಿವಸಾಯುಷ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಶಂಕರಪೂಜಯಾ ||೨೯೭||
 ಸಕೃದಪ್ಯರ್ಚಿತೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಹೇಶಃ ಕರುಣಾನಿಧಿಃ |
 ದದಾತ್ಯಕುಲಮೃತ್ಯುರ್ಮಂ ಸ್ತಸಾಯುಷ್ಯಂ ಚ ಸಾದರಂ ||೨೯೮||
 ಸುತೇ ಪಿತೇನ ತನುತೇ ಪ್ರೀತಿಮಾತಃ ಸ್ವಪೂಜಕೇ |
 ತತೋ ದದಾತಿ ಸುಪ್ರೀತಃ ಶಿವಪ್ರದ್ವಾಂಛಿತಂ ಫಲಂ ||೨೯೯||

ಶಿವಪದವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ತಪೋಮೂರ್ತಿಗಳೆನಿಸಿದರೂ, ಶಿವಾರ್ಜನೆಮಾಡಿದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕಲಾರದು ೨೯೪-೨೯೯||

ತಪಸ್ಸು, ದಾನ, ಧರ್ಮ, ಮುಂತಾದ ಕರ್ಮಗಳೂ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ವೃಥಾ ವಾದಾವು ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತವಾದ ಶಿವಪೂಜೆಯಾದರೋ ಎಂದೂ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಪಿಸಿದ ಏಕಬಿಲ್ವಾರ್ಪಣಿಯೂ ಕೂಡ ಎಂದೂ ವೃಥಾ ವಾಗದೆ, ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ||೨೯೫-೨೯೭||

ಶಂಕರಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಭಜಕರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಕಲವಾದ ಲಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದು'ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಸಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವರು ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಶಂಕರನು ಒಂದುಸಾರಿ ಪೂಜಿತನಾದರೂ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಶಿವಸಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕರುಡಿಸುವನು ||೨೯೭-೨೯೮||

ಶಂಕರನು ತನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವನನ್ನು ಮಗನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ತಂದೆಯಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಅವನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿಸುವನು ಶುದ್ಧವಾದ

ತೋಯೀನ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೇಣ ಪೂತೇನ್ನೇಕೇನ ವಾ ಶಿವಂ ।
ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ತಸ್ಯ ಮುಕ್ತರದೂರತಃ ॥೪೦೦॥

ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಭಿರ್ನಿತ್ಯಂ ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಶಂಕರಂ ।
ಸ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಮುಖೈರ್ದೇವೈಃ ಪೂಜ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ ॥೪೦೧॥

ಶಾಂಕರಾಸ್ತಂಕಿ ಯಾವಂತಸ್ತೇ ಸರ್ವೇ ಕೇಶವಾದಿಭಿಃ ।
ಪೂಜ್ಯಂತೇ ಸಾದರಂ ನಿತ್ಯಮದೃಷ್ಟತುಜಿವಿಗ್ರಹೈಃ ॥೪೦೨॥

ಯಥಾ ಶಿವಸ್ತದಾ ಪೂಜ್ಯೋ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿನಾಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
ತಥೈವ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜ್ಯಾಸ್ತೇಷಾಂ ಶಂಕರಪೂಜಕಾಃ ॥೪೦೩॥

ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಂ ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಾರತಾತ್ಮನಾಂ ।
ಯತಸ್ತೇ ವಿಧಿವಿಷ್ಣ್ವಾದ್ಯೈಃ ಪೂಜನೀಯಾಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ॥೪೦೪॥

ಕಸ್ತಮರ್ಥೋ ಭವೇದ್ಭ್ರಷ್ಟಂ ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟ್ಯಾ ಶಿವಾರ್ಚಕಾನ್ ।
ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿವಂದ್ಯಪಾದಾಬ್ಜಾನ್ ಘೋರಂ ನಾರಕಿನಂ ವಿನಾ ॥೪೦೫॥

ನೀರು, ಕೋಮಲವಾದ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ ಇಂತಹ ಪೂಜಾಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಕರಗತವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ ॥೪೦೦॥

ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವನನ್ನು ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದವರು ಪೂಜಿಸುವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಶಾಂಭವರಿರುವರೋ, ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಸದಾ ಪೂಜಿಸುವರು ॥೪೦೧ ೪೦೨॥

ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಶಂಕರನು ಹೇಗೆ ಪೂಜ್ಯನೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಶಂಕರ ಶಂಕರರೂ ಅವರಿಗೆ ಪೂಜ್ಯರೆನಿಸುವರು ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದವರೇ ಧನ್ಯರು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣ್ವಾದಿಗಳಿಗೂ ಪೂಜ್ಯರೆನಿಸುವರಲ್ಲವೇ ? ॥೪೦೩-೪೦೪॥

ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತರಾದ ಶಿವಾರ್ಚಕರನ್ನು ಯಾವನು ತಾನೇ ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬಲ್ಲನು ? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ನರಕವು ತಪ್ಪುವುದೇ ? ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹಾಗೆ ಶಿವಾರ್ಚಕರನ್ನು ಕ್ರೂರರೀತಿಯಿಂದ

ಯಃ ಪಶ್ಯೇತ್ಕೂರಯಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶೈವಂ ಮೋಹವಶಾದಪಿ ।
 ಸ ಶಿಷ್ಯಶ್ಶೇವ ನರಕೇ ಯಾವದಾಚಂದ್ರಕಾರಕಂ ||೪೦೬||

ಧನ್ಯಃ ಶೈವಜನಾ ಮಾನ್ಯಃ ಪೂಜನೀಯಾಸ್ಸುರಾದಿಭಿಃ ।
 ಅಶ ಏವ ಹಿ ತೇ ಸರ್ವೇ ಪೂಜನೀಯಾಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೪೦೭||

ಧನ್ಯಂ ಧನ್ಯಂ ಮಹಾದೇವ ಪೂಜಕಶ್ಚೈವ ಜೀವನಂ ।
 ಯತೋ ಜೀವನ್ಮುಪಿ ಸುರೈಃ ಪೂಜಿತಶ್ಚೈವಪೂಜಕಃ ||೪೦೮||

ತಸ್ಯೈವ ಜನಕೋ ಮಾನ್ಯೋ ಯಸ್ಯ ಪುತ್ರಶ್ಚಿವಾರ್ಚಕಃ ।
 ತಸ್ಯೈವ ಜನನೀ ಮಾನ್ಯಾ ಸುಷುಮೇ ಯಾ ಶಿವಾರ್ಚಕಂ ||೪೦೯||

ತಸ್ಯ ಧನ್ಯತರೋ ವಂಶೋ ಯಸ್ಯ ವಂಶೇ ಶಿವಾರ್ಚಕಃ ।
 ತದ್ವಂಶಜನ್ಯಾ ಧನ್ಯಾ ಹಿ ಯದ್ವಂಶೇ ಶಂಕರಾರ್ಚಕಃ ||೪೧೦||

ಯಸ್ಯ ವಂಶೇ ಸಮುತ್ಪನ್ನಶ್ಚಂಕರಾರ್ಚಕತತ್ಪರಃ ।
 ತದ್ವಂಶಜನ್ಯಾಃ ಸರ್ವೇಹಿ ಪೂಜನೀಯಾಸ್ಸುರೈಸ್ಸದಾ ||೪೧೧||

ನೃತ್ಯಂತಿ ಪಿತರಸ್ತಸ್ಯ ಯಸ್ಯ ವಂಶೇ ಶಿವಾರ್ಚಕಃ ।
 ರುದಂತಿ ಪಿತರಸ್ತಸ್ಯ ನ ಯದ್ವಂಶೇ ಶಿವಾರ್ಚಕಃ ||೪೧೨||

ಅವರೋಚಿಸಿದರೂ, ಅವರು ಚಂದ್ರನಕ್ಷತ್ರಗಳಿರುವ ವರೆಗೂ ನರಕದಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವರು
 ||೪೦೫ ೪೦೬||

ಶಿವಪೂಜಕರು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮಾನ್ಯರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸರ್ವರಿಗೂ
 ಪೂಜ್ಯರು ಅವರ ಜೀವನವೇ ಧನ್ಯವಾದುದು, ಅವರೇ ಶ್ವಕಾರ್ಥರು, ದೇವಪೂಜ್ಯ
 ರೆನಿಸಿದ ಅವರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮರು ಮತ್ತಾರು ? ||೪೦೭ ೪೦೮||

ಶಿವಾರ್ಚಕನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳೇ ಧನ್ಯರು ಅವರ ವಂಶವೇ
 ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಆ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರೆಲ್ಲಾ ಸವಿತ್ರರೆನಿಸುವರು ||೪೦೯
 ೪೧೦||

ಶಿವಾರ್ಚಕನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲ ದೇವಪೂಜ್ಯರೆನಿಸುವರು ಅವ
 ಹಿಂದಿನ ಪಿತೃವರ್ಗವೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಂದಲೇ ಶೃಷ್ಟಿಹೊಂದುವುದು ಯಾರ ವಂಶದ

ಕದಾಚಿದಪಿ ಗೌರೀತಂ ಪಯಸಾ ಯೋಭಿಷಿಂಚತಿ |
 ಸ ಪುನಸ್ತನ್ಮಪಯಸಾ ಸ್ತೋದರಂ ನಾಭಿಷಿಂಚತಿ ||೪೧೩||
 ಸ ಏವ ಧನ್ಯಃ ಪೂತಾತ್ಮಾ ಕೃತಕೃತ್ಯಸ್ತ ಏವ ಹಿ |
 ಯೋಭಿಷಿಚ್ಛ ಮಹಾದೇವಂ ಬಿಲ್ವಾದ್ಯೈಃ ಪೂಜಯಿಷ್ಯತಿ ||೪೧೪||
 ನರಾ ಭವಂತಿ ನಿಷ್ಪಾಪಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾಪಿ ಶಿವಪೂಜಕಂ |
 ಅತಃಕಿವಾರ್ಚಕೋ ಧನ್ಯೋ ಭಾಗ್ಯವಾಂಕ್ಷ ನ ಸಂತಯಃ ||೪೧೫||
 ಉಪೇಂದ್ರಾದಿತ್ಯತಾಂ ಪೂಜಾಂ ಯದಿ ನಾಂಭತಿ ಮಾನವಃ |
 ತದಾ ಭಕ್ತ್ಯಾಪಿ ಯತ್ನೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ||೪೧೬||
 ಶಿವಾರ್ಚನೇನ ಯಲ್ಲಭ್ಯಂ ತಲ್ಲಭ್ಯಂ ನಾನ್ಯಧರ್ಮತಃ |
 ಯದನ್ಯಧರ್ಮಲಭ್ಯಂ ಸ್ಯಾತ್ತಲ್ಲಭ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಯಾ ||೪೧೭||
 ನರಾ ಭವಂತಿ ಭೂಪಾಲಾಃ ಶಂಕರಸೈವ ಪೂಜಯಾ |
 ತ ಏವ ಲಬ್ಧ್ವಾ ವಿಷ್ಣುತ್ವಂ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಶಿವರೂಪತಾಂ ||೪೧೮||

ಅಂತಹ ಶಿವಾರ್ಚಕನು ಜನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆ ಮಂತ್ರಿಯರೆಲ್ಲಾ ದುಃಖದಿಂದ
 ಗೋಳಾಡುವರು ||೪೧೩-೪೧೮||

ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಯಾರು ಒಮ್ಮೆ ಕ್ಷೀರದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡುವರೋ ಅವರು
 ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯ ಸ್ತನ್ಯವನ್ನೇ ಪಾನಮಾಡಲಾರರು ಯಾರು ಮಹಾದೇವನಿಗೆ
 ಕ್ಷೀರಾಭಿಷೇಕಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಬಿಲ್ವಾರ್ಚನೆಮಾಡುವರೋ ಅವರೇ ಧನ್ಯರು, ಅವರೇ
 ಪವಿತ್ರಾತ್ಮರು ||೪೧೩-೪೧೪||

ಶಿವಾರ್ಚಕನ ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ ಮಾನವರು ಪಾಪವಿರಹಿತರಾಗುವರು
 ಯಾರಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾದೆಯೋ
 ಅಂತಹವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಮಾಡಲೇಬೇಕು ||೪೧೫-೪೧೬||

ಶಿವಪೂಜೆಯಿಂದ ದೊರಕುವ ಭೋಗಾದಿಗಳು ಮತ್ತಾವ ಧರ್ಮಾಚರಣೆ
 ಯಿಂದಲೂ ಲಭಿಸಲಾರದು ಇತರ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಸಕಲ
 ಸುಖಗಳೂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುವುವು ಶಂಕರಾರ್ಚನೆಯಿಂದಲೇ ಮಾನ

ಶಿವಾರ್ಜನಪ್ರಭಾವೋ ಯಃ ಸ ಕೇನ ಜ್ಞಾಯತೇ ಯತಃ |
 ವೇದೈರಪಿ ನ ವಿಜ್ಞಾತಃ ಸ ಪ್ರಭಾವೋಽಖಿಲಾರ್ಥದಃ ||೪೦೯||

ಶಿವಾರ್ಜಕಾಸ್ತಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಾಃ ಶಿವಸಾರಿಷದೋಮಲಾಃ |
 ಉಪೇಂದ್ರಾದಿಶಿರೋರತ್ನರಂಜಿತಾಮಲಪಾದುಕಾಃ ||೪೧೦||

ನಮೋನಮತ್ಯಾಂಭವೇಭ್ಯಃ ಶಾಂಭವೇಭ್ಯೋ ನಮೋನಮಃ |
 ನಮೋನಮತ್ಯಾಂಭವೇಭ್ಯಃ ಪುನರ್ಭೂಯೋ ನಮೋನಮಃ ||೪೧೧||

ಭುವ್ಯಂತರಿಕ್ಷೇ ಸಾಕಾಲೇ ಯೇ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶಾಂಭವಾಃ |
 ತೇಭ್ಯೋ ನಮೋ ನಮೋ ನಿತ್ಯಂ ನಮೋನಿತ್ಯಂ ನಮೋನಮಃ ||೪೧೨||

ಅಸ್ತಾಭಿರೇತೇ ದ್ವೈತ್ಯಂತೇ ಭಾಗ್ಯೇನ ಶಿವಪೂಜಕಾಃ |
 ಭೂರಿ ಭಾಗ್ಯಂ ವಿನಾಸ್ತಾಕಂ ಕುತತ್ಯಾಂಭವದರ್ಶನಂ ||೪೧೩||

ಯಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಾಂಕರಂ ದೇವಾ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ಮುದಾ |
 ಪ್ರಣಮಾತ್ಮಕಿಯುತೇನ ಸ ವಿಷ್ಣುತ್ಯಾಂಕರೋತ್ತಮಃ ||೪೧೪||

ವರು ರಾಜರಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ಅನಂತರ ವಿಷ್ಣುಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹಾಗೆಯೇ
 ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನೂ ಹೊಂದುವರು ||೪೧೩-೪೧೪||

ಶಿವಾರ್ಜನೆಯ ಪ್ರಭಾವವು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾರದು
 ಸರ್ವಾರ್ಥಪ್ರದವಾದ ಸಾಲ್ಪು ವೇದಗಳಿಗೂ ಅದು ಗೋಚರಿಸದಂತಿದೆ ಶಿವಾರ್ಜಕರು
 ಭಸ್ಮಪ್ರಾಂಧ್ರವನ್ನಿಟ್ಟು ಕುಶ್ವರನ ದಿವ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವರು ವಿಷ್ಣುವೇ
 ದೊಡಲಾದ ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರ ಕಿರೀಟಗಳಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಅವರ
 ಪಾದವು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿರುವುದು ||೪೧೨-೪೧೩||

ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗಳಿಂದ ಶಂಭುಮೂರ್ತಿಗಳೆನಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಶತಶಃ
 ಸಮಸ್ತಾರ ಭೂಮ್ಯಂತರಿಕ್ಷಪಾತಾಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಶಾಂಭವರಿಗೂ
 ವಂದನೆ ನಿತ್ಯವೂ ಅವರಿಗೆರಗುವೆನು ||೪೧೨-೪೧೩||

ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವಶದಿಂದ ಇಂತಹವರ ದರ್ಶನಭಾಗ್ಯವು ನಮಗೆ ದೊರೆತಿದೆ
 ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರಿಗೆ ಇದು ಎಂದೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿ ದೇವತೆಗಳು

ಯಸ್ಯ ಶಾಂಕರವರ್ಮಸ್ಯ ಪಾದಾಂಬುಜರಜಃ ಕಣಾನ್ |
 ದದಾತಿ ಶಿರಸಾ ವಿಷ್ಣುಃ ಸ ಏಷಶ್ಯಾಂಕರೋತ್ತಮಃ ||೪೨೫||
 ಅನಂತಜನ್ಮಪರ್ಯಂತಂ ಯೇ ತಪೋದಾನತತ್ಪರಾಃ |
 ಕೈರಂತ್ಯತನುಭಿರ್ಭಕ್ತ್ಯಾ ಕ್ರಿಯತೇ ಶಿವಪೂಜನಂ ||೪೨೬||
 ಅನಂತದಾನಧರ್ಮಾಣಾಮನಂತತಪಸಾಮುಪಿ |
 ಫಲಂ ಕ್ರುತಿಕೃತಂ ಸಾಕ್ಷಾದಂತಕಾಲೇ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ||೪೨೭||
 ಯೇನ ಕೇನಾಪಿ ರೂಪೇಣ ಯಸ್ಯ ಕಸ್ಯಾಪಿ ದೇಹಿನಃ |
 ಯದ್ಯಂತೇ ಶಿವಪೂಜಾ ಸ್ಯಾತ್ಸ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೪೨೮||

|| ಅಗಸ್ತ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ತದ್ವಿಜನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ತದಾ ಯಮಸಥಾಸದಃ |
 ತಂ ಪ್ರಣಮ್ಯಾತಿ ಯತ್ನೇನ ಚಕ್ರಂ ಪೂಜಾಂ ವಿಧಾನತಃ ||೪೨೯||

ಸಹ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವರು ಅವನಲ್ಲವೇ ಶಂಭುಮೂರ್ತಿ
 ||೪೨೩-೪೨೪||

ಯಾವನ ಪಾದಧೂಳಿಯನ್ನು ವಿಷ್ಣುವೂ ಸಹ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ
 ಧರಿಸುವನೋ ಅವನೇ ಶಾಂಕರಶ್ರೇಷ್ಠನು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ, ತಪಸ್ಸು,
 ಅನುಷ್ಠಾನ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ತತ್ಪಲವಾಗಿ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ
 ದವರು, ಅದರಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದ ಶಾಶ್ವತ ಸ್ಥಿತಿಯೊಪ್ಪುವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು
 ಪಡೆಯುವರು ||೪೨೫-೪೨೬||

ಅನೇಕ ದಾನಧರ್ಮಗಳ ಮತ್ತು ವಿಧವಿಧವಾದ ತಪಶ್ಚರ್ಯಗಳ ಫಲವಾಗಿ
 ದೊರೆಯುವುದೆಂದರೆ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯೇ ಇದು ವೇದಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ವಾದುದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲಾದರೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಯು
 ನಡೆದುದಾದರೆ, ಅದರಿಂದ ಶಾಶ್ವತಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವುದು ನಿಶ್ಚಯ ||೪೨೭-೪೨೮||

ಹೀಗೆಂದ ಯಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ
 ಸಭ್ಯರೆಲ್ಲರೂ, ಅವನಿಗಾಗಿ ಬಹುವಾಗಿ ಪೂಜೆಯನ್ನೆಸಗಿದರು ಅನಂತರ ಆತನ

ತತಸ್ಸಂಜಾತೋ ಭೂಸಾಲೋ ಭೂಶ್ವೇಂದ್ರಾದಿಪದಾನ್ಯಪಿ |
 ಸಂಸ್ತ್ರಾಪ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜಾಪ್ರಭಾವತಃ ||೪೩೦||

ಅತೋನ್ನಹಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶಿವಪೂಜನಂ |
 ಸ್ತುತವ್ಯಕ್ತ ಮಹಾದೇವಃ ಸಾವಧಾನೇನ ಸಂತತಂ ||೪೩೧||

ಇತ್ಯಗಸ್ತ್ಯವಚಕ್ಷುಕ್ತಾ ತಮಗಸ್ತ್ಯಂ ಸನಾತನಃ |
 ಪ್ರಣಮ್ಯ ವಿಧಿವತ್ಸ್ಮೈ ಚಕಾರಾಭ್ಯರ್ಚನಂ ಮುಹಾ ||೪೩೨||

ಸ ತತಸ್ತದನುಜ್ಞಾತೋ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾರ್ಜುನನಾಯಕಂ |
 ದ್ರಷ್ಟುಂ ಯಯೌ ಬಿಲ್ವಪಾಣಿರ್ಹೃಷ್ವಟಿಕೋ ನೃಪೋತ್ತಮಃ ||೪೩೩||

ತತಸ್ಸನಾತನೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಚಕಾರೋಗ್ರಂ ತಪೋನಯಾ |
 ಉದ್ಯೂಲನಕ್ರಿಪಂತ್ರಾಭ್ಯಾಂ ಭೂಷಿತಕ್ರಿವಪೂಜಕಃ ||೪೩೪||

ತತಃ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭಗವಾನ್ ತಸ್ಮೈ ದೇವೋತ್ತಮಕ್ರಿವಃ |
 ಪ್ರಸನ್ನೇ ಸತಿ ಗೌರೀಲೇ ತುಷ್ಪಾನಾಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ತಂಕರಂ ||೪೩೫||

ವರಂ ಯಯಾಚೇ ತದನು ಕಾಕೀಂ ಸ್ತ್ರಾಪಯ ಕಂಕರ |
 ವರೋಯಮುತ್ತಮಃ ಶಂಭೋ ನಾಹಂ ಯಾಚೇ ವರಾಂತರಂ ||೪೩೬||

ರಾಜನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದ್ರಾದಿ ಪದವಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಸುಖಾನುಭವವಾಡಿ
 ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು ||೪೨೯-೪೩೦||

ಆದ್ದರಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ಕಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ಸದಾ ಸ್ಮರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
 ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯರಮಾತನನ್ನು ಕೇಳಿ ಸನಾತನನು ಮತ್ತೆ
 ಆ ಮುಷಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜೆಯನ್ನೆಸಗಿದನು ||೪೩೧-೪೩೨||

ಅನಂತರ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯು ಈ ರಾಜನಿಂದ ಅನುಜ್ಞೆಪಡೆದು
 ಮಧ್ವಾರ್ಜುನಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು ಇತ್ತ ಸನಾತನನೊಬ್ಬ ರಾಜನು,
 ಭಸ್ಮೋದ್ಯೂಲನಕ್ರಿಪಂತ್ರಗ್ರಂಥ ದೇಹವನ್ನಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಗ್ರತಪಸ್ಸಿಗಾರ
 ರಂಭಿಸಿದನು ||೪೩೩-೪೩೪||

ಆ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಹಾದೇವನು ಪ್ರಕೃತ್ಯನಾದನು ಅಗಿ ರಾಜನು
 ಕಂಕರನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ವರವನ್ನು ಕೇಳಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿ ಕಾಕೀವಾಸವನ್ನು

ಇತ್ಯುಕ್ತಮುಕ್ತಿಭಕ್ತಸ್ಯ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಚನಮೀಶ್ವರಃ |
 ತಥಾಸ್ಥಿತಿ ತಮುಕ್ತೇತಸ್ಯ ಕ್ರೈನಾಂತರ್ದಭೇ ನೃಪ ||೪೩೭||
 ತತಸ್ಸ ನಾತನಃ ಪ್ರಾಪ ಕಾಶೀಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾತ್ರಯಾಂ |
 ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಮುಕ್ತಶ್ಚಕ್ರೈವ ವಿಶ್ವೇಶಾನುಗ್ರಹಾನ್ಮುಪ ||೪೩೮||
 ಸ ಬಾಲಕೋಪ್ಯಗಸ್ತ್ಯಸ್ಯ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಚನಮಾದರಾತ್ |
 ಚಕಾರ ತದನುಜ್ಞಾತೋ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಪೂಜನಂ ||೪೩೯||
 ಸ ತು ವತ್ಸರಪರ್ಯಂತಂ ಕೃತ್ವಾ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ |
 ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಮಪ್ರಾಪ್ಯ ದುಃಖತೋರಣ್ಯಮಾಕ್ರಿತಃ ||೪೪೦||
 ತತ್ರ ಗತ್ವಾ ರುರೋದೋಚ್ಚೈಃ ಕ್ಷುಪ್ತಿಪಾಸಾಪುರೋರ್ಭಕಃ |
 ತದಾ ತಮಾಹ ತನ್ಮಾತಾ ತತ್ರ ಗತ್ವಾ ವಿವೇಕಿನೀ ||೪೪೧||
 ರೇರೇ ಬಾಲಕ ಮಾರೋದೀಃ ಧೈರ್ಯಮಾವಹ ಪೌರುಷಂ |
 ಅಧೈರ್ಯೇಣ ಕೃತೇ ದುಃಖೇಶ್ಯರ್ಥಸಿದ್ಧಿರ್ನ ಸರ್ವಥಾ ||೪೪೨||

೪

ಕರುಣಸದೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಇದು ಹೊರತು ವರಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ
 ವೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದನು ||೪೩೫ ೪೩೬||

ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಸನಾತನನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಮಹಾದೇವನು
 ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಯವಾದನು ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸನಾತನನು ಕಾಶಿಯನ್ನು
 ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವೇಶಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತನಾದನು
 ||೪೩೭ ೪೩೮||

ಆ ಹುಡುಗನಾದರೋ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯ ವಚನವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿ,
 ಅವನ ಅಪ್ರಣಯಂತೆಯೇ ಒಂದುವರ್ಷ ಪರ್ಯಂತ ಮೃನ್ಮಯವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಾ
 ರಾಧನೆಮಾಡಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆಯದೆ, ಉದ್ದೇಶಗೊಂಡ,
 ಗೊಂಡಾರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು ||೪೩೯ ೪೪೦||

ಅಲ್ಲಿ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಬೀಡಿತನಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳಲಾರಂಭ
 ಸಿದನು ಆಗ ಅವನ ತಾಯಿಯು, ಮಗನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ ಮಗುವೇ,

ಇತಿ ಪದ್ಮಜನಂ ಕೃತ್ವಾ ಬಾಲಸ್ತಾಮಾಹ ದುಃಖಿತಃ |
 ಕೃತಲಿಂಗಾರ್ತನಸ್ಸಾಪಿ ಸೌಭಾಗ್ಯಂ ನ ಮನೂಭವತ್ ||೪೪೩||
 ಅಗತ್ಯವಜನಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಯಾ ಯತ್ನೇನ ಸಾದರಂ |
 ಶಿವಪೂಜಾ ಕೃತಾ ಮಾತಃ ಸಾ ನಾಸೀದ್ಭಾಗ್ಯದಾಯಿನೀ ||೪೪೪||
 ಸೌಭಾಗ್ಯಮೇವ ನ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಕೃತಯಾ ಶಿವಪೂಜಯಾ |
 ಮುಕ್ತಿರಂತೇ ಕಥಂ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಸಾ ದುರ್ಲಭಕರಾ ಯತಃ ||೪೪೫||
 ಅದಾಹತೋಗ್ನಿ ತೂಲಸ್ಯ ಕಂ ಮಹಾಗಿರಿದಾಹಕಃ |
 ದಾರಿದ್ರ್ಯಾದಾಹಕಾ ಪೂಜಾ ಕೃತಸಂಸಾರಂ ದಹಿಷ್ಯತಿ ||೪೪೬||

|| ದಧೀಶಿರುವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತವಂಶಂ ಮೋಹೇನ ತಂ ಬಾಲಂ ಭ್ರಾಂತಚೇತಸಂ |
 ಭ್ರಾಂತಕಬಾಲವಚಕ್ಯುಕ್ತಾ ತಮಾಹ ಜನನೀ ತದಾ ||೪೪೭||

|| ಸುದತ್ತವಾಚ ||

ರೇರೇ ಬಾಲಕ ದುರ್ವೃತ್ತ ಕಥಮೇವಂ ತ್ವಯೋಚ್ಯತೇ |
 ಏವಂ ಸೈವೋಚ್ಯತೇ ಲೋಕೇ ಕೇನಾಪಿ ದ್ವಿಜಜನ್ಮನಾ ||೪೪೮||

ಆಕಬೇಡ, ವೃಥಾ ಭಯಪಡಬೇಡ, ಅಭೈರ್ಯದಿಂದ ಯಾವಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ
 ಅದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಾರದು” ಎಂದಳು ||೪೪೯-೪೫೦||

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಮಗನು “ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಅಗತ್ಯಮಹರ್ಷಿಯ
 ಮಾತಿನಂತೆ ವರ್ತನೆಯಂತೆ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡಿದೆನು ಆದರೂ ನನಗೆ ಯಾವ
 ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ, ಇದು ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟವಲ್ಲವೇ! ||೪೫೧-೪೫೨||

ಈಗ ಐಶ್ವರ್ಯವೇ ದೊರೆಯದಿರುವಾಗ, ಇನ್ನು ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವುದು
 ಸಾಧ್ಯವೇ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಸುಡಲಾರದ ಬೆಂಕಿಯು ಪರ್ವತವನ್ನು ದಹಿಸಿತೆ?
 ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾರದ ಪೂಜೆಯು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತೆ?
 ನನಗೇನೋ ಅವಮಾನವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಗನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
 ತಾಯಿಯಾದ ಸುದತ್ತಿಯು ಹೀಗೆಂದಳು ||೪೫೩-೪೫೪-೪೫೫||

“ ಎಲೈ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯೇ, ನೀನು ಹೀಗೆನ್ನುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ ಈ ಮಾತನ್ನು

ಬಾಲಕೋನಿ ಯತೋ ಧ್ರಾಂತಸ್ತತ ಏವಂ ತ್ವಯೋಚ್ಯತೇ |
 ಅನ್ಯೇತು ನ ವದಂತ್ಯೇವಂ ಧೀರಾ ವಿಗತಕಲ್ಪಿಷಾಃ ||೪೪೯||
 ಅವತ್ಸಂ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇಽಭೀಷ್ಟಂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾತ್ಪತ |
 ಅಸ್ತಿಸ್ತರ್ಥೇ ಶ್ರುತೇರ್ಮಾನಮತ್ರ ನಾಸ್ತೈವ ಸಂತಯಃ ||೪೫೦||
 ಧರ್ಮಾನ್ ಕುರ್ವಂತಿ ವಿವಿಧಾಂ ಶ್ರುತಿಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವಾದಿನಃ |
 ಶ್ರುತಿರೇವ ಯತಸ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಯಂ ಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತಿತಾ ||೪೫೧||
 ಪ್ರವರ್ತಯತಿ ಧರ್ಮೇಷು ಶ್ರುತಿಧರ್ಮಪರಾಯಣಾನ್ |
 ನಿವರ್ತಯತ್ಯಧರ್ಮೇಭ್ಯಃ ಸೈವಾಧರ್ಮಪರಾಚ್ಛುಟಾನ್ ||೪೫೨||
 ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತಂ ಕರ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶ್ರುತಿಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವಾದಿಭಿಃ |
 ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತಂ ಕರ್ಮ ಕಾಲೇನ ಫಲಂ ದಾಸ್ಯತ್ಯಸಂತಯಃ ||೪೫೩||
 ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತಂ ಕರ್ಮ ಕುಟಿನಾ ಯದಿ ಸಾಂಗಂ ಕೃತಂ ಭವೇತ್ |
 ತದಾ ಸದ್ಯಃ ಫಲತ್ಯೇವ ತತ್ಕರ್ಮ ಶ್ರುತಿಚೋದಿತಂ ||೪೫೪||

ದ್ವಿಜನಾದವನು ಹೇಳಬಾರದು ನೀನು ಕೇವಲ ಬಾಲಕನು ಅಜ್ಞಾನಿಯನಿ
 ಸಿದ್ಧಿಯೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಂದೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಿಂದಲೇ
 ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುವೆಂದು ಸರ್ವರೂ ಹೇಳುವರು ವೇದವೂ ಇದಕ್ಕೆ
 ನಿರ್ದರ್ಶಕವಾಗಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಂತಯಪಡದೇಡ ||೪೪೮ ೪೪೯ ೪೫೦||

ವೇದವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಂಬುವವರು, ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತವಾದ ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ
 ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೊಡಗುವರು ಏಕೆಂದರೆ ಧರ್ಮಪ್ರವರ್ತಕವಾದದ್ದು ಶ್ರುತಿಯೇ
 ಶ್ರುತಿಯು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತಿ
 ಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ಆಸ್ತಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ||೪೫೧ ೪೫೨||

ವೇದಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವಾದಿಗಳಾದ ಅಸ್ತಿಕರು ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು
 ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಬೇಕು ಆ ಕರ್ಮಗಳು, ವಿಧ್ಯುಕ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಗವಾಗಿ
 ನಡೆದದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅದು ವೇದೋಕ್ತವಾದ ಸಕಲ ಫಲವನ್ನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ
 ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುವುದು ||೪೫೩ ೪೫೪||

ವ್ಯಂಗಂ ಯದಿ ಭವೇತ್ಕರ್ಮ ತದಾ ನ ಫಲದಾಯಕಂ |
 ಸಾಂಗಮೇವ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಕೌತಂ ಯಸ್ಯಾತ್ಫಲಪ್ರದಂ ||೪೫೫||
 ಫಲಂ ಭವತ್ಯವತ್ಯಂ ಹಿ ಸಾಂಗೇನ ಕೌತಕರ್ಮಣಾ |
 ಅಸ್ಮಿನ್ನರ್ಥೇ ನ ಸಂದೇಹಸ್ತತ್ರ ಮಾನಂ ಶ್ರುತಿಯುತಃ ||೪೫೬||
 ಅತಃಪಾರ್ಶ್ವಾನಂ ಕೌತಂ ಸಾಂಗಂ ಚೇತ್ಕ್ರಿಯತೇ ತದಾ |
 ಸದ್ಯಸ್ತಮಸ್ತಸ್ಮಾರ್ಥೇಫಲದಂ ತದ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೪೫೭||
 ನಿಯಮಾಸ್ತಂತಿ ಬಹವಃ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ಶಿಶೋ |
 ತೇ ಶಿಶುತ್ವಾತ್ತ್ವಯಾ ಕರ್ತುಂ ನ ಶಕ್ಯಂತೇ ನ ಸಂತಯಃ ||೪೫೮||
 ವಿದಿತ್ವಾ ನಿಯಮಾಂತ್ಸರ್ವಾನ್ವಿಧಾನಂ ಚ ಶಿವಾರ್ಚನೇ |
 ಶಿವಾರ್ಚನಂ ಕುರುಷ್ವಾದ್ಯ ಶಿವಸ್ತುಷ್ಪೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೪೫೯||
 ವ್ಯಂಗಾಹಿ ಶಿವಪೂಜಾ ಸಾ ಕಾಲೇನ ಫಲದಾ ಧ್ರುವಂ |
 ಸಾಂಗಾ ಚೇತ್ಪ್ರವಪೂಜಾ ಸಾ ಸದ್ಯಃ ಸರ್ವಫಲಪ್ರದಾ ||೪೬೦||

ಒಂದುನೇಳೆ ಆ ಕರ್ಮವು ಅಂಗಸಹಿತವಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಆ ಫಲವು
 ನಮಗೆ ಲಭಿಸಲಾರದು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಆಚರಿತವಾದ ಶ್ರುತಿಕರ್ಮವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ
 ಫಲಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನಪಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ ||೪೫೫ ೪೫೬||

ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತವಾದ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ
 ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಆನೇಕ ನಿಯಮಗಳಿವೆ ನೀನು
 ಬಾಲಕನಾದ್ದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಡೆಸಲು ನಿನಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಅದರಿಂದಲೇ
 ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ನೆರವೇರಲಿಲ್ಲ ||೪೫೭ ೪೫೮||

ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನೀನು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ
 ತಿಳಿದು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸು ಪೂಜಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡುಭಾಗ ಲೋಪವಾದರೂ,
 ಶಿವಪೂಜಾಫಲವು ಅಲ್ಪಕಾಲವಿಳಂಬದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿದ
 ಶಿವಾರ್ಚನೆಯು ಸದ್ಯಃ ಫಲದಾಯಕವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿ ||೪೫೯ ೪೬೦||

ಸಾಂಗಂ ಯಃ ಕುರುತೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಶಿಶೋ |

ಸ ಧರ್ಮಾದಿಭಲಾಧ್ಯಕ್ಷೋ ಭವತ್ಯೇವ ನ ಸಂತಯಃ ||೪೬೦||

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಗೌರೀಶಂ ಲಿಂಗರೂಪಿಣಮಾಸ್ತಿಕಃ |

ತನೇವಾತಿಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸೌಭಾಗ್ಯಮನುಧಾವತಿ ||೪೬೧||

ಪುರಾ ಶಿವಾರ್ಚನೇನೈವ ವಿಷ್ಣುನಾಮಿತತೇಜಸಾ |

ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ತಯಾ ವಿಷ್ಣುಃ ಸುಖೇ ಶಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವದಾ ||೪೬೨||

ವಿಷ್ಣೋಕ್ತಿವಪ್ರಸಾದೇನ ಮೋಕ್ಷೋಪ್ಯಗ್ರೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ಯತಕ್ಕವಾರ್ಚನಫಲಂ ಭುಕ್ತಿಯುಕ್ತಶ್ಚ ಕಾಶ್ಚತೀ ||೪೬೩||

ಸರ್ವದೇವೋತ್ತಮಸ್ತಂಭೋ ಭುಕ್ತಿಯುಕ್ತಪ್ರದತ್ತಿವಃ |

ಅಪಾರಕರುಣಾಸಿಂಧುದೀನಬಂಧುಸ್ತಮರ್ಚಯ ||೪೬೪||

ಕಾಲತ್ರಯೇಪಿ ದುಃಖಾನಿ ನ ಶಿವಾಸಕ್ತಚೇತಸಾಂ |

ಅತೋ ವಿಧಿವದಾರಾಧ್ಯಮಾರಾಧಯ ಮದೇಶ್ವರಂ ||೪೬೫||

ಮಗುವೇ, ಯಾರು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಶಿವಾರಾಧನೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವರೋ, ಅವರು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆನಿಸುವರು ಲಿಂಗರೂಪಿಯಾದ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳೂ ತಾನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುವು ||೪೬೦-೪೬೧||

ಈತ್ತರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಭುಕ್ತಿ, ಮುಕ್ತಿ ಇವೆರಡೂ ಲಭಿಸುವುವು ಅದರಿಂದಲೇ ವಿಷ್ಣುವು ಶಂಕರನನ್ನು ಆರ್ಚಿಸಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಸಕಲಸುಖವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿದನು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವೂ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ತಿಳಿ ||೪೬೨-೪೬೪||

ಪರಶಿವನು ದೇವದೇವನು, ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದನು, ದಯಾಸಮುದ್ರನು, ದೀನಬಂಧುವು, ಅವನನ್ನು ಆರ್ಚಿಸಿದವರಿಗೆ ಯಾವಕಾಲಕ್ಕೂ ಸುಸಾರದುಃಖಗಳೂ ಓಡಿಸಲಾರವು ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಬಡೆದೆ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರು ಸರ್ವಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿದ ಮಹಾದೇವನು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವನು ||೪೬೫-೪೬೬||

ಮಹೇಶ್ವರಶ್ವೇದ್ವುಃಖಾನಿ ನ ನಾಶಯತಿ ತೇ ತದಾ ।

ಈ ಸಮರ್ಥಶ್ವದನ್ಯಃ ಸ್ವಾತ್ಮವ ದುಃಖನಿವಾರಣೇ ||೪೬೭||

ಸರ್ವೇಷಾಮಪಿ ದುಃಖಾನಿ ವಿನಾಶಯತಿ ಶಂಕರಃ ।

ಸ ಕಿಂ ತ್ವದೀಯದುಃಖಾನಿ ನ ನಾಶಯತಿ ಶಂಕರಃ ||೪೬೮||

ಶಂಕರಶ್ಯಂಕರೋ ಯಸ್ಮಾದತತ್ಯಂ ತೇ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ।

ಶಂಕರಂ ಸಾವಧಾನೇನ ಸಮಾರಾಧಯ ಸಾದರಂ ||೪೬೯||

ಉಪೇಂದ್ರಾದಯಃ ಪೂರ್ವಂ ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।

ಜಾತಾಃ ಕೃತಾರ್ಥಾಸ್ತಂ ಭಿಕ್ಷಾ ಪೂಜಯಸ್ವ ಮಹೇಶ್ವರಂ ||೪೭೦||

ಗರ್ಭವಾಸಾದಿದುಃಖಾನಿ ಯಾನ್ಯನಂತಾನಿ ತಾನಿ ಚ ।

ಕದಾಪಿ ನ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಪೂಜಯಾ ||೪೭೧||

ವಿಶ್ವಾಸಂ ಕುರು ವಿಧ್ಯುಕ್ತಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ಸುತ ।

ಕುರು ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಸತತಂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಮುದಾ ||೪೭೨||

ನಿನ್ನ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಮಹೇಶ್ವರನೇ ನಾಶಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತಾರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು? ಸರ್ವರ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಪರ ಮಾತ್ಮನು ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಾರನೇ? ||೪೬೭-೪೬೮||

ಸರ್ವರಿಗೂ ಸುಖಕರನಾದುದರಿಂದಲೇ ಶಂಕರನಿಗೆ ಶಂಕರನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ನೀನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾರಾಧಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನಗೆ ಸುಖವನ್ನೀಯುವನು ಇಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶಂಕರನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಅವರವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆದಿರುವರು ||೪೬೯-೪೭೦||

ಎಲೈ ಮಗನೇ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ಜನನಮರಣಾದ ದುಃಖಗಳು ಎಂದೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡು ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಕುಭವಾಗುವುದು ||೪೭೧-೪೭೨||

ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಧಾವಿತಾ ಧಾವಾಃ ಶಂಭುಂ ಭಕ್ತ್ಯಾರ್ಚಯಂತಿ ಯೇ |
 ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ನ ತೇ ಭೂಯೋ ಯೋನಿಚಕ್ರಂ ದುರಾಸದಂ ||೪೭೩||
 ಜಾಬಾಲವಿಧ್ವಂಸ್ಯದ್ವೈತ್ಯರ್ಚ್ಯತೋರ್ಭೋರ್ಯಂ ಮಯಾ ಪುರಾ |
 ಅಶಸ್ತುತ ಮದುಕ್ತಾರ್ಥಃ ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತಾರ್ಥೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೪೭೪||
 ಗತಶ್ಚೇತ್ತವ ವಿಶ್ವಾಸಃ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ಸುತ |
 ದುಃಖಂ ಪ್ರಾಪ್ಯಸ್ಯಸಂದೇಹಮಿಥಾಮುಕ್ತಾಪಿ ಸರ್ವಥಾ ||೪೭೫||
 ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ನಿತ್ಯೇ ಶ್ವೇತ್ಪದೇ ಶ್ರುತಿಚೋದಿತೇ |
 ವಿಶ್ವಾಸೋ ನ ಭವೇದ್ಯಸ್ಯ ಸ ಮಹಾಸಾತಕೀ ಧ್ರುವಂ ||೪೭೬||
 ಮಹಾಸಾತಕಯುಕ್ತಾನಾಂ ಸಷ್ಟಾನಾಂ ದುಷ್ಟಚೇತಸಾಂ |
 ನ ಭವಿಸ್ಯತಿ ವಿಶ್ವಾಸಃ ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತೇ ಲಿಂಗಪೂಜನೇ ||೪೭೭||
 ಯಸ್ಯ ಗ್ರಹಾಸ್ತುಸ್ಸತತಂ ಪ್ರತಿಲಾಲಾ ದುರಾಗ್ರಹಾಃ |
 ತಸ್ಯ ನಶ್ಯತಿ ವಿಶ್ವಾಸಃ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ಧ್ರುವಂ ||೪೭೮||

ವಿಶ್ವಪೂಜ್ಯರಾದ ಸಕಲ ಮಹನೀಯರೂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಆರ್ಚಿಸಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದು ಮತ್ತೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ತಾಳಲಿಲ್ಲ ಈ ಜಾಬಾಲಾದಿ ತತ್ವ ವನ್ನು ಮಹರ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿದು ನನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವರು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ಮಗನೇ, ನನ್ನ ಈ ಮಾತನ್ನು ವೇದವಚನವೆಂದು ನಂಬು ||೪೭೩-೪೭೪||

ಒಂದುವೇಳೆ ನೀನು ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿಡದೇ ಹೋದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ನೀನು ಅತಿಶಯವಾದ ದುಃಖಕ್ಕೀಡಾಗುವೆ ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಮಾನವಾದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಡದವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹಾ ಪಾಪಿಯೆನಿ ಸುವನು ||೪೭೫-೪೭೬||

ಮಹಾಪಾಪಿಗಳಿಗೂ, ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯಾಸಕ್ತರಿಗೂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಕುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಯಾರಿಗೆ ಗ್ರಹಗಳು ಕ್ರೂರರಾಗಿ ದುಷ್ಟಲಗಳನ್ನು ಕೊಡು ವುವೋ ಅಂತಹವರು ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ಆ ಗ್ರಹವಿಡೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರು ||೪೭೭ ೪೭೮||

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ಯಸ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸೋ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ತಸ್ಯ ಸ್ಯಾನ್ನರಣಾವಾಸತ್ರದ್ವಂಶಕ್ಷಯಪೂರ್ವಕಂ ||೪೭೯||

ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೇ ಯಸ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಃ ಸ್ತುತಿಚೋದಿತೇ |
 ಸ ಸಮಶೋ ಭುಕ್ತಭೋಗಃ ಪ್ರಯಾತಿ ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಂ ||೪೮೦||

ಅನುಕೂಲಾ ಗ್ರಹಾ ಯಸ್ಯಾನುಗ್ರಹೋ ಗಿರಿಜಾಪತೇ |
 ತಸ್ಯೈವ ಶಿವಪೂಜಾಯಾಂ ವಿಶ್ವಾಸೋನ್ಯಸ್ಯ ನ ಧ್ರುವಂ ||೪೮೧||

ದುರ್ಮೇಧಯಾ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಜ ಮೃತ್ತಿಕಾಲಿಂಗಪೂಜನೇ |
 ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ವಿಶ್ವಾಸಃ ಸುತರಾಂ ಸತ್ಯಮುಚ್ಯತೇ ||೪೮೨||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಚ ನಿಯಮಾನ್ಮನೇ |
 ವಿಧಿವತ್ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಿವಂ ಮೃಲ್ಲಿಂಗರೂಪಿಣಂ ||೪೮೩||

|| ದಧೀಚಿರುವಾಚ ||

ಬಿಲ್ವವತ್ಕ್ರೈಃ ಪ್ರಸೂನೈಶ್ಚ ತರುಗುಲ್ಮಲತೋದ್ಭವೈಃ |
 ಕುಕರ್ಣಾದ್ರೋಣಿಪುಷ್ಪೈಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಶಂಕರಂ ||೪೮೪||

ಯಾರಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆವರವಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ನರಕವು ಒಡಗು
 ವುದಿಲ್ಲದೇ ತದ್ವಂತೀಯರೆಲ್ಲಾ ನರಕಭಾಗಿಗಳಾಗುವರು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗಾ
 ರ್ಚನೆಯಾದವರ ವಂಶವು ಸಕಲ ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ
 ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಗೈದುವುದು ||೪೭೯-೪೮೦||

ಯಾರಿಗೆ ಗ್ರಹಗಳು ಅನುಕೂಲಫಲಪ್ರದರಾಗಿರುವದೋ ಅಂಕಿತವರಿಗೆ
 ಶಿವಪೂಜಾರಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಹುಟ್ಟುವುದು ಯಾರು ಶ್ರದ್ಧಾಳುಗಳಲ್ಲವೋ,
 ಯಾರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದೋ, ಅಂಕಿತವರಿಗೆ ನಿಜವಾ
 ಗಿಯೂ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಂಟೆಯಿಸಲಾರದು ಇದು ಸತ್ಯ ||೪೮೧-
 ೪೮೨||

ಅನ ತರತಿ ಹುಡುಗನು ಹೀಗೆ ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು
 ಬಿಲ್ವವತ್ಕ್ರೈ, ಹೂವು, ಚಿಗುರು, ದರ್ಭೆ, ಕಾಶಪುಷ್ಪ, ತುಂಬೆಹೂವು ಮುಂತಾದುವು
 ಗಳಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿದನು ||೪೮೩-೪೮೪||

ದೂರ್ವಾಬೃಹತ್ಯರ್ಕಮಾಪ್ತುನೀಲೋತ್ಪಲೈರಪಿ ।

ಕರವೀರೈರಪಾಮಾಗ್ನಿಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಕಂಕರಂ ||೪೮೩||

ತತಃ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಗಿರಿಶೋ ನಾನಾಗಣನಿಷೇವಿತಃ ।

ಪ್ರಿನೇತ್ರಃ ಸಾರ್ವತೀಯುಕ್ತೋಹ್ಯಾವಿರಾಸೀತ್ತದಗ್ರತಃ ||೪೮೪||

ಪ್ರಸನ್ನಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸ ಬಾಲಃ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಂ ।

ತತಸ್ತುಷ್ಪಾವ ರುದ್ರೇಣ ನೀಲರುದ್ರೇಣ ಚೇಶ್ವರಂ ||೪೮೫||

ತ್ವರಿತೇನಾಪಿ ರುದ್ರೇಣ ರುದ್ರಸೂಕ್ತೈಶ್ಚ ಕಂಕರಂ ।

ಸ್ತೋತ್ರೈಶ್ಚ ವಿವಿಧೈಃ ಸ್ತುತ್ವಾ ಪ್ರಸೀದೇತಿ ವದನ್ಮುಹುಃ ||೪೮೬||

ಪ್ರಣತಕ್ಕಿವಪಾದಾಬ್ಜೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಪೂಜಿತೇ ।

ತತಃ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಃ ಪುಷ್ಪೈರಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಕಂಕರಂ ||೪೮೭||

ಯಯಾಚೇ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಂ ಚ ಪ್ರಣತಃ ಪುನಃ ।

ತದ್ಭಾಷಿತಂ ದದೌ ತಂಭಿರ್ವರದ್ವಯಮಪಿ ಪ್ರಭುಃ ||೪೮೮||

ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಗಂಗೆ, ಬೃಹತಿ, ಎಳ್ಳು, ಬನ್ನಿ, ಅರಳಿದ ನೀಲೋತ್ಪಲ, ಕಣಿಗಲು, ಉತ್ತರಿಣೀ ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದನು ಇವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಕಂಕರನು ತನ್ನ ಗಣಗಳೊಡಗೂಡಿ, ಪಾರ್ವತೀಸಮೇತನಾಗಿ ಬಾಲಕನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು ||೪೮೩-೪೮೮||

ಒಡನೆಯೇ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯನ್ನು ರುದ್ರಾ ಧ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ರುದ್ರಸೂಕ್ತ ಇನ್ನೂ ವಿಧವಿಧವಾದ ಶಿವಸ್ತೋತ್ರವಚನಗಳಿಂದ ಬಹುವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದನು ಮತ್ತು ತನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗೆಂದು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ||೪೮೩-೪೮೮||

ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತವಾದ ಶಿವನ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತು, ಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಆಶೀಶಯವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು ಆಗ ಕಂಕರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಎರಡು ವರಗಳನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು ||೪೮೯-೪೯೦||

ದದಾಮಾಕಲ್ಪಮಾಯುಷ್ಯಮಾರೋಗ್ಯಂ ಚ ಮಹೇಶ್ವರಃ |
 ಯಶಸ್ಸಾಂಬೋ ಮಹಾದೇವೋ ನಾಂಭಿತಾರ್ಥಾಧಿಕಪ್ರದಃ ||೪೯೧||
 ತತಸ್ತದ್ಯಾಚಿತಂ ದತ್ತಾ ದದಾವನ್ನದಹಿ ಪ್ರಭುಃ |
 ತತಸ್ತತ್ಕ್ರೈವ ಸಗಣೋ ಮಹೇಶೋಽಂತರ್ದರ್ಭೇ ನೃಪ ||೪೯೨||
 ಸೋಽಪಿ ಬಾಲೋಽಕಿಸಂಕುಪ್ತಃ ಸ್ಥಿತಸ್ತತ್ರಾಕಿವಿಸ್ಥಿತಃ |
 ಸ ಜಗಾಮ ತತೋ ಮಾತ್ರೇ ಪ್ರಸಾದಂ ಶ್ರೀಮಹೇಶಿತುಃ ||೪೯೩||
 ಸಾಹಿ ತದ್ವಚನಂ ಕ್ರುತ್ವಾ ಹೃಷ್ಯಾ ಜಾತಾ ನರಾಧಿಪ ||೪೯೪||
 ತತಃ ಪರಂ ಚ ಸಂಕುಪ್ತಃ ಸ ಮೃಲ್ಲಿಂಗಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಪುಷ್ಪಾದ್ಯೈಃ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರಂ ||೪೯೫||
 ತದಾನೀಮಾಗತಸ್ತತ್ರ ಜಿತಾರಿರಿತಿ ಭೂಪತಿಃ |
 ಸ ತಂ ಶಿವಾರ್ಚಕಂ ಬಾಲಂ ದದರ್ಶೋತ್ತಮನರ್ಚಕಂ ||೪೯೬||
 ಭಸ್ಮೋದ್ಗೂಲಿತಸರ್ವಾಂಗಂ ಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಂಕಿತಮಸ್ತಕಂ |
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಭರಣಂ ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿಸ್ಮಿತೋಽಭವತ್ ||೪೯೭||

ಹಾಗೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಒಂದುಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತವಾದ ಆಯುಸ್ಸನ್ನೂ, ಆರೋಗ್ಯ
 ವನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು ಭಕ್ತರು ಕೇಳದ ಅಧಿಕವಾದ ವರಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವ
 ಮಹಾದೇವನು ಅದನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು? ಮಹಾದೇವನು
 ತನ್ನ ಗಣಗಳೊಡನೆ ಬಾಲಕನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನು
 ||೪೯೧-೪೯೭||

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಬಾಲಕನು ಅತ್ಯಂತಾಶ್ಚರ್ಯಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಶಿವಪ್ರಸಾದ
 ವನ್ನೂ, ವರವನ್ನೂ ತಾಯಿಗೆ ನೀವೊಡಿಸಿದನು ತಾಯಿಯಾದರೋ ಆಶ್ಚರ್ಯ
 ಚಕಿತಳಾದಳು ಏಳಿಕ ಆ ಬಾಲಕನು ತಪ್ಪದೆ ಮೃನ್ಮಯನಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನೇ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ||೪೯೬-೪೯೭-೪೯೮||

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದುಸಾರಿ ಜಿತಾರಿಯೆಂಬ ರಾಜನೊಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
 ವರ್ತಿಸ್ಸಿಯಾಗಿ, ಭಕ್ತಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಭರಣಾದಿಗಳಿಂದಲೂ

ತತಸ್ತಂ ಶಿವಟಿಹ್ನಾಂಕಬಾಲಕಂ ಶಿವಪೂಜಕಂ ।
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ ನೃಪಶಿರ್ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಭೂಪತೇ ॥೪೯೮॥
 ತತಸ್ತಸ್ಮೈ ದದೌ ರಾಜಾ ರಾಜ್ಯಂ ಸಿಂಹಾಸನಂ ವಿನಾ ।
 ತತೋ ರಾಜಾ ಯಯೌ ಭೂಪ ವೈರಿದೇಶಜಿಗೀಷಯಾ ॥೪೯೯॥
 ತತಸ್ತ ರಾಜಾ ಜಿಹ್ವಾರೀನ್ ಜಿಹ್ವಾ ತದ್ರಾಜ್ಯಮಂಜಸಾ ।
 ಪಾಲಯಾಮಾಸ ಸತತಂ ಸಿಂಹಾಸನಮನಾಕುಲಃ ॥೫೦೦॥
 ಸ ಬಾಲೋ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಮುದಿತಃ ಸದಾ ।
 ತದಾ ಶಿವಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ॥೫೦೧॥
 ಸ ಬಾಲಕಃ ಶ್ರದ್ಧಯೈವ ಸಹಸ್ರಘಟಪೂರಿತೈಃ ।
 ಪಂಚಾಮೃತೈರ್ಲಿಂಗರೂಪಮಭಿಷಿಂಜನ್ನಹೇಶ್ವರಂ ॥೫೦೨॥
 ಬಿಲ್ವಪತ್ಮ್ರಿರಶಿಸ್ತಚ್ಛೈಃ ಪ್ರಸೂನೈರ್ವಿವಿಧೈರಹಿ ।
 ಸ ಶಿವಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಛತ್ರಶ್ರದ್ಧಾ ಸಮನ್ವಿತಃ ॥೫೦೩॥

ಇಂದಲೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಹ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು
 ||೪೯೬-೪೯೭||

ಮತ್ತು ಆ ಬಾಲಕನು ಈಶ್ವರನು ಧರಿಸುವ ಸಕಲ ಲಾಂಛನಗಳನ್ನೂ
 ಧರಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ರಾಜನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮರ್ಪಿ
 ಸಿದನು ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಿತ್ತು, ತಾನು ಶತ್ರುರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸದೆಬಡಿದು
 ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತನು ||೪೯೮-೪೯೯ ೫೦೦||

ಆಗ ಆ ಹುಡುಗನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಾವಿರಾರುಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ
 ತುಂಬಿದ ಪಂಚಾಮೃತದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡುತ್ತಾ, ವಿಧ
 ವಿಧವಾಗಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು ||೫೦೧ ೫೦೨||

ಕುಭ್ರವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಬಿಲ್ವಪತ್ಮ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಶಂಭುವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಶಾಂಭವರಿಗೆ (ಸಂಚರಿಸುವ ಶಂಭುಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ)

ಶಾಂಕರಾನ್ ಭೋಜಯಾಮಾಸ ಶ್ರೀರಾನ್ನೇನ ಸೇವೋಟಿತಃ ।

ಶಾಂಕರೇಭ್ಯೋ ದದೌ ಭಕ್ತ್ಯಾ ರತ್ನಾನ್ಯತ್ಕೃತ್ಸಮಾನಿ ಚ ॥೫೦೪॥

ಸ ಬಾಲಃ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಶಿವಾಲಯಮನುತ್ತಮಂ ।

ತತ್ರ ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠಾಂ ಚ ಸ ಚಕಾರ ವೆಧಾನತಃ ॥೫೦೫॥

ಉತ್ಸವಾನ್ ಕಾರಯಾಮಾಸ ಸ ನಿತ್ಯಂ ಶಂಕರಾಲಯೇ ।

ಚಕಾರ ರತ್ನೈರ್ವಿನಿಧೈಃ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ॥೫೦೬॥

ನಿತ್ಯಂ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗಾನಾಂ ಸಹಸ್ರಂ ಪೂಜಯನ್ ಸ್ಥಿತಃ ।

ಪುತ್ರಸೌತ್ರಾದಿವೃದ್ಧಿಕ್ತ ಸಮಭೂತಸ್ಯ ಭೂಪತೇ ॥೫೦೭॥

ಸ ಬವಂ ಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತಂ ಲಿವಂ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಸಾದರಂ ।

ನಿತ್ಯಂ ಶಿವಕಥಾಂ ಶೃಣ್ವಂತ್ಸಂತೋಷೇಣ ಸ್ಥಿತೋನ್ಮತಃ ॥೫೦೮॥

ತತಸ್ಸ ಶಿವಮುಚ್ಯರ್ಚ್ಯ ಶಿವಸ್ತುರಣಪೂರ್ವಕಂ ।

ವದನ್ ಶಿವಶಿವೇಶೇತಿ ಬಹು ಪ್ರಾಣಾನ್ನ ರಾಧಿತಃ ॥೫೦೯॥

ಶ್ರೀರಾನ್ನ ಭೋಜನಮಾಡಿಸಿ, ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು
॥೫೦೩-೫೦೪॥

ಒಂದು ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ವಿಧಿ
ವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದನು ನಿತ್ಯವೂ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧವಿಧವಾದ ರತ್ನಗಳಿಂದ ನಿತ್ಯಪೂಜೆಯು
ಸಲ್ಲುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು ॥೫೦೫-೫೦೬॥

ಆ ಬಾಲಕನು ನಿತ್ಯವೂ ಸಹಸ್ರಾರು ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಮೃತ್ತಿಕೆಯಿಂದ
ರಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಇದರಿಂದ ಆ ಬಾಲಕನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದು ಶ್ರೀ
ಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ಪುತ್ರಸೌತ್ರಾದಿಗಳೊಡನೆ ಸುಖದಿಂದಿದ್ದನು ತಪ್ಪದೆ ನಿತ್ಯವೂ
ಶಿವಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಆನಂದದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ॥೫೦೭-೫೦೮॥

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಶಿವನಾಮಸ್ಮರಣಮಾಡುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗ
ಮಾಡಿದನು ವ ಹೇಶ್ವರನ ದಯೆಯಿಂದ ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೇ
ಲೀನನಾದನು ॥೫೦೯-೫೧೦॥

ತತೋ ಮಹೇಶಕೃಪಯಾ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಂ ।
 ತ್ರೀಮಹಾದೇವಕೃಪಯಾ ಶಿವೇ ಲೀನೋ ಬಭೂವ ಸಃ ॥೨೧೦॥

ಏವಮೇವ ಪುರಾ ರಾಜನ್ ಬಹವಃ ಶಾಂಕರಾಶ್ರಮಂ ।
 ಸಂಪೂಜ್ಯಾಪುರ್ಮಹಾದೇವಂ ಭುಕ್ತ್ವೈಶ್ವರ್ಯಂ ಯಥೇಚ್ಛಯಾ ॥೨೧೧॥

ಶಿವಪೂಜಾಪ್ರಭಾವೇನ ನಿರಾತಂಕ ನಿರಾಮಯಾಃ ।
 ಪ್ರಯಾಂತ್ಯೇವ ಶಿವಂ ಸಾಂಬಂ ಭುಕ್ತೃಭೋಗಾಶ್ರಿವಾರ್ಚಕಾಃ ॥೨೧೨॥

ಶಿವಸಂಸಕ್ತಚಿತ್ತಾನಾಂ ಶಿವವ್ರತರಹಾತ್ಮನಾಂ ।
 ಇಹಾಮುಕ್ತಾಃ ಭೂಪಾಲ ನ ದುಃಖಂ ಸತ್ಯಮುಚ್ಯತೇ ॥೨೧೩॥

ರಾಜನ್ ಶಿವವ್ರತೇ ತ್ರದ್ಧಾ ದುರ್ಲಭಾ ದೇಹಧಾರಿಣಾಂ ।
 ಸಾ ಭವೇದ್ಯದಿ ಭಾಗ್ಯೇನ ತದಾ ಮುಕ್ತಿರದೂರತಃ ॥೨೧೪॥

ಶಿವಾರ್ಚನೇ ರುದ್ರಜನೇ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಪ್ತಧಾರಣೇ ।
 ಯಸ್ಯ ತ್ರದ್ಧಾ ಭವೇನ್ನಿತ್ಯಂ ಸ ನಿರ್ವಾಣಾಂಗನಾಪತಿಃ ॥೨೧೫॥

ಶಿವಲಿಂಗಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಃ ಕೌತಭಸ್ತಚ್ಚ ।
 ಶೈವೈವ ಚೇತಿ ಪಂಚೈತೇ ಯತ್ರ ತತ್ರ ನ ಸಾಪಭೀಃ ॥೨೧೬॥

ಹೀಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು ಶಿವಪೂಜಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಪೂಜಕರು ಆತಂಕಾದಿ ವಿರಹಿತರಾಗಿ, ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಶಾಂತಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜೀವಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ॥೨೧೦-೨೧೬॥

ಈಶ್ವರನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಶಿವವ್ರತದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಈಲೋಕ ಪರಲೋಕಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ದುಃಖವೊದಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಶಿವವ್ರತಾಸಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಉಂಟಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಹಸ್ತಗತವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥೨೧೩-೨೧೫॥

ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ, ರುದ್ರಮಂತ್ರಜಪದಲ್ಲಿ, ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವ ದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಆಶೆಯಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುವುದೋ ಅವರು ಮುಕ್ತರಾಗುವರು

ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಂ ಭಸ್ಮಂ ಶಿವಲಿಂಗಾದಿಪಂಚಕಂ ।

ದ್ವಷ್ಟೈವ ವಿಲಯಂ ಯಾಂತಿ ಪಾತಕಾನಿ ಸಹಸ್ರತಃ । ೫೧೦೮

ಸಂಪಾದನೀಯಂ ಯತ್ನೇನ ಶಿವಲಿಂಗಾದಿಪಂಚಕಂ ।

ಅಯಮೇವ ಪರೋ ಭರ್ತಾ ದ್ವಿಜಾನಾಂ ನೈವ ಸತ್ತಮು ೫೧೦೯

ದ್ವಿಜಸ್ಸನ್ಯಸ್ತಃ ಪೋನ್ನೋದಾಪ್ತೀವಲಿಂಗಾದಿಪಂಚಕಂ ।

ಸ ದೂರತಃ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಶ್ವಂತಾಲ ಇವ ಸರ್ವದಾ ೫೧೧೦

ನಿಧಾನರೂಪಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗಾದಿ ಪಂಚಕಂ ।

ಯಶ್ಚ ಪೋನ್ನೋದಸಂಕ್ರಾಂತಃ ಸ ಸಂಕ್ರಾಂತೋಹಿ ಪಾತಕೈಃ ೫೧೧೧

ಪಂಚವಕ್ತ್ರಪ್ರಿಯತಮಂ ಶಿವಲಿಂಗಾದಿಪಂಚಕಂ ।

ಯತ್ರ ದ್ವಷ್ಟಂ ತತೋ ಯಾಂತಿ ದೂರತೋ ಯಮುಕಿಂಕರಾಃ ೫೧೧೨

ಶಿವಲಿಂಗ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ವಿಷ್ಣುಕ್ಷವಾದ ಭಸ್ಮ, ಶಿವಧರ್ಮಾನುಸರಣಿ ಇವು ಐದು ಇದ್ದಕ್ಕಡೆ ಪಾಪದ ಭಯವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ||೫೧೧-೫೧೬||

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಮೊದಲಾದ ಐದು ಪವಿತ್ರವಸ್ತುಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪರಾಶಿಯೂ ನಾಶವಾಗುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಾದರೂ ದ್ವಿಜರಾದವರು ಆ ಪಂಚಕವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರದೇಕು ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಈ ಶಿವಲಿಂಗಾದಿಪಂಚಕಸೇವನೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದ ಧರ್ಮ ||೫೧೭-೫೧೮||

ಯಾವನು ದ್ವಿಜನಾಗಿದ್ದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗಾದಿಪಂಚಕಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡುವನೋ ಅವನು ಚಂಡಾಲಸದೈಕನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಐದುವಸ್ತುಗಳೂ ನಿಧಿಯಂತಿರುವವು ಇವುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವನು ಪರಮಪಾಪಿಯೇ ಸರಿ ||೫೧೯-೫೨೦||

ಶಿವಲಿಂಗಾದಿ ಪಂಚಕವು ಪರಶಿವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಯಮದೂತರು ದೂರತಃ ಸರಿಯುವರು ಇಂತಹ ಶಿವಪ್ರಿಯನಾದ ಪಂಚಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ವಿಷ್ಣುವಿದಿ

ಮಹಾದೇವಪ್ರಿಯಕರಂ ಶಿವಲಿಂಗಾದಿಪಂಚಕಂ ।
ಯಸ್ಮಿನ್ ಪಶ್ಯಂತಿ ವಿಷ್ಣ್ವಾದ್ಭಾಸ್ತಂ ನಮಂತ್ಯರ್ಚಯಂತಿ ಚ ||೫೨೨||

ಯಸ್ಮಿನ್ ಭವತಿ ಭಾಗ್ಯೇನ ಶಿವಲಿಂಗಾದಿಪಂಚಕಂ ।
ಸ ಭುಕ್ತಸ್ಯೇಷ್ಟವಿಭವಃ ಪ್ರಯಾತಿ ಶಿವರೂಪತಾಂ ||೫೨೩||

ಏಕೈಕಮಸ್ತಿ ಯತ್ರ ಶಿವಲಿಂಗಾದಿಪಂಚಕಂ ।
ತನ್ನಾತ್ರಮಹಿ ಭೂಪಾಲಿ ಹೇತುಸ್ವರ್ಗಪವರ್ಗಯೋಃ ||೫೨೪||

ಶೈವಧರ್ಮಮನಾಶ್ರಿತೈಃ ಯೋ ಮುಕ್ತಿಮಭಿವಾಂಛತಿ ।
ತಸ್ಯ ದೂರತರಾ ಮುಕ್ತಿಃ ಸ್ಪಷ್ಟೇಹಿ ನೃಪಸತ್ತಮ ||೫೨೫||

ಶೈವಧರ್ಮವಿನ್ನಿರ್ಮುಕ್ತಾಃ ಕಾಲಪಾತನಿಯಂತ್ರಿತಾಃ ।
ಪ್ರಯಾಂತಿ ಕಾಲಸದನಂ ಕೇವಲಂ ಸ್ವಕುಲಾನ್ವಿತಾಃ ||೫೨೬||

ಶೈವಧರ್ಮಸಮಾಕ್ರಾಂತಶಿವಪೂಜಾರತಾತ್ಮನಾಂ ।
ಯೇ ಕುರ್ವಂತ್ಯಾನುಕೂಲ್ಯಂ ತೇ ಮುಚ್ಯಂತೇ ಸಾಪೇಕ್ಷಂಚಯಾತ್ ||೫೨೭||

ಶೈವಧರ್ಮರತಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಯೋಭಿನಂದತಿ ಸಾದರಂ ।
ಸ ಭಕ್ತೋ ದೇವದೇವಸ್ಯ ಮಹೇಶಸ್ಯೇತಿ ಮನ್ಮಥೇ ||೫೨೮||

ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಆತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವರು ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರು.
||೫೨೯-೫೩೨||

ಯಾವನು ಈ ಐದು ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ಹೊಂದಿರುವನೋ
ಅವನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಸ್ವರೂಪನಾಗುವನು ಈ ಐದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತುವೂ
ಕೂಡ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು ||೫೩೩-೫೩೪||

ಶೈವಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವನಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ
ಮೋಕ್ಷವು ಲಭಿಸಲಾರದು ಶೈವಧರ್ಮವಿಹೀನರಾದವರು ಯಮಪಾತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ,
ತನ್ನ ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಡನೆ ಯಮನ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವರು ||೫೩೫-೫೩೬||

ಶೈವಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಪೂಜಾಧುರೀಣರಾಗಿರುವವರಿಗೆ
ಯಾರು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವರೋ ಅವರು ಪಾಪರಾಶಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ

ಯಸ್ಮಿನ್ ದೇಶೇ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಶೈವಧರ್ಮರತಾ ದ್ವಿಜಾಃ ।
 ಸ ಧನ್ಯಃ ಸಾವನೋ ಮಾನ್ಯೋ ಧನ್ಯಸ್ತದ್ವೇತಸಾಲಕಃ ॥೫೨೯॥

ಭವಾನಪ್ಯತಿಧನ್ಯೋಸಿ ಶೈವಧರ್ಮಾಭಿರಕ್ಷಕಃ ।
 ತ್ವದಧೀನೌ ಯತೋ ಭೂಪ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮೌ ವಿನಿಶ್ಚಿತೌ ॥೫೩೦॥

ಅಶೈವಶ್ವೇದ್ಭವೇದ್ರಾಜಾ ತದಾ ತದ್ವೇತವಾಸಿನಃ ।
 ಅಶೈವಾ ಏವ ಬಹುಧಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ನ ಸಂತಯಃ ॥೫೩೧॥

ಅಶೈವೇನ ನರೇಂದ್ರೇಣ ಸಾಲಿತಾ ಯಾಃ ಪ್ರಜಾಸ್ತದಾ ।
 ತಾ ಯಾಂತಿ ನರಕಂ ಘೋರಮಶೈವನ್ಯಪಸಂಯುತಾಃ ॥೫೩೨॥

ಅತೋ ಭವಾನ್ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶೈವಧರ್ಮರತೋನಿತಂ ।
 ಶೈವಾನ್ ಸಾಲಯ ಭೂಪಾಲ ಧರ್ಮೋಯಂ ತವ ಮುಕ್ತಿದಃ ॥೫೩೩॥

ಆಸ್ಥಾಂ ಮಾ ಕುರು ಭೂಪಾಲ ದೇಹೇಸ್ಥಿನ್ನಧ್ರುವೇ ಧ್ರುವಂ ।
 ಸರ್ವದಾಪ್ಯತಿಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯತ್ಸ ಮಹೇಶ್ವರಂ ॥೫೩೪॥

ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಶೈವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾವನು ಸಂತೋಷ
 ಪಡುವನೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಈಶ್ವರಭಕ್ತನೆನಿಸುವನು ॥೫೩೨-೫೩೪॥

ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೈವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಿರುವರೋ ಆ ದೇಶವೇ ಅತಿ
 ಪವಿತ್ರವಾದುದು ಆ ರಾಜನೇ ಧನ್ಯನೆನಿಸುವನು ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಶೈವಧರ್ಮ
 ವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ನೀನೇ ಅತ್ಯಂತ ಧನ್ಯನು ಏಕೆಂದರೆ ನೀನಿಗೆ
 ಈಗ ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮ ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ ॥೫೩೫-೫೩೬॥

ರಾಜನು ಶೈವನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅಶೈವರೇ ಆಗುವರು
 ಅಂತಹ ರಾಜನಿಂದ ಸಾಲಿತವಾದ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯೆಲ್ಲವೂ ಘೋರವಾದ ನರಕವನ್ನು
 ಹೊಂದುವುದು ॥೫೩೭-೫೩೮॥

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಶೈವಧರ್ಮರತನೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ
 ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸು ಪ್ಪಣಿತವಾದ
 ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಡು ಸರ್ವದಾ ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸು
 ತ್ತೀರು ॥೫೩೯-೫೪೦॥

ಗರ್ಭವಾಸಾದಿದುಃಖಾನಿ ಸ್ವಪ್ನತ್ವಾ ಸ್ವಪ್ನತ್ವಾ ಪುನಃ ಪುನಃ |

ತದ್ಬದುಃಖನಾಶಕಂ ನಿತ್ಯಂ ಶಂಕರಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ ||೫೩೫||

ವಿನಾ ಮಹೇಶ್ವರಾದನ್ಯಃ ಸಂಸಾರಭಯನಾಶಕಃ |

ನಾಸ್ತ್ಯತೋತ್ಯಂತಯತ್ನೇನ ಪೂಜಯಸ್ವ ಮಹೇಶ್ವರಂ ||೫೩೬||

ವಾಂಛಾಂ ಮಾ ಕುರು ವಿಷ್ಣುಶ್ವೇ ಬ್ರಹ್ಮಶ್ವೇ ವಾ ನರಾಧಿಪ |

ಕಿಂ ತು ವಾಂಛಯ ಯತ್ನೇನ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಮಾಸ್ತಿಕ ||೫೩೭||

ರಾಜನ್ ಪುರಾ ತ್ವಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ವಿಷ್ಣುತ್ವಂ ಶಿವಪೂಜಯಾ |

ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಂ ಚ ತತಸ್ತತ್ರ ವಾಂಛಾಂ ಮಾ ಕುರು ಸರ್ವಥಾ ||೫೩೮||

ಅನಾದಿಭೂತೇ ಸಂಸಾರೇ ಕಿಂ ನ ಪ್ರಾಪ್ತಂ ತ್ವಯಾ ನೃಪ |

ವಿಷ್ಣುತ್ವಾದೌ ತತೋ ವಾಂಛಾಂ ಮಾ ಕುರುಷ್ವ ಕದಾಚಿನ್ ||೫೩೯||

ವಿಷ್ಣುತ್ವಪ್ರಾಪಕೇ ಧರ್ಮೇ ಕ್ಷೀಣೇ ಸತಿ ನೃಪೋತ್ತಮ |

ವಿಷ್ಣುತ್ವರಹಿತೋ ಭೂಮೌ ಪುನರ್ಮರ್ತ್ಯೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೪೦||

ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗರ್ಭವಾಸವೇ ಮೊದಲಾದ ದುಃಖಗಳನ್ನು
ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ದುಃಖನಾಶಕನಾದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ
ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರು ಸಂಸಾರದುಃಖನಾಶಕನು ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲದೆ 'ಮತ್ತಾರೂ ಆಗ
ಲಾರನು ||೫೩೫-೫೩೬||

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ವಿಷ್ಣುಪದವಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನವನ್ನಾಗಲಿ
ಬಯಸದೇಡ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು ನೀನು ಹಿಂದೆ
ಶಿವಪೂಜಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ, ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಈ
ಜನ್ಮವನ್ನು ತಾಳಿರುವೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೇಡ
||೫೩೭-೫೩೮||

ಅನಾದಿಯಾದ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಎಲ್ಲ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವೆ
ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ವಿಷ್ಣುತ್ವವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೇಡ ವಿಷ್ಣುತ್ವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ
ಸುಕೃತವು ಅನುಭವದಿಂದ ಕ್ಷೀಣಿಸಿದರೆ, ಆತನು ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ
ತಾಳುವನು ||೫೩೯-೫೪೦||

ಏವಂ ಸತಿ ನೃಪಾಧೀಶ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಾದಿಪರೇಷ್ಟುಃ |
 ವಿನಶ್ವರೇಷ್ಟತಸ್ತೇಷು ನಾಂಥಾಂ ತ್ವಜ ವಿನೇಕತಃ ||೫೪೦||
 ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಭೂರಿತಪಸಾ ಧರ್ಮ್ಯನಾನಾವಿಧೈರಹಿ |
 ಭೂಯೋ ನೈವ ನಿವರ್ತಂತೇ ತಮರ್ಚಯ ಮಹೇಶ್ವರಂ ||೫೪೧||
 ನಿವೃತ್ತಂ ನ ಭವತ್ಕೇವ ಯಥಾ ವಹ್ನಿಗತಂ ಹಸಿ |
 ತಥಾ ತ್ರಿಯಂಬಕಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಮಾಸವೋ ನ ನಿವರ್ತತೇ ||೫೪೨||
 ಸತಾಂ ಗತಿರ್ಮಹಾದೇವಃ ಶಾಶ್ವತೋ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಃ |
 ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನೈರ್ವಿವಿಧೈಶ್ಚಿದನ್ಯಸ್ತು ನ ತಾದೃತಃ ||೫೪೩||
 ಪ್ರಸನ್ನೇ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವೇ ಶಕುಪಾಶವಿಮೋಚಕೇ |
 ಮುಕ್ತಾ ಭವಂತಿ ಪತವೋ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಯೋ ನೃಪ ||೫೪೪||
 ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಯಸ್ಸರ್ವೇ ಪತವಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಾಃ |
 ತತ್ಪತಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಃ ಶಕುಪಾಶವಿಮೋಚಕಃ ||೫೪೫||

ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವೇ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಾನಗಳು ನಶ್ವರವಾದವುಗಳು ಅಂತಹ ಪದವಿ
 ಗಳಲ್ಲಿ ಆಸೆಯನ್ನಿಡಬೇಡ ಮಹೇಶ್ವರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಧರ್ಮ
 ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಹೊಂದಿದವನು ಮತ್ತೆ ಎಂದೂ ಹಿಂದಿರುಗಲಾರನು ||೫೪೨-೫೪೩||

ಅಗ್ನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಹವಿಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಾರದೋ, ಅದೇರೀತಿ ಪರಶಿವ
 ನನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮಾನವನು ಹಿಂದಿರುಗಲಾರನು ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ಗತಿಪ್ರದನೋ,
 ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ ಆದವನು ಶಂಕರನೊಬ್ಬನೇ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ ನಾವು
 ಅವನನ್ನೇ ಸೇವಿಸಬೇಕು ತತ್ಪದ್ಧತನಾದವನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ದೊರಕಲಾರನು
 ||೫೪೩-೫೪೪||

ಶಕುಗಳೆನಿಸಿದ ಅಡ್ಡಾನಿಗಳ ದುಃಖಪಾಶವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಪರಶಿವನು
 ಪ್ರಸನ್ನನಾದರೆ ವಿಷ್ಣುವಿದೇವತೆಗಳೂ ಮುಕ್ತರೇನಿಸುವರು ||೫೪೪||

ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಶಕುಗಳೆಂದು ಹೆಸರು.
 ಅನಂಗಿಲ್ಲಾ ಪಶುಪತಿಯೆನಿಸಿದ ಶಂಕರನೇ ಒಡೆಯನು ಶಂಕರನು ಸಂಸಾರವೆಂಬ

ಕಿವಸ್ತಂಸಾರಪಾಲೇನ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಿಕಾನ್ ಪಶೂನ್ |
ಬದ್ಧಾ ಕದಾಚಿತ್ಕೃಪಯೋ ಮೋಹಯತ್ಕಪಿ ತಾನ್ ಪಶೂನ್ ||೨೪೭||
ಪಶೂನ್ ಸೃಷ್ಟ್ವೈವ ವಿಷ್ಣಾದೀನ್ ಸಾಲಯತ್ಕಪಿ ತಾನ್ ಪಶೂನ್ |
ಸಂಹರತ್ಕಪಿ ಚಾಂತೇ ತಾನ್ ಪಶೂನ್ ಪಶುಪತಿಶ್ರೀಃ ||೨೪೮||
ವಿಶಾದ್ಯತಂ ಪಶುಪತಿಂ ನಿತ್ಯಮಾನಂದರೂಪಿಣಂ |
ಶರಣಂ ಯಾಹಿಂ ಭೂಸಾಲ ಶರಣ್ಯಂ ಸುಕೃತಾತ್ಮನಾಂ ||೨೪೯||
ಭವಂತಿ ಪತನ್ತೋನಿತ್ಯಂ ಯಮುಜ್ಞಾತ್ಯಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ |
ತಮಾರಾಧಯ ಭೂಸಾಲ ವಿಧಿವದ್ವಿಧಿಬೋಧಿತಃ ||೨೫೦||
ಹೃದಿ ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಂ ಸಕೃದಪ್ಯಮಲಾಶಯಾಃ |
ನ ಗರ್ಭನರಕಾದೀನಿ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತಿ ಧ್ರುವಂ ಧ್ರುವಂ ||೨೫೧||
ಗರ್ಭವಾಸಾದಿಮುಖಾನಿ ತಾವದೇವ ನರಾಧಿಪ |
ಯಾವನ್ನ ಮನಸಾ ಧ್ಯಾತಃ ಸಾರ್ವತೀಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಃ ||೨೫೨||

ಪಾಶದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿದಿದೇವತೆಗಳೆಂಬ ಪಶುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವನು ಒಂದೊಂದು
ವೇಳೆ ದಯೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿಸುವನು ಪ್ರಳಯಕಾಲಪರ್ಯಂತ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಹೀಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂಹಾರಮಾಡಿಬಿಡುವನು ||೨೪೭-೨೪೮ ೨೪೯||

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಇಂತಹ ನಿತ್ಯಾನಂದರೂಪಿಯಾದ ಪಶುಪತಿಯನ್ನು
ಮೊದಲು ಶರಣುಹೊಂದು ಸುಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಅವನೇ ರಕ್ಷಕನು ಅದರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು
ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪಶುಗಳಾಗಿ ಜನಿಸುವರು ನೀನು
ಹಾಗಾಗದೆ ತಪ್ಪದೆ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸು ||೨೪೯ ೨೫೦||

ಪವಿತ್ರವಾದ ಧೈಯವುಳ್ಳ ಮಹನೀಯರು ಸರ್ವದಾ ತಮ್ಮ ಹೃದಯ
ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಗರ್ಭವಾಸಾದಿ ಸಕಲದುಃಖಗಳನ್ನೂ
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ಸಾರ್ವತೀಪತಿಯಾದ ಪರಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಪಥ್ಯಂತ
ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗರ್ಭವಾಸಾದಿ ಸಕಲ ದುಃಖಗಳೂ ಇರುವುವು ||೨೫೧ ೨೫೨||

ಪಾರ್ವತೀನಾಥ ವಿಶ್ವೇಶ ಮಹೇಶ್ವರೇತಿ ಜಪಂತಿ ಯೇ |
 ಶಾನಂತೇ ಮೋಚಯತ್ಯೇವ ಶಿವಃ ಸಂಸಾರಪಾಶತಃ ||೫೫೩||
 ಸಂಸಾರಂ ದುಸ್ತರಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಜನ್ಮಜಃ ದುಃಖದಂ |
 ಭಜಂತಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಂ ಮುನಯೋ ವೀತಕಲ್ಮಷಾಃ ||೫೫೪||
 ಭಜ ಶಂಕರಮಾರಾಧ್ಯಂ ಯಜ ಶಂಕರಮನ್ತಹಂ |
 ಜಪ ನಾಮಾನಿ ಶೈವಾನಿ ಭಸ್ಮೋದ್ಘೃಲನಪೂರ್ವಕಂ ||೫೫೫||
 ಅಯನೋವೋಪದೇಶಸ್ತೇ ಕರ್ತವ್ಯೋಸ್ತಾಭಿರಾದರಾತ್ |
 ಯತಶ್ಚೈವೋ ಭವಾನ್ ರಾಜನ್ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥೇ ಶಿವಶಪ್ತರಃ ||೫೫೬||
 ಅಶಾಂಕರಾಯೋಪದೇಶೋ ನೇದ್ವಿತಃ ಕ್ರಿಯತೇ ನೃಪ |
 ತಲೋ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಾರ್ಹಸ್ತಾದ್ಯಶೋ ನಹಿ ವಸ್ತುತಃ ||೫೫೭||
 ಸುಕ್ಷೇತ್ರೋತ್ತಂ ಯಥಾ ಬೀಜಂ ಫಲತಿ ಸ್ವಾನುರೂಪತಃ |
 ತಥಾ ಧರ್ಮೋಪದೇಶೋಪಿ ಶೈವೇ ಫಲತಿ ವಸ್ತುತಃ ||೫೫೮||
 ಯಥೋತ್ತಮೂಷರಕ್ಷೇತ್ರೇ ಬೀಜಂ ನ ಫಲಿದಾಯಕಂ |
 ತಥಾ ಧರ್ಮೋಪದೇಶೋಯಂ ಶೈವಾನ್ಯೇನ ಫಲಪ್ರದಃ ||೫೫೯||

ಯಾರು ಪರಶಿವನನ್ನು, ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯೇ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೇ, ಮಹೇಶ್ವರನೇ
 ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಸರ್ವದಾ ಅವನನ್ನೇ ಜಪಿಸುತ್ತಿರುವರೋ, ಅಂತಹವರ ದುಃಖ
 ಎಶಿಯನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವನು ಸಂಸಾರವು
 ಸುಸ್ತರವಾದುದೋ, ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಯು ದುಃಖಪ್ರದವೆಂದೂ ತಿಳಿದು, ಯಾರು
 ತಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವರೋ, ಅವರೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳು
 ;ವರನ್ನೇ ಮಹರ್ಷಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕು ||೫೫೩ ೫೫೪||

ಪರಮಪೂಜ್ಯನಾದ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಸದಾ ಸೇವಿಸು ಮತ್ತು ಆರಾಧಿಸು
 ೨ವನ ನಾಮಗಳನ್ನೇ ಜಪಿಸು ಸದಾ ಭಸ್ಮಧಾರಿಯಾಗಿರು ಇದೇ ಉಪದೇಶವನ್ನೇ
 ಶೈವನೂ, ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯೂ ಆದ ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವೆನು ||೫೫೫ ೫೫೬||

ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಯಲ್ಲದವನಿಗೆ ಈರೀತಿ ಉಪದೇಶಮಾಡಬಾರದು
 ಏಕೆಂದರೆ, ಅತನು ಈ ವಿಧದ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಲ್ಲ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ

ಅಶ್ವಿವಾನ್ ಸಾವಧಾನೇನ ಶಿಕ್ಷಯಸ್ವ ನರಾಧಿಪ ।

ಶೈವಾನತ್ಯಂತಯತ್ನೇನ ಪಾಲಯಸ್ವ ಸ್ವಕಕ್ಕಿತಃ ||೫೬೦||

ಅಸ್ಥಿನ್ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕೃತಂ ಧರ್ಮಾನುಪಾಲನಂ ।

ಕೃತಾಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇತಸ್ಯ ಪೂಜಾಪಿ ಪ್ರತಿವಾಸರಂ ||೫೬೧||

ಅಸ್ಥಿನ್ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇ ವಾಸೋ ದೇವಾನಾಮಪಿ ದುರ್ಲಭಃ ।

ಕ್ಷೇತ್ರಮೇತನ್ಮುಪಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವಲಿಂಗಾತ್ಮಕಂ ಯತಃ ||೫೬೨||

ಉಷ್ಣೈಕದಿನಂ ವಾತ್ರ ಡ್ಯಷ್ಟ್ವಾ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರಂ ।

ಸಂಪೂಜ್ಯ ಚ ಯಥಾ ಶಕ್ತ್ಯಾ ಪ್ರಯಾಂತ್ಯೇವ ಶಿವಂ ಜನಾಃ ||೫೬೩||

ಪುರಾ ವಾಸಃ ಕೃತೋ ಭೂಪ ಶಿವಸ್ಥಾನೇಷು ಭೂರಿತಃ ।

ತದ್ವಾಸಫಲತೋ ವಾಸಸ್ತಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತೋತ್ರ ಭೂಪತೇ ||೫೬೪||

ನೀತಾನ್ಯನೇಕಜನ್ಮಾನಿ ತ್ವಯಾತ್ಮಗೃತಪಾಂಸಿ ಚ ।

ಕೃತಾನಿ ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥಂ ಶಿವಪೂಜಾಪುರಸ್ಕರಂ ||೫೬೫||

ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜವು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ, ಬಂಜರುಭೂಮಿಯು ಬೀಜವು ಸಫಲವಾಗಲಾರದ್ದು ಅದರಂತೆ ಶೈವನೃಪದವನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಸದ್ವಿದ್ಯೆಯು ಫಲಪ್ರದವಾಗಲಾರದು ||೫೫೭-೫೫೮-೫೫೯||

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಕೈವರಲ್ಲದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಏಧಿಸಿ, ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಕೊಡು ಈ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದೂ, ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರನನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜಿಸುವುದೂ ತ್ರೇಯಸ್ಕರವು ||೫೬೦-೫೬೧||

ಈ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಕ್ಷೇತ್ರವಾಸವು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ದೊರೆಯಲಾರದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಶಿವಲಿಂಗಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ವಾಸಮಾಡಿ, ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಅವರು ಶಿವಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು ||೫೬೨-೫೬೩||

ರಾಜನೇ, ನೀನು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಶಿವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿರುವೆ ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಈಗ ನೀನಿಗೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಸವು ದೊರೆತಿರುವುದು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ

ಅತಃ ಪರಂ ಭುಕ್ತಭೋಗಃ ಕಾರೀಂ ವ್ರಜವಿಧಾನತಃ |
ಮಯಾಹಿ ಗಮ್ಯತೇ ಕಾರೀಂ ಶ್ವಃ ಪರಶ್ಚೋಢವಾ ನೃಪಃ ||೫೬೬||

|| ಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ಪೀಯೂಷಸದೃಶಂ ದಧೀಚಿವಜನಂ ಶಿವೇ |
ಶ್ರುತ್ವಾ ಸ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಸ್ತಂ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಹ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ||೫೬೭||

|| ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರುವಾಚ ||

ಕೃತಾರ್ಥೋಸ್ಥಿ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃಪಾ ಮಯಿ ಕೃತಾ ತ್ವಯಾ |
ಯತಸ್ಸರ್ವಾರ್ಥದಾ ಪುಣ್ಯಾ ಶ್ರಾವಿತಾ ಶಾಂತರೀ ಕಥಾ ||೫೬೮||

ಮುನೇ ಭವಾದ್ಯಶಾಶ್ವತಾ ಯತೋ ದೀನದಯಾಲವಃ |
ಶ್ರಾವಿತಾ ಕಥಮೇವಾದ್ಯ ಕಥಾ ಪಾಪಾಫಲಹಾರಿಣೀ ||೫೬೯||

ಭವತಾಂ ದರ್ಶನೇನೈವ ನಷ್ಟಂ ಪ್ರಾಪ ವನಂ ಮಮ |
ಪುಣ್ಯಾ ಶಿವಕಥೈಷಾಹು ಮಹ್ಯಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ||೫೭೦||

ನೀನು ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಾರ್ಥವಾಗಿ ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿರುವೆ ಅದರ
ಫಲವಾಗಿ ಈಗ ನೀನು ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೇರು ನಾನೂ ಸಹ ಕಾಶಿಗೆ ನಾಳೆಯೇ
ನಾಡಿದ್ದೋ ಹೊರಡುವೆನು ||೫೬೪-೫೬೫ ೫೬೬||

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದ ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯು ಅಮೃತೋಪಮವಾದ ಮಾತು
ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯೆಂಬ ರಾಜನು " ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ಈಗ ನಾನು
ಭಗ್ನನಾದೆನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೀನು ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದವಾದ ಈಶ್ವರ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರುವೆ ||೫೬೬ ೫೬೮||

ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ನಿನ್ನಂಥಹ ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳೇ ದೀನರಲ್ಲಿ ದಯಾ
ಳುಗಳು ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಪಾಪವೆಂಬ ಕಾಡು ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಈ
ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದ ಶಿವಕಥೆಯು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು
ಇದು ನಿಜ ||೫೬೯ ೫೭೦||

|| ಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಕದಾ ನಾಗನ್ಮತೇ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಜ್ಞಾಪಯಿತ್ವಾ ಪ್ರಯಾಂತು ವಃ |

ಸತ್ಸಂಗತಿಮವಾಪ್ನಾಹಂ ಯಾಸ್ಯಾಮ್ಯತ್ರ ನ ಸಂತಯಃ ||೫೩೮||

ಇಹ್ಯುಕ್ತಾ ಸ ನೃಪೋ ಭೂಪಃ ಶಾಂಭವಾನ್ಮನಿಸತ್ತಮಾನ್ |

ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಯಶ್ನೇನ ಧಕ್ತಿಕ್ರದ್ಧಾಪುರಸ್ಸರಂ ||೫೩೯||

ದಧೀಚಿಪ್ರಮುಖಾಸ್ಸರ್ವೇ ತೇನ ಭೂಪೇನ ಪೂಜಿತಾಃ |

ಯಯುಸ್ಸ್ಸಸ್ತಾಶ್ರಮಂ ದೇವಿ ಸ್ಮರಂತೋ ಮಾಮಜಂ ವಿಭುಂ ||೫೪೦||

ದಧೀಜ್ಞಾಢ್ಯಾಃ ಕಿಯತ್ಕಾಲಂ ನಿದ್ರಾಂ ಕೃತ್ವಾ ತತಃ ಪರಂ |

ಕಾಶೀಂ ಗಂತುಂ ಸಮುದ್ಯುಕ್ತಾಃ ಪ್ರತಃ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಯಥಾವಿಧಿ ||೫೪೧||

ತತಕ್ರಾದ್ಧಾದಿಕಂ ಕೃತ್ವಾ ಯಥಾಶಾಸ್ತ್ರಂ ಯಥಾಶ್ರಮಂ |

ಪ್ರತಸ್ಥಿರೇ ತತಃ ಕಾಶೀಂ ರಾಜಧಾನೀಂ ಮಮು ಪ್ರಿಯೇ ||೫೪೨||

ರಾಜಾಪಿ ರಾಜ್ಯಂ ವಿನೃತ್ಯ ಪುತ್ರೇಷು ವಿಧಿವತ್ತತಃ |

ಸಹೈವ ಋಷಿಭಿಃ ಕಾಶೀಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ವಿಧಿವಚ್ಛಿವೇ ||೫೪೩||

ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ಶಾವು ಎಂದು ಕಾಶಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವಿರೋ ಅಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಸತ್ಸಹವಾಸದಿಂದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ತಲುಪುವೆನು ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಕ್ತಿಕ್ರದ್ಧಾಪುರಸ್ಸರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಶಾಂಭವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿದನು ||೫೩೮ ೫೩೯||

ಎಲಾ ದೇವಿಯೇ, ಹಾಗೆ ಪೂಜಿತರಾದ ದಧೀಚಿಯೇ ಮೊದಲಾದವರು, ನನ್ನನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ, ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಆರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸಿ, ಮುಂದಿನದಿನವೇ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಶೀನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು ||೫೪೦ ೫೪೧||

ಹೊರಡುವಾಗ ಅವರು ಪಿತೃಕರ್ತೃಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಾಶೀಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾರಂಭರಾದರು ಆ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿರಾಜನಾದರೋ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕೊಟ್ಟು ಋಷಿಜನರೊಡನೆ ತಾನೂ ಕಾಶಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು ||೫೪೨-೫೪೩||

ಕಾಶೀಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ತೇ ಸರ್ವೇ ಪ್ರಾಪುರಾನಂದಮುಕ್ತಯಂ ।
 ಜ್ಞಾನವಾಸ್ಯಾಂ ತತಸ್ಸರ್ವೇ ಸ್ನಾನಂ ಚಕ್ರೈರ್ಯಥಾವಿಧಿ ||೫೭೭||
 ಜ್ಞಾನೇಶಾದೀಂಸ್ತತೋಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಮುಮಾಪತುಂ ।
 ಜಲಬಿಲ್ವಪ್ರಸೂನಾದ್ಯೈಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸುರಂ ಬಿಕೇ ||೫೭೮||
 ಪೂಜಯಂತಃ ಸ್ಥಿತಾಶ್ಚಾಂತೇ ಬಹುಕಾಲಂ ವರಾನನೇ ।
 ಸರ್ವೇ ಮುಕ್ತಾಸ್ತತೋ ದೇವಿ ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾದಕಲ್ಮಷಾಃ ||೫೭೯||
 ಇದಂ ಲಿಂಗಮುಪಾಕ್ರಿತ್ಯ ಕೋ ಯಾತಿ ಮರಣಂ ವಿನಾ ।
 ಮೃತ್ಯುಂ ವಾಂಛತಿ ಧನ್ಯೋತ್ರ ಶೈವಂ ಗುರುಮಿವಪ್ರಿಯಂ ||೫೮೦||
 ಯೋ ಯಾತಿ ಕಾಶೀಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಸ್ವಧಮಃ ಪಾಪಕೃಚ್ಛಿನೇ ।
 ತಸ್ಯ ಮುಕ್ತಿಃ ಕಥಂ ಭೂಯಾನ್ಮಹಾಕಲ್ಪತತ್ಪರಹಿ ||೫೮೧||
 ಮಧ್ಯಾರ್ಣವೇನೇತಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಯೇ ಸ್ಥಿತಾ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ।
 ತೇಷಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮರ್ತವ್ಯಮಿತಿಧೀಷ್ಠದಾ ||೫೮೨||

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನೇ ಮೊದಲಾದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿದು, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ನೀರು, ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆ, ಪುಷ್ಪ ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದರು ||೫೭೭-೫೭೮||

ಎಲಾ ಗೌರಿಯೇ, ಮತ್ತು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಹುಕಾಲ ನೆಲಸಿದ್ದು, ನನ್ನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಪಾಪರಹಿತರಾಗಿ ಮುಕ್ತರಾದರು ಯಾರು ಈ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮೃತಿಯೊಂದದೆ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿದ್ದು ಹಿಂದಿರುಗುವರೋ, ಅವರು ಕೈವ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು-ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪಾಪಿಗಳಂತೆ ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಆರಸುವರು ||೫೭೯-೫೮೦||

ದೇವಿಯೇ, ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರಿದರೂ, ನೀಚರಾದವರು ಪಾಪಕಾರ್ಯಸಕ್ತರಾಗಿ ನಿಂತರೆ, ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಲ್ಪಗಳಾದರೂ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದೇ? ಅಂತಹ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯುದಯಸರ್ವೇಕಾದರೆ ಮನುಷ್ಯನು

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶಂ ಮದನುಗ್ರಹೇಣ
ಮಾಯಾವಿಮುಕ್ತಾ ಮಯಿ ಸಕ್ತಚಿತ್ತಾಃ |
ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಸಂಸಾರದವಾಗ್ನಿಕಾಂಕ್ಷಾಂ
ಸಂಪೂಜ್ಯ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಶಿವೇ ಶುಭಾನನೇ

||೫೫೬||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯೇ ಉಗ್ರಾಪ್ಯೇ ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ
ಪೂರ್ವಭಾಗೇ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶಮಹಿಮಾರ್ವಣೀ
ಅಷ್ಟಾವಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ |

ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ||೫೫೭-
೫೫೮||

ಎಲಾ ಮಂಗಳಾಂಗಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯೇ, ಜನರಿಗೆ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರ
ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹವಿರಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಅವರು ಹಾಗೆ
ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ಮೂಲಕ
ಸಂಸಾರದುಃಖವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಶ್ಯಾಪಿಪುಷ್ಪಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ
ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವರು ಇದು ನಿಶ್ಚಯ” ಎಂದು
ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನೆಂದು ಹೈಗೀಷವ್ಯಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು ||೫೫೯||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀಶಿವರಹಸ್ಯದ ಉಗ್ರನಾಮಕವಾದ ಎಳನೆಯ ಅಂಶದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ
ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇಶ್ವರಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು
ಮುಗಿದುದು

- - - - -

|| ಶ್ರೀ ||

|| ಶ್ರೀ ಶಿವಾಯನಮಃ ||

ಅಥ ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯೇ

ಉಗ್ರಾಖ್ಯೇ

ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ

ಏಕೋನತ್ರಿಸಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ

|| ಶ್ರೀಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಶಿವಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಾದೀನಿ ಸಂತಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಕೋಟಿತಃ |
ತೇಷಾಂ ಪ್ರಭಾವಃ ಕೇನಾಪಿ ನ ಜ್ಞಾತುಂ ತತ್ಕತೇ ಧ್ರುವಂ ||೧||
ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಸಂತಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಕೋಟಿತಃ ಕಮಲಾನನೇ |
ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತಿಕರಾಣಿ ಹಿ ||೨||
ಸಾಕಾಲಾದಿಷು ಲೋಕೇಷು ಸಂತಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಯಾನಿ ಚ |
ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತಿಕರಾಣಿ ಹಿ ||೩||
ಭುವರಾದಿಷು ಲೋಕೇಷು ಸಂತಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಯಾನಿ ಚ |
ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತಿಕರಾಣಿ ಚ ||೪||

ಇಪ್ರತ್ಯುಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಪರಶಿವನು ಮತ್ತೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆಂದನು—“ದೇವಿಯೇ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ 'ಶಿವಮಧ್ಯಾರ್ಜುನವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿರುವುವು ಅವುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಸದಳ ಅಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಂಡುಬರುವುವೋ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಆ ತೀರ್ಥ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕಾಶೀವಾಸವು ಲಭಿಸುವುದು ||೧-೨||

ಸಾಕಾಲ ಮತ್ತು ಭುವರ್ಲೋಕವೇ ಮೊದಲಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲರುವ ಸಕಲ ತೀರ್ಥಗಳೂ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರೈವಸಾನ ಹೊಂದುವುವು ||೩-೪||

ಶ್ರೀ ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರಭಿನ್ನಾನಿ ಸಂತಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಕೋಟಿತಃ ।
ತೇಷು ತಪ್ತತಪಸ್ಕೇಷಾ ಕಾರೀ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಶಿವೇ ॥೫॥

ಯಾವಂತಿ ಸಂತಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಸರ್ವಲೋಕೇಷು ಶೈಲಜೇ ।
ತಾನತಾನುಮಿ ತೀರ್ಥಾನಾಂ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಫಲಂ ಶಿವೇ ॥೬॥

ಏಕೈಕಸ್ಮಿನ್ನಿವಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕಾರೀಭಿನ್ನೇ ಸಹಸ್ರಧಾ ।
ಯೇನ ತಪ್ತಂ ತಪಸ್ತೇನ ಕಾರೀ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಶಿವೇ ॥೭॥

ಅನಂತಜನ್ಮಭಿಯೇನ ಕೃತಾ ಧರ್ಮಾಃ ಸಹಸ್ರಧಾ ।
ತೇನೈವ ಲಭ್ಯತೇ ಕಾರೀ ಮದ್ರಾಪಾ ಮುಕ್ತಿದಾಯಿನೀ ॥೮॥

ಕಾರೀತೋಽಪ್ಯಧಿಕಂ ತೀರ್ಥಂ ನ ಕೃತ್ಯಾಪಿ ವರಾನನೇ ।
ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪುನಸ್ಸತ್ಯಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಜ್ಯತೇ ॥೯॥

ಕಾರೀತೋಽಪ್ಯಧಿಕಂ ತೀರ್ಥಮನ್ಯದಸ್ತೀತಿ ಯೋ ವದೇತ್ ।
ಸ ವೇದಬಾಹ್ಯ ಇತ್ಯೇವ ಜ್ಞಾತವ್ಯೋ ವೇದವಾದಿಭಿಃ ॥೧೦॥

ಕಾರೀನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಕಡೆ ಇರುವ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಸೇವನೆ
ಯೆಲ್ಲಾ ಕಾರೀವಾಸಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವಾಗುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು
ನಿಂದ ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವಾಸವು ಲಭಿಸುವುದು ॥೫ ೬॥

ಪ್ರತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಸ್ರ ಸಾರಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಲಭಿಸುವ
ಸುಕೃತವು ಕಾರಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಮರ್ಥವಾಗುವುದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸುಕೃತವಿಶೇಷದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಕಾರೀ
ವಾಸವು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದು ॥೭ ೮॥

ಪಾರ್ವತಿಯೇ, ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಮತ್ತಾವ
ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವೇದ
ಬಾಹರನು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥೯ ೧೦॥

ನಾಸ್ತಿ ಕಾಕೀಸಮಂ ಜ್ಞೇತ್ರಂ ಲೋಕೇಷು ಕ್ವಾಪಿ ವಸ್ತುತಃ |
 ನಾಸ್ತಿ ಮತ್ಸದ್ಭೋ ದೇವೋ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿಷ್ಟುಖಿಲೇಷ್ಟುಹಿ ||೧೧||
 ಯದೇತದ್ವಿಮಲಂ ಲಿಂಗಂ ದೃಕ್ಶಕ್ತೃದ್ಯ ಮದಾತ್ಮಕಂ |
 ಏತಲ್ಲಿಂಗಸಮಂ ಲಿಂಗಂ ನ ಕುತ್ರಾಪಿ ವರಾನನೇ ||೧೨||
 ಇದಮೇವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿರಿದಮೇವ ಪರಾತ್ಪರಂ |
 ಇದಮೇವ ಮದಾಕಾರಮನಂತಮಿದಮೇವ ಹಿ ||೧೩||
 ಅನಂತವೇದವೇದಾಂತಸಾರಃ ಸರ್ವೋ ವರಾನನೇ |
 ಹಿಂದೀಭೂಯಾತ್ರ ಸತತಂ ಲಿಂಗಾಕಾರೇಣ ತಿಷ್ಠತಿ ||೧೪||
 ನಿರ್ವಿಕಾರಂ ಪರಂಬ್ರಹ್ಮ ಲಿಂಗಮೇತನ್ಮನೋರಮೇ |
 ನಿಷ್ಕಲಂ ನಿರ್ಗುಣಂ ಶಾಂತಮಿದಮೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ||೧೫||
 ಶೈವಮೇತನ್ಮಹಸ್ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಯಂ ಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ |
 ಇದಂ ಲಿಂಗಮನಾದ್ಯಂತಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಲಕ್ಷಣಂ ||೧೬||

ದೇವಿಯೇ, ಚತುರ್ದಶರೋಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಕೀಶ್ವೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ
 ಶ್ವೇತ್ರವೊಂದಿಲ್ಲ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸರಿಸಮನಾದ ದೇವತೆಯೊಬ್ಬ
 ನಿಲ್ಲ ಕಾಕೀಶ್ವರಿಯವ ಶಿವಲಿಂಗವು ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ತತ್ಸದ್ಭವವಾದ ಶಿವಲಿಂಗ
 ವನ್ನೂ ಎಲ್ಲೂ ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ||೧೧-೧೬||

ಜ್ಯೋತೀರೂಪದಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೂ
 ಹೋರಬರುವ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದರೆ ಇದೊಂದೇ ವೇದವೇದಾಂತಗಳ ಸಾರವೆಲ್ಲಾ
 ಏಕತ್ರ ಮಿಳಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಕಾರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ತಿಳಿಯ
 ಬಹುದು ||೧೩-೧೪||

ವಿಶ್ವೇಶಲಿಂಗವು ಏಕಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದಿರುವುದು ನಿರ್ಗುಣವೂ,
 ನಿರಾಕಾರವೂ, ಶಾಂತವೂ ಆದದ್ದು ಈ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಈ
 ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಬರುವ ತೇಜಸ್ಸು ನಾಶರಹಿತವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯಂತ
 ಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸತ್, ಚಿತ್, ಆನಂದ ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದು ||೧೫-೧೬||

ಸರ್ವಪುಣ್ಯಫಲಾಕಾರಮವಿಕಾರಂ ನಿರಂಜನಂ ।
 ಲಿಂಗಮೇತನ್ಮನೋಂಕಾರಂ ಮೋಕ್ಷಾಕಾರಮನಾಕರಂ ॥೧೭॥

ಗಿರಿಜೇ ಪತ್ಯ ಪಶ್ಯೇದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಂಗಳದಾಯಕಂ ।
 ಕಥಮೇತತ್ಪ್ರಭಾಕೋಟೋ ದಿಶಿ ವಿಶ್ರಮ್ಯ ಗಚ್ಛತಿ ॥೧೮॥

ವೇದಾಸ್ತುವಂತಿ ಬಹುಧಾ ಲಿಂಗಸ್ಯಾಸ್ತೃವ ಸರ್ವದಾ ।
 ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಮೋಕ್ಷದಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸ್ವಸ್ತಕಶ್ಚಾ ವರಾನನೇ ॥೧೯॥

ಯಾವದಸ್ಯಾಸ್ತಿ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ವಸ್ತುತಃ ।
 ಶಾನನ್ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಮಲೇ ವೇದೈರಪಿ ನ ಬುಧ್ಯತೇ ॥೨೦॥

ಅಸ್ಯ ಲಿಂಗಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಭಿಃಸ್ವರೈಃ ।
 ನ ಜ್ಞಾಯತೇ ಮುನೀಂದ್ರೈಶ್ಚ ಸಿದ್ಧೈಶ್ಚಾನ್ಯೈಶ್ಚ ವಸ್ತುತಃ ॥೨೧॥

ಸರ್ವಜ್ಞೇನ ಮಯೈಕೇನ ಲಿಂಗಸ್ಯಾಸ್ಯ ವರಾನನೇ ।
 ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಜ್ಞಾಯತೇ ಸಮ್ಯಕ್ಪದನ್ಯೈಸ್ತು ನ ಸರ್ವಥಾ ॥೨೨॥

ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೂ, ಪಾಪಾಂಶರೂಪದಿಂದಲೂ, ಪು
 ಸುತಾ, ಪ್ರಣವರೂಪಿಯಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಾಕಾರವಾದುದೇ ಈ ಶಿವಲಿಂಗ ದೇ
 ಈ ಲಿಂಗದ ನಿಜವಾದ ತೇಜಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಸಕಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿ
 ಸುತ್ತಿದೆ, ನೋಡು! ॥೧೭-೧೮॥

ಈ ಲಿಂಗಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿವೆ
 ಮಹಿಮಾತ್ರವಿರುವು ಸುಕೃತರಾಶಿಯನ್ನೂ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದು
 ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವೇದಗಳೂ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಅರಿವುಲಾ
 ॥೧೯ ೨೦॥

ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಗಳೂ, ಸಿದ್ಧಗಂಧರ್ವಾದಿಗಳೂ, ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ಸಹ ಈ
 ಶಿವಲಿಂಗ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಅರಿಯಲಾರರು ಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸಿದ
 ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವೆನು ಮತ್ತಾರಿಗೂ
 ಇದರ ಅರಿವಿಲ್ಲ ॥೨೧-೨೨॥

ಕೃತಧರ್ಮಾಃ ಪೂಜಯಿಷ್ಯಾಃ ಯೇ ತಪೋಮೂರ್ತಯೋ ಜನಾಃ |
 ತೇಷಾಮೇವಾಸ್ಯ ಲಿಂಗಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ಭವತಿ ಪ್ರಿಯೇ || ೨೩ ||
 ಉಕ್ತೇಶ್ವೇಶ್ವೇಷು ಸರ್ವೇಷು ತದನ್ವೇಷ್ಯಸಿ ಕೋಟಿಕಃ |
 ತಪ್ತಂ ಯೇನ ತಪಸ್ತೇನ ದೃಶ್ಯತೇ ಲಿಂಗಮಾದ್ಯತಂ || ೨೪ ||
 ತುಲಾದಾನಾದಿದಾನಾನಿ ಕೋಟಿಕೋ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ಕೃತಾನಿ ಯೇನ ತೇನೈವ ದೃಶ್ಯತೇ ಲಿಂಗಮಾದ್ಯತಂ || ೨೫ ||
 ಕದಾಪಿದಸಿ ಯೇನೇದಂ ಲಿಂಗಂ ದೃಷ್ಟಂ ಮಮ ಪ್ರಿಯೇ |
 ತೇನ ಗರ್ಭಾದಿದುಃಖಾನಿ ನ ಪ್ರಾಪ್ಯಂತೇ ನ ಸಂಶಯಃ || ೨೬ ||
 ಅಸ್ಮಿನ್ ಲಿಂಗೇ ಮದಾಕಾರೇ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧೇ |
 ಯಸ್ಯ ಭಕ್ತಿದ್ವೇಷಾ ತಸ್ಮೈ ಮುಕ್ತಂ ದಾಸ್ಯೇ ವರಾನನೇ || ೨೭ ||
 ಯೇನ ಧ್ಯಾತಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ |
 ಸ ಮುಕ್ತಕಾಂಶಾಂ ಲಭತೇ ವಿನಾ ಯತ್ನೇನ ಶೋಭನೇ || ೨೮ ||

ಯಾರು ತಪೋಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ
 ಕೊಂಡಿರುವರೋ, ಯಾರು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆನೇಕಕೋಟಿವರ್ಷ
 ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿ ಸುಕೃತವನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಶಿವಲಿಂಗದ
 ದರ್ಶನವೊದಗುವುದು || ೨೩-೨೪ ||

ಕೋಟಿಸುರ್ವಣ ತುಲಾಧಾರಾದಿಗಳ ದಾನದಿಂದ ಪುಣ್ಯವನ್ನಾಜಿಸಿದವರಿಗೆ
 ಈ ಲಿಂಗದರ್ಶನವು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದು ಪುಣ್ಯವಶದಿಂದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗ
 ದರ್ಶನಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಜನನಮರಣರೂಪವಾದ ದುಃಖಗಳು ಎಂದೂ ಒದಗಲಾರವು
 || ೨೫-೨೬ ||

ನನ್ನ ಆಕಾರದಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುವ ಈ ವಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿರುವ
 ವರಿಗೂ, ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವೆಮಾಡಿದವರಿಗೂ, ನಾನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಶಾಶ್ವತ
 ವಾದ ಮುಕ್ತಿಸುಖವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆನು || ೨೭-೨೮ ||

ಅಸ್ತಿಸ್ಥಿಂಗೇ ಮುದಾ ದತ್ತಂ ಯೇನ ಬಿಲ್ವದಳಂ ಪ್ರಿಯೇ |
 ತೇನ ದತ್ತಾನಿ ರಕ್ತಾನಿ ಕೋಟಿಕೋ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೨೯||

ಅಸ್ತಿಸ್ಥಿಂಗೇ ಮುದಾ ದತ್ತಂ ಜಲಮಲ್ಪಂ ಮಮ ಪ್ರಿಯೇ |
 ಸಸಾಗರಸದೀಪೋಯಂ ದತ್ತಂ ತೇನಾಖಿಲಂ ಪ್ರಿಯೇ ||೩೦||

ಯೇನಾತ್ರ ಫಲಮನ್ನಂ ವಾ ದತ್ತಂ ಲಿಂಗೇ ಮದಾತ್ಮಕೇ |
 ತೇನ ಮೇರುಸಮಾನ್ಯಾನಿ ದತ್ತಾನ್ಯೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ||೩೧||

ಏಕೋಽಪಿ ದತ್ತೋ ಯೇನಾತ್ರ ದೀಪಸ್ತೇನ ತು ಕೋಟಿಕಃ |
 ನಿತ್ಯಮುತ್ಕೃಷ್ಟೃಣಾ ದೀಪಾ ದತ್ತಾ ಏವ ನ ಸಂಶಯಃ ||೩೨||

ಏಕಂ ವಾಪಿ ಕೃತಂ ಯೇನ ಲಿಂಗಸ್ತ್ಯಾಸ್ಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ |
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೇಕೃತಾ ತೇನ ಜ್ಞೋಷೇ ಸರ್ವಾ ನ ಸಂಶಯಃ ||೩೩||

ಪ್ರಣಾಮೋಽಸ್ಯ ಕೃತಾ ಯೇನ ಲಿಂಗಸ್ತೈಕೋಽಪಿ ಭಕ್ತಿತಃ |
 ತೇನಾನಂತಾಃ ಕೃತಾ ಭಕ್ತಾಃ ಪ್ರಣಾಮಾ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ||೩೪||

ಈ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಲ್ವದಳಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ರತ್ನಪ್ರಾಯಗಳಾಗುವುವು ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದ ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದ ಜಲವೂ ಕೂಡ ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ನದಿಗಳ ಜಲರಾಶಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುವು ||೨೯-೩೦||

ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿವೇದಿಸಿದ ಅನ್ನಾಹಾರಾದಿಗಳು ಮೇರುಪರ್ವತ ಸದೃಶಗಳಾಗಿ ಫಲಕೊಡುವುವು ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಪಿಸಿದ ಒಂದು ದೀಪವೂ ಸಹ ದೀಪಮಾಲಾದಾನದಂತೆ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗುವುದು ||೩೧-೩೨||

ಈ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೂ, ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ, ಅನಂತಾನಂತವಂದನೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೩೩ ೩೪||

ಶ್ರೀಶರಣ್ಯ:

ಲಿಂಗಮೇತತ್ಪ್ರಣಾಧ್ಯಾಂ ವಾ ಯೇನ ಧ್ಯಾನಂ ಮದಾತ್ಮಕಂ ।
ತೇನ ಧ್ಯಾನೋತ್ಕೃಹಂ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಹುಕಾಲಂ ವರಾನನೇ ॥೩೫॥

ತಿಶ್ಚಿತ್ತೈಯ್ಯಂಬಕೇನಾಗ್ನಿ ಯೇನೈಕಾತ್ರಾಹುತಿರ್ಯತಾ ।
ಕೋಟಿಹೋಮಾಃ ಕೃತಾಸ್ತೇನ ಕೋಟಿರೋ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ॥೩೬॥

ವಾರಂ ಜಪೋತ್ತಮ ನಿಧಿನಾ ಶೈವಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಃ ಪರಃ ।
ತೇನ ತಪ್ತಂ ತಪೋ ಘೋರಂ ಕಲ್ಪಕೋಟೈಯುತಂ ಶಿವೇ ॥೩೭॥

ಯೇನೈಕವಾರಂತ್ರಾಂಬ ರುದ್ರಪಾರಾಯಣಂ ಕೃತಂ ।
ನೇದಪಾರಾಯಣಂ ತೇನ ಕಲ್ಪಕೋಟೈಯುತಂ ಕೃತಂ ॥೩೮॥

ಯೇನ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪ್ತಪ್ರಾಧ್ಯಮಹಿ ಶೋಭನೇ ।
ಪಂಚಾಗ್ನಿಮಥೇ ತೇನೈವ ಸ್ಥಿತಂ ಕಲ್ಪಾರ್ಬುಡಾಪ್ತಕಂ ॥೩೯॥

ಯೇನೇದಂ ಪೂಜಿತಂ ಲಿಂಗಂ ಜಲಪುಷ್ಪದಲಾದಿಭಿಃ ।
ತೇನಾಹಂ ಪೂಜಿತಸ್ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಹುತಿವಿಷ್ಣೋದಿಪೂಜಿತಃ ॥೪೦॥

ಈ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಯಾರು ನನ್ನ ಆಕಾರವನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ
ಧ್ಯಾನಿಸುವರೋ, ಅವರು ಅನೇಕಕಾಲ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದಂತಹ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯು
ವರು ತ್ರ್ಯಂಬಕಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಯಾರು ಇಲ್ಲಿ ಶಿಲಹೋಮಮಾಡುವರೋ,
ಅವರು ಕೋಟಿಹೋಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಹೊಂದುವರು ॥೩೫ ೩೬॥

ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನ್ನು ಒಂದುಸಾರಿ ಜಪಿಸಿದರೂ ಕೋಟಿಕಲ್ಪ
ಪರ್ಯಂತ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವು ದೊರೆಯುವುದು ಒಂದುಕೋಟಿಕಲ್ಪ
ಪರ್ಯಂತ ನೇದಪಾರಾಯಣಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನು ಒಂದುಸಾರಿ ರುದ್ರಪಾರಾಯಣ
ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಪಡೆಯಬಹುದು ॥೩೭ ೩೮॥

ಕ್ಷಣಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಾಸಮಾಡಿದರೂ ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತ
ವಾಗಿ ಪಂಚಾಗ್ನಿಮಥೈ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿದ ಫಲವು ದೊರೆಯುವುದು ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು
ದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತನಾದ ನಾನು, ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಲಪುಷ್ಪಾದಿ
ಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿದವನಿಗೆ ಸಕಲಾನುಗ್ರಹವನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನು ॥೩೯ ೪೦॥

ದೃಷ್ಟಂ ಯೇನೇದಮಮಲಿಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।
 ತೇನ ಸಾಕ್ಷಾದಹಂ ದೃಷ್ಟಃ ಪರಮಾನಂದಲಕ್ಷಣಃ ॥೪೧॥

ಯೇನೇದಂ ಪ್ರಣತಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।
 ತೇನ ಸಾಕ್ಷಾದಹಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪ್ರಣತಃ ಸುರವಂದಿತಃ ॥೪೨॥

ನಿಮಜ್ಜ ಜ್ಞಾನವಾಪ್ತಾಂ ಮಾಮೇತಲ್ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಣಂ ।
 ಯಃ ಸ್ಮರೇತ್ಸ ಸವಂತಃ ಸನ್ಯಾಮೇತ್ಕೇವ ವರಾನನೇ ॥೪೩॥

ಯೇನ ಸ್ತುತಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।
 ತೇನ ಸಾಕ್ಷಾದಹಂ ದೇವಿ ಸ್ತುತ ಏವ ನ ಸಂತಯಃ ॥೪೪॥

ಯೇನ ಸೃಷ್ಟಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।
 ತೇನ ಸಾಕ್ಷಾದಹಂ ದೇವಿ ಸೃಷ್ಟ ಏವ ನ ಸಂತಯಃ ॥೪೫॥

ಪೂಜಿತೋಹಂ ಮಹಾದೇವೋ ದೃಷ್ಟಸ್ಪೃಷ್ಟ ಸ್ತತೋ ನತಃ ।
 ದಾಸ್ಯಾಮ್ಯುತ್ಕರ್ಷಮತುಲಿಂ ಮುಕ್ತಿಂ ಚ ಕಮಲಾನನೇ ॥೪೬॥

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದವನು ಲಕ್ಷಣವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆಯೇ ಆಗುವುದು ಯಾರು ಈ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವರೋ ಅವರು ಸುರವಂದಿತನಾದ ನನಗೆ ಎದುರನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು ॥೪೧-೪೨॥

ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯೆಂಬ ಕೋಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ (ಶುದ್ಧಮನಸ್ಸಿನಾಗಿ) ಲಿಂಗರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅಥವಾ ಯಾರು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸಿದಂತೆಯೂ, ಸ್ತುತಿಸಿದಂತೆಯೂ ಆಗುವುದು ॥೪೩-೪೪॥

ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದಮಾಡಿದವನು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಗಿದೆ ಯಾವನು ಇಂತಹ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡುವನೋ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಡುವೆನು ॥೪೫ ೪೬॥

ಲಿಂಗಾನಿ ಸಂತ್ಯಸಂತಾನಿ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಯದ್ಭೂತಿ ಶೋಭನೇ |
 ತಥಾಪ್ಯೇತತ್ಸಮಂ ಲಿಂಗಂ ನಾತೋತ್ತ ಪ್ರೀತಿರಸ್ತಿ ಮೇ ||೪೭||
 ಶ್ರೀಕಾರೀಲಿಂಗತುಲ್ಯಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ನ ಜಗತ್ಪ್ರಯೇ |
 ಕಾರೀಲಿಂಗೇಷ್ವಹಿ ಶಿವೇ ಲಿಂಗಮೇತದ್ವಿಲಕ್ಷಣಂ ||೪೮||
 ಶಿವೇ ಕಾಶ್ಯಸ್ಯಲಿಂಗೇಭ್ಯಃ ಕಾರೀಲಿಂಗಾನಿ ವಸ್ತುತಃ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠಾನಿ ತೇಷು ಲಿಂಗೇಷು ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಲಿಂಗಮಿದಂ ಮಮ |೪೯||
 ಯೇನ ದೃಷ್ಟಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ |
 ತೇನ ದೃಷ್ಟಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ನಾನಾದೇಶಸ್ಯ ತಾನ್ಯಹಿ ||೫೦||
 ಯೇನಾರ್ಚಿತಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ |
 ತೇನಾರ್ಚಿತಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ನಾನಾದೇಶಸ್ಯ ತಾನ್ಯಹಿ ||೫೧||
 ಯೇನ ಸ್ಪೃಷ್ಟಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ |
 ತೇನ ಸ್ಪೃಷ್ಟಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ನಾನಾದೇಶಸ್ಯ ತಾನ್ಯಹಿ ||೫೨||

ದೇವಿಯೇ, ಈ ಕಾರೀನಗರದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳಿರುವುವು
 ಆದರೆ ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದಷ್ಟು ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
 ಕಾರೀನಗರಸ್ಥವಾದ ಲಿಂಗಗಳೇ ಪವಿತ್ರವಾದವುಗಳು ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ
 ಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯು ನನಗೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ||೪೭-೪೮||

ಇತರಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗಗಳಿಗಿಂತ ಕಾರೀಸ್ಥವಾದ ಲಿಂಗಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ವಾದವುಗಳು ಆದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವೇ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದುದು ಈ
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಕಲ ಶಿವಲಿಂಗಗಳ ದರ್ಶನ
 ಫಲವೂ ದೊರೆಯುವುದು ||೪೯-೫೦||

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಒಂದುಸಾರಿ ಅರ್ಚಿಸಿ, ಸ್ವರ್ಕಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ
 ಸಕಲ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಚಿಸಿ, ಸ್ವರ್ಕಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಆಗುವುದು ||೫೧-೫೨||

ಯೇನ ಸ್ತುತಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।
ತೇನ ಸ್ತುತಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ನಾನಾದೇಶಸ್ಥಿತಾನ್ಯಹಿ ॥೫೩॥

ಯೇನ ಧ್ಯಾತಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।
ತೇನ ಧ್ಯಾತಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ನಾನಾದೇಶಸ್ಥಿತಾನ್ಯಹಿ ॥೫೪॥

ಯೇನ ಕೃತಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।
ತೇನ ಕೃತಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ನಾನಾದೇಶಸ್ಥಿತಾನ್ಯಹಿ ॥೫೫॥

ಮೌನೀ ವಿಭೂತಿಪೂತಾಂಗೋ ಯೋ ಲಿಂಗಮಿದಮರ್ಚಯೇತ್ ।
ಸೋನಂತರಾಜಸೂರ್ಯಾದಿನಾನಾಯಾಗಫಲಂ ಲಭೇತ್ ॥೫೬॥

ಏತಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ಕರ್ತುಂ ಪ್ರಯತಃ ಪ್ರಸ್ಥಿತೋ ನರಃ ।
ಪದೇಪದೇಶ್ವರನುಧಾನಾಂ ಫಲಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಶೈಲಜೇ ॥೫೭॥

ಯೇನಾರ್ಚಿತಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಮಧ್ಯಕ್ಷೇನ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
ತೇನಾರ್ಚಿತೋಹಂ ಸಗಣಃ ಸರ್ವದಾಹಿ ವರಾನನೇ ॥೫೮॥

ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಮಮೇದಂ ಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ ।
ತಂ ಪೂಜಯಂತಿ ಯತ್ನೇನ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಯಸ್ಸುರಾಃ ॥೫೯॥

ಲಿಂಗಮೇತತ್ತ್ರಯತ್ನೇನ ಯಃ ಸೌತಿ ಕಮಲಾನನೇ ।
ಸ್ತುವಂತಿ ತಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಯಸ್ಸುರಾಃ ॥೬೦॥

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ಸಕಲ ಶಿವಲಿಂಗಗಳ ಸ್ತೋತ್ರ, ಧ್ಯಾನ, ಮಹಿಮಾಶ್ರವಣ ಇವುಗಳ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದಂತಾಗುವುದು ॥೫೩-೫೪-೫೫॥

ಯಾರು ಮೌನವ್ರತದಿಂದಿದ್ದು ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುವರೋ ಅಥವಾ ಪೂಜಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವರೋ ಅವರು ರಾಜಸೂರ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಗಳ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ॥೫೬-೫೭॥

ಈ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಗಣಸಹಿತವಾಗಿ ಕೃಪಿಪಡುವನು ಈ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪೂಜಿಸುವರು ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿಸುವರು ॥೫೮-೫೯-೬೦॥

ಲಿಂಗಮೇತತ್ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಯೋ ನಮೇನ್ಮಾನಶೋಭನೇ ।

ತಂ ನಮಂತ್ಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಯಸ್ಸುರಾಃ ॥೬೦॥

ಶಿವೇ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಯೇ ಮದರ್ಚನತತ್ಪರಾಃ ।

ತೇ ಮದ್ರೂಪಾ ಇತಿ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ತಾನ್ಮಮಂತಿ ಸುರಾಸ್ಸದಾ ॥೬೧॥

ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜಾನಿರತಾ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಾಃ ।

ಮದೀಯಾ ಇತಿ ವಿಜ್ಞಾಯ ಸುರಾಸ್ತಾನರ್ಚಯಂತಿ ಚ ॥೬೨॥

ಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಪೂತಾಂಗಾ ಮಲ್ಲಿಂಗಾರಾಧನಪ್ರಿಯಾಃ ।

ಮಮ ಪ್ರಿಯಾಃ ಪ್ರಿಯೇ ತಸ್ಮಾದ್ವೇವಾ ಅಪ್ಯರ್ಚಯಂತಿ ತಾನ್ ॥೬೩॥

ಯಾವಂತಸ್ಸಂತಿ ಕಾಶೀಸ್ಥಾ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಾಃ ।

ತಾವಂತಶ್ಚಂಚಲಾಸಾಂಗಿ ಭಕ್ತಾಃ ಪಾರಿಷದಾ ಮಮ ॥೬೪॥

ಕಾಶೀಂ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸಂಸಾರಗ್ರೀಷ್ಮತಾಪಿಹಾಃ ।

ಶಿವೇ ನಾನ್ಯತ್ರ ಗಚ್ಛಂತಿ ಕದಾಚಿದಪಿ ಮುಕ್ತಿಯಾಃ ॥೬೫॥

ದೇವಿಯೇ, ಈ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವರನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ ಸಹ ವಂದಿಸುವರು ಹೆಚ್ಚೇನು? ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಸದೃಕರಾಗಿಯೇ ಆಗುವರು ॥೬೦-೬೨॥

ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನವರು ನನಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದವರು ಅಂತಹವರನ್ನು ದೇವತೆಗಳೂಕೂಡ ಸದಾ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು ॥೬೩-೬೪॥

ಕಾಶೀನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಿಗಳಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಗಣನಾಯಕರಾಗುವರು ಸಂಸಾರತಾಪಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾ ಕಾಶೀನಗರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನನ್ನಿಂದ ಅನುಗೃಹೀತರಾದವರು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರಸಾಗರಕ್ಕೆ ಅಡಿಯಡಲಾರರು ॥೬೫-೬೬॥

ಉಪಸರ್ಗಸಹಸ್ರಾಣಿ ಸೋಧ್ಯಾ ಕಾತ್ಯಾಂ ವಸಂತಿ ಯೇ ।
ತಾನಂತಕಾಲೇ ಸಂಸಾರಾತ್ತಾರಯಾಮಿ ವರಾನನೇ ॥೬೭॥

ಧೈರ್ಯಂ ವಿಜ್ಞಾತುಮೇವೇಹ ಪುರಾ ಕಾಶೀನಿವಾಸಿನಾಂ ।
ಉಪಸರ್ಗಾಃ ಪುರಾ ಸೃಷ್ಟಾ ಮಯಾನಂತಾಃ ಕ್ಷಣೇಕ್ಷಣೇ ॥೬೮॥

ತದಾ ಯುಷ್ಕೀಣಾಂ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಶಿವೇ ಕಾಶೀನಿವಾಸಿನಾಂ ।
ಉದ್ವೇಗಾ ಬಹುನೋ ಜಾತಾ ಬಹುಧೈವ ಕ್ಷಣೇಕ್ಷಣೇ ॥೬೯॥

ಭಾಯಾರ್ಥಂ ವೃಕ್ಷಮೂಲೇಷು ಯುಷಯೋ ಯೇಷು ಸಂಸ್ಥಿತಾಃ ।
ತೇ ವೃಕ್ಷಾಃ ಪತ್ರಸಂಪನ್ನಾಃ ಸರ್ವೇ ತುಷ್ಕೀಕೃತಾ ಮಯಾ ॥೭೦॥

ಸ್ಥಿತಾಃ ಪರ್ಣಗೃಹಾ ಯೇಷಾಂ ತೇಷಾಂ ಪರ್ಣಗೃಹಾ ಮಯಾ ।
ಭಸ್ಕೀಕೃತಾಃ ಕ್ಷಣಾರ್ಥೇನ ವೃಷ್ಟಾ ತಪನಿವಾರಣಾಃ ॥೭೧॥

ಜಲಂ ಚ ಕೋಷಿತಂ ಸರ್ವೇ ಕಾಶೀಶೀರ್ಷಸ್ಥಿತಂ ಶಿವೇ ।
ತತೋ ವಿಷಾಶಿತಾನ್ಯನ್ನಾನ್ಯಮಲಾನಿ ಫಲಾನಿ ಚ ॥೭೨॥

ತತಃ ಸೃಷ್ಟಾ ಜ್ವರಾಃ ಕ್ರೂರಾ ವ್ಯಾಧಯೋನ್ಮೇಷಿ ದುಃಖದಾಃ ।
ತದ್ವ್ಯಾಧಿಸಂಯುತಾಃ ಸರ್ವೇ ದುಃಖಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಮುಗ್ರನೀಶ್ವರಾಃ ॥೭೩॥

ಕಾಶೀವಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸು
ವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಮನಃಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿಯೂ ನಾನೇ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ
ರುವೆನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದವರಿಗೆ ನಾನು
ಕಾಶ್ಯತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆನು ॥೬೭-೬೮॥

ಅಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪುಷ್ಕಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು
ತಂದೊಡ್ಡಿದೆನು ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಪಸ್ಸುಮಾಡುವವರಿಗೆ, ನೆರಳನ್ನು
ತಪ್ಪಿಸಲು ಮರವನ್ನೇ ಒಣಗಿಸಿಬಿಟ್ಟೆನು ॥೬೯-೭೦॥

ಮಳೆ, ಮತ್ತು ಬಿಸಿಲಿನ ತಡೆಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪರ್ಣಕಾಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಮಾಡಿದೆನು ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬತ್ತಿಸಿದೆನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ
ರುಚಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಷಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದೆನು ॥೭೧-೭೨॥

ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಕ್ರೂರಜ್ವರಗಳನ್ನೂ, ನಾನಾವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ

ಕೇಚಿದ್ವಿಷಜ್ವರಾಕ್ರಾಂತಾಃ ಕೇಚಿಬ್ಬೀತಜ್ವರಾನ್ನಿತಾಃ |
 ಕೇಚಿದ್ರೋಗಾಂತರಾಕ್ರಾಂತಾಃ ಹಾತಾಃ ಸರ್ವೇಽಪಿ ಚೈಕದಾ ||೨೪||
 ವಿಷಜ್ವರಸಮಾಕ್ರಾಂತಾಸ್ತೃಷಿತಾಃ ಕುಷ್ಠತಾಲುಕಾಃ |
 ಸರ್ವೇಽಪಿ ಜಲಮಪ್ರಾಪ್ಯ ದುಃಖಂ ಪ್ರಾಪ್ತುರ್ಮುನೀಶ್ವರಾಃ ||೨೫||
 ದುಃಸ್ವಪ್ನಾ ದರ್ಶಿತಾಸ್ತೇಭ್ಯಃ ಕೋಟಿಕೋ ಭಯದಾಯಕಾಃ |
 ಅದ್ಭುತಾನ್ಯಪಿ ಚಿಹ್ನಾನ್ವಿ ದರ್ಶಿತಾನ್ವಿ ಮಯಾ ಶಿವೇ ||೨೬||
 ತದಾನೀಂ ಯಮಿನಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಜೈಗೀಷವ್ಯಂ ಮಹಾಮುನಿಂ |
 ಸಂಪ್ರಾಪ್ತುರ್ಮುನಯೋ ದಿಗ್ಭ್ಯೋ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿಸಮಾಕುಲಾಃ ||೨೭||
 ಕೋಟೀನಾಮಯುತಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಮುನೀನಾಂ ಪೂರ್ವತೋ ಮುನಿಂ |
 ತತಶ್ಚತುರ್ಗುಣಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಕ್ಷಿತಾತೋ ಮುನೀಶ್ವರಂ ||೨೮||
 ತತಃಕೋಟಿಗುಣಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಪಶ್ಚಿಮಾತೋ ಮುನೀಶ್ವರಂ |
 ತತೋಽರ್ಬುಜಗುಣಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಮುನಿಮುತ್ತರತಶ್ಚಿವೇ ||೨೯||
 ದಿತಾವಂತೋ ಮುನಿವರಾಃ ಸರ್ವೇಽಪ್ಯಾಗತ್ಯ ತಂ ಮುನಿಂ |
 ಪ್ರಣಮ್ಯೋಚುಃ ಕುಷ್ಠಕೇತಾ ಜ್ವರದಾಹಾದಿಪೀಡಿತಾಃ ||೩೦||

ದೇನು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ವಿಷಜ್ವರವೀರಿತರಾಗಿ
 ಬಾಯೊಣಗಿ ನೀರನ್ನೂ ಸಹ ಹೊಂದಲಾರದೆ ದುಃಖಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು
 ಕೆಲವರು ವಿಷಜ್ವರದಿಂದಲೂ, ಹಲವರು ಶೀತಜ್ವರದಿಂದಲೂ, ಅನೇಕರು ವಿಧವಿಧ
 ವಾದ ರೋಗಗಳಿಂದಲೂ ನರಳುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು ||೨೪-೨೪ ೨೫||

ಅಲ್ಲಿರುವ ಋಷಿಜನರಿಗೆ ಭಯಪ್ರದಗಳಾದ ದುಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದನು
 ಅದರಿಂದ ಹೆದರಿದ ಆ ಋಷಿವರ್ಗವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿದ್ದ ಜೈಗೀಷವ್ಯಮಹಾಮುನಿ
 ಯನ್ನು ನೋಡಲು ಸಕಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದರು ||೨೬-೨೭||

ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕೋಟಿ ಋಷಿಜನರೂ, ಹಾಗೆಯೇ ದಕ್ಷಿಣ,
 ಪಶ್ಚಿಮ, ಉತ್ತರ ಮುಂತಾದ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಶತಪಾಲು, ಸಹಸ್ರಪಾಲು,
 ಧೃಶಸಹಸ್ರಪಾಲು ಅಧಿಕಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ಬಂದು ನೆರೆದರು ಹೀಗೆ

|| ಪುಷಯ ಉಚುಃ ||

ನಾನಾನ್ಯಾಧಿಕ್ಯತಂ ದುಃಖಂ ಸರ್ವೈರಪ್ಯನುಭೂಯತೇ |
 ಸರ್ವಥಾಸ್ಥಾಸು ಕಸ್ಯಾಪಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಂ ನಾಸ್ತೈವ ಸರ್ವದಾ ||೨೧||
 ಅನ್ಯಾನ್ಯಪಿ ಚ ದುಃಖಾನ್ವಿ ಪ್ರಾಪ್ಯಂತೇ ಸರ್ವದಾ ಮುನೇ |
 ಇಯತ್ತಾ ನಾಸ್ತಿ ದುಃಖಾನಾಂ ವಸ್ತುತೋ ನಾನ್ಯತಂ ಧ್ರುವಂ ||೨೨||
 ದಗ್ಧಾಃ ಪರ್ಣಗೃಹಾಸ್ಸರ್ವೇ ಜಾತಾಕ್ಯುಷ್ಕಾಶ್ಚ ಭೂರುಹಾಃ |
 ಫಲಾನ್ಯನ್ನಾನಿ ದಗ್ಧಾನ್ವಿ ವಲ್ಯಲಾನ್ವಿ ಚ ಭೂರಿತಃ ||೨೩||
 ಜಲಂ ನ ಬಿಭ್ಯತೇ ಕ್ವಾಪಿ ಪಾನಾರ್ಥಮಪಿ ವಸ್ತುತಃ |
 ಕಿಮುತಾನ್ವಫಲಾದೀನಿ ತದ್ರೂಪಮಪಿ ಸೇಕ್ಷಿತಂ ||೨೪||
 ಪಂಚಕ್ರೋತಾತ್ಮಕೇ ಜ್ವೇತ್ರೇ ಸರ್ವೇಶ್ವೇತೇಪ್ಯುಪದ್ರವಾಃ |
 ಪಂಚಕ್ರೋತಾದ್ವಹಿಃ ಸರ್ವೇ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಸುಖಿನೋ ಜನಾಃ ||೨೫||
 ಅತೋತ್ಕಟಃ ಪರಮಸ್ತಾಧಿಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾತುಂ ನ ತತ್ಯತೇ |
 ಶೀಘ್ರಂ ನಿರ್ಗತ್ಯ ಗಂತವ್ಯಮಿದಾನೀಮೇವ ಸರ್ವಥಾ ||೨೬||

ಜ್ವರಾದಿಗಳಿಂದ ಬೀಡಿತರಾಗಿ ಬಂದ ಋಷಿಸಮೂಹವೆಲ್ಲಾ ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ
 ಜೈಗೀಷವ್ಯಮಹರ್ಷಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿತು ||೨೮ ೨೯ ೩೦||

“ ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ನಮಗೆ ನಾನಾನ್ಯಾಧಿಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಬಹಳವಾದ
 ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ದಿವೆ ಸರ್ವಥಾ ನಮ್ಮ ಮನಃಶಾಂತಿಯು ಮಾಯವಾಗಿದೆ
 ಇತರ ದುಃಖಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಾತಿನ್ನಲ್ಲಿ
 ಈಷದಪಿ ಸುಳ್ಳಿಲ್ಲ ||೨೧ ೨೨||

ಪರ್ಣಶಾಲೆಗಳು ಸುಟ್ಟುಹೋದವು ಮರಗಳು ಒಣಗಿದವು ಆಹಾರವಸ್ತು
 ಎಲ್ಲಾ ಭಸ್ಮವಾದವು ನಾರುಮಂಡಿಗಳು ದುರ್ಲಭವಾದವು ಅವರಿಗೆ ಕುಡಿಯು
 ವುದಕ್ಕೂ ನೀರು ದೊರೆಯದಂತಾಯಿತು ಇನ್ನು ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ಆಹಾರವಾಗಲಿ
 ಫಲಗಳಾಗಲಿ ನಮಗೆ ಹೀಗೆ ಸಿಗದೇಕು? ||೨೩ ೨೪||

ಐದುಮೈಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಈ ಜ್ವೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನಾರೀತಿಯ ಉಪದ್ರವಗಳೆಲ್ಲಾ
 ನಮಗೆ ತಲೆದೋರಿವೆ ಕಾಶಿಯಿಂದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನರು ಅತ್ಯಂತ ಸುಖಗಳಾಗಿ

ಕೀರ್ಥಾನಿ ಸಂತಿ ಭೂಪ್ತವ್ಯೇ ನರ್ಮದಾದೀನಿ ಭೂರಿತಃ |

ತೇಷು ಸ್ಥಾಪ್ಯಮನಿತಂ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಾಣಿ ತಾನ್ಯಪಿ ||೮೭||

ಜೀವನಂ ಜೀಢ್ಯವೇದಗ್ರೇ ಧರ್ಮಸಿದ್ಧಿಭವಿಷ್ಯತಿ |

ತತೇಷು ಜೀವನೇ ಧರ್ಮಾ ಕಥಂ ಸಾಧ್ಯೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೮೮||

ಯದಿ ಪ್ರಾಣಾ ಗಮಿಷ್ಯಂತಿ ಶೀಘ್ರಮುತ್ರ ತದಾ ಮುನೇ |

ಮೋಕ್ಷೋ ಭವಿಷ್ಯತ್ಯಥುನಾ ತೇ ಗಮಿಷ್ಯಂತಿ ನಃ ಕಥಂ ||೮೯||

ಇತಿ ತೇಷಾಂ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಮುನೀನಾಮಾರ್ತಚೇತಸಾಂ |

ಜೈಗೀಷವ್ಯೋ ದುಃಖಿತೋಽಪಿ ಪ್ರಾಹ ತಾನ್ ಧೈರ್ಯಮುದ್ಧಹನ್ ||೯೦||

|| ಜೈಗೀಷವ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಪ್ರಾಪ್ಯಂತ ದಿವ ದುಃಖಾನಿ ಸರ್ವೇ ನಾತ್ರಾಸ್ತಿ ಸಂತಯಃ |

ಉಪಸರ್ಗಸ್ತಮುಪಸ್ತೋತ್ರೇ ದೈವಯೋಗೇನ ಭೂರಿತಃ ||೯೧||

ಉಪಸರ್ಗಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಯೇಯೇ ಯದಾಯದಾ |

ತೇತೇ ಸರ್ವೇಽಪಿ ಸೋಧವ್ಯಾಃ ಸರ್ವದಾಪಿ ತದಾತದಾ ||೯೨||

ರುವರು ಎಲೈ ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ಇನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿರಲಾರೆವು ಜಾಗ್ರತೆ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗಲೇ ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ ||೮೫-೮೬||

ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರೂ ನರ್ಮದಾ ತೀರವೇ ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಭೂಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿರುವುವು, ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವೆಸಗಿದರೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸಲಾರದೆ? ||೮೭-೮೮||

ಒಂದುವೇಳೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣಹೋಗುವುದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕೇತು ಅದೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಎಂದು ಪುನಃ ಇವರು ಗೋಳಿಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೈಗೀಷವ್ಯನು ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗಿಂದನು ||೮೯-೯೦||

“ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ, ಈ ಕಾಶೀನಗರದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಈಶಿಬಾಧೆಗಳು ಆಗಾಗ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವುವು ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಒದಗಿದ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವುದೇ ಉತ್ತಮವಾದುದು ||೯೧-೯೨||

ಉಪಸರ್ಗಾಂಸ್ತೃಣೇತ್ಯತ್ಯ ಯಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾತುಮಿಚ್ಛತಿ |
 ತಸ್ಮೈ ಮುಕ್ತಮಯತ್ನೇನ ಕಾರೀನಾಥಃ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ||೯೩||
 ದ್ವಿವಾರಂ ನೈವ ಮರ್ತವ್ಯಂ ಕಿಂತು ಮರ್ತವ್ಯನೋಕದಾ |
 ತದದ್ಯಾಚ್ಛಾಯಾಶಾಂತೇ ನಾ ಮರಣಂ ನೋ ಭವಿಸ್ಯತಿ ||೯೪||
 ತ್ಯಾಜ್ಯವ ಯತ್ರಕುತ್ರಾಪಿ ಪ್ರಾಪ್ತೇಯಂ ತನುರೇಕದಾ |
 ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಸಾ ತನುರಶ್ರೈವ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಯತ್ನಪುರಸ್ಕರಂ ||೯೫||
 ಪ್ರಾಣೇಷೂತ್ಕ್ರಮಮಾಣೇಷು ಜಂತೋರತ್ರ ಮಹೇಶ್ವರಃ |
 ಶೈವಮೇವೋಪದಿಶತಿ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಂ ತಾರಕಂ ಮನುಂ ||೯೬||
 ಮಹೇಶಾಂಕಂ ಸಮಾರುಹ್ಯ ಮಹೇಶೇನೈವ ಚೋದಿತಃ |
 ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಸ್ತಾರಕೋ ಮಂತ್ರಃ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಾಭಿಧಃ ||೯೭||
 ಗೃಹೀತಾಃ ಪೂರ್ವಮಸ್ಮಾಭಿರನಂತಾಸ್ತನವೋ ವೃಥಾ |
 ತ್ಯಕ್ತಾಶ್ಚ ತಾಃ ಕೀಟಿಕಾದೌ ನಾನಾನರಕಸಾಧನಾಃ ||೯೮||

ಇಂತಹ ಹೊಂದರಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದರೆ ಕಾರೀನಾಥನನ್ನಿಡಿದ ಮಹೇಶ್ವರನು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವನು ಮನುಷ್ಯನು ಎಂದೂ ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮವನ್ನು ತಾಳುವ ಮರಣವನ್ನು ಆಶೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು ಪುನರ್ಜನ್ಮ ರಹಿತವಾದ ಮರಣವೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಂತಹ ಮರಣವು ಇನ್ನೂ ನಮಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರವರ್ಷ ಪರ್ಯಂತ ಸಂಭವಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ||೯೩-೯೪||

ಪಂಚಭೂತ ಸಂಬಂಧವಾದ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೊಂದುಕಡೆ ಕೃಚಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡೋಣ ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹೇಶ್ವರನು ಕಾಶೀಸ್ಥನಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತಾರಕಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವನೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ ಅದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವುದು ||೯೫-೯೬||

ಈಗ ನಾವು ಮಹೇಶ್ವರನ ಕೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವೆವು ಇದಕ್ಕೂ ಮೂಲಕಾರಣನು ಮಹೇಶ್ವರನೇ ಈಗ ನಾವು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂಬ ಸಂಸಾರ ತಾರಕಮಂತ್ರವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಶಿವನಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದು ನಾವು ಹಿಂದೆ

ಯಾವದ್ಭುಕ್ತಂ ಪುರಾ ದುಃಖಂ ನರಕೇಷು ಸಹಸ್ರಧಾ |
 ಶಾವದ್ಧುಃಖಮಿದಾನೀಂ ಕಿಂ ಭವದ್ಭಿರ್ಭುಜ್ಯತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ||೯೯||

ಯಾವದ್ಧುಃಖಂ ಗರ್ಭವಾಗೇ ಭವದ್ಭಿರ್ಭುಕ್ತಮೇಕದಾ |
 ಶಾವದ್ಧುಃಖಮಿದಾನೀಂ ಕಿಂ ಭವದ್ಭಿರ್ಭುಜ್ಯತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೦೦||

ಯಾವದ್ಧುಃಖಂ ಪುರಾ ಭುಕ್ತಂ ಜನನೀ ಯೋನಿನಿರ್ಗಮೇ |
 ಶಾವದ್ಧುಃಖಮಿದಾನೀಂ ಕಿಂ ಭವದ್ಭಿರ್ಭುಜ್ಯತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೦೧||

ಯಾವದ್ಧುಃಖಂ ಪುರಾಭುಕ್ತಂ ಜನನೀ ಜತರಾಗ್ನಿನಾ |
 ಶಾವದ್ಧುಃಖಮಿದಾನೀಂ ಕಿಂ ಭವದ್ಭಿರ್ಭುಜ್ಯತೇ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೦೨||

ಸೂಕರಶ್ವಾರಾಸಭಾದಿನಾನಾಂಕ್ಷಿತಯೋನಿಷು |
 ಬಹುಭೋಕ್ತುತ್ಪ್ರಭವದ್ವಹುಃಖಪ್ರದಾಯಿನೀ ||೧೦೩||

ತಾನಿ ದುಃಖಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸ್ತುತವ್ಯಾನಿ ಪುನಃ ಪುನಃ |
 ಬಹುಭೈವಾನುಭೂತಾನಿ ವಿಸ್ತೃತಾನಿ ನ ತಾನಿ ತು ||೧೦೪||

ಎಷ್ಟೋ ಶ್ರಮಿಕೀಟಾದಿಗಳ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು, ನರಕಯಾತನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಅನುಭವಿಸಿ, ದೇಹಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿರುವೆವು ||೯೭-೯೮||

ಆಂತಹ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ನರಕಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಆ
 ದುಃಖಗಳನ್ನೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವಾಗ ಅನೇಕಾನೇಕ ಕ್ಲೇಶ
 ಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿಯೂ ಮತ್ತೂ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಆದಕ್ಕೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬಯಸು
 ವೆಂ ? ||೯೯-೧೦೦||

ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಜತರಾಗ್ನಿಯ ಬೇನೆಯಿಂದಲೂ, ಜನನ
 ಕಾಲದ ಯೋನಿಸಮೃದ್ಧನದಿಂದಲೂ ಅನುಭವಿಸಿದ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಏಕೆ
 ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆಂ ? ||೧೦೧-೧೦೨||

ಹಂದಿ, ನಾಯಿ, ಕತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನ
 ನುಭವಿಸಿಯೂ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸುವುದು ಯಾವನ್ಯಾಯ ? ಅವು
 ಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕು ಅನುಭವ ಬಲದಿಂದ ಅದು
 ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲವೇ ? ||೧೦೩-೧೦೪||

ಕಿಂಚಾನಂತ್ಯ ಸ್ತಪೋದಾನಧರ್ಮೌತ್ತ ವಿಧಿವತ್ಯುತ್ಯುತಃ ।
 ಪ್ರಾಪ್ತೇಯಂ ಪುಣ್ಯನಿಲಯಾ ಕಥಂ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಮನೀಷಿಭಿಃ ॥೧೦೫॥
 ಕಾರೀ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಧರ್ಮಸಂಘೈರನಂತ್ಯಃ ಕಾಲಸಾಧಿತ್ಯಃ ।
 ಸರ್ವಪುಣ್ಯಮಯೀ ಧನ್ಯಾ ಕಾರೀ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಕಥಂ ಭವೇತ್ ॥೧೦೬॥
 ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತೃರ್ಹಮಸ್ತಾಭಿರ್ಬಹುಧೈವ ಕೃತಂ ತಪಃ ।
 ತಪಃ ಪುಣ್ಯಫಲಾವಾಪ್ತಾ ಕಾರೀ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನ ಸರ್ವಥಾ ॥೧೦೭॥
 ಅನಾಯಾಸೇನ ನ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಪರಂ ತ್ವಯಾಸಕೋಟಿಭಿಃ ।
 ಪ್ರಾಪ್ತೇಯಂ ಮುಕ್ತಿದಾ ಕಾರೀ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಸ್ಯಾಜ್ಜೀವತಾ ಕಥಂ ॥೧೦೮॥
 ಕಿದಾಚಿನ್ನಿಧಯಸ್ತ್ಯಾಜ್ಯಾಃ ಪುತ್ರಾದ್ಯಾಕ್ತ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ ।
 ಇಯಂ ಕಾರೀ ಕಥಂ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಸರ್ವಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಿನೀ ॥೧೦೯॥
 ತ್ಯಾಗಾರ್ಥಮೇವ ಕಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಕಾರೀಯಂ ತಪಸಾ ಪುರಾ ।
 ತ್ಯಾಜ್ಯೈವ ಜೇದೇತದರ್ಥಂ ತಪಸ್ತಪ್ತಂ ಪುರಾ ಕಥಂ ॥೧೧೦॥

ನಾನು ಆಗಾಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ತಪಸ್ಸು, ದಾನ, ಮುಂತಾದುವು
 ಗಳ ಫಲವಾಗಿ ನಮಗೆ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯುನಿಸಿದ ಈ ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವು ಲಭಿಸಿದೆ
 ಇಂತಹ ನಗರವನ್ನು ಕೃಚಿಸುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ॥೧೦೫ ೧೦೬॥

ಈ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿರುವೆನು ತತ್ಕರಿ
 ಣಾಮವಾಗಿ ಈಗ ಇಲ್ಲಿಯ ವಾಸವು ಲಭಿಸಿದೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಸವು
 ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿಲ್ಲ ಆಯಾಸಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಈ
 ಕಾರಿಯನ್ನು ನಾನು ಬದುಕಿರುವ ಪಥಂತ ಕೃಚಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ॥೧೦೭ ೧೦೮॥

ಒಂದುವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳುಮರಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಹಣಕಾಸನ್ನಾಗಲಿ ದೂರಮಾಡ
 ಬಹುದು ಇಂತಹಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕೃಚಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು
 ಆರ್ಜಿಸಿದ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವೇನೋ? ಇಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ
 ಆಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತೆ? ॥೧೦೯ ೧೧೦॥

ತೀರ್ಥಾಂತರೇಷು ಗಂತ್ವಂ ತೇಷು ಸ್ಥಾತವ್ಯಮಿತ್ಯಪಿ |
 ಭವದ್ಭಿರುಕ್ತಂ ಮೋಹೇನ ನ ವಕ್ತವ್ಯಂ ತಥಾ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೦೧೧||

ನಿಧಾನಕಲಕಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕಃ ಕುರ್ವಾದಂತ್ಯಜಾರ್ಜವಂ |
 ಏವಂ ಕಾರೀಮಿಮಾಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕೋ ವಾ ತೀರ್ಥಾಂತರಂ ಪ್ರಜೇತ್ ||೧೦೧೨||

ಯಸ್ತೀರ್ಥಾಂತರಮುದ್ದಿಶ್ಯ ಕಾರೀಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಗಮಿಷ್ಯತಿ |
 ಸ ಮಹಾಶಾತಕಾಕ್ರಾಂತೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಪದೇ ಪದೇ ||೧೦೧೩||

ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಜಿಗಮಿಷಾಂ ಕುರ್ವನ್ ತೀರ್ಥಾಂತರೇ ನರಃ |
 ನಾನಾಪಾತಕ ಸಂಕ್ರಾಂತೋ ಭವತ್ಯೇವ ನ ಸಂತಯಃ ||೧೦೧೪||

ಕಾರೀಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾನ್ಯತೀರ್ಥಾನಿ ಗಂತ್ವುಮಿಚ್ಛಂತಿ ತೇ ಯದಾ |
 ತದಾ ತೇಭ್ಯಃ ಪರಾವೃತ್ತಾ ಮುಕ್ತವಾರ್ತಾಪಿ ಮುಕ್ತದಾ ||೧೦೧೫||

ಯೇ ಕಾರೀಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವುಮಿಚ್ಛಂತಿ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಾನಿ ತೇ |
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಪುರೀಷಕುಂಡೇಷು ಸ್ಥಾತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ವಸ್ತುತಃ | ೧೦೧೬||

ಇಂತಹ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು
 ನೀವು ಹೇಳುವಿರಲ್ಲವೆ? ತಾನಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಹಣದ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ದೂರ
 ಎಸೆದು, ಚಂಡಾಲಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಆಪೇಕ್ಷಿಸಡುವ ಮೂರ್ಖರೆಂತೆ, ನಾವು ಕಾಶಿಯನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು ತೀರ್ಥಾಂತರವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆ? ||೧೦೧೧ ೧೦೧೨||

ಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೀರ್ಥಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ
 ಮನುಷ್ಯನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹಾಪಾಪಿಯೆನಿಸುವನು ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ
 ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ, ತೀರ್ಥಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಆಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲಿರುವವನು ಮಹಾ
 ಪಾಪಗಳಿಂದ ಆವೃತನಾಗುವನು ||೧೦೧೩ ೧೦೧೪||

ಕಾಶಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ತೀರ್ಥಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯೂ
 ದೂರವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಲಕೂಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
 ಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರಾದರೂ ಇಷ್ಟಪಡುವರೆ? ||೧೦೧೫ ೧೦೧೬||

ಯೇ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ತೇ ಪೀಯೂಷಮುಪೇಕ್ಷಿತಂ ।
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ರೇತೋನಿಲಂ ಪಾತುಮಿಚ್ಛಂತೈವ ನ ಸಂಕಯಃ ॥೧೧೬॥

ಯೇ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ತೇ ಮಹಾರಾಜ್ಯನಾಥತಾಂ ।
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಚಂಡಾಲಭ್ಯತ್ಯಂತಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ದುರ್ಭಗಾಃ ॥೧೧೭॥

ಯೇ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗಂ ವಿಹಾಯ ತೇ ।
 ನರಕಾವಾಸಮಿಚ್ಛಂತಿ ಯಾವದಾಚಂದ್ರಚಾರಕಂ ॥೧೧೮॥

ಯೇ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ರಂಧಾಭೋಗಂ ವಿಹಾಯ ಶೇ ।
 ಗಾರ್ದಭೀಯೋಗಮಿಚ್ಛಂತಿ ನರಕಾವಾಸಸಾಧನಂ ॥೧೧೯॥

ಯೇ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ತೇ ವಿಹಾಯಾನ್ಮಮುಕ್ತಮಂ ।
 ವಿಷ್ಣುಭಕ್ಷಣಮಿಚ್ಛಂತಿ ಸುಹೃದ್ವರ್ಗಸಮನ್ವಿತಾಃ ॥೧೨೦॥

ಯೇ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ತೇ ಸುಗಂಧಾನುಲೇಪನಂ ।
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಸೂತರವಿಷ್ಣುನುಲೇಪನೇಚ್ಛಾಂ ಪ್ರಕುರ್ವತೇ ॥೧೨೧॥

ಯೇ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ನಿರ್ವಾಣಪದದಾಯಿನೀಂ ।
 ತೇ ಸರ್ವೇಷ್ಯಾತ್ಮಹಂತಾರಸ್ತ್ರೇಷಾಂ ನಾಸ್ತ್ರೇವ ನಿಷ್ಕೃತಿಃ ॥೧೨೨॥

ಅವ್ಯತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರೇತುಪಾನಮಾಡುವನಂತೆಯೂ, ಮಹಾರಾಜಸದವಿ
 ಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಚಂಡಾಲಸೇವಕನಾಗುವಂತೆಯೂ, ಕಾಶಿಯನ್ನು ದೂರ
 ಮಾಡುವವನು ಕಡುಮೂರ್ಖನೆನಿಸುವನು ॥೧೧೬ ೧೧೮॥

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವನು, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನರಕ
 ವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಹೊಂದುವನಂತೆಯೂ, ರಂಭೆಯ ಆಲಿಂಗನವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ
 ಹೆಣ್ಣುಕತ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಭೋಗಸುಖವನ್ನು ಬಯಸುವನಂತೆಯೂ ಮೂರ್ಖನೆನಿಸು
 ವನು ೧೧೯-೧೨೦॥

ಮೃಷ್ಣಾನ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಮೇಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆಯೂ, ಸುಗಂಧವಸ್ತು
 ಗಳನ್ನೊಲ್ಲದೆ ಹಂದಿಯ ಮಲವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆಯೂ ಕಾಶಿಯನ್ನು
 ಬಿಡುವವನು ದಡ್ಡನೆನಿಸುವನು ॥೧೨೧ ೧೨೨॥

ಮುಕ್ತೈಶ್ವದವಾದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡುವವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು

ಶರೀರೇಷ್ಟೀದ್ವೈರಮಾಸ್ಥಾಂ ಕೇ ವಾ ಕುರ್ವಂತಿ ದುರ್ಧಿಯಃ ।

ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶರೀರಾಣಿ ರಕ್ಷಣೀಯಾನಿ ಕಿಂ ಬುಧೈಃ ॥೧೨೪॥

ಶರೀರಂ ವಸ್ತುತಸ್ತುಚೈಂ ಮೂಕ್ತಾನೋಽಧ್ಯಸಮಾನ್ಯತಂ ।

ತಸ್ಮಿನ್ನಾಸ್ಥಾಂ ಕಥಂ ವಿಪ್ರಾ ಭವನ್ತ್ಯಃ ಕ್ರಿಯತೀಂಧುನಾ ॥೧೨೫॥

ಕಾಶೀ ತ್ಯಾಜ್ಯೇತಿ ಸಹಸಾ ಜೀವನ್ತ್ಯಃ ಕಥಮುಚ್ಯತೇ ।

ಮುಕ್ತವಾರ್ತಾ ದೂರತಸ್ತು ಕಥಂ ಲಜ್ಜಾ ನ ಜಾಯತೇ ॥೧೨೬॥

ಪ್ರವನ್ಮೂಕ್ತಪುರೀಷಾಢ್ಯೇ ಶರೀರೇ ರಕ್ಷ್ಯತಾಮುತಿಃ ।

ಕಾಶೀತ್ಯಾಗಮುತಿಶ್ಚೇತಿ ದ್ವಯಂ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷಣಂ ॥೧೨೭॥

ಸಂತೈಸಂತಾನಿ ಪಾಪಾನಿ ಸದಾ ಕಾಶ್ಯಾ ಬಹಿದ್ವಿಜಾಃ ।

ಕಾಶೀತ್ಯಾಗೇ ಲಗಿಸ್ಯಂತಿ ತಾನಿ ಯುಷ್ಮಾಸು ಸರ್ವಥಾ ॥೧೨೮॥

ಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸರಿ ಎಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವು ದೊರೆಯಲಾರದು
ದುಃಖನಿಧಿಯಾದ ಈ ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಟ್ಟು, ಇಂತಹ
ಪವಿತ್ರಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಎಂದಾದರೂ ದೂರಮಾಡುವರೇ ? ||೧೨೩-೧೨೪||

ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ, ಮಲಮೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ನಿಂದ್ಯವೆನಿಸಿದ ಈ
ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆಸೆಯು ಹೇಗೆ ಒದಗಿತು ? ಜೀವಂತರಾಗಿರುವಾಗಲೇ
ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಃ
ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಯಿತಲ್ಲವೇ ? ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಾಚಿ-
ಯಿರಲಾರದೆ ? ||೧೨೫-೧೨೬||

ಮಲಮೂತ್ರಗಳಿಂದ ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣಾಬುದ್ಧಿಯೂ
ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗಬುದ್ಧಿಯೂ, ನಿಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ನೀವು
ಬಂದಲ್ಲದೆ ? ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ಮಹಾಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಾಶಿಯಂ-
ಹೊರಗೆ ನೆಲಸಿರುವುವು ಆಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಸೇರಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಸಕ-
ಪಾಪಸಂಬಂಧವೂ ಒದಗುವುದು ನಿಜ ||೧೨೭-೧೨೮||

ಲಗ್ನಾ ನಿ ತಾನಿ ಪಾಪಾನಿ ನ ನಶ್ಯಂತಿ ಕದಾಚನ |
 ಕೋಟಿತಃ ಕೃತಕೀರ್ಥಾನಾಮಹಿ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ಧ್ರುವಂ ||೧೨೯||
 ಅನಂತಪಾಪಸಂಘಾನಾಂ ಫಲಂ ಕಾರೀವಿಯೋಜನಂ |
 ಅನಂತಪುಣ್ಯಸಂಘಾನಾಂ ಕಾರೀವಾಸಫಲಂ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೩೦||
 ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತೃರ್ಹಮಸ್ಥಾಫಿಃ ಕಥಂ ಪುಣ್ಯಾರ್ಜನಂ ಕೃತಂ |
 ಕಾರೀಪ್ರಾಪಕಪುಣ್ಯಾರ್ಹಂ ಯತ್ನಾತ್ ಬಹುಧಾ ಕೃತಾಃ ||೧೩೧||
 ವಿನಾ ಯತ್ಕೃರಿಯಂ ಕಾರೀ ಲಬ್ಧ್ವಾಸ್ಥಾಫಿಃ ಕಿಮೀದೃಶ್ಯಃ |
 ಕಥಂ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಶರೀರಾರ್ಹಂ ಧಿಕ್ ಶರೀರಮಿದಂ ದ್ವಿಜಾಃ ||೧೩೨||
 ಕಾರೀಂ ಶರೀರರಕ್ಷಾರ್ಹಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾನೋ ಏವ ಸಾ ಯದಿ |
 ತದೇನಾಂಸಿ ಹನಿಷ್ಯಂತಿ ಕರತಾಡನಪೂರ್ವಕಂ ||೧೩೩||
 ಶರೀರಪೀಡಾ ಬಹುಧಾ ಯದಿ ಸೋಧುಂ ನ ಶಕ್ಯತೇ |
 ತದಾ ಶಸ್ತ್ರೈಸ್ತನೂಪ್ಪಿತ್ವಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮರ್ತವ್ಯಮುತ್ತಮೈಃ ||೧೩೪||

ಹಾಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾಪಸಂಸರ್ಗದಿಂದ ನಾವು ಮತ್ತೆಷ್ಟುಕೋಟಿ ತೀರ್ಥಗಳ
 ಸೇವನೆಮಾಡಿದರೂ ನಮಗೆ ಪರಿಹಾರದೊರಳದು ಪಾಪರಾಶಿಗಳ ಫಲವೇ ಕಾರೀ
 ಪರಿತ್ಯಾಗ ಪುಣ್ಯಫಲವೇ ಕಾರೀವಾಸವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು ||೧೨೯-೧೩೦||

ನಾವು ಕಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲೋಸುಗ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿವೋ ಅರಿಯದು
 ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ಈ ಕಾರೀನಗರಿಯನ್ನು ಈ ಅಲ್ಪವಾದ ದೇಹಕ್ಕಪ್ಪಿ
 ಗಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಥೀ, ಇಂತಹ ದೇಶಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ
 |೧೩೧-೧೩೨||

ದೇಹಸೌಖ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಕಾರೀಪರಿತ್ಯಾಗವು
 ನಮ್ಮಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಆಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಯಸಿದ ಆ ಪಾಪಗಳು
 ಚಪ್ಪಾಕೆತಟ್ಟಿ ನಗುತ್ತಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೂ ಹಿಂಸಿಸುವುವು ಒಂದುವೇಳೆ ಶರೀರದ
 ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಶರೀರವನ್ನು ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ
 ಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಬೇಕು ||೧೩೩-೧೩೪||

ಉಪೋಷಣೈರ್ವಾ ಮರ್ತವ್ಯಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ದುಃಖಾಸಹಿಷ್ಣುಭಿಃ ।
 ಪರಂ ತು ಕಾಶೀ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಮನಸಾಪಿ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ॥೧೩೫॥

ಧನ್ಯಾಃ ಕೀಟಾದಯೋಪ್ಯೇತೇ ವಿಪ್ರಾ ಭವದಪೇಕ್ಷಯಾ ।
 ನ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ಕದಾಚಿದಪಿ ಚೇತಸಾ ॥೧೩೬॥

ಶಕಾಬ್ಧಾವಧಿಪಾನೀಯಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಶ್ವಾಪಿ ನ ದೃಶ್ಯತೇ ।
 ತಥಾಪ್ಯೇತೇ ನ ತ್ಯಜಂತಿ ಕಾಶೀಂ ಕೀಟಾ ಮುಮುಕ್ಷವಃ ॥೧೩೭॥

ಜಲಪ್ರಧಾನಮೇತೇಷಾಂ ಕೀಟಾನಾಂ ಜೀವನಂ ದ್ವಿಜಾಃ ।
 ತಥಾಪಿ ತದ್ವಿಹಾಯೈತೇ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಧೈರ್ಯತಃ ॥೧೩೮॥

ಜೀವನಂ ಧನ್ಯಮೇತೇಷಾಂ ಕಾಶಿಸಂಸಕ್ತಜೀತಸಾಂ ।
 ಕಾಶೀಂ ನ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ತ್ಯಕ್ತಜೀವನಸಾಧನಾಃ ॥೧೩೯॥

ಏನಂ ಶತ್ಯಂತು ಮಂಡೂಕಂ ಚರ್ಮಮಾತ್ರಾವಶೇಷಿತಂ ।
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ವಿನಾ ಜಲೇನಾಯಂ ಅಥಂ ತಿಷ್ಠತಿ ಧೈರ್ಯತಃ ॥೧೪೦॥

ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದವರು ಉಪವಾಸಮಾಡಿಯಾದರೂ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ
 ಮರಣಹೊಂದಬೇಕು ನಿಜವಾದ ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕಾಶಿಯನ್ನು
 ಬಿಡಬಾರದು ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ, ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಾದಿಗಳೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ಕಾಶೀ
 ಶ್ವೇತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಲು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಯೋಚಿಸಲಾರವು ॥೧೩೫-೧೩೬॥

ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಪರ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಾನೀಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ
 ಜಲಾಶಯಗಳು ಈ ಶ್ವೇತ್ರದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಜಲಜೀವಿಗಳಾಗಿ ಈ ಕೀಟಾದಿಗಳು
 ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಈ ನಗರವನ್ನು ಬಿಡಲಾರದೆ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಜೀವಿಸಿ
 ಕೊಂಡಿರುವವು ॥೧೩೭-೧೩೮॥

ಪ್ರಾಣಹೋಗುವಂತಹ ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದರೂ, ಈ ಶ್ವೇತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಬಾರ
 ದೆಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿರುವ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಇಲ್ಲಿ
 ನಿರೀಕ್ಷದಿದ್ದರೂ, ಈ ಕಷ್ಟೆಯು ಒಣಗಿಕೊಂಡು ಚರ್ಮಮಾತ್ರಾವಶೇಷಿಯಾಗಿ
 ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಗೆ ಬದುಕಿದೆ ನೋಡಿರಿ! ॥೧೩೯-೧೪೦॥

ಕ್ಷಣಾರ್ಥಮುಪಿ ಮಂಡೂಕೋ ನ ಶಿಷ್ಯಶಿ ಜಲಂ ವಿನಾ ।
 ಕಾಶ್ಯಾಮೇತಾದ್ವತಸ್ಯಾಸ್ಯ ವಾಸಃ ಕಥಮಭೂದ್ವಿಜಾಃ ॥೧೪೨॥
 ಮಂಡೂಕಾಪೇಕ್ಷಯಾಸ್ಯಂತೇ ಭವಂತಸ್ತಥಮಾಧಮಾಃ ।
 ಯತಃ ಕಾರೀಂ ವಿಹಾಯಾದ್ಯ ಭವಂತೋ ಗಂತುಮಿಚ್ಛುಃ ॥೧೪೩॥
 ಧಿಗ್ವಿದ್ಯಾ ಭವತಾಂ ಮೂರ್ಛಾಃ ಕಿಂ ತಯಾ ವಿದ್ಯಯಾಧುನಾ ।
 ಯತಃ ಕಾರೀವಿಯೋಗಾರ್ಥಮುದ್ಯತಾ ಯೂಯಮೀದ್ಯತಾಃ ॥೧೪೪॥
 ಪ್ರಾಯೋ ಭವಂತಸ್ಸರ್ವೇಪಿ ಶಿಕ್ಷೋದರಪರಾಯಣಾಃ ।
 ಅನ್ಯಥಾ ಭವತಾಮದ್ಯ ಕಾರೀ ತ್ಯಾಗೇ ಮತಿಃ ಕಥಂ ॥೧೪೫॥
 ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿಕಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸಮ್ಯದ್ಧಂ ಯಾವದಾಪ್ಯತೇ ।
 ತಾವದ್ಭವದ್ಧಿಃ ಕರ್ತವ್ಯಃ ಕಾರೀವಾಸೋನ್ನ ಕಾಂಕ್ಷಾಭಿಃ ॥೧೪೬॥
 ಸ್ಥಿತಂ ಭವದ್ಧಿಃ ಪಾಪಿಷ್ಠೈಃ ಕಾಶ್ಯಾಮನ್ನಾದಿಕಾಂಕ್ಷಯಾಃ ।
 ಏಕಾದ್ಯತಾನಾಂ ಭವತಾಂ ಧಿಗ್ವಿಗ್ವಿಜ್ಞೇವನಂ ವ್ಯಥಾ ॥೧೪೭॥

ನಿಜವಾಗಿ ಕಪ್ಪೆಯು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಅರ್ಧಕ್ಷಣವೂ ಬದುಕಲಾರದು ಹಾಗಾದರೂ
 ಅದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಿದೆ ನೋಡಿ! ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ
 ತುಚ್ಛವಾಯಿತೆ? ಇಂತಹ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ತ್ವರಿತವು
 ತ್ರಿದೆಯಲ್ಲಾ! ॥೧೪೫-೧೪೭॥

ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯು ಹಾಳಾಗಲಿ ಇಷ್ಟು ತೀವಳಿಕೆಕೊಡದ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ
 ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿರುವ ನೀವು ಕೇವಲ
 ಶಿಕ್ಷೋದರಪರಾಯಣರಲ್ಲವೆ? ನಿಜವಾದ ವಿನೇಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹೀಗೆ ಈ
 ಪುರಸ್ಕಾರವಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಾ! ॥೧೪೬-೧೪೭॥

ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಾದಿಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವವರಿಗೂ
 ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿದ್ದರಿ ಎಕೆಂದರೆ ನೀವು ಅನ್ನಾಭಿಮಾನಿ ಮನುಷರು ಪಾಪಿಷ್ಠರಾದ
 ಮತ್ತು ಅನ್ನಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸುಡಲಿ ॥೧೪೫-೧೪೭॥

ಯಾವದ್ಭಕ್ತ್ಯಾನ್ವಿತಿಕಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಪಾವತಾ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ತತಃ | ಪರಂ |
 ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಜಂತಿ ಯೇ ಮೂಢಾಸ್ತೇ ಯೂಯಂ ಸಾತಕಾಶ್ರಯಾ ||೧೪೭||

ಭವಾದ್ಭವಾನಾಂ ದುಷ್ಟಾನಾಂ ಕಾಶೀಂ ಸಂತ್ಯಕ್ತಮಿಚ್ಛತಾಂ |
 ನರಕೇಷ್ಟನಿಶಂ ವಾಸೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂಶಯಃ ||೧೪೮||

ಕಾಶೀತ್ಯಾಗರತಂ ಮೋಹಾದ್ಯೇ ಪಶ್ಯಂತಿ ನರಾಧಮಂ |
 ತೇಷಾಮಹಿ ಭವೇತ್ಪಾಪಂ ಕಿಂ ಪುನಸ್ತದ್ಭವಾತ್ಮನಾಂ ||೧೪೯||

ಕಾಶೀತ್ಯಾಜ್ಯೇತಿ ಬುದ್ಧಿಶ್ಚೇತ್ರದಾ ಮನ್ನಿ ಕಟೀಃಧುನಾ |
 ಕಿಮರ್ಥಮಾಗತಂ ಯಾಂತು ಶ್ಯಾಮಂ ಕೃತ್ವಾ ಮುಖಂ ಜಡಾಃ ||೧೫೦||

ಕಾಶೀತ್ಯಾಗರಶ್ಚಃ ಸಾಕಂ ಮೋಹಾದ್ವಾ ಯೋನುಭಾಷತೇ |
 ನ ತಸ್ಯ ನಿಷ್ಕ್ರುತಿದ್ವೇಷಾ ಚಾಂದ್ರಾಯಣಶಶ್ವರಹಿ ||೧೫೧||

ಅಸ್ಥಿನ್ ಧರ್ಮಯುಗೇ ಜಾತಾ ಕಾಶೀತ್ಯಾಗರತಿಃ ಕಥಂ |
 ಅಧರ್ಮಃ ಪ್ರಾಯಶೋದ್ಭವ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಕಲಿಕಾಲಕಃ ||೧೫೨||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವೃಷ್ಟಾನ್ನ ದೊರೆಯುವವರೆಗೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈಗ ಕಷ್ಟ
 ವೊದಗಿದಾಗ ಕಾಶಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ನೀವು ಎಂತಹ ದುಷ್ಟರು | ನಿಮಗೆ ನರಕ
 ವಾಸವು ಒದಗುವುದು ನಿಜ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೧೪೭-೧೪೮||

ಕಾಶೀವಾಸವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದಲೂ ನೋಡ
 ಕೂಡದು ಒಂದುವೇಳೆ ನೋಡಿದರೆ ನೋಡಿದವರು ಪಾಪಿಗಳೆನಿಸುವರು ನಿಮಗೆ
 ಅಂತಹ ಬುದ್ಧಿಯಿರುವಾಗ ಕಪ್ಪುಮುಖಪಾಕಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಏಕಕಾಂಗಿ
 ಬಂದಿರಿ ? ||೧೪೯-೧೫೦||

ಕಾಶೀಶ್ವೇತ್ರ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವವರೊಡನೆ ಮರೆತಾದರೂ ಮಾತನಾಡಬಾರದು
 ಒಂದುವೇಳೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಆ ಪಾಪವು ಚಾಂದ್ರಾಯಣಶತವ್ರತಾಚರಣೆಯಿಂದಲೂ
 ಕಮ್ಮಿಯಾಗಲಾರದು ಈ ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಗೆ
 ಬಂದಿತು ? ಒಂದುವೇಳೆ ಕಲಿಯುಗದ ಅಧರ್ಮವು ಈಗಲೇ ಆರಂಭವಾಯಿತೋ
 ಏನೋ | ||೧೫೧-೧೫೨||

ಕಲಿಕಾಲೇ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಾರೀತ್ಯಾಗರತಾಪನಾಃ ।	
ತತಸ್ತೇಷಾಂ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಯಾತನಾ ಅಪಿ ದುಸ್ಸಹಾಃ	೧೧೫೩
ಅನ್ಯತೀರ್ಥಸಮುತ್ಪೇನ ಕಲೌ ಜ್ಞಾಸ್ಯಂತಿ ಕಾರಿಕಾಂ ।	
ತತಸ್ತೇಷಾಂ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಯಾತನಾ ಅಪಿ ದುಸ್ಸಹಾಃ	೧೧೫೪
ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ವಿಸ್ತಾಃ ಮೃದ್ಧಾಲಾ ಭಸ್ಮವರ್ಜಿತಾಃ ।	
ತತಸ್ತೇಷಾಂ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಯಾತನಾ ಅಪಿ ದುಸ್ಸಹಾಃ	೧೧೫೫
ಶಿವಾನ್ಯಮರ್ಚಯಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ತೃಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಾರ್ಚನಂ ।	
ತತಸ್ತೇಷಾಂ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಯಾತನಾ ಅಪಿ ದುಸ್ಸಹಾಃ	೧೧೫೬
ಶಿವಾನ್ಯಂ ಕೀರ್ತಯಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ತೃಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಸ್ತುತಿಂ ।	
ತತಸ್ತೇಷಾಂ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಯಾತನಾ ಅಪಿ ದುಸ್ಸಹಾಃ	೧೧೫೭
ಶಿವಾನ್ಯಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ತೃಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಸ್ತುತಿಂ ।	
ತತಸ್ತೇಷಾಂ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಯಾತನಾ ಅಪಿ ದುಸ್ಸಹಾಃ	೧೧೫೮

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಿಡುವುದೂ, ಮತ್ತು ಇತರ ಆಸಾಧ್ಯವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೊಡನೆ ಈ ಕಾರಿಯನ್ನು ಸಮನೆಂದೂ ತಿಳಿಯುವುದೂ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುವುದು ಹಾಗೆ ತಿಳಿದವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುವು ||೧೧೫೩ ೧೧೫೪||

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಹಣೆಗೆ ಮೃತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಭಸ್ಮಶೂನ್ಯವಾದ ಲಲಾಟವುಳ್ಳವರಾಗುವರು ಮತ್ತು ಅವರು ಶಂಕರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರು ಅಂತಹವರು ಅತಿಯಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು ||೧೧೫೫ ೧೧೫೬||

ಅನೇಕ ವಿಪ್ರರು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನೂ, ಶಿವಸ್ತುರಣೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುವುದಕ್ಕೂ, ಸ್ಮರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತೊಡಗುವರು ಅಂತಹವರು ದುಸ್ಸಹವಾದ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ||೧೧೫೭ ೧೧೫೮||

ಏತಾದೃಶಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಪಾಪಹೇತುನಿ ಭೂರಿತಃ |
 ದ್ವಿಜಾ ಅಸಿ ಕರಿಷ್ಯಂತಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ತು ಕಲಾ ಯುಗೇ ||೧೫೯||
 ಅಥುನಾ ಕಥಮೇತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ದುರದೃಷ್ಟಯಃ |
 ಕರ್ತುಮಿಚ್ಛಥ ಸಾಹಿಷ್ಣಾ ದೇಹರಕ್ಷಣತತ್ಪರಾ ||೧೬೦||
 ಕಾರೀಂ ಗತಾ ಸದಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ವಸಾಮಿತ್ಯಪಿ ಯೋ ವದೇತ್ |
 ಸ ನಿಷ್ಪಾಪೋ ಭವತ್ಯೇಷಾ ಕಾರೀ ಸಂತ್ಯಜ್ಯತೇ ಕಥಂ ||೧೬೧||
 ಪುರಾ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲಪ್ರಾಂತೇ ಕಶ್ಚಿದಾಸೀದ್ವಿಜಾಧಮಃ |
 ಕಿರಾತವೃತ್ತಿಮಾಶ್ರಿತಃ ಸ್ಥಿತಸ್ತತ್ರ ಸ ಸರ್ವದಾ ||೧೬೨||
 ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಕೃತಾನಂತಾಸ್ತೇನ ಪಾತಕಮೂರ್ತಿನಾ |
 ಗೋಹತ್ಯಾ ವಾಚಿಹತ್ಯಾಶ್ಚ ಭ್ರೂಣಹತ್ಯಾಶ್ಚ ಕೋಟಿತಃ ||೧೬೩||
 ತೇನ ಪಾತಕಿನಾ ಭೂರಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವಹರಣಂ ಕೃತಂ |
 ಸ ಮಾತೃಗಮುನೀ ಜಾತೋ ಭಗಿನೀಗಮುನೀ ತತಃ ||೧೬೪||

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ, ತಿಳಿದಂತಹ ದ್ವಿಜರೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಪಾಪಕರ್ಮಾಚರಣೆಗೆ
 ಮನಗೊಡುವರು ಈಗ ನಿಮ್ಮಗಳಿಗೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿಯು ಹೇಗೆ ಜನಿಸಿತು?
 ನಿಮ್ಮ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂದ ನೀವು ಪಾಪಿಗಳಾದರಲ್ಲ! ೧೫೯-೧೬೦||

ಕಾಶಿಗೆ ಹೋದವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡದೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದರೆ
 ಅವನ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿನಾರಣಿಯಾಗುವುವು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು
 ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಡದೇಕೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವಿರಿ? ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾದ ಒಂದು
 ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿರಿ ಹಿಂದೆ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
 ನೀಚಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬೇಡರ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಹೂರಿಯುತ್ತಾ ವಾಸಮಾಡು
 ತಿದ್ದನು ||೧೬೧-೧೬೨||

ಪಾಪಮೂರ್ತಿಯಂತಿದ್ದ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ, ಗೋಹತ್ಯೆ, ಅಶ್ವಹತ್ಯೆ,
 ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆ ಮುಂತಾದ ಮಹಾಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದನು
 ಅತ್ಯಲ್ಪದೇ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತುತನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ, ಮಾತೃಗಮನ, ಭಗಿನೀಗಮನ ಮೊದಲಾದ
 ಅಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿದನು ||೧೬೩-೧೬೪||

ಸುರಾಪಾನಂ ಕೃತಂ ತೇನ ಗೋಮಾಂಸಮಪಿ ಭಕ್ಷಿತಂ ।
 ಪ್ರತ್ಯಹಂ ತಸ್ಯ ಗೋಮಾಂಸಮತ್ರನಂ ಸಮಭೂದ್ವಿಜಾಃ ॥೧೬೫॥
 ಏವಮೇವ ಸ ಪಾಪಾನಿ ಕುರ್ವನ್ನೇವ ಹಿ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ।
 ತತಃ ಕದಾಚಿದ್ರೋಗೇಣ ಪೀಡಿತೋಭೂತ್ವ ದುಷ್ಪಥೀಃ ॥೧೬೬॥
 ತದಾನೀಂ ತಪ್ತಿಕಾ ವೃದ್ಧಃ ಪುತ್ರಂ ಸಂವೀಕ್ಷ್ಯ ಪೀಡಿತಂ ।
 ರುದನ್ನ ಕ್ರುಸಮಾಕ್ರಾಂತಸ್ತಮಾಹ ಸುತಮುದ್ಧತಂ ॥೧೬೭॥
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಜ್ಞನ್ನ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಮತ್ರ ಏವ ಭವಾನ್ ಸುತ ।
 ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕರ್ಮಾಣಿ ಕೃತವಾನಸಿ ದುಷ್ಕೃತಂ ॥೧೬೮॥
 ತ್ಯಕ್ತ್ವತಾನಾಂ ಪಾತಕಾನಾಮಂಕೋ ನಾಸ್ತೇನ ಸರ್ವಥಾ ।
 ತತ್ಪಾಪಫಲಭೋಗೋಽಗ್ರೇ ಭವಿಷ್ಯತ್ಯಕಿದಾರುಣಃ ॥೧೬೯॥
 ಕಲ್ಪಾಂತೇಽಪಿ ನ ತೇ ಮುಕ್ತಿರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂತಯಃ ।
 ಅಘೋರನರಕಾವಾಸೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತವ ಧ್ರುವಂ ॥೧೭೦॥
 ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ ತಂ ಪ್ರಾಹಾತಿಪೀಡಿತಃ ।
 ಪಾಪನಾಶಕರೋಪಾಯಃ ಕಃ ಸಾಧ್ಯೋಽಸ್ಮಿ ಮಮೇತಿ ಜ್ಞ ॥೧೭೧॥

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಆತನು ಸುರಾಪಾನ, ಗೋಮಾಂಸಭಕ್ಷಣ ಮುಂತಾದುವು
 ಗಳಿಂದಲೇ ಕಾಲಕಳಿಯುತ್ತಾ ಪಾಪಸಂಚಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು ॥೧೬೫॥

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಒಂದುಸಾರಿ ದೊಡ್ಡ ರೋಗವು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ಆಗ
 ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ವೃದ್ಧನು ಮಗನು ನರಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರಿ
 ಡುತ್ತಾ ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗಿಂದನು ॥೧೬೬-೧೬೭॥

“ ಪುತ್ರನೇ, ನೀನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ಜನ್ಮತಾಳಿದೆ ಆದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ದೂರಮಾಡಿದೆ ನೀನು ನಡೆಸಿರುವ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ
 ಕೊನೆಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ ಆದರ ಫಲವನ್ನು ನೀನು ಮುಂದೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ
 ಅನುಭವಿಸುವೆ ॥೧೬೮-೧೬೯॥

ನಿನಗೆ ಕಲ್ಪಾಂತ್ಯದ ವರೆಗೂ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲ.
 ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ನಿನಗೆ ಘೋರ ನರಕವೇ ಗತಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಂದೆಯು

ತತಸ್ಸ ವೇದತತ್ತ್ವಜ್ಞೋ ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿಪಾರಗಃ |
 ಪಾಪನಾಶಕರೋಪಾಯಂ ಪ್ರಾಹ ತತ್ತ್ವವಿದಾಂ ವರಃ ||೧೭೩||

ಪುತ್ರಾದ್ಯ ತ್ವತ್ಕೃತಾಘಾತಾಂ ನಾಶಸಾಧನಮುತ್ತಮಂ |
 ಅನನ್ಯಸಾಧನಾಪೇಕ್ಷಮೇಕಮಸ್ತಿ ವದಾಮ್ಯಹಂ ||೧೭೪||

ಉತ್ಥಾಯೋದಜ್ಞುಬೋ ಭೂತ್ವಾ ತನುಮುದ್ಘೃಲ್ಯ ಭಿಕ್ಷುನಾ |
 ವದ ಕಾಶೀಂ ಗಮಿಷ್ಯಾಮೀಶ್ವೇಕನಾರಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೧೭೫||

ಏಕಾನತ್ವೇವ ಸಾಸಾನಿ ತ್ವತ್ಕೃತಾನ್ಯಖಿಲಾನ್ಯಪಿ |
 ವಿನಷ್ಟಾನಿ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಸದ್ಯ ಏವ ನ ಸಂಶಯಃ ||೧೭೬||

ಯದಿ ತಕ್ತಿಃ ಪ್ರಚಲಿತುಂ ದ್ವಿತ್ವಾಣ್ಯಪಿ ಪದಾನಿ ತೇ |
 ತದಾ ಪುಣ್ಯಸಮೃದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಶ್ರೀಕಾಶ್ಯಭಿಮುಖಂ ಜಲ ||೧೭೭||

ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆಗ ಆ ಸಾಹಿಯು ತನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ
 ಉಪಾಯಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು ||೧೭೦-೧೭೧||

ಆವನ ತಂದೆಯಾದರೋ ವೇದವೇದಾಂಗಪಾರಗನಾಗಿ ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ಪಾರ
 ವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆತನು ಮಗನಿಗೆ ಪಾಪನಿವಾರಣೋ
 ಪಾಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸತೊಡಗಿದನು “ ಪುತ್ರನೇ, ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ
 ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರುವ ದುಷ್ಟಕರಾಶಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಂತಹ ಸಾಧನವು
 ಆತ್ಮಂತ ದುರ್ಲಭವಾದದ್ದೇ ಆದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀನು ನಡೆಸಿದರೆ
 ಒಂದುವೇಳೆ ನಿನಗೆ ಪಾಪವಿಮೋಚನೆಯು ಆದೀತು ” ||೧೭೨-೧೭೩||

ಒಂದು ದಿವಸ ಉಪಾಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದು ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೋ
 ದ್ಘೃಂಕ ಗಾತ್ರನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, “ ಒಂದುಸಾರಿ ಕಾಶೀಯಾತ್ರಿ ಮಾಡುತ್ತೇ
 ನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡು ” ಆಹ್ವರಿಸಿದರೆ ನೀನು ಪಾಪಮುಕ್ತನಾಗುವೆ ಇದರಲ್ಲಿ
 ಸಂಶಯವಿಡಬೇಡ ||೧೭೪-೧೭೫||

ಎರಡು ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೂ ನೀನು ಕಾಶಿಗೆ ಎದು
 ರಾಗಿ ಸಂಚರಿಸು ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ

ವಿಶ್ವಾಸಂ ಕುರು ಮದ್ವಾಕ್ಯೇ ಧ್ರಾಂತೋ ಮಾಘವ ಸರ್ವಥಾ ।

ಜಾಬಾಲಕ್ರುತಿರೇವೈಷಾ ಕಾರೀ ಮೋಕ್ಷಕರೀತಿ ಯಾ ||೧೭೭||

ಪ್ರಾಣನಿರ್ಯಾಣಸಮಯೇ ಕಾರೀತಿ ವಚನಂ ಮುಧಾ ।

ಯಃ ಕೃಣೋತಿ ಸ ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮುಕ್ತೋ ಮುಕ್ತೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೧೭೮||

ಕಾರೀತಿ ವರ್ಣಶ್ರವಣಾಕ್ಷರಾ ಮುಕ್ತಾ ಸಹಸ್ರಧಾ ।

ಯತೋ ನಿರ್ವಾಣದೋ ಮಂತ್ರಃ ಕಾರೀ ವರ್ಣದ್ವಯಾತ್ಮಕಃ ||೧೭೯||

ಫಲೋನ್ಮುಖಾನಿ ಪುಣ್ಯಾನಿ ಯೇಷಾಂ ಧಾಗ್ಧವತಾಂ ನೃಪಾಂ ।

ತೈಃ ಕ್ರೂಯತೇ ಮಹಾಮಂತ್ರಃ ಕಾರೀತಿ ಮರಣಕ್ಷಣೇ ||೧೮೦||

ವಾರಾಣಸೀತಿ ಕಾರೀತಿ ರುದ್ರಾವಾಸ ಇತಿ ಸ್ಫುಟಂ ।

ವದತಾಂ ಪಾಪಭೀತಿಸ್ತು ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ ||೧೮೧||

ಕಾರೀತಿ ಮಂತ್ರಸಾರೋಽಯಂ ವೇದಸಾರೋಽಯಮೇವ ಹಿ ।

ನೇದಾಃ ಸಂಕ್ರಿತ್ಯ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಕಾರೀತಿ ಮನುಮನ್ಮಹಂ ||೧೮೨||

ನಂಬಿಕೆಯಿಡು ಮೋಸಹೋಗದೇಡ ಈ ಮಾತು ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ಸಮ್ಮತ
ನಾದುದು ಕಾರಿಯು ಮೋಕ್ಷಕರೀ ಎಂಬುದೇ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾತು ||೧೭೬ ೧೭೭||

ಪ್ರಾಣಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು 'ಕಾರಿ' ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಚೈ
ರಿಸುವರೋ, ಅಥವಾ ಕೇಳುವರೋ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು
ಕಾರೀ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರದ್ವಯಾತ್ಮಕವಾದ ಮಂತ್ರವು ಮಹಾಮಂತ್ರವೆನಿಸಿರುವುದು
ಯಾರು ಇಂತಹ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಮಾಡುವರೋ, ಅವರು
ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತಗಳೆಲ್ಲವೂ ಏಕದಾ ಫಲೋನ್ಮುಖಗಳಾಗುವುವು ||೧೭೭ ೧೭೯-
೧೮೦||

ವಾರಾಣಸೀ ಅಥವಾ ಕಾರೀ ಎಂಬ ಪೇತ್ರವು ರುದ್ರನಿಗೆ ಆವಾಸಸ್ಥಾನ
ವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವವನು ಪಾಪಮುಕ್ತನಾಗುವನು ಕಾರೀ ಎಂಬ ಮಾತು
ವೇದಪಾರ ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಸಾರ ಎನ್ನಬಹುದು ಕಾರೀ ಎಂಬ ಮಹಾಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ
ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ ಅಶ್ರಯಪಡೆದು ನಿಂತಿರುವುವು ||೧೮೧ ೧೮೨||

ಕಾರೀತಿ ಮನುರೇಕೋಯಂ ಸಂಸಾರಾರ್ಣವಪಾರಕಃ ।

ಜಪನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿರಹರ್ನಿಕಂ ||೧೮೩||

ಕಾರೀತಿ ಮನುಮುಖಾರ್ಯ ಯಸ್ತ್ಯಜೇತ್ಸನುಮಾದರಾತ್ ।

ಸ ಮಹೇಶತನಾವೇವ ಲೀನೋ ಭವತಿ ವಸ್ತುತಃ ||೧೮೪||

ಕಾರೀತಿ ಮಂತ್ರಮುಖಾರ್ಯ ಕೃತ್ವಾ ನಾ ಯಸ್ತ್ಯಜೇದಸೂನ್ ।

ಸ ಧನ್ಯ ಇತಿ ನಿಶ್ಚೇಯೋ ಮೋಕ್ಷಕಾಂತಾಸಮಾಪ್ರಿತಃ ||೧೮೫||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸೋಽಪ್ಯುದ್ಘೃತ್ಯ ತನುಂ ತತಃ ।

ಪ್ರಾಹ ಕಾರೀಂ ಗಮಿಷ್ಯಾಮೀತ್ಯೇಕವಾರಂ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ||೧೮೬||

ತತಕ್ಷಜಾಲ ದ್ವಿತ್ಯಾಣಿ ಪಾದಾನುಸಿ ಸ ಯತ್ನತಃ ।

ತತಃ ಪಸಾತ ತತ್ಕ್ರೈವ ಮೂರ್ಛಿತಃ ಸ ಮೃತಸ್ತತಃ ||೧೮೭||

ತದಾನೀಮಾಗತಾಃ ಕ್ರೂರಾಃ ಕೋಟಿಕೋ ಯಮಕಿಂಕರಾಃ ।

ಅಗತ್ಯ ಬಧ್ವಾ ತಂ ನೇತುಂ ಸಮುದ್ಯುಕ್ತಾ ಮದೋದ್ಭವಾಃ ||೧೮೮||

ಕಾರಿಯೆಂಬ ಪದವು ಸಂಸಾರದ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿಮಾಡುವಂತಹುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷಪ್ರೇಕ್ಷಿಗಳು ಸದಾ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠನೆಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾರೀಪದವನ್ನು ಛ್ವರಿಸುತ್ತಾ ಮೃತನಾದವನು ಈಶ್ವರನ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯನಾಗುವನು ||೧೮೩-೧೮೪||

ಕಾರೀನಾಮಸ್ಮರಣಮಾಡುತ್ತಾ ಯಾರು ಮೃತರಾಗುವರೋ ಅವರು ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾಲಿಂಗನದಿಂದ ಧನ್ಯರೆನಿಸುವರು, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸನ್ನಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಆ ಪಾಪಿಯು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದನು ||೧೮೫-೧೮೬||

ಒಡನೆಯೇ ಉತ್ತರದಿಗಭಿಮುಖನಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿದನು ಒಡನೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛಿತನಾದ ಮೃತನಾದನು ತತ್ಪ್ರಾಣವೇ ಅವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಎಳೆದೊಯ್ಯಲು ಕ್ರೂರರಾದ ಯಮದೂತರು ಬಂದು, ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆದೊಯ್ಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು ||೧೮೭-೧೮೮||

ತದಾನೀಂ ವಿಧಿವಿಷ್ಣ್ವಾದ್ಯಾಃ ಕೌತುಕಂ ದ್ರಷ್ಟುಮುದ್ಯತಾಃ |
 ಪುಷ್ಪಕಾಣಿ ಸಮಾರುಹ್ಯ ತದ್ವೇತಂ ಸಮುಪಾಗತಾಃ ||೧೮೯||
 ತತಸ್ತಂ ಭಗ್ವತೋಪಾಸಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಯಸ್ಸುರಾಃ |
 ಪ್ರಣಮ್ಯ ಪೂಜಯಾಮಾಸುದೂರ್ತಂ ವೃತ್ತಾಂತಹಾರಿಣಂ ||೧೯೦||
 ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿಪೂಜಿತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಂ ತತೋ ಯಮುಕಿಂಕರಾಃ |
 ಯಮಾಯ ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸುದೂರ್ತಂ ವೃತ್ತಾಂತಹಾರಿಣಂ ||೧೯೧||
 ಸ ಯಮಸ್ತನ್ಮುಖಾಚ್ಛ್ರಿತ್ವಾ ವೃತ್ತಾಂತಮಿಮಾದರಾತ್ |
 ಸ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತಃ ಸಂಪ್ರಾಪ ತಂ ದೇವಾಸುರಸುಸೇವಿತಂ ||೧೯೨||
 ತತೋ ದೂರಾದ್ಯಮೋ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿಷ್ಣ್ವಾದೀನಮರಾಂಸ್ತದಾ |
 ಪ್ರಣಮ್ಯ ಪೂಜಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಚ ವಿಷ್ಣುಮಾಹ ವಿಚಕ್ಷಣಂ ||೧೯೩||
 || ಯಮ ಉವಾಚ ||

ಅಯಂ ಪಾತಕಿನಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ಮಹಾಪಾಪಕುಲಾತ್ರಯಃ |
 ಕೃತ್ವೈತಸ್ಯ ಕಥಂ ಪೂಜಾ ಭವದ್ವಿಶ್ವತ್ಸದರ್ಶಿಧಿಃ ||೧೯೪||

ಒಡನೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದವರು ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ
 ಆಕೃತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು ಮತ್ತು ಭಸ್ಮದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಗಾತ್ರ
 ವುಳ್ಳ ಆ ಪಾಪಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ವಿಷ್ಣುವಿಗಿಳಿದ ಕೂಡಿದ ದೇವತೆಗಳಿಲ್ಲದೂ
 ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು ||೧೮೯ ೧೯೦||

ಹಾಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿದೇವತೆಗಳು ಪೂಜೆಮಾಡಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಮು
 ದೂತರು ಯಮನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ದೂತನ ಮೂಲಕ ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿ
 ಸಿದರು ಯಮನು ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ದೂತರಿಂದ ಕೇಳಿ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತನೊಡ
 ಗೂಡಿ ತಾನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು ||೧೯೧ ೧೯೨||

ದೂರದಲ್ಲಿ ಆ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು
 ಯಮನು ನೋಡಿ, ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಅನಂತರ ಹೀಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸು
 “ ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರಿರಾ, ಇವನು ಮಹಾಪಾಪಿಯು, ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಪಾಪಕಾರ್ಯ

ಯೋಜನೀಯಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಘೋರೇಷು ನರಕೇಷ್ವಯಂ ।

ನೈತಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಾಂತೇಶ್ವವತ್ಯಂ ನಿಷ್ಪ್ರತಿಹರೇ ॥೧೯೫॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಮಂದಹಾಸಪುರಸ್ಕರಂ ।

ಯಮಮಾಹ ತದಾ ವಿಷ್ಣುಃ ತ್ರಿಗುಪ್ತಾದಿಸಂಯುತಂ ॥೧೯೬॥

॥ ವಿಷ್ಣುರುವಾಹ ॥

ಮೃತಂ ವಿಭೂತಿಪೂರ್ಣಾಂಗಂ ಪಶ್ಯಂತಂ ಯಮು ಸಾದರಂ ।

ಕಥಮೇತಾದೃತಂ ನೇತುಮುದ್ಯೋಗಃ ಕ್ರಿಯತೇ ತ್ವಯಾ ॥೧೯೭॥

ಶಿವಂ ಪ್ರಯಾಂತಿ ಸಹಸಾ ಭೂತಿಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹಾಃ ।

ಏತಾದೃಶಾ ಯಮದ್ವಾರಂ ಸ ಪಶ್ಯಂತೇವ ಸರ್ವಥಾ ॥೧೯೮॥

ಯಾತನಾಸ್ತು ಕಥಂ ಪ್ರಾಪ್ಯಾ ಘೋರಾ ಭಸ್ಮವಿಭೂಷಣೈಃ ।

ಭಸ್ಮಸಂಘನ್ನದೇಹಾನಾಂ ಯತೋ ನಾಸ್ತ್ಯೇವ ಯಾತನಾ ॥೧೯೯॥

ಶ್ರೇತಭಸ್ಮಸಮಾಕ್ರಾಂತಂ ಯದಂಗಂ ಮಂಗಲಾವಹಂ ।

ತೇ ಮಂಗಲಾಪತಿಂ ಕೀರ್ತುಂ ಪ್ರವಿತಂತಿ ಸ ಸಂತಯಃ ॥೨೦೦॥

ಗೌತಮನೇನಿವನು ಈತನನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಪೂಜಿಸಿದಿರಿ? ಇವನು ಘೋರ ನರಕಯಾತನನುಭವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲವೆ? ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಈತನು ನರಕವಾಸಿಯಾಗಿರಬೇಕು” ॥೧೯೬-೧೯೮ ೧೯೫॥

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಯಮನ ವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣುವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತಾದಿಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದನು “ಎಲೈ ಯಮನೇ, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ಈತನು ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ರಿಪ್ರವಾದ ಗಾತ್ರವುಳ್ಳವನಾಗಿರುವನು ಇಂತಹವನನ್ನು ನೀನು ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದು ಹೇಗೆ? ॥೧೯೬-೧೯೭॥

ಯಾರು ಈ ರೀತಿ ಭಸ್ಮಭೂಷಿತರಾಗಿರುವರೋ, ಅವರು ಯಮದ್ವಾರವನ್ನು ಸಹ ನೋಡಲಾರರು ಅಂತಹವರಿಗೆ ನರಕಯಾತನೆಯು ಲಭಿಸುವುದೆಂತು? ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಯಿಂದ ಆತನು ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರನೆನಿಸುವನು ಆತನು ಕೊನೆಗೆ ಸರ್ವಮಂಗಲಾಪತಿಯಾದ ಶಿವನನ್ನೇ ಶರಣುಹೊಂದುವನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಡಬೇಡ ॥೧೯೮ ೧೯೯ ೨೦೦॥

ಭಸ್ತುಪೂತತನೂನಾಂ ಚೇದ್ವಾರುಣಾ ಯಮಯಾತನಾ ।
 ತದಾ ಭುವಿ ನ ಕಸ್ಯಾಪಿ ಮೋಕ್ಷೋ ಭವತಿ ಸರ್ವಥಾ ॥೨೦೦॥

ವಸ್ತುತಃ ಸಂಗಮಾಶ್ರೇಣ ಯಮ ಭಸ್ತುಕಣಾಂಗಯೋಃ ।
 ಸದ್ಯೋ ಭವಂತಿ ದಗ್ಧಾನಿ ಪಾತಕಾನಿ ನ ಸಂತಯಃ ॥೨೦೧॥

ವಿಭೂತಿಕಣರೂಪೇಣ ಕ್ರೂರಘೋರೇಣ ಪರ್ಶುನಾ ।
 ಭಿನ್ನಂ ಭವತಿ ತೀವ್ರೇಣ ಮಹಾಪಾತಕಕಾನನಂ ॥೨೦೨॥

ವಿಭೂತಿರೂಪಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಶ್ಚಂ ಘೋರಪಾತಕಕಾನನಂ ।
 ಕಂಪಮಾವಹತೇ ಶೀಘ್ರಂ ಕಿಂ ಕರ್ತವ್ಯಮಿತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೨೦೩॥

ಕ್ರೌತಭಸ್ತುಸಮಾಕ್ರಾಂತನಿಷ್ಕ್ರಾಂತಪ್ರಾಣನಾಯವಃ ।
 ಅನೇಕಪುಣ್ಯಸಂಕ್ರಾಂತಾ ಭವತ್ಯೇವ ನ ಸಂತಯಃ ॥೨೦೪॥

ಕ್ರೌತಂ ಭಸ್ತು ಸ್ತುತಃ ಪುಣ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಭೂಷಣಂ ।
 ಭೂಷಣಂ ಯಸ್ಯ ಮರಣೇ ಸ ನಿರ್ವಾಣಮವಾಪ್ನುಯಾತ್ ॥೨೦೫॥

ಭಸ್ತುದಿಂದ ಪವಿತ್ರರಾದವರಿಗೂ ನರಕವಾಸವು ಲಭಿಸುವುದಾದರೆ ಭೂಮಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆತೀತು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಸ್ತುವ ಸ್ವರ್ಗ
 ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಕಲಪಾತಕಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವುವು, ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ
 ಅನುಮಾನವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ೨೦೦-೨೦೨॥

ಮಹಾಪಾಪವೆಂಬ ಅರಣ್ಯವು ವಿಭೂತಿಕಣವೆಂಬ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಭಿದ್ರ
 ಭಿದ್ರವಾಗಿ ಕಡಿದುಹೋಗುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಪರಾಶಿಯು ವಿಭೂತಿರೂಪವಾದ
 ಅಶ್ವನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ಮುಂದೇನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸುವುದು
 ॥೨೦೩-೨೦೪॥

ವಿಭೂತಿಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಹೊರಹೊರಟ ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿಗೆ ಕೋಟಿಪುಣ್ಯಸ್ವರ್ಗ
 ವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ ಒಡವೆಯನ್ನಿಡಿದ ವಿಭೂತಿಯು ಮರಣಕಾಲ
 ದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭೂಷಣವಾಗಿ ನಿಂತರೆ, ಅತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಕ್ತನಾಗು
 ವನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥೨೦೫-೨೦೬॥

ತಸ್ಯ ನಿರ್ವಾಣಮಭ್ಯರ್ಣೀ ಯಸ್ಯ ಭೂತಿರ್ವಿಭೂಷಣಂ ।
 ಭೂತಿನಿರ್ವಾಣದಾಶರ್ವಾ ಮರಣಾಭರಣಂ ಯತಃ ॥೨೦೭॥

ಅಯಂ ಧನ್ಯಃ । ಕೃತಾರ್ಥೋಯಮಯಂ ಮಾನ್ಯೋಸ್ತದಾಭಿಃ ।
 ಯತೋ ಮರಣವೇಶಾಯಾಂ ವಿಭೂತಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾನಯಂ ॥೨೦೮॥

ಮಹೇಶಾನುಗೃಹೀತೋಯಂ ಭೂತಿಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹಃ ।
 ಪ್ರಾಪ್ತಾನೇನ ಕಥಂ ಭೂತಿರನ್ಯಥಾ ಮರಣಕ್ಷಣೇ ॥೨೦೯॥

ಅನಂತಜನ್ಮಭರ್ಯೇನ ಪೂಜಿತಃ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಃ ।
 ತೇನೈವ ಪ್ರಾಪ್ತತೇ ಭೂತಿನಾನ್ಯೇನ ಯಮ ಸರ್ವಥಾ ॥೨೧೦॥

ವಿಭೂತಿಕವಚಂ ಯೇಷಾಂ ನಾಮ ಶೈವಂ ಮಹಾಯುಧಂ ।
 ತೇಷಾಂ ಕ್ವ ಪಾತಕಾದ್ವೀತಿರ್ಭವತೋಪಿ ಭಯಾನಕಾತ್ ॥೨೧೧॥

ಪ್ರಾಲೇಯಾಚಲವದ್ಭೂತಿ ಮೃತೋಯಂ ಭೂತಿಭೂಷಿತಃ ।
 ಪತ್ಯ ಪಶ್ಯಯಮಧುನಾ ಶಿವಲೋಕಂ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ॥೨೧೨॥

ಸಕಲರಿಗೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಶಂಕರನ ಆಭರಣವೆನಿಸಿದ
 ವಿಭೂತಿಯು ಯಾವನಿಗೆ ಭೂಷಣವೆನಿಸುವುದೋ ಅವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಮೀಪ
 ಗತವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನು ? ಅಂತಹವನೇ ಧನ್ಯ ಅವನೇ ಮಾನ್ಯ
 ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿದವನು ಅವನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ? ॥೨೦೭-೨೦೮॥

ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಮಾಡಿದವನು ಮಹೇಶನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದವನೇ
 ಸರಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಆತನಿಗೆ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿ
 ಯಲ್ಲಿಂದ ಬರದೇಕು ? ಅನೇಕಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜಿತನಾದ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯು
 ಅನುಗ್ರಹಬಲದಿಂದಲೇ ಈ ಪಾತಿಗೆ ಅಂತಹ ಬುದ್ಧಿಯು ಅವಸಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಒದಗಿದೆ ॥೨೦೯-೨೧೦॥

ಶಿವಕವಚದಂತಿರುವ ಈ ಭಸ್ಮವು ಯಾವನ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವುದೋ
 ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಪಾಪದಿಂದಾಗಲಿ ಭಯವಿರುವುದೇ ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಇಗೋ,
 ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ಹಿಮಗಿರಿಯಂತೆ ಶುಭ್ರವಾಗಿರುವ ಈತನು ಶಿವಲೋಕವನ್ನು
 ಕುಂಕು ಹೋಗುತ್ತಿರುವನು ॥೨೧೧-೨೧೨॥

ಏತಾದ್ವೈತಸ್ಯ ಶ್ವೇತಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ದುರ್ಲಭಂ ಯಮಃ ।
 ಗತೇಸ್ಥಿನ್ ಶಿವಲೋಕಸ್ಯ ಭೂಯಸ್ಸ್ಯಾದ್ವೈತನಂ ಕಥಂ ॥೨೦೩॥
 ಪಾಪಾಶ್ರಯೋಯಮಿತ್ಯೇಷಾ ತವ ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮಾತ್ಮಿಕಾ ।
 ಸ್ಥಾಪ್ಯಂತಿ ಪಾತಕಾನ್ಯಸ್ಥಿನ್ ಕಥಂ ವಾ ಭೂತಿಭೂಷಿತೇ ॥೨೦೪॥
 ಯಸ್ಯ ಭಸ್ಮಕಣೋ ನೂನಮೇಕೋಪ್ಯಘೃಕುಲಾಶನಿಃ ।
 ಕಿಮು ಭಸ್ಮಕಣಾಸ್ಸಾಂದ್ರಾಃ ಪುಣ್ಯಾಸ್ಸರ್ವಾಂಗಸಂಗಿನಃ ॥೨೦೫॥
 ಯಸ್ಯ ಭಸ್ಮಕಣೇನಾಪ್ತೇನ್ಯೇಕೇನಾಪ್ಯಂಗಸಂಗಿನಾ ।
 ದಗ್ಧಾನ್ಯಘೃಕುಲಾನೀತಿ ಪ್ರಮಿತಿರ್ಜಾಯತೇ ಮಮ ॥೨೦೬॥
 ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರೋಪನಿಷಜ್ಞಾ ಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತಥಾ ।
 ಅನ್ಯಾಶ್ಚ ಶ್ರುತಯೋ ಮಾನಂ ಭಸ್ಮನಃ ಪಾಪನಾಶನೇ ॥೨೦೭॥
 ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥಮನ್ಯಥಾಕರ್ತುಂ ಕಃ ತತ್ಕೋತಿ ಸುರೇಷ್ಟುಹಿ ।
 ಪಾಪಾಪನೋದಕತ್ವೇನ ಶ್ರುತಿಭಿರ್ಭಸ್ಮಕೀರ್ತನಂ ॥೨೦೮॥

ಇಂತಹ ಈಶ್ವರಭಕ್ತನ ದರ್ಶನವೇ ನಮಗೆ ದುರ್ಲಭವಲ್ಲವೇ? ಈತನು
 ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ನಮಗೆ ಈತನ ದರ್ಶನವೆಲ್ಲಿ ದೊರಕು
 ವುದು? ಇಂತಹವನನ್ನು ನೀನು ಪಾಪಿಯೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆಯಲ್ಲಾ! ಇದು ನಿನ್ನ
 ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲವೇ? ಭೂತಿಭೂಷಿತನಾದ ಈತನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಾಪಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ?
 ಅವೆಲ್ಲವೂ ಭಸ್ಮವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ॥೨೦೩-೨೦೮॥

ಒಂದೇ ಭಸ್ಮಕಣವು ಸಕಲ ಪಾಪವನ್ನೂ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ನಾಶಮಾಡುವುದು
 ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸರ್ವಾಂಗವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಈ ಭಸ್ಮರಾಶಿಯು ಪಾಪಸಮೂಹವನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟೀತೆ? ಭಸ್ಮಶಿಲೆವಾದ ಅವಯವಸ್ವರ್ದಿಂದಲೇ ಸಕಲಪಾಪರಾಶಿಯೂ ನಾಶ
 ವಾಗುವುದೆಂದು ನನ್ನ ದೃಢನಂಬಿಕೆ ॥೨೦೫-೨೦೬॥

ಭಸ್ಮವು ಪಾಪನಾಶಕವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು, ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರೋಪ
 ನಿಷತ್ತು, ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತು ಮುಂತಾದ ಶ್ರುತಿಗಳು ಸಮರ್ಥನಮಾಡುತ್ತಿವೆ
 ಇಂತಹ ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಅನ್ಯಥಾ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ

ಸಾಪಾಪನೋದಕಂ ಪುಣ್ಯಂ ಪವಿತ್ರಂ ಭಸ್ಮಪಾವನಂ ।
 ಧಾರಣೀಯಂ ದ್ವಿಜೈರ್ನಿತ್ಯಮಿತಿ ವೇದಃ ಶ್ರುತೋ ಮಯಾ ॥೨೧೯॥
 ವೇದೋಯಮಿಶ್ವರಾಚ್ಛಾತಃ ಪಾಲನೀಯಃ ಸುರಾಸುರೈಃ ।
 ಅಸ್ಮಾಭಿರೀಶ್ವರಾಚ್ಛೇಯಮನುಲ್ಲಂಘ್ಯವ ಸರ್ವಥಾ ॥೨೨೦॥
 ಯದ್ವೇನಂ ನೇತುಮುದ್ಯೋಗಃ ಕ್ರಿಯತೇ ಮೋಹತಸ್ತ್ವಯಾ ।
 ತದಾ ತವಾಧಿಕಾರೋಯಂ ಗಮಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂತಯಃ ॥೨೨೧॥
 ಭಸ್ಮಭೂಷಿತಸರ್ವಾಂಗಾಃ ಶಾಂಭವಾಸ್ತೇ ತತಸ್ತ್ವಯಾ ।
 ಕಥಂ ನೇಯಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಯಮ ಭ್ರಾಂತೋಸಿ ವಸ್ತುತಃ ॥೨೨೨॥
 ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಾಪ್ಯಮುಂ ಕಾಲ ಯದಿ ಪಶ್ಯಸಿ ಮೋಹತಃ ।
 ತದಾ ತವ ಪ್ರಹೃತಾದ್ಯ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕೇವ ಯಾತನಾ ॥೨೨೩॥
 ಬಲಾವಲೇಪಾದಧುನಾ ಯದ್ವೇನಂ ನೇತುಮುದ್ಯತಃ ।
 ತದಾ ಹನಿಷ್ಯೇ ಚಕ್ರೇಣ ಮೂರ್ಧಾನಂ ತರಸಾ ತವ ॥೨೨೪॥

ವಶೈ | ಭಸ್ಮವು ಪಾಪಪರಿಹಾರಕವಾದದ್ದೆಂದು ಸಕಲ ಶ್ರುತಿಗಳೂ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ
 ಯಲ್ಲವೆ? ||೨೧೭-೨೪॥

ಭಸ್ಮವು ಪಾಪಹಾರಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಪುಣ್ಯಜೋಡಕವಾದುದೆಂದೂ,
 ಅದನ್ನು ದ್ವಿಜರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಧರಿಸಲೇಬೇಕೆಂದೂ ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ ಘೋಷ
 ಸುತ್ತಿವೆ ವೇದವೆಂಬುದು ಈಶ್ವರಾಚ್ಛೇ ಆ ಈಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ದಾಟಲು
 ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೆ?
 ||೨೧೯-೨೨೦॥

ಒಂದುವೇಳೆ ಹಟವಿಂದ ನೀನು ಈತನನ್ನು ಎಳೆದೊಯ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ
 ಚ್ಯುತಿಬಂದಿತು! ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಲೈ ಯಮನೆ, ಭಸ್ಮಭೂಷಿತರಾದ ಶಾಂಭವರನ್ನು
 ನೀನು ಹೇಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯುವೆ? ||೨೨೧-೨೨೨॥

ಕ್ರೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೀನು ಈತನನ್ನು ನೋಯಿಸಿದರೂ ನಿನಗೆ ಅದಕ್ಕೆ
 ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯು ದೊರೆತೀತು? ಒಂದುವೇಳೆ ಶಾರ್ಙ್ಗವಾದಿಂದ ಇವನನ್ನು ಎಳೆದೊ

ಶಿವದ್ರೋಹರಹಾ ಯೀ ಚ ಶೈವದ್ರೋಹರಹಾಶ್ಚ ಯೀ |
ತೇ ಸರ್ವೇಽಪಿ ಮಯಾ ಕಾಲಿ ಹಂತವ್ಯಾಶ್ಚ ಕೃಪಾಸೇನಾ ||೨೨೫||
ಮಹಾದೇವಾಂಘ್ರಿರೇಪಾಘಿಃ ಸೃಷ್ಟಂ ಚಕ್ರಮಿದಂ ಪುರಾ |
ಮಯಾ ಮಹೇಶ್ವರಾದೇಶತ್ವಾಶ್ಚ ಮತ್ಕೃತಯತ್ನತಃ ||೨೨೬||

|| ಶ್ರೀಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಏಕಚ್ಚಕ್ರಂ ಯದಾ ದತ್ತಂ ಮಹ್ಯಮೀಶೇನ ಸಾದರಂ |
ತದಾ ಮಮಾಹ ಭಗವಾನೀಶ್ವರೋ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಃ ||೨೨೭||
ಇದಂ ಚಕ್ರಂ ಮಯಾದತ್ತಂ ತುಭ್ಯಮತ್ಯುತ್ತಮಂ ಹರೇ |
ಅಶೈವಾನ್ ಸಂಹರಾಣೇನ ಚಕ್ರೇಣಾಣೇನ ಶಿಕ್ಷಯ ||೨೨೮||
ಅಶೈವಾಸ್ತಂಶಿ ಯಾವಂತೋ ಯಾವಂತಶ್ಚೈವಸಿಂಧಕಾಃ |
ತಾನಂಽವಸಾಶಿಯಶ್ಚೇನ ಚಕ್ರೇಣಾಣೇನ ಶಿಕ್ಷಯ ||೨೨೯||

ಯ್ಯುವದಾದರೆ ನಾನೇ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಈಗ ಚಕ್ರದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಡುವೆನು
||೨೨೫-೨೨೬||

ಶಿವನಿಗೂ, ಶಿವಾರ್ಚಕರಿಗೂ ಯಾರು ದ್ರೋಹವೆಚ್ಚಿಸುವರೋ ಅವರನ್ನು
ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಚಕ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವುದು ಈ ಚಕ್ರವಾದರೋ
ಮಹಾದೇವನ ಕಾಲಿನ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಹಾಕಿದ ರೇಖೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಆ ಶಿವಶಕ್ತಿಯೇ
ಈಗ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಸುದರ್ಶನವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನನ್ನ ಕೈ ಸೇರಿಸಿರುವುದು ಮಹೇ
ಶ್ವರನ ಕೃಪಾಶಿಶಯದಿಂದಲೇ ನಾನು ಇವನ್ನು ಅತ್ಯಂತಶ್ರಮದಿಂದ ಪಡೆದಿರುವೆನು
||೨೨೫-೨೨೬||

ಶಂಕರನು ನನಗೆ ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿಕೊಡುವಾಗ ನನಗೆ ಹೀಗೆ
ದಯಾಸಮೃದ್ಧನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿರುವನು “ಎಷ್ಟುನೇ, ಈಗ
ನಿನಗೆ ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಭಕ್ತ
ದವರನ್ನು ದಂಡಿಸು ||೨೨೭-೨೨೮||

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಈಶ್ವರಸೇವಕರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಶಿವಸೇವ
ಕರಾಗುವವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವರೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ಈ ಚಕ್ರದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸು ಕೈವ

ಅಶ್ವವಂಶಕಾಶಾಮಿರಾತುಚಕ್ರ ಹುತಾಶನಾಃ ।

ಅಶ್ವವ ವಂಶನಾಶಾಯ ದತ್ತಸ್ತುಭ್ಯಂ ಮಯಾಧುನಾ ||೨೩೦||

ಭವಾನಶ್ವವನಾಶಾರ್ಥಂ ಪುರಾ ಸೃಷ್ಟೋ ಮಯಾ ಹರೇ ।

ಅಶ್ವವಾನತ ಏವಾಶು ಚಕ್ರೇಣಾನೇನ ನಾಶಯ ||೨೩೧||

ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮೇನ ಮಹಾದೇವೇನ ತೂಲಿನಾ ।

ಏವಮುಕ್ತಂಪುರಾ ಕಾಲಿ ಮಾಮುದ್ವಿತ್ಯ ಪುರಾರಿಣಾ ||೨೩೨||

ಅಶ್ವವಂಶಾ ಬಹವಶ್ಚಕ್ರೇಣಾನೇನ ನಾಶಿತಾಃ ।

ಅತಃ ಪರಂ ನಾಶನೀಯಾಶ್ಚಕ್ರೇಣಾನೇನ ಕೋಟಿತಃ ||೨೩೩||

ನಾನ್ಯತಂ ವಜ್ಞಹಂ ಕಾಲಿ ಯಥಾರ್ಥಮಿದಮುಚ್ಯತೇ ।

ಕಾಲಿತಃ ಸಾರ್ವಭಾನೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಕುರು ಸತ್ತರಂ ||೨೩೪||

ಕಾಯಸ್ಯ ಭಸ್ಮಸಂಬಂಧೋ ಮುಕ್ತಹೇತುರುದೀರಿತಃ ।

ಅನ್ಯದಸ್ಯ ಸ್ತಿ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಮುಕ್ತಹೇತುದ್ವಯಂ ಮಮ ||೨೩೫||

ದವರನ್ನು ನೀನು ಈ ಚಕ್ರದಿಂದ ಏಕುವ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಲೇ ದಹಿಸು
ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿಯೇ ನಿನಗೆ ಈ ಚಕ್ರವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು
||೨೩೯-೨೪೦||

ಎಲೈ ವಿಷ್ಣುವೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವುದೇ ಅಶ್ವನರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಚಕ್ರವು ಈಗ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು ” ಎಲೈ ಯಮನೇ,
ಮಹಾದೇವನು ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮನು ಈ ರೀತಿ ತ್ರಿಕೂಲಿಯಾದ ಶಂಕರನು
ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯತ್ತಿರುವನು ||೨೪೧-೨೪೨||

ಕಾಲನೇ, ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಪರಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅನೇಕ ಅಶ್ವನರ ವಂಶ
ಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿರುವೆನು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ವಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲ
ಬೇಕಾಗಿದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುಳ್ಳುಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅದ್ದರಿಂದ ನೀನು
ನಿದಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮುಂದಿನಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡು ||೨೪೩-೨೪೪||

ದೇಹಕ್ಕೆ ಭಸ್ಮಸಂಸ್ಪರ್ಶವಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದೆಂದು
ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಭಸ್ಮಭೂಷಿತನಾಗಿ ಶಾಶ್ವತನಗರಕ್ಕೆ ಅಭಿಮುಖನಾಗಿ

ಉದ್ಘಾಲ್ಯ ಭಸ್ತನಾಂಗಾಢಿ ಕಾರೀಶಮ್ಬುಖಮುಕ್ತಿತಃ |

ಅಹಂ ಕಾರೀಂ ಗಮಿಷ್ಯಾಮೀತ್ಯುಕ್ತವಾನಯಮಾದರಾತ್ ||೨೩೬||

ತತಃ ಪ್ರಚಲಿತೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪದಾಢಿ ತ್ರೀಣಿ ಸಾದರಂ |

ತತಃ ಪರಂ ವ್ಯುತೋಕ್ತೃವ ಮಹಾರೋಗಸಮನ್ವಿತಃ ||೨೩೭||

ಏತಾದ್ಯತಸ್ಯ ಪುಣ್ಯಸ್ಯ ಯಾತನಾ ಸ್ಯಾತ್ಯಥಂ ವದ |

ಯೋಗಿನಾಮಹಿ ಪೂಜ್ಯೋಯಂ ಪಾಪಯೋಗೋಸ್ಯ ನಾಸ್ತ್ಯತಃ ||೨೩೮||

ಘೋರಸಂಸಾರದಾವಾಗ್ನಿಃ ಕಾರೀತ್ಯೇಷ ಮಹಾಮನುಃ |

ಏತಸ್ಯ ವಚನಾದದ್ಯ ನಿಃಸೃತಃ ಪುಣ್ಯಯೋಗತಃ ||೨೩೯||

ಕಾರೀತಿ ವರ್ಣಯುಗಲಂ ಗಲಿತಂ ಯನ್ಮುಕ್ತಾಂಬುಜಾತ್ |

ತಸ್ಯ ಸಂಸಾರನಿಗಲಾ ಗಲಿತಾ ಏವ ತತ್ತ್ವಣೀ ||೨೪೦||

ವಿವಶೇನಾಪಿ ಕಾರೀತಿ ಯೇನೈವ ಸಮುದೀರಿತಂ |

ತೇನೈವ ಸಕಲಾಪದ್ಭ್ಯೋ ಮುಚ್ಯತೇ ಯಮ ವಸ್ತುತಃ ||೨೪೧||

ಕುಳಿತು, ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡುವುದೂ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು ಈಗ ಈತನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಈ ಎರಡು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ ಕಂಡುಬರುವುವು ||೨೩೫-೨೩೬||

ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಎರಡು ಮೂರು ಹೆಣ್ಣಿಗಳನ್ನೂ ಮುಂದಿಟ್ಟನು ಹಾಗೆಯೇ ಮೂರ್ಛೆಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣಹೊಂದಿರುವನು ಇಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವಾಗ ಈತನಿಗೆ ನರಕಯಾತನೆಯಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ? ಈತನು ಈಗ ಯೋಗಿಗಳಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿರುವನಲ್ಲವೇ ? ||೨೩೭-೨೩೮||

ಕಾಶಿ ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರದ ಮಂತ್ರವು ಘೋರವಾದ ಸಂಸಾರದುಃಖಕ್ಕೆ ದಾವಾಗ್ನಿಯಂತಿರುವುದು ಅಂತಹ ಮಹಾಮಂತ್ರವು ಈತನ ವದನದಿಂದ ಬಂದಿರುವುದು ಈ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಸಂಸಾರಬಂಧನವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೨೩೯-೨೪೦||

ಪರಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಾದರೂ ಯಾರು ಕಾಶೀ ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಆಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುವು ಕಾಶಿ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವು

ಕಾಶೀಶಿ ಪರಮಂ ಮಂತ್ರಂ ಸರ್ವಮಂತ್ರಾಧಿದೈವತಂ ।

ಮುಕ್ತಿದಂ ಮುನಯಸ್ಸರ್ವೇ ಜಪಂತ್ಯನುದಿನಂ ಮುಢಾ ॥೨೪೨॥

ಕಾಶೀಶ್ವಮೃತಕಲ್ಲೋಲಲೋಲಜಿಹ್ವಾಮನೀಷಿಣಃ ।

ಪ್ರಯಾಂತಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯಮಿಹ್ಯಾದಾನಾದಿಭಿರ್ಯಮಃ ॥೨೪೩॥

ಕಾಶೀಶವರ್ಣಯುಗ್ಮಶ್ಚ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ವೇದ ಶಂಕರಃ ।

ತತ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ತದನ್ಯೇನ ಕಥಂ ವಾ ಜ್ಞಾಯತೇ ಯಮಃ ॥೨೪೪॥

ಕಾಶೀಶಿ ವರ್ಣದ್ವಂದ್ವಂ ಯದ್ವಹುಢುಃಪಾಪಹಾರಕಂ ।

ಶದ್ವಿಧೂಯ ದ್ವಂದ್ವದುಃಖಂ ಕುದ್ವಿವದ್ಧಾ ದಧಾತಿ ಚ ॥೨೪೫॥

ಕಾಶೀಶ್ಚುಚ್ಚರಿತಂ ಯೇನ ಪರಿಹಾಸೇನ ವಾ ಯಮಃ ।

ತೇನ ಸ್ತೋಪಾರ್ಜಿತಾನಾಂ ತಪಾಪನಾಶಃ ಕೃತೋ ಧ್ರುವಂ ॥೨೪೬॥

ಪಾಪಕಾನನನಾಶಾಯ ಕಾಶೀಶೈಷ ಹುತಾಶನಃ ।

ಪರಮೇಶೇನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಃ ಶಿಷ್ಟಃ ಕಷ್ಟವಿನಾಶಕಃ ॥೨೪೭॥

ಸರ್ವಮಂತ್ರಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು ಅದು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅದನ್ನು ಸದಾ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು ॥೨೪೧-೨೪೨॥

ಕಾಶೀನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಯೆಂಬ ಅಮೃತಪಾನದಿಂದ ತೃಪ್ತರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅನೇಕ ಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ಕಾಶಿ ಎಂಬ ಎರಡಕ್ಷರದ ಮಹಿಮೆಯು ಶಂಕರನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ॥೨೪೩-೨೪೪॥

ಕಾಶೀ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರದ್ವಯವು ದುಃಖನಾಶಕವಾದದ್ದು ಸಾಂಸಾರಿಕಕ್ಕೆಲಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪವಿತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಪರಿಹಾಸಕ್ಯಾಗಿಯಾದರೂ ಕಾಶೀನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಮಾಡಿದವನು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪಾಪರಾಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನು ॥೨೪೫-೨೪೬॥

ಪಾಪವೆಂಬ ಕಾಡಿಗೆ ಕಾಶಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದವೇ ಕಾಡುಕೆಚ್ಚು ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಿರೂಪಿಸುವನು ಜನನ, ಮರಣ, ಮುಪ್ಪು, ದುಃಖ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾಶೀ ಎಂಬ ಧುಡಾ

ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾದುಃಖಮಹಾರೋಗೌಷಧಂ ಪರಂ ।
 ಕಾರೀತಿ ಪರಮೋ ಮಂತ್ರಃ ಸಂಪ್ರಾಸಯತಿ ಪಾತಕಂ ॥೨೪೮॥

ಸಂಸಾರಪಾಪಮುಕ್ತೀಭವಂಜಾನನಮನಾಮಯಂ ।
 ಕಾರೀತಿ ಮಂತ್ರಮನಿತಂ ಜಪಂತಿ ಮುನಯೋ ಮುಧಾ ॥೨೪೯॥

ಸಂಸಾರಘೋರಗರ್ಹಸ್ಥಾನ್ ಕಾರೀಶ್ಯೇಷೋ ಮಹಾಮನುಃ ।
 ಸಮಾಕರ್ಷಯತಿ ಸ್ವಪ್ನಂ ನಯಂತ್ಯುರ್ಧ್ವಮನಂತರಂ ॥೨೫೦॥

ಸಂಸಾರಸರ್ಪದಪ್ತೇನ ಕಾರೀತಿ ಮನುಮೂಲಿಕಾ ।
 ಸಂಸಾರವಿಷಶಾಂತ್ಯರ್ಥಂ ಸೇವನೀಯಾ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ॥೨೫೧॥

ಮುಕ್ತಿಶಾಂತಾಕರ್ಷಕೋಯಂ ಕಾರೀತಿ ಮನುರುತ್ತಮಃ ।
 ನಿತ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿವಿಟ್ಟುಃ ಸೇವ್ಯೋ ಸ ಮೋಹಪಟರಾಶನಿಃ ॥೨೫೨॥

ಅಸಕ್ಯದ್ವಾ ಸಕ್ಯದ್ವಾಪಿ ಕಾರೀತಿ ಮನುಮುತ್ರಮಂ ।
 ಯೋ ಜಪೇತ್ಸಮಹಾಘೋಭ್ಯಃ ಸದ್ಯ ಏವ ವಿಮುಚ್ಯತೇ ॥೨೫೩॥

ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು ಇದರಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪವೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು
 ||೨೪೭-೨೪೮||

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಮದ್ದಾನೆಗೆ ಸಿಂಹಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವುದು ಈ ಕಾರೀ ಎಂಬ
 ಮಹಾಮಂತ್ರವೇ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಘೋರವಾದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವವರನ್ನು
 ಮೇಲೆತ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದರೆ ಈ ಮಹಾಮಂತ್ರವೇ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಹಾ
 ಮುನಿಗಳೂ ಸಹ ಇದನ್ನೇ ಸರ್ವದಾ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು ||೨೪೯-೨೫೦||

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸರ್ಪದಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವನಿಗೆ ಕಾರಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು
 ವಿಷವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಮೂಲಿಕೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಸದಾ
 ಪಠಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಶಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಿಡಲಿನಂತಿರುವ
 ಈ ಕಾರೀನಾಮವನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಗಳಿಸು
 ವರು ||೨೫೧-೨೫೨||

ಒಂದುಸಾರಿಯಾಗಲಿ, ಅನೇಕವೇಳೆಯಾಗಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ಕಾರೀನಾಮೋ
 ಚ್ಚರಣೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಕಾರೀನಾಮ

ಕಾರೀತಿ ನಾಮ ಪೀಯೂಷಂ ಯೇ ಪಿಬಂತಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ।
 ತೇ ಮಹಾಪಾಪಸಂಘೋಭೋ ಮುಚ್ಯಂತೇ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ ॥೨೫೪॥
 ಯಸು ಕಾರೀತಿ ವಾಗ್ಬಲೀ ಸುವರ್ಣದ್ವಂದ್ವಪಲ್ಲವಾಃ ।
 ಸ್ವರ್ಗಪರ್ವರ್ಗಫಲದಾ ಬಲಪ್ರಮಥನಪ್ರಿಯಾ ॥೨೫೫॥
 ಕಾರೀನಾಮಸುಧಾಂ ಧನ್ಯಾ ವಸುಧಾತಲವಾಸಿನಃ ।
 ಪಿಬಂತಿ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಸಿದ್ಧಾಃ ಕಮನಾತ್ತತಪೋಧನಾಃ ॥೨೫೬॥
 ಕಾರೀತಿಮಂತ್ರರಾಜೋಯಂ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಸಮೃದ್ಧಿದಃ ।
 ಅನಂತಾಭೇದ್ಯವಿವಿಧಪಾಪರಾಶಿನುಹಾತನಿಃ ॥೨೫೭॥
 ಕಾರೀತ್ಯಮೃತಮುತ್ಸೃಷ್ಟಂ ಸುರಾಣಾಮಪಿ ದುರ್ಲಭಂ ।
 ಪಿಬಂತಿ ಸಾಧವೋ ಧಕ್ತ್ವಾ ಧಾಲಿಲೋಚನಪೂಜಕಾಃ ॥೨೫೮॥
 ಪೀತ್ವಾಪ್ಯಮೃತಮಾಶಾಸ್ಯಂ ಸುರಾ ಭೂತ್ವಾ ಪುನರ್ನರಾಃ ।
 ಭವಂತಿ ನ ತಥಾ ಕಾರೀ ನಾಮಾಮೃತಮನೋಹರಂ ॥೨೫೯॥

ವೆಂಬುದೇ ಅಮೃತ ಅದರ ಪಾನದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವ ಬಾಧೆಯೂ
 ತಗಲುವುದಿಲ್ಲ ॥೨೫೪-೨೫೯॥

ಕಾಶಿ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಬಳ್ಳಿಯು ಸುವರ್ಣದ್ವಂದ್ವಗಳಂತಿರುವ ಅಕ್ಷರ
 ದ್ವಯಾಕ್ಷಿಪವಾದದ್ದು ಅದು ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸು
 ವುದು ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳು ಇಂತಹ ಅಮೃತಪದ್ಧತವಾದ ಕಾರೀನಾಮವನ್ನು
 ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಶಾಂತಮನಸ್ಕರಾಗಿ ತಪಸ್ಸಿದ್ದಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು

ಮಂತ್ರರಾಜನೆನಿಸಿ ಮೆರೆಯುವ ಈ ಕಾರೀಶಬ್ಧವು ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು
 ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಪಾಪರಾಶಿಗೆ ಮಿಂಚಿನಂತಿರುವುದು ಈ ಕಾರೀ ಎಂಬ
 ಅಮೃತವನ್ನು ಈಶ್ವರಪೂಜಕರೆನಿಸಿದ ಸತ್ಪುರುಷರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಾನಮಾಡು
 ವರು ॥೨೫೭-೨೫೯॥

ಕಾಶಿ ಎಂಬ ಮಂತ್ರವು ಅಮೃತಕೈಂಕಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಏಕೆಂದರೆ
 ದೀವತೆಗಳು ಅಮೃತಪಾನಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿರುವುದು ಕ್ಷೀಣ

ಕಾರೀಶ್ವೇಷ ಮಹಾನುಂತ್ರಃ ಶ್ರೇಷ್ಠೋಯಮಮೃತಾದಸಿ |
 ಅಮೃತಂ ನಶ್ವರಂ ಯಸ್ಮಾದನಶ್ವರಮಿಯಂ (ತ) ಮನುಃ ||೨೬೦||
 ಏಶಾದ್ವಶೋಯಂ ಕಾರೀಶಿ ಮಹಾನುಂತ್ರೋಽಮೃತಾತ್ಮಕಃ |
 ಅನೇನೋಚ್ಚಾರಿತೋ ದೈವಾದತೋ ಭನ್ನೋಯಮಿದ್ವಶಃ||೨೬೧||
 ಕಾರೀಸಮ್ನುಖಮುಕ್ತಾಯ ಚಲಿತೋಯಂ ಪದತ್ರಯಂ |
 ಇದಮಸ್ಯಾಪರಂ ಕಾಲ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಮುತ್ತಮಂ ||೨೬೨||
 ಅಹಂ ಕಾರೀಂ ಗಮಿಷ್ಯಾಮೀತ್ಯಪಿ ಯೋ ವಾಚಮುಚ್ಚರೇತ್ |
 ಸೋಽಪಿ ಮುಕ್ತೋ ಭವತ್ಯೇವೇತ್ಯಾಹುರ್ಜಾಬಾಲವಾದಿನಃ ||೨೬೩||
 ಕಾರೀಶಿ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣಂ ಸರ್ವಾಂಗೇ ಭೂತಿಧಾರಣಂ |
 ಕಸ್ಯ ವಾ ಮರಣೇಭ್ಯರ್ಣೇ ನ ನಿರ್ವಾಣಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ||೨೬೪||
 ಕಾರೀಪ್ರಯಾಣಂ ಕಾರೀಶಿ ನಾಮುಪೀಯೂಷಭಕ್ಷಣಂ |
 ವಿಭೂತಿಧಾರಣಂ ಚೇಶಿ ತ್ರಯಂ ನಿರ್ವಾಣದಂ ನ ಕಿಂ ||೨೬೫||

ಪುಣ್ಯರಾದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವರು ಈ ಕಾರೀನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ದುಃಖವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಈ ಕಾರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ! ||೨೫೯-೨೬೦||

ಆದರಿಂದ ಎಲೈ ಯಮನೇ, ಇಂತಹ ಕಾರಿ ಎಂಬ ಪವಿತ್ರನಾಮವನ್ನು ಈತನು ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿರುವನು ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರೀ ನಗರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದುವರಿದಿರುವನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಕ್ತಿಸಾಧಕವಾದ ಮಾರ್ಗವಿನ್ನಾವು? ||೨೬೧-೨೬೨||

ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾರೀ ಗಮನವನ್ನು ಯಾರು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಯಿಂದಾಡುವರೋ ಅಂತಹವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಕ್ತರಾಗುವರೆಂದು ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ ಕಾರೀನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ, ಭಸ್ಮಧಾರಣೆ, ಇವು ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿದರೆ ಆತನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವೇ ಭರಕುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿದೆಯೇ? ||೨೬೩-೨೬೪||

ಕಾರೀಪ್ರಯಾಣ, ಕಾರೀನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ, ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆ, ಈ ಮೂರೂ ಮುಕ್ತಿಸಾಧಕಗಳು ಅಲ್ಲದೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಒದಗಿಸುವಾಗ

ಏಕೇಪ್ಯೇಕೈಕಮೇವೈತನ್ನಿರ್ವಾಣದಮಹೋ ಯಮು |
 ಏತತ್ತ್ರಿತಯಂಕುಗೋಷ್ಯ ನ ಕಿಂ ನಿರ್ವಾಣದೋ ವದ ||೨೬೬||
 ಕಿಂ ಜಾಧುನ್ಯೈವ ತರಸಾ ಯಮು ಶಂಕರಕಿಂಕರಾಃ |
 ಆಯಾಶ್ಯಂತ್ಯೇನಮನಘಂ ನೇತುಂ ಶಂಕರಮಂದಿರಂ ||೨೬೭||
 ಯದಿ ತಾನ್ವೃತಿ ಮೋಹೇನ ಪ್ರತಿಕೂಲಂ ವದಿಷ್ಯಸಿ |
 ತದಾ ಭವಂತಂ ತರಸಾ ತೇ ಹನಿಷ್ಯಂತ್ಯಸಂತಯಂ ||೨೬೮||
 ಕಿಂ ಜೈನಂ ಶಾಂಭವಂ ಮೋಹಾದ್ಯದಿ ನಾರ್ಜಯಸೇ ತದಾ |
 ಶಾಂಭವಾನರ್ಜನಾತ್ಮಾಲಿ ಪ್ರತ್ಯನಾಯೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೨೬೯||
 ನರಕೇ ಪಾತಿಶಾಃ ಪೂರ್ವಂ ಶಾಂಭವಾನರ್ಜನಾತ್ಮಯಾ |
 ಕಥಮೇತಾದ್ಯತೇನಾದ್ಯ ತ್ಯಕ್ತಂ ಶಾಂಭವಪೂಜನಂ ||೨೭೦||
 ತ್ಯಜ ಮೋಹಂ ಭಜ ರತಿಂ ಯಮು ಶಾಂಭವಮರ್ಚಯ |
 ಕುರು ಮದ್ಭಾಷಿ ನಿಶ್ಚಾಸಂ ತ್ಯಜಾವಿಶ್ವಾಸಮಣ್ಣಪಿ ||೨೭೧||

ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಆಚರಿಸಿದ ಈತನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹೇಳು
 ||೨೬೫-೨೬೬||

ಎಲೈ ಯಮನೇ, ಈಗಲೇ ತಿವಡೂತರು ಬಂದು ಶಂಕರಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಇವನನ್ನು
 ಕರೆದೊಯ್ಯುವರು ಆಗ ಏನಾದರೂ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ
 ಒಡನೆಯೇ ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವರು ||೨೬೭-೨೬೮||

ಅಲ್ಲದೆ ನೀನು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಈ ಶಂಭುಭಕ್ತನನ್ನು ಈಗ ಪೂಜಿಸದಿದ್ದರೆ
 ನಿನಗೆ ತತ್ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಸಂಘಟನೆಯಾಗುವುದು ಶಂಕರ ಕಿಂಕರರನ್ನು
 ಅರ್ಚನೆಮಾಡದವರನ್ನು ನೀನೇ ಹಿಂದೆ ಘೋರನರಕಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿರುವೆ ಅಂತಹ
 ನೀನೇ ಈಗ ಅರ್ಚಿಸದಿರುವುದು ಯುಕ್ತವೇ? ||೨೬೯-೨೭೦||

ಎಲೈ ಯಮನೇ, ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಿಡು ಶಂಕರಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು
 ಏನನ್ನೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡು ಇವನಲ್ಲಿ ಅವಿಶ್ವಾಸಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಿಡು" ಎಂದು

ಇತಿ ವಿಷ್ಣುವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭೂತಿಭೂಷಣಂ ।
ಯಮೋಽತಿಭಕ್ತ್ಯಾ ನತ್ವಾ ತಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಕಾಂಭವಂ ||೨೭೨||
ಏತಸ್ತಿಸ್ತಂ ತರೇ ಕಾಲೇ ಶಿವದೂತಾಃ ಸಮಾಗತಾಃ ।
ಶಿವನಾಮಾನಿ ಗಾಯಂತೋ ಭೂತಿಭೂಷಿತವಿಗ್ರಹಾಃ ||೨೭೩||
ತತೋ ವಿಷ್ಣಾದಯಸ್ಸರ್ವೇ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾಸ್ತಿನಕಿಂಕರಾನ್ ।
ಪ್ರಣಮ್ಯ ದಂಡವದ್ಭೂಮೌ ಚಕ್ರೈಃ ಪೂಜಾಂ ಪೃಥಕ್ಪೃಥಕ್ ||೨೭೪||
ತೇ ವಿಷ್ಣಾದಿತ್ಯತಾಂ ಪೂಜಾಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಶಿವಕಿಂಕರಾಃ ।
ತಂ ಗೃಹೀತ್ವಾ ಮೃತಂ ವಿಪ್ರಂ ಯಯುಃ ಶಂಕರಮಂದಿರಂ ||೨೭೫||
ತತಶ್ಚಿವಪ್ರಸಾದೇನ ಗಾಣಾಪತ್ಯಮವಾಪ್ತವಾನ್ ।
ತತಃ ಪರಂ ವಿನಾ ಯತ್ನಂ ಶಿವೇ ಲೀನೋಽಪ್ಯಭೂದ್ವಿಜಾಃ ||೨೭೬||
ಕಾರೀಶ್ಯಚ್ಚಾರಣೇನಾಪಿ ಸ ಮುಕ್ತಃ ಪಾಪಕೃತ್ತಮಃ ।
ಈದೃಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ಕಾರೀ ಕಥಂ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಮನೀಷಿಭಿಃ ||೨೭೭||

ಹೇಳಿದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಮನು ಅತ್ಯಂತ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಆ ಶಂಕರನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದನು ||೨೭೧-೨೭೨||

ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ ಶಿವದೂತರು ಶಂಕರನಾಮಸ್ತುರಣಮಾಡುತ್ತಾ, ವಿಭೂತಿಭೂಷಿತ
ಗಾತ್ರರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು ಅನಂತರ ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತ್ರೇಷ್ಠರು
ಆವರನ್ನು ನೋಡಿ ದಂಡಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ ಆರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದರು
||೨೭೩-೨೭೪||

ಆವರ ಪೂಜಾಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶಿವಕಿಂಕರರು ಮೃತನಾಗಿದ್ದ ಆ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಶಿವಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಶಂಕರನ ಆಪ್ತನೆಯಂತೆ
ಗಾಣಾಪತ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನಿತ್ತರು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆತನು ಶಂಕರಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ
ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಶಂಕರನಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯನಾದನು ||೨೭೫-೨೭೬||

ಕಾರೀ ಎಂಬ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದಲೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮುಕ್ತನಾದ
ನೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು ಯುಕ್ತವೇ ?

ಅವಿಮುಕ್ತಂ ನಮೋವ್ಯಕ್ತಮಿತಿ ಜಾಬಾಲನಾದಿಭಿಃ |
 ದಿಂದೀರವಃ ಕೃತಃ ಪೂರ್ವಂ ವೇದರೂಪೋ ನಿರಾಕುಲಃ ||೨೭೮||
 ಅವಿಮುಕ್ತಂ ಮುಂಜಮಾನಾಃ ಕ್ಷಪಚಾ ದಿವ ಕೇವಲಂ |
 ಸತ್ಯಮೇವಂ ಪುನಸ್ಸತ್ಯಮುದ್ಧೃತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೨೭೯||
 ಅವಿಮುಕ್ತಂ ಮಹಾದೇವೋಪ್ಯನೇಕಾಮರಸಂಯುತಃ |
 ನ ಮುಂಜತಿ ತತಃ ಕಾಶೀ ಕಥಂ ಕ್ಯಾಚ್ಯಾ ಭವಾದ್ಯಶ್ಚಿ ||೨೮೦||
 ಅಸಂಸಾರೀ ಮಹಾದೇವಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಶಿಷ್ಯತಿ ಸಾಂದಿಕಃ |
 ಸಂಸಾರಿಣೋ ಭವಂತಸ್ತು ಕಥಂ ವಾ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛಥ ||೨೮೧||
 ಸಂಸಾರಾವಧಿಕಾ ಕಾಶೀ ಕಾಶೀ ಸಂಸಾರಪಾವಕಃ |
 ಪಾವನೈಸ್ಸತತಂ ಸೇವ್ಯಾ ಪಾಪಭೀರುಭಿರುತ್ತಮ್ಯು ||೨೮೨||

ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತನ್ನು ಅರಿತವರು ಕಾಶಿಯನ್ನು ಅವಿಮುಕ್ತಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೂ, ಅದು
 ಅವ್ಯಕ್ತವಾದುದೆಂದೂ ವೇದರೂಪದಿಂದ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರುವರು ||೨೭೭-೨೮೨||

ಅವಿಮುಕ್ತಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವವರು
 ಚಂಡಾಲರೇ ಸರಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಭುಜನೆತ್ತಿ ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾರಿಸಾರಿ ಹೇಳುವೆನು
 ಮಹಾದೇವನು ಸಕಲ ದೇವಸೇನಾಪರಿವೃತನಾಗಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿರುವನು
 ಅಂತಹ ಕಾಶಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಂತಹವರು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು ಉಚಿತವೇ ? ||೨೭೯-
 ೨೮೦||

ಮಹಾದೇವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂಸಾರನಿರ್ಮುಕ್ತನಾದವನು ಅಂತಹ
 ವನೇ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವಾಗ, ಸಂಸಾರಶ್ವಾಗಿ ಕ್ರಮಿಸುವ
 ನೀವು ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಡುವುದುಚಿತವೇ ? ಈ ಕಾಶಿಯು ಸಂಸಾರದುಃಖವನ್ನು
 ನೀಗಿಸುವುದು ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸಾರವನ್ನೂ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಪಾಪಭೀರು
 ಗಳಾದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಪವಿತ್ರರಾಗುವರು ||೨೮೧
 ೨೮೨||

ಕಾಶೀನಿವಾಸಮಾಶ್ರೀಣ ಘೋರಸಂಸಾರತ್ಯಂಖಲಾಃ ।
 ಸದ್ಭೋ ಭವಂತಿ ವಿಚ್ಛಿನ್ನಾಃ ಪರ್ವತಾ ಇವ ಭೇದಿತಾಃ ॥೨೮೩॥

ಕಾಶೀತಿ ಸಂವದನ್ನಿತ್ಯಂ ಕಾಶೀನಾಥಂ ಸಮರ್ಚಯನ್ ।
 ಕಾಲಭೀತಿಂ ವಿಹಾಯಾತ್ರ ಯೋ ವಸೇತ್ಸ ತು ಪುಣ್ಯಕೃತ್ ॥೨೮೪॥

ಪ್ರಿನೇತ್ರಾಂಶ್ಚಂದ್ರಚೂಡಾಂಕಾನ್ ಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷ ಭೂಷಣಾನ್ ।
 ಕಾಶೀಸ್ಥಾನ್ ದಿವಿಜಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ತುತಂತ್ಯನ್ನಹಮಾದರಾತ್ ॥೨೮೫॥

ದೇವಾಃ ಪತಂತಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಾಃ ಕಾಶೀಸ್ಥಾ ತು ಕದಾಚನ ।
 ನ ಪತಂತೇನ ಸೈವೇಷಾ ಕಾಶೀ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಕಥಂ ಭವೇತ್ ॥೨೮೬॥

ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಮಹಿ ನೇಚ್ಛಂತಿ ಕಾಶೀಸ್ಥಾ ಭಸ್ಮಭೂಷಣಾಃ ।
 ಈದೃಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ಕಾಶೀ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಮನಸಾಹಿ ಹಿ ॥೨೮೭॥

ಕಾಶೀಸ್ಥಃ ಪುಲ್ಕಸೋಪ್ಪಲ್ಪಶ್ಚೈಲೋಕ್ಯಾಧಿಪತಿಂ ಹರಿಂ ।
 ತೃನೇಕೈತ್ಯಾತ್ರ ಸತತಂ ತಪ್ಯತ್ಯಾಶಾವಿವರ್ಜಿತಃ ॥೨೮೮॥

ಘೋರಸಂಸಾರದ ಬಂಧನವು ಕಾಶೀನಾಸಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ, ಪರ್ವತವು
 ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಭೇದಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ ನವಾರಣಿಯಾಗುವುದು ಕಾಶೀನಾಮು
 ಸ್ಮರಣಮಾಡುತ್ತಾ, ಕಾಶೀನಾಥನನ್ನು ಆರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದವನು
 ಯಮನಿಂದ ಒದಗುವ ಸಕಲ ಭಯವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವನು ॥೨೮೩-೨೮೪॥

ಕಾಶೀನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು
 ಶಿವನಂತೆಯೇ ನೇತ್ರತ್ರಯ, ಚಂದ್ರಚೂಡ, ಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿ ಮೆರೆಯುವರು ಅಂತಹವರನ್ನು ನೋಡಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ವಂದಿಸುವರು.
 ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಿಗಾದರೂ ಒಂದುವೇಳೆ ಚ್ಯುತಿಬಂದೀತು, ಕಾಶೀನಾಸಿಗಳಿಗೆ
 ಪದಚ್ಯುತಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ॥೨೮೫-೨೮೬॥

ಭಸ್ಮಭೂಷಿತರಾದ ಕಾಶೀನಾಸಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನು ಸಹ ಅಪೇಕ್ಷಿಸು
 ವುದಿಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಕಾಶೀನಗರವನ್ನು ಬಿಡುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಕೂಡ
 ಮಾಡಬಾರದು ಕಾಶೀನಾಸಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಜಂಡಾಲನೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಲೋಕಾಧಿಪತಿ

ಪ್ರಾಪ್ತಂ ರಾಜ್ಯಮುಪಿ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸಂಸಾರಭೇರವಃ |
 ಸ್ಥಾಪುನಿಚ್ಛಂತಿ ಸತತಂ ಸೃಜಾ ಕಾಶೀ ಶಿವಾತ್ಮಿಕಾ ||೨೮||
 ಕಾಶೀ ಚೇತ್ಸ್ಯಜ್ಞತೇ ಮೂರ್ತ್ಯುಸ್ತೈರರ್ಕಕ್ಷೀರಮಾದರಾತ್ |
 ಪೀತಂ ಗವ್ಯಂ ವಿಹಾಯೈವ ಕ್ಷೀರಮಾಜ್ಯಸಮನ್ವಿತಂ ||೨೯||
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತ್ವಾಂತಕಾಲೇಪಿ ಕಾಶೀನಾಥಂ ಮುದಾ ಸ್ಮರನ್ |
 ಪ್ರವಿಶತ್ಯೇವ ದೇವೇಶೇ ಕಾಶೀನಾಥೇ ಮಹೇಶ್ವರೇ ||೩೦||
 ಏಕೈಕಮಸ್ತಿ ಯತ್ಕಾಶ್ಯಾಂ ಶಿವಲಿಂಗಮನುತ್ತಮಂ |
 ತನ್ನಾಸ್ತೈನ್ಯತ್ರ ಕುಪ್ರಾಪಿ ವಸ್ತುತೋ ಮುನಿಸತ್ತಮಾಃ ||೩೧||
 ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಯತ್ಕಾಶ್ಯಾಂ ದೃಶ್ಯತೇನಘಂ |
 ತತ್ಪ್ರಾಪ್ಯಾನ್ಮುಕ್ತಿದಂ ಲಿಂಗಂ ತತ್ಪ್ರಾಪ್ಯಗೋನುಪಿತೋ ದ್ವಿಜಾಃ ||೩೨||
 ವೈಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಮೇಕಂ ವೇದಾಃ ಸ್ತುತ್ವಾಪ್ಯನೇಕಥಾ |
 ನ ವಿಕ್ರಾಂತಿಂ ಗತಾ ಭೂಯಃ ಸ್ತುವಂತ್ಯೇವ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ||೩೩||

ಯಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಶಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಆಶಾಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಕಾಶಿ
 ಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸುವನು ||೨೮-೨೯||

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಡಾಸೆಯುಳ್ಳ ಅನೇಕರಾಜರು ತಮಗೆ ಒದಗಿದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
 ಸಹ ದೂರಮಾಡಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವರು ಏಕೆಂದರೆ ಕಾಶಿಯು ಶಿವನಿಗೆ ಆವಾಸ
 ಸ್ಥಾನವಲ್ಲವೇ? ಕಾಶಿಯನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದವರು ತುಪ್ಪದಿಂದ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ
 ಹಾಲನ್ನು ಹೆಲ್ಲಿ ಎಕ್ಕದ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದ ಮೂರ್ಖರಂತಾಗುವರು ||೩೦-೩೧||

ಕೊನೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ, ಕಾಶೀನಾಥನನ್ನು
 ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಮರಣಹೊಂದಿದವರು ಮಹೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾಗುವರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ
 ರುವ ಒಂದೊಂದು ಶಿವಲಿಂಗವೂ ಬಹುಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು ತತ್ಸದೃಶವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವು
 ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯಲಾರದು ||೩೨-೩೩||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಮುಕ್ತಪ್ರದವಾದದ್ದು ಅದರ ಸೇವೆ
 ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಉಚಿತವೆನಿಸಲಾರದು ವೇದಗಳೂ ಸಹ ಈ
 ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸಂತತವಾಗಿ ವಿಕ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವುವು ||೩೪-೩೫||

ಯೇನ ವೈಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ದೂರೇ ಸ್ಥಿತಾಽಪಿ ಸಂಸ್ಕೃತಂ ।

ತೇನಾಪಿ ಮುಚ್ಛತೇ ವಿಪ್ರಾ ಘೋರಸಂಸಾರಸಾಗರಾತ್ ॥೨೯೫॥

ಲಿಂಗಾಕಾರಾ ಮುಕ್ತರೇವ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।

ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಯೇನ ಶೇಷೈವ ಮುಕ್ತಃ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ನ ಸಂಶಯಃ ॥೨೯೬॥

ನ ದೃಷ್ಟಂ ಯದ್ವಿನೀ ಲಿಂಗಂ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।

ತದ್ವಿನಂ ದುರ್ದಿನಂ ವಿಪ್ರಾ ಮೇಘಚ್ಯುತಂ ನ ದುರ್ದಿನಂ ॥೨೯೭॥

ಪದ್ಮಪತ್ರಸಮಾನಾಥಾಂ ನೇತ್ರಾಥ್ಯಾಮಪಿ ಕಂ ವೃಥಾ ।

ಯಾಥಾಂ ನ ದೃಷ್ಟಂ ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ॥೨೯೮॥

ಹತಾಥ್ಯಾಮಪಿ ಕಂ ತಾಥಾಂ ಯಾಥಾಂ ಪ್ರತ್ಯಹಮಾದರಾತ್ ।

ನಾರ್ತಿತಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದ್ವೈಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ॥೨೯೯॥

ಜೀವತಾಂ ಯೇನ ನಥ್ಯಾತಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।

ಜೀವತಾಪಿ ಮೃತಂ ತೇನ ಧಿಗ್ಧಿಗ್ಧಿಕ್ರಿಸ್ತ ಜೀವನಂ ॥೩೦೦॥

ಒಂದುವೇಳೆ ದೂರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅವರಿಗೆ ಘೋರಸಂಸಾರದ ಭಯವು ತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದು ಶಿವಲಿಂಗಾಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಮುಕ್ತಿಯು ಮುಕ್ತಿಸ್ವರೂಪವಾದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದವರಿಗೂ, ಹೊಂದಿದವರಿಗೂ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥೨೯೫-೨೯೭॥

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡದ ದಿನವೇ ದುರ್ದಿನ ಮೇಘದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ, ಸೂರ್ಯರಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ದಿನವನ್ನು ದುರ್ದಿನವೆನ್ನವರು, ಅದಲ್ಲ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡದ ಪದ್ಮಪತ್ರದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿದ್ದೂ ವೃಥಾವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ॥೨೯೭-೨೯೮॥

ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಚನೆಮಾಡದ ಕೆಟ್ಟಕೈಗಳಿದ್ದೂ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಅಂತಹ ಕೈಗಳು ಇದ್ದೂ ವೃಥಾವೇ ಯಾರು ತಮ್ಮ ಜೀವನಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಮನಸಾ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಜೀವನವು ವೃಥಾವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥೨೯೯-೩೦೦॥

ಜೀವಿತವ್ಯಂ ತಾವದೇವ ಯಾವದ್ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರಂ ।
 ಪೂಜ್ಯತೇ ಧ್ಯಾಯತೇ ನಿತ್ಯಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ॥೩೦೧॥
 ಕಂ ತೇನ ಜೀವನೇನಾಪಿ ಯದ್ವಿನೇ ಸಾವಧಾನತಃ ।
 ನಾರಾಭಿತಂ ನಿಧಾನೇನ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ॥೩೦೨॥
 ಕರ್ತವ್ಯಾ ಜೀವನಾಪೇಕ್ಷಾ ತಾವದೇವ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ।
 ಯಾವದಾರಾಧ್ಯತೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ॥೩೦೩॥
 ವೇದೋಪನಿಷದಾಂ ಸಾರೋ ಲಿಂಗರೂಪಮುಪಾಶ್ರಿತಃ ।
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಕಾತ್ಯಾಂ ಶಿಷ್ಯಃ ಸರ್ವದಾ ॥೩೦೪॥
 ಕಾತ್ಯಾಂ ವೈಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಸರ್ವವೇದೋಪಬೃಂಹಿತಂ ।
 ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಪ್ರದಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸೇವನೀಯಂ ಮನೀಷಿಭಿಃ ॥೩೦೫॥
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಖ್ಯಾ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರೇ ಜಿಹ್ವೇ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಸ್ತ್ವತಿಃ ।
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾರ್ಚನಂ ಹಸ್ತೇ ಯಸ್ಯ ತಸ್ಯ ನ ಯಾತನಾ ॥೩೦೬॥

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಎಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವ ಮತ್ತು
 ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದೋ, ಅಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಬದುಕಿರಬೇಕು ಹಾಗೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ
 ಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸದ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಿಸದ ಜೀವನವು ಅತಿ ನಿಂದ್ಯವೇ ಸರಿ
 ॥೩೦೧-೩೦೬॥

ಮೋಕ್ಷಪೇಕ್ಷಿಗಳು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ
 ಬದುಕಿರಲು ಅವೇಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಕಲವೇದ ವೇದಾಂಗಗಳ ಸಾರವೆಲ್ಲಾ
 ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ನೆಲಸಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ॥೩೦೬-೩೦೮॥

ಹೀಗೆ ಸರ್ವವೇದಸ್ತುತವಾಗಿಯೂ, ಭಕ್ತರ ಭುಕ್ತಿ, ಮುಕ್ತಿ, ಇವುಗಳ
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರಾದವರು
 ನಿತ್ಯವೂ ಸ್ತುತಿಸಬೇಕು ಯಾವನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಸ್ತುತಿ
 ಸುತ್ತಾ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಕೈಯಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯು
 ನೋಗಿ, ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಸಾರಯಾತನೆಗಳೂ ತಟ್ಟಲಾರವು ॥೩೦೫-೩೦೬॥

ಸೋಶ್ವಾಹಮಹಿಯಶ್ವೇನ ಕಾಶ್ಯಾಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ।
 ಲಿಂಗಂ ಯೇಭ್ಯರ್ಚಯಿಷ್ಯಂತಿ ತೇಷಾಂ ಯಮಭಯಂ ಕುತಃ ॥೩೦೭॥

ವಿಶ್ವನಾಥಸ್ತುತಿಂ ಕೃತ್ವಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತಿಷ್ಯಂತಿ ಯೇ ಜನಾಃ ।
 ತೇ ತರ್ಜಯಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ಘೋರಾಣಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯಹಿ ॥೩೦೮॥

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ವಿಲಾಸೇನಾಹ್ಲೇಕದಾ ವೀಕ್ಷ್ಯ ಸಾದರಂ ।
 ನ ಬಿಭೇತಿ ಯಮಾಶ್ವೋನಿ ಕೃತಪಾಪೋನಿ ಸರ್ವಥಾ ॥೩೦೯॥

ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದ್ವೈಃ ಪೂಜ್ಯತೇ ಸಾವಧಾನತಃ ।
 ತಲ್ಲಿಂಗಂ ಖಲು ವಿಪ್ರೇಂದ್ರಾ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ॥೩೧೦॥

ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದ್ವೈಃ ಸಮಾರಾಧ್ಯಾಪ್ಯನಂತಥಾ ।
 ವಿರತಾ ನ ತದೇವೇದಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ॥೩೧೧॥

ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ವಿಧಿವಿಷ್ಣಾದ್ವೈಃ ಸ್ತೋತ್ರೈಃ ಸ್ತುತ್ವಾಪ್ಯನಂತಥಾ ।
 ವಿರತಾ ನ ತದೇವೇದಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ॥೩೧೨॥

ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ವಿಧಿವಿಷ್ಣಾದ್ವೈಃ ಸಮ್ಯಗ್ವಿಷ್ಣ್ವಾನ್ಯನಂತಥಾ ।
 ವಿರತಾ ನ ತದೇವೇದಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ॥೩೧೩॥

ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುವವನಿಗೆ ಯಮಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಶೀನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಪವಿತ್ರರಾದವರು ಘೋರಪಾಪಗಳನ್ನೇ ಹೆದರಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತರಾಗುವರು ॥೩೦೭-೩೦೮॥

ಸರಮಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದುಸಾರಿ ವಿಲಾಸಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಮನ ಭಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದರೆ ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ॥೩೦೯-೩೧೦॥

ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳು ಇನ್ನೂ ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವರು ವೇದವೇದಾಂತಗಳು ನಾನಾರೀತಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವುವು ಯೋಗಿಗಳು

ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ನಿಗಮಾಸ್ಸಾಂಗಾಃ ಸ್ತುತ್ವಾ ಸ್ತುತ್ವಾಪ್ಯನೇಕಧಾ |
ವಿರತಾ ನ ತದೇವೇದಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೧೪||

ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ಯೋಗಿನೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಧ್ಯಾತ್ವಾಪ್ಯನೇಕಧಾ |
ವಿರತಾ ನ ತದೇವೇದಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೧೫||

ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ಸಾರ್ವತೀ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಬಿಲ್ವೈಸ್ಸಂಪೂಜ್ಯ ಸಂತತಂ |
ಮುದಿತಾಭೂತ್ತದೇವೇದಂ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೧೬||

ಯೋಗದಾನಾದಿಭರ್ಮಾಣಾಂ ಫಲಂ ಯಲ್ಲಿಂಗದರ್ಶನಂ |
ತದೇವೇದಂ ಪರಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೧೭||

ಯದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ಯಮತರ್ಪನಂ |
ತದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ತ್ಯಾಗೋ ನ ಮಹತಾಂ ಮತಃ ||೩೧೮||

ಯದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ಸ್ತುತೃನಾಂ ಯಮತರ್ಪನಂ |
ತದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ತ್ಯಾಗೋ ನ ಮಹತಾಂ ಮತಃ ||೩೧೯||

ಯದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ಪಾಪಹರ್ಷಣಂ |
ತದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ತ್ಯಾಗೋ ನ ಮಹತಾಂ ಮತಃ ||೩೨೦||

ಯದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ಭಜನಂ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನಂ |
ತದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ತ್ಯಾಗೋ ನ ಮಹತಾಂ ಮತಃ ||೩೨೧||

ತನ್ಮು ಪೃಥಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವರು ಅಷ್ಟಾದಿರೂ ಆವರಿಗೆ
ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗಲ್ಲ ||೩೧೧-೩೧೨-೩೧೩ ೩೧೪ ೩೧೫||

ಸಾರ್ವತೀದೇವಿಯು ಇದೇ ಲಿಂಗವನ್ನೇ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ತೃಪ್ತಪಟ್ಟಿರುವಳು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವರು ತನ್ಮು ಜೀವ
ಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ಸಕಲ ಯಜ್ಞದಾನಾದಿ ಸಕಲ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳ
ಫಲವಾಗಿ ಹೊಂದುವ ಸುಕೃತವೆಂದರೆ ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ದರ್ಶನವೇ ಹೊರತು
ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ||೩೧೬-೩೧೭||

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ದರ್ಶನ, ಸ್ತುತನ, ಭಜನ ಮುಂತಾದ ಕರ್ಮಗಳು
ಯಮನಿಗೂ, ಪಾಪರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಭಯಪ್ರದಗಳಾಗುವುವು ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಾರ್ಚ

ಯದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ವೀಕ್ಷಣಂ ಮೋಕ್ಷಭೂಷಣಂ |
ತದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ಯ ತ್ಯಾಗೋ ನ ಮಹತಾಂ ಮತಃ ||೩೨೨||

ಸ ಏವ ವಾಚಪೇಯಾದಿ ಸರ್ವಯಾಗೇಷು ದೀಕ್ಷಿತಃ |
ಯಃ ಪ್ರೇಕ್ಷಯತಿ ವಿಶ್ವೇಶಂ ಚಕ್ಷುಷಾ ಪಕ್ಷಪಾತಿನಾ ||೩೨೩||

ಸ ಏವ ಗಜದಾನಾದಿಮಹಾದಾನವಿಚಕ್ಷಣಃ |
ಯೋ ದದ್ಯಾದ್ವಿಶ್ವಂ ಪತ್ರಂ ಲಿಂಗೇ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧೇ ||೩೨೪||

ಸ ಏವ ಸರ್ವಧರ್ಮಾಣಾಂ ತಪಸಾಮಹಿ ಸಂಕ್ರಮಃ |
ಯೋ ವಿತ್ತ್ವಸ್ಯ ವ್ಯೋಮಕೇತಂ ತಂ ವಿಶ್ವೇಶಂ ಸಮುಪಾಕ್ರಮೇತ್ ||೩೨೫||

ತಾವದ್ಗರ್ಜತಃ ಘೃಣುಲಂ ಕೃತಾಂತೋಹಿ ಭಟ್ಟಿಸ್ಸಹ |
ಯಾವನ್ನಾ ಭೃಚಿ ತಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೨೬||

ತಾವತ್ಪ್ರಿಷ್ಠತಿ ಮರ್ತ್ಯೇಷು ಘೋರಸಂಸಾರಕೃಂಖಲಾ |
ಯಾವನ್ನಾ ಭೃಚಿ ತಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೨೭||

ನಾದಿಗಳಿಂದ ಯಮನನ್ನು ಹೆದರಿಸಬಹುದಲ್ಲದೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಗಳಿಸಬಹುದು ||೩೦೮ ೩೧೯ ೩೨೦-೩೨೧-೩೨೨||

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ದರ್ಶನವು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವೆನಿಸುವುದು ಅಂತಹ ಶಿವಲಿಂಗದರ್ಶನಮಾಡಿದವನು ವಾಚಪೇಯಾದಿ ಮಹಾಯಾಗದ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸಮನಿಸುವನು ಮತ್ತು ಬಿಲ್ವಾದಿಗಳಿಂದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಆರ್ಚಿಸಿದವರು ಗಜದಾನವೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಯಾಗಗಳ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ||೩೨೨ ೩೨೩ ೩೨೪||

ವ್ಯೋಮಕೇಶನೆನಿಸಿದ ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಮನಗೊಟ್ಟವನು ಸಕಲ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಸರ್ವವಿಧವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನೂ ಆಚರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಸಂಹಾಗೆ ಆರ್ಚನೆ ಮಾಡುವ ಪಥ್ಯಂತ್ವೂ ಅವನ ಪಾಪರಾಶಿಯೂ, ಯಮಧರ್ಮನು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ||೩೨೫ ೩೨೬||

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರ್ಚನೆ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಘೋರ

ತಾವಜ್ಞನ್ಮಜರಾಮೃತ್ಯುಮೃತ್ಯುಸಾತಾಕ್ರಿತೋ ಜನಃ |
ಯಾವನ್ನಾಭ್ಯರ್ಚಿತಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೨೮||

ತಾವದ್ಬಾಹಿನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಭುಜ್ಯಂತೇ ಮನುಜೈಸ್ಸಹ |
ಯಾವನ್ನಾಭ್ಯರ್ಚಿತಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೨೯||

ತಾವನ್ನರಣ್ಯಂಕ್ರಾಸಸ್ತಾವಜ್ಞನ್ಮಭಯಂ ಮಹತ್ |
ಯಾವನ್ನಾಭ್ಯರ್ಚಿತಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೩೦||

ತಾವದ್ಗರ್ಭಗತಾ ತಾವನ್ನಾನಾರೋಗೋದ್ಯವಂ ಭಯಂ |
ಯಾವನ್ನಾಭ್ಯರ್ಚಿತಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭಿಧಂ ||೩೩೧||

ಪುರಾ ಕೀರ್ತಿಶ್ವರೋ ನಾನು ರಾಜಾಭೂಷ್ಣಕ್ರಸಾಲಕಃ |
ಜಾಬಾಲಪ್ರತಿಪತ್ತಜ್ಞಾನ್ ದದರ್ಶ ಶಿವಪೂಜಕಾನ್ ||೩೩೨||

ಕಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾತಿಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸಾದರಂ |
ಕೃತಾಂಜಲಿಮುಕ್ತೃಸಾಯಂ ಪಪ್ರಚ್ಛ ವಿನಯಾನ್ವಿತಃ ||೩೩೩||

ಸಂಸಾರದ ಕ್ಲೇಶವೂ, ಜರಾಮೃತ್ಯುಗಳ ಬಾಧೆಯೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಪ್ಪುವುದೇ ಇಲ್ಲ ||೩೩೪-೩೩೫||

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಸಕಲದುಃಖಾನುಭವಗಳೂ, ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಗಳ ಭಯವೂ, ನಾನಾರೋಗಾದಿಗಳ ಉಪಟಲವೂ ಕಂಡುಬರುವುದು ಈಶ್ವರಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವುವು ||೩೩೬-೩೩೭-೩೩೮||

ಹಿಂದೆ ಕೇರ್ತಿಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದನು ಆತನು ಒಂದುಸಾರಿ ಶಿವಪೂಜಕರೂ ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಸಾರವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವರೂ ಆದ ಕೆಲವು ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿದೊರಕುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸದೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು ||೩೩೯-೩೪೦||

|| ವಿಪ್ರಾ ಊಚುಃ ||

ಕಾರೀಂ ವಿನಾ ಮುಕ್ತೈಸ್ತಾಂಯೋ ನ ಕ್ವಾಪೀತಿ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ |

ವದಂತಿ ಶ್ರುತಿಸತ್ತ್ವಜ್ಞಾಃ ಜಾಬಾಲಾರ್ಥವಿಚಾರಕಾಃ ||೩೩೪||

ಕಾರೀ ಶಿವತನುಶ್ಚ ಸ್ಮಾತ್ ಶೈವಮುಕ್ತಪ್ರದಾ ನೈವ |

ಕಾರೀದರ್ಶನಮೇವಾತಃ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ||೩೩೫||

ರಾಜಸೂಯಾದಿಯಾಗಾನಾಂ ತಪಸಾಮುಪಿ ವಸ್ತುತಃ |

ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಃ ಫಲಂ ತಸ್ಮಾತ್ಕಾರೀ ಸೇವ್ಯಾ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ||೩೩೬||

ಕಾಶ್ಮೀಕಾ ತರಣಂ ರಾಜನ್ ಜನಾನಾಂ ಮೋಕ್ಷಮಿಚ್ಛತಾಂ |

ತದನ್ವಚ್ಛರಣಂ ಕ್ವಾಪಿ ನಾಸ್ತಿ ನ ತ್ರಾಯತೇಹಿ ಚ ||೩೩೭||

ರಾಜನ್ ಕಾರೀಂ ವಿನಾನ್ಯತ್ರ ಮುಕ್ತಿನಾರ್ಹೈವ ಸರ್ವಥಾ |

ಅತೋ ನಾನಾವಿಧೈರ್ಯತ್ನೈಃ ಕಾರೀ ಪ್ರಾಪ್ಯಾ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ||೩೩೮||

ಧರ್ಮಾಃ ಕ್ರಿಯಂತೇ ಬಹುಧಾ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತೈರ್ಧರ್ಮಾದರಾತ್ |

ವಸ್ತುತೋ ಶೇಷಧರ್ಮಾಣಾಂ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಃ ಫಲಂ ಯತಃ ||೩೩೯||

ಆಗ ಆ ವಿಪ್ರರು ಹೀಗೆಂದರು, “ ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಸುಲಭಮುಕ್ತಿಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಿಯೇ ಮುಖ್ಯಸೇವನೀಯವಾದುದು ಎಂದು ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತನ್ನರವನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಕಾರಿಯೆಂಬುದು ಈಶ್ವರನ ಒಂದು ದೇಹದಂತಿರುವುದು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದರ್ಶನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲಪಡುತ್ತಿರುವರು ||೩೩೪-೩೩೯||

ರಾಜಸೂಯಾದಿ ಯಾಗಾಚರಣೆಗೆ ಫಲವೆಂದರೆ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನವೆಂದರೆ ಕಾರಿಯೊಂದೇ ಕಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಾನವು ಎಂದಿಗೂ ದೊರೆಯಲಾರದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಪ್ರೇಕ್ಷಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ||೩೩೬ ೩೩೭ ೩೩೮||

ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳು ಅಚರಿಸಲ್ಪಡುವುವು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಫಲವಲ್ಲವೇ ನಾನಾ

ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತಿಃ ಪರಾಮುಕ್ತಿಃ ಸ ನಾನಾಧರ್ಮಸಾಧಿತಾ |
 ಸಾ ತತಃ ಸರ್ವಯತ್ನೇನ ಸಾಧನೀಯಾ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ||೩೪೦||
 ಸಂಸಾರಸಾಗರಂ ಘೋರಮಸಾರಂ ಪಾತಕಾಕರಂ |
 ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತಿಪರಂಪ್ರಾಪ್ತೃ ಪರಂತಿ ಶಿವತತ್ಪರಾಃ ||೩೪೧||
 ಸ ಏವ ಭಾಗ್ಯವಾನ್ ಲೋಕೇ ಸ ಏವ ಪುರುಷರ್ಷಭಃ |
 ಯಸ್ಸಂಸಾರಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಕಾಶೀಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿ ಸಾದರಂ ||೩೪೨||
 ಅಧುನಾ ಶ್ವೇ ಪರಶ್ಶೋವಾ ಮರಣಂ ಚೇದ್ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ತದಾ ವೃಥಾಗತಂ ಜನ್ಮ ಕಾಶೀದರ್ಶನವರ್ಜಿತಂ ||೩೪೩||
 ವೃಥಾ ರಾಜ್ಯಂ ವೃಥಾ ಭೋಗೋ ವೃಥಾ ಪುತ್ರಾ ಧನಾದಿಕಂ |
 ಯದಿ ನ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಕಾಶೀ ಶ್ರೀಮಹೇಶತನುಃ ಪರಾ ||೩೪೪||
 ಸ ಕಾಶೀ ಮತಃ ಶ್ರೇಯಾನ್ ನ ಯಸ್ಯ ತಮನಾದ್ಭಯಂ |
 ನಯಂ ತು ತಮನತ್ರ ಸ್ತಾಪ್ತ ಸ್ತಾದಪ್ಯಧರ್ಮಾಧರ್ಮಾಃ ||೩೪೫||

ಧರ್ಮಸಾಧಿತವಾದ ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನ ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು
 ಶ್ರಮಪಟ್ಟಾದರೂ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲೇಬೇಕು ||೩೪೬ ೩೪೭||

ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಮಡು ಅದು ಪಾಪಭೂಯಿಷ್ಠ
 ವಾದುದು ಅದನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾದರೆ ಕಾಶಿಯೆಂಬ ದೋಣಿ ಬೇಕು ಯಾವನು
 ತನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಗೊಂದಲವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರುವನೋ ಅವನೇ
 ಧೀರನು ಆತನೇ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನು ||೩೪೮ ೩೪೯||

ಈಗಲೋ, ನಾಳೆಯೋ, ಮರುದಿನವೋ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮರಣವು ಸಂಭವಿಸ
 ಬಹುದು ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರುವುದು ನಿರ್ದಾನವಾದರೆ ಆ
 ಭಾಗ್ಯವು ಅವನಿಗೆ ದೂರವಾಗುವುದು ಮಹೇಶ್ವರನ ಶರೀರದಂತಿರುವ ಕಾಶಿಯನ್ನು
 ಹೊಂದದಮೇಲೆ, ಅವನಿಗಿರುವ ರಾಜ್ಯ, ಭೋಗ, ಪುತ್ರಸಂತತು ಇವೆಲ್ಲವೂ
 ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ ||೩೫೦ ೩೫೧||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು ನೋಣಕ್ಕೂ ಯಮನಿಂದ ಭಯವಿಲ್ಲ
 ಣ್ಣಾಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಈ ನಗರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೋಗಿ ನೋಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಮ್ಮಿ

ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥಮುದ್ಯೋಗಃ ಕೃತೋಸ್ತಾಭಿಸ್ಸುಭೂರಿತಃ |
 ಅನೇಕಜನ್ಮಭಿಃ ಕಾಶೀ ನಾಸ್ತಾಭಿಃ ಪ್ರಾಪ್ತೇ ಭುವಂ ||೩೪೩||
 ಆತಃ ಪರಂ ವಯಂ ಯಾಮಃ ಶ್ರೀಶೈಲಂ ಪ್ರತಿ ಸತ್ಪರಂ |
 ತತ್ರ ಗತ್ತಾ ತಪಶ್ಚರ್ಯಾಂ ಕರಿಷ್ಯಾಮೋ ಯಥಾವಿಧಿ ||೩೪೪||
 ಆಸ್ತಾಭಿಃ ಕಲ್ಪಪರ್ಯಾಂತಂ ತತ್ರ ಕಾರ್ಯಂ ತಪೋನ್ಯಸಃ |
 ತತಃ ಕಲ್ಪದ್ವಯಂ ಕಾರ್ಯಂ ಕಾಲಹಸ್ತೀತಸನ್ನಿಧೌ ||೩೪೫||
 ತತಃ ಕಾಂಞಾಂ ಚ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಕಲ್ಪತ್ರಯಮನಾಕುಲಂ |
 ತತೋರುಣಾಚಲೇ ಕಾರ್ಯಂ ತತಃ ಕಲ್ಪಜತುಷ್ಪಯಂ ||೩೪೬||
 ತತೋ ವೃದ್ಧಾಚಲೇ ಕಾರ್ಯಂ ಕಲ್ಪಂ ಪಂಚಕಮಾದರಾತ್ |
 ತತಸ್ತ್ರಿದಂಬರೇ ಕಾರ್ಯಂ ಕಲ್ಪಷಟ್ಕಂ ತಪೋಮುದಾ ||೩೪೭||
 ಕುಂಭಕೋಣೇ ತತಃ ಕಾರ್ಯಂ ಕಲ್ಪಸಪ್ತಕಮಾದರಾತ್ |
 ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನೇ ತತಃ ಕಾರ್ಯಂ ತತಃ ಕಲ್ಪಾಪ್ತಕಂ ಮುದಾ||೩೪೮||

ಯಾಗದೇಕೇ? ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ನಾವು ಬಹುಕಾಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದವು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಈ ಕಾಶೀವಾಸವೇ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ||೩೪೫-೩೪೬||

ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ನಾವು ಮೊದಲು ಶ್ರೀಕೈಲದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಕಾಲಹಸ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡುಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತ ಕಾಲಹಸ್ತೀಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು ||೩೪೭-೩೪೮||

ಕಾಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಲ್ಪಗಳೂ, ಅರುಣಾಚಲದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುಕಲ್ಪಗಳೂ, ವೃದ್ಧಾಚಲದಲ್ಲಿ ಐದುಕಲ್ಪಗಳೂ, ಚಿದಂಬರಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆರುಕಲ್ಪಗಳೂ ಕಾಶೀಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿರಬೇಕು ||೩೪೯-೩೫೦||

ಹಾಗೆಯೇ ಕುಂಭಕೋಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏಳು ಕಲ್ಪಗಳೂ, ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಕಲ್ಪಗಳೂ, ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು ಇದೇ ರೀತಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ

ರಾಜನ್ಮಧ್ಯಾಚುರ್ನಾದೀನಿ ಶಿವಸ್ಥಾನಾನಿ ಕೋಟಿತಃ |
 ಸಂತಿ ತೇಷ್ವಪಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ತಪೋಸ್ಸಾಧಿಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೩೫೨||
 ಏಕೈಕಂ ಕಲ್ಪಮೇಕತ್ರ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಯತ್ನಪುರಸ್ಕರಂ |
 ತಪೋ ಭೋರತರಂ ಕಾರ್ಯಂ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥಮುನ್ಮತಃ ||೩೫೩||
 ಪುರಾ ಯಾಗಾದಯೋ ಧರ್ಮಾಃ ಕೃತಾಸ್ತಂತ್ಯೇವ ಕೋಟಿತಃ |
 ಅತಃ ಪರಂ ತಪೋಮಾತ್ರಂ ಕರ್ತವ್ಯಮುಪಯತ್ನತಃ ||೩೫೪||
 ತತೋಸ್ಸಾಧಿರಯತ್ನೇನ ಕಾರೀ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ಕಾರೀ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಮಾತ್ರೇಣ ಭವಾನೋ ನಿರ್ಭಯಾಸ್ತತಃ ||೩೫೫||
 ತಾವದಸ್ತಿ ಭಯಂ ರಾಜನ್ ಯಾವತ್ಕಾರೀ ನ ಲಭ್ಯತೇ |
 ಕಾರೀ ದೈವಾದ್ಯದಿ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಗತಮೇವ ಭಯಂ ತದಾ ||೩೫೬||
 ಪುರಾ ಬಹೂನಿ ಜನ್ಮಾನಿ ಪ್ರಾಪ್ತಾನ್ಯಸಾಧಿರಿದೃಶ್ಯಃ |
 ಅತೋತ್ಕಲ್ಪಾನ್ಯನಿ ಜನ್ಮಾನಿ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಾನಿ ನೃಪೋತ್ತಮ ||೩೫೭||
 ರಾಜಂಸ್ತ್ವಯಾ ಕೃತ್ಯೇನಾಸ್ತಿ ತಪಶ್ಚರ್ಯಾ ವಿಧಾನತಃ |
 ಶಿವಸ್ಥಾನೇಷು ಸರ್ವೇಷು ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥಮಾದರಾತ್ ||೩೫೮||

ವಾದ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಹುಕಾಲ
 ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಬೇಕು ||೩೫೨-೩೫೮||

ಒಂದೊಂದು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕಲ್ಪಪರ్యಂತತಪಸ್ಸನ್ನಾ
 ಚರಿಸಬೇಕು ನಾವು ಹಿಂದೆ ಕಾರೀ ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಅನೇಕ ಯಾಗಗಳನ್ನೂ,
 ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸಿರುವೆವು ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು
 ತಪಸ್ಸೊಂದೇ ||೩೫೩-೩೫೪||

ಆದಾದನಂತರ ನಮಗೆ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಕಾರೀವಾಸವು ಲಭಿಸುವುದು
 ಅಲ್ಲಿಯ ವಾಸದಿಂದಲೇ ನಮಗಿರುವ ಭಯವೆಲ್ಲಾ ತೊಲಗುವುದು ಅಲ್ಲಿನವರೆಗೆ
 ಭಯವು ತಡ್ಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ||೩೫೫-೩೫೬||

ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೀಗೆಯೇ ಕಳೆದಿರುವೆವು ಇನ್ನು
 ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ರಾಜನೇ,

ಶ್ರೀ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಮುದ್ದಿಶ್ಯ ವಿಧಿವದ್ಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕಂ ।
 ತಪೋಭಿನ್ನಾಃ ಕೃತಾ ರಾಜಂಸ್ತ್ವಯಾ ಧರ್ಮಾತ್ಮ ಕೋಟಿತಃ ॥೩೫॥

ಅಶಾಪರಮನೇನೈವ ಜನ್ಮನಾ ತವ ಭೂಪತೇ ।
 ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿರಯತ್ನೇನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ನ ಸಂತಯಃ ॥೩೬೦॥

ಭಾಗ್ಯವಾನಸಿ ಧನ್ಯೋಽಸಿ ಕೃತಾರ್ಥೋಽಸಿ ಮಹೀಪತೇ ।
 ಕಾರೀ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ತ್ವಯಾ ಯಸ್ಮಾದನೇನೈವ ಹಿ ಜನ್ಮನಾ ॥೩೬೧॥

ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಕಾರೀಂ ಭೂಪಾಲ ಸ್ವಧರ್ಮಮಪರಿತ್ಯಜನ್ ।
 ನಿತ್ಯಯಾತ್ರಾದಿಕರ್ಮಾಣಿ ಕುರು ಯತ್ನೇನ ಸಂತತಂ ॥೩೬೨॥

ಬಹವೋ ನಿಯಮಾಸ್ತಂಕಿ ರಾಜನ್ ಕಾರೀನಿವಾಸಿಣಾಂ ।
 ತದ್ಧರ್ಮಚರಣಂ ಕಾರ್ಯಂ ಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕಮುನ್ನಹಂ ॥೩೬೩॥

ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಾ ಮಯಾ ಕಾತ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾತವ್ಯಂ ಸ್ವೇಚ್ಛಯೇತಿ ಧೀಃ ।
 ನ ಕರ್ತವ್ಯಾ ಭ್ರಮೇಣಾಪಿ ಸಾ ಕಾರೀ ಕಠಿಣಾ ಯತಃ ॥೩೬೪॥

ನೀನೂ ಸಹ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತಹ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
 ತಪಸ್ಸುಮಾಡು ॥೩೫೭-೩೫೮॥

ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನೇಕ
 ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆಚರಿಸಿರುವೆ ತಪಸ್ಸನ್ನೂ ನಡೆಸುವು
 ದಾದರೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ನೀನಿಗೆ ಕಾರೀವಾಸವು ದೊರಕುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ
 ॥೩೫೯-೩೬೦॥

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ
 ನೀನು ಕಾರಿಯನ್ನು ಗೆದ್ದಿರುವೆ ಅದರಿಂದ ನೀನೇ ಧನ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಕೃತಿ ಎಕೆಂದರೆ
 ಅಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೀನು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಪಡೆಯುವೆ ನೀನು
 ಕಾರಿಯನ್ನು ಗೆದ್ದಿರದಮೇಲೆ ಧರ್ಮತ್ಮನಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಡೆಸು
 ತಿರು ॥೩೬೧-೩೬೨॥

ಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರಿಗೆ ನಿಯಮಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ ಪ್ರಯತ್ನ
 ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀನು ನಡೆಸು ಕಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಮೇಲೆ

ಯಾತ್ರಾದಿರತಚಿತ್ತಾನಾಂ ಸ್ವಸ್ತಧರ್ಮರತಾತ್ಮನಾಂ ।
 ಕಾರೀವಾಸೋ ಮುಕ್ತೀಹೇತುರ್ನಾನ್ಯೇಷಾಂ ಪೃಥಿವೀಪತೇ ॥೩೬೫॥

ಉದ್ಧೂಳನಕ್ರಿಪುಂಡ್ರಾಭ್ಯಾಂ ತಥಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಾತ್ ।
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ॥೩೬೬॥

ಜ್ಞಾನವಾಪೀ ಜಲಸ್ನಾನಾತ್ ಜ್ಞಾನೇಶಾಭ್ಯರ್ಚನಾದಪಿ ।
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ॥೩೬೭॥

ಧುಂಡೀಕಪೂಜನಾತ್ಪದ್ಧದ್ಧಂಡಪಾಣೀಕಪೂಜನಾತ್ ।
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ॥೩೬೮॥

ಆನಂದಭೈರವಾಚ್ಛಾತಃ ಕುಮಾರಸ್ಕಾಪಿ ಪೂಜನಾತ್ ।
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ॥೩೬೯॥

ಅವಿಮುಕ್ತೇಶ್ವರಾರ್ಚಾತಸ್ತಥಾ ನಂದೀಕಪೂಜನಾತ್ ।
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ॥೩೭೦॥

ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಡ ಆ ವಿಧವಾದ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಬಿಡು ಕಾರೀವಾಸವು ಬಹು ಕಠಿನವಾದುದು ॥೩೬೩-೩೬೪॥

ಕೀರ್ಛಯಾಶ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೊಂದಿದವರಿಗೂ, ಸ್ವಸ್ತಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದವರಿಗೂ ಕಾರೀವಾಸವು ಮುಕ್ತೀಹೇತುವೆನಿಸುವುದು ಉಳಿದೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾರೀವಾಸದಿಂದ ಫಲ ಸಿಗಲಾರದು ಭಸ್ಮಮಾರ್ಜನ, ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಭೂಷಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸದಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾರಾಧನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯಬೇಕು ॥೩೬೫-೩೬೬॥

ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ದೇವತಾರ್ಪಣೆ, ಧುಂಡೀಶ್ವರ ಪೂಜೆ, ದಂಡಪಾಣೀಶ್ವರ ಪೂಜೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಆರ್ಚಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ॥೩೬೭-೩೬೮॥

ಆನಂದಭೈರವೇಶ್ವರ, ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ, ಅವಿಮುಕ್ತೇಶ್ವರ, ನಂದೀಶ್ವರ ಈ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಸದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ॥೩೬೯-೩೭೦॥

ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪಾತ್ಪದ್ವತ್ವಂಜಾಕ್ಷರಜಪಾದಪಿ ।

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೬೧||

ಭೃಂಗೀಕದರ್ಶನಾತ್ಪದ್ವತ್ವಾರಕೇಶಸ್ಯ ದರ್ಶನಾತ್ ।

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೬೨||

ಭವಾನೀದರ್ಶನಾತ್ಪದ್ವತ್ವವಾಕಂಕರದರ್ಶನಾತ್ ।

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೬೩||

ಮಣಿಕರ್ಣೀಜಲಸ್ನಾನಾನ್ಮಣಿಕರ್ಣೀಕಪೂಜನಾತ್ ।

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೬೪||

ವೀರಕುಂಡಜಲಸ್ನಾನಾಚ್ಛ್ರೀವೀರೇಶ್ವರದರ್ಶನಾತ್ ।

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೬೫||

ವಸಿಷ್ಠೇಶ್ವರಪೂಜಾತೋ ವಾಮದೇವಸ್ಯ ದರ್ಶನಾತ್ ।

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೬೬||

ಚಂದ್ರಕುಂಡಜಲಸ್ನಾನಾಚ್ಛ್ರೀಚಂದ್ರೇಶ್ವರದರ್ಶನಾತ್ ।

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೬೭||

ಶ್ರೀಮತ್ಪತುಪತೀಶಸ್ಯ ದರ್ಶನಾತ್ಪೂಜನಾತ್ಪಥಾ ।

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೬೮||

ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪ, ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೀಜಪ, ಭೃಂಗೀಶ್ವರದರ್ಶನ, ತಾರಕೇಶ್ವರದರ್ಶನ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಮಾಡದೇಕು ||೩೬೧-೩೬೮||

ಭವಾನೀದರ್ಶನ, ಶಿವಕಂಕರದರ್ಶನ, ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾಸ್ನಾನ, ಮಣಿಕರ್ಣೀಶ್ವರಪೂಜೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾರಾಧನೆಮಾಡುತ್ತಿರು ||೩೬೩-೩೬೪||

ವೀರಕುಂಡಜಲಸ್ನಾನ, ವೀರೇಶ್ವರದರ್ಶನ, ವಸಿಷ್ಠೇಶ್ವರಪೂಜೆ, ವಾಮದೇವದರ್ಶನ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿರು ||೩೬೫-೩೬೬||

ಚಂದ್ರಕುಂಡಜಲಸ್ನಾನ, ಚಂದ್ರೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ, ಪತುಪತೀಶ್ವರದರ್ಶನ

ಆಮರ್ದಕೇಶಾರ್ಜನತಃ ಪಾಪಭಕ್ಷೇಶಪೂಜನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಂಜ್ಞ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೭೯||
 ಕಾಲಕುಂಡಜಲಸ್ನಾನಾತ್ಕಾಲಭೈರವದರ್ಶನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಂಜ್ಞ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೦||
 ನವಗ್ರಹೇಶಪೂಜಾತಃ ಕಾಲೇಶಾಭ್ಯರ್ಚನಾದಪಿ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಂಜ್ಞ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೧||
 ಕೃತ್ತಿವಾಸೇಶ್ವರಾರ್ಚಾತಃ ಶ್ರೀರತ್ನೇಶ್ವರದರ್ಶನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಂಜ್ಞ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೨||
 ಶಿವಗಂಗಾಜಲಸ್ನಾನಾದಾಗ್ನಿಧ್ರೇಶ್ವರದರ್ಶನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಂಜ್ಞ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೩||
 ಕಾರ್ತೀಕೇಟಿಕುಂಡಸ್ನಾನಾಂಜ್ಞ ಕಾರ್ತೀಕೇಟಿಕಸ್ಯ ದರ್ಶನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಂಜ್ಞ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೪||
 ಮತ್ಸ್ಯೋದರೇಜಲಸ್ನಾನಾಂಜ್ಞೋಮದೋಂಕಾರದರ್ಶನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಂಜ್ಞ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೫||

ಮತ್ತು ಆರಾಧನ ಇವುಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಸ್ತರಣಮಾಡುತ್ತಿರು
 ||೩೭೭-೩೭೮||

ಆಮರ್ದಕೇಶ್ವರಪೂಜೆ, ಪಾಪಭಕ್ಷೇಶ್ವರಾರಾಧನೆ, ಕಾಲಕುಂಡಜಲಸ್ನಾನ, ಕಾಲಭೈರವದರ್ಶನ ಇವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸು
 ತ್ತಿರು ||೩೭೯-೩೮೦||

ನವಗ್ರಹೇಶ್ವರ, ಕಾಲೇಶ್ವರ, ಕೃತ್ತಿವಾಸೇಶ್ವರ, ರತ್ನೇಶ್ವರ ಈ ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರು ||೩೮೧-೩೮೨||

ಶಿವಗಂಗಾಸ್ನಾನ, ಅಗ್ನಿಧ್ರೇಶ್ವರದರ್ಶನ, ಕಾರ್ತೀಕೇಟಿಕುಂಡಸ್ನಾನ ಕಾರ್ತೀಕೇಟಿಕೇಶ್ವರದರ್ಶನ ಇವುಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರದರ್ಶನಮಾಡು
 ತ್ತಿರು ||೩೮೩-೩೮೪||

ಮತ್ಸ್ಯೋದರೇಜಲಸ್ನಾನ, ಓಂಕಾರೇಶ್ವರಪೂಜೆ, ಬಿಲಿಪ್ಪಿಲಾತೀರ್ಥಸ್ನಾನ,

ಹಿಲಿಪ್ತಿಲಾಜಲಸ್ತು ನಾಪ್ತಿಲೋಚನಸಮರ್ಚನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೬||
 ಸೋಮೇಶತೀರ್ಥಸ್ತು ನಾಚ್ಚ ತಥಾ ಸೋಮೇಶದರ್ಶನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೭||
 ಕೇದಾರಕುಂಡಸ್ತು ನಾಚ್ಚ ತಥಾ ಕೇದಾರದರ್ಶನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೮||
 ದುರ್ಗಾಕುಂಡಜಲಸ್ತು ನಾತ್ರಥಾ ದುರ್ಗಾಸಮರ್ಚನಾತ್ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೮೯||
 ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಕಾಮಾಕ್ಷೀದರ್ಶನಾದಪಿ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೯೦||
 ಶಿವಭಕ್ತಪ್ರಣಾಮಾಚ್ಚ ಶಿವಭಕ್ತಾರ್ಚನಾದಪಿ |
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಭ್ಯರ್ಚನಾಚ್ಚ ಮಾ ಮಾ ಪ್ರಮದ ಭೂಪತೇ ||೩೯೧||
 ಸರ್ವದಾ ಶಿವನಾಮಾನಿ ಜಪ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಪೂಜಯಿಷ್ಯ ಮಹಾದೇವಂ ಸಂತತಂ ಬಿಲ್ವಪಲ್ಲವೈಃ ||೩೯೨||

ಶ್ರೀಲೋಚನೇಶ್ವರಪೂಜಾ ಇವುಗಳಮೂಲಕ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದನ್ನು
 ಮರೆಯಬೇಡ ||೩೮೫ ೩೮೬||

ಸೋಮೇಶ್ವರತೀರ್ಥಸ್ತು ನ, ಸೋಮೇಶ್ವರದರ್ಶನ, ಕೇದಾರಕುಂಡಸ್ತು ನ,
 ಕೇದಾರೇಶ್ವರದರ್ಶನ ಇವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ
 ಆರಾಧಿಸು ||೩೮೭ ೩೮೮||

ದುರ್ಗಾಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ, ದುರ್ಗಾದೇವಿಯ ಅರ್ಚನೆ, ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರಾಭ್ಯ
 ರ್ಚನೆ, ಕಾಮಾಕ್ಷೀದರ್ಶನ ಇವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು ||೩೮೯ ೩೯೦||

ಈಶ್ವರಭಕ್ತರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತಾ, ಈಶ್ವರಾರ್ಚಕರನ್ನು ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾ, ಶಿವ
 ನಾಮಗಳನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಜಪಿಸುತ್ತಾ, ಸಂತತವಾಗಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ
 ಲಿಂಗವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡು ||೩೯೧ ೩೯೨||

ಭಸ್ತುನೋದ್ಭೂತನಂ ಕೃತ್ವಾ ತ್ರಿಪುಂದ್ರಂ ಚ ತತಃ ಪರಂ |

ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಜಪ ಮಂತ್ರಂ ಶಿವಾತ್ಮಕಂ ||೨೯೩||

ಏತಾನಿ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ತತಸ್ತಲ್ಲಿಂಗಧಾರಣಂ |

ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕಮನ್ಯಕ್ರಾಪ್ಯತಸ್ತತ್ರ ತು ಕಿಂ ಪುನಃ ||೨೯೪||

ಶಿವಲಿಂಗಾನಂಕಿತಾನಾಂ ಕಾಶೀವಾಸಫಲಂ ಕೃತಃ |

ಶಿವಲಿಂಗಾನಂಕಿತಾ ಯೇ ನ ತೇ ತತ್ರಾಧಿಕಾರಿಣಃ ||೨೯೫||

ಶ್ರೀನಾ ಏವ ನೃಪಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾಶೀವಾಸಾಧಿಕಾರಿಣಃ |

ನಾನ್ಯೇ ಸತ್ಯಮಿದಂ ಸತ್ಯಮುದ್ಯುತ್ಯ ಭುಜಮುಚ್ಯತೇ ||೨೯೬||

ಅಶ್ರೀನಾ ಯದಿ ಮೋಹೇನ ಕಾತ್ಯಾಂ ಕುರ್ವಂತಿ ಸಂಸ್ಥಿತಂ |

ತದಾ ತೇ ಯಾತನಾಂ ಘೋರಾಂ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತ್ಯೇವ ಭೂರಿತಃ ||೨೯೭||

ನಿತ್ಯಯಾತ್ರಾ ಪಕ್ಷಯಾತ್ರಾ ಮಾಸಯಾತ್ರಾಶ್ಚ ಭೂರಿತಃ |

ತಥಾ ನಾರುಷಿಕೇ ಯಾತ್ರಾಃ ಕರ್ತವ್ಯಾಸ್ತತ್ರ ಸಾದರಂ ||೨೯೮||

ಶಿವಲಿಂಗದರ್ಶನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಸ್ತುಲೇಪನ, ತ್ರಿಪುಂದ್ರಧಾರಣ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಅಲಂಕರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಶಿವಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ, ಶಿವಲಿಂಗಧ್ಯಾನ ಇವುಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವಾಗ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದೇನು ? ||೨೯೩-೨೯೪||

ಶಿವಲಿಂಗದ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಹೊಂದದವರಿಗೆ ಕಾಶೀವಾಸದ ಫಲವು ದೊರೆಯಲಾರದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಅರ್ಹರೇ ಅಲ್ಲ ಯಾರು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೋ ಅಂತಹವರೇ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಬೇಕೇ ಎನಾ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಅದು ಫಲಪ್ರದವಾಗಲಾರದು ||೨೯೫-೨೯೬||

ಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಜನರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರೆ ಅವರು ಘೋರ ಯಾತನೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುವರು ಕಾಶೀನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸೆಯುಳ್ಳ ಜನರು ನಿತ್ಯವೂ ಅಥವಾ ಪಕ್ಷಕ್ಕೊಂದುಸಾರಿ ಅಥವಾ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದುದಿನವಾಗಲಿ, ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ದಿನವಾಗಲಿ ಯಾತ್ರೆಯಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಬಹುದು ||೨೯೭-೨೯೮||

ಪೂಜನೀಯಾಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಶೈವಾಃ ಕಾಶೀನಿವಾಸಿನಃ |
 ನಿಶ್ಚಂ ಶಿವಕಥಾಶ್ಚಾನ್ಯಾಃ ಶ್ರೋತವ್ಯಾಸ್ತತ್ರ ಸಾದರಂ ||೩೯೯||
 ಯದಿ ಮೋಹಾಶ್ಚ ಮಾದಾಹ್ಯಾ ತತ್ರ ಭಸ್ಮಾದಿಧಾರಣಂ |
 ತ್ಯಜೇತ್ಸ ಪಾಪೀ ಬಹುಕೋ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾದ್ಯಾತನಾಂ ಧ್ರುವಂ ||೪೦೦||
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ಶಿವಕಥಾ ಏವ ಶ್ರೋತವ್ಯಾಃ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ದ್ವಿಜೈಃ |
 ಅನ್ಯಥಾ ಭೈರವೀ ಘೋರಾ ಯಾತನಾ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೪೦೧||
 ಏವಮುಕ್ತ ಪ್ರಕಾರೇಣ ನಿಯಮೇನಾನ್ಯಹಂ ದ್ವಿಜೈಃ |
 ಕಾಶೀವಾಸೋಽಪಿ ಯತ್ನೇನ ಕರ್ತವ್ಯೋ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ||೪೦೨||
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಸ್ತುತೀರ್ಥೇಷು ಗಂಕವ್ಯಮಿತಿ ಧೀರ್ವ್ರತಃ |
 ಸ್ವಪ್ನೇಪಿ ನೈವ ಕರ್ತವ್ಯಾ ಸಾ ಪಾತನಕರೀ ಯತಃ ||೪೦೩||
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ನೃಪಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವಸ್ತೈವಾರ್ಚನಂ ಕುರು |
 ತಥೈವ ಕಾರ್ಯಮನ್ಯತ್ರಾಪ್ಯತಸ್ತತ್ರ ತು ಕಿಂ ಪುನಃ ||೪೦೪||

ಕಾಶೀನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಶಿವಪೂಜಕರು ಸರ್ವದಾ ಪೂಜ್ಯರೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಶಿವಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಶಿವನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬೇಕು ಯಾರು ಮರೆತೋ, ಅಥವಾ ಅಜ್ಞಾನ ದಿಂದಲೋ ಭಸ್ಮಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬಿಡುವರೋ, ಅವರು ಘೋರ ನರಕದಾಹುತರಾಗಿ ಉಡಾಗುವರು ||೩೯೯ ೪೦೦||

ದ್ವಿಜರಾಗಿ, ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವರು, ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಈಶ್ವರ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕಾಲಭೈರವನಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಪಡಿಯುವರು ||೪೦೧||

ಮೋಕ್ಷಗಾಮಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ನಿಯಮದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ವಾಸಿಸಬೇಕು ||೪೦೨||

ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೀರ್ಥಾಂತರಗಳನ್ನು ಕನಸುಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಮರಿಸ ಬಾರದು ಅದು ಪಾಪಕರವಾದದ್ದು ಅನ್ಯಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಭಯಂಕರ ವಾದ ಯಾತನೆಯೊದಗುವುದು ||೪೦೩||

ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಸರ್ವದಾ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ

ಶೈವಧರ್ಮಾರತೋ ಭೂತ್ವಾ ಕಾತ್ಯಾಂ ವಸ ನರಾಧಿಪ ।
 ಸ್ವಪ್ನೇಹಿ ಶೈವಧರ್ಮಾನಾಂ ನ ಕುರುಲ್ಲಂಘನಂ ಭ್ರಮಾತ್ ॥೪೦೫॥

ಶೈವಧರ್ಮಾನ್ವರಿತ್ಯಜ್ಯ ಯಃ ಕಾತ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾಪುಮಿಚ್ಛತಿ ।
 ಸ ಕಾಲಭೈರವೀಂ ಭೂರಾಂ ಯಾತನಾಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಮಿಚ್ಛತಿ ॥೪೦೬॥

ಕಿಂ ಚ ಕಾತ್ಯಾಂ ನಿವಸತಾಂ ಸತಾಮಹಿ ಸಹಸ್ರತಃ ।
 ಉಪಸರ್ಗಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಸೋಫವ್ಯಸ್ತೇತಿಯತ್ನತಃ ॥೪೦೭॥

ಉಪಸರ್ಗಪರಾಭೂತೋ ಯಃ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಮಿಚ್ಛತಿ ।
 ತನ್ಮುಖಸ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿಭಿಕ್ಷಾ ಪತಿಷ್ಯತ್ಯವನೀತಲೇ ॥೪೦೮॥

ಉಪಸರ್ಗಾತ್ಪೂಜಿತೋಹಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಾನ್ನಗಣಯ್ಯ ಯಃ ।
 ಕಾತ್ಯಾಂ ತಿಷ್ಠತಿ ಯತ್ನೇನ ತಸ್ಯ ಮೋಕ್ಷೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೪೦೯॥

ಏಕದೈವೋಪಸರ್ಗಾಶ್ಚೇತ್ಯುರ್ವಂತ್ಯುಚ್ಚಾಟನಂ ತದಾ ।
 ಭಿಕ್ಷಾ ಶಸ್ತ್ರೇಣ ಚರಣೌ ಕಾತ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾಪಯ್ಯನಾಸ್ತಿಕೈಃ ॥೪೧೦॥

ರಿಂಗವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಅನ್ಯತ್ರ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರು
 ||೪೦೪||

ರಾಜನೇ, ನೀನು ಶಿವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಶೈವ
 ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರು ಯಾರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು,
 ಶೈವಧರ್ಮಾತಿರಿಕ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲಭೈರವಕೃತವಾದ
 ಘೋರದುಃಖವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು ||೪೦೫-೪೦೬||

ಆದರೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಉಪಟಳಗಳು
 ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ಅಂತಹ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೋಡುವುದು
 ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಅವರ ಕೈಗೆ ದೊರೆತಿದ್ದ ಮುಕ್ತಿಭಿಕ್ಷೆಯೆಂಬುದು ಜಾಂ ನೆಲಕ್ಕೆ
 ಬಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸರಿ ||೪೦೭-೪೦೮||

ಯಾರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿದ ಅನೇಕ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರು
 ಧರೋ ಅವರಿಗೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವುದು ಒಂದುಸಾರಿ ಬಂದ

ಕಾಶೀ ಚೇತ್ಯಜ್ಞತೇ ಮೋಹಾದುಪಸರ್ಗಾಸಹಿಷ್ಣುನಾ ।
ತದಾ ತಸ್ಯಾಪವರ್ಗಸ್ತು ಕದಾಪಿ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೪೦೧॥

ಯೇನ ಕೇನಾಪಿ ರೂಪೇಣ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾತವ್ಯಮಾಸ್ತಿತ್ಯೈಃ ।
ಮರ್ತವ್ಯಂ ಚ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕಾಶ್ಯಾಮೇವ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ॥೪೦೨॥

ಮಹಾಶ್ಮಶಾನಸಂವಿಷ್ಠಂ ಕುಣಪಂ ಸರ್ವಥಾ ನರೈಃ ।
ನಾನ್ಯತ್ರ ನೇಯಂ ತತ್ರೈವ ಭಿಷ್ಣುಸಾತ್ಕಾರ್ಯಮಾದರಾತ್ ॥೪೦೩॥

ಮಹಾಶ್ಮಶಾನಮರಣಂ ಸುರಾಣಾಮಪಿ ದುರ್ಲಭಂ ।
ಅತಸ್ತತ್ರ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮರ್ತವ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ॥೪೦೪॥

ಯಾಚ್ಯತೇ ಮರಣಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣ್ವಾದಿಭಿಃ ಸ್ವರೈಃ ।
ಕಂ ಪುನರ್ಮಾದ್ಯಶ್ಚೈರ್ಮರ್ತ್ಯೈರ್ಮರ್ತ್ಯಧರ್ಮಸಮಾಕ್ರಿಯೈಃ ॥೪೦೫॥

ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣ್ವಾದಿದೇವಾನಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮರಣಮಿಚ್ಛತಾಂ ।
ಭವಿಷ್ಯತ್ಕೇವ ಮರಣಂ ಪ್ರಲಯೇ ಸಮುಪಸ್ಥಿತೇ ॥೪೦೬॥

ಹಂಸಗೆ ಹೆದರಿ ಕಾಶಿಯಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುವವನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವನನ್ನು
ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ॥೪೦೯-೪೧೦॥

ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡುವವನಿಗೆ
ಎಂದೂ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆಯಲಾರದು ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ-
ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣಬಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು
॥೪೧೧ ೪೧೨॥

ಕಾಶಿಯೆಂಬ ಮಹಾಶ್ಮಶಾನಗತವಾದ ಹೆಣವನ್ನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೂ ಸಾಗಿಸ
ಬಾರದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಮಾಡಬೇಕು ಮಹಾಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ
ಸಾಯುವಂತಹ ಸುಕೃತವು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸಂಭವಿಸಲಾರದು ಆದ್ದರಿಂದ
ಮೋಕ್ಷಪ್ರೇಕ್ಷೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣಹೊಂದಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು ॥೪೧೩ ೪೧೪॥

ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣ್ವಾದಿದೇವತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಕಾಶೀಮರಣವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ
ಅಲ್ಲದೆ ಅಂತಹ ಮರಣಾಪೇಕ್ಷೆಗಳಾದ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಶೀಮರಣವೇ

ಮರಣಂ ಮಂಗಳಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಕೇವಲಂ ಮರಣೇ ತತಃ |
ತದರ್ಥಂ ವಿವಿಧಾ ಯಶ್ಚಾ | ಕರ್ತವ್ಯಾ ಮುಕ್ತಿ ಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ||೪೧೭||
ನೃಪಪೂರ್ವಂ ಶರೀರಾಣಿ ದಗ್ಧಾನ್ಯನ್ಯತ್ರ ಭೂರಿತಃ |
ಶರೀರಮೇಕದಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ದಾಹನೀಯಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೪೧೮||
ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ತದೇಹದಹನಂ ಯಃ ಕರ್ತುಂ ನಾಭಿವಾಂಛತಿ |
ಸ ವಂಚಿತೋ ಮಹೇಶೇನ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನರಾಧಿಪ ||೪೧೯||
ಸ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಕಾಶಕಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೇಶಾನುಗ್ರಹೇಣ ಯಃ |
ಸ್ತದೇಹದಹನೋದ್ಯೋತಭಸ್ಮರಾಶಿಂ ವಿಲೋಕಯೇತ್ ||೪೨೦||
ಶರೀರಂ ಭಸ್ಮಸಾತ್ಮಕಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತೇನೈವ ಭಸ್ಮನಾ |
ಯಃ ಕಾಂಕ್ಷಿಂ ಭೂಷಯೇತ್ತೇನ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಂ ಶೇಷಭೂಷಣಂ ||೪೨೧||
ಯೇ ತ್ಯಕ್ತತನವಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತ ಏವಾತನವಃ ಪುನಃ |
ವಾಮಾರ್ಥವಾಮಾತನವಶ್ಚಂದ್ರಜೂಡಾ ಭವಂತಿ ಚ ||೪೨೨||

ದೊರಕುತ್ತದೆ ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮಾನವರಾದ ನಾವು ಅವನ್ನು ಬಯಸುವುದು
ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆ ||೪೧೫-೪೧೭||

ಕಾಶೀಮರಣವೇ ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದದ್ದು ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಮಗೆ ಹಿಂದೆ
ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ದೇಹಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೋ ಭಸ್ಮಮಾಡಿರುವರು
ಅದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಜನ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾದರೋ ಈ
ದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸುಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೇಕು ||೪೧೭-೪೧೮||

ಯಾರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಸುಡಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲವೋ
ಅವರು ಮಹೇಶ್ವರನ ಮಾಯೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದವರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಯಾರು
ಮಹೇಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣವನ್ನು ಬಯಸುವರೋ, ಅವರು
ತಮ್ಮ ದೇಹವು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವಾಗುವುದನ್ನು ದೇವಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು
ನೋಡುವರು ||೪೧೯-೪೨೦||

ಯಾರು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಮಾಡಿ, ಆ ಭಸ್ಮದಿಂದ
ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು, ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೋ, ಅವರು ಸಾಗಾಭರಣದಿಂದ

ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವಂ ಯುಕ್ತಾಭಿಲಾಷಿತಂ ಭವೇತ್ |
 ತೇನ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತನುತ್ಯಾಗಃ ಕರ್ತವ್ಯಃ ಸಾರ್ವಧಾನ್ಯತಃ ||೪೨೩||
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ಶರೀರಮಾತ್ರಸ್ಯ ತ್ಯಾಗೇನೈವ ಮಹೇಶ್ವರಃ |
 ದತ್ತಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಶೈವಂ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಂ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ||೪೨೪||
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ತ್ಯಕ್ತಶರೀರೇಣ ಶೈವೇನ ಮದನಾಂಕಳಃ |
 ಮಹೇಶೋ ದೃಶ್ಯತೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಸಂಯುತಃ ||೪೨೫||
 ಯಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮಹಾದೇವದರ್ಶನಂ ಸಮುಪೇಕ್ಷಿತಂ |
 ತೇನ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮರ್ತವ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಪ್ರಾಂಕ್ಷಿಕಾ ||೪೨೬||
 ಮರಣಾಭಿಮುಖಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಯದಾ ಭವತಿ ಮಾನವಃ |
 ತದಾ ಶಿವೋತ್ತರೀಯೇಣ ತಂ ವೀಚಯತಿ ಸೇಶ್ವರೀ ||೪೨೭||
 ತತಸ್ತತ್ಪರ್ಣಕುಹರೇ ಮಹೇಶಸ್ತಾರಕಂ ಪರಂ |
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಜಪತ್ಯೇವ ಶೈವಂ ಸಂಸಾರತಾರಕಂ ||೪೨೮||

ಅಲಂಕೃತರಾದಂತಾಗುವರು ಯಾರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡುವರೋ,
 ಅವರು ಮತ್ತೆ ದೇಹಧರಿಸದೆ ಶಂಕರನ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಶಂಕರನರೂಪವನ್ನೇ
 ಪಡೆಯುವರು ||೪೨೩-೪೨೮||

ದೇವತೆಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿರುವವರು ಕಾಶೀಮರ
 ಣವನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಅಲ್ಲಿ ಮೃತರಾಗುವವರಿಗೆ ಶಂಕರನೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರ
 ಮಂತ್ರೋಪದೇಶಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು ||೪೨೩-
 ೪೨೪||

ಶಂಕರನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ದರ್ಶನಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಮಹಾತ್ಮರು ಕಾಶಿ
 ಯಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಶೀಮರಣವು ಮಹಾದೇವನ
 ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೆನಿಸುವುದು ||೪೨೫ ೪೨೬||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಾಭಿಮುಖನಾಗಿರುವ ಮಾನವನಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯು
 ಶಂಕರನ ಉತ್ಪರೀಯದಿಂಥ ಗಾಳಿ ಬೀಸುವಳು ಶಂಕರನು ತಾನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ

ತದಾ ಗಣಾಸ್ವಮಾಗತ್ಯ ದುಂದುಭಿಧ್ವನಿಪೂರ್ವಕಂ ।

ಚಾರುಕಂಜಾಮರಕರಾ ಜಯಕಬ್ಬಾಸ್ತದಂತಿ ಚ ||೪೨೯||

ಮುಕ್ತಿಕನ್ಯಾಂ ತತಸ್ತಸ್ತೈಶ್ಚಿವೋ ಮಂಗಲಪೂರ್ವಕಂ ।

ದದಾತಿ ಮಂಗಲಾಚಾರಾನ್ಯುರ್ವಂತಿ ಚ ಗಣಾಸ್ತತಃ ||೪೩೦||

ಮರಣಂ ಮಂಗಲಂ ತಸ್ಮಾತ್ಕಾಶ್ಯಾಂ ಭವತಿ ಭೂಪತೇ ।

ತಾದ್ಯತಂ ಮಂಗಲಂ ಕ್ಷಾಪಿ ನ ಭವತ್ಯೇವ ಸರ್ವಥಾ ||೪೩೧||

ಮುಕ್ತಿಕನ್ಯಾವಿನಾಹಾರ್ಥಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮರ್ತವ್ಯಮೇಕದಾ ।

ತತಃಪರಂ ನ ಮರಣಂ ಕದಾಪಿಽದಪಿ ಜಾಯತೇ ||೪೩೨||

ಭವತ್ಯನ್ಯತ್ರ ಮರಣೇ ಬಹುಧಾ ಮರಣವ್ಯಥಾ ।

ನ ಭವತ್ಯೇವ ಮರಣೇ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತು ಮರಣವ್ಯಥಾ ||೪೩೩||

ಮರಣಾಭಿಮುಖೇ ಶೈವೇ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತನ್ನಿರಣವ್ಯಥಾಂ ।

ದೂರೀಕರೋತಿ ಕೃಪಯಾ ಮಹೇಶೋ ಮಂಗಲಾಯುತಃ ||೪೩೪||

ಬಂದು ಅವನ ಕರ್ಣಕುಹರದಲ್ಲಿ ತಾರಕಮಂತ್ರೋಪದೇಶಮಾಡುವನು ||೪೩೫-೪೩೬||

ಒಡನೆಯೇ ಶಿವಗಣಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜಾಮರಾದಿಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಾ ಜಯಕಬ್ಬಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವರು ಒಡನೆಯೇ ಶಂಕರನು ಅವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯನ್ನಿತ್ತು ಮಂಗಳ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಗಣಗಳೊಡಗೂಡಿ ನಡೆಸುವನು ||೪೩೯-೪೪೦||

ಕಾಶೀಮರಣವೇ ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ ಮುಕ್ತಿಕನ್ಯೆಯ ವಿವಾಹವು ನಡೆಯುವುದು ಈ ಮರಣದಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಂಗಳಪ್ರದವಾದ ಮರಣವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೃತಹೊಂದಬೇಕು ||೪೪೧-೪೪೨||

ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯುವವರಿಗೆ ಮರಣವೃಥೆಯೂ ಬಹಳವಾಗುವುದು ಕಾಶೀಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮರಣ ದುಃಖವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವನು ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಾರಾಧನೆಯಾಗಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದುವುದೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ||೪೪೩-೪೪೪||

ದರ್ಶನಾರ್ಥಂ ಮಹೇಶಸ್ಯ ಶಿವಪ್ರಾಪ್ತೃರ್ಥಮೇವ ಚ |
 ಮರ್ತವ್ಯಂ ಮಾನವೈರ್ಧರ್ಮೈಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಯತ್ನಪುರಸ್ಕರಂ ||೪೩೫||
 ನಮಂತಿ ಋಷಯಸ್ವಿದ್ಧಾ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋಪಿ ತಂ |
 ಅತಃ ಏವ ಶ್ರಯಶ್ಶೇನ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮರ್ತವ್ಯಮೇಕದಾ ||೪೩೬||
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ಯೇನ ತನುತ್ಯಕ್ತಾ ಶೈವೇನ ಶಿವಸನ್ನಿಧೌ |
 ಜಿತಾನಿ ತೇನ ದುಃಖಾನಿ ವಿವಿಧಾನಿ ನರಾಧಿಪ ||೪೩೭||
 ಯೇನ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತನುತ್ಯಕ್ತಾ ಶಿವವೀಕ್ಷಣಪೂರ್ವಕಂ |
 ನ ತಸ್ಮಾದಧಿಕೋ ಧನ್ಯಃ ಕೋಪಿ ಲೋಕೇತ್ರ ದೃಶ್ಯತೇ ||೪೩೮||
 ಯದ್ವಂಶೇ ಯಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತೃಪ್ತೇದಸೂನ್ಮದಾ |
 ತದ್ವಂಶಜಾತ್ಯ ಯಶ್ಶೇನ ಪೂಜನೀಯಾಃ ಸುರೈರ್ಧ್ರುವಂ ||೪೩೯||
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ತು ಮರಣೇ ಜಾತೇ ಜಾಯತೇ ಯೋ ಮಹೋತ್ಸವಃ |
 ಮಹೋತ್ಸವಸ್ತಾದ್ಯತಸ್ತು ದುರ್ಲಭೋನ್ಯತ್ರ ಸರ್ವಥಾ ||೪೪೦||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದವನು ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ದರ್ಶನ
 ಮಾಡುವನಲ್ಲದೆ ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವನು ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತಪುಷ್ಪ
 ಗಳಿಂದಲೂ, ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮಾದಿವೇಶಗಳಿಂದಲೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವನು ಅದ್ದರಿಂದ
 ಕಾಶೀಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ತ್ವರಿತರಾದೇಕು ||೪೩೫-೪೩೬||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದವನು ಸಾಂಸಾರಿಕನಾದ ಸಕಲ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ
 ಗೆದ್ದಂತೆಯೇ ಈಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಯಾರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ
 ತ್ಯಾಗಮಾಡುವನೋ ಅವರಿಗಿಂತ ಧನ್ಯರೆನಿಸಿದವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರು
 ಸಿಗಲಾರರು ||೪೩೭-೪೩೮||

ಯಾವ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮೃತನಾಗುವನೋ ಆ
 ವಂಶೀಯರೆಲ್ಲಾ ಪೂಜ್ಯರೆನಿಸುವರು ಕಾಶೀಮರಣದಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವ ಶಾಂತ್ಯ
 ತ್ವನಗಳು ದೊರಕುವುವೋ, ಅಷ್ಟು ಸುಖಸಂತೋಷಗಳು ಮತ್ತಾವುದರಿಂದಲೂ
 ಲಭಿಸಲಾರವು ||೪೩೯-೪೪೦||

ಕಿಮುಕ್ತೇನಾಶ್ರ ಬಹುನಾ ಯತ್ಕೈರ್ನಾನಾವಿಧೈರಹಿ |
 ಮರ್ತವ್ಯಮೇಕದಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಂ ಶಿವಸನ್ನಿಧೌ || ೪೪೧ ||
 ಯದ್ಯದ್ಭಕ್ತಮಿಹಾಸ್ಥಾಭಿಸ್ತತ್ಪರ್ವಂ ಶ್ರುತಿಶ್ರುತಂ |
 ಅತಃ ಕೃತ್ವಾ ಶ್ರುತೌ ಶ್ರದ್ಧಾಂ ಗಚ್ಛ ಕಾಶೀಂ ನರಾಧಿಪ || ೪೪೨ ||
 ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ ಕೀರ್ತೀಕೋ ನರಾಧಿಪಃ |
 ಅತ್ಯಂತಕುಷ್ಪದಯಃ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ತಾನ್ ದ್ವಿಜಾನ್ || ೪೪೩ ||
 ತತೋ ವಸ್ತಾನಿ ರತ್ನಾನಿ ಗಜಾನ್ ಗ್ರಾಮಾಂಶ್ಚ ಕೋಟಿಶಃ |
 ಸ ದದೌ ಶಿವಭಕ್ತೇಭ್ಯಸ್ತದೈವ ಪ್ರೀತಮಾನಸಃ || ೪೪೪ ||
 ತತಸ್ತಾನ್ ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸ ಜಾಬಾಲಶ್ರುತಿಪಾರಗಾನ್ |
 ತತೋ ರಾಜ್ಯಂ ದದೌ ಸರ್ವಂ ಸ್ವಪುತ್ರಾಯ ನರಾಧಿಪಃ || ೪೪೫ ||
 ಜಾಬಾಲೋಕ್ತಪ್ರಕಾರೇಣ ಸಂಕಲ್ಪಾದೀನಿ ಸಾದರಂ |
 ಕೃತ್ವಾ ಸ ನಿರ್ಮಯೌ ರಾಜಾ ಕಾಶೀಮುದ್ದಿಶ್ಯ ಭಕ್ತಿಶಃ || ೪೪೬ ||

ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದರಿಂದೇನು ? ನಾನಾಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದಲಾದರೂ, ಮೋಕ್ಷ
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣಶೂಂಧಬೇಕು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೂ
 ಹೇಳಿದ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲಾ ಶ್ರುತಿಸಂಮತವಾದದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ
 ವೇದದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟಿರುವವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾಶೀಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ
 ಮೃತಿಹೊಂದಬೇಕು ರಾಜನೇ, ನೀನೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡು || ೪೪೧-೪೪೨ ||

ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಆ ಮುನಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೀರ್ತಿಶನೇಬ
 ಆ ರಾಜನು ಸಂತುಷ್ಟಾಂತರಂಗವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಆ ಶಿವಪೂಜಕರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ
 ವಸ್ತ್ರಗಳು, ರತ್ನಗಳು, ಆನೆಗಳು, ಆಗ್ರಹಾರಾದಿಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ದಾನ
 ವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಕೃಪಿತದಿಶಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು || ೪೪೩-೪೪೪ ||

ಹಾಗೆ ಜಾಬಾಲೋಪನಿಷತ್ತಿನ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದ ದ್ವಿಜರನ್ನು
 ಕೃಪಿಗೊಳಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೂ ರಾಜನು, ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಕಾಶೀ
 ಗಮನಕ್ಕೆ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ, ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಕಾಶೀಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ
 ಸನ್ನದ್ಧನಾದನು || ೪೪೫-೪೪೬ ||

ಕಾಶೀಂ ಪ್ರಾಪ ಸ ಭೂಪಾಲಸ್ತೃಕ್ತ ಭೂಪಾಲಲಕ್ಷಣಃ ।

ನಿಯಮೇನೈವ ಸತತಂ ಕಾಶೀವಾಸಂ ಚಕಾರ ಹಿ ||೪೪೭||

ನಿತ್ಯಮಂತರ್ಗೃಹಾದೀನಿ ಕುರ್ವನ್ ಕರ್ಮಾಣಿ ಭೂಪತಿಃ ।

ಕಾತ್ಯಾಂ ಶಿವಕಥಾಂ ಶೃಣ್ವನ್ನವಾಸ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ||೪೪೮||

ತತಸ್ತಂ ಭೂಪತಿಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕದಾಚಿತ್ಪಾರ್ವತೀಪತಿಃ ।

ಉಪಸರ್ಗಾರ್ಣ ಸಸರ್ಜೀಶೋ ಭೂಪತಿತ್ವಂ ಪರೀಕ್ಷಯನ್ ||೪೪೯||

ಕಾಶೀತ್ಯಾಗರಕರ್ಜಾತಾ ತಸ್ಯ ಭೂಪಸ್ಯ ತತ್ತ್ವಜೇ ।

ತತೋ ಗಂತುಂ ಸಮುದ್ಯುಕ್ತಃ ಸಸ್ಮಾರ ದ್ವಿಜತಾಸನಂ ||೪೫೦||

ಇತಸ್ತತಸ್ತತೋ ಭೂಪಸ್ತದಾ ಗಚ್ಛನ್ ಪಿತಾಚವತ್ ।

ದುಃಖಿತೋಽಭೂದಿಯಂ ಕಾಶೀ ಕಥಂ ತ್ಯಾಜ್ಯೇತಿ ಭೂರಿತಃ ||೪೫೧||

ತದಾನೀಂ ಸ್ಥಾತುಮೇಕತ್ರ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಮಪಿ ಸ್ಥಿರಂ ।

ನಾಭೂತ್ತಸ್ಯ ಮನೋ ವಿಪ್ರಾ ಗಂತುಕಾಮಸ್ಯ ಭೂಪತೇಃ ||೪೫೨||

ರಾಜಗೌರವವನ್ನೂ ಸಹ ದೂರಮಾಡಿ ನಿಯಮದಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಾರಾಧನೆ ಶಿವಮಂತ್ರಜಪ, ಶಿವಕಥಾಶ್ರವಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ವಾಸಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು ||೪೪೭-೪೪೮||

ಒಂದುಸಾರಿ ಪರಶಿವನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೇಕಳಿ, ಅವನಿಗೆ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ರಾಜನು ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು ಅದರ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಾತು ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ಬಂದಿತು ||೪೪೯-೪೫೦||

ಆಗ ಆ ರಾಜನು ಪಿತಾಚಿಯಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಪರಿಶಯಿಸುತ್ತಾ ಒಂದುಕಡೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಅದರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲಿಷ್ಟವುಳ್ಳ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾಂಟಲುವು ಆಶಿಯಾಯಿತು ||೪೫೧-೪೫೨||

ತತೋಽಪಿ ಚಿಂತಾಸಂಕ್ರಾಂತಃ ಸ್ವತರೀರಂ ಸರಜ್ಜುಭಿಃ |
 ಬಬಂಧಾತಿಪ್ರಯತ್ನೇನ ತರುಮೂಲಸಮನ್ವಿತಂ ||೪೫೩||

ತತಸ್ತತ್ಪರುಮೂಲೇಭ್ಯೋ ದಂದಕೂಕಾ ವಿನಿರ್ಗತಾಃ |
 ರಜ್ಜು ಬಂಧಂ ತತಃಪಿತ್ವಾ ಭೂಪತ್ತಸ್ತಾದ್ವಿನಿರ್ಗತಾಃ ||೪೫೪||

ತತಸ್ಸಂಪಾದ್ಯ ಕಾಷ್ಠಾಢಿ ದತ್ತಾ ವಹ್ನಿಂ ಸ ಭೂಪತಿಃ |
 ವಹ್ನಿಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೀಕೃತ್ಯ ಪ್ರವಿಷ್ಟಸ್ತತ್ರ ಪಾವಕೇ ||೪೫೫||

ತತಸ್ಸಮಭವದ್ವೃಷ್ಟಿತ್ತಯಾ ವೃಷ್ಟೃಃ ಸ ಪಾವಕಃ |
 ಶಶಾಮ ಸದೃಶ್ವಹಸಾ ಮಹಾವೃಷ್ಟಿಜಲಾಘ್ನತಃ ||೪೫೬||

ತತಃಪರಂ ಸ ಭೂಪಾಲಃ ಕಿಂ ಕಾರ್ಯಮಿತಿ ಚಿಂತಯನ್ |
 ಚಕಾರ ಚರಣಾಚ್ಛೇದಂ ಸ್ವತಃ ಏವ ತದಾ ದ್ವಿಜಾಃ ||೪೫೭||

ತತಃಪರಂ ಮಹಾದೇವೋ ಧೃತ್ವಾ ಮಾನುಷವಿಗ್ರಹಂ |
 ಅರುಹ್ಯ ತುರಗಂ ದಿವ್ಯಂ ತದಾ ರಾಜಾನಮಬ್ರವೀತ್ ||೪೫೮||

ಆದರೂ ಆ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಒಂದು ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದನು. ಆಗಲೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಆ ಮರದ ಬುಡದಿಂದ ಹಾವುಗಳು ಎದ್ದು ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದುವು. ಒಡನೆಯೇ ರಾಜನು ಹೆದರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದನು ||೪೫೩-೪೫೮||

ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ನು ಬದುಕಿರಬಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಸೌದೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕಿ, ಬೆಂಕಿಹೊತ್ತಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ಈಶ್ವರೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಒಡನೆಯೇ ದೊಡ್ಡಮಳೆ ಬಂದು ಬೆಂಕಿಯು ಆರಿಹೋಯಿತು. ನೀರು ತುಂಬಿಹೋಯಿತು ||೪೫೯||

ಆ ರಾಜನು ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಒಡನೆಯೇ ತನ್ನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಕಿವನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಮಾನುಷವೇಷಧಾರಿಯಾಗಿ, ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಆ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತನು ಮತ್ತು ರಾಜನೊಡನೆ ಹೀಗೆಂದನು ||೪೫೯ ೪೬೦||

|| ಶ್ರೀಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಕಮರ್ಥಂ ಚರಣೌ ಭಿನ್ನೌ ರಕ್ತಪಂಕಜಸನ್ನಿಧೌ |
ತವ ರಾಜಶರೀರಸ್ಯ ದುಃಖಮುದ್ಯಾಭವನ್ಮಹತ್ ||೪೫೯||

ಸಂಯೋಜಯಾಮಿ ಚರಣೌ ಯಥಾಸ್ಥಾನೇ ನರಾಧಿಪ |
ಅಹಂ ತು ವೈದ್ಯವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಸಮರ್ಥೋಽಸ್ಮಿ ನ ಸಂತಯಃ ||೪೬೦||

ರಾಜಂಸ್ತುರಗಮಾರುಹ್ಯ ಶೀಘ್ರಮಾಯಾಹಿ ಮದ್ಗೃಹಂ |
ಔಷಧಾನ್ಯಪಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ಗೃಹೇ ಸಂತಿ ಸಹಸ್ರತಃ ||೪೬೧||

ಸಂತ್ಯಾಷಧಾನಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ತಾದೃಶಾನಿ ಮದಾಲಯೇ |
ಯೇಷಾಂ ಸಂಯೋಗಮಾಶ್ರೇಣ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಂ ಭವತಿ ತತ್ತ್ವೇನ ||೪೬೨||

ಕಾಶ್ಯಾಂ ಯಾತ್ರಾದ್ಯಕರಣೇ ಪ್ರತ್ಯನಾಯೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
ಭಿನ್ನಪಾದಸ್ಯ ತೇ ರಾಜನ್ ಕಥಂ ಯಾತ್ರಾದಿಕಂ ಭವೇತ್ ||೪೬೩||

ಕಾಶ್ಯಾಂ ವೈಶ್ವೇತ್ತರಂ ಲಿಂಗಂ ನ ದೃಷ್ಟಂ ಯೇನ ಯದ್ವಿನೀ |
ತದ್ವಿನೀ ಜಲಪಾನಂ ಚ ತೇನ ಕರ್ತುಂ ನ ಶಕ್ಯತೇ ||೪೬೪||

“ ಆಯ್ಯಾ ರಾಜನೇ, ಏತಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡೆ ?
ಜನಾದ ನಿನಗೆ ಅದು ಬಹು ವ್ಯಥೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲವೆ ? ನಾನು ವೈದ್ಯ
ಕೃಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆನಿಸಿರುವೆನು ಈಗ ಕಡಿಮೆಬಿದ್ದಿರುವ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮೊದ
ಲ್ಮತೆಯೇ ಸೇರಿಸಿಬಿಡುವೆನು ಯೋಚಿಸಬೇಡ ||೪೫೯-೪೬೦||

ಈಗಲೇ ಈ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಾ ನನ್ನ ಮನೆ
ಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದಿವ್ಯಷಧಗಳಿರುವುವು ಅವುಗಳ ಸ್ವರ್ಣಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ
ಋಗಲು ಯಥಾಪೂರ್ವಗಳಾಗುವುವು ನೀನು ಎಂದಿನಂತೆ ಆರೋಗ್ಯಶಾಲಿ
ಯಾಗುವೆ ||೪೬೧-೪೬೨||

ರಾಜನೇ, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನೀನು ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರಿ
ಯಾದುವುದು ಹೇಗೆ ? ಇಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಏನುಮಾಡುವೆ ?
ಬಿಲ್ಲಿದ್ದು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದರ್ಶನಮಾಡದೆ ಜಲಪಾನವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡ

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನುನಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಜಲಂ ವಾ ಯಃ ಪಿಬೇನ್ನರಃ |

ಸ ನರಃ ಸರ್ವಥಾ ರಾಜನ್ ರೇತಃಪಾಯಾ ಭವೇದ್ಭ್ರೂವಂ ||೪೬೫||

ಅತ್ರಾನರ್ಚಿತವಿಶ್ವೇಶಾನ್ ಕ್ರೂರಃ ಶ್ರೀ ಕಾಲಭೈರವಃ |

ಅಘೋರಯಾತನಾಯುಕ್ತಾನ್ ಕರೋತ್ಯಾಜಂಧ್ರತಾರಕಂ ||೪೬೬||

ಅತ್ಯಂತಕಶಿನೋ ನೂನಂ ಕಾಶೀನಾಸೋ ನರಾಧಿಪ |

ಸಹಸಾ ಸುಲಭೋ ನಾಯಂ ಕಾಶೀನಾಸೋತಿದುರ್ಭಟಃ ||೪೬೭||

ಅಸ್ಯಾಂ ಕಾತ್ಯಾಂ ನಿವಸತಾಂ ನಿಯಮಾಚರಣಂ ವಿನಾ |

ನ ಸ್ಯಾತುಂ ಶಕ್ಯತೇ ರಾಜನ್ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಮಪಿ ಧ್ರುವಂ ||೪೬೮||

ಕಾಶೀ ದೈವವಶಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಮನುಷ್ಯೇಣ ತ್ವಯಾ ನೃಪ |

ಸುರಾಣಾಮಪಿ ಕಾಶೀಯಃ ಭವತ್ಯತ್ಯಂತದುರ್ಲಭಾ ||೪೬೯||

ಸಂಸ್ತಾಪ್ಯಾಪಿ ನರಃ ಕಾಶೀಂ ವಿಶ್ವೇಶಂ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಯದಿ |

ನ ಪೂಜಯತಿ ಯತ್ನೇನ ಯಾತನಾರ್ಥಂ ಸ ನಿರ್ಮಿತಃ ||೪೭೦||

ಬಾರದೊಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುವರು ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿನಗೆ ಕಾಲುಗಳು ಬೇಡವೇ ?
||೪೬೬-೪೬೮||

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸದೆ ಯಾವನು ಜಲಪಾನಮಾಡುವನೋ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೇತಸ್ಸನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ ಹಾಗೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾರ್ಚನೆ ಮಾಡದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲಭೈರವನು ಕ್ರೂರವಾದ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಿಸುವನು ||೪೬೫-೪೬೬||

ಈ ಕಾಶೀನಾಸವೆಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದದ್ದು ಇದು ದೊರೆಯುವುದೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದೆ ಇರುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ ಕ್ಷಣಕಾಲವೂ ನಿಯಮವನ್ನು ಮೀರಿ ವಾಸಿಸಕೂಡದು ||೪೬೭-೪೬೮||

ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯದ ಈ ಕಾಶಿಯು ಮಾನವನಾದ ನಿನಗೆ ಪೂರ್ವಸುಕೃತವಶದಿಂದ ದೊರೆತಿದೆ ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಖಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ದುಃಖಾನುಭವಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದಂತಾಗುವುದು ||೪೬೯-೪೭೦||

ಕಾಶ್ಯಾಂ ಪದೇಪದೇ ಸಂತಿ ತೀರ್ಥಾನ್ಯತ್ಯುತ್ಪಮಾನ್ಯತಃ |
 ತಾನಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಯತ್ನೇನ ಗತ್ವಾ ಸೇವ್ಯಾನಿ ಸಂತತಂ ||೪೭೧||
 ಪಾಂಚಮುದ್ರಂ ಮಹಾಪೀಠಂ ವೀರೇಶೋ ಯತ್ರ ತಿಷ್ಠತಿ |
 ತತ್ರ ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಗಂತವ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ||೪೭೨||
 ಕಾಲತ್ರಯೇಽಪಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರದರ್ಶನಂ |
 ನಿತ್ಯಂ ತಥೈವ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರದರ್ಶನಂ ||೪೭೩||
 ರಾಜನ್ಯವಂತಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಯತ್ರಾಕ್ಷಯ್ಯಾನಿ ಸಂತತಂ |
 ತತ್ರ ವೀರೇಶ್ವರಸ್ಥಾನೇ ಗಂತವ್ಯಂ ಖಲು ಸರ್ವಥಾ ||೪೭೪||
 ಯತ್ರ ದತ್ತಂ ಹುತಂ ಜಪ್ತಂ ಅನಂತಫಲದಾಯಕಂ |
 ಅಭೀಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಥಾಧಿಕದಂ ತತ್ರ ಕೇನ ನ ಗಮ್ಯತೇ ||೪೭೫||
 ತತಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಣಿ ತತಕೋಟಿತಾನಿ ಚ |
 ಲಿಂಗಾನಿ ತೇನ ದೃಷ್ಟಾನಿ ವೀರೇಶೋ ಯೇನ ವೀಕ್ಷಿತಃ ||೪೭೬||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚುಗೂ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ದೊರೆಯುವುವು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಪಂಚಮುದ್ರಾತ್ಮಕವಾದ ಮಹಾ ಪೀಠವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ವೀರೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಯೂ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳು ನಿತ್ಯವೂ ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ||೪೭೧ ೪೭೨||

ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರದರ್ಶನವನ್ನು ಶ್ರೀಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೆಯೇ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ ಅಕ್ಷಯಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ವೀರೇಶ್ವರಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸರ್ವದಾ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು ಅದರಿಂದ ಪುಣ್ಯವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ||೪೭೩ ೪೭೪||

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಮ, ದಾನ, ಜಪ ಇವುಗಳನ್ನಾಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಚನಂಶಾನಂತ ಪುಣ್ಯವು ಲಭಿಸುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಶಿವಲಿಂಗಗಳವೆ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು ವೀರೇಶ್ವರ ದರ್ಶನಮಾಡಿದರೆ ಆ ಶಿವಲಿಂಗದರ್ಶನದ ಫಲವೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಬರುವುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಡ ||೪೭೫ ೪೭೬||

ಸಾಯಂ ವೀರೇಶಲಿಂಗಸ್ಯ ಯೇನ ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರಂ ।
 ದರ್ಶನಂ ಕ್ರಿಯತೇ ತೇನ ಸರ್ವಪಾಪೈಃ ಪ್ರಮುಖ್ಯತೇ ॥೪೭೭॥
 ಯಸ್ಮಿನ್ನೀರೇಶ್ವರಸ್ಯಾ ನೇ ಜಪ್ತಾ ಮಂತ್ರಂ ಪಡಕ್ಷರಂ ।
 ಭವಂತಿ ಪಾಪನಿರ್ಮುಕ್ತಾಸ್ತತ್ರ ಗಂತವ್ಯಮನ್ಯಹಂ ॥೪೭೮॥
 ನಿತ್ಯಂ ಪಶುಪತೀಶಸ್ಯ ದರ್ಶನಂ ಕಾರ್ಯಮಾದರಾತ್ ।
 ತಸ್ಯ ದರ್ಶನಮಾಶ್ರೇಣ ಪುಣ್ಯವೃದ್ಧಿಃ ಪ್ರಜಾಯತೇ ॥೪೭೯॥
 ನಿತ್ಯಮುತ್ಪಂತಯತೇನ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಃ ಕಾಲಭೈರವಃ ।
 ಸ್ಥಾಪುಂ ನ ಶಕ್ಯತೇ ಕಾತ್ಯಾಂ ವಿನಾ ಭೈರವದರ್ಶನಂ ॥೪೮೦॥
 ಶಾಸ್ತ್ರಾ ದೇವರ್ಷಿಸಿದ್ಧಾಂತಾಂ ಕ್ರೂರಃ ಶ್ರೀ ಕಾಲಭೈರವಃ ।
 ತದ್ದರ್ಶನಂ ವಿನಾ ಕಾತ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾಪುಮೇವ ನ ಶಕ್ಯತೇ ॥೪೮೧॥
 ಯಸ್ಯ ದರ್ಶನಮಾಶ್ರೇಣ ಮಹಾಪಾತಕಕೋಟಿಯುಃ ।
 ನಿನತ್ಯಂತಿ ಸ ಯಶ್ಚೇನ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಃ ಕಾಲಭೈರವಃ ॥೪೮೨॥

ಪ್ರದೋಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೀರೇಶಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡುವುದೂ, ಆ ಸನ್ನಿಧಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಪಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದೂ (ಪ್ರಣವಯುಕ್ತವಾದ ಶಿವಪಂಚಾ
 ಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರ) ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಪಾಪನಿವಾರಕವಾದ ಕರ್ಮಗಳು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ
 ಪ್ರದೋಷಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕು ॥೪೭೭-೪೮೨॥

ಹಾಗೆಯೇ ನಿತ್ಯವೂ ಪಶುಪತೀಶ್ವರ, ಕಾಲಭೈರವೇಶ್ವರ ಈ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು
 ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ಇದರಿಂದ ಪುಣ್ಯವೃದ್ಧಿಯುಂಟು ಕಾಲಭೈರವದರ್ಶನ
 ವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ದಿನವೂ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಕೂಡದು ಹಾಗೆ ವಾಸಮಾಡಲು
 ಸಾಧ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ॥೪೭೯-೪೮೦॥

ಕಾಲಭೈರವನು, ದೇವತೆಗಳು, ಋಷಿಗಳು, ಸಿದ್ಧರು ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ
 ಶಿಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲನು ಅಂತಹವನ ದರ್ಶನಮಾಡದೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದೇ ಯುಕ್ತ
 ವಲ್ಲ ಅವನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮಹಾ ಪಾಪರಾಶಿಯೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವುವು ಅದ
 ಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನಿತ್ಯವೂ ಕಾಲಭೈರವನ ದರ್ಶನಮಾಡಬೇಕು ॥೪೮೧-೪೮೨॥

ಯತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮನಿರತ್ಯೇದೋ ಭೈರವೇನ ಪುರಾ ಕೃತಃ |
 ತತ್ರ ಶ್ರೀ ಕೃತ್ತಿವಾಸೇತಃ ಪೂಜನೀಯೋನ್ಮಹಂ ಮುದಾ ||೪೮೩||
 ಕೃತ್ತಿವಾಸೇತಲಿಂಗಾದಿಲಿಂಗಾನಿ ನೈವತತ್ತ್ವಮು |
 ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಾನಿ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಪೂಜನೀಯಾನಿ ಚಾನ್ಮಹಂ ||೪೮೪||
 ತಾನಿ ತಾನಿ ಶಿವಸ್ಯಾನಾನ್ಮಹಂ ಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕಂ |
 ಸೇವನೀಯಾನಿ ಗತ್ವೈವ ಸೇವ್ಯಾತ್ಮವಾತ್ಮ ಸಾದರಂ ||೪೮೫||
 ಗಮನಂ ತು ವಿನಾ ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ನ ಭವತ್ಯೇವ ಸರ್ವಥಾ |
 ಅತೋಽಶ್ವಂ ಶೀಘ್ರಮಾರುಹ್ಯ ಸಮಾಯಾಹಿ ಮದಾಲಯಂ ||೪೮೬||
 ಕಾರಯಿಷ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ಶೀಘ್ರಮತ್ರ ಸ್ಯಾರೋಹಣಂ ನೈವ |
 ಯತೋಽಶ್ವಾರೋಹಣೇ ಕಕ್ರಿಸ್ತವ ನಾಸ್ತ್ಯಧುನಾ ತತಃ ||೪೮೭||
 ಇತಿ ತದ್ರಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ದುಃಖತೋಪಿ ನರಾಧಿಪಃ |
 ಧೃತಧೈರೋಬ್ರವೀದ್ವಾಕ್ಯಂ ಶಿವಂ ಮಾನುಷವಿಗ್ರಹಂ ||೪೮೮||

ಬ್ರಹ್ಮನ ನಿರತ್ಯೇದಮಾಡಿದ ಭೈರವನು ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ತಿವಾಸೇ
 ಕ್ಷರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದವನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು
 ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೃತ್ತಿವಾಸೇಕ್ಷರಾದಿ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ||೪೮೩-೪೮೪||

ಶಿವಸ್ಯಾನಗಳಿಲ್ಲಾ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕು ಕೈವರನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಪೂಜಿಸು
 ತ್ತಿರಬೇಕು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವು
 ನಡೆಮುರುವು ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಈಗಲೇ ಕುದುರೆಯನ್ನು
 ಹತ್ತಿ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಾ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸಂಪಡಿಸುವೆನು ||೪೮೫-೪೮೬||

ನಿನಗೆ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದಿರುವುದರಿಂದ
 ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗ ಹತ್ತಿಸಿ ಕೊರಿಸುವೆನು ಏಳು” ಎಂದು ಆ ಮಾನುಷವೇಷಧಾರಿ
 ಯಾದ ಶಂಕರನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಧೀರನಾಗಿ ಹೀಗೆ
 ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು ||೪೮೭-೪೮೮||

|| ರಾಜೋವಾಚ ||

ತಮಾಪ್ರಪ್ರಯೋಗೇಷು ಶಕ್ತಿಃ ಪ್ರಾಯೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ಕಂ ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ದೇವನೇನಾಪಿ ಕಂ ದೇಹೇನಾಪಿ ತದ್ವದ ||೪೮೯||
 ಮರಿಷ್ಯಾಮ್ಯಧುನೈವಾದ್ಯ ದೇಹಾಪೇಕ್ಷಾ ನ ಮೇ ಧ್ರುವಂ |
 ಕಾರೀತ್ಯಾಗಾರ್ಥಮಿತ್ಯಾದ್ಯ ಮಮ ಜಾತಾ ಸಹಸ್ರಧಾ ||೪೯೦||
 ತಾದ್ಯಕೇಚ್ಚಾಪಿಽದಿತೇನ ಭಿನ್ನಂ ಪಾದದ್ವಯಂ ಮಯಾ |
 ವಿಚ್ಛಿನ್ನಚರಣಸ್ವಾಪಿ ಕಾರೀತ್ಯಾಗರತಿರ್ಮಮ ||೪೯೧||
 ಅಶಾಂತಾ ಬಾಧತೇ ಸಾ ಮಾಂ ಕಾರೀತ್ಯಾಗರತಿಃ ಪುನಃ |
 ಅನೇಕಜನ್ಮತಪಸಾ ಕಾರೀಪ್ರಾಪ್ತ ಮಯಾಧುನಾ ||೪೯೨||
 ಕಾರೀತ್ಯಾಗಃ ಕಥಂ ಕಾರ್ಯೋ ಯತ್ತ್ಯಾಗಃ ಪಾಪಸಾಧನಂ |
 ಮಯಾ ಚೇತ್ತ್ಯಜ್ಯತೇ ಕಾರೀ ಮರ್ತ್ಯವ್ಯಂ ಯತ್ರ ಕುತ್ರಚಿತ್ ||೪೯೩||
 ತದಾ ಮರಣದುಃಖಾನಿ ಸೋಫವ್ಯಾನಿ ಕಥಂ ಮಯಾ |
 ಶ್ರೀಕಾರೀ ಭಿನ್ನದೇಶೇಷು ಬಹುಭ್ಯವ ಮೃತಂ ಮಯಾ ||೪೯೪||

"ಮಹಾಪುರುಷನೇ, ನಿನ್ನ ಚಿಹ್ನಧರ್ಮಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಯು ಬಂದಿತು ಆದರೆ ಈ ಕಾಲುಗಳಿಂದಲೂ, ಈ ದೇಹದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಬರುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಈಗ ದೇಹಾಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ ನನಗೆ ಕಾರೀತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯುತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು ಇಂತಹ ನನಗೆ ಈಗ ದೇಹಾಭಿಮಾನವೇ ಇರಬಾರದು ||೪೮೯-೪೯೦||

ಕಾರೀತ್ಯಾಗಬುದ್ಧಿಯಿರಬಾರದೆಂದೇ ನಾನು ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡೆನು ಆದರೂ ಆ ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯು ಇನ್ನೂ ನನ್ನಿಂದ ದೂರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಷ್ಟೋ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪುಣ್ಯವಶದಿಂದ ಇಂದು ನನಗೆ ಈ ಕಾರೀವಾಸವು ಲಭಿಸಿದೆ ಇದನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಬರುವುದುಚಿತವೇ? ||೪೯೧-೪೯೨||

- ಪಾಪಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಕಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಈಗ ಕಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಂದುಕಡೆ ನನಗೆ ಮರಣಸಂಭವಿಸುವುದು ಇದರಿಂದ ಕಾರೀ

ತತೋ ದುಃಖಾನಿ ಭುಕ್ತಾನಿ ಯಮಲೋಕೇಪಿ ಭೂರಿತಃ |
ಮನುಷ್ಯದೇಹಮಾಸಾದ್ಯ ಸಾತಕಂ ಕ್ರಿಯತೇ ನರೈಃ ||೪೯೫||
ತೇನ ಸಾಪೇನ ದುರ್ಲಭ್ಯಾ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಯಮಯಾತನಾ |
ತ್ಯಜ್ಯತೇ ಯೇನ ಕಾಶೀಯಂ ತೇನ ನ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಸುಖಂ ||೪೯೬||
ಗರ್ಭವಾಸಾದಿದುಃಖಾನಿ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಾನಿ ನ ಸಂಶಯಃ |
ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯೀ ಕಾಶೀ ಯೇನ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೪೯೭||
ತೇನಾನಂದಃ ಕಥಂ ಪ್ರಾಪ್ಯೋ ನಿತ್ಯಂ ಯಃ ಪ್ರಾಪ್ಯಮೋದತೇ |
ವಿಟ್ಟಿನ್ನ ಚರಣಸ್ಯಾಪಿ ಮನು ದುಃಖಂ ನ ಜಾಯತೇ ||೪೯೮||
ಕಾತ್ಯಮಾನಂದರೂಪಿತ್ಯಾಂ ಮಯಾಸ್ಯಾಂ ಸ್ಥೀಯತೇ ಯತಃ |
ಮಯಾ ನಿಷ್ಕಂಟಕಾ ಸರ್ವಾ ಪೃಥಿವೀ ಪಾಲಿತಾ ಯತಃ ||೪೯೯||
ತದೇದ್ಯತಂ ಸುಖಂ ನಾಪ್ತಂ ಯತ್ಕಾಶೀವಾಸಸಂಭವಂ |
ಯದಾ ಮಯಾ ಪುರಾ ರಮ್ಯೇ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನೇ ಸ್ಥಿತಂ ||೫೦೦||

ಮರಣವು ನನಗೆ ತಪ್ಪಿದಂತಾಗುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನ್ಯತ್ರ ಮರಣವು ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಕಾಶೀಮರಣವು ನನಗೆ ಒದಗಲಿ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಮನೋಭಿಲಾಷೆ ||೪೯೩ ೪೯೪||

ಅನ್ಯತ್ರಮರಣದಿಂದ ನಾನು ಯಮಲೋಕದ ಯಾತನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿದೆನು ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹವೆತ್ತಿ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು ಈಗಲೂ ಕಾಶೀಮರಣವು ತಪ್ಪಿದರೆ ನನಗೆ ನರಕವಾಸವು ತಪ್ಪುವುದೆಂದು ? ||೪೯೫ ೪೯೬||

ಈ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಈಗ ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಮಾತ್ಸ್ಯಗರ್ಭವಾಸವು ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ ನಿತ್ಯಾನಂದವು ಲಭಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನನಗೆ ಕಾಲಿಲ್ಲ ದಿದ್ವರೂ ವ್ಯರ್ಥೆಯಲ್ಲ ||೪೯೭ ೪೯೮||

ಆನಂದಮಯವಾದ ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲ ನಾನು ನಿಷ್ಕಂಟಕವಾದ ಪೃಥಿವೀ ರಾಜನಾಗಿದ್ದು ರಾಜಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆನು, ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆನಂದಪಟ್ಟಿನ್ನು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ||೪೯೯ ೫೦೦||

ತದೇದ್ವೈತಂ ಸುಖಂ ನಾಶ್ವಂ ಯತ್ಕಾರ್ತೀವಾಸಸಂಭವಂ ।
 ನತನ್ಯರಿಕಿರೋರತ್ನೈರ್ಮುದಂಘ್ರ್ಯಾಪೂರಿತಂ ಯದಾ ॥೫೦೧॥

ತದೇದ್ವೈತಂ ಸುಖಂ ನಾಶ್ವಂ ಯತ್ಕಾರ್ತೀವಾಸಸಂಭವಂ ।
 ಯದಾ ಸಾಮಂತಭೂಪಾಲೈಃ ಕೃತಂ ಮತ್ಪಾದಪೂಜನಂ ॥೫೦೨॥

ತದೇದ್ವೈತಂ ಸುಖಂ ನಾಶ್ವಂ ಯತ್ಕಾರ್ತೀವಾಸಸಂಭವಂ ।
 ರಂಭಾಭಿಭಾಮಿತಸ್ತ್ರೀಭಿಃ ಸೇವಿತೋಹಂ ಯದಾ ಮುದಾ ॥೫೦೩॥

ತದೇದ್ವೈತಂ ಸುಖಂ ನಾಶ್ವಂ ಯತ್ಕಾರ್ತೀವಾಸಸಂಭವಂ ।
 ಏತಾದ್ವೈತಂ ಸುಖಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಗಂಕುಮಿಚ್ಛಾಪ್ರಜಾಯತೇ ॥೫೦೪॥

ಅಭಾಗ್ಯಸ್ಯ ಫಲಂ ನೂನಮಿದಮತ್ರ ನ ಸಂಶಯಃ ॥೫೦೫॥

ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸಂತ್ಯಕ್ತಯಾತ್ರಾಣಾಂ ಭೋರಾ ಭೈರವಯಾತನಾ ।
 ತ್ವಯಾ ಭವಿಷ್ಯತೀತ್ಯುಕ್ತಂ ತತ್ರ ಭೈವ ನ ಸಂಶಯಃ ॥೫೦೬॥

ಮಯಾ ತ್ವದ್ಯ ಕೃತಾ ಯಾತ್ರಾ ಸರ್ವಾಪಿ ತದನಂತರಂ ।
 ಕಾರೀತ್ಯಾಗರಹಿತಾರ್ತಾ ತತಕ್ಕಿನ್ದ್ರಂ ಪದದ್ವಯಂ ॥೫೦೭॥

ನನ್ನಿಂದ ಪರಾಜಿತರಾದ ಶತ್ರುರಾಜರು ಧನಕನಕರಾಶಿಗಳನ್ನು ತಂದು ನನ್ನ ಪಾದದ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಶರಣಾಗತರಾದಾಗಲೂ, ಸಾಮಂತರಾಜರು ನನ್ನ ಪಾದಪೂಜೆಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಇಷ್ಟು ಸಂಹೋಷವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಈ ಕಾರೀವಾಸದಿಂದ ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಆನಂದವು ಲಭಿಸಿದೆ ॥೫೦೧-೫೦೨॥

ರಂಭಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಸೇವಿತನಾದಾಗಲೂ, ಕಾರೀ ವಾಸದಷ್ಟು ಸಂಹೋಷವುಂಟಾದಯಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು ಈಗ ಮನಸ್ಸು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಇದು ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟದ ಫಲವಲ್ಲವೇ ? ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನು ? ॥೫೦೩ ೫೦೪ ೫೦೫॥

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಶಿವಲಿಂಗಗಳ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಯಾತ್ರಿಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಾಲಭೈರವನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವನೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೆ ? ಅದು ನಿಜ ನಾನಾ ದರೋ ಈಗ ಅಂತಹ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿರುವೆನು ಈಗ ಕಾರೀ

ಅಧುನೋದ್ಭೂತನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಚ ಸದಾಶಿವಂ ।
 ತತಃ ಪ್ರಾಣಾನಹಂ ತ್ಯಜ್ಯೇ ಶಿರಶ್ಚೇದಪುರಸ್ಕರಂ ॥೫೦೮॥

ತತೋ ಮರಣಮಾಶ್ರೇಣ ಮಹಾದೇವಃ ಕೃಪಾಸಿಧಿಃ ।
 ಶೈವಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಮಹ್ಯಂ ತಾರಕಂ ದಾಸ್ಯತಿ ಧ್ರುವಂ ॥೫೦೯॥

ಅದ್ಯ ದ್ರಷ್ಟ್ಯೇ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ದಾಕ್ಷಾಯಣ್ಯಾ ಸಮನ್ವಿತಂ ।
 ತತ್ರೇಕ್ಷಣಾನುಕ್ಷಣೇ ಮೇ ಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ॥೫೧೦॥

ಇಹ್ಯುಕ್ತೋದ್ಭೂತ್ಯ ಸರ್ವಾಂಗಂ ಭಸ್ಮನಾಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಚೇತ್ಕರಂ ।
 ಚಕರ್ತ ಚ ಶಿರೋ ರಾಜಾ ಪಶ್ಯತಿ ಶ್ರೀಮಹೇಶ್ವರೇ ॥೫೧೧॥

ತತಃ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭಗವಾನ್ಮಹಾದೇವಃ ಕೃಪಾಸಿಧಿಃ ।
 ಶಿರಸ್ಸಂಯೋಜಯಾಮಾಸ ಯಥಾಸ್ಥಾನಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಾಃ ॥೫೧೨॥

ಚರಣಾವಹಿ ಸಂಯುಕ್ತೌ ಯಥಾಸ್ಥಾನಂ ತತಃ ಪರಂ ।
 ತತೋ ಭೂಪತಿರುತ್ಥಾಯ ದದರ್ಶ ಗಿರಿಜಾಪತಿಂ ॥೫೧೩॥

ತೃಗ್ಗಾಬುದ್ಧಿ ಬಂದುದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆನು
 ||೫೦೮ ೫೦೯॥

ಈಗ ಭಸ್ಮೋದ್ಭೂತನಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸದಾಶಿವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿ
 ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ನಾನೇ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಸಾಯುವೆನು ಕೃಪಾಶಾಲಿಯಾದ
 ಮಹಾದೇವನು ಆಗ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂಬ ತಾರಕಮಂತ್ರವನ್ನು
 ಉಪದೇಶಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸುವನು ||೫೦೮ ೫೦೯॥

ಈಗ ಮೊದಲು ಪಾರ್ವತೀಸಮೇತನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ದರ್ಶನಮಾಡುವೆನು
 ಅದರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯ ಕಟಾಕ್ಷಪಾಶವು ಲಭಿಸುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ
 ಸರ್ವಾಂಗವನ್ನೂ ಭಸ್ಮದಿಂದ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಶಿವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ
 ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡನು ||೫೧೦-೫೧೧॥

ಒಡನೆಯೇ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಪರಶಿವನು ದಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಕತ್ತರಿಸಿಬಿದ್ದಿದ್ದ
 ತಲೆಯನ್ನು ಮುಂಡದೊಡನೆಯೂ, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡೆಗಳೊಡನೆಯೂ ಹೋಡಿಸಿ

ಅನಂತಭಾನುಸಂಕಾಶಂ ಚಂದ್ರಮಾಲಿಂ ಪಿನಾಕಿನಂ |
 ಪಾರ್ವತೀಯುಕ್ತವಾಮಾಂಗಂ ನಾನಾಭರಣಭೂಷಿತಂ ||೫೦೪||
 ಚಾರುಚಾಮರಹಸ್ತೇನ ವಿಷ್ಣುನಾ ವಿಧಿನಾಪಿ ಚ |
 ಸಂಸೇವಿತಂ ಗಣವರ್ಧಿವಿವಿಧೈಶ್ಚ ಮಹಾಜನಂ ||೫೦೫||
 ಭಾಸಯಂತಂ ಬಹುವಿಧೈಃ ಸ್ವಪ್ರಭಾಭಿದೀಶೋ ದತ |
 ಪ್ರಕಾಶಯಂತಂ ಕರುಣಾಮಪಾರಾಮನಪಾಯಿನೀಂ ||೫೦೬||
 ಏಶಾದ್ಯತಂ ಮಹಾದೇವಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭೂಪಃ ಪುನಃ ಪುನಃ |
 ಪ್ರಣಮ್ಯಾಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಪುಷ್ಪಾದೈಸ್ತುತಃ ಸ್ತೋತುಂ ಸಮಾರಭೇ||೫೦೭||
 ಶ್ರೀಮಹಾದೇವ ದೇವೇಶ ಪ್ರಸೀದ ಕರುಣಾನಿಧೇ |
 ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮೇಶ ತರಣಾಗತವತ್ಸಲ ||೫೦೮||
 ಮಹ್ಯಮಾನಾಬ್ಧಿಸಂಭೂತಕಾಲಕೂಟವಿಷಾದನ |
 ದೃಶ್ಯಗರ್ವಪರಿಭ್ರಾಜಸ್ವ ರಸಿಂಹನಿಷೂದನ ||೫೦೯||

ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದನು ಒಡನೆಯೇ ರಾಜನು ಎದ್ದು ಎದುರಿನಲ್ಲಿದ್ದ
 ಪರಶಿವನನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದನು ||೫೦೭-೫೦೯||

ಆಗ ಪರಶಿವನು ಅನೇಕ ಸೂರ್ಯರಂತೆ ತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿ-
 ದ್ದನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಿನಾಕವೂ, ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯೂ
 ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದರು ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮರು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಮರವನ್ನು ಹಿಡಿದು
 ನಿಂತು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳು ಪರಶಿವನನ್ನು
 ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ||೫೦೪-೫೦೯||

ಪರಶಿವನ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು ಹೀಗೆ
 ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ನೋಡಿ,
 ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರವೆಸಗಿ ಈರೀತಿ ಸ್ತುತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು ||೫೦೬ ೫೦೭||

“ಮಹಾದೇವನೇ, ನೀನು ದೇವದೇವನು, ದಯಾಸಾಗರನು, ಮೊರೆ
 ಹೊಕ್ಕಷ್ಟಾದನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದಕ್ಷನು ದೇವಾಸುರರ ಸಮುದ್ರ
 ಮಥನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಕಾಲಕೂಟ ವಿಷವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿ ಲೋಕವನ್ನು

ಸೋಮಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿನಯನ ಭೂಷಿತಾನಂದಕಾನನ |

ದಿಗ್ವ್ಯಾಪ್ತನಾನಾವದನ ಧೃತಮೇರುತರಾಸನ ||೫೨೦||

ಸಂಭೃತಾನಂದಪವನಹತಬ್ರಹ್ಮಾರಿಕಾಸನ |

ದೂರೀಕೃತಾದಿತಮನ ಮಹಾಪಾತಕಮರ್ದನ ||೫೨೧||

ದೂರೀಕೃತಾದಿನಿಸ್ಸೂತ ಕುಟಿಭೂತಿವಿಭೂಷಿತ |

ಸ್ವತ ಏವ ಸದಾ ಪೂತ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿವಂದಿತ ||೫೨೨||

ನಿರಾಕಾರ ನಿರಾಧಾರ ನಿರೀಶ್ವರ ಪರಾತ್ಪರ |

ಅನೇಕಾಮೇಯಕಲ್ಯಾಣಗುಣಸಾಗರ ತಂಕರ ||೫೨೩||

ಹರ ಧೀರಾಗಮಾಕಾರ ನಿರೂಪಾಧಿಕೃತಾಕರ |

ಧೃತಗುಲ್ಫಪರಿಧ್ರಾಜದನೇಕಮಣಿನೂಪುರ ||೫೨೪||

ರಕ್ಷಿಸಿದೆಯಲ್ಲವೆ ? ಗರ್ವದಿಂದಮೆರೆದ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಶರಣಾವತಾರಮಾಡಿ ರಿಕ್ಷಿಸಿದೆಯಲ್ಲವೆ ? ||೫೧೮ ೫೧೯||

ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಇವರನ್ನೇ ನೇತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆನಂದಮಯನಾಗಿರುವ ಮಹೇಶ್ವರನೇ, ನೀನು ಪ್ರಪುರಾಸುರದಹನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನೇ ಧನುಸ್ಸನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲವೆ ? ಆನಂದಮಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕೊಬ್ಬಿಹೋಗಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮ, ಯಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ರಿಕ್ಷಿಸಿ, ಅನೇಕ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿದವನು ನೀನು ಇಂತಹ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ||೫೨೦-೫೨೧||

ಪಾಪದೂರನಾಗಿ, ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಕುದ್ಧ ಗಾತ್ರನಾಗಿರುವ ಮಹಾದೇವನೇ, ನೀನು ಸ್ವಯಂಪವತ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಕಲ ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದಲೂ ವಂದಿತನು ನಿನಗೆ ಒಂದು ಆಕಾರವಾಗಲಿ, ಆಧಾರವಾಗಲಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಒಡೆಯರಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ||೫೨೨ ೫೨೩||

ಪರಶವನೇ ನೀನು ಪರಮಧೀರನು, ಸರ್ವೋಪಾಧಿವಿನಿರ್ಮುಕ್ತನು, ದಯಾ ಸಾಗರನು ನಿನ್ನ ಪಾದದ ಹರಡಿನಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಮಣಿಮಯವಾದ ಕಾಲಂದಿಗೆ

ಸೇವಕಾಮರಮಂದಾರ ಶಿವಭಕ್ತಾಭಯಂಕರ ।

ಧೃತರತ್ನ ಕಿರೀಟಾಂಕುಪರಿವೀತನಿಕಾಕರ

||೫೨೫||

ನಿರಾಕಾರ ಶಿರೋಭೂತಸುಧಾಪೂರಾಮರೇಶ್ವರ ।

ಸೃಷ್ಟಭೂಸುರ ಭೂಸಾರಸಾರಾವಾರ ಮಹೇಶ್ವರ

||೫೨೬||

ಪರಿಸೇವಿತದಿಕ್ಪಾಲ ಕಾಲಕಾಲಾಮಲಾಮಲ ।

ವಿಶಾಲಧಾಲಿನಿಲಸಜ್ಜ್ವಲಾಮಾಲಾಕುಲಾಮಲ

||೫೨೭||

ಇತಿ ಸ್ತುತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಂ ಸ ಭೂಪಾಲಃ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ।

ಪುನಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಬಹುಧಾ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ

||೫೨೮||

ತಂ ಕಾದ್ಯತಂ ಧೀರಚಿತ್ತಂ ನೃಪಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।

ಸಂತೋಷಂ ಜನಯನ್ಮಾಹ ಮಂದಹಾಸಪುರಸ್ಕರಂ

||೫೨೯||

ಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ ಸೇವಕರೆನಿಸಿದ ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ನೀನು ಅಭಯಪ್ರದಾನ
ದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವೆ ನಿನ್ನ ಕಿರೀಟಗಳ ಕಾಂಠಿಯಿಂದ ಶಿರೋಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ
ಚಂದ್ರನೂ ಸಹ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವನು ||೫೨೪-೫೨೫||

ಮಹಾದೇವನೇ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಆಕಾರವೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೂ
ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿ ಆಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಅಮೃತಪ್ರವಾಹವು ಅಡಗಿರುವುದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ
ಭೂಮಿಗೂ ಸಕಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರುವೆ ದಿಕ್ಪಾಲರಾದಲೂ,
ಯಮನಾದಲೂ ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನೇ, ನಿನ್ನ ವಿಶಾಲವಾದ
ಹಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ! ಮಹಾದೇವನೇ, ನಮ್ಮನ್ನು
ರಕ್ಷಿಸು" ||೫೨೬-೫೨೭||

ಹೀಗೆಂದು ಆ ರಾಜನು ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವಂದಿಸುತ್ತಾ
ಪರಶಿವನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದನು ಅಂತಹ ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸಿನ ರಾಜನನ್ನು
ನೋಡಿ ಮಹೇಶ್ವರನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಹೀಗೆ ನುಡಿದನು
||೫೨೮ ೫೨೯||

|| ಶಿವ ಉವಾಚ ||

ನೃಪ ಕೀರ್ತಿಶ್ವರೇಶೈಶನ್ಮಮ ತೇ ಸಾರ್ಥಕಂ ಧ್ರುವಂ ।
 ಧನ್ಯೋಽಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯೋಽಸಿ ಪರಲೋಕಪರೋಽಪ್ಯಸಿ ||೫೩೦||

ಕಾಶ್ಯಾಂ ತನೇದ್ಯಕೀ ಭಕ್ತಿಯಾರ್ಜಾ ಜಾತಾ ಮುಕ್ತಿದಾ ಸ್ವತಃ ।
 ಸೇದ್ಯಕೀ ನಾಸ್ತಿ ಕಸ್ಯಾಪಿ ತ್ವದನ್ಯಸ್ಯಾಥುನಾ ನೃಪ ||೫೩೧||

ಇಯಂ ಯಾ ಭಕ್ತಿರುತ್ಪನ್ನಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತವ ನರಾಧಿಪ ।
 ಸಾ ಭಕ್ತಿಭೂರಿಥಾಗ್ನೇನ ತವಸಾ ಜಾಭವದ್ಭ್ರೂವಂ ||೫೩೨||

ರಾಜ್ಯಭೋಗಾದಿಕಂ ಸರ್ವಂ ಪರಿಭೂಯ ತ್ವಯಾ ನೃಪ ।
 ಶರೀರಂ ತ್ಯಕ್ತುಮುದ್ಯುಕ್ತಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಭೂರಿತಪೋಬಲಾತ್ ||೫೩೩||

ತ್ಯುಣೀಕೃತ್ಯೋಪಸರ್ಗಾಂಸ್ತ್ವಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮರ್ತುಂ ಸಮುದ್ಯತಃ ।
 ಈದ್ಯಕೀ ಮಹಿರನ್ನೇಷಾಂ ಧುರ್ಲಭಾ ವಸ್ತುತೋ ನೃಪ ||೫೩೪||

ತಪೋಪಸರ್ಗಾ ಭೂಪಾಲ ನ ಭವಿಷ್ಯಂತ್ಯತಃಪರಂ ।
 ಸುಖೇನ ಸಂವಸಾಕ್ರೈವ ಮದರ್ಚನಪರಾಯಣಃ ||೫೩೫||

“ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಿನಗಿರುವ ಕೀರ್ತಿಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರು ಇಂದಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಈಗ ನೀನೇ ಧನ್ಯನು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಗಳಿಸಿದವನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟವನು ಮತ್ತಾರೂ ದೊರಕಲಾರರು ||೫೩೦-೫೩೫||

ಇಂತಹ ಅಸದೃಶವಾದ ಭೆಶ್ಶೆಯು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗದೇಕಾದರೆ ನೀನು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸುಕೃತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ ನೀನು ಮಹಾಧೀರನಂತೆ ರಾಜ್ಯಭೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿರುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ಅಸದೃಶವಾದ ಸುಕೃತವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದು ||೫೩೨-೫೩೩||

ರಾಜನೇ, ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗದ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ದೇಹತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿರುತ್ತೀವೇ! ಇಂತಹ ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬರಲಾರದು ರಾಜನೇ, ನನ್ನ ವರಬಲದಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ

ಸ್ವಪತೇ ಜೀವನಾಪೇಕ್ಷಾ ಯಾವತ್ತಾವದನಾತುರಃ ।
 ಕಾರೀನಾಸಂ ಕುರು ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಕಾರೀತ್ಯಾಗಭಯಂ ತ್ಯಜ ॥೩೩೬॥
 ಕದಾಪ್ಯತಃಪರಂ ರಾಜನ್ ಕಾರೀತ್ಯಾಗರಹಿಸ್ತವ ।
 ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತತ್ಸತ್ಯಂ ದಾಸ್ಯಾಮ್ಯಭಯಮುಪ್ಯಹಂ ॥೩೩೭॥
 ನಿತ್ಯಯಾತ್ರಾದಿಕರ್ಮಾಣಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಕುರು ಸರ್ವದಾ ।
 ಮತ್ಯಥಾಶ್ರವಣಾಸಕ್ತಃ ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸರ್ವದಾ ನಸಿ ॥೩೩೮॥
 ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ತೇ ರಾಜನ್ ಕಾಲಭೈರವಯಾತನಾ ।
 ಭವಾದ್ರಶಾನಾಂ ಶೈವಾನಾಂ ನ ಸಾ ಭೈರವಯಾತನಾ ॥೩೩೯॥
 ಸ್ತೇಚ್ಛಯಾತ್ರ ತನುತ್ಯಾಗಂ ಕರಿಷ್ಯಸಿ ಯದಾ ಭವಾನ್ ।
 ತದಾ ದಾಸ್ಯಾಮ್ಯಹಂ ಮುಕ್ತಂ ತುಭ್ಯಮತ್ರ ನ ಸಂತಯಃ ॥೩೪೦॥
 ರಾಜನ್ ಭಯಹಸ್ತೋಯಂ ದೀಯತೇ ತವ ಮೂರ್ಧನಿ ।
 ತುಭ್ಯಂ ಕಾತ್ಯಾಂ ತನುತ್ಯಾಗೇ ಮುಕ್ತಂ ದಾಸ್ಯಾಮ್ಯಸಂತಯಂ ॥೩೪೧॥

ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಒದಗಲಾರವು ಸರ್ವದಾ ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನೆ
 ಮಾಡುತ್ತಾ ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸು ॥೩೩೬-೩೩೭॥

ರಾಜನೇ, ನಿನಗೆ ಬದುಕಿರಬೇಕೆಂಬ ಅವೇಕ್ಷೆಯಿರುವವರೆಗೂ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ
 ವಾಸಮಾಡು ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಬುದ್ಧಿಯು ನಿನಗೆ ಎಂದೂ
 ಬರಬೇಡ ಅರಿತಿ ವರಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು ಇದು ಏನು ॥೩೩೬-೩೩೭॥

ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ
 ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟವನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರು ನಿನ್ನಂತಹ ಶಿವಪೂಜಕರಿಗೆ ಕಾಲಭೈರವನ
 ಬಾಧೆಯು ತಟ್ಟಲಾರದು ನೀನು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ
 ಮಾಡುವೆಯೋ, ಆಗ ನಿನಗೆ ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವೆನು, ಸಂತಯ
 ಪಡೆದೇಡ ॥೩೩೮-೩೩೯ ೩೪೦॥

ರಾಜನೇ, ಈಗೀಡೆ ನನ್ನ ಅಭಯಹಸ್ತವನ್ನು ನಿನ್ನ ಶಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ದೇಹತ್ಯಾ
 ಗಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳುವೆನು ಈ ದೇಹವು ಈ

ಇದಮೇವ ತರೀರಂ ತೇ ಕಾಶ್ಯಾಂ ದಗ್ಧಂ ಭವಿಷ್ಯತಿ |
 ದಗ್ಧೇ ತರೀರೇ ಸಂಸಾರಃ ಸರ್ವೋ ದಗ್ಧೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೪೨||
 ಯಸ್ಯ ದಗ್ಧಾ ತನುಃ ಕಾಶ್ಯಾನೇಕದಾ ತಸ್ಯ ಭೂಪತೇ |
 ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಸಂಸಾರಃ ಸರ್ವೋ ದಗ್ಧೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೪೩||
 ಸಂಸಾರವೇದಖಿನ್ನಾನಾಂ ಕಾಶ್ಯೇಕಾ ತರಣಿಂ ನೃಪ |
 ಅಯಮರ್ಥಸ್ತು ನಿರ್ಣಯೋ ವೇದೈರಪಿ ಸಹಸ್ರಧಾ ||೫೪೪||
 ಯಶ್ಚೈವಧರ್ಮನಿರತಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ದೃಢತರಂ ವಸೇತ್ |
 ಸ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಾಂ ಬಿಭೇತ್ ಮತ್ಸತ್ಯಂ ಮಯೋಚ್ಯತೇ ||೫೪೫||
 ಆತಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ವಸಾನನ್ನೋ ಮಾಮೇವಾರಾಧಯನ್ಮದಾ |
 ಕುರ್ವನ್ಯತಿ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ||೫೪೬||
 ಕುರು ವೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗೇಣ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗೋವ ಸಂತತಂ |
 ತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಮಹ್ಯಮೇವ ನಿವೇದಯ ||೫೪೭||
 ಅಹಮೇಕೋ ವೇದವೇದ್ಯಃ ಸರ್ವವೇದಾಂತಸಂಸ್ತುತಃ |
 ಮತ್ತಃ ಪರತರಂ ನಾಸ್ತಿ ಸರ್ವಥಾ ಸತ್ಯಮುಚ್ಯತೇ ||೫೪೮||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ದಗ್ಧವಾದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರದುಃಖವೇ ಧ್ವಂಸವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿ
 ಮತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಜನನಮರಣಾದಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಲಾರವು ||೫೪೧-೫೪೨||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಮನುಷ್ಯದೇಹವು ದಗ್ಧವಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಆತನಿಗೆ
 ಸಂಸಾರದುಃಖವೇ ಸೇರಲಾರದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ನರಳಿ ಕೊರಗಿದವರಿಗೆ ಕಾಶಿಯೇ
 ಗತಿಯೆಂದು ಸಕಲವೇದಗಳೂ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿವೆ ||೫೪೩-೫೪೪||

ಶಿವಧರ್ಮನಿರತನಾಗಿ ಯಾರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ವಾಸಮಾಡುವರೋ,
 ಅವರು ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ವರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ
 ರಾಜನೇ, ನೀನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಿಯಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ನನ್ನನ್ನೇ
 ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಈ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸು ||೫೪೫-೫೪೬||

ಇಲ್ಲಿಯೇ ವೈದಿಕಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ನನಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿರು ವೇದವೇದ್ಯನೂ, ವೇದಾಂತ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೂ ನಾನೇ

ತಂ ತಾರಯಾಮಿ ಸಂಸಾರಾದ್ಯೋನನ್ಯತರಣೋನಿಕಂ ।
 ಮಾಮೇವ ಚಿಂತಯೇದ್ಭಕ್ತ್ಯಾ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾನ್ಯಾಮರಚಿಂತನಂ ॥೫೪॥

ಮಾಮರ್ಚಯ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕುರು ಮನ್ಮಾ ಮಕೀರ್ತನಂ ।
 ಮಾಮೇವ ಚಿಂತಯಾಸನ್ನೋ ಮಾಮೇವ ತರಣಂ ಪ್ರಜ ॥೫೫॥

ಧರ್ಮಾನನ್ಯಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಯಃ ಕುರ್ವಾನ್ಮಮ ಪೂಜನಂ ।
 ಸ ಸರ್ವದಾ ಮದಾಸಕ್ತೋ ಮಾಮೇತ್ಯೇವ ನ ಸಂತಯಃ ॥೫೬॥

ಮಾಮರ್ಚ್ಯರ್ಚನರೋ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಕಾಲಿಕಾಲಮನಾಕುಲಂ ।
 ಕಾಲಾತ್ಕಾಲಭೇದೋ ವಾ ನ ದಿಭೇತ್ಯೇವ ಸರ್ವದಾ ॥೫೭॥

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕಾಲೋಪಿ ಮಧ್ಯಕ್ತಾನನ್ತಹಂ ವಿನಯಾನ್ವಿತಃ ।
 ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟೋ ಭೂತ್ವಾ ಸ ಕಂಪಮಥಿಸ್ಯತಿ ॥೫೮॥

ಏಕೇ ವಿಷ್ಣಾದಯಸ್ಸರ್ವೇ ಮಧ್ಯಕ್ತಾ ಮತ್ಪರಾಯಣಾಃ ।
 ಮತ್ಪೂಜಕಾನ್ಸ ರಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪೂಜಯಂತ್ಯೇವ ಸಾದರಂ ॥೫೯॥

ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನ್ನಲ್ಲಿರು ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ವಸ್ತುವು ಮತ್ತಾವುದೂ ಇಲ್ಲ
 ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬು ॥೫೪-೫೯॥

ಯಾವನು ಅನನ್ಯಗತಿಕನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಮೊರೆಹೊಗುವನೋ ಅಂತಹವ
 ನನ್ನು ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವೆನು ಇದು ನಿಜ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು
 ದೇವತಾಂತರಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸದೆ ಏಕಮಸತ್ಯನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರು ನನ್ನ
 ನಾಮಗಳನ್ನೇ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರು ॥೫೪-೫೫॥

ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಯಾರು ಸರ್ವದಾ
 ನನ್ನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುವರೋ, ಅಂತಹವರು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯರಾಗು
 ವರು. ಅವರಿಗೆ ಯಮನಿಂದಾಗಲಿ, ಯಮದೊತರಿಂದಾಗಲಿ ಎಂದೂ ಭಯವರ
 ಲಾರದು ॥೫೬-೫೭॥

ಯಮನು ನನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನು ನೋಡಿ ವಿನಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ನಡುಗುತ್ತಾ
 , ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲುವನು ಇಲ್ಲಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿ ಸಕಲದೇವತೆಗಳೂ ನನ್ನ ಆರಾ

ನೃಪ ವಿಷ್ಣ್ವಾದಿದೇವಾನಾಂ ಮಧ್ಯಕ್ಷೇಷು ಸರೇಷ್ಠಹಿ ।

ಭಕ್ತಿರತ್ಯಂತ ದಿವ್ಯತೇ ಮಧ್ಯಕ್ಷಾ ಇತಿ ವಿಶ್ರುತಾಃ

||೩೫೫||

ಅಸ್ತೌ ಮಧ್ಯಕ್ಷಭಕ್ತಾಯ ಮಧ್ಯಕ್ತಾಯ ಚ ವಿಷ್ಣವೇ ।

ಮಯಾ ದತ್ತೋಸ್ತಿ ವೈಕುಂಠೋ ದೇಯಾ ಮುಕ್ತಿಶ್ಚ ಭೂಪತೇ

||೩೫೬||

ವಿಷ್ಣುನಾನೇನ ಬಹುಧಾ ಮಾಮುದ್ವಿತ್ಯ ತಪಃ ಕೃತಂ ।

ಅಯಮವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ ಕರೋತಿ ಮಮ ಪೂಜನಂ

||೩೫೭||

ಭೂಪತೇ ವಿಷ್ಣುನಾನೇನ ಸ್ತನೇತ್ರಕಮಲಂ ಯತಃ ।

ಉತ್ಪಾಟ್ಯ ತೇನ ನೇತ್ರೇಣ ಕೃತಂ ಮತ್ಪಾದಪೂಜನಂ

||೩೫೮||

ಮಧ್ಯಕ್ಷಭಕ್ತೋ ಮಧ್ಯಕ್ತೋ ಮಮ ಭಕ್ತಿಪರಾಯಣಃ ।

ನಾರಾಯಣೋಯಮೇತಸ್ತೌ ಕಿಮದೇಯಂ ನರಾಧಿಪ

||೩೫೯||

ಮಧ್ಯಕ್ಷಾನಾಮದೇಯಾರ್ಥೋ ಮಮ ನಾಸ್ತೌವ ಸರ್ವಥಾ ।

ಮಧ್ಯಕ್ಷವಾಂಛಿತಂ ಸರ್ವಂ ಮಯಾ ದೇಯಮಸಂತಯಂ

||೩೬೦||

ಧರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಾದೆಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು

||೩೫೩-೩೫೪||

ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನನಗೆ ಸೇವಕರೆನಿಸಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಷ್ಣುವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟಿರುವರು ಇಂತಹ ನನ್ನ ಭಕ್ತರಭಕ್ತನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ವೈಕುಂಠಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವವನು ನಾನೇ ||೩೫೫ ೩೫೬||

ಈ ವಿಷ್ಣುವು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅನೇಕವೇಳೆ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತದಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವನು ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ತನ್ನ ಕಮಲ ನೇತ್ರವೊಂದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಾನೇ ಕಿತ್ತು ನನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿರುವನು ||೩೫೭ ೩೫೮||

ಈ ನಾರಾಯಣನು ನನಗೂ, ನನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಭಕ್ತನಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವನು ಇಂತಹವನಿಗೆ ನಾನು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನೂ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ನನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಮುಚ್ಚಿಡುವ ವಸ್ತುವು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

ಅತೋ ಮದರ್ಚನಸರೋ ಮಧ್ಯಕ್ತಾರ್ಚನತತ್ತರಃ ।

ಕಾತ್ಯಾಂ ಸಂವಸ ಭೂಪಾಲ ಸಂತುಷ್ಟಹೃದಯಸ್ವದಾ ||೫೬೦||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಸ್ತತ್ಪ್ರವಾಂತರಧೀಯತಃ ।

ಸ ಭೂಪಾಲೋಽಪಿ ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸ್ಥಿತಃ ಕಾತ್ಯಾಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಾಃ ||೫೬೧||

ಅತೋ ಭೈರ್ಯೇಣ ಸತತಂ ಕಾತ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾಪಯ್ಯಮಾಸ್ತಿ ಕೈಃ ।

ಮಹಾರ್ಕಾನಾಂ ತೃಕ್ತಭೈರ್ಯಾರ್ಕಾಂ ಕಾಶೀವಾಸಃ ಕಥಂ ಭವೇತ್ ||೫೬೨||

ಪುರಾ ಕಾತ್ಯಾಂ ಮುನಿವರಾ ನಿತ್ಯಂ ಧರ್ಮಪರಾಯಣಾಃ ।

ನಿತ್ಯಯಾತ್ರಾದಿಸಂಸಕ್ತಾಃ ಸರ್ವದಾ ಕೋಟಿತಃ ಸ್ಥಿತಾಃ ||೫೬೩||

ನಿತ್ಯಯಾತ್ರಾದಿಕರ್ಮಾನ್ಯತ್ಕರ್ಮ ತೈರ್ನ ಕೃತಂ ದ್ವಿಜಾಃ ।

ಸರ್ವದಾ ಶಿವಯಾತ್ರಾಸು ನಿಷ್ಣಾತಾ ಏನ ತೇ ಸ್ಥಿತಾಃ ||೫೬೪||

ದ್ವಿಜೈಸ್ತೈಶ್ಚಿವನಾರ್ತಾನ್ಯವಾರ್ತಾಃ ನ ಕೃತಾ ದ್ವಿಜಾಃ ।

ನೀತಸ್ತೈರ್ಬಹುಭಿಃ ಕಾಲಃ ಸರ್ವದಾ ಶಿವನಾರ್ತಯಾ ||೫೬೫||

ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ
ಧ್ಯೇಯ ||೫೬೬-೫೬೭||

ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಸರ್ವದಾ ನನ್ನನ್ನೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತರನ್ನೂ
ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಾದೇವನು
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನು ರಾಜನಾದರೋ ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ
ವಾಸಿಸಲು ದೃಢಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದನು ||೫೬೮-೫೬೯||

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಾದವರು ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಲು
ಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಅಧೀರರಾದವರಿಗೆ ಕಾಶೀವಾಸವು ಲಭಿಸಲಾರದು ಹಿಂದೆ ಕಾಶೀ
ನಗರದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಧರ್ಮಪರಾಯಣರಾಗಿ ನಿತ್ಯಯಾತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಕೋಟಿ
ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳು ನೆಲಸಿದ್ದರು ||೫೭೦-೫೭೧||

ಆವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಶಿಯ ನಿತ್ಯಯಾತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಇತರ
ದೇವತಾರಾಧನೆಗಳಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಮನವಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಶಿವಸಂಬಂಧವಾದ ಕಥೆ

ದ್ವಿಜೈಸ್ತ್ರಿವಕಥಾಸಕ್ತ್ಯೈರ್ಜಲಪಾನಂ ಚ ವಿಸ್ತೃತಂ ।

ಶೈರನ್ನ ವಸನಾದೀನಿ ತ್ಯಕ್ತಾನೀತಿ ಕಿಮದ್ಭೃತಂ ||೫೬೬||

ಏವಂ ಸ್ಥಿತಾ ಮುನಿವರಾಃ ಶೈವಧರ್ಮಪರಾಯಣಾಃ ।

ಕಲಿಕಾಲಂ ಸಮಾಯಾಂತಂ ದದರ್ಶುರ್ಯೋಗೇಗತಪ್ತರಾಃ ||೫೬೭||

ತತಸ್ತೇ ಮುನಯಸ್ಸರ್ವೇ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ವಿಶ್ವೇತಸಂನಿಧೌ ।

ಮುಹುಶ್ಚುಕ್ತುಕುರತ್ಕೃತಂ ಕಲಿಕಾಲಭಿಯಾ ದ್ವಿಜಾಃ ||೫೬೮||

ಕಲಿಕಾಲಃ ಸಮಾಯಾಂತಿ ಕಿಂ ಕರ್ತವ್ಯಮತಃಪರಂ ।

ಕಲಿರಾಯಾಸ್ಯತಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಂ ಮಹಾಪಾಪಸಮಾಕುಲಃ ||೫೬೯||

ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಪ್ರದಾ ನಿತ್ಯಾ ಶೈವಧರ್ಮಾಃ ಕ್ರುತಿಕ್ರುತಾಃ ।

ಘೋರೇ ಕಲಿಯುಗೇ ಪ್ರಾಪ್ತೇ ನ ಸ್ಥಾಸ್ಯಂತಿ ನ ಸಂತಯಃ ||೫೭೦||

ಶೈವಧರ್ಮೇಷು ಗಚ್ಛತ್ಸು ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಕಥಾಕೃತಃ ।

ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಕಥಾ ಯಸ್ಮಾತ್ಪದಧೀನೇತಿ ನಿರ್ಣಯಃ ||೫೭೧||

ಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವ ದೇವತಾ ನಾಮಗಳೂ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಡು
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ||೫೬೫-೫೬೬||

ಶಿವಕಥಾಶ್ರವಣ ಕುತೂಹಲಿಗಳಾದ ಆ ಮುನಿಗಳು ಜಲಪಾನವನ್ನು ಸಹ
ಮರೆತರು ಇನ್ನು ಆಹಾರಾದಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನು? ಅಂತಹ
ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಯೋಗದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಲಿಕಾಲವು ಬರುವುದನ್ನು ಊಹಿಸಿ
ತಿಳಿದರು ಹೀಗೆಯೇ ಶೈವಧರ್ಮದಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕಕಾಲ ಜೀವಿಸಿ ||೫೬೭-೫೬೮||

ಅನಂತರ ಆ ಮುನಿಜನರೆಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮುಂದೆ
ಕಲಿಪುರುಷನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮಹಾ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ
ಬರುವನು, ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಗೋಳಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು
||೫೬೮-೫೭೦||

ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಪ್ರದವಾದ ಶೈವಧರ್ಮಗಳು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರವು
ಅಂತಹ ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಮಾನವಾದ ಶೈವಧರ್ಮವು ನಾಶವಾದರೆ, ಮುಂದೆ

ಅಶ್ವವಧರ್ಮನಿರತಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ನರಾಃ ।

ಅಶ್ವವಧರ್ಮನಿರತಾ ಗಮಿಷ್ಯಂತಿ ಯಮಾಲಯಂ ||೫೭೩||

ಅಶ್ವವಧರ್ಮನಿರತಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವೈವ ಯಮಕಿಂಕರಾಃ ।

ಪಾತಯಿಷ್ಯಂತಿ ಘೋರೇಷು ನರಕೇಷು ಪುನಃ ಪುನಃ ||೫೭೪||

ಅಶ್ವವಧರ್ಮನಿಷ್ಠಾನಾಂ ಕಲ್ಪಾಂತೇಪಿ ವಿನಿಷ್ಠ್ಯತಿ ।

ಅಶ್ವವಾನಾಂ ಸಮುದ್ಯತಾ ನರಕೇಭ್ಯೋ ನ ಕಲ್ಪನ ||೫೭೫||

ಕಾತ್ಯಾಯನಿ ವ್ಯುತ್ಪಾನ್ ಮರ್ತ್ಯಾನ್ ಶ್ವವಧರ್ಮವಿವರ್ಜಿತಾನ್ ।

ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕಂ ಯಾತನಾಸು ಪಾತಯಿಷ್ಯತಿ ಭೈರವಃ ||೫೭೬||

ಕಲೌ ಸದಾಶಿವೇ ಭಕ್ತಿರ್ನಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ ।

ಶಿವಾರ್ಚನಪರಿತ್ಯಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೭೭||

ಕಲೌ ಶಿವಾರ್ಚನೇ ಭಕ್ತಿರ್ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ ।

ಶಿವಭಕ್ತಿವಿಹೀನಾನಾಂ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೭೮||

ಭಕ್ತರಿಗೆ ಐಹಿಕಾಮುಕ್ತಿಕ ಸುಖಗಳು ದೊರಕುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಂದು ಪರಿಶಯಿಸಿದರು ||೫೭೯||

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ವವಧರ್ಮವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವರು ಅಂತಹವರನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಯಮದೂತರು ಅವರನ್ನು ಘೋರ ನರಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವರು ಅಂತೂ ಅಶ್ವವರೆಲ್ಲರೂ ನರಕಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸುವರು ||೫೮೦||

ಶಿವಧರ್ಮ ದೂರವಾದವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕಲಾರದು ಅಂತಹ ನಾರಕಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಲ್ಲದವರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವೃತರಾದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಸೂಡುಹಂದ್ರಿರುವ ಪರ್ಮಂತ ಘೋರ ನರಕವು ತಪ್ಪಲಾರದು ||೫೮೧||

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿವವಿಷಯಕವಾದ ಭಕ್ತಿಯೂ, ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದು ಹಾಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಶಿವಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ನಡೆಸದಿರುವವರಿಗೆ ದುಃಖವೇ ತಪ್ಪಲಾರದು ||೫೮೨||

ಶಿವಸಂಸ್ಕರಣೇ ಭಕ್ತಿಃ ಕಲೌ ನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	
ಶಿವಸಂಸ್ಕರಣಶ್ಚಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	೫೭೯
ಶಿವಸಂಕೀರ್ತನೇ ಭಕ್ತಿಃ ಕಲೌ ನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	
ಶಿವಸಂಕೀರ್ತನಶ್ಚಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	೫೮೦
ಕಲಾವುದ್ಧೂಲನೇ ಭಕ್ತೀರ್ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಸರ್ವಥಾ	
ಉದ್ಧೂಲನಪರಿಶ್ಚಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	೫೮೧
ಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣೇ ಶ್ರದ್ಧಾ ಕಲೌ ನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	
ಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣಶ್ಚಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	೫೮೨
ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೇ ಭಕ್ತಿಃ ಕಲೌ ನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	
ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಶ್ಚಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	೫೮೩
ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪೇ ಭಕ್ತಿಃ ಕಲೌ ನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	
ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪಶ್ಚಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	೫೮೪
ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪೇ ಭಕ್ತಿಃ ಕಲೌ ನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	
ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಶ್ಚಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	೫೮೫
ಕಲೌ ಮಹೇಶಯಾತ್ರಾಸು ಭಕ್ತೀರ್ನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	
ಶಿವಯಾತ್ರಾಪರಿಶ್ಚಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ	೫೮೬

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಮೂರ್ತಿಸ್ವರಣೆ, ಶಿವನಾಮಸ್ವರಣೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಓಡಲಾರದು ಅದರಿಂದ ಅವರು ಸದಾ ಕಷ್ಟಭಾಗಗಳಾಗುವರು ||೫೭೯-೫೮೦||

ಭಸ್ಮಲೇಪನ, ಭಸ್ಮಪ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಆದರವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅದಿಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ ದುಃಖವು ತಪ್ಪುವುದೇ ಇಲ್ಲ ||೫೮೧-೫೮೨||

ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪದಲ್ಲಿ ಆದರ ಇವು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸ್ಫುರಿಸಲಾರದು, ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಘೋರಯಾತನೆಗಳು ತಪ್ಪಲಾರವು ||೫೮೩-೫೮೪||

ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರ ಜಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿವತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕಲಿಯುಗದ

ದಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಚನೇ ಭಕ್ತಿಃ ಕಲೌ ನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ದಿಲ್ವಾರ್ಚನಪರಿತ್ಯಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೮೬||

ಮೋಕ್ಷಪ್ರದೇ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕಲೌ ಭಕ್ತಿರ್ಗಮಿಷ್ಯತಿ |

ತಸ್ಯಾಂ ಗತಾಯಾಂ ಮರ್ತ್ಯಾನಾಂ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೮೭||

ಕಲೌ ಕಾತ್ಯಾಯನಸ್ಯಾ ನೇ ಭಕ್ತಿಸ್ತೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ತತ್ರ ಭಕ್ತಿಪರಿತ್ಯಾಗೇ ಯಾತನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೮೮||

ಕಲೌ ಕಲುಷಪಿತ್ತಾಸಾಂ ಕಾರೀತ್ಯಾಗೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ಕಾರೀತ್ಯಾಗಾಭ್ಯವಿಷ್ಯಂತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಯಾಮಾಯಯಾತನಾಃ ||೫೮೯||

ಅಶೈವಾನಾಂ ಕಲೌ ಕಾತ್ಯಾಂ ಅವಸ್ಯಾ ನ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ತೇಷಾಂ ಭವಿಷ್ಯತ್ಯನಿಕಂ ಘೋರಾ ಭೈರವಯಾತನಾ ||೫೯೦||

ದ್ವಿತ್ಯಾಃ ಶೈವಾ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಕಲೌ ಕಾತ್ಯಾಂ ಶಿವಪ್ರಿಯಾಃ |

ತೇಷಾಂ ಶಿವೈಕನಿಷ್ಠಾನಾಂ ಕಾತ್ಯಾಂ ಮುಕ್ತರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೯೧||

ಜನರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಘೋರ ನರಕಗಳು ತಪ್ಪುವುದೇ ಇಲ್ಲ ||೫೮೫-೫೮೬||

ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಮನಗೊಡಲಾರರು ಅಂತಹ ವರಿಗೆ ಸುಖವು ಬರುವುದೆಂತು ? ಜಾಗೆಯೇ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾದ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಜನರು ಹಿಂಜರಿಯುವರು ಆಗಲೂ ಅವರಿಗೆ ನರಕವು ತಪ್ಪಲಾರದು ||೫೮೭-೫೮೮||

ಕಾರೀವಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜನರು ಆಗ ಬಹುಬೇಸರಪಡುವರು ಕಾರೀತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಲುಷಿತ ಚಿತ್ತರಿಗೆ ಯಮಯಾತನೆಗಳು ಎಂದೂ ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ ||೫೮೯-೫೯೦||

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕಾರೀವಾಸವಾಗಲಿ, ಅದರ ಅಭಿಲಾಷೆ ಯಾಗಲಿ ಉಂಟಾಗಲಾರದು ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ಭೈರವಯಾತನೆಯು ತಪ್ಪಲಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಕಾರೀವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಂಕರನನ್ನು

ಶೈವಧರ್ಮರತಾಃ ಶಿಷ್ಯಾಃ ಕಲಾವತ್ಸಂತದುರ್ಲಭಾಃ ।

ಶ್ರದ್ಧೈವ ಶೈವಧರ್ಮೇಷು ಕಲೌ ನೈವ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೫೯೩||

ಕಲಾವಹಿ ಯದಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ಶೈವಧರ್ಮೇಷು ಜಾಯತೇ ।

ತದಾ ಪುಣ್ಯಸ್ಯ ನಾಂತೋಃಸಿ ಸಾ ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮೋಕ್ಷದಾ ಯತಃ ||೫೯೪||

ಶೈವಧರ್ಮರತೋ ಭೂತ್ವಾ ಕಲಾವತ್ಸಂಭವಾರತಃ ।

ಯಃ ಶಿವಂ ಪೂಜಯೇನ್ನಿತ್ಯಂ ತಸ್ಯ ಮುಕ್ತರದೂರತಃ ||೫೯೫||

ಮಹದ್ಭಾಗ್ಯವತಾಮೇವ ಕಲೌ ಭಕ್ತಿರ್ಮಹೇಶ್ವರೇ ।

ಸೈವ ಭಕ್ತಿಯತಃ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರ್ಮಾದಿಫಲದಾಯಿನೀ ||೫೯೬||

ಕಲಿಂ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಹಿ ಕಾತ್ಯಾಂ ಯಃ ಶೈವಧರ್ಮರತೋ ಭವೇತ್ ।

ತಸ್ಯ ಭಾಗ್ಯಸ್ಯ ನೇಯತ್ವಾ ಸ ಏವ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ||೫೯೭||

ಕಲೌ ನ ಶೈವಧರ್ಮೇಷು ಪ್ರೀತಿಃ ಕಸ್ಯಾಹಿ ಸರ್ವಥಾ ।

ಕಲಿಸಂಕ್ರಾಂತಚಿತ್ತಾನಾಂ ಪ್ರೀತಿಸ್ತೇಷು ಕಥಂ ಭವೇತ್ ||೫೯೮||

ಕೃಪ್ತಿಗೋಳಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಸಂಪಾದಿಸುವವರು ಇಬ್ಬರೋ ಮೂವರೋ ದೊರಕಬಹುದು ||೫೯೯-೬೦೦||

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿವಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ತೋರಿಸುವವರೂ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭ ಒಂದುವೇಳೆ ಅಂತಹವರು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾದರೆ ಅಂತಹವರ ಸುಕೃತಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಶೈವಧರ್ಮದಿಂದಲೇ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಲಭಿಸುವುದು ||೫೯೩ ೫೯೪||

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಶಿವಧರ್ಮಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ಸದಾ ಶಿವಾರಾಧನೆ ಯಲ್ಲಿ ಮನವಿಟ್ಟಿರುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಹಸ್ತಗತವೆಂಬುದು ನಿಜ ಯಾರು ಅತಿಶಯವಾದ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳೋ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುದಯಿಸುವುದು ಆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೇ ಧರ್ಮಾದಿ ನಿಖಿಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಸಾಧನೆಗೆ ಮುಖ್ಯಸಾಧಕ ವೆನಿಸುವುದು ||೫೯೫ ೫೯೬||

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ದೈವಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಶೀವಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದವರ ಸುಕೃತವನ್ನು ಅಪ್ಪಿತ್ವೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಪಾಪಭಾಯಿಷ್ಯವಾದ

ಅಪ್ರಾಪ್ತಕಲಿಕಾಲಾನಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಯದಿ ಮೃತಿರ್ಭವೇತ್ |

ತದಾ ಭವತ್ಯವಿಘ್ನೇನ ಮುಕ್ತಿರತ್ಯಂತದುರ್ಲಭಾ ||೫೯೯||

ಅಪ್ರಾಪ್ತಕಲಿಕಾಲಾನಾಮಸ್ಮಾಕಮಪಿ ಸತ್ಪರಂ |

ಯದಿ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತನುತ್ಯಾಗಸ್ತದಾ ಮುಕ್ತಿರವಿಘ್ನತಾ ||೬೦೦||

ಅಸ್ಮಾಭಿಶ್ಚೋಷಣೇಯಾಸಿ ತರೀರಾಣಿ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |

ನೋ ಚೇತ್ಯಲಿಯುಗೇಷ್ವಾಕಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ವಾಸೋಷಿತದುರ್ಲಭಃ ||೬೦೧||

ಉಪವಾಸೈಃ ಶೋಷಿತಾಸಿ ತರೀರಾಣಿ ತನ್ನೈತ್ಯನೈಃ |

ಕಾಶ್ಯಾಮೇವ ಪತಿಷ್ಯಂತಿ ತೇನ ಮುಕ್ತಿರ್ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೬೦೨||

ನ ಯಾವತ್ಯಲಿರಾಯಾತಿ ತಾವತ್ಕಾಶ್ಯಾಂ ತನುನ್ವಯಃ |

ಸಾನಾಪ್ರಯತ್ನೈಃ ಕರ್ತವ್ಯಃ ಶೀಘ್ರಂ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮುಕ್ತಿಯೇ ||೬೦೩||

ಇತಿ ಸಂಕಲ್ಪ್ಯ ತೇ ಸರ್ವೇ ಮುನಯೋ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಃ |

ನಿತ್ಯಂ ನಿರತನೇನೈವ ಚೇರುರ್ಯಾತ್ರಾದಿತಪ್ತರಾಃ ||೬೦೪||

ಕಲಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಶೈವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಬಹು ಕಷ್ಟ ||೫೯೭-೫೯೮||

ಕಲಿಗಾಲ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕಾಶೀಮಂಟಪ ಸಂಭವಿಸುವುದಾದರೆ, ನಮಗೆ ಈಗಲೇ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಕಾಣುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದು ||೫೯೯-೬೦೦||

ಆದಕಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕು. ಬಹುಕಾಲ ಉಪವಾಸವ್ರತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಆಗ ಈ ದೇಹವು ಒಣಗಿ ಹೋಗಿ ನಾಶವಾಗುವುದು ಆಗ ನಮಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವುದು ||೬೦೧-೬೦೨||

ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕಲಿಯುಗ ಆವಿರ್ಭವಿಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿಗಳಾದ ಆ ಸಕಲ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ, ನಿರತನವ್ರತಧಾರಿಗಳಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾತಪ್ತರಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು ||೬೦೩-೬೦೪||

ಬಲಾದ್ವತ್ತಮಪಿ ತ್ಯಕ್ತಂ ಜಲಂ ತೈರ್ಮುನಿಪುಂಗವೈಃ |
 ವಲ್ಕಲಾನ್ಯಪಿ ಯತ್ನೇನ ತ್ಯಕ್ತಾನಿ ವಿಗತತ್ರಪೈಃ ||೬೦೫||
 ಸರ್ವದೋದ್ಭೂತಶಾಂಗಾಸ್ತೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣಪ್ರಿಯಾಃ |
 ಸದಾ ಶಿವಕಥಾಸಕ್ತಾಃ ಸದಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಾ ದ್ವಿಜಾಃ ||೬೦೬||
 ಸರ್ವೇಭ್ಯನಕನೇನೈವ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತೇ ಮುನಿಪುಂಗವಾಃ |
 ಮೃತಾಕ್ಯವಪ್ರಸಾದೇನ ಮುಕ್ತಾಶ್ಚ ಮುನಿಪುಂಗವಾಃ ||೬೦೭||
 ಅತಃ ಕಾಶ್ಯಾಮನಕನೈಶ್ಚ ಪೋಥಿಶ್ಚ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಶೋಷಯಿತ್ವಾ ಶರೀರಾಣಿ ಮರ್ತವ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ||೬೦೮||
 ದೈವಾದನತನಂ ಜಾತಂ ಭವತಾಮಧುನಾ ದ್ವಿಜಾಃ |
 ಯಶ್ಚೋಽಭ್ಯಕ್ತುನ ಕರ್ತವ್ಯೋ ವಿನಾ ಯತ್ನೇನ ಸಾಧಿತೇ ||೬೦೯||
 ಉಪೋಷಣೈಶ್ಚೋಷಿತೇಷು ಶರೀರೇಷು ಕನೈಶ್ಚನೈಃ |
 ಭವಿಷ್ಯತ್ನೇನ ಮರಣಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮೋಕ್ಷೈಕಸಾಧನಂ ||೬೧೦||

ಕೊನೆಗೆ ಜಲಪಾನವನ್ನೂ ದೂರಮಾಡಿದರು ಯಾರು ಎಷ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧ
 ಪಡಿಸಿದರೂ ತಮ್ಮ ಉಪವಾಸವ್ರತವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಲಜ್ಞಾದಿಗಳಿಗೂ
 ಮನಗೊಡದೆ ದಿಗಂಬರರಾಗಿದ್ದು ಸರ್ವದಾ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ,
 ಸದಾಶಿವ ಕಥಾನುಸಂಧಾನಮಾಡುವವರಾಗಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿದರು ||೬೦೫-
 ೬೦೬||

ಹಾಗೆಯೇ ಉಪವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಶಿವಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭಕ್ಷಿಸಿ
 ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆಲ್ಲಿಯೇ ಮೃತರಾದರು ಅವರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯೂ
 ದೊರಕಿತು ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಸಹ ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಉಪವಾಸಾದಿ
 ಕಠಿನ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡುವುದುಳ್ಳಿಹ ||೬೦೭ ೬೦೮||

ಎಲೈ ದ್ವಿಜರೆ, ನಿಮಗೆ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ಉಪವಾಸವೇ
 ಒದಗಿದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಇಂತಹ ಉಪವಾಸ
 ದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಒಣಗಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೋಕ್ಷಸಾಧಕವಾದ ಕಾಶೀ
 ನುರಣವು ಲಭಿಸಿಯೇ ಲಭಿಸುವುದು | ೬೦೯ ೬೧೦||

ಕಾರೀಬಹಿಷ್ಕಾರಿರಾವೆ ನ ಪತಂತಿ ಯಥಾ ತಥಾ |

ಕರ್ತವ್ಯಮುತಿಯತ್ನೇನ ಭವದ್ಭಿರ್ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ||೬೦೧||

ದ್ವಿಜಾ ಮುಕ್ತೈರ್ಭಿಃ ಸೋ ಯೂಯಂ ಸೋಧ್ಯಾದುಃಖಾನಿ ಸಂತತಂ |

ಕಾತ್ಯಾಂ ಶಿಷ್ಯಂಕು ಮುಕ್ತೈರ್ಭಿಃ ಶಾಂತಾ ನಿಶ್ಚಲಮಾನಸಾಃ ||೬೦೨||

ಇಹಾಮುಕ್ತಫಲಶ್ಯಾಗಃ ಶಾಂತಿದಾರ್ಶನೀಪೂಜಾ ಬಲಂ |

ಯಸ್ಯ ತಸ್ಯೈವ ವಿಹಿತಃ ಕಾರೀವಾಸಃ ಶ್ರುತಿಶ್ರುತಃ ||೬೦೩||

ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತಶ್ಚೈವಧರ್ಮಾಣಾಮನುಷ್ಠಾನಂ ತಪಶ್ಚಕ್ಷುತಂ |

ಶೈವಧರ್ಮಾನ್ಯಧರ್ಮಾಣಾಂ ಶ್ಯಾಗಃ ಏವ ದಮಃ ಸ್ವೃತಃ ||೬೦೪||

ಉಪಶರ್ಗಸಹಿಷ್ಣುತ್ವಂ ಶಾಂತಿಃ ಸ್ವತ್ಯತಕರ್ಮಾಣಾಂ |

ಸಮರ್ಪಣಂ ಮಹೇಶಾಯ ಫಲಂ ಶ್ಯಾಗಃ ಶ್ರುತಿಶ್ರುತಃ ||೬೦೫||

ಏತಾದ್ಯತಾನಾಂ ಸತತಂ ಶಿವಯಾತ್ರಾರತಾತ್ಮನಾಂ |

ಕಾರೀವಾಸಸ್ತತೋ ಮುಕ್ತರ್ಮಹೇಶಾನುಗ್ರಹಾದ್ವಿಜಾಃ ||೬೦೬||

ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹವು ಕಾರೀಶ್ವೇತ್ರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನೀವು ಮುಕ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿರುವಿರಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವುಕಾಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚಲಮನಸ್ಕರಾಗಿ-ನಿಂತು ಶಾಶ್ವತಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ||೬೦೧-೬೦೬||

ಯಾವ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಶಾಂತಿ, ದಾಂತಿ, ತಪಸ್ಸು ಇವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೋ, ಅಂತಹ ಮುಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆಯುವಾಗ ಕಾರೀ ವಾಸವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವೇ! ಶ್ರುತ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕೈವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡುವುದೇ ತಪಸ್ಸು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವುದೇ ಧರ್ಮವು ||೬೦೩-೬೦೪||

ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಫಲದ ಪರಿಹಾರವಾದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇ, ಈ ಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುವ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವಿಕೆ ಶಿವಯಾತ್ರಾಸಕ್ತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಾರೀವಾಸದಿಂದ ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಆಶೇಕ್ಷಿಸುವವರಿಗೆ, ಇಂತಹ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುವುದು ಸಂಭಾವಿತ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ||೬೦೫-೬೦೬||

ಪುರಾ ವೇದನಿಧಿನಾಮ ತಪಸ್ವೀ ಶಿವಪೂಜಕಃ |
 ಅವಿಮುಕ್ತಮಿದಂ ಶ್ವೇತಂ ಸಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಸ್ಥಿತೋ ದ್ವಿಜಾಃ ||೬೧೭||
 ಸ ಸದಾ ಭಸ್ಮಪೂತಾಂಗಃ ಸದಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಃ |
 ಸದಾ ರುದ್ರಜಘೋದ್ಯುಕ್ತಃ ಸದಾ ಗೌರೀಪ್ರಿಯಾರ್ಚಕಃ ||೬೧೮||
 ಕರ್ಮಣಾ ಮನಸಾ ವಾಚಾ ಸ ಮಹೇಶಾರ್ಚನೋತ್ಸುಕಃ |
 ಅವಿಮುಕ್ತಂ ಸಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಸ್ಥಿತಃ ಕಲ್ಪಕತಂ ಮುದಾ ||೬೧೯||
 ಅವಿಮುಕ್ತಂ ನ ಮುಂಜಾವಿಾತ್ಯತಿಯತ್ನೇನ ಸಂತತಂ |
 ಕಾರೀಮೇತಾಂ ಸಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಸ್ಥಿತೋ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿನಾಂ ವರಃ||೬೨೦||
 ಸ ಕೇಷು ಕೇಷು ಕಾಲೇಷು ಸಾವಧಾನೇನ ಕಂಕರಂ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಪೂತಾಂಗೋ ಬಿಲ್ವಶತ್ವಾದಿಭಿರ್ಮುಧಾ ||೬೨೧||
 ಸ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಮಹಾದೇವಂ ಪೂಜಾಂತೇ ಪ್ರತ್ಯಹಂ ಮುದಾ |
 ಕರೋತಿ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮೇವಂ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟೋ ದ್ವಿಜಾಃ ||೬೨೨||

ಹಿಂದೆ ವೇದನಿಧಿಯೆಂಬ ತಪಸ್ವಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಆತನು ಅವಿಮುಕ್ತಶ್ವೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ, ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಸದಾ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ, ರುದ್ರಮಂತ್ರಗಳನ್ನೇ ಜಪಿಸುತ್ತಾ, ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ||೬೧೭-೬೧೮||

ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸದಾ ಶಿವಧರ್ಮವನ್ನೇ ಆವಲಂಬಿಸಿ, ಅವಿಮುಕ್ತಶ್ವೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಎಂದೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿ, ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ನೂರಾರು ಕಲ್ಪಪರ್ಯಂತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡಿದನು ||೬೧೯-೬೨೦||

ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೂ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಬಿಲ್ವಶತ್ವಾದಿಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ಸಾವಧಾನಮನಸ್ಸಿನಾಗಿ ಪೂಜೆಯೆಲ್ಲಾ ಆದಮೇಲೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅಂಜಲಿಬಿಡ್ಧನಾಗಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ||೬೨೧-೬೨೨||

ಹರ ಶಂಭೋ ಮಹಾದೇವ ಕಾರೀವಾಸಂ ಪ್ರಯಚ್ಛು ಮೇ ।

ತರಸಾ ತನುರೇಷಾ ಮೇ ಕಾತ್ಯಾಯನೇ ಪತಿಷ್ಯತು ॥೬೨೩॥

ಶಿವ ಶಂಭೋ ಮಹೇಶೇತಿ ಗೌರೀಶೇತ್ಯಪಿ ಸಾದರಂ ।

ವದತೋ ಮೇ ಮಹಾದೇವ ನಿಯೋಗಂ ಪೂಜನಾಯನಾ ॥೬೨೪॥

ವಿಭೂತಿಭೂಷಣಾಂಗಸ್ಯ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ಭರಣಸ್ಯ ಮೇ ।

ತ್ವನ್ಮೂರ್ತಿಂ ಧ್ಯಾಯತಕ್ಕಂಭೋ ಭೂಯಾತ್ಕಾಲ್ಯಾಣಂ ತನುನ್ಮಯಃ ॥೬೨೫॥

ಶಿವಲಿಂಗಂ ಪತ್ಯತೋ ಮೇ ದಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯಸ್ಸಮರ್ಪಿತಂ ।

ಪ್ರಾಣಾ ನಿಯೋಗಂ ಮೇ ಶಂಭೋ ಸತ್ಪರಂ ತ್ವದನುಗ್ರಹಾತ್ ॥೬೨೬॥

ದಿವಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಗೌರೀಕಂ ದತ್ತಾ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಂ ತತಃ ।

ಪ್ರಣಾಮಾದಿನಿ ಕೃತ್ವೇತಂ ಸಂಸ್ಕರನ್ನೇವ ಸಂಸ್ಥಿತಃ ॥೬೨೭॥

ವಿಭೂತಿಧಾರಣಾದಿನಿ ಶ್ರೀಶಾನ್ಯೇಶಾನಿ ವಸ್ತುತಃ ।

ನೋಕ್ಷಂ ಪ್ರತ್ಯಂತರಂಗಾನಿ ಸಾಧನಾನೀತಿ ಮನ್ಮಥೇ ॥೬೨೮॥

ಶಂಕರನೇ, ಮಹಾದೇವನೇ, ನನಗೆ ಸರ್ವದಾ ಕಾರೀವಾಸವು ತಪ್ಪದಿರಲಿ
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶರೀರವು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದುಹೋಗಲಿ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ಶಿವ, ಶಂಭು, ಮಹೇಶ್ವರ ಎಂಬ ನಾಮಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು
ನನಗೆ ಒದಗಲಿ ॥೬೨೩-೬೨೮॥

ಸರ್ವದಾ ನನ್ನ ದೇಹವು ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಭೂಷಿತವಾಗಿಯೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷೆ
ಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ನಿನ್ನ ಆಕಾರವನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ
ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾಗಲಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು
ನೋಡುತ್ತರೇ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳು ನನ್ನ ದೇಹವಿಡುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು ॥೬೨೫-
೬೨೮॥

ಹೀಗೆ ಆ ರಾಜನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಪರಶಿವನಿಗೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ,
ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ, ಹೀಗೆ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ
ಧಾರಣೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಶಿವಪ್ರೀತಿಕರಗಳಾದ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್
ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಗಳು, ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ॥೬೨೭-೬೨೮॥

ಅತೋ ಮುಕ್ತೃಂತರಂಗಾಢಿ ಸಾಧನಾಢಿ ಮನೀಷಿಭಿಃ |

ವಿಭೂತಿಧಾರಣಾದೀಢಿ ಸಾಧನೀಯಾಢಿ ವಸ್ತುತಃ ||೬೨೯||

ಮುಕ್ತೃಂತರಂಗಭೂತೇಷು ಸಾಧನೇಷ್ವಬಿಲೇಷ್ವಹಿ |

ಪ್ರೇತಂ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮಂ ಪುಣ್ಯಂ ಕೇವಲಂ ಶಿವಪೂಜನಂ ||೬೩೦||

ವಿಭೂತಿಧಾರಣಾದೀಢಿ ಸಾಧನಾಢಿ ತು ವಸ್ತುತಃ |

ವೈದಿಕಾನ್ಯುಪಯುಜ್ಯಂತೇ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಪೂಜನಂ ||೬೩೧||

ವಿಭೂತಿಧಾರಣಾದೀಢಿ ಕುರ್ವನ್ ಕುರ್ವನ್ ಶಿವಾರ್ಚನಂ |

ಅನಂತೇಭ್ಯೋಹಿ ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ನ ಬಿಭೇತಿ ಕದಾಚನ ||೬೩೨||

ವಿಭೂತಿಧಾರಣಾದೀಢಿ ಕುರ್ವನ್ನಹಿ ವಿನೋಹಿತಃ |

ಯದರ್ಚಯೇಚ್ಛಿವಾದನ್ಯಂ ಸ ಯಾತಿ ನರಕಂ ಧ್ರುವಂ ||೬೩೩||

ಅಯಮರ್ಥಃ ಜಾಬಾಲೈರ್ಬಹುಧಾ ಪ್ರತಿಪಾದಿತಃ |

ಏನಮರ್ಥಂ ವಿದಿಶ್ಶೈವ ಸ ಶಿವಂ ತರಣಂ ಗತಃ ||೬೩೪||

ವಿದ್ವಾಂಸರಾದವರು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಶೈವಾಚಾರಗಳು ಅಂತರಂಗಸಾಧನಗಳೆಂದೂ, ಅಂತಹ ಅಂತರಂಗಭೂತವಾದ ಸಾಧ್ಯಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದ ಶಿವಪೂಜೆಯೇ ಮುಖ್ಯಸಾಧನವೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು ||೬೨೯-೬೩೦||

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾರ್ಚನೆಗೆ ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನಗಳು ವೇದೋಕ್ತವಾದವುಗಳು ಯಾರು ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಯೇ, ಮುಂತಾದ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಾರ್ಚನೆ ನಡೆಸುವರೋ, ಅವರು ಯಾವ ಪಾಪರಾಶಿಯಿಂದಲೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ೬೩೧-೬೩೨||

ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡರೂ, ಯಾರು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವತಾಂತರವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರೋ ಅವರಿಗೆ ನರಕಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ಹೀಗೆಂದು ಜಾಬಾಲೀಯರು ಬಹುವಾಗಿ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವರು ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದು ಈಗ ಶಂಕರನನ್ನೇ ಮೊರೆ ಯೊಕ್ಕಿರುವೆನು. ||೬೩೩-೬೩೪||

ಏವಂ ಸ್ಥಿತೋ ವೇದನಿಧಿಃ ಸಾಯಂ ಸಂಪೂಜ್ಯ ತಂಕರಂ ।

ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಜಪನ್ನೇವ ಚಕಾರ ತಯನಂ ದ್ವಿಜಾಃ ॥೬೩೫॥

ತತಸ್ತ್ವಸ್ತೃಸ್ತಮಭವತ್ತ್ವ ವೇದನಿಧೀರ್ದ್ವಿಜಾಃ ।

ಜಾತಸ್ತೃತ್ವಃ ಸ ಮಾಮೇತ್ಯ ಮಯಿ ಸ್ತೃತ್ವಂ ನೃವೇದಯತ್ ॥೬೩೬॥

ಸ್ತೃತ್ವನಾರ್ತಾ ತದುಕ್ತಾದ್ಯಾ ಸ್ತೃತ್ವಾ ಸಂಸ್ಕಾರಯೋಗತಃ ।

ಶ್ರೋತವ್ಯಾ ಸಾವಧಾನೇನ ಸಾ ವಾರ್ತಾ ವಕ್ಷ್ಯತೇಧುನಾ ॥೬೩೭॥

ಸ್ತೃಪ್ತೇ ಕಲಿ ಗತಂ ತೇನ ಧೀಮತಾ ನರ್ಮದಾತಟೇ ।

ತತ್ರ ದೃಷ್ಟಾಸ್ತು ಪೋನಿಷ್ಠಾ ಮುನಯಸ್ತೇ ನ ಶಾಂಭವಾಃ ॥೬೩೮॥

ದೃಷ್ಟ್ವಾಶಾನ್ ಶಾಂಭವಾನ್ ಧನ್ಯಾನ್ ಶಂಕರಾರ್ಚನತತ್ಪರಾನ್ ।

ಚಕಾರ ಕಲಿ ಸಾನಂದಂ ತೇಭ್ಯಃ ಪೂಜಾಂ ಯಥಾವಿಧಿ ॥೬೩೯॥

ಸ ಪ್ರಪೃಸ್ತೈರ್ಮುಗ್ಧನಿವೃತ್ತಿಃ ಕುತೋ ವಾದ್ಯಸಮಾಗತಂ ।

ಗಮ್ಯತೇ ಚ ಕೃತ್ವೇತ್ಯಾದೌ ವದ ನಾಮೇತಿ ಜಾದರಾತ್ ॥೬೪೦॥

ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ವೇದಗುಣನಾಮಕನಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯೋಚಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನೇ ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಸಿದ್ಧಿಸಿದನು ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನವಾಯಿತು ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆತನೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು ॥೬೩೫-೬೩೬॥

ಅವನು ಹಿಂದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಸ್ವಪ್ನ ವಿಚಾರವು ಸಂಸ್ಕಾರವಶದಿಂದ ನನ್ನ ಸ್ಮೃತಿಪಥದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಈಗ ನಿನಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ಅದರ ದಿಂದ ಕೇಳು—ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಆತನು ನರ್ಮದಾತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಿವಾರ್ಚಕರಾದ ತಪಸ್ವಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ॥೬೩೭-೬೩೮॥

ಹಾಗೆ ಅವರು ಸರ್ವದಾ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನು ಅನಂದಭರಿತನಾದನು ಒಡನೆಯೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶಾಂಭವೇಲ್ಲಾ “ನೀನು ಯಾರು? ನನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ? ಎತಕ್ಕೆ ಬಂದೆ? ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯಾಣವೆಲ್ಲಿಗೆ? ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು ॥೬೩೯-೬೪೦॥

ಇತಿ ಪೃಷ್ಠಃ ಸ ಶ್ಲೋಕೈಃ ಸ್ತನಾಮ ಸಮುದೀರಯತ್ |
 ನನಾಮ ದಂಡವದ್ಭೂಮೌ ತತಶ್ಚ ಸ ಸಮುತ್ಥಿತಃ ||೬೪೧||
 ತತಸ್ತನ್ನಾಮ ತೇ ಕ್ರುತ್ವಾ ವಿಸ್ತೃತಾಶ್ಚೈವಪುಂಗವಾಃ |
 ತಮೂಚುರ್ನತಪೂತಾಂಗಂ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಂ ದ್ವಿಜಾಃ ||೬೪೨||

|| ಮುನಯ ಉಚುಃ ||

ತ್ವಯಾ ವೇದನಿಧೇ ಪೂರ್ವಂ ಕಾತ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಮಿತಿ ಶ್ರುತಂ |
 ಉದ್ಭೂತನಿಶ್ಚಿಪುಂಡ್ರಾದಿ ಶಿವಾರಾಧನಪೂರ್ವಕಂ ||೬೪೩||
 ಕಾತ್ಯಾಂ ತ್ವಯಾ ತವತ್ಪರ್ಯಾ ಕ್ರಿಯತೇತಿ ಶ್ರುತಂ ಪುರಾ |
 ತ್ವತ್ಕೃತೇನೋಗ್ರತಪಸಾ ಪ್ರೀತಃ ಶಂಕರ ಇತ್ಯಪಿ ||೬೪೪||
 ಈದೃಶೇನ ತ್ವಯಾ ಕಾಶೀ ಕಥಂ ತ್ವಕ್ತಾ ವದಸ್ತನಃ |
 ಕಾಶೀತ್ಯಾಗೇ ಮಹಿರಭೂತ್ಯಥಂ ವಾ ತವ ಸತ್ತಮ ||೬೪೫||
 ವಿಪ್ರವೀರ್ಯೋದ್ಯವಸ್ಯಾಪಿ ತವ ವೇದನಿಧೇರ್ವಿಜ |
 ಕಥಂ ವಾ ಸಮಭೂತ್ಸೇಯಂ ಕಾಶೀತ್ಯಾಗರಹಿವರ್ವದ ||೬೪೬||

ಒಡನೆಯೇ ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿದನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನೂ ಆತನು ವಿಧೇಯನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಹೀಗೆಂದರು ||೬೪೧-೬೪೨||

"ಆಯ್ಯಾ ವೇದನಿಧಿಯೇ, ಹಿಂದೆ ನೀನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಸದಾ ಭಕ್ತ ಕ್ರಿಪುಂಡ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವಾರಾಧನೆ ಗೈಯುತ್ತಾ ಶಿವಪ್ರೀತಿಕರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶಂಕರನು ಮೆಚ್ಚಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಟ್ಟಿದ್ದನೆಂದೂ ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೆವು ||೬೪೩-೬೪೪||

ಅಂತಹವನು ನೀನು ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟೆ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ವೇದನಿಧಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡ ನೀನಿಗೆ ಕಾಶೀ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹೀಗೆ ಬಂದಿತೋ ತಿಳಿಯದು | ||೬೪೫-೬೪೬||

ಭವಾನ್ವೇದನಿಧಿರ್ನಾಮ್ನಾ ಕೇವಲಂ ನೇತಿ ತುಕ್ರಮಃ |
 ಕಂ ತ್ವರ್ಥಕೋಪೀತ್ಯನಿಕಂ ನಾಮ ಸಂಕ್ರೂಯತೇ ತವ ||೬೪೭||
 ಘೃತಕೋಶಾತಕೇವ ತ್ವಂ ನಾಮ್ನಾ ವೇದನಿಧಿಸ್ತು ನ |
 ಭವಾನದ್ಭಾರ್ಥನಾಮಾಭ್ಯಾಂ ಕ್ರುತೋ ವೇದನಿಧಿರ್ಭವಂ ||೬೪೮||
 ಭವಾನ್ವಿದಿತವೇದಾರ್ಥಃ ಕಾರೀತತ್ತ್ವವಿದಪ್ಯತಃ |
 ಏತಾದ್ಯಶೇನ ಭವತಾ ಕಾರೀತ್ಯಾಗಃ ಕಥಂ ಕೃತಃ ||೬೪೯||
 ಸ್ತ್ರಾಯಕೋ ವಿಸ್ತೃತಾ ವೇದಾ ವೇದಾರ್ಥೋ ವಿಸ್ತೃತಸ್ತತಃ |
 ಕಾರೀತ್ಯಾಗಃ ಕೃತೋ ನೂನಂ ತ್ವಯಾ ದುಷ್ಪಥಗಾಮಿನಾ ||೬೫೦||
 ವೇದೇ ವಿಸ್ತರಣೀ ಜಾತೇ ವೇದಾರ್ಥೇ ವಿಸ್ತೃತೇ ತತಃ |
 ವೇದಾರ್ಥಸ್ಯಾನುಷ್ಠಾನೇ ಪ್ರಯಾಂಕಿ ನರಕಂ ದ್ವಿಜಾಃ ||೬೫೧||
 ಜಾಬಾಲಪ್ರಮುಖೈರ್ವೇದ್ಯರ್ಥಾಕಾರೀ ಪ್ರತಿಪಾದಿತಾ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ದುರ್ಲಭಾ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಕಥಂ ತ್ಯಕ್ತಾ ತ್ವಯಾ ದ್ವಿಜ ||೬೫೨||

ನೀನು ಕೇವಲ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವೇದನಿಧಿಯೆನಿಸಿದವನೆಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿಯೂ
 ವೇದಪಾರಂಗತನಾಗಿ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದ್ದೀಯೆ ಘೃತಕೋಶ
 ವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನು ತುಪ್ಪದಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ನಾಮಧೇಯದಿಂದ
 ಜೀವಿಸುವವನಂತೆ ನೀನಿಲ್ಲ, ಅರ್ಥವತ್ತಾದ ವೇದನಿಧಿಯೆನಿಸಿರುವೆ ||೬೪೭ ೬೪೮||

ಸಕಲ ವೇದಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದು, ಕಾರೀ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿತ
 ನೀನು ಕಾಶಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೃಚ್ಛಿಸಿ ದೂರಹೋದೆ? ಪ್ರಾಯಶಃವಾಗಿ ವೇದಗಳು
 ನಿನಗೆ ಮರೆತುಹೋಗಿರಬೇಕು ವೇದಾರ್ಥಸ್ತರಣಿಯು ನಿಂತಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
 ಕಾರೀ ತ್ಯಾಗವೆಂಬ ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ನೀನು ಬೀಳುವುದು ಹೇಗೆ? ||೬೪೯ ೬೫೦||

ದ್ವಿಜರಾದವರು ತಾವು ಕಲಿತ ವೇದದ ಅನುಪೂರ್ವವನ್ನಾಗಲಿ, ವೇದಾ
 ರ್ಥವನ್ನಾಗಲಿ ಮರೆತರೆ ಅಗ ಅವರು ನರಕಭಾಗಿಗಳಾಗುವರು ಅಲ್ಲದೆ ಜಾಬಾ
 ರೋಪನಿಷತ್ತೇ ಮೊದಲಾದ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರೀ
 ವಾಸವನ್ನು ನೀನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿ ಹೇಗೆ? ಅದು ಅಶ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭವಲ್ಲವೆ |
 ||೬೫೧ ೬೫೨||

ಯಶ್ವಾಹೀವಾಸಜಂ ಸೌಖ್ಯಂ ದ್ಯುಸದಾಮುಪಿ ದುರ್ಲಭಂ । ೨೨ ।
 ತಪ್ಸಾಹ್ಯಂ ಜೀವತಾ ವಿಪ್ರ ಕಥಂ ತ್ಯಕ್ತಂ ತ್ವಯಾ ವದ ॥೬೫೩॥
 ಯಾ ಕಾಶೀ ತಪಸಾ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ಭೂಯಸ್ಸ ಶಿವಸೇವಯಾ ।
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೫೪॥
 ಕಾಶೀಂ ಯಾಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ಸ್ವರ್ಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾಪಿ ದೇವತಾಃ ।
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೫೫॥
 ಸತ್ಯಲೋಕಂ ವಿಜಾಯಾಪಿ ಯಾಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ನಿಧಿದ್ಯತಃ ।
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೫೬॥
 ವಿಷ್ಣುಶ್ಚೈಕ್ಯಾಪಿ ವೈಕುಂಠಂ ಯಃ ಕಾಶೀಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಮುದ್ಯತಃ ।
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೫೭॥
 ಯಸ್ಯಾಂ ಪಾಪಭಯಂ ನಾಸ್ತಿ ಯಸ್ಯಾಂ ಜನ್ಮಭಯಂ ತತಃ ।
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೫೮॥
 ಯಸ್ಯಾಂ ಯಮಭಯಂ ನಾಸ್ತಿ ಮಹಾಪಾತಕಿನಾಮುಪಿ ।
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೫೯॥

ಕಾಶೀವಾಸದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸುಲಭ
 ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಅಂತಹ ಸುಖವನ್ನು ನೀನು ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಂದೆ? ಅನೇಕ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ
 ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಹೇಗೋ ಹೊಂದಿ, ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಸೇವೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ
 ನೆನಿಸದೆ, ಮುಕ್ತಿದ್ರವವಾದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ? ೬೫೩-೬೫೪॥

ದೇವತೆಗಳು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮನು ಸತ್ಯಲೋಕವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು
 ಬಂದು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಲು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುವರು ಹಾಗೆಂದುವಾಗ ನೀನು ಹೇಗೆ
 ಬಿಡುವೆ? ॥೬೫೫-೬೫೬॥

ವಿಷ್ಣುವು ವೈಕುಂಠಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರು
 ವನು ಅಲ್ಲಿ ಪಾಪಭಯವಾಗಲಿ, ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮತಾಳುವ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ
 ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಮಹಾಪಾಪಿಗಳಿಗೂ, ಯಮಭಯವಿಲ್ಲ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ

ಯಸ್ಯಾಂ ಮೃತ್ಯುಭಯಂ ನಾಸ್ತಿ ಮರಣಾಸನ್ನದೇಹಿಸಾಂ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೦||

ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾ ಯೇ ತೇ ಪ್ರವಿಷ್ಟಾಃ ಶಿವೋದರೇ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೧||

ಯಾ ಕಾರೀ ಸಂಸ್ಕೃತಾಪ್ಯೇನಾಂ ಸ್ಥನಿತಂ ಸಾಶಯಿಷ್ಯತಿ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೨||

ಯಾ ಕಾರೀ ಸಂಕ್ರುತಾಪ್ಯಾಶಾಂ ವಿವಿಧಾಂ ಪೂರಯಿಷ್ಯತಿ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೩||

ಯಾ ಕಾರೀ ಸಂಸ್ಕೃತಾ ಪುಣ್ಯೈರ್ವಿವಿಧೈರ್ಯೋಜಯಿಷ್ಯತಿ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೪||

ಯಾ ಕಾರೀ ಸರ್ವವೇದಾನಾಂ ಸ್ತುತಾ ಸಮಭವನ್ಮುನೇ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೫||

ಯಾದೃಶೀ ಶಂಕರಸ್ಯಾಪಿ ಜಾತಾ ಪ್ರಿಯತಮಾ ಸದಾ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೬||

ಅಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುಭಯವು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಶಿವಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಯಾವುವೂ
 ತೋಂಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ನೀನು ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ? ||೬೫೭ ೬೫೮-
 ೬೫೯ ೬೬೦||

ಕಾರಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕವರು ಈಶ್ವರನ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕಂತೆಯೇ
 ಕಾರಿಯ ಸ್ಮರಣೆ, ಸ್ತುತಿ, ಶ್ರವಣ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದಲೂ ಮಾನವರು ಸಕಲ
 ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುವರಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಅಖಂಡ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದು
 ಕೊಳ್ಳುವರು ಅಂತಹ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬರುವುದು ಅನುಚಿತವಲ್ಲವೆ | ||೬೬೧
 ೬೬೨-೬೬೩ ೬೬೪ ೬೬೫||

ಶಂಕರನಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಶರವಾದ ಕಾರಿಯು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ
 ಪೂಜ್ಯವೆನಿಸಿದೆಯಲ್ಲವೆ | ಸಾಕಾರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೇ ಆದ ಸತ್, ಚಿತ್, ಆನಂದ

ಯಾ ಕಾರೀ ಸರ್ವದೇವಾನಾಂ ಅಸೀತ್ಪೂಜ್ಯತಮಾ ಸದಾ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೭||
 ಯಾ ಕಾರೀ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕಾರಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಲಕ್ಷಣಂ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೮||
 ಯಾ ಕಾರೀ ಬ್ರಹ್ಮವಿಜ್ಞಾನಮಾನಂದಂ ಪರಮಂ ಪದಂ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೬೯||
 ಯಾ ಕಾರೀ ನಿಷ್ಕಲಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಿವಮದ್ವಯಮುಚ್ಯತೇ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೦||
 ಯಾ ಕಾರೀ ಪಾವನೀ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಾವನಾನಾಂ ಚ ಪಾವನೀ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೧||
 ಯಾ ಕಾರೀ ಪರಮಂ ಜ್ಯೋತಿರನಾದ್ಯಂತಾ ಸನಾತನಾ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೨||
 ಯಾ ಕಾರೀ ನೋಕ್ಷವನಿತಾ ವಿರಾಸವಿಲಸತ್ಸಲೀ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೩||
 ಯಾ ಕಾರೀ ಪರಯಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸದಾ ಸೇವ್ಯತಮಾ ಸ್ತುತಾ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೪||

ಗಳೇ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ನಿರಾಕಾರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೂ ಅದೇ ಪರಮಪದವೆನಿಸಿದ
 ಬ್ರಹ್ಮಹ್ಮಾನವೇ ಅದು ನಾಶರಹಿತವೂ, ಕಲಾವಿರಹಿತವೂ, ದ್ವಿತೀಯರಹಿತವೂ
 ಅದ ಶಿವಸ್ವರೂಪವೇ ಕಾರೀಶ್ವೇತ್ರ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿ ಎಕೆ? ||೬೬೬ ೬೬೭ ೬೬೮-
 ೬೬೯ ೬೭೦||

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರವಸ್ತುಗಳೆನಿಸಿದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಶಿಯು ಮತ್ತೂ ಪವಿತ್ರ
 ಗೊಳಿಸುವುದು ಅದ್ಭುತರಹಿತವಾದ ಜ್ಯೋತಿಯೆಂದರೆ ಕಾಶಿಯೇ ಮುಕ್ತಿನನಿ
 ತೆಯ ವಿಪಾರಸ್ಥಾನದಂತೆ, ಸರ್ವರಿಂದಲೂ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುವ
 ಶ್ವೇತ್ರವೇ ಕಾಶಿ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗಣನಾರ್ಥರೂ, ಶಿವಗಣಗಳೂ ಸರ್ವದಾ ಸಂತೋಷ

ಯಾ ಕಾರೀ ಗಣನಾಥಾದ್ಭೈರ್ಗಣವೃಂದೈರುಪಾತ್ರಿತಾ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೫||

ಯಾ ಕಾರೀ ಕಾಲಕಾಲೇನ ಭೈರವೇಣ ಸಮಾತ್ರಿತಾ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೬||

ಯಾ ಕಾರೀ ವಿವಿಧೈರ್ದೇವೈರ್ಮೂರ್ತಿಮಧ್ವಿರುಪಾತ್ರಿತಾ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೭||

ಯಾ ಕಾರೀ ವಿಶ್ವನಾಥೇನ ಸ್ವಾತ್ಮವದ್ವೈತ್ಯತೇ ಸದಾ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೮||

ಯಾ ಕಾರೀ ವಿವಿಧೈಸ್ತೀರ್ಥೈರ್ಮೂರ್ತಿಮಧ್ವಿರುಪಾತ್ರಿತಾ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೭೯||

ಯಾ ಕಾರೀ ವಿವಿಧೈರ್ದೇವೈರ್ಮೂರ್ತಿಮಧ್ವಿರುಪಾತ್ರಿತಾ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೮೦||

ಯಾ ಕಾರೀ ವಿಶ್ವನಾಥೇನ ಸ್ವಾತ್ಮವದ್ವೈತ್ಯತೇ ಸದಾ |
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೮೧||

ದಿಂದ ನೆಲಸಿರುವುವು ಅಂತಹ ಶ್ವೇತೃತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು ?
 ||೬೭೧ ೬೭೨-೬೭೩-೬೭೪ ೬೭೫||

ಕಾಲಕಾಲನಾದ ಭೈರವನಿಗೂ, ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿರುವ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ
 ಮೂಲಸ್ಥಾನವೆನಿಸಿದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಶಂಕರನು ತನ್ನ ಆಶ್ವೀಯವಸ್ತುವೆಂದು
 ಥಾವಿಸಿರುವನು ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಮಹಿಮಾದರ್ಶಕಗಳಾದ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ನೆಲಸಿರು
 ವುವು ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನಾತೆಯೆನಿಸಿದ ದೇವಗಂಗೆಗೆ ಆಶ್ರಯಭೂತ
 ವಾದದ್ದು ಆ ಕಾಶಿಯೇ ಅಲ್ಲವೆ ? ಅಂತಹ ಶ್ವೇತೃತನನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದುದು ಹೇಗೆ?
 ||೬೭೬ ೬೭೭ ೬೭೮ ೬೭೯-೬೮೦||

ವಿಶ್ವನಾಥನೆನಿಸಿದ ಮಹೇಶ್ವರನ ಆತ್ಮವೇ ಕಾಶಿ ಆತನ ವಿಹಾರಸ್ಥಾನವೇ
 ಕಾಶಿ ಅಲ್ಲಿಯ ವಾಸದಿಂದ, ಅನೇಕ ಸುಕೃತರಾಶಿಯಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದವು

ಯಾ ಕಾಶೀ ಗಿರಿಜಾಬಂಧೋರ್ವಿಲಾಸಸದನಂ ವಿಭೋಃ |
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೮೩||
 ಯಾ ಕಾಶೀ ಭೂರಿಪುಷ್ಪಾಬ್ಜಿಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪ್ರವರ್ಧಿನೀ |
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೮೪||
 ಯಾ ಕಾಶೀ ಶಂಕರಾಕಾರಾದ್ವಿಷ್ಣುಶಾ ತಪಸಾನುಹಿ |
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೮೫||
 ಯಾ ಕಾಶೀ ಕಾಮಧುಗ್ಧೃಷ್ಟೀ ಮುಕ್ತಿದುಗ್ಧಪ್ರದಾಯಿನೀ |
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೮೬||
 ಯಾ ಕಾಶೀ ಸುರಮಂದಾರೋ ಮುಕ್ತಪುಷ್ಪಫಲಪ್ರದಾ |
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೮೭||
 ಯಾ ಕಾಶೀ ಜಲಭುಕ್ತಾಪದಾನಾನಲವಿನಾಶಿನೀ |
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೮೮||
 ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಾ ಮರ್ತ್ಯಾ ನಮಸ್ಯಂತೇ ದಿವ್ಯಾಕಸ್ಯೆ |
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೮೯||
 ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಾ ಮರ್ತ್ಯಾ ನಿವಸಂತಿ ನಿರಾಕುಲಾಃ |
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೯೦||
 ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಾ ಮರ್ತ್ಯಾ ಸ್ವರ್ಗಂ ನೇಚ್ಯಂತಿ ತೇಜಸಾ |
 ಸಾ ಕಾಶೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ||೬೯೧||

ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದು ಶಂಕರನ ಸ್ತುತಿಪವನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಾಠ್ಯವೋ ಅಷ್ಟೇ, ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಶಿಯು ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಆರಾಧಕರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಂತಹ ಶ್ವೇತವನ್ನು ಬಿಡುವುದುಚಿತವೇ? ||೬೮೩-೬೮೪-೬೮೫||

ಕಾಶಿಯೆಂಬುದು ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಂದಾರವೃಕ್ಷವೆಂದು ೨೯ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಜಲಪಾನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾನವನ ಪಾಪರಾಶಿ

ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಾ ಮರ್ತ್ಯಾ ಭಿಕ್ಷುವರ್ಗಂತಿ ಹರೀಃ ಪದಂ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೯೦॥

ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಾ ಮರ್ತ್ಯಾ ಭಿಕ್ಷುವರ್ಗಂತಿ ವಿಭೇಃ ಪದಂ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೯೧॥

ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಾ ಮರ್ತ್ಯಾ ಭಿಕ್ಷುವರ್ಗಂತಿ ಕಟೀಪತಂ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೯೨॥

ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಿತಾ ಮರ್ತ್ಯಾ ನ ಶೋಚಂತಿ ಕದಾಚನ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೯೩॥

ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಗೃಹಕೃತಂ ದುಃಖಂ ನೈವಾಭಿಜಾಯತೇ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೯೪॥

ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾನುಜರಣೋಪ್ಯಮರ್ಮರಾದರಾಧ್ಯತಂ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೯೫॥

ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸುರಾಶಾಸ್ಯಂ ಪಿರಸಮ್ಪರ್ಜನೀರಜಃ ।
 ಸಾ ಕಾರೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ವಿಪ್ರ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಹೇಲಯಾ ಕಥಂ ॥೬೯೬॥

ಯಲ್ಲವೂ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುವುದು ಕಾರೀವಾಸಿಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳೂ ಗೌರವಿಸು
 ವರು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಪತ್ತುಗಳೂ ಸಂಭವಿಸಲಾರವು ಅಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಗಳು
 ಸ್ವರ್ಗವಾಸವನ್ನು ಸಹ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ॥೬೮೬-೬೮೭-೬೮೮-೬೮೯-೬೯೦॥

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಜನರು, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮ
 ಪದವಿಯನ್ನೂ, ಇಂದ್ರಭೋಗವನ್ನೂ ಸಹ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವರು ಅವರು ಎಂದೂ
 ದುಃಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಈಶಿಬಾಧೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಹೀಡಿಸ
 ಲಾರವು ಅಂತಹ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ॥೬೯೧-೬೯೨-೬೯೩-
 ೬೯೪-೬೯೫॥

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಆಡುಗಳ ಪಾದಧೂಳಿ, ಕತ್ತೆಯ ಕಾಲುಮಣ್ಣು,
 ಬೀದಿಯ ಕಸ ಇವುಗಳೂ ಪವಿತ್ರವಾದವುಗಳೇ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಶಿಗತವಾದ ಸಕಲ

ಈದ್ವಿತಿ ಸರವಾ ಕಾರೀ ಯೇನ ಸಂತ್ಯಜ್ಯತೇ ಭ್ರಮಾತ್ |
 ನ ತೇನ ಸದೃಶಃ ಪಾಪೀ ಲೋಕೇ ಕ್ಷಾಪೀತಿ ದ್ವಿತ್ಯತೇ ||೬೯೮||
 ವಾನರೇಣ ಯಥಾ ರತ್ನಂ ನ ವಿಜ್ಞಾತಂ ತಥಾ ನರೈಃ |
 ಕಾರೀತತ್ವಂ ನ ವಿಜ್ಞಾತಂ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂತಯಃ ||೬೯೯||
 ಹೀರಕಂ ನ ವರಾಕಾಣಾಂ ಯಥಾ ಪ್ರಿಯಕರಂ ತಥಾ |
 ಕಾರೀ ಮಲಿನಚಿತ್ತಾನಾಂ ನೈವ ಪ್ರಿಯಕರಾ ಧ್ರುವಂ ||೭೦೦||
 ನ ಯಾತಿ ಕುನಕಸ್ಯಾಸ್ಯೇ ನಾರಿಕೇಳಫಲಂ ಯಥಾ |
 ತಥಾ ನ ಯಾತಿ ಕಾರೀ ಸಾ ಹೃದಯೇ ದುಷ್ಯತಾತ್ಮನಾಂ ||೭೦೧||
 ಕಾರೀ ನ ಸುಲಭಾ ಪುಂಸಾಃ ವಶನಾತನಚೀತಸಾಂ |
 ವಿಹಿತಾನೇಕಸಂ ನ್ಯಾಸಾಂ ವಿಪ್ರತಾನೇಕಮಾನಸಾಂ ||೭೦೨||
 ಸುಲಭಾ ಯದಿ ಕಾರೀ ಸ್ವಾತ್ಮದಾ ಸರ್ವೇಽಪಿ ಜಂತವಃ |
 ಮುಕ್ತಾಸ್ಪೃಶತವಿವೇಷಾ ಕಾರೀ ನ ಸುಲಭಾ ಧ್ರುವಂ ||೭೦೩||

ವಸ್ತುಗಳೂ ದೇವಪೂಜ್ಯಗಳು ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಯಾವನು
 ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ದೂರಮಾಡುವನೋ ಅವನಂತಹ ಪಾಪಿಯು ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಮತ್ತಾರೂ ದೊರಕಲಾರರು ||೬೯೬-೬೯೭-೬೯೮||

ಕಪಿಗಳು ಹೇಗೆ ರತ್ನದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರವೋ, ಅಲ್ಪರು ಹೀರಕ
 ರತ್ನಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರಿಯಲಾರರೋ, ಹಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಾರೀ
 ಪುರದ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದಿರಲಾರರು ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅದು ಪವಿತ್ರವಸ್ತುವೂ
 ಎನಿಸಲಾರದು ||೬೯೯-೭೦೦||

ನಾಯಯ ಬಾಯಿಗೆ ನಾರಿಕೇಳ (ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ) ಫಲವು ಹೇಗೆ ಅಡಕ
 ಣಾಗಲಾರದೋ, ಹಾಗೆ ದುಷ್ಟಾತ್ಮರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕಾರೀಮಹಿಮೆಯು ನಿಲ್ಲಲಾರದು
 ಯಾರು ಅಹಾರವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನೆಟ್ಟುಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರೋ, ಯಾರು ಅಡಂಬರದ
 ವೇಷಧಾರಿಗಳೋ, ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಅತಿ ಜಂಟಲವಾಗಿ ವಿಹರಿಸುವುದೋ,
 ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕಾರಿಯು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು ||೭೦೧-೭೦೨||

ಕಾರಿಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾದುದಾದರೆ, ಸಕಲಜಂತುಗಳೂ
 ಅದರಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು ಅದರಿಂದಲೇ ಅದು

ಯೇನ ಲಬ್ಧಾ ನ ಕಾರೀ ಸಾ ಸ ಸಾಮೀ ವಸ್ತುತಸ್ತಥಾ |
 ಯೇನ ಪ್ರಾಪ್ತಾಪಿ ಸಂತ್ಯಕ್ತಾ ಕಾರೀ ಸಾಮೀ ತತೋಽಪಿ ಸಃ ||೭೦೪||
 ಅಲಬ್ಧ ನಿಧಿವತ್ಪಾಪೀ ಲಬ್ಧತ್ಯಕ್ತ ನಿಧಿನರ್ಹಃ |
 ತಥಾ ಸಾಮೀ ಭವತ್ಯೇವ ಕಾರೀತ್ಯಾಗೀ ನರೋ ಭುವಂ ||೭೦೫||
 ಕಾರೀನಿಯೋಗಜಂ ದುಃಖಂ ಪುನಾಂಸಂ ಯಂ ನ ಜಾಘತೇ |
 ಸ ವಸ್ತುತಸ್ತು ಪಾಪಾಣಶ್ಚೈತನ್ಯನಾಶ್ರಿತೋ ಭುವಂ ||೭೦೬||
 ಕಾರೀರತ್ನಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ದುರ್ಭಗಾ ಸಾಪಮೂರ್ತಯಃ |
 ಯತಂತೇ ಕಾಳಮನ್ವೇಷ್ಯಮಂಗುಲ್ಯಾಭರಣಾಯ ತೇ ||೭೦೭||
 ಅನಂತೋಗ್ರತಫೋಲಬ್ಧಾ ಕಾರೀ ಪಾಶುಪತಶ್ಚಲೀ |
 ಯೇನ ತ್ಯಕ್ತಾ ತತೋಽಪ್ಯನ್ಯೋ ಸಾಸ್ತಿ ಮೂರ್ಖತರೋ ಭುವಿ ||೭೦೮||

ದುರ್ಲಭ ಯಾವನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಾದರೂ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವನು
 ಪಾಪಿಯೆನಿಸುವುದು ನಿಜ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರಿದಮೇಲೂ ಅದನ್ನು ಬಿಡದೇಕೆನ್ನು
 ವವನು ಮತ್ತೂ ಪರಮಪಾಪಿಯಲ್ಲವೆ! ||೭೦೯-೭೦೪||

ನಿಧಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದದವನೂ, ಹೊಂದಿದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು
 ವವನೂ ಪಾಪಿಯೇ ಸರಿ ಅದರಂತೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ
 ಹೋಗುವವನೂ ತಪ್ಪದ್ದೆನೇ. ಯಾರಿಗೆ ಕಾರೀನಿಯೋಗದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ವ್ಯಥೆಯೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಂತಹವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೈತನ್ಯರಹಿತವಾದ
 ಕಲ್ಲುಬಂಡಿಯೇ ಸರಿ ||೭೦೫-೭೦೬||

ಪಾಪಿಗಳೆನಿಸಿದ ದುಷ್ಟರು ತಮ್ಮ ಉಂಗುರಕ್ಕೆ(ಅಂಗುಲ್ಯಾಭರಣ)ಕಾಶಿಯೆಂಬ
 ದಿವ್ಯರತ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಶ್ವೇತ್ರಗಳೆಂಬ ಗಾಜನ್ನು ಹೊಡೆತುವರು ಅನೇಕ
 ತಪಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಹೊಂದಬಹುದಾದ ಪರಶಿವಶ್ವೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ದೂರವಾಡು
 ವವನಿಗಿಂತ ಮೂರ್ಖನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ||೭೦೭-೭೦೮||

ಯಶ್ಚೈಕೈಂ ಯತತೇ ಮೋಹಾತ್ಮಾಕೀಮಾನಂದಮಂಜರೀಂ ।
 ಪ್ರಜ್ಞಾನಫಲಸಂಘನ್ನಾಂ ಪುಣ್ಯವೃಂತಸಮನ್ವಿತಾಂ ||೭೦೯||
 ಬಹುಭಿರ್ಜನ್ಮಭಿಃ ಪೂರ್ವಮಸ್ಮಾಭಿಸ್ತು ತಪಃ ಕೃತಂ ।
 ತಥಾಪ್ಯಸ್ಮಾಭಿರದ್ಯಾಪಿ ಸಾ ಕಾಕೀ ನೈವ ಲಭ್ಯತೇ ||೭೧೦||
 ನರಕೇಷು ವಿಚಿತ್ರೇಷು ಲುಕಿತ್ವಾ ಸಂಸ್ಥಿತಂ ಪುರಾ ।
 ಪುನಃಪುನಶ್ಚ ತೇಷ್ವೇವ ಲುಂಕನಂ ಧಾವಿ ಭೂರಿತಃ ||೭೧೧||
 ಭೂರಿಶೋ ಗರ್ಭನರಕೈಃ ಪೀಡಿತಾ ವಯಮೀದೃತಾಃ ।
 ಪುನಶ್ಚ ತೇಷು ಬಹುಧಾ ಪೀಡಾ ಸಂಘಾವಿತಾ ಧ್ರುವಂ ||೭೧೨||
 ಕದಾ ಪರಾತ್ಪರತರಃ ಕರುಣಾಸಾಗರೋ ಹರಃ ।
 ಅಸ್ಮಾಸು ಕರುಣಾನಾದ್ರಾಫಂ ವಿಕರಿಸ್ಯತಿ ಸಾದರಂ ||೭೧೩||
 ಅನಂತಪಾತಕಾಕಾರೋ ಯಶ್ಚಂಸಾರದವಾನಲಃ ।
 ಸ ಮಹೇಶಕೃಪಾಸಾರಾದನ್ಯೇನ ನ ವಿನಶ್ಯತಿ ||೭೧೪||

ಕಾಶಿಯೆಂಬುದೇ ಒಂದು ಆನಂದಮಯವಾದ ಹೂಗೊಂಚಲು ಆದರಲ್ಲಿ
 ಪ್ರಜ್ಞಾನವೆಂಬುದೇ ಫಲ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯೇ ಫಲರಾಶಿ ಇಂತಹ ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತು
 ವನ್ನು ಬಿಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವನು ಪಾಪಿಯಲ್ಲವೆ! ನಾನು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಘೋರ
 ವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿನವರಿಗೂ ಕಾಶಿಯು ನಮಗೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ
 ||೭೦೯-೭೧೦||

ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಹಂಸಿಕೊಡುವ ಎಷ್ಟೋ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೊರಳಾಡಿ
 ರುವೆನು ಅನೇಕ ಗರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಜನ್ಮತಾಳಿರುವೆನು ಮತ್ತು ಅಂತಹ
 ದುಃಖಕ್ಕೆ ಭಾಗಗಳಾಗುತ್ತಿರುವೆನು ||೭೧೧-೭೧೨||

ಯಾವತ್ತಾಲಕ್ಕೆ ದಯಾಸಮುದ್ರನಾದ ಪರಶವನ ಕರುಣೆಯು ನಮ್ಮ
 ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದೋ-ಅದನ್ನರಿಯೆನು ಅನೇಕ ಪಾಪಮಯವಾಗಿ, ಸಂಸಾರರೂಪ
 ದಿಂದ ಹಂಸಿಕೊಡುವ ಈ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚು ಮಹೇಶ್ವರಕೃಪಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ
 ಮತ್ತಾವುದರಿಂದಲೂ ಆಗಬಾರದು ||೭೧೩-೭೧೪||

ಹಾ ಹರಾಮರಮಂದಾರ ಕೆಡಾ ವಾ ಕೆರುಣಾರಸ್ತೇ |
 ಸಂಪ್ಲಾವಯಿಷ್ಯ ಸ್ಯಾಂತ್ವಂ ಕಾರೀಂ ಸಂಪ್ರಾಪಯಿಷ್ಯ ಸಿ ||೬೦೫||
 ಅಸಾರಕೆರುಣಾಕಂತ್ವಮತೋ ಹರ ಶಂಕರ |
 ಭೂರಿಪುಣ್ಯತಪೋರಾಕಿಂ ಕಾರೀಂ ವಿಶ್ರಾಂತಯಾತು ನ ||೬೦೬||

|| ಜೈಗೀಷವ್ಯ ಉವಾಚ ||

ಇತ್ಯುಕ್ತಂ ತದ್ವಚಕ್ರುತ್ವಾ ತದಾ ವೇದನಿಧಿರ್ದಿಜಾಃ |
 ಹಾ ಕಾರೀ ವಿಶ್ವನಾಥೇತಿ ಪ್ರಲಲಾಪ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ||೬೦೭||
 ಮಹಾದೇವ ಮಹಾದೇವ ಕಾರೀತಃ ಪುಣ್ಯರಾಕಿತಃ |
 ಶ್ರೇತಃಪಶ್ಚಸಮಾವೀತಃ ಕಥಂ ನಿಷ್ಕಾರಿತೋಸ್ತುಹಂ ||೬೦೮||
 ಹಾ ಕಾರೀತ ಮಹೇಶಾನ ಕಿಂ ಕೃತಂ ಪಾತಕಂ ಮಯಾ |
 ಕಾರೀ ಬಹಿ ಪಾತಕೇಯಂ ಕಥಂ ಮಮ ತನು ಪ್ರಭೋ ||೬೦೯||
 ಪ್ರಾಯಶಸ್ತನುರೇಷಾ ಮೇ ಕಾಶ್ಯಾಮೇವ ಪತಿಷ್ಯತಿ |
 ಮುಕ್ತಿರ್ಭವಿಷ್ಯತೀತ್ಯೇಷಾ ಪ್ರತ್ಯಾಕಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ||೬೧೦||

ಮಂದಾರವೃಕ್ಷಸದೃಶನಾದ ಪರಶಿವನೇ, ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾರಸದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವೆ? ನಮ್ಮನ್ನು ಎಂದು ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವೆ? ಪುಣ್ಯರಾಕಿಯಂತಿರುವ ಕಾಕಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವಂತಹ ವರವನ್ನು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬಾರದೆ! ನೀನು ದಯಾಸಮುದ್ರನಲ್ಲವೆ! ||೬೦೫ ೬೦೬||

ಹೀಗೆಂದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ವೇದನಿಧಿಯು ಬಹುವಾಗಿ ಗೋಳಡುತ್ತಾ, “ಆಯ್ಯೋ ಮಹಾದೇವ, ಪುಣ್ಯರಾಕಿಯಂತಿದ್ದ ಕಾರೀನಗರದಿಂದ ನನಗೆ ವಿಯೋಗವೊದಗಿತಲ್ಲ! ಶ್ರೇತಃಪಶ್ಚಲಿಪ್ರನಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತು? ||೬೦೭ ೬೦೮ ೬೦೯||

ಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಶಂಕರನೇ, ನಾನು ಎಂತಹ ಪಾಪಿಯು | ಈ ನನ್ನ ಪಾಪದೇಹವು ಕಾಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದಿರುವುದಲ್ಲ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ದೇಹವು ಕಾಕಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಶಾಶ್ವತ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದಿತು ಆ ಆಸೆಯೂ ಈಗ ತಪ್ಪಿತಲ್ಲ! ||೬೦೯ ೬೧೦||

ಕಾಶ್ಯಾಂ ಕೃತಾಘಸಂಗಸ್ಯ ಮಮು ಶ್ರೀಕಾಲಭೈರವಃ ।
 ಕಾಸ್ತ್ರಿಂ ಕರಿಷ್ಯತೀತ್ಯೇಷಾ ಪ್ರತ್ಯಾಕಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೨೧॥
 ಯಾತನಾಶ್ವಂಭಸಂಬಂಧಃ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮಮು ಭವಿಷ್ಯತಿ ।
 ತತ್ರ ನಶ್ಯಂತ್ಯಘಾನೀತಿ ಪ್ರತ್ಯಾಕಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೨೨॥
 ಯಾತನಾಸಮಯೇ ಜಾಹಂ ಸಾಕ್ಷಾ ದ್ವೈತ್ಯಾಮಿ ಭೈರವಂ ।
 ತೇನ ಮುಕ್ತೋ ಭವಾಮಾತಿ ಪ್ರತ್ಯಾಕಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೨೩॥
 ಯಾತನಾಂತೇ ಮಹಾದೇವಂ ಚಂದ್ರಚೂಡಮುಮಾಪತಿಂ ।
 ದ್ರಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಭೈವೇತಿ ಪ್ರತ್ಯಾಕಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೨೪॥
 ಯಾತನಾಂತೇ ಮಹಾದೇವಃ ಶೈವಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಪರಂ ।
 ಮಹ್ಯಂ ಪ್ರದಾಸ್ಯತೀತ್ಯೇಷಾ ಪ್ರತ್ಯಾಕಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೨೫॥
 ಯಾತನಾಂತೇ ಶಿವಃ ಸ್ವೀಯಮುತ್ತರೀಯಾಂಜಲಿಂ ಮಯಿ ।
 ಪ್ರಚಾಲಯಿಷ್ಯತೀತ್ಯೇಷಾ ಪ್ರತ್ಯಾಕಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೨೬॥

ಪಾಪಹಾರಿಯೆನಿಸಿದ್ದ ನನ್ನ ಪಾಪವೆಲ್ಲಾ ಕಾಲಭೈರವನ ದಯೆಯಿಂದ
 ನಾಶವಾಗುವುದೆಂಬ ಆಸೆಯು ನನಗೆ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಯಾತನಾನುಯವಾದ ಈ
 ಸಂಸಾರಪಾಶವು ಪಾಪನಾಶದಿಂದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂದೂ ಬಹಳವಾಗಿ
 ನಂಬಿದ್ದೆನು ॥೨೨೧-೨೨೩॥

ಪ್ರಾಣಹೋಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲಭೈರವದರ್ಶನವಾದಿ, ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತ
 ನಾಗುತ್ತೇನೆಂದೂ, ತನ್ಮೂಲಕ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆನಿಸಿದ ಮಹಾದೇವನ ದರ್ಶನ
 ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದೂ ನಾನು ಬಹಳವಾದ ಆಸೆಯಿಂದಿದ್ದೆನು- ॥೨೨೪-೨೨೫॥

ಪ್ರಾಣಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೀಮಂತ್ರೋಪದೇಶ
 ಮಾಡುವನೆಂದೂ, ಅನಂತರ ಪರಶಿವನ ಉತ್ತರೀಯದ ಸೆರಗು ನನ್ನ ಮೇಲೆ
 ಬೀಳುವುದೆಂದೂ, ಅದರಿಂದ ಆನಂದಮಯವಾದ ಮುಕ್ತಿಯು ನನಗೆ ದೊರಕುವು
 ದೆಂದೂ ಧಾವಿಸಿದ್ದೆನು ॥೨೨೬-೨೨೭॥

ಯಾತನಾಂತೇ ಮಹೇಶಾಂಕೇ ದುಃಖಾಲಸಮಲಂಕೃತೇ ।
 ಕ್ಷಣಮಾತ್ರಂ ತಯಾಮೀತಿ ಪ್ರತ್ಯಾಶಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೨೭॥
 ಯಾತನಾಂತೇ ಮಹಾದೇವೋ ಮುಕ್ತಿಕಾಂತಾಮಯತ್ನತಃ ।
 ಮಹ್ಯಂ ಪ್ರದಾಸ್ಯತೀತ್ಯೇಷಾ ಪ್ರತ್ಯಾಶಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೨೮॥
 ಯಾತನಾಂತೇ ಮಹಾದೇವೋ ವಿಭೂತಿಂ ಸ್ವಕರಸ್ಥಿತಾಂ ।
 ಮಹ್ಯಂ ಪ್ರದಾಸ್ಯತೀತ್ಯೇಷಾ ಪ್ರತ್ಯಾಶಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೨೯॥
 ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾನಸಮಯೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಪುರೋಗಮ್ಯುಃ ।
 ಪೂಜಿತೋಹಂ ಭವಾಮೀತಿ ಪ್ರತ್ಯಾಶಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೩೦॥
 ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾನಸಮಯೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಪುರೋಗಮ್ಯುಃ ।
 ಪೂಜಿತೋಹಂ ಭವಾಮೀತಿ ಪ್ರತ್ಯಾಶಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೩೧॥
 ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾನಸಮಯೇ ದೇವದುಂದುಭಿವಾದನಂ ।
 ಶ್ರೋಷ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಭೈವೇತಿ ಪ್ರತ್ಯಾಶಾ ಭೂಯಸೀ ಸ್ಥಿತಾ ॥೨೩೨॥

ಸಂಸಾರಪಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುಃಖಾಲಪಂವೇಶ್ವಿತವಾದ ಶಂಕರನ
 ಕೊಡೆಯಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದೂ, ಮಹಾದೇವಾನುಗ್ರಹ
 ದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ವಿನಾಶವಾಗುವೆನೆಂದೂ ನಂಬಿದ್ದನು
 ॥೨೨೭-೨೨೮॥

ಮುಕ್ತಿಪ್ರಾಪ್ತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ನನಗೆ
 ವಿಭೂತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜೆ
 ಮಾಡಿಸಿ, ಮೋಕ್ಷಾನುಗ್ರಹಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಆಶೆಯೊಂದು ನನಗೆ ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಿತು
 ॥೨೨೯-೨೩೦॥

ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರಕುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಗಳು ಬಂದು ಸೇವಿಸು
 ವುದನ್ನೂ, ದೇವದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡಬೇಕೆಂಬ
 ಆಸೆಯು ನನಗೆ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು ॥೨೩೧-೨೩೨॥

ಯಾ ಪೂರ್ವಮೀದ್ಯಶೀ ವೃತ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯಾಶಾಂ ಸಾ ಮಮಾಭುನಾ |
 ವಿಫಲಾ ಸಮಭೂಷ್ಯಂಭೋ ಕಂ ಕರ್ತವ್ಯಮತಃ ಪರಂ ||೭೩೩||
 ದುರ್ಲಭಾಪ್ಯಧುನಾ ಕಾಶೀ ಸುಲಭಾ ಭೂನ್ಮನೇತ್ಯಹಂ |
 ಪ್ರಹರ್ಷೇಣ ಸ್ಥಿತಃ|ಪೂರ್ವಂ ಪ್ರಹರ್ಷಸ್ಸಂಗತೋಭುನಾ ||೭೩೪||
 ಪಾಪಾಘಪರಿಪಾಕೇನ ಕಾಶೀ ತ್ಯಾಗೋ ಮಮಾಭವತ್ |
 ಅತಃ ಪರಮಹಂ ನಿಃಸ್ತೋ ಹಾ ಹತೋಸ್ತಿ ಮಹೇಶ್ವರ ||೭೩೫||
 ಮಮ ಕಾಶೀ ವಿಯೋಗೇನ ಯಾ ಬಭೂವಾದ್ಯ ವೇದನಾ |
 ಈದ್ಯಶೀ ವೇದನಾ ಪೂರ್ವಂ ನಾನುಭೂತಾ ಕದಾಚನ ||೭೩೬||
 ಅನೇಕನರಕಾವಾಸಃ ತತ್ಕೃತೇ ಸೋಧುಮಸ್ತಹಂ |
 ಕಾಶೀ ವಿಯೋಗಜಂ ದುಃಖಂ ಸೋಧುಮೇವ ನ ತತ್ಕೃತೇ ||೭೩೭||
 ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮಯಾ ಜೀವತಾಪಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮನುಯಂ |
 ಪುರಾನುಭೂತಮುಧುನಾ ದುಃಖಂ ದುಸ್ಸಹಮಾಪ್ಯತೇ ||೭೩೮||

ಪರಶಿವನೇ, ನನಗಿದ್ದ ಅಂತಹ ಆಸೆಯಿಲ್ಲವೂ ಈಗ ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತಲ್ಲಾ !
 ದುರ್ಲಭವಾದ ಕಾಶಿಯು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯಿತೆಂದು ನಂಬಿ
 ದ್ದೆನು ಆದೂ ಈಗ ಬಯಲಾಯಿತಲ್ಲಾ ! ||೭೩೩-೭೩೪||

೨ ೪೭

ಈ ಅಶಿಯಾದ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದುದರಿಂದಲೇ ಇಂದು
 ನಾನು ಕಾಶೀವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆನು ಕಾಶಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆಬಂದು ಬಿದ್ದೆನು
 ಕಾಶೀ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಈಗ ನನಗಾಗಿರುವಷ್ಟು ವೇದನೆಯು ಹಿಂದೆ ಯಾವ
 ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ||೭೩೫-೭೩೬||

ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ನರಕವಾಸವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವಷ್ಟು
 ಕಾಲವೂ ನಾನು ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವನ್ನನುಭವಿಸಿದೆನು ಅದನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟುಬಂದ ನಾನು ಈಗ ಅಷ್ಟೂಅಷ್ಟು ದುಃಖಕ್ಕೀಡಾಗಿರುವೆನು ||೭೩೭-೭೩೮||

ಕಾಶೀವಿಯೋಗಸಂಭೂತದುಃಖಸ್ಥಾಸ್ತು ನಿವಾರಕಃ ।

ನ ಕಂಕರಂ ವಿನಾನ್ಯಸ್ತು ಶ್ರುತಿಷು ಶ್ರೂಯತೇ ಧ್ರುವಂ ||೨೩೯||

ಭೂರಿಪುಣ್ಯತಪೋಲಬ್ಧಾ ಕಾಶೀ ತ್ಯಕ್ತಾ ಮಯಾಧುನಾ ।

ಅತಃ ಪರಂ ಪುನಃ ಕಾಶೀ ಕಥಂ ಸ್ತಾಪ್ಯಾ ಮಯಾ ಭವೇತ್ ||೨೪೦||

ಸದುಗ್ಧಾಚ್ಯಾಂ ಸಿತಾಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮಲಾಕನ ಇವಾಧುನಾ ।

ವಿಹಾಯ ಮೋಕ್ಷದಾಂ ಕಾಶೀಂ ವಸಾಮೃತ್ಯ ಪಿತಾಚವತ್ ||೨೪೧||

ಮಮೇದಂ ಜೀವನಂ ಧಿಗ್ಮಿಕ್ ಧಿಕ್ಕಾಶೀತೋ ಪರಾಜ್ಞುಖಂ ।

ಕಾಶೀವಿಯೋಗಸಂಭೂತಜೀವನೇನಾಪಿ ಕಂ ಮಮ ||೨೪೨||

ಕಾಶೀವಿಯುಕ್ತಮೇತನ್ನೇ ಶರೀರಮಧುನಾ ಮಮ ।

ಭಾರಾಯ ತೇ ವೃಥಾ ಯಸ್ಮಾಚ್ಛರೀರಸ್ಯಾತ್ಯ ಭಾರಣಂ ||೨೪೩||

ವರಂ ದುಃಖಾಬ್ಧಿಸಂಬಂಧೋ ವರಂ ನರಕಯಾತನಾ ।

ಕಾಶೀವಿಯೋಗೋ ನ ವರಂ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಕಯಃ ||೨೪೪||

ಈ ಕಾಶೀವಿಯೋಗದಿಂದ ಒದಗಿರುವ ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಶಂಕರನೊಬ್ಬನೇ ಸಮರ್ಥನಾದಾನು ಇದನ್ನೇ ಶ್ರುತಿಯೂ ಒಪ್ಪಿದೆ ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಈಗ ಮತ್ತೆ ಹೊಂದುವುದು ಹೇಗೆ ? ||೨೩೯-೨೪೦||

ತುಪ್ಪ, ಸಕ್ಕರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಬೆರೆತ ಹಾಲನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಮಲಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಿದ ಅವಿವೇಕಿಯಂತೆ ನಾನು ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನಲ್ಲಾ ! ಇಂತಹ ನನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ ಇಂತಹ ಜೀವನದಿಂದಾದರೂ ನನಗೆ ಬರುವ ಭಾಗ್ಯವಾವುದು ? ||೨೪೧-೨೪೨||

ಕಾಶೀವಿಯೋಗದಿಂದ ಈಗ ನನಗೆ ಈ ಶರೀರವೇ ಭಾರವೆನಿಸಿದೆ ಶರೀರ ಭಾರಣದಲ್ಲಿ ಜುಗುಪ್ಸೆಯುಂಟಾಗಿದೆ ದುಃಖದ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಬಹುದು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳಬಹುದು, ಕಾಶೀವಿಯೋಗವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ ಇದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ||೨೪೩-೨೪೪||

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ನ ದೃಷ್ಟಂ ಯದ್ವಿನೇ ಮುದಾ |
 ತದ್ವಿನೇ ಜೀವನಂ ವೃಥಾಮನರ್ಥಾನಾಂ ಚ ಸಾಧನಂ ||೭೪೫||
 ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಯದ್ವಿನೇ ಸಾರ್ಥಿಕತಂ ಮುದಾ |
 ತದ್ವಿನೇ ಜೀವನಂ ಯಸ್ಯ ಸ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಉಚ್ಯತೇ ||೭೪೬||
 ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಯದ್ವಿನಂ ಪೂಜಿತಂ ಮುದಾ |
 ತದ್ವಿನಂ ಸುದಿನಂ ಧನ್ಯಂ ಜೀವಿತಂ ಚ ಸುಜೀವಿತಂ ||೭೪೭||
 ಕಾರ್ತವಿಯೋಗೇ ಜಾತೇಽಪಿ ಪುನರ್ಜೀವಾಮ್ಯಹಂ ಚರಾ |
 ಅತೋಽಹಂ ದುರ್ಭಗೋ ದುಷ್ಠಃ ಪಾಪಿಷ್ಠಶ್ಚ ನ ಸಂಕಯಃ ||೭೪೮||
 ಕಾರ್ತವಿಯುಕ್ತಮೇತನ್ನೇ ಶರೀರಂ ಚ ಶರೀರವತ್ |
 ಪರಿತ್ಯಾಜ್ಯಂ ನ ಸಂದೇಹೋ ಮಲಮೂಕ್ತಾದಿದೂಷಿತಂ ||೭೪೯||
 ಏವಂ ಸ್ವಪ್ನದಶಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನಿಲಪ್ಯ ಚ ಸಮುತ್ಥಿತಃ |
 ಮಹ್ಯಂ ನಿನೇದಯಾಮಾಸ ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಾಂತಮಾದಿತಃ ||೭೫೦||

ಯಾವ ದಿನ ಕಾರ್ತಿಕ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ದರ್ಶನವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವ ದಿನ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗಾರ್ತನೆ ನಮ್ಮಿಂದ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಆ ದಿನಗಳು ನಿಜವಾಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವೃಥಾಗಳಿಸುವುವು ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆಂಬವನು ||೭೪೫-೭೪೬||

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ದರ್ಶನವಾದ ದಿನವೇ ಸುದಿನ ಆ ದಿನವೇ ಅವನ ಆಯುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾಲ. ಅಂತಹ ಕಾರ್ತಿಕೇಶ್ವರವಿಯೋಗವಾದರೂ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರುವೆನಲ್ಲ! ನಾನು ಎಂತಹ ಮೂಢನು! ಎಂತಹ ಪಾಪಿಯು? ||೭೪೭-೭೪೮||

ಕಾರ್ತಿಕವಿಯೋಗದಿಂದ ಬದುಕಿರುವ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಮಲಮೂಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ದೂಷಿತವಾದ ದೇಹದಂತೆ ದೂರಮಾಡಬಹುದು, ಎಂಬುದಾಗಿ ಆದ ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಭಯಗೊಂಡವನಾಗಿ, ಒಡನೆಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಆಡಿದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು ||೭೪೯-೭೫೦||

ತತಃ ಪರಮುನಾಚೇದಂ ಸ ವೇದನಿಧಿರಾದರಾತ್ |

ಇದಂ ಶರೀರಮಧುನಾ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾಮ್ಯೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೭೫೧||

ಆಯಾಸ್ಯತಿ ಕಥಂ ಕಾಲಃ ಕದಾ ಕಾಶೀ ಶಿವಾತ್ಮಿಕಾ |

ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಭವಿಷ್ಯತ್ಯಮಲಾ ತನ್ನ ಜಾನೇ ಹಿ ಸರ್ವಥಾ ||೨೭೫೨||

ಅಧುನೈವ ಶರೀರಂ ಜೇತ್ವಾತ್ಮಾಂ ತ್ಯಕ್ತಂ ಮಯಾ ತದಾ |

ಮುಕ್ತಿಃ ಪ್ರಾಪ್ಯಾ ನ ಸಂದೇಹಃ ಶ್ರೀಮಹೇಶಕೃಪಾವಶಾತ್ ||೨೭೫೩||

ಸಕಾಲೋಽಯಮಿತಿೋನ್ಯಸ್ತು ಕಾಲೋಽತಿಕೃಶ್ಣೋ ಭವೇತ್ |

ಅತಃ ಏವಾಧುನಾ ದೇಹಃ ಕಾತ್ಯಾಂ ತ್ಯಾಜ್ಯೋ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೭೫೪||

ಕಾಶೀವಿಯೋಗೋ ಯೋ ಜಾತಃ ಸ್ವಪ್ನೇ ತೇನಾಪಿ ಮೇಧುನಾ |

ಬಹುದುಃಖಂ ಸಮುತ್ಪನ್ನಂ ಕಂಪಮಾವಹತೇ ತನುಃ ||೨೭೫೫||

ಯದಿ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥಾಯಾಂ ಕಾಶೀತ್ಯಾಗೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ |

ತದಾ ಭೂಯಾಂಸಿ ದುಃಖಾನಿ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ನ ಸಂಶಯಃ ||೨೭೫೬||

ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದು ವೇದನಿಧಿಯು ಹೀಗೆಂದನು "ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಈಗಲೇ ದೂರಮಾಡುವೆನು? ಅದರಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾದ ಕಾಶಿಯು ಹೀಗೆ ನನಗೆ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ? ಅದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯೆ ನಲ್ಲಾ! ||೨೭೫೧-೨೭೫೩||

ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಈ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರೆ ಶಿವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವುದು ಮುಂದೆ ಎಂತಹ ವಿಷಮಕಾಲವು ಬ ದೀತೋ! ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡುವೆನು ||೨೭೫೩-೨೭೫೪||

ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಶೀವಿಯೋಗವುಂಟಾದ್ದರಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೀಗೆ ಕಳವಳಗೊಂಡಿದೆ ದೇಹವೆಲ್ಲ ನಡುಗುತ್ತಿದೆ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಔಷವಾಗಿಯೂ ಕಾಶೀವಿಯೋಗವು ಉಂಟಾದದ್ದೇ ಆದರೆ ಮುಂದೆಹೃದಯಗಳು ಒಡಗುವುವೋ ತಿಳಿಯೆನಲ್ಲಾ! ||೨೭೫೫-೨೭೫೬||

ಅತಃ ಕಾತ್ಯಾಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ತನುಮುದ್ಧೂಲ್ಯ ಭಸ್ಮನಾ |
 ಸಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಚ ವಿಶ್ವೇಕಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾಮ್ನೇವ ತನುಂ ಧ್ರುವಂ ||೨೫೭||
 ಭವದಾದಿಷು ಪಶ್ಯತ್ಸು ಶೈವಧರ್ಮೇಷು ಸಾದರಂ |
 ಯದಿ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾಮ್ನುಹಂ ದೇಹಂ ತದಾ ಧನ್ಯೋ ಭವಾಮ್ನುಹಂ ||೨೫೮||
 ಕಾಶೀಶ್ಯಾಗೇ ನುಮಾಭೂದ್ಯಃ ಸ್ತುತೇ ತಜ್ಜನ್ಯಪಾತಕಂ |
 ನಾತಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಯತ್ನೇನ ಶ್ರೀಪಂಚಕ್ರೋತಯಾತ್ರಯಾ ||೨೫೯||
 ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಸತ್ಪರಂ ವಿಶ್ವೇ ಜ್ಞಾನವಾಪ್ತಾಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಸ್ನಾತ್ವಾ ಜಗ್ರಾಹ ವಿಧಿವತ್ಪಂಚಗವ್ಯಂ ಸಮಾಹುತಃ ||೨೬೦||
 ತತಃ ಸ್ನಾತ್ವಾ ವಿಧಾನೇನ ಕೃತ್ವೋದ್ಧೂಲನಮಾದರಾತ್ |
 ಶ್ರೀಪುಂಡ್ರಧಾರಣಂ ಚಕ್ರೇ ತತೋ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ||೨೬೧||
 ತತಸ್ಸ ಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ಜ್ಞಾನೇತಂ ಯತ್ಕರ್ತವ್ಯಕಂ |
 ತತಸ್ಸ ಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ದಂಡನಾಯಕಮಾದರಾತ್ ||೨೬೨||

ಈಗಲೇ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರರಿಂಗವನ್ನರ್ಚಿಸಿ, ಭಸ್ಮಲಿಪ್ತಗಾತ್ರನಾಗಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವೆನು ಶೈವಧರ್ಮನಿರತರಾದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ದೇಹವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿ, ನಾನು ಧನ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ಇದು ಸತ್ಯ ||೨೫೭ ೨೫೮||

ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಕಾಶೀಪರಿತ್ಯಾಗದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಈಗ ಬಹುವಾದ ಪಾಪರಾಯು ಸಂಘಟಿಸಿದೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪಂಚಕ್ರೋತಯಾತ್ರೆ (ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ) ಮಾಡುವೆನು ಎಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಡನೆಯೇ ಜ್ಞಾನವಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಪಂಚಗವ್ಯಪ್ರಾಶನದಿಂದ ದೇಹಶುದ್ಧಿಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು ||೨೫೯ ೨೬೦||

ಹಾಗೆಯೇ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಲನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಪುಂಡ್ರಧಾರಣೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ದಂಡನಾಯಕನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು ||೨೬೧ ೨೬೨||

ತತಸ್ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ಮೋದಾದೀನ್ ಗಣನಾಯಕಾನ್ |
 ತತಸ್ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ಧುಂಧಿಂ ಸರ್ವಾರ್ಥದಾಯಕಂ ||೭೬೩||
 ಅನಂದಭೈರವಂ ನತ್ಯಾ ತತಃ ಪಣ್ಡುಖಮೇವ ಚ |
 ತತಸ್ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ನಂದಿಕೇಶಂ ಶಿವಾಗ್ರತಃ ||೭೬೪||
 ತತಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೇಕೃತ್ಯ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಲಯಂ |
 ತತಸ್ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ವಿಷ್ಣಾದೀನ್ ದ್ವಾರಪಾಲಕಾನ್ ||೭೬೫||
 ತತೋ ನತ್ಯಾ ದೇಹಲೀಶಂ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಿಸ್ತತಃ |
 ಪ್ರಣನಾನು ಸುರಾರ್ಥಿಕಂ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಮುದಾ ||೭೬೬||
 ತತೋ ವೇದಾಂತಸಂವೇದ್ಯಂ ಜ್ಯೋತೀರೂಪಮುಮಾಪತುಂ |
 ಧ್ಯಾತ್ವಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ದೇವಂ ವಿಶ್ವೇಶಾಭಿಮುಖಿಸ್ತತಃ ||೭೬೭||
 ತತೋ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಮಭಿಷಿಜ್ಯ ಶುಭೋದಕೈಃ |
 ಭಸ್ಮನಾ ಬಿಲ್ವಪಕ್ವೈಶ್ಚ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಸಾದರಂ ||೭೬೮||
 ತತಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೇಕೃತ್ಯ ನತ್ಯಾ ಸ್ತುತ್ಯಾ ಚ ಶಂಕರಂ |
 ಮುಕ್ತಿಮುಂಡಪಮಾಸಾದ್ಯ ದಧೌ ಗೌರೀಮನೋಹರಂ ||೭೬೯||

ಅನಂತರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಪ್ರದವಾದ ಮೋದಗಣಪತಿ, ಧುಂಧಿಗಣಪತಿ, ಅನಂದ
 ಭೈರವ, ಪಣ್ಡುಖ, ನಂದೀಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ಶಿವಲಿಂಗದ ಮುಂದೆ ಪೂಜಿಸಿದನು ||೭೬೩ ೭೬೪||

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡಿ, ವಿಷ್ಣುವಿದೇವತೆಗಳನ್ನೂ
 ಇತರ ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನೂ, ದೇಹಲೀಶನನ್ನೂ ಅರ್ಚಿಸಿ, ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನೂ
 ದರ್ಶನಮಾಡಿದನು ||೭೬೫ ೭೬೬||

ವೇದಾಂತಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವೂ, ಜೇಜೋರೂಪವೂ ಆದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದ
 ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಶುದ್ಧೋದಕದಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು
 ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿ, ಭಸ್ಮಬಿಲ್ವಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಚನೆಮಾಡಿದನು. ||೭೬೭ ೭೬೮||

ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ, ಮುಕ್ತಿಮುಂಡಪಕ್ಕೆ
 ಜೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಗೌರೀಶತಿಯಾದ ಶಂಕರನ ತೃಪ್ತಾರ್ಥವಾಗಿ, ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪ,

ತತೋ ರುದ್ರಜಪಂ ಕೃತ್ವಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಂ ತತಃ |
 ಅಂತರ್ಗೃಹಸ್ಯ ಯಾತ್ರಾಂ ಚ ಜಕಾರ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ||೨೭೦||

ತತಃ ಪರಂ ಕೃತಾಂ ಯಾತ್ರಾಂ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರೇ ಮುದಾ |
 ನಿವೇದ್ಯ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಂ ಪುನರ್ದಧೌ ಯಥಾವಿಧಿ ||೨೭೧||

ತತೋ ವೀರೇಶ್ವರಾದೀನಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲಿಂಗಾನಿ ಸಾದರಂ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಯಶ್ಚೇನ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಫಲಾದಿಭಿಃ ||೨೭೨||

ತತೋ ದದರ್ಶ ಯಶ್ಚೇನ ಶೀಘ್ರಂ ಶ್ರೀ ಕಾಲಭೈರವಂ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಪುಷ್ಪಾದ್ಯೈರ್ಭೈರವಂ ಛೇದುಮಿಕ್ರಮಂ ||೨೭೩||

ತತಃ ಪುನಸ್ಸಮಾಗತ್ಯ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಲಯಂ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ವಿಶ್ವೇಶಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೈರನೇಕಧಾ ||೨೭೪||

ತತಃ ಪರಂ ನಿತ್ಯಯಾತ್ರಾಂ ಕೃತ್ವಾ ತದನು ಸಾದರಂ |
 ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಯಶ್ಚೇನ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಫಲಾದಿಭಿಃ ||೨೭೫||

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಸಮಾಲಿಂಗ್ಯ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಚ |
 ತುಷ್ಠಾವ ರುದ್ರಸೂಕ್ತೇನ ರುದ್ರಮಂತ್ರೈಸ್ತಥಾಪರೈಃ ||೨೭೬||

ಪಂಚಾಕ್ಷರೇ ಮಂತ್ರ ಪುರಶ್ಚರಣೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ, ಅಂತರ್ಗೃಹಯಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು ||೨೭೯ ೭೭೦||

ತಾನು ಮಾಡಿದ ಯಾತ್ರಾಕ್ರಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ವರದಿಹೇಳಿ, ವೀರೇಶ್ವರಾದಿ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ಫಲಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಿದನು |೭೭೧ ೭೭೨||

- ಅನಂತರ ಕಾಲಭೈರವನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದನು ||೭೭೩ ೭೭೪||

ಹಾಗೆಯೇ ನಿತ್ಯವೂ ಶಿವಶೀರ್ಘಯಾತ್ರೆಯಾಡುತ್ತಾ, ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ವರದಿ

ಪುನಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಪುನರ್ನತ್ಯಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।

ಪುನಸ್ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ಬಿಲ್ವಪತ್ಮಿಸ್ಸಹಸ್ರಧಾ ॥೬೬೭॥

ತತಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೇಕೃತ್ ನತ್ಯಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಂ ತತಃ ।

ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲೇ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೇ ಮಹೇಶರ್ಚಿತಟಂ ಯಯಾ ॥೬೬೮॥

ಮಹೇಶರ್ಚಿಣೀ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಕೃತ್ಯಾ ಚೋದ್ಯೂಲನಂ ತತಃ ।

ತ್ರಿಪುಂದ್ರಧಾರಣಂ ಚಕ್ರೇ ತತೋ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ॥೬೬೯॥

ತತಸ್ಸಮರ್ಚಯಾಮಾಸ ಮೃನ್ಮಯಂ ಲಿಂಗಮುತ್ತಮಂ ।

ತತೋ ಜಪಾಪ ಯತ್ನೇನ ಶೈವಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ದ್ವಿಜಾಃ ॥೬೭೦॥

ತತಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೇಕೃತ್ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಚ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ।

ತುಷ್ಠಾವ ಗಿರಿಜಾನಾಥಂ ರುದ್ರಸೂಕ್ತೈರನೇಕಧಾ ॥೬೭೧॥

ತತಃ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂ ಶೈವಂ ಜಪನ್ನೇವ ಸತಾರಕಂ ।

ಜಹೌ ಪ್ರಾಣಾನ್ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಯೋಗಮಾರ್ಗಮುಪಾಶ್ರಿತಃ ॥೬೭೨॥

ಮಾಡುತ್ತಾ ರುದ್ರಸೂತ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ರುದ್ರಮಂತ್ರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ನಿತ್ಯವೂ
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು ॥೬೭೫ ೬೭೬॥

ಪದೇ ಪದೇ ಪರಶಿವನನ್ನು ಆರ್ಚಿಸುತ್ತಾ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿ
ಸುತ್ತಾ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲವಾಗುತ್ತಲೇ ಮಹಿ
ಕರ್ಣಿಕಾ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲಸುತ್ತಿದ್ದನು ॥೬೭೭ ೬೭೮॥

ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ತ್ರಿಪುಂದ್ರರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಮೃನ್ಮಯ
ನಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಶಿವಪಂಚಾ
ಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆದನು ॥೬೭೯ ೬೮೦॥

ಹಾಗೆಯೇ ಪರಶಿವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾದಿಗಳಿಂದಲೂ, ರುದ್ರಸೂಕ್ತ
ಪಠನಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೃತ್ತಿಪಡಿಸಿ, ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಮಂತ್ರವನ್ನೇ ಜಪಿಸುತ್ತಾ,
ಯೋಗಮಾರ್ಗದಿಂದ ತನ್ನ ದೇಹತ್ಯಾಗಮಾಡಿದನು ॥೬೮೧ ೬೮೨॥

ತತೋ ದುಂದುಭಯೋ ನೇದುಃ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿರಭೂತದಾ ।

ತತಃ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭಗವಾನುಮಾಕಾಂತಃ ಕೃಪಾನಿಧಿಃ ॥೭೮೩॥

ತತೋ ವೇದನಿಧಿಂ ಶಂಭುಃ ಸ್ವಾಂಕೇ ಸಂವೇಶ್ಯ ಸಾದರಂ ।

ದತ್ತಾ ವಿಭೂತಿಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾನ್ ಪೂತಾತ್ಮಾನಂ ಚಕಾರ ಸಃ ॥೭೮೪॥

ನಿಶ್ಚೇತಸ್ತಾರಕಂ ಬ್ರಹ್ಮವ್ಯಾಚಪ್ಪೇ ತದನಂತರಂ ।

ಯೇನಾಸಾವಮೃತೀಭೂತ್ವಾ ಮೋಕ್ಷೇಭವತಿ ತಂಕರಃ ॥೭೮೫॥

ಅವಿಮುಕ್ತಂ ನಿಜೇನೇತ ತಸ್ಯಾದ್ಯತ್ನೈರ್ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಾಃ ।

ಅವಿಮುಕ್ತಂ ನ ಮೋಕ್ಷವ್ಯಂ ನ ಮೋಕ್ಷವ್ಯಂ ಕದಾಚನ ॥೭೮೬॥

ವ್ಯಾಚಪ್ಪೇ ತಾರಕಂ ಬ್ರಹ್ಮಸದಾ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಃ ಸ್ವಯಂ ।

ತದಾ ವಿಷ್ಣುಮುಖಾ ದೇವಾಃ ಪ್ರಣೇಮುಸ್ತಂ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮಂ ॥೭೮೭॥

ತತೋ ದದೌ ಮಹಾದೇವಃ ಕಿರೀಟಂ ಚಂದ್ರಸಂಯುತಂ ।

ಸಕೇಷಾಭರಣಂ ಭವ್ಯಂ ಲಲಾಟೇ ಲೋಚನಂ ಯಥಾ ॥೭೮೮॥

ಇದರಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ದೇವತೆಗಳು ನಗಾರಿಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಿದರು
ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿರಾದರು ಪರಮೇಶ್ವರನಾದರೋ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಾತಿಶಯದಿಂದ, ವೇದನಿಧಿ
ಯನ್ನು ತನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ
ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೂ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದನು ॥೭೮೩-೭೮೪॥

ಮತ್ತು ತಾರಕಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಮಾಡಿ, ಆತನಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠರೇ, ಸರ್ವರಿಗೂ
ಮುಕ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಅವಿಮುಕ್ತಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡಬಾರದು ಅಲ್ಲಿಯೇ
ವಾಸಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೇಕು ॥೭೮೫ ೭೮೬॥

ಪರಶಿವನು ವೇದನಿಧಿಗೆ ತಾರಕಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಚಂದ್ರ
ಲಾಲಂಕೃತವಾದ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ, ನಾಗಾಭರಣವನ್ನೂ, ಅಗ್ನಿನೇತ್ರವನ್ನೂ ಅನು
ಹಿಸಿದನು ಆಗ ಎಷ್ಟುವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬ
, ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತರು ॥೭೮೭ ೭೮೮॥

ತತಃ ಪರಂ ಮಹಾದೇವೇ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದವಿಗ್ರಹೇ ।

ಲೀನೋ ವೇದನಿಧಿವಿಪ್ರ ಮಹೇಶಾನುಗ್ರಹಾತ್ಪದಾ ॥೨೮೯॥

ಪ್ರಾಪ್ತಂ ತೇನೇದ್ಯತಂ ಭಾಗ್ಯಂ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮರಣಮಾಶ್ರತಃ ।

ಈದ್ಯತಂ ಭಾಗ್ಯಮನ್ಯತ್ರ ನಾಸ್ತಿ ನ ಕ್ರೂಯತೇಪಿ ಚ ॥೨೯೦॥

ಈದ್ಯತೀ ಮುಕ್ತಿದಾ ಕಾರೀ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಸಾಧುಕರ್ಮಭಿಃ ।

ನೂನಂ ಸ್ವಪ್ನೇಪಿ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಾ ಸರ್ವಥಾ ದ್ವಿಜೈಃ ॥೨೯೧॥

ಹಿತಮೇವೋಚ್ಯತೇ ವಿಪ್ರಾ ನಾಹಿತಂ ವತ್ಸಿ ಸರ್ವಥಾ ।

ಇತ್ಥಂ ಕಾರೀ ನ ಮೋಕ್ಷವ್ಯಾ ನ ಮೋಕ್ಷೀತ್ಯೈವ ಮುಕ್ತಿದಾ ॥೨೯೨॥

ಭವತಾಂ ಶಾಂಭವಾನಾಂ ಚೇತ್ಯಾಶಾಂಕರತಿರ್ಭವೇತ್ ।

ಕಾರೀತ್ಯಾಗರತಾತ್ಮಾನೋ ಭವಂತಃ ಶಾಂಭವಾಃ ಕಥಂ ॥೨೯೩॥

ಕಾಶ್ಯಾಂ ಸ್ಥಾತವ್ಯಮನಿತಂ ವಿಶ್ವೇಶಾರಾಧನೋತ್ಸುಕ್ಯೈಃ ।

ಮರ್ತವ್ಯಂ ಚ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕಾಶ್ಯಾಮೇವ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ॥೨೯೪॥

ಆಗ ವೇದನಿಧಿಯು ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಿಯೆನಿಸಿದ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯನಾದನು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆತನು ಕಾರೀಮರಣದಿಂದ ಇಂತಹ ಶಾಶ್ವತ ವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು ಇಂತಹ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತಾವುದರಿಂದ ತಾನೇ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು? ॥೨೮೯-೨೯೦॥

ಎಲೈ ವಿಪ್ರರೇ, ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸ್ಥಿರಮುಕ್ತಿಯನ್ನೀಯುವ ಕಾರೀ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಿಡುವುದುಂಟೆ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾರೀಪರಿತ್ಯಾಗವು ಹಿತವಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಎಂದೂ ನಾನು ಅಹಿತವನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕವನಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದ ವಾದ ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಿಂದಲೂ ಬಿಡಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಡಿರಿ ॥೨೯೧-೨೯೨॥

ತಂಭುವಿನ ಭಕ್ತರೆನಿಸಿದ ನೀವೇ ಕಾರೀ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಾಂಭವರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ? ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಆರಾಧನೆಮಾಡ ಬೇಕೆಂದಿರುವವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾರಿಯಲ್ಲದೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಯಬೇಕು ಇದರಿಂದಲೇ ದುಃಖಮೋಕ್ಷವಾಗುವುದು ॥೨೯೩-೨೯೪॥

ಪುರಾ ಕೇದಾರಮಾಸಾದ್ಯ ದಧೀಚಿಮುನಿಪುಂಗವಃ ।

ಉದ್ಧೂಲಿತಾಂಗೋ ದೇವೇಶಂ ಮಹೇಶಂ ಪೂಜಯನ್ ಸ್ಥಿತಃ ॥೭೯೫॥

ತದಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ದೇವಾಸ್ತಂದ್ರಪ್ಪಾ ಮುನಿಪುಂಗವಂ ।

ಪ್ರಣಮ್ಯ ದಂಡವದ್ಭೂಮೌ ಪಪ್ರಚ್ಛಃ ಪ್ರೀತಮಾನಸಂ ॥೭೯೬॥

॥ ದೇವಾ ಉಚುಃ ॥

ಮುನಿಪುಂಗವ ಸರ್ವಾಂಗಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣ ।

ಸರ್ವದಾ ಪ್ರೀತಚಿತ್ತೇನ ಸ್ಥೀಯತೇತ್ರ ಕಥಂ ತ್ವಯಾ ॥೭೯೭॥

ಫಲಾನಿ ನೈವ ಭಕ್ಷ್ಯಂತೇ ಕುಷ್ಯಪರ್ಶಾನ್ಯಪಿ ದ್ವಿಜ ।

ನ ಸೀಯತೇ ಜಲಂ ಚಾತ್ರ ತೃಪ್ತಿರ್ಭವತಿ ತೇ ಕಥಂ ॥೭೯೮॥

ಆಹಾರೇಣ ವಿನೈವಾತ್ರ ಬಹುಕಾಲಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।

ಕ್ರಿಯತೇ ದೇವದೇವಸ್ಯ ಮಹೇಶಸ್ಯಾರ್ಚನಂ ತ್ವಯಾ ॥೭೯೯॥

ಕಾರೀರಂ ಮಾನುಷಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ತೃಪ್ತಾಹಾರೋ ವನೀತಲೇ ।

ನ ಕೋಪಿ ದೃಶ್ಯತೇಸ್ಮಾಭಿರ್ಭವಾನೇಕೋ ನ ಪಾದ್ವತಃ ॥೮೦೦॥

ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ದಧೀಚಿಮುನಿಯು ಕೇದಾರಪ್ರೇತ್ರಕ್ಕೆ ಯೋಗಿ, ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಲಿತಗಾತ್ರನಾಗಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತನು ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಪುಷ್ಪಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು ॥೭೯೫ ೭೯೬॥

" ಸರ್ವದಾ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಿಯಾಗಿರುವ ಎಲೈ ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ಸರ್ವದಾ ಸಂತುಷ್ಟಹೃದಯನಾಗಿರುವೆಯಲ್ಲಾ ! ಆಹಾರವಾಗಿ ಹಣ್ಣುಹಂಪ ಬುಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಒಣಗಿದ ಎಲೆಯನ್ನಾಗಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ನೀನು ತೃಪ್ತನಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವೆಯಲ್ಲಾ ! ಅದು ಹೇಗೆ ? ॥೭೯೭-೭೯೮॥

ಯಾವ ಆಹಾರವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಹೇಶ್ವಾರಾರ್ಚನೆ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದೆ ? ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿವದವನು ಯಾವನು

ಸರ್ವದಾ ಪ್ರೀತಹೃದಯೋ ಭುಕ್ತಾಸ್ತು ಇವ ಶಿಷ್ಯಸಿ ।

ಕಿಂ ಪ್ರೀತಿಮೂಲಂ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರ ತನ್ನೋ ವದ ವಿಶೇಷತಃ ॥೮೦೧॥

ಯದ್ಯುಚ್ಯತೇ ತದಾಸ್ಥಾಭಿಶ್ಚ ಕ್ಷೈನ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಮಸ್ತುತಂ ।

ತಕ್ಕಂತೇ ಸ್ಥಾತುಮಕ್ರೈವ ಶ್ವಪ್ತಸಾದಾನ್ಮ ಸಂತಯಃ ॥೮೦೨॥

ನಿರಾಹಾರೇಣ ಗೌರೀತಂ ಪೂಜಯಾಮೋ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।

ತುಷ್ಕೋ ಭವತಿ ಗೌರೀಶೋ ನಿರಾಹಾರೇಣ ಪೂಜನೇ ॥೮೦೩॥

ಅಸ್ತುಭ್ಯಮುಪಕಾರೋಯಂ ಕರ್ತವ್ಯೋದ್ಯ ಶ್ವಯಾಮುನೇ ।

ಯತೋ ದೀನದಯಾಳುತ್ವಂ ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿವರ್ಜಿತಃ ॥೮೦೪॥

॥ ದಧೀಚಿರುವಾಚ ॥

ಇತಿ ಪುಷ್ಪಸ್ತದಾ ದೇವೈರ್ವಧೀಶಿರ್ಮುನಿಪುಂಗವಃ ।

ಸಮಾಪ್ತ ಸ್ತಿಯಮಂ ಸ್ತೀಯಂ ದೇವಾನಾಹ ವಿಚಕ್ಷಣಃ ॥೮೦೫॥

ಯಾವನು ತಾನೇ ನಿರಾಹಾರಿಯಾಗಿ ಹೀಗೆ ಬದುಕಿದ್ದಾನು ? ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ನಿರಾಹಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆ ॥೮೦೬ ೮೦೦॥

ಹೀಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ, ಊಟಮಾಡಿದವನಂತೆ ಕಾಣುವ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತೃಪ್ತಿಯಿದೆ ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳುವೆಯಾ ! ಹಾಗೆ ಅದರಿಂದ ನಮಗೂ ಆ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದಾದರೆ, ನಾವೂ ಸಹ ಅಮೃತಪಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಹೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡುವೆವು ॥೮೦೧-೮೦೨॥

ಆಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಕಂಕರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಗೌರೀ ಪತಿಯು ತೃಪ್ತಿಸಹುವಾದರೆ ನಾವೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುವೆವು ನೀನು ದೀನ ದಯಾಳುವೆನಿಸಿ, ರಾಗದ್ವೇಷಾದಿಗಳಿಂದ ದೂರನಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ನಮಗೆ ಆ ರೀತಿ ಉಪಕಾರಮಾಡುವೆಯಾ ! ಮಹರ್ಷಿಯೇ, ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ತೃಪ್ತಿಕಾರಣವನ್ನು ವಿವರಿಸು ॥೮೦೩ ೮೦೪॥

ಹೀಗೆ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತನಾದ ದಧೀಚಿಯು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ತನ್ನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು “ ಎಲೈ ದೇವತೆ

ಪುರಾ ಕೈಲಾಸಶಿಖರೇ ಸಮಾಸೀನಂ ಮಹೇಶ್ವರಂ ।

ನತ್ಯಾ ಸಂಪೂಜ್ಯ ನಂದೀಶಃ ಕೃತಾಂಜಲಿರಥಾಷತ

॥೮೦೪॥

॥ ನಂದೀಶ ಉವಾಚ ॥

ದೇವದೇವ ಮಹಾದೇವ ಸರ್ವದೇವೋತ್ತಮ ಪ್ರಭೋ ।

ಅಹಾರೇಣ ವಿನಾ ತೃಪ್ತಿಃ ಕಥಂ ಭವತಿ ತದ್ವದ

॥೮೦೫॥

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಹಾದೇವಃ ಕೃಪಾಸಿಧಿಃ ।

ನಂದಿಕೇಶಂ ವಿಲೋಕ್ಯಾಹ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಃ

॥೮೦೬॥

॥ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಉವಾಚ ॥

ಅಸ್ತೈದಮನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯಾಃ ನಾಮ್ನಾ ಮಹೋತ್ತರಂ ಶತಂ ।

ತದಾವ್ಯತ್ಯಾ ವಿನಾಹಾರಂ ತೃಪ್ತಿರ್ಭವತಿ ಸರ್ವದಾ

॥೮೦೭॥

ಧನಧಾನ್ಯಾದಿವೃದ್ಧಿಶ್ಚ ತದಾವ್ಯತ್ಯಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ।

ಆಯುರಾರೋಗ್ಯವೃದ್ಧಿಶ್ಚ ಜಾಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ

॥೮೦೮॥

ಗಳಿಂ, ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಶಂಕರನು ಕೈಲಾಸಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಸಂಹೀಷದಿಂದ ಕೂಡಿದವಾಗ, ನಂದೀಶ್ವರನು ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೊಂಡನು ॥೮೦೪॥

“ ದೇವದೇವನಾದ ಮಹಾದೇವನೇ, ಅಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ವಿವರಿಸಬೇಕು” ಎಂಬುದು, ಕೇಳಿಕೊಂಡ ನಂದಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪರಶಿವನು ದಯೆಯಿಂದ ಕೊಡಿ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು ॥೮೦೫-೮೦೮॥

“ ನಂದೀಶ್ವರನೇ, ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಅಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ತೃಪ್ತಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಷ್ಟೋತ್ತರವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಪಠಿಸಬೇಕು ಅದು ಧನಧಾನ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೂ, ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೈತಾರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥೮೦೬-೮೦೮॥

ತನ್ನ ಮಾನಿ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಕುಟಿರ್ಭೂತೇನ ಸಾದರಂ ।

ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಲಯೇ ಸ್ಥಿತ್ವಾ ಜಪನೀಯಾನಿ ಭಕ್ತಿತಃ ॥೮೦೧॥

ತನ್ನ ಮಾವರ್ತನಾತ್ಪವಮುದ್ಧೂಲ್ಯಾಂಗಾನಿ ಭಕ್ತಿನಾ ।

ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಧ್ಯಾತವ್ಯಾ ಪರಮೇಶ್ವರೀ ॥೮೦೨॥

ದುಃಖಲಪರಿವೀಶಾಂಗಾಂ ನಾನಾಭರಣಶೋಭಿತಾಂ ।

ಸ್ಥಿತಸಂಪೂರ್ಣವದನಾಂ ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಕಾರ್ಯೋ ಜಪಶ್ರುತಃ ॥೮೦೩॥

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಶ್ರೀರೂಪಿಣ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ।

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಧೀರೂಪಿಣ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ॥೮೦೪॥

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಜಗದ್ಧಾತ್ರೈ ನಮೋ ನಮಃ ।

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಹ್ರೀರೂಪಿಣ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ॥೮೦೫॥

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ವಿದ್ಯಾಧಾತ್ರೈ ನಮೋ ನಮಃ ।

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧಾತ್ರೈ ನಮೋ ನಮಃ ॥೮೦೬॥

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಬ್ರಹ್ಮಧಾತ್ರೈ ನಮೋ ನಮಃ ।

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ವಿಷ್ಣುಧಾತ್ರೈ ನಮೋ ನಮಃ ॥೮೦೭॥

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ವೇದಧಾತ್ರೈ ನಮೋ ನಮಃ ।

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಪೃಥ್ವೀಧಾತ್ರೈ ನಮೋ ನಮಃ ॥೮೦೮॥

ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಯ ದಿವ್ಯನಾಮಗಳನ್ನು ಮನಕ್ಕುದ್ದಿಯಿಂದ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಜಪಿಸಬೇಕು ಆದಕ್ಕೆ ಮುಂಟೆ ಭಸ್ಮೋದ್ಯೋಗನ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣ ಇವುಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರನಾಗಿ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾದೇವಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ॥೮೦೧ ೮೦೨॥

ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾದೇವಿಯು ಸದಾ ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಣಿಯು ಅನೇಕವಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ದೇವಿಯು ಸದಾ ಕೋಭಿಸುತ್ತು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಖವುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವಳು ॥೮೦೩॥

ಹೀಗೆ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಯು ಶ್ರೀ, ಧೀ, ಹ್ರೀ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವಳು ವಿಷ್ಣು, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳದ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣಳು ಮತ್ತು

ಸ್ಥಿ

೫

ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಶೈಲಧಾತ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ |
 ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ವನಧಾತ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ||೮೧೯||
 ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ನದೀಧಾತ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ |
 ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಅದ್ವಿಧಾತ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ||೮೨೦||
 ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ದ್ವೀಪಧಾತ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ |
 ಹಿಂ ನಮಸ್ತೇ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಯೈ ಅನ್ನ ಧಾತ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ||೮೨೧||
 ದಿವಂ ಸ್ತುತ್ವಾ ಹೃದಿ ಧ್ಯಾತ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಸೇವಿತಾಂ |
 ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಜಪಃ ಕಾರ್ಯಸ್ಸಮಾಹಿತೈಃ ||೮೨೨||

ಹಿಂ ಅಶ್ಯಕ್ತೀಮದನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಪ್ನೋತ್ತರ ಶತದಿವ್ಯ
 ನಾನು ಮಹಾಮುಕ್ತಸ್ಯ, ಅನುಷ್ಠುಪ್ ಛಂದಃ |
 ಪರಮಾತ್ಮಾ ಸದಾಶಿವೋಂ ಋಷಿಃ |
 ಶ್ರೀಮದನ್ನ ಪೂರ್ಣಾ ದೇವತಾ |
 ಸ್ವಾಹಾ ಶಕ್ತಿಃ ಸ್ವಧಾದೀಜಂ |
 ಹ್ರೀಂ ಕೀಲಕಂ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಃ ಫಲಂ |
 ಶ್ರೀಮದನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥೇ ಜಪೇ ವಿನಿಯೋಗಃ |
 ಹಿಂ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾ ಶಿವಾ ದೇವೀ ಭೀಮಾ ಪುಷ್ಪಿಸ್ತರಸ್ತಕೀ |
 ಸರ್ವಜ್ಞಾ ಸಾರ್ವಕೀ ದುರ್ಗಾ ಶಿವಾನೀ ಶಿವವಲ್ಲಭಾ ||೮೨೩||

ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಸೇವಿತರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಾ, ದೇವಿಯನ್ನು ತದೇಗಧ್ಯಾನ
 ದಿಂದ ಶೀವಿಸಬೇಕು ||೮೧೪ ೮೧೫ ೮೧೬ ೮೧೭ ೮೧೮ ೮೧೯-೮೨೦ ೮೨೧ ೮೨೨||

ಈಗ ಹೇಳುವ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಪ್ನೋತ್ತರದಿವ್ಯನಾಮಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಪರಮಾ
 ತ್ಮನೂ, ಸದಾಶಿವನೂ ಆದ ನಾನೇ ಋಷಿಯು ಅಂದರೆ ನನಗೆ ಮೊದಲು ಗೋಚರ
 ಸಿತ್ತು ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾದೇವಿಯೇ ಈ ಮಂತ್ರಾಭಿಮಾನದೇವತೆ ಸ್ವಾಹಾ, ಸ್ವರ್ಗೀಕೇ
 ಶಕ್ತಿಬೀಜಗಳು ಹ್ರೀಂ ಕಾರವೇ ಕೀಲಕ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯೇ ಇದರ ಫಲ
 ಎಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಅಪ್ನೋತ್ತರಶತನಾಮಗಳಿಂದ ದೇವಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು
 ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಧೀನಿಯು ಸರ್ವದಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಂಗಳಪ್ರದಳು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ

ವೇದವಿದ್ಯಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾ ವಿದ್ಯಾಧಾತ್ರೀ ವಿಕಾರದಾ ।
 ಕುಮಾರೀ ಯುವತೀ ಜಾಲಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಶ್ರೀರ್ಭಯಹಾರಿಣೀ || ೮೨೪ ||
 ಭವಾನೀ ವಿಷ್ಣುಜನನೀ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಜನನೀ ಪರಾ ।
 ಗಣೇಶಜನನೀ ಶಕ್ತಿಃ ಕುಮಾರಜನನೀ ತುಭಾ || ೮೨೫ ||
 ಧಾಗ್ಯಾತ್ರಯಾ ಭಗವತೀ ಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಾಯಿನೀ ।
 ಭವರೋಗಹರಾ ಭವ್ಯಾ ಸುಭ್ರೂಃ ಪರಮಮಂಗಳಾ || ೮೨೬ ||
 ಶರ್ವಾಣೀ ಚಂಚಲಾಶಾಂಗೀ ಜಾರುಚಂದ್ರಕಲಾಧರಾ ।
 ವಿಕಾಲಾಕ್ಷೀ ವಿಶ್ವಮೂಢಾ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯಾ ವಿಲಾಸಿನೀ || ೮೨೭ ||
 ಆರ್ಯಾ ಕಲ್ಯಾಣನಿಲಯಾ ರುದ್ರಾಣೀ ಕಮಲಾಸನಾ ।
 ತುಭಪ್ರದಾ ತುಭಾ ನಾರ್ತಾ ವೃತ್ತಪೀನಪಯೋಧರಾ || ೮೨೮ ||

ಭಯಂಕರಕಾಡವಳು, ಪುಷ್ಪಪ್ರದಳು, ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿನಿಯು, ಸರ್ವವನ್ನೂ
 ತಿಳಿದವಳು, ಸರ್ವಕರಾಜಪ್ರತಿಯೆನಿಸಿದವಳು, ದುರ್ಗಾದೇವಿಯೆನಿಸಿ ಈಶ್ವರಪತ್ನಿ
 ಯೆನಿಸಿದವಳು, ವೇದವಿದ್ಯಾರೂಪಿನಿಯು, ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಸ್ವರೂಪಳು, ಜ್ಞಾನ
 ಪ್ರದಳು, ಕುಮಾರಿಯಂತೆಯೂ, ಯುವತಿಯಂತೆಯೂ, ಕೇವಲ ಬಾಲಿಕೆ
 ಯಂತೆಯೂ ಕಾಣುವವಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಮಾಂಕಿತಳು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನಿತ್ತು
 ಅವರ ಭಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವವಳು || ೮೨೪-೮೨೮ ||

ಭವಶಕ್ತಿಯು, ವಿಷ್ಣುಮಾತೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವಳು
 ಗಣಪತಿಗೆ ತಾಯಿಯೆನಿಸಿದವಳು ಶಕ್ತಿರೂಪಿನಿಯು ಸ್ವಂದಮಾತೆಯು ಮಂಗಳ
 ಕರಳು ಸಕಲ ನಿಧಿಗೂ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತವಳು ದಶ್ರೂದಿಸಕಲಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ
 ಕೂಡಿದವಳು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವವಳು ಸಂಸಾರವೆಂಬ
 ರೋಗವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವವಳು ಸೌಂದರ್ಯರೂಪಿನಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹುಬ್ಬುಗಳು
 ಕೈವಳು ಮಂಗಳಸ್ವರೂಪಳು || ೮೨೪-೮೨೮ ||

ಈಶ್ವರಪತ್ನಿಯು, ಚಂಚಲನೇತ್ರಳು, ಚಂದ್ರಕಲೆಯನ್ನೇ ತಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
 ಧರಿಸುವವಳು, ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರವುಳ್ಳವಳು, ಪ್ರಪಂಚಮಾತೆಯು, ಲೋಕ
 ಪೂಜ್ಯಳು, ಸಕಲ ಮಂಗಳಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತವಳು, ರುದ್ರಪ್ರಿಯಳು, ಕಮಲದ

ಅಂಬಾ ಸಂಸಾರಮಥನೀ ಮೃಡಾನೀ ಸರ್ವಮಂಗಲಾ ।

ವಿಷ್ಣುಸಂಸೇವಿತಾ ಕುದ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರಸೇವಿತಾ ॥೨೯॥

ಪರಮಾನಂದದಾ ಶಾಂತಿಃ ಪರಮಾನಂದರೂಪಿಣೀ ।

ಪರಮಾನಂದಜನನೀ ಪರಮಾನ್ನ ಪ್ರದಾಯಿನೀ ॥೩೦॥

ಪರೋಪಕಾರನಿರತಾ ಪರಮಾ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಾ ।

ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾಭವದನಾ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಿಧಾಂಕುಕಾ ॥೩೧॥

ಕುಫಲಕ್ಷಣಸಂಪನ್ನಾ ಕುಛಾನಂತಗುಣಾರ್ಣವಾ ।

ಕುಛಸೌಧಾಗ್ನಿನಿಲಯಾ ಕುಛಾಚಾರತಾ ಪ್ರಿಯಾ ॥೩೨॥

ಚಂಡಿಕಾ ಚಂಡಮಥನೀ ಚಂಡದರ್ಪನಿವಾರಿಣೀ ।

ಚಂಡಮಾರ್ತಾಂಡನಯನಾ ಚಂದ್ರಾಗ್ನಿನಯನಾ ಸತೀ ॥೩೩॥

ಮೇಲೆ ಕುಳಿರುವವಳು, ಕುಛವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವಳು, ಕುಛಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೊಡುವವಳು, ದುಂಡಾದ ಮತ್ತು ದಪ್ಪವಾದ ಕುಚಗಳುಳ್ಳವಳು ॥೨೯-೩೩॥

ಜಗನ್ನಾತಿಯು, ಭಕ್ತರ ಸಂಸಾರದುಃಖವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವವಳು, ಈಶ್ವರ ಪತ್ನಿಯು, ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಸೇವಿತಳಾದವಳು, ಕುದ್ಯರೂಪಿಣಿಯು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ವಂದಿತಳು, ಪರಮಾನಂದಪ್ರದಳು, ಶಾಂತಿರೂಪಿಣಿಯು, ದಿವ್ಯವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಳು ॥೨೯-೩೦॥

ಪರೋಪಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾದವಳು, ಪರಮಮಹಿಮಳು, ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟಿರುವವಳು, ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಮುಖವುಳ್ಳವಳು, ಅವನಷ್ಟೇ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವಳು, ಕುಫಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು, ಅತಿಶಯವಾದ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಸಮುದ್ರದಂತಿರುವವಳು, ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನಳೆನಿಸಿದವಳು, ಕುಛರವಾದ ಆಚಾರವುಳ್ಳವಳು, ಸಕಲರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ರಳು ॥೩೧-೩೩॥

ಚಂಡೀಸ್ವರೂಪಳು, ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವಳು, ದುಷ್ಟರ ಗರ್ವವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವಳು, ಶೀಘ್ರಕಿರಣನಾದ ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ, ಚಂದ್ರ,

ಪುಂಡರೀಕಕರಾ ಪುಣ್ಯಾ ಪುಣ್ಯದಾ ಪುಣ್ಯರೂಪಿನೇ |
 ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇಯಾ ಪುಣ್ಯವೇದ್ಯಾ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಃ ಪುರಾತನಾ ||೮೩೪||
 ಅನವದ್ಯಾ ವೇದವೇದ್ಯಾ ವೇದವೇದಾಂತರೂಪಿನೇ |
 ಮಾಯಾಕೀತಾ ಸೃಷ್ಟಮಾಯಾ ಸೃಷ್ಟಧರ್ಮಾತ್ಮವಂದಿತಾ ||೮೩೫||
 ಅಸೃಷ್ಟಾಸಂಗರಹಿತಾ ಸೃಷ್ಟಿಹೇತುಃ ಕರ್ತೃದೀನೀ |
 ವೃಷಾರೂಢಾ ಕೂಲಹಸ್ತಾ ಸ್ಥಿತಿಸಂಹಾರಕಾರಿನೇ ||೮೩೬||
 ಮಂದಸ್ಥಿತಾ ತುದ್ಧರೂಪಾ ತುದ್ಧಚಿತ್ತಮುನಿಸ್ತುತಾ |
 ಮಹಾಭಾಗ್ಯವತೀ ದಕ್ಷಾ ದಕ್ಷಾಧ್ವರನಿನಾಕಿನೀ ||೮೩೭||
 ಅಪರ್ಣಾನನ್ಯತರಣಾ ಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟಫಲಪ್ರದಾ |
 ನಿತ್ಯಸುಂದರಸರ್ವಾಂಗೀ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಲಕ್ಷಣಾ ||೮೩೮||

ಅಗ್ನಿ ಇವುಗಳನ್ನೇ ನಯನೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವಳು, ಸತಿವ್ರತಾರೂಪಿನೆಯು, ಪುಣ್ಯ
 ದಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವವಳು ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವಳು, ಪುಣ್ಯ
 ಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪಳು, ಅದಿಯಲ್ಲದವಳು ||೮೩೩-೮೩೪||

ದೋಷವಿವರ್ಜಿತಳು, ವೇದಪ್ರತಿನಾದಿತಳು, ವೇದವೇದಾಂತರೂಪಿನೆಯು,
 ಮಾಯಾವಿವರ್ಜಿತಳು, ಮಾಯೆಯನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವಳು, ಧರ್ಮಾತ್ಮರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ
 ಅವರಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವವಳು, ತಾನು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳಲ್ಲ
 ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಳೆನಿಸಿದವಳು, ಜಟಾಜೂಟವುಳ್ಳವಳು, ವೃಷಭಾ
 ರೂಢಳು, ತ್ರಿಕೂಲವನ್ನು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವಳು, ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಸಂಹಾರಗಳನ್ನು
 ನಡೆಸುವವಳು ||೮೩೫-೮೩೬||

ಸದಾ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು, ಮಾಯಾರಹಿತಳು, ತುದ್ಧಚಿತ್ತಳು,
 ಮುನಿಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಕಾದವಳು, ಹೆಚ್ಚಾದ ವಿಶ್ವರೈದಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು, ಸರ್ವ
 ಸಮರ್ಥಳು, ದಕ್ಷಪ್ರಹ್ಲಾದ ಯಾಗನಾಶಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣಳು, ಪುಣ್ಯತ್ರಯ ನಿರ್ಮು
 ಕ್ತಳು (ಅಥವಾ ತಪಸ್ಸಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲೆಯನ್ನೂ ಸಹ ತಿನ್ನದೆ ಜೀವಿಸಿದವಳು) ಇತರ
 ರಕ್ಷಕರಾರೂ ಇಲ್ಲದವಳು, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವವಳು,
 ನೆಕ್ಕವೂ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಸರ್ವಾವಯವವುಳ್ಳವಳು, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಲಕ್ಷಣ
 ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು ||೮೩೭-೮೩೮||

ನಾನಾ ಮಜ್ಜೇತ್ತ ರತತಮಂ ಬಾಯಾಃ ಪುಣ್ಯಕಾರಣಂ ।
 ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಜಪನೀಯಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ॥೮೩೯॥
 ಇದಂ ಸ್ತುತ್ವಯನಂ ಭನ್ಯಂ ಮಹಾಪಾತಕನಾಶಕಂ ।
 ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಪ್ರದಂ ಪುಣ್ಯಂ ನಿತ್ಯಮಂಗಲದಾಯಕಂ ॥೮೪೦॥
 ಇಯಂ ನಾಮಾವಲೀ ಕುಭ್ಯಂ ಮಯಾದ್ಯ ಸಮುದೀರಿತಾ ।
 ಗೋಪನೀಯಾ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸಾಪ್ತೇಯಾ ಯಸ್ಯ ಕಸ್ಯ ಚಿತ್ ॥೮೪೧॥
 ಭಕ್ತಾಯ ಸುವಿನೀತಾಯ ಕುಘಾಚಾರಾಯ ಧೀಮತೇ ।
 ಆಚಾರ್ಯೇಯಂ ನ ಚಾನ್ಯಸ್ತೈ ನಂದಿನ್ ಸ್ತಪ್ತೇಹಿ ಸರ್ವಥಾ ॥೮೪೨॥
 ಕುಟಿರ್ಭೂತೈರಿಯಂ ಜಪ್ಯಾ ದ್ವಿಜೈರ್ನಾಮಾವಲೀಕುಘಾ ।
 ಅನ್ಯಥಾ ವೈಪರೀತ್ಯೇನ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಫಲಂ ಧ್ರುವಂ ॥೮೪೩॥
 ತ್ವಯಾಪ್ಯತ್ಯಂತಯತ್ನೇನ ಕೃತ್ವೈವೋದ್ಧೂಲನಾದಿಕಂ ।
 ಶಿವಾನೀನಿಕಟೀ ನಿತ್ಯಂ ಜಪನೀಯಂ ಯಥಾಕ್ರಮಂ ॥೮೪೪॥

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಷ್ಟೋತ್ತರಸ್ತೋತ್ರವು ಅತ್ಯಂತ ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದದ್ದು ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜಪಿಸಬೇಕು ಇದು ಸಕಲರಿಗೂ ಮಂಗಳಪ್ರದವೆನಿಸಿ, ಸಕಲ ಪಾಪನಾಶಕವಾಗಿ, ಜಪಿಸಿದವರ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ॥೮೩೯ ೮೪೦॥

ಎಲೈ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠನೇ, ಈ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾದೀವಿಯ ನಾಮಾವಲಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವೆನು ಇದನ್ನು ಭಕ್ತರಲ್ಲದವರಿಗೆ ಎಂದೂ ಉಪದೇಶಿಸಬೇಡ ಯಾರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ದೃಢವಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ನೀನು ಸ್ತುತು ದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಬೇಡ ॥೮೪೧ ೮೪೨॥

ಈ ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತನಾಮಾವಲಿಯನ್ನು ದ್ವಿಜರಾದವರು, ಕುದ್ಮಮನಃಕರಣಿಗಳೂ ಜಪಿಸಬೇಕು ನಿಯಮವಿಲ್ಲದೆ ಜಪಿಸಿದ ಇದು ವಿರುದ್ಧಫಲಕೊಡುವುದು ಆದ್ದ

ಏತನ್ನಾಮಜಪಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ತುತ್ವಾ ಜ ಪುನರಂಬಿಕಾಂ ।
 ಕುಟಿರ್ಭೂತೇನ ಸತತಂ ಸ್ಥಾತವ್ಯಂ ಯತ್ಕುಪೂರ್ವಕಂ ॥೮೪೫॥
 ಏತನ್ನಾಮಜಪಾಸಕ್ತಾಃ ಸತತಂ ಯತ್ಕುಟಿರ್ಭವೇತ್ ।
 ಸ ಸರ್ವಾನ್ ಲಭತೇ ಕಾಮಾನ್ನಾತ್ರ ಕಾರ್ಯಾ ವಿಚಾರಣಾ ॥೮೪೬॥
 ಇತಿಶ್ಚರವಜಃ ಕ್ರುತ್ವಾ ನಂದಿಕೇಕಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।
 ಜಪ್ತೇಶಾನ್ಯೇವ ನಾಮಾನಿ ಸರ್ವಾನ್ ಕಾಮಾನಮಾಪ ಸಃ ॥೮೪೭॥
 ಸ್ತಂದೋಪ್ತೇಶಾನಿ ನಾಮಾನಿ ಜಜಾಪ ಸ್ತೇಷ್ಯಸಿದ್ಧಯೇ ।
 ಶಿವೋದಿತಾನಿ ನಾಮಾನಿ ಸ್ತಂದತ್ಕುಕ್ರಾವ ಸಾದರಂ ॥೮೪೮॥
 ಸ್ತಂದಾದಗಸ್ತ್ಯಃ ಕುಕ್ರಾವ ನಾಮಾನ್ಯೇಶಾನಿ ಸಾದರಂ ।
 ಕ್ರುತ್ವಾ ಜಜಾಪ ನಾಮಾನಿ ಸೋಪಿ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಯೇ ॥೮೪೯॥
 ಕ್ರುತಾನ್ಯಗಸ್ತೋದಿತಾನಿ ಮಯಾ ನಾಮಾನಿ ಸಾದರಂ ।
 ಜಪಂತೇ ಕುಟಿತಿಶ್ತೇನ ಭವಾನೀ ಸನ್ನಿಧೌ ಸದಾ ॥೮೫೦॥

ರಿಂದ ನೀನು ಭಸ್ಮೋದ್ದೂಲನಾದಿಗಳಿಂದ ಕುದ್ಧನಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ
 ನಿಂತು ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸು ॥೮೪೫-೮೪೯॥

ಹಾಗೆಯೇ ಇದನ್ನು ಪುನಃಪುನಃ ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಸದಾ ದೇವಿಯ ಸಮೀಪ
 ದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ದೇವಿಯ
 ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವರೋ, ಅವರು ಸಕಲ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಪಡೆದು ಸುಖವಾಗುವರು ॥೮೪೫-೮೪೬॥

ಹಾಗೆ ಶಂಕರನು ಉಪದೇಶಿಸಿದುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ನಂದೀಶ್ವರನು,
 ಅದರಂತೆಯೇ ದೇವಿಯ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದನು
 ಅದೀರಿಂತೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಮಂತ್ರಜಪದಿಂದ ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆಗಳ
 ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದಿದನು ॥೮೪೭॥

ಹಾಗೆ ಈಶ್ವರನು ಹೇಳಿದ ಅನ್ನ ಪೂರ್ಣಾಸ್ತೋತ್ರಪಠನಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು
 ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯು ಕೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಅಗತ್ಯಮಹರ್ಷಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು
 ಆನಂದ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು ಈ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಯಮಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ದೇವಿ

ಅವಹಂತೀತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಯುಕ್ತಾನ್ಯೇತಾನಿ ಸಾದರಂ ।
ಯೋ ಜಪೇತ್ಸತತಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸ ಕಾಮಾನ್ ಲಭತೇ ಧ್ರುವಂ ||೮೫೦||
ದೇವಾ ನೈದಿಶನಾಮಾನಿ ಸರ್ವಾನ್ಯೇತಾನಿ ತಾನ್ಯತಃ ।
ಕುಟಿರ್ಭೂತೇನ ಮನಸಾ ಜಪನೀಯಾನಿ ಸರ್ವದಾ ||೮೫೧||
ಏತಜ್ಜಪಾಧಿಕಾರಸ್ತು ವಿಪ್ರಾಣಾಮೇವ ವಸ್ತುತಃ ।
ತತೋ ವೇದರತ್ನೇನ ಜಪನೀಯಾನಿ ಸಂತತಂ ||೮೫೨||
ಕಾರ್ಯಾಣ್ಯಾವಾಹನಾದೀನಿ ದೇವ್ಯಾಃ ಕುಟಿರತಾತ್ಮಭಿಃ ।
ಅವಹಂತೀತಿ ಮಂತ್ರೇಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ ಚ ಯಥಾಕ್ರಮಂ ||೮೫೩||
ಕರ್ತವ್ಯಂ ತರ್ಪಣಂ ಜಾತಿ ತೇನ ಮಂತ್ರೇಣ ಮೂಲವತ್ ।
ತದನ್ವಿತೈಸ್ತು ಹೋಮೋಪಿ ಕರ್ತವ್ಯಸ್ತೈಶ್ಚ ಮೂಲವತ್ ||೮೫೪||
ಏತಾನಿ ದಿವ್ಯನಾಮಾನಿ ಕ್ರುತ್ಯಾ ಧ್ಯಾತ್ಯಾಪಿ ಸಂತತಂ ।
ಸ್ತೃತ್ಯಾ ದೇವೀಂ ಚ ಸತತಂ ಸರ್ವಾನ್ ಕಾಮಾನವಾಪ್ನುಯಾತ್ ||೮೫೫||

ಯನ್ನು ಇದರಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ಸಕಲ ವರಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವೆವು ||೮೫೫-೮೫೯-
೮೫೦||

ಈ ನಾಮಾವಳಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ “ ಅವಹಂತೀ ವಿಶ್ವನ್ನಾ ” ಎಂಬ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಯಾರು ದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರೋ ಅವರು ಸಕಲ
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುವರು ಈ ದೇವಿಯ ನಾಮಗಳೆಲ್ಲಾ ವೇದಪ್ರಸಿದ್ಧಗಳಾಗಿವೆ
ಅದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುಚಿಯಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಪಠಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು
||೮೫೧ ೮೫೨||

ನೇವಾಧ್ಯಯನ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿರುವ ವಿಪ್ರರಿಗೇ ಇದನ್ನು ಜಪಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ
ಯುಂಟಾಗುವುದು ತದಂಗವಾಗಿ, ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವಿಯ ಅವಾಹನಾದ್ಯುಪ
ಚಾರಗಳನ್ನು “ ಅವಹಂತೀ ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು ||೮೫೩
೮೫೪||

ಅದೇ ಮಂತ್ರವನ್ನೇ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಧಾವಿಸಿ, ದೇವೀ ಶ್ವಸ್ತ್ಯರ್ಥ
ವಾಗಿ ಹೋಮ, ತರ್ಪಣಾದಿಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ

ಏಕಜ್ಞಪ್ರಪ್ರಸಾದೇನ ನಿತ್ಯಪ್ರೋ ವಸಾಮೃಹಂ ।
 ನ ಕದಾಪ್ಯನ್ನಪಾನೇಚ್ಛಾ ಜಾಯತೇ ಮಮ ಸರ್ವಥಾ ॥೮೫೭॥
 ಸಂತುಷ್ಟದಯೋ ನಿತ್ಯಂ ವಸಾಮೃತಾರ್ಜಯನ್ ಶಿನಾಂ ।
 ಪ್ರತ್ಯೂಹಾಶ್ಚ ನ ಬಾಧಂತೇ ಭವಾನ್ಯಾ ಪೂಜನಾದ್ಭಾವಂ ॥೮೫೮॥
 ಯದಾ ಯದಾಭಿಲಷಿತಂ ಯದ್ಯದ್ಯವತಿ ಮೇ ಸುರಾಃ ।
 ತದಾ ತದಾಭಿಲಷಿತಂ ತತ್ತತ್ಸಂಸ್ತಾಪ್ಯತೇ ಮಯಾ ॥೮೫೯॥
 ತನ್ನಾಮಜಪಸಾಮರ್ಥ್ಯಾತ್ಸಮರ್ಪಣಾಹಂ ಸದಾ ಸುರಾಃ ।
 ಪಿಸಾಸಾದೀನಿ ದುಃಖಾನಿ ಜಿತಾನ್ಯೇವ ಮಯಾ ಸದಾ ॥೮೬೦॥
 ಅತಃ ಏವಾತ್ರ ಸತತಂ ನಿರಾಹಾರೇಣ ಕಂಕರಂ ।
 ಪ್ರತ್ಯೂಹಮಾಕ್ರೂರಿತಃ ಪೂಜಯಿತ್ವಾ ವಸಾಮೃಹಂ ॥೮೬೧॥
 ಇತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ದೇವಾಃ ಪ್ರತ್ಯಾ ನಾಮಾನಿ ತನ್ಮುಹೂತ್ ।
 ತಾನಿ ಏಪ್ತಾ ಸ್ಥಿತಾಶ್ಚತ್ರ ಬಹುಕಾಲಂ ಶಿವಾರ್ಜಕಾಃ ॥೮೬೨॥

ದಿವ್ಯನಾಮಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ, ದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವರೋ, ಅವರು ಸಕಲ
 ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಕಯವಿಲ್ಲ ॥೮೫೭ ೮೫೮॥

ಈ ಸ್ತೋತ್ರಪಾರಾಯಣದ ಬಲದಿಂದಲೇ ನಾನು ಸದಾ ಸಂತುಷ್ಟಚಿತ್ತನಾಗಿ
 ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವೆನು ನನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಿಸಿವೆ ವಿಘ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಣೆ
 ಯಾಗಿವೆ ದೇವಿಯ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ನಾವು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯ
 ಬಹುದು ॥೮೫೭ ೮೫೮॥

ನನಗೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಆಸೆಹುಟ್ಟಿದರೂ, ಅದು ಆಗಲೇ
 ದೇವಿಯ ವರದಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ಆ ದೇವಿ ನಾಮಗಳ ಜಪದ
 ಬಲದಿಂದ ನನಗೆ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳು ಸಹ ಉದಯಿಸಲಾರವು ॥೮೫೯ ೮೬೦॥

ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಕಾಲನಿಯಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ, ತಪ್ಪದೆ ನಿರಾಹಾರಿ
 ಯಾಗಿ ಈ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ದೇವಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾರ್ಜಿ
 ಯಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ದೇವಿಯ ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು
 ಕೊಂಡು, ಜಪಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿರುವರು ॥೮೬೧ ೮೬೨॥

ಪುತಾನಿ ತಾನಿ ನಾಮಾನಿ ಮಯಾ ವಿಷ್ಣುಮುಖಾದ್ವಿಜಾಃ ।

ಪುತಾನಿ ತಾನಿ ನಾಮಾನಿ ಜಪ್ಯಂತೇ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ ||೮೬೩||

ನಿರಾಹಾರೇಣ ಸತತಂ ಮಯಾ ಕಾತ್ಯಾಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।

ತನ್ನಾಮಜಪಸಾಮರ್ಥ್ಯಾತ್ ಸ್ಥೀಯತೇ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೮೬೪||

ತನ್ನಾಮಜಪಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಭವತಾಂ ನಾಥುನಾ ದ್ವಿಜಾಃ ।

ಸಕಲವಿಷಾಯತೋ ಯೂಯಂ ಕಾಶೀಂ ತ್ಯಕ್ತುಂ ಸಮುದ್ಯತಾಃ ||೮೬೫||

ಕಾಶೀತ್ಯಾಗಾರ್ಥಮುದ್ಯಕ್ತಾ ಭವಂತಃ ಸಾಪಕಾರಿಣಾಃ ।

ತನ್ನಾಮಜಪಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ಭವತಾಮತ ಏವ ನ ||೮೬೬||

ಕಾಶೀತ್ಯಾಗೋದ್ಯೋಗಜನ್ಯಪಾಪನಾಶಾಯ ಸಾದರಂ ।

ಪಂಚಕ್ರೋಶತತಂ ಕೃತ್ವಾ ಸಮಾಯಾಂತ್ರಿಹ ಸತ್ಪರಂ ||೮೬೭||

ತತಃಪರಂ ಶುಚಿಭೂತಾ ಭವಂತೋಽಪಿ ಭವಿಷ್ಯಥ ।

ತತಸ್ಸುಖೇನ ಭವತಾಂ ಕಾಶೀವಾಸೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೮೬೮||

ವಿಷ್ಣುವ್ರದೀವತೆಗಳೂ ಈ ದೇವಿಯ ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ನನ್ನಿಂದಲೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಧನ್ಯರಾಗಿರುವರು ನಾನಾದದೋ ತಪ್ಪದೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರವ್ಯಾಗವೂ, ಸದಾ ದೇವಿಯನ್ನೇ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವೆನು ||೮೬೩ ೮೬೪||

ಎಲೈ ದ್ವಿಜರೇ, ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ದೇವಿಯ ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಕಲ್ಮಶದಿಂದ ಕೂಡಿ ಕಾಶೀಪರತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗೊಟ್ಟಿದೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೊರಡಲು ಅನುವಾದ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಿಗಳು ದೇವಿಯ ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವೇ ನಿಮಗಿಲ್ಲ ||೮೬೫ ೮೬೬||

* ಕಾಶಿಯನ್ನು ಬಿಡಲು ತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದಲೇ ನೀವು ಈಗ ಪರಮ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿರುವರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಶುಚಿಯಾಗಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಕ್ರೋಶ ತತ (ನೂರುಸಾರಿ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ) ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು

|| ಶ್ರೀ ಶಿವ ಉವಾಚ ||

ತತಃ ಪರಂ ಭವಂತೋಽಪಿ ನಿತ್ಯಕೃತ್ವಾ ಭವಿಷ್ಯಥ |

ತತಸ್ಸುಖೇನ ಭವತಾಂ ಕಾರೀವಾಗೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||೮೬೯||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸಂತುಷ್ಟಾಸ್ತೇ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ |

ತತನಾರಂ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಚಕ್ರಾಃ ಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ||೮೭೦||

ತತಸ್ತೇ ಜೈಗೀಷವ್ಯಾಚ್ಛ ಕೃತ್ವಾ ನಾಮಾನಿ ಭಕ್ತಿತಃ |

ಚಕ್ರಾರ್ಣಾಮಜಪಂ ಸರ್ವೇ ಭಸ್ಮರುದ್ರಾಕ್ಷಭೂಷಣಾಃ ||೮೭೧||

ತತಃ ಪರಂ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತಾ ಬಭೂವುಸ್ತೇ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ |

ಉಪಸರ್ಗಾಶ್ಚ ತೇ ಸರ್ವೇ ಸರ್ವತತ್ಕಾಮಿಕಾ ಮಯಾ ||೮೭೨||

ವೃಕ್ಷಾಸ್ತಪಲ್ಲವಾ ಜಾತಾ ಮುನಿವೃಂದನಿಷೇವಿತಾಃ |

ಜಾತಾನಿ ಸರ್ವಕುಂಡಾನಿ ಸ ಜಲಾನಿ ಮನೋರಮೇ ||೮೭೩||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ ಆನೆಂತರ ನೀವು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಸುಕೃತಿಗಳೆನಿಸಿ, ಕಾರೀವಾಸದಲ್ಲಿ ಆರ್ಹತೆಯನ್ನು ಸಡೆಯುವಿರಿ ನಿಮಗೆ ಸುಖವು ಲಭಿಸುವುದು ||೮೬೭-೮೬೮||

ನಿಮಗೆ ನಿತ್ಯಕೃತ್ತಿಯು ಅದರಿಂದಲೇ ಒದಗುವುದು ಮೊದಲು ನೀವು ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಆ ಋಷಿಜನರೆಲ್ಲರೂ ಹ್ಲಾನಿಗಳಾಗಿ ಒಡನೆಯೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ನೂರುಸಾರಿ ಆ ಕಾರೀಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದರು ||೮೬೯-೮೭೦||

ನಂತರಾಗಿಯೇ ಜೈಗೀಷವ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಯು ಭಸ್ಮವೆಂದ ಈ ದೇವತಾನಾಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಖವಾಗಿ ಜಪಿಸಿದನೇ ಸದಾ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಸಂತುಷ್ಟಮನಸ್ಕರಾಗಿ, ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಆಗ ಕಾರಿಗೆ ಒದಗಿದ್ದ ಸುಖವು ಇವರಿಗೆ ಸುಖವಾಯಿತು ||೮೭೧-೮೭೨||

ವ್ಯಾಧಯಸ್ಸರ್ವತಶ್ಯಾಂತಾಃ ಸರ್ವೇಪಿ ಸುಖಿನಃ ಸ್ಥಿತಾಃ |

ಮದರ್ಚನಪರಾ ಜಾತಾಃ ಸರ್ವೇಪಿ ಸ್ಥಿರಮಾನಸಾಃ ||೮೭೪||

ಸೋಧ್ವೇವ ಬಹುಕಾಲೇನಾನುಪಸರ್ಗಾನ್ ಮುನೀಶ್ವರಾಃ |

ಅಸಂಖ್ಯಾಕಾ ಸ್ಥಿತಾ ದೇವಿ ತೇ ಮುಕ್ತಾಶ್ಚ ತತಃ ಪರಂ ||೮೭೫||

ಅಕ್ರೋಷಸರ್ಗಾನ್ನೇ ಸೋಧ್ವಾ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಗತಕಲ್ಮಷಾಃ |

ತೇಷಾಂ ಮುಕ್ತಾರ್ಭವತ್ಯೇವ ಮಂಗಲೇ ಮದನುಗ್ರಹಾತ್ ||೮೭೬||

ಕಾರೀಯಂ ಚಂಚಲಾಪಾಂಗೀ ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವದೇಹಿನಾಂ |

ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಪ್ರದಾ ತಸ್ಯಾತ್ಸರ್ವೇ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಸರ್ವದಾ ||೮೭೭||

ಸರ್ವದುಃಖಪ್ರತಮನೀ ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯದಾಯಿನೀ |

ಕಾರ್ಯೇವಾತಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸೇವನೀಯಾ ಮನೀಷಿಭಿಃ ||೮೭೮||

ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾತ್ಯಾನ್ಮಹಂ ದೇವೋ ವಿಧಿವಿಷ್ಟಾದಿಸೇವಿತಃ |

ತಸ್ಯಾನ್ಮಸ್ಯಾಂ ಶಿವೇ ಕಾತ್ಯಾಂ ದುಃಖಂ ನಾಶ್ತೀವ ಸರ್ವಥಾ ||೮೭೯||

ತ್ರಿಧ್ವ ವ್ಯಾಧಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಯಲಾದುವು ಸರ್ವರೂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುತರಾಗಿ ಸುಖದಿಂದ
ಕೂಡಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗಮಿಗಳೆನಿಸಿದರು ||೮೭೩-೮೭೪||

ಅಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಿಸಿದ್ದ
ಅಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆಯಿತು ಅದ್ವ
ರಿಂದ ಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿದ ಅನೇಕ ಉಪಟಿಲಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾರು
ಜೀವಿಸುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯು
ದೊರೆಯುವುದು ||೮೭೫-೮೭೬||

ಈ ಕಾರಿಯೆಂಬುದು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಭುಕ್ತಿ, ಮುಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು
ದಗಿಸುವ ಚಂಚಲಾಸ್ಥಿಯೆಂದು ತಿಳಿ ಇದ್ದು ಸಕಲರೇ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ
ಮೋಕ್ಷವಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ಅದರಿಂದ
ಅವರೂ ತನ್ನ ದೇಹ ಸತ್ವತೆಯನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಸೇವಿಸಬೇಕು ||೮೭೭-೮೭೮||
ಇಂತಹ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ಶಿವರು ಸೇವಿಸಲಾಗಿ ಸರ್ವದಾ
ಸುಖಸುಖವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ದುಃಖಸಂಹಟವು ಒದಗಲಾ

ಯೇ ವಸಂತ್ಕೃತ್ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮುಕ್ತೈರ್ಗೃಹೀತೋ ನರಾಃ |
 ತೇ ಮದೀಯಾಃ ಶಿವೇ ತೇಭ್ಯೋ ಮುಕ್ತಂ ದಾಸ್ಯಾಮ್ಯಸಂಕಯಂ ||೪೮೮||
 ಮುಕ್ತಿಕಾಂಶಾಂ ಪ್ರಯಚ್ಛಾಮಿ ಯಸ್ಯಾಂ ಕಾಶ್ಯಾಮಹಂ ಶಿವೇ |
 ತಸ್ಯಾಂ ನ ಸ್ಯಾತುಮಿಚ್ಛಂತಿ ಕೇ ವಾ ಮುಕ್ತೈರ್ಗೃಹೀತೋ ನರಾಃ ||೪೮೯||
 ಮಾಮೇವಾಭ್ಯರ್ಚಯಂತೋತ್ರ ಕಾಶ್ಯಾಂ ತಿಷ್ಠಂತಿ ಯೇ ಶಿವೇ |
 ತೇಭ್ಯೋ ಮುಕ್ತಂ ಪ್ರಯಚ್ಛಾಮಿ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಕಯಃ ||೪೯೦||
 ಕರ್ಮಣಾ ಮನಸಾ ವಾಚಾ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮಯಿ ಚ ಯೇ ರತಾಃ |
 ತೇಭ್ಯೋ ಮುಕ್ತಪ್ರದಾನಾರ್ಥಂ ಪ್ರಭುಶ್ಚ ಪ್ರತಿಭೂರಹಂ ||೪೯೧||
 ಪಶ್ಯತಾನ್ ಶಾಂತಹೃದಯಾನ್ ಶಿವೇ ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಮುತ್ಸುಕಾನ್ |
 ಭಸ್ಮೋದ್ಘೃತಸರ್ವಾಂಗಾನ್ ಸ್ತಿಪ್ತಂಧ್ರಾಂಕಿತಮಸ್ತಕಾನ್ ||೪೯೨||
 ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲಾಭರಣಾನ್ ಮನ್ನಾಮಹಪತೃರಾನ್ |
 ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಾಕೃತ್ಯಾನ್ಯತ್ಯಥಾತ್ರವಣಪ್ರಿಯಾನ್ ||೪೯೩||

ರದು ಮೋಕ್ಷಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನವರು ಅವರಲ್ಲಿ
 ನಾನು ಸ್ಥಿರವಾದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನಿಟ್ಟಿರುವೆನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಕಯವಿಲ್ಲ ||೪೯೪||

ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿರು
 ವರೋ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವೆನು
 ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ನನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವೆನು
 ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಯವಿಲ್ಲ ಇದು ನಿಜ ||೪೯೫||

ಯಾರು ದೇಹದಿಂದಲೂ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಕಾರ್ಯದಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನೇ
 ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರೋ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ
 ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನಾನು 'ಪ್ರಭುಕವಿಯಲ್ಲಿರುವೆನು' ಇಗೋ ಇಲ್ಲಿನೋಡು
 ಮೋಕ್ಷಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಭಸ್ಮಸ್ತಿಪ್ತಂಧ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ
 ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡ ವಾಸಿಯವ ಜನರನ್ನು ನೋಡು ||೪೯೬||

ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಮಗಳನ್ನೇ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಲಿಂಗ
 ಗಳನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಶಿವಕಥೆಗಳನ್ನಾಲಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು

ಬಿಶಾದ್ಯತಾನಾಂ ಧನ್ಯಾನಾಂ ನಿತ್ಯಂ ಮದ್ಗತಚೇತಸಾಂ ।
 ಮುಕ್ತಿರ್ಭವತಿ ನಿರ್ವಿಘ್ನಂ ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾದ್ವರಾಸನೇ ॥೮೮೬॥
 ಪಶ್ಚಿಮಂ ಜಯಗೀಷವ್ಯಂ ಮದರ್ಚನಪರಾಯಣಂ ।
 ಮದರ್ಚನಾರ್ಥಮಾಯಾತಿ ಪೂಜಾಸಾಧನಪೂರ್ವಕಂ ॥೮೮೭॥
 ಅತಿವೃದ್ಧೋಯಮಮಲೇ ನಿತ್ಯಂ ಕಾಲತ್ರಯೇಪಿ ಮಾಂ ।
 ಸಮರ್ಚಯತಿ ಬಿಲ್ವಾದ್ಯೈಃ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ತುರೂಪಿಣಂ ॥೮೮೮॥
 ಕಲ್ಪಕೋಟಿಸಹಸ್ರಾಣಿ ಕಲ್ಪಕೋಟಿತಪಾನಿ ಚ ।
 ಜಾತಾನ್ಯೇತಸ್ಯ ಮತ್ಪೂಜಾನಿರತಸ್ಯ ವರಾಸನೇ ॥೮೮೯॥
 ಕದಾಪ್ಯನೇನ ನ ಕೃತಂ ಮದನ್ಯಾರಾಧನಂ ಶಿವೇ ।
 ನಿತ್ಯಂ ಮದರ್ಚನೇನ್ನಿವ ಪೂತಮಸ್ಯ ಕರದ್ವಯಂ ॥೮೯೦॥
 ಶಿವೇ ಕದಾಪಿ ನ ಧ್ಯಾತೋ ಮದನ್ಯೋಽನೇನ ಸಾದರಂ ।
 ಮದನ್ಯೋ ನೇಕ್ಷಿತೋನೇನ ಕದಾಚಿದಪಿ ಯತ್ನತಃ ॥೮೯೧॥

ನೋಡು ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು
 ದೊರಕುವುದು ॥೮೮೬ ೮೮೭॥

ಈಕಡೆ ಜೈಗೀಷವ್ಯಮಹರ್ಷಿಯೆಂಬ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬನು ಸದಾ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು
 ಕಾಲತ್ರಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಅನೇಕ ಸಾಧನದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾ, ಸದಾ
 ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿರುವನು ಸರ್ವದಾ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ
 ಈಶ್ವರಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು ॥೮೮೭ ೮೮೮॥

ಈತನಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಕಲ್ಪಗಳ ಆಯುಷ್ಯ ಕಳೆದಿದೆ ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೂ
 ಈತನು ಸದಾ ನನ್ನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ, ಇತರ ಯಾವ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸದೇ
 ಕಲ್ಪಗಳನ್ನೂ ಶಿವಾರ್ಚನಾದಿಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು ॥೮೮೯-
 ೮೯೦॥

ಸಾರಾಂಶವಾಗಿ ಈತನು ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವ ದೇವರನ್ನೂ
 ಧ್ಯಾನಮಾಡಿಲ್ಲ ದರ್ಶನಮಾಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಈತನು ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ

ಪ್ರಣಾಮೋ ನ ಕೃತೋನೇನ ಮದನ್ಯಸ್ಯ ವರಾನನೇ |

ಮತ್ಕಥಾನ್ಯಕಥಾನೇನ ನ ಕ್ರುತಾ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೮೯೨||

ಕ್ರುತಂ ನಾನೇನ ನಾಮಾಪಿ ಮದನ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |

ಜಿಹ್ವಿತಸ್ಯಾಪಿವಿಮಲಾ ನಾನ್ಯನಾಮಾನುವಾದಿನೀ ||೮೯೩||

ಸರ್ವದಾ ಶಿವಕಾಶೀಶ ಮಹೇಶ ಮೃಡ ಕಂಕರ |

ವಿಶ್ವನಾಥೇಶ ನಾಮಾನಿ ಜಪತ್ಯಯಮನಾಕುಲ ||೮೯೪||

ಏಕಾನಿ ಪಂಚನಾಮಾನಿ ಮಮ ದಿವ್ಯಾನಿ ಕೈಲಜೇ |

ವಿಶ್ವನಾಥೇಶ ನಾಮ್ನಾಪಿ ಯುಕ್ತಾನಿ ಕ್ರುತಿಕಾನ್ಯತಃ ||೮೯೫||

ಜಪನೀಯಾನಿ ಯತ್ನೇನ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರಾದರಾತ್ |

ಪ್ರಿಯಾಣಿ ಮಮ ನಾಮಾನಿ ನಿರ್ಮಿತಾನಿ ಮಯಾ ಪುರಾ ||೮೯೬||

ಯತ್ರ ಪತ್ಯತಿ ತತ್ರಾಯಂ ಸದೌ ಮಾಮೇವ ಪತ್ಯತಿ |

ಮದನ್ಯಂ ಗಿರಿಜೇ ಕ್ವಾಪಿ ಭ್ರಮೇಣಾಪಿ ನ ಪತ್ಯತಿ ||೮೯೭||

ಸಿಲ್ಲ ಯಾವ ದೇವತಾಂತರ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಈತನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಲ್ಲ
||೮೯೮-೮೯೯||

ನನ್ನ ನಾಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾರ ನಾಮಾವಳಿಗಳನ್ನೂ ಈತನು ಕೇಳಿಲ್ಲ,
ಹೇಳಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದಲೇ ಈತನ ನಾಲಿಗೆಯು ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವುದು ಸರ್ವದಾ
ಈತನು ಕಾಶೀಪತೇ, ಮಹೇಶನೇ, ಮೃಡನೇ, ಶಿವನೇ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೇ ಮೊದಲಾದ
ನನ್ನ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೇ ಸುಖೋಪದಿಂದ ಪಠಿಸುತ್ತಿರುವನು ||೮೯೩-೮೯೪||

ದೇವಿಯೇ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಆ ನನ್ನ ಐದು ನಾಮಗಳು ಅತಿ ಪವಿತ್ರ
ವಾದವುಗಳು. ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿಗಳು ಆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮಗಳಾದ ನಾಮಗಳನ್ನು
ಸದಾ ಜಪಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಅದರಿಂದ ನಾನು ತೃಪ್ತನಾಗುವೆನು ಈ ನಾಮಗಳನ್ನು
ಉಪಾಸಿಸಿಕೊಂಡುರುವೆನು ನಾನೇ ||೮೯೫-೮೯೬||

ಈ ಕೈಗೀತನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಆಕಾಶವೊಂದನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ
ರನ್ನು ಎಂದೂ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ನೋಡಲಾರನು ಈತನು ಯದ್ರೂಪ್ಯಯವಸ್ಥೆ

ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪೋನೇನ ಕೃತಸ್ತಾವಾನ್ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।

ಯಾವಾನನ್ಯೇನ ನ ಕೃತೋ ಗಣನಾ ವಿಷಯೋಪಿ ನ ||೮೯೮||

ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪೋನೇನ ಕೃತಸ್ತಾವಾನ್ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ।

ಯಾವಾನನ್ಯೇನ ನ ಕೃತೋ ಗಣನಾ ವಿಷಯೋಪಿ ನ ||೮೯೯||

ಕಾಶ್ಯಾಮನೇನ ಲಿಂಗಾನಿ ಸ್ಥಾಪಿತಾನಿ ಯಥಾವಿಧಿ ।

ದಿಶತ್ಪಾಪಿಶಲಿಂಗಾಣಾಂ ಸಂಖ್ಯಾಂ ಕರ್ತುಂ ನ ಶಕ್ಯತೇ ||೯೦೦||

ಕಾಶ್ಯಾಂ ಕೃತಾನ್ಯನೇನೈವ ಲಿಂಗದಾನಾನಿ ಕೋಟಿತಃ ।

ಶೈವಾನಾಹೂಯ ವಿಧಿವಚ್ಛೈವೇಭ್ಯೋಽಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ||೯೦೧||

|| ಪಾರ್ವತ್ಯವಾಚ ||

ದೇವದೇವ ಮಹಾದೇವ ಲಿಂಗದಾನವಿಧಿಂ ವದ ।

ಲಿಂಗದಾನಫಲಂ ಜಾಪಿ ವದ ಮಹ್ಯಂ ಕೃಪಾಸಿಧೇ ||೯೦೨||

ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜಪಿಸಿರುವಷ್ಟು ಮತ್ತಾರೂ ಹೇಳಿರಲಾರರು ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಮೀರಿದಷ್ಟುಸಲ ಈತನು ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿರುವನು ||೮೯೭-೮೯೮||

ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟುಸಾರಿ ಈತನು ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿರುವನು ಈತನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ, ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ ||೮೯೯-೯೦೦||

ಎಲಾ ದೇವಿಯೇ, ಈತನು ಬಹುಕಾಲ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾರ್ಚಕರಿಗೆ ಸೇರಿಯಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಧಾನಮಾಡಿರುವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕಾಶ್ಯಾಪನು ಕೇಳಿದನೋದೆಯೇ, ದೇವಿಯು “ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಲಿಂಗ ಧಾನಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಹೇಗೆ? ಅದಕ್ಕೆ ನೆರವಿರುವ ಫಲವೆಂತಹುದು? ಇದನ್ನು ನಮಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಮಹೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು, ||೯೦೧-೯೦೨||

|| ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವ ಉವಾಚ ||

ಕಾಶ್ಮೀರಕಾಂಚನಾದೀನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ವಿವಿಧಾನ್ಯಪಿ |

ದೇಯಾನ್ಯನಂತಯತ್ನೇನ ಮಪ್ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ||೯೦೩||

ಶೈವೇಭ್ಯಃ ಏವ ದೇಯಾನಿ ಸರ್ವದಾಸಾನಿ ತೇ ಯತಃ |

ದಾಸಯೋಗ್ಯಾಸ್ತದನ್ಯೇ ತು ದಾಸಯೋಗ್ಯಾ ನ ವಸ್ತುತಃ ||೯೦೪||

ನಾನ್ಯತ್ರ ದತ್ತಮಪ್ಪಯ್ಯಂ ಪರಂ ತು ಪ್ಪಯ್ಯಮೇವ ತತ್ |

ದತ್ತಂ ದಾಸಮಕ್ರೀವೇಭ್ಯೋ ವೃಥಾ ಭವತಿ ಸರ್ವಥಾ ||೯೦೫||

ಜ್ವಲಂತಮಗ್ನಿಮುಪ್ಪಜ್ಜ ನಹಿ ಭಕ್ಷ್ಯನಿ ಹೂಯತೇ |

ತಥಾ ಶೈವಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ದಾಸಂ ನಾನ್ಯತ್ರ ದೀಯತೇ ||೯೦೬||

ಅತ್ಯಲ್ಪಮಪಿ ದತ್ತಂ ಯತ್ ಯಸ್ಮಿನ್ನಪ್ಪಯ್ಯಮಂಬಿಕೇ |

ತಾದೃಶಃ ಶೈವ ಧನಾತೋ ದಾಸಂ ಶೈವಾಯ ದೀಯತೇ ||೯೦೭||

ಶಿವರಾತ್ರೌ ಸೋಮವಾರೇ ಗೃಹಣೇ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಯೋಃ |

ಸಂಕ್ರಾಂತಿಪ್ರತಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಲಿಂಗದಾಸಂ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ||೯೦೮||

ಆಗ ಸದಾಶಿವನು ಹೀಗೆಂದನು " ಪಾರ್ವತಿಯೇ ಕೇಳು ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶದ ಸುವರ್ಣನಿರ್ಮಿತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ದಾನಮಾಡಬೇಕು ಆದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವುದು ದಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದವರಿಂದಲೇ ಶೈವರೇ ಹೊರತು ಇತರರಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಸಕಲ ಶಿವಪ್ರೀತಿಕರಗಳಾದ ದಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೈವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು. ||೯೦೩-೯೦೮||

ಶೈವರಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಾಶವಾಗುವ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವುಗಳು. ಆದರಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆನಂದವು ದೊರೆಯಲಾರದು ಉದಯವಾಗಿಯೂ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುಮಾಡಿದಂತೆ, ಶೈವೇತರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದಾನಗಳು ವ್ಯರ್ಥವೆನಿಸುವುವು. ||೯೦೫-೯೦೬||

ಅಲ್ಪದಾನವಿತ್ತರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಕೃತವು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಲು ಶೈವನಿಗೆ ದಾನಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ, ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಸೋಮವಾರ, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ

ಉಪೋಷ್ಯ ಪೂರ್ವದಿವಸೇ ಶೈವಾನ್ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಸಾದರಂ ।
 ಪ್ರಾರ್ಥನೀಯಾಸ್ತದಾ ಶೈವಾ ಲಿಂಗದಾನಾರ್ಥಮಾದರಾತ್ ॥೯೦೪॥
 ತತೋ ದೇಯಾನಿ ಲಿಂಗಾನಿ ಕ್ಷೀರಾಜ್ಞೈರ್ವಿಧಿಪೂರ್ವಕೈಃ ।
 ಅಭಿಷಿಕ್ತ್ಯಾರ್ಚನೀಯಾನಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಭಿಶ್ಚೇ ॥೯೦೫॥
 ಸೌವರ್ಣೀ ರಾಜಕೇ ವಾಪಿ ತಾಮ್ರೇವಾ ಛಾಜನೇನ ವಾ ।
 ನವವಸ್ತ್ರಸಮಾಸ್ತ್ರೀರ್ಣೀ ಶಿವಲಿಂಗಂ ನಿವೇಶಯೇತ್ ॥೯೦೬॥
 ತತಃ ಪುನಃ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಭಸ್ಮಬಿಲ್ವದಲಾದಿಭಿಃ ।
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ಕ್ಷೀರಪತ್ರಾನ್ನೈರ್ನೈವೇದ್ಯಾನಿ ಸಮರ್ಪಯೇತ್ ॥೯೦೭॥
 ರಾತ್ರೌ ಜಾಗರಣಂ ಕಾರ್ಯಂ ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧಾಪುರಸ್ಕರಂ ।
 ತಥಾ ಮದೀಯಾ ಶುದ್ರೇತನ್ಯಾ ಮನ್ಯೂರ್ವಿಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕಂ ॥೯೦೮॥
 ಪ್ರತಿಕ್ಷಣೇನಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಬಿಲ್ವಪತ್ರ್ಯಮರ್ಚನಂ ।
 ನೈವೇದ್ಯಂ ದೇಯಮಮಲಂ ಮಹ್ಯಂ ಯಾಮುಚ್ಚಕ್ಷುಷ್ಪಯಂ ॥೯೦೯॥

ಗೃಹಣಕಾಲ, ಸಂಕ್ರಮಣದಿನಗಳು, ಇಂತಹ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಪ್ರೇಕ್ಷಿಗಳು
 ಶಿವಲಿಂಗದಾನ ಮಾಡಬೇಕು ॥೯೦೭-೯೦೮॥

ಶಿವಲಿಂಗ ದಾನಮಾಡುವವನು ಪೂರ್ವದಿನದಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು, ಅದಿನವೇ
 ಲಿಂಗಪ್ರತಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದ ಶೈವರನ್ನು ಲಿಂಗದಾನಕ್ಕಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕು.
 ಮತ್ತು ದಾನಮಾಡುವ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ, ಕ್ಷೀರ, ಅಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ
 ಪಂಚಾಮೃತಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಬೇಕು
 ॥೯೦೯-೯೧೦॥

ದಾನಮಾಡಲಿರುವ ಲಿಂಗವನ್ನು, ಚಿನ್ನದ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ತಾಮ್ರ
 ವಸ್ತುಗಳ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹರಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಶಿವ
 ಲಿಂಗವನ್ನಿಟ್ಟು, ಕ್ಷುಣ್ಣ, ಬಿಲ್ವದಳ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಹಾಲು, ಅನ್ನ
 ಇವುಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸಬೇಕು ॥೯೧೧-೯೧೨॥

ರಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜಾಗರಣೆಮಾಡುತ್ತಾ, ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ
 ನಾದ ಕಥಾಲಾಸಾದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರಿಯ ನಾಲ್ಕು ಯಾಮು

ತತಃ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯ ಶೈತ್ವಾ ಸ್ನಾನಾದಿಕಂ ತತಃ |
 ಶೈವಾಸಾಂ ಪೂಜನಂ ಕಾರ್ಯಂ ಮಧುಪರ್ಕಪುರಸ್ಕರಂ ||೯೦೫||
 ತತಃ ಸ್ವವರ್ಣಸಹಿತಂ ವಸ್ತ್ರಯುಗ್ಮಸಮನ್ವಿತಂ |
 ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ಸಸಾತ್ರಂ ಹಸ್ತೇನ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಮದಾತ್ಮಕಂ ||೯೦೬||
 ತತಃ ಪರಮಯಂ ಮಂತ್ರೋ ಮನ್ಮಾರ್ತಿಭ್ಯಾ ನಪೂರ್ವಕಂ |
 ನೇತಕಾಲಾದಿ ಸಂಕೀರ್ತೃ ಪತನೀಯೋ ಮನೀಷಿಃ ||೯೦೭||
 ಶಿವಲಿಂಗೇ ಶಿವಾಕಾರೇ ಭುವನಾನಿ ಚತುರ್ದಶ |
 ತಸ್ಮಾದ್ಭಕ್ತ ಪ್ರದ್ವಾಪೇನ ಪ್ರಿಯತಾಂ ಭಗವಾನ್ ಶಿವಃ ||೯೦೮||
 ಇತಿ ಮಂತ್ರಂ ಸಮುಚ್ಚಾರ್ಯ ಶಿವಲಿಂಗಂ ಮದಾತ್ಮಕಂ |
 ಮಧ್ಯಕ್ಷಾಯ ಪ್ರದಾತವ್ಯಂ ಜಲದಾನಪುರಸ್ಕರಂ ||೯೦೯||
 ದೇವಸೃಷ್ಟೀತಿ ರಾಜಾ ತ್ವಾ ವೇತಿ ಮಂತ್ರಾಸ್ತತಃಪರಂ |
 ಪ್ರತಿಗ್ರಹೀತ್ವಾ ಯತ್ನೇನ ಪತನೀಯಾ ಯಥಾಕ್ರಮಂ ||೯೧೦||

ಗಲ್ಲಿಯೂ, ಬಿಲ್ವಾರ್ಹನೆ, ಮಧುರವಾದ ನೈವೇದ್ಯ, ಇವುಗಳಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕು ||೯೦೫-೯೦೮||

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ
 ಕೊಂಡು, ದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಶೈವರನ್ನು ಮಧುಪರ್ಕಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ,
 ಆತನಿಗೆ ಸುವರ್ಣಸಮೇತವಾಗಿ ಒಂದು ಪೂಜೆ ವಸ್ತ್ರದೊಡನೆ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು
 ಪಾತ್ರೆಯ ಸಮೇತವಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ದಾನಮಾಡಬೇಕು ||೯೦೯-೯೧೦||

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಬೇಕು ದಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ
 ಆಕಾರವನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ದೇಶಕಾಲಾದಿಗಳನ್ನು
 ಜೈರಿಸಿ, "ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳೂ ಅಡಗಿ
 ಕೊಂಡಿವೆ ಇಂತಹ ಶಿವಲಿಂಗದ ದಾನದಿಂದ ಪೂಜ್ಯನಾದ ಶರಶಿವನು ಸುಖ
 ಸಾಗಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು ||೯೦೭-೯೦೮||

ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜೈರಿಸುತ್ತಾ, ಜಲಧಾರಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಭಕ್ತನೆನಿಸಿದ
 ಶೈವನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಬೇಕು ಪ್ರತಿಗ್ರಹೀತ್ಯವಾದರೋ, "ದೇವಸೃಷ್ಟಿಪ್ರವೇ,

ದಕ್ಷಿಣಾ ತಾವತೀ ದೇಯಾ ಕೃತ್ರಿಭವತಿ ಯಾವತಾ |
 ಸುವರ್ಣಾನಾಂ ಸಹಸ್ರಂ ವಾ ಯದ್ವಾ ದೇಯಾ ಸ್ತುತಕ್ತೃತಃ ||೯೨೦||
 ದಕದಾನಾನಿ ಕಾರ್ಯಾಣಿ ತತಶ್ಚಕ್ರೈಸುಸಾರತಃ |
 ತತಃ ಕಾರ್ಯಂ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಕಿವೇ ಸರ್ವಂ ಮಧುರ್ವಣಂ ||೯೨೧||
 ಏವಂ ಯಃ ಕುರುತೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಿಂಗದಾನಂ ಯಥಾವಿಧಿ |
 ಸ ಮಹಾಪಾಪಸಂಘೇಭ್ಯಃ ಸದ್ಯ ಏವ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ||೯೨೨||
 ಯಂ ಯಮರ್ಥಂ ಸಮುದ್ದಿತ್ಯ ಲಿಂಗದಾನಂ ಕರೋತಿ ಯಃ |
 ಸ ತಂ ತಮರ್ಥಮಾಪ್ನೋತಿ ಮಹ್ನುಸಾದಾನ್ಮನೋರಞ್ಞಃ ||೯೨೩||
 ಲಿಂಗದಾನಸಮಂ ದಾನಂ ನಾಸ್ತಿ ಕುತ್ಸಾಹಿ ಶೈಲಜೇ |
 ಲಿಂಗದಾನಂ ಮಹಾದಾನಂ ಸರ್ವದಾನೋತ್ತಮೋತ್ತಮಂ ||೯೨೪||
 ಲಿಂಗದಾನಂ ಮಹಾದಾನಂ ಮದನುಗೃಹಕಾರಣಂ |
 ಯಃ ಕರೋತಿ ವಿಧಾನೇನ ಸ ಮಮಾತಿಪ್ರಿಯಾಕ್ಷಿವೇ ||೯೨೫||

ರಾಹಾತ್ಯಾವಾ" ಎಂಬ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ, ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು
 ಬೇಕು ||೯೦೯-೯೨೦||

ದಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗ್ರಹೀತ್ಯವಿಗೆ ಕೃತ್ರಿಯಾಗುವಷ್ಟು, ಅಥವಾ ತನಗೆ
 ಶಕ್ತಿಯಿರುವಷ್ಟು, ಸಹಸ್ರಸುವರ್ಣನಾಣ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಕೊಡಬಹುದು ತದಂಗವಾಗಿ,
 ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಗೋ, ಭೂ, ಶಿಲಾದಿಯಾದ ದಕದಾನಗಳನ್ನು
 ನೆರವೇರಿಸಿ, ಆ ದಾನಫಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು ||೯೨೧-೯೨೨||

ಹೀಗೆ ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗದಾನಮಾಡುವರೋ, ಅವರು ಸಮಸ್ತ
 ಪಾಪರಾಶಿಕಳಿಂದಲೂ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿ, ಯಾವ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿ
 ಇರುವರೋ, ಅಂತಹ ಫಲವನ್ನು ನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಬಹಳ ಹಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ
 ಪಡೆಯುವರು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ||೯೨೩-೯೨೪||

ಏಲಾ ಪಾರ್ವತಿಯೇ, ಲಿಂಗದಾನಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಮತ್ತೊಂದು ದಾನವಿಲ್ಲ
 ಸರ್ವದಾನೋತ್ತಮೋತ್ತಮ ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದೆನಿಸಿ ಮಹಾದಾನವೆನಿಸಿದೆ ಈ ದಾನ
 ದಿಂದ ನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವು ಅವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುದು ಯಾರು ವಿಧಿ

|| ರಾಹೋವಾಚ ||

ಪುರಾ ಚಕ್ರಪುರಾಧೀಶೋ ರಾಜಾ ಪರಪುರಂಜಯಃ |

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನ್ ಶಿವತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ್ ಪ್ರಣಮ್ಯಾಹ ಕೃಪಾಂಜಲಿಃ ||೯೨೭||

ಧನಮಸ್ತಿ ಯಥೇಚ್ಛಂ ಮೇ ಮಮ ಲಿಪ್ತಾಸಿ ಜಾಯತೇ |

ಕಥಂ ದ್ರವ್ಯವ್ಯಯಃ ಕಾರ್ಯೋ ದಾನಸಾತ್ರಂ ಚ ಕೇದ್ಯತಂ ||೯೨೮||

|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಉಚುಃ ||

ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಧರ್ಮಜ್ಞಾ ವೀತಮತ್ಸರಾಃ |

ಕೃತತತ್ತ್ವಂ ವಿಚಾರ್ಯಾಹುದ್ರವ್ಯಲೋಭಪರಾಹ್ಮುಖಾಃ ||೯೨೯||

ಬಹುನಿ ಸಂತಿ ದಾನಾನಿ ತೇಷು ದಾನೇಷು ವಸ್ತುತಃ |

ಲಿಂಗದಾನಂ ಪರಂ ದಾನಂ ತತ್ಪು ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕಂ ||೯೩೦||

ನತ್ತಾಗ್ನಿಹಿಂಗೆದಾನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಿಸುವರು
||೯೨೫ ೯೨೬||

ಹಿಂದೆ ಚಕ್ರಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪರಪುರಂಜಯನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದನು
ಅತನು ಒಂದುಸಾರಿ ಶಿವತತ್ತ್ವವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೀಗೆಂದನು “ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ರೇಷ್ಠರೇ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಕೇಷವಾದ ಧನವಿದೆ
ಅದನ್ನು ದಾನಮಾಡುವ ಆಸೆಯೂ ನನಗಿಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಅದನ್ನು ದಾನಮಾಡುವ ಶ್ರಮವೊಂದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ದಾನಕ್ಕೆ ಸತ್ಪಾತ್ರರಾ
ರೆಂಬುದನ್ನು ಘೋಷಿಸಿ ||೯೨೭-೯೨೮||

ಹಾಗೆಂದ ರಾಜನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ದ್ರವ್ಯಾಗನಿಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿದ್ದ
ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೇದಾರ್ಥವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಹೀಗೆಂದನು “ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೇ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಗಳಿಸಿದ ಅನೀಕ ದಾನಗಳಿವೆ, ಪರಮ ಲಿಂಗದಾನವು
ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಅದರಿಂಚು ಸಕಲ ಐಷ್ವರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸಾಧಿಸುವ
||೯೨೯ ೯೩೦||

ಲಿಂಗದಾನೇನ ಭಗವಾನ್ ಯಥಾ ತುಷ್ಕತಿ ಶಂಕರಃ ।

ತಥಾ ನಾನೇನ ದಾನೇನ ತುಷ್ಕೋ ಭವತಿ ಶಂಕರಃ ॥೯೩೦॥

ಸರ್ವಕಾಮಪ್ರದಂ ದಾನಂ ಲಿಂಗದಾನಮಿತಿ ಹೃತಂ ।

ಲಿಂಗದಾನಂ ತತಃ ಕಾರ್ಯಂ ವಿಧಿವದ್ಯತ್ಸಪ್ತಮಾಂಶಂ ॥೯೩೧॥

ತುಲಾದಾನಾದಿದಾನಾನಿ ಸರ್ವಾಣ್ಯಪಿ ಸರಾಧಿವ ।

ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರದಾನಸ್ಯ ಕಲಾಂ ಸಾರ್ಥಂತಿ ಪೋದಶೀಂ ॥೯೩೨॥

ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯಂ ಲಿಂಗದಾನೇನ ಧರ್ಮಾದ್ಯರ್ಥಚತುಷ್ಟಯಂ ।

ಲಿಂಗದಾನಸಮಂ ದಾನಮತ ವಿವೃತ ದೃಶ್ಯತೇ ॥೯೩೩॥

ಸುವರ್ಣಮಮಿತಂ ತುದ್ಯಂ ಯಸ್ಯ ದಾನಸ್ಯ ದಕ್ಷಿಣಾ ।

ತಾದ್ಯಕಂ ದಾನಮುತ್ಕೃಷ್ಟಂ ಲಿಂಗದಾನಂ ಶ್ರುತಿಶ್ರುತಂ ॥೯೩೪॥

ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರದೋ ವಂಶಾನ್ ಮಾತೃತಃ ಪಿತೃತಃ ಕತಂ ।

ಗೃಹೀತ್ವಾ ಯಾತಿ ಸಂತುಷ್ಟಃ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಸನ್ನಿಧಿರ್ ॥೯೩೫॥

ಶಿವಲಿಂಗದಾನದಿಂದ ಶಂಕರನಿಗೆ ಶೈವೀಯಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತಾವದಾನದಿಂದಲೂ
ಅಗಲಾರದು ಸರ್ವಾರ್ಥಪ್ರದವಾದ ದಾನವೆಂದರೆ ಶಿವಲಿಂಗದಾನವೆಂದೇ ಮೊದಲ
ಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಈಗ ಶಿವಲಿಂಗದಾನವನ್ನು
ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ನಡೆಸಬಹುದು ॥೯೩೦-೯೩೫॥

ಸುವರ್ಣ ತುಲಾಧಾರವೇ ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಯಾವ ಮಹಾದಾನಗಳೂ,
ಶಿವಲಿಂಗದಾನದ ಹದಿನಾರನೆಯ ಒಂದುಪಾಲಿನಷ್ಟು ಫಲಪ್ರದಗಳಲ್ಲ ಧರ್ಮ,
ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೂ ಈ ಲಿಂಗದಾನ
ದಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತತ್ಪ್ರದ್ಯಕ್ಷವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ದಾನವು
ಇಲ್ಲವಿಲ್ಲಾ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ॥೯೩೩-೯೩೪॥

ಯಾವದಾನಕ್ಕೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಸುವರ್ಣವಿಲ್ಲವು ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿದ್ದು
ಇದೋ, ಅಂತಹ ದಾನದ ಸಂಪೂರ್ಣವುಳ್ಳವೂ ಶಿವಲಿಂಗದಾನದಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಿಸು
ವುದು, ಶಿವಲಿಂಗದಾನವೆಂದಾದವನು ತನ್ನ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ನೂರು ವಂಶವನ್ನೂ
ಶ್ರೀಮಹಾದೇವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೈಸುವನು ॥೯೩೫-೯೩೬॥

ಶ್ರೀವೇಂಕಟ ಭವ ದಾತವ್ಯಂ ಲಿಂಗದಾನಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಅಶ್ರೀವೇಂಕಟೇ ಭ್ರಮೇಣಾಪಿ ನ ದಾತವ್ಯಂ ಮನೀಷಿಭಿಃ ||೯೩೭||
 ಲಿಂಗದಾನಾನ್ಯದಾನಾನಾಮುಪಿ ಪಾತ್ರಂ ಶಿವಾರ್ಜಕಾಃ |
 ಕಿಂ ಪುನರ್ಲಿಂಗದಾನಸ್ಯ ಶೈವಾಃ ಪಾತ್ರಂ ನೈವೋತ್ತಮ ||೯೩೮||
 (ಶಶೋ ನೈವ | ಪಾ ರ)
 ಶಿವಪಾರಿಷದಾಶೈವಾಃ ಪೂಜನೀಯಾಸ್ಸುರೈರಪಿ |
 ಅತೋವಶ್ಯಂ ಲಿಂಗದಾನಂ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇ ದೇಯಮಾಸ್ತಿ ಕೈಃ ||೯೩೯||
 ಲಿಂಗದಾನಮಶೈವನಾಯ ಯೋ ದದ್ಯಾನ್ಮೋಹಸಂಗತಃ |
 ಸ ತದಾನಫಲಂ ರಾಜನ್ ಪ್ರಾಪ್ನೋತ್ಕೇವ ಸರ್ವಥಾ ||೯೪೦||
 ಮುಖಾವಲೋಕನಂ ವಾಪಿ ಶೈವಾನ್ಯನಾಂ ನರಾಧಿತ |
 ನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ತತಶ್ಶ್ರೀಭ್ಯೋ ದಾನಂ ದೇಯಂ ಕಥಂ ಭವೇತ್ ||೯೪೧||
 ಪುರಾ ದೀನರಶೈರ್ಭೂಪೈರ್ಲಿಂಗದಾನಾನಿ ಕೇವಲಂ |
 ಶೈವಾನಿ ಬಹುಧಾ ರಾಜನ್ ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ||೯೪೨||

ಲಿಂಗದಾನವನ್ನೂ ಕೇವಲ ಶೈವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡದ
 ವರಿಗೆ ಅದನ್ನಾವದಿಂಬಲೂ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಸಕಲದಾನಗಳಿಗೂ
 ಕೈವರೇ ಸತ್ಪ್ರಶಸ್ತರಿದು ಹೇಳುವಾಗ ಶಿವಲಿಂಗದಾನಕ್ಕೆ ಕೈವರೇ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು
 ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕೇ? ||೯೩೭-೯೩೮||

ಕೈವರೆಯವರು ಶಿವನಿಗೆ ಸಭ್ಯರೆಂತಿರುವರು ಅಂದರೆ ಶಿವಸಭೆಯಲ್ಲಿ
 ಕೈವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಾಡಿಯುಂಟು ಅಂತಹವರಿಗೆ ಲಿಂಗದಾನಮಾಡದೆ ಇತರರಿಗೆ
 ಕೊಡುವುದರಿಂದ ದಾನಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ಫಲವೂ ದೊರೆಯಲಾರದು
 ||೯೩೯-೯೪೦||

ಶ್ರೀವೇತರರ ಮುಖಾವಲೋಕನವನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು ಹಾಗಿದ್ದು ಶೈವರು
 ಶಿವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನ್ನಾಡಿಸುವರು? ಹೌದೆ ಅನೇಕ ರಾಜರು
 ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಶಿವಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು, ಶಿವಲಿಂಗದಾನ
 ಗಳನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿರುವರು ||೯೪೧-೯೪೨||

ನ ಕೃತಂ ಯೇನ ವಿಧಿವಲ್ಲಿಂಗದಾನಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ತಜ್ಞಃ ನಿಷ್ಕಲಂ ಜ್ಞೇಯಂ ತಜ್ಞೇವನಮಪಿ ಧ್ರುವಂ ||೯೪೩||
 ಕೇವಲಂ ಲಿಂಗದಾನೇನ ಯತ್ಪುಷ್ಕಂ ಲಭತೇ ನರಃ |
 ತತ್ಪುಷ್ಕಮನ್ಯದಾನಾನಾಂ ಕೋಟಿಭಿಶ್ಚ ನ ಲಭ್ಯತೇ ||೯೪೪||
 ಲಿಂಗದಾನಫಲಂ ವಕ್ತುಂ ಬ್ರಹ್ಮಜಾಹಿ ನ ಶಕ್ಯತೇ |
 ಪರಂ ತು ತತ್ಪಲಂ ವಕ್ತುಂ ಸಮರ್ಥಃ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಃ ||೯೪೫||
 ಅತಃ ಕುರು ನೃಪಶ್ರೇಷ್ಠ ಲಿಂಗದಾನಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಲಿಂಗದಾನೇನ ಸುಪ್ರೀತೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||೯೪೬||
 ಇತಿ ತದ್ವಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ ರಾಜಾ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ಚಕಾರ ಲಿಂಗದಾನಾನಿ ಮುಕ್ತೀಶ್ವರ್ಥಂ ಸಹಸ್ರತಃ ||೯೪೭||
 ಶ್ರೀವಾನಾಹೂಯ ಶ್ರೀವಾನಾಂ ಯಾವದ್ವೈವಮಜೇಷ್ಠತಂ |
 ತಾವದ್ವತ್ವಾ ದದೌ ತೇಭ್ಯಃ ಶಿವಲಿಂಗಾನಿ ಭೂಪತಿಃ ||೯೪೮||

ಯಾವನು ತನ್ನ ಹೀನತರಾಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗದಾನಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನ
 ಜೀವನವು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಕೇವಲ ಶಿವಲಿಂಗದಾನದಿಂದ ಹೊರೆಯುವ
 ಸುಕೃತವು ಕೋಟಿಜನರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ಲಭಿಸಲಾರದು
 ||೯೪೩-೯೪೪||

ಶಿವಲಿಂಗದಾನದಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಪುಣ್ಯಫಲವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ
 ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮಹೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಳಬಹುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿ
 ರಾಜನೇ, ನೀನು ಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಿವಲಿಂಗದಾನಮಾಡು
 ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ದಾನ ||೯೪೫-೯೪೬||

ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಒಡನೆಯೇ
 ಸಹಸ್ರದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು ಇನ್ನೇಕೆ ಕೈವರನ್ನು
 ಕರೆಸಿದನೋ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಮಾಗುವಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನು
 ದಾನರೂಪವಾಗಿ ಅವರಿಗಿತ್ತು ||೯೪೭-೯೪೮||

ನ ಯಾವದ್ದ್ರವ್ಯಮಭವತ್ಕುಬೀರಸ್ವಾಹಿ ಕೋಭನೇ |
 ಶಾವದ್ದ್ರವ್ಯಮಭೂತಸ್ಯ ಭೂಪತೇರ್ನ್ಯಾಯಸಂಖಿತಂ ||೯೪೯||
 ತತ್ಪರ್ವಂ ವಿವಿಧಂ ದ್ರವ್ಯಂ ಲಿಂಗದಾನಪುರಸ್ಕರಂ |
 ಶೈವೇಭ್ಯಃ ಪ್ರದದೌ ಭೂತೋ ಮುಕ್ತೀತ್ಯರ್ಥಂ ವರಾನನೇ ||೯೫೦||
 ಸ ವಂಶಕೋಟಿಸಂಯುಕ್ತೋ ಮಾತೃತಃ ಪಿತೃತೋ ನೃಪಃ |
 ಮತ್ಸನ್ನಿಧಿಮವಾಸಾಂತೇ ಗಾಣಾಪತ್ಯಂ ಚ ಲಬ್ಧವಾನ್ ||೯೫೧||
 ಲಿಂಗದಾನೇನ ಬಹುಭಿರ್ಗಾಣಾಪತ್ಯಮುಪಾಗತಂ |
 ಮತ್ಸಾಯುಷ್ಯಂ ಚ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಂ ತತೋ'ಯತ್ನಂ ವಿನಾ ಶಿವೇ ||೯೫೨||
 ಏತಶ್ಚೈವ ಪ್ರಸಾದೇನ ಬಹುನಾಂ ಧಾವಿತಾತ್ಮನಾಂ |
 ಕಾರೀವಾಸೋಽಭವತ್ಪಾರ್ವಂ ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಕಃ ||೯೫೩||
 ಸತ್ಯ ಪಾತುಪತಾನ್ ವೃದ್ಧಾನ್ ಸಮಾಯಾಂತ್ಯರ್ಥಸಾಣಿಯಃ |
 ಏತೇ ಮದರ್ಚನಪರಾ ಮದೇಶಕರಣಾಃ ಶಿವೇ ||೯೫೪||

ಎಲೆ ಪಾರ್ವತಿಯೇ, ಆ ರಾಜನ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಕುದೇರನ ಏಶ್ವತ್ಥಕೃಂಶ
 ಹೆಚ್ಚಿದ ಷಢಿಯತ್ತು ಅದೆಲ್ಲವೂ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಆರ್ಚಿತವಾದದ್ದೇ ಅಂತಹ
 ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ನನ್ನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗದಾನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ನನ್ನ
 ಭಕ್ತರಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು ||೯೪೯-೯೫೦||

ಆ ರಾಜನು ಅದರಿಂದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಕೋಟಿವಂಶ ಸಮೇತನಾಗಿ ನನ್ನ
 ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಇಲ್ಲಿ ಗಾಣಾಪತ್ಯಪದವಿಗೆ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು ಇದೇ ರೀತಿ
 ಹಿಂದೆ ಆನೇಕರು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾರ್ಥವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ನನ್ನ ಸಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ
 ರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ವಂಶದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವರು ||೯೫೧-೯೫೨||

ಇವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಆನೇಕ ಜೀವಿಂಧ್ರಿಯರಾದ ಶೈವಭಕ್ತಿ ರಾಜ
 ಪೂಜಾರ್ಥವು ದೊರಕಿತು ಇಲ್ಲಿನೋರು ಪತುಪತಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ
 ನೇಕರು ನನ್ನನ್ನೇ ಶರಣುಹೊಂದಿ ನನ್ನ ಅರಾಧನೆಗಾಗಿ ಪೂಜಾರ್ಥವನ್ನು
 ಮಾಡಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬರುತ್ತಿರುವರು ||೯೫೩-೯೫೪||

ಏತಾದ್ಯಶ್ಚಃ ಪಾಕುಪತ್ಯಃ ಕಾಶೀವ್ಯಾಪ್ತಾ ವರಾನನೇ |
 ಏತೇ ಮದೇಕಮನಸೋ ಮದೇಕತರಣಾಃ ಶಿನೇ ||೯೫೫||
 ಏತೇ ಪಾಕುಪತಾಕ್ಯದ್ಯಾಃ ಕಾಶೀಂ ಪಾಕುಪತಸ್ಥಲೀಂ |
 ಮಹಾಪದ್ಯದಿಘೋರಾಯಾಂ ನ ತ್ಯಜಿಷ್ಯಂತಿ ಸುವ್ರತಾಃ ||೯೫೬||
 ಕೋಟ್ಯರ್ಬುದಸಹಸ್ರಾಣಿ ಕತಕೋಟ್ಯರ್ಬುದಾಶಿ ಚ |
 ಕೋಟ್ಯರ್ಬುದಾರ್ಬುದಂ ಸಂತಿ ಕಾಕ್ಯಾಂ ಪಾಕುಪತಾಶ್ಶಿವೇ ||೯೫೭||
 ಏತೇ ಸರ್ವೇಷು ಸತತಂ ಮಲ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನತತ್ಪರಾಃ |
 ಮಮೈವಾರಾಧನಂ ಕೃತ್ವಾ ತಿಷ್ಯಂತ್ಯತ್ರ ಮುಮುಕ್ಷವಃ ||೯೫೮||
 ಪಶ್ಯತಾನ್ ಭಸ್ತದಿಗ್ಧಾಂಗಾನ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣಪ್ರಿಯಾನ್ |
 ಅನರ್ಘ್ಯಾರ್ಘ್ಯಕರಾನ್ ಧನ್ಯಾನ್ ಮನ್ನಾಮಸ್ತುರಣೋತ್ಸುಕಾನ್ ||೯೫೯||
 ಮಹಾದೇವೇತಿ ಮಾಮುಚ್ಛೈರ್ವದಂತಃ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ಕಥಮೇತೇ ಸಮಾಯಾಂತಿ ಪತ್ಯ ಪತ್ಯ ವರಾನನೇ ||೯೬೦||

ಇಂತಹ ಪಾಕುಪತರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿರುವರು ಅವರು ಸರ್ವದಾ
 ನನ್ನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಮರೆಹೋಗುತ್ತಾ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು
 ಘೋರವಾದ ವಿಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬಿಡದೆ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವರು ||೯೫೫-೯೬೦||

ಈ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಅರ್ಬುದಗಟ್ಟಲೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ
 ಪಾಕುಪತರುಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಿವಲಿಂಗವನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪ
 ವನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಮೋಕ್ಷಪ್ರೇಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ನೆಲಸಿರುವರು ||೯೫೬-
 ೯೫೮||

ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಭಸ್ತದಿಕ್ಷರಾಗುವರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ,
 ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಸದಾ ನನ್ನ ನಾಮಸ್ಮರಣಮಾಡುತ್ತಾ,
 ಮಹಾದೇವನನ್ನು ನಮಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಶರಣುಹೊಂದುತ್ತಾ ನನ್ನ ಭಕ್ತರಾ
 ಗಿರುವರು ||೯೫೯-೯೬೦||

ಏತದುಚ್ಚರಿತಃ ಶ್ರಾವ್ಯೋ ಮಹಾದೇವೇತ್ಯಯಂ ಭೃಗಿಃ |
 ಅನ್ಯುತಾನ್ಯತಭೂತೋಕ್ತಯಂ ಶಿವೇ ರುಚಿಕರೋ ಮಮ ||೯೬೦||
 ಮಹಾದೇವೇತಿ ಪೀಯೂಷಂ ಪಿಬಂತ್ಯೇವ ಪುನಃಪುನಃ |
 ಪತ್ಯ ಪತ್ಯ ಪುನಃ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಮಹಾದೇವೇತಿ ವಾದಿನಃ ||೯೬೧||
 ನಾನಾದಿಗ್ಯಃ ಸಮಾಯಾಚತಿ ಪತ್ಯ ಪಾತುಪತೋತ್ತಮಾನ್ |
 ಅಘ್ಯಹಸ್ತಾನ್ ಮಹಾದೇವೇತ್ಯುಚ್ಚೈರುತ್ತರತೋ ಮುದಾ||೯೬೨||
 ಕಥಂ ಛಾಂತಿ ತುಟಿಭೂತಾ ಭಸ್ಮಧಾಸಿತವಿಗ್ರಹಾಃ |
 ಸರ್ವೇಶ್ವೇತೇ ಭಸ್ಮಫಾಲಾ ಮಮ ಪಾರಿಷದಾಶ್ವಿನೇ ||೯೬೩||
 ಮದರ್ಚನಂ ವಿನೈತೇಷಾಮನೃತ್ಯಾಯಂ ಸ ದ್ವೈತ್ಯತೇ |
 ಏತೇ ಕಾಲತ್ರಯೇಶ್ವೇವಮಾಗತ್ಯಾಭ್ಯರ್ಚಯಂತಿ ಮಾಂ ||೯೬೪||
 ಶಿವೇ ಪತ್ಯ ಮಹಾಶೈವಾನ್ಮುಕ್ತಿಮುಂಡಪಸಂಸ್ಥಿತಾನ್ |
 ಪಂಚಾಕ್ಷರಪಾಸಕ್ತಾನ್ ಮಲ್ಲಿಂಗಾಲೋಕನೋತ್ಪನ್ನಾನ್ ||೯೬೫||

ಈ ಪಾತುಪತರು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಮಹಾದೇವಶಬ್ದವು ಅಮೃತಧಾರೆಯಂತೆ
 ನನಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಮೃತಧಾರೆಯಂತಿರುವ ಮಹಾದೇವ ಶಬ್ದ
 ವನ್ನು ಈ ಪಾತುಪತರು ಸರ್ವದಾ ಪಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಮಹಾದೇವನೆಂದು ಸರ್ವದಾ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಾವೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುವರು ||೯೬೦-೯೬೫||

ಇಾನಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಮಹಾದೇವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಛೇದಿಸುತ್ತಾ, ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯ
 ಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪಾತುಪತರ
 ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತುಟಿಭೂತರಾಗಿ, ಭಸ್ಮದಿಂದ ಬಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟ
 ಕುದ್ಧ ವೇಷವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮತಿಪುಂಡ್ರವನ್ನಿಟ್ಟು ಬಳುತ್ತಿರುವರು
 ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದವರು ||೯೬೦-೯೬೫||

ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸದೆ ಮತ್ತಾವಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ
 ತ್ರಯದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನನ್ನೇ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವರು ಈ ಪಾತುಪತರು

ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯಜಪಾಸಕ್ತಾನ್ ಪಶ್ಯ ಶೈವಾನ್ ಗಿರೀಂದ್ರಜೇ ।
 ಧ್ಯಾಯಂತಿ ಮಾಮುಜಂ ನಿತ್ಯಂ ಪಶ್ಯತಾನ್ ಶೈವಪುಂಗವಾನ್ ॥೯೬೬॥

ಏತೇ ನೈತ್ಯಂತಿ ಶೈವೇಂದ್ರಾ ಮಾನುಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಯಥಾವಿಧಿ ।
 ಸಾಷ್ಟಾಂಗಂ ಪ್ರಣಮಂತ್ಯೇತೇ ಕತಧಾ ಪಶ್ಯತಾನ್ ಶಿವೇ ॥೯೬೭॥

ಕರ್ಪೂರದೀಪಾನ್ ಧೃತ್ವೈತೇ ನಾಮಾನಿ-ಕುಛದಾನಿ ಮೇ ।
 ಗಾಯಂತ್ಯೇತೇ ಗಾನಲೋಕಂ ವಿದಿತ್ವಾ ಮಾಮುಜಂ ಶಿವೇ ॥೯೬೮॥

ಸರ್ವೇಪ್ಯೇತೇ ನಿತ್ಯತ್ಯಪ್ತಾ ನಿತ್ಯಾನಂದಾ ನಿರಾಮಯಾಃ ।
 ಧ್ಯಾಯಂತಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಂ ಮಾಮೇನ್ಯೈತೇ ಸದಾ ಮುದಾ ॥೯೬೯॥

ಮತ್ಕಥಾರ್ಕಣಸಕ್ತಾ ನಿರ್ವಾಣಪದವಾಂಭಯಾ ।
 ತಿಷ್ಠಂತ್ಯತ್ರಾನಿತಂ ದೇವಿ ಮಾಮೇವ ಕರಣಂ ಗತಾಃ ॥೯೭೦॥

ಪಶ್ಯ ಪಶ್ಯ ಗಜಾನ್ ದೇವಿ ಭೈರವಾದೀನ್ಪ್ರಿಯೋಕಯ ।
 ಸೇವಂತೇ ಮಾಮುಜಂ ನಿತ್ಯಮನಂತವಿಜಯಾನಿತ್ಯಾಃ ॥೯೭೧॥

ರೆಲ್ಲರೂ, ಮುಕ್ತಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಲೈರಿಸುತ್ತಾ, ಶಿವಲಿಂಗ
 ವನ್ನೇ ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತಾ, ಕುಳಿತಿರುವರು ॥೯೬೫-೯೬೬॥

ಆವರು ರುದ್ರಾಧ್ಯಾಯವನ್ನೇ ಸರ್ವದಾ ಜಪಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಉತ್ಪತ್ತಿರಹಿತ
 ನಾದ ನನ್ನನ್ನೇ ಸರ್ವದಾ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದ
 ಮೇಲೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡುತ್ತಾ ಸರ್ವನಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ॥೯೬೭-೯೬೮॥

ಇವರು ಕರ್ಪೂರ ನೀರಾಚನವನ್ನೆತ್ತುತ್ತಾ ನನ್ನ ಶುಭನಾಮಗಳನ್ನು ಲೈರಿ
 ಸುತ್ತಾ ಗಾನದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವರು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ನಿತ್ಯ
 ಸುಖರೂ, ನಿತ್ಯಾನಂದಾನುಭವಿಗಳೂ, ವ್ಯಾಧಿವಿಘ್ನಾದೊಡಗೂಡಲಾಗಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ
 ವನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ನಿತ್ಯಮನಂತವಿಜಯವರಾಗಿರುವರು ॥೯೬೯-೯೭೦॥

ಇಲ್ಲಿ ದೈವವಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳೂ, ನನ್ನ ಕಥಾಶ್ರವಣರುತೊಹಲರಾಗಿ
 ನನ್ನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ನನ್ನ ಸೇವೆ
 ಮಾಡುವ ಕೀರ್ತಕಿಯಾಗಿರುವರು. ॥೯೭೧-೯೭೨॥

ಪಶ್ಚ್ಯನ್ನಂ ವಿಷ್ಣುಮಮಲೇ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಂ ಸದಾ |

ಧ್ಯಾಯಂತಂ ಮಾಮಜಂ ನಿತ್ಯಂ ಸರ್ವದೇವತೀಶಾನುಜಂ ||೯೭೩||

ಜಾತೂಕ್ಥಿಯಂ ಮಮ ವಾಮಾಂಗಾದ್ವಿಷ್ಣುರ್ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮನ್ವಿತಃ |

ಮದ್ವಾರಪಾಲಕೋ ಭೂತ್ವಾ ತಿಷ್ಠತ್ಯತ್ರ ಮದರ್ಚಕಃ ||೯೭೪||

ಆಯಂ ವಿಷ್ಣುರ್ಮದಾಸಕ್ತೋ ನಿತ್ಯಂ ಮತ್ಪಾದಪೂಜಕಃ |

ಶಿನೇ ಮದ್ವಾರಮಾತ್ರಿತ್ಯ ತಿಷ್ಠತ್ಕೇಷ ಕೃತಾಂಜಲಿಃ ||೯೭೫||

ಸುಯಶಾಪತಿಮಾತ್ರಿತ್ಯ ತೇನ ವಿಷ್ಣುರ್ನಿಯಂತ್ರಿತಃ |

ಕದಾಪಿ ನ ಜಹಾತ್ಕೇವ ದ್ವಾರಂ ವೇತ್ಯಸಮನ್ವಿತಃ ||೯೭೬||

ದ್ವಾರಪಾಲಕನಾಥೋಚಯಂ ಸುಯಶಾಪತಿರಂಬಿಕೇ |

ಅತಸ್ತಮನುಸ್ಮತ್ಯಾಯಂ ದ್ವಾರಮಾತ್ರಿತ್ಯ ತಿಷ್ಠತಿ ||೯೭೭||

ಶಿನೇ ಚತುರ್ಮುಖಂ ದೇವಂ ವಿನಯಾನಸತಂ ಸದಾ |

ಪಂಚಾಕ್ಷರಜಪಾಸಕ್ತಂ ಕೃತಾಂಜಲಿಪುಟಂ ಮುದಾ ||೯೭೮||

ಈ ವಿಷ್ಣುವು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ವದೇವತ್ರೇಷ್ಯನೆನಿಸಿದ ನನ್ನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವನು ಮತ್ತು ಈ ವಿಷ್ಣುವು ನನ್ನ ಎಡಭಾಗದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಮೇತನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು ಈಗಲೂ ಈ ವಿಷ್ಣುವು ನನ್ನನ್ನೇ ಆರೈಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ದ್ವಾರಪಾಲಕನಂತೆ ನಿಂತಿರುವನು ಈ ವಿಷ್ಣುವು ಸರ್ವದಾ ನನ್ನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಪಾದವನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಗೃಹದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿರುವನು ನೋಡು ||೯೭೩-೯೭೪-೯೭೫||

ನನ್ನ ದ್ವಾರಪಾಲಕತ್ರೇಷ್ಯನಾದ ಸುಯಶಾಪತಿಯಾದ ನಂದಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಈ ವಿಷ್ಣುವು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸರ್ವದಾ ಅವನೊಡನೆಯೇ ನಿಂತಿರುವನು ಈ ಸುಯಶಾಪತಿಯು ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಗೆ ನಿಯಾಮಕನು ಇವನನ್ನು ಆಶ್ವಸರಿಸಿಯೇ ವಿಷ್ಣುವು ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವನು ೯೭೬-೯೭೭||

ದೇವಿಯೇ, ಈ ಕಡೆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನೋಡು- ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ, ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ನನ್ನ ಸ್ತೋವನಾಡುತ್ವ ನಿಂತಿರುವನು ಈ ಕಡೆ ಹಮವಂತನು, ಪತ್ನಿಯಾದ ಮೇನಾದೇವಿ, ಪುತ್ರನಾದ ಮೈನಾಕ ಇವರೊಡನೆ

ಪಶ್ಯ ಪ್ರಜಾವತೀಂ ದೇವಿ ಮೃನಾಕೇನ ಸಮನ್ವಿತಾಂ |
 ಪಶ್ಯ ಪಶ್ಯ ನಗಾಧೀಶಂ ಮದರ್ಚನಪರಾಯಣಂ ||೯೭೯||
 ಪಶ್ಯ ಸೂರ್ಯಂ ಪಶ್ಯ ಚಂದ್ರಮಿಂದ್ರಾದೀನಸಿ ಪಶ್ಯ ಕೊನ್ |
 ಗಂಧರ್ವಾನ್ ಪಶ್ಯ ಯಕ್ಷಾಂಶ್ಚ ಕಿನ್ನರಾಂಶ್ಚ ಮದರ್ಚನಾನ್ ||೯೮೦||
 ಪನ್ನಗಾನ್ ಪಶ್ಯ ಸುಭಗೇ ಪಶ್ಯ ಶೇಷಾದಿಕಾನಸಿ |
 ಪಶ್ಯ ಶಾಃ ಗಾನನಿಪುಣಾಃ ಮನೋಜ್ಞಾಃ ನಾಗಕನ್ಯಕಾಃ ||೯೮೧||
 ವೇದಾನ್ಯೂರ್ತಿಧರಾನ್ ಪಶ್ಯ ಮುಕ್ತಿಮಂದಪಸಂಸ್ಥಿತಾನ್ |
 ಏತೇ ಸರ್ವೇಷು ಸತತಂ ಪೂಜಯಂತ್ಯತ್ರ ಮಾಂ ವಿಭುಂ ||೯೮೨||
 ಹಿನೇ ಕಾಲತ್ರಯೇಃಪ್ರೇತೇ ಸರ್ವೇಃಪೃಥ್ವೀಕರಾ ಮುಧಾ |
 ಮಾಮರ್ಚಯಂತಿ ಗಾಯಂತಿ ನೃತ್ಯಂತಿ ಪ್ರಜಮಂತಿ ಚ ||೯೮೩||
 ಪುರಾತ್ರ ಕಾರ್ತಿಕೇ ಮಾಸಿ ಚತುರ್ದಶ್ಯಾಃ ಸುರಾಕ್ಶಿನೇ |
 ಸಾಯಂಕಾಲೇ ಸಮಾಗತ್ಯ ಪೂಜಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ಥಿತಾ ಮುಧಾ ||೯೮೪||

ಡನೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವನು ಇವರಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯರೇ
 ಮೊದಲಾದ ದೇವತ್ರೇಷ್ಯರೂ, ಗಂಧರ್ವಾದಿ ದೇವತೆಗಳೂ ನನ್ನ ಅರ್ಚನೆಗೆ
 ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಕಾದಿರುವರು ||೯೭೮ ೯೭೯ ೯೮೦||

ಈಕಡೆ ಆದಿಶೇಷನೇ ಮೊದಲಾದ ನಾಗರೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿ ಹಾಡುವ
 ನಾಗಕನ್ಯೆಯರೂ, ನನ್ನನ್ನು ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವರು ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿ
 ನಿಂತಿರುವ ಚತುರ್ವೇದಗಳೂ ಈ ಮುಕ್ತಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುವು ಇವ
 ರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬದ್ಧಾಧರರಾಗಿರುವರು ||೯೮೧ ೯೮೨||

ಎಲಾ ದೇವಿಯೇ, ಇವರು ಮೂರುಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನನ್ನೇ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾ
 ಶ್ರೀಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವರು ಹಿಂದೆ
 ಒಂದುಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದ ಚತುರ್ದಶಿಯದಿನಸೆ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು
 ಈ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ||೯೮೩ ೯೮೪||

ತದಾ ದಧೀಶಿರಘ್ನೋದ್ಯಮಾಢುಭೃಷ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಸತ್ಪರಂ ಗಂತುಮುದ್ಯುಕ್ತಃ ಸಂಮರ್ದಮಸಹಂಸ್ತದಾ | ||೯೮||

ತದಾ ತು ಮುನಯಸ್ಸರ್ವೇ ಬಹವಸ್ತೇನ ಸಂಗತಾಃ |
 ಗಂತುಂ ಸಮುದ್ಯತಾ ದೇವಿ ಸಂಮರ್ದೋಽಭೂತ್ತದಾ ಬಹು ||೯೯||

ತದಾ ನೇತ್ರಂ ಸಮಾದಾಯ ವಿಷ್ಣುರೇಷಃ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ಸತ್ಪರಂ ಧ್ರಾಮಯಾಮಾಸ ನೇತ್ರಮಂಚಲಿಕಾಂಚನಂ ||೧೦೦||

ತದಾ ದಧೀಶಿಃ ಸಂಕ್ರುದ್ಧೋ ಗೃಹೀತ್ವಾ ವಿಷ್ಣುಮುದ್ದತಂ |
 ದ್ವಾರಾನ್ವಿಷ್ಣುಸಯಾಮಾಸ ಪಶ್ಯತ್ಸ್ತೇವ ಗಣೇಶ್ವರಃ ||೧೦೧||

ತದಾ ಯುದ್ಧಮುಭೂದ್ಭೂರಂ ತಯೋರನ್ಯೋನ್ಯಮುಚಿಕೇ |
 ತದಾ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೇಣ ಬಲಂಧ ಸ ಜನಾರ್ದನಂ ||೧೦೨||

ತದಾ ನಂದೀ ಸಮಾಗತ್ಯ ಪ್ರಸಾದ್ಯ ಮುನಿಪುಂಗವಂ |
 ಅಪರಾಧಾನ್ ಶ್ವಮಸ್ತಾಸ್ಯ ವಿಷ್ಣೋರಿತ್ಯಾಹ ಸಾದರಂ ||೧೦೩||

ಅಗ ದಧೀಶಿಮಹರ್ಷಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು ಇಷ್ಟಪಡದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಹೊರಟನು ಅನೇಕರು ಅವನ ಹೊತೆ ಹೊರಡಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರು ಅಗ ಋಷಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು ||೯೮||

ಅಗ ವಿಷ್ಣುವು ಚಿನ್ನದ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಾ ಈ ಮುನಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆದರಿಸಿದನು ಅಗ ದಧೀಶಿಯು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಉದ್ದತನಾದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸಕಲ ಶಿವಗಣಗಳೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದನು ||೯೯||

ಇದರಿಂದ ದಧೀಶಿ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಭೋರವಾದ ಯುದ್ಧವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ಕೊನೆಗೆ ದಧೀಶಿಮಹರ್ಷಿಯು ಕೋಪದಿಂದ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದನು ಒಡನೆಯೇ ನಂದೀಶ್ವರನು ಬಂದ ದಧೀಶಿಮಹರ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಶ್ವಮಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು ||೧೦೦||

ತತಶ್ಚಂ ಮೋಚಯಿತ್ವೈನಂ ನಂದಿಕೇಶೋ ಮುನೀಶ್ವರಃ |
 ಸಮಾಶ್ರಿತೃ ಪುನಃ ಪೂಜಾಂ ಚಕಾರ ಮಮ ಸಾದರಂ ||೯೯೧||
 ತತಃಪರಂ ಋಷಿಗಣಾಃ ಸರ್ವೇಷು ಮದನುಗ್ರಹಾತ್ |
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ನಿಶಿ ಯತ್ನೇನ ಚಕ್ರಾರ್ಜುನಂ ಶಿವೇ ||೯೯೨||
 ಕಾರ್ತಿಕಸ್ಯ ಚತುರ್ದಶ್ಯಾಂ ಬಿಲ್ವೈಶ್ಚ ಕನಕಾಹ್ವಯೈಃ |
 ದ್ರೋಣಪುಷ್ಪೈಶ್ಚ ತೇ ಪೂಜಾಂ ಚಕ್ರಾರ್ಜುನ ಮಹೇಶ್ವರೇ||೯೯೩||
 ಶಿಲ್ಪಿಃ ಸಸರ್ವಪೈಃ ಕುಕ್ಷೈಶ್ಚಕ್ರೈಃ ಪೂಜಾಂ ಮಯಿ ಪ್ರಿಯೇ |
 ಕೃತ್ಸ್ನಗೋಘೃತದೀಪಾನಾಂ ಮಹ್ಯಂ ಸಾರ್ಥತತತ್ರಯೈಃ ||೯೯೪||
 ದತ್ತಂ ಕ್ಷೀರಾನ್ನಮಾಚ್ಯಾಶ್ಚಂ ದತ್ತಂ ಮಹ್ಯಂ ವರಾಸನೇ |
 ಧೂಪದೀಪೌ ಪುನರ್ದತ್ತೌ ದತ್ತೌ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಸ್ತತಃ ||೯೯೫||
 ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಕಾರಾನ್ ಕೃತ್ವಾ ಚ ತದನಂತರಂ |
 ರಾತ್ರೀರ್ನೀತಾ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮತ್ಕಥಾಶ್ರವಣಾದಿಭಿಃ ||೯೯೬||

ಹಾಗೆ ದಧೀಚಿಮಹರ್ಷಿಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು ಆ ಋಷಿಗಳಿಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವರಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಹಾಗರನೆ ಮಾಡಿದರು ||೯೯೧-೯೯೨||

ಅದೇ ಕಾರ್ತಿಕಚತುರ್ದಶಿಯ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವರು ಚಿನ್ನದ ತುಂಬೆ ಹೂವುಗಳಿಂದಲೂ, ಶಿಲಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಿ, ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತು ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪದ ದೀಪಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು ||೯೯೩-೯೯೪||

ಹಾಗೆಯೇ, ಕ್ಷೀರಾನ್ನ, ಘೃತಾನ್ನಗಳನ್ನು ನೈವೇದ್ಯವಾಗಿ ನನಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಧೂಪದೀಪಗಳನ್ನೂ, ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕಥಾಶ್ರವಣಮಾಡುತ್ತರೇ ಕಾಲ ಕಳೆದರು ||೯೯೫-೯೯೬||

ಪತೋಃರುಣೋದಯೇ ಜಾತೇ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಚ ಭಸ್ಮನಾ |
 ಕ್ರಿಪುಂಧ್ರಧಾರಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಕೃತ್ವಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಧಾರಣಂ ||೯೯೬||
 ಸಂಧ್ಯಾಂ ಸಮಾಪ್ಯ ವಿಶ್ವೇಶಂ ಮಾನುಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಯಥಾವಿಧಿ |
 ಮಧ್ಯಾಹ್ನಾ ನೈಋತಿಯಾಮಾಸುಃ | ಋಷಯೋ ಬುಧುಜುಸ್ತತಃ ||೯೯೭||
 ಯಶ್ಚುಕ್ಲೋರ್ಜತುರ್ದಶ್ಯ ಮುಪೋಷ್ಯ ಪ್ರಯಶಸ್ತ್ರಿವೇ |
 ಮಾಮರ್ಚಯತಿ ವಿಶ್ವೇಶಂ ಸ ಮುಕ್ತೋ ಭವತಿ ಧ್ರುವಂ ||೯೯೮||
 ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ಪುಣ್ಯಂ ಸರ್ವದಾ ಸರ್ವಕಾಮದಂ |
 ಊರ್ವಶುಕ್ಲಚತುರ್ದಶ್ಯ ಮರ್ಚಿತಂ ಬಹುಪುಣ್ಯದಂ ||೧೦೦೦||
 ಕಾರ್ತಿಕಸ್ಯ ಚತುರ್ದಶ್ಯಾಂ ಸಿತಾಯಾಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಯಶ್ನತಃ |
 ಯಃ ಪೂಜಯತಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಾ ಸ ಮುಕ್ತೋ ನಾತ್ರ ಸಂತಯಃ ||೧೦೦೧||
 ಇದಂ ವೈಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮದ್ರೂಪಮುತ್ತಮಂ |
 ಕೋ ವಾ ನಾತಿಪ್ರಯತ್ನೇನ ಸಮಾರಾಧಯತಿ ಪ್ರಿಯೇ ||೧೦೦೨||

ಮಾರನೆಯ ದೆಳಗೆ ಅರುಣೋದಯವಾದೊಡನೆಯೇ, ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ
 ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಭಸ್ಮಕ್ರಿಪುಂಧ್ರವನ್ನೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು,
 ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳನ್ನೂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾರ್ಚನೆಯನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸಿ, ನನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ
 ಉಣಬಡಿಸಿ, ತಾವೂ ಊಟಮಾಡಿದರು ||೯೯೬ ೯೯೮||

ಯಾವನು ಕಾರ್ತಿಕಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿಯದಿನ ಉಪವಾಸದಿಂದಿದ್ದು
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುವನೋ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಕ್ತ
 ನಾಗುವನು ಅದಿನ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯಾದುವುದು ಸಕಲ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನೂ
 ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಕೃತರಾಶಿಯನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ||೯೯೮-೧೦೦೦||

ಯಾರು ಕಾರ್ತಿಕಶುದ್ಧ ಚತುರ್ದಶಿಯದಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವರೋ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು
 ಸಂಪಾದಿಸುವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಿಯೇ, ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು
 ಆರಾಧಿಸದೇಕು ||೧೦೦೧-೧೦೦೨||

ಅಸ್ಯ ಲಿಂಗಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ವೇದೈರ್ನಜ್ಞಾಯತೇ ಶಿವೇ |
 ನ ವಿಷ್ಣುನಾ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ವಾ ಕಿಂತು ತದ್ಜ್ಞಾಯತೇ ಮಯಾ ||೧೦೦೩||
 ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಜ್ಞಾತುಮೇತಸ್ಯ ವೇದೈಸ್ತತ್ತ್ವಂ ತಪಃ ಪುರಾ |
 ವಿಷ್ಣುನಾಹಿ ತಪಸ್ತತ್ತ್ವಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಾಹಿ ವರಾಹನೇ ||೧೦೦೪||
 ಏತೇ ತಸ್ಮಾತ್ ತಪೋ ಘೋರಂ ಬಹುಕಾಲಂ ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
 ತಪಸ್ತತ್ತ್ವಮವಿಜ್ಞಾಯ ವಿರತಾಸ್ತಪತಃ ಶಿವೇ ||೧೦೦೫||
 ಏತಾದ್ಯಶಮಿದಂ ಲಿಂಗಂ ಸರ್ವವೇದಾಂತಸಂಸ್ತುತಂ |
 ಸುರಾಸುರಾರ್ತಿತಂ ಲಿಂಗಂ ನಾನಾಮುನಿಗರ್ಜಾರ್ತಿತಂ ||೧೦೦೬||
 ಮಮ ಲಿಂಗಮಿದಂ ದೇವಿ ಪೂಜಿತಂ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿದಂ |
 ಪೂಜಯಿಸ್ವಾದ್ಯ ಯತ್ನೇನ ನವದಿಲ್ಪದಳಾದಿಭಿಃ ||೧೦೦೭||
 ಅಭಿಷೇಕಯ ಮಲ್ಲಿಂಗಂ ಕ್ಷೀರಾದೈರ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ |
 ತತೋಸ್ಯ ಕುರು ಲಿಂಗಸ್ಯ ಕರ್ಪೂರಾದ್ಯನುಲೇಪನಂ ||೧೦೦೮||

ಈ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆಯು ವೇದಗಳಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗಿಲ್ಲ ವಿಷ್ಣು
 ಬ್ರಹ್ಮ, ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಚತುರ್ವೇದಗಳೂ ಶಿವಲಿಂಗಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿಯಲು
 ಬಹುಕಾಲ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದರು ||೧೦೦೩-೧೦೦೪||

ಆವರು ಹೀಗೆ ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ, ಕೊನೆಗೂ ಶಿವಲಿಂಗಮಹಿಮೆ
 ಹುನ್ನರಿಯದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು ಇಂತಹ ಶಿವಲಿಂಗವು ಸರ್ವವೇದಾಂತ ಸಂಸ್ತುತ
 ವಾಗಿಯೂ, ದೇವರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಪೂಜಿತವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ
 ದ್ವಾಗಿರುವುದು ||೧೦೦೫-೧೦೦೬||

ಎಲಾ ದೇವಿಯೇ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಐಹಿಕ ಮತ್ತು
 :ಮುಕ್ತಿಕ ಸುಖಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊಸ ಬಿಲ್ಲದಳ
 (ಳಿಂದ ಪೂಜಿಸು ಕ್ಷೀರಾದಿಪಂಚಾಮೃತಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡು ಕರ್ಪೂರಾ
 ರ್ಪಣವನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಡ ||೧೦೦೭-೧೦೦೮||

ಪತೋ ಮಂದಾರಕುಸುಮೈರ್ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿತ್ತ ಕೋಟಿತಃ |
 ಸಂಪೂಜ್ಯ ಕುರು ನೈವೇದ್ಯಂ ಸಘೃತಂ ಕ್ಷೀರಮುತ್ತಮಂ ||೧೦೦೯||
 ಕೃತ್ವಾ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾದೀನಿ ಲಿಂಗಧ್ಯಾನಂ ಕುರುಷ್ಯ ಮೇ |
 ನಿತ್ಯಮೇತಸ್ಯ ಲಿಂಗಸ್ಯ ಭಕ್ತಿಂ ಕುರು ಮನೋರಮೇ ||೧೦೧೦||
 ದೃಷ್ಟ್ವೇದಂ ಲಿಂಗಮಮಲಂ ಸರ್ವೇಭ್ಯಭ್ಯರ್ಚಯಂತ್ಯತಃ |
 ಪ್ರಿಯೇ ತ್ವಮಪಿ ಯತ್ನೇನ ಕುರು ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನಂ ||೧೦೧೧||
 ಮನೂಪಿ ಜಾಯತೇ ಭಕ್ತಿಸುಖಲಿಂಗಾಭ್ಯರ್ಚನೇ ಶಿವೇ |
 ದೃಷ್ಟ್ವೇದಂ ಲಿಂಗಮಮಲಂ ಕೋ ವಾ ನಾಭ್ಯರ್ಚಯಿಷ್ಯತಿ ||೧೦೧೨||
 ಮಮ ಪ್ರಿಯತರಂ ಲಿಂಗಂ ಸರ್ವವೇದಸ್ತುತಂ ಪ್ರಿಯೇ |
 ಇದಮೇವ ನ ಚೈತಸ್ಯಾದನ್ಯಪ್ರಿಯತರಂ ಮಮ ||೧೦೧೩||
 ಇದಂ ಲಿಂಗಂ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಮೇತದ್ಭಾಸೈವ ಕೇವಲಂ |
 ವಿಧಾತಿ ಸರ್ವಮೇತದ್ಯದ್ವೈತ್ಯತೇ ಸಚರಾಚರಂ ||೧೦೧೪||

ಮಂದಾರ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಪುಷ್ಪಪತ್ರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಫಲಮಿತ್ರಿತ
 ವಾದ ಕ್ಷೀರವನ್ನು ನೈವೇದಿಸಿ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಾಡುತ್ತಾ, ಶಿವಲಿಂಗಧ್ಯಾನಮಾಡು
 ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸು ಆ ಪೂಜೆಯು ಮಂಗಳ
 ಪ್ರದವಾದುದು ||೧೦೦೯-೧೦೧೦||

ಈ ಪರಿಕುಡ್ಯವಾದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಸರ್ವರೂ
 ಪೂಜಿಸಿ ಧನ್ಯರಾಗುವರು ಆದುದರಿಂದ ಎಲೈ ದೇವಿಯೇ, ನೀನೂ ಸಹ ನನ್ನ
 ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಿ ಧನ್ಯಳಾಗು ಈ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವನೇ
 ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರವಾದ ಶಿವಲಿಂಗ
 ವನ್ನು ನೋಡಿ ಪೂಜಿಸದಿರುವವನು ಯಾವನು ? ||೧೦೧೧-೧೦೧೨||

ಈ ಶಿವಲಿಂಗವು ನನಗೆ ಅಶ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದುದು ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ
 ಇದನ್ನೇ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿವೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಲಿಂಗವು ನನಗೆ ಮತ್ತಾವುದೂ
 ಇಲ್ಲ ಇದು ಸ್ವಪ್ರಕಾಶವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವು ಇದರ ಕಾಂತಿಯಿಂದಲೇ ಚರಾಚರಾ
 ಸರ್ವವಾದ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು ||೧೦೧೩, ೧೦೧೪||

ನೇದಂ ಪ್ರಭಾಸಯತ್ಯಕೋ ನ ಭಾಸಯತಿ ಚಂದ್ರಮಾಃ |
 ನ ತಾರಕಾ ಭಾಸಯಂತಿ ವಿದ್ಯುತೋಽಪಿ ಕುತೋಽನಲಃ ||೧೦೦೫||
 ಬಿಶಾದ್ಯತಮಿದಂ ಲಿಂಗಮವಿಕಾರಂ ಮದಾತ್ಮಕಂ |
 ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಮರ್ಚನೀಯಂ ಚ ಧ್ಯಾತವ್ಯಂ ಚ ಪ್ರಯತ್ನತಃ ||೧೦೦೬||
 ಸರ್ವೋಽಪಿ ಪುಣ್ಯಕಾಲೋತ್ರ ಕಾಶ್ಯಾಂ ಮಲ್ಲಿಂಗಪೂಜನೇ |
 ವ್ಯತಿಷಾತಾದಯೋ ಯೋಗಾಃ ಸರ್ವದಾಪಿ ವರಾನನೇ ||೧೦೦೭||
 ಸರ್ವದಾ ಗೃಹಣಾನ್ಯತ್ರ ಸರ್ವದಾಶ್ಯಯನಾದಿಕಂ |
 ಸರ್ವದಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಷಾಣಿ ಸರ್ವದಾ ವಿಷುವಾದಿಕಂ ||೧೦೦೮||
 ಯದೇದಂ ಪೂಜ್ಯತೇ ಲಿಂಗಂ ಮಧ್ಯಕ್ಷೈರ್ಭಕ್ತಪೂರ್ವಕಂ |
 ತದ್ವಿಷಾಯಾಂತಿ ಸುಭಗೇ ಪುಣ್ಯಕಾಲಾಸ್ಸಹಸ್ರತಃ ||೧೦೦೯||
 ಅಸ್ತಿನ್ನೇಶಾದ್ಯಕೇ ಲಿಂಗೇ ಪ್ರವಿತ್ಯ ಸತತಂ ಶಿವೇ |
 ಸಾದರಂ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಯಾಮಿ ಮಧ್ಯಕ್ಷೈಶ್ಚಪೂಜನಂ ||೧೦೧೦||

ಸ್ವಪ್ರಕಾಶವಾದ ಈ ಲಿಂಗವನ್ನು, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ಮಿಂಚು, ಅಗ್ನಿ ಮುಂತಾದ ತೇಜೋರೂಪವಾದ ವಸ್ತುಗಳೂ ಸಹ ಬೆಳಗಿಸಲಾರವು ಇದರ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ಅವು ನಿಲ್ಲಲಾರವು ಇಂತಹ ನಿರ್ವಿಕಾರವೆನಿಸಿದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಬೇಕು, ಹಾಗೆಯೇ ಆರ್ಚಿಸಬೇಕು, ಸದಾ ಧ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕು ||೧೦೦೫-೧೦೦೬||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ವಿಕೀರ್ಣಲಿಂಗದ ಆರ್ಚನೆಗೆ ಸರ್ವಕಾಲವೂ ಪುಣ್ಯಕಾಲವೆಂದಿರುವುದು ವ್ಯತಿಷಾತಾದಿ ಮಹಾಯೋಗಗಳು, ಗೃಹಣಕಾಲ, ಅಯನಗಳು, ಪವಿತ್ರನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ವಿಷುವತ್ಸಂಕ್ರಮಣಸಮಯಗಳು ಸರ್ವದಾ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲಸಿ ಈ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಗೆ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ||೧೦೦೭-೧೦೦೮||

ನನ್ನ ಭಕ್ತರು ಬಂದು ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದೋ, ಅಂದೇ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪುಣ್ಯಕಾಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸ

|| ಸೂತ ಉವಾಚ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥಸ್ಯ ಶ್ರುತ್ವಾ ವಚನಮುಚಿತಾ ।
 ಭಕ್ತ್ಯಾ ವೈಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಚೇಶ್ವರೀ ॥೧೦೨೧॥
 ತತಸ್ತಸ್ಮಿನ್ನಹಾಲಿಂಗೇ ಸರ್ವದೇವಕಿಪಾಮನಃ ।
 ಉಮಯಾ ಸಹ ಸುಪ್ರೀತತ್ವಕಾರ ವಸತಿಂ ಶಿವಃ ॥೧೦೨೨॥
 ತದೇವ ಲಿಂಗಮಥುನಾ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಭಿಃ ಸ್ಪೃಶ್ಚ ।
 ಸರ್ವದಾ ಪೂಜ್ಯತೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಶ್ರೀ ಮಹೇಶಗಣೈರಪಿ ॥೧೦೨೩॥
 ಶ್ರೀಮದ್ವೈಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಆನಂದಘನಮದ್ವಯಂ ।
 ಶ್ರುತಂ ಸ್ತುತಂ ನಾ ದೃಷ್ಟಂ ನಾ ಭುಕ್ತಮುಕ್ತಪ್ರದಂ ಧ್ರುವಂ ॥೧೦೨೪॥
 ಶ್ರೀಮದ್ವೈಶ್ವೇಶ್ವರಂ ಲಿಂಗಂ ಪ್ರಸಂಗಾದಪಿ ಸಂಕ್ರುತಂ ।
 ಚತುರ್ವರ್ಗಮಿದಂ ವಿಪ್ರಾಃ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಮಯೋಚ್ಯತೇ ॥೧೦೨೫॥

ಬೇಕು ನಾನಾದರೋ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದವನಾಗಿ ನನ್ನ ಭಕ್ತರು ಮಾಡುವ ಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು ಇದು ನಿಶ್ಚಯ ॥೧೦೧೯-೧೦೨೦॥

ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಹಾದೇವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾರಾಧಿಸತೊಡಗಿದಳು ಆಗ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವನು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಾ ಅಶ್ಯಂತಾನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಶ್ವತವಾದ ವಾಸವನ್ನವಲಂಬಿಸಿದನು ॥೧೦೨೧-೧೦೨೩॥

ಆದೇ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವನ್ನು ಈಗಲೂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿದೇವತೆಗಳೂ, ಗಣನಾಯಕರೂ ಸರ್ವದಾ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು ಈ ಶಿವಲಿಂಗವು ಆನಂದಮಯವಾದುದು, ನಾಶರಹಿತವಾದುದು, ಸರ್ವಾತೀತವಾದ ದ್ವಿತೀಯವಸ್ತುರಹಿತವಾದದ್ದು, ಇದರ ದರ್ಶನ, ಪೂಜನೆ, ಸ್ಮರಣ ಇವೊಂದೊಂದೂ ಬಹುಕಾಮುಷ್ಮಿಕ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಸಾಧಕವೆನಿಸುವವು ॥ ೧೦೨೩ ೧೦೨೪॥

ತರಮಪೂಜ್ಯವಾದ ಈ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಸ್ಥೂಲಬ್ರಹ್ಮರೂ, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಧರ್ಮಾದಿಚತುರ್ವರ್ಧವುರುಷಾರ್ಥಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು, ಇದು ಸತ್ಯ ಎಲೈ ವಿಶ್ವರೇ, ಹೀಗೆ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ದೇವ

ಸಕಲಭುವನದೇವಂ ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮಂ
ವಿವಿಧನಿಗಮನೇದ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿವಂದ್ಯಂ ।
ಭಜತ ಮುಹುರನಂತಂ ತಂಭುಮಾದ್ಯಂತತೂನ್ಯಂ
ಶುಭದಮನಿಕಮೀತಂ ಸಾವಧಾನೇನ ವಿಸ್ತಾಃ ||೧೦೨೬||

ಪಿಬತ ಶೈವರಹಸ್ಯರಸಾಮೃತಂ
ಶಿವರಹಸ್ಯಕಥಾಮೃತಮುತ್ಸಮಂ ।
ಭಜತ ಶಂಕರಮೇವ ಸದಾ ಮುದಾ
ಲಭತ ಮುಕ್ತಿಮುಮಾಪತಿಗೇವಯಾ ||೧೦೨೭||

ಚಂದ್ರಜೂಡಚರಣೌ ರಮಣೀಯೌ
ಮುಕ್ತಿಬೀಜಕರಣೌ ವರಣೀಯೌ ।
ಭೂರಿಪುಣ್ಯಗುಣವದ್ಗುಣೀಯೌ
ಆದರಾದಹರಹಃ ಸ್ಮರಣೀಯೌ ||೧೦೨೮||

ಇತಿ ಶ್ರೀಶಿವರಹಸ್ಯೇ ಸಪ್ತಮಾಂಶೇ ಪೂರ್ವಾರ್ಧೇ ಶ್ರೀಶಿವಗೌರೀ ಸಂವಾದೇ
ಕಾಶೀಪ್ರಧಾನೇ ಅನ್ತ ಪೂರ್ಣಾಷ್ಟೋತ್ತರಕತ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗ
ಮಹಿಮಾನುವರ್ಣನಂ ನಾಮ ವಿಕೋಗಸಕ್ರಿಂಕೋಧಾಯಃ

ಸಪ್ತಮಾಂಶಃ ಸಮಾಪ್ತಃ

ದೇವನೇನಿಸಿ, ದೇವೋತ್ತಮನೆಂದು ಸಕಲ ವೇದರಾಶಿಯಿಂದಲೂ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,
ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣಾದಿಗಳಿಗೂ ಪೂಜ್ಯವಸ್ತುವೆನಿಸಿ, ಅದ್ಯಂತತೂನ್ಯನೂ, ಶುಭದಾಯಕನೂ
ಎನಿಸಿದ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ನೀವು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಿರಿ ಶಂಕರನು
ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವನು ||೧೦೨೫-೧೦೨೬||

ವಿಸ್ತರೇ, ಈ ಶಿವರಹಸ್ಯವೆಂಬ ಸ್ವಾದುರಸವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿರಿ ಶಿವಕಥಾ
ಮೃತವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಸೇವಿಸಿರಿ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದರ್ಚಿಸಿರಿ ತನ್ನೊ
ಲಕ ನೀವು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರಿ ||೧೦೨೭||

ರಮಣೀಯವಾದ ಶಂಕರನ ಪಾದದ್ವಂದ್ವಗಳು, ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು
ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮೂಲಕಾರಣಗಳು, ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸತಕ್ಕವುಗಳು,

ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಸಂಪಾದಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊರಕತಕ್ಕವುಗಳು ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಶಿವಪೂಜ್ಯಪಾದಗಳನ್ನು ಸರ್ವದಾ ನೀವು ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿರಿ ಎಂದು ಸೂತ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಭಕ್ತವೃಂದಕ್ಕೆ ಕಾಶೀಮಹಿಮೆ, ವಶ್ವೀಶ್ವರಲಿಂಗದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು ||೧೦೨||

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಶಿವರಹಸ್ಯದ ಏಳನೆಯ ಅಂಶದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ
ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿದುದು

ಏಳನೆಯ ಅಂಶದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವು ಮುಗಿದುದು

। ಶ್ರೀವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ।

। ಹಂ ಶಸ್ತುತ್ ।

